B I B L I O T H E C A

SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM

T E V B N E R I A N A

BT 2026

HOMERVS

ODYSSEA

RECENSVIT ET TESTIMONIA CONGESSIT
MARTIN L. WEST

DE GRUYTER

ISBN 978-3-11-042539-0
e-ISBN (PDF) 978-3-11-042023-4
ISSN 1864-399X

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data
A CIP catalogue record for this book has been applied for at the Library of Congress.

Bibliographic information published by the Deutsche Nationalbibliothek
The Deutsche Nationalbibliothek lists this publication in the Deutsche Nationalbibliografie; detailed bibliographic data are available on the Internet at http://dnb.dnb.de.

Greek font: Orthos by Ralph Hancock
Printing: Hubert & Co. GmbH & Co. KG, Göttingen
♾ Printed on acid-free paper

Printed in Germany

www.degruyter.com

HOC VOLVMINE CONTINENTVR

PRAEFATIO

Iliadem quam ante tria lustra edidi nunc sequitur Odyssea eodem consilio retractata. Illam cum confido fere nemini inaccessam fore qui hanc in manibus versabit, passim ad eam referam, ne molesta fiat materia repetita.

DE TRADITIONE

De carminis origine et compositione in libro qui inscribitur The Making of the Odyssey (Oxonii 2014) fusius disserui. Probare studui, Odysseam non in Ionia compositam esse sed in Graecia, fortasse in Euboea vel Attica (op. cit., 86–91): quod si ita est, verendum est ne nimis curiose Atticismos textu expellamus, dum genuini esse possint. Ceteroquin, quod ad carminis traditionem per saecula VI–IV a.C. pertinet, satis est ad ea referre quae in praefatione Iliadis (v–vi) exposui. Item de Zenodoti Aristophanis Aristarchi Didymi Herodiani studiis Homericis (ibid. vi–viii). Haec tantum repetere non erit inutile:

Didymo duo exemplaria praesto erant, interdum discrepantia, quae Aristarchi recensiones credebat continere. Quotiens in scholiis duplex lectio Aristarcho tribuitur, siglis utor Ar^a, Ar^b. Quo ita facto nullo modo excludi potest, quin idem exemplar modo Ar^a modo Ar^b denotetur.

Si quam Aristarchi lectionem laudat Didymus, ideo laudat ut eam alteri cuidam contraponat: cuinam, saepe non dicitur in scholiis, sed raro in dubio est, quae fuerit. Huic in apparatu 'nov. Did' appono, ne te lateat, eam quoque antiquam fuisse.

DE PAPYRIS

Odysseae papyri exstant hodie fere DLXVI. In apparatu eas meris numeris designavi, illam seriem continuans quam instituit Allen (1–30), extenderunt P. Collart (31–104), H.-J. Mette (105–159), D.

Sutton (160–220, h1–33, w1–36).[1] Catalogum infra reperies in indice siglorum.

Maior pars nondum edita est, neque ceterarum omnium textus plena transcriptione est vulgatus: de multis nihil legere datur praeter brevem commentationem. Harum ut lectiones cognoscerem, magnopere adiuvit Andreas Mirończuk Varsoviensis, qui admirabili cura et studio papyros reconditas ac per orbem terrarum dispersas investigavit, accuratissime transcripsit, mihi communicavit. Fragmenta Oxyrhynchica inedita elicui CCCVIII, Oxonii in Bibliotheca Sackleriana conservata, quae ut inspicerem benigne concessit Societas Aegypto Explorandae. Harum nonnullis iam insudaverant dissertationum scriptores, iuvenes plerique, quorum transcriptiones grato animo usurpavi, nomina honoris causa in catalogo laudabo.

Cum saepissime lectiones referendae sint plurium simul papyrorum, vel papyri cuiusdam simul et codicum recentiorum, molestum esset atque inutile, si curiosius praedicarem, quot in quaque papyro litterae pessumdatae sint, vel quatenus accentibus spiritibusque ornetur. Talia tum denique curo, cum interest. Itaque cum in apparatu ad δ 198 legis: **κείρασθαί** 23 313 317 318 tt Ω*: -**εσθαι** H^s M, noli sumere, papyros quattuor integrum verbum **κειρασθαι** praebere, idque cum accentibus, verum hoc tantum intellige, tot in unaquaque litteras vel vestigia superesse, ut clarum sit, eam -**ασθαι** non -**εσθαι** praestitisse. Si quando sufficit mensura lacunae ut dignoscatur, utra duarum lectionum in papyro steterit, siglum cancellis saepio, ut e.g. ad τ 79: **οἷσι** [130] G B N: **οἷσιν** Ω*.

1 Cf. D. Sutton, Homer in the Papyri (textus electronicus, Scholar's Press 1992). Littera h ('Homerica') praefixa designat commentarios, scholia minora, glossaria, historiolas et sim., littera w ('witness') alienigenos libros in quibus versus Homerici laudantur. Ne quis variis numeris deceptus papyros videat ubi nullae sunt, moneo quod papyrorum numeri semper cum lectionibus cohaerent. Ordo expositionis est: lectio tradita, grammatici antiqui, papyri, testimonia, codices mediaevales. Alia significant igitur numeri qui post 'cf.' vel post alicuius viri docti nomen apparent.

DE TESTIMONIIS

Testimonia auctorum ut potui congessi, quo plenior traditionis reddatur species. Multa collegerunt priores, imprimis Iacobus La Roche et Arturus Ludwich, multa tamen addenda erant. Caute adhibenda sunt, quoniam auctores plerumque memoriter citant vel ab aliis hauriunt. Vix umquam meliorem conservant lectionem quam traditio directa. At docent subinde, varias lectiones, quae in libris Byzantiis feruntur, iam prioribus saeculis concurrisse, vel etiam indicant versum insiticium novisse auctores alias non traditum.[2]

Inter testimonia recentiora notabiles sunt centones Christiani versibus Homericis concinnati, quorum compages duo longiores editae sunt:

(1) Sylloge quae in cod. Par. Suppl. gr. 388 (saec. x) exstat quaeque titulum prae se fert Ὁμηροκέντρων Πατρικίου ἐπισκόπου καὶ Ὀπτίμου φιλοσόφου καὶ Εὐδοκίας Αὐγούστης καὶ Κοσμᾶ Ἱεροσολυμίτου τῶν πάντων εἰς ἑνὸς συνθήματος ἐκλογήν. Edidit A.-L. Rey, Centons homériques (Parisiis 1998). Hanc per compendium 'Cent(ones) Par(isini)' cito.

(2) Carmen perpetuum paullo politius, versibus MMCCCXLIV confectum, quod Eudociae Augustae recensionem esse evicit Marcus D. Vsher. Diu non nisi ex Aldi Stephanique editionibus notum erat; nostris temporibus partem maiorem (vv. 1–1548) repperit Vsher in codice Athoo (Iberorum 4464, saec. xiv). Edidit idem, Homerocentones Eudociae Augustae (Bibl. Teubn., Stutgardiae et Lipsiae 1999). 'Eudoc.' cito; et si qui versus et apud hanc et in sylloge Parisina feruntur, hanc solam nomino.

Testimonia (praeter ea quae papyris laceris servantur, e.g. in Philodemi libris) ita laudavi ut cognoscas, quot verba comprehendant. Litterae a, b versuum numeris adiectae hemistichia denotant prius et posterius. In apparatu critico siglum 'tt' testimonia omnia significat, 'tt*' cetera praeter ea quae singillatim laudantur, 't' et 't*' testimonium unicum seu reliquum.

2 V. ad β 379*a*, γ 130, ζ 76*a*, 187*a*, ο 90*a*, 295.

DE CODICIBVS LITTERIS MINVSCVLIS CONSCRIPTIS

T. W. Allen catalogum instruxit codicum LXXV,[3] quorum LXIV ipse viderat; quot totos contulerit, non liquet. Lectiones partim suo labore collegit, partim ex aliorum relationibus; quibus digestis familias sibi visus est cognoscere septemdecim, et in editione Oxoniensi fere semper ad familias suas refert, non ad singulos libros. Eae familiae tamen nullae sunt,[4] ea editio paene inutilis, cum vix umquam certiores faciat, quinam libri lectiones quasque praebeant. Ne eis quidem quae clarius asseverat editor confidenter niti licet, cum saepius appareat, eum schedas suas confudisse.

Prorsus aliter rem egit H. van Thiel, qui e libris vetustioribus melioribusque undeviginti elegit ut denuo conferrentur, undecim constanter citat. At nimis angustum sibi proposuit apparatum, papyrorum lectionibus parum studuit, de grammaticis antiquis sententias mirum quam perversas professus est. Bene fecit, quod sigla Allenianis simpliciora induxit, quae plerumque Ludwichiana sunt quaeque ego absque paucis recepi. Quod ad recensionem attinet, similiter rem gessi, at mihimet videntur octo codices fere semper sufficere ut lectiones captemus sinceriores. Hos ipse per imagines contuli, hos constanter cito; aliorum notitiam si quando adduco, editionibus debeo Ludwichii Allenii Thielii.

A saeculis decimo et undecimo testes habemus hos:

g^O = cod. Oxon. Barocc. 50, ca. annos 920–930 conscriptus. Inter multa miscellanea continet excerpta ex Odyssea duo brevissima: (f. 201^r) ο 20–27; (f. 201^v) ι 502–505.

g^V = Gnomologium Athoum, cod. Vatopedianus 36, saec. xi med. Continet praeter alia versus excerptos ex Iliade (ff. 110^r–120^r) et Odyssea (ff. 133^v–139^r). Codicem accurate excussit versusque Homericos descripsit Persephone Pagonare-Antoniou, Οι κώδικες Athous Vatop. 36 & Marc. gr. 507. Το Ομηρικό τμήμα (Athenis

3 T. W. Allen, The Text of the Odyssey, Papers of the British School at Rome V(1) (Londinii 1910). Addendus: Grottaferrata, Biblioteca della Badia greca, Crypt. z.α.XXVI (saec. xiii), qui γ 162 – τ 497 continet (Pontani, Sguardi 225–228).

4 Cf. N. Tachinoslis, Handschriften und Ausgaben der Odyssee (Studien zur klassischen Philologie 13, Francofurti ad Moenum 1984), 5–48.

1985), cui gratias habeo maximas quod mihi hanc dissertationem non divulgatam benevolenter misit. Cf. quae eadem in ephemeride Παρουσία 1 (1982), 186–195 exposuit. Odysseae versus continet CCVI, qui sunt: α 1–3, 32–34, 46–47, 215–216, 298–299, 301–302, 354–358. β 65–67, 98–102, 276–277, 281–282. γ 20, 24, 26–28, 46–48, 196–197, 231. δ 206, 267–268, 351–352, 472–474, 611. ε 211–213, 223–224, 447–448. ζ 180–183, 188–189. η 195–198, 293–294. θ 138–139, 208–210, 584–586. ι 34, 270–271. κ 72–73, 383–385, 480–481. λ 71–73, 155–156, 218–219, 222, 379, 427–430, 436–437, 441–443, 455–456, 463–464. μ 320–323, 451–453. ν 390–391. ξ 129–130, 144–147, 222–223, 227–228. ο 20–23. π 75, 401–402. ρ 188–189, 218, 284–285, 347, 485–486. σ 130 + 132–137, 184, 403–404. τ 360, 502, 560–562, 591–593. υ 18, 82, 316–317, 322–323. φ 293–294. χ 38–41, 230. ψ 11–13, 30, 59, 81–82. ω 194–196, 199–202, 252–253, 433–436, 508–509, 514–515.

Z = Oxon. Bodl. Auct. V.1.51, saec. x ex. Non carminis textum continet sed lemmata et scholia classis D. Nicola Ernst, Die D-Scholien zur Odyssee (editio electronica, Coloniae 2006); Pontani, Sguardi 183–192 et Tab. 4.

G = Laur. 32.24, saec. x ex. (α 1 – ω 103). Scholia pauca et glossemata adscripta habet, pleraque a manibus recentioribus. Consimilis est codicis D Iliadis (Laur. 32.15) ab eodem scriba ex parte conscripti. La Roche, Textkr. 485; P. C. Molhuysen, De tribus Homeri Odysseae codicibus antiquissimis (Diss. Lugd.-Bat. 1896), 3–5 (descriptio), 33–149 (collatio) et Tab. i; Allen, The Text of the Odyssey 6; Pontani, Sguardi 192–195.

F = Laur. conv. soppr. 52, saec. xi (α 1 – ω 526). Scholiis caret praeter pauca recentiora, imprimis ad α 1–8 et ε. Molhuysen, op. cit. 5–8 (descriptio), 33–151 (collatio) et Tab. ii; Allen, op. cit. 7; Pontani, Sguardi 196–199.

E libris saeculorum xii–xiv hi sunt quos constanter cito:

H = Lond. Bibl. Brit. Harleianus 5674, saec. xii med. ut censet N. G. Wilson (non sine haesitatione); terra Hydruntina ut videtur oriundus. Scholia ampla ex optimo fonte adscripsit Nicolas Callipolitanus saec. xiii medio. Dindorf, Scholia Graeca in Homeri Odysseam I (1855), iv–viii; La Roche, Textkr. 479–480; H. Schrader,

Porphyrii Quaest. Hom. ad Od. pertinentium reliquiae (1890), 141–143; Allen, op. cit. 5; Pontani, Sguardi 208–217 et Tab. 5–6.

P = Heidelberg. Palat. gr. 45, anni 1201; item terra Hydruntina oriundus, parum nitide a scribis septem aequalibus conscriptus. Hi scholia et glossemata usque ad rhapsodiam η adscripserunt; plura ad δ 256 – η fin. aliquot post decenniis adiecit alius nescioquis. Dindorf, op. cit. xii; Schrader, op. cit. 163–166; Molhuysen, op. cit. 8–10 (descriptio), 33–152 (collatio) et Tab. iii–iv; Allen, op. cit. 10; Pontani, Sguardi 218–225 et Tab. 7.

M = Venetus Marc. gr. 613 [568], saec. xiii, orientalis ut videtur, satis accurate quattuor manibus conscriptus, scholiis abundans, quorum partem alii postmodo adiecerunt; hic illic etiam notas Aristarcheas (obelos, asteriscos) appictas habet. La Roche, Textkr. 480–481; id., Homeri Odyssea (1867–1868), Tab. VII–VIII; Allen, op. cit. 14; Pontani, Sguardi 242–265 et Tab. 10–12.

B = Ambros. gr. B 99 sup., saec. xiii ex., orientalis (α 1 – φ 134). Scholia et glossemata habet, plerumque recentioris notae, nec non quaedam ex Eustathio excerpta. Allen, op. cit. 7; Pontani, Sguardi 308–313 et Tab. 19.

N (O van Thiel) = Venetus Marc. App. gr. IX 4 [1209], saec. xiii–xiv, Constantinopolitanus, fort. de Planudis circulo (ι 541 – ω).[5] Scholia habet singularis notae. Dindorf, op. cit. xiv; La Roche, Hom. Od., Tab. X; Allen, op. cit. 14; Pontani, Sguardi 314–321 et Tab. 20.

U = Monac. gr. 519 B, saec. xiii–xiv, Constantinopolitanus (α 271 – γ 130, γ 179 – ω). Glossemata multa Graeca et Latina addidit Adolphus Occo medicus Frisius (1447–1503). La Roche, Textkr. 481; id., Hom. Od., Tab. I; Allen, op. cit. 8; Pontani, Sguardi 323–326.

Accedunt testes Byzantii saeculi xii:

Eust = Eustathii commentarius ad Odysseam.

Tz = Ioannis Tzetzae Allegoriae in Odysseam, quas edidit H. Hunger, Byz. Zeitschr. 48 (1955), 4–48 (ν–ω); 49 (1956), 249–310 (α–μ).

5 Priorem partem codicis, quae α 1 – ζ 190 continet, saec. xiv conscriptam, nihil moror.

Codices hos cito ad libitum, aliorum testimoniis fisus:

C = Caesenas D.XXVII.2, anni 1311. La Roche, Textkr. 486; Allen, op. cit. 4; Pontani, Sguardi 297–300.

D = Paris. gr. 2403, saec. xiii–xiv (α 1 – χ 258, χ 485 – ω 309). Dindorf, op. cit. xiii–xiv; Allen, op. cit. 9; Pontani, Sguardi 277–282 et Tab. 13.

K = Cracov. 543, anni 1469, a Demetrio Triboli conscriptus. Pontani, Sguardi 415–420 et Tab. 29.

S = Paris. gr. 2894, saec. xiii–xiv (α 1 – ρ 518). Dindorf, op. cit. xiv; La Roche, Textkr. 475–476; Ludwich, Scholia in Homeri Odysseae α 1–309 (1888–1890), 39–41; Allen, op. cit. 10; Pontani, Sguardi 321–323.

T = Hamburg. gr. 56, saec. xiii–xiv (α 1 – μ 200, ν 310 – ξ 67). Dindorf, op. cit. ix–xii; La Roche, Textkr. 486–487; Pontani, Sguardi 303–308 et Tab. 18.

V = Vat. gr. 915, saec. xiii–xiv (ante 1311), Planudei characteris. Allen, op. cit. 11; Pontani, Sguardi 293–297 et Tab. 16.

W = Vratislavensis Rehdigeranus 28, ca. 1460–1480, in Creta ab Antonio Damila et Michaele Apostolio conscriptus. La Roche, Textkr. 486; Allen, op. cit. 16; Pontani, Sguardi 425–426.[6]

X = Vindob. phil. gr. 133, saec. xiii pars post. (ε 45 – ω 59). La Roche, Textkr. 483–484; id., Hom. Od., Tab. II; Ludwich, op. cit. 41–46; Allen, op. cit. 15; Pontani, Sguardi 285–293 et Tab. 15.

Y = Vindob. phil. gr. 56, anni 1300, terra Hydruntina oriundus. La Roche, Textkr. 482–483; Allen, op. cit. 15; Pontani, Sguardi 230–242 et Tab. 8–9.[7]

Venetus Marc. gr. IX 29 [1007], ca. 1360–1365 a Leontio Pilato conscriptus cum eiusdem versione Latina. La Roche, Hom. Od., Tab. III; Allen, op. cit. 14–15; Pontani, Sguardi 349–354 et Tab. 22.

Venetus Marc. gr. 456, saec. xv pars post., a Ioanne Rhoso conscriptus. Allen, op. cit. 13; Pontani, Sguardi 411.

Lond. Bibl. Brit. Harl. 6325, saec. xv pars post., item a Ioanne Rhoso conscriptus. Allen, op. cit. 5; Pontani, Sguardi 410.

6 W Ludwichii est siglum; van Thiel, hoc codice non usus, siglo W editionem Demetrii Chalcondylis designat.

7 Y Ludwichii est siglum; van Thiel, hoc codice non usus, siglo Y cod. Marc. IX 29 designat.

Vindob. phil. gr. 5, ca. 1450–1475 a Demetrio Triboli conscriptus. La Roche, Textkr. 476; J. van Leeuwen, Mn. 18 (1890), 206–207; Allen, op. cit. 15; Pontani, Sguardi 420.

Vindob. phil. gr. 50, ca. 1475–1500 ab Antonio Damila conscriptus, nimirum ex eodem ac W exemplari; desunt μ 280–328, ν 178–229, ξ 142–192, ρ 29–147, 497 – σ 11. La Roche, Textkr. 481–482; Allen, op. cit. 15; Pontani, Sguardi 426.

Alios rarius in testimonium voco, cumque eorum mentionem facio, non peculiaribus utor siglis sed communi illo ‘r’ (recentior quidam) sive ‘rr’ (recentiores); quinam sint, si ego taceo, apud Allenium vel Ludwichium quaere, ab illis enim et ego notitias habeo. (Ceterum quod Allenius fidem habet minus certam, supra monui.) Neque infitias eo, hos libros non omnes illis recentiores esse, qui siglis suis gloriantur, neque certa nota peiores. Atqui haec nondum satis explorata sunt, manetque in votis, ut plures librorum ante annum 1330 confectorum excutiantur atque investigentur.

De librorum singulorum indole et cognationibus brevis ero; longius agat qui poterit.

Z scholiorum antiquam servat recensionem, neque ab eodem pendet archetypo ac libri ceteri. Vnde fit ut hic illic lectionem meliorem solus praebeat,[8] saepius lectiones diversas quae antiquae esse possint.[9] Hunc igitur secerno a ceterorum librorum communitate, quam siglo Ω denoto.

G, quamquam in hac grege vetustissimus, non ita prae ceteris eminet ut celeber ille Venetus A in Iliade; est tamen ubi solus vel fere solus lectiones veras sive antiquiores servavit.[10] Aliquas habet quae grammaticorum antiquorum doctrinam respiciunt,[11] unde suspicari licet, eum ab exemplari descriptum esse quod (sicut ille

8 V. ad α 330, κ 301, μ 349, ψ 209.

9 V. ad γ 453 δ 139, ε 426, η 31, θ 299, κ 170, λ 83, ο 451, τ 178, 361, 556, χ 85, ω 180.

10 V. ad β 126, δ 547, ε 369 (cum Eust.), 401, 470, ζ 8, 119 (cum Eust.), 298, η 272, κ 465, λ 213, 388, 439, μ 242, 399, 408, ν 247, 398, ο 222, π 142 (?), 401, ρ 417, σ 179, τ 226, υ 251, 286, φ 194, χ 214, ψ 53, ω 62.

11 V. ad α 109, δ 192, ζ 149, λ 286.

Venetus) scholiorum veterum copia instructum erat, quibus incubuerit scriba quo accuratiorem redderet textum. Versibus interpolatis plerumque caret (at v. ad δ 228*a*, υ 244*a*). Plurimas lectiones praebet peculiares; saepe formulas in aliarum locum substituit.[12]

F et ipse lectiones veras vel antiquas solus servare potuit.[13] Et in hoc commutantur formulae, rarius sane quam in G.[14]

H et P, Calaber uterque, magna affinitate coniuncti sunt, quod ubique cognosces. H scholia melius quam ceteri servavit, quamquam longe abest ut cum illo Veneto comparari possit. Lectiones autem a scholiis haustas habet modo H, modo P, modo ambo, vel in textu vel in margine, saepe ante vel post correctionem.[15] Nec raro etiam alias accidit, ut alteruter vel uterque lectionem bonam vel saltem antiquam suppeditet ceteris ignotam.[16]

M et B, orientales, saepe conspirant.[17] M, scholiis locuples, in doctorum sedibus ut videtur confectus, lectionum variarum cognitione insignis est, quare apparatum perlustranti siglum $M^{γρ}$ creberrime occurret. At si locos respicies ubi M B cum aliis vetustioribus faciunt, videbis eos saepius cum H P consociari quam cum G vel F, non tamen ita ut prosit familiam statuere. Raro bonas lectiones offerunt hi libri quae non et aliunde sint obviae. At minime abiciendi sunt testes tam ingenui traditionis Byzantiae.

12 V. ad α 206, 314, δ 398, θ 412, ι 353, 409 (cum M), λ 180, μ 376, ν 147, ξ 158, ο 473, π 280, 348, ρ 347 (ex Hesiodo), τ 422, υ 188, χ 80, 486, ψ 271.

13 V. ad δ 672, 789(?), ζ 303, ι 356, 387, 550, κ 41, 110, 188, 217, 324, λ 456, 483, ν 384, ξ 8, 532, ο 466, π 79, ρ 363, τ 189, χ 330. At plura ex his fortuita esse possunt.

14 V. ad α 367, 388, δ 189, ξ 439, σ 24.

15 V. ad α 260 (H^2 P), 300 (H^c), β 120 ($H^{γρ}$), 156 (H^c $P^{γρ}$), 180 ($H^{γρ}$), 182 (H^c P^c), 247 (H^a), δ 12 (H^c P^c), 627 (H P^a), θ 161 (P), ν 5 (P), π 95 (H), σ 253 (H), etc.

16 V. ad ε 325, 361, η 86, 107, 267, 330, θ 126, 215, 315, 436, ι 189, κ 44, λ 604, ν 200, ο 305, π 110, 332, ρ 309, 379, σ 60, 344, τ 62, 126, 161, 301, χ 98, 249, 309, ψ 94, ω 175, 299.

17 V. ad δ 429 (cum Eust.), 484, ε 48, θ 192 (cum Eust.), 426–429, ν 52, ξ 307, π 311, 337, ρ 202, 203, 239, 243, 470, 554, σ 38, 181 (cum Eust.), 263, 308, 364, τ 58, 98, 121, 136, 178 (cum Eust.), 515, 520, 523, υ 383.

N interdum cum M B facit,[18] nec tamen arto vinculo conectitur. Saepe solus (vel cum papyris) bona praebet, praesertim in orthographicis;[19] alias cum solo G vel F.[20]

U a posteriore manu correctiones multas accepit, quae partim coniecturae sunt, partim lectiones aliunde notae, omnes negligendae. At primordius textus bonae frugis est; arrecto animo notaverunt viri docti, quam saepe hic liber cum papyro magna Rylandsiana (p28) congruat. Sin autem accuratius recensueris eius papyri consensus, apparebit societas quaedam librorum G N U, quibus accedere solet Eustathius: saepe enim fit ut hi (modo singuli, modo simul) lectiones offerant easdem quas illa papyrus,[21] saepe etiam in aliis sibi consentiunt.[22] Altera crebra consociatio est libri U cum M B.

Eustathius dum carmen explicat magnum numerum versuum verbatim laudat, ex quo patet quid in quoque legerit. At cum saepissime varias lectiones memoret, quarum nonnullae aliunde ignotae sunt, manifestum est eum plures codices in manibus habuisse.

De libris quos non contuli neque constanter cito hoc tantum memoro, unum vel alterum hic illic cum papyro aliqua conspirare: δ 249 κατέβη Τρώων 23 K; ζ 245 ἐνθάδε 110 D; ζ 296 ἄστυ διέλθωμεν 6 C; ι 433 ἐρεισθείς 31ª Y^γρ; κ 10 αὐδῇ 185 X^γρ; κ 19 δῶκέ μοι

18 V. ad μ 369 (cum Eust.), π 23, 291, 347, ρ 335, σ 361 (cum Eust.), τ 192; cum M postquam B defecit, ω 45 (cum Eust.), 222.

19 V. ad μ 441, ξ 94, 262, ο 541, π 39, 311, 399, ρ 387, 423, 431, τ 79, 181, 188, 230, 419, υ 16, 160, φ 213, ψ 134, 233, 269, 271, 366, ω 188, 370. Versum insiticium ρ 156 transpositum habet, quod indicat eum adhuc in margine exemplaris stetisse, nondum in textu.

20 G N: λ 273, π 387, τ 320, φ 32, 52, 61, 191, 192, 414, χ 69. F N: μ 109, ν 35, ο 101, υ 46, χ 270, ψ 163, ω 401.

21 Cum 28 faciunt G N U: φ 248, 308, 342, χ 37–38, 200. – G N: φ 414. – G U: χ 467, ψ 201, 274 (+ M). – N U: ξ 473, φ 219–220, ψ 122, 308, ω 323, 387. – G: ν 271, φ 194, 223, 381 (+ M). – N: φ 213, χ 234, 447, ψ 134, 271, 366. – U: υ 199, φ 419, χ 374, 456, ψ 109, 264, 276, 306, 354, ω 138, 388.

22 G N U (Eust.): ξ 201, ο 144, 157, 448, 553, π 351, ρ 129, 154, σ 303, 307, τ 403, 407, 423, υ 108, 115, 317, φ 58, 61, 83, 134, 181, 248, 300, 308, 342, 365, 407, χ 37–38, 200, 204, 418, ψ 119. Consensus G N, G U, N U enumerare longum esset; multos repperi.

ἐκδείρας 185 W; κ 66 φίλοι εἰσίν 31 W; λ 590 συκέαι 11 D; π 154 ὦρσεν ὑφορβόν 126 D; χ 7 τύχωμι 28 D^s; χ 258 βεβλήκειν 28 S; ψ 8 τεὸν 215^m C; ω 496 τεύχεσσιν ἔδυνον 28 Y^γρ.

ORTHOGRAPHICA

Cum in praefationibus editionum Aeschyli (1990) et Iliadis de orthographicis multis quae huc pertinent fusius egerim crambenque repetere non meae sit indolis, nunc quoad commodum est ad illas disputationes referam.

De encliticorum accentibus v. Il. praef. xviii; de anastrophe ibid. xix.

De augmento apposito vel omisso v. Il. praef. xxvi–xxviii, et cf. infra de ηὐ-.

De singulis haec moneo:

ἀγήρως, ἀγήραος: formas contractas novisse poetam constat ex ε 218, η 94; cf. M 323, P 444. In ceteris Odysseae locis (ε 136, η 257, ψ 336) -αος -αον et metrum patitur et traditio offert, quamquam Aristophanes et Aristarchus -ως -ων scribebant, scilicet ut Homerus sibi constaret. Cf. ad B 447, Θ 539.

ἄγνωτος pro ἄγνωστος restituit Nauck in β 175, ν 191, 397; cf. β 366 ἀλλογνώτωι, H 401 γνωτόν, N 72 ἀρίγνωτοι, O 490 ἀρίγνωτος. Pariter scribendum est ἄκλαυτον δ 494, λ 54, 72, cum libri plerique ἄκλαυστον praebeant.

ἀγχηστῖνοι, v. Il. praef. xxix, cui adice quae in Glotta 77 (2001), 118–119 de etymologia disputavi.

ἀδ(δ)εής, ἔδδεισα: in his vocabulis, ubi ante *δϝ syllaba longa mansit, analogia postulat ᾱδεής, *εἴδεισα (cf. θεουδής < *θεοδϝεής), et illud quidem placuit Aristarcho, hoc tamen nemini, nam qui ἔδδεισα noluerunt, ἔδεισα dederunt; quod nihili est, quoniam aut vocalis aut consonans est producenda. De ἀδ(δ)εής discrepant libri, v. ad Θ 423, Φ 481, τ 91; de ἔδδεισεν -σαν (κ 219, 448, ν 184, A 33, etc.) fere consentiunt, probantibus Nicia (An. Par. iii.207.13) et Herodiano (ii.285.10 L.). Hoc igitur tenui, ne εἴδεισε edendo lectores horrore afficerem; deinde ut mihi constarem in ἀδδεές quoque acquievi.

ἀΐσσω: fort. αἰΐσσω scribi oportebat, v. Il. praef. xxx; adde quod in X 142 papyrus una saeculi primi a.C. επαιισσει praebet.

ἀϊών participium contra libros acuo auctore Schulzio; v. Il. praef. xx.

ἆλτο 'saliit', v. Il. praef. xx.

ἄμαξα spiritu caruit, v. Il. praef. xvii.

ἁμός adspirandum est, v. Il. praef. xvii.

ἄνεω non ἄνεωι, v. Il. praef. xxx.

ἄποπρο, διάπρο, πάρεξ, ὕπεξ: de accentibus v. Il. praef. xviii sq.

ἁραιός adspirandum est auctore Aristarcho, v. Il. praef. xvii.

ἄσσον θάσσον μάλλον κρέσσων μέζων scribendum est, Attica sunt enim ἆσσον θᾶσσον μᾶλλον κρείσσων μείζων; v. Il. praef. xx, et adde quod in υ 41 μ]εζον praebet papyrus antiquissima, in χ 353 κρέσσονες attestatur Eust. 1930.41. Quotiens έ pro εί sive εῖ reposui, in apparatu indicavi; ubi ά pro ᾶ, silui.

αὖος, αὑαίνω adspiranda sunt; v. Aesch. praef. xxx.

βῆ δ' ἰέναι/ἴμεναι: in Iliade sicubi post βῆ/βὰν δ'/ῥ' infinitivo disyllabo 'ire' opus est, ἴμεν reperimus; ubi autem trisyllabo, fere semper ἰέναι non ἴμεναι. Sic in Δ 199, 209, Ζ 296, Θ 220, Κ 73, 136, 179, 336, Ν 167, 208, Ο 483, Ρ 657, Υ 484, Φ 205, Ω 95, 347 libri omnes; in Ι 596 et Κ 273 pauci ἴμεναι habent, quod tamen non nisi in Υ 32 praevalet. In Odyssea minus clara res est: ἰέναι praebent omnes in δ 779, κ 208, 407, μ 367, ο 109, π 413; ἴμεναι omnes in π 431, ρ 604, σ 341, 428, φ 58, χ 146; discrepant libri in β 298, 394, ζ 50, θ 287, ξ 532, φ 8, χ 109. Vbi autem βῆ vel βάν non antecedit, ἴμεναι neque in Iliade neque in Odyssea invenimus praeterquam in ρ 185, ubi in papyris tribus et parte codicum mediaevalium apparet. Itaque videtur haec forma praecipue in collocatione βῆ/βὰν δ'/ῥ' ἰέναι effloruisse, nimirum propter concursum formulae βῆ/βὰν δ'/ῥ' ἴμεν. Quod iam apud poetas fieri potuisse concedo; sed cum in Iliade, cuius traditio tanto firmioribus stat fundamentis, illud ἴμεναι fere nusquam sit, tutius esse arbitror, id etiam ex Odyssea excludere.

βήσετο et δύσετο ubique recepi, non -σατο. Cf. La Roche, Textkr. 214 sq., 229 sq.; Chantraine I 416 sq.; Rengakos 103 sq.

γέλως casus obliquos disyllabos facit. Dativus est γέλωι; de accusativo dubitari potest utrum γέλον sit (cf. ἔρως ἔρωι ἔρον) an γέλω; γέλων, quo tragici utuntur, non concurrit, nam in υ 346

metro excluditur. Ibi codex M solus γέλον praebet, ceteri γέλω (vel contra metrum γέλων, γέλωτ'). Itaque in σ 350 et υ 8 γέλω legemus potius quam γέλων (γέλον Knight, Bekker). γέλω ad analogiam ἠώς ἠῶ factum esse puta, γέλων ad λαγώς λαγών et sim. Cf. A.R. 4.1723 vv.ll.

δέπα (acc. pl.) ter pyrrichium valet ante vocalem (ο 466, τ 62, υ 153), item nominativi κέρα (τ 211), σφέλα (ρ 231). Nempe formae priscae *δέπαα, *κέραα, *σφέλαα aut in -ᾱ contractae erant, deinde ante vocales corripiebantur, ut Herodianus censuit, aut elidebantur, δέπα', σφέλα' (Bentley, Knight). Hoc magis arridet, primum quia μ 394 τέραα προύφαινον formam pleniorem exhibet, deinde quod δέπᾱ vel sim. ante consonantem nusquam invenitur, tum quod elisionis vestigia in libris deprehendimus; v. ad τ 62 et υ 153. Alia quaestio est de κρέα, quod ante vocalem ponitur in υ 348, Δ 345, Χ 347; κρέᾱ legit Tyrannio, κρέᾰ Herodianus, κρέα' Knight. Huius non eadem ratio est atque illorum, nam persaepe κρέᾰ ante consonantem conspicimus, quater etiam κρέ' elisum, nusquam κρέαα vel κρέᾱ metro firmatum.

δήπειτα dedi ubi editores plerique δὴ ἔπειτα, libri constanter δ' ἤπειτα. Poteram autem δηὖτε edere ubi libri male δ' αὖτε, Bekker longe melius δὴ αὖτε; parvum interest, nam ne hic quidem corripitur δή sed cum vocali insequenti synaliphen patitur.

δουρικλειτός, δουρικλυτός, de accentu v. Il. praef. xxviii.

δυοκαίδεκα recte contra Pamphilum statuit Herodianus (ad Β 557, Ο 678, Ω 496) unam vocem esse, non tres, cum et τρεισκαιδέκατος dixerit poeta et ἑκκαιδεκάδωρα et δυωκαιεικοσίπηχυ, quae de compositis cardinalibus facta sunt.

ἐγώ γε, ἐμοί γε, non Attice ἔγωγε, ἔμοιγε edendum est, v. Il. praef. xviii.

ἔδδεισα, v. supra ἀδ(δ)εής.

ἑέρση spiritum habet teste Herodiano ad Ν 543. Cf. ad ν 245.

ει quo iure vel εϊ praeferas, Ἀτρείδης an Ἀτρεΐδης, ἔγχει an ἔγχεϊ, in Il. praef. xxiii sq. disputavi, nec tamen ita ut rem ab opinionis arbitrio dempserim.

εἴδω εἴδηις εἴδηι εἴδωσι scribe, ne εἰδῶ etc.: v. Il. praef. xxxiii, Chantraine I 420–421.

εἰμι 'sum' et φημι in initio sententiae orthotona sunt: εἶμι, φῆμι, φῆσι, φᾶσι, etc.; v. Il. praef. xx. Ita etiam post proclitica

scribenda esse docet Herodianus i.553.10–16 L.: καὶ ἔστι, εἰ ἔστι, ἀλλ' ἔστι, ὡς ἔστι; hac ratione etiam οὐκ εἶσιν in σ 232 dedi. Ionicum εἰς 'es' enclisin pati potest; v. Herodian. ad α 170, δ 371; E. Lobel, P. Oxy. xxii p. 11.

ἐλαΐϊνος scribendum esse pro tradito ἐλάϊνος intellexit Knight; contractio αιϊ > ᾱϊ recentioris Atthidis est, cf. Threatte I 287–292. Ἀχαιϊάδες, Ἀχαιΐδες, Ἀχαιΐδα γαῖαν in libris omnibus recte traduntur.

ἕλκον sine augmento ferunt libri in β 426 = ο 291 (formula nautica), εἷλκε(ν) εἷλκον multi in σ 101, φ 300, 419, attamen cum v.l. ἕλκ-. Quo commoveor ut aliter atque in Iliade (cf. Il. praef. xxvii) augmentum ubique tollam.

ἐνιμμεγάροισι et similia geminata consonante liquida interdum in libris inveniuntur, ut Aristophani Byzantio placuit; v. Il. praef. xxvi. Non falsae sunt hae scripturae, at nostrae consuetudinis alienae.

εο contractum non per scripturam recentiorem ευ reddendum esse monui in Il. praef. xxii sq. Veri vestigia manent in ε 135 εφιλẹọṿ (pap.); θ 550 κάλεον; κ 204 ἠρίθμεον, cf. ad Σ 493; χ 456 ἐφόρεον v.l. (~ 451); ω 323 ἴσχεο v.l.; ω 337 ἤιτεον.

ἑορτή spiritu caruit; v. Threatte I 500.

ἕσπωνται (μ 349), ἑσποίμην (τ 579 = φ 77) poetae abiudicanda sunt, v. Il. praef. xvii.

ἑταῖρος, ἑτοῖμος apud Homerum pro properispomenis habenda sunt, v. Il. praef. xviii.

εὖ 'bene' ubi disyllabum est, ἔϋ recte edidit Ludwichius; cf. Il. praef. xx sq., et ibid. xxix de ἔϋ φρονέων divisim legendo.

ἕως τέως: notum est haec saepius stare pro trochaeis, quod iam metricos Heliodorum Hephaestionemque exercuit[23] quodque ego olim defendere conabar (Glotta 44 (1967), 135–139); nunc concedo emendatione opus esse. Verum vidit Hermannus, Metr. 59,

23 Heliodori doctrina: Choerob. in Heph. 205.12 sqq. Consbr.; cf. Append. Dionys. et Anon. Paris., 324.11 et 349.29 Consbr.; sch.^{N} ε 365 ap. Pontani, Sguardi 315. Hephaestionis(?) doctrina: sch. B in Heph. 291.25–292.2 Consbr., cf. Append. Dionys. 324.21–325.2.

qui εἶος τεῖος restituit; cf. Wackernagel, Kl. Schr. 1539 sq.[24] Deinde tribus post decenniis cognovit G. Curtius, Rh. Mus. 4 (1846), 242–249, illa olim ἦϝος τῆϝος fuisse (~ Ved. *yāvat tāvat*), unde ἦος τῆος in textum intulerunt editores nonnulli. At his priscis formis propius ad ἕως τέως tendentibus prior vocalis paulo strictius enuntiabatur, quod Hermanni scriptura melius repraesentari arbitror. Ante consonantes autem haud scio an εἵως τείως cecinerint poetae, formae recentiori quoad licuit indulgentes.

ζώνυμι per unum ν scribo; v. Il. praef. xxxi.

ἠ̈ ante vocalem non correptum (α 162, 165, 282, etc.) pro ἠέ eliso habeo Fickium secutus; cf. quae ad Hes. Th. 6 adnotavi.

ᾔδει, ᾔδη, etc., v. infra οἶδα.

ᾗ θέμις ἐστί edendum est, non ἧι θέμις; v. quae ad Hes. Th. 396 adnotavi.

ἡμεῖς, ὑμεῖς, de accentu formarum encliticarum v. Il. praef. xviii.

ἠμέρη, ἐπημέριος spiritu privanda sunt, v. Il. praef. xvii.

ἤρετο, ἐξήρετο pro -ατο reponendum esse monuit Brandreth 100; cf. Cobet Misc. 400–401, Wackernagel Unt. 61. Loci sunt α 240 = ξ 370, δ 107, ε 39 = ν 137, κ 84; Γ 373, Ξ 510 (agn. Eust.), Σ 165.

-ησι non -ῃσι in coniunctivo scribendum est, v. Il. praef. xxxi.

ἤτοι non ἦτοι: Il. praef. xviii.

ηυ- quo iure in praeteritis verborum ab ευ- incipientibus invexerim, quaere in Il. praef. xxvii. Accedunt vestigia plura in Odysseae libris: δ 449 ηὐνάζοντο F H[a]; η 288 ηυδον pap.; ο 222 ηὔχετο G; ρ 239 ηὔξατο M B.

-ηφι non -ῃφι, v. Il. praef. xxxi.

ἦχι non ᾗχι dedi Aristarchum secutus, v. Il. praef. xxxi.

θάσσον, v. ἄσσον.

θνῄσκω iota adscriptum habuisse docent tituli: Threatte I 372. Scripturae τεθνηώς et τεθνειώς concurrebant in libris iam ante

24 Idem iam prius in mentem venerat Johannis Henrici Voss, Kritische Blätter (1828), 181; Randgl. (1838), 7. Ii libri post auctoris mortem editi sunt, sed ea quae ad Odysseam pertinent ante annum 1782 scripserat teste filio eius A. Voss in praefatione. At cum non intelligeret, quomodo -ος in -ως abire posset, maluit εἵω conicere, quod eodem iure iuxta εἵως exsistere posse putabat quo οὕτω iuxta οὕτως.

Didymum; illam dabat Aristarchus (Did. ad Z 71, H 89, 409 et saepius) et vetustior est, et ego eam praetuli.

θρώισκω cum iota scribendum est, v. Il. praef. xxxi.

θυίω item: ibid.

ἱρεύς psilotice dedi duce Herodiano, v. Il. praef. xvii. At ἱρά, ἱρεύω non ausus sum ad eandem normam redigere.

κάθισαν, καθίσασα in καθεσ- corrigenda sunt, v. Il. praef. xxxi.

κήρυξ non κῆρυξ: v. Aesch. praef. xlviii.

κλῦθί μοι, κλῦτέ μοι potius quam μευ (μεο, μεʾ) legendum esse suasi in Il. praef. xxxii, et in libris praevalet. Nec tamen animadverteram, post κέκλυθι et κέκλυτε fere semper μευ scribi, vix umquam cum v.l. μοι. Quae talis discriminis causa esse potest? Nempe poetae olim et κλῦθί μοι et κέκλυθί μοι canebant; mox mutata sermonis consuetudine pronomen genitivum in locum dativi magis magisque admittebant. Verum post disyllaba κλῦθι κλῦτε, cum syllaba brevi opus esset, maluerunt μοι retinere quam μεο corripere vel elidere.

κρέα, v. δέπα.

κρέσσων, μάλλον, μάσσον, etc., v. supra ἄσσον, et cf. ad θ 203.

μάχομαι praeteritum per μαχεσ(σ)- facit, cf. ad A 304, B 377, E 483; Chantraine I 410. At in futuro praevaluit μαχήσ-, v. ad A 153, 298, I 32, σ 63.

μέζων, v. ἄσσον.

μεῖξαι ἐμίχθη ἔμικτο μεμιγμένος: Il. praef. xxxii.

ν mobile: Il. praef. xxv sq. In plusquamperfecto -ειν admisi ubi hiatus ita tollitur (ρ 359, σ 344, χ 258 = [275]). Quod autem Bekker solet in fine versuum βεβήκειν edere, non sequor, quamvis constanter -εν, non -ε, in eadem sede dederim; hoc enim rhapsodos fecisse non hiatus vitandi causa arbitror sed ut clausa syllaba vacuum tempus implerent, quod post -ει non opus erat.

ναιετάωσα, v. Il. praef. xxxii.

ναυσικλυτός, de accentu v. Il. praef. xxviii.

νίσομαι, v. Il. praef. xxxiii.

ὅ pronomen demonstrativum accentu non privandum esse monui in Aesch. praef. xlix.

οἴγνυμι: formas ὤειξε pro ὤϊξε, ἀνόειξε pro ἀνέωιξε Fickium secutus restitui; v. Il. praef. xxxiii.

οἶδα: tertia persona pluralis modo ἴσασι (⏑ – ⏑) fit sicut apud posteriores, modo ἴσ(σ)ασι (– – ⏑) (β 283, θ 559, 560, λ 122, 124, ξ 89, ψ 269, 271, ω 188; Ι 36, Ψ 312). Haec antiquior est forma (< **wid-santi*) et scriptura per σσ recipienda est; cf. ποσσί iuxta ποσί < **pod-si.*

De formis praeteriti aliter nunc iudico atque in Il. praef. xxxiii. In fine versus ᾔιδη praebere solent libri, in aliis sedibus idem correpto -η ante vocalem ut fiat trochaeus; sed alioquin ᾔιδεε(ν). Et in ceteris verbis tertia persona plusquamperfecti apud Homerum per -εε-/-ει exire solet, non per -η ut apud Atticos. Itaque videtur pro ᾔιδη restituendum esse in clausula ᾔιδει et ante vocalem ᾔιδε'. Neque autem nunc necesse esse duco, ut pro μυρία ᾔιδει et sim. forma sine augmento εἴδει inferatur. Fuerat sane *μυρία ϝείδει. At postquam conticuit digamma, hiatum accipiebant; hiatu accepto potuit augmentum reponi.

-οις ἐπέεσσιν edo, contra -οισι βέλεσσιν, μέλεσσιν, λέχεσσιν; rationem dedi in Il. praef. xxxiii.

ὀλολῦξαι χ 408 pro -ύξαι voluit Cobet Misc. 429, quod ideo speciosum est, quod nomen ὀλολυγή non solum apud epicos paenultimam longam habet sed etiam in Aristophane. Sin autem alia nomina eiusdem characteris reputamus, paenultimam brevem exspectandam esse cognoscimus: ἀλαλᾰγή, μαρμαρῠγή; ἀμαρῡγαί in Hymno Mercurii exstat, contra ἀμαρῠγή in Aristophane. Itaque videntur epici ὀλολῠγή in -ῡγή metri causa produxisse, quos postea comicus secutus est; quod si ita est, non est cur ῡ longam in verbo ponamus.

ὁμοίϊος, ὁμοκλή, de spiritibus v. Il. praef. xvii sq.

ὁμοῖος, v. ἑταῖρος.

-οο genitivus metro requiritur in κ 36, 60, σ 264, ω 543; v. Il. praef. xxxiii sq. Item in α 70 (ut in Β 325) Buttmanno duce ὅο pro ὅου dedi; quod hic ὅο in P[a] legitur, casui tribuo.

πάϊς, παῖς, v. Il. praef. xxv.

πάρεξ, v. ἄποπρο.

Παρνησσός, v. quae ad Hes. Th. 499 adnotavi.

Περσε- an Φερσεφόνεια: hanc antiquiorem formam[25] nunc recipio, quae haud raro in papyris librisque recentioribus invenitur quaeque vulgatiori formae Περσε- par erat ut locum cederet. Cf. ad κ 491, 494, 509, 534, λ 47, 213, 217, 226, 386, 635, I 457; I. Andorlini–J. Lundon, ZPE 133 (2000), 5–6.

πίπτε πίπτον paroxytona sunt, non properispomena, v. Il. praef. xxi.

πόσις: dativus πόσει plerumque traditur, quod defendere licet cl. E 71 πόσεϊ. Malui tamen πόσι ponere, quod in λ 430 papyrus habet, in ρ 555 codices duo. Pari ratione ὕβρι accepi, quod in ξ 262 et ρ 431 cod. N praebet, et in ψ 94 ὄψι cum papyro et cod. P. At parum certa est res, cf. Chantraine I 217.

ποτί, προτί, v. Il. praef. xxxv.

πρυμνῆι ἐνὶ νηΐ, non πρύμνηι, v. Il. praef. xxi.

σαρδάνιον (υ 302) rectius scribitur quam σαρδόνιον, quod serioribus saeculis praevaluit, cum falsa opinione ad Sardiniam referretur.

σπέεσι (α 15, al.) verum est, non σπέσσι; exposuit Leo Meyer, ZVS 7 (1858), 204. Provenit enim a *σπέ-εσ-σι; σσ in σ abire potuit, εε in ε non item, nec dantur formae quales *σπέϊ, *σπέα. *σπέων.

στεναχ-, στοναχ-, v. Il. praef. xxxv.

σῶς 'salvus' quater in Odyssea contractim legitur (ε 305, ο 42, π 131, χ 28), sed in omnibus his locis σόος vel σάος stare possit, et in π 131 σόος testimonio fulcitur scholii ad Dion. Thr. 497.32. σῶς in X 332 metro confirmatur, traditur etiam in N 773; in ceteris Iliadis locis (A 117, Θ 246, P 367) σόον praebent libri plurimi, quamquam Aristarchus σῶν legit in A 117. Accedunt σόα ν 364, σόοι δ 98, σόος τ 300. At potius σάος exspectandum erat, quoniam verbum σαόω est, numquam *σοόω, et σόος non in σῶς sed in *σοῦς abiturum erat. Tradita non mutavi.

ταρ particula, v. Il. praef. xxix.

τέσσαρες, τέσσερες, v. Il. praef. xxxv. In Odyssea perpauca sunt vestigia formae Ionicae: χ 110 τέσσερα $F^{2γρ}$; ω 341 τεσσεράκοντα papyri duae (sed alterum scribam post paenituit). Cum autem non

25 Etymologiam luculenter expedivit R. Wachter, Die Sprache 47 (2007/8), 163–181.

excludi possit, poetam Atheniensem fuisse,[26] Atticam formam reliqui.

τίη, v. Il. praef. xxi sq.

τίνω ἔτεισα, τείνυμαι, v. Il. praef. xxxv sq. Vide quam recte agat papyrus 547 in ω 326, 352, 435, 470, 482.

τώ 'quare', v. Il. praef. xxii. Antiquitus instrumentale fuit, credo, cognatum Gathici *tā*.

φημι φῆμι, v. εἰμι.

φθίνω ἔφθεισα, v. Il. praef. xxxvi. Aoristo medio athematico ἔφθῖτο respondent participium φθίμενος, infinitivus φθίσθαι, non φθεῖσθαι.

Φοίνιξ, non Φοῖνιξ: eadem ratio valet atque de κήρυξ, v. supra.

χρυσῆι Ἀφροδίτηι, v. Il. praef. xxxvi.

ὤι μοι, v. Aesch. praef. liii, Il. praef. xxxvii.

GRATIARVM ACTIO

Beneficia quae ab Andrea Mirończuk, Persephone Pagonare-Antoniou, Societate Aegypto Explorandae accepi, supra memoravi. In papyris ineditis eruendis adiuverunt me praeterea Daniela Colomo, Eleanor Dickey, W. B. Henry, Elizabeth Nabney, Dirk Obbink, Robertus S. Parker.

Helmut van Thiel qua erat humanitate imagines codicum plurium, quibus ipse usus erat ad Odysseam edendam, mihi mittendas curavit. Doleo quod fructum videre non potest.

Filippomaria Pontani, scholiorum editor doctissimus, benigne respondit, si quid de codicibus rogaveram. De aliis rebus inquirenti pariter succurrerunt Stephanus Hagel, Nikoletta Kanavou, Philomena Probert, Boris Rankov, Nicolaus Rodger, Nigellus Wilson. Quibus omnibus gratias ago sinceras.

Postremo praefectis ministrisque Bibliothecae Teubnerianae, nunc post migrationem apud Walter de Gruyter florentis, iterum gratias refero maximas.

Oxonii, 21. VI. 15 M. L. W.

26 Cf. ad initium huius Praefationis.

Hactenus editor; sed morte subita et improvisa abreptus summam operi manum imponere non potuit. Hoc ergo officium uxor suscepi, et pauca quidem corrigenda vel supplenda repperi; alia tamen huiusmodi loca haud dubie me fefellerunt, et ob hoc veniam indulgentiamque legentium peto. Multi amici consilio mihi subvenerunt, praesertim Daniela Colomo, Giulio Leghissa, Andreas Mirończuk, Petrus Parsons, Donaldus Russell. Apud Walter de Gruyter Katharina Legutke et Serena Pirrotta adiumentum egregium et mirabilem patientiam praebuerunt; nec curam typothesiae a Florian Ruppenstein et Leonie Zitzmann impensam silere possum. Quibus omnibus gratias sinceras persolvo.

Oxonii, 1. XII. 16 Stephanie West

SIGLA. BREVIATA

EXEMPLARIVM ANTIQVORVM FRAGMENTA

1	P. Oxy. 773 (Brux. Mus. Reg. E 5938; Mertens–Pack 1031; s. iv): β 304–312, 338–358, 362–375, 386–411.
2	P. Oxy. 774 (M–P 1038; s. iii): γ 226–232.
3 + 43	P. Bibl. Brit. inv. 271 (P. Lit. Lond. 30) + P. Sijpestein 3 (P. Vindob. inv. G 26746 + 26754–26760) (M–P 1039; s. i): γ 267–279, 283–293, 319–336, 353–380, 387–497.
4	P. Oxy. 565 (M–P 1048; s. ii–iii): δ 292–302.
5	P. Oxy. 775 (Univ. Pennsylv. Mus. E 2821; M–P 1050; s. iii): δ 388–400.
6	P. Fay. 7 (P. Lit. Lond. 31 = Bibl. Brit. inv. 817; M–P 1064; s. i a.C.): ζ 201–209, 255–263, 285–300, 325–328.
7	P. Oxy. 778 (Univ. Pennsylv. Mus. E 2818; M–P 1084; s. ii–iii): κ 26–50.
8	P. Fay. 157 + P. Fay. Coles 20 (P. Bakchias 41 = Harvard MS Gr. SM 2224; M–P 1092; s. i–ii): κ 366–380, 398–403.
9	P. Oxy. 569 (Johns Hopkins P. Oxy. 569; M–P 1096; s. ii): λ 195–208.
10	P. Oxy. 780 (P. Dubl. 2 = Coll. Trin. Pap. F 12; M–P 1100; s. ii): λ 472–493, 522–545.
11	P. Fay. 310 (Univ. Pennsylv. Mus. E 2772; M–P 1102; s. i–ii): λ 558–573, 588–610.
12	P. Berol. 7517 (BKT V.1, 4; M–P 1111; s. vi–vii): ξ 15–24, 35–60, 71–86, 374–382, 407–409, 430–441.
13	P. Amh. Gr. 2. 23 (Bibl. Pierpont Morgan Amherst Gr. 23; M–P 1114; s. iv): ο 161–181, 189–210.
14	P. Cairo Goodspeed 1 (Cair. Mus. Aegypt. CG 10397; M–P 1116; s. ii): ο 216–231, 239–253.
15	P. Oxy. 571 (Johns Hopkins P. Oxy. 571; M–P 1121; s. i–ii): π 1–8.
16	P. Oxy. 782 (Univ. Pennsylv. Mus. E 2816; M–P 1125; s. iii): ρ 137–148, 182–193.
17	P. Oxy. 783 (M–P 1130; s. i): ρ 410–428.
18	P. Oxy. 572 (Johns Hopkins P. Oxy. 572; M–P 1132; s. iii): σ 1–35, 56–93.
19	P. Hib. 23 (M–P 1143; s. iii a.C.): υ 41–68.
20	P. Oxy. 448 (Ann Arbor, P. Cornell inv. Ms. A 101 I; M–P 1148; s. iii): χ 31–47, 80–93, 111–148, 181–196, 230–317; ψ 185–194, 230–242, 269–273.
21	P. Genav. 92 (M–P 1041; s. ii–iii): γ 358–375, 384–402.
22	P. Tebt. 696 (Berkeley, Bibl. Bancroft UC 2376; M–P 1022; s. ii a.C.): α 81–94, 96–102.

23 + 47 P. Oxy. 953 + P.S.I. 754 (M–P 1044, 1046; s. ii): δ 97–100, 166–176, 197–204, 222–224, 248–261.
24 P. Oxy. 956 (M–P 1151; s. ii–iii): ψ 309–326, 342–356.
25 P. Berol. 10568 (M–P 1140; s. iv–v): τ 534–599.
26 P. Lips. inv. 153 (M–P 1067; s. iv): η 67–126.
28 P. Ryl. 53 (M–P 1106; s. iii–iv): μ 275–276, 289–296, 318–330, 346–357, 375–382, 401–418, 430–447; ν 1–17, 28–45, 55–73, 83–101, 110–129, 139–157, 167–186, 196–215, 225–244, 254–274, 283–302, 311–329, 338–359, 367–387, 395–416, 424–440; ξ 8–28, 36–57, 65–85, 93–113, 120–141, 148–170, 176–198, 204–226, 232–254, 260–282, 288–310, 316–338, 348–366, 378–396, 406–424, 434–452, 464–480, 508–509; ο 2–3, 25–31, 48–49, 58–61, 91, 127, 150–151, 260–262, 318–319, 370–381, 397–400; σ 103–104, 137–138, 157–158, 170, 201–202, 234–235, 303, 365–367, 399–401; τ 1–4, 35–39, 69–71, 104, 138, 174–175, 206–207, 236–239, 270–273, 309–311, 342–344, 374–377, 407–410, 440–443, 472–475, 505–508, 537–540, 569–572, 598–604; υ 26–34, 59–68, 87–102, 125–134, 157–167, 188–202, 222–236, 257–271, 293–308, 330–344, 365–381, 392–394; φ 1–14, 29–82, 91–434; χ 1–501; ψ 1–372; ω 1–548.
29 P.S.I. 8 (Bibl. Med. Laur. 13731; M–P 1059; s. i–ii): ε 106–113.
30 P. Tebt. 697 (Berkeley, Bibl. Bancroft UC 1510 + 2379–2385; M–P 1056; s. ii a.C.): δ 796–812; ε 6–35, 40–64, 79–81, 93–116, 132–141, 171–173, 183*a*–193, 208–218, 223–239*b*, 248–264.
31 P. Sorb. 2245 (M–P 1081; s. iii a.C.): ι 211–254, 354–482, 507–566; κ 1–96.
32 O. Berol. 12565 (M–P 1020; s. iii–ii a.C.): α 1–7.
33 P. Harris 123 (M–P 1019; s. iii): α 1–7, 10–13, 16, 21–23, 26, 28, 30–31, 36.
34 P. Oxy. 562 (M–P 1023; s. iii): α 131–145.
35 P. Oxy. 1394 (M–P 1026; s. v): α 266–276, 296–307.
36 P. Vindob. inv. G 26750 (M–P 1027; s. v): α 318–334, 344–360; β 27–47, 53–73.
37 P. Oxy. 563 (M–P 1028; s. ii–iii): α 432–444.
38 P. Bibl. Brit. inv. 127d (P. Lit. Lond. 29; M–P 1029; s. i): β 34–35, 39–41, 62–64, 98–99, 137–139, 183–185, 212–217, 221–224, 250–257, 277–278, 353–355, 365, 369–370.
38a fragmentum alia manu scriptum sub eodem vitro cum 38 conservatum: β 413–415.
39 P. Genav. 294 (P. Pisa Lit. 2; M–P 1030; s. i–ii): β 127–141, 152–166.
40 P. Oxy. 564 (M–P 1032; s. ii–iii): β 315–327.
41 P.S.I. 1084 (M–P 1036; aet. inc.; deperdita): γ 178–186.
42 + 226 P. Vindob. inv. G 26731 + P. Bingen 4 (P. Vindob. inv. G 39885) (M–P 1037, 1037.01; s. i–ii): γ 179–194.
43 vide 3.
44 P.S.I. 122 (Bibl. Med. Laur. 12140; M–P 1042; s. i): γ 435–449.

45 P. Reinach 73 (Sorbonne, Inst. de Papyrologie 2100; M–P 1043; s. ii–iii): δ 87–105.
46 P. Sorb. 5 (Sorbonne, Inst. de Papyrologie 543; M–P 1045; s. ii a.C.): δ 146–151, 184–188.
47 P.S.I. 754 (M–P 1046; s. ii–iii): δ 166–176.
48 P. Harris 124 (Birmingham, Orchard Learning Research Centre P. Harris 178; M–P 1047; s. i a.C. – i p.C): δ 201–211, 220–233.
49 P. Osl. 2. 8(M–P 1052; s. iii–iv): δ 482–492, 497–504.
50 P. Oxy. 776 (Univ. Pennsylv. Mus. E 2817; M–P 1053; s. i–ii): δ 520–529.
51 P. Oxy. 566 (M–P 1054; s. iii): δ 685–708.
52 P. Oxy. 567 (M–P 1055; s. iii): δ 757–765.
53 P. Ross. Georg. I 5 (M–P 1057; s. ii): δ 840–847.
54 P. Oxy. 777 (Cair. Mus. Aegypt. JdE 43432; M–P 1058; s. iv): ε 7–17, 34–44.
55 Cair. Mus. Aegypt. JdE 65445 (Guéraud–Jouguet, Un livre d'écolier 1–45; M–P 2642; s. iii a.C.): ε 116–124.
56 P.S.I. inv. 576 + P.S.I. 1190 (M–P 1060; s. ii–iii): ε 138–146, 180–191, 197–205, 209–222, 247–270.
57 P. Grenf. I 3 (Bodl. Gr. class. g 7 (P); M–P 1061; s. iii): ε 346–353.
58 P. Halle 5b (M–P 1062; s. ii): ζ 109, 125–129, 146–171.
59 P. Oxy. 1359 (Wellington, Dominion Museum G. 1668; M–P 1066; s. iv): ζ 264–275, 294–305.
60 P. Giss. Univ. IV 38 (P. Giss. Bibl. Univ. 364; M–P 1068; s. ii–iii): η 111–124.
63 P. Strasb. inv. G 182 (M–P 1070; s. ii–iii): θ 214–230.
64 P.Berol. 7805 (M–P 1071; s.ii): θ 348–350.
65 P.S.I. 755 (M–P 1073; s. iii): θ 537–554.
66 P. Rein. 2. 74 (P. Sorb. inv. 2092; M–P 1074; s. iv): ι 41–65, 94–101.
67 P. Berol. 9964 (M–P 1074.1; s. i a.C. – i p.C.): ι 42–47, 74–92.
68 P. Harris 125 (Birmingham, Orchard Learning Research Centre P. Harris 79j; M–P 1077; s. i–ii): ι 118–131.
69 P. Ryl. 545 (M–P 1078; s. iii): ι 122–150 (hemistichia priora).
70 P. Iand. 74 (inv. 238; P. Giss. Lit. p. 39); M–P 1080; s. ii): ι 194–235.
71 P. Oxy. 1396 (Princeton, Bibl. Univ. AM 9049; M–P 1082; s. v): ι 358–361, 364, 405–408, 410–412.
72 P. Oxy. 1819 (Johns Hopkins P. Oxy. 1819; M–P 1083; s. ii): κ 3–12, λ 244–323, 375–376, 391–394, 397–404, 413–434, μ 1–4.
73 P. Oxy. 779 (Cair. Mus. Aegypt. JdE 43433; M–P 1085; s. ii–iii): κ 124–130.
74 P. Reinach 2. 75 (Sorbonne, Inst. de Papyrologie 2119; M–P 1089; s. i–ii): κ 287–299.
75 P. Ross. Georg. I 6 (M–P 1090; s. iii): κ 291–299.
76 P. Oxy. 568 (Johns Hopkins Ms. 383; M–P 1093; s. iii): λ 1–20.
77 P. Vindob. G 26764 (P. Bingen 11; M–P 1095; s. ii): λ 142–209.

78 P. Tebt. 431 (Berkeley, Bibl. Bancroft UC 2272; M–P 1099; s. i–ii): λ 428–441.
79 P. Ryl. 52 (M–P 1101; s. ii–iii): λ 492–511.
80 P. Iand. 75 (P. Giss. Lit. p. 41; M–P 1104; s. i–ii): μ 31–57.
81 P. Vindob. inv. 26743 (M–P 1105; s. v): μ 119–132, 151–166.
83 P. Halle inv. 30 + 32 (M–P 1105.2; s. i a.C.): μ 265–275, 344–353.
84 P. Reinach 2. 76 (Sorbonne, Inst. de Papyrologie 2135; M–P 1108; s. ii): μ 379–383.
85 P. Berol. 13264 (M–P 1109; s. vi–vii): ν 110–126, 137–154.
86 P. Cair. inv. 49655 + 49656 (M–P 1110; s. iii): ν 341–361, 374–386.
87 P. Oxy. 570 (Johns Hopkins P. Oxy. 570; M–P 1112; s. ii): ξ 50–72.
90 P.S.I. 9 (M–P 1118; s. iv–v): ο 329–333, 362–366.
91 pap. deperdita (The Academy 1894. 401; M–P 1120; aet. inc.): ο (fragmenta).
92 P. Oxy. 781 (Univ. Pennsylv. E 2819; M–P 1123; s. iii): π 243–256, 288–301.
93 P. Par. Acad. Inscr. inv. 2 (M–P 1124.1; s. iv): ρ 200–209, 224–234, 299–308, 323–332.
94 P. Columb. Univ. 201 (inv. 514; M–P 1128; s. i a.C. – i p.C.): ρ 331–355.
95 P. Oxy. 955 (M–P 1131; s. iii): ρ 601–606; σ 27–40.
96 P. Oxy. 1820 + Cair. Mus. Aegypt. JdE 47513 + 45620 (M–P 1130.01; s. v–vi): ρ 435–443, 474–482; σ 55–80, 95–121, 137–163, 178–205.
98 P. Ross. Georg. I 7 (M–P 1134; s. iv): σ 103–112, 113, 128–139.
99 P.S.I. 979 (M–P 1138; s. iii–ii a.C.): τ 215–228.
100 P. Oxy. 573 (Brux. Mus. Reg. E 5949; M–P 1139; s. iii): τ 452–471.
101 P. Oxy. 1398 (M–P 1147; s. iii): φ 356–367.
102 P.S.I. 115 (M–P 1153; s. ii–iii): ω 421–445.
103 P. Ryl. 546 (M–P 1155; s. ii): ω 459–472.
104 P. Tebt. 432 (Berkeley, Bibl. Bancroft P. Tebt. 432; M–P 1156; s. i–ii): ω 501–508.
105 P. Fuad Crawford 60 (M–P 1021; s. i–iii): α 71–77.
106 P.I.F.A.O. 231 (M–P 1024; s. i): α 145–147, 149–155.
107 P. Gabra (B.I.F.A.O. 46 (1947) 65 no. 17; M–P 1025; s. ii): α 239–246.
108 P. Berol. 11762 (M–P 1040; s. iv): γ 338–359.
109 P. Mich. inv. 16 (M–P 1051; s. ii): δ 450–482.
110 P. Merton 1 (M–P 1063; s. ii a.C.): ζ 190–191, 199–201, 204, 206*a*–8, 235–275.
111 P. Hamb. 161 (M–P 1065; s. i a.C.): ζ 250–259, 273–282; θ 491–508.
112 P.I.F.A.O. 266 (M–P 1072; s. i a.C. – i p.C.): θ 501–512.
113 P.I.F.A.O. 330 (M–P 1075; s. ii a.C.): ι 73–93.
114 P. Berol. 13874 (M–P 1079; s. ii–iii): ι 139–67, 207–231.
115 P. Berol. 11754 + 21187 (BKT IX 90; M–P 1086; s. vi): κ 217–286.
116 P.I.F.A.O. 274 (M–P 1087; s. i): κ 260–264, 266–269.
117 P. Berol. 16084 (M–P 1088; s. iii): κ 283–294.

118 P. Berol. 16083 (M–P 1091; s. ii): κ 298–306, 329–346.
119 P. Berol. 11678 (M–P 1094; s. iii–ii a.C.): λ 105–112, 126–134.
121 P. Aberd. 112 (M–P 1098; s. i): λ 425–430.
122 P. Oxy. 954 (M–P 1113; s. iv–v): ξ 299–303, 328–332.
123 P.S.I. 1299 (M–P 1115; s. vi–vii): ο 194–210, 228–243; ρ 40–49, 53–87, 94–111.
124 P. Berol. 17008 (M–P 1117; s. iii–iv): ο 324–327, 356–360.
125 P. Berol. 11759 (BKT X 4; M–P 1119; s. i–ii): ο 531–553.
126 P. Hamb. 154 (M–P 1122; s. ii a.C.): π 153–167, 175–178.
127 P.I.F.A.O. 75 (M–P 1127; s. i): ρ 331–335, 356–364.
128 P. Hib. 194 (Bibl. Brit. Pap. 2967; M–P 1129; s. iii a.C.): ρ 357–368; τ 384–385, 400–412*a*.
129 P. Haun. I 2 (inv. 101; M–P 1135; s. ii–iii): σ 171–183.
130 P. Berol. 11635 (M–P 1137; s. ii–iii): τ 51–58, 65–73, 78–105, 220–272.
131 P. Berol. 17209 (M–P 1143.3; s. ii): υ 386–394.
132 P.I.F.A.O. 311 (M–P 1142; s. ii–iii): υ 29–32.
133 P. Hamb. 162 (M–P 1144; s. ii–iv): φ 1–4, 31–34.
134 P.I.F.A.O. 21 (M–P 1149; s. i): χ 243–274.
135 P. Berol. 16087 (M–P 1150; s. iv): ψ 71–80, 93–103.
136 P.I.F.A.O. 22 (M–P 1152; s. ii–iii): ω 141–150.
136a P. Fay. Coles 18 (M–P 1026.1; s. iii): α 300–310.
137 P. Berol. 16995 (M–P 1029.1; s. v): β 38–43, 76–81.
138 P. Merton 52 (M–P 1033; s. i a.C.): β 404–416, 431–434; γ 1.
138a P. Amst. I 3 (M–P 1033.1; s. ii–iii): γ 68–82.
139 P. Strasb. inv. G 2462a + 2489 (M–P 1035; s. ii): γ 169–179.
139b P. Amst. I 4 (M–P 1033.2; s. iii): γ 74–106.
140 P. Vindob. inv. 39834 (M–P 1048.1; s. ii): δ 302–308.
141 P.S.I. 1380 (M–P 1049; s. ii): δ 382–412.
141.1 P. Fay. Coles 19 (M–P 1051.1; s. i): δ 476–486.
141a P. Ant. 168 (M–P 1052.1; s. iv–v): δ 492–505, 543–544, 547–554; ξ 428–441, 457–459, 476–508.
142 P. Genov. I 4 (M–P 1069; s. i–ii): θ 168–176.
143 P. Berol. 14048 (M–P 1079.1; s. iv–v): ι 169–175, 213–217.
143a P. Ant. 169 (M–P 1094.1; s. iv): λ 138–147, 170–179.
143c P. Mediol. Vogl. 259 (M–P 1096.2; s. i–ii): λ 293–310.
143.1 P. Fay. Coles 20 (M–P 1092.1; s. i–ii): κ 373–380.
143.02 P. Barcel. inv. 46 (M–P 1093.2; s. iii a.C.): λ 73–78.
144 P.S.I. 1381 (M–P 1097; s. vi): λ 424–430, 457–463.
144a P. Ant. 170 (M–P 1101.1; s. iii): λ 502–539.
145 P. Mediol. Vogl. 37 (M–P 1103; s. i a.C.): λ 628–640; μ 1.
145a P. Columb. 200 (M–P 1108.1; s. iii–ii a.C.): μ 382–390.
146a P. Ant. 171 (M–P 1109.1; s. v): ν 154–167, 202–215; π 29–33, 35–62, 78–112.

146b P. Ant. 172 (M–P 1109.2; s. v): ν 154–162, 185–192, 216–223, 246–253.
146c P. Ant. 173 (M–P 1114.1; s. v): ο 194–204, 230–240.
147 P.S.I. 1382 (M–P 1124; s. ii): π 415–428.
148 P. Berol. 21104 (BKT IX 4; M–P 1130.1; s. ii–iii): ρ 487–502.
148a P.S.I. inv. 589 + P. Columb. inv. 695 (Manfredi, Papiri dell'Odissea no. 11; M–P 1132.1; s. ii): σ 2–42.
149 P. Strasb. inv. G 2408a (M–P 1136; s. i): τ 7–17.
150 P. Berol. 21103 (BKT IX 3; M–P 1143.1; s. ii–iii): υ 315–325.
151 P. Louvain-la-Neuve inv. G 1 + P. Colon. inv. 246 (M–P 1145; s. iii–ii a.C.): φ 1–21, 431–χ 1.
152 P. Merton 53 (M–P 1146; s. ii–iii): φ 327–342.
153 P. Ant. 174 (M–P 1148.1; s. iv): χ 175–208, 213–249, 255–260.
153a P. Mediol. CNR 68. 2 (M–P 1149.1; s. i): χ 287–298.
154 P. Berol. 16709 (M–P 1150.1; s. i a.C. – i p.C.): ψ 122–142, 149–153.
155 P. Ant. 175 (M–P 1150.2; s. iv–v): ψ 165–171, 214–220.
156 P. Berol. 160888 (M–P 1152.1; s. iii): ω 282–29, 303–310.
157 P. Ant. 176 (M–P 1152.2; s. v): ω 304–319, 335–350.
157a P. Pisa Lit. 24 M–P 1152.3; s. ii): ω 310–323.
158 P. Strasb. inv. G 2479b (M–P 1154; s. i): ω 430–433.
159 P. Ant. 177 (M–P 1155.1; s. ii–iii): ω 488–491, 519–522.
160 P. Köln 39 (M–P 1020.1; s. i–ii): α 20–28.
161 P.S.I. inv. 591 (Manfredi, Papiri dell'Odissea no. 1; M–P 1022.1; s. ii): α 130–136.
162 P.S.I. inv. 3000 (Manfredi, Papiri dell'Odissea no. 2; M–P 1023.1; s. i a.C. – i p.C.): α 140–145.
163 P. Mich. inv. 2764 (M–P 1024.1; s. ii–iii): α 220–236, 263–275.
164 P.S.I. inv. 1965 (Manfredi, Papiri dell'Odissea no. 3; M–P 1027.1; s. ii): α 389–401.
165 P. Qasr Ibrim 2 (M–P 1029.2; s. i a.C.): β 72–100, 107–111, 120–125.
166 P.S.I. inv. 3774 (Manfredi, Papiri dell'Odissea no. 4; M–P 1030.1; s. i a.C. – i p.C.): β 269–330.
167 P. Köln 468 (M–P 1033.3; s. iii–iv): γ 43–50, 54–58, 79–94, 109–117, 141–156, 176–187, 203–209, 214–216, 222–224, 234–239, 246–250, 262–264, 460–475, 489–δ 4, 18–27, 45–65, 78–92, 106–120, 135–140, 164–180, 193–206, 221–230, 251–264, 280–293, 339–354, 371, 404–408.
168 P. Med. Laur. ed. Pintaudi ZPE 55 (1984) 163 (M–P 1038.1; s. i): γ 262–266.
169 P. Berol. 21111 (M–P 1045.1; s. iv–v): δ 161–165, 190–194, 356–359, 392–395, 455–468, 482–496, 607–609, 649–650(?), 685–688, 698–701.
170 P.S.I. 1460 (M–P 1046.1; s. iii): δ 199–213.
171 P.S.I. inv. 3772 (Manfredi, Papiri dell'Odissea no. 5; M–P 1052.2; s. i): δ 519–573, 608–657, 766–847; ε 1.
172 P.S.I. 1461 (M–P 1053.1; s. iii–iv): δ 639–663, 676–700.

173 P. Köln 77 (M–P 1056.1; s. i a.C.): δ 825–828.
174 P. Qasr Ibrim 3 (M–P 1059.1; s. i a.C.): ε 122–133, 135–141, 165–171.
175 Brux. Mus. Reg. E 8139 (P. Lit. Lenaerts 4; M–P 1061.1; s. iii): ε 403–418.
176 P. CtYBR 1623B (P. Yale 97; M–P 1064.01; s. i a.C. – i p.C.): ζ 214–240.
177 P. Mich. inv. 3692 (M–P 1066.1; s. ii): η 1–16, 28–40, 42, 82–98.
178 P. Köln 41 (M–P 1066.2; s. ii–iii): η 28–35, 70–77.
179 P.S.I. inv. 566 (Manfredi, Papiri dell'Odissea no. 8; M–P 1067.1; s. ii–iii): η 108–113.
180 P. CtYBR 1600 + 3080 (P. Yale 98; M–P 1068.01; s. i): η 176–185, 329–336, 344–347.
181 P. CtYBR 1589 (P. Yale 15; M–P 1076.1; s. ii): ι 80–96.
182 P. Duke G 176 + P.S.I. inv. 3785a–d (M–P 1081.1; s. iii–iv): ι 298–311, 322–325, 344–384, λ 215–224, 240–265, 267–316.
183 P. Mich. inv. 5636 (M–P 1082.1; s. i): ι 384–391.
184 P. Oxy. inv. 34 4B.74/O (2–4) (M–P 1082.2; s. i–ii): ι 429, 462–502.
185 P. Oxy. 3441 (M–P 1082.3; s. ii): κ 1–24.
186 P. Bodmer 49 (M–P 1082.21; s. iii–ii a.C.): ι 455–488, 526–530, 537–556; κ 188–215.
187 P. Köln 42 (M–P 1086.1; s. ii): κ 222–239.
188 Getty Museum, Access. no. 76.AI.56 (M–P 1092.2; s. i a.C.): κ 397–403.
189 P. Mich. inv. 3786 (M–P 1092.3; s. ii–iii): κ 527–556.
190 P. Lips. inv. 338 (M–P 1093.1; s. v–vi): λ 56–71, 88–104.
191 P. Berol. 13228 (M–P 1096.3; s. v–vi): λ 319–320, 358–359.
192 P. Oxy. 3442 (M–P 1096.4; s. ii): λ 330–366, 373–403.
193 P. Mediol. inv. 71.86a (M–P 1102.01; s. ii): λ 566–575.
194 P. Mich. inv. 1202 + 1203 + 1209 (M–P 1102.1; s. ii): λ 577–610.
195 P. Köln 43 (M–P 1102.2; s. i): λ 613–620.
196 P.S.I. inv. 1070 (Manfredi, Papiri dell'Odissea no. 9; M–P 1103.1; s. iii): μ 1–4.
198 P. Oxy. Hels. 5 (M–P 1108.2; s. ii): μ 393–416, 433–444.
199 P.S.I. inv. 53 (Manfredi, Papiri dell'Odissea no. 10; M–P 1112.1; s. ii–iii): ξ 131–140.
200 P.S.I. 1462 (M–P 1112.2; s. i–ii): ξ 217–233, 271–288.
201 P. Mich. inv. 5760d (M–P 1113.1; s. iii): ξ 513–522, 528–533; ο 1–5.
202 P. Berol. 21172 (BKT IX 75; M–P 1118.1; s. v): ο 373–381, 406–415.
203 P. Köln 44 (M–P 1121.1; s. vi): π 92–111, 122–140.
204 P. Lugd. Batav. inv. P. 504 (M–P 1123.1; s. iii): π 333–337.
205 P. Berol. 13222 (M–P 1125.1; s. iv–vi): ρ 148–61, 177–190.
206 P. Oxy. 3443 (M–P 1129.1; s. iii): ρ 409–437, 460–477.
207 P. Mediol. inv. 71.86b (M–P 1130.11; s. ii): ρ 521–524.
208 P. Köln 45 (M–P 1139.1; s. i): τ 487–499.

209 P. Köln 78 + P. Oxy. inv. 37 3B.87/B(1) (b) (M–P 1143.2; s. i a.C. – i p.C.): υ 351–357, 364–370 (orationes tantum).
210 P. Genav. 82 (inv. 338; M–P 1145.1; s. ii a.C.): φ 146–165.
211 P. Mich. inv. 37 (M–P 1145.2; s. i–ii): φ 168–176.
212 P. Berol. 21224 (M–P 1148.2; s. ii a.C.): χ 193–218, 234–252.
213 P. Mich. inv. 1220 (M–P 1148.3; s. ii–iii): χ 225–241.
214 P.S.I. 1463 (M–P 1149.2; s. iii a.C.): χ 420–434.
215 P. Oxy. Hels. 6 (M–P 1149.3; s. ii): ψ 2–23.
216 P. Mich. inv. 1589 (M–P 1149.4; s. ii): ψ 8–16, 34–48.
217 P. Mich. inv. 3390 (M–P 1048.11; s. ii): δ 355–389.
218 Collectio Nash (F. C. Burkitt, Proc. Soc. Bibl. Archaeol. 24 (1902), 290–292 M–P 1105.1; s. i a.C. – i p.C.): μ 250–252, 255, 281–304.
219 P. Berol. 21288 (M–P 1084.01; s. vi–vii): κ 99–109, 138–146.
219a P. Lovan. Bibl. Univ. 1987.01 (M–P 1085.01; s. iii–ii a.C.): κ 185–195.
220 P. Oxy. inv. 58/70 (a) (P. Oxy. 3828 verso; M–P 1149.11; s. i–ii): χ 333–366, 386–394.
221 P. Cair. Mus. Aegypt. JdE 45618 (M–P 1027.01; aet. inc.): α 361–363 = φ 355–357.
223 P. Duke inv. 60 + P. Pisa Lit. 23 (M–P 1096.1; i a.C. – i p.C.): λ 210–229.
224 P. Duke. inv. 767 (M–P 1125.11; s. ii–iii): ρ 180–193.
225 P. Duke inv. 768 (M–P 1026.01; s. iii): α 289–312.
226 vide 42.
227 P. Bingen 5 (M–P 1030.01; s. ii): β 174–185.
228 Bibl. Med. Laur. PL III 963 (M–P 1135.01; s. iii): σ 344–348, 374–377.
229 P. Ant. inv. 23.1.06 (M–P 1042.01; s. iii–iv): γ 446–459, 478–489.
230 P. Penn. Lib. 001 (transcr. A. Mirończuk; s. iii): δ 803–817.
231 P. Barcel 48 (M–P 1059.01; s. i a.C. – i p.C.): ε 112–122.
232 P. Würzb. 33 (M–P 1068.001; s. i a.C.): η 112–167.
233 P. Cair. Mus. Aegypt. JdE 45619 (M–P 1068.02; aet. inc.): η 338–342.
234 Ostr. Borysthenae inventum (SEG 30. 933; s. v a.C.): ι 39.
235 P. Schøyen I 5 (M–P 1102.11; s. ii): λ 590–605.
236 P. Schøyen I 6 (M–P 1103.101; s. ii a.C.): μ 9–14 (+ 10*a*, 11*a*–*b*), 16*z*–27 (+ 20*a*), 41–46*a*–*c*.
237 Bibl. Med. Laur. PL III 269 E (M–P 1103.11; s. ii): μ 20–24.
238 P. Köln 496 (s. ii): ο 329–334.
239 P. Oxy. 2495 fr. 5 (M–P 518.2; s. ii): π 356–361.
240 P. Köln 497 (s. ii): ρ 484–488.
241 P. CtYBR 3083 A + 3594 A (P. Yale 4594; s. i–ii): σ 234–239; τ 30–34.
242 P. Alex. 125 + 267 (M–P 1138.1; s. iii): τ 217–254.
243 P. Narm. inv. 13.11.1999 (M–P 1140.01; s. iii): τ 574–587.
244 P. Alex. inv. 609 (M–P 1143.4; s. ii–iii): υ 387–392.
245 P. Cair. Mus. Aegypt. JdE 45621 (M–P 1145.21; aet. inc.): φ 182–191.
246 P. Oxy. 5033 (M–P 1148.01; s. vi): χ 134–152, 181–201.
247 P.S.I. 1581 (s. i): χ 327–331.

248 P. Rouen ms. atl. 16-1 inv. 208659 (M–P 1149.12; s. ii): χ 340–345.
249 P. Berol. 11516 fr. b (s. i a.C. – i p.C.): ω 416–426.
250 P. Oxy. inv. 15 2B.39/F (s. iii): α 2–63.
251 P. Oxy. inv. 102/35 (s. ii): α 72–89.
252 P. Oxy. inv. 104/55 (b) (s. ii–iii): α 97–104.
253 P. Oxy. inv. 100/31 (a) (s. ii–iii): α 143–154 (om. 148).
254 P. Oxy. inv. 31 4B.9/K(1–3) (s. ii–iii): α 150–154.
255 P. Oxy. inv. 7 1B.5/G (a) (s. iii?): α 151–167.
256 P. Oxy. inv. 104/138 (b) (s. ii–iii): α 169–181, 238–243.
257 P. Oxy. inv. 100/12 (c) (s. iii): α 171–181, 198–204.
258 P. Oxy. inv. 119/67 (b) (s. ii–iii): α 182–204.
259 P. Oxy. inv. 15 2B.32/A (c) (s. ii): α 196–199.
260 P. Oxy. inv. 114/45 (d) (s. iii): α 204–207.
261 P. Oxy. inv. 114/43 (c) (s. ii–iii): α 206–214.
262 P. Oxy. inv. 18 2B.65/E(1) (a) (s. ii): α 247–261.
263 P. Oxy. inv. 85/25 (a) (s. ii–iii): α 253–262, 266–271.
264 P. Oxy. inv. 100/20 (a) (s. ii): α 294–308.
265 P. Oxy. inv. 62 6B.75/C(1–2) a (s. iii): α 318–325.
266 P. Oxy. inv. 105/183 (d) (s. v–vi): α 329–338, 363–376.
267 P. Oxy. inv. 40 5B.110/H(1–2) (d) (s. ii): α 355–366.
268 P. Oxy. inv. 65 6B.40/G(3–4) b (s. iv?): α 436 – β 6.
269 P. Oxy. inv. 100/77 (c) (s. ii): β 2–14.
270 P. Oxy. inv. 15 2B.42/E (c) (s. ii): β 10–16.
271 P. Oxy. inv. 1B.91/F(1–2) (a) (s. i a.C. – i p.C.): β 22–46.
272 P. Oxy. inv. 1B.61/H (d) + (f) (s. i–ii): β 37–51, 51–57.
273 P. Oxy. inv. 112/87(a) (s. ii): β 65–83.
274 P. Oxy. inv. 82/88 (b) (s. iii): β 66–73.
275 P. Oxy. inv. 25 3B.55/D (h) (s. iii): β 127–141, 159–169.
276 P. Oxy. inv. 49 5B.101/D(4–7) (a) (s. ii): β 164–177.
277 P. Oxy. inv. 63 6B.71/J(1–3) (a) + 72/E(1–3)a + 63 6B.71/H(1–5) (a) (s. ii): β 170–206, 213–221, 239–251.
278 P. Oxy. inv. 38 3B.79/E(1–2)d + E(4) (transcr. E. Nabney; s. ii ex.): β 201–350.
279 P. Oxy. inv. 38 3B.81/H(1–3) (c) (s. ii–iii): β 209–227.
280 P. Oxy. inv. 10 1B.161/D (e) (i–ii): β 210–219.
281 P. Oxy. inv. 39.5B/120 M(1–2) (b) (s. ii–iii): β 230–27.
282 P. Oxy. inv. 17 2B.63/C (c) (s. ii–iii): β 247–258, γ 26–35, 46–52 et frustula.
283 P. Oxy. inv. 15 2B.40/E (b) (s. iii): β 268–275, 282–310, 317–337.
284 P. Oxy. inv. 100/39 (b) (s. ii): β 278–281.
285 P. Oxy. inv. 12 1B.134/F (c) (s. ii): β 295–301.
286 P. Oxy. inv. 38 3B.86/E(1–2) (b) + 38 3B.83/F(4–5) (a) (s. ii–iii): β 307–328, 334–340, 353–358, 402–430, 433–434.
287 P. Oxy. inv. 38 3B.81/P (a) (s. i a.C. – i p.C.): β 318–327.
288 P. Oxy. inv. 112/91 (a) (s. i–ii): β 334–352.

289 P. Oxy. inv. 86/82 (a) (M–P 1033.01; s. iv): β 423–434.
290 P. Oxy. inv. 58/B (55) (a) (s. ii–iii): γ 2–8.
291 P. Oxy. inv. 81 2B.85/25(C) (s. i–ii): γ 33–38.
292 P. Oxy. inv. 104/31 (b) (s. iii): γ 46–55.
293 P. Oxy. inv. 12 1B.137/H (a) (s. ii): γ 55–64.
294 P. Oxy. inv. 5 1B.38/F (i): γ 84–99.
295 P. Oxy. inv. 103/37 (b) (s. ii–iii): γ 91–103.
296 P. Oxy. inv. 104/158 (c) (s. ii): γ 141–145.
297 P. Oxy. inv. 28 4B.57/A(1–5) d (s. iii): γ 170–174.
298 P. Oxy. inv. 112/129 (a) (s. ii): γ 229–242.
299 P. Oxy. inv. 106/23 (d) (s. i): γ 242–244.
300 P. Oxy. inv. 9 1B.170/E (c) (s. i–ii): γ 258–264.
301 P. Oxy. inv. 72/8 (b) (s. iii): γ 313–17, 319–326.
302 P. Oxy. inv. 102/195 (b) (s. ii): γ 348–353.
303 P. Oxy. inv. 72/10 (a) (s. iii): γ 408–412.
304 P. Oxy. inv. 82/85 (a) (s. ii): γ 418–481.
305 P. Oxy. inv. 43 5B.70/F(1–4) (b) (s. ii–iii): γ 425–441.
306 P. Oxy. inv. 66 6B.4/F(1–2) (a) (s. ii): γ 427–432.
307 P. Oxy. inv. 50 4B.25/K(1–5) (g) (s. i): γ 432–436.
308 P. Oxy. inv. 103/102 (a) (s. i–ii): δ 1–5.
309 P. Oxy. inv. 103/37 (c) (s. iii): δ 32–35.
310 P. Oxy. inv. 83/33 (b) (s. ii): δ 34–38, 41–44 et fort. frustula plura.
311 P. Oxy. inv. 82/27 (c) (s. ii/iii R.A.Coles, iv J.R. Rea): δ 61–70.
312 P. Oxy. inv. 67 6B.15/M(1–3) (a) (s. iii): δ 77–88.
313 P. Oxy. inv. 37 4B.103/B(1) (b) (s. iii): δ 129, 133–134, 155, 169(?), 172–213.
314 P. Oxy. inv. 104.130 (b) (s. ii–iii): δ 160–168.
315 P. Oxy. inv. 21 3B.25/G(2–4) (b) (s. ii): δ 166–175.
316 P. Oxy. inv. 37 4B.105/F(1) (a–b) (s. ii–iii): δ 172–189.
317 P. Oxy. inv. 23 3B.12/D (1–2) (a) + (3–4) (a) (s. iii): δ 178–225, 228–238, 242–249.
318 P. Oxy. inv. 81 2B.85/22 (d) (s. iii): δ 187–209.
319 P. Oxy. inv. 51 4B.21/B (1–3) (c) (s. ii?): δ 190–199.
320 P. Oxy. inv. 105/37 (b) (s. ii): δ 193–196.
321 P. Oxy. inv. 65 6B.37/D(1–3) (a) (s. iv): δ 214–221, 254–260 et frustula tria.
322 P. Oxy. inv. 71/4 (d) (s. ii?): δ 226–235, 261–270.
323 P. Oxy. inv. 67 6B.9/O(1–2) (b) (s. ii): δ 228–229.
324 P. Oxy. inv. 104/38 (b) (s. ii): δ 260–268.
325 P. Oxy. inv. 66 6B.5/P(5) (a) (s. iii): δ 284–303.
326 P. Oxy. inv. A 621 (P. Ashm. 9/8; s. i a.C. – i p.C.): δ 311–312, 317–321.
327 P. Oxy. inv. 104/148 (a) (s. ii–iii): δ 355–373.
328 P. Oxy. inv. 31 4B.12/A(3–7) (b) (s. i–ii): δ 450–480.
329 P. Oxy. inv. 104/100 (a) (s. iii): δ 474–477, 516–556.

330 P. Oxy. inv. 106/111 (b) (s. i ex.): δ 482–490.
331 P. Oxy. inv. 8 1B.186/E (a) (s. ii–iii): δ 490–501.
332 P. Oxy. inv. 20 3B.30/J (c) (s. ii ex.?): δ 497?–516.
333 P. Oxy. inv. 15 2B.39/G (e) (+ f?) (s. ii–iii): δ 500–517.
334 P. Oxy. inv. 25 3B.54/H (d) (s. i–ii): δ 673–680.
335 P. Oxy. inv. 58/B (55) (b) (s. ii): δ 711–716.
336 P. Oxy. inv. 8 1B.196/D (a) (s. ii): δ 769–789.
337 P. Oxy. inv. 20 3B.37/E(1–2) (a) (s. ii ineunt.): δ 793–825.
338 P. Oxy. inv. 4B/9 (C 377) (s. ii): δ 828–840.
339 P. Oxy. inv. 14 1B.204/D (a) (s. iv): δ 843–845.
340 P. Oxy. inv. 102/47 (f) (s. ii): ε 8–15.
341 P. Oxy. inv. 48 5B.25/F (3–5) (a) (s. ii–iii): ε 14–18.
342 P. Oxy. inv. 29 4B.46/J (1–2) (a) (s. ii): ε 51–4.
343 P. Oxy. inv. 47 5B.43/B (4–8) (s. ii): ε 77–88.
344 P. Oxy. inv. 25 3B.55/C (b) (s. ii–iii): ε 90, 92–100.
345 P. Oxy. inv. 38 3B.84/D (1–4) (d) (s. i): ε 92–99, 138–142.
346 P. Oxy. inv. 39 3B.78/D (1–2) (a) (s. ii): ε 127–133, 137–143, 146–152.
347 P. Oxy. inv. 15 2B.37/A (c) (s. ii–iii): ε 128–133.
348 P. Oxy. inv. 30 4B.39/G (1–3) (a) (s. ii–iii): ε 133–138.
349 P. Oxy. inv. 103/75 (a) (s. ii): ε 163–166.
350 P. Oxy. inv. 29 4B.45/F(1–2) (transcr. Cs. Láda; s. i?): ε 208, 229–253.
351 P. Oxy. inv. 33 4B.86/E(6–7) (a) (s. i): ε 234–237, 248–252, 253–277.
352 P. Oxy. inv. 93 Dec 23/A 3 (s. iv–v): ε 236–248, 265–277.
353 P. Oxy. inv. 49 5B.99/D (37–8) (b) (s. ii–iii): ε 269–280.
354 P. Oxy. inv. 34 4B.76/L (10–11) (a) (s. i): ε 344–362.
355 P. Oxy. inv. 105/116 (b) (s. ii?): ε c.345–358.
356 P. Oxy. inv. 102/140 (d) (s. ii–iii): ε 364–366.
357 P. Oxy. inv. 34 4B.72/H(1–4) (c) (s. i): ε 407–425.
358 P. Oxy. inv. 51 4B.21/M(1) (a) (transcr. Cs. Láda; s. iii–iv): ε 430–480.
359 P. Oxy. inv. 66 6B.27/G(5–6) (a) (s. iv): ε 442–447, 460–470, 472–476, 490–493 + ζ 1 (v. reclamans).
360 P. Oxy. inv. 35 4B.67/M(1–2) (a) (s. i–ii): ε 447–468.
361 P. Oxy. inv. 72/2 (a) (s. ii–iii): ε 472–478.
362 P. Oxy. inv. 82/44 (c) (s. ii): ε 482–493.
363 P. Oxy. inv. 4 1B.69/B (c) (s. iii): ε 490–493.
364 P. Oxy. inv. 30 4B.38/E(1–3) (s. iii): ζ 1–9, 34–39 et frustula quattuor.
365 P. Oxy. inv. 105/41 (a) (s. iii–iv): ζ 1–13.
366 P. Oxy. inv. 49 5B.97/D(1–2) (s. iii): ζ 29–37.
367 P. Oxy. inv. 30 4B.35/C(1–4) (a) (s. i): ζ 36–43.
368 P. Oxy. inv. 101/51 (b) (transcr. R. S. Parker; s. i): ζ 67–84.
369 P. Oxy. inv. 88/390(a) (s. ii): ζ 90–108.
370 P. Oxy. inv. 46 5B.48/E(4–5) (b) (s. iii–iv): ζ 111–124.
371 P. Oxy. inv. 10 1B.164/B (a) (s. ii–iii): ζ 115–123.
372 P. Oxy. inv. 48 5B.25/G(1–2) (s. ii–iii): ζ 121–132.
373 P. Oxy. inv. 46 5B 50/D(4–5) (b) (s. ii): ζ 150–182.

374 P. Oxy. inv. 4 1B.73/J (a) (s. ii?): ζ 176–200.
375 P. Oxy. inv. 106/127 (c) (s. i): ζ 191–199.
376 P. Oxy. inv. 100/193 (e) (s. iii): ζ 195–205.
377 P. Oxy. inv. 21 3B.27/E (3–6) (s. i): ζ 195–199.
378 P. Oxy. inv. 11 1B.156/E (a) (aet. Byz.): ζ 250–255, 281–285.
379 P. Oxy. inv. 88/272 (a) (s. i): ζ 275–280.
380 P. Oxy. inv. 32 4B.7/H(2) (b) (s. ii–iii): ζ 296–305 et frustula tria.
381 P. Oxy. inv. 51 4B.21/D(1–3) (c) (s. ii): ζ 310–321.
382 P. Oxy. inv. 104/63 (a) (s. ii–iii): ζ 322–331.
383 P. Oxy. inv. 101/33 (a) (s. ii): η 2–14.
384 P. Oxy. inv. 101/63 (a) (s. ii–iii): η 31–46.
385 P. Oxy. inv. 43 5B.67/D(2) (a, b) (s. i): η 71–76, 78–84, 101–102(?).
386 P. Oxy. inv. 100/29 (a) (s. ii–iii): η 72–82, 107–116.
387 P. Oxy. inv. 101/13 (d) (s. ii–iii): η c.108–135.
388 P. Oxy. inv. 34 4B.74/N(2–3) (s. i): η 111–137.
389 P. Oxy. inv. 102/104 (c) (s. ii–iii): η 117–125.
390 P. Oxy. inv. 103/56 (b) (s. ii–iii): η 151–167.
391 P. Oxy. inv. 19 2B.78/E(8–9) (s. iii): η 184–197.
392 P. Oxy. inv. 1 1B.211/A (g) (s. vi): η 276–290, 309–326.
393 P. Oxy. inv. 22 3B.18/L(1–3) (a) (s. i–ii): η 300–309.
394 P. Oxy. inv. 19 2B.82/E (b–c) (s. iii): θ 1–8, 12–17, 19–35.
395 P. Oxy. inv. 15 2B.31/A (a) (s. ii–iii): θ 55–65.
396 P. Oxy. inv. 58/B (64) (b) (transcr. D. Colomo; s. ii?): θ 66–80.
397 P. Oxy. inv. 65 6B.40/D (b) (s. vi): θ 107–119, 123–140, 146–158, 163–180.
398 P. Oxy. inv. 72.23 (d) (s. iii?): θ 184–196.
399 P. Oxy. inv. 47 5B.44/G(3–6) (a) (transcr. D. Colomo; s. ii): θ 201–251.
400 P. Oxy. inv. 112/24 (transcr. D. Colomo; s. iii): θ 228–255, 509–528.
401 P. Oxy. inv. 33 4B.83/F(5–8) (a) (transcr. D. Colomo; s. i): θ 235–29, 245–265.
402 P. Oxy. inv. 30 4B.39/G(1–3) (b) (s. ii): θ 264–277.
403 P. Oxy. inv. 4 1B.69/B (d) (s. ii–iii): θ 369–375.
404 P. Oxy. inv. 62 6B.82/K(2–3) (c) (s. ii–iii): θ 410–418.
405 P. Oxy. inv. 65 6B.35/C(1) (b) (s. vi): θ 411–417, 445–451 (et fort. frustula tria).
406 P. Oxy. inv. 48 5B.25/F(3–5) (b) (s. ii–iii): θ 505–511.
407 P. Oxy. inv. 7 1B.217/B (a) (s. ii): ι 57–95.
408 P. Oxy. inv. 19 2B.82/F (b) (s. iii): ι 101–104.
409 P. Oxy. inv. 19 2B.80/H (a) (s. iii): ι 105–115, 119–126.
410 P. Oxy. inv. 17 2B.62/G (e) (s. ii): ι 128–137, 159–169.
411 P. Oxy. inv. 101/172 (b) (s. ii): ι 213–220.
412 P. Oxy. inv. 4 B1/G(1) (s. iii): ι 294–319, 341–360.
413 P. Oxy. inv. 19 2B.75/E (a) (s. iii): ι 297–303.
414 P. Oxy. inv. 20 3B.36/F(3–4) (a) (s. i): ι 394–397, 400–405.
415 P. Oxy. inv. 87/322 (a) (s. i–ii): ι 445–446.

416 P. Oxy. inv. 100/102 (b) (s. iii): ι 469–72, 497–500.
417 P. Oxy. inv. 19 2B.78/A (a) (s. ii–iii): ι 479–492.
418 P. Oxy. inv. 57 74/E (2) (s. ii): ι 485–492 (om. 489).
419 P. Oxy. inv. 19 2B.81/A (d) (s. iii): ι 497–520.
420 P. Oxy. inv. 17 2B.61/A (b) (s. ii): ι 501–506, 552–563.
421 P. Oxy. inv. 42 5B.78/J(8–10) (s. i–ii): ι 543–559, 562–566.
422 P. Oxy. inv. 63 6B.69/C(3–5) (a) (s. ii): κ 45–50.
423 P. Oxy. inv. 106/138 (a) (s. ii–iii): κ 50–67.
424 P. Oxy. inv. 103/41 (a) (s. ii): κ 81–93.
425 P. Oxy. inv. 37 3B.87/C(2) (c) (s. i): κ 95–104.
426 P. Oxy. inv. 87/311 (b i–ii), (c)–(f) (s. i–ii): κ 130–162, 211–212 aut 253–254, 224–241, 350–355, 436–443, 446–454.
427 P. Oxy. inv. 40 5B.116/G(4–5) (a) (s. i): κ 151–159.
428 P. Oxy. inv. 87/110 (a) (s. i): κ 243–250; μ 18–37.
429 P. Oxy. inv. 115/87 (s. ii): κ 390–403.
430 P. Oxy. inv. 106/7 (b) (s. ii): κ 435–439.
431 P. Oxy. inv. 18 2B.73/D(1–2) (a) (s. iii): κ 496–519.
432 P. Oxy. inv. 45 5B.58/D(3–6) (b) (s. ii): λ 49–58, 96–111.
433 P. Oxy. inv. 37 4B.103/F(3) (b), (4) (b), (7) (a) (s. iii): λ 138–200.
434 P. Oxy. inv. 12 1B.133/C (4–7) (c) (s. i): λ 173–179.
435 P. Oxy. inv. 14 1B.222/B (b) (s. v): λ 190–209, 224–244.
436 P. Oxy. inv. 102/151 (b) (s. ii): λ 248–261.
437 P. Oxy. inv. 101/192 (d) (s. ii): λ 412–422.
438 P. Oxy. inv. 47 5B.33/H(5–8) (a) (s. ii): λ 504–522.
439 P. Oxy. inv. 73/141 (a) (s. ii–iii): λ 604, 609–615.
440 P. Oxy. inv. 100/136 (b) (s. iii): λ 614–625.
441 P. Oxy. inv. 72 11 (b) (s. iii): μ 23–35.
442 P. Oxy. inv. 101/61 (b) (s. ii): μ 37–61.
443 P. Oxy. inv. 87/311 (g) (s. i–ii): μ 37–42.
444 P. Oxy. inv. 102/18 (e) (s. ii): μ 189–200.
445 P. Oxy. inv. 33 4B.84/A(1–3) (b) (s. ii ex.): μ 298–301.
446 P. Oxy. inv. 37 4B.103/F(6) (a) (s. iii): μ 362–374.
447 P. Oxy. inv. 36 4B.92/B(1–4) (a) (s. i–ii): ν 67–75.
448 P. Oxy. inv. 93/Jan 3/C.1 (s. iii): ν 68–81.
449 P. Oxy. inv. 5 1B 39/G (i) (s. ii): ν 137–152.
450 P. Oxy. inv. 87/81 (a) (s. ii): ν 156–158 et frustula.
451 P. Oxy. inv. 18 2B.66/F(9–10) (c) (s. iii): ν 161–167.
452 P. Oxy. inv. 73/141 (b) (s. ii?): ν 181–209.
453 P. Oxy. inv. 104/130 (c) (s. ii–iii): ν 197–202.
454 P. Oxy. inv. 100/101 (a) (s. ii–iii): ν 259–268.
455 P. Oxy. inv. 35 4B.101/F (2–5) (a) (s. ii–iii): ν 285–307, 315–326.
456 P. Oxy. inv. 14 1B.222/E (d) (s. iii): ν 335–345.
457 P. Oxy. inv. 112/79 (a) (s. ii–iii): ν 342–349, 358–368, 428–440, ξ 455–461 et frustula.

458 P. Oxy. inv. 118/39 (a) (s. v): ν 392–411, 419–437, ξ 336–354, 364–383.
459 P. Oxy. inv. 115/A(52) (b) (s. ii–iii): ν 422–433.
460 P. Oxy. inv. 101/134 (b) (s. ii): ν 426–440.
461 P. Oxy. inv. 4 1B.70/B (c) (s. iii): ξ 48–75.
462 P. Oxy. inv. 82/93 (c) (s. iii–iv): ξ 407–412.
463 P. Oxy. inv. 95/62 (a) (s. iv): ξ 424–431, 453–460.
464 P. Oxy. inv. 105/113 (a) (s. ii–iii): ξ 432–449.
465 P. Oxy. inv. 65 6B.40/H(1–4) (d) (s. v–vi): ξ 532 – ο 1, 25–31.
466 P. Oxy. inv. 46 5B.51/F(2–4) (a) (s. iii): ο 4–32.
467 P. Oxy. inv. 18 2B.64/D(5–6) (b) et (7) (d) (s. iii?): ο 27–50.
468 P. Oxy. inv. 18 2B.64/D(7) (a) (s. iii?): ο 51–61.
469 P. Oxy. inv. 18 2B.66/F(5) (c) (s. iii?): ο 101–132.
470 P. Oxy. inv. 101/182 (c) (s. ii?): ο 187–190, 231–245.
471 P. Oxy. inv. 15 2B.39/C (c) (s. ii): ο 217–230.
472 P. Oxy. inv. 17 2B.56/A (a) (s. i–ii): ο 225–231.
473 P. Oxy. inv. 10 1B.164/D (b) (s. ii): ο 253–269.
474 P. Oxy. inv. 1 B4/c (s. ii): ο 308–317.
475 P. Oxy. inv. 115/80 (s. v): ο 375–405, 411–438.
476 P. Oxy. inv. 18 2B.64/D(5–6) (a) (transcr. P. Strataki; s. iii?): ο 412–426.
477 P. Oxy. inv. 17 2B.63/J (a) (s. iii): ο 521–528.
478 P. Oxy. inv. 12 1B.141/H (a) (s. iii): ο 522–542.
479 P. Oxy. inv. 12 1B.141/A (a) (s. ii–iii): π 31–50.
480 P. Oxy. inv. 20 3B.34/E(4) (b) (s. iii): π 44–60, 88–98.
481 P. Oxy. inv. 26 3B.49/J(1): π 55–64, 96–100.
482 P. Oxy. inv. 100/99 (a) (s. ii–iii): π 199–204.
483 P. Oxy. inv. 81 2B.85/26 (b) (s. ii–iii): π 254–261.
484 P. Oxy. inv. 104/136 (a) (transcr. M. Malouta; s.i–ii): ρ 67–77.
485 P. Oxy. inv. 65 6B.39/E(4) (a) (s. vi): ρ 92–117, 133–155, 174–191, 212–229.
486 P. Oxy. inv. 15 2B.39/F (d) (transcr. M. Malouta; s. ii–iii): ρ 104–112, 149–157.
487 P. Oxy. inv. 103/215 (a) (transcr. M. Malouta; s. ii–iii): ρ 104–121.
488 P. Oxy. inv. 81 2B.85/35 (a) (s. iii): ρ 126–136, 171–181.
489 P. Oxy. inv. 5 1 B 44/E (c) (s. iii): ρ 166–186.
490 P. Oxy. inv. 104/14 (a) (s. i–ii): ρ 202-211.
491 P. Oxy. inv. 36 4B.93/C(1–3) (a) (s. iii): ρ 253–264.
492 P. Oxy. inv. 46 5B.51/F(1) (a) (s. ii): ρ 376–389.
493 P. Oxy. inv. 28 4B.57/A(1–5) (e) (transcr. M. Malouta; s. iii): ρ 408–422, 437–447.
494 P. Oxy. inv. 87/347 (a) (s. i): ρ 470–473.
495 P. Oxy. inv. 115/75 (s. ii): ρ 491–582.
496 P. Oxy. inv. 102/170 (c) (s. i–ii): ρ 518–536 et frustulum.
497 P. Oxy. inv. 71/3 (g) (s. ii): ρ 544–552.

498 P. Oxy. inv. 102/25 (a) (s. i–ii): σ 1–26.
499 P. Oxy. inv. 87/321 (a) (s. ii): σ 20–26.
500 P. Oxy. inv. 87/311 (h, j) (s. ii): σ 23–27, 159-171, 215-246 et frustula.
501 P. Oxy. inv. 27 3B.44/C(1) (a) (s. ii): σ 101–107.
502 P. Oxy. inv. 103/190 (a) (s. ii): σ 128–150.
503 P. Oxy. inv. 87.371 (a) et 88/51 (a) (s. ii–iii): σ 215–244.
504 P. Oxy. inv. 104/30 (a) (s. iii): σ 265–269, 279–281, 292–293, 300–306.
505 P. Oxy. inv. 39 5B.125/C(1) (a) (s. iii): σ 282–308.
506 P. Oxy. inv. 36 4B.110/H(1–3) (b) (s. iii): σ 290–300.
507 P. Oxy. inv. 34 4B.73/B(3) (a) (s. ii–iii): σ 329–343, 386–402.
508 P. Oxy. inv. 71/2 (e) (s. i–ii): σ 375–388.
509 P. Oxy. inv. 18 2B.64/D(1–3) (b) (s. iii): σ 406–428.
510 P. Oxy. inv. 103/152 (a) (s. i–ii): τ 36–42.
511 P. Oxy. inv. 25 3B.56/E (g) (s. ii): τ 51–66.
512 P. Oxy. inv. 102/16 (a) (s. ii): τ 79–91.
513 P. Oxy. inv. 37 4B.103/B(2–3) (d) (s. iii): τ 159–164.
514 P. Oxy. inv. 104/146 (a) (s. i–ii): τ 342–347.
515 P. Oxy. inv. 105/225 (b) (s. iv?): τ 390–411, 422–443.
516 P. Oxy. inv. 105/50 (b) (s. ii): τ 484–495.
517 P. Oxy. inv. 102/21 (c) (s. ii): τ 575–588.
518 P. Oxy. inv. 100/200 (b) (s. iii): υ 58–75.
519 P. Oxy. inv. 82/47 (b) (s. iii): υ 125–144.
520 P. Oxy. inv. 22 3B.20/K(2–3) (a) (s. ii–iii): υ 190–201.
521 P. Oxy. inv. 49 5B.105/D(1–4) (a) (s. iii): υ 192–c.206.
522 P. Oxy. inv. 88/345 (a) (s. ii–iii): υ 225–247.
523 P. Oxy. inv. 29 4B.48/A(1–2) (d) (s. ii): υ 229–240.
524 P. Oxy. inv. 115/A (39) (a) (s. ii–iii): υ 234–241.
525 P. Oxy. inv. 35 4B.101/E(2–3 (a) (s. iii): φ 35–46.
526 P. Oxy. inv. 51 4B.18/H(1–3) (b) (s. ii): φ 150–154.
527 P. Oxy. inv. 31 4B.12/C(1–3) (a) (s. ii): φ 166–171, 179–192, 194–199.
528 P. Oxy. inv. 29 4B.63/B(4–8) (c) (s. iii): φ 179–185.
529 P. Oxy. inv. 103/50 (a) (s. iii): φ 189–195.
530 P. Oxy. inv. 31 4B.12/L(1–2) (a) (s. iii): φ 309–331.
531 P. Oxy. inv. 58/B(64) (a) (s. iii): φ 366–372.
532 P. Oxy. inv. 103/82 (b) (s. iii): φ 429–433.
533 P. Oxy. inv. 115/76 (a) (s. v–vi): χ 277–338.
534 P. Oxy. inv. 25 3B.55/C (g) (s. ii–iii): χ c.294–353, 378–383.
535 P. Oxy. inv. 36 4B.93/A(1–2 (a) (s. ii–iii): χ 318–330.
536 P. Oxy. inv. 102/98 (b) (s. ii): χ 436–440 .
537 P. Oxy. inv. 37 4B.109/K(1–3) (a) (s. iv): χ 467–473, 500–501.
538 P. Oxy. inv. 47 5B.46/F(1–4) (d) (s. ii): χ 467–474.
539 P. Oxy. inv. 1B 134/F(3–4) (s. ii): χ 496–497 (?).
540 P. Oxy. inv. 27 3B.40/E(1–2) (a) (s. iii): ψ 70–85.
541 P. Oxy. inv. 20 3B.35/H(1–3) (a) (s. ii–iii): ψ 255–287.
542 P. Oxy. inv. 104/90 (d) (s. ii): ψ 288–300.

543 P. Oxy. inv. 49 5B.101/A(1–3) (a) (s. iii–iv): ψ 303–315, 333–345.
544 P. Oxy. inv. 101/47 (c) (s. ii): ψ 310–319.
545 P. Oxy. inv. 66 6B.4/L(1–3) (a) (s. iii): ψ 314–328.
546 P. Oxy. inv. 96/49 (a) (s. ii): ω 61–69, 334–338, 379–387, 458–463, 493–499 et frustula ca. xv.
547 P. Oxy. inv. 115/78 (a) + 115/62–3 + 115/79 (transcr. E. Dickey; s. ii): ω 2–25, 63–99, 125–138, 199–222, 231–248, 251–541. — 547^{2-4} = correctores, quorum 547^{2} novissimus est.
548 P. Oxy. inv. 39 5B/120/B(3–4) (b) (s. iii–iv): ω 90–100, 122–132.
549 P. Oxy. inv. 48 5B.30/J(10) (b) (s. i): ω 145–168.
550 P. Oxy. inv. 105/204 (b) (s. v): ω 187–190, 221–224.
551 P. Oxy. inv. 9 1B.173/J (a) (s. ii): ω 255–269, 281–295.
552 P. Oxy. inv. 115/A(54) (b) (s. iii): ω 292–305.
553 P. Oxy. inv. 10 1B.164/K (a) (s. iii): ω 399–409.
554 P. Oxy. inv. 115/17 (a) (s. iii): ω 410–421.
555 P. Oxy. inv. 8 1B.196/D (b) (s. ii): ω 417–432.
556 P. Oxy. inv. 17 2B.62/B (a) (s. iii): ω 426–438.
557 P. Oxy. inv. 70/3 (e) (s. iii?): ω 518–524.

GLOSSARIA, COMMENTARII, SCHOLIA MINORA

h1 P. Schub. 3 (P. Berol. inv. 9571; M–P 1215.1; s. ii–iii): de diebus Odysseae.
h2 P. Mediol. Univ. Statale 1181 (M–P 1207.1; s. i): gloss. ad α 46–53.
h3 P. Köln 362 + P. Duke inv. 769 (M–P 1207.2; s. iii–iv): gloss. ad α 67–69, 79–116.
h4 P. Oxy. inv. 37 3B.87/K(14) (f) + P. Strasb. inv. G 1401E (M–P 1207.3; s. iii): hypoth. et gloss. ad α 441–444, b 2 sqq.
h6 P. Ant. 69 (M–P 1206; s. ii–iii): paraphr. ad β–γ.
h7 P.S.I. 1173 (M–P 1209; s. iii): comm. ad γ 91, λ 321–322, 336, 519, 582; μ 70, 85; ν 96, 259; ξ 327.
h8 P. Ryl. 23 (M–P 1208; s. ii): hypoth. ad γ, ζ.
h9 P. Hamb. 200 (M–P 1209.1; s. ii): comm. ad δ 40–123, 411–504.
h10 P. CtYBR 551 (P.Yale 128; M–P 1209.2; s. ii): comm. ad δ 335–345 = ρ 126–136.
h12 P. Oxy. 2888 (M–P 1209.3; s. ii): comm. ad δ 398 sqq., ε 275 sqq., η 244(?).
h13 P. Ryl. 26 (M–P 1216; s. i): glossae.
h14 P. Laur. 53 (M–P 1209.4; s. iii ex.): hypoth. ad ε, ζ.
h15 P. Colon. inv. 2381 (M–P 1209.5; s. i–ii): gloss. ad η 283–347, θ 29–163.
h16 Apollonii Sophistae fragmenta:

a	P. Berol. 16705 (= P. Coll. Youtie I 2) + 21253 (BKT IX 157; M–P 1216.1; s. iv–v).
b	P. Oxy. 3206 (M–P 1216.2; s. ii).
c	P. Cair. 50208 (M–P 1218; s. iii).
d	Bodl. Libr. Gr. class e.44(P) (M–P 1217; s. i–ii).
e	P. Oxy. 2517 (M–P 1218.1; s. ii).
f	P. Oxy. inv. 18 2B.66/F(1) (b) + (9–10) (e) (M–P 1218.2; s. iii).
g	P. Mich. inv. 5451a (M–P 1218.3; s. i–ii).
h18	ostr. ed. J. Schwartz, B.I.F.A.O. 61 (1962) 173 sq. (M–P 1210; s. ii): comm. ad ι 1–3, 39–40.
h19	P. Mediol. Univ. Statale 1229 (M–P 1210.1; s. iii): gloss. ad ι 2–32.
h20	(= h43 Il.) P. Oxy. 412 (M–P 53; s. iii): Iulii Africani Cesti; λ 34–43, 48–50 laudantur.
h21	P. Mediol. Univ. Cattol. 210 (M–P 1210.2; s. iii): sch. ad λ 90–91, 387–392.
h22	P. Pisa Lit. 8 (M–P 1210.3; s. i): comm. ad λ 475–476.
h23	P.S.I. 1464 + P. Oxy. 4821 (M–P 1210.4, 1211.001; s. ii): comm. ad μ 122–206, ο 83–91.
h25	P. Amh. 2.18 + P. Strasb. inv. G 162 (M–P 1211; s. ii): sch. min. ad ο 1–521.
h26	P. Colon. inv. 236 (M–P 1211.1; s. ii–iii): sch. min. ad π 427–474, ρ 37–66.
h27	P. Lille inv. 114t + 114o + 134 + 87 + 83 + 93a + 93b (M–P 1211.01; s. iii a.C.): sch. ad π 148–471, ρ 53–211.
h28	P. Oxy. 1397 (M–P 1212; s. v): sch. ad σ 67, 70.
h29	P. Oxy. 3710 (M–P 1212.01; s. ii–iii): comm. ad υ 135–276.
h30	P. Fay. 312 (M–P 1213; s. ii): comm. ad φ 218–234.
h31a	P. Lit. Lond. 160 (M–P 1214; i a.C.): dialogus de Odyssea.
h31b	P. Giss. Univ. 39 (inv. 361; M–P 1215; s. iii a.C.): dialogus de Odyssea (idem atque h31a).
h32	P. Berol. 13872 (P. Schub. 4; M–P 1229, s. iii): dialogus (?) de Odyssea.
h33	P. Oxy. 3833 (M–P 1211.11; s. iv): comm. ad ρ 455 – σ 27.
h34	P. Oxy. 4453 (M–P 1207.21; s. i): comm. ad α 103–114, δ 625–672.
h35	P. Freib. I 1c (v) (M–P 1219; s. i a.C.): glossarium alphabeticum.
h36	P. Oxy. 4820 (M–P 1208.01; s. ii): comm. ad γ 1–4.
h37	O. Did. 82 (H. Cuvigny et al., Didymoi (2011); s. ii): sch. min. ad γ.
h38	P. Mich. xviii (= P. Mich. Koenen) 760 (inv. 1591; M–P 2274.5; s. i–ii): de geographia Odysseae.
h39	P. Mich. inv. 6766a fr. 3 (Pap. Congr. XXIII, 595–601; M–P 2171.02 + 2147.21; s. ii): de hexametro.
h40	P. Lips. 1397 ined. (s. i): gloss. ad θ 5–32.
h41	P. Vindob. G 29784 (M–P 2447; s. iii): Mythographus Hom.
h43	P.S.I. inv. 90 (Comunicazioni dell'Ist. Papirol. G. Vitelli 8 (2009) no. 3; M–P 1227.21; s. ii–iii): comm. ad ψ (?).

h44 P. Berol. 1970 (M–P 2470; s. ii–iii): de deorum appellationibus.
h45 P. Oxy. inv. 32 4B.7/E(1) (c) (s. ii): gloss. ad α 53–71.
h46 P. Oxy. inv. 17 2B.56/G (d) (s. i–ii): sch. ad β 97–287.
h47 P. Oxy. inv. 33 4B.82/G(18–20) (transcr. R. Hatzilambrou; s. i–ii): comm. ad γ 1–4.
h48 P. Oxy. inv. 28 4B.61/G(6–7 (b) (s. iii?): sch. ad γ?
h49 P. Oxy. inv. 5 1B.42/D (f): sch. min. ad δ 40–132.
h50 P. Oxy. inv. 102/58 (a) (s. ii–iii): vocab. ad δ 277–343.
h51 P. Oxy. inv. 72.66 (a) (s. iv): vocab. ad ε 411(?) – ζ 19.
h52 P. Oxy. inv. 5 1B 59/E (g): comm. ad ι–κ.
h53 P. Oxy. inv. 120/17 (s. ii): comm. ad ν 80–184.
h54 P. Oxy. inv. 101/162 (c) (s. iv): sch. ad Od.? ca. ν 224.
h55 P. Oxy. inv. 104/164 (a) (s. ii): comm. ad ο 82–91.
h56 P. Oxy. inv. 35 4B.102/H(1–4) (a) (s. ii): vocab. ad ρ 455 – σ 17 cum hypothesi ad σ.
h57 P. Oxy. inv. 86/39(a) + /40 (a) (s. ii–iii): comm. ad τ.
h58 P. Oxy. inv. 88/440 (a) (s. ii): comm.?
h59 P. Oxy. inv. 102/9 (b) (s. iii): gloss. ad φ 20–153(?).

PAPYRI ET INSCRIPTIONES VARIAE IN QVIBVS VERSVS HOMERICI LAVDANTVR

w1 P. Bibl. Brit. inv. 121 (P. Mag. 7.1–148; M–P 1321; s. iii–v): Homeromantium.
w4 P. Bon. 24 b^2 (M–P 2415; s. ii–iii): Homeromantium.
w5 P. Lit. Lond. 193 (M–P 2524; s. ii): philosophica.
w6 P.S. I. 12.1293 (M–P 2707; s. ii–iii): exercitium scribendi.
w7 P. Köln 127 + P. Oxy. 2512 (s. ii–iii): Homerocento.
w9 P. Rain 1.15 (inv. 29792) (M–P 2526; s. v–vi): encomium.
w11 (= w38 Il.) P. Derveni (M–P 2465.1; s.iv a.C.): com. ad theogoniam orphicam.
w12 P. Ryl. 62 (M–P 2519; s. iii): oratio Olympii Isidoriani.
w14 P. Hamb. 128 (M–P 2289.1; s. iii a.C.): Theophrastus περὶ λέξεως (?).
w15 P. Berol. 18126 (P. Ibscher 2; P. Hamb. II p.128; M–P 2301; s. iii–ii a.C.): de re metrica.
w16 Gizeh Mus. inscr. inv. 9267 (s. i a.C.): inscriptio cum imaginibus et epigrammatibus.
w17 P. Bibl. Brit. inv. 126v (P. Lit. Lond. 182; M–P 1539; s. iii–iv): Tryphonis Ars grammatica.
w18 P. Bibl. Brit. inv. 734 (P. Lit. Lond. 175; M–P 1223; s. iii): allegoriae Homeri.
w20 P. Hamb. 138 (M–P 2813; s. ii): prosa.
w21 P. Oxy. 2260 (M–P 96.11; s. ii): Apollodorus περὶ θεῶν (?).

w22	P. Bibl. Brit. inv. 2823 (M–P 341; s. iv): Dionis Prusaensis orationes.
w23a	P. Oxy. 3831 (M–P 552.01; s. iii–iv): Homeromantium.
w24	P. Würzb. 2 (M–P 2297; s. ii): (Seii Nicanoris?) liber de tropis.
w27	O. Berol. inv. 12319 (M–P 1567; s. iii–ii a.C.): anthologia.
w28	P. Tebt. 270 (M–P 2156; s. ii–iii): grammatica (?).
w29	P. Hib. 179 (M–P 1740; s. iii a.C.): materies incerta.
w31	P. Rain 3.33 (Vindob. inv. G 29815a; M–P 461; s. ii): Heraclides Milesius περὶ δυσκλίτων ῥημάτων (?).
w32	P. Bibl. Brit. inv. 885 (P. Lit. Lond. 183; M–P 2291; s. ii?): Atticista.
w36	P. Berol. inv. 9571 (M–P 1381; s. iii): comm. in Pindari Dithyrambos.
w37	P. CtYBR 1253 (P. Yale 135; M–P 2751.2; s. ii–iii): anthologia.
w38	R. Cribiore–P. Davoli, ZPE 187 (2013), 7 (s. iv): versus picti in ludi Aegyptii pariete δ 221–223.
w39	O. Berol. 12605 (M–P 2131; s. iii a.C.): glossarium poeticum.
w40	A. et É. Bernand, Les inscriptions du Colosse de Memnon (1960), 112 no. 37 (s. ii?): Arii poetae ἐκ Μουσείου Homerocento.
w41	P. Berol. 16135 (M–P 2750.02; s. iii): exercitium scribendi.
w42	P. Mediol. inv. 71.82 (M–P 1227.2; s. i a.C.): commentarium (?).
w43	P. Oxy. inv. 65 6B.31/O(1) (s. iv–v?): Homerocento (?).
w44	Cair. Mus. Copt. inv. 10544 (Nag Hammadi cod. 2), Tractatus 6, fol. 136–137 (s. iv): versio Coptica libelli Graeci de anima.
w45	P. Oxy. inv. 88 X5V (s. ii): Homeri versus tamquam prosa descripti.
w46	P. Oxy. 4648 (M–P 2036.01; s. iii): astronomica.
w47	P. Oxy. inv. 20 3B.37/C(1) (a) (s. i–ii): scriptor laudat θ 169–173.
w48	P. Oxy. inv. 18 2B.64/C(2) (a) (s. ii): materies incerta; citat λ 326–327.
w49	P. CtYBR inv. 5128 (s. ii–iii): delectus versuum ex λ (Homeromantium?).
w50	P. Oxy. 2887 fr. 1.19 (M–P 1972.5; s. i–ii): comm. in poema quoddam hexametricum; laudat ν 32.
w51	Sydney, Macquarie Univ. 507 (Pap. Congr. XXI (Berlin 1995), Abstracts p. 17; s. ii): scriptor laudat τ 332–334.

GRAMMATICI

Ammon	Ammonius
Antim	Antimachus
ApD	Apollonius Dyscolus
Apio	Apionis Glossae Homericae, ed. A. Ludwich, Phil. 74 (1917) 205–247; 75 (1918) 95–127
ApS	Apollonius Sophista
Ar	Aristarchus
Ar^a, Ar^b	Didymi exemplaria duo Aristarchea
Arn	Aristonicus

Arph	Aristophanes Byzantius
Callistr	Callistratus
Choer	Choeroboscus
Did	Didymus
DSid	Dionysius Sidonius
DThr	Dionysius Thrax
Epm	Epimerismi Homerici
Erot	Erotianus in pap. 3 laudatus
EtG	Etymologicum Genuinum
EtGud	Etymologicum Gudianum (Stz. = Sturz, Stf. = de Stefani)
EtM	Etymologicum Magnum
Harp	Harpocration
Hdn	Herodianus
Heph	Hephaestion
Hld	Heliodorus
Ixio	Demetrius Ixio
Lesb	Lesbonax
Nic	Nicanor
Pamph	Pamphilus
Philop	Philoponus
Philox	Philoxenus
Ptol	Ptolemaeus Ascalonita
Rhi	Rhianus
Sel	Seleucus
Sosig	Sosigenes
Tyr	Tyrannio
Zen	Zenodotus

FONTES ALII ANTIQVIORES

𝔄	ed. Argolica
𝔄𝔈	ed. Aeolica
𝔐	ed. Massaliotica
𝔔	ed. Cypria
sch	scholia
sch^{h7}	scholia papyri h7
sch^{p21}	scholia papyri 21
tt	testimonia auctorum
t	testimonium auctoris unius
tt*, t*	testimonia cetera, testimonium reliquum

LIBRI SAEC. X–XII QVI VERSVS EX ODYSSEA EXCERPTOS F ERVNT

g^O	Oxon. Barocc. 50, f. $201^r/201^v$, saec. x in.
g^V	gnomologium Athoum Vatoped. 36, f. 133v–139r, saec. xi med.
Z	Oxon. Bodl. Auct. V.1.51 (lemmata et scholia classis D), saec. x ex.
Eust.	Eustathii commentarii, saec. xii
Tz	Io. Tzetzae Allegoriae in Odysseam, saec. xii

CODICES SAEC. X–XIV CONSTANTER CITATI

B	Ambros. gr. B 99 sup., saec. xiii ex. (α 1 – φ 134)
F	Laur. conv. soppr. 52, saec. xi (α 1 – ω 526)
G	Laur. 32.24, saec. x ex. (α 1 – ω 103)
H	Lond. Bibl. Brit. Harl. 5674, saec. xii med.
M	Marc. gr. 613 [568], saec. xiii
N	Marc. gr. IX 4 [1209], saec. xiii–xiv (ι 541 – ω)
P	Heidelberg. Palat. gr. 45, ann. 1201
U	Monac. gr. 519 B, saec. xiii–xiv (α 271 – γ 130, γ 179 – ω)

Ω	horum consensus (cum Eust Tz)
Ω*	quot horum non singuli laudantur

CODICES SAEC. XIII–XV RARO CITATI

C	Caesenas D.XXVII.2, ann. 1311
D	Paris. gr. 2403, saec. xiii–xiv (α 1 – χ 258, χ 485 – ω 309)
S	Paris. gr. 2894, saec. xiii–xiv (α 1 – ρ 518)
T	Hamburg. gr. 56, saec. xiii–xiv (α 1 – μ 200, ν 310 – ξ 67)
V	Vat. gr. 915, saec. xiii–xiv (ante 1311)
W	Vrat. Rehd. 28, ca. 1460–1480
X	Vindob. phil. gr. 133, saec. xiii pars post. (ε 45 – ω 59)
Y	Vindob. phil. gr. 56, ann. 1300
	Marc. gr. IX 29 [1007], ca. 1360–1365
	Marc. gr. 456, saec. xv pars post.
	Lond. Bibl. Brit. Harl. 6325, saec. xv pars post.
	Vindob. phil. gr. 5, ca. 1450–1475
	Vindob. phil. gr. 50, ca. 1475–1500

SIGLA CETERA

H^{a}	H ante correcturam
$H^{a?}$	H, fortasse ante correcturam
H^{a}?	fortasse H ante correcturam
H^{c}	H post correcturam
H^{gl}	glossema in H
$H^{\gamma\rho}$	varia lectio in H adscripta
H^{λ}	lemma scholii in H
H^{m}	H in margine
H^{r}	H in rasura
H^{s}	H super lineam
H^{t}	H in textu
H^{x}	H ante vel post correcturam (incertum utrum)
H^{2}	manus recentior in H
|||	littera erasa
[ ]	textus papyri periit
[116]	papyri lectio e lacunae mensura colligitur
` ´	inseruit scriba
⟦ ⟧	delevit scriba
{ }	interpolata videntur
† †	corrupta videntur
|	finis versus vel lineae

agn.	agnoscit
ath.	ἠθέτηκε
ci.	coniecit
coniung.	coniungunt
damn.	damnavit
def.	defendit
deprec.	deprecatur
desid.	desiderat
flagit.	flagitavit
gl.	glossema
hab.	habe(n)t, habuit, habuerunt
i.r.	in rasura
m. al.	manus alia
mg.	in margine
m. rec.	manus recentior
m. sch.	manus quae scholia adiecit
negl.	neglexit
nov.	novit, noverunt
om.	omisit
prob.	probavit

proscr.	proscripsit
r, rr	liber recentior unus vel plures
rest.	restituit
sec.	secundum
ss.	suprascripsit, cum suprascripto
susp.	suspicatus est (falsum esse)
u.v.	ut videtur
vv.	versus

EDITORES PRAECIPVI

J. Barnes 1711
F. A. Wolf 1807
R. P. Knight 1820
I. Bekker ^{2}1858
J. La Roche 1867
A. Nauck 1874
A. Kirchhoff ^{2}1879
A. Fick 1883
P. Cauer 1886
A. Ludwich 1889–1891
J. van Leeuwen–M. B. Mendes da Costa 1890, ^{3}1908; J. van Leeuwen 1917
A. Platt 1892
T. W. Allen 1907, ^{2}1917–1919
V. Bérard 1924
P. Von der Mühll 1945
S. West 1981 (α–δ)
H. van Thiel 1991

OPERA COMPENDIOSIVS LAVDATA

AO = Anecdota Oxoniensia I–IV, ed. J. A. Cramer (Oxonii 1839–1841)
Apthorp = M. J. Apthorp, The Manuscript Evidence for Interpolation in Homer (Heidelbergi 1980)
Axt Coni. Hom. = C. A. M. Axt, Coniectanea Homerica (progr. Kreuznach 1860)
Bechtel Lexil. = F. Bechtel, Lexilogus zu Homer (Halae 1914)
Bekker Hom. Bl. = I. Bekker, Homerische Blätter I–II (Bonnae 1863–1872)
Bentley = R. Bentleii notae ad Od. α–δ, ab A. Platt transcriptae forasque editae in Journal of Philology 22 (1893/4) 26–42, 198–221

Bergk Gr. Lit. = T. Bergk, Griechische Literaturgeschichte I–IV (Berolini 1872–1887)
Blass = F. Blass, Die Interpolationen in der Odyssee (Halae 1904)
Bolling = G. M. Bolling, The External Evidence for Interpolation in Homer (Oxonii 1925)
Brandreth = T. S. Brandreth, A Dissertation on the Metre of Homer (Londinii 1844)
Buttmann = Scholia antiqua in Homeri Odysseam ed. Ph. Buttmann (Berolini 1821)
Chantr. = P. Chantraine, Grammaire homérique I–II (Parisiis 1948–1953)
Chantr. DEG = P. Chantraine, Dictionnaire étymologique de la langue grecque (Parisiis 1968–1980)
Cobet Misc. = C. G. Cobet, Miscellanea critica (Lugduni Batavorum 1876)
Denniston = J. D. Denniston, The Greek Particles (Oxonii ^{2}1954)
Doederlein Gl. = J. L. von Doederlein, Homerisches Glossarium (Erlangae 1850–1858)
Doederlein Emend. Hom. = Emendationes Homericae (progr. Erlangae 1858)
Düntzer Abh. = H. Düntzer, Homerische Abhandlungen (Lipsiae 1872)
Düntzer Zen. = H. Düntzer, De Zenodoti studiis Homericis (Gottingae 1848)
Ellendt Hom. Abh. = G. Ellendt, Drei homerische Abhandlungen (Lipsiae 1864)
Erbse = H. Erbse, Scholia Graeca in Homeri Iliadem I–VII (Berolini 1969–1988)
Erbse Beitr. Od. = H. Erbse, Beiträge zum Verständnis der Odyssee (Berolini – Novi Eboraci 1972)
Fick = A. Fick, Die homerische Odyssee in der ursprünglichen Sprachform wiederhergestellt (Gottingae 1883)
Friedländer Anal. = L. Friedländer, Analecta Homerica (Lipsiae 1859)
Gerhard Lect. Apoll. = E. Gerhard, Lectiones Apollonianae (Lipsiae 1816)
Grashof Augm. = K. H. F. Grashof, Zur Kritik des homerischen Textes in Bezug auf die Abwerfung des Augments (progr. Düsseldorfiae 1852)
Grashof Fuhrw. = K. H. F. Grashof, Das Fuhrwerk bei Homer und Hesiod (progr. Dusseldorfiae 1846)
Hartel Hom. St. = W. A. Hartel, Homerische Studien I–III (Vindobonae 1871–1874)
Hartman Epist. = J. J. Hartman, Epistola critica ... continens annotationes ad Odysseam (Lugduni Batavorum 1896)
Hennings = P. D. C. Hennings, Homers Odyssee: Ein kritischer Kommentar (Berolini 1903)
Hermann Metr. = G. Hermann, Elementa doctrinae metricae (Lipsiae 1816)
Hermann Op. = G. Hermann, Opuscula I–VIII (Lipsiae 1827–1877)
Hermann Orph. = G. Hermann, Orphica (Lipsiae 1805)
Herwerden Qu. = H. van Herwerden, Quaestiunculae epicae et elegiacae (Traiecti ad Rhenum 1876)

Hoffmann Qu. Hom. = C. A. J. Hoffmann, Quaestiones Homericae I–II (Clausthaliae 1842–1848)
Kayser = K. L. Kayser, Homerische Abhandlungen, ed. H. Usener (Lipsiae 1881)
KB = R. Kühner, Ausführliche Grammatik der griechischen Sprache, I. Elementar- und Formenlehre, 3. Aufl. von F. Blass (Hannoveri 1890–1892)
KG = R. Kühner, Ausführliche Grammatik der griechischen Sprache, II. Satzlehre, 3. Aufl. von B. Gerth (Hannoveri 1898–1904)
Koechly Op. = Arminii Koechly Opuscula philologica I–II (Lipsiae 1881–1882)
La Roche Textkr. = J. La Roche, Die homerische Textkritik im Alterthum (Lipsiae 1866)
La Roche Unt. = J. La Roche, Homerische Untersuchungen I–II (Lipsiae 1869–1893)
Leumann = M. Leumann, Homerische Wörter (Basileae 1950)
Monro HG = D. B. Monro, A Grammar of the Homeric Dialect (Oxonii ^{2}1891)
Naber Qu. Hom. = S. A. Naber, Quaestiones Homericae (Amstelodami 1877)
Nauck Mél. = A. Nauck, Mélanges gréco-romains I–IV (Petropoli 1855–1880)
Nitzsch = G. W. Nitzsch, Erklärende Anmerkungen zu Homers Odyssee I–III (Hannoveri 1826–1840)
Pontani, Sguardi = Filippomaria Pontani, Sguardi su Ulisse. La tradizione esegetica greca all'Odissea (Romae 2011)
Rengakos = A. Rengakos, Der Homertext und die hellenistischen Dichter (Hermes Einzelschriften 64, Stutgardiae 1993)
Ruijgh = C. J. Ruijgh, Autour de 'τε épique'. Études sur la syntaxe grecque (Amstelodami 1971)
Schulze KS = W. Schulze, Kleine Schriften (ed. alt., Gottingae 1966)
Schulze QE = W. Schulze, Quaestiones epicae (Guterslohae 1892)
Schwartz = E. Schwartz, Die Odyssee (Monaci 1924)
Schwyzer = E. Schwyzer, Griechische Grammatik I (Monaci 1939)
Schwyzer–Debr. = E. Schwyzer, Griechische Grammatik II, vervollständigt u. hrsg. von A. Debrunner (Monaci 1950)
Thiersch = B. Thiersch, Urgestalt der Odyssee (Regiomenti 1821)
Threatte = L. Threatte, The Grammar of Attic Inscriptions I–II (Berolini – Novi Eboraci 1980–1996)
Voss Randgl. = J. H. Voss, Anmerkungen und Randglossen zu Griechen und Römern (Lipsiae 1838). Eas quae ad Odysseam pertinent ante 1782 scripserat teste A. Voss in praefatione
Wackernagel KS = J. Wackernagel, Kleine Schriften I–III (Gottingae 1953–1979)
Wackernagel Synt. = J. Wackernagel, Vorlesungen über Syntax I–II (Basileae 1920–1924)
Wackernagel Unt. = J. Wackernagel, Sprachliche Untersuchungen zu Homer (Gottingae 1916)
West Cycle = M. L. West, The Epic Cycle (Oxonii 2013)
West IEPM = M. L. West, Indo-European Poetry and Myth (Oxonii 2007)
West MO = M. L. West, The Making of the Odyssey (Oxonii 2014)

West Studies = M. L. West, Studies in the Text and Transmission of the Iliad (Monaci – Lipsiae 2001)
S. West Ptol. Pap. = S. West, The Ptolemaic Papyri of Homer (Coloniae 1967)
Wilamowitz Hom. Unt. = U. von Wilamowitz-Moellendorff, Homerische Untersuchungen (Berolini 1884)
Wilamowitz Heimk. U. von Wilamowitz-Moellendorff, Die Heimkehr des Odysseus (Berolini 1927)

α Ἄνδρά μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλά
πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσεν·
πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω,
πολλὰ δ' ὅ γ' ἐν πόντωι πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν
ἀρνύμενος ἥν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἑταίρων.
ἀλλ' οὐδ' ὧς ἑτάρους ἐρρύσατο, ἱέμενός περ·
αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο,
νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς Ὑπερίονος Ἠελίοιο
ἤσθιον· αὐτὰρ ὃ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.

1–3 resp. Hor. AP 141–142 **1–2** (πλ.) + **3–4** Polyb. 12.27.10–11 **1–2** (πλ.) ApD Synt. 120.9; Max. Tyr. 26.1; [Plut.] Hom. 2.49 **1** Matro fr. 1.1 O.–S. (parod.); Alex. Fig. 34.8; Latine redd. Liv. Andr. fr. 1; (– πολ.) D.H. Comp. 33; Anon. iii Trop. NGG 1896.337; Himer. Or. 35.38; sch Ar. Nub. 260; [Heph.] p.354.10 C.; EtM α 1393, 368.12; **1**a Arist. Rh. 1415a16; ApD Synt. 332.9; Gell. 18.9.9; Heph. p.3.7 C.; Diom. GL i.429.18; Herm. in Phaedr. p.104.15 L.–M.; Procl. in Remp. i.184.30; Them. CAG v(1).49.2; Choer. in Thd. ii.256.9; id. in Heph. 187.12, 196.19; Epm. μ 65; sch A 1f; sch Eur. Or. 24; sch Ar. Ach. 204; sch Arat. 1 (38.7 Mart.); (– ἔννεπε) Choer. in Thd. ii.2.14; Epm. η 18; EtGud 244.21 Stz.; (πολ.) Antisth. fr. 51 Decl.; Iul. Or. 1.12d; Hsch. π 2934 **2–5** resp. Hor. Epist. 1.2.19–22 **2** Heph. p.3.8 C. cum sch p.282.26 etc.; **2** (– πτολ.) Choer. Orth. 212.31; **2**a id. in Heph. 187.18, 196.17; An. Par. iv.226.24; (πλάγχθη ἐ) sch^{h} Φ 223; (ἐπεὶ –) ApD Coni. 245.26; [Plut.] Hom. 2.22.3; Hsch. ε 4313; Epm. α 303, ε 163; EtM 356.12; sch Soph. Ant. 15; (ἐπεὶ – πτολ.) EtG s. Τροία; sch A 127; (ἔπερσεν) Hsch. ε 4444 **3** + **5** Max. Tyr. 15.6, 22.5 **3–4** id. 38.7; **3** Strab. 1.1.16, 2.4.34; Diod. 1.1.2; Max. Tyr. 16.6; Arr. Epict. 3.24.13; Choric. 26.18; Eudoc. 387; resp. Clem. Str. 1.44.1, Iul. Or. 1.12d; (– ἄστεα) Choric. 95.7 **4–5** Porph. ad α 8g^{1} **4** (– ἄλγ.) ApS 133.23; EtM 681.18; **5** Luc. Dial. 34.1; Max. Tyr. 14.4; Epm. α 273 (bis); (– ψ.) sch Δ 494–495 **6** ApS 170.17; EtM 824.20; EtGud 582.7 Stz.; (– ἐρρ.) ApD Coni. 255.18 (Tryph. p.44 V.) **7** Chrysipp. SVF iii.293.17; Max. Tyr. 6.6; Porph. ad α 8g^{1}; Eus. PE 6.8.2; Hsch. σ 2875; Eudoc. 89; (– ἀτ.) ApD Synt. 87.4; **7**a Arn ad K 204; ApD Pron. 62.20, 103.20 **8–9** Aristid. Quint. 3.26; **8–9** (ἤσθ.) ApD Synt. 384.7; Hdn ad A 258; 'Trypho ii' Trop. 5.1 (CQ 15.239); Cocondr. 238.14; Epm. κ 155; EtM 123.52 **8** (– Ὑπ.) Arn ad M 113; (οἳ –)–119 Porph. ad α 8g^{1}; (οἳ –)–119 (ἤσθ.) Hdn ad Γ 440, Θ 4; Epm. κ 148

1 ἄνδρά disertim Epm.$^{\eta}$ EtGud, F^{a}, 'oportebat' Hdn: ἄνδρα Ar Ω* πολύτροπον tt g^{V} Z Ω: πολύκροτον quidam ap. sch-Ar.$^{Nub.}$ (parodus teste Eust. 1381.47) **3** νόον Ar tt g^{V} Ω: νομον Zen (sc. νόμον potius quam νομὸν, cf. ps.-Scymn. 102): *mores* Hor. utroque loco **6** ὧς quidam ante Tryphonem ApS F^{a}: ὣς Trypho(?) Ω* **7** αὐτῶν tt* Ω: αὐτοὶ (cf. 33) Porph. Eus. rr

τῶν ἁμόθεν γε, θεά, θύγατερ Διός, εἰπὲ καὶ ἡμῖν.
    ἔνθ’ ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον,
οἴκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφευγότες ἠδὲ θάλασσαν·
τὸν δ’ οἶον, νόστου κεχρημένον ἠδὲ γυναικός,
νύμφη πότνι’ ἔρυκε, Καλυψὼ δῖα θεάων,
ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι.
ἀλλ’ ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε περιπλομένων ἐνιαυτῶν
τῶι οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἶκόνδε νέεσθαι
εἰς Ἰθάκην, οὐδ’ ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων
καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι. θεοὶ δ’ ἐλέαιρον ἅπαντες
νόσφι Ποσειδάωνος· ὃ δ’ ἀσπερχὲς μενέαινεν
ἀντιθέωι Ὀδυσῆϊ πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι.
ἀλλ’ ὃ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ’ ἐόντας,
Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
οἳ μὲν δυσομένου Ὑπερίονος, οἳ δ’ ἀνιόντος,
ἀντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἑκατόμβης.
ἔνθ’ ὅ γε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίου ἁθρόοι ἦσαν.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,
τόν ῥ’ Ἀγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν’ Ὀρέστης·

10 [Plut.] Hom. 2.56; sch Theoc. 4.54a; (– **Δ.**) ApS 28.17; Hsch. α 3732; EtG α 760/EtM α 1228; **10**a sch A 1f; sch Theoc. 9.6a; (εἰπὲ –) ApD Synt. 173.7; Clem. Protr. 1.9.1 **11**a Eran. Philo 167.20 Valck. **15**a Choer. in Thd. i.414.7, ii.37.24; Epm. τ 17; EtGud 537.21 Stz.; (σπ. γλ.) Hdn i.413.7 (Io. Alex. 48), ii.129.9 **16** Cent. Par. 10.1 **17** sch Eur. Or. 12; (ἐπεκλ.) Hsch. ε 4374 **18**b–**19**a Arn ad Π 46 **18**b sch N 89; Epm. τ 67; (πεφ.) Hsch. π 2130 **21**a ApS 31.13 **22–23** [Plut.] Hom. 2.32.2; Hermog. Meth. 423.18 R.; ‘Trypho i’ Trop. 203.4; Cocondr. 242.28; (– δεδ.) Anon. Fig. 160.23; (– **Αἰθ.**) Alex. Fig. 20.14 **22**a Epm. π 146; (**Αἰθ.** –) + **25** Ath. 363a **23–24** Strab. 1.2.24–26 pluries (Ephor. 70 F 128); ApD Synt. 126.1 **23** Apio 220.14; St. Byz. α 124, ε 127; **23**a Arn ad Z 154; (διχθὰ δεδ.) EtM 252.53; (δεδ.) sch M 147b **24** Strab. 2.3.7 (Posid. fr. 13 Th.); [Plut.] Hom. 2.54.3; **24**b ApS 36.26 **25** Epm. in A $31d^{2}$; EtG α 920/EtM α 1467; **25**a ApS 36.29; sch A 31b

15 σπέεσι G^{s}: σπέσσι tt G, σπέσι Z Ω* **16** δή ῥ’ t **19 οἷσι φίλοισι** t Ω*: οἷς ἑτάροισι M **21** ἰδέσθαι M **23 Αἰθίοπες** testium nonnulli dum versum seorsum laudant **24 οἳ** μὲν … οἳ δ’ Ar tt Ω: ἠμὲν … ἠδ’ Crates (fr. 37 Broggiato) ap. Strab. 1.2.24 **26** γ’ ἐτέρπετο P M B

τοῦ ὅ γ᾽ ἐπιμνησθεὶς ἔπε᾽ ἀθανάτοισι μετηύδα·
“ὢ πόποι, οἷον δή νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται·
ἐξ ἡμέων γάρ φασι κάκ᾽ ἔμμεναι, οἳ δὲ καὶ αὐτοί
σφῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε᾽ ἔχουσιν·
ὡς καὶ νῦν Αἴγισθος ὑπὲρ μόρον Ἀτρεΐδαο
γῆμ᾽ ἄλοχον μνηστήν, τὸν δ᾽ ἔκτανε νοστήσαντα,
εἰδὼς αἰπὺν ὄλεθρον, ἐπεὶ πρό οἱ εἴπομεν ἡμεῖς,
Ἑρμείαν πέμψαντες ἐΰσκοπον Ἀργειφόντην,
μήτ᾽ αὐτὸν κτείνειν μήτε μνάασθαι ἄκοιτιν·
‘ἐκ γὰρ Ὀρέσταο τίσις ἔσσεται Ἀτρεΐδαο,
ὁππότ᾽ ἂν ἡβήσῃ τε καὶ ἧς ἱμείρεται αἴης.’
ὣς ἔφαθ᾽ Ἑρμείας, ἀλλ᾽ οὐ φρένας Αἰγίσθοιο
πεῖθ᾽ ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ᾽ ἁθρόα πάντ᾽ ἀπέτεισεν.”
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
καὶ λίην κεῖνός γε ἐοικότι κεῖται ὀλέθρωι·
ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, ὅ τις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
ἀλλά μοι ἀμφ᾽ Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι δαίεται ἦτορ,

32–34 Chrysipp. SVF ii.293.19; Gell. 7.2.14; Max. Tyr. 38.7; **32** Hclt. Alleg. 4.3; (οἷον –)–**34** Porph. fr. 271.116; (οἷον –)–**34** (σφ.) sch Ar. Pac. 211–212b; **32**b–**34** [Pl.] Alc. B 142d **33–34** Max. Tyr. 41.4; Hierocles ap. Stob. 2.9.7; sch Ω 527–528b **33** (– ἔμμ.) Prisc. Inst. 5.75; Cent. Par. 40.100 **34** Hclt. Incred. 39 **35–36** (– ἄλ.) Porph. ad Z 488 **35** ApS 160.19 (Hld fr. 45); Epm. υ 41; (– μόρον) Hdn i.488.5 et ad Y 30 **36**a Poll. 3.34 **37**b–**39** Arr. Epict. 3.1.39 **38** (– διάκτ.) sch^{pap} H 76 (ii.223.32 E.) **39** sch I 410–416; Epm. μ 10; EtM 586.23; **39**b Hdn ad Z 268 **40** ApD Synt. 225.9; **40**b id. Adv. 199.26; sch Ψ 514b **41** Lesb. Fig. 3; **41**a sch A.R. 1.1338–1339c; (ἱμ.) Hsch. ι 624 **43** (ἁθ.) Hsch. α 1625 **46**b ApS 9.16? (M. Haslam, CPh 87.322–324) **47** Diod. 35.7.3; Plut. Gracch. 21.7; Eudoc. 2012; sch Z 162b, θ 267 **48–49** sch ε 3 **48** (δαΐφ.) Hsch. δ 63

31 ἔπε᾽ ἀθανάτοισι μετηύδα 250 Z $H^{γρ}$ $P^{γρ}$ Ω*: ἔπεα πτερόεντα προσηύδα H P: ἔπεα πτερόεντ᾽ ἀγόρευεν B **33** ἡμέων tt* g^V Ω: ἐμέθεν Prisc. **34** et **35** ὑπὲρ μόρον Hld Porph. Ω: ὑπέρμορον Arph (Ar sec. ApS) Ptol g^V: ambigit Hdn. – cf. ad ε 436, Y 30 ἔχουσιν tt* Ω (ἔχοντες H): ἐπέσπον Hclt. **38** πέμψαντες ἐΰσκοπον Ar Arr. Ω: πέμψαντε διάκτορον Zen Arph t*, διάκτ. et Arr. novit: πέμψαντες Μαίης ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἱόν 𝔐 **39** κτείνειν tt Z F H P Eust.: κτεῖναι G $H^{γρ}$ M B **40** ἔσσεται tt* sch Ω: ἔρχεται $ApD^{Adv.}$ **41** ἂν tt Ω*: ἄρ᾽ Eust. – ἀνηβήσῃ legit Call. Hymn. 1.56 u.v. (Rengakos 148) **43** απετẹισε 250: ἀπέτισ(σ)ε(ν) Z Ω **46** ἐοικότι sch g^V Z Ω: ἀδευκέϊ t?

δυσμόρωι, ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχει
νήσωι ἐν ἀμφιρύτηι, ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης·
νῆσος δενδρήεσσα, θεὰ δ' ἐν δώματα ναίει,
Ἄτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅς τε θαλάσσης
πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτός
μακράς, αἳ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσιν.
τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει,
αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἱμυλίοισι λόγοισιν
θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς,
ἱέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρώισκοντα νοῆσαι
ἧς γαίης, θανέειν ἱμείρεται. οὐδέ νυ σοί περ
ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, Ὀλύμπιε; οὔ νύ τ' Ὀδυσσεύς
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων
Τροίηι ἐν εὐρείηι; τί νύ οἱ τόσον ὠδύσαο, Ζεῦ;"
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
"τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,
ὃς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, περὶ δ' ἱρὰ θεοῖσιν
ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἀσκελὲς αἰεί

50 Strab. 1.2.18; **50**a Luc. Dial. 26.14, 82.9; **50**b sch τ 172 **52–54** Paus. 9.20.3 **52** (– ὀλ.) sch Ν 137b; sch^{pap} Lyc. 744–746; (ὀλ.) cf. Corn. 26.1 **53**b–**54** [Plut.] Hom. 2.43; sch Pind. Ol. 6.1d; Simpl. CAG vii.374.30; **53**b–**54** (**μακ.**) Philod. Poem. 1.103.13; Corn. 26.1; Melet. Nat. hom. 94.8; sch Dion. Per. 66 **53**b sch Hes. Th. 746; sch Eur. Hipp. 3 **54** Procl. in Hes. Op. 383–387; id. in Remp. ii.200.7; (αἳ –) sch [Aesch.] Prom. 425b **56–57** (– **ἐπιλ.**) Ἐκλ. AO ii.454.5; **56** Eudoc. 74; (**αἱμ.** –)–**57** (– **ἐπιλ.**) Herm. in Phaedr. p.53.20 L.–M. **57** (αὐτὰρ –)–**59** (– **ἱμ.**) David CAG xviii(2).124.25; confuse Stob. 3.39.20 **58–59** (ἧς γαίης καὶ καπνὸν –) Men. Rh. 433.9 Sp. **65–67** [Plut.] Hom. 2.116 **65** Arn ad Ο 15; w1 (iii.4); sch [Aesch.] Prom. 41b **66–67**a Arn ad Υ 299 **66** Hdn ad Β 831, Δ 46; (περὶ δ' –)–**67**a sch Ξ 40d, Ο 15b; (περὶ δ' –) sch Λ 5–9 **68** EtG α 1281/EtM 1928 (Philox. fr. 449); (**ἀσκ.**) Hsch. α 7694

49 πήματα πάσχει Ω: τῆλ' ἀλάληται t^{vl} (cf. γ 313) **50** ἀμφιρύτηι h2 tt* sch Z Ω: Ὠγυγίηι (ex 85) Strab. **51** om. G δώμασι F M **52** ὀλοόφρονος h2 tt sch Z Ω (ὀλ- Cleanthes SVF I 124.36): ὀλοόφρων ci. aliquis (Ar?) ap. sch 52c **60** οὔ νύ τ' Z P^{r} Ω*: οὕνεχ' M^{c} **66** ὃς t* sch Ω: ὡς Hdn utroque loco **67** ἀθανάτοισιν ἔδωκε t* Ω*: -τοισι δέδωκε [Plut.] B **68** αἰεί M^{a}? Tz^{vl}: αἰέν sch t Z Ω*

Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν,
ἀντίθεον Πολύφημον, ὅο κράτος ἐστὶ μέγιστον
πᾶσιν Κυκλώπεσσι· Θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη,
Φόρκυνος θυγάτηρ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντος,
ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγεῖσα.
ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
οὔ τι κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης.
ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς οἵδε περιφραζώμεθα πάντες
νόστον, ὅπως ἔλθησι· Ποσειδάων δὲ μεθήσει
ὃν χόλον· οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων
ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν ἐριδαινέμεν οἶος."
    τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
"ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,
νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε,
Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα διάκτορον Ἀργειφόντην
νῆσον ἐς Ὠγυγίην ὀτρύνομεν, ὄφρα τάχιστα
νύμφηι ἐϋπλοκάμωι εἴπηι νημερτέα βουλήν,
νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται·
αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκηνδε ἐλεύσομαι, ὄφρα οἱ υἱόν
μάλλον ἐποτρύνω καί οἱ μένος ἐν φρεσὶ θείω,
εἰς ἀγορὴν καλέσαντα κάρη κομόωντας Ἀχαιούς
πᾶσι μνηστήρεσσιν ἀπειπέμεν, οἵ τέ οἱ αἰεί
μῆλ' ἁδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς.

69 Porph. ad ι 525 (Hom. 46.18 Sod.); cf. eund. Antr. 35; **69**a ApD Synt. 225.10; (**ἀλά.**) Hsch. α 2792 **70**a Apio 221.9; ApS 31.14; (**ἀντ.**) id. 33.15; EtM 111.32; **70**b EtM 614.34 **71**b sch Theoc. 11.67/68a; (**Θό.**) Hsch. θ 674 **72** sch ν 96 **75** Epm. α 296; **75**b sch Φ 269b **77** (**μεθ.**) Hsch. μ 545 **85** (– **ὀτρ.**) ApS 170.19 **87** cf. Cent. Par. 23.16 **92** ApS 8.28; **92**a Epm. α 277; (**μ. ἁδ.**) sch E 141b, Σ 316a; (**ἁδ.**) sch B 474b

70 ὅο P[a] et ci. Buttmann: ὅου Hdn t Ω*: ὅ⟦τ⟧ου M ἐστὶ t Ω*: ἔσκε B **71** νύμφη Ω*: μήτηρ t G P[γρ] **73** σπέεσι U[2]: σπέσ(σ)ι Ω **79** ἀέκητι Hdn **83** πολύφρονα (ξ 424 al.) 22 251 Ω*: δαΐφρονα (ex 48?) M **85** Ὠγυγίην Did 22 h3 t Z Ω: Ὠγυλίην Antim ὄφρα Ω: οττι 22 **88** Ἰθάκηνδ' 22 251 Ω: Ἰθάκην H[γρ] ἐλεύσομαι Eust.: ἐσελ- 22 251 Ω*. – cf. ad ρ 52, Z 365 **89** μᾶλλον Ω ut semper; cf. Il. praef. xx. semel moneo θήσω H[γρ] M[γρ] **91** απεπειν (sic) 22

πέμψω δ’ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα
νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλου, ἤν που ἀκούσηι,
ἠδ’ ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν.”
ὣς εἰποῦσ’ ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
ἀμβρόσια χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ’ ὑγρήν
ἠδ’ ἐπ’ ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆις ἀνέμοιο·
εἵλετο δ’ ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῶι
βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῶι δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
ἡρώων, τοῖσίν τε κοτέσσεται ’Οβριμοπάτρη.
βῆ δὲ κατ’ Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα,
στῆ δ’ Ἰθάκης ἐνὶ δήμωι ἐπὶ προθύροις Ὀδυσῆος,
οὐδοῦ ἔπ’ αὐλείου, παλάμηι δ’ ἔχε χάλκεον ἔγχος,
εἰδομένη ξείνωι, Ταφίων ἡγήτορι Μέντηι.
ηὗρε δ’ ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας· οἳ μὲν ἔπειτα
πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον
ἥμενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν, οὓς ἔκτανον αὐτοί·
κήρυκες δ’ αὐτοῖσι καὶ ὀτρηροὶ θεράποντες
οἳ μὲν ἄρ’ οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ,
οἳ δ’ αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας
νίζον καὶ πρότιθεν, τοὶ δὲ κρέα πολλὰ δατέοντο.
τὴν δὲ πολὺ πρῶτος ἴδε Τηλέμαχος θεοειδής·
ἧστο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον τετιημένος ἦτορ,

93–95 sch (Porph) α 284a, (c) **93** Arn ad γ 313 **97** (al.) (ἐφ’ ὑ.) Hsch. ε 7547 **100**b EtM 247.11 **103** (δήμ.) cf. Apio 230.19 **104**a ApS 123.33 **105**a Epm. ι 23 **106** (οἳ μὲν –)–**107** (πεσσ.) sch N 586b **107** (– θυρ.) Ath. 16e; (πεσσ.) Hsch. π 2030 **109–112** Eudoc. 564, 566–568 **109–110**a sch ο 319 **110** Porph. Hom. 122.18 Sod.; **110**a EtG 194 M. **111** (σπ. πολ.) sch Aeschin. 2.118 **112** Hdn ad γ 10 **114** Eudoc. 1422

92a [μητρος εης μ]νηστηρες ạγ[α]κ̣[λ]ε̣ι̣[της βασιλειης add. 22 **93** Σπάρτην Ar tt Ω: Κρήτην Zen, cf. ad 285 **93ab** κεῖθεν δ’ ἐς Κρήτην τε παρ’ Ἰδομενῆα ἄνακτα· | ὁ γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων add. P ex sch **95** ἔχη(ι)σι(ν) t Ω*: ἕλησιν P^{a}: (-σι) λάβησιν Rhi **97–98** (= ε 45–46, Ω 341–342) om. 𝔐, ath. Arph Ar: habent 22 252 Ω **97** φέρεν G H^{a} M^{a}?; cf. ad Ω 341 **99–101** ath. Ar **101** κοτέσσεται (= E 747) sch Ω: -σσατο 22 **102** fort. αἰΐξασα, cf. Il. praef. xxx et ad X 142 **103** Δήμωι t sch (τόπωι ἐν Ἰθάκηι, ὅπου ἦν Ὀδυσσέως βασίλειον) **106** ηὗρε van Leeuwen: εὗρε Ω **109** αὐτοῖσι Ar Hdn tt Ω*: αὖ τοῖσι Nicias G **112** πρότιθεν, τοὶ δὲ Hdn: προτίθεντο ἰδὲ Ar t* Z Ω. – cf. ad γ 10 δατέοντο Knight: -εῦντο tt Ω

ὀσσόμενος πατέρ᾽ ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσίν, εἴ ποθεν ἐλθὼν
μνηστήρων τῶν μὲν σκέδασιν κατὰ δώματα θείη,
τιμὴν δ᾽ αὐτὸς ἔχοι καὶ κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσοι.
τὰ φρονέων, μνηστῆρσι μεθήμενος, εἴσιδ᾽ Ἀθήνην,
βῆ δ᾽ ἰθὺς προθύροιο, νεμεσσήθη δ᾽ ἐνὶ θυμῶι
ξεῖνον δηθὰ θύρηισιν ἐφεστάμεν. ἐγγύθι δὲ στάς
χεῖρ᾽ ἕλε δεξιτερὴν καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“χαῖρε, ξεῖνε, παρ᾽ ἄμμι φιλήσεαι· αὐτὰρ ἔπειτα
δείπνου πασσάμενος μυθήσεαι ὅττεό σε χρή.”
ὣς εἰπὼν ἡγεῖθ᾽, ἣ δ᾽ ἕσπετο Παλλὰς Ἀθήνη.
οἳ δ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἔντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
ἔγχος μέν ῥ᾽ ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρήν
δουροδόκης ἔντοσθεν ἐϋξόου, ἔνθά περ ἄλλα
ἔγχε᾽ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵστατο πολλά,
αὐτὴν δ᾽ ἐς θρόνον εἷσεν ἄγων, ὑπὸ λῖτα πετάσσας,
καλὸν δαιδάλεον· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
πὰρ δ᾽ αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον, ἔκτοθεν ἄλλων
μνηστήρων, μὴ ξεῖνος ἀνιηθεὶς ὀρυμαγδῶι
δείπνωι ἀδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελθών,
ἠδ᾽ ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο.
χέρνιβα δ᾽ ἀμφίπολος προχόωι ἐπέχευε φέρουσα
καλῆι χρυσείηι, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.

115 (– φρ.) sch K 11, β 132c^{1}; Porph. Hom. 97.16 Sod.; **115**a ApD Synt. 417.1; sch X 356b; sch Theoc. 3.12a **118** Hdn ad Z 244; Choer. in Thd. ii.140.1, cf. 10 **121**a Epm. χ 30 **123** (χ. ξ.) ApD Synt. 332.10 **124** (πασ.) Hsch. π 1051; **124**b Hdn ad β 114; (ὅττεο –) Choer. in Thd. i.375.35; Epm. τ 62; (ὅττεο) Hsch. ο 1523 **126** Eudoc. 2269 **127** (al.) (κίονα μ.) Philod. Poem. 1.103.13 **128** (δουρ.) Hsch. δ 2273 **130** (λ. π.) Epm. μ 21; (λ.) Ath. 48c **134** ApS 9.11; **134**a sch K 98a^{1}, 471b; (ἀδ.) Hsch. α 1105 **135** (ἔρ.) Hsch. ε 5977 **136–138** (νιψ.) Porph. ad A 449 **136–137** EtM 559.5 **136**a ApS 107.33; Epm. χ 30 **138** Ath. 409a; (νίψ., exciderunt cetera) ApS 117.23; (παρὰ –)–**139** + **141** Ath. 8f **138**b cf. Ath. 11f; (παρὰ –) Hsch. ξ 61

117 *κτήμασιν* (cf. δ 93) “*αἱ εἰκαιότεραι*”, G F H: *δώμασιν* (cf. 402) Ar P M B **124** *μυθήσεαι* sch Z Ω: εἰρήσε{τ}αι t ὅττεό (cf. χ 377) Did tt Ω: ὅττευ Rhi: ὁ τεο Knight, οὗ τεό van Leeuwen **126** *δόμου ἔσαν* t **134** *δείπνωι* sch-K^{471} Ω: -ου tt* Hdn [161]? tt Z F Pr Eust., ἀδ- G H: ἀηδ- P^{a} M B

σῖτον δ’ αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
{εἴδατα πόλλ’ ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·}
δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
παντοίων, παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα·
κήρυξ δ’ αὐτοῖσιν θάμ’ ἐπῴχετο οἰνοχοεύων.
ἐς δ’ ἦλθον μνηστῆρες ἀγήνορες· οἳ μὲν ἔπειτα
ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
σῖτον δὲ δμωιαὶ παρενήνεον ἐν κανέοισιν·
{κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·}
οἳ δ’ ἐπ’ ὀνείαθ’ ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο
μνηστῆρες, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμήλει,
μολπή τ’ ὀρχηστύς τε· τὰ γάρ τ’ ἀναθήματα δαιτός·
κήρυξ δ’ ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέα θῆκεν
Φημίωι, ὅς ῥ’ ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκηι.
ἤτοι ὃ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν·
αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
ἄγχι σχὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ πευθοίαθ’ οἱ ἄλλοι·

139 ApS 15.9 **140**b (al.) sch N 363c **141** Ath. 228d; (κρ. –)–**142** (παντ.) Ath. 25e; Porph. Abst. 1.13; (ἀείρ.) ApS 10.23 (Hld fr. 6) **142** (παρὰ – τίθει) Hdn ad α 112 **145** Ath. 192e **146–147** Ath. 409c **147** (– παρ.) sch ο 138, τ 61; **147**b sch α 139a; (καν.) Hsch. κ 651 **149** (al.) Lex. π. πνευμάτων 233 Valck. **150** (al.) Ath. 9f; Macr. Sat. 5.3.6 **152** [Plut.] De mus. 1146f; Ath. 180b; Epm. τ 73; Suda μ 1205; **152**b Hermipp. fr. 63.21 (parod.); Corn. 30.16; (ἀν. –) Hsch. α 4306 **153–155** [Hdt.] Vit. Hom. 26 **155** sch Pind. Ol. 2.1c, Pyth. 1.7a; sch Ar. Pac. 830a (Suda α 1810); **155**b sch Theoc. 6.20/24d; (ἀνεβ.) ApS 33.14; Hsch. α 4781; Suda α 2209 **157** Diog. Sinop. ap. D.L. 6.67; Plut. Mor. 71b; **157**a ApD 5.13

139–140 (= δ 55–56) ath. Ar (cf. Arn ad δ 54), damn. Hennings: habent 34 Ω: **140** (habet etiam 162, om. Ath.) damn. Nitzsch **146** ἔχευαν 34$^{?}$ t Z Ω*: -ον G H^{s}, fort. Ar (ut Γ 270) **147** παρενήνεον tt Z Ω: -νήεον Bekker post Knight; v. ad Η 428 **148** (= γ 339) abest ab 106 253 G: post 147 ferunt H P M Eust., post 146 F B **148a** (= γ 340) νώμησαν δ’ ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν add. H^{m} M **152** γάρ τ’ tt Ω*: γὰρ F^{a} H P Eust. **153** περικαλλέ’ ἔθηκε t **154** ita 253 254 255 Z Ω: ὃς δὴ πολλὸν ἐκαίνυτο πάντας ἀείδων t **155** ἤτοι 106 tt* Ω: αὐτὰρ [Hdt.] **156** γλαυκῶπιν Ω (cf. Hes. Th. 13, 888): γλαυκώπι]δ(’) 255 (cf. Hymn. Ap. 323 (contra 314), Ven. 8^{vl}) **157** πευθοίαθ’ οἱ Zen 255 t Ω: -θοίατο Ar (ad δ 70)

“ξεῖνε φίλ’, εἰ καί μοι νεμεσήσεαι ὅττί κεν εἴπω·
τούτοισιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις καὶ ἀοιδή,
ῥεῖ’, ἐπεὶ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν,
ἀνέρος, οὗ δή που λεύκ’ ὀστέα πύθεται ὄμβρωι
κείμεν’ ἐπ’ ἠπείρου, ἠ’ εἰν ἁλὶ κῦμα κυλίνδει.
εἰ κεῖνόν γ’ Ἰθάκηνδε ἰδοίατο νοστήσαντα,
πάντές κ’ ἀρησαίατ’ ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι
ἠ’ ἀφνειότεροι χρυσοῖό τε ἐσθῆτός τε.
νῦν δ’ ὃ μὲν ὣς ἀπόλωλε κακὸν μόρον, οὐδέ τις ἥμιν
θαλπωρή, εἴ πέρ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
φῆσιν ἐλεύσεσθαι· τοῦ δ’ ὤλετο νόστιμον ἦμαρ.
ἀλλ’ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
{ὁπποίης δ’ ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι ηὐχετόωντο;
οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ’ ἱκέσθαι.}
καί μοι τοῦτ’ ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ’ ἔῢ εἴδω,
ἠὲ νέον μεθέπεις, ἦ καὶ πατρώϊός ἐσσι
ξεῖνος, ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δῶ
ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων.”

158 Eudoc. 2288; (– νεμ.) sch Z 150–151 **161**b Hypoth. Pind. Pyth. ii.4.9 Dr. **163–165** Prisc. Inst. 3.15 **164–165** ApD Coni. 223.13; Epm.ad A 2b^{1} et η 20 **165**a sch A 117c; (ἀφν. –) Lesb. Fig. 10 **167** (εἴ –)–**168**a [Hdn] Fig. 53 **168**a Hdn ad α 129 **170** (al.) Antigonus rex ap. D.L. 4.46 et Stob. 4.29.13; Luc. Dial. 24.23, 82.23; **170**a AO iii.270.4, iv.209.23; (πόθι τοι πτ.) [Arcad.] 144.23 B. (Hdn. i.560.13) **171** (– ἀφ.) Epm. o 75, 94; EtGud 432.35 Stz.; **171**a sch K 142b **173** (– ὀΐ.) ApD Coni. 241.27 **174** Eudoc. 1095 **175–176** (ξ.) Porph. ad α 255 **175** Hdn ad Y 17; Io. Alex. 132, 208; (μεθ.) Hsch. μ 536 **177** (ἐπεὶ –) Epm. κ 149; (ἐπίστρ.) Hsch. ε 5263

158 εἰ (cf. 389) t* Ω*: ἦ P^{c}, ἢ F^{a}: om. sch-Hom.$^{cod.}$ **162** ἠ’ Knight: ἢ Ω ut semper; semel moneo **166** ἥμιν H M, ἧμιν Eust. (“πολλὰ τῶν ἀντιγράφων”): ἡμῖν Ω* **167** θαλπωρή Ar Ω: ἐλπωρή nov. Did (“ἔνιοι τῶν πάνυ ἀξιολόγων”) F^{s} M^{γρ}: utrumque Z **168** φῆ(ι)σιν Hdn Z Ω*: φησὶν G P: φήσει M^{γρ} **171–173** (= ξ 188–190) ath. Ar, ἔν τισιν οὐκ ἐφέροντο **171** δ’ (nov. Did) tt Ω: τ’ Ar. – cf. ad ξ 188 **172** εὐχετόωντο Z Ω* (ηὐχετάοντο van Leeuwen): -όωνται F^{c} P^{s} M Eust. – cf. ad ξ 189, π 58, 223 **174** ἔῢ Ludwich (ἑῢ Knight, ἐῢ Bekker): εὖ Ω εἴδω Tyr: εἰδῶ Ar Hdn 256 t Z Ω. – cf. Il. praef. xxxiii **175** μεθέπεις tt Z Ω*: -πη(ι) F^{a} H^{γρ} **177** καὶ κεῖνος Ar t Ω*: κάκ- G P^{a} M^{a}

τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
"τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχομαι εἶναι
υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
νῦν δ' ὧδε ξὺν νηῒ κατήλυθον ἠδ' ἑτάροισιν
πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους,
ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν, ἄγω δ' αἴθωνα σίδηρον.
νηῦς δέ μοι ἥδ' ἕστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος,
ἐν λιμένι Ῥείθρωι, ὑπὸ Νηΐωι ὑλήεντι.
ξεῖνοι δ' ἀλλήλων πατρώϊοι εὐχόμεθ' εἶναι
ἐξ ἀρχῆς, εἴ πέρ τε γέροντ' εἴρηαι ἐπελθών
Λαέρτην ἥρωα, τὸν οὐκέτι φασὶ πόλινδε
ἔρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγροῦ πήματα πάσχειν
γρηῒ σὺν ἀμφιπόλωι, ἥ οἱ βρῶσίν τε πόσιν τε
παρτιθεῖ, εὖτ' ἄν μιν κάματος κατὰ γυῖα λάβησιν
ἑρπύζοντ' ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο.
νῦν δ' ἦλθον· δὴ γάρ μιν ἔφαντ' ἐπιδήμιον εἶναι,
σὸν πατέρ'· ἀλλά νυ τόν γε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου.
οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
ἀλλ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντωι
νήσωι ἐν ἀμφιρύτηι, χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν
ἄγριοι, οἵ που κεῖνον ἐρυκανόωσ' ἀέκοντα.

179 (al.) (ἐγώ –) Erot. α 4 **180–181** Strab. 10.2.14; [Hdt.] Vit. Hom. 26 **182** (– κατ.) ApD Synt. 100.7 **183**a Heph. p.9.1 C. **183**b–**184**a ApS 22.22; (ἀλλοθρ.) Hdn ad E 831 **184** St. Byz. s. Τεμέση; **184**a Strab. 6.1.5; ApS ap. Sud. μ 678; St. Byz. s. Τάμασος; sch Lyc.854a; (ἐς Τ.) Epm. ε 211; **184**b Hsch. α 934 **185** ApD Pron. 57.31; **185**a Arist. Poet. 1457b9; ApD Synt. 100.5; **185**b 'Hdn' AO iii.236.5; Choer. in Thd. i.201.34 **186** (– Ν.) AB 1158 = AO iv.310.9; **186**a sch Lyc. 768b; (ὑπον.) ApS 160.11 (Apio fr. 143, Hld fr. 48); Hsch. υ 705 **187** Porph. ad α 255 **191–192** (παρτ.) Teles p.53.1 H.; Plut. Mor. 465e **191**a sch Γ $144c^1$ **193** (ἀνὰ γ.) Hsch. α 4244 **198** (– μιν) ApS 28.34

183 ἐπ' Ω*: ἐς H^r, εἰς t **184** Τεμέσην sch tt Z Ω: Τάμασιν (-σον Meineke) quidam ap. St. Byz. s. Τάμασος **185–186** ath. Arph Ar, om. libri quidam teste Did **186** ὑπὸ Νηΐωι Ar Hld Porph. Z Ω*: ὑπονηΐωι (cf. γ 81) Apio H: ὑπὸ Νηρίτωι quidam ap. Eust. 1409.43 **187** ἀλλήλων Ω: -οις t **188** τε Ar^a Ω: τι Ar^b **192** παρτίθει tt; cf. Chantr. I 298–299 **196** πω Ω: που Ar (Did ad λ 461)

αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς ἐνὶ θυμῶι
ἀθάνατοι βάλλουσι καὶ ὡς τελέεσθαι ὀΐω,
οὔτέ τι μάντις ἐὼν οὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς·
οὔ τοι ἔτι δηρόν γε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης
ἔσσεται, οὐδ' εἴ πέρ τε σιδήρεα δέσματ' ἔχησιν·
φράσσεται ὥς κε νέηται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
εἰ δὴ ἐξ αὐτοῖο τόσος πάϊς εἰς Ὀδυσῆος.
αἰνῶς μὲν κεφαλήν τε καὶ ὄμματα καλὰ ἔοικας
κείνωι, ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ' ἀλλήλοισιν,
πρίν γε τὸν ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθά περ ἄλλοι
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἔβαν κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν·
ἐκ τοῦ δ' οὔτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον οὔτ' ἐμὲ κεῖνος."
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
"τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
μήτηρ μέν τέ μέ φησι τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ ἐγώ γε
οὐκ οἶδ'· οὐ γάρ πώ τις ἑὸν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.
ὡς δὴ ἐγώ γ' ὄφελον μάκαρός νύ τε' ἔμμεναι υἱός
ἀνέρος, ὃν κτεάτεσσιν ἑοῖς ἔπι γῆρας ἔτετμεν·
νῦν δ' ὃς ἀποτμότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,
τοῦ μ' ἔκ φασι γενέσθαι, ἐπεὶ σύ με τοῦτ' ἐρεείνεις."
τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
"οὐ μέν τοι γενεήν γε θεοὶ νώνυμνον ὀπίσσω
θῆκαν, ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγείνατο Πηνελόπεια.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·

202 Eudoc. 472 **203–204** Porph. ad δ 167 **206–209** (κ.) id. ad α 215 **208** (– καλά) Nic ad Γ 156–158 **210** (– ἀναβ.) ApS 33.5; (ἀναβ.) Hsch. α 4218 **215–216** Stob. 4.24.22; Vita Aristoph. p.134.27 Koster **215** ApD Pron. 49.27; (– ἔμμ.) Hdn ad Φ 159; sch δ 384d; **215**a Hdn ad Ω 72–73; sch E 246–248, O 112b, 338b **216** (οὐ γάρ –) ApS 36.25; Elias CAG xviii(1).52.7 **218** Hdn i.392.1, ii.772.37, 936.23 **219**a ApS 40.18

204 οὐδ' (nov. Did) t Ω: ἀλλ' quidam (Ar?) ante Did τε Did Ω: om. t: (ϝ)έ Cobet Misc. 266 **206** κατάλεξον t Ω*: ἀγόρευσον G **207** τόσος πάϊς t Ω*: πάϊς τόσος M **208** μὲν Arph Ar: γὰρ (nov. Did) 261 tt Ω **211** ἐνὶ Ω*: ἐπὶ H Pᵃ **214** ἀγορεύσω H^γρ Ω*: καταλέξω (ex 206) H P **215** τέ με Hdn g^V H P B Eust.: τ' ἐμέ Ω* ἐγώ γε Bekker: ἔγωγε g^V Ω ut semper; semel moneo **217** τε' Platt, τεο Knight: τευ Ω **222** τοι Ω: τῶι Herwerden γε F H^c B: τε M: om. G P Eust. νωνυμ]νον 163: νώνυμον Z Ω

τίς δαίς, τίς δαὶ ὅμιλος ὅδ' ἔπλετο; τίπτε δέ σε χρεώ;
εἰλαπίνη ἦε γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν·
ὥς τέ μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκέουσιν
δαίνυσθαι κατὰ δῶμα. νεμεσσήσαιτό κεν ἀνήρ
αἴσχεα πόλλ' ὁρόων, ὅς τις πινυτός γε μετέλθοι."
    τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
"ξεῖν', ἐπεὶ ἂρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς,
μέλλεν μέν ποτε οἶκος ὅδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων
ἔμμεναι, ὄφρ' ἔτι κεῖνος ἀνὴρ ἐπιδήμιος ἦεν·
νῦν δ' ἑτέρως ἐβόλοντο θεοὶ κακὰ μητιόωντες,
οἳ κεῖνον μὲν ἄϊστον ἐποίησαν περὶ πάντων
ἀνθρώπων, ἐπεὶ οὔ κε θανόντί περ ὧδ' ἀκαχοίμην,
εἰ μετὰ οἷς ἑτάροισι δάμη Τρώων ἐνὶ δήμωι
{ἠὲ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν}·
τώ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
ἠδέ κε καὶ ὧι παιδὶ μέγα κλέος ἤρετ' ὀπίσσω.
νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο·
οἴχετ' ἄϊστος ἄπυστος, ἐμοὶ δ' ὀδύνας τε γόους τε
κάλλιπεν. οὐδέ τι κεῖνον ὀδυρόμενος στοναχίζω
οἶον, ἐπεί νύ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε' ἔτευξαν·
ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,

225–226 Ath. 362d **225**a ApS 56.27; Suda τ 561; (τίς δαὶ ὅμ.) ApD Synt. 107.11; [Ammon.] Diff. 126; EtGud 328.16 Stf.; sch K 408b; (δαί) Hsch. δ 102 **226** sch Ar. Ach. 1211; Poll. 3.44 **229** (πιν.) Hsch. π 2323 **234** (ἐβόλ.) Hsch. ε 91 **237–238** Porph. ad α 238 **241** EtM 148.29; **241**b Porph. Hom. 123.16 Sod.; sch E 216b^2 **242**a ApS 16.19; Epm. α 308; cf. Iul. Or. 2.59a; (ἄϊ.) EtG α 277/EtM α 596; (ἄπ.) Hsch. α 6897; EtG α 1096/EtM α 1703 **245–246** Strab. 10.2.10

225 δαὶ Ar ApD tt* G B: δὲ Ath. F P M Eust., δ' H. – cf. ad K 408, ω 299 **234** ἐβόλοντο Ar t F H M^a B: ἐβούλ- Z Ω*: ἐβάλ- quidam ap. Did H^s Eust. **236** οὔ κε Ω: οὔ τι H^2: οὐδὲ D **238–241** (= ξ 368, [369–370], 371) damn. Düntzer Abh. 477, saltem **238** Hennings **239** τώ dedi (cf. Il. praef. xxii): τῶ̣ι̣[256, τῶ(ι) Ω ut fere semper; semel moneo **240** ἤρετ' Brandreth 100: ἤρατ' Ω **241** ἀκλείως (parox.) Naber Qu. Hom. 85 ἀνηρείψαντο tt Ω: ἀνηρέψ- Doederlein Gl. III 244. – v. quae ad Hes. Th. 990 notavi **242** ἄπυστος Nic tt* Z Ω: ἄφαντος Iul. εμοι ⟨δε⟩ θεοι κακ[α πολλα 107 **243** στοναχίζω H M^a B: στεν- Ω*. – v. Il. praef. xxxv

Δουλιχίωι τε Σάμηι τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθωι,
ἠδ’ ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν,
τόσσοι μητέρ’ ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
ἣ δ’ οὔτ’ ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον οὔτε τελευτήν
ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
οἶκον ἐμόν· τάχα δή με διαρραίσουσι καὶ αὐτόν.”
τὸν δ’ ἐπαλαστήσασα προσηύδα Παλλὰς Ἀθήνη·
“ὢ πόποι, ἦ δὴ πολλὸν ἀποιχομένου Ὀδυσῆος
δεύε’, ὅ κε μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφείη.
εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν δόμου ἐν πρώτηισι θύρηισιν
σταίη ἔχων πήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,
τοῖος ἐὼν οἷόν μιν ἐγὼ τὰ πρῶτ’ ἐνόησα
οἴκωι ἐν ἡμετέρωι πίνοντά τε τερπόμενόν τε,
ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ’ Ἴλου Μερμερίδαο –
ὤιχετο γὰρ καὶ κεῖσε θοῆς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεύς
φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὄφρα οἱ εἴη
ἰοὺς χρίεσθαι χαλκήρεας· ἀλλ’ ὃ μὲν οὔ οἱ
δῶκεν, ἐπεί ῥα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἐόντας,
ἀλλὰ πατήρ οἱ δῶκεν ἐμός· φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς –
τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·

246 id. 10.2.14; (Σ.) Hsch. σ 144; (ὑλ. Ζ.) St. Byz. ζ 8; sch^{h} Φ 223 **247** [Plut.] Hom. 2.183; **247**b ApD Synt. 436.8, 441.4; Hdn ad E 332; Io. Alex. 120 **249** (οὔτε τ.)–**250**a sch I 353a **250** (φθ.) + **251** (οἶ.) Philox. fr. 568; (φθ. –) sch Φ 366b **251** (τάχα –) Hdn ad I 614 **252** (ἐπ.) ApS 70.25; Hsch. ε 4139, cf. α 5740 **253** (ἦ –)–**254** (δεύ.) sch Σ 100b; (ἦ –) ApD Coni. 256.5, 257.4 **253**b–**254** (δεύ.) sch I 225d **254**a Epm. δ 71 **255–258** Porph. ad α 255 **257** Cent. Par. 50.10 **259** sch Pind. Nem. 7.53; (Μερ.) Hsch. μ 882 **261–262** (– χαλκ.) [Plut.] Hom. 2. 211.2; Ael. HA 5.16 **261–262**a Strab. 8.3.5 **261**a Poll. 5.132; (ὄφρα –)–**262**a sch Θ 93a^{1} **262** (– χαλκ.) sch Δ 218b **265** Porph. ad α 255; (ὁμ.) Hsch. ο 727

246 Σάμωι flagit. Apollod. (FGrH 244 F 201) ap. Strab., cf. δ 671, 845, ο 29, B 634; contra ι 24, ο 367, π 249 **247** κάτα κοιρ- Ptol (ap. Hdn (t)) ApD: κατακοιρ- Hdn Ω **249** οὔτε (ut π 126, ω 126) 262 t Ω*: οὐδὲ G F **251** δή με Ω: δῆμὲ Hdn (t) **252** δ’ ἐπαλαστήσασα tt Ω: δὲ παλ- agn. Hdn **253** δὴ ApD Z Ω: μάλα t* **254** δεύε’ Knight (δεϝε’): δεύη(ι) Arph Epm.(?) Ω*: δεύει Ar tt* Z G H^{a} P^{a} M^{a} **257** ἐνόησα Porph. Ω: νόησα t* Z **259** Ἴλου Did t Ω: Ἴρου quidam ap. Did cl. Proxeno FGrH 703 F 3 **260** καὶ κεῖσε Ar H^{2} P: κάκ- 263 Ω* (κ’ἐκ- G) **261** ὄφρα οἱ εἴη Ar tt Ω: ὄφρα δαείη Zen:]ειη 262: ἥν που ἐφεύροι M^{γρ}

πάντές κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
ἤ κεν νοστήσας ἀποτείσεται, ἦε καὶ οὐκί,
οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα,
ὅππως κε μνηστῆρας ἀπώσεαι ἐκ μεγάροιο.
εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων·
αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιούς
μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπὶ μάρτυροι ἔστων.
μνηστῆρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκίδνασθαι ἄνωχθι,
μητέρα δ', εἴ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται γαμέεσθαι,
ἂψ ἴτω ἐς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο·
οἳ δὲ γάμον τεύξουσι καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι.
σοὶ δ' αὐτῶι πυκινῶς ὑποθήσομαι, αἴ κε πίθηαι·
νῆ' ἄρσας ἐρέτῃσιν ἐείκοσιν, ἥ τις ἀρίστη,
ἔρχεο πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
ἤν τίς τοι εἴπησι βροτῶν, ἢ' ὄσσαν ἀκούσῃς
ἐκ Διός, ἥ τε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν.
πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἐλθὲ καὶ εἴρεο Νέστορα δῖον,
κεῖθεν δὲ Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον·
ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
εἰ μέν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσῃς,
ἦ τ' ἂν τρυχόμενός περ ἔτι τλαίης ἐνιαυτόν·

268 (ἀποτ.) Hsch. α 6724 **271** (ἐμπ.) Hsch. ε 2403 **275** sch Ar. Nub. 1115b **276** (ἂψ ἴτω) Hsch. α 8970 **279** Porph. ad α 284; (ὑπ.) Hsch. υ 641 **280–281** Hclt. Alleg. 62.2 **281** (οἰχ.) Hsch. ο 444 **282** (ἢ ὄσσαν –)–**283** (ἐκ Δ.) Porph. Hom. 98.13 Sod. et ad β 152; sch Θ 250b; sch Hes. Th. 10 **284–286** Hclt. Alleg. 62.6–7; **284**a + **285–286** Arn ad γ 313; Did ad α 93 **285**a Epm. κ 149 **286** (– Ἀχ.) ApS 118.6; ApD Pron. 56.14; EtM 259.26; **286**a ApD Adv. 179.28; Epm. ο 95, 101 **288** (τρ.) Hsch. τ 1584

268 ἀποτείσεται Fick: -τίσ- 35 263 t Z Ω **270** κε 35 G H, κεν Ω*: καὶ P **271** incipit U (pars vetus) νῦν 35 163 263 Ω*: δὴ 35[s] G H[a] P: om. B **273** ἐπὶ μάρτυροι (sive ἐπιμ-) Ω*: -ρες P M[s] U Tz **275** μητέρα (nov. Did) 163 t Ω: μήτηρ ci. aliquis (Ar?) ante Did ἐφορμᾶται Z Ω: ἐποτρύνει t **278** (= β 197) om. Rhi **279–292** om. F **285** δὲ Σπάρτηνδε D, δ' ἐς Σπάρτηνδε B: δὲ Σπάρτην τε Hclt. Epm. H, δ' ἐσπάρτην τε G P: δ' ἐς Σπάρτην τε M U: δ' ἐς Κρήτην τε Zen ap. Arn/Did (δὲ Κρήτηνδε Buttmann) παρὰ ξανθὸν Μενέλαον Ar tt Ω: παρ' Ἰδομενῆα ἄνακτα Zen. – cf. ad 93

εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσηις μηδ’ ἔτ’ ἐόντος,
νοστήσας δὴ ἤπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
σῆμά τέ οἱ χεῦαι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεΐξαι
πολλὰ μάλ’, ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δοῦναι.
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ ταῦτα τελευτήσηις τε καὶ ἔρξηις,
φράζεσθαι δὴ ἤπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ὅππως κε μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσιν
κτείνηις, ἠὲ δόλωι ἢ’ ἀμφαδόν· οὐδέ τί σε χρή
νηπιάας ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐσσί.
ἦ οὐκ ἀΐεις, οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης
πάντας ἐπ’ ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὅ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα;
καὶ σύ, φίλος, μάλα γάρ σ’ ὁρόω καλόν τε μέγαν τε,
ἄλκιμος ἔσσ’, ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων ἔϋ εἴπηι.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοὴν κατελεύσομαι ἤδη
ἠδ’ ἑτάρους, οἵ πού με μάλ’ ἀσχαλόωσι μένοντες·
σοὶ δ’ αὐτῶι μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων.”
τὴν δ’ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
“ξεῖν’, ἤτοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,
ὥς τε πατὴρ ὧι παιδί, καὶ οὔ ποτε λήσομαι αὐτῶν.
ἀλλ’ ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
ὄφρα λοεσσάμενός τε τεταρπόμενός τε φίλον κῆρ
δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίηις, χαίρων ἐνὶ θυμῶι,

291 Stob. 4.55.6; Cent. Par. 37.20 **293** sch X 468b **296** (– ἀμφ.) ApS 27.9; ApD Coni. 220.26; (οὐδέ –)–**299** Hclt. Alleg. 63.1–3 **297**a ApS 125.10, Hsch. ν 505; Epm. ν 36; (τηλ.) Hsch. τ 775 **298–300** ‘Trypho i’ Trop. 200.25 **298–300**a [Hdn] Fig. 65 **298–299** + **301–302** Cocondr. 241.23 **298–299** [Plut.] Hom. 2.185.1; Stob. 4.25.21 **298–299**a Procl. in Remp. i.58.18 **298** Polyb. Fig. 107.14 **298**b–**299**a Philod. De bono rege xlii 12 **300**a sch B 106b **301–302** Eudoc. 1899–1900 **302** Cic. ad Fam. 13.15.1; Nicol. Prog. 27.9 F.; (– ἔσσο) ApS 77.29; (ἵνα –) Himer. Or. 24.55 **305** Eudoc. 142 **307–308** ead. 181–182

289 τεθνηῶτος Ar Z G H[c]: -θνει- (deprec. Did) Ω*; alias non notabo **290** δ’ἤπειτα fere Ω (δ’ἔπειτα H[a] P[r]) ut solito: δὴ ἔπειτα Wolf. semel moneo **291** χεῦαι t* Z H[γρ] Eust.: χεῦσαι Stob. Ω* **296** οὐδ’ ἔτι D: ọụτ[225 **297** νηπιάας tt Ω: νηπίας Wackernagel Unt. 67–69 praeeunte Fick **298** ἦ Barnes: ἢ g[V] Ω οἷον 264 tt* g[V] Ω: ὅσον Stob.[codd.] (ὅσσον Gesner) **300** ὅ Ar H[c]: ὅς (nov. Did) t Ω* ἔκτᾱ Ar perperam **302** ἔϋ Ludwich (ἐὒ Bekker): εὖ Ω

τιμῆεν, μάλα καλόν, ὅ τοι κειμήλιον ἔσται
ἐξ ἐμέ’, οἷα φίλοι ξεῖνοι ξείνοισι διδοῦσιν.”
τὸν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“μή μ’ ἔτι νῦν κατέρυκε, λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο.
δῶρον δ’ ὅττί κέ μοι δοῦναι φίλον ἦτορ ἀνώγηι,
αὖτις ἀνερχομένωι δόμεναι οἶκόνδε φέρεσθαι,
καὶ μάλα καλὸν ἑλών· σοὶ δ’ ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.”
ἣ μὲν ἄρ’ ὣς εἰποῦσ’ ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ὄρνις δ’ ὣς ἀν’ ὀπαῖα διέπτατο· τῶι δ’ ἐνὶ θυμῶι
θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τέ ἑ πατρός
μάλλον ἔτ’ ἢ τὸ πάροιθεν. ὃ δὲ φρεσὶν ᾗσι νοήσας
θάμβησεν κατὰ θυμόν· ὀΐσατο γὰρ θεὸν εἶναι.
αὐτίκα δὲ μνηστῆρας ἐπώιχετο ἰσόθεος φώς·
τοῖσι δ’ ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός, οἳ δὲ σιωπῆι
εἵατ’ ἀκούοντες. ὃ δ’ Ἀχαιῶν νόστον ἄειδεν
λυγρόν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη.
τοῦ δ’ ὑπερωϊόθεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδήν
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια·
κλίμακα δ’ ὑψηλὴν κατεβήσετο οἷο δόμοιο,
οὐκ οἴη, ἅμα τῆι γε καὶ ἀμφίπολοι δύ’ ἕποντο.
ἣ δ’ ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·

315 (λιλ.) Hsch. λ 1027 **318**b Poll. 6.187 **320** (– διέπτ.) ApS 36.32; Hclt. Alleg. 63.4; Porph. ad ε 334–337; EtG α 901/EtM α 1443 (e Methodio); **320**a Epm. α 347, γ 1; (ἀνόπ.) Poll. 2.53; Hsch. α 5267; Synag.^{B} α 1444; Suda α 2559 **323** Eudoc. 1120; **323**b EtG α 942 **324** Eudoc. 1599, 2275 **326**b–**327** Aristid. Quint. 2.10; **326**b–**327** (λ.) Porph. ad α 332 **327** (νόστον ὃν –) sch [Aesch.] Prom. 100ab **328** (θ.) Hsch. θ 396 **330** Eudoc. 1472 **332–334**a Porph. ad α 332 **334** Matro fr. 1.23 O.–S. (parod.); Eudoc. 1305; **334**b sch X 469–470; (σχ.) Hsch. σ 3052

313 ἐμέ’ Platt post Knight: ἐμεῦ Ω **314** ἠμείβετ’ ἔπειτα θεὰ Ω*: αὖτε προσέειπε θεὰ G (ex 221): ἀπαμειβομένη προσέφη H^{c}. – cf. ad δ 265 **315** μηκέτι B **316** μοι Ω*: τοι F ἀνώγη(ι) G^{a}: -γει Ω* **318** ἔσται t Z F H P: ἔστω G: ἔστ’ M: ἔσσετ’ B U (cf. Δ 235, 271, ω 201) **320** ἀν’ ὀπαῖα Crates: ἀν’ ὄπαια F M^{a}: ἀνοπαῖα Hdn tt* M^{c}: ἀνόπαια Ar ApS Porph. Epm.$^{\gamma}$ Ω*: πανοπαῖα Longinus ap. Epm.$^{\alpha}$ **327** ἐπετείλατο 266 t^{vl} Ω: ἐπετέλλετο t^{vl} **330** κατεβήσετο Z: -σατο t Ω

ἀμφίπολος δ’ ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη.
δακρύσασα δ’ ἔπειτα προσηύδα θεῖον ἀοιδόν·
“Φήμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας,
ἔργ’ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσιν ἀοιδοί·
τῶν ἕν γέ σφιν ἄειδε παρήμενος, οἳ δὲ σιωπῆι
οἶνον πινόντων· ταύτης δ’ ἀποπαύε’ ἀοιδῆς
λυγρῆς, ἥ τέ μοι αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
τείρει, ἐπεί με μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστον.
τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω μεμνημένη αἰεί
ἀνδρός, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ’ Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.”
τὴν δ’ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
“μῆτερ ἐμή, τί ταρ αὖ φθονέεις ἐρίηρον ἀοιδόν
τέρπειν ὅππηι οἱ νόος ὄρνυται; οὔ νύ τ’ ἀοιδοί
αἴτιοι, ἀλλά ποθι Ζεὺς αἴτιος, ὅς τε δίδωσιν
ἀνδράσιν ἀλφηστῆισιν ὅπως ἐθέλησιν ἑκάστωι.
τούτωι δ’ οὐ νέμεσις Δαναῶν κακὸν οἶτον ἀείδειν·
τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ’ ἄνθρωποι,
ἥ τις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται.
σοὶ δ’ ἐπιτολμάτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν·
οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἦμαρ

335 Arn ad Λ 699; Porph. ad α 332; sch Λ 702a **337–338** Procl. in Remp. i.194.14; **337** EtM 445.6; Ἐκλ. AO ii.448.4; (πολλὰ –) EtGud 257.21 Stz.; (πολλὰ βρ. –)–**338** Ath. 633c **340**a ApD Pron. 85.7 **341–342** Eudoc. 1238–1239 **343** (– ποθ.) [Plut.] Hom. 2.22.2; Porph. ad λ 634; **343**a sch Λ 309; sch Eur. Hec. 1115; sch Ar. Ach. 285 **344** Strab. 8.6.6, 14.2.28; **344**b (al.) Arn ad Ι 395; (**μ. Ἄ.**) Strab. 8.6.9 **349** (ἀλφ.) ApS 23.31 (Hld fr. 10) **351–352** Pl. Resp. 424b; Plin. Ep. 5.20.8; sch Pind. Ol. 9.74a, c; sch Thuc. 1.71.3; Procl. in Parm. 701.16; Longin. prol. in Heph. p.81.8 C.; Anon. Ambr. de re metr. 230.26 Studem. **352** ApS 26.15; dubium an huc pertineat Hsch. ε 5402 ἐπιφρονέουσιν· ἐπακούουσι

336 θεῖον P$^{\gamma\rho}$ Ω*: δῖον H P. – cf. ad δ 17, ω 439 **337** **οἶδας** Ar (dubitans) 266 tt Ω: εἴδεις aut ᾔιδεις Zen (hoc sch^{M}, illud sch^{HO}), ubi ἀείδεις latere ci. Schwartz 302 **341** **αἰεὶ** (cf. Α 520, μ 64) t Ω*: αἰὲν (cf. β 22, ε 210, et saepius) B U **344** ath. Ar (Arn ad Ι 395) **346** **ταρ αὖ** dedi, τ’ ἄρ αὖ Ω (cf. ψ 264): τ’ ἄρα D, editores inde a Wolf, at τε in interrogativis non datur (pace Denniston 533 sq.) **351** **μᾶλλον** tt* Ω: πάντες Longin. ἐπικλείουσ’ tt* Z Ω: ἐπιφρονέουσ’ Pl. (Hsch.?) **352** **ἀκουόντεσσι** tt* Z Ω: ἀϊόντ- Longin.: ἀειδόντ- Pl.: ἀειόντ- Schulze KS 347 **353** **ἀκούειν** 36 Ω: ἀΐειν Vind. 56

ἐν Τροίηι, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο.
ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
ἱστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ἔργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκωι."
ἣ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἶκόνδε βεβήκει·
παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῶι.
ἐς δ' ὑπερῶι' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα,
πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι.
τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·
"μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες, ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες,
νῦν μὲν δαινύμενοι τερπώμεθα, μηδὲ βοητύς
ἔστω, ἐπεὶ τό γε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
τοιοῦδ' οἷος ὅδ' ἐστί, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν.
ἠῶθεν δ' ἀγορήνδε καθεζώμεσθα κιόντες
πάντες, ἵν' ὕμιν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποείπω,
ἐξιέναι μεγάρων· ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας,
ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους.
εἰ δ' ὕμιν δοκέει τόδε λωΐτερον καὶ ἄμεινον
ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσσαι,
κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,

356 EtM 370.10 **358**b sch Z 492b **360** Arn ad α 356; Cent. Par. 27.19 **365**b ApS 142.26 **366** Plut. Mor. 1073c; Charito 5.5.9 **369** (τ.) Hsch. τ 552 **370** (ἤτοι μὲν τόδε –)–**371** inscr. Magnesiae ap. Strab. 14.4.41 **372**a Porph. Hom. 62.15 Sod. **374** (ἀλεγ. δ.) ApS 24.3 **376** Dio Prus. 12.15; Epm. η 19 (bis); (– λω.) EtM 432.36 **378** (ἐπ.) Hsch. ε 4664

356–359 ath. Ar (ἐν δὲ ταῖς χαριεστέραις γραφαῖς οὐκ ἦσαν) **356** ἀλλὰ σύ γ' εἰσελθοῦσα ci. aliquis ante Ar ne Penelope 'domum' ire iuberetur, et in 360 θάλαμόνδε (cf. A.R. 3.450) σαυτῆς g^V Ω, expl. Wolf. – cf. ad φ 350 **360** δ' ἐβεβήκει H^c M **364** ἐπὶ Ω*: ἐνὶ G **367** ἀντίον ηὔδα F (cf. ad 388) **370** τό γε Ar Ω*: τόδε (nov. Did) t F B U: τόδε γε H^c **371** αὐδήν Ω: αυδη t, cf. quae Strabo adnotat **373** ὕμιν Hdn H M B: ὔμμιν P M^s U: ὑμῖν G F **376** ὕμιν Hdn tt F M B: ὔμμιν M^s U, ὕμμιν F^c: ὑμῖν G H P **377** ὀλέσ(σ)αι (cf. β 49) $P^{γρ}$ B U: ὀλέσθαι Ω*. – cf. ad β 142 **378** cf. ad β 143

αἴ κέ ποθι Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι·
νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε."
ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
"Τηλέμαχ', ἦ μάλα δή σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοί
ὑψαγόρην τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν.
μὴ σέ γ' ἐν ἀμφιάλωι Ἰθάκηι βασιλῆα Κρονίων
ποιήσειεν, ὅ τοι γενεῆι πατρώϊόν ἐστιν."
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
"Ἀντίνο', εἴ πέρ μοι καὶ ἀγάσσεαι ὅττί κεν εἴπω,
καί κεν τοῦτ' ἐθέλοιμι Διός γε διδόντος ἀρέσθαι.
ἦ φῂς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι;
οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευέμεν· αἶψά τέ οἱ δῶ
ἀφνειὸν πέλεται καὶ τιμηέστερος αὐτός.
ἀλλ' ἤτοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι
πολλοὶ ἐν ἀμφιάλωι Ἰθάκηι, νέοι ἠδὲ παλαιοί·
τῶν κέν τις τόδ' ἔχησιν, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς·
αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄναξ ἔσομ' ἡμετέροιο
καὶ δμώων, οὕς μοι ληΐσσατο δῖος Ὀδυσσεύς."
τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος Πολύβου πάϊς ἀντίον ηὔδα·
"Τηλέμαχ', ἤτοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
ὅς τις ἐν ἀμφιάλωι Ἰθάκηι βασιλεύσει Ἀχαιῶν·

379 cf. sch α 394a; (παλ.) Hsch. π 211 **380** Cent. Par. 38.52 **381** (al.) Eudoc. 1725; **381**b (al.) sch Θ 37a **385** al. (ὑψ.) sch Opp. H. 2.10 **386–387** Porph. ad α 389; (– ποι.) sch Eur. Ph. 576 **386** (– Ἰθ.) Hdn i.555.19 et ad Ω 569 **388** (– πεπν.) sch Ar. Ran. 1c **390–393** Porph. ad α 389 **391** (φ. τ. κ.) sch^{h} E 473 **392** (αἶψα –)–**393**a [Plut.] Hom. 2.9.1 **394–396** Porph. ad α 389 **394** Procl. in Hes. Op. 37–38 **395** Suda π 57; (– Ἰθ.) Hdn ad O 705 **396**a Arn ad Φ 126–127 **397** EtG α 777/EtM α 1264; sch Opp. H. 2.245; (– ἔσ.) EtGud 92.19 Stf. **398** (οὕς –) Arn ad γ 71; EtM 563.27 **401** cf. sch^{pap} Φ 126 (v.86.19 E.)

379 αἴ "αἱ χαριέστεραι" Ω: et εἴ nov. Did ποθι H^{a} P M U^{γρ} Tz: ποτε Ω*. – cf. ad β 144 δῶισι Hdn; cf. ad A 129 παλίντιτα t* Z Ω: παλίντροπα sch-α **381–382** (= υ 268–269) om. F **388** ἦρχ' ἀγορεύειν F (cf. ad 367) **389** εἴ πέρ μοι καὶ ἀγάσσεαι (nov. Did) Z Ω* (καὶ H^{r}, om. P M): εἰ καί μοι νεμεσήσεαι (ex 158) quidam ap. Did, et ita Eust.: ἦ καί μοι νεμ. … εἴπω; Wolf **395** ἀμφιᾰ́λωι Hdn **398** ληΐσσατο Z B: ληΐσατο tt$^{codd.}$ Ω*

κτήματα δ’ αὐτὸς ἔχοις καὶ δώμασι σοῖσιν ἀνάσσοις.
μὴ γὰρ ὅ γ’ ἔλθοι ἀνὴρ ὅς τίς σ’ ἀέκοντα βίηφιν
κτήματ’ ἀπορραίσει’, Ἰθάκης ἔτι ναιεταώσης.
ἀλλ’ ἐθέλω σε, φέριστε, περὶ ξείνοιο ἐρέσθαι,
ὁππόθεν οὗτος ἀνήρ, ποίης δ’ ἐξ εὔχεται εἶναι
γαίης, ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα.
ἠέ τιν’ ἀγγελίην πατρὸς φέρει ἐρχομένοιο,
ἦ’ ἑὸν αὐτοῦ χρεῖος ἐελδόμενος τόδ’ ἱκάνει;
οἷον ἀναΐξας ἄφαρ οἴχεται, οὐδ’ ὑπέμεινεν
γνώμεναι· οὐ μὲν γάρ τι κακῶι εἰς ὦπα ἐώικει.”
τὸν δ’ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
“Εὐρύμαχ’, ἤτοι νόστος ἀπώλετο πατρὸς ἐμοῖο·
οὔτ’ οὖν ἀγγελίηις ἔτι πείθομαι, εἴ ποθεν ἔλθοι,
οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥν τινα μήτηρ
ἐς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον ἐξερέηται.
ξεῖνος δ’ οὗτος ἐμὸς πατρώϊος ἐκ Τάφου ἐστίν·
Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχεται εἶναι
υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει.”
ὣς φάτο Τηλέμαχος, φρεσὶ δ’ ἀθανάτην θεὸν ἔγνω.
οἱ δ’ εἰς ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδήν
τρεψάμενοι τέρποντο, μένον δ’ ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν·

404a ApS 40.19 **405** Epm. ι 34a, b, π 21; EtGud 274.59 Stz.; (ἐρ.) Hsch. ε 5727; Phot. ε 1904 **406–407** Eudoc. 1135–1136 **409** sch Ξ 298b; **409**a ApD Synt. 87.5, 315.5, Pron. 62.21, 103.25 **410** (– οἴχ.) sch Ar. Eq. 703; **410**a Hdn ad E 638 **417** sch γ 309i; (– πατρ.) Hsch. ξ 52; (ἐκ Τ. –)–**418** (– δ.) ApS 149.32; (T.) Apio 101.11; Zenodor. 409 M. (Erbse, Lex. Gr. Min. 255) **419** (Ταφ. –) sch γ 309h **421–423** Eudoc. 620–622 **422**b Polyb. Fig. 105.16

402 δώμασι σοῖσιν M B U: -σιν οἷσιν (ex 117) M^{s} Ω* **403** σ’ Ω*: om. F H P^{a} U **404** ἀπορραίσει’ Bentley, -σει t Z Ω: ἀπουρήσει’ Schulze QE 87 n.1 Ἰθάκης γ’ B U ναιεταώσης Z Ω: -οώσης Ar? (ad Z 415). – cf. Il. praef. xxxii et ad θ 574 **405** ἐρέσθαι Thiersch: ἔρεσθαι tt Ω. – antiquitus ambigebatur, v. Hdn ad Π 47; cf. ad γ 243 **406** δ’ om. t **408** τιν’ Ω*: τοι F B ἐρχομένοιο Did Ω: οἰχομένοιο quidam ante Did, U^{γρ} **410** cf. ad 102 **413** ἐμοῖο Did Ω: ἐμεῖο quidam ante Did (nempe Zen, cf. ad Ξ 118, Ω 486, ζ 256, 290; Rengakos 111) **414** ἀγγελίη(ι)ς Ω* P^{r}: -ην G: -η(ι) B U^{γρ} ἔτι πείθομαι (nov. Did) Ω*: ἐπιπ- Ar F B: ἔτι πεύθομαι Bentley cl. β 255 sq. ὁππόθεν B U **415** ἥν Hdn Ω*: ἤν quidam ante Hdn G^{x} F P B **418** Μέντης t Ω* (cf. 180): Μέντης δ’ H U

τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθεν.
δὴ τότε κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος·
Τηλέμαχος δ', ὅθι οἱ θάλαμος περικαλλέος αὐλῆς
ὑψηλὸς δέδμητο περισκέπτωι ἐνὶ χώρωι,
ἔνθ' ἔβη εἰς εὐνήν, πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων.
τῶι δ' ἄρ' ἅμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε κέδν' εἰδυῖα
Εὐρύκλει', Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο,
τήν ποτε Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν
πρωθήβην ἔτ' ἐοῦσαν, ἐεικοσάβοια δ' ἔδωκεν·
ἶσα δέ μιν κεδνῆι ἀλόχωι τίεν ἐν μεγάροισιν,
εὐνῆι δ' οὔ ποτ' ἔμικτο, χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός.
ἥ οἱ ἅμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε, καί ἑ μάλιστα
δμωιάων φιλέεσκε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα.
ὤειξεν δὲ θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῖο,
ἕζετο δ' ἐν λέκτρωι, μαλακὸν δ' ἔκδυνε χιτῶνα·
καὶ τὸν μὲν γραίης πυκιμηδέος ἔμβαλε χερσίν.
ἣ μὲν τὸν πτύξασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα,
πασσάλωι ἀγκρεμάσασα παρὰ τρητοῖσι λέχεσσιν,
βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, θύρην δ' ἐπέρυσσε κορώνηι
ἀργυρέηι, ἐπὶ δὲ κληῗδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι.
ἔνθ' ὅ γε παννύχιος, κεκαλυμμένος οἰὸς ἀώτωι,
βούλευε φρεσὶν ἧισιν ὁδὸν τὴν πέφραδ' Ἀθήνη.

423 cf. Plut. Mor. 114e; **423**b ApS 77.27 **424** Cent. Par. 38.84 **425** (– θ.) sch Δ 143a^{1}; (ὅθι –)–**426** sch ω 208 **426**b ApS 130.29; EtM 664.46 **429** Choer. in Thd. i.373.35; (– θυγ.) ApS 171.17; (**Ὦι. θ.**) Io. Alex. 43; EtM 826.18 **433** Apio 229.12; [Plut.] Hom. 2.64; **433**b Arn ad E 70 **436** Erot. ω 1; **436**a (al.) Epm. o 104 **440**a sch Pind. Ol. 1.26h **441**b–**442** (ἀργ.) sch φ 46 **442** (ἐπὶ –) sch Ω 455; Hsch. ε 4706 **443** Hsch. o 373; **443**b EtG α 1515/EtM α 1548; (οἰὸς ἀ.) ApS 50.15, 119.18; Hdn ad Γ 198; EtGud 75.17 Stf. **444** (τὴν –) Epm. ε 181

424 ita Ar t Z Ω: δὴ τότε κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο (= τ 427) Arph: δὴ τότε κακκ. … ἕκαστος· | [ἔνθα δὲ] κοιμ. … ἕλοντο 𝔄 u.v. (Ludwich), cf. I 712–713 **429** Εὐρυκλέει' Nauck hic et passim; semel moneo **436** ὤειξεν Fick, cf. Il. praef. xxxiii: ὤϊξε(ν) tt Z Ω **438** γραίης Ω*: γρηὸς P B^{γρ} U **440** ἀγκρεμάσασα Ω* (ἀν- U): ἐγκρ- t H^{c} P^{c} B **442** ἱμάντι 37 tt Z Ω*: -τα G

β ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός
εἵματα ἑσσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμωι,
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῶι ἐναλίγκιος ἄντην.
αἶψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν
κηρύσσειν ἀγορήνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιούς·
οἳ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ἀγορήν, παλάμηι δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
οὐκ οἶος, ἅμα τῶι γε δύω κύνες ἀργοὶ ἕποντο.
θεσπεσίην δ' ἄρα τῶι γε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη,
τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηέοντο·
ἕζετο δ' ἐν πατρὸς θώκωι, εἶξαν δὲ γέροντες.
τοῖσι δ' ἔπειθ' ἥρως Αἰγύπτιος ἦρχ' ἀγορεύειν,
ὃς δὴ γήραι κυφὸς ἔην καὶ μυρία ἤιδει.
καὶ γὰρ τοῦ φίλος υἱὸς ἅμ' ἀντιθέωι Ὀδυσῆϊ
Ἴλιον εἰς εὔπωλον ἔβη κοίληις ἐνὶ νηυσίν,
Ἄντιφος αἰχμητής· τὸν δ' ἄγριος ἔκτανε Κύκλωψ
ἐν σπῆϊ γλαφυρῶι, πύματον δ' ὡπλίσσατο δόρπον.
τρεῖς δέ οἱ ἄλλοι ἔσαν, καὶ ὃ μὲν μνηστῆρσιν ὁμίλει,
Εὐρύνομος, δύο δ' αἰὲν ἔχον πατρώϊα ἔργα·

β 1 + **5** Eudoc. 628–629 **1–2**a Suda η 201 **2–4** + **10–11** Macr. Sat. 5.8.7 **6** Eudoc. 681 **8** cf. ad B 52 **11** Matro fr. 1.60 O.–S. (parod.); resp. Philostr. Vit. Ap. 6.31; (ἅμα –) EtM α 1733; (ἅμα τῶι γε κ. ἀ.) ApS 41.22; **11**b Ath. 1d **12** Porph. ad δ 793 **13** Eudoc. 531; (– ἐπ.) ApD Coni. 254.27 **15** (ἥρ. Αἰγ.) sch B 467; (Αἰγ.) sch Θ 120 **16** (– ἔην) Matro fr. 1.64 O.–S. (parod.); Hdn ad N 29; Epm. γ 27; sch A.R. 1.669; (κυ.) Hsch. κ 4753 **22** (δύο –) sch/Procl. ad Hes. Op. 311–312

β 2 ὤρνυτ' Macr. Ω*: ὄρνυτ' Ar t* Eust. **3** ὤμοις t **4** (= δ 309) om. F: habent 269 t Ω* ὑπὸ t Ω*: ὑπαὶ M^c. – cf. ad δ 309, B 44 **5** ἐκ μεγάροιο M **6–8** (= B 50–52) susp. Ar **6** κέλευσε 269 Ω*: κέλευε H: ἔειπεν t **11** γε 270 Ω*: δε M δύω κύνες tt* sch Ω*: κύνες πόδας (cf. Σ 578, υ 145) Macr. Z H P (δυὼ P^s) Eust.: κύνες tantum ApS: δύω κύνες πόδας EtM^{vl}. – cf. ad ρ 62 **13** θηέοντο van Leeuwen post Knight: θηεῦντο 269 t Z Ω **16** ἤιδει Eust. 1382.4: ἤ(ι)δη(ι) Ω. – cf. ad 108, 122 post h.v. ⟨δάκρυ χέων· πένθος γὰρ ἐνὶ φρεσὶν ἦν οἱ ἄλαστον⟩ vel sim. (cf. 24) desid. Bergk I 662 **19–20** ath. Ar **20** δεῖπνον G P^m **22** αἰὲν Ar^a t Ω: ἄλλοι (ex 21) Ar^b

ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὧς τοῦ λήθετ᾽ ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων.
τοῦ ὅ γε δάκρυ χέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
"κέκλυτε δὴ νῦν μεο, Ἰθακήσιοι, ὅττί κεν εἴπω.
οὔτέ ποθ᾽ ἡμετέρη ἀγορὴ γένετ᾽ οὔτε θόωκος
ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς δῖος ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν.
νῦν δὲ τίς ὧδ᾽ ἤγειρε; τίνα χρειὼ τόσον ἵκει,
ἠὲ νέων ἀνδρῶν ἤ᾽ οἳ προγενέστεροί εἰσιν;
ἠέ τιν᾽ ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυεν ἐρχομένοιο,
ἥν χ᾽ ἥμιν σάφα εἴποι, ὅτε πρότερός γε πύθοιτο;
ἦέ τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκεται ἠδ᾽ ἀγορεύει;
ἐσθλός μοι δοκεῖ εἶναι, ὀνήμενος. εἴθέ οἱ αὐτῶι
Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν, ὅ τι φρεσὶν ἧισι μενοινᾶι."
ὣς φάτο· χαῖρε δὲ φήμηι Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔτι δὴν ἧστο, μενοίνησεν δ᾽ ἀγορεύειν.
στῆ δὲ μέσηι ἀγορῆι· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρί
κήρυξ Πεισήνωρ πεπνυμένα μήδεα εἰδώς.
πρῶτον ἔπειτα γέροντα καθαπτόμενος προσέειπεν·
"ὦ γέρον, οὐχ ἑκὰς οὗτος ἀνήρ, τάχα δ᾽ εἴσεαι αὐτός,
ὃς λαὸν ἤγειρα· μάλιστα δέ μ᾽ ἄλγος ἱκάνει.
οὔτέ τιν᾽ ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυον ἐρχομένοιο,
ἥν χ᾽ ὕμιν σάφα εἴπω, ὅτε πρότερός γε πυθοίμην,
οὔτέ τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκομαι οὐδ᾽ ἀγορεύω,
ἀλλ᾽ ἐμὸν αὐτοῦ χρεῖος, ὅ μοι κακὸν ἔμπεσεν οἴκωι,
δοιά· τὸ μὲν πατέρ᾽ ἐσθλὸν ἀπώλεσα, ὅς ποτ᾽ ἐν ὑμῖν

27 + **26** Porph. ad α 284 **28**a sch β 40c **29** EtG α 900/EtM α 1428 (Philox. fr. 339) **33** (ὀν.) sch E 24b; Hsch. β 877 **36** Eudoc. 1356 **37** Arn ad Σ 505; Eudoc. 377; **37**b–**38**a sch Ψ 568 **38** Eudoc. 224, 362 **39** ApS 54.14 **40** Eudoc. 1782; (– ἀνήρ) + **41**a + **50**a sch I 225a; (– ἀνήρ) + **41**a ApD Pron. 26.4 **41–42, 44–45** Cent. Par. 26.7–10 **45** ApD Synt. 87.3; **45**a Arn ad K 204

24 τοῦ F H^{a} P^{a}? M U: **τοῖς** quidam ap. sch^{H} (Did?) 271 Ω* **25 μευ** 271 Ω, μεο dedi: **μοι** T **26 οὔτέ ποθ᾽** Ar (an πω? Cobet) 271 G H B U^{a}: **οὐδέ ποθ᾽** (nov. Did) t Ω* **οὔτε** (**θόωκος**) 271 Ω: **οὐδὲ** t **27** ε̣π̣[ι νηυσιν 36 **31 ἥμιν** Hdn F H: **ἡμῖν** Ω* **ὅτε** 271 Ω: **ὅτι** H^{γρ} **37 χειρί** tt Ω*: **χερσί** G P^{c} **40 τάχα** 36 137 Ω* U^{γρ}: **μάλα** 271 272 t B U^{a} **41 λαοὺς** Bentley cl. 13 et 252 (contra 81) **ἤγειρα** Ar 271 tt Ω*: **-ρε** Zen P^{c} fort. praestat **δ᾽ ἔμ᾽** **42 ἔκλυον** Ar 36 137 271 t Ω: **ἤϊον** Zen **45 κακὸν** Ar 271 272 tt Z Ω: **κακὰ** Arph: **κακὸν ἔμπεσε κῆδος** quidam ap. Did

τοίσδεσσιν βασίλευε, πατὴρ δ' ὣς ἤπιος ἦεν·
νῦν αὖ καὶ πολὺ μέζον, ὃ δὴ τάχα οἶκον ἅπαντα
πάγχυ διαρραίσει, βίοτον δ' ἀπὸ πάμπαν ὀλέσσει.
μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον οὐκ ἐθελούσηι,
τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἷες, οἳ ἐνθάδε γ' εἰσὶν ἄριστοι,
οἳ πατρὸς μὲν ἐς οἶκον ἀπερρίγασι νέεσθαι
Ἰκαρίου, ὅς κ' αὐτὸς ἐεδνώσαιτο θύγατρα,
δοίη δ' ὧι κ' ἐθέλοι καί οἱ κεχαρισμένος ἔλθοι·
οἳ δ' εἰς ἡμετέρου πωλεόμενοι ἤματα πάντα
βοῦς ἱερεύοντες καὶ ὄϊς καὶ πίονας αἶγας
εἰλαπινάζουσιν πίνουσί τε αἴθοπα οἶνον
μαψιδίως, τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται· οὐ γὰρ ἔπ' ἀνήρ
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.
ἡμεῖς δ' οὔ νύ τι τοῖοι ἀμυνέμεν· ἦ καὶ ἔπειτα
λευγαλέοι τ' ἐσόμεσθα καὶ οὐ δεδαηκότες ἀλκήν.
ἦ τ' ἂν ἀμυναίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη·
οὐ γὰρ ἔτ' ἀνσχετὰ ἔργα τετεύχαται, οὐδ' ἔτι καλῶς
οἶκος ἐμὸς διόλωλε. νεμεσσήθητε καὶ αὐτοί,

47b (al.) Philod. De bono rege xxiv 23; Plin. Ep. 5.19.2; Himer. Or. 48.32; Choric. 180.24; sch Arat. 6 **48** Hsch. ο 26 **50** (– **ἐπ.**) + **51**a + **52** + **55** (– **πυλ.**) Porph. ad β 63 **50** id. ad β 51; sch β 88a; (– **ἐπ.**) sch Φ 369b[1]; **50**a sch Eur. Hipp. 1102; (**ἐπ.**) Hsch. ε 4520 **51** Cent. Par. 10.55 **52–53** Strab. 10.2.24; (– **Ἰκ.**) Porph. ad δ 1 **52** (**ἀπ.**) Hsch. α 6027 **53** sch Eur. Andr. 153; **53**b Hdn ad E 158, N 382 **56** Eudoc. 105 **57** cf. Philod. De bono rege iii 4; Cent. Par. 39.10 **58** (**οὐ γὰρ** –)–**60** (– **ἀμ.**) Porph. ad β 63; (**οὐ γὰρ** –)–**59** (– **Ὀδ.**) Hdn ad A 174; EtM α 1586 **58** (**κατ.**) Hsch. κ 1286 **60** (– **ἀμ.**) ApD Pron. 112.9 **61**a Arn ad Φ 281 **63–67** Cent. Par. 38.47–51 (**63–65** Eudoc. 2124–2126); **63–64**a Porph. ad β 63; **64**b–**65**a + **66**b + **70** (– **φ.**) id. ibid.

48 νῦν t H^{a}? P^{a}: νῦν δ' Ω* **μεῖζον** t Ω **50** ἐπέχραον Ar tt Z Ω: ἐπέχρων Arph **51ab** ἄλλοί θ' οἳ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι, | Δουλιχίωι τε Σάμηι τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθωι (cf. α 245–246) praebuit Arph: absunt ab 36 272 Ω **53** ὅς tt Ω* $P^{γρ}$: ὥς F $H^{γρ}$ P^{c} M^{a} U **54** δοίη H^{a} P^{a} M B: δώ(ι)η Ω* κ' ἐθέ˻λοι 36 Ω*: κ' ἐθέλη P^{c}, κε θέλη(ι) G F: κ' ἐθέλοιη H ἔλθοι 272 Ω*: -η(ι) G F: utrumque Eust. **55** ἡμετέρου Ar 36 (]τ̣έ̣ρ̣[) Ω*: -ους G P^{c}: ἡμέτερον U. – cf. ad η 301, ρ 534; Hymn. Merc. 370; Archil. 196a.4 πωλεύμενοι Z Ω **63** ἀνσχετὰ Ω*, ἄνσχετα F H, [ανσ]χετα 36: ἄσχετα [38]? t G. – cf. Il. praef. xxvi καλῶς 36 tt Ω: καλά Heyne ad Θ 400 cl. Z 326, N 116, ρ 483

ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπους
οἳ περιναιετάουσι· θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν,
μή τι μεταστρέψωσιν ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα.
λίσσομαι ἠμὲν Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἠδὲ Θέμιστος,
ἥ τ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ἠμὲν λύει ἠδὲ καθίζει·
σχέσθε, φίλοι, καί μ' οἶον ἐάσατε πένθεϊ λυγρῶι
τείρεσθ', εἰ μή πού τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς
δυσμενέων κάκ' ἔρεξεν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς,
τῶν μ' ἀποτεινύμενοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες,
τούτους ὀτρύνοντες. ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη
ὑμέας ἐσθέμεναι κειμήλιά τε πρόβασίν τε·
εἴ χ' ὑμεῖς γε φάγοιτε, τάχ' ἄν ποτε καὶ τίσις εἴη·
τόφρα γὰρ ἂν κατὰ ἄστυ ποτιπτυσσοίμεθα μύθωι
χρήματ' ἀπαιτίζοντες, ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθείη·
νῦν δέ μοι ἀπρήκτους ὀδύνας ἐμβάλλετε θυμῶι."
ὣς φάτο χωόμενος, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίηι
δάκρυ' ἀναπρήσας· οἶκτος δ' ἕλε λαὸν ἅπαντα.
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν, οὐδέ τις ἔτλη
Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν·
Ἀντίνοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπεν·
"Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες
ἡμέας αἰσχύνων; ἐθέλοις δέ κε μῶμον ἀνάψαι.
σοὶ δ' οὔ τι μνηστῆρες Ἀχαιῶν αἴτιοί εἰσιν,
ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ τοι περὶ κέρδεα οἶδεν.
ἤδη γὰρ τρίτον ἐστὶν ἔτος, τάχα δ' εἶσι τέταρτον,

65–66a sch Thuc. 3.104.3; **65** + **66**b Porph. l.c. **65** id. Hom. 56.17 Sod.; **65**a sch^{h} A 331 **67** Cent. Par. 10.24 **68** + **70–71** (τειρ.) Porph. ad β 63 **69** Plut. Mor. 802b; sch Y 4c **71** (εἰ –)–**72** Porph. ad β 63 **74–75**a id. ibid. **75**b Suda π 2329; (πρόβ.) Ael. Dion. π 57; sch Ξ 124b **79** Porph. ad β 63 **81** Eudoc. 703; **81**b Porph. ad α 284; (οἶ.) Hsch. ο 278 **85–86** Porph. ad α 284 **85** (– ἄσχ.) sch δ 505b^{1}; (ὑψ.) sch Π 31c **86**b ApS 36.18; Cent. Par. 42.76; sch^{rec} Ar. Plut. 590d **89** sch ν 377

70 καί Ar 36 t Ω (cf. X 416): μή Arph **72** ἔρεξεν (nov. Did) t Ω: -ζεν Ar sch Z Eust. **73** ἀποτεινύμενοι Wackernagel, cf. Il. praef. xxxv sq.: -τιν(ν)ύ- Z Ω **74** τουτους δ' 165 **77** ποτι- (proscr. Did) 137 h4 F M^{a} U: προτι- Ar 165 Z Ω* **78** χρήματ' 137 Ω: κτήματ' quidam ap. Did **81** δάκρυ' (137 Z Ω*, δάκρυα U) seu δάκρυ (B) ἀναπρήσας Ar 137 t Ω: δάκρυα θερμὰ χέων Zen **85** ἔειπες 165 Ω* M^{s}: -ας F M

ἐξ οὗ ἀτέμβει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
πάντας μέν ῥ᾿ ἔλπει καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἑκάστωι
ἀγγελίας προϊεῖσα, νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾶι.
ἣ δὲ δόλον τόνδ᾿ ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξεν·
στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινεν,
λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ᾿ ἡμῖν μετέειπεν·
'κοῦροι ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
μίμνετ᾿ ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰς ὅ κε φᾶρος
ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώνια νήματ᾿ ὄληται,
Λαέρτηι ἥρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
μοῖρ᾿ ὀλοὴ καθέλησι τανηλεγέος θανάτοιο,
μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσηι,
αἴ κεν ἄτερ σπείρου κεῖται πολλὰ κτεατίσσας.'
ὣς ἔφαθ᾿· ἡμῖν δ᾿ αὖτ᾿ ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ἔνθα καὶ ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστόν,
νύκτας δ᾿ ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο.
ὣς τρίετες μὲν ἔληθε δόλωι καὶ ἔπειθεν Ἀχαιούς·
ἀλλ᾿ ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ἤιδει,
καὶ τήν γ᾿ ἀλλύουσαν ἐφηύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν.
ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε καὶ οὐκ ἐθέλουσ᾿ ὑπ᾿ ἀνάγκης·

91a Arn ad I 554; sch A 1e[1], A 434b, O 15c, δ 105d; An. Par. iv.261.17; (ἔλ.) Hsch. ε 2210 **94**a Arn ad Σ 416 **95**a ApS 130.30; sch Π 1a; (π.) Hsch. π 1758 **99** al. (– ταφ.) Hdn ii.231.5; [Plut.] Hom. 2.190.3; Epm. π 171 **101** Hegemo ap. Ath. 698e (parod.) **102** (π. κτ.) Arn ad Π 57 **103** Ἐκλ. AO ii.431.8 **104** (ἠμ.) Hsch. η 430 **106** (– δόλωι) + **107** (– ἔτος) + **108** (– γυν.) sch ν 377 **106** (– δόλωι) [Ammon.] Diff. 477 **108** Cent. Par. 43.7; Eudoc. 1234, 1773

91 ῥ᾿ (cf. ν 380) tt Ω: om. 165 **93** μερμήριξε(ν) Ω: -ιζε H^{s} **94** μμεγάροισιν Arph H^{a}, noluit Ar **98** μεταμώνια 165 g^{V} Z Ω* H^{s}: -μώλια F H P^{γρ} M: utrumque Eust. – cf. ad Δ 363, σ 332, 392, τ 143, ω 133 **102** κεῖται g^{V} Ω: κῆται Z. – cf. ad T 32, Ω 554, ε 395, τ 147, ω 137; Chantr. I 457 **105** νύκτωρ H^{γρ} P^{γρ} ἀνλύεσκεν Ar ἐπὴν Ω (item τ 150, ω 140): ἐπεὶ rr **106–107** δίετες … ὅτε δὴ τρίτον quidam ante Ar (sch 89c) **107a** μηνῶν φθινόντων, περὶ δ᾿ ἤματα πόλλ᾿ ἐτελέσθη (= Hes. Th. 59) add. U; cf. κ [470], τ [153], ω [143] **108** ἤδει H P^{a} U: ἤ(ι)δη(ι) t Ω* **109** ἐφηύρομεν van Leeuwen: ἐφεύρ- Ω

σοὶ δ᾽ ὧδε μνηστῆρες ὑποκρίνονται, ἵν᾽ εἴδηις
αὐτὸς σῶι θυμῶι, εἴδωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί·
μητέρα σὴν ἀπόπεμψον, ἄνωχθι δέ μιν γαμέεσθαι
τῶι ὅτεώι τε πατὴρ κέλεται καὶ ἁνδάνει αὐτῆι.
εἰ δ᾽ ἔτ᾽ ἀνιήσει γε πολὺν χρόνον υἷας Ἀχαιῶν
τὰ φρονέουσ᾽ ἀνὰ θυμόν, ἅ οἱ περὶ δῶκεν Ἀθήνη
ἔργά τ᾽ ἐπίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας ἐσθλάς
κέρδεά θ᾽, οἷ᾽ οὔ πώ τιν᾽ ἀκούομεν οὐδὲ παλαιῶν,
τάων αἳ πάρος ἦσαν ἐϋπλοκαμῖδες Ἀχαιαί,
Τυρώ τ᾽ Ἀλκμήνη τε ἐϋστέφανός τε Μυκήνη·
τάων οὔ τις ὁμοῖα νοήματα Πηνελοπείηι
ἤιδε᾽· ἀτὰρ μὲν τοῦτό γ᾽ ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησεν.
τόφρα γὰρ οὖν βίοτόν τε τεὸν καὶ κτήματ᾽ ἔδονται,
ὄφρα κε κείνη τοῦτον ἔχηι νόον, ὅν τινά οἱ νῦν
ἐν στήθεσσι τιθεῖσι θεοί· μέγα μὲν κλέος αὐτῆι
ποιεῖτ᾽, αὐτὰρ σοί γε ποθὴ πολέος βιότοιο.
ἡμεῖς δ᾽ οὔτ᾽ ἐπὶ ἔργα πάρος γ᾽ ἴμεν οὔτέ πηι ἄλληι,
πρίν γ᾽ αὐτὴν γήμασθαι Ἀχαιῶν ὧι κ᾽ ἐθέλησιν."
τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
"Ἀντίνο᾽, οὔ πως ἐστὶ δόμων ἀέκουσαν ἀπῶσαι
ἥ μ᾽ ἔτεχ᾽, ἥ μ᾽ ἔθρεψε, πατὴρ δ᾽ ἐμὸς ἄλλοθι γαίης,
ζώει ὅ γ᾽ ἦ τέθνηκε. κακὸν δέ με πόλλ᾽ ἀποτίνειν
Ἰκαρίωι, αἴ κ᾽ αὐτὸς ἑκὼν ἀπὸ μητέρα πέμψω.

111 (– ὑποκ.) ApS 160.2 **112** Eudoc. 193 **113**b Hdn ad O 725 **114** (– κέλ.) Did ad M 428; (ὅτ. – κέλ.) Choer. in Thd. i.375.34 **118** Eudoc. 995; (– ἀκ.) sch A 149d **119**b Hdn ad B 175 **120** Paus. 2.16.4; sch Nic. Al. 103b; **120**b ApS 144.24 **123** (**βί.** –) EtM β 150 **125** (**μέγα** –)–**126** (**ποι.**) ApD Synt. 195.10, 197.5, Pron. 79.7, 20; (**μέγα μ. κλ.**) ApS 110.11 **127** (– ἴ**μεν**) Nic ad β 115 **131**b ApD Synt. 207.6 **132**b–**135** Nic ad 132 **132**b–**133** (Ἰ**κ.**) Porph. ad δ 1

111 ἵν᾽ Ω*, ἵνα G P: ὑποκρίνονθ᾽ ἵνα Bentley εἰδῆ(ι)ς et **112** εἰδῶσι t Ω, cf. ad α 174 **116** ἅ Z Ω: ὅ quidam ap. Did **120** ἐϋστέφανός tt sch Z H^{γρ} B: ἐϋπλόκαμός (ex 119) Ω* **122** ἤιδε᾽ dedi: ἤ(ι)δη(ι) fere 165 Ω: ἤδει U^{γρ}: ϝείδε᾽ van Leeuwen. – cf. ad γ 146 **123** **βίοτόν τε τεὸν** Ar t (γε) Ω: **βίοτός τε τεὸς** Arph **125** αὐτῆ(ι) H M^{a}: -ῆς t Ω*: utrumque Eust. **126** ποθὴ t disertim, G: **ποθὴν** Ω* **133** ἑκὼν (cf. δ 649, Ψ 434) t F H P M^{s} Eust.: ἐγὼν (cf. χ 154) H^{γρ} Ω*

ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἄλλα δὲ δαίμων
δώσει, ἐπεὶ μήτηρ στυγερὰς ἀρήσετ' Ἐρινῦς
οἴκου ἀπερχομένη· νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων
ἔσσεται· ὡς οὐ τοῦτον ἐγώ ποτε μῦθον ἐνίψω.
ὑμέτερος δ' εἰ μὲν θυμὸς νεμεσίζεται αὐτῶν,
ἔξιτέ μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας
ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους.
εἰ δ' ὔμιν δοκέει τόδε λωΐτερον καὶ ἄμεινον
ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσσαι,
κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,
αἴ κέ ποθι Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι·
νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε."
ὣς φάτο Τηλέμαχος· τῶι δ' αἰετὼ εὐρύοπα Ζεύς
ὑψόθεν ἐκ κορυφῆς ὄρεος προέηκε πέτεσθαι.
τὼ δ' ἕως μέν ῥ' ἐπέτοντο μετὰ πνοιῇις ἀνέμοιο
πλησίω ἀλλήλοισι τιταινομένω πτερύγεσσιν·
ἀλλ' ὅτε δὴ μέσσην ἀγορὴν πολύφημον ἱκέσθην,
ἔνθ' ἐπιδινηθέντε τιναξάσθην πτερὰ πυκνά,
ἐς δ' ἰδέτην πάντων κεφαλάς, ὄσσοντο δ' ὄλεθρον·
δρυψαμένω δ' ὀνύχεσσι παρειὰς ἀμφί τε δειράς
δεξιὼ ἤϊξαν διά τ' οἰκία καὶ πόλιν αὐτῶν.

137 (ὡς –) sch Pind. Pyth. 4.358b **139** Cent. Par. 38.46 **148–151** Cent. Par. 38.63–66 **148** (εἵως – ἐπ.) sch A 193b **149** (τιτ.) Hsch. τ 970 **150** Eudoc. 1269; (ἀγ. πολ.) Porph. Hom. 100.2 Sod.; cf. eund. ad β 152 **152** Porph. ad loc. et Hom. 98.9 Sod.; (ὄσσ. –) Hsch. ο 1445

134 τοῦ Ar Ω: τῆς alii olim u.v., cf. Arn τινὲς δὲ "ἐκ γὰρ τοῦ [lege τῆς] πατρός", τοῦ αὐτῆς πατρός **137** ath. Ar **140** (= α 375) om. M, rest. qui sch adscripsit: habent 39 275 Ω* κατὰ 39 275 Ω*: μετὰ B **142** ὀλέσ(σ)αι Ω*: ὀλέσθαι G H P. – cf. ad α 377 **143** ἐπιδώσομαι Knight, cf. ad K 463, X 254 **144** ποθι F H^{γρ} P^{c} M^{c}: ποτε Ω*. – cf. ad α 379 (etiam de δῶσι) **146** τῶι Hdn(?) Ω* H^{γρ}: τὼ G^{a} H, proscr. Hdn(?) **147** φέρεσθαι G M^{s} **149** ante **148** habet t πλησίω t^{c} Ω*: -ίον t^{a} F **151** πυκνά t Z Ω* P^{γρ} (cf. Sapph. 1.11): πολλά G^{a} H^{γρ} P Eust. **152** ἰδέτην t Ω*: ἱκέτην M^{r}: ιετην 39 ὄσσοντο Ar tt Z Ω: †ἔσσατο Rhi (ὀσσῶντο Ludwich e Didymi expl. ἀντὶ τοῦ ὄσσαν καὶ κληδόνα ἐποίουν, cl. Hsch. ο 1448 ὀσσῶσθαι (-ᾶσθαι Musurus)· κληδονίσασθαι) **154** αὐτῶν Ar Ω: αὔτως (ita La Roche pro codd. οὕτως) Arph

θάμβησαν δ’ ὄρνιθας, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν·
ὥρμηναν δ’ ἀνὰ θυμόν, ἅ περ τελέεσθαι ἔμελλεν.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἁλιθέρσης
Μαστορίδης· ὃ γὰρ οἶος ὁμηλικίην ἐκέκαστο
ὄρνιθας γνῶναι καὶ ἐναίσιμα μυθήσασθαι·
ὅ σφιν ἔϋ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
“κέκλυτε δὴ νῦν μεο, Ἰθακήσιοι, ὅττί κεν εἴπω.
μνηστῆρσιν δὲ μάλιστα πιφαυσκόμενος τάδε εἴρω·
τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδεται· οὐ γὰρ Ὀδυσσεύς
δὴν ἀπάνευθε φίλων ὧν ἔσσεται, ἀλλά που ἤδη
ἐγγὺς ἐὼν τοίσδεσσι φόνον καὶ κῆρα φυτεύει
πάντεσσιν· πολέσιν δὲ καὶ ἄλλοισιν κακὸν ἔσται,
οἳ νεμόμεσθ’ Ἰθάκην εὐδείελον. ἀλλὰ πολὺ πρίν
φραζώμεσθ’, ὥς κεν καταπαύσομεν· οἳ δὲ καὶ αὐτοί
παυέσθων· καὶ γάρ σφιν ἄφαρ τόδε λώϊόν ἐστιν.
οὐ γὰρ ἀπείρητος μαντεύσομαι, ἀλλ’ ἔϋ εἰδώς·
καὶ γὰρ ἐκείνωι φημὶ τελευτηθῆναι ἅπαντα
ὥς οἱ ἐμυθεόμην, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι, μετὰ δέ σφιν ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
φῆν κακὰ πολλὰ παθόντ’, ὀλέσαντ’ ἄπο πάντας ἑταίρους,
ἄγνωτον πάντεσσιν ἐεικοστῶι ἐνιαυτῶι
οἴκαδ’ ἐλεύσεσθαι· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.”
τὸν δ’ αὖτ’ Εὐρύμαχος Πολύβου πάϊς ἀντίον ηὔδα·

155 Cent. Par. 38.62 **157** Cent. Par. 23.12 **159** Matro fr. 1.99 O.–S. (parod.); [Plut.] Hom. 2.22.6, 212.2 **166** (**πολ.** –)–**169** Porph. ad α 284 **167** (εὐδ.) ApS 78.25; Hsch. ε 6749 **168–169** (παυ.) Did ad β 241 **169** (**τό κεν – λώ.**) sch A 349c **170** Eudoc. 469; (– *μαντ.*) Epm. κ 142; (*ἀπ.*) Hsch. α 5906 **171** Eudoc. 398 **175**b sch Ω 765 a[1]

155 ὅπως ἴδον t **156** ὥρμηναν 39 Z Ω*: -μαινον F ἔμελλεν Ω*: -ον Ar H^{c} P^{γρ} Eust. **157** Ἀλιθέρσης (spiritu leni) Hdn F H P M^{c} **160** ὅ σφιν Ar 39 (οσφ ex οσσ) Ω: ος σφιν 275 P^{c}: ὅς φιν Apio? (ApS 163.15) **161** μευ Ω (μεῦ P M U, *μεο* dedi): εμευ 39 **168** οἳ δὲ t* M^{γρ} Eust.: ἠδὲ Porph. 276 Ω*: ἀλλὰ M^{r} **169** καὶ γάρ σφιν … ἐστιν 276 tt* Ω: τό κεν ἧμιν … ⟨εἴη⟩ sch-Hom. (si huc respicit) **170** ἀπείρητος 276 277 tt Ω*: -ήτως P U *μαντεύσομαι* (nov. Did; cf. α 200) 276 Ω: μαντεύομαι “αἱ χαριέστεραι”, t*: μυθήσομαι Eudoc. **171** ἐκείνω(ι) 276 277 t Ω*: κείνω U **173** πολύφημος P^{γρ} **175** ἄγνωτον Nauck (cf. β 366, Η 401, Ν 72, Ο 490): -στον (ut ν 191, 397) 227 277 Ω

"ὦ γέρον, εἰ δ' ἄγε νῦν μαντεύεο σοῖσι τέκεσσιν
οἴκαδ' ἰών, μή πού τι κακὸν πάσχωσιν ὀπίσσω·
ταῦτα δ' ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι.
ὄρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο
φοιτῶσ', οὐδέ τε πάντες ἐναίσιμοι· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
ὤλετο τῆλ', ὡς καὶ σὺ καταφθίσθαι σὺν ἐκείνωι
ὤφελες· οὐκ ἂν τόσσα θεοπροπέων ἀγόρευες,
οὐδέ κε Τηλέμαχον κεχολωμένον ὧδ' ἀνιείης,
σῶι οἴκωι δῶρον ποτιδέγμενος αἴ κε πόρησιν.
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
αἴ κε νεώτερον ἄνδρα παλαιά τε πολλά τε εἰδώς
παρφάμενος ἐπέεσσιν ἐποτρύνηις χαλεπαίνειν,
αὐτῶι μέν οἱ πρῶτον ἀνιηρέστερον ἔσται,
σοὶ δέ, γέρον, θωιὴν ἐπιθήσομεν, ἥν κ' ἐνὶ θυμῶι
τίνων ἀσχάλληις· χαλεπὸν δέ τοι ἔσσεται ἄλγος.
Τηλεμάχωι δ' ἐν πᾶσιν ἐγὼν ὑποθήσομαι αὐτός·
μητέρα ἣν ἐς πατρὸς ἀνωγέτω ἀπονέεσθαι·
οἳ δὲ γάμον τεύξουσι καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι.
οὐ γὰρ πρὶν παύσεσθαι ὀΐομαι υἷας Ἀχαιῶν
μνηστύος ἀργαλέης, ἐπεὶ οὔ τινα δείδιμεν ἔμπης,
οὔτ' οὖν Τηλέμαχον, μάλα περ πολύμυθον ἐόντα,
οὔτε θεοπροπίης ἐμπαζόμεθ', ἣν σύ, γεραιέ,
μυθέαι ἀκράαντον, ἀπεχθάνεαι δ' ἔτι μᾶλλον.

178–179 Cent. Par. 23.10–11 **180** cf. ib. 13 **181–182** (φοιτ.) Clem. Str. 7.25.3 **181** Ath. 373b **185** ApS 32.14 (Hld fr. 18) **186** (– ποτ.) ApS 32.17; sch Thuc. 4.59.1 **190** Plut. Mor. 408d; EtG α 900/EtM α 1428 (Philox. fr. 339); (ἀν.) Ath. 424d **192** (ἐπιθ.) ApS 73.14 **195** (ἀνωγ.) Hdn ad O 725 **202**a Epm. ο 96

178 δὴ Ω*: νῦν t U **180** ἀμείνω $H^{\gamma\rho}$ (= Zen u.v., cf. ad A 80) **182** φοιτῶσ' (nov. Did) 227 277 t Z Ω: πωτῶντ' quidam ante Did τε (nov. Arn Did) Ω*: τι "αἱ εἰκαιότεραι", 277 H^{c} P^{c} M U **183** καταφθίσθαι H P Eust.: -φθῖσθαι M (˜ i.r.) B: -φθεῖσθαι G F: -φθίσεσθαι Z^{r} **185** ἀνἱείης Hdn contra Hellanicum **190** οἱ 277 tt Ω*: σοι F H^{s} **191** πρῆξαι δ' ἔμπης οὔ τι δυνήσεται (-εαι M^{2}) εἵνεκα τῶν γε (~ A 562) add. 38^{uv} H P U et mm. recc. in F (εἵκεκα τῶνδε) M (οἷος ἀπ' ἄλλων): non hab. 277 Ω* **192** θωιὴν Ludwich: θωὴν Z Ω ἐπιθήσομεν t Z Ω*: -σομαι F $H^{\gamma\rho}$ P B^{a}? U **198** παύσεσθαι H^{s}: παύεσθαι F: παύσασθαι Ω* **202** μυθέαι t H^{a} Eust. disertim: μύθεαι Z Ω*. – cf. Chantr. I 73

χρήματα δ' αὖτε κακῶς βεβρώσεται, οὐδέ ποτ' ἶσα
ἔσσεται, ὄφρα κεν ἥ γε διατρίβησιν Ἀχαιούς
ὃν γάμον· ἡμεῖς δ' αὖ ποτιδέγμενοι ἤματα πάντα
εἵνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν, οὐδὲ μετ' ἄλλας
ἐρχόμεθ', ἃς ἐπιεικὲς ὀπυιέμεν ἐστὶν ἑκάστωι."
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
"Εὐρύμαχ' ἠδὲ καὶ ἄλλοι, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοί,
ταῦτα μὲν οὐχ ὑμέας ἔτι λίσσομαι οὐδ' ἀγορεύω·
ἤδη γὰρ τά γ' ἴσασι θεοὶ καὶ πάντες Ἀχαιοί.
ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταίρους,
οἵ κέ μοι ἔνθα καὶ ἔνθα διαπρήσσωσι κέλευθον·
εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα
νόστον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
ἤν τίς μοι εἴπησι βροτῶν ἢ' ὄσσαν ἀκούσω
ἐκ Διός, ἥ τε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν.
εἰ μέν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσω,
ἦ τ' ἂν τρυχόμενός περ ἔτι τλαίην ἐνιαυτόν·
εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσω μηδ' ἔτ' ἐόντος,
νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
σῆμά τέ οἱ χεύω καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεΐξω
πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δώσω."
ἤτοι ὅ γ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Μέντωρ, ὅς ῥ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἑταῖρος,
καί οἱ ἰὼν ἐν νηυσὶν ἐπέτρεπεν οἶκον ἅπαντα,

203 (– βεβρ.) Choer. in Thd. ii.208.10; EtG β 83/EtM β 102 **206** (– ἐριδ.) Arn ad I 133; ApD Synt. 147.12, Coni. 238.26; sch N 365–366, T 105a; **206**a ApD Pron. 6.4; Epm. ο 103; Suda τ 536; (οὐδὲ –)–**207** Porph. ad ε 211 **207** (ἐπι. –) Io. Alex. 136 **210–212** (– θοήν) Porph. ad α 284 **214** (– Π.) Strab. 8.5.8 **218–219** Porph. ad α 284 **223**b Porph. ad α 93 **226** [Plut.] Hom. 2.188.3

203 οὐδέ ποτ' ἶσα 278 Hdn sch Z Ω: οὐδ' ἀποτῖσαι (-τεῖσαι debuit) Cauer Rh. Mus. 36 (1881), 131: an οὐδέ ποτ' ἴση (cf. Λ 705, Μ 423, ι 42, 549)? **204** ἥδε G P **205–207** susp. Arph, def. Ar **205** ποτιδέγμενοι H P M: προτι- Ω* **206** τῆς Ar tt Ω: ἧς Bentley **209** ἀγαυοί 278 Z Ω: γρ. ἀγανοί, ἄλλοι δὲ Ἀχαιοί H **211** τά γ' t^{vl} Ω*: τὰ H^{a}: τάδ' t^{vl} P M **214–223** (~ α 281–283, 287–292) antisigmata appicta sunt in M **222** χεύω Hdn Z Ω* M^{γρ}: χεύσω H^{c} P^{c} M B U: χείω (? ita Porson pro †χρειὼ) Ar Pindario **223** ὅσσ' ἐπέοικε M^{r} B U

πείθεσθαί τε γέροντι καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν·
ὅ σφιν ἐῢ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
"κέκλυτε δὴ νῦν μεο, Ἰθακήσιοι, ὅττί κεν εἴπω.
μή τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἤπιος ἔστω
σκηπτοῦχος βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς,
ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη καὶ αἴσυλα ῥέζοι·
ὡς οὔ τις μέμνηται Ὀδυσσῆος θείοιο
λαῶν οἷσιν ἄνασσε, πατὴρ δ' ὣς ἤπιος ἦεν.
ἀλλ' ἤτοι μνηστῆρας ἀγήνορας οὔ τι μεγαίρω
ἔρδειν ἔργα βίαια κακορραφίῃσι νόοιο·
σφὰς γὰρ παρθέμενοι κεφαλὰς κατέδουσι βιαίως
οἶκον Ὀδυσσῆος, τὸν δ' οὐκέτι φασὶ νέεσθαι.
νῦν δ' ἄλλωι δήμωι νεμεσίζομαι, οἷον ἅπαντες
ἧσθ' ἄνεω, ἀτὰρ οὔ τι καθαπτόμενοι ἐπέεσσιν
παύρους μνηστῆρας κατερύκετε πολλοὶ ἐόντες."
τὸν δ' Εὐηνορίδης Λειώκριτος ἀντίον ηὔδα·
"Μέντορ ἀταρτηρέ, φρένας ἠλεέ, ποῖον ἔειπες,
ἡμέας ὀτρύνων καταπαυέμεν; ἀργαλέον δέ
ἀνδράσι καὶ παύροισι μαχέσσασθαι περὶ δαιτί.
εἴ περ γάρ κ' Ὀδυσεὺς Ἰθακήσιος αὐτὸς ἐπελθών
δαινυμένους κατὰ δῶμα ἑὸν μνηστῆρας ἀγαυούς
ἐξελάσαι μεγάροιο μενοινήσει' ἐνὶ θυμῶι,
οὔ κέν οἱ κεχάροιτο γυνή, μάλα περ χατέουσα,
ἐλθόντ', ἀλλά κεν αὐτοῦ ἀεικέα πότμον ἐπίσποι

227a [Hdn] Philet. 259 **230–232** Eudoc. 108–110 **230** ead. 1778 **234** [Plut.] Hom. 2.182.2; Eus. PE 10.3.22 (Porph. fr. 409); Stob. 4.7.8; **234**b sch Hes. Th. 86 **236** Eudoc. 1634, 1774 **237** (– κεφ.) ApD Pron. 100.23; Hsch. π 920; **237**a ApS 147.24 **243** (ἀτ.) Arn ad Ω 18 **244** (– κατ.) Did ad 241 **249** (– γ.) Epm. κ 153

229 (= 161) spurius? μευ 278 Ω (μεῦ F H P M, μεο dedi) **230** cf. ad ε 8 **236** κακορραφίῃ(ι)σι t Z Ω, χακο[ρα]φ- 278: κακοφραδίῃσι quidam ap. Did **240** ἄνεωι Hdn aliique prius; v. ApD Adv. 144.11–145.25 et Il. praef. xxx **241** κατερύκετε Ar 278 Z Ω: καταπαύετε Rhi (168 et 244 contulit Did) **245** παύροισι quidam ante Did: πλεόνεσσι Did 278 Ω μαχέσσασθαι 278 G B, -έσασθαι P M: -ήσασθαι F H, μάχεσθαι U: et -έσσασθαι et -ήσασθαι Eust. – cf. ad A 304, B 377, E 483 **247** ἑὸν 278 Ω*: ἕο quidam ante Did H[a]

{εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο· σὺ δ’ οὐ κατὰ μοῖραν ἔειπες}.
ἀλλ’ ἄγε, λαοὶ μὲν σκίδνασθ’ ἐπὶ ἔργα ἕκαστος,
τούτωι δ’ ὀτρυνέει Μέντωρ ὁδὸν ἠδ’ Ἁλιθέρσης,
οἵ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώϊοί εἰσιν ἑταῖροι.
ἀλλ’, ὀΐω, καὶ δηθὰ καθήμενος ἀγγελιάων
πεύσεται εἰν Ἰθάκηι, τελέει δ’ ὁδὸν οὔ ποτε ταύτην.”
ὣς ἄρ’ ἐφώνησεν, λῦσεν δ’ ἀγορὴν αἰψηρήν.
οἳ μὲν ἄρ’ ἐσκίδναντο ἑὰ πρὸς δώμαθ’ ἕκαστος,
μνηστῆρες δ’ ἐς δώματ’ ἴσαν θείου Ὀδυσῆος.
Τηλέμαχος δ’ ἀπάνευθε κιὼν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
χεῖρας νιψάμενος πολιῆς ἁλὸς ηὔχετ’ Ἀθήνηι·
“κλῦθί μοι, ὃ χθιζὸς θεὸς ἤλυθες ἡμέτερον δῶ
καί μ’ ἐν νηῒ κέλευσας ἐπ’ ἠεροειδέα πόντον
νόστον πευσόμενον πατρὸς δὴν οἰχομένοιο
ἔρχεσθαι· τὰ δὲ πάντα διατρίβουσιν Ἀχαιοί,
μνηστῆρες δὲ μάλιστα κακῶς ὑπερηνορέοντες.”
ὣς ἔφατ’ εὐχόμενος· σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν,
καί μιν φωνήσασ’ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“Τηλέμαχ’, οὐδ’ ὄπιθεν κακὸς ἔσσεαι οὐδ’ ἀνοήμων.
εἰ δή τοι σοῦ πατρὸς ἐνέστακται μένος ἠΰ,

254 cf. Eudoc. 1783 **257**b ApS 17.20, 150.8; Hsch. α 2213; Suda αι 394, τ 200; sch Δ 182b, θ 38 **258** Eudoc. 2027; **258**b sch Pl. Hipp. mai. 295a **261** Clem. Str. 4.142.2 **262** Cent. Par. 37.3a **267**b ApD Pron. 66.24, Adv. 185.24, 209.1; sch Soph. Tr. 1010 **268** (al.) Favor. fr. 72 Amato **271–272** Eudoc. 1947–1948 **271** ApD Synt. 217.16; Hdn ad A 294; **271**a ApD Pron. 107.21; **271** (τοῦ σοῦ –) ApS 69.3; **271**b Plut. fr. 141 S.; (ἐν.) Hsch. ε 2950

251 damn. Düntzer πλεόνεσσι μάχοιτο (nov. Did; cf. 245) 282 Ω: πλέονές οἱ ἕποιντο (ita Buttmann pro -νεσσιν ἕποιτο) Ar (H$^{\lambda}$ M$^{\lambda}$) **256** τελέει 38 Ω*: τελέσει G P^{c} **257** λῦσεν 38 282 tt* Ω: λῦσαν ApS altero loco, Suda αἰψηρήν Arn tt Ω*: λαιψηρήν H$^{\lambda}$ H^{c} P$^{\gamma\rho}$ M^{c} U. – v.l. eadem T 276 **258** ἑὰ t* Ω: τὰ ἃ sch-Pl. **259** ἐς 278 H^{r} Ω*: ἀνὰ M θείου 278 Ω*: θείοι’ P^{c} **260** κιὼν (cf. A 35) H^{a} B U Eust.: (-θεν) ἰὼν Ω* θῖνα Ar F H^{a}: θινὶ (nov. Did) Nic 278 Z Ω* (θινῆι G). – cf. ad ζ 236 **261** ηὔχετ’ van Leeuwen: εὔχετ’ t Ω **262** μοι Ω: μευ t ὃ 278 Ω*: ὃς t G P H^{c} M^{a} **270–271** de interpunctione ambigebat Nic **271** σοῦ tt Ω*: σοὶ F P^{a}

οἷος ἐκεῖνος ἔην τελέσαι ἔργόν τε ἔπος τε,
οὔ τοι ἔπειθ' ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται οὐδ' ἀτέλεστος.
εἰ δ' οὐ κείνου γ' ἐσσὶ γόνος καὶ Πηνελοπείης,
οὔ σ' ἔτ' ἔπειτα ἔολπα τελευτήσειν ἃ μενοινᾷς.
παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται·
οἱ πλέονες κακίους, παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους.
ἀλλ' ἐπεὶ οὐδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσεαι οὐδ' ἀνοήμων,
οὐδέ σε πάγχύ γε μῆτις Ὀδυσσῆος προλέλοιπεν,
ἐλπωρή τοι ἔπειτα τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
τὼ νῦν μνηστήρων μὲν ἔα βουλήν τε νόον τε
ἀφραδέων, ἐπεὶ οὔ τι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι·
οὐδέ τι ἴσσασιν θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν
ὃς δή σφι σχεδόν ἐστιν, ἐπ' ἤματι πάντας ὀλέσθαι.
σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἣν σὺ μενοινᾷς·
τοῖος γάρ τοι ἑταῖρος ἐγὼ πατρώϊός εἰμι,
ὅς τοι νῆα θοὴν στελέω καὶ ἅμ' ἕψομαι αὐτός.
ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει,
ὅπλισσόν τ' ἤϊα καὶ ἄγγεσιν ἄρσον ἅπαντα,
οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι, καὶ ἄλφιτα, μυελὸν ἀνδρῶν,
δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν· ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἑταίρους
αἶψ' ἐθελοντῆρας συλλέξομαι. εἰσὶ δὲ νῆες
πολλαὶ ἐν ἀμφιάλωι Ἰθάκηι, νέαι ἠδὲ παλαιαί·
τάων μέν τοι ἐγὼν ἐπιόψομαι ἥ τις ἀρίστη,
ὦκα δ' ἐφοπλίσσαντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντωι."
ὣς φάτ' Ἀθηναίη κούρη Διός· οὐδ' ἄρ' ἔτι δήν

273 Eudoc. 765 **276** Elias CAG xviii(1).237.37; cf. Clem. Str. 1.11.3 **277** [Plut.] Hom. 2.12.4; Stob. 4.29.38; **277**a Macr. Sat. 5.16.6; **277**b sch A 404c **280** (ἐλπ.) Hsch. ε 2217 **283** Eudoc. 128 **285–287** Porph. ad α 238 **286** cf. Cent. Par. 43.14 **291**b–**292** (– συλλ.) id. ibid.; (ἐθ.) Hsch. ε 648 **293** sch Ar. Ach. 415 **295** (ἐν.) Hsch. ε 3022

272 ἐκεῖνος 278 t Ω: κεῖνος Ar in versu simili O 94. – cf. ad ξ 491 **275** σέ τ' (nov. Did) G Mᶜ, σ' ἔτ' Mᵃ B: σέ γ' F H P: σὲ Ar Eust., σ' U. – cf. ad ν 318 **280** τελευτῆσαι Ω: -τήσειν 278 D (ex 275 u.v.; cf. tamen ψ 287) **283** ἴσσασι(ν) 278 G: ἴσασι(ν) Ω* **284** ὃς 278 Ω: ὡς Nauck σφι Hᵃ? Pᵃ? Uᵃ: σφιν 278 Ω* ὀλέσθαι 166 Ω: ολεσσαι 278 **289** ἤϊα 278 Ω: ἤεια Fröhde, cf. Bechtel Lexil. 152 **289a**]ạημονε[(in quinto pede puto) 278 **292** αἶψ' 278 Ω*: ἇψ t F Hᵃ Pᵃ U εἰσὶ Ω; v. Il. praef. xx **293** ἀμφιᾰ́λωι Hdn **296** ἔτι 278 285 Ω:]ẹπ̣ι 166

Τηλέμαχος παρέμιμνεν, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν.
βῆ δ' ἰέναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιημένος ἦτορ,
ηὗρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν
αἶγας ἀνιεμένους σιάλους θ' εὕοντας ἐν αὐλῆι.
Ἀντίνοος δ' ἰθὺς γελάσας κίε Τηλεμάχοιο
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
"Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, μή τί τοι ἄλλο
ἐν στήθεσσι κακὸν μελέτω ἔργόν τε ἔπος τε,
ἀλλά μοι ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν, ὡς τὸ πάρος περ.
ταῦτα δέ τοι μάλα πάντα τελευτήσουσιν Ἀχαιοί,
νῆα καὶ ἐξαίτους ἐρέτας, ἵνα θάσσον ἵκηαι
ἐς Πύλον ἠγαθέην μετ' ἀγαυοῦ πατρὸς ἀκουήν."
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
"Ἀντίνο', οὔ πως ἐστὶν ὑπερφιάλοισι μεθ' ὑμῖν
δαίνυσθαί τ' ἀκέοντα καὶ εὐφραίνεσθαι ἕκηλον.
ἦ οὐχ ἅλις, ὡς τὸ πάροιθεν ἐκείρετε πολλὰ καὶ ἐσθλά
κτήματ' ἐμά, μνηστῆρες, ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα;
νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμὶ καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων
πυνθάνομαι, καὶ δή μοι ἀέξεται ἔνδοθι θυμός,
πειρήσω, ὥς κ' ὔμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰήλω,
ἠὲ Πύλονδ' ἐλθὼν ἠ' αὐτοῦ τῶιδ' ἐνὶ δήμωι.
εἶμι μέν, οὐδ' ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται ἣν ἀγορεύω,

300 ApS 35.1; **300**a Arn ad X 80; Apio 221.1; (ἀνι.) Hsch. α 5184; **300**b EtM 398.37; EtGud 565.17 Stf. **301** (– γελ.) ApS 90.30 **303–304** Eudoc. 691–692 **305** ead. 1429 **310–313** Porph. ad β 319 (7.17 Sod.) **310–311** Eudoc. 1408–1409; **310**b–**311** (δ.) Suda υ 385 **312** (– πολλά) Porph. l.c. **314–315** [Ammon.] Diff. 188; (– πυνθ.) Favor. Exil. 13.3 **316–317**a Arn ad 325 **316** sch χ 38 **318–320** Porph. Hom. 2.17 Sod. **318** (– ἔσσ.) Hdn ii.828.4, unde Choer. in Thd. ii.27.13

297 παρέμιμνεν 283 Ω*: -έμεινεν 278 N U **298** ἰέναι H[c] P[r] M B: ἴμεναι 278 Ω*. – cf. ad I 596, K 273; in Odyssea saepius fluctuant libri **299** ηὗρε van Leeuwen: εὗρε 166 278 Ω ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν 166 278 285 G[s] B U: ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσιν Ω* **300** θ' εὕοντας 166 [278] tt Z Ω*: θ' εὕδοντας H P[a]: θύοντας flagit. EtM/EtGud **305** μοι 166 t G B U Eust.: μάλ' P[r] U[γρ] Ω* **308** ἠγαθέην 1 166 Ω: ἠμαθίην Rhi? cf. ad δ 702 **311** ἀκέοντα (nov. Did) 166 tt Ω*: ἀέκοντα Rhi P Eust. **312** πάροιθεν 166 Ω: πρόσθεν t **316–317** ath. Ar **316** κῆρας 166 tt Ω*: χεῖρας F. – cf. ad Φ 548

ἔμπορος· οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος οὐδ' ἐρετάων
γίνομαι· ὥς νύ που ὔμμιν ἐείσατο κέρδιον εἶναι."
ἦ ῥα, καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσατ' Ἀντινόοιο
ῥεῖα. μνηστῆρες δὲ δόμον κάτα δαῖτα πένοντο·
οἳ δ' ἐπελώβευον καὶ ἐκερτόμεον ἐπέεσσιν,
ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
"ἦ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἥμιν μερμηρίζει·
ἤ τινας ἐκ Πύλου ἄξει ἀμύντορας ἠμαθόεντος
ἤ' ὅ γε καὶ Σπάρτηθεν, ἐπεί νύ περ ἵεται αἰνῶς·
ἠὲ καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλει, πίειραν ἄρουραν,
ἐλθεῖν, ὄφρ' ἔνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνείκηι,
ἐν δὲ βάληι κρητῆρι καὶ ἡμέας πάντας ὀλέσσηι."
ἄλλος δ' αὖτ' εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
"τίς δ' οἶδ', εἴ κε καὶ αὐτὸς ἰὼν κοίλης ἐπὶ νηός
τῆλε φίλων ἀπόληται ἀλώμενος, ὥς περ Ὀδυσσεύς;
οὕτω κεν καὶ μᾶλλον ὀφέλλειεν πόνον ἄμμιν·
κτήματα γάρ κεν πάντα δασαίμεθα, οἰκία δ' αὖτε
τούτου μητέρι δοῖμεν ἔχειν ἠδ' ὅς τις ὀπυίοι."
ὣς φάν· ὃ δ' ὑψόροφον θάλαμον κατεβήσετο πατρός
εὐρύν, ὅθι νητὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο
ἐσθής τ' ἐν χηλοῖσιν ἅλις τ' εὐῶδες ἔλαιον·
ἐν δὲ πίθοι οἴνοιο παλαιοῦ ἡδυπότοιο
ἕστασαν, ἄκρητον θεῖον ποτὸν ἐντὸς ἔχοντες,
ἑξείης ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες, εἴ ποτ' Ὀδυσσεύς
οἴκαδε νοστήσειε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας.

319 ApS 68.1; Erot. fr. 36; (ἐπ.) Hsch. ε 4526 **320** (ὥς –) Porph. Hom. 7.7 Sod. **321** Orio 19.24, 27.19; Epm. α 277; EtG α 1294/EtM α 1940 **322** (μν. δαῖτα π.) Philod. De bono rege fr. 60 **323** ApS 71.5; Eudoc. 1736, 1886; (ἐπελ.) Hsch. ε 4390 **324** Eudoc. 1742, 1891, 2087 **325–327** [Plut.] Hom. 2. 68.4 **326** (– ἀμ.) ApS 29.5; (ἀμ.) Hsch. α 3858 **328–329** Strab. 8.3.5; (– ἐλθ.) sch O 531c **330** [Plut.] Hom. 2. 211.2 **334** Eus. PE 10.3.22 **338** (ὅθι ν. χρ.) sch Δ 143a[1] **340–341** Porph. ad β 421 **340** Ath. 10d

320 **που** 286 t Ω*, π̣νο̣υ̣ 166: **περ** F Hª Pª B **321** **σπάσατ'** Ar Z G F H: **σπάσεν** (nov. Did) tt Ω* **322** ath. Arph Ar **323** **ἐπελώβευον** 40 166 278 287 tt Ω*: ἐπιλ- G ἐκερτόμεον 166 286 tt Ω*: κερτ- U Eust. **327** **ὅ γε καὶ** 40 166 278 283 287 Ω: νυ καὶ ἐκ t αἰνῶς Ω: οὕτως t **330** **ἡμέας** t Ω: υμεας 166 **337** **κατεβήσετο** 288 G M: -σατο Ω* **338** **ννητὸς** Arph, non Ar

κληϊσταὶ δ᾽ ἔπεσαν σανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι
δικλίδες· ἐν δὲ γυνὴ ταμίη νύκτας τε καὶ ἦμαρ
ἔσχ᾽, ἣ πάντ᾽ ἐφύλασσε νόου πολυϊδρίῃσιν,
Εὐρύκλει᾽, Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο.
τὴν τότε Τηλέμαχος προσέφη θάλαμόνδε καλέσσας·
"μαῖ᾽, ἄγε δή μοι οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον
ἡδύν, ὅ τις μετὰ τὸν λαρώτατος ὃν σὺ φυλάσσεις
κεῖνον ὀϊομένη τὸν κάμμορον, εἴ ποθεν ἔλθοι
διογενὴς Ὀδυσεὺς θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας·
δώδεκα δ᾽ ἔμπλησον καὶ πώμασιν ἄρσον ἅπαντας.
ἐν δέ μοι ἄλφιτα χεῦον ἐϋρραφέεσσι δοροῖσιν·
εἴκοσι δ᾽ ἔστω μέτρα μυληφάτου ἀλφίτου ἀκτῆς.
αὐτὴ δ᾽ οἴη ἴσθι· τὰ δ᾽ ἁθρόα πάντα τετύχθω·
ἑσπέριος γὰρ ἐγὼν αἱρήσομαι, ὁππότε κεν δὴ
μήτηρ εἰς ὑπερῶι᾽ ἀναβῆι κοίτου τε μέδηται.
εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα
νόστον πευσόμενος πατρὸς φίλου, ἤν που ἀκούσω."
ὣς φάτο· κώκυσεν δὲ φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
καί ῥ᾽ ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"τίπτε δέ τοι, φίλε τέκνον, ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
ἔπλετο; πῆι δ᾽ ἐθέλεις ἰέναι πολλὴν ἐπὶ γαῖαν
μοῦνος ἐὼν ἀγαπητός; ὃ δ᾽ ὤλετο τηλόθι πάτρης
διογενὴς Ὀδυσεὺς ἀλλογνώτωι ἐνὶ δήμωι.
οἳ δέ τοι αὐτίκ᾽ ἰόντι κακὰ φράσσονται ὀπίσσω,
ὥς κε δόλωι φθίηις, τάδε δ᾽ αὐτοὶ πάντα δάσονται.

344 Eudoc. 2273; (– σαν.) sch Pind. Nem. 4.37 **350** (λαρ.) Epm. μ 66 **351** A.P. 9.381.5 (cento) **353** Eudoc. 609? (v. ad 379*a*); **353**b Hdn ii.389.27; Epm. α 277; (**πώμ. ἅ.**) EtG α 1546 **354** (**ἄλφ.** –) ApS 59.31; (**δορ.**) Hsch. δ 2219 **355**b sch η 104; (**μυλ. ἄλφ.**) Plut. Mor. 289f; (**μυλ.**) Hsch. μ 1854; Suda μ 1409 **359** (– **Π.**) Strab. 8.5.8 **366**b ApS 22.16; (ἀλλ.) Hsch. α 3142 **367** Eudoc. 143; **367**b–**368**a? sch^{pap} Φ 126–127 (iv.86.18 E.) **368** (**φθ.**) Hsch. φ. 382

346 **πάντα φύλασσε** H M^s B U Eust. **πολυιδρίη(ι)σι(ν)** G^a H M: **-δρεί-** 1 288 Ω* **350** **τὸν** Did Ω: **τῶν** (deprec. Did) G^2 **ὃν** Ω: **ὧν** H^s **353** **ἅπαντα** tt H^a (ex 289) **354** **χεῦον** 38 t Ω*: **χεῦσον** H^c P^c M U **366** **ἀλλογνώτω(ι)** (cf. θ 211) Ω*: **-γνώστω** U: **-γνώτων** (cf. ο 238 al.) tt G M^a? **367** **ὀπίσσω** 1 286 t* Ω: **ὄπισθεν** sch-Φ (si huc facit) **368** **φθίη(ι)ς** F H^c: **φθείης** t Ω*: **φθίηι** vel **φθίεαι** Blass (KB II 563) **δάσονται** fere Ω*: **δάσωνται** 1 286 F H^a B

ἀλλὰ μέν' αὖθ' ἐπὶ σοῖσι καθήμενος· οὐδέ τί σε χρή
πόντον ἔπ' ἀτρύγετον κακὰ πάσχειν οὐδ' ἀλάλησθαι."
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
"θάρσει, μαῖ', ἐπεὶ οὔ τοι ἄνευ θεοῦ ἥδέ γε βουλή.
ἀλλ' ὄμοσον μὴ μητρὶ φίληι τάδε μυθήσασθαι
πρίν γ' ὅτ' ἂν ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται
ἤ' αὐτὴν ποθέσαι καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι,
ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χρόα καλὸν ἰάπτηι."
ὣς ἄρ' ἔφη, γρῆϋς δὲ θεῶν μέγαν ὅρκον ἀπώμνυ.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
αὐτίκ' ἔπειτά οἱ οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσεν,
ἐν δέ οἱ ἄλφιτα χεῦεν ἐϋρραφέεσσι δοροῖσιν·
Τηλέμαχος δ' ἐς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει.
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τηλεμάχωι εἰκυῖα κατὰ πτόλιν ὤιχετο πάντηι,
καί ῥα ἑκάστωι φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον,
ἑσπερίους δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγέρεσθαι ἀνώγει.
ἣ δ' αὖτε Φρονίοιο Νοήμονα φαίδιμον υἱόν
ἤιτεε νῆα θοήν· ὃ δέ οἱ πρόφρων ὑπέδεκτο.
δύσετό τ' ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί·
καὶ τότε νῆα θοὴν ἅλαδ' εἴρυσε, πάντα δ' ἐν αὐτῆι
ὅπλ' ἐτίθει, τά τε νῆες ἐΰσσελμοι φορέουσιν.
στῆσε δ' ἐπ' ἐσχατιῆι λιμένος, περὶ δ' ἐσθλοὶ ἑταῖροι
ἁθρόοι ἠγερέθοντο· θεὰ δ' ὤτρυνεν ἕκαστον.
{ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.}
βῆ δ' ἰέναι πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο·

372 Eudoc. 261, 1322; (μαῖα) Hsch. μ 64 **376** ApS 170.12; Epm. in A 3d[1]; **376**b Strab. 8.6.7 **379** Eudoc. 612; **379***a* v. app. crit. **384** Eudoc. 2227; **384**a (al.) Epm. τ 73 **385** (– θοήν) Epm. ε 207 **388** (al.) Corn. 32.13; sch K 394c; **388**b Porph. Hom. 49.17 Sod.; Choer. in Thd. i.402.32; (ἀγ.) Hsch. α 854

370 ἀλάλησθαι proparox. Hdn 1 Ω*: properisp. Ptol (ad μ 284) G **372** οὔ τοι P M B: οὔ τι t F H U: οὐκ G fin. πομ]πῃ 1 **373** μυθήσασθαι (nov. Did?) Ω: -σεσθαι Ar(?). – cf. Schwyzer–Debr. 296; Chantr. II 310 **375** ἤ '(ϝ)' La Roche Unt. II 146 cl. δ 748 **376** ἰάψηι tt **379a** δώδεκα δ' ἔμπλησεν καὶ πώμασιν ἦρσεν ἅπαντας fort. legit Eudoc. 610, nisi versum ex 353 refinxit **380** ἄλφιτ' ἔχευεν P **383** δ' εἰκυῖα M **385** ἀγερέσθαι Barnes **392** ἁθρόοι vel ἀθρόοι Ω: αὐτὴν H$^{\gamma\rho}$ P$^{\gamma\rho}$ **393** (= 382) om. 1 G B: hab. Ω* **394** ἰέναι [1] Ω*: ἴμεναι G F H^{a}, ἴμεν P$^{\gamma\rho}$. – cf. ad 298

ἔνθα μνηστήρεσσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν,
πλάζε δὲ πίνοντας, χειρῶν δ’ ἔκβαλλε κύπελλα.
οἳ δ’ εὕδειν ὤρνυντο κατὰ πτόλιν, οὐδ’ ἄρ’ ἔτι δήν
εἵατ’, ἐπεί σφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν.
αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἐκπροκαλεσσαμένη μεγάρων εὖ ναιετaόντων,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν·
  “Τηλέμαχ’, ἤδη μέν τοι ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι
εἵατ’ ἐπήρετμοι, τὴν σὴν ποτιδέγμενοι ὁρμήν·
ἀλλ’ ἴομεν, μὴ δηθὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο.”
  ὣς ἄρα φωνήσασ’ ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
καρπαλίμως· ὃ δ’ ἔπειτα μετ’ ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
ηὗρον ἔπειτ’ ἐπὶ θινὶ κάρη κομόωντας ἑταίρους,
τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ’ ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο·
  “δεῦτε, φίλοι, ἤϊα φερώμεθα· πάντα γὰρ ἤδη
ἁθρό’ ἐνὶ μεγάρωι. μήτηρ δ’ ἐμὴ οὔ τι πέπυσται
οὐδ’ ἄλλαι δμωιαί, μία δ’ οἴη μῦθον ἄκουσεν.”
  ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ’ ἅμ’ ἕποντο.
οἳ δ’ ἄρα πάντα φέροντες ἐϋσσέλμωι ἐνὶ νηΐ
κάτθεσαν, ὡς ἐκέλευσεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
ἂν δ’ ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν’, ἦρχε δ’ Ἀθήνη,
νηῒ δ’ ἐνὶ πρυμνῆι κατ’ ἄρ’ ἕζετο· ἄγχι δ’ ἄρ’ αὐτῆς
ἕζετο Τηλέμαχος. τοὶ δὲ πρυμνήσι’ ἔλυσαν,

396a sch Φ 269b[1] **397–398** Eudoc. 1600–1601 **401** cf. Cent. Par. 5.48 **402** Porph. Il. 77.23 Schr. **404** Eudoc. 764 **406** ead. 1002; **406**b cf. Pl. Phaedr. 266b; Clem. Str. 2.104.3; Procl. in Parm. 649.18 **408** Porph. ad α 238 **409**b (al.) Procl. in Tim. i.68.11; EtGud 279.2 Stz.; sch Λ 690b; sch Pind. Ol. 10.83a, Pyth. 3.43a; sch Aesch. Sept. 620e; (ἲς T.) Apio 234.1 **410** (– φερ.) ApS 83.3; sch^{D} N 103; EtM 423.22

395 ὕπνον Ω: οἶνον H^{c} P^{γρ} **397** ὤρνυντο 1 t Ω*: ὄρν- P^{a} U **402** ἑταῖροι Ω*: Ἀχαιοὶ G P **403** ποτιδέγμενοι Ω*: προτι- Z F B **404** ath. Zen **407** αὐτὰρ ἐπεί ῥ’ ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν (= δ 428) add. G^{m} P^{m} Ω*: abest ab 1 138 286 G F P **408** ηὗρον van Leeuwen: εὗρον t Ω*: εὗρεν H^{a} M$^{c?}$ U: ευ̣ρ̣[1 ἑταίρους 138 286 t G^{γρ} F H M^{s} B^{γρ}: Ἀχαιοὺς 1 Ω* **410** ἤϊα 1 286 tt Ω: ὄφρ’ ἦια Callistr, cf. ε 266 al. **411** δ’ ἐμὴ 286 Ω*: δ’ ἐμοὶ H^{a} (‘non male, si scribatur δέ μοι’ van Leeuwen) **414** ἐνὶ 286 Ω*: ἐπὶ G B U **417** πρυμνῆι Bekker: parox. Ar Ω

ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καθῖζον.
τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ἀκραῆ Ζέφυρον κελάδοντ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
ὅπλων ἅπτεσθαι· τοὶ δ' ὀτρύναντος ἄκουσαν.
ἱστὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
στῆσαν ἀείραντες, κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν,
ἕλκον δ' ἱστία λευκὰ ἐϋστρέπτοισι βοεῦσιν.
ἔμπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
στείρηι πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης·
δησάμενοι δ' ἄρα ὅπλα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν
στήσαντο κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,
λεῖβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰειγενέτῃσιν,
ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλαυκώπιδι κούρηι.
παννυχίη μέν ῥ' ἥ γε καὶ ἠῶ πεῖρε κέλευθον·
γ ἠέλιος δ' ἀνόρουσε λιπὼν περικαλλέα λίμνην
οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι φαείνοι
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·

419 Cent. Par. 33.10; **419**b Hdn ad Β 175; EtG 250 M. **421** ApS 21.1; **421**a Hdn ad μ 313; (ἀκρ.) Hsch. α 2528 (cf. 2538 ἀκραέα) **422** (ἑτ. –) Cent. Par. 14.34 **424** al. (μεσ.) Hsch. μ 918 **425**a Hdn ad Β 777 **426–427** Cent. Par. 33.12, 14 **427** (– ἱστ.) ApS 134.28; EtM 687.44 **434–γ 1** Porph. Hom. 62.9 Sod **434** Hdn ad Ω 8; Hsch. η 1038; (π. κ.) sch θ 183 **γ 1–2** [Plut.] Hom. 2.104.2 **1** ApS 30.32; Plut. Mor. 400a; Philostr. Vit. Soph. 2.7.3; Porph. Hom. 62.11 Sod.; Aristid. Quint. 2.9; Olymp. CAG xii(2).110.19; Cent. Par. 34.1; sch Eur. Hec. 446; sch Arat. p.28.26 M.; EtM 566.15; (– λιπ.) D.H. Comp. 33; **1**b ApS 108.29; sch Arat. 314 **2** Eudoc. 1363; **2**b ApD Coni. 243.28 **3** Cent. Par. 36.23

419 καθῖζον Bekker: κάθιζον tt Z Ω (cf. Hdn ad Γ 426) **421** ἀκραῆ 286 tt Z Ω: ἀκραέα van Leeuwen cl. Hsch. (ακραέϝα iam Knight; cf. etiam Simon. fr. eleg. 22.8): εὐκραῆ H$^{\gamma\rho}$ P$^{\gamma\rho}$ Eust.$^{\gamma\rho}$ **422** ἐποτρύνας t Ω*: -νων G H$^{\gamma\rho}$ ("διχῶς") H^{c} P. – cf. ad ι 488, 561, ο 217, 287 ἐκέλευσε(ν) t Ω*: -ευεν H^{a} **423** ὀτρύναντος P B U: -νοντος Ω*. – cf. ad ι 488, 561, τ 419, Μ 468, Ο 744 **426** (= ο 291) om. H; habent 286 t Ω* **427** ἔμπρησεν fere Knight: ἔπρησεν 286 tt Ω: possis ἐν δ' ἔπρησ', cf. Α 481 **428** μεγάλ' 286 Ω: μέγα Bentley; cf. ad Α 482 **429** ἡ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον (= Α 483) add. Ω* (κέλευθα F): abest ab 286 289 G P^{a} B **434** ath. aliquis u.v. (sch Ω 8b), om. U μέν ῥ' 138 289 tt* Ω: μὲν ἄρ' Porph. **γ 2** φαείνοι h36 h47 ApD G P^{a}: -νηι t* Z Ω*

οἳ δὲ Πύλον, Νηλῆος ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
ἷξον. τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον,
ταύρους παμμέλανας, ἐνοσίχθονι Κυανοχαίτηι.
ἐννέα δ' ἕδραι ἔσαν, πεντηκόσιοι δ' ἀν' ἑκάστηι
εἵατο, καὶ προὔχοντο ἑκάστοθι ἐννέα ταύρους.
εὖθ' οἳ σπλάγχνα πάσαντο, θεῶι δ' ἐπὶ μηρία καῖον,
οἳ δ' ἰθὺς κατάγοντο ἰδ' ἱστία νηὸς ἐΐσης
στεῖλαν ἀείραντες, τὴν δ' ὥρμισαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί·
ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη.
τὸν προτέρη προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
"Τηλέμαχ', οὐ μέν σε χρὴ ἔτ' αἰδοῦς, οὐδ' ἠβαιόν·
τούνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλως, ὄφρα πύθηαι
πατρός, ὅπου κύθε γαῖα καὶ ὅν τινα πότμον ἐπέσπεν.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἰθὺς κίε Νέστορος ἱπποδάμοιο·
εἴδομεν ἥν τινα μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκευθεν.
ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν."
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
"Μέντορ, πῶς ταρ ἴω; πῶς ταρ προσπτύξομαι αὐτόν;
οὐδέ τί πω μύθοισι πεπείρημαι πυκινοῖσιν·
αἰδὼς δ' αὖ νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι."

4–6 Strab. 8.3.16 **4–5** [Plut.] Hom. 2.47.2; **4–5** (ἷξον) Strab. 8.3.1 **6** sch Pind. Ol. 13.99c, Pyth. 4.365c, Nem. 6.69a; **6**a Corn. 22.3; **6**b Cocondr. 234.16 **7** Eudoc. 1209; **7**b sch Θ 562–563a **8**a Hdn ad O 10; (πρ. ἑκ. τ.) sch Δ 156a **9**a Ath. 23f **15** (– ἐπ.) sch Γ 47a; Epm. ε 101 **20** (= 328) Plut. Mor. 32a; Eudoc. 395; Philop. De opif. mundi 4.20; Stob. 3.11.3, 12.7; resp. Arist. EE 1234a1; **20**a Hdn ad Δ 235, Φ 276 **22** Cic. ad Att. 9.8.2 **24** Arn ad O 119; Cocondr. 243.13; sch γ 43

7 πεντηκόσιοι (nov. Did) tt H^{γρ} Ω*: πεντακόσιοι Ar Hdn U: πεντήκοντα H ἀν' sch-Θ H^{γρ}: ἐν t* Ω **8** προὔχοντο Ar t* Z Ω: -οντες Hdn (t): προὔθεντο E^{λ}, προέθεντο U^{gl} (cf. A.R. 1.421) ἑκάστοθι t Z Ω,]τοθι δ εν[νεα 290: -οθεν quidam ap. Did **9** εὖθ' t Ω*: ἔνθ' F P U σπλάγχνα πάσαντο (ut Ar ad A 464) G B Eust.: σπλάγχν' ἐπ- t Z Ω*: ἐδάσαντο quidam ap. Did μηρία καῖον Ω*: μηρί' ἔκαιον M, ἔκηον H. – cf. A 40, Θ 240^{vl}, Λ 773^{vl}, X 170, Ω 34 **10** κατάγοντο ἰδ' Ar Ω: κάταγον τοὶ δ' Hdn. – cf. ad α 112 **11** στεῖλαν Ar Z Ω: στῆσαν Zen **17** ἱπποδάμοιο Ω: ὄφρα τάχιστα H^{γρ} P^{γρ} **19** λίσσεσθαι δέ μιν αὐτόν, ὅπως νημερτέα εἴπη(ι) (= 327) add. H M B U Eust. et mg. G^{2} F^{2} P^{2} **20** (= 328) etiam damn. Bekker; habet g^{V} **22** τ'ἂρ fere libri (γὰρ H^{c} priore loco, altero τ'ἂρ ex ἄρ; τ'ἄρ' … δ'ἂρ U) **24** νέον ἄνδρα Ar t g^{V} Ω: νέωι ἀνδρὶ Rhi Did

τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
"Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῇισι νοήσεις,
ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται· οὐ γὰρ ὀΐω
οὔ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαί τε τραφέμεν τε."
ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
καρπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
ἷξον δ' ἐς Πυλίων ἀνδρῶν ἄγυρίν τε καὶ ἕδρας,
ἔνθ' ἄρα Νέστωρ ἧστο σὺν υἱάσιν, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
δαῖτ' ἐντυνόμενοι κρέα τ' ὤπτων ἄλλά τ' ἔπειρον.
οἳ δ' ὡς οὖν ξείνους ἴδον, ἁθρόοι ἦλθον ἅπαντες
χερσίν τ' ἠσπάζοντο καὶ ἑδριάασθαι ἄνωγον.
πρῶτος Νεστορίδης Πεισίστρατος ἐγγύθεν ἐλθών
ἀμφοτέρων ἕλε χεῖρα καὶ ἵδρυσεν παρὰ δαιτί
κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν ἐπὶ ψαμάθοις ἁλίῃσιν
πάρ τε κασιγνήτωι Θρασυμήδεϊ καὶ πατέρι ὧι.
δῶκε δ' ἄρα σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
χρυσείωι δέπαϊ· δειδισκόμενος δὲ προσηύδα
Παλλάδ' Ἀθηναίην, κούρην Διὸς αἰγιόχοιο·
"εὔχεο νῦν, ὦ ξεῖνε, Ποσειδάωνι ἄνακτι·
τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε δεῦρο μολόντες.
αὐτὰρ ἐπὴν σπείσῃς τε καὶ εὔξεαι, ἣ θέμις ἐστίν,
δὸς καὶ τούτωι ἔπειτα δέπας μελιηδέος οἴνου
σπεῖσαι, ἐπεὶ καὶ τοῦτον ὀΐομαι ἀθανάτοισιν

26–28 Pl. Leg. 804a; Max. Tyr. 8.5 **26** (ἄλλα μ. αὐ.) + **27** (– ὑποθ.) Cic. ad Att. 9.15.4 **27** (– ὑποθ.) Procl. in Remp. ii.298.27; (οὐ γὰρ –)–**28** Max. Tyr. 38.1 **33** (ἄλλά τ' –) sch Ω 8b **35** Eudoc. 1148; **35**b Hdn ad Z 268 **36–37** Erot. ι 16 **37** sch Λ 777–779a^{1} **38** Cent. Par. 36.26; **38**a ApS 106.3; sch Hes. Op. 61c; (κώ.) Suda κ 2222; **38**b [Ammon.] Diff. 522 **39** ApD Synt. 205.5, Pron. 47.20; Prisc. Inst. 13.28 **40** (ἐν δ' –)–**41**a Ath. 11.783a **44** EtM 252.8 **46**b? Hdn ad Λ 385

27 ἦ γὰρ Bentley, cf. E 278 **30** ὃ om. F^{a} H (δ'ἤπειτα H^{c}) **31** ἄγυρίν P^{γρ} Ω*: ἀγορήν H^{c} P M^{γρ} U^{γρ} **33** (ἄλλά) τ' t G H P M^{a}: δ' Ω* **38** κώεσ(σ)ιν ἐν μαλ- tt* Z Ω: κώεσσιν μαλ- ApS **41** χρυσείωι δέπαϊ Ar^{ab} (καὶ σχεδὸν ἅπασαι) B Eust.: χρυσέωι ἐν δέπαϊ (nov. Did) fere Ω*. – cf. ζ 78, υ 261 et ad ο 149, Ω 285 δειδισκόμενος, v. ad Δ 4 **44** μολοντε 167 **45** ἧ, v. ad B 73, Ψ 581: ἦ fere Ω (ἦ P^{a}? M) **46** δέπας 292 g^{V} Ω: δέπαι t (si huc respicit) μελιήδέος Hdn

εὔχεσθαι· πάντες δὲ θεῶν χατέουσ' ἄνθρωποι.
ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν, ὁμηλικίη δ' ἐμοὶ αὐτῶι·
τούνεκα σοὶ προτέρωι δώσω χρύσειον ἄλεισον."
ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἡδέος οἴνου·
χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένωι ἀνδρὶ δικαίωι,
οὕνεκα οἷ προτέρηι δῶκε χρύσειον ἄλεισον.
αὐτίκα δ' ηὔχετο πολλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι·
"κλῦθι, Ποσείδαον γαιήοχε, μηδὲ μεγήρηις
ἡμῖν εὐχομένοισι τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
Νέστορι μὲν πρώτιστα καὶ υἱάσι κῦδος ὄπαζε,
αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβὴν
σύμπασιν Πυλίοισιν ἀγακλειτῆς ἑκατόμβης.
δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι,
οὕνεκα δεῦρ' ἱκόμεσθα θοῆι σὺν νηῒ μελαίνηι."
ὣς ἄρ' ἔπειτ' ἠρᾶτο, καὶ αὐτὴ πάντα τελεύτα.
δῶκε δὲ Τηλεμάχωι καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον·
ὣς δ' αὔτως ἠρᾶτο Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
οἳ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
μοίρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
"νῦν δὴ κάλλιόν ἐστι μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
ξείνους, οἵ τινές εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς.
ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;

48 Eudoc. 1561; (π. –) Plut. Mor. 745a; Aristid. Or. 45.5 **49**b ApD Pron. 45.27 **50** Ath. 11.783a; **50**a Hdn ad A 294a[1] **52** Plut. Mor. 30e; [Plut.] Hom. 2. 143 **57** + **60** sch ζ 327 **58** Eudoc. 1213 **59**a Hdn ad Π 248 **61** ApD Coni. 238.1 **62** Eudoc. 711; sch N 61b **63** (– δέπ.) Ath. 11.783a **65** (κρέ' ὑπ.) Plut. Mor. 684a **66** Eudoc. 1202, 1391; EtM 251.35; (– δαίν.) EtM 589.31; **66**a [Hdn] AO iii.238.32 **69** Eudoc. 1134; **69**b (al.) Hdn ad Π 47 **70** (τάρπ.) ApS 150.20 (Hld fr. 38); Hsch. τ 201 **71–74**a Anon. in Iliadis cod. A f. 8^{r} (i.lxv.25 Erbse) **71**b Epm. π 124

50 σοὶ Ar Hdn t: (τούνεκά) σοι Ω* B^{s}: τοι Zen F H^{a} M^{a} B **51** δέπας ἡδέος οἴνου 292 Ω* (δ. μελιηδέος H^{s} P^{γρ} B U ex 46): ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων (cf. A 446, Ψ 797) H^{s} P **54** ηὔχετο van Leeuwen: εὔχ- Ω **55** Ποσείδαον H^{c} P^{c} B, Ποσειδᾶον M^{c}: Ποσειδάων Ω* **60** πρήξαντα t Ω: -αντε Bentley **62** αὐτῆ B U^{a} πάντα τελεύτα tt Ω*: πάντ' ἐτ- F B **69** ἔρεσθαι Ω; cf. ad α 405

ἤ τι κατὰ πρῆξιν, ἦ μαψιδίως ἀλάλησθε
οἷά τε ληϊστῆρες ὑπεὶρ ἅλα, τοί τ' ἀλόωνται
ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;"
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
θαρσήσας· αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη
θῆχ', ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο·
"ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
εἴρεαι ὁππόθεν εἰμέν· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω.
ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης Ὑπονηΐου εἰλήλουθμεν·
πρῆξις δ' ἥδ' ἰδίη, οὐ δήμιος, ἣν ἀγορεύω.
πατρὸς ἐμοῦ κλέος εὐρὺ μετέρχομαι, ἤν που ἀκούσω,
δίου Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὅν ποτέ φασιν
σὺν σοὶ μαρνάμενον Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξαι.
ἄλλους μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι Τρωσὶν πολέμιζον,
πευθόμεθ', ἧχι ἕκαστος ἀπώλετο λυγρῶι ὀλέθρωι·
κείνου δ' αὖ καὶ ὄλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων.
οὐ γάρ τις δύναται σάφα εἰπέμεν ὁππόθ' ὄλωλεν,
εἴθ' ὅ γ' ἐπ' ἠπείρου δάμη ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
εἴτε καὶ ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν Ἀμφιτρίτης.
τούνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα
κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴ που ὄπωπας
ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
πλαζομένου· περὶ γάρ μιν ὀϊζυρὸν τέκε μήτηρ.

73–74a Iul. Or. 7.201a **72–74** Macr. Sat. 5.8.2 **73** Cent. Par. 50.21; sch Thuc. 1.5.2; **73**a sch Ar. Av. 1427; sch Thuc. 4.59.2 **79**a Ammon. CAG iv(5).61.1 **80** [Ammon.] Diff. 188; Porph. Hom. 93.4 Sod. **81** Strab. 10.2.11; Philox. fr. 406; Porph. ad α 186; (– ὑπον.) Epm. ν 16; EtM 603.20 (Hdn ii.555.10); EtGud 407.42 Stz. **83** Porph. ad β 152; (– μετ.) ApD Synt. 217.15, 219.10, Pron. 76.9; Porph. Hom. 98.20 Sod.; (– κλ.) ApD Pron. 107.23 **87** (– ἀπ.) Suda π 3173; **87**a ApD Synt. 412.5 **88** Suda π 3173 **92** (– ἱκ.) ApD Synt. 415.9; (αἴ –)–**93** (ἐν.) Porph. Hom. 93.12 Sod. **95** Cent. Par. 31.7

72–74 (= ι 253–255) susp. Ar; cf. Blass 57 sq. **78** ἠδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν (= α 95) add. B U et mg. F[2] H P[2] M: abest ab 138a 139b Ω* **81** δ' ἐξ EtGud Ὑπονηΐου sch Z Ω*: ὑπὸ Νηΐου tt P B U. – cf. ad α 186 εἰλήλουθμεν 118a Ω: -λυθμεν Naber Qu. Hom. 87. – v. ad I 49 **82** οὐ δήμιος Ar 138a 139b Ω: ἐκδήμιος Arph ἀγορεύω Ar 138a Ω*: -εύσω F **89** οπ̣π̣ο̣τ̣ 167 **92** τὰ σὰ 139b Ω: τεὰ Knight. – cf. ad A 207

μηδέ τί μ’ αἰδόμενος μειλίσσεο μηδ’ ἐλεαίρων,
ἀλλ’ εὖ μοι κατάλεξον ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.
λίσσομαι, εἴ ποτέ τοί τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς
ἢ’ ἔπος ἠέ τι ἔργον ὑποστὰς ἐξετέλεσσεν
δήμωι ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ’ Ἀχαιοί,
τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπες.”
τὸν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
“ὦ φίλ’, ἐπεί μ’ ἔμνησας ὀϊζύος, ἣν ἐν ἐκείνωι
δήμωι ἀνέτλημεν μένος ἄσχετοι υἷες Ἀχαιῶν,
ἠμὲν ὅσα ξὺν νηυσὶν ἐπ’ ἠεροειδέα πόντον
πλαζόμενοι κατὰ ληΐδ’, ὅπηι ἄρξειεν Ἀχιλλεύς,
ἠδ’ ὅσα καὶ περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
μαρνάμεθ’· ἔνθα δ’ ἔπειτα κατέκταθεν ὅσσοι ἄριστοι·
ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται ἀρήϊος, ἔνθα δ’ Ἀχιλλεύς,
ἔνθα δὲ Πάτροκλος θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,
ἔνθα δ’ ἐμὸς φίλος υἱός, ἅμα κρατερὸς καὶ ἀμύμων,
Ἀντίλοχος, περὶ μὲν θείειν ταχὺς ἠδὲ μαχητής·
ἄλλά τε πόλλ’ ἐπὶ τοῖς πάθομεν κακά. τίς κεν ἐκεῖνα
πάντά γε μυθήσαιτο καταθνητῶν ἀνθρώπων;
οὐδ’ εἰ πεντάετές γε καὶ ἑξάετες παραμίμνων
ἐξερέοις ὅσα κεῖθι πάθον κακὰ δῖοι Ἀχαιοί·
πρίν κεν ἀνιηθεὶς σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκοιο.
εἰνάετες γάρ σφιν κακὰ ῥάπτομεν ἀμφιέποντες
παντοίοισι δόλοισι, μόγις δ’ ἐτέλεσσε Κρονίων.
ἔνθ’ οὔ τίς ποτε μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἄντην
ἤθελ’, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὀδυσσεύς

96–97a sch [Aesch.] Prom. 683/4 **96** Anon. Fig. iii.155.19 Sp.; (– μειλ.) sch H 409–410b[1] **103** (– ὀϊζ.) sch δ 204 **106**b sch Ω 657–658 **109–111**a Auct. π. ὕψ. 9.12 **109–110**a ApS 69.11 **109** [Ammon.] Diff. 170; **109**a ApD Adv. 154.19; sch O 9 **113** (τίς –)–**116** Aristid. Or. 48.58; Macr. Sat. 5.4.7 **118** ApS 26.3; (– ῥ.) Epm. ε 154; (εἰν. κ. ῥ.) sch O 16b; **118**b Hclt. Alleg. 73.5; (ἀμφ.) Hsch. α 4012 **121** Arn ad Φ 366 **121**b–**122**a sch Λ 430c

98 τι 139b G H^{c} M^{c}: om. Ω* **101** ἐνίσπες G H^{a} P^{a} B, ἔνισπες Z: ἔνισπε Ω*: utrumque agn. Hdn (ad Ω 388) **111** ἀμύμων (cf. Σ 55, Φ 546, Hymn. Ap. 100) 167 P$^{\gamma\rho}$ Ω*: ἀταρβὴς (cf. N 299) G U, -ῆς P **113** ἄλλά γε H$^{\gamma\rho}$ **115** γε Ω: τε Macr.^{vl} **117** σὴν Ω: ἣν P$^{\gamma\rho}$ **120** τίς ποτε H$^{\gamma\rho}$ Ω*: πω τις G H

παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τεός, εἰ ἐτεόν γε
κείνου ἔκγονός ἐσσι· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
ἤτοι γὰρ μῦθοί γε ἐοικότες, οὐδέ κε φαίης
ἄνδρα νεώτερον ὧδε ἐοικότα μυθήσασθαι.
ἔνθ' ἤτοι εἵως μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς
οὔτέ ποτ' εἰν ἀγορῆι δίχ' ἐβάζομεν οὔτ' ἐνὶ βουλῆι,
ἀλλ' ἕνα θυμὸν ἔχοντε νόωι καὶ ἐπίφρονι βουλῆι
φραζόμεθ' Ἀργείοισιν ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο.
αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν,
{βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιούς,}
καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μήδετο νόστον
Ἀργείοις, ἐπεὶ οὔ τι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι
πάντες ἔσαν· τώ σφεων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον
μήνιος ἐ̄ξ ὀλοῆς Γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης,
ἥ τ' ἔριν Ἀτρεΐδηισι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν.
τὼ δὲ καλεσσαμένω ἀγορὴν ἐ̄ς πάντας Ἀχαιούς –
μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
οἳ δ' ἦλθον οἴνωι βεβαρηότες υἷες Ἀχαιῶν –
μῦθον μυθείσθην, τοῦ εἵνεκα λαὸν ἄγειραν.
ἔνθ' ἤτοι Μενέλαος ἀνώγει πάντας Ἀχαιούς
νόστου μιμνήσκεσθαι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
οὐδ' Ἀγαμέμνονι πάμπαν ἑήνδανε· βούλετο γάρ ῥα
λαὸν ἐρυκακέειν ῥέξαι θ' ἱερὰς ἑκατόμβας,

122 (εἰ –)–**123** [Ammon.] Diff. 161 **123**b ApS 140.30; sch Pind. Isth. 5.36b **126–127** (– ἐβ.) sch Θ 92 **127–128** cf. [Plut.] Hom. 2.145.6; **127–128** (– νόωι) + **129** Philod. De bono rege xxix 26 **127** (ἐβ.) Hsch. ε 55 **128** (ἕνα –) EtM 458.19; sch^{h} A 1 (An. Par. iii.113.23) **130** cf. ad ν 316 **134** (τώ –) ApD Pron. 96.8; Hdn i.558.2 **135**a Sophron. in Thd. 405.3 **138** Cent. Par. 44.47 **139** Epm. κ 153 **143** (– ἑήνδ.) Hdn ad Δ 3

126 τεῖος Brandreth 105 **127** δίχ' ἐβάζομεν tt Ω*: δίχα β- B U Eust. **128** ἐπίφρονι βουλῆι Z Ω*: -φρονα βουλήν tt F (qui et νόον) **129** γένοιτο B: γένηται Ω*: periit t **130** post h.v. versum βουλῆι καὶ μύθοισι καὶ ἠπεροπηΐδι τέχνηι (ep. adesp. 11 W.) fort. legerunt Strab. (13.1.41) et Philod. **131–178** m. rec. suppl. U^{2}; non cito **131** (= ν 317) del. Nitzsch **133** οὐδὲ Ω*: οὔτε P **134** τώ H^{a} M^{a}: τῶ(ι) Hdn Ω* **137** ἐ̄ς agn. Hdn **140** οὗ G P **141** Ἀχαιούς Ω*: ἑταίρους B **143** ἑήνδανε Ω: ἐ(ϝ)άνδανε Bentley, prob. Wackernagel KS 1559 **144** ῥέξαι H^{s} P^{γρ} M B Tz Eust.: ῥέξειν Ω* ἱερὰς ἑκατόμβας 167 Ω*: -ὴν -ην G

ὡς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιτο,
νήπιος, οὐδὲ τὸ ἤιδε’, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
οὐ γάρ τ’ αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων.
ὣς τὼ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένω ἐπέεσσιν
ἔστασαν· οἳ δ’ ἀνόρουσαν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί
ἠχῆι θεσπεσίηι, δίχα δέ σφισιν ἥνδανε βουλή.
νύκτα μὲν ἀέσαμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντες
ἀλλήλοις· ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἤρτυε πῆμα κακοῖο·
ἠῶθεν δ’ οἳ μὲν νέας εἵλκομεν εἰς ἅλα δῖαν
κτήματά τ’ ἐντιθέμεσθα βαθυζώνους τε γυναῖκας·
ἡμίσεες δ’ ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες
αὖθι παρ’ Ἀτρεΐδηι Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
ἡμίσεες δ’ ἀναβάντες ἐλαύνομεν. αἳ δὲ μάλ’ ὦκα
ἔπλεον, ἐστόρεσεν δὲ θεὸς μεγακήτεα πόντον.
ἐς Τένεδον δ’ ἐλθόντες ἐρέξαμεν ἱρὰ θεοῖσιν,
οἴκαδε ἱέμενοι· Ζεὺς δ’ οὔ πω μήδετο νόστον,
σχέτλιος, ὅς ῥ’ ἔριν ὦρσε κακὴν ἔπι δεύτερον αὖτις.
οἳ μὲν ἀποστρέψαντες ἔβαν νέας ἀμφιελίσσας
ἀμφ’ Ὀδυσῆα ἄνακτα δαΐφρονα ποικιλομήτην,
αὖτις ἐπ’ Ἀτρεΐδηι Ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντες·
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀολλέσιν, αἵ μοι ἕποντο,
φεῦγον, ἐπεὶ γίνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων,
φεῦγε δὲ Τυδέος υἱὸς ἀρήϊος, ὦρσε δ’ ἑταίρους.
ὀψὲ δὲ δὴ μετὰ νῶϊ κίε ξανθὸς Μενέλαος,
ἐν Λέσβωι δ’ ἔκιχεν δολιχὸν πλόον ὁρμαίνοντας,
ἢ καθύπερθε Χίοιο νεοίμεθα παιπαλοέσσης
νήσου ἔπι Ψυρίης, αὐτὴν ἐπ’ ἀριστέρ’ ἔχοντες,

145–147 (– νόος) Philod. De piet. 6352 Obb. **147** Porph. Hom. 80.16 Sod. **151** ApS 10.18; EtG α 1259/EtM α 1903; **151**a Hdn ad γ 490; (ἀέσ.) Hsch. α 1410 **158** Eudoc. 348; (ἐστ. –) EtM 728.35; (ἐστ.) Apio 238.13 **161** Eudoc. 1424 **169**b Cic. ad Att. 16.6.1, 13a.1 **172**b + **171** Cic. ad Att. 16.13a.2 **171**a St. Byz. s. Ψύρα; sch ο 403

146 ἤιδε’ dedi: ἤ(ι)δη Philod. Ω*: ἤιδει t* P M: (ϝ)είδε’ (et ὅ ϝ’) van Leeuwen. – cf. ad β 122 **151** ἀέσαμεν Did Porph tt Z P[γρ] Ω*: εἰάσαμεν “ἐν ταῖς χαριεστέραις”, F H[γρ] P **152** κα]κοισιν̣ 167 **153** εἰς ἅλα δῖαν 167 Ω*: ἀμφιελίσσας H[γρ] B **163** ποικιλομήτην Ω*, Eust. disertim: -ομῆτιν G, -όμητιν H[c]. – cf. ad η 168 **166** ὃ Hdn Ω Eust. (ad loc.): ἃ Eust. 1461.1 **169** πλου̣ν̣ 139

ἢ' ὑπένερθε Χίοιο, παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα.
ἠιτέομεν δὲ θεὸν φῆναι τέρας· αὐτὰρ ὅ γ' ἥμιν
δεῖξε, καὶ ἠνώγει πέλαγος μέσον εἰς Εὔβοιαν
τάμνειν, ὄφρα τάχιστα ὕπεκ κακότητα φύγοιμεν.
ὦρτο δ' ἐπὶ λιγὺς οὖρος ἀήμεναι· αἳ δὲ μάλ' ὦκα
ἰχθυόεντα κέλευθα διέδραμον, ἐς δὲ Γεραιστόν
ἐννύχιαι κατάγοντο· Ποσειδάωνι δὲ ταύρων
πόλλ' ἐπὶ μῆρ' ἔθεμεν, πέλαγος μέγα μετρήσαντες.
τέτρατον ἦμαρ ἔην, ὅτ' ἐν Ἄργει νῆας ἐΐσας
Τυδείδεω ἕταροι Διομήδεος ἱπποδάμοιο
ἔστασαν· αὐτὰρ ἐγώ γε Πύλονδ' ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
οὖρος, ἐπεὶ δὴ πρῶτα θεὸς προέηκεν ἀῆναι.
ὣς ἦλθον, φίλε τέκνον, ἀπευθής, οὐδέ τι οἶδα
κείνων, οἵ τ' ἐσάωθεν Ἀχαιῶν οἵ τ' ἀπόλοντο.
ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν
πεύθομαι, ἣ θέμις ἐστί, δαήσεαι, οὐδέ σε κεύσω.
εὖ μὲν Μυρμιδόνας φάσ' ἐλθέμεν ἐγχεσιμώρους,
οὓς ἄγ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱός,
εὖ δὲ Φιλοκτήτην, Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν·
πάντας δ' Ἰδομενεὺς Κρήτην εἰσήγαγ' ἑταίρους,
οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δέ οἱ οὔ τιν' ἀπηύρα.
Ἀτρείδην δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκούετε νόσφιν ἐόντες,
ὥς τ' ἦλθ' ὥς τ' Αἴγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
ἀλλ' ἤτοι κεῖνος μὲν ἐπισμυγερῶς ἀπέτεισεν·
ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι
ἀνδρός, ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐτείσατο πατροφονῆα,

172b EtM 817.42 (Hdn ii.177.15) **173** Cent. Par. 3.25 **176** (οὖρ.) Hsch. ο 1863; (ἀήμ.) EtM α 255 **177** (ἐς δὲ –)–**178**a Strab. 10.1.7 **180** (– Ἄργ.) sch E 408b **188** (– ἐλθ.) + **190**a sch B 382c **190**b St. Byz. α 3 **191–192** Strab. 10.4.15 **194** (– ἐμ.) EtM 824.46; EtGud 582.32 Stz. **195** Eudoc. 2008; (ἐπισμ.) Hdn ad E 178, I 456b; Hsch. ε 5196 **196** GVI 1645.1 (Ephesi, saec. i p.C.); [Plut.] Hom. 2.139.2; sch Λ 793

173 ἥμιν 297, ἥμῖν (sic) P: ἡμῖν t Ω* **175** τάμνειν Voss Randgl. 52: τέμνειν Ω ὕπεκ dedi, cf. Il. praef. xviii sq.: ὑπεκ vel ὑπ' ἐκ Ω **178** ἐννύχιαι Ar Z P$^{\gamma\rho}$ Ω*: -ιοι Rhi t P **180** ἐν 41 t Ω*: ἐπ' G H^{a} **182** ἔστασαν Ω*: ἕστ- M^{c} B U. – cf. ad M 56, θ 435 **185** τε σάωθεν P^{a} B **195** ἀπέτεισεν Fick: -τισ(σ)εν t Ω **196** καταφθιμένοιο tt g^{V} Z Ω*: ἀποφθ- P **197** καὶ κεῖνος Ar M Eust.: κἀκ- g^{V} Ω* ἐτείσατο Fick: ἐτίσ- g^{V} Ω

Αἴγισθον δολόμητιν, ὅ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
καὶ σύ, φίλος, μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε μέγαν τε,
ἄλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων ἔϋ εἴπηι."
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
"ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
καὶ λίην κεῖνος μὲν ἐτείσατο, καί οἱ Ἀχαιοί
οἴσουσι κλέος εὐρὺ καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδήν.
αἲ γὰρ ἐμοὶ τοσσήνδε θεοὶ δύναμιν περιθεῖεν,
τείσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,
οἵ τέ μοι ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
ἀλλ' οὔ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον,
πατρί τ' ἐμῶι καὶ ἐμοί· νῦν δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
"ὦ φίλ', ἐπεὶ δὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ ἔειπες,
φᾶσι μνηστῆρας σῆς μητέρος εἵνεκα πολλούς
ἐν μεγάροις ἀέκητι σέθεν κακὰ μηχανάασθαι.
{εἰπέ μοι, ἠὲ ἑκὼν ὑποδάμνασαι, ἦ σέ γε λαοί
ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῆι.}
τίς δ' οἶδ', εἴ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτείσεται ἐλθών,
ἤ' ὅ γε μοῦνος ἐὼν ἢ καὶ σύμπαντες Ἀχαιοί;
εἰ γάρ σ' ὣς ἐθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη

205 sch γ 217 **207** Eudoc. 1921 **209** ead. 1444 **211** ead. 2284 **213** Hdn ad Z 268 **214–216** Eudoc. 1942–1944 **214** (– ὑπ.) sch δ 333 **216** Arn ad γ 231; sch γ 226b[1] **218** (– φιλ.) cf. sch γ 366g

198 ὅ Ar (ad α 300): ὅς Ω **199–200** (= α 301–302) ath. Arph Ar **203** μὲν Ω*: γε (ex α 46) P: μιν T[c] U ἐτείσατο Fick: ἐτίσ- Ω **204** ἀοιδήν (cf. θ 580, ω 197, 200) 167 Ω* Eust.[γρ]: πυθέσθαι (cf. λ 76, φ 255, ω 433, B 119, X 305) Eust.: ἀείδειν Schwartz 306 **205** αἲ Eust.: εἰ Ω* περιθεῖεν t F M[a] Tz: παρα- Ω* **206** τείσασθαι Fick: τίσ- Ω **207** μοι Ω*: με F, ἐμὲ t: μευ M **209** πατρί… ἔμπης ath. Ar **211** μ' ἀνέμνησας t Ω* P[γρ]: παρέμν- P: μ'ἀρ'ἔμν- U (ρ i.r.) **212** φασί(ν) Ω; v. Il. praef. xx **213** μηχανάασθαι t M[γρ] Ω*: μητιάασθαι P[γρ] M B **214–215** (= π 95–96) damn. Bekker; cf. Blass 59 sq. **216** ἀποτείσ- Fick: ἀποτίσ(σ)- tt Ω (ἀποτεί)σεται et **217** ὅ γε Ar tt* Ω: -σεαι … σύ γε Zen (-σεαι et Eudoc.). – poeta olim ita rem conceperat, ut Telemachus Orestem aemulatus ipse procos trucidaret, deinde refecit, ut Vlixi reservaretur ultionis opus; huc spectant vv. 216 ἐλθών, 231 (om. Zen), 240–242, illuc vv. 218–228. Zen nonnulla servavit ab exemplari primitivo in quo prioris consilii clariora remanebant vestigia

ὡς τότ' Ὀδυσσῆος περικήδετο κυδαλίμοιο
δήμωι ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί –
οὐ γάρ πω ἴδον ὧδε θεοὺς ἀναφανδὰ φιλέοντας,
ὡς κείνωι ἀναφανδὰ παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη –
εἴ σ' οὕτως ἐθέλοι φιλέειν κήδοιτό τε θυμῶι,
τώ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλελάθοιτο γάμοιο."
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
"ὦ γέρον, οὔ πω τοῦτο ἔπος τελέεσθαι ὀΐω·
λίην γὰρ μέγα εἶπες· ἄγη μ' ἔχει. οὐκ ἂν ἐμοί γε
ἐλπομένωι τὰ γένοιτ', οὐδ' εἰ θεοὶ ὣς ἐθέλοιεν."
τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
"Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαώσαι.
βουλοίμην δ' ἂν ἐγώ γε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας
οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι,
ἠ' ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέστιος, ὡς Ἀγαμέμνων
ὤλεθ' ὑπ' Αἰγίσθοιο δόλωι καὶ ἧς ἀλόχοιο.
ἀλλ' ἤτοι θάνατον μὲν ὁμοίϊον οὐδὲ θεοί περ
καὶ φίλωι ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν, ὁππότε κεν δή
μοῖρ' ὀλοὴ καθέλησι τανηλεγέος θανάτοιο."
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
"Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα κηδόμενοί περ·
κείνωι δ' οὐκέτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλά οἱ ἤδη
φράσσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
Νέστορ', ἐπεὶ περὶ οἶδε δίκας ἠδὲ φρόνιν ἄλλων·

222a Epm. κ 149 **226** Phot. Lex. ο 671 (Ael. Dion. ο 41); Suda ο 928 **227**b–**228** ApS 5.1 **227** (ἄγη) Hsch. α 479 **230** Ath. 182b; (ποῖον – φ.) + **231**a Arn ad γ 241 **231** id. ad γ 232; Porph. ad γ 236 **232** Eudoc. 195 **236–237** sch^{D} Δ 315 **243** Eudoc. 2287 **244** (φρ.) Hsch. φ 906

219 ὅτ' M **221** φιλεῦντας Z Ω: corr. Knight **226** πω [2] Ω: πως tt ἔπος 2 Ω: ἐγὼ tt **227** ειπας 2^{a} οὐκ 2 t Ω*: οὐδ' G P **228** οὐδ' εἰ Ar 2 t Ω: εἰ μὴ Zen θεο ⟦ι⟧ ωcε[2, ss. (θεο)c **230** ita Ar 2 298 tt Ω: Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μέγα νήπιε, ποῖον ἔειπες; Zen **231** om. Zen γ' tt g^{V} Ω*: κ' M^{c} **232–238** ath. Ar **239** τον δ̣[167 **240** λεγοίμεθα P^{s} Eust. **241–242** ath. Ar **243** ἐρέσθαι U: ἔρεσθαι Ω*; cf. ad α 405 **244–246** ath. Ar **244** ἄλλων G^{γρ} Ω*: ἀνδρῶν (ex 245) G P

τρὶς γὰρ δή μίν φασιν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν·
ὥς τέ μοι ἀθάνατος ἰνδάλλεται εἰσοράασθαι.
ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, σὺ δ' ἀληθὲς ἐνίσπες·
πῶς ἔθαν' Ἀτρείδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων;
ποῦ Μενέλαος ἔην; τίνα δ' αὐτῶι μήσατ' ὄλεθρον
Αἴγισθος δολόμητις, ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ἀρείω;
ἦ' οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαιϊκοῦ, ἀλλά πηι ἄλληι
πλάζετ' ἐπ' ἀνθρώπους, ὃ δὲ θαρσήσας κατέπεφνεν;"
    τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
"τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.
ἤτοι μὲν τόδε καὐτὸς ὀΐεαι, ὥς κεν ἐτύχθη,
εἰ ζώοντ' Αἴγισθον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτετμεν
Ἀτρείδης Τροίηθεν ἰών, ξανθὸς Μενέλαος·
τώ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν,
ἀλλ' ἄρα τόν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν
κείμενον ἐν πεδίωι ἑκὰς ἄστεος, οὐδέ κέ τίς μιν
κλαῦσεν Ἀχαιϊάδων· μάλα γὰρ μέγα μήσατο ἔργον.
    "ἡμεῖς μὲν γὰρ κεῖθι πολέας τελέοντες ἀέθλους
ἥμεθ'· ὃ δ' εὔκηλος μυχῶι Ἄργεος ἱπποβότοιο
πόλλ' Ἀγαμεμνονέην ἄλοχον θέλγεσκ' ἐπέεσσιν.

246 Eudoc. 1141 **247–248**a + **249**a + **251** (– Ἀχ.) Plut. Mor. 631b; **247–249**a + **251** (– Ἀχ.) Macr. Sat. 7.2.15 **247** Hdn ad Ω 388 **248**a + **249**a sch^{D} B 565 **249**a + **251** (– Ἀχ.) Strab. 8.5.5 **251** (– Ἀχ.) id. 8.6.5; sch γ 250b, 255a; (Ἄργ. – Ἀχ.) sch θ 122; (ἀλλά –) Io. Alex. 140 (Hdn i.561.1) **254–255** Eudoc. 2294–2295 **255** (– ὀΐ.) Hdn ad Z 260 **258–260**a + **261**b [Plut.] Hom. 2.183.2 **258** sch Ψ 29b^{1} **259** Ath. 363a **260** (ἑκὰς Ἄ.) EtM 319.47 **263** (ὃ δ' –) EtGud 397.3 Stz. **264** (Ἀγ. ἄλ.) sch Ξ 317c^{1}

245 ἀνάξασθαι Ar Ω*: -εσθαι Z F (ἀνέξ-) H^{a} **246** ἀθάνατος Arph: -τός γ' t: ἀθανάτοις Ar Ω **247** σὺ δ' ἀληθὲς ἐνίσπες t et fere Ω* (ἔνισπε F H^{c} M^{c}): μέγα κῦδος Ἀχαιῶν P (ex 202) **248** ἔθαν' tt* Ω: θάνεν sch^{D}-B **249** an αὖ τῶι? **251** Ἄργεος ἦεν Ἀχαιϊκοῦ Ar tt Z Ω: Ἄργει ἔην ἐν Ἀχαιϊκῶι quidam ap. Did **255** ἤτοι tt Ω*: ἤδη G τόδε tt Ω*: τάδε G H^{a} P^{γρ} B καὐτὸς t* Ω*, κ'αὐτὸς Ptol Hdn U: γ' αὐτὸς G κεν t Ω*: περ G H^{s} P^{γρ}: om. P^{a} **256** ζώοντ' fere Ω*: ζωόντ' H: ζωὸν B: ζωόν γ' (cf. δ 546) Bekker **258** ἔχευαν Ar 300 tt Ω: ἔχευεν quidam ante Did **260** ἄστεος H B Eust.: Ἄργεος t Z H^{γρ} Ω* **262** πολέας Ω*: πολεῖς (ex πόλεις) U: πολῦς van Leeuwen; cf. Il. praef. xxxiv **264** θέλγεσκεν ἐπέεσσιν U, -εσκεν ἔπεσ(σ)ιν Eust.

ἣ δ᾽ ἤτοι τὸ πρὶν μὲν ἀναίνετο ἔργον ἀεικές
δῖα Κλυταιμήστρη· φρεσὶ γὰρ κέχρητ᾽ ἀγαθῇσιν·
πὰρ δ᾽ ἄρ᾽ ἔην καὶ ἀοιδὸς ἀνήρ, ᾧι πόλλ᾽ ἐπέτελλεν
Ἀτρείδης Τροίηνδε κιὼν εἴρυσθαι ἄκοιτιν.
ἀλλ᾽ ὅτε δή μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι,
δὴ τότε τὸν μὲν ἀοιδὸν ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην
κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι,
τὴν δ᾽ ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν ὅνδε δόμονδε.
πολλὰ δὲ μηρί᾽ ἔκηε θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
πολλὰ δ᾽ ἀγάλματ᾽ ἀνῆψεν, ὑφάσματά τε χρυσόν τε,
ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ οὔ ποτε ἔλπετο θυμῶι.
ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν Τροίηθεν ἰόντες
Ἀτρείδης καὶ ἐγώ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν·
ἀλλ᾽ ὅτε Σούνιον ἱρὸν ἀφικόμεθ᾽, ἄκρον Ἀθηνέων,
ἔνθα κυβερνήτην Μενελάου Φοῖβος Ἀπόλλων
οἷς ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν
πηδάλιον μετὰ χερσὶ θεούσης νηὸς ἔχοντα,
Φρόντιν Ὀνητορίδην, ὃς ἐκαίνυτο φῦλ᾽ ἀνθρώπων
νῆα κυβερνῆσαι, ὁπότε σπέρχοιεν ἄελλαι.
ὣς ὃ μὲν ἔνθα κατέσχετ᾽, ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
ὄφρ᾽ ἕταρον θάπτοι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειεν.

265–266 Plut. Mor. 32c; sch Eur. Or. 21 **265** Eudoc. 1828 **266**a Hdn ad Z 160; **266**b ApS 25.14; [Plut.] Hom. 2.213.3; Procl. in Remp. i.201.12; sch. τ 530 **267–272** sch DThr 163.10 **267–268**a Procl. in Remp. i.194.22; **267** (ἀοι.) Hsch. α 5662; (ᾧι –)–**268** Strab. 1.2.3 **268** (εἴρ.) Hsch. ε 1068 **270** (τὸν –)–**271** (κάλλ.) + **272** Strab. 1.2.3 **270**b–**271** Sext. Math. 6.12 **272** sch (Porph.) Z 165b **274** ApS 6.33; **274**a sch[h] A 43; (ἀγ. ἀν.) sch X 100; **274**b Choer. in Thd. i.338.28 **275** Eudoc. 727, 1425 **278** [Heph.] p.348.18 C.; sch δ 1k; **278**a St. Byz. s. Σούνιον; (Σ.) Hsch. σ 1359 **282** (ἐκ.) Hsch. ε 1228 **284** Eudoc. 1228 **284**b–**285**a sch P 1–2a[1]

266 Κλυταιμνήστρη tt Z Ω: corr. van Leeuwen. – cf. ad A 113 (ubi pro '30 524' lege '30 116 524') **267** δ᾽ ἂρ Z G P: γὰρ t Ω* **274** τε χρυσόν τε t* Ω: τ᾽ ἐσθῆτάς τε Choer. **275** ἔλπετο (non ἤλπ-) Ar t Ω **276** ἅμα πλέομεν Ar 3 Ω: ἀναπλ- Zen **278** Ἀθηνέων Harl. 6325: -ναίων Z H P B: -να|||, ss. ῶν U: -νῶν G F M **280** ἀγανοῖσι βέλεσ(σ)ιν H M U (-νοισ||| H M): -νοῖς βελέεσ(σ)ιν Ω*. – cf. ad ε 124, λ 173, 199, ο 411; Il. praef. xxxiii **283** σπέρχοιεν (cf. ε 304, N 334) 3 Z Ω*, -οῖεν U: -ειεν M: -ωσιν Eust.: -οίατ᾽ (cf. T 317) G H[c] P **284** κατέσχετ᾽ Apio 3 Z Ω*: κατέσχεν F H[a] B

ἀλλ’ ὅτε δὴ καὶ κεῖνος ἰὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον
ἐν νηυσὶ γλαφυρῆισι Μαλειάων ὄρος αἰπύ
ἷξε θέων, τότε δὴ στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεύς
ἐφράσατο, λιγέων δ’ ἀνέμων ἐπ’ ἀϋτμένα χεῦεν
κύματά τε τροφόεντα πελώρια, ἶσα ὄρεσσιν.
ἔνθα διατμήξας τὰς μὲν Κρήτηι ἐπέλασσεν,
ἧχι Κύδωνες ἔναιον Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
ἔστι δέ τις λισσὴ αἰπεῖά τε εἰς ἅλα πέτρη
ἐσχατιῆι Γόρτυνος ἐν ἠεροειδέϊ πόντωι·
ἔνθα Νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ὠθεῖ,
ἐς Φαιστόν, μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ’ ἀποέργει.
αἳ μὲν ἄρ’ ἔνθ’ ἦλθον, σπουδῆι δ’ ἤλυξαν ὄλεθρον
ἄνδρες, ἀτὰρ νῆάς γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξαν
κύματ’· ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κυανοπρωιρείους
Αἰγύπτωι ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
ὣς ὃ μὲν ἔνθα πολὺν βίοτον καὶ χρυσὸν ἀγείρων
ἠλᾶτο ξὺν νηυσὶ κατ’ ἀλλοθρόους ἀνθρώπους·
τόφρα δὲ ταῦτ’ Αἴγισθος ἐμήσατο οἴκοθι λυγρά
κτείνας Ἀτρείδην, δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ’ αὐτῶι.
ἑπτάετες δ’ ἤνασσε πολυχρύσοιο Μυκήνης,

286 ApS 93.33 **287**b sch Eur. Or. 362; Suda μ 103 **290** Dio Prus. 74.7; Cent. Par. 33.22; **290**a Hdn ad Λ 307 **292** Cent. Par. 11.33; (Κ.) Hsch. κ 4428 **293** St. Byz. s. **Φαιστός** **295** Hclt. Alleg. 47.3; [Plut.] Hom. 2.110.2 (suppl.); Gell. 2.30.7; **295**a sch B 395a^1 **296** Suda φ 182; (– **λίθ.**) Hdn ad E 43; (**μικρ.** –) sch Lyc. 94 (et Paraphr. ant. 95); cf. Philostr. Vit. Ap. 4.34 **299** (**κυαν.**) EtM 692.32 **301–302**a (+ δ 83) Strab. 1.2.31 **301** (– **βί.**) EtM 824.43 **305** (– **πολ.**) EtG 285 M.; **305**a Choer. in Thd. i.168.16; (**ἤν.** –) + **304** sch Soph. El. 267

286 **καὶ κεῖνος** H^a M B U: **κἀκ-** Erot 3 Ω* **289** **δ’** Ar^a M B U: **τ’** Ar^b Ω*: om. H^a Eust. **χεῦε(ν)** 3 Z Ω* Tz: **χεύας** M$^\lambda$ Mª Eust. **290** **τροφόεντα** tt* F H^c P Mª Eust.^{γρ}: **-φέοντο** Ar Apio Erot Z G^c H^a M$^\lambda$ M^c B U,]**ντο** 3: **-φέοντα** Hdn (t) G^a Eust.: **τρεφόεντα** P^{γρ}. – cf. ad O 621 **293** **Λισσὴν** Crates: **Λισσὴς** t **295** **ποτὶ** tt G P: **περὶ** Ω* **ὠθεῖ** tt Ω*: **ὤθει** H^c P^{γρ} **296** **μικρὸς** Ar tt Z Ω (fort. **σμικρὸς**, cf. ad E 801): **Μαλέου** Zen **297** **αἳ** Ω*: **οἳ** H^c **299** **κυανοπρωρείους** Ω: **-πρω(ε)ίρους** t (**-είρ-** Hdn), cf. Simon. fr. 337 Polt.: exspectaveris potius **-πρωείρας**. – cf. ad O 693 **303** **οἴκοθι** Ω: **πήματα** H^{γρ} **304** post 305 cit. t, et ita Harl. 6325, alii **δέδμητο** (nov. Did) t Ω: **-ηντο** Ar **αὐτοῦ** t **305** **δ’** om. F

τῶι δέ οἱ ὀγδοάτωι κακὸν ἤλυθε δῖος Ὀρέστης
ἂψ ἀπ’ Ἀθηνάων, κατὰ δ’ ἔκτανε πατροφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὅ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
ἤτοι ὃ τὸν κτείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισιν
μητρός τε στυγερῆς καὶ ἀνάλκιδος Αἰγίσθοιο·
αὐτῆμαρ δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
πολλὰ κτήματ’ ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄχθος ἄειραν.
　　“καὶ σύ, φίλος, μὴ δηθὰ δόμων ἄπο τῆλ’ ἀλάλησο,
κτήματά τε προλιπὼν ἄνδράς τ’ ἐν σοῖσι δόμοισιν
οὕτω ὑπερφιάλους, μή τοι κατὰ πάντα φάγωσιν
κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηϋσίην ὁδὸν ἔλθηις.
ἀλλ’ ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα
ἐλθεῖν· κεῖνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν,
ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ὅθεν οὐκ ἔλποιτό γε θυμῶι
ἐλθέμεν, ὅν τινα πρῶτον ἀποσφήλωσιν ἄελλαι
ἐς πέλαγος μέγα τοῖον, ὅθεν τέ περ οὐδ’ οἰωνοί
αὐτόετες οἰχνέουσιν, ἐπεὶ μέγα τε δεινόν τε.
ἀλλ’ ἴθι νῦν σὺν νηΐ τε σῆι καὶ σοῖς ἑτάροισιν·
εἰ δ’ ἐθέλεις πεζός, πάρα τοι δίφρος τε καὶ ἵπποι,
πὰρ δέ τοι υἷες ἐμοί, οἵ τοι πομπῆες ἔσονται
ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.
λίσσεσθαι δέ μιν αὐτός, ἵνα νημερτὲς ἐνίσπηι·
ψεῦδος δ’ οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.”
　　ὣς ἔφατ’· ἠέλιος δ’ ἄρ’ ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
　　“ὦ γέρον, ἤτοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·

306 cf. ApS 32.3, 4 **309–310**a sch Eur. Or. 39 **309** ApS 149.29; **309**b + **311**a sch Ψ 29b[1]; **309**b sch α 417d; sch Hes. Op. 735a; (τ.) Apio 101.12 **316**b Hsch. τ 832; (τη. ὁδ.) Hdn ii.176.15; (τη.) ApS 152.28 **317**a Epm. ε 190, 211 (bis); sch A 423a **318** (κ. –) Porph. Hom. 115.4 Sod.; EtG α 181; sch Ω 444b **320** (ἀπ.) Hsch. α 6689 **322**a ApS 48.11; (αὐτ.) Hsch. α 8414

306 τῶι δ’ ἄρ’ ἀνώϊστον (cf. Φ 39) t **307** ἂψ Zen Ar Z Ω*: αἶψ’ H[a], αἶψα δ’ F Ἀθηνάων Z F H B: Ἀθηναίων Ω*: Ἀθηναίης Ar: (ἀπὸ) Φωκήων Zen **308** (= 198, α 300) om. G U (mg. rest. G[2]), habet 3 ὅ S: ὅς Ω **309–310** ἔν τισι τῶν ἐκδόσεων οὐκ ἦσαν; at cf. δ 547. adsunt in 3 **315** τοι G P B Eust., τι F H: δὴ M[r?] U (ex δὲ u.v.) **316** ἔλθη(ι)ς t Ω*: -οις G M **322** οἰχνεῦσιν 3 301 t Z Ω **325** ἔσονται F H[a] B U: ἕπονται (ex 376) Ω* B[γρ] **327** αὐτός Ar 3 F U: -όν (nov. Did) Ω* **328** (= 20) del. Fick

ἀλλ᾽ ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράασθε δὲ οἶνον,
ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
σπείσαντες κοίτοιο μεδώμεθα· τοῖο γὰρ ὥρη.
ἤδη γὰρ φάος οἴχεθ᾽ ὑπὸ ζόφον, οὐδὲ ἔοικεν
δηθὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θαασσέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι."
    ἦ ῥα Διὸς θυγάτηρ, οἳ δ᾽ ἔκλυον αὐδησάσης.
τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
νώμησαν δ᾽ ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν·
γλώσσας δ᾽ ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνιστάμενοι δ᾽ ἐπέλειβον.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε πίον θ᾽ ὅσον ἤθελε θυμός,
δὴ τότ᾽ Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοειδής
ἄμφω ἱέσθην κοίλην ἐπὶ νῆα νέεσθαι,
Νέστωρ αὖ κατέρυκε καθαπτόμενος ἐπέεσσιν·
    "Ζεὺς τό γ᾽ ἀλεξήσειε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὡς ὑμεῖς παρ᾽ ἐμεῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε
ὥς τέ τε᾽ ἢ παρὰ πάμπαν ἀνείμονος ἠὲ πενιχροῦ,
ὧι οὔ τι χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ᾽ ἐνὶ οἴκωι,
οὔτ᾽ αὐτῶι μαλακῶς οὔτε ξείνοισιν ἐνεύδειν.
αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλά·
οὔ θην δὴ τοῦδ᾽ ἀνδρὸς Ὀδυσσῆος φίλος υἱός
νηὸς ἐπ᾽ ἰκριόφιν καταλέξεται, ὄφρ᾽ ἂν ἐγώ γε
ζώω, ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπωνται
ξείνους ξεινίζειν, ὅς τίς κ᾽ ἐμὰ δώμαθ᾽ ἵκηται."
    τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
"εὖ δὴ ταῦτά γ᾽ ἔφησθα, γέρον φίλε· σοὶ δὲ ἔοικεν
Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτω.
ἀλλ᾽ οὗτος μὲν νῦν σοὶ ἅμ᾽ ἕψεται, ὄφρα κεν εὕδηι

332–336 Ath. 191e **332** (– γλ.) sch Ar. Pac. 1060b, Av. 1705a; sch A.R. 1.516–518b **335** (οὐ γὰρ –)–**336** sch A 475 **341**a sch A.R. 1.516–518c **347** EtM 824.31 **348** Epm. τ 62; EtG 280 M. **357** (– φίλε) ApS 162.25

332 κεράασθε Z Ω: κεράσασθε t **335** οἴχεθ᾽ Ar 3 t Ω*: ὤιχεθ᾽ Zen: ἔρχεθ᾽ U οὐδὲ Ω: οὐ γὰρ t **342** τε πίον 108 G P[a] B U: τ᾽ ἔπιον Ω* **345** αὖ 108 H[a] P B: δ᾽ αὖ Ω* **348** τε᾽ dedi: τευ 108 tt Ω (τεῦ F U) **349** οὔ τι Ar[ab]: οὔτε "αἱ φαυλότεραι", Ω: alterutrum [108]: οὔ περ Zen ῥήγεα Ar 108 302 Z Ω: κτήματα Zen **358** οὕτως Bekker **359** σοὶ U: σοι Ω* εὕδη(ι) Erot 3 Ω*: -οι H[a]?

σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ’ ἐπὶ νῆα μέλαιναν
εἶμ’, ἵνα θαρσύνω θ’ ἑτάρους εἴπω τε ἕκαστα.
οἶος γὰρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὔχομαι εἶναι·
οἱ δ’ ἄλλοι φιλότητι νεώτεροι ἄνδρες ἕπονται,
πάντες ὁμηλικίη μεγαθύμου Τηλεμάχοιο.
ἔνθά κε λεξαίμην κοίληι παρὰ νηῒ μελαίνηι
νῦν· ἀτὰρ ἠῶθεν μετὰ Καύκωνας μεγαθύμους
εἶμ’, ἔνθα χρεῖός μοι ὀφέλλεται, οὔ τι νέον γε
οὐδ’ ὀλίγον. σὺ δὲ τοῦτον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,
πέμψον σὺν δίφρωι τε καὶ υἱέϊ· δὸς δέ οἱ ἵππους,
οἵ τοι ἐλαφρότατοι θείειν καὶ κάρτος ἄριστοι.”
ὣς ἄρα φωνήσασ’ ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
φήνηι εἰδομένη· θάμβος δ’ ἕλε πάντας ἰδόντας.
θαύμαζεν δ’ ὁ γεραιός, ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν,
Τηλεμάχου δ’ ἕλε χεῖρα, ἔπος τ’ ἔφατ’ ἔκ τ’ ὀνόμαζεν·
“ὦ φίλος, οὔ σε ἔολπα κακὸν καὶ ἄναλκιν ἔσεσθαι,
εἰ δή τοι νέωι ὧδε θεοὶ πομπῆες ἕπονται.
οὐ μὲν γάρ τις ὅδ’ ἄλλος Ὀλύμπια δώματ’ ἐχόντων,
ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ, ἀγελείη Τριτογένεια,
ἥ τοι καὶ πατέρ’ ἐσθλὸν ἐν Ἀργείοισιν ἐτίμα.

361 Eudoc. 1082, 1115 **366** (ἀτὰρ –)–**369** Strab. 8.3.11; (ἀτὰρ –) id. 8.3.17 **367** (χρ. –)–**368** (οὐδ’ ὀλ.) Plut. Mor. 410d **369** (σὺν – υἱεῖ) Strab. 8.3.17 **372**a ApS 36.30; Hdn ii.923.3; (φ.) Hsch. φ 357 **373** Eudoc. 1785 **375**a ApD Synt. 63.5

361 θ’ 3 Ω: om. t εἴπω τε t Ω*: εἴπω δὲ M$^{r?}$ B: ειπ[ω 3: καὶ εἴπω G **362** γεραίτερος Ar 3 Z Ω: -τατος Zen **363** οἱ δ’ 21 P^{γρ} Ω*: ἀλλ’ P **364** ὁμηλικίη 3^{c} Ω*: -ίηι 3^{a} Eust.: -ίην G P **366** inter h.v. et **372** vv. sex praebuisse videtur 3 **367** χρεῖός (agn. Did) 21 tt H^{s} Ω*: χρείως Ar, χρειῶς H. – cf. ad θ 355 ὀφέλλεται Plut. Ω*: ὀφείλεται t* B. – cf. ad Λ 688, φ 17 οὔ τι νέον γε tt Ω: Ἤλιδι δίηι quidam ap. Strab. (ex Λ 686) **368** οὐδ’ t Ω: οὐκ 21 et illi ap. Strab. τεὸν ἵκετο δῶμα Ar 21 Ω: τὰ σὰ γούναθ’ ἱκάνει Zen **372** εἰδομένη [21] ApS Ω: ἐειδ- t* θάμβος δ’ ἕλε (ἔχε H^{c} Tz; cf. ad Ψ 815) πάντας ἰδόντας (F H M^{γρ}, cf. φ 122) vel Ἀχαιούς (H^{γρ} Ω* Tz, ex Ψ 815) Ω: θ̣α̣μβησ̣ε̣ δ̣ε λαος Αχαιων 21 **373** θαύμαζεν t Ω: .. ˛.˛]ι̣ωcεν̣ 21 (ἔν]ν̣ωσεν?) ὅπως t Ω*: ἐπεὶ 21 Eust. – cf. ad Λ 459, Μ 208 **375** σε F H P^{γρ} U Eust.: σέ γ’ t, [σ]ετ̣ 21, σέ ⟦τ⟧ M: τι σ’ G P^{c} B, τι P^{a} **378** ἀγελείη Ar Ω*: κυδίστη (cf. Δ 515) Zen H^{γρ} P^{γρ} B Tz Eust.^{γρ}

ἀλλὰ ἄνασσ’ ἵληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν,
αὐτῶι καὶ παίδεσσι καὶ αἰδοίηι παρακοίτι·
σοὶ δ’ αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἤνιν εὐρυμέτωπον
ἀδμήτην, ἣν οὔ πω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ·
τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.”
ὣς ἔφατ’ εὐχόμενος, τοῦ δ’ ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
τοῖσιν δ’ ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
υἱάσι καὶ γαμβροῖσιν, ἑὰ πρὸς δώματα καλά.
ἀλλ’ ὅτε δώμαθ’ ἵκοντο ἀγακλυτὰ τοῖο ἄνακτος,
ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
τοῖς δ’ ὁ γέρων ἐλθοῦσιν ἀνὰ κρητῆρα κέρασσεν
οἴνου ἡδυπότοιο, τὸν ἑνδεκάτωι ἐνιαυτῶι
ὤειξεν ταμίη καὶ ἀπὸ κρήδεμνον ἔλυσεν·
τοῦ ὁ γέρων κρητῆρα κεράσσατο, πολλὰ δ’ Ἀθήνηι
ηὔχετ’ ἀποσπένδων, κούρηι Διὸς αἰγιόχοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε πίον θ’ ὅσον ἤθελε θυμός,
οἳ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος,
τὸν δ’ αὐτοῦ κοίμησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Τηλέμαχον, φίλον υἱὸν Ὀδυσσῆος θείοιο,
τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν ὑπ’ αἰθούσηι ἐριδούπωι,
πὰρ δ’ ἄρ’ ἐϋμμελίην Πεισίστρατον, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
ὅς οἱ ἔτ’ ἠΐθεος παίδων ἦν ἐν μεγάροισιν.
αὐτὸς δ’ αὖτε καθηῦδε μυχῶι δόμου ὑψηλοῖο,

380 Eudoc. 1596; **380**b Hdn ad loc.; EtM 520.45 (Hdn ii.178.21); Choer. in Thd. ii.361.36 **383** sch Arat. 132 **387** ApS 61.21 **388** (ἀγ.) ApS 8.4 (Hld fr. 1); Hsch. α 289 **391**b–**392**a Epm. α 267 **392** cf. sch Theoc. 7.154c; (κρ.) Apio 245.4 **395** (ἐπεὶ –) + **396**b Ath. 363f **399** Eudoc. 632

380 ἵληθι Ar Hdn t Z Ω: ἐλέαιρε Zen **382** αὖ Ω*: ἂν P ἤνιν Tyr Ω*: ἦνιν Pindario (quem pro ‘Ptol’ repone in app. ad K 292) H^{c} M B U^{a} **383** ἣν Ω: τὴν Eust. – cf. ad K 293 **389** ἕζοντο 3 Ω: ρ̣ εζ[οντο 21 **391** ἑνδεκάτωι 3 Ω*: ἐν δεκάτωι quidam ap. 3^{sch} F^{a} M^{c} U: ambigebant Hdn Eust. **392** ὤειξεν Fick: ὤϊξε(ν) Hdn 3 (tt) Ω (ᾦξεν U): ωιξ[ε] γ[υ]νη τ̣α̣μι̣η 21 καὶ ἀπὸ 3 21 Ω: ἀπὸ δὲ t **393** τοῦ 3 [21] Ω*: τοῦ δ’ P **394** ηὔχετ’ van Leeuwen: εὔχετ’ 3 21 Ω ἀποσπένδων 3 21 Ω: ἐπισπ- H^{c}. – cf. ad ξ 331 κούρηι Διὸς αἰγιόχοιο 3 Ω: μελιηδεα οινον ερυθρον 21 **395** τε πίον G: τ’ ἔπιόν Ω* **400–401** ath. Zen **402** om. G καθηῦδε van Leeuwen: καθεῦδε H P M B: κάθευδε U: ἐκάθευδε F H^{γρ}: καθευδε 21

τῶι δ' ἄλοχος δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
ἐκ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν,
οἵ οἱ ἔσαν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων,
λευκοί, ἀποστίλβοντες ἀλείφατος· οἷς ἔπι μὲν πρίν
Νηλεὺς ἵζεσκεν, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος·
ἀλλ' ὃ μὲν ἤδη κηρὶ δαμεὶς Ἄϊδόσδε βεβήκει,
Νέστωρ αὖ τότ' ἐφῖζε Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
σκῆπτρον ἔχων. περὶ δ' υἷες ἀολλέες ἠγερέθοντο
ἐκ θαλάμων ἐλθόντες, Ἐχέφρων τε Στρατίος τε
Περσεύς τ' Ἄρητός τε καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης.
τοῖσι δ' ἔπειθ' ἕκτος Πεισίστρατος ἤλυθεν ἥρως,
πὰρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοείκελον εἷσαν ἄγοντες.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
"καρπαλίμως μοι, τέκνα φίλα, κρηήνατ' ἐέλδωρ,
ὄφρ' ἤτοι πρώτιστα θεῶν ἱλάσωμεθ' Ἀθήνην,
ἥ μοι ἐναργὴς ἦλθε θεοῦ ἐς δαῖτα θάλειαν.
ἀλλ' ἄγ' ὃ μὲν πεδίονδ' ἐπὶ βοῦν ἴτω, ὄφρα τάχιστα
ἔλθησιν, ἐλάσηι δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·
εἷς δ' ἐπὶ Τηλεμάχου μεγαθύμου νῆα μέλαιναν
πάντας ἰὼν ἑτάρους ἀγέτω, λιπέτω δὲ δύ' οἴους·
εἷς δ' αὖ χρυσοχόον Λαέρκεα δεῦρο κελέσθω
ἐλθεῖν, ὄφρα βοὸς χρυσὸν κέρασιν περιχεύηι.

403b (al.) sch Γ 411 **407** (ἔσαν – θυρ.) + **408–409**a + **410** (– δαμ.) + **411** (– Γερ.) sch θ 6 **408** (– ἀλ.) sch Theoc. 3.18c **411**a ApD Synt. 473.7; Hdn ad Γ 426, δ 311; Choer. in Thd. ii.110.6; EtM 469.35; EtGud 273.35 Stz. **414** sch γ 442c **418** Eudoc. 605; (– φ.) sch Ω 253c **420** Cent. Par. 11.47b **421** (– ἴτω) Ath. 9b **422**b ApS 104.9; Hdn ad E 178, N 450; Cocondr. 242.23; Epm. ε 159, 19 2; sch ν 222; (ἐπιβ. ἀ.) Hdn ad I 456

411 Νέστωρ Hdn[δ] Choer. 3 303 Ω*: Νέστωρ δ' tt* G F M[c]: Νέστωρ τ' Hdn[Γ] αὖ τότ' Hdn[δ] 303 Ω*, αὐτός τ' ApD[vl] Hdn[Γ]: αὐτὸς G[a]? H[c]: αὖτις ApD[vl]: αὐτόθι EtM/EtGud ἐφῖζε Wolf: ἐφίζε G P: ἔφιζε Hdn tt Z Ω* **414** τ' 3 Ω*: om. t G P[a] **416** post h.v. αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο (= β 9) add. P[m] M[s]: abest ab 3 Ω* **418** τέκνα φίλα 3 t* F B U: φίλα τέκνα Eudoc. Ω* **419** ἱλασ(σ)ώμεθ' Ω: ἱλάσσομ' 3 Z, -ωμ' U[c] **425** δ' αὖ [3] [304][?] Ω: δ' fort. delendum ṭε Λα[ε]ρκ[εα 304 κελέσθω 3 Z F M[c] B: καλέσθω Ω* **426** [ελθεμεναι]? [3]

οἱ δ’ ἄλλοι μένετ’ αὐτοῦ ἀολλέες, εἴπετε δ’ εἴσω
δμωιῆισιν κατὰ δώματ’ ἀγακλυτὰ δαῖτα πένεσθαι,
ἕδρας τε ξύλα τ’ ἀμφὶ καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ.”
ὣς ἔφαθ’· οἳ δ’ ἄρα πάντες ἐποίπνυον. ἦλθε μὲν ἂρ βοῦς
ἐκ πεδίου, ἦλθον δὲ θοῆς παρὰ νηὸς ἐΐσης
Τηλεμάχου ἕταροι μεγαλήτορος, ἦλθε δὲ χαλκεύς
ὅπλ’ ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, πείρατα τέχνης,
ἄκμονά τε σφῦράν τ’ εὐποίητόν τε πυράγρην,
οἷσίν τε χρυσὸν ἠργάζετο· ἦλθε δ’ Ἀθήνη
ἱρῶν ἀντιόωσα. γέρων δ’ ἱππηλάτα Νέστωρ
χρυσὸν ἔδωχ’· ὃ δ’ ἔπειτα βοὸς κέρασιν περίχευεν
ἀσκήσας, ἵν’ ἄγαλμα θεὰ κεχάροιτο ἰδοῦσα.
βοῦν δ’ ἀγέτην κεράων Στρατίος καὶ δῖος Ἐχέφρων·
χέρνιβα δέ σφ’ Ἄρητος ἐν ἀνθεμόεντι λέβητι
ἤλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων, ἑτέρηι δ’ ἔχεν οὐλάς
ἐν κανέωι· πέλεκυν δὲ μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
ὀξὺν ἔχων ἐν χειρὶ παρίστατο βοῦν ἐπικόψων.
Περσεὺς δ’ ἀμνίον εἶχε· γέρων δ’ ἱππηλάτα Νέστωρ
χέρνιβά τ’ οὐλοχύτας τε κατήρχετο, πολλὰ δ’ Ἀθήνηι
ηὔχετ’ ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλων.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ’ ηὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
αὐτίκα Νέστορος υἱὸς ὑπέρθυμος Θρασυμήδης

432 (ἦλθε –)–**435** EtM 805.35; (ἦλθε –)–**433** (– χαλκ.) + **435** (– εἰργ.) sch Σ 131 **432** (ἦλθε –)–**433**a ApS 166.21, cf. Hsch. χ 72 **432** (ἦλθε –) sch Σ 128–129a **433** Eudoc. 1618 **435** (ἦλθε –)–**436**a Ath. 363e **437** (χρ. κ. π.)–**438** Porph. Hom. 56.16 Sod. **438** ApS 6.32 **441** (ἑτ. –) Hdn ad T 26 **442** (πέλ. –) sch N 612b **444** EtG α 660/EtM α 1094; **444**a Epm. α 338; Lex. π. πνευμάτων 191 (210) Valck.; EtGud 115.16 Stf.; (ἀμν.) Suda σ 1702

427 εἴπετε Erot: -ατε Arph Did Ω. – cf. ad φ 198 **431** παρὰ Ω: et ἀπὸ (M^{gl}) agn. 3 (“διχῶς”) **432** μεγαλήτορος Ω*: -ρες M U: μεγαθύμου (ex 423) P **435** ηργαζ[ετο 304: εἰργ- tt Ω: (ϝ)εργ- Knight. – cf. ad ω 210; Wackernagel KS 583 **436** ἀντιόωσα 304 305 Z Ω: ἀντήσουσα t **438** κεχάροιτο Porph. G H^{a} Eust.: κεχαροίατ’ t* Ω* **443** χειρὶ Ar^{ab} [3] Ω*: χερσὶ (nov. Did) 3^{γρ} 304 Eust. **444** δ’ ἀμνίον Erot Hdn tt Ω, δ̣α̣μ̣ν̣ίον 304: δ’ αἴμνιον Apollodorus ap. sch: δάμνιον Zen Nicander Theodoridas **446** ηὔχετ’ van Leeuwen: εὔχ- 229 Ω **447** ηὔξαντο van Leeuwen: εὔξ- 304 Ω προβάλοντο 3 44 Ω*: ἀνέλοντο (ex A 449, B 410) H

ἤλασεν ἄγχι στάς· πέλεκυς δ’ ἀπέκοψε τένοντας
αὐχενίους, λῦσεν δὲ βοὸς μένος· αἳ δ’ ὀλόλυξαν
θυγατέρες τε νυοί τε καὶ αἰδοίη παράκοιτις
Νέστορος, Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμένοιο θυγατρῶν.
οἳ μὲν ἔπειτ’ ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἔσχον· ἀτὰρ σφάξεν Πεισίστρατος ὄρχαμος ἀνδρῶν.
τῆς δ’ ἐπεὶ ἐκ μέλαν αἷμα ῥύη, λίπε δ’ ὀστέα θυμός,
αἶψ’ ἄρα μιν διέχευαν, ἄφαρ δ’ ἐκ μηρία τάμνον
πάντα κατὰ μοῖραν, κατά τε κνίσηι ἐκάλυψαν
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ’ αὐτῶν δ’ ὠμοθέτησαν.
καῖε δ’ ἐπὶ σχίζηις ὁ γέρων, ἐπὶ δ’ αἴθοπα οἶνον
λεῖβε· νέοι δὲ παρ’ αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ’ ἐκάη καὶ σπλάγχν’ ἐπάσαντο,
μίστυλλόν τ’ ἄρα τἆλλα καὶ ἀμφ’ ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
ὤπτων δ’ ἀκροπόρους ὀβελοὺς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
τόφρα δὲ Τηλέμαχον λοῦσεν καλὴ Πολυκάστη,
Νέστορος ὁπλοτάτη θυγάτηρ Νηληϊάδαο.
αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ’ ἐλαίωι,
ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
ἔκ ῥ’ ἀσαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
πὰρ δ’ ὅ γε Νέστορ’ ἰὼν κατ’ ἄρ’ ἕζετο, ποιμένα λαῶν.
οἳ δ’ ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ’ ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
δαίνυνθ’ ἑζόμενοι· ἐπὶ δ’ ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄροντο
οἶνον οἰνοχοέοντες ἐνὶ χρυσέοις δεπάεσσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,

449–450 (αὐχ.) D.H. Comp. 37 **450** (αἳ δ’ –)–**451** sch Aesch. Ag. 1117; (αἳ δ’ –)–**451**a sch Aesch. Sept. 268a; (αἳ δ’ –) Suda ο 193 **459** (– γέρ.) sch Ar. Pac. 1024 **460** (– ἔχ.) ApS 108.4 **463** ApS 21.4; (ἀκρ.) sch Ω 8b; Hsch. α 2620 **464** (λ.) sch Ε 905b, cf. 722a **466** (al.) Cent. Par. 11.43 **471–472** Eudoc. 575–576 **471**a Ath. 363f **471**b–**472**a sch^{bT} Α 470a **472**a sch^{A} Ι 470

453 ἀνελόντες Ar^{a} 3 Ω: ἀνέχοντες Ar^{b} Z **456** αψ 229 *μηρία τάμνον* 3 Ω: *μηρί’ ἔταμνον* 3^{γρ} **461** *μῆρ’ ἐκάη* cf. ad Α 464 **462** τ’ ἄρα 3 Ω: δ αρα 167 ἔπειραν 3 Ω*: -ον Hdn G H^{s} B. – cf. ad ξ 430 **466** ἔχρισεν 3 (t) Ω*, εχρεισεν 167 304: ἤλειψεν (~ τ 505) P. – cf. ad κ 364 **467** φᾶρος καλὸν 3 Ω: χλαι]ναν καλην 167 **469** ὅ γε 3 G B U,]ẹ 304: ἄρα Ω* ποιμένα 3 F H^{a} P U: -νι 3^{s} P^{γρ} Ω* **472** οἰνοχοεῦντες sch-A^{vl} Z Ω* (-έοντες Knight): ἐοιν- Eudoc.: ἐνοιν- 3 304 tt* F H^{a} B U Eust.

τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
“παῖδες ἐμοί, ἄγε Τηλεμάχωι καλλίτριχας ἵππους
ζεύξαθ’ ὑφ’ ἅρματ’ ἄγοντες, ἵνα πρήσσησιν ὁδοῖο.”
ὣς ἔφαθ’· οἳ δ’ ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ’ ἐπίθοντο,
καρπαλίμως δ’ ἔζευξαν ὑφ’ ἅρμασιν ὠκέας ἵππους.
ἐν δὲ γυνὴ ταμίη σῖτον καὶ οἶνον ἔθηκεν
ὄψα τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.
ἂν δ’ ἄρα Τηλέμαχος περικαλλέα βήσετο δίφρον·
πὰρ δ’ ἄρα Νεστορίδης Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
ἐς δίφρον τ’ ἀνέβαινε καὶ ἡνία λάζετο χερσίν,
μάστιξεν δ’ ἐλάαν, τὼ δ’ οὐκ ἄκοντε πετέσθην
ἐς πεδίον, λιπέτην δὲ Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον.
οἳ δὲ πανημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.
δύσετό τ’ ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί,
ἐς Φηρὰς δ’ ἵκοντο Διοκλῆος ποτὶ δῶμα
υἱέος Ὀρτιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
ἔνθα δὲ νύκτ’ ἄεσαν, ὃ δ’ ἄρα ξεινήϊα δῶκεν.
ἦμος δ’ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
ἵππους τ’ ἐζεύγνυντ’ ἀνά θ’ ἅρματα ποικίλ’ ἔβαινον·
μάστιξεν δ’ ἐλάαν, τὼ δ’ οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.
ἷξον δ’ ἐς πεδίον πυρηφόρον, ἔνθα δ’ ἔπειτα

475 (π. ἐμ.) ApD Synt. 309.8, Pron. 22.2 **480** Ath. 16c; Cent. Par. 34.25; (ὄψα) Hsch. ο 2064 **486** Cocondr. 237.18; (– ζ.) [Plut.] Hom. 2.22.7; sch ζ 83 **488–489**a Strab. 8.5.8 **490**a EtG α 1259/EtM α 1903 **495** Eudoc. 361

476 πρήσση(ι)σιν 3 Z P^s Ω*: -ωσιν P M U **479** ἐν Ω*: ἂν 3 G $H^{γρ}$ B ἔθηκεν Ammon 3 Ω*: ἔχευεν G^a $F^{γρ}$ $H^{γρ}$ P M **480** οἷά ⟨τ’⟩ Herwerden (contra 3 tt Ω) **481** βήσετο 3 G M^a B U, -σαιτο H: -σατο F P M^c **483** τ’ 3^s Ω: δ’ Erot 3^a **484** μάστιξε(ν) 3 Ω: -ιζεν H^s ἄκοντε 3 Ω: ἀέκ- H^s. – cf. Il. praef. xxix et ad E 366 **485** Πύλου 3 Ω*: -ον P^a B **486** σεῖον Ar Callistr 3 Z $H^{γρ}$ Ω: θεῖον Arph H^c ἀμφὶς ἔχοντες Arph 3 Ω*: ἀμφιέχ- H^c: ἀμφιέπ- U **487** (= 497) habent 229 Ω (cf. ο 185): om. 3 **489** Ὀρτιλόχοιο Zen Ar 3 tt Ω*: Ὀρσι- H^c. – cf. ad ο 187 **490** δ’ ἄρα ξεινήϊα δῶκεν 3^c Ω*: δὲ τοῖς πὰρ ξείνια θῆκεν (= ο 188) Ammon 3^a 167 et fere $H^{γρ}$ P $M^{γρ}$ Eust.: δὲ τοῖς πὰρ ξείνια δῶκεν M (τοῖς πὰρ i.r.): ὅ δ’ ἄρα τοῖς ξεινήια δῶκεν B **492** ποικίλ’ ἔβαινον 3^c 167 Ω: ποικιλα βαινον 3^a **493** ἐκ δ’ ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου (= ο 146, 191) add. F P^2 B: abest ab 3 167 Ω* **494** (= 484, ο 192) habent 3 167 Ω: damn. Bentley, qui hic v. 486 iterari voluit, puto, sicut Strab. 8.5.8 videtur legisse ἄκοντε 167 Ω: ἀέκοντε H^s, cf. ad 484

ἦνον ὁδόν· τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι.
    δύσετό τ' ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί·
δ οἳ δ' ἷξον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν,
πρὸς δ' ἄρα δώματ' ἔλων Μενελάου κυδαλίμοιο·
τὸν δ' ηὗρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτῃσιν
υἱέος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος ᾧι ἐνὶ οἴκωι.
τὴν μὲν Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος υἱέϊ πέμπεν·
ἐν Τροίηι γὰρ πρῶτον ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
δωσέμεναι, τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλειον·
τὴν ἄρ' ὅ γ' ἔνθ' ἵπποισι καὶ ἅρμασι πέμπε νέεσθαι
Μυρμιδόνων προτὶ ἄστυ περικλυτόν, οἷσιν ἄνασσεν.
υἱέϊ δὲ Σπάρτηθεν Ἀλέκτορος ἤγετο κούρην,
ὅς οἱ τηλύγετος γένετο, κρατερὸς Μεγαπένθης,
ἐκ δούλης· Ἑλένηι δὲ θεοὶ γόνον οὐκέτ' ἔφαινον,
ἐπεὶ δὴ τὸ πρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἐρατεινήν
Ἑρμιόνην, ἣ εἶδος ἔχε χρυσῆς Ἀφροδίτης.
    ὣς οἳ μὲν δαίνυντο καθ' ὑψερεφὲς μέγα δῶμα
γείτονες ἠδὲ ἔται Μενελάου κυδαλίμοιο,
τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδός
φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτούς
μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευον κατὰ μέσσους·

497a + **δ 1–2** (– Μεν.) Strab. 8.5.8; Paus. 4.1.4 **δ 1** sch Pind. Isth. 1.43a; Epm. ι 6; EtGud 424.10 Stf.; (– Λακ.) EtM 297.17, 472.10 (Hdn i.456.29, ii.802.6); Suda ι 388; sch Soph. O.C. 378; (οἳ δ' ἷξον) EtM 472.23 **3–4** Ath. 185b; Eudoc. 535–6 **3** Ath. 180c **6** sch λ 521 **10** sch Eur. Hec. 74 **15–19** Ath. 180d **15** Eudoc. 577 **16** Porph. ad α 238; **16**a ApD Coni. 233.21 **17–19** Eudoc. 579–82; **17**b–**19** cf. Ath. 14a **19** Eudoc. 544; **19**b ApS 62.15; (ἐδ.) Hsch. ε 476

496 ita 3 Ω: υπε]ξεφερον ποδες ιππων 167 **δ 1** κητώεσσαν Ar Hdn tt et fere Ω: καιτάεσσαν Zen (vel teste Eust. καιετάεσσαν): "ἢ κηώεσσαν" sch 1h[1]: καιατόεσσαν Doederlein Gl. III 107, cf. Bechtel Lexil. 195. – cf. ad B 581; Hollis ad Call. Hec. fr. 47.6 **3–19** ath. Diod. Tarsensis (Ath. 180e) **3** ηὗρον van Leeuwen: εὗρον tt Ω **10** υἱέϊ trisyll. Hdn et fere Ω **12** ἐκ Δούλης (nom. propr.) Ar(?): Τηριδάης quidam ante Did Ἑλένηι Ar Z Ω*: Ἑλένης Rhi Arph H[c] P[c] **15–19** ath. Sel hariolatus locum ab Ar inferctum esse **17** θεῖος tt Ω*: δῖος H P. – cf. ad α 336 **18** καθ' αὐτούς Diod. Tars. (Ath. 180e) **19** ἐξάρχοντες Ar tt Ω: -οντος flagit. Sel μέσσους (= Σ 606) 167 tt Ω*: μέσ(σ)ον F H[a] P[c] M Eust.

τὼ δ' αὖτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτώ τε καὶ ἵππω,
Τηλέμαχός θ' ἥρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός,
στῆσαν. ὃ δὲ προμολὼν ἴδετο κρείων Ἐτεωνεύς,
ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο,
βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα ποιμένι λαῶν,
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"ξείνω δή τινε τώδε, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
ἄνδρε δύω, γενεῆι δὲ Διὸς μεγάλοιο ἔϊκτον.
ἀλλ' εἴπ', ἤ σφωϊν καταλύσομεν ὠκέας ἵππους,
ἦ' ἄλλον πέμπωμεν ἱκανέμεν, ὅς κε φιλήσηι."
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
"οὐ μὲν νήπιος ἦσθα, Βοηθοΐδη Ἐτεωνεῦ,
τὸ πρίν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πάϊς ὣς νήπια βάζεις.
ἦ μὲν δὴ νῶϊ ξεινήϊα πολλὰ φαγόντε
ἄλλων ἀνθρώπων δεῦρ' ἱκόμεθ', αἴ κέ ποθι Ζεύς
ἐξοπίσω περ παύσηι ὀϊζύος. ἀλλὰ λύ' ἵππους
ξείνων, ἐς δ' αὐτοὺς προτέρω ἄγε θοινηθῆναι."
ὣς φάθ'· ὃ δὲ μεγάροιο διέσσυτο, κέκλετο δ' ἄλλους
ὀτρηροὺς θεράποντας ἅμα σπέσθαι ἑοῖ αὐτῶι.
οἳ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἱδρώοντας,
καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἱππείηισι κάπηισιν,
πὰρ δ' ἔβαλον ζειάς, ἀνὰ δὲ κρῖ λευκὸν ἔμειξαν,
ἅρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·
αὐτοὺς δ' εἰσῆγον θεῖον δόμον. οἳ δὲ ἰδόντες
θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφέος βασιλῆος·
ὥς τε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν ἠὲ σελήνης

24 Eudoc. 749 **26** (– τίνε) Io. Alex. 60 **27** (γεν. –) sch η 313 **28** Charax AB 1153; (– κατ.) ApD Pron. 91.10; **28**a ibid. 111.7 **36** (ἐς δ' –) EtGud 263.52 Stz. **38** sch A.R. 1.893; **38**b sch χ 324 **42** 'Trypho i' Trop. 203.30; Cocondr. 243.10 **43–46** Ath. 179a **43**b–**44**a Cent. Par. 38.67–8; **43** (οἳ δὲ –)–**44**a sch δ 72 **45–46** Dio Prus. 2.38 **45** Cent. Par. 32.25, 47.30; sch Θ 27

27 γενεῆι t^{vl} P^{a} Eust.: -ὴν t^{vl} Z Ω* ἔϊκτον 167 Z H^{a} P^{c} Eust.: ἐΐκτην t Ω* **28** ἤ ApD^{111} H^{c} P^{a} M^{r} B U$^{?}$: εἴ tt* sch$^{\lambda}$ M$^{\gamma\rho}$ Ω* **29** ἦ Hdn H B: ἢ Ω* **33** φαγόντε 309 G^{a} M B: -όντες Ω* **34** αἴ 309^{c} Ω*: εἴ 309^{a} G U ποτε 309^{a} **37** δὲ Ar: δ' ἐκ (nov. Did) 310 Ω **38** ἅμα σπέσθαι t* Ω: ἐπισπέσθαι sch-A.R. **39** λῦσαν Ar Ω*: ἔλυσαν P M **41** ἔμειξαν Fick: ἔμιξαν Ω **43** αὐτοὶ δ' εἰσῆλθον t **45** ἠὲ tt* Ω*: ἠδὲ Cent.^{32} P M

δῶμα κάθ' ὑψερεφὲς Μενελάου κυδαλίμοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λούσαντο.
τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμωιαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίωι,
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλον ἠδὲ χιτῶνας,
ἔς ῥα θρόνους ἕζοντο παρ' Ἀτρείδην Μενέλαον.
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόωι ἐπέχευε φέρουσα
καλῆι χρυσείηι ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
56 εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
59 τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
"σίτου θ' ἅπτεσθον καὶ χαίρετον· αὐτὰρ ἔπειτα
δείπνου πασσαμένω εἰρησόμεθ', οἵ τινές ἐστον
ἀνδρῶν· οὐ γὰρ σφῶιν γε γένος ἀπόλωλε τοκήων,
ἀλλ' ἀνδρῶν γένος ἐστὲ διοτρεφέων βασιλήων
σκηπτούχων, ἐπεὶ οὔ κε κακοὶ τοιούσδε τέκοιεν."
ὣς φάτο, καί σφιν νῶτα βοὸς παρὰ πίονα θῆκεν
ὄπτ' ἐν χερσὶν ἑλών, τά ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῶι·
οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν,
ἄγχι σχὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι·
"φράζεο, Νεστορίδη, τὠμῶι κεχαρισμένε θυμῶι,

47 Cent. Par. 32.40 **48** Ath. 178f **60–61** Ath. 188e **60** Eudoc. 1390; **60**a sch T 44b **62** (οὐ –)–**63**a ApD Pron. 86.1/5; (οὐ –) Epm. ν 45; Et(G)M 610.5 **64** (ἐπεὶ –) sch η 313 **65–66** Ath. 188e; (νῶτα –)–**66** Ath. 9b (plenius ap. Sud. iii.527.8 traditus) **71**b ApD Synt. 176.6, 219.12

49–51 om. 167 (homoearchon) **49** τοῖς H^{γρ} **51** ἵζοντο G B παρὰ ξανθὸν H^{γρ} **54** ξεστὴν Ω: χρυσῆν H^{γρ} **57–58** δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας | παντοίων, παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα (= α 141–142) add. G P^{c} M B U: absunt ab 167 Ω* **60** θ' 167 tt* Ω*: δ' Ath. H^{c} P, δ' ἄμ' F: om. H^{a} **61** πασ(σ)αμένω G P^{a} M U Eust.: παυσ- t Ω* εἰρησόμεθ' t P^{γρ} Ω* Eust.: μυθήσετον (cf. α 124) P οἵ t G^{s} Ω*: ᾧ G (sc. ὤ?) **62–64** ath. Zen Arph Ar **62** σφῶιν ApD Z G P^{2m} M Eust.: σφῶν Ar Hdn Ω* γόνος Voss Randgl. 52 cl. 207, 741 **65** παρέθηκεν ἀείρας t **70** πευθοίαθ' οἱ Zen Ω: πευθοίατο Ar **71** τῶ(ι)μῶ(ι) fere t Ω: τῶι ἐμῶι Wolf. – cf. Il. praef. xxxv et ad I 654, Λ 608

χαλκοῦ τε στεροπὴν κατὰ δώματα ἠχήεντα
χρυσοῦ τ' ἠλέκτρου τε καὶ ἀργύρου ἠδ' ἐλέφαντος.
Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή,
ὅσσα τάδ' ἄσπετα πολλά· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα."
τοῦ δ' ἀγορεύοντος ξύνετο ξανθὸς Μενέλαος,
καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"τέκνα φίλ', ἤτοι Ζηνὶ βροτῶν οὐκ ἄν τις ἐρίζοι·
ἀθάνατοι γὰρ τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν·
ἀνδρῶν δ' ἤ κέν τίς μοι ἐρίσσεται ἠὲ καὶ οὐκί
κτήμασιν. ἦ γὰρ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ' ἐπαληθείς
ἠγαγόμην ἐν νηυσί, καὶ ὀγδοάτωι ἔτει ἦλθον,
Κύπρον Φοινίκην τε καὶ Αἰγυπτίους ἐπαληθείς·
Αἰθίοπάς θ' ἱκόμην καὶ Σιδονίους καὶ Ἐρεμβούς
καὶ Λιβύην, ἵνα τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσιν.
τρὶς γὰρ τίκτει μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν·
ἔνθα μὲν οὔτε ἄναξ ἐπιδευὴς οὔτέ τι ποιμήν
τυροῦ καὶ κρειῶν οὐδὲ γλυκεροῖο γάλακτος,
ἀλλ' αἰεὶ παρέχουσιν ἐπηετανὸν γάλα θῆσθαι.
εἷος ἐγὼ περὶ κεῖνα πολὺν βίοτον ξυναγείρων
ἠλώμην, τείως μοι ἀδελφεὸν ἄλλος ἔπεφνεν

72b sch Ω 323b; (δ. ἠ.) Ath. 189a **73** Strab. 1.2.32; Dio Prus. 2.38; Ath. 189a; cf. Eudoc. 416 **74–75** Plut. Mor. 527e; Ath. 189ab (partim bis terque) **74** Luc. Dial. 50.20, 83.25; Aristid. Or. 26.89, cf. 46.20; sch N 837b **78–79** Ath. 190a **79** iterum 190b **81** (ἦ γὰρ –)–**85** (καὶ Λ.) Strab. 1.2.31 **81** (ἦ γὰρ –)–**82** (ἠγ.) id. 1.2.34 **83–86** id. 1.1.16 **83–85** (καὶ Λ.) id. 1.2.20 **83–84**a id. 1.2.33 **83** sch Λ 20b **84** Strab. 1.2.34, 7.3.6, 16.4.27; **84**b St. Byz. ε 106; (Ἐρ.) EtM 370.40 **85** Hdt. 4.29; Favor. De fortuna 15 **87** Hdn ad A 93; Epm. τ 74 **89**b Orio 41.18, unde EtG 74 M.; cf. Hsch. ν 96 **90** sch Heph. 291.27, 324.12

72 κατὰ t: καὶ Ω **74** ita Ar tt Ω: Ζηνός που τοιαῦτα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται praetulit Sel ap. Ath. 188f (et sic P^γρ, nisi τοῖα) **80** ἐρίσσεται 167 Ω: ερι ζεται 312 (sic; fort. σσ erasum erat) **83** ἐπ' ἀληθεῖς quidam ap. sch **84** θ' 167 tt Ω*: δ' G καὶ Ἐρεμβούς Ar Z P^γρ Ω*, και Ε[ρ 312: καὶ Ἀραβούς P: Ἄραβάς τε Zeno: coniecerunt Ἐρεμνούς Crates, Ἐραμβούς vel Ἀραμβούς Posidonius (Strab. 1.2.34, 16.4.27, cf. sch) **85** ἵνα 167 Strab. Ω: ὅθι tt* **86** τρὶς Ar t Z Ω: δὶς quidam ante Did **89** θῆσθαι tt* Z Ω: νᾶσαι Hesych. si huc spectat **90** εἷος Hermann (ἧος Curtius): ἕως tt G F P^a B: εἵως Ω* ἐγὼ tt Ω*: γὰρ F ξυναγείρων tt Ω*: συν- F B U **91** τείως 45 Z Ω,]ω̣ς 167: τεῖος Hermann

λάθρηι, ἀνωϊστεί, δόλωι οὐλομένης ἀλόχοιο·
ὣς οὔ τοι χαίρων τοῖσδε κτεάτεσσιν ἀνάσσω.
καὶ πατέρων τάδε μέλλετ' ἀκουέμεν, οἵ τινες ὔμιν
εἶσιν, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ ἀπώλεσα οἶκον
εὖ μάλα ναιετάοντα, κεχονδότα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
ὧν ὄφελον τριτάτην περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν
ναίειν, οἳ δ' ἄνδρες σόοι ἔμμεναι, οἳ τότ' ὄλοντο
Τροίηι ἐν εὐρείηι ἑκὰς Ἄργεος ἱπποβότοιο.
ἀλλ' ἔμπης, πάντας μὲν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων –
πολλάκις ἐν μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν
ἄλλοτε μέν τε γόωι φρένα τέρπομαι, ἄλλοτε δ' αὖτε
παύομαι· αἰψηρὸς δὲ κόρος κρυεροῖο γόοιο –
τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
ὡς ἑνός, ὅς τέ μοι ὕπνον ἀπεχθαίρει καὶ ἐδωδήν
μνωομένωι, ἐπεὶ οὔ τις Ἀχαιῶν τόσσ' ἐμόγησεν
ὅσσ' Ὀδυσεὺς ἐμόγησε καὶ ἤρετο. τῶι δ' ἄρ' ἔμελλεν
αὐτῶι κήδε' ἔσεσθαι, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄλαστον
κείνου, ὅπως δὴ δηρὸν ἀποίχεται, οὐδέ τι ἴδμεν,
ζώει ὅ γ' ἦ τέθνηκεν. ὀδύρονταί νύ που αὐτόν
Λαέρτης θ' ὁ γέρων καὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια
Τηλέμαχός θ', ὃν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκωι."
ὣς φάτο· τῶι δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο,
δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε πατρὸς ἀκούσας,
χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖϊν ἀνασχὼν

92 (ἀν.) ApS 36.12; Hsch. α 5586 **93–93*a*a** Them. Or. 33.365c **93** Plut. Mor. 25a; [Plut.] Hom. 2.140.1 **96**b Hdn ii.798.5 **97–99** Ath. 190b **101–103** Eudoc. 1018–1020 **103** (αἰψ. –) Chrysipp. SVF iii.119.3; Stob. 4.56.13; sch ε 151, θ 529 **104–105** Ath. 190c **104** (– ὀδ.) sch δ 169a **109** (– ἀπ.) ApD Coni. 244.4 **109** (οὐδέ –)–**110**a sch δ 163b **110**b–**112** Ath. 190d **112**b Epm. π 143 **115** [Ammon.] Diff. 512

92 ἀνωϊστεί 45 G[a]? (cf. KB II 303): -ιστὶ h49 Z Ω* **93a** οὐδέ τι βουλόμενος, ἀλλὰ κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης add. quidam ante Did: οὐδ' ἐπιτερπόμενος t **94** ὔμιν Hdn Ω*: ὔμμιν M[s] Eust.: ὑμῖν F H[s] **95** εἰσὶν Ω; cf. Il. praef. xx πολλὰ πάθον G B. – cf. ad ε 223, Α 162, Ι 492, Ξ 67 **96** κεχονδότα Wackernagel KS 825 (cf. ad Ψ 268, Ω 192): κεχανδ- t Z Ω **100** ath. aliquis (non Ar) ante Did πάντας μὲν 45 Ω*: μὲν πάντας G P **104** οὐ tt Ω*: δ' οὐ B **107** ἤρετο Brandreth 100: -ατο 167 h49 Ω **108** ἔπεσθαι P **115** ὀφθαλμοῖϊν G F B U: -οῖσιν 167 t Ω* ἀνασχών 167 Ω: ἐπισχών t

ἀμφοτέρηισιν χερσί. νόησε δέ μιν Μενέλαος·
μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἠέ μιν αὐτὸν πατρὸς ἐάσειε μνησθῆναι
ἦ πρῶτ' ἐξερέοιτο ἕκαστά τε πειρήσαιτο.
εἶος ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἐκ δ' Ἑλένη θαλάμοιο θυώδεος ὑψορόφοιο
ἤλυθεν, Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτωι εἰκυῖα.
τῆι δ' ἄρ' ἅμ' Ἀδρήστη κλισίην εὔτυκτον ἔθηκεν,
Ἀλκίππη δὲ τάπητα φέρεν μαλακοῦ ἐρίοιο,
Φυλὼ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τόν οἱ ἔδωκεν
Ἀλκάνδρη, Πολύβοιο δάμαρ, ὃς ἔναι' ἐνὶ Θήβηις
Αἰγυπτίηις, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται·
ὃς Μενελάωι δῶκε δύ' ἀργυρέας ἀσαμίνθους,
δοιοὺς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα.
χωρὶς δ' αὖθ' Ἑλένηι ἄλοχος πόρε κάλλιμα δῶρα·
χρυσέην τ' ἠλακάτην τάλαρόν θ' ὑπόκυκλον ὄπασσεν
ἀργύρεον, χρυσῶι δ' ἐπὶ χείλεα κεκράαντο.
τόν ῥά οἱ ἀμφίπολος Φυλὼ παρέθηκε φέρουσα,
νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῶι
ἠλακάτη τετάνυστο ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα.
ἕζετο δ' ἐν κλισμῶι, ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν·

117, 119 Eudoc. 2280, 2282 **118** ApD Synt. 197.3; (– αὐτόν) id. Pron. 38.5, 79.28 **122** (Ἀρτ. –) Herm. in Phaedr. p.80.30 L.–M. **123–126** (– δαμ.) Ath. 191a **123** Epm. κ 124; EtM 520.12 **127** Choer. in Thd. ii.79.8 **128**b cf. Poll. 6.97 **129** Ath. 491f **130–131** Porph. ad Z 491, δ 122 **131**b–**132** (ἀργ.) ApS 148.32 **131**b Hdn ad Σ 375; Epm. κ 150; (ὑπόκ.) ApS 160.5; Hsch. υ 676 **132** al. (χρ. –) sch Pind. Ol. 6.137 **133–135** Ath. 191b **133–134** (– βεβ.) Porph. ad Z 491 **134** (– βεβ.) EtM 603.38, 651.52; sch Ar. Vesp. 128a **135** ApS 83.10; Porph. ad Z 491, δ 122, η 105; sch^{D} Π 183; Hsch. η 307; **135**b sch Γ 126b; Epm. ε 125; EtGud 428.6, 524.18 Stf.; (ἰοδν.) ApS 91.20; Hsch. ι 732 **136** Eudoc. 210

119 πειρήσαιτο (= ω 238) G F B U: ἐπειρήσαιτο sch^{γρ}: μυθήσαιτο 167 t sch^{γρ} Z Ω* **120** εἶος Hermann: ἕως Ω **123** ἅμ' Ἀδρήστη ἅμ' Ἀδρήστη Ar Hdn tt Ω: ἅμα δρήστη quidam ante Hdn **126** δάμαρς Bentley (cf. Alcm. 15) **127** ὅθι Ω: τῆι t. – cf. ad I 382 **130** αὖθ' t* Ω*: αὖ Porph.^{δ} F **131** χρυσέην Bentley, Barnes: -σῆν vel -σήν t Ω* **132** κε[κραᾰν]ṭο et h49: χρυσὸς δ' ἐπὶ χείλεσι κεκράανται t **134** ἐπ' Ω: ἐν t

αὐτίκα δ' ἥ γ' ἐπέεσσι πόσιν ἐρέεινεν ἕκαστα·
"ἴδμεν δή, Μενέλαε διοτρεφές, οἵ τινες οἵδε
ἀνδρῶν εὐχετόωνται ἱκανέμεν ἡμέτερον δῶ;
ψεύσομαι, ἦ' ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός·
οὐ γάρ πώ τινά φημι ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι
οὔτ' ἄνδρ' οὔτε γυναῖκα, σέβας μ' ἔχει εἰσορόωσαν,
ὡς ὅδ' Ὀδυσσῆος μεγαλήτορος υἷι ἔοικεν,
Τηλεμάχωι, τὸν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκωι
κεῖνος ἀνήρ, ὅτ' ἐμεῖο κυνώπιδος εἵνεκ' Ἀχαιοί
ἤλθεθ' ὑπὸ Τροίην πόλεμον θρασὺν ὁρμαίνοντες."
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
"οὕτω νῦν καὶ ἐγὼ νοέω, γύναι, ὡς σὺ ἐΐσκεις·
κείνου γὰρ τοιοίδε πόδες τοιαίδε τε χεῖρες
ὀφθαλμῶν τε βολαὶ κεφαλή τ' ἐφύπερθέ τε χαῖται.
καὶ νῦν ἤτοι ἐγὼ μεμνημένος ἀμφ' Ὀδυσῆϊ
μυθεόμην, ὅσα κεῖνος ὀϊζύσας ἐμόγησεν
ἀμφ' ἐμοί, αὐτὰρ ὃ πικρὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν,
χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖϊν ἀνασχών."
τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ηὔδα·
"Ἀτρείδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
κείνου μέν τοι ὅδ' υἱὸς ἐτήτυμον, ὡς ἀγορεύεις·
ἀλλὰ σαόφρων ἐστί, νεμεσσᾶται δ' ἐνὶ θυμῶι
ὧδ' ἐλθὼν τὸ πρῶτον ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν
ἄντα σέθεν, τοῦ νῶϊ θεοῦ ὣς τερπόμεθ' αὐδῆι.
αὐτὰρ ἐμὲ προέηκε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ

137 ead. 70 **140** A.P. 9.382.2 (cento); (– ἐρ.) Plut. Mor. 412d; Io. Alex. 132; Epm. in A 118[1] **141** Eudoc. 407 **143** EtM 824.17; EtGud 582.6 Stz. **145** ApD Pron. 21.8; (– κυν.) id. Synt. 39.16, Pron. 57.24; Epm. κ 128 **148** Eudoc. 1032 **149–150** Max. Tyr. 26.3; Polyb. Fig. 108.30; Macr. Sat. 5.6.7; **149–150**a Them. Or. 5.70d **149** Philop. CAG xiii(1).126.5 **157–158** Eudoc. 1912, 1914 **157**a Epm. κ 149 **159** (ἐπ.) Hsch. ε 4449 **160** Ath. 182b

137 αὐτίκα δ' t Ω*: αὐτίκ' ἄρ fere G F H **139** εὐχετόωντο Z **140** ἦ Arph(?): ἤ Hdn Ω **143** ὅδ' tt Ω*: ὅ γ' Eust. μεγαλήτορος tt Ω: ταλασίφρονος quidam ante Did υἱεῖ H[c] **146** ἤλθεθ' Ω*: ἦλθον G M[2γρ] **149** γὰρ Polyb. Philop. Ω*: τοι tt* G: μὲν Them. M **154** (= 115) del. Schwartz ὀφθαλμοῖϊν Ω*: -οῖσιν H M **158–160** om. Rhi, ath. Ar **159** ἐπεσβολίας Ar t Z Ω: ἐπιστομίας Zen (-στοβίας Bolling 231 n.1 cl. A.R. 4.1725, cf. Rengakos 64)

τῶι ἅμα πομπὸν ἕπεσθαι· ἐέλδετο γάρ σε ἰδέσθαι,
ὄφρα οἱ ἤ τι ἔπος ὑποθήσεαι ἠέ τι ἔργον.
πολλὰ γὰρ ἄλγε’ ἔχει πατρὸς πάϊς οἰχομένοιο
ἐν μεγάροις, ὧι μὴ ἄλλοι ἀοσσητῆρες ἔωσιν·
ὡς νῦν Τηλεμάχωι ὃ μὲν οἴχεται, οὐδέ οἱ ἄλλοι
εἶσ’ οἵ κεν κατὰ δῆμον ἀλάλκοιεν κακότητα.”
τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
“ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ φίλου ἀνέρος υἱὸς ἐμὸν δῶ
ἵκεθ’, ὃς εἵνεκ’ ἐμεῖο πολέας ἐμόγησεν ἀέθλους·
καί μιν ἔφην ἐλθόντα φιλησέμεν ἔξοχα πάντων
Ἀργείων, εἰ νῶϊν ὑπεὶρ ἅλα νόστον ἔδωκεν
νηυσὶ θοῆισι γενέσθαι Ὀλύμπιος εὐρύοπα Ζεύς.
καί κέ οἱ Ἄργει νάσσα πόλιν καὶ δώματ’ ἔτευξα,
ἐξ Ἰθάκης ἀγαγὼν σὺν κτήμασι καὶ τέκεϊ ὧι
καὶ πᾶσιν λαοῖσι, μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας
αἳ περιναιετάουσιν, ἀνάσσονται δ’ ἐμοὶ αὐτῶι.
καί κε θάμ’ ἐνθάδ’ ἐόντες ἐμισγόμεθ’· οὐδέ κεν ἥμεας
ἄλλο διέκρινεν φιλέοντέ τε τερπομένω τε,
πρίν γ’ ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
ἀλλὰ τὰ μέν που μέλλεν ἀγάσσεσθαι θεὸς αὐτός,
ὃς κεῖνον δύστηνον ἀνόστιμον οἶον ἔθηκεν.”
ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ’ ἵμερον ὦρσε γόοιο.
κλαῖε μὲν Ἀργείη Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
κλαῖε δὲ Τηλέμαχός τε καὶ Ἀτρείδης Μενέλαος,

162b EtM 317.22 **176**b Melet. Nat. hom. 109.15; Epm. λ 19 **177**a ApS 129.11; **177**b ApD Pron. 45.28 **178** (οὐδέ –)–**180** Plut. Mor. 95a; (–**179**) id. Mor. 54f; Ath. 513e **181** Cent. Par. 42.36 **182** Epm. ο 101; **182**a Epm. κ 149 **183** Chrysipp. SVF iii.119.8 **184** (– Ἑλ.) + **185**a sch B 382c; **184**b EtM 223.52

162 τῶδ’ M^{c} ἐέλδετο Ar 169 t Z Ω: ἵετο Zen (⟨ὀ⟩ΐετο Porson) **163–167** ath. Ar **163** ὑποθήεαι van Leeuwen **164 πάϊς** G H^{c} U: παῖς Ω* **167 εἶσ’** F: εἰσ’ Ω* **168 δ’ ἀπαμειβόμενος** 167 Ω*: δὲ μέγ’ ὀχθήσας (ex 30, 332) G $H^{γρ}$ **170 πολέας** $H^{γρ}$ P^{r} B, πολλέᾱσ M: πολεῖς P^{m} Ω*: πολῦς van Leeuwen. – cf. ad γ 262 **171 ἔξοχα πάντων** (cf. θ 487, Hymn. Ap. 88) 47 315 Ω*: ἔξοχον ἄλλων (ε 118, al.) P $M^{γρ}$ U Eust. **178–179** ἡμέας | ἄλλο fere t* Ω*: ἄμμε | ἄλλο U (cf. A.R. 3.1129): ἄλλο | ἄμμε Plut. utroque loco **180 πρίν γ’** 313 [316] 317 Ω*: πρὶν||| H **181** μέλλεν 317 Z Ω*, μέλεν F: ἔμελλεν t P Eust. ἀγάσ(σ)εσθαι Z G^{s} Ω*: -ασθαι t G P

οὐδ᾽ ἄρα Νέστορος υἱὸς ἀδακρύτω ἔχεν ὄσσε·
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
τόν ῥ᾽ Ἠοῦς ἔκτεινε φαεινῆς ἀγλαὸς υἱός.
τοῦ ὅ γ᾽ ἐπιμνησθεὶς ἔπεα πτερόεντ᾽ ἀγόρευεν·
"Ἀτρείδη, περὶ μέν σε βροτῶν πεπνυμένον εἶναι
Νέστωρ φάσχ᾽ ὁ γέρων, ὅτ᾽ ἐπιμνησαίμεθα σεῖο
οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμεν.
καὶ νῦν, εἴ τί πού ἐστι, πίθοιό μοι· οὐ γὰρ ἐγώ γε
τέρπομ᾽ ὀδυρόμενος μεταδόρπιος· ἀλλὰ καὶ ἠώς
ἔσσεται ἠριγένεια. νεμεσσῶμαί γε μὲν οὐδέν
κλαίειν, ὅς κε θάνησι βροτῶν καὶ πότμον ἐπίσπηι·
τοῦτό νυ καὶ γέρας οἶον ὀϊζυροῖσι βροτοῖσιν,
κείρασθαί τε κόμην βαλέειν τ᾽ ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.
καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεός, οὔ τι κάκιστος
Ἀργείων· μέλλεις δὲ σὺ ἴδμεναι· οὐ γὰρ ἐγώ γε
ἤντησ᾽ οὐδὲ ἴδον· περὶ δ᾽ ἄλλων φασὶ γενέσθαι
Ἀντίλοχον, περὶ μὲν θείειν ταχὺν ἠδὲ μαχητήν."
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
"ὦ φίλ᾽, ἐπεὶ τόσα εἶπες, ὅσ᾽ ἂν πεπνυμένος ἀνήρ
εἴποι καὶ ῥέξειε, καὶ ὃς προγενέστερος εἴη –
τοίου γὰρ καὶ πατρός, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις·
ῥεῖα δ᾽ ἀρίγνωτος γόνος ἀνέρος, ὧι τε Κρονίων
ὄλβον ἐπικλώσηι γαμέοντί τε γεινομένωι τε,
ὡς νῦν Νέστορι δῶκε διαμπερὲς ἤματα πάντα

186b Poll. 2.63 **188** sch Pind. Pyth. 6.31 **191–192**a ApD Synt. 211.6, 15, Pron. 48.18 **191** sch O 568 **193–194** (– μετ.) Ath. 182b **193** (– μοι) ApD Coni. 246.18; (οὐ γὰρ – μετ.) sch δ 61a **197–198** Plut. Mor. 22b; Porph. ad Σ 22; Stob. 4.54.6 **197** Eudoc. 1453, 1961 **198** sch[D] Ψ 135; **198**b Epm. δ 72 **199** Eudoc. 1240 **201**a Hdn ad O 698 **204** Arist. Rh. 1418a8; Eudoc. 886; **204**a Nic ad γ 103 **206** ApS 118.4; [Plut.] Hom. 2.144.1; Eudoc. 1913; Epm. in A 9c; EtM 604.12; (ὅ) Hsch. o 1 (ex ApS) **208** + **210–211** [Plut.] Hom. 2.141.2, unde Stob. 4.39.1a

189 πτερόεντ᾽ ἀγόρευεν F[γρ] Ω*: -εντα προσηύδα F **192** ath. Ar ἀλλήλους Ar Ω*: -οις quidam ap. Did, G M[a] **195** ἔσσεται 313 317 319 Ω: εἴσεται Cobet Misc. 369 cl. ο 56 (cf. etiam τ 571), at contra cf. ι 56, μ 312, σ 272, al. **197** καὶ γέρας οἶον 23 167 317 tt* Ω, και utique 313 319: που γέρας ἐστὶν Plut. **198** κείρασθαί 23 313 317 318 tt Ω*: -εσθαι H[s] M **207** ἀρίγνωτος γόνος 170 Z Ω: -τον γένος Eust.[γρ] **208** επιγνω[ση 318[a]

αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκέμεν ἐν μεγάροισιν,
υἱέας αὖ πινυτούς τε καὶ ἔγχεσιν εἶναι ἀρίστους –
ἡμεῖς δὲ κλαυθμὸν μὲν ἐάσομεν, ὃς πρὶν ἐτύχθη,
δόρπου δ' ἐξαῦτις μνησώμεθα. χερσὶ δ' ἐφ' ὕδωρ
χευάντων· μῦθοι δὲ καὶ ἠῶθέν περ ἔσονται
Τηλεμάχωι καὶ ἐμοὶ διαειπέμεν ἀλλήλοισιν."
ὣς ἔφατ'· Ἀσφαλίων δ' ἄρ' ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευεν,
ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο.
οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
αὐτίκ' ἄρ' εἰς οἶνον βάλε φάρμακον, ἔνθεν ἔπινον,
νηπενθές τ' ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων.
ὃς τὸ καταβρόξειεν, ἐπὴν κρητῆρι μιγείη,
οὔ κεν ἐπημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν,
οὐδ' εἴ οἱ κατατεθναίη μήτηρ τε πατήρ τε,
οὐδ' εἴ οἱ προπάροιθεν ἀδελφεὸν ἢ φίλον υἱόν
χαλκῶι δηϊόωιεν, ὃ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶιτο.
τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα,
ἐσθλά, τά οἱ Πολύδαμνα πόρεν, Θῶνος παράκοιτις

210 (λιπ.) Hsch. λ 1091 **211** sch Σ 252 **213–214** Ath. 366a **213** (– μν.) sch δ 61a **215** (– δια.) Hsch. τ 765 **220–221** Gal. iv.777 K. = Scr. min. ii.40.5 Müller **221–224** Eudoc. 1960, 1963–1965 **221** Dio Prus. 12.52; Sotion ap. Stob. 4.48.30; [Plut.] Hom. 2.211.1; Clem. Protr. 1.2.4; [Iustin.] Cohort. 26e; Macr. Sat. 7.1.18; Hsch. α 8899; Suda ν 321; **221** (νηπ.) ApS 116.29; Hsch. ν 497 **222** Cent. Par. 44.68; **222**a ApS 96.4; (καταβρ.) Hsch. κ 1025; sch P 54d^{1} **227–230** Hdt. 2.116.4 **227** [Plut.] Hom. 2.201.2 **228–230** Theophr. Hist. pl. 9.15.1 **228** Strab. 17.1.16; (Θ. π.) Io. Alex. 43 (Hdn i.409.19); Sophron. in Thd. 397.5; Choer. in Thd. i.373.4; EtM 460.1

210 αὐτὸν 313 tt Ω*: αὐτῶ||| H **212** ὃς F^{s} Ω*: ὡς F: ὃ P πρὶν Ω*: περ G **213** δόρπου 313 Ath. Ω: δείπνου t* **218** del. Fick **218a** αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο (= 68) add. 321 T **221** ἐπίληθον Ar Hdn tt* Ω*, ἐπιλῆθον Ptol,]θον 48: ἐπίληθες Dio Gal. [Plut.]^{vl} P^{c} M U: τ' ἐπίληθον Eudoc. H^{s}, -θεν H^{t} **222** καταβρόξειεν tt* G H^{a} P U: -βρώξ- Cent. Z Ω*, cf. sch 222b. – cf. Livrea ad A.R. 4.826; Lightfoot ad Dion. Per. 603–634 ἐπὴν tt Ω* Eust.: ἐπεὶ w38 G **223** οὔ κεν Ω*: οὐκ ἂν t H^{c} P M Eust.: οὐδ' ἂν w38 ἐπημέριός t Z Ω; v. Il. praef. xvii **226** δηϊόοιεν U$^{c?}$; cf. ad Λ 153 **227** μητιόεντα 48 tt Z Ω: -όωντα P^{γρ}

Αἰγυπτίη, τῆι πλεῖστα φέρει ζείδωρος ἄρουρα
φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά·
ἰητρὸς δὲ ἕκαστος ἐπιστάμενος περὶ πάντων
ἀνθρώπων· ἦ γὰρ Παιήονός εἰσι γενέθλης.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ἐνέηκε κέλευσέ τε οἰνοχοῆσαι,
ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
“Ἀτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφὲς ἠδὲ καὶ οἵδε
ἀνδρῶν ἐσθλῶν παῖδες· ἀτὰρ θεὸς ἄλλοτε ἄλλωι
Ζεὺς ἀγαθόν τε κακόν τε διδοῖ· δύναται γὰρ ἅπαντα·
ἤτοι νῦν δαίνυσθε καθήμενοι ἐν μεγάροισιν
καὶ μύθοις τέρπεσθε· ἐοικότα γὰρ καταλέξω.
πάντα μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ᾽ ὀνομήνω,
ὅσσοι Ὀδυσσῆος ταλασίφρονός εἰσιν ἄεθλοι,
ἀλλ᾽ οἷον τόδ᾽ ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνήρ
δήμωι ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ᾽ Ἀχαιοί·
αὐτόν μιν πληγῆισιν ἀεικελίηισι δαμάσσας,
σπεῖρα κάκ᾽ ἀμφ᾽ ὤμοισι βαλών, οἰκῆϊ ἐοικώς,

229–230 [Gal.] Medicus 1.2 **229** Choer. in Heph. 199.16; (– φέρ.) sch DThr 351.2; (τῆι –) Strab. 1.1.16 **230–231** Gal. Thrasybulus 32 = Scr. min. iii.78.12 Helmreich **230** Plut. Nic. 9.1, Mor. 15c; [Plut.] Hom. 2.200.2; Luc. Dial. 42.5, 86.9 **231–232** Eudoc. 1127–1128 **231** [Plut.] Hom. 2.200.2 **233** Eudoc. 613 **239** ead. 1430 **241** Aristid. Or. 47.1 **242** + **244–246** (– πόλιν) [Plut.] Hom. 2.136.2 **242** vel **271** Pl. Conv. 220c; **242** (– ἔτλη) Aristid. Or. 28.90; **242**a Hdn ad E 638; **242** (οἷον –) + **244** Plut. Mor. 614c **244–246** Dio Prus. 33.14 **244–245** (– βαλ.) Max. Tyr. 15.9, 34.9 **244** ApD Synt. 195.9; Polyaen. 1 proem. 9; Cent. Par. 46.30; sch Lyc. 780; **244**a ApD Synt. 196.19, Pron. 79.1, 24; (αὐτόν μιν) sch κ 351; (πλ. –) + **245** (οἰκ. –) Anon. CAG xx.142.5; **244**b ApS 10.32 **245** Cent. Par. 3.30; (σπ.) Hsch. σ 1445

228a αἰγυπτίη ᾗ τόσσα φάρμακα ἤδη ὅσ(σ)α τρέφει εὐρεῖα χθών (~ Λ 741) add. G P^{m}: abest ab 48 167 317 Ω* **229** τῆι 48 tt* Ω: τόθι Theophr. φέρει 48 322 tt* Ω: φύει Theophr. **230** μεμιγμένα 322^{c} tt* Ω, μεμειγμενα 48 322^{a}: τετυγμένα Theophr. **231–232** ἐπιστάμενος περὶ πάντων | ἀνθρώπων· ἦ γὰρ Ar 48 322 tt Z Ω: ἐπεί σφισι δῶκεν Ἀπόλλων | ἰᾶσθαι· καὶ γὰρ aliquis ante Ar (Arph?) **236** ἄλλοτε G F U: ἄλλοτε τ᾽ H^{a} P B: ἄλλοτ᾽ ἐπ᾽ H^{c} M **242** ἀλλ᾽ οἷον Hdn tt* Ω*, ἀλλ᾽ οἷον Parmeniscus U: οἷον δ᾽ αὖ Plato Aristid. **244** αὐτόν Ixio Trypho ApD Z Ω*: αὑτόν Ptol M^{a} B: ἑαυτόν (an αὑτὸν μὲν?) Pindario

ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδυ πόλιν {εὐρυάγυιαν·
ἄλλωι δ’ αὐτὸν φωτὶ κατακρύπτων ἤϊσκεν,
Δέκτηι, ὃς οὐδὲν τοῖος ἔην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
τῶι ἴκελος κατέδυ Τρώων πόλιν}, οἳ δ’ ἀβάκησαν
πάντες· ἐγὼ δέ μιν οἴη ἀνέγνων τοῖον ἐόντα,
καί μιν ἀνειρώτων· ὃ δὲ κερδοσύνηι ἀλέεινεν.
ἀλλ’ ὅτε δή μιν ἐγὼ λόεον καὶ χρῖον ἐλαίωι,
ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσα καὶ ὤμοσα καρτερὸν ὅρκον
μὴ μὲν πρὶν Ὀδυσῆα μετὰ Τρώεσσ’ ἀναφῆναι,
πρίν γε τὸν ἐς νῆάς τε θοὰς κλισίας τ’ ἀφικέσθαι,
καὶ τότε δή μοι πάντα νόον κατέλεξεν Ἀχαιῶν.
πολλοὺς δὲ Τρώων κτείνας ταναήκεϊ χαλκῶι
ἦλθε μετ’ Ἀργείους, κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν.
ἔνθ’ ἄλλαι Τρωιαὶ λίγ’ ἐκώκυον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
χαῖρ’, ἐπεὶ ἤδη μοι κραδίη τέτραπτο νέεσθαι
ἂψ οἶκόνδ’, ἄτην δὲ μετέστενον, ἣν Ἀφροδίτη
δῶχ’, ὅτε μ’ ἤγαγε κεῖσε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης,
παῖδά τ’ ἐμὴν νοσφισσαμένην θάλαμόν τε πόσιν τε
οὔ τεο δευόμενον, οὔτ’ ἂρ φρένας οὔτέ τι εἶδος.”

246 (– πόλ.) Plut. Coriol. 22.4; **246**b (cum 249 confusum) Aristid. Or. 34.15 **247** Eudoc. 1142; (– κατ.) ApD Pron. 79.3 **248** (δ.) ApS 57.16; Hsch. δ 579; (ὃς – ἔην) Hsch. ο 1418 **249** EtM α 8; (– πόλ.) EtM 337.24; (κ. Τρ. π.) Aristid., cf. ad 246b; (οἳ δ’ –)–**250** ApS 2.18; (ἀβ.) Hsch. α 54 **250**b–**251** sch DThr 453.32 **252** (– λό.) Hdn ii.943.5; Orio 32.6; sch E 905b, Π 667–668a **254** ApS 36.14; (ἀναφ.) Hsch. α 4663 **258**b Suda κ 521, φ 727; (κατὰ – ἤγ.) Arn ad γ 244; Hsch. κ 1062; (φρ.) Hsch. φ 906

246–249 εὐρυάγυιαν … πόλιν secl. Friedländer Phil. 4 (1849) 580 sq.; insertum u.v. ut ad Iliadis Parvae historiam aptaretur **247** αὐτὸν G H^a P^a: αὐτ- Ptol Ω* **248** Δέκτηι nom. propr. sicut Il. Parv. fr. 9: δέκτηι ‘mendico’ interpr. Ar. – cf. West Cycle 196 sq. **249** τῶι 23 Ω*: τῶι δ’ tt H^c κατέδυ Τρώων $EtM^{\alpha 8}$ Ω: κατέβη Τρώων 23 K: Τρώων κατέδυ t* Eust. **251** ἀνειρώτων Ar 23 P^a Eust.: -τευν Did 167 G U: ἀνηρώτων F P^c B: -τευν Z M: -τευων H. – cf. ad ο 423 **252** ἐγὼ λόεον Ar Ω*, λόευν Hdn^{cod} H^c: ἐγὼν ἐλόευν (nov. Did) 23 167 tt* Z H^λ P M Eust., ἐλόην Orio: ἔλοον Grashof Augm. 19 cl. κ 361, Hymn. Ap. 120 χρῖον Ar M^s Ω*: ἔχριον P Eust., ἔχρισ’ M **254** μὲν 167 t Ω*: με 23 H^c πρίν γ’ 167^c D **260** ἤδη Ar Ω*: ἦ δή Crates H^a **261** οἶκόνδ’ Ar 23 167 Ω*: οἶκον (nov. Did u.v.) F M Eust. **262** ἤγαγ’ ἐκεῖσε 167 G H^a P **263** νοσφισ(σ)αμένην H^a P^a M B U $Eust.^{\gamma\rho}$: -μένη Z Ω* **264** τεο Knight: τευ Z Ω*: τε M εἶδος 322 sch Ω*: ἔργον (cf. A 115) P^a

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
"ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γύναι, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἤδη μὲν πολέων ἐδάην βουλήν τε νόον τε
ἀνδρῶν ἡρώων, πολλὴν δ' ἐπελήλυθα γαῖαν,
ἀλλ' οὔ πω τοιοῦτον ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
οἷον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἔσκε φίλον κῆρ.
οἷον καὶ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνήρ
ἵππωι ἔνι ξεστῶι, ἵν' ἐνήμεθα πάντες ἄριστοι
Ἀργείων Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
ἦλθες ἔπειτα σὺ κεῖσε· κελευσέμεναι δέ σ' ἔμελλεν
δαίμων, ὃς Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
{καί τοι Δηΐφοβος θεοείκελος ἕσπετ' ἰούσηι.}
τρὶς δὲ περίστειξας κοῖλον λόχον ἀμφαφόωσα,
ἐκ δ' ὀνομακλήδην Δαναῶν ὀνόμαζες ἀρίστους,
πάντων Ἀργείων φωνὴν ἴσκουσ' ἀλόχοισιν.
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ Τυδείδης καὶ δῖος Ὀδυσσεύς
ἥμενοι ἐν μέσσοισιν ἀκούσαμεν ὡς ἐβόησας·
νῶϊ μὲν ἀμφοτέρω μενεήναμεν ὁρμηθέντε
ἠ' ἐξελθέμεναι ἠ' ἔνδοθεν αἶψ' ὑπακοῦσαι,
ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένω περ.
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν υἷες Ἀχαιῶν,
Ἄντικλος δὲ σέ γ' οἶος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν
ἤθελεν· ἀλλ' Ὀδυσεὺς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζεν
νωλεμέως κρατερῆισι, σάωσε δὲ πάντας Ἀχαιούς·
τόφρα δ' ἔχ', ὄφρα σε νόσφιν ἀπήγαγε Παλλὰς Ἀθήνη."
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·

267, **269** Eudoc. 725, 724 **271** Macr. Sat. 7.1.19; Eudoc. 1230; cf. ad 242 **277**a sch O 740a[1]; (κ. λ.) Hsch. κ 3241 **280**a ApD Pron. 36.3; sch[Lips] H 3 **287** (ἀλλ' –) Arn ad I 324; Poll. 2.98; Orio 99.1; Melet. Nat. hom. 99.17; **287**b Hdn ad δ 419; sch Π 510; (ἐπὶ μ.) Hsch. ε 4955; (μ.) Hsch. μ. 347

265 ita 322 Ω*: τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος P. – cf. ad α 314 **269** ἐγὼν t Ω*: ἐγὼ H M[c] **271** τόδ' tt H[s] Ω*: τότ' H: de Platone v. ad 242 **273** (= θ 513) om. H P, rest. H[m] P[c] Ἀργείων Ω*: -εῖοι G H[m] M[a] B. – cf. ad θ 513 **274** κελευέμεναι B[a] **276** ath. Ar et nescioquis iam prius, v. West Cycle 207 **277** περίστειξας (nov. Hdn) H[c] P[a] Eust.: -στιξας Ar t Z Ω* **278** ἑταίρους F **279** fort. ath. Ar **282** ὁρμηθέντε 167 Ω*: -ες F H Eust.: -α G **285–289** ath. Ar, neque in omnibus libris aderant teste Did; v. West Cycle 207 **287** χερσὶ tt* Ω: χειρὶ Hdn 167

“Ἀτρείδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
ἄλγιον· οὐ γάρ οἵ τι τά γ’ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
οὐδ’ εἴ οἱ κραδίη γε σιδηρέη ἔνδοθεν ἦεν.
ἀλλ’ ἄγετ’ εἰς εὐνὴν τράπεθ’ ἥμεας, ὄφρα καὶ ἤδη
ὕπνωι ὕπο γλυκερῶι ταρπώμεθα κοιμηθέντες.”
ὣς ἔφατ’· Ἀργείη δ’ Ἑλένη δμωιῇισι κέλευσεν
δέμνι’ ὑπ’ αἰθούσηι θέμεναι καὶ ῥήγεα καλά
πορφύρε’ ἐμβαλέειν στορέσαι τ’ ἐφύπερθε τάπητας
χλαίνας τ’ ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἕσασθαι.
αἳ δ’ ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι,
δέμνια δ’ ἐστόρεσαν· ἐκ δὲ ξείνους ἄγε κήρυξ.
302 οἳ μὲν ἄρ’ ἐν προδόμωι δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο·
304 Ἀτρείδης δὲ καθηῦδε μυχῶι δόμου ὑψηλοῖο,
πὰρ δ’ Ἑλένη τανύπεπλος ἐλέξατο, δῖα γυναικῶν.
ἦμος δ’ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
ὤρνυτ’ ἄρ’ ἐξ εὐνῆφι βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
εἵματα ἑσσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ’ ὤμωι,
ποσσὶ δ’ ὕπο λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
βῆ δ’ ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῶι ἐναλίγκιος ἄντην,
Τηλεμάχωι δὲ παρῖζεν, ἔπος τ’ ἔφατ’ ἔκ τ’ ὀνόμαζεν·
“τίπτε δέ σε χρειὼ δεῦρ’ ἤγαγε, Τηλέμαχ’ ἥρως,
ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ἐπ’ εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
δήμιον ἦ’ ἴδιον; τόδε μοι νημερτὲς ἐνίσπες.”
τὸν δ’ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
“Ἀτρείδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
ἤλυθον, εἴ τινά μοι κληηδόνα πατρὸς ἐνίσποις.

293 Eudoc. 1627 **294–295** Ath. 191d **297** (ῥ. κ.)–**298** (πορφ.) (al.) Ath. 48c **299** Poll. 7.46 **300**b (= η 339b) EtM 248.3 **317** Porph. ad β 152 et Hom. 98.15 Sod.

292 τι τά γ’ P B Eust.: τι τάδ’ 325 F H M: τι τό γ’ G U: τα̣ γ[επηρκεσε 4 (cf. Β 873) **294** ἥμεας Hdn H^{s}: ἡμέας fere Ω καὶ t Ω*: κεν H^{c} P M. – cf. ad ψ 254 **295** ταρπώμεθα 4 t Z Ω: παυσώμεθα $H^{γρ}$ $P^{γρ}$. – cf. ad Ω 636 κοιμηθέντε H^{c} U **297** αἰθούσσῃ(ι) 4 325 T **298** δ’ H^{c} **303** Τηλέμαχός θ’ ἥρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός (= 21) add. Ω*: abest ab 140 G **304** καθηῦδε van Leeuwen: καθεῦδε Hdn G P^{c} B U: κάθευδε F H P^{a}, ἐκάθευδε M Eust. **309** ὑπαὶ H^{s} B. – cf. ad β 4 **311** παρ’ ἷζεν et πάριζεν prob. Hdn: παρῖζεν G: π]αρΐζεν 326, παρΐζεν Ω*: πάριζεν H^{c} M U^{a} **314** ἐνίσπες G H^{a} P^{a} M^{a} B: ἔνισπε Ω*. – cf. ad γ 101

ἐσθίεταί μοι οἶκος, ὄλωλε δὲ πίονα ἔργα,
δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλεῖος δόμος, οἵ τέ μοι αἰεί
μῆλ' ἁδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς,
μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες.
τούνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα
κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴ που ὄπωπας
ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
πλαζομένου· περὶ γάρ μιν ὀϊζυρὸν τέκε μήτηρ.
μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο μηδ' ἐλεαίρων,
ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον, ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.
λίσσομαι, εἴ ποτέ τοί τι πατὴρ ἐμός, ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς,
ἤ' ἔπος ἠέ τι ἔργον ὑποστὰς ἐξετέλεσσεν
δήμωι ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί,
τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπες."
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
"ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῆι
ἤθελον εὐνηθῆναι ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες.
ὡς δ' ὁπότ' ἐν ξυλόχωι ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνούς
κνημοὺς ἐξερέῃσι καὶ ἄγκεα ποιήεντα
βοσκομένη, ὃ δέ τ' ὦκα ἑὴν εἰσήλυθεν εὐνήν,
ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν,
ὣς Ὀδυσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει.
αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
τοῖος ἐών, οἷός ποτ' ἐϋκτιμένηι ἐνὶ Λέσβωι
ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδηι ἐπάλαισεν ἀναστάς,

318a Plut. Mor. 22e **319** (– δόμ.) Hsch. π 2512; (πλ. δ.) ApS 132.21 **322** Eudoc. 833, 882; (αἴ κ' –)–**323** (– ἐν.) Porph. Hom. 93.12 Sod. **335–336** + **338** (ὃ δ' –) sch Λ 115a **336** ApS 115.2; Ath. 396f; **336**b Porph. Il. 328.23 Schr. **337**a sch φ 31; sch A.R. 1.1354 **343** (Φ. –) ApS 163.22; Hdn i.67.18; EtM 166.7; (Φ.) Hsch. φ 513; Suda φ 387

321 ὕβριν 326 Ω*: ἦτορ M Eust. **331** ἐνίσπες G Hª Pª B U: ἔνισπε Z Ω*. – cf. ad γ 101 **336** νεβροὺς … νεηγενέας γαλαθηνούς Ar tt Z Ω: -ὸν … -έα -όν Arph **337** κνημοὺς (ρ 128) tt Z B^γρ Ω*: κρημνοὺς P Mª B **338** δέ τ' ὦκα t F M^γρ B: δ' ἔπειτα F^m Ω*. – cf. ad ρ 129 **341** Ἀπόλλων Nauck **342** ἐνὶ Λέσβωι (= ρ 133) P^m Ω*: ἐν Ἀρίσβηι P (ex Z 13)

κὰδ δ’ ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί,
τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·
πάντές κ’ ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
ταῦτα δ’ ἅ μ’ εἰρωτᾶις καὶ λίσσεαι, οὐκ ἂν ἐγώ γε
ἄλλα πάρεξ εἴποιμι παρακλιδόν, οὐδ’ ἀπατήσω,
ἀλλὰ τὰ μέν μοι ἔειπε γέρων ἅλιος νημερτής,
τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος οὐδ’ ἐπικεύσω.
“Αἰγύπτωι μ’ ἔτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
ἔσχον, ἐπεὶ οὔ σφιν ἔρεξα τεληέσσας ἑκατόμβας·
οἳ δ’ αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνῆσθαι ἐφετμέων.
νῆσος ἔπειτά τίς ἐστι πολυκλύστωι ἐνὶ πόντωι
Αἰγύπτου προπάροιθε, Φάρον δέ ἑ κικλήσκουσιν,
τόσσον ἄνευθ’ ὅσσον τε πανημερίη γλαφυρὴ νηῦς
ἤνυσεν, ἧι λιγὺς οὖρος ἐπιπνείησιν ὄπισθεν·
ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος, ὅθεν τ’ ἀπὸ νῆας ἐΐσας
ἐς πόντον βάλλουσιν, ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ.
ἔνθά μ’ ἐείκοσιν ἤματ’ ἔχον θεοί, οὐδέ ποτ’ οὖροι
πνείοντες φαίνονθ’ ἁλιαέες, οἵ ῥά τε νηῶν
πομπῆες γίνονται ἐπ’ εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
καί νύ κεν ἤϊα πάντα κατέφθιτο καὶ μένε’ ἀνδρῶν,
εἰ μή τίς με θεῶν ὀλοφύρατο καί μ’ ἐλέησεν,
Πρωτέος ἰφθίμου θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος,
Εἰδοθέη· τῆι γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸν ὄρινα·
ἥ μ’ οἴωι ἔρροντι συνήντετο νόσφιν ἑταίρων·
αἰεὶ γὰρ περὶ νῆσον ἀλώμενοι ἰχθυάασκον

344 sch ρ 134; **344**b (al.) Epm. κ 153; sch A 467c **347** (οὐδ’ –)–**348** Porph. Hom. 94.7 Sod. **348**a (al.) Epm. π 187; **348**b Hsch. π 547; (παρ.) ApS 127.32; Suda π 365 **349**b (al.) Epm. α 270 **350** (– ἔπος) Porph. Hom. 94.21 Sod. **351–352** Hdt. 2.116.5 **353** Porph. ad ε 334–337, ζ 125 **354–355** Plut. Alex. 26.5 **357** (ἧι –) Aristid. Or. 36.106, 107 **358–359** Strab. 1.2.30 **361** (φ. –)–**362**a ApS 22.20 **366** (τῆι –) sch Ψ 524 **367** sch N 481a; **367**a sch Z 165a, Ξ 21b

348 πάρεξ F, πάρὲξ H: παρὲξ vel παρεξ- Z Ω* **353** ath. Zen **359** ἀφυσσάμενοι (nov. Did) 169 t Ω: -όμενοι Ar **360** με εἴκοσιν H[c] P B U **363** μένε’ (nov. Did) Ω*: μένος Ar P[c] (ex μέν’) **364** ἐλέησε(ν) 327 Ω*: (ἐ)σάωσε P[s] Eust. – cf. ad ξ 279 **365** ἰφθίμου 217 Ω*: -μη M[s] B[a] Eust. **366** Εἰδοθέη (cf. Aesch. fr. 212) 217 Ar Ω: Εὐρυνόμη Zen **367** συνήντεε F

γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν, ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
ἣ δέ με' ἄγχι στᾶσα ἔπος φάτο φώνησέν τε·
'νήπιός εἰς, ὦ ξεῖνε, λίην τόσον ἠὲ χαλίφρων,
ἦε ἑκὼν μεθίεις καὶ τέρπεαι ἄλγεα πάσχων;
ὡς δὴ δήθ' ἐνὶ νήσωι ἐρύκεαι, οὐδέ τι τέκμωρ
εὑρέμεναι δύνασαι, μινύθει δέ τοι ἦτορ ἑταίρων.'
"ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
'ἐκ μέν τοι ἐρέω, ἥ τις σύ πέρ ἐσσι θεάων,
ὡς ἐγὼ οὔ τι ἑκὼν κατερύκομαι, ἀλλά νυ μέλλω
ἀθανάτους ἀλιτέσθαι, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπέ, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν,
ὅς τίς μ' ἀθανάτων πεδάαι καὶ ἔδησε κελεύθου,
νόστόν θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.'
"ὣς ἐφάμην, ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
'τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
πωλεῖταί τις δεῦρο γέρων ἅλιος νημερτής
ἀθάνατος, Πρωτεὺς Αἰγύπτιος, ὅς τε θαλάσσης
πάσης βένθεα οἶδε, Ποσειδάωνος ὑποδμώς·
τὸν δέ τ' ἐμόν φασιν πατέρ' ἔμμεναι ἠδὲ τεκέσθαι.

369a EtG α 845/EtM α 1345; EtGud 138.6 Stf. **371–372** Eudoc. 1892–1893; **371–372**a Procl. in Alc. fr. 6; cf. sch K 122 **371** (χ.) ApS 166.24; Hsch. χ 61 **372**a Hsch. η 162 **379** Eudoc. 1897; **379**b Procl. in Remp. i.167.14; Philop. De aetern. mundi 16.4 p. 582.20 R.; Olymp. in Gorg. 65.22 W.; Ammon. CAG iii(1).3.12; Elias CAG xviii(1).16.24; Excerpta philos., An. Par. iv.406.6 **383–384** Cent. Par. 32.30–31 **384–385** (– Αἰγ.) Hipp. Ref. 5.8.35 **384** Nic ad A 153; Hclt. Alleg. 67.1; Favor. fr. 72 Amato; Anon. π. σολοικ. p.202 Valck.; **384**a Epm. τ 64; sch DThr 100.7; (πωλ. τις γέρ.) Suda π 2155; (πωλ.) ApS 138.9; Hsch. π 4490; **384**b–**385**a Philod. De piet. 5134 Obb. **385** (ὅς τε –)–**386** Matro fr. 1.61–2 O.–S. (parod.) **386**b Philod. De piet. 5817 Obb.; Arn ad Z 19; ApS 160.26 (Hld fr. 47); Hdn ad Δ 423; Procl. in Remp. i.112.26; Choer. in Thd. i.187.5; EtM 435.36 **387** (– ἔμμ.) Porph. ad α 215

370 δέ με' Fick post Knight: δέ με H^{a} P^{a}: δέ μευ 217 H^{c} P^{c} B, δὲ μεῦ U, δ' ἐμεῦ G F M: δέ μοι Zen Eust. ἄγχι στᾶσα Ar Ω: ἀντομένη Zen (et ἔπεα πτερόεντα προσηύδα?) **371** ἠὲ 167 327 tt Ω: ἠδὲ Bekker, cf. ad τ 530 **372** ἦε nol. Hdn: ἠὲ Hdn Ω μεθίεις 217 Ω* Eust.^{γρ}: μεθίῃς B Eust. – cf. ad Z 523 **374** ἦτορ ἑταίρων Ω*: ἔνδοθεν ἦτορ P U (ex 467) **377** εκων ε̣[217 **378** ἀθανάτους 217 Ω*: -τοις H^{a}? P **379** εἰπέ Ar 217 Ω: ἔειπε Zen **380** κελεύθου H^{2} Ω*: -ους H U (ex ε 383): κέλευθον H^{s}. – cf. ad 469, η 272

τόν γ' εἴ πως σὺ δύναιο λοχησάμενος λελαβέσθαι,
ὅς κέν τοι εἴπησιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου
νόστόν θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
καὶ δέ κέ τοι εἴπησι, διοτρεφές, αἴ κ' ἐθέλῃσθα,
ὅττί τοι ἐν μεγάροισι κακόν τ' ἀγαθόν τε τέτυκται
οἰχομένοιο σέθεν δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.'
"ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
'αὐτὴ νῦν φράζεο σὺ λόχον θείοιο γέροντος,
μή πώς με προϊδὼν ἠὲ προδαεὶς ἀλέηται·
ἀργαλέος γάρ τ' ἐστὶ θεὸς βροτῶι ἀνδρὶ δαμῆναι.'
"ὣς ἐφάμην, ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
'{τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.}
ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκηι,
τῆμος ἄρ' ἐξ ἁλὸς εἶσι γέρων ἅλιος νημερτής,
πνοιῆι ὕπο Ζεφύροιο μελαίνηι φρικὶ καλυφθείς,
ἐκ δ' ἐλθὼν κοιμᾶται ὑπὸ σπέεσι γλαφυροῖσιν·
ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι, νέποδες καλῆς Ἁλοσύδνης,
ἁθρόαι εὕδουσιν, πολιῆς ἁλὸς ἐξαναδῦσαι,
πικρὸν ἀποπνείουσαι ἁλὸς πολυβενθέος ὀδμήν.
ἔνθά σ' ἐγὼν ἀγαγοῦσα ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν

388 Eudoc. 59 **389** sch^{pap} Φ 126 (v.86.21 E., lacerum); Hsch. ω 530 **392** Plut. Mor. 122d, 1063d, fr. 179.9 S.; Gell. 14.6.5; Muson. ap. Stob. 2.31.126; Diocles Magnes ap. D.L. 6.103; Demetr. Byz. ap. eund. 2.21; Sext. Math. 7.21, 11.2; Eus. PE 1.8.9, 15.61.11; Eudoc. 1132; Epm. α 271, κ 145, ο 94; **392**a Choer. in Heph. 207.11; Epm. τ 66 **396**a Hdn ad Υ 464 **397** Eudoc. 322, 1834 **400** (al.) Poll. 4.157 **402**b Porph. Hom. 40.17 Sod. **404** (– νέπ.) Suda ν 251; **404**b ApS 21.21; Epm. α 327; EtG α 530/EtM α 926; (νέπ.) ApS 115.31; Hsch. ν 374; (ἁλ.) Hsch. α 3248 **405**b Epm. π 128 **406** sch Ar. Vesp. 1035b

388 τόν γ' P M B: τὸν [141] t G H^{a} U: τόνδ' F H^{c} **389** ὅς Ω*: ὥς Hsch. G κελεύθου (cf. κ 539) 5 t Ω*: θαλάσσης G P (cf. Hes. Op. 648, orac. ap. Hdt. 1.47.3) **391** post h.v. 383 male repetit 141; cf. ad 399 **395** αὐτὴ νῦν F, αὐτὴ νυν G φράζεο fere Knight: -ζευ 141 Ω **397** ἀργαλέος … θεὸς t Ω* (cf. Α 589): ἀργαλέον … θεὸ˻ν 141 G **398** αὐτίκ' (cf. 382) Ω*: αὖτις F H^{a} U ἀμείβετο δῖα θεάων 5 Ω*: ἀμειβομένη προσέειπε G **399** (cf. 383) om. 5 G, post add. 141 (cf. ad 399) ut supra 141 F H P^{γρ} M^{γρ} U: τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆ(ι)σιν P M B **400** ἀμφιβεβήκηι Z rr (Harl. 6325, Vind. 50): -κει Ar t Ω: -κειν nov. Did (Zen, Arph? cf. sch Ξ 412): -κοι M^{s} **403** σπέεσι U^{c}: σπέσ(σ)ι Ω

εὐνάσω ἐξείης· σὺ δ' ἔϋ κρίνασθαι ἑταίρους
τρεῖς, οἵ τοι παρὰ νηυσὶν ἐϋσσέλμοισιν ἄριστοι.
πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα τοῖο γέροντος.
φώκας μέν τοι πρῶτον ἀριθμήσει καὶ ἔπεισιν·
αὐτὰρ ἐπὴν πάσας πεμπάσσεται ἠδὲ ἴδηται,
λέξεται ἐν μέσσῃσι, νομεὺς ὣς πώεσι μήλων.
τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτα κατευνηθέντα ἴδησθε,
καὶ τότ' ἔπειθ' ὑμῖν μελέτω κάρτός τε βίη τε,
αὖθι δ' ἔχειν μεμαῶτα καὶ ἐσσύμενόν περ ἀλύξαι.
πάντα δὲ γινόμενος πειρήσεται, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
ἑρπετὰ γίνονται, καὶ ὕδωρ καὶ θεσπιδαὲς πῦρ·
ὑμεῖς δ' ἀστεμφέως ἐχέμεν μάλλόν τε πιέζειν.
ἀλλ' ὅτε κεν δή σ' αὐτὸς ἀνείρηται ἐπέεσσιν
τοῖος ἐὼν οἷόν κε κατευνηθέντα ἴδηαι,
καὶ τότε δὴ σχέσθαί τε βίης λῦσαί τε γέροντα,
ἥρως, εἴρεσθαι δέ, θεῶν ὅς τίς σε χαλέπτει,
νόστόν θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.'
"ὣς εἰποῦσ' ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἕστασαν ἐν ψαμάθοισιν,
ἤϊα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
δόρπον ἄρ' ὁπλισάμεσθ', ἐπί τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ·
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,

410 (ὀλοφ.) ApS 120.8; Hsch. ο 642 **412** (πεμπ.) ApS 129.27; Hsch. π 1380 **413** (– νομ.) sch A.R. 3.899; **413**a ApS 107.28 **417** (ὅσσ' –)–**418** Procl. in Remp. i.113.14 **417** (ὅσσ' –) sch δ 456c (bis) **419** EtG α 1309/EtM α 1966a (Philox. fr. 450) **422** cf. Eudoc. 2022 **423** (χ.) Hsch. χ 45 **427** (πολλὰ –) Eudoc. 2245; EtM 684.12 **428** Cent. Par. 33.3

408 ἔϋ Ludwich: ἐῢ (vel εὖ) Ω **409** fort. τρῖς vel τρὶς, cf. Il. praef. xxxvi **414** ἴδηαι Hᶜ Pᶜ (ex 421) **415** ὑμῖν Ω*: ὔμμιν B Eust.: ὔμιν Ludwich κάρτος τε βίη τε P^{γρ} Ω*: ἔργον τε ἔπος τε P **419** πιέζειν Hdn Ω: πιεζεῖν Apio **420** αὐτὸς Ar G Hᶜ M U Eust.: αὖτις (nov. Did) Ω* **421** κε Ω*: τε G ἴδηαι M^{γρ} Ω*: ἴδησθε Mʳ Eust. (ex 414) **425** ἐδύσετο G P B: -ατο Z Ω* **429** ἂρ G Hʳ: δ' P: θ' (cf. 574) M B Eust.: om. F U

ἤϊα πολλὰ θεοὺς γουνούμενος· αὐτὰρ ἑταίρους
τρεῖς ἄγον, οἷσι μάλιστα πεποίθεα πᾶσαν ἐπ' ἰθύν.
τόφρα δ' ἄρ' ἥ γ' ὑποδῦσα θαλάσσης εὐρέα κόλπον
τέσσαρα φωκάων ἐκ πόντου δέρματ' ἔνεικεν·
πάντα δ' ἔσαν νεόδαρτα· δόλον δ' ἐπεμήδετο πατρί.
εὐνὰς δ' ἐν ψαμάθοισι διαγλάψασ' ἁλίῃσιν
ἧστο μένουσ'· ἡμεῖς δὲ μάλα σχεδὸν ἤλθομεν αὐτῆς·
ἑξείης δ' ηὔνησε, βάλεν δ' ἐπὶ δέρμα ἑκάστωι.
ἔνθά κεν αἰνότατος λόχος ἔπλετο· τεῖρε γὰρ αἰνῶς
φωκάων ἁλιοτρεφέων ὀλοώτατος ὀδμή·
τίς γάρ κ' εἰναλίωι παρὰ κήτεϊ κοιμηθείη;
ἀλλ' αὐτὴ ἐσάωσε καὶ ἐφράσατο μέγ' ὄνειαρ·
ἀμβροσίην ὑπὸ ῥῖνα ἑκάστωι θῆκε φέρουσα
ἡδὺ μάλα πνείουσαν, ὄλεσσε δὲ κήτεος ὀδμήν.
    "πᾶσαν δ' ἠοίην μένομεν τετληότι θυμῶι·
φῶκαι δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθον ἀολλέες. αἳ μὲν ἔπειτα
ἑξῆς ηὐνάζοντο παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
ἔνδιος δ' ὁ γέρων ἦλθ' ἐξ ἁλός, ηὗρε δὲ φώκας
ζατρεφέας, πάσας δ' ἄρ' ἐπώιχετο, λέκτο δ' ἀριθμόν·
ἐν δ' ἡμέας πρώτους λέγε κήτεσιν, οὐδέ τι θυμῶι
ὠΐσθη δόλον εἶναι· ἔπειτα δὲ λέκτο καὶ αὐτός.

433 (– γουν.) sch β 289e^{1}; Hsch. η 247; Choer. in Thd. ii.105.4, 107.16, 132.31, 344.3; Epm. δ 2, μ 83; EtG α 1015/EtM α 1569; EtG 143 M./EtM 423.36; EtGud 238.62 Stz. **434** Cent. Par. 13.30. 32.5 **438** Epm. γ 5, δ 58; EtM 233.42; EtGud 313.7 Stf.; (– δι.) EtM 240.48; (δι.) ApS 58.15; Hsch. δ 970 **442** sch Ar. Vesp. 1035b, Pac. 758a; **442**b Epm. α 277; (ὀλ. –) Porph. Hom. 32.17 Sod. **444** Eudoc. 90 **445**a sch Ξ 170b **447**a + **450**a sch Φ 111b^{1}; **447** al. (τ. θ.) Epm. κ 153 **450** (– ἁλ.) sch υ 204; sch Arat. 223; (– ἦ.) Arn(?) ad δ 447; (ἔνδ.) ApS 68.29 **452** (– κ.) Erot. λ 1; sch N 276; sch Pind. Pyth. 4.336; (λ. κ.) Arn ad δ 451; sch B 125b, c **453** (ὠ.) ApS 170.26; Hsch. ω 100; **453**b Epm. λ 39; (λ. –) Arn ad δ 451

432 καὶ τότε δὴ παρὰ θῖνα θαλάσσης εὐρυπόροιο add. H^{m} M: abest ab Ω*. – cf. Apthorp 134–137 **434** τρεῖς, cf. ad 409 ἐπεποίθεα P^{c} **436** fort. τέσσερα; cf. Il. praef. xxxv **438** διαγλάψασ' h9 tt* Z Ω*: διαγνάψ- ApS G, διαγνάμψ- H^{c}: διαγράψ(ασθαι) EtM^{240} **440** ηὔνησε van Leeuwen: εὔν- Z Ω δέρματ' F H P^{a} **441** ἔνθά κεν "αἱ πλείους" Didymi G H^{s} P^{γρ} Eust.: κεῖθι δὴ (nov. Did) Ω* (δεῖ H^{a}, δ' ἂρ M^{c}) **445** ὑπὸ t Ω*: δ' ὑπὸ F **449** ηὐνάζοντο F H^{a}: εὐν- Z Ω* **450** ηὗρε van Leeuwen: εὗρε Ω **452** ἔνθ' B U

ἡμεῖς δὲ ἰάχοντες ἐπεσσύμεθ’, ἀμφὶ δὲ χεῖρας
βάλλομεν· οὐδ’ ὁ γέρων δολίης ἐπελήθετο τέχνης,
ἀλλ’ ἤτοι πρώτιστα λέων γένετ’ ἠϋγένειος,
αὐτὰρ ἔπειτα δράκων καὶ πάρδαλις ἠδὲ μέγας σῦς·
γίνετο δ’ ὑγρὸν ὕδωρ καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον·
ἡμεῖς δ’ ἀστεμφέως ἔχομεν τετληότι θυμῶι.
ἀλλ’ ὅτε δή ῥ’ ἀνίαζ’ ὁ γέρων ὀλοφώϊα εἰδώς,
καὶ τότε δή μ’ ἐπέεσσιν ἀνειρόμενος προσέειπεν·
‘τίς νύ τοι, Ἀτρέος υἱέ, θεῶν συμφράσσατο βουλάς,
ὄφρα μ’ ἕλοις ἀέκοντα λοχησάμενος; τέο σε χρή;’
“ὣς ἔφατ’, αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
‘οἶσθα, γέρον – τί με ταῦτα παρατροπέων ἐρεείνεις; –
ὡς δὴ δήθ’ ἐνὶ νήσωι ἐρύκομαι, οὐδέ τι τέκμωρ
εὑρέμεναι δύναμαι, μινύθει δέ μοι ἔνδοθεν ἦτορ.
ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπέ, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν,
ὅς τίς μ’ ἀθανάτων πεδάαι καὶ ἔδησε κελεύθου,
νόστόν θ’, ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.’
“ὣς ἐφάμην, ὃ δέ μ’ αὐτίκ’ ἀμειβόμενος προσέειπεν·
‘ἀλλὰ μάλ’ ὤφελλες Διί τ’ ἄλλοισίν τε θεοῖσιν
ῥέξας ἱερὰ κάλ’ ἀναβαινέμεν, ὄφρα τάχιστα
σὴν ἐς πατρίδ’ ἵκοιο πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
οὐ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλους τ’ ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι

454a Hdn ad E 302 **456–458** Hclt. Alleg. 66.1; Clem. Paed. 3.1.3 **457** (π. –) ApS 134.1 **458** Eudoc. 25; sch Arat. 1 (40.12 Mart.) **460** (– γ.) ApS 37.1; (ἀν.) Hsch. α 5169; (γ. –) sch Nic. Th. 1–4 **465** (– γ.) Arn ad A 85 **468** Eudoc. 1897; **468**b Excerpta philos., An. Par. iv.406.6 **473** (– ἱ.) ApS 138.15 **475** (– ἰδ.) Porph. Hom. 127.1 Sod.

454 δὲ [109] t G H^{a} M, δ’ Ω*: δ’ αἶψ’ H^{c} **456** ἀλλ’ ἤτοι Ω: ἤτοι μὲν tt **457** πάρδαλις Ar Hclt.^{vl} Clem. Ω*: πόρδ- (nov. Did) tt* H B. – v. Il. praef. xxxiv σῦς 169 tt Ω*: ὗσ B **458** γίνετο 328 tt* Ω*: γείνετο Hclt.^{vl} G B, γένετο F **459** ante 458 G **460** ὁ 109 Ω: om. t **461** ἀνειρόμενος Ar 109^{s} P^{γρ} Ω*: ἀμειβ- (nov. Did) 109 F P. – cf. ad 631 **462** συμφράσ(σ)ατο 109 Ω: ἐφράσσατο H^{γρ} βουλάς 169 Ω*: βουλήν H^{s} P^{γρ} B. – cf. ad A 540, λ 510 **463** ἕλη(ι)ς H^{c} P M U **465** γέρον t F H^{c} U Eust.: γέρων Ω* ἐρεείνεις Ar 169 G M U, -ης H: ἀγορεύεις (nov. Did) H^{γρ} Ω* **466** τε]κμαρ 169^{a}? **467** ἔνδοθεν 169 Ω*: -θι H U **469** κελεύθου M^{s} Ω*: -ους H^{a}: -ον M. – cf. ad 380, η 272 **471** αὐτίκ’ 109 Ω*: αὖτις 109^{s} F

οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
πρίν γ᾽ ὅτ᾽ ἂν Αἰγύπτοιο διιπετέος ποταμοῖο
αὖτις ὕδωρ ἔλθηις ῥέξηις θ᾽ ἱερὰς ἑκατόμβας
ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
καὶ τότε τοι δώσουσιν ὁδὸν θεοί, ἣν σὺ μενοινᾶις.᾽
"ὣς ἔφατ᾽· αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
οὕνεκά μ᾽ αὖτις ἄνωγεν ἐπ᾽ ἠεροειδέα πόντον
Αἴγυπτόνδ᾽ ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
ἀλλὰ καὶ ὧς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
'ταῦτα μὲν οὕτω δὴ τελέω, γέρον, ὡς σὺ κελεύεις.
ἀλλ᾽ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ἦ πάντες σὺν νηυσὶν ἀπήμονες ἦλθον Ἀχαιοί
οὓς Νέστωρ καὶ ἐγὼ λίπομεν Τροίηθεν ἰόντες,
ἦέ τις ὤλετ᾽ ὀλέθρωι ἀδευκέϊ ἧς ἐπὶ νηός
ἠὲ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν.᾽
"ὣς ἐφάμην, ὃ δέ μ᾽ αὐτίκ᾽ ἀμειβόμενος προσέειπεν·
'Ἀτρείδη, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τί σε χρή
ἴδμεναι, οὐδὲ δαῆναι ἐμὸν νόον· οὐδέ σέ φημι
δὴν ἄκλαυτον ἔσεσθαι, ἐπεί κ᾽ εὖ πάντα πύθηαι.
πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν γε δάμεν, πολλοὶ δὲ λίποντο·
ἀρχοὶ δ᾽ αὖ δύο μοῦνοι Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἐν νόστωι ἀπόλοντο· μάχηι δέ τε καὶ σὺ παρῆσθα·

477–478a Porph. ibid. **477** (Αἰγ. –) EtM α 432 **481** cf. Eudoc. 1784 **483** Polyb. 34.14.8; Strab. 17.1.12; Eudoc. 341 **489** (ἀδ.) ApS 9.16 (Hld fr. 3); Hsch. α 1073; EtG α 63/EtM α 232, 245 **497**b Lex Messan. de iota adscr. v.7 (Rh. Mus. 47. 409 sq.)

476 ἐϋκτίμενον P^{γρ} Ω*: ἐς ὑψόροφον P U. – cf. ad ι 533, κ 474, ψ 259 **477** διιπετέος 109 h9 tt Z Ω: διειπ- Zenodorus ap. Porph. – cf. ad Π 174 et West IEPM 350 sq. **480** ὁδὸν θεοί 109 141.1 Ω*: θεοὶ ὁδὸν H M: θεοὶ om. U **484** μύθοισιν [49] Ω*: μιν ἔπεσσιν 49^{s}? M B **485** δὴ Ω*: τοι P U **486** τόδε 330 Ω*: τό γε H κατάλεξον 141.1 Ω*: ἀγόρευσον H^{γρ} P^{γρ} **487** ἦ Hdn 169 G H^{a} P^{a}: εἰ Ω* **490** (= [α 238], ξ 368) del. Kirchhoff: habent 49 169 330 Ω τολύπευσεν Z Ω*: -ευσαν G H^{s}: -ευεν H P **491** αὐτίκ᾽ Ω*: αὖτις 49 B **493** σέ φημι Ω*: σ᾽ ὀΐω P U **494** ἄκλαυτον D Eust.: -στον Ω. – cf. ad λ 54, 72 ἐπεί κ᾽ 331 Ω*: ἐπὴν H^{γρ} Eust. **495** τῶνδε G P U δάμεν Ar^{ab} G: θάνον "αἱ κοινότεραι", Ω*: (μὲν τούτων) ἔθανον Eust. **497** δέ τε H: δέ τι H^{s} B U: δ᾽ ἔτι t Ω* παρῆσθα Ω*: παρηạς̣ 331, παρῆας t H^{γρ}, παρῆεσ F

εἷς δ’ ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντωι.
Αἴας μὲν μετὰ νηυσὶ δάμη δολιχηρέτμοισιν·
Γυρῆισίν μιν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασσεν
πέτρηισιν μεγάληισι καὶ ἐξεσάωσε θαλάσσης·
καί νύ κεν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἐχθόμενός περ Ἀθήνηι,
εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἔκβαλε καὶ μέγ’ ἀάσθη·
φῆ ῥ’ ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης.
τοῦ δὲ Ποσειδάων μεγάλ’ ἔκλυεν αὐδήσαντος·
αὐτίκ’ ἔπειτα τρίαιναν ἑλὼν χερσὶ στιβαρῆισιν
ἤλασε Γυραίην πέτρην, ἀπὸ δ’ ἔσχισεν αὐτήν·
καὶ τὸ μὲν αὐτόθι μεῖνε, τὸ δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντωι,
τῶι ῥ’ Αἴας τὸ πρῶτον ἐφεζόμενος μέγ’ ἀάσθη·
τὸν δ’ ἐφόρει κατὰ πόντον ἀπείρονα κυμαίνοντα.
ὣς ὃ μὲν ἔνθ’ ἀπόλωλεν, ἐπεὶ πίεν ἁλμυρὸν ὕδωρ.
    ‘σὸς δέ που ἔκφυγε κῆρας ἀδελφεὸς ἠδ’ ὑπάλυξεν
ἐν νηυσὶ γλαφυρῆισι· σάωσε δὲ πότνια Ἥρη
{ἀλλ’ ὅτε δὴ τάχ’ ἔμελλε Μαλειάων ὄρος αἰπύ
ἵξεσθαι, τότε δή μιν ἀναρπάξασα θύελλα
πόντον ἔπ’ ἰχθυόεντα φέρεν βαρέα στενάχοντα,}
ἀγροῦ ἐπ’ ἐσχατιήν, ὅθι δώματα ναῖε Θυέστης
τὸ πρίν, ἀτὰρ τότ’ ἔναιε Θυεστιάδης Αἴγισθος.
{ἀλλ’ ὅτε δὴ καὶ κεῖθεν ἐφαίνετο νόστος ἀπήμων,
ἂψ δὲ θεοὶ οὖρον στρέψαν, καὶ οἴκαδ’ ἵκοντο,}

498 Philostr. Vit. Soph. 2.1.10, 26.4 (parod.); Iul. Epist. 34.406d **500–501**a Hdn ii.924.1 **500** sch Lyc. 389a **502**b sch Ψ 783b **504** sch Lyc. 395c; (– φυγ.) Epm. η 21 **508**b ApS 155.21 **511**b EtG α 519; (ἁλμ. ὕ.) Hdn ii.15.20 **512** Epm. γ 28; (– ἀδ.) ApD Synt. 109.5, 207.3, Pron. 106.1 **514–515** (ἵξ.) sch ι 80 **517** EtM 384.30

498 ante h.v.]ịον ̣ ̣ηεị ̣[332 (fort. αμετρητος] π̣ονο̣ς̣ ηεν̣ vel sim.); vv. praecedentes perierunt **498** om. Zen **500** μιν t Mᶜ Eust.: μὲν Ω* ἐπέλασ(σ)ε 331 t Z Ω (post verbum erasum G): ἐδάμασσε(ν) Hγρ Pγρ **507** α]υτης 332 **508** μεῖνε Ω*: μίμνε 333? Hγρ B ἔμπεσε 332 Ω*: ἔμβαλε G **511** “ἐν οὐδεμιᾶι ἐφέρετο”; hab. Ar 332 tt Ω **514–516** et **519–520** post insertos esse vidit Von der Mühll RE Supp. VII 708; cf. West Cycle 265 sq. **514** τάχ’ Ω: ῥα t **516** βαρέα (cf. ε 420) Hˢ Ω*: μεγάλα (cf. ξ 354) F H B. – cf. ad κ 76, ψ 317 **517** ἐσχατιήν 329 F Hᶜ B Eust.: -ῆς t Ω*. – cf. ad ε 238 **519** καὶ κεῖθεν Ar Ω*: καὶ ἐκ- G, κάκ- Hᶜ P B **520** στρέψαν G H Pᶜ: τρέψαν Ω*

ἤτοι ὃ μὲν χαίρων ἐπεβήσετο πατρίδος αἴης
καὶ κύνει ἁπτόμενος ἣν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτοῦ
δάκρυα θερμὰ χέοντ', ἐπεὶ ἀσπασίως ἴδε γαῖαν.
τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπός, ὅν ῥα καθεῖσεν
Αἴγισθος δολόμητις ἄγων, ὑπὸ δ' ἔσχετο μισθόν,
χρυσοῦ δοιὰ τάλαντα· φύλασσε δ' ὅ γ' εἰς ἐνιαυτόν,
μή ἑ λάθοι παριών, μνήσαιτο δὲ θούριδος ἀλκῆς·
βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων πρὸς δώματα ποιμένι λαῶν.
αὐτίκα δ' Αἴγισθος δολίην ἐφράσσατο τέχνην·
κρινάμενος κατὰ δῆμον ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους
εἷσε λόχον, ἑτέρωθι δ' ἀνώγει δαῖτα πένεσθαι.
αὐτὰρ ὃ βῆ καλέων Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν, ἀεικέα μερμηρίζων·
τὸν δ' οὐκ εἰδότ' ὄλεθρον ἀνήγαγε καὶ κατέπεφνεν
δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνηι.
οὐδέ τις Ἀτρείδεω ἑτάρων λίπεθ' οἵ οἱ ἕποντο,
οὐδέ τις Αἰγίσθου, ἀλλ' ἔκταθεν ἐν μεγάροισιν.'
    "ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
κλαῖον δ' ἐν ψαμάθοισι καθήμενος, οὐδέ νύ μοι κῆρ
ἤθελ' ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τε κορέσθην,
δὴ τότε με προσέειπε γέρων ἅλιος νημερτής·
    'μηκέτι, Ἀτρέος υἱέ, πολὺν χρόνον ἀσκελὲς οὕτω
κλαῖ', ἐπεὶ οὐκ ἄνυσίν τινα δήομεν· ἀλλὰ τάχιστα
πεῖρα, ὅπως κεν δὴ σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι.
ἢ γάρ μιν ζωόν γε κιχήσεαι, ἤ κεν Ὀρέστης
κτεῖναι ὑποφθάμενος, σὺ δέ κεν τάφου ἀντιβολήσαις.'
    "ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ

521–523 Eudoc. 918–920 **526** (– δέ) Eudoc. 299 **535** Dio Prus. 74.18; sch Soph. El. 446; sch Eur. Hec. 1279; cf. Machon. 118 G., Eudoc. 1529; (ὥς –) sch Lyc. 1375a; (β. –) cf. Hsch. β 971 **537** Hdn ad Δ 319; (ἔκτ. –) Epm. κ 130 **539–540** Eudoc. 1798–1799 **541** v. Ω 513 app. **542** Eudoc. 1802

521 ἐπεβήσετο Ω*: -σατο 329 t H^{c} B U **522** δ' t Ω*: τ' H **527** παριών Ar 329 Ω: παρεών quidam ante Did **528** ἀγγελέων 329 Ω*: ἀγγέλλων F **535** φάτνηι 171 tt* Ω*: -ην sch-Eur.^{vl} Hsch. P **539** νύ μοι κῆρ 171 t $H^{γρ}$ Ω*: μοι ἦτορ (cf. 538) F H **542** με Ω*: μοι G M U **543** οὕτω 141a H^{r} Ω*: οὕτως 171 F: αἰεὶ H^{a}? M **547** κτεῖναι 171 G: -ει B: -η P^{c}?: κτεῖνεν 329 Z Ω*

αὖτις ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀχνυμένωι περ ἰάνθη,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
'τούτους μὲν δὴ οἶδα· σὺ δὲ τρίτον ἄνδρ' ὀνόμαζε,
ὅς τις ἔτι ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντωι
{ἠὲ θανών· ἐθέλω δὲ καὶ ἀχνύμενός περ ἀκοῦσαι}.'
    "ὣς ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
'υἱὸς Λαέρτεω, Ἰθάκηι ἔνι οἰκία ναίων·
τὸν ἴδον ἐν νήσωι θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα,
νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκηι
ἴσχει· ὃ δ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
    'σοὶ δ' οὐ θέσφατόν ἐστι, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
Ἄργει ἐν ἱπποβότωι θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν,
ἀλλά σ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης
ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς –
τῆι περ ῥηΐστη βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισιν·
οὐ νιφετός, οὔτ' ἂρ χειμὼν πολὺς οὔτέ ποτ' ὄμβρος,
ἀλλ' αἰεὶ Ζεφύροιο λιγὺ πνείοντος ἀήτας
Ὠκεανὸς ἀνίησιν ἀναψύχειν ἀνθρώπους –
οὕνεκ' ἔχεις Ἑλένην καί σφιν γαμβρὸς Διός ἐσσι.'
    "ὣς εἰπὼν ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.

551b Arn ad δ 498 **555**b Mich. Syncell. π. λόγου συντάξεως 147 (ex Hdn) **561–568** Porph. fr. 377 **561–564** Ἐκλ. AO ii.445.15; EtGud 242.10 Stz. **563–568** Strab. 3.2.13; [Plut.] Hom. 2.208.1 **563–565** (– πέλ.) + **566** (– πολ.) + **567–568**a Strab. 1.1.4 **563–564**a + **567–568**a id. 1.2.31; **563–564**a + **565** (– β.) Orig. c.Cels. 7.28; **563–564** Plut. fr. 201 S.; Porph. fr. 383; sch η 324; **563** (– πεδ.) + **564** (πέμψ.) sch Hes. Op. 171 **563** Plut. Mor. 942f; (ἐς –) Cent. Par. 50.27; EtM 667.56; (ἠλ. π.) EtM 428.30; (ἠλ.) Hsch. η 399 **564** (ξ. Ῥ.) Aristid. Or. 38.20 **565–567** Eudoc. 47–49 **565** (– β.) Porph. ad Χ 431 **566** (οὔτ' ἂρ –) Max. Tyr. 11.10, 30.4 **567–568** sch Eur. Ph. 211 **567** [Arist.] Probl. 26.31; sch Pind. Ol. 2.128; (ζ. –) sch ε 295; **567**b Choric. 36.18 **568**a sch Υ 68b **569** sch Pind. Ol. 2.129; **569**a Nic ad δ 564

553 "ἐν ἁπάσαις ἠθετεῖτο": habent 141a 171 329 Ω **554** αὐτίκ' G M: αὖτις 171 Ω* **556** τον 171: τὸν δ' Ω **566** οὔτέ 171 Porph. Eudoc. Ω*: οὐδέ tt* F B U **567** πνείοντος Ar Porph. sch-Eur.^{vl} H^{s} M: -οντας (nov. Did) tt* Z M^{s} Ω*: διαπνείουσιν ἀῆται [Arist.]. – cf. Rengakos 100 **569** om. quidam ante Did: φίλος ἐσσί alii **570** ἐδύσ(σ)ετο F H M: -σατο H^{s} Ω*

αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἅμ' ἀντιθέοις ἑτάροισιν
ἤϊα, πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,
δόρπόν θ' ὁπλισάμεσθ', ἐπί τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ·
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
νῆας μὲν πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν,
ἐν δ' ἱστοὺς τιθέμεσθα καὶ ἱστία νηυσὶν ἐΐσηις,
ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καθῖζον,
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἂψ δ' εἰς Αἰγύπτοιο διιπετέος ποταμοῖο
στῆσα νέας, καὶ ἔρεξα τεληέσσας ἑκατόμβας.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ἐόντων,
χεῦ' Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἵν' ἄσβεστον κλέος εἴη.
ταῦτα τελευτήσας νεόμην, ἔδοσαν δέ μοι οὖρον
ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.
"ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν,
ὄφρα κεν ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται·
καὶ τότε σ' εὖ πέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα,
τρεῖς ἵππους καὶ δίφρον ἐΰξοον· αὐτὰρ ἔπειτα
δώσω καλὸν ἄλεισον, ἵνα σπένδηισθα θεοῖσιν
ἀθανάτοις ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα."
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
"Ἀτρείδη, μὴ δή με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυκε.
καὶ γάρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ παρὰ σοί γ' ἀνεχοίμην
ἥμενος, οὐδέ κέ μ' οἴκου ἕλοι πόθος οὐδὲ τοκήων·
αἰνῶς γὰρ μύθοισιν ἔπεσσί τε σοῖσιν ἀκούων
τέρπομαι. ἀλλ' ἤδη μοι ἀνιάζουσιν ἑταῖροι
ἐν Πύλωι ἠγαθέηι· σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις.

580 (al.) Cent. Par. 35.14 **581** Aristid. Or. 36.104, cf. 43.28; Eudoc. 346; sch Pind. Pyth. 4.97a **592** Eudoc. 1405 **597–598** (τ.) ApS 14.17

573 κατήλθομεν 171 P^{c} Ω*: κατήλυθον (ex 428 al.) G P^{a} U **574** ὁπλισάμεσθ' Ω*: ὡπλ- F H^{c} P^{c} B **578** νηυσὶν ἐΐση(ι)ς $P^{γρ}$ Ω*: νηὸς ἐΐσης G F $P^{γρ}$: νηῒ μελαίνῃ P **579** ἂν G H P U: ἐν Ω* καθῖζον Bekker: κάθιζον Ω **581** δ' tt* Ω*: om. Aristid. H^{a} P **583** χόλον Ω*: νόον G **585** δίδοσαν H^{c} P **590** τρεῖς, cf. ad 409 **596** κέ Ω*: τί P^{r} **599** με…ἐρύκεις (nov. Did) Z H^{s} Ω*: κε(ν) … ἐρύκοις Ar: με … ἐρύκοις H P^{a}? B

δῶρον δ' ὅττί κέ μοι δοίης, κειμήλιον ἔστω·
ἵππους δ' εἰς Ἰθάκην οὐκ ἄξομαι, ἀλλὰ σοὶ αὐτῶι
ἐνθάδε λείψω ἄγαλμα· σὺ γὰρ πεδίοιο ἀνάσσεις
εὐρέος, ὧι ἔνι μὲν λωτὸς πολύς, ἐν δὲ κύπειρον
πυροί τε ζειαί τε ἰδ' εὐρυφυὲς κρῖ λευκόν.
ἐν δ' Ἰθάκηι οὔτ' ἂρ δρόμοι εὐρέες οὔτέ τι λειμών·
αἰγίβοτος, καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἱπποβότοιο.
οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος οὐδ' εὐλείμων,
αἵ θ' ἁλὶ κεκλίαται· Ἰθάκη δέ τε καὶ περὶ πασέων."
ὣς φάτο, μείδησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
χειρί τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
"αἵματός εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος, οἷ' ἀγορεύεις·
τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μεταστήσω· δύναμαι γάρ.
δώρων δ' ὅσσ' ἐν ἐμῶι οἴκωι κειμήλια κεῖται,
δώσω ὃ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστιν·
δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δέ
ἔστιν ἅπας, χρυσῶι δ' ἐπὶ χείλεα κεκράανται·
ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως,
Σιδονίων βασιλεύς, ὅθ' ἑὸς δόμος ἀμφεκάλυψεν
κεῖσέ με νοστήσαντα· τεῒν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι."
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·

604 Dio Prus. 35.13; Eudoc. 24; Epm. ι 69 (et 604b ibid. iterum); Suda π 3221; (εὐ. –) sch E 196a **605** (– εὐρ.) Plut. Mor. 1088d; Epm. κ 53 **606** sch Opp. H. 2.499 **607–608** Strab. 10.2.12 **607** sch X 45; (– ἱππ.) sch δ 636 **608**a sch E 709; EtM 500.14 (Hdn ii.224.19) **611** Muson. ap. Stob. 2.31.125; Choer. in Thd. ii.27.10; sch θ 166; (– τ.) Aristid. Or. 30.11; Choer. in Thd. ii.25.16, 328.3, 329.9, 332.23; Excerpta gramm. AO iv.171.17, 24, 349.7, 350.18, 354.12; sch Eur. Ph. 789; **611**a ApD Adv. 147.4; Hdn i.553.8, ii.950.6; Charax AB 1151; EtM α 495; sch θ 583 **612** Eudoc. 680 **614** Cent. Par. 40.83 **615–619**a Strab. 1.2.33 **617** (Φ.) Hsch. φ. 39 **618** Cent. Par. 7.8; **618**a Epm. σ 45; **618**b ApD Synt. 206.20, Pron. 47.25, 106.15; Epm. ο 101 **619**a ApD Synt. 207.2; **619**b Epm. τ 66

600 δώηις Nauck ἔστω Ω* M^{s}: ἔσται F M **604** ἰδ' tt* G P B: ἠδ' Dio F U Eust.: καὶ H M **606** αἰγίβοτος…ἐπήρατος (nov. Did) Ω: -ον … -ον Ar **607** ἱππήλατος tt* Ω: εὐδείελος Strab. **608** δέ τε t G P^{c} M: δέ τι F H: δ' ἔτι P^{a} B **609** γήθησε H^{γρ} **611** ἀγαθοῖο Ar tt Ω: ὀλοοῖο Crates **613** δῶρον G P^{c} M B^{c}, agn. Eust. **618** ὅθ' ἑὸς Ar 171 tt Z Ω: ὅτε ὃς olim quidam (sc. οτεος Zen psilotice?), cf. Epm. **619** κεῖσ' ἐμὲ Hdn

δαιτυμόνες δ᾽ ἐς δώματ᾽ ἴσαν θείου βασιλῆος.
οἳ δ᾽ ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ᾽ εὐήνορα οἶνον·
σῖτον δέ σφ᾽ ἄλοχοι καλλικρήδεμνοι ἔπεμπον.
  ὣς οἳ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο·
μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο
δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες
ἐν τυκτῶι δαπέδωι, ὅθι περ πάρος, ὕβριν ἔχοντες·
Ἀντίνοος δὲ καθῆστο καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,
ἀρχοὶ μνηστήρων, ἀρετῆι δ᾽ ἔσαν ἔξοχ᾽ ἄριστοι.
τοῖς δ᾽ υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἐγγύθεν ἐλθών
Ἀντίνοον μύθοισιν ἀνειρόμενος προσέειπεν·
  "Ἀντίνο᾽, ἦ ῥά τι ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἦε καὶ οὐκί,
ὁππότε Τηλέμαχος νεῖτ᾽ ἐκ Πύλου ἠμαθόεντος;
νῆά μοι οἴχετ᾽ ἄγων· ἐμὲ δὲ χρεὼ γίνεται αὐτῆς
Ἤλιδ᾽ ἐς εὐρύχορον διαβήμεναι, ἔνθά μοι ἵπποι
δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ᾽ ἡμίονοι ταλαεργοί
ἀδμῆτες· τῶν κέν τιν᾽ ἐλασσάμενος δαμασαίμην."
  ὣς ἔφαθ᾽· οἳ δ᾽ ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον, οὐ γὰρ ἔφαντο
ἐς Πύλον οἴχεσθαι Νηλήϊον, ἀλλά που αὐτοῦ
ἀγρῶν ἢ μήλοισι παρέμμεναι ἠὲ συβώτηι.
τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Ἀντίνοος προσέφη Εὐπείθεος υἱός·
  "νημερτές μοι ἔνισπε· πότ᾽ ᾤχετο, καὶ τίνες αὐτῶι
κοῦροι ἕποντ᾽; Ἰθάκης ἐξαίρετοι, ἦ᾽ ἑοὶ αὐτοῦ
θῆτές τε δμῶές τε; δύναιτό κε καὶ τὸ τελέσσαι.
καί μοι τοῦτ᾽ ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ᾽ ἔϋ εἴδω,

621 Eudoc. 1813, 2100 **622** [Ammon.] Diff. 4; Hsch. α 934; Eudoc. 569; **622**b ApS 78.31; (εὐ. οἶ.) ApD Adv. 136.12 **624** Eudoc. 1433 **626** Philod. De bono rege xxii 25; Ath. 24c, cf. 10a; sch ρ 605 **627**a Philod. De bono rege xxii 27; sch α 119a^{1} **629** Eudoc. 1814, 2101 **630** (υἱ. Φρ. Ν.) sch Ψ 612 **642**a Hdn ad Ω 388 **643** (ἦ –)–**644**a ApD Pron. 107.1 **644**a [Ammon.] Diff. 232; Epm. σ 6

621 ἐς F H: ἀνὰ t H^{yp} Ω* βασιλῆος t Ω: Οδυσηος 171 **623** ἔπεμπον 171^{c} $G^{r?}$ H M^{s} B Eust.: ἔνεικαν 171^{a} H^{yp} Ω* **627** ἔχοντες Ar Nic H P^{a}, cf. Philod.: ἔχεσκον 171 Ω*: utrumque Eust. – cf. ad ρ 169 **630** ἐγγύθεν 171^{s} Ω: αντιος 171^{t} **631** ἀνειρόμενος Ω*: ἀμειβ- 171 G F H^{a}. – cf. ad 461 **641** προσέφη Εὐπείθεος υἱός 171 172 Ω: ἀπαμείβετο φώνησέν τε H^{yp} P^{yp} **642** καί τινες quidam quos Hdn castigat **643** αὐτοῦ 171^{s} t Ω*: -ῶ(ι) 171^{t} G H^{a}? P^{a} **645** εϋ ειδῶ 172, εὖ εἰδῶ Ω; cf. ad α 174

ἤ σε βίηι ἀέκοντος ἀπηύρα νῆα μέλαιναν,
ἦε ἑκών οἱ δῶκας, ἐπεὶ προσπτύξατο μύθωι."
    τὸν δ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἀντίον ηὔδα·
"αὐτὸς ἑκών οἱ δῶκα· τί κεν ῥέξειε καὶ ἄλλος,
ὁππότ' ἀνὴρ τοιοῦτος ἔχων μελεδήματα θυμῶι
αἰτίζηι; χαλεπόν κεν ἀνήνασθαι δόσιν εἴη.
κοῦροι δ', οἳ κατὰ δῆμον ἀριστεύουσι μεθ' ἡμέας,
οἵ οἱ ἕποντ'· ἐν δ' ἀρχὸν ἐγὼ βαίνοντ' ἐνόησα
Μέντορα, ἠὲ θεόν, τῶι δ' αὐτῶι πάντα ἐώικει.
ἀλλὰ τὸ θαυμάζω· ἴδον ἐνθάδε Μέντορα δῖον
χθιζὸν ὑπηοῖον· τότε δ' ἔμβη νηῒ Πύλονδε."
    ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρός·
τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάσσατο θυμὸς ἀγήνωρ.
μνηστῆρας δ' ἄμυδις κάθεσαν καὶ παῦσαν ἀέθλων,
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη Εὐπείθεος υἱός,
ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφὶ μέλαιναι
πίμπλαντ', ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην·
    "ὢ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη
Τηλεμάχωι ὁδὸς ἥδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
εἰ τοσσῶνδ' ἀέκητι νέος πάϊς οἴχεται αὔτως
νῆα ἐρυσσάμενος κρίνας τ' ἀνὰ δῆμον ἀρίστους,

649a ApD Synt. 196.12, 269.6, Pron. 24.9, 78.29, Adv. 125.10 **651** Cent. Par. 40.38 **661–662** v. ad A 103–4; ex Odyssea **662**b Porph. Hom. 52.5 Sod.; sch δ 27 **663** Eudoc. 1996 **664** Hdn ad Θ 229; **664**b id. ad O 735; Epm. φ 48 (bis)

646 ἤ fere Ω*, ἦ 172 H, η 171: εἰ H[γρ] P[m] **647** προσπτύξατο F H[c] M U Eust.: προπτ- 171 172 Z Ω* **649** τί 171 172 Z Ω*: τό F **650** θυμῶ(ι) 172 Ω: θυμου 171 **651** αἰτίζη(ι) 171 Ω*, -ζει F Eust.: de -ζοι cogit. Hermann Op. IV 147 **652** ἡμέας 171 Ω*: ὑμέας 172 P[a] B U **653** βαίνοντ' ἐνόησα 171 172 Ω*: -οντα νόησα G **654** ἠὲ θεόν H[γρ] Ω*: ἠΐθεον 171 H[c] M[a] U **656** ὑπηοῖον 171 172 Ω*: ὑπ' ἠοίην F **657** πατρός 172 Ω: καλα 171 **659** μνηστῆρας 172 G H[a] P[c] B U: -ρες Ω* κάθεσαν van Leeuwen: κάθισαν 172 Ω. – cf. Il. praef. xxxi **660** μετέφη 172 Ω*: προσέφη H P U **661–662** (= A 103–104) ath. Ar **664** οἱ Ar tt Ω: μιν quidam ante Did. – cf. ad π 347 **665** εἰ Hartman Mn. 12 (1884) 228: ἐκ Ω τοσσῶνδ' Ptol G F P[a] U: τόσσων δ' plerique ante Hdn, Ω*: τόσσων Eust. **666** ἑταίρους (ex 669) F. – cf. ad 278

ἄρξει καὶ προτέρω κακὸν ἔμμεναι· ἀλλά οἱ αὐτῶι
Ζεὺς ὀλέσειε βίην, πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι.
ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταίρους,
ὄφρα μιν αὐτὸν ἰόντα λοχήσομαι ἠδὲ φυλάξω
ἐν πορθμῶι Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
ὡς ἂν ἐπισμυγερῶς ναυτίλεται εἵνεκα πατρός."
ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήινεον ἠδ' ἐκέλευον.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος.
οὐδ' ἄρα Πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἦεν ἄπυστος
μύθων, οὓς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμευον·
κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βουλάς
αὐλῆς ἐκτὸς ἐών, οἳ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον·
βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων πρὸς δώματα Πηνελοπείηι.
τὸν δὲ κατ' οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια·
"κῆρυξ, τίπτε δέ σε πρόεσαν μνηστῆρες ἀγαυοί;
ἦ εἰπέμεναι δμωιῆισιν Ὀδυσσῆος θείοιο
ἔργων παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι;
μὴ μνηστεύσαντες μηδ' ἄλλοθ' ὁμιλήσαντες
ὕστατα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν,
οἳ θάμ' ἀγειρόμενοι βίοτον κατακείρετε πολλόν,
κτῆσιν Τηλεμάχοιο δαΐφρονος. οὐδέ τι πατρῶν
ὑμετέρων τὸ πρόσθεν ἀκούετε, παῖδες ἐόντες,
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μεθ' ὑμετέροισι τοκεῦσιν,

667 (ἀλλά –)–**668** ApD Synt. 191.3, Pron. 42.27–31; (ἀλλά –)–**668**a Hdn ad O 226, Ω 292, ο 285; [Arcad.] 144.10 B.; (ἀλλά –) ApD Synt. 202.13, Pron. 37.28; Charax AB 1153 **671** Strab. 10.2.10 (et 671b ibid. iterum); (– Σ. τε) id. 8.3.26; **671**b ApS 126.12 **672** (ἐπ. ν.) ApS 74.3 **677–678** Porph. ad E 137–138 **678** Eudoc. 1806 **681–686** + **687** (οὐδέ –)–**689**a Auct. π. ὕψ. 27.4 **682** sch Heph. 289.6, 322.12 **683**b ApD Synt. 201.1; Hdn ad A 368, Δ 2 **685** Orig. c.Cels. 4.94

668 ἡμῖν πῆμα γενέσθαι (cf. ρ 597) "αἱ κοινότεραι" tt H^γρ Ω*: ἡμῖν πῆμα φυτεῦσαι B Eust.: ἥβης μέτρον ἱκέσθαι Ar^ab G H **670** αὖτις Bentley cl. A 27 **672** ναυτίλεται F: ναυτίλλ- Ω* **679** πρὸς (cf. σ 314) Ω*: διὰ (cf. 24, ζ 50) P U **680** δὲ κατ' Ω: δ] υ̣π̣ε̣ρ (= ρ 575) 172 **682** ἦ (vel ἢ) Ar sch-Heph. (disertim) [172] Ω: om. t* **685** δειπνήσειαν 169 172 w1 tt Ω*: -σαιτε H **686** οἳ θάμ' 172 t G B Eust., praetulit Hdn: οἵ θ' ἅμ' Ω* **688** τὸ 172 Ω: τῶν t **689** μεθ' 51 172 Ω: ἐν H^γρ ("τινές")

οὔτέ τινα ῥέξας ἐξαίσιον οὔτέ τι εἰπών
ἐν δήμωι, ἥ τ' ἐστὶ δίκη θείων βασιλήων;
ἄλλόν κ' ἐχθαίρησι βροτῶν, ἄλλόν κε φιλοίη·
κεῖνος δ' οὔ ποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρ' ἐεώργει.
ἀλλ' ὃ μὲν ὑμέτερος θυμὸς καὶ ἀεικέα ἔργα
φαίνεται, οὐδέ τίς ἐστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων."
τὴν δ' αὖτε προσέειπε Μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
"αἲ γὰρ δή, βασίλεια, τόδε πλεῖστον κακὸν εἴη.
ἀλλὰ πολὺ μέζόν τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο
μνηστῆρες φράζονται, ὃ μὴ τελέσειε Κρονίων·
Τηλέμαχον μεμάασι κατακτάμεν ὀξέϊ χαλκῶι
οἴκαδε νισόμενον. ὃ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουήν
ἐς Πύλον ἠγαθέην ἠδ' ἐς Λακεδαίμονα δῖαν."
ὣς φάτο· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τὼ δέ οἱ ὄσσε
δακρυόφι πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσκετο φωνή.
ὀψὲ δὲ δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
"κήρυξ, τίπτε δέ μοι πάϊς οἴχεται; οὐδέ τί μιν χρεώ
νηῶν ὠκυπόρων ἐπιβαινέμεν, αἵ θ' ἁλὸς ἵπποι
ἀνδράσι γίνονται, περόωσι δὲ πουλὺν ἐφ' ὑγρήν.
ἦ ἵνα μηδ' ὄνομ' αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποισι λίπηται;"
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
"οὐκ οἶδ' ἤ τίς μιν θεὸς ὤρορεν, ἦε καὶ αὐτοῦ
θυμὸς ἐφωρμήθη ἴμεν ἐς Πύλον, ὄφρα πύθηται
πατρὸς ἑοῦ ἢ νόστον ἢ ὅν τινα πότμον ἐπέσπεν."

690–691 [Plut.] Hom. 2.182.2, unde Stob. 4.7.8 **690** Cent. Par. 12.6 **693** sch Hes. Th. 86 **695** (οὐδέ –) sch Thuc. 3.40.4, 6.12.1 **703** Eudoc. 240; (τῆς –) Charito 1.1.14 **705–706** Eudoc. 244, 246 **708–709** Cocondr. 229.3; Anon. iii Trop. NGG 1896.339; sch DThr 458.12 **708** Artem. 1.56 (64.15 P.); (αἵ θ' –) sch Ψ 306–307 **709**b Epm. η 22; (πουλ. –) Epm. π 132 **710** Eudoc. 1505

690 οὔτέ τι 172 Ω*: οὐδέ τι H **692** φιλείηι Christ Rh. Mus. 36 (1881) 29, φιλήηι Cauer ed. xiii **693** ἄνδρ' ἐεώργει scripsi, cf. ad ξ 289 (ἐεόργει iam Voss Randgl. 53): ἄνδρα ἐώργει t Z Ω **697** αἲ 172 H $P^{\gamma\rho}$ B Eust.: εἰ Ar? Ω*: ἦ U^{r} **698** μεῖζόν 172 Ω **701** νισόμενον [51]? H^{a}: νεισ- Z Ω* **702** ἠγαθέην Ar 51 Ω: ἠμαθίην Rhi **704** ἀμφασίη sch Z F^{s} Ω*: ἀ|||φασίη F. – v. ad P 695 **705** ἔσκετο quidam ante Did P^{c} U^{a}: ἔσχ- Ar^{ab} t Ω*. – v. ad P 696 **707** πάϊς sic 51 Ω **712** ἤ Ar H^{a}: εἰ (nov. Did) Ω* **713** ἐφορμ- H^{a} P^{a}

ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμ' Ὀδυσῆος.
τὴν δ' ἄχος ἀμφεχύθη θυμοφθόρον, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
δίφρωι ἐφέζεσθαι, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων,
ἀλλ' ἄρ' ἐπ' οὐδοῦ ἷζε πολυκμήτου θαλάμοιο
οἴκτρ' ὀλοφυρομένη· περὶ δὲ δμωιαὶ μινύριζον
πᾶσαι, ὅσαι κατὰ δώματ' ἔσαν, νέαι ἠδὲ παλαιαί.
τῆις ἁδινὸν γοόωσα μετηύδα Πηνελόπεια·
"κλῦτε, φίλαι· περὶ γάρ μοι Ὀλύμπιος ἄλγε' ἔδωκεν
ἐκ πασέων, ὅσσαι μοι ὁμοῦ τράφον ἠδ' ἐγένοντο·
ἣ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
παντοίηις ἀρετῆισι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν,
ἐσθλόν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος,
νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀνηρείψαντο θύελλαι
ἀκλέα ἐκ μεγάρων, οὐδ' ὁρμηθέντος ἄκουσα.
σχέτλιαι, οὐδ' ὑμεῖς περ ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ἑκάστη
ἐκ λεχέων μ' ἀνεγεῖραι, ἐπιστάμεναι σάφα θυμῶι,
ὁππότε κεῖνος ἔβη κοίλην ἐπὶ νῆα μέλαιναν;
εἰ γὰρ ἐγὼ πυθόμην ταύτην ὁδὸν ὁρμαίνοντα,
τώ κε μάλ' ἤ κεν ἔμεινε καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο,
ἤ κέ με τεθνηυῖαν ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπεν.
ἀλλά τις ὀτρηρῶς Δολίον καλέσειε γέροντα,
δμῶ' ἐμόν, ὅν μοι δῶκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κιούσηι,

716 ead. 791; (οὐδ' –)–**717** cf. Teles p.33.5 H.; Porph. ad K 167; (οὐκέτι ἔτλη)–**717**a sch P 700b **719–720** Eudoc. 786–787 **721** ApS 9.2 **727**b(?) sch E 216b[1] (cf. ad α 241) **728**a Hdn ad B 115 **735** (Δολ.) Hdn ad B 495, E 39 **736** (ὅν –) Arn ad δ 351; sch B 287; (ὅν – ἔτι) sch Δ 539b

716 ἔτ' ἔτλη tt* Ω: ἔμελλε Porph. **717** δίφρω(ι) tt F H^a P M^c (ss. ν) U: -ου Ω* **721** τῆ(ι)ς t F H, τῆισ' G: τῆ(ι)ς δ' fere H^c Ω* **722** Ὀλύμπιος ἄλγε' ἔδωκεν H U, ἄλγεα δῶκεν Eust.: -ιοι ἄλγε' ἔδωκαν H^s Ω* **723** τράφον r (Vrat. 28): -εν Ω. – cf. ad κ 417; Il. praef. xxxvi **726** ath. Ar; cf. ad 816 **727** δ' αὖ M U ἀνηρείψαντο θύελλαι Ar^a (t) Ω* H^{γρ}: ἀποκτεῖναι μεμάασιν (ex ε 18) Ar^b? H P^{γρ} M B. – de ἀνηρ. cf. ad α 241 **728** ἀκλέα Ω*: ἀκλεᾶ F B U, agn. Eust.: ἀκλεέ' Knight ἐν μεγάρωι t **730** σάφα H^{γρ} Ω*: μάλα H **731** κεῖνος H B U: ἐκ- Ω* **732** ὁρμαίνοντα Ar Z Ω: ὁρμηθέντα (ex 728) quidam ante Did **734** τεθνηυῖαν G F: τεθνηκυῖαν G^c Ω* **735** ὀτρηρὸς F P^a B^a Δολίον: de accentu v. Hdn (t) **736** δῶκε tt Ω*: ἔδωκε F H^c P^a

καί μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον, ὄφρα τάχιστα
Λαέρτηι τάδε πάντα παρεζόμενος καταλέξηι,
εἰ δή πού τινα κεῖνος ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ὑφήνας
ἐξελθὼν λαοῖσιν ὀδύρεται, οἳ μεμάασιν
ὃν καὶ Ὀδυσσῆος φθεῖσαι γόνον ἀντιθέοιο."
  τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
"νύμφα φίλη, σὺ μὲν ἄρ με κατάκτανε νηλέϊ χαλκῶι
ἤ' ἔα ἐν μεγάρωι· μῦθον δέ τοι οὐκ ἐπικεύσω.
ἤϊδε' ἐγὼ τάδε πάντα, πόρον δέ οἱ ὅσσ' ἐκέλευσεν,
σῖτον καὶ μέθυ ἡδύ· ἐμέο δ' ἕλετο μέγαν ὅρκον,
μὴ πρὶν σοὶ ἐρέειν, πρὶν δωδεκάτην τε γενέσθαι
ἢ σ' αὐτὴν ποθέσαι καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι,
ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χρόα καλὸν ἰάπτηις.
ἀλλ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα,
εἰς ὑπερῶι' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
εὔχε' Ἀθηναίηι κούρηι Διὸς αἰγιόχοιο·
ἣ γάρ κέν μιν ἔπειτα καὶ ἐκ θανάτοιο σαώσαι.
μηδὲ γέροντα κάκου κεκακωμένον· οὐ γὰρ ὀΐω
πάγχυ θεοῖς μακάρεσσι γονὴν Ἀρκεισιάδαο
ἔχθεσθ', ἀλλ' ἔτι πού τις ἐπέσσεται ὅς κεν ἔχησιν
δώματά θ' ὑψερεφέα καὶ ἀπόπροθι πίονας ἀγρούς."
  ὣς φάτο, τῆς δ' ηὔνησε γόον, σχέθε δ' ὄσσε γόοιο.
ἣ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα,

737 Cent. Par. 50.29; (– **πολ.**) Porph. ad Ω 221; Orio 58.30; Melet. Nat. hom. 94.6; EtM 406.24, 32; sch α 53b[1]; sch Hes. Th. 746; **737**a sch Λ 271 **739** 'Trypho ii' Trop. 2.6 (CQ 15.237); Choer. Trop. 246.19; sch DThr 458.37 **741** (– **γ.**) ApD Pron. 106.26 **746**b ApD Synt. 192.17, 218.8, Pron. 65.14, 76.11; Io. Alex. 106 **749** Eudoc. 2198 **750** Clem. Str. 4.142.2; (**ὑδρ.**) ApS 157.14; Hsch. υ 84 **753** Eudoc. 1265 **758** Eudoc. 1266, 2216 **759** Clem. Str. 4.22.144

737 καί tt* Ω: ὅς Orio Melet. EtM **741** φθεῖσαι (nov. Hdn) Z F P: φθῖσαι Hdn(?) t G M, φθίσαι B U (ss. φθεῖσθαι): φθ]ῖν[αι H[r]: φθείσθαι δόμον M[γρ] **742** φίλη τροφὸς F H P: περίφρων Ω* **744** ἢ ἔα 'quae eram' quidam ante Hdn **745** ἐκέλευε Eust. **746** ἐμεῦ tt Ω: corr. Knight **747** τε (cf. β 374; Denniston 514 (iv)) Ω*: δὲ B: γε Wolf **753** σαώσαι Hdn et fere Ω*: -σει G (-σω t) **758** ηὔνησε van Leeuwen: εὔν- t Z Ω γόον … γόοιο cf. 800–801: ὀδύνας … γόοιο Bérard: γόον … ῥόοιο (cf. τ 204) Schwartz 310, vix recte: γ[οοιο et 52 σχέθε t Ω*: σχέτο F **759** εἵμαθ' ἑλοῦσα 52 Z Ω: εἵματ' ἔχουσα t

εἰς ὑπερῶι’ ἀνέβαινε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
ἐν δ’ ἔθετ’ οὐλοχύτας κανέωι, ἠρᾶτο δ’ Ἀθήνηι·
    “κλῦθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη·
εἴ ποτέ τοι πολύμητις ἐνὶ μεγάροισιν Ὀδυσσεύς
ἢ βοὸς ἠ’ ὄϊος κατὰ πίονα μηρί’ ἔκηεν,
τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι φίλον υἷα σάωσον,
μνηστῆρας δ’ ἀπάλαλκε κακῶς ὑπερηνορέοντας.”
    ὣς εἰποῦσ’ ὀλόλυξε· θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἀρῆς.
μνηστῆρες δ’ ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα,
ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
    “ἦ μάλα δὴ γάμον ἄμμι πολυμνήστη βασίλεια
ἀρτύει· οὐδέ τι οἶδεν, ὅ οἱ φόνος υἷι τέτυκται.”
    ὣς ἄρα τις εἴπεσκε, τὰ δ’ οὐκ ἴσαν ὡς ἐτέτυκτο.
τοῖσιν δ’ Ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
    “δαιμόνιοι, μύθους μὲν ὑπερφιάλους ἀλέασθε
πάντας ὁμῶς, μή πού τις ἀπαγγείλησι καὶ εἴσω.
ἀλλ’ ἄγε σιγῆι τοῖον ἀναστάντες τελέωμεν
μῦθον, ὃ δὴ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤραρεν ἧμιν.”
    ὣς εἰπὼν ἐκρίνατ’ ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους,
βὰν δ’ ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
νῆα μὲν οὖν πάμπρωτον ἁλὸς βένθόσδε ἔρυσσαν,
ἐν δ’ ἱστόν τ’ ἐτίθεντο καὶ ἱστία νηῒ μελαίνηι,
ἠρτύναντο δ’ ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισιν·
τεύχεα δέ σφ’ ἤνεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.
ὑψοῦ δ’ ἐν νοτίωι τήν γ’ ὥρμισαν, ἐκ δ’ ἔβαν αὐτοί·
ἔνθα δὲ δόρπον ἕλοντο, μένον δ’ ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν.

762 (al.) D.H. Comp. 34 **767** Eudoc. 1247 **772** Cent. Par. 21.30 **782** Cent. Par. 33.11; **782**a sch Soph. O.C. 71; **782**b sch Ar. Ach. 549; (τρ.) Hsch. τ 1499 **785** (– ὥρμ.) ApD Adv. 176.11; sch Ξ 77; **785**a ApD Adv. 207.12; (ἐννοδίωι) Hsch. ε 3209

762 μοι Ω*: μευ P: variant codd. Dionysii **767 ἀρῆς** 171[c] t Z Ω: αυδης 171[a] **773 με]τεφη** Ε̣υ̣πειθεος υιος (ex 641, 660) 171 **775 πάντας** Nic 336 Ω: πάντες Y εἴσω 171[s] Ω: ειπη 171[t] **777 ἤραρεν** 171 Ω: εὔαδεν H[γρ] P[γρ] **780 οὖν** Ω* G[s]: αρ G **783 πάντα κατὰ μοῖραν, ἀνά θ’ ἱστία λευκὰ πέτασσαν** (= θ 54) add. F M B, “περισσὸς δοκεῖ” M[m]: abest ab 171 336 Ω* **784 σφιν ἔνεικαν** F **785 ἐν νοτίωι** Ar tt* Z Ω: ἐννοδίωι Arph hic et θ 55, cf. Hsch.

ἣ δ᾽ ὑπερωΐωι αὖθι περίφρων Πηνελόπεια
κεῖτ᾽ ἄρ᾽ ἄσιτος, ἄπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
ὁρμαίνουσ᾽ ἤ οἱ θάνατον φύγοι υἱὸς ἀμύμων
ἦ᾽ ὅ γ᾽ ὑπὸ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι δαμείη.
ὅσσα δὲ μερμήριξε λέων ἀνδρῶν ἐν ὁμίλωι
δείσας, ὁππότε μιν δόλιον περὶ κύκλον ἄγωσιν,
τόσσα μιν ὁρμαίνουσαν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος·
ηὗδε δ᾽ ἀνακλινθεῖσα, λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα.
ἔνθ᾽ αὖτ᾽ ἄλλ᾽ ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
εἴδωλον ποίησε, δέμας δ᾽ ἤϊκτο γυναικί,
Ἰφθίμηι, κούρηι μεγαλήτορος Ἰκαρίοιο,
τὴν Εὔμηλος ὄπυιε Φερῆις ἔνι οἰκία ναίων·
πέμπε δέ μιν πρὸς δώματ᾽ Ὀδυσσῆος θείοιο,
εἵως Πηνελόπειαν ὀδυρομένην γοόωσαν
παύσειε κλαυθμοῖο γόοιό τε δακρυόεντος.
ἐς θάλαμον δ᾽ εἰσῆλθε παρὰ κληῗδος ἱμάντα,
στῆ δ᾽ ἄρ᾽ ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
"εὕδεις, Πηνελόπεια, φίλον τετιημένη ἦτορ·
οὐ μέν σ᾽ οὐδὲ ἐῶσι θεοὶ ῥεῖα ζώοντες
κλαίειν οὐδ᾽ ἀκάχησθαι, ἐπεί ῥ᾽ ἔτι νόστιμός ἐστιν
σὸς πάϊς· οὐ μὲν γάρ τι θεοῖς ἀλιτήμενός ἐστιν."
τὴν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια,

788 Eudoc. 639, 2173; **788**a Ath. 24a **789** Eudoc. 326, 2174 **791–793** Porph. Hom. 125.13 Sod. **794** (al.) [Plut.] Hom. 2.207.3; Eudoc. 797; cf. Hdn ad Α 611; **794**b Epm. α 288, υ 31 **796**b [Plut.] Hom. 2.124.1; sch Ξ 136c^{1} **797** ApS 93.23 **800** (– ὀδ.) sch Ω 154 **801** Eudoc. 806, 2197 **802** ApS 91.9; **802**b id. 100.10; Hsch. ι 612, π 548; sch ζ 20 **805**a Hdn ad δ 165 **807** (οὐ –) Orio 32.9; EtG α 478

787 ὑπερωΐωι αὖθι Ω* M^{γρ}: ὑπερῶ(ι)᾽ ἀναβᾶσα M B **788** ἄσιτος Ar tt* Ω: ἄναυδος Rhi Eudoc.^{2173} **789** ἤ F$^{?}$, Bekker: εἰ Ω* **793** ἐπήλυθεν ἥδυμος P^{c} **794** ηὗδε van Leeuwen: εὗδε 171 tt Ω **796a** καλῆι τε μεγάληι τε καὶ ἀγλαὰ ἔργ᾽ εἰδυίηι (= ν 289) add. P **797** utrum Ἰφθίμηι nomen proprium esset necne ambigebat Ar Ιασιδαο ss. καριοιο 171 **800** εἵως Hdn [30] 171 Ω*: εἴ πως F B: ὅππως U^{2γρ} (cf. ad ε 386) γοόωσαν 337 Ω*: γοαωσαν 30 (ss. κατα θυμον), H^{a}: γοαουσαν 171 **804** ἦτορ; cum interrogationis siglo H U: lineolam obliquam (ητορ /) apponit 337. – cf. ad Β 23 **805** οὐδὲ ἐῶσι 171 t Ω: οὐδ᾽ εἰῶσι Bentley **806** ἀκάχησθαι Ω*: properisp. Ptol Hdn (ad Τ 335) H^{c} P^{c} M νόστιμός 30^{s} 171 230 337 Z Ω: νηπ̣[ιο]ς̣ 30 **807** om. 30, rest. m^{3}

ἡδὺ μάλα κνώσσουσ᾽ ἐν ὀνειρείῃσι πύλῃσιν·
“τίπτε, κασιγνήτη, δεῦρ᾽ ἤλυθες; οὔ τι πάρος γε
πωλέ᾽, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι δώματα ναίεις·
καί με κέλεαι παύσασθαι ὀϊζύος ἠδ᾽ ὀδυνάων
πολλέων, αἵ μ᾽ ἐρέθουσι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἣ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
παντοίῃς ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν,
ἐσθλόν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ᾽ Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος,
νῦν αὖ παῖς ἀγαπητὸς ἔβη κοίλης ἐπὶ νηός,
νήπιος, οὔτε πόνων εὖ εἰδὼς οὔτ᾽ ἀγοράων.
τοῦ δὴ ἐγὼ καὶ μᾶλλον ὀδύρομαι ἤ περ ἐκείνου·
τοῦ δ᾽ ἀμφιτρομέω καὶ δείδια, μή τι πάθῃσιν,
ἢ᾽ ὅ γε τῶν ἐνὶ δήμωι, ἵν᾽ οἴχεται, ἢ᾽ ἐνὶ πόντωι·
δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ᾽ αὐτῶι μηχανόωνται,
ἱέμενοι κτεῖναι πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.”
τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενον προσέφη εἴδωλον ἀμαυρόν·
“θάρσει, μηδέ τι πάγχυ μετὰ φρεσὶ δείδιθι λίην·
τοίη γάρ οἱ πομπὸς ἅμ᾽ ἔρχεται, ἥν τε καὶ ἄλλοι
ἀνέρες ἠρήσαντο παρεστάμεναι, δύναται γάρ,
Παλλὰς Ἀθηναίη· σὲ δ᾽ ὀδυρομένην ἐλεαίρει·
ἣ νῦν με προέηκε τεῒν τάδε μυθήσασθαι.”
τὴν δ᾽ αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
“εἰ μὲν δὴ θεός ἐσσι θεοῖό τε ἔκλυες αὐδήν,
εἰ δ᾽ ἄγε μοι καὶ κεῖνον ὀϊζυρὸν κατάλεξον,

809 Eudoc. 798; **809**a Epm. κ 152; **809**b ApS 121.11; Hsch. ο 870; (ὀν.) Suda ο 342 **817** (παῖς) + **818** sch T 326a[1] **820** (– δ.) Epm. δ 69 **823** Cent. Par. 40.57 **824** (εἴδ. –) Porph. Hom. 47.6 Sod. **825–827** Eudoc. 2201–2203 **825** ead. 890 **831** ead. 704, 860, 1894, 1946

811 πωλέ᾽ Barnes, πώλε᾽ C D: πωλέαι Z[a] Ω*, πώλεαι Z[c] U (ss. η): πωλαι (ss. ε) 171, πώλαι F **812** κελαιε̣ 171: κέλῃι B Eust. **816** (= 726) ath. Ar **817** αὖ 171 Ω*: δ᾽ αὖ M **819** δε 171 **821** τῶν Ω: τωι 171, τῶ D **822** μηχανόωνται 171 337 Z Ω* H[s]: -όωσι(ν) F H **823** ἱκέσθαι 171 337[c] t Ω: ικηται 337[a] **825** θαρσι μη μ`ο̣´ι ταυτα μετα φρεσι σησι μελοντων (~ ν 362, al.) 171, sed verum restituit corrector μὴ δ᾽ ἔτι H **826** οἱ 171[c] Ω: τοι (ex Ω 182) 171[a] 173 Eust. ἔρχεται 171[a] t Ω*: ἕσπεται G Eust., ἔσπεται P, ἕπεται H[γρ]: εψεται (ex Ω 182) 171[c] **827** δύναται γάρ 171 Ω* P[γρ]: καὶ ἀμύνειν (cf. O 255, P 563) P **831** ἔκλυες 171 t Ω: -ον r[c] (Vrat. 28), Schwartz αὐδήν 171[c] G P U: -ῆς 171[a] t Ω* **832** καὶ κεῖνον Ar 171 Ω*: κἀκ- G H P

ἤ που ἔτι ζώει καὶ ὁρᾶι φάος ἠελίοιο
ἦ’ ἤδη τέθνηκε καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν.”
τὴν δ’ ἀπαμειβόμενον προσέφη εἴδωλον ἀμαυρόν·
“οὐ μέν τοι κεῖνόν γε διηνεκέως ἀγορεύσω,
ζώει ὅ γ’ ἦ τέθνηκε· κακὸν δ’ ἀνεμώλια βάζειν.”
ὣς εἰπὸν σταθμοῖο παρὰ κληῖδα λιάσθη
ἐς πνοιὰς ἀνέμων. ἣ δ’ ἐξ ὕπνου ἀνόρουσεν
κούρη Ἰκαρίοιο· φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη,
ὥς οἱ ἐναργὲς ὄνειρος ἐπέσσυτο νυκτὸς ἀμολγῶι.
μνηστῆρες δ’ ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
Τηλεμάχωι φόνον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν ὁρμαίνοντες.
ἔστι δέ τις νῆσος μέσσηι ἁλὶ πετρήεσσα,
μεσσηγὺς Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
Ἀστερίς, οὐ μεγάλη· λιμένες δ’ ἔνι ναύλοχοι αὐτῆι
ἀμφίδυμοι· τῆι τόν γε μένον λοχόωντες Ἀχαιοί.
ε Ἠὼς δ’ ἐκ λεχέων παρ’ ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
ὤρνυθ’, ἵν’ ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
οἱ δὲ θεοὶ θῶκόνδε καθίζανον, ἐν δ’ ἄρα τοῖσιν
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, οὗ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
τοῖσι δ’ Ἀθηναίη λέγε κήδεα πόλλ’ Ὀδυσῆος
μνησαμένη· μέλε γάρ οἱ ἐὼν ἐν δώμασι νύμφης·
“Ζεῦ πάτερ ἠδ’ ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
μή τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἤπιος ἔστω
σκηπτοῦχος βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς,
ἀλλ’ αἰεὶ χαλεπός τ’ εἴη καὶ αἴσυλα ῥέζοι·
ὡς οὔ τις μέμνηται Ὀδυσσῆος θείοιο

841 (– ἐπ.) Apio in h13 **844** + **846–847** (ἀμφ.) Strab. 1.3.18 **844–846**a St. Byz. α 501 **846**a ApS 45.26; (Ἀ.) Hsch. α 7839 **846**b–**847** (ἀμφ.) Strab. 10.2.16; ApS 27.31; Porph. ad B 2; (λιμ. ναύλ. ἀμφ.) id. ad δ 793; (ἀμφ. λιμ.) EtG α 712/EtM α 1176; (ἀμφ.) Hsch. α 4000–4001 **ε 1–2** Macr. Sat. 5.9.11; **1** ApS 7.5; **1**a ApS 85.21; Phot. Lex. η 314; Suda η 417; sch θ 1; **2** Macr. Sat. 1.22.4 **3** (– καθ.) ApS 89.12 **6** Cent. Par. 23.15

833 ἤ Bekker: εἰ 171 Ω που 171[c] Ω: περ 171[a] **838** κληῖδ’ ἐλιάσθη 171[a] B **840** δέ 171 Ω*: τε G **841** ονειρος 171 (ss. ν): -ρον 53 Ω ἐπέσσυτο (cf. ζ 20) 53 Ω: επεστη (cf. K 496) 171 **843** φόνον 53 171[s] Ω: πονον 171[t] **845** om. Strab. πετρ[ησσης 53[a] (ex 844) **ε 2** ὄρνυτο Eust. φέροι G[s] Ω*: -η(ι) t G M Tz **7** ath. Ar u.v. **8** καὶ (ut β 230) Ω: μηδ’ 30 (coniecerat Nauck) ἔστω (ut β 230) Ω: ειη 30 **10** ῥέζων H[s] P[s]

λαῶν οἷσιν ἄνασσε, πατὴρ δ’ ὣς ἤπιος ἦεν.
ἀλλ’ ὃ μὲν ἐν νήσωι κεῖται κρατέρ’ ἄλγεα πάσχων,
νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκηι
ἴσχει· ὃ δ’ οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ’ εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
νῦν αὖ παῖδ’ ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μεμάασιν
οἴκαδε νισόμενον· ὃ δ’ ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουήν
ἐς Πύλον ἠγαθέην ἠδ’ ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.”
    τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
“τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτή,
ὡς ἤτοι κείνους Ὀδυσεὺς ἀποτείσεται ἐλθών;
Τηλέμαχον δὲ σὺ πέμψον ἐπισταμένως, δύνασαι γάρ,
ὥς κε μάλ’ ἀσκηθὴς ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται,
μνηστῆρες δ’ ἐν νηῒ παλιμπετὲς ἀπονέωνται.”
    ἦ ῥα, καὶ Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ηὔδα·
“Ἑρμεία, σὺ γὰρ αὖτε τά τ’ ἄλλά περ ἄγγελός ἐσσι·
νύμφηι ἐϋπλοκάμωι εἰπεῖν νημερτέα βουλήν,
νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται
οὔτε θεῶν πομπῆι οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
ἀλλ’ ὅ γ’ ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου πήματα πάσχων
ἤματί κ’ εἰκοστῶι Σχερίην ἐρίβωλον ἵκοιτο,
Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάασιν·
οἵ κέν μιν περὶ κῆρι θεὸν ὣς τιμήσουσιν,
πέμψουσιν δ’ ἐν νηῒ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις ἐσθῆτά τε δόντες

18 Eudoc. 1584, 1923 **30** Eudoc. 208 **35–36** Cent. Par. 23.17–18

13 (–**17**?) fort. ath. Ar κεῖται 54 Ω: μιμνει 30 **14** ἥ Ω: ον 30 **19** νισόμενον M^{a}: νεισ- Ω*: νισσ- H^{c} (ex νε u.v.) M^{c}: ἐνι`σ´σ- (ss. ⟦νει⟧) U **21** [την δ’ ημειβετ’ ε]πειτα π̣α̣[τηρ αν]δ̣ρ̣ω̣[ν τε θεων τε 30 **24** αποτε̣ισε̣ται 30: -τίσ- Z Ω*, -τίσσ- H **24a** [οισιν ενι μεγαρ]ο̣ις η αμφαδον η[ε κρ]υ̣φ[η]δ̣[ον add. 30 **27a** [. . . .]ι̣ . προ̣[add. 30 **28** υἱὸν φίλον G P U: φίλον υἱὸν Ω* **29–32** versus quinque vel plures, textum aberrantem habuit 30; v. S. West Ptol. Pap. 200, 207 **34** κ’ Ω*: γ’ M: om. “αἱ κοινότεραι”, Eust. **37** πέμψωσι B

{πόλλ’, ὅσ’ ἂν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρετ’ Ὀδυσσεύς
εἴ περ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληΐδος αἶσαν}.
ὣς γάρ οἱ μοῖρ’ ἐστὶ φίλους τ’ ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἓς ὑψόροφον καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.”
    ὣς ἔφατ’, οὐδ’ ἀπίθησε διάκτορος Ἀργειφόντης.
αὐτίκ’ ἔπειθ’ ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
ἀμβρόσια χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ’ ὑγρήν
ἠδ’ ἐπ’ ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῇις ἀνέμοιο.
εἵλετο δὲ ῥάβδον, τῆι τ’ ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
ὧν ἐθέληι, τοὺς δ’ αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.
τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης.
Πιερίην δ’ ἐπιβὰς ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντωι·
σεύατ’ ἔπειτ’ ἐπὶ κῦμα λάρωι ὄρνιθι ἐοικώς,
ὅς τε κατὰ δεινοὺς κόλπους ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
ἰχθῦς ἀγρώσσων πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἅλμηι·
τῶι ἴκελος πολέεσσιν ὀχήσατο κύμασιν Ἑρμῆς.
    ἀλλ’ ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ’ ἐοῦσαν,
ἔνθ’ ἐκ πόντου βὰς ἰοειδέος ἤπειρόνδε
ἤϊεν, ὄφρα μέγα σπέος ἵκετο, τῶι ἔνι νύμφη
ναῖεν ἐϋπλόκαμος· τὴν δ’ ἔνδοθι τέτμεν ἐοῦσαν.

42 Eudoc. 347; **42**a Plut. Mor. 22d **43–49** v. ad Ω 339–345; adde **47** sch η 138; **47**b–**48** Luc. Dial. 45.85 **50** Arn ad Ξ 226 **51–53** ‘Trypho ii’ Trop. 21.1 (CQ 15.245) **51** Porph. ad ε 334–337; **51**b Matro fr. 1.9 O.–S. (parod.); Philox. fr. 538; ApS 99.10; Hdn ii.940.31; (ὄρν. ἐ.) sch χ 240 **52** Cent. Par. 34.6 **53** ApS 6.14; Hdn i.446.22; sch A.R. 4.175a; **53**a Synag. α 98; Suda α 373; (ἀγρ.) EtM α 194; **53**b Epm. δ 70 **56** Eudoc. 739; (ἰο.) ApS 91.21; Hsch. ι 735 **57–62** Macr. Sat. 5.12.8

39–40 (= ν 137–138) damn. Nitzsch **39** ἐξήρετ’ Brandreth 100: -ρατ’ 54 Ω (ἓξ ἤρατ’ Cauer, et fort. praestat disiungere) **41** ουͅ [γαρ οι τηιδ’ αισα φιλ]ων απο τηλελα`λη´σθᾳ[ι | αλͅ[λ’ ετι οι μοιρ’ εστι φιλο]υς τε ιδεειν και ικε[σθαι 30 (cf. 113–114) **42** ἑὴν 30 54 t Ω*: ὴν F, ἣν U. – cf. ad 115 **45** φέρον 30 Ω*: -εν Pa. – cf. ad Ω 341 **47–49** (= Ω 343–345) ath. quidam **48** om. F ἐθέληι 30 M B: -ει t Ω*. – cf. ad π 208, ω 4, Ω 344 **50** Πιερίην (cf. Ξ 226) t Z Ω: πειεριης (sed ss. ν) 30: Πηρείην (cf. ad B 766) Bérard **52** κατὰ δεινοὺς κόλπους 342 t Z Ω Eust.: ενι κολπο[ισιν π]οͅλιͅῃςͅ 30 **53** πτέρα (parox.) 342 **54** ath. Ar u.v. πολέεσσιν 342 Ω: πολιοῖσιν Bentley **58** τὴν ˌδ’ ἔνδοθι τέτμεν ἐοῦσαν 30 sch Z Ω: δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα t

πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόσε δ' ὀδμή
κέδρου τ' εὐκεάτοιο θύου τ' ἀνὰ νῆσον ὀρώρει
δαιομένων· ἣ δ' ἔνδον ἀοιδιάουσ' ὀπὶ καλῆι
ἱστὸν ἐποιχομένη χρυσείηι κερκίδ' ὕφαινεν.
ὕλη δὲ σπέος ἀμφὶ πεφύκει τηλεθόωσα,
κλήθρη τ' αἴγειρός τε καὶ εὐώδης κυπάρισσος.
ἔνθα δέ τ' ὄρνιθες τανυσίπτεροι ηὐνάζοντο,
σκῶπές τ' ἴρηκές τε τανύγλωσσοί τε κορῶναι
εἰνάλιαι, τῆισίν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν.
ἣ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπείους γλαφυροῖο
ἡμερὶς ἡβώωσα, τεθήλει δὲ σταφυλῆισιν.
κρῆναι δ' ἑξείης πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῶι
πλησίαι ἀλλήλων, τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη.
ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἴου ἠδὲ σελίνου
θήλεον. ἔνθά κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθών

60 Philox. fr. 83; (– θύου) cf. Clem. Paed. 2.35.3; **60**a EtM 508.4; sch Ω 168; **60**b Macr. Sat. 3.19.5; sch O 153b; (θύου) sch I 219d **61** (ἣ δ' –) Epm. in A 1 B^{1a} (62.25 Dyck) **62**a ApS 93.6; **62**b sch B 113b; (κ. –) Hdn ad Ω 318 **63–64** [Plut.] Hom. 2.76.2 **63** Polyb. Fig. 109.11 **64** [Arist.] De mundo 401a4; ApS 100.13; Eudoc. 28; (κλ.) Hsch. κ 2953 **66**a sch Theoc. 1.136; (σκ.) Ath. 391a; Ael. HA 15. 28; Hsch. σ 1216; **66**b–**67** sch Arat. 949; **66**b ApS 149.18 (Hld fr. 37); sch ι 425; sch DThr 234.34; (ταν.) Hsch. τ 142 **67** Eudoc. 15, 456; (τοῖσίν τε –) Plut. Mor. 965c; Hsch. τ 817 **68** [Plut.] Hom. 2.48.2 **69** sch DThr 469.15; **69**a ApS 84.1; Agathocles 472 F 10; EtM 429.8; sch N 484a; sch Ar. Ach. 997; (ἡμ.) Hsch. η 464; **69**b EtM 429.19 **70–71** Eudoc. 30–31 **70** (– ῥ.) sch DThr 469.17; (κρ. π. –) Ath. 41a **71** (τ.) Hsch. τ 628 **72** Ath. 61c; Eudoc. 23; (– σία) sch Theoc. 5.125e **73** (ἔνθα –)–**74**a sch μ 88

59 καίετο t Ω*: δαίετο 30^{uv} G P M τηλόσε Macr. Z G H P: -όθι 30 t* H^{s} Ω* **60** εὐκεάτοιο tt Z Ω: ευκ]ạυτοιο 30 θύου tt Z Ω: θυωṇ 30 ἀνὰ νῆσον 30 tt* Z Ω: ἀπὸ (v.l. ὑπὸ) καλὸν $Macr.^{3}$ ὀρώιρει (cf. Hymn. 7.36) 30 F U: ὀδώδει tt Z Ω*. – cf. ad ι 210 **61** δαιομένων· νύμφη δὲ ἐϋπλοκαμοῦσα Καλυψώ $H^{γρ}$ $P^{γρ}$ **63** τηλεθόωσα tt Z Ω*: -θάωσα 30 U^{c}: -θάουσα H^{c} **65** δέ τ' Ω*: τότ' B ηὐνάζοντο van Leeuwen: εὐν- Ω **66** σκῶπες] κῶπες olim aliqui, v. Alex. Myndium ap. sch-Theoc.; hunc falso reddere videtur Ath., quem secutus longius a vero errat Ael. **67** μέμηλεν tt* Ω: μεμήλει $Eudoc.^{456}$ $H^{γρ}$ B **68** ἡ δ' sive ἠδ' (F P^{c} M^{c} B U) Ω: ἐν δ' (ci. Ernesti) L **71** ἀλλήλων t Ω* (cf. Hymn. Cer. 435, 437, Ap. 196, Merc. 563): -λαις G: -λέων Voss ad Hymn. Cer. **72** μαλακοὶ Ar tt Ω: -οῖ' quidam ante Ar: -οῦ $H^{γρ}$ ἴου Ar t Z Ω (|||ἴου H): σίου Ptol. Euergetes teste Ath.: λειμῶνος μαλακοῦ σία sch-Theoc. **73** κ' Ω*: δ' t H^{r} B

θηήσαιτο ἰδὼν καὶ τερφθείη φρεσὶν ᾗσιν.
    ἔνθα στὰς θηεῖτο διάκτορος Ἀργειφόντης.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα ἑῶι θηήσατο θυμῶι,
αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλυθεν· οὐδέ μιν ἄντην
ἠγνοίησεν ἰδοῦσα Καλυψὼ δῖα θεάων·
οὐ γάρ τ' ἀγνῶτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
ἀθάνατοι, οὐδ' εἴ τις ἀπόπροθι δώματα ναίει.
οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ἔνδον ἔτετμεν,
ἀλλ' ὅ γ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε καθήμενος, ἔνθα πάρος περ,
δάκρυσι καὶ στοναχῆισι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων.
{πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων.}
Ἑρμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψὼ δῖα θεάων,
ἐν θρόνωι ἱδρύσασα φαεινῶι σιγαλόεντι·
    "τίπτε μοι, Ἑρμεία χρυσόρραπι, εἰλήλουθας,
αἰδοῖός τε φίλος τε; πάρος γε μὲν οὔ τι θαμίζεις.
αὔδα ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν."
    ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν
ἀμβροσίης πλήσασα, κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν·
αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε διάκτορος Ἀργειφόντης.
αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῆι,
καὶ τότε δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
    "εἰρωτᾶις μ' ἐλθόντα θεὰ θεόν· αὐτὰρ ἐγώ τοι
νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπήσω· κέλεαι γάρ.

75 (θη.) ApS 87.31; Hsch. θ 463 **77** (– ἤλ.) Eudoc. 272 **79** Procl. in Tim. i.18.24 **80** Choer. in Heph. 197.6 **83** Eudoc. 633; **83**b sch A.R. 1.275b; (θ. ἐρ.) sch Ψ 317a^{1}; (ἐρ.) EtM 371.24 **85** Porph. Hom. 93.8 Sod. **89–90** v. ad Ξ 195–196; adde **89** Eudoc. 650, 1682 **89**a Porph. Hom. 93.9 Sod. **90** sch Arat. 12–13 **93** cf. Eudoc. 1393; **93**b Arist. fr. 170; Philox. frr. 124, 127; sch η 164 **95** (= ξ 111) Eudoc. 1528 **97–98** (– ἐν.) Porph. Hom. 92.23 Sod.

74 θηήσαιτο tt* sch Ω: γηθήσειεν sch-μ ταρφθείη Bekker, at v. Chantr. I 402 **80** εἴ Did t Ω: ἤ Ar ναίει Ar 30 Ω*: -ειν B: -οι (nov. Did) G P^{a} **82** περ Nic Ω*: γε F H$^{\lambda}$ P$^{\lambda}$ B U Eust. **83** στοναχῆισι Ar t Z Ω: στεν- Arph ἐρέχθων Ar (qui ἐρεχθῶν refellit) tt* Z Ω: ἐρίχθων Apio (cf. ad Ψ 317): ὀρεχθῶν sch-A.R. **84** (= 158) ath. Ar **89** ἄνωγεν tt Z H^{s} Ω*: ἀνώγει H **91** ἀλλ' ἕπεο προτέρω, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω (= Σ 387) add. B Eust.; abest ab 344 Ω* **97–98** ath. Ar

Ζεὺς ἐμέ γ' ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
τίς δ' ἂν ἑκὼν τοσσόνδε διαδράμοι ἁλμυρὸν ὕδωρ
ἄσπετον; οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οἵ τε θεοῖσιν
ἱερά τε ῥέζουσι καὶ ἐξαίτους ἑκατόμβας.
ἀλλὰ μάλ' οὔ πώς ἐστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἁλιῶσαι.
φησί τοι ἄνδρα παρεῖναι ὀϊζυρώτατον ἄλλων,
τῶν ἀνδρῶν, οἳ ἄστυ πέρι Πριάμοιο μάχοντο
εἰνάετες, δεκάτωι δὲ πόλιν πέρσαντες ἔβησαν
οἴκαδ'· ἀτὰρ ἐν νόστωι Ἀθηναίην ἀλίτοντο,
ἥ σφιν ἐπῶρσ' ἄνεμόν τε κακὸν καὶ κύματα μακρά.
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσεν.
τὸν νῦν σ' ἠνώγειν ἀποπεμπέμεν ὅττι τάχιστα·
οὐ γάρ οἱ τῆιδ' αἶσα φίλων ἀπὸ νόσφιν ὀλέσθαι,
ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν."
ὣς φάτο· ῥίγησεν δὲ Καλυψὼ δῖα θεάων,
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"σχέτλιοί ἐστε, θεοί, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων,

99–101 (– πόλ.) Dio Prus. 32.21 **99** (– ἐλθ.) sch O 174–175 **104** ApS 23.21; (ἁλ.) Hsch. α 3083 **110–111** sch ε 182 **110**b ApS 38.13; Choer. in Thd. i.257.37, ii.146.35 (unde EtM 456.18), 251.17; Epm. φ 17; EtG α 989/EtM α 1539; EtGud 552.18 Stz.; sch Opp. H. 1.54; (ἀπ.) Hsch. α 6100 **112** (– ἀπ.) sch O 174–175 **118–119** + **121**, **125**, **129** Polyb. Fig. 109.17

99 ἐμέ γ' tt Ω*: ἔμ' F B U, μ' H^{a}: με γὰρ t ἐλθέμεν tt Ω: ελθειν 30 **100** τοσσόνδε t Ω: τ̣οσσου̣τ̣ο̣ 30 **103–104** (~ 137–138) del. Nauck **104a** [ος νυν με πρ]ο̣εηκε τειν τα̣δ̣ε̣ [μυθησασθαι (~ δ 829) add. 30 **105** φησί Ω **106** τῶν ἀνδρῶν οἳ ἄ˻στυ πέρι Hdn 29 Ω: [ανδρων οι περι α]στυ μεγα 30 **107** (?)–**111** ath. Ar **108** ἐν νόστω(ι) 29 Ω:]ντες 30 (πέρσα]ντες S. West) **109** τε 29 Ω*: γε H^{c} **110** ἀπέφθιθεν Ar tt* Z F H P^{a} M^{c} U$^{c?}$: -θον 29 30 Choer. EtG/M sch-Opp. Ω*, -τον Hsch.^{cod}. – cf. ad ψ 331 **111** φέρων 29 Ω: κακος (ex 109) 30 κυμ ⟦ε⟧ π[(ss. α) 29 **111a** [(viii litt.)]ω̣ς μετα [κ]υμασι̣ νυκτο̣ς̣ [αμολγωι add. 30 **112** ἠνώγειν Ar: -γει 29 30 t Ω. – cf. ad Z 170 et Il. praef. xxvi **113** ἄπο H P U **115** ἑὴν 231 Ω*: ἣν F U. – cf. ad 42 **116** ῥίγησεν 231 Ω: γηθη̣σ̣ε̣ν̣ 55 **118** ζηλήμονες Nic 55 231 t Porph. sch Z Ω: δηλ- (Ω 33) M^{γρ} Eust.^{γρ}

οἵ τε θεαῖς ἀγάασθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι
ἀμφαδίην, ἥν τίς τε φίλον ποιήσετ' ἀκοίτην·
ὡς μὲν ὅτ' Ὠρίων' ἕλετο ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
τόφρα οἱ ἠγάασθε θεοὶ ῥεῖα ζώοντες,
ἕως μιν ἐν Ὀρτυγίηι χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἁγνή
οἷς ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν.
ὡς δ' ὁπότ' Ἰασίωνι ἐϋπλόκαμος Δημήτηρ,
ὧι θυμῶι εἴξασα, μίγη φιλότητι καὶ εὐνῆι
νειῶι ἔνι τριπόλωι· οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
Ζεύς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῶι.
ὣς αὖ νῦν μοι ἄγασθε, θεοί, βροτὸν ἄνδρα παρεῖναι.
τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα
οἶον, ἐπεί οἱ νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῶι
Ζεὺς ἐλάσας ἐκέασσε μέσωι ἐνὶ οἴνοπι πόντωι.
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσεν.
τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἠδὲ ἔφασκον
θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα.
ἀλλ' ἐπεὶ οὔ πως ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἁλιῶσαι,

119 EtG α 1368/EtM α 2048; EtGud 249.48 Stz.; (θ. ἀγ.) Hdn ad ε 129 **121** Hclt. Alleg. 68.2; Porph. Hom. 63.13 Sod. **122** (– θεοί) Hdn ad ε 129 **125**, **129** v. ad. 118–119 **126** Epm. in A 173 A^{2}; EtM 458.13; sch^{D} A 173; sch^{h} A 1, 24; **126**a ApD Synt. 315.3 **129** ApS 4.34; EtM 824.40; (– θεοί) EtM α 39; EtGud 582.26 Stz. **130**a Hdn ad I 393 **136** Eudoc. 61; sch Lyc. 744 **137** (ἐπεὶ –) + **139** (ἐρρ.) Porph. ad ε 118

119 θεαῖς 55 tt Ω*: θεὰσ G^{a} ἀγάασθε 231 tt Z Ω: φθονεẹịτε 55 εὐνάζεσθαι 55 Polyb. Porph. Z Ω: εὐνηθῆναι tt* **120** ἥν G M, ἣν U: ἥ Ω*, ἤ P^{c}: ὅν P^{a}?: ος 55 **121** Ὠαρίων' Heyne (item 274, λ 310, 572; alias non memorabo) **122** ἠγάασθε t Z Ω: ηγασσασθẹ 55 **123–124** ath. quidam **123** ἕως H M U Eust.: ὣς 55 F: εἵως G H^{2} P B χρυσορροος 174 ἁγνῆι Apio **124** ἀγανοῖσι βέλεσσιν 55 B, βέλεσσιν et H^{a}: -οῖς βελεέσ(σ)ιν Ω*. – cf. ad γ 280 **127** τριπύλωι quidam ap. sch **129** αὖ Polyb.: δ' αὖ 346 tt* Ω ἄγασθε (praefert Hdn (Ar?)) 347 F M U: ἀγᾶσθε H^{c} B: ἀγάασθε G H^{a} P **130** ἐγὼν 346 Ω*: ἔγωγ' F: ἐγὼ t^{cod} U **132** om. 346 ἐλάσας Zen Ω*: ἔλσας Ar Z P (ἕ-) B Eust. – cf. ad η 250 **133–134** (= 110–111) damn. Ernesti **133** ἀπέφθιθεν Ar 348 Ω*: -θον P B **134** κῦμα πέλασσε 348 Ω*: κῦμ' ἐπ- H^{a} **135** ἐγὼ φίλεον 348 et fere Ω: εγω]ṇ εφιλẹọṇ 30 ἠδέ (ϝ)έ φάσκον Bentley **136** ἀγήραον (nov. Did) 174 348 tt Z Ω: -ρων Ar. – cf. ad η 257, ψ 336

ἐρρέτω, εἴ μιν κεῖνος ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
πόντον ἔπ' ἀτρύγετον. πέμψω δέ μιν οὔ πηι ἐγώ γε·
οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
αὐτάρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
ὥς κε μάλ' ἀσκηθὴς ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται."
    τὴν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
"οὕτω νῦν ἀπόπεμπε, Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆνιν,
μή πώς τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνηι."
    ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς Ἀργειφόντης·
ἣ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα πότνια νύμφη
ἤϊ', ἐπεὶ δὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων.
τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς ηὗρε καθήμενον· οὐδέ ποτ' ὄσσε
δακρυόφιν τέρσοντο, κατείβετο δὲ γλυκὺς αἰών
νόστον ὀδυρομένωι, ἐπεὶ οὐκέτι ἥνδανε νύμφη·
ἀλλ' ἤτοι νύκτας μὲν ἰαύεσκεν καὶ ἀνάγκηι
ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούσηι,
ἤματα δ' ἂμ πέτρηισι καὶ ἠϊόνεσσι καθίζων
πόντον ἔπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων.
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσεφώνεε δῖα θεάων·
    "κάμμορε, μή μοι ἔτ' ἐνθάδ' ὀδύρεο, μηδέ τοι αἰών
φθινέτω· ἤδη γάρ σε μάλα πρόφρασσ' ἀποπέμψω.
ἀλλ' ἄγε δούρατα μακρὰ ταμὼν ἁρμόζεο χαλκῶι
εὐρεῖαν σχεδίην· ἀτὰρ ἴκρια πῆξαι ἐπ' αὐτῆς
ὑψοῦ, ὥς σε φέρησιν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον.
αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρόν

141 sch A.R. 1.305; (– ἐπ.) sch Ar. Ach. 230 **143** (– ὑπ.) Porph. ad ε 118 **146**b Melet. Nat. hom. 68.27 **147** Eudoc. 411 **152**b–**153**a ApS 96.12; (κατ.) Hsch. κ 1578; (γλ. αἰ.) Porph. ad X 431 **153**b sch Δ 539a **155**b Porph. ad Z 165 **158** 'Trypho ii' Trop. 11 (CQ 15.242); cf. Iul. Or. 8.250a; (– δερκ.) sch A 350c **160** (κάμμ.) ApS 95.7; Hsch. κ 604

139 ἐποτρύνει 174 345 Z Ω: επω[τρυν 30 **140** πέμψω 30 56 174 345 Ω*: πέμπω F U οὔ πω H^{c} B^{s} **141–142** (~ 16–17) damn. Koechly Op. I 163 **146** Διὸς 56 Ω: θεοῦ t (et Eust. ut solet) **151** ηὗρε van Leeuwen: εὗρε Ω **153** ἐπεὶ Ω: ἔνθ' t **155** σπέεσι r (Vind. 5): σπέσ(σ)ι Ω **156** ἂμ Ar^{ab}: ἐν (nov. Did) Ω **157** δάκρυσι καὶ στοναχῆ(ι)σι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων (= 83) add. F M^{m} U et post 158 P^{2}: abest ab Ω* **163** ἀτὰρ … ἐπ' αὐτῆς H^{γρ} Ω*, αταρ et 349: ἐν δ' … ἐν αὐτῆ H

ἐνθήσω μενοεικέ᾽, ἅ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι,
εἵματά τ᾽ ἀμφιέσω· πέμψω δέ τοι οὖρον ὄπισθεν,
ὥς κε μάλ᾽ ἀσκηθὴς σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι,
αἴ κε θεοί γ᾽ ἐθέλωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
οἵ μεο φέρτεροί εἰσι νοῆσαί τε κρῆναί τε."
    ὣς φάτο· ῥίγησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
    "ἄλλό τι δὴ σύ, θεά, τόδε μήδεαι, οὐδέ τι πομπήν,
ἥ με κέλεαι σχεδίηι περάαν μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
δεινόν τ᾽ ἀργαλέον τε· τὸ δ᾽ οὐδ᾽ ἐπὶ νῆες ἐΐσαι
ὠκύποροι περόωσιν ἀγαλλόμεναι Διὸς οὔρωι.
οὐδ᾽ ἂν ἐγώ γ᾽ ἀέκητι σέθεν σχεδίης ἐπιβαίην,
εἰ μή μοι τλαίης γε, θεά, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
μή τί μοι αὐτῶι πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο."
    ὣς φάτο· μείδησεν δὲ Καλυψὼ δῖα θεάων,
χειρί τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν·
    "ἦ δὴ ἀλιτρός γ᾽ ἐσσὶ καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς,
οἷον δὴ τὸν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορεῦσαι.
ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν
καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος
ὅρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν,
μή τί τοι αὐτῶι πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ἅσσ᾽ ἂν ἐμοί περ

170 Hdn AB 1170; Eudoc. 390 **174** (π. μ. λ.) Hdn ad Ω 8 **176**b sch Δ 126b **178** (– θεά) sch A.R. 1.1348–1349c **182** ApS 39.9; Porph. Hom. 108.5 Sod.; EtG α 1038/EtM α 1669; EtGud 178.21 Stf.; **182**a Hdn ad A 518; (ἀπ.) Hsch. α 6797 **188–189** (αὐτ.) ApD Pron. 114.15; (ἅσσ᾽ – αὐτ.) Hdn ad A 554b

166 ἐρύκοι Z Ω*: -κει G H^2: an -κηι? **167** τ᾽ 174 P M Eust.: δ᾽ Ω*: om. (εἵματ᾽) H M^a **168** σὴν Ω*: ἣν (ex 26) G H^a? B ἵκηαι Ar Ω*: ἵκοιο Arph Eust. **170** μεο Fick post Knight: μευ 174 tt Ω κρῆναι Eudoc. Z Ω*: κρῖναι t* F H P^2 M^a **177** ἔγωγ᾽ fere Ω*: ἐγὼν H P: ἔγω U malim ἐγώ γε ἕκητι **178** θεὰ t Ω (cf. κ 343): θεῶν La Roche Unt. II 147 cl. β 377, κ 299, Hymn. Merc. 518 **179** ἄλλο Ar Ω: -οις Arph (-ως? Nauck) **182** γ᾽ EtGud Ω*: τ᾽ EtG G H P: om. tt* P$^{\lambda a}$ Eust. **184** ante h.v. (post sive pro 182–183) haec 30: θαρσει μ̣η[δε τι παγχυ μετα φρεσι δειδιθι λιην] | εκ γ [ε]μ̣εθε[ν (cf. δ 825, Hymn. Ven. 193–194; S. West Ptol. Pap. 213) **185** ὕδωρ 56 Ω: γρ. καὶ ὕδατος, πρὸς ὃ ἐσημειοῦτο Ἀριστοφάνης sch^H **188** ἅσσ᾽ 56 tt Ω*: ὅσσ᾽ F H^c P

αὐτῆι μηδοίμην, ὅτε με χρειὼ τόσον ἵκοι·
καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος, οὐδέ μοι αὐτῆι
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ’ ἐλεήμων.”
ὣς ἄρα φωνήσασ’ ἡγήσατο δῖα θεάων
καρπαλίμως· ὃ δ’ ἔπειτα μετ’ ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
ἶξον δὲ σπεῖος γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνήρ,
καί ῥ’ ὃ μὲν ἔνθα καθέζετ’ ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη
Ἑρμείας, νύμφη δ’ ἐτίθει πάρα πᾶσαν ἐδωδήν
ἔσθειν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν·
αὐτὴ δ’ ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο,
τῆι δὲ παρ’ ἀμβροσίην δμωιαὶ καὶ νέκταρ ἔθηκαν·
οἳ δ’ ἐπ’ ὀνείαθ’ ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Καλυψὼ δῖα θεάων·
“διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν’ Ὀδυσσεῦ,
οὕτω δὴ οἶκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἰέναι; σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης.
εἴ γε μὲν εἰδείης σῆισι φρεσίν, ὅσσα τοι αἶσα
κήδε’ ἀναπλῆσαι πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,
ἐνθάδε κ’ αὖθι μένων σὺν ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις
ἀθάνατός τ’ εἴης, ἱμειρόμενός περ ἰδέσθαι
σὴν ἄλοχον, τῆς τ’ αἰὲν ἐέλδεαι ἤματα πάντα.
οὐ μέν θην κείνης γε χερείων εὔχομαι εἶναι,
οὐ δέμας οὐδὲ φυήν, ἐπεὶ οὔ πως οὐδὲ ἔοικεν
θνητὰς ἀθανάτηισι δέμας καὶ εἶδος ἐρίζειν.”
τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

190–191 Eudoc. 197–198; Melet. Nat. hom. 97.31; (οὐδ’ – σιδ.) ApD Synt. 190.5 **194** Eudoc. 1270 **197** Eudoc. 352; **197**a sch Ω 476b **199** ApS 25.1 **201** Eudoc. 1220 **202** sch^{pap} Φ 287 (v.107 E.) **203–204** Demetr. Eloc. 57 **205** (σὺ –) sch Ξ 1e **206**a Hdn AB 1147 **208** [Ammon.] Diff. 170; (ἐνθ. μοι τόδε –) sch Theoc. 7.64a; **208**a Hdn ad Ι 398, Υ 390 **211–213**, **215** (οἶδα –)–**218** Porph. Od. 70.9 Schr.

190 οὐδέ μοι 56 Ω*: οὐδ’ ἐμοὶ (flagit. ApD) H P^{c} U **195** καθέζετ’ Ω*: κάθιζεν G F U **196** δὲ τίθει G **202** τοῖς ἄρα 56 Ω: τοῖσι δὲ t **206** ἧσι B ὅσσα Ω*: ἄσσα (ex 188?) G P M^{γρ} Eust. **207** ἀναπλῆσαι Z Ω: ἀνατλῆναι H^{m} P^{s}. – cf. ad 302 **208** σὺν Nic Ω*: παρ’ Eust. **210** τῆς τ’ Ω*: τῆς [30] F U: ἧς Eust. **211** θην Ω: ἐγὼ t **213** θνητὰς 30 g^{V} Ω*: -ὴν G

“πότνα θεά, μή μοι τόδε χώεο· οἶδα καὶ αὐτός
πάντα μάλ’, οὕνεκα σεῖο περίφρων Πηνελόπεια
εἶδος ἀκιδνοτέρη μέγεθός τ’ εἰσάντα ἰδέσθαι·
ἣ μὲν γὰρ βροτός ἐστι, σὺ δ’ ἀθάνατος καὶ ἀγήρως.
ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἤματα πάντα
οἴκαδέ τ’ ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι.
εἰ δ’ αὖ τις ῥαίησι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντωι,
τλήσομαι ἐν στήθεσσιν ἔχων ταλαπενθέα θυμόν·
ἤδη γὰρ μάλα πόλλ’ ἔπαθον καὶ πόλλ’ ἐμόγησα
κύμασι καὶ πολέμωι· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.”
    ὣς ἔφατ’· ἠέλιος δ’ ἄρ’ ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
ἐλθόντες δ’ ἄρα τώ γε μυχῶι σπείους γλαφυροῖο
τερπέσθην φιλότητι παρ’ ἀλλήλοισι μένοντε.
    ἦμος δ’ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
αὐτίχ’ ὃ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἕννυτ’ Ὀδυσσεύς,
αὐτὴ δ’ ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἕννυτο νύμφη,
λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ’ ἰξυῖ
καλὴν χρυσείην, κεφαλῆι δ’ ἐπέθηκε καλύπτρην.
καὶ τότ’ Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μήδετο πομπήν·
δῶκε μέν οἱ πέλεκυν μέγαν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν,
χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῶι

217 ApS 20.10 **219** Eudoc. 133; Ἐκλ. AO ii.473.8 **221** (– θ.) sch Theoc. 11.45 **226** sch DThr 382.4 **227–228** Eudoc. 2270 (cf.), 2274 **229** DThr Ars p.13.5 U.; sch DThr 335.25, 337.11, 407.35; **229**a Choer. in Thd. ii.78.33; sch DThr 45.7, 335.33 **230–231** Eudoc. 446–447 **230** Epm. ε 171; (– ἕνν.) Hdn ii.847.15; (– φ.) sch B 43c **231** sch Heph. 290.3, 323.7

215 in medio versu]ẹτạ .ụḷẹ[30 **217** εἰσάντα Ar 56 Ω: εἰς σῶμα (ὦπα Porson) “αἱ κοινότεραι”, εἰς ὦπα Eust. **219** ἐέλδομαι H^c M B U Eust.: ἔλδομαι t Ω* **221** θεῶν t Ω*: θεῶν μ’ M: θεὸς P² B Eust. **222** ταλαπενθέα 56 Z Ω*: ταλασίφρονα G **223** ἤδη γὰρ μάλα Z Ω: lacuna longior in 30, fort. ὃς πρὶν μὲν μά]λα (Mirończuk cl. θ 155) πόλλ’ ἔπαθον Z Ω: πολλὰ πάθον g^V. – cf. ad δ 95 **224** τάδε F **226** τώ t Ω: τ]ọị 30 **227** μένοντε G P^c: -ες Ω* **228** ἠριγένεια φάνη t Ω: ηριγεν]ει εφανη 30. – cf. ad ι 437, 560 **229** ita 350 Ω: φα]ρ̣ος τε κιτω[να 30 **230** ἀργύφεον 350 tt* Z Ω*: ἀργύρεον Eudoc. F M. – cf. ad κ 543 **232** ἐπέθηκε (= κ 545) “αἱ εἰκαιότεραι”, M^γρ Ω*: εṇ[εθηκε cum ss. π[30: ἐφύπερθε Ar M (cf. 232*a* et A.R. 3.834) **232ab** κρ[ηδε]μνωι δ εφυπερθε καλυ̣[ψατο δια θεαων]| κα[λ]ω̣ι νηγα̣[τεωι] το ρα οι τεθ̣υ̣[ωμενον ηεν add. 30 **233** κ⌊αὶ τότ’ 350 Ω: αυ̣[ταρ] 30 **235** ἐν Ω*: ἐπ’ F B

στειλειὸν περικαλλὲς ἐλαΐϊνον, εὖ ἐναρηρός·
δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρνον ἐΰξοον· ἦρχε δ' ὁδοῖο
νήσου ἐπ' ἐσχατιήν, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
κλήθρη τ' αἴγειρός τ', ἐλάτη τ' ἦν οὐρανομήκης,
αὖα πάλαι, περίκηλα, τά οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ δεῖξ' ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Καλυψὼ πότνια νύμφη,
αὐτὰρ ὃ τάμνετο δοῦρα· θοῶς δέ οἱ ἤνυτο ἔργον.
εἴκοσι δ' ἔκβαλε πάντα, πελέκκησεν δ' ἄρα χαλκῶι,
ξέσσε δ' ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν.
τόφρα δ' ἔνεικε τέρετρα Καλυψὼ δῖα θεάων·
τέτρηνεν δ' ἄρα πάντα καὶ ἥρμοσεν ἀλλήλοισιν,
γόμφοισιν δ' ἄρα τήν γε καὶ ἁρμονιῇσιν ἄρασσεν.
ὅσσον τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνώσεται ἀνήρ
φορτίδος εὐρείης, εὖ εἰδὼς τεκτοσυνάων,
τόσσον ἔπ' εὐρεῖαν σχεδίην ποιήσατ' Ὀδυσσεύς.
ἴκρια δὲ στήσας, ἀραρὼν θαμέσι σταμίνεσσιν,
ποίει· ἀτὰρ μακρῇσιν ἐπηγκενίδεσσι τελεύτα.
ἐν δ' ἱστὸν ποίει καὶ ἐπίκριον ἄρμενον αὐτῶι·
πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσατο, ὄφρ' ἰθύνοι.

237a Diom. GL i.430.4 **238** A.P. 9.382.3 (cento) **238**b–**239** Ath. 25a **240** Philox. fr. 112; **240**a Hdn ad M 160; EtM α 2068; (περ.) ApS 130.32; Hsch. π 1732; Suda π 1177 **241** Cent. Par. 5.20 **243**b Hdn ad Π 542 **244**a sch Σ 373b **245** (ἐπὶ –) David CAG xviii(2).41.18 **246** (τέρ.) ApS 151.12; Hsch. τ 515 **248** ApS 41.9, 44.17 **250**a ApS 164.33; Epm. χ 30; **250**b Matro fr. 1.10 O.–S. (parod.); Epm. τ 67; sch Arat. 529 **252** ApS 44.19; (στ.) Hsch. σ 1633 **253** (ἐπ.) ApS 71.26; Hsch. ε 4533

236 ἐλαΐϊνον Knight: ἐλάϊνον Ω: quid 30 non dispicio **238** ἐσχατιήν Z G H^c: -ιῆς 30 350 t Ω*. – cf. ad δ 517 μακρὰ (= 241) tt Ω*: πολλὰ G **239a** vel **240** in quarto pede]ευ[30 **240** αὖα sic 350 περίκηλα Ar 350 tt Ω: περὶ κῆλα Chrysippus **242** πότνια νύμφη (cf. α 14, ε 149) G M U: δῖα θεάων (= 246 al.) Ω* **243** ἤνυτο t Z Ω (ἤν- dedi): ἤνετο (ci. Nauck) G^2s **247–248** alterutrum supervacaneum iudic. Arph **248** ἁρμονιῇ(ι)σιν ApS Hdn H P (-μεν-): proparox. Z Ω*. – cf. M. Scheller, Die Oxytonierung d. gr. Substantiva auf -ια (1951) 130–135 ἄρασσεν Z Ω (cf. A.R. 2.614): ἄρηρεν t Z^γρ Eust. **251** ποιήσατ' Ω: τορνώσατ' (ex 249) quidam ap. sch **252** ....] ̣αυτηνα̣[30 **253** ἐπηγκενίδεσσι Ar tt fere Z Ω: ἐπιτανίδεσσι (?) Rhi **254–255** post 257 fert 30 (at recto loco 56) **254** ποίει Ω: τ ετιθει (cf. Antim. fr. 68 M.) 30 **255** πρὸς 56 Ω: [κ]α̣δ 30

φράξε δέ μιν ῥίπεσσι διαμπερὲς οἰσυΐνῃσιν
κύματος εἶλαρ ἔμεν· πολλὴν δ᾽ ἐπεχεύατο ὕλην.
τόφρα δὲ φάρε᾽ ἔνεικε Καλυψὼ δῖα θεάων
ἱστία ποιήσασθαι· ὃ δ᾽ εὖ τεχνήσατο καὶ τά.
ἐν δ᾽ ὑπέρας τε κάλους τε πόδας τ᾽ ἐνέδησεν ἐν αὐτῆι,
μοχλοῖσιν δ᾽ ἄρα τήν γε κατείρυσεν εἰς ἅλα δῖαν.
τέτρατον ἦμαρ ἔην, καὶ τῶι τετέλεστο ἅπαντα·
τῶι δ᾽ ἄρα πέμπτωι πέμπ᾽ ἀπὸ νήσου δῖα Καλυψώ,
εἵματά τ᾽ ἀμφιέσασα θυώδεα καὶ λούσασα.
ἐν δέ οἱ ἀσκὸν ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο
τὸν ἕτερον, ἕτερον δ᾽ ὕδατος μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἦια
κωρύκωι· ἐν δέ οἱ ὄψα τίθει μενοεικέα πολλά·
οὖρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρόν τε·
γηθόσυνος δ᾽ οὔρωι πέτασ᾽ ἱστία δῖος Ὀδυσσεύς.
αὐτὰρ ὃ πηδαλίωι ἰθύνετο τεχνηέντως
ἥμενος, οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν
Πληϊάδας τ᾽ ἐσορῶντι καὶ ὀψὲ δύοντα Βοώτην
Ἄρκτόν θ᾽, ἣν καὶ Ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
ἥ τ᾽ αὐτοῦ στρέφεται καί τ᾽ Ὠρίωνα δοκεύει,

256 (ῥ. –) Poll. 10.175; (ῥ.) ApS 139.8; Hsch. ρ 352; (οἰσ.) ApS 119.19; Hsch. ο 419–420 **260**a Epm. κ 144; An. Par. iv.53.12 **261** Philox. fr. 549 **262** Clem. Str. 5.14.107, unde Eus. PE 13.12.14; Eudoc. 1241 **263** (– ν.) sch Ω 476b **264** 'Trypho ii' Trop. 26 (CQ 15.248); Macr. Sat. 3.19.5; Eudoc. 291; sch Z 80–81, γ 467b[2]; arg. Eur. Med. (ii.138.15 Schw.); (– θυ.) Plut. Mor. 831d; (ἀμφ. –) sch A 251c; (θυ.) ApS 89.8; Hsch. θ 979 **265** (μ. οἴν.) sch Ar. Plut. 807b **266** (ἐν –)–**267** (κωρ.) ApS 83.3; EtM 423.21; EtGud 238.62 Stz.; sch β 289c1; (ἤια) Hsch. η 247 **268** Leo A.P. 9.361.6 (cento) **269** (– ἱστ.) ApS 54.28; **269**a Hdn ad N 29 **270–274** Macr. Sat. 5.11.10 **270**b Epm. τ 67 **272–273** Paus. 8.3.7 **272** Hdn ii.932.18 et ad Φ 232; **272**a sch Θ 93a[1], K 252–253a; **272**b sch Arat. 91 (121.1 Mart.), 585 **273–275** v. ad Σ 487–489 (adde Matron. fr. 1.114 O.–S. (parod.), et huc transfer **275** ApS 29.9 (Hld fr. 12) **273** Cent. Par. 50.17

256 οἰσυϊνῆ(ι)σι Z Ω*: -νοῖσι tt* P: utrumque Hsch. **257 κύματος** 30[s] 56 Ω: [κ]ụṃạṣ[ι] 30[t] **258 φάρε᾽** Z Ω: φαρη 30 **259 εὖ** Ω*: αὖ F U[?] **259a** [π]ρ̣ος δ αρα ιχ̣ρ̣ι̣οφιν ̣[add. 30 **260 κ[ι]άλους τε πόδας τ᾽** 56 t Ω: ποδας [τε καλους τ 30 ἐπ᾽ αὐτῆς F U **264 θυώδεα** tt* Z Ω*: εὐώδεα Plut.[codd.] H[a]? **καὶ λούσασα** tt* Ω (λοέσασα Nauck post Knight): σιγαλόεντα Macr. **271 ἐπὶ** 352 Ω: ἐνὶ t **272 τ᾽ ἐσορῶντι** Ar[a] w46 tt* Ω: τ᾽ ἐσορῶντα (?) Ar[b] Paus.[vl]: θ᾽ ὁρόωντι sch-Θ, θ᾽ ὁρῶντι H[a]: εἰσορόωντι H[γρ] **273–275** v. ad Σ 487–489

οἵη δ’ ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο·
τὴν γὰρ δή μιν ἄνωγε Καλυψὼ δῖα θεάων
ποντοπορευέμεναι ἐπ’ ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα.
    ἑπτά τε καὶ δέκα μὲν πλέεν ἤματα ποντοπορεύων,
ὀκτωκαιδεκάτηι δ’ ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
γαίης Φαιήκων, ὅθι τ’ ἄγχιστον πέλεν αὐτῶι·
εἴσατο δ’ ὡς ὅτε ῥινὸν ἐν ἠεροειδέϊ πόντωι.
τὸν δ’ ἐξ Αἰθιόπων ἀνιὼν κρείων Ἐνοσίχθων
τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὀρέων ἴδεν· εἴσατο γάρ οἱ
πόντον ἐπιπλείων. ὃ δ’ ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον,
κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
    “ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως
ἀμφ’ Ὀδυσῆϊ ἐμεῖο μετ’ Αἰθιόπεσσιν ἐόντος,
καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδόν, ἔνθά οἱ αἶσα
ἐκφυγέειν μέγα πεῖραρ ὀϊζύος ἥ μιν ἱκάνει.
ἀλλ’ ἔτι μέν μίν φημι ἅδην ἐλάαν κακότητος.”
    ὣς εἰπὼν σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον
χερσὶ τρίαιναν ἑλών· πάσας δ’ ὀρόθυνεν ἀέλλας
παντοίων ἀνέμων, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψεν
γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ’ οὐρανόθεν νύξ.
σὺν δ’ Εὖρός τε Νότος τ’ ἔπεσον Ζέφυρός τε δυσαής

281 (– ἠερ.) Porph. ad M 103; **281**a Arn ad Θ 532, M 118, N 45 **282–283** (– ἴδ.) Strab. 1.2.10, cf. 28 **283**a sch Z 184 **289** (π. –) ApS 131.29; (π. ὀ.) id. 129.17 **290** Did ad N 315; sch [Eur.] Rh. 480 **291–294** [Plut.] Hom. 2.72.2; **291** + **295** Plut. Mor. 831e **291–292** cf. Luc. Dial. 26.7 **291** Macr. Sat. 5.4.4 **292**a sch P 593 **292**b–**293**a sch Pind. Ol. 10.83a **293**b–**296** Hermog. Inv. 197.3 R.; Anon. Fig. iii.116.25 Sp. **294–296** Eudoc. 1977, 1974–1975 **294**b Epm. β 33; sch Π 567 **295–296** [Plut.] Hom. 2.109.2; Porph. Hom. 18.7 Sod.; **295–296** (καὶ Β.) Strab. 1.2.20 **295** (δυσ.) Hsch. δ 2511

277 χειρὸς Ω: νηὸς H$^{\gamma\rho}$ P$^{\gamma\rho}$ M$^{\gamma\rho}$ **278** τε Bérard (cf. ξ 20, π 249): δὲ G H P: om. Ω*. – cf. ad η 267, ω 63 **279** δὲ φάνη H^{a} **281** ὅτε ῥινὸν tt sch Ω: ὅτ’ ἐρινὸν Ar **283** ἐκ Σολύμων tt Z Ω, quod olim fort. εξολυμων scriptum erat: poeta nisi fallor ἐξ Ἐλύμων vel voluit vel debuit, v. Eikasmos 22 (2011) 11–14 **284** ἐπιπλώων H^{a} **285** δὲ Ω*: ῥὰ F. – cf. ad 376 **287** ἰόντος M$^{\gamma\rho}$ **288** γαίη F P^{a} **292** ὀρόθυνε θυέλλας fort. legit Luc. **295** ἔπεσον (vel πέσον) Strab. Porph. Eudoc. Ω*: ἔπεσε(ν) tt* F B U Eust.

καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα κῦμα κυλίνδων.
καὶ τότ᾽ Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
ὀχθήσας δ᾽ ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
“ὤι μοι ἐγὼ δειλός, τί νύ μοι μήκιστα γένηται;
δείδω μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἴπηι,
ἥ μ᾽ ἔφατ᾽ ἐν πόντωι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,
ἄλγε᾽ ἀναπλήσειν· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται,
οἵοισιν νεφέεσσι περιστέφει οὐρανὸν εὐρύν
Ζεύς, ἐτάραξε δὲ πόντον, ἐπισπέρχουσι δ᾽ ἄελλαι
παντοίων ἀνέμων. νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
τρὶς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οἳ τότ᾽ ὄλοντο
Τροίηι ἐν εὐρείηι χάριν Ἀτρείδηισι φέροντες.
ὡς δὴ ἐγώ γ᾽ ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
ἤματι τῶι, ὅτε μοι πλεῖστοι χαλκήρεα δοῦρα
Τρῶες ἐπέρριψαν περὶ Πηλείωνι θανόντι.
τώ κ᾽ ἔλαχον κτερέων, καί μεο κλέος ἦγον Ἀχαιοί·
νῦν δέ με λευγαλέωι θανάτωι εἵμαρτο ἁλῶναι.”
ὣς ἄρα μιν εἰπόντ᾽ ἔλασεν μέγα κῦμα κατ᾽ ἄκρης
δεινὸν ἐπεσσύμενον, περὶ δὲ σχεδίην ἐλέλιξεν·
τῆλε δ᾽ ἀπὸ σχεδίης αὐτὸς πέσε, πηδάλιον δέ

296 ApS 16.26; [Plut.] Hom. 2.110.2; Gell. 2.30.8; (αἰθρ.) EtG α 200/EtM α 484; **296**b Hdn ad P 688 **297** Macr. Sat. 5.3.9 **299**a ApS 56.30; ApD Pron. 35.5; (τί – μ.) sch I 197c; (μ.) ApS 112.15; Hsch. μ 1175 **300** [Plut.] Hom. 2.54.4 **305**b Did ad A 117 **306–308** (– θ.) + **312** Philod. De morte 33.10 **306** Plut. Mor. 737a; (– τετρ.) sch DThr 230.2, 381.17; **306**a Strab. 1.2.36; ApS 155.1; [Plut.] Mor. 877c; sch Eur. Tro. 432; sch Ar. Ach. 400 **307**b sch Thuc. 1.9.3; sch DThr 440.12 **309** (ὅτε –)–**310** sch Pind. Nem. 8.48; sch Lyc. 774a **311** ApS 156.14; **311**b Philod. De bono rege xlii 4; Paus. Att. α 11; Synag.^{B} α 252; Phot. Lex. α 136 **313**b sch O 557; (μέγα –) sch Π 548b^{1}

296 αἰθρηγενέτης Ar tt Z Ω: -γενεὴς Rhi Arph κῦμα tt Ω: πῆμα sch H^{c} M$^{\gamma\rho}$ **299** ὤι Eust., ᾧ (insuper cum acuto) P: ὦ G, ὤ Ω* **300** μὴ δὴ t Ω*: μή μοι G M^{s} U: μοι δή P^{a} εἴπηι t disertim (ἀντὶ τοῦ εἶπε) Ω*: εἶπε(ν) F P^{2s} **302** ἀναπλήσειν Z Ω, (-πλῆσ)αι H^{s}: -τλήσειν P^{s} Eust.$^{\gamma\rho}$. – cf. ad 207 **305** σῶς Ar Z Ω: alii fort. olim σάος vel σόος, cf. ad A 117 **308** ὡς δὴ H P^{2m} M^{s} U: καὶ δὴ Ω*: ὡς καὶ t **310** θανόντι tt Z Ω*: δαμέντι G. – cf. ad δ 495 **311** μεο Knight: μευ t Ω (μεῦ F) **312** ἁλῶναι Ar t Z Ω: ὀλέσθαι Ixio **314** ἐπεσσύμενον (nov. Did) Ω: ἐπισσ- Ar **315** αὐτὸς πέσε (nov. Did) Ω: αὐτὸν βάλε Rhi, prob. Did

ἐκ χειρῶν προέηκε· μέσον δέ οἱ ἱστὸν ἔαξεν
δεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα,
τηλοῦ δὲ σπεῖρον καὶ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντωι.
τὸν δ’ ἄρ’ ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον, οὐδὲ δυνάσθη
αἶψα μάλ’ ἀνσχεθέειν μεγάλου ὑπὸ κύματος ὁρμῆς·
εἵματα γάρ ῥ’ ἐβάρυνε, τά οἱ πόρε δῖα Καλυψώ.
ὀψὲ δὲ δή ῥ’ ἀνέδυ, στόματος δ’ ἐξέπτυσεν ἅλμην
πικρήν, ἥ οἱ πολλὴ ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν.
ἀλλ’ οὐδ’ ὧς σχεδίης ἐπελήθετο, τειρόμενός περ,
ἀλλὰ μεθορμηθεὶς ἐνὶ κύμασιν ἐλλάβετ’ αὐτῆς,
ἐν μέσσηι δὲ καθῖζε τέλος θανάτου ἀλεείνων.
τὴν δ’ ἐφόρει μέγα κῦμα κατὰ ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα·
ὡς δ’ ὅτ’ ὀπωρινὸς Βορέης φορέησιν ἀκάνθας
ἂμ πεδίον, πυκιναὶ δὲ πρὸς ἀλλήλῃσιν ἔχονται,
ὣς τὴν ἂμ πέλαγος ἄνεμοι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα·
ἄλλοτε μέν τε Νότος Βορέηι προβάλεσκε φέρεσθαι,
ἄλλοτε δ’ αὖτ’ Εὖρος Ζεφύρωι εἴξασκε διώκειν.
τὸν δὲ ἴδεν Κάδμου θυγάτηρ, καλλίσφυρος Ἰνώ,
Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἔην βροτὸς αὐδήεσσα,
νῦν δ’ ἁλὸς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἒξ ἔμμορε τιμῆς.
ἥ ῥ’ Ὀδυσῆ’ ἐλέησεν ἀλώμενον, ἄλγε’ ἔχοντα,

317 Porph. ad β 421; Cent. Par. 33.17 **318** sch ε 254; (– ἐπ.) ApS 144.5; (σπ.) Hsch. σ 1450 **319** (– χρ.) sch Soph. Ant. 336; (ὑπ.) ApS 160.6; Hsch. υ 578 **322**b–**323** Plut. Mor. 913d **328** Cent. Par. 33.19; (φ. –) ApS 164.34 **330** ApS 152.11; Cent. Par. 33.21 **331–332** [Plut.] Hom. 2.109.4 (unde sch ε 295) **333–335** sch Pind. Ol. 2.51d, 52a **333** (– θ.) Hdn ad Δ 151; (καλλ.) ApS 94.21; Hsch. κ 492 **334** Porph. ad ζ 125; (ἣ –)–**335** Steph. CAG xxi(2).306.34; (βρ. αὐδ.) Aristid. Or. 46.34; (αὐδ.) Hsch. α 8239; EtM α 2074

317 δεινὴ tt Ω: δίνηι quidam ap. sch, $B^{γρ}$ **320** ἀνσχεθέειν Z Ω*: ἀσχ- H^{a} P^{a}. – cf. Il. praef. xxvi **321** γάρ ῥ’ H^{c} Mª Eust.: γὰρ Ω* (γάρ ἑ βάρυνε Nauck) **323** πολλὸν t (v.l. -ὴν) H^{a}? $M^{γρ}$ B **325** ἐνὶ H^{c} P: ἐν Ω* **326** καθῖζε Bekker: κάθιζε vel ἐκάθιζε Ω*: καθῆστο M U **329** πυκναὶ H^{c} P ἔχωνται? cf. ad 433 **331** προβάλεσκε Z Ω: προέηκε t **333** δὲ ἴδεν Hdn (t) Z Ω*: δ’ εἶδε(ν) H^{a} Eust. **334** αὐδήεσσα Arph tt Z Ω: οὐδήεσσα Aristoteles (fr. 171), Chamaeleo ap. Porph.

αἰθυίῃ δ᾽ εἰκυῖα ποτὴν ἀνεδύσετο λίμνης,
ἷζε δ᾽ ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου εἶπέ τε μῦθον·
"κάμμορε, τίπτε τοι ὧδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
ὠδύσατ᾽ ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει;
οὐ μὲν δή σε καταφθείσει, μάλα περ μενεαίνων.
ἀλλὰ μάλ᾽ ὧδ᾽ ἔρξαι, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν·
εἵματα ταῦτ᾽ ἀποδὺς σχεδίην ἀνέμοισι φέρεσθαι
κάλλιπ᾽, ἀτὰρ χείρεσσι νέων ἐπιμαίεο νόστου
γαίης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ᾽ ἐστὶν ἀλύξαι.
τῆ δέ, τόδε κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τανύσσαι
ἄμβροτον· οὐδέ τί τοι παθέειν δέος οὐδ᾽ ἀπολέσθαι.
αὐτὰρ ἐπὴν χείρεσσιν ἐφάψεαι ἠπείροιο,
ἂψ ἀπολυσάμενος βαλέειν εἰς οἴνοπα πόντον
πολλὸν ἀπ᾽ ἠπείρου, αὐτὸς δ᾽ ἀπὸ νόσφι τραπέσθαι."
ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν,
αὐτὴ δ᾽ ἂψ ἐς πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα
αἰθυίῃ εἰκυῖα· μέλαν δέ ἑ κῦμ᾽ ἐκάλυψεν.
αὐτὰρ ὃ μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ὀχθήσας δ᾽ ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
"ὤι μοι ἐγώ, μή τίς μοι ὑφαίνησιν δόλον αὖτε

337 sch ζ 127; sch Soph. Tr. 636; **337**a sch χ 240; (π.) Hsch. π 3128; (ἀν. –) sch Φ 246c (cum sch^{pap}, v.102 E.) **342**b Did et Hdn ad O 10e–g; Epm. α 287; (ἀπ.) EtG α 1017/EtM α 1579 **344** (ἀτὰρ –) Epm. ν 2, 38; EtGud 401.58, 409.21 Stz.; (ἀτὰρ – νέ.) Epm. ν 46 **346** Hdn ad A 302, O 159 **350**b Plut. Mor. 819e **352–353**a Arn ad ε 337 **353**b (al.) sch γ 6c; (μ. – κῦμα) sch Ω 79a

337 "οὐκ ἐφέρετο ἐν τοῖς πλείοσι", de athetesi haesitavit Ar; cf. 352 ποτὴν (cf. Arat. 278) Ar? Hsch. Z F P^{s} Eust.^{γρ}: ποτῆι (nov. Did) tt* Ω* Eust. (qui etiam ποτὴ agn.) ἀνεδύσετο sch^{pap}-Φ P^{2} U: -σατο tt* Ω: ὑπεδύσατο (seu -σετο) Ar **338** ἷζε vel ἵζε P^{2} Ω*: ἵξε G P B **340** ὅτι Ω, cf. Φ 411: fort. ὅτε, cf. 357, Δ 32, Ω 240^{vl}; Schwyzer–Debr. 645 sq., Chantr. II 285 sq. – cf. ad ν 129 **341** καταφθείσει F^{a} H^{a} U: -φθίσει Z Ω* **342** ἔρξαι fere Ω*: -ον Eust. **346** στέρνοιο Ar^{a} Hdn^{A} w1 Ω*: -οισι (cf. Timon. Phlias. SH 805.1) Ar^{b} Hdn^{O} 57$^{?}$ F H^{s} P^{2} B U. – cf. ad 373 τανύσσαι Ω*: τάνυσσαι H^{c} P^{c} B, -ε P: τανυσσαι w1: τανύσσας G **349** αἶψ᾽ G M^{γρ} ἀπολυσ(σ)άμενος Ω*: -δυσ(σ)- G H^{a} B εἰς Ω*: ἐπὶ P **352** ἂψ 355 t Ω*: αἶψ᾽ H^{γρ} P^{γρ} ἐδύσ(σ)ετο 57 354 G P: -σατο M B U: ἐδήσατο H: ἐβήσατο F **353** κῦμ᾽ ἐκάλυψε(ν) 57 354 Ω*: κῦμα κ- M **354** μερμήριζε P^{c} **356** ωι [355]: ὤ vel ὢ Ω αὖτε Ω*: ἄλλον M^{γρ} B

ἀθανάτων, ὅτε με σχεδίης ἀποβῆναι ἀνώγει.
ἀλλὰ μάλ' οὔ πω πείσομ', ἐπεὶ ἑκὰς ὀφθαλμοῖσιν
γαῖαν ἐγὼν ἰδόμην, ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι.
ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι εἶναι ἄριστον·
ὄφρ' ἂν μέν κεν δούρατ' ἐν ἁρμονιῇσιν ἀρήρηι,
τόφρ' αὐτοῦ μενέω καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχων·
αὐτὰρ ἐπὴν δή μοι σχεδίην διὰ κῦμα τινάξηι,
νήξομ', ἐπεὶ οὐ μέν τι πάρα προνοῆσαι ἄμεινον."
εἷος ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα δῖος Ὀδυσσεύς,
ὦρσε δ' ἐπὶ μέγα κῦμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
δεινόν τ' ἀργαλέον τε, κατηρεφές, ἤλασε δ' αὐτόν.
ὡς δ' ἄνεμος ζαὴς ἤιων θημῶνα τινάξηι
καρφαλέων· τὰ μὲν ἄρ τε διεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλα·
ὣς τῆς δούρατα μακρὰ διεσκέδασ'. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
ἀμφ' ἑνὶ δούρατι βαῖνε, κέληθ' ὡς ἵππον ἐλαύνων,
εἵματα δ' ἐξαπέδυνε, τά οἱ πόρε δῖα Καλυψώ.
αὐτίκα δὲ κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσεν,
αὐτὸς δὲ πρηνὴς ἁλὶ κάππεσε, χεῖρε πετάσσας,
νηχέμεναι μεμαώς. ἴδε δὲ κρείων Ἐνοσίχθων,
κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
"οὕτω νῦν κακὰ πολλὰ παθὼν ἀλόω κατὰ πόντον,
εἰς ὅ κεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μιγήηις.
ἀλλ' οὐδ' ὧς σε ἔολπα ὀνόσσεσθαι κακότητος."
ὣς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους,
ἵκετο δ' εἰς Αἰγάς, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασιν.
αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς ἄλλ' ἐνόησεν·

357 (ὅτε –) Did ad ε 280 **367** (κ.) Hsch. κ 1777 **368** ApS 83.1; sch^{D} N 103; Suda η 144; EtM 423.29; **368**b Hsch. η 247; sch β 289c^{1}; sch A.R. 1.1180 **371** Arn ad O 679; **371**a ApS 60.8 **377–378** Favor. De fortuna 11 **377** Epm. α 255, ε 104 **379** Eudoc. 1699; Epm. ω 5; Ἐκλ. AO ii.473.12; EtGud 581.59 Stz. **381** sch^{D} E 422; EtM 546.46

357 ὅ τε disiunctim Arph **360** ἄριστα G **361** ἁρμονιῇσιν H P: proparox. Ω*. – cf. ad 248 **363** διὰ Ω*: κατὰ G **365** εἷος Hermann: ἕως Ω κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν G H **369** ἄλλα G Eust.: -η(ι) Ω*. – cf. ad ζ 138, λ 385 **372** ἐξαπέδυνε Z Ω*: -δυσε P **373** στέρνοιο Ω*: -οισι H^{s} P^{2} B U. – cf. ad 346 **376** δὲ H^{s} Ω*: ῥα G H. – cf. ad 285 **378** ἀνθρώποισι t Ω: Φαιήκεσσι B^{γρ} μιγήηις Bekker (Ar? cf. ad 394): -είης t Ω **379** κακότητος tt Ω*: -τητα F U **381** οἱ t* Ω (om. H^{a} P^{a}): δὴ EtM **382** κούρη G M B: θυγάτηρ Ω*

ἤτοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους,
παύσασθαι δ’ ἐκέλευσε καὶ εὐνηθῆναι ἅπαντας,
ὦρσε δ’ ἔπι κραιπνὸν Βορέην, πρὸ δὲ κύματ’ ἔαξεν,
εἷος ὃ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μιγείη
διογενὴς Ὀδυσεύς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
ἔνθα δύω νύκτας δύο τ’ ἤματα κύματι πηγῶι
πλάζετο, πολλὰ δέ οἱ κραδίη προτιόσσετ’ ὄλεθρον.
ἀλλ’ ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ’ Ἠώς,
καὶ τότ’ ἔπειτ’ ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἠδὲ γαλήνη
ἔπλετο νηνεμίη· ὃ δ’ ἄρα σχεδὸν εἴσιδε γαῖαν
ὀξὺ μάλα προϊδών, μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθείς.
ὡς δ’ ὅτ’ ἂν ἀσπάσιος βίοτος παίδεσσι φανήηι
πατρός, ὃς ἐν νούσωι κεῖται κρατέρ’ ἄλγεα πάσχων,
δηρὸν τηκόμενος, στυγερὸς δέ οἱ ἔχραε δαίμων,
ἀσπάσιον δ’ ἄρα τόν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν,
ὣς Ὀδυσεῖ ἀσπαστὸν ἐείσατο γαῖα καὶ ὕλη·
νῆχε δ’ ἐπειγόμενος ποσὶν ἠπείρου ἐπιβῆναι.
ἀλλ’ ὅτε τόσσον ἀπῆν ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
καὶ δὴ δοῦπον ἄκουε ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης –
ῥόχθει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο

383, **385** Cent. Par. 33.26–27 **385** [Plut.] Hom. 2.109.3 (unde sch ε 295) **388**b–**389** (πλ.) Epm. ε 104; sch Φ 269b[1], ε 385; (κ. π. πλ.) Epm. α 255; (κ. π.) Porph. ad Γ 197; EtM 669.27; sch Ι 124a **389** (πολλὰ –) Melet. Nat. hom. 97.29 **390** Eudoc. 2149 **391** Hdn ad Ο 127; (– ἐπ.) sch Ο 49a[1] **393**b sch ε 385 **394–395** Cocondr. 240.10 **396** Eudoc. 931; (ἔχρ.) Philox. fr. 3 **397** Eudoc. 973; sch Λ 515c **398** Epm. α 277; (ἀσπ.) ApS 45.25; Hsch. α 7762 **400**b Hsch. ο 1443 **402** D.H. Comp. 93; A.P. 9.381.8 (cento); Zosim. Vit. Demosth, p.299 W.; sch Arat. 909; **402**a ApS 139.13; cf. EtM 705.29; (ῥ.) [Plut.] Hom. 2.16.2; **402**b Choer. in Thd. i.309.16; sch DThr 493.29

383 κελεύθους t Z Ω*: κέλευθα H[c] B. – cf. ad κ 20 **385** πρὸ δὲ κύματ’ ἔαξεν t* Z Ω: πρὸ δὲ κύματ’ ἔαγεν quidam ap. sch: τὰ δὲ κύματα ἄξεν [Plut.] **386** εἷος ὃ Lachmann: ἕως ὅ γε Ω*: ὡσ ὅ γε G: ὅπως sch[γρ] (sc. ὅππως, nisi glossema est; cf. ad δ 800) **389** πλᾱζετο (= ἐπλήσσετο) Ar insulse **391** καὶ τότ’ Ω: δὴ τότ’ sch-O: αὐτίκ’ t* ἠδὲ (nov. Did) Ω*: ἡ δὲ Ar F B: ἥδε P **393** ὑπὸ Ar t Ω: ἐπὶ Rhi Arph **394** φανήηι (nimirum Ar, cf. ad Χ 73) Eust.[γρ]: -είη Ω **395** κῆται Hermann Op. II 55, cf. ad β 102 **396** δέ Ω*: τέ t G B **397** ἀσπάσιον Eudoc. Ω*: -ίως t* F U – cf. ad Σ 270, ν 33, ψ 233 **398** Ὀδυσεῖ Barnes: Ὀδυ(σ)σῆ’ Ω (Eust. disertim): fort. praestat Ὀδυσῆι (trisyll.). – cf. ad ν 35 **401** ἄκουε G: ἄκουσε Ω* **402** γὰρ tt* Ω: δὲ ApS sch-Arat. EtM

δεινὸν ἐρευγόμενον, εἴλυτο δὲ πάνθ' ἁλὸς ἄχνηι·
οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες νηῶν ὀχοὶ οὐδ' ἐπιωγαί,
ἀλλ' ἀκταὶ προβλῆτες ἔσαν σπιλάδες τε πάγοι τε –
καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
"ὤι μοι, ἐπεὶ δὴ γαῖαν ἀελπέα δῶκεν ἰδέσθαι
Ζεύς, καὶ δὴ τόδε λαῖτμα διατμήξας ἐπέρησα,
ἔκβασις οὔ πηι φαίνεθ' ἁλὸς πολιοῖο θύραζε·
ἔκτοσθεν μὲν γὰρ πάγοι ὀξέες, ἀμφὶ δὲ κῦμα
βέβρυχεν ῥόθιον, λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη,
ἀγχιβαθὴς δὲ θάλασσα, καὶ οὔ πώς ἐστι πόδεσσιν
στήμεναι ἀμφοτέροισι καὶ ἐκφυγέειν κακότητα·
μή πώς μ' ἐκβαίνοντα βάληι λίθακι προτὶ πέτρηι
κῦμα μέγ' ἁρπάξαν, μελέη δέ μοι ἔσσεται ὁρμή.
εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω παρανήξομαι, ἤν που ἐφεύρω
ἠϊόνας τε παραπλῆγας λιμένας τε θαλάσσης,
δείδω μή μ' ἐξαῦτις ἀναρπάξασα θύελλα
πόντον ἔπ' ἰχθυόεντα φέρηι βαρέα στενάχοντα,
ἠέ τί μοι καὶ κῆτος ἐπισσεύηι μέγα δαίμων
ἐξ ἁλός, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτρίτη·
οἶδα γάρ, ὥς μοι ὀδώδυσται κλυτὸς Ἐννοσίγαιος."
εἷος ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα δέ μιν μέγα κῦμα φέρε τρηχεῖαν ἐπ' ἀκτήν.

404 Porph. Hom. 130.3 Sod.; (λ. ν. ὀχ.) ApS 125.25; (ὀχ.) Hsch. ο 2053–2054; (ἐπ.) ApS 75.1; Hsch. ε 5449, cf. υ 555 **405** (σπ. –) ApS 126.4; (σπ.) ApS 144.7 (Apio fr. 125, Hld fr. 28); Hsch. σ 1512; (πάγ.) Hsch. π 27 **408** (ἀελπ.) cf. ApS 10.27; Hsch. α 1359 **410** Plut. Mor. 1103e **412** (ῥ.) Procl. ad Hes. Op. 220–221 **413–414** (στ.) ApS 5.29 **413**a Hdn ad Π 57 **415** sch DThr 376.4 (ex Hdn); (λ. –) ApS 109.1; Hsch. λ 992 **421–422** Porph. Il. 114.9 Schr.; sch δ 404c[1]; **421**b–**422** (ἐξ ἁλ.) Hdn ad λ 134 **422** (κλ. Ἀ.) Arn ad O 626, δ 442; Choer. in Thd. ii.54.26; sch Eur. Med. 63

404 ὀχοὶ G P M U Porph.^{cod}: ὄχοι Z P^2 Ω*: utrumque agn. tt* Eust. **408** ὤ vel ὦ Ω ἱκέσθαι H^a P^a **409** ἐπέρησα (cf. 174) Eust.: ἐπέρασ(σ)α G $H^{γρ}$ $P^{γρ}$ M: ἐτέλεσσα (cf. η 325) Ω* **412** ἀναδέδρομε Z Ω*: -δέδραμε F P B. – cf. ad ζ 45, κ 4; Hymn. Dion. A 13 pap. **415** προτὶ (Bentley, Barnes) sch-DThr: ποτὶ ApS Ω: om. Hsch. **421** ἠέ τι sch-δ: ἤ ἔτι t* Ω **422** ἐξ ἁλός Ar (teste Arn) tt Ω: εἰν ἁλί Ar (teste Did; an Arph?) **424** εἷος Hermann: ἕως Ω

ἔνθά κ’ ἀπὸ ῥινοὺς δρύφθη, σὺν δ’ ὀστέ’ ἀράχθη,
εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἐπεσσύμενος λάβε πέτρης·
τῆς ἔχετο στενάχων, εἵως μέγα κῦμα παρῆλθεν.
καὶ τὸ μὲν ὣς ὑπάλυξε, παλιρρόθιον δέ μιν αὖτις
πλῆξεν ἐπεσσύμενον, τηλοῦ δέ μιν ἔμβαλε πόντωι.
ὡς δ’ ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο
πρὸς κοτυληδονόφιν πυκιναὶ λάϊγγες ἔχονται,
ὣς τοῦ πρὸς πέτρῃσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
ῥινοὶ ἀπέδρυφθεν· τὸν δὲ μέγα κῦμ’ ἐκάλυψεν.
ἔνθά κε δὴ δύστηνος ὑπὲρ μόρον ὤλετ’ Ὀδυσσεύς,
εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη·
κύματος ἐξαναδύς, τά τ’ ἐρεύγεται ἤπειρόνδε,
νῆχε πάρεξ, ἐς γαῖαν ὁρώμενος, εἴ που ἐφεύροι
ἠϊόνας τε παραπλῆγας λιμένας τε θαλάσσης.
ἀλλ’ ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ στόμα καλλιρόοιο
ἶξε νέων, τῆι δή οἱ ἐείσατο χῶρος ἄριστος,
λεῖος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο,
ἔγνω δὲ προρέοντα καὶ ηὔξατο ὃν κατὰ θυμόν·
“κλῦθι, ἄναξ, ὅ τις ἐσσί· πολύλλιστον δέ σ’ ἱκάνω,
φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος ἐνιπάς.

427–429 post **436** [Plut.] Hom. 2.121 **428** Eudoc. 857 **430–431** (πλ.) Epm. ε 104; (παλ.) Hsch. π 221 **432** ApS 85.28; [Plut.] Hom. 2.88; Ath. 316a **433** sch Ψ 34c^2/d^2; **433**a ApS 87.13; (κ.) id. 103.22; Hsch. κ 3816; (λ.) ApS 106.29; Hsch. λ 118 **436** v. ad 427–429 **437** Aristid. Or. 37.16 **438**a Epm. δ 75 **439** (– ὁρ.) Plut. Mor. 831d; **439**a Epm. π 187 **441–442** (– ν.) Epm. ν 38; (στ. – ν.) EtM 598.49 **441** Porph. ad P 263 **444** Cent. Par. 11.35 **445** Eudoc. 826; **445**a Porph. Il. 114.19 Schr.; (π.) Hsch. π 2882

426 ῥινὸν Z δρύφθη Barnes: τε δρύφθη P^{a} M B Eust., τ’ ἐδρύφθη Ω*: τ’ ἐδρύφη T (forma recens, cf. ad 435) δ’ Ω*: τ’ H P: om. M **431** ἐπεσσύμενον Ar Ω: ἀπεσσ- Ixio: ἐσσ- Z ἔμβαλε 358 Ω*: ἔκβαλε G **433** ἔχονται 358 t Ω: -ωνται Thiersch **435** ἀπέδρυφθεν F M^{a} (cf. ad 426) κῦμ’ ἐκάλυψεν 358 Ω*: κῦμα κ- G **436** ὑπὲρ μόρον Hdn t Ω*: ὑπέρμορον multi olim, P U. – cf. ad α 34–35, Y 30 **437** ἐπιφροσύνην δῶκε t Ω: ἐπὶ φρεσὶ θῆκε ⟨θεὰ⟩ (ex 427) H^{γρ} P^{γρ} M^{γρ} Eust. **438** τά Ω*: τό P^{c} M^{s} (“ἐχρῆν εἰπεῖν” Eust.) ἐρεύγεται 358 Ω*: -γετ’ H P^{a}, -γετο Wecklein **439** πάρεξ Ω*: παρὲξ Hdn G P^{c} B U **444** ηὔξατο van Leeuwen: εὔξ- t Ω **445** πολύλλιστον Ar 358 tt Z H P M^{a} B Eust.^{γρ}: -ος H^{s} Ω*

αἰδοῖος μέν τ' ἐστὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἀνδρῶν ὅς τις ἵκηται ἀλώμενος, ὡς καὶ ἐγὼ νῦν
σόν τε ῥόον σά τε γούναθ' ἱκάνω πολλὰ μογήσας.
ἀλλ' ἐλέαιρε, ἄναξ· ἱκέτης δέ τοι εὔχομαι εἶναι."
ὣς φάθ'· ὃ δ' αὐτίκα παῦσεν ἑὸν ῥόον, ἔσχε δὲ κῦμα,
πρόσθε δέ οἱ ποίησε γαλήνην, τὸν δ' ἐσάωσεν
ἐς ποταμοῦ προχοάς. ὃ δ' ἄρ' ἄμφω γούνατ' ἔκαμψεν
χεῖράς τε στιβαράς· ἁλὶ γὰρ δέδμητο φίλον κῆρ.
ὤιδεε δὲ χρόα πάντα, θάλασσα δὲ κήκιε πολλή
ἂν στόμα τε ῥῖνάς θ'· ὃ δ' ἄρ' ἄπνευστος καὶ ἄναυδος
κεῖτ' ὀλιγηπελέων, κάματος δέ μιν αἰνὸς ἵκανεν.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ ἕο λῦσε θεοῖο·
καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἁλιμυρήεντα μεθῆκεν,
ἂψ δ' ἔφερεν μέγα κῦμα κατὰ ῥόον, αἶψα δ' ἄρ' Ἰνώ
δέξατο χερσὶ φίλῃσιν. ὃ δ' ἐκ ποταμοῖο λιασθείς
σχοίνωι ὑπεκλίνθη, κύσε δὲ ζείδωρον ἄρουραν.
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
"ὤι μοι ἐγώ, τί πάθω; τί νύ μοι μήκιστα γένηται;
εἰ μέν κ' ἐν ποταμῶι δυσκηδέα νύκτα φυλάσσω,
μή μ' ἄμυδις στίβη τε κακὴ καὶ θῆλυς ἐέρση
ἐξ ὀλιγηπελίης δαμάσηι κεκαφηότα θυμόν·
αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ἠῶθι πρό.
εἰ δέ κεν ἐς κλειτὺν ἀναβὰς καὶ δάσκιον ὕλην

447–448 (– ἀλ.) sch Ω 486c **447** (– ἀθ.) EtM α 445 **450** Eudoc. 842, 1246 **452** (τὸν –)–**453**a sch Ξ 454–455 **455**a ApS 170.25 **457** Eudoc. 631 **458** Eudoc. 974, 2047 **460** (π. ἁλ.) sch Opp. H. 2.258; (ἁλ.) EtM α 851 **463**b ApS 81.2; Men. Rh. 392.1 Sp. **467** Hdn i.309.14 et ad Ξ 351d[1]; Epm. λ 6; (θ. ἐ.) Hdn ad E 269; [Plut.] Hom. 2.42.1; Porph. fr. 373 **469** Plut. Mor. 952a; Anon. π. βαρβ. p.181 (197) Valck.; EtM α 2107; Suda α 390; sch A.R. 4.111a **470** (δ.) ApS 56.16; Hsch. δ 286

456 ὃ δ' ἄρ' ἄπνευστος 358 360 Ω: ὁ δ' ἀνάπνευστος (cf. Hes. Th. 797) r (Vrat. 28) **458** ἄμπνυτο 358[c] 360 t Ω: ἔμ- Ar 358[a] P[s]. – cf. ad E 697, X 475, ω 349 ἀγέρθη 360 t Ω*: ἐγέρθη F M **459** ἕο Ar 360 Ω: οὗ Zen, cf. ad Y 261; sch corruptum est **461** αν δ 358[c] κατα κῦμα 358 **465** ωι 358, ᾦ M: ὤ vel ὢ 359 [360] et fere Ω* **466** φυλάσσω Ar: φυλάξω (nov. Did) 360 Ω **469** πνέει 358 t* Ω: πέλει sch-A.R., πέλεται Eust. (cf. Hes. Op. 547): om. Plut. **470** κλειτὺν G: κλιτὺν 358 359 Z Ω*(-τὴν P U). – cf. ad Π 390

θάμνοις ἐν πυκινοῖσι καταδράθω, εἴ με μεθήηι
ῥῖγος καὶ κάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθηι,
δείδω μὴ θήρεσσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γένωμαι.”
ὣς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
βῆ ῥ’ ἴμεν εἰς ὕλην· τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος ηὗρεν
ἐν περιφαινομένωι· δοιοὺς δ’ ἄρ’ ὑπήλυθε θάμνους
ἐξ ὁμόθεν πεφυῶτας· ὃ μὲν φυλίης, ὃ δ’ ἐλαίης.
τοὺς μὲν ἄρ’ οὔτ’ ἀνέμων διάη μένος ὑγρὸν ἀέντων
οὔτ’ ὄμβρος περάασκε διαμπερές· ὣς ἄρα πυκνοί
ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδίς· οὓς ὑπ’ Ὀδυσσεύς
δύσετ’. ἄφαρ δ’ εὐνὴν ἐπαμήσατο χερσὶ φίλησιν
εὐρεῖαν· φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἤλιθα πολλή,
ὅσσον τ’ ἠὲ δύω ἠὲ τρεῖς ἄνδρας ἔρυσθαι
ὥρηι χειμερίηι, εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαίνοι.
τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ἐν δ’ ἄρα μέσσηι λέκτο, χύσιν δ’ ἐπεχεύατο φύλλων.
ὡς δ’ ὅτε τις δαλὸν σποδιῆι ἐνέκρυψε μελαίνηι
ἀγροῦ ἐπ’ ἐσχατιῆς, ὧι μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,

473b ApS 105.26 **474–475** Cent. Par. 29.9–10 **475** id. 48.3 **476–477** Eudoc. 2242–2243; (δοι. –)–**477** Ath. 491f **477** sch E 245b et truncum sch Δ 127a; **477**a ApS 120.25; Hsch. ο 751; Choer. in Thd. ii.310.9; Epm. π 143 (bis); (φ.) ApS 165.24 (Apio fr. 152, Hld fr. 50); Hsch. φ 985 **478** [Plut.] Hom. 2.10.2; (ἀν. μ. –) Philox. fr. 356; [Plut.] Hom. 2.109.1; Epm. α 254, 260; sch^{D} A 479; sch β 420d^{1} **481** (– ἐπ.) Hdn ad Δ 222, Ξ 463 **482** (ἄφ. –) sch Ω 165a **483** (ἤλ. π.) ApS 83.26; (ἤλ.) Hsch. η 358 **484** (ἠὲ δύω –) Hdn ad Θ 290 **488** sch A.R. 3.291a **489**a (al.) Epm. π 149; sch T 267a

471 μεθήηι (Ar?) Bekker: μεθείη(ι) Z Ω*, μεθίη Eust. **472** ἐπέλθη(ι) G F H^{c} P^{2} B: -οι Ω* **473** δείδω 358 Ω*: δείδια M. – cf. ad Ξ 44 **475** βήμεναι Bérard cl. ζ 146 (et fere semper infinitivum reperimus) ῥ’ t Ω*: δ’ F ηὗρεν van Leeuwen: εὗρε(ν) 358 t Ω **476** ὑπήλυθε 361^{c} t Ω: επήλυθε 358 361^{a} **477** πεφυῶτας fere Ar 358 tt* Z Ω*: -ῶτε sch-E, -ῶτες ApS F, -ότες U: -κότες Hsch.: γεγαῶτας Ar in commentariis **478** διάη 358 t F H P U: διάει 361 Z Ω* **479** οὔτέ ποτ’ ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν (~ τ 441) add. Ω*: abest ab 358 G F οὔτε M^{a}? B: οὐδέ H P M$^{c?}$ U ποτ’ Ω*: μιν B (ex τ 441) **480** π̣ẹρ̣αᾱσ̣χ̣[ε] 358 **481** ἐπαμοιβαδίς t^{Ξ} Z Ω: -δόν t^{Δ} **482** εὐνὴν t Ω: ὕλην r (Vrat. 28), nov. Eust. **484** τρεῖς t Ω: cf. ad δ 409 **489** ἐσχατιῆς tt Ω*: -ιῆ(ι) Z G

σπέρμα πυρὸς σώιζων, ἵνα μή ποθεν ἄλλοθεν αὔηι,
ὣς Ὀδυσεὺς φύλλοισι καλύψατο· τῶι δ' ἄρ' Ἀθήνη
ὕπνον ἐπ' ὄμμασι χεῦ', ἵνα μιν παύσειε τάχιστα
δυσπονέος καμάτοιο, φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.

ζ ὣς ὃ μὲν ἔνθα καθηῦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
ὕπνωι καὶ καμάτωι ἀρημένος. αὐτὰρ Ἀθήνη
βῆ ῥ' ἐς Φαιήκων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε,
οἳ πρὶν μέν ποτ' ἔναιον ἐν εὐρυχόρωι Ὑπερείηι
ἀγχοῦ Κυκλώπων ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων,
οἵ σφεας σινέσκοντο, βίηφι δὲ φέρτεροι ἦσαν·
ἔνθεν ἀναστήσας ἄγε Ναυσίθοος θεοειδής,
εἷσεν δὲ Σχερίηι, ἑκὰς ἄλλων ἀλφηστάων,
ἀμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασσε πόλει καὶ ἐδείματο οἴκους
καὶ νηοὺς ποίησε θεῶν καὶ ἐδάσσατ' ἀρούρας.
ἀλλ' ὃ μὲν ἤδη κηρὶ δαμεὶς Ἄϊδόσδε βεβήκει,
Ἀλκίνοος δὲ τότ' ἦρχε, θεῶν ἄπο μήδεα εἰδώς.
τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιόωσα·
βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλον, ὧι ἔνι κούρη
κοιμᾶτ' ἀθανάτηισι φυὴν καὶ εἶδος ὁμοίη,

490 'Trypho ii' Trop. 2.5 (CQ 15.237); Cocondr. 233.7; **490**a 'Trypho i' Trop. 192.13; [Plut.] Hom. 2.20.4; Macr. Sat. 5.12.3; sch Pind. Ol. 7.86i; sch DThr 458.35; Anon. CAG xxi(2).171.14; (σπ. π.) sch [Aesch.] Prom. 110; Anon. CAG xxi(2).167.10; **490**b EtG β 18/EtM β 27 **492**b–**493**a [Plut.] Hom. 2.207.2 **493**a sch O 235 **ζ 1**a sch Π 1a **2** (– ἀρ.) ApS 43.14; sch K 98a, μ 281 **4–8** Arist. fr. 173 (Porph. ad θ 564 sqq., sch ι 333, 345) **4–6** Epm. κ 156; EtGud 352.48 Stz.; Ἐκλ. AO ii.457.6 **4** (Ὑπ.) Apio 101.28 **6**a ApS 142.2; Porph. ad ι 106; (σιν.) Hsch. σ 688 **8** ApS 64.29; EtGud 540.12 Stf.; (εἷ.) Apio 234.7; Hsch. ε 1114; **8**b Plut. Mor. 603b; (ἀλφ.) EtG α 557 **9** (– π.) Porph. Hom. 132.22 Sod. **12**b Io. Alex. 123 (Hdn i.484.1) **15** Eudoc. 209; (ὧι –)–**16** (κοιμ.) Io. Alex. 127 (Hdn i.480.17); (ὧι –) Epm. ε 186

490 αὔηι Ixio: αὔοι Ar h50 tt Z Ω (αὔοι G P) **ζ 1** καθηῦδε van Leeuwen: καθεῦδε G B Eust. disertim, κάθεῦδε M: κάθευδε Ω*, καθευδε h1 h8 h14: ἐκάθευδε Zen Tz **6** δὲ Porph. Ω: τε tt* **8** δὲ Ar^{ab} tt* G: δ' ἐν (nov. Did) EtGud Ω*: (εἷσε) δ' ἐνὶ Bentley: δ' ἐ⟨ς⟩ Σχερίην ApS ἄλλων (cf. 3, 205) 364 tt G F P: ἀνδρῶν H^{r} P^{s} Ω* **9** πόλει t Ω: πόλι Bekker post Knight: fort. πόληι. – cf. ad E 686, Ω 706 **10** θεῶν Ar Ω: θεοῖς Rhi, cf. A.R. 3.1089 **15** δ' t Ω*: ῥ' B U

Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
πὰρ δὲ δύ’ ἀμφίπολοι, Χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσαι,
σταθμοῖϊν ἑκάτερθε· θύραι δ’ ἐπέκειντο φαειναί.
ἣ δ’ ἀνέμου ὡς πνοιὴ ἐπέσσυτο δέμνια κούρης,
στῆ δ’ ἄρ’ ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
εἰδομένη κούρηι ναυσικλειτοῖο Δύμαντος,
ἥ οἱ ὁμηλικίη μὲν ἔην, κεχάριστο δὲ θυμῶι.
τῆι μιν ἐεισαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
  “Ναυσικάα, τί νύ σ’ ὧδε μεθήμονα γείνατο μήτηρ;
εἵματα μέν τοι κεῖται ἀκηδέα σιγαλόεντα,
σοὶ δὲ γάμος σχεδόν ἐστιν, ἵνα χρὴ καλὰ μὲν αὐτήν
ἕννυσθαι, τὰ δὲ τοῖσι παρασχεῖν, οἵ κέ σ’ ἄγωνται.
ἐκ γάρ τοι τούτων φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει
ἐσθλή, χαίρουσιν δὲ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
ἀλλ’ ἴομεν πλυνέουσαι ἅμ’ ἠοῖ φαινομένηφιν·
καί τοι ἐγὼ συνέριθος ἅμ’ ἕψομαι, ὄφρα τάχιστα
ἐντύνεαι, ἐπεὶ οὔ τοι ἔτι δὴν παρθένος ἔσσεαι·
ἤδη γάρ σε μνῶνται ἀριστῆες κατὰ δῆμον
πάντων Φαιήκων, ὅθι τοι γένος ἐστὶ καὶ αὐτῆι.
ἀλλ’ ἄγ’ ἐπότρυνον πατέρα κλυτὸν ἠῶθι πρό
ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐφοπλίσαι, ἥ κεν ἄγησιν
ζῶστρά τε καὶ πέπλους καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
καὶ δὲ σοὶ ὧδ’ αὐτῆι πολὺ κάλλιον ἠὲ πόδεσσιν
ἔρχεσθαι· πολλὸν γὰρ ἀπὸ πλυνοί εἰσι πόληος.”
  ἣ μὲν ἄρ’ ὣς εἰποῦσ’ ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη

19a sch B 470a[1] **22** sch DThr 455.17 **23** Cent. Par. 10.10 **26**a sch O 9 **28** (τὰ δὲ –) sch ζ 60 **29–30** Eudoc. 116–117 **29**b ApS 161.27 **31**a sch [Aesch.] Prom. 652 **32** (– ἕψ.) Hdn ad A 294; **32**a ApD Synt. 177.1; Hdn i.555.7 **38** ApS 81.24 (Apio fr. 37, Hld fr. 22); (ζ.) Hsch. ζ 263; (ῥ. σ.) ApS 138.22 **40** (πολλ. –) ApS 38.33; Epm. α 286; EtM α 1586; **40**b Hdn ad Σ 64, α 49

21 om. G **22** ναυσικλειτοῖο Hdn Z Ω* (proparox. F P^c M): ναυσὶ κλειτοῖο quidam ante Hdn: Ναυσικλειτοῖ (tamquam virginis nomen) Ὀδύμαντος alii **24** del. Schwartz 311, cf. Γ [389] ἐεισαμένη F M^s U: ἐειδομένη (ex 22?) Ω*. – cf. ad E 785 **26** τοι Ω: δὴ t **29** φάτις Arph Ar tt Z Ω: χάρις Callistr ἀνθρώπους tt Ω*: -ων G $H^λ$ $P^λ$: -οις P^s U **35** σοὶ Bentley cl. 39, 60 ἐστὶ 366 Ω*: ἐσσὶ H P^a (et αὐτή H) **40** ἄπο Hdn 367 Ω

Οὔλυμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεί
ἔμμεναι· οὔτ' ἀνέμοισι τινάσσεται οὔτέ ποτ' ὄμβρωι
δεύεται οὔτε χιὼν ἐπιπίλναται, ἀλλὰ μάλ' αἴθρη
πέπταται ἀνέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη·
τῶι ἔνι τέρπονται μάκαρες θεοὶ ἤματα πάντα.
ἔνθ' ἀπέβη Γλαυκῶπις, ἐπεὶ διεπέφραδε κούρηι.
    αὐτίκα δ' Ἠὼς ἦλθεν ἐΰθρονος, ἥ μιν ἔγειρεν
Ναυσικάαν εὔπεπλον· ἄφαρ δ' ἀπεθαύμασ' ὄνειρον,
βῆ δ' ἰέναι διὰ δώμαθ', ἵν' ἀγγείλειε τοκεῦσιν,
πατρὶ φίλωι καὶ μητρί. κιχήσατο δ' ἔνδον ἐόντας·
ἣ μὲν ἐπ' ἐσχάρηι ἧστο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
ἠλάκατα στρωφῶσ' ἁλιπόρφυρα, τῶι δὲ θύραζε
ἐρχομένωι ξύμβλητο μετὰ κλειτοὺς βασιλῆας
ἐς βουλήν, ἵνα μιν κάλεον Φαίηκες ἀγαυοί.
ἣ δὲ μάλ' ἄγχι στᾶσα φίλον πατέρα προσέειπεν·
    "πάππα φίλ', οὐκ ἂν δή μοι ἐφοπλίσσειας ἀπήνην
ὑψηλὴν εὔκυκλον, ἵνα κλυτὰ εἵματ' ἄγωμαι
ἐς ποταμὸν πλυνέουσα, τά μοι ῥερυπωμένα κεῖται;

42–45 [Arist.] De mundo 400a11; ApS 5.34; [Plut.] Hom. 2.35; [Plut.] ap. Stob. 1.22.2; sch^{AD} Α 420; **42–45**a [Hdn] Fig. 42 **42** Oenom. (p. 67 Vall.) ap. Eus. PE 5.36.2; (– ἕδ.) + **43** (ἔμμ.) sch Ar. Nub. 270; (θ. ἕδ. ἀ.) ApS 62.17 **43** (οὔτ' –)–**45**a Zon. Fig. 169.5; (οὔτ' –) sch Θ 13b; (οὐδέ – δεύ., ἀλλὰ –)–**45** Max. Tyr. 11.10, 30.4; (οὐδέ – δεύ.) sch Nic. Al. 288b **44** (ἀλλὰ –)–**45** Procl. in Tim. ii.80.10; (– **45**a) ApS 36.8 **45** (ἀννέφ.) Hsch. α 5232 **46** Plut. Mor. 20e, 1074f; Procl. in Remp. i.87.20 **52** Cent. Par. 3.15; **52**a Arn ad Ζ 92; ApS 72.8; Epm. ε 97, 184; (ἐπ' ἐ. ἧ.) Apio 236.15 **53** (– ἁλ.) ApS 83.11; Porph. ad δ 122, η 105; **53**a Procl. in Remp. ii.343.1; sch Procl. in Remp. ii.381.18; Hsch. η 307; (ἁλ.) Hsch. α 3033 **55** Philod. De bono rege xxxi 31 **57** ApS 127.26; (π. φ.) Philox. fr. 266; (π.) sch Ζ 518a; Hsch. π 439 **59**a Epm. π 97; **59**b Choer. in Thd. ii.75.23, 80.24; cf. [Hdn] An. Par. iv.226.15/20; (ῥ. κ.) Thd. Can. 48.8; (ῥ.) Suda ρ 104

43 οὔτε (ποτ') tt* Ω*: οὐδέ ApS Max. sch-Θ sch-Nic B U **44** οὔτε tt* M U Eust.: οὐδὲ Stob. Ω* ἐπιπίλναται tt* Z Ω: -κίδναται [Hdn] Stob. αἴθρη Ar tt Ω: αἰθήρ Rhi, cf. Call. Hec. fr. 18.3 H., Lucr. 3.21 **45** ἀνέφελος [Plut.] uterque Procl.^{vl} F H^{c} U: ἀνν- tt* (variantibus libris) Z Ω* ἐπιδέδρομεν Z Ω*, -δέδραμεν P (cf. ad ε 412): ἀναδέδρομεν [Arist.] **46** τῶ(ι) Ar Z Ω: τῆι Rhi **47** κούρη(ι) Ω* H^{γρ} P^{γρ}: πάντα (cf. ρ 590, Υ 340) H P **50** ἴμεναι H P M^{a} διὰ Ω* B^{s}: κατὰ M^{a} B **51** ἐόντας Ω* H^{s} P^{c}: -ες H P^{a} ('i.e. ἐόντε' Von der Mühll) **57** ἐφοπλίσσειας Ar t Z Ω*: -ειαν (cf. 69) Rhi F^{a}

καὶ δὲ σοὶ αὐτῶι ἔοικε μετὰ πρώτοισιν ἐόντα
βουλὰς βουλεύειν καθαρὰ χροῒ εἵματ᾽ ἔχοντα.
πέντε δέ τοι φίλοι υἷες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν,
οἱ δύ᾽ ὀπυίοντες, τρεῖς δ᾽ ἠΐθεοι θαλέθοντες·
οἳ δ᾽ αἰεὶ ἐθέλουσι νεόπλυτα εἵματ᾽ ἔχοντες
ἐς χορὸν ἔρχεσθαι· τὰ δ᾽ ἐμῆι φρενὶ πάντα μέμηλεν.”
ὣς ἔφατ᾽· αἴδετο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξονομῆναι
πατρὶ φίλωι. ὃ δὲ πάντα νόει καὶ ἀμείβετο μύθωι·
“οὔτέ τοι ἡμιόνων φθονέω, τέκος, οὔτέ τε᾽ ἄλλου.
ἔρχε᾽· ἀτάρ τοι δμῶες ἐφοπλίσσουσιν ἀπήνην
ὑψηλὴν εὔκυκλον ὑπερτερίηι ἀραρυῖαν.”
ὣς εἰπὼν δμώεσσιν ἐκέκλετο, τοὶ δ᾽ ἐπίθοντο.
οἳ μὲν ἄρ᾽ ἐκτὸς ἅμαξαν ἐΰτροχον ἡμιονείην
ὅπλεον, ἡμιόνους θ᾽ ὕπαγον ζεῦξάν θ᾽ ὑπ᾽ ἀπήνηι·
κούρη δ᾽ ἐκ θαλάμοιο φέρεν ἐσθῆτα φαεινήν.
καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐϋξέστωι ἐπ᾽ ἀπήνηι,
μήτηρ δ᾽ ἐν κίστηι ἐτίθει μενοεικέ᾽ ἐδωδήν
παντοίην, ἐν δ᾽ ὄψα τίθει, ἐν δ᾽ οἶνον ἔχευεν
ἀσκῶι ἐν αἰγείωι· κούρη δ᾽ ἐπεβήσετ᾽ ἀπήνης.
δῶκεν δὲ χρυσέηι ἐν ληκύθωι ὑγρὸν ἔλαιον,
εἵως χυτλώσαιτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
ἣ δ᾽ ἔλαβεν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα,
μάστιξεν δ᾽ ἐλάαν· καναχὴ δ᾽ ἦν ἡμιόνοιϊν.
αἳ δ᾽ ἄμοτον τανύοντο, φέρον δ᾽ ἐσθῆτα καὶ αὐτήν,
οὐκ οἴην, ἅμα τῆι γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.

66–67 Eudoc. 1066–1067 **73** (ὅπλ.) sch[bT] T 172a[1] **74** Porph. ad Θ 555; **74**b ApS 161.24; (ἐσθ. φ.) Arn ad Φ 218 **76–76*a*** sch Ar. Ach. 961, 1086 **76** ApS 99.24; Poll. 10.91; (κ.) Hsch. κ 2799; (ἐδ.)–**77** (π.) Ath. 16c **78**b ApS 40.31 **79** cf. Eudoc. 1310; (χρ. ἐν λ.) Epm. χ 33 **80** sch ε 386; (χ.) ApS 169.14; Hsch. χ 843

60 ἐόντι F M B, agn. Eust. **61** ἔχοντι F (ss. -οντα) M B **63** θαλέθοντες Z Ω*: -έοντες H[a] P **68** τεο Knight, τε᾽ Fick: τευ vel τεῦ Z Ω **69** ἔρχε᾽ Knight: -ευ Ω **73** ὅπλεον t* Z Ω*: ὥπλ- sch[b]-T M[c] θ᾽ (ὕπαγον) 368 Ω*: δ᾽ G H[a] P U Eust. ἀπήνην H[a] P M **74** ita Ar t Ω*: κούρηι … φέρον Arph, φέρον et H[c] P[s] **75** κατέθηκεν Ar Ω*: -καν 368 G H B ἐϋξέστου ἐπ᾽ ἀπήνης G **76a** ὄψα τε οἷα ἔδουσι διοτροφέες βασιλῆες (= γ 480) add. t (sc. pro 77–78) **78** ἐπεβήσετ᾽ Ω*, ἐπιβήσετ᾽ t: ἐπεβήσατ᾽ F H U ἀπήνης t Ω*: -ηι G

αἳ δ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥόον περικαλλέ' ἵκοντο,
ἔνθ' ἤτοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοί, πολὺ δ' ὕδωρ
καλὸν ὑπεκπρόρεεν μάλα περ ῥυπόωντα καθῆραι,
ἔνθ' αἵ γ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκπροέλυσαν ἀπήνης,
καὶ τὰς μὲν σεῦαν ποταμὸν πάρα δινήεντα
τρώγειν ἄγρωστιν μελιηδέα· ταὶ δ' ἀπ' ἀπήνης
εἵματα χερσὶν ἕλοντο καὶ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ,
στεῖβον δ' ἐν βόθροισι θοῶς ἔριδα προφέρουσαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ πλῦνάν τε κάθηράν τε ῥύπα πάντα,
ἑξείης πέτασαν παρὰ θῖν' ἁλός, ἧχι μάλιστα
λάϊγγας ποτὶ χέρσον ἀποπλύνεσκε θάλασσα.
αἳ δὲ λοεσσάμεναι καὶ χρισάμεναι λίπ' ἐλαίωι
δεῖπνον ἔπειθ' εἵλοντο παρ' ὄχθηισιν ποταμοῖο,
εἵματα δ' ἠελίοιο μένον τερσήμεναι αὐγῆι.
αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου τάρφθεν δμωιαί τε καὶ αὐτή,
σφαίρηι ταί γ' ἄρ' ἔπαιζον, ἀπὸ κρήδεμνα βαλοῦσαι·
τῆισι δὲ Ναυσικάα λευκώλενος ἤρχετο μολπῆς.
οἵη δ' Ἄρτεμις εἶσι κατ' οὔρεα ἰοχέαιρα,
ἢ κατὰ Τηΰγετον περιμήκετον ἢ' Ἐρύμανθον,
τερπομένη κάπροισι καὶ ὠκείηις ἐλάφοισιν·
τῆι δέ θ' ἅμα νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,

86–87a [Plut.] Hom. 2.54.2 **87** Ath. 41a **89** ApS 141.3 (Hld fr. 26) **89**b–**90** (– μ.) ApS 6.9; (ἄγρ.) Hsch. α 849 **92**a ApS 144.28 **93**b Hdn ad Σ 352, Ψ 254 **95**a Philox. frr. 274, 622 **98** Arn ad Λ 621 **99** (– τ.) Ath. 24a; EtG α 69 **101** ApS 111.1; (Ν. –) EtM 590.20; (ἤρχ. –) sch A 472b **102–109** Macr. Sat. 5.4.10 **102–108** Gell. 9.9.12 **102–104** Charito 6.4.6; Hclt. Alleg. 2.4 **102** sch ε 281; sch A.R. 3.876; (– κατ' οὔρ.) Arn ad O 169; Luc. Dial. 50.25 **103–104** St. Byz. ε 133 **103** id. s. Ταΰγετον; (– περ.) sch Pind. Pyth. 1.123; (Τη.) Hsch. τ 831 **105**a + **106** (π. –) + **108** Demetr. Eloc. 129

85 ἀλλότε (sc. ἀλλ' ὅτε) G **87** ὑπεκπρόρεεν Friedländer Phil. 6 (1851) 673: -προρέει tt Ω ῥυπόωντα t Z Ω*: -όεντα F Hγρ. – cf. ad ν 435 **88** ἁμάξης Hγρ (glossema) **89** τὰς t Ω*: τοὺς F Eust. **94** ἧχι G H B Eust.; cf. Il. praef. xxxi **95** ἀποπλύνεσκε sch P M Bγρ, -πλυνέεσκε G: -πτύεσκε Z Ω* **100** γ' r (Vind. 50): τ' Ω*: δ' “πᾶσαι” (schHP), M **102** δ' tt* Ω*: τ' Arn-O sch-ε G οὔρεα “ὅπερ ἄμεινον” Hγρ Pγρ: -εος tt Ω

ἀγρονόμοι παίζουσι, γέγηθε δέ τε φρένα Λητώ·
πασάων δ' ὑπὲρ ἥ γε κάρη ἔχει ἠδὲ μέτωπα,
ῥεῖα δ' ἀριγνώτη πέλεται, καλαὶ δέ τε πᾶσαι·
ὣς ἥ γ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἀδμής.
ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν οἶκόνδε νέεσθαι
ζεύξασ' ἡμιόνους πτύξασά τε εἵματα καλά,
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ὡς Ὀδυσεὺς ἔγροιτο ἴδοι τ' εὐώπιδα κούρην,
ἥ οἱ Φαιήκων ἀνδρῶν πόλιν ἡγήσαιτο.
σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον βασίλεια·
ἀμφιπόλου μὲν ἅμαρτε, βαθείῃ δ' ἔμβαλε δίνῃ·
αἳ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσαν. ὃ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς,
ἑζόμενος δ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
"ὤι μοι ἐγώ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἱκάνω;
ἦ ῥ' οἵ γ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
ἦε φιλόξεινοι καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
ὥς τέ με κουράων ἀμφήλυθε θῆλυς ἀϋτή
νυμφάων, αἳ ἔχουσ' ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα
καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα.
ἦ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν αὐδηέντων.
ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι ἠδὲ ἴδωμαι."

106 ApS 7.25; **106**b sch Y 8 **107–108** Max. Tyr. 40.2 **107** Macr. Sat. 5.13.8 **108** (– πέλ.) Arn ad Π 123; (κ. –) sch ζ 18 **109** EtM 416.5; (– μ.) sch A 219a; (ἥ γ' ἀμφ.) Epm. in A 2 B[1]; (π. ἀ.) Epm. υ 35; EtM 220.36; sch Opp. H. 1.570 **115–117** 'Trypho i' Trop. 202.13 **115–116** D.H. Comp. 36 **115** ApS ap. Phot. Lex. μ 306/Sudam μ 678; sch ζ 101 **116**b ApS 108.28, unde EtM 566.19 **120–121** Max. Tyr. 11.6; Eudoc. 153, 152 **121** Did ad α 3 **122–123** sch [Eur.] Rh. 36 **122** ApS 29.18; (θ. ἀ.) Porph. Hom. 32.16 Sod. **124** Eudoc. 29 **125** Epm. λ 43 **126** Eudoc. 769

106 ita fere tt (δ' ἄρα ApS) Ω: ἀγρόμεναι παίζουσιν ἀνὰ δρία παιπαλόεντα Megaclides ap. sch, et ἀγρόμεναι fort. legit A.R. 3.882 (Rengakos 128) **108** δ' (nov. Did) tt Ω: τ' Ar[ab] "καὶ σχεδὸν πᾶσαι" **109** ἀδμής 58 tt* Z Ω: ἁγνή Macr. M[γρ] **115** σφαῖραν 370 tt Ω: πάλλαν Dionysodorus ap. Eust. (1554.31), cf. Hsch. π 227 **116** ἔμβαλε Dion. Ω*, ἔβαλε M: ἔμπεσε tt*, ἔνπεσε F δίνῃ(ι) tt* Z Ω: λίμνῃ ApS EtM **117** αἳ vel αἵ Ω: ταὶ t δῖος t Ω*: θεῖος F **119** ὤι G Eust.: ὤ vel ὢ 370 Ω* **120–121** (= ν 201–202, cf. ι 175–176) del. Kirchhoff: habent 370 371 372 Ω **122** ἀϋτή sch[Eur.] Ω*: ἀϋτμή tt* Z F H[s] P[m] **123–124** damn. Nitzsch

ὣς εἰπὼν θάμνων ὑπεδύσετο δῖος Ὀδυσσεύς,
ἐκ πυκινῆς δ’ ὕλης πτόρθον κλάσε χειρὶ παχείηι
φύλλων, ὡς ῥύσαιτο περὶ χροῒ μήδεα φωτός.
βῆ δ’ ἴμεν ὥς τε λέων ὀρεσίτροφος ἀλκὶ πεποιθώς,
ὅς τ’ εἶσ’ ὑόμενος καὶ ἀήμενος, ἐν δέ οἱ ὄσσε
δαίεται· αὐτὰρ ὃ βουσὶ μετέρχεται ἢ’ ὀΐεσσιν
ἠὲ μετ’ ἀγροτέρας ἐλάφους· κέλεται δέ ἑ γαστήρ
μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
ὣς Ὀδυσεὺς κούρηισιν ἐϋπλοκάμοισιν ἔμελλεν
μείξεσθαι, γυμνός περ ἐών· χρειὼ γὰρ ἵκανεν.
σμερδαλέος δ’ αὐτῆισι φάνη κεκακωμένος ἅλμηι,
τρέσσαν δ’ ἄλλυδις ἄλλη ἐπ’ ἠϊόνας προυχούσας·
οἴη δ’ Ἀλκινόου θυγάτηρ μένε· τῆι γὰρ Ἀθήνη
θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε καὶ ἐκ δέος εἵλετο γυίων.
στῆ δ’ ἄντα σχομένη· ὃ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεύς,
ἢ γούνων λίσσοιτο λαβὼν εὐώπιδα κούρην,
ἦ’ αὔτως ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισιν
λίσσοιτ’, εἰ δείξειε πόλιν καὶ εἵματα δοίη.
ὣς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισιν,
μή οἱ γοῦνα λαβόντι χολώσαιτο φρένα κούρη.
αὐτίκα μειλίχιον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον·
“γουνοῦμαί σε, ἄνασσα· θεός νύ τις ἦ βροτός ἐσσι;

128 (– κλ.) + **129** (ὡς –) sch Λ 462c^1 **130–132** Cent. Par. 38.41–43 **130** Iren. adv. Haer. 1.9.4 (cento); Cent. Par. 19.29; (ὥς τε λ. ὀρ.) Arr. Epict. 3.26.33; (λ. –) Plut. Mor. 472c **133** ApS 8.5; (ἀγρ.) EtM α 196 **137** D.H. Comp. 98; Porph. Hom. 52.11 Sod.; (– κεκ.) Cent. Par. 38.59; (κεκ. –) Plut. Mor. 627e **138** Eudoc. 971 **141**a ApS 145.31 (Hld fr. 35); Hsch. σ 1831; (σχ.) Hsch. σ 3052 **143** Cent. Par. 29.19 **147** Porph. Hom. 77.6 Sod. **148** Plut. Mor. 19b; Eudoc. 40; (κερ.) Hsch. κ 2304 **149–152** Macr. Sat. 5.4.6 **149–150** et **153–154** Eudoc. 2112, 2115, 2117, 2116 **149**a ApD Synt. 415.5 **149**b–**150** et **153** Max. Tyr. 9.1

127 ὑπεδύσ(σ)ετο 372 Z Ω*: -σατο H (ἐπ-) B δῖος 372 Ω*: θεῖος M **130** δ’ Ω*: ῥ’ t H^a P B **131** ἐν δέ οἱ Ω: ἔνδοθε δ’ t **132** ὃ om. Rhi μετέρχεται 372 t Ω: ἐπ- G^s, mallet Eust. **134** (= M 301) del. Blass 91 **136** μείξεσθαι Fick: μίξ- Ω (-ασθαι F) **137** σμερδαλέος Ar tt Ω: ἀργαλέος Zen: λευγαλέος alius ante Did **138** ἄλλη Ar(?) Hdn t Ω: ἄλληι alii olim. – cf. ad ε 369, λ 385 **141** δ’ ApS Ω: ῥ’ t* **144** ath. Athenocles Ar **149** ἦ Ptol Hdn G: ἢ alii ante Hdn Ω*

εἰ μέν τις θεός ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Ἀρτέμιδί σε ἐγώ γε, Διὸς κούρηι μεγάλοιο,
εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ’ ἄγχιστα ἐΐσκω·
εἰ δέ τίς ἐσσι βροτῶν οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν,
τρὶς μάκαρες μὲν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
τρὶς μάκαρες δὲ κασίγνητοι· μάλα πού σφισι θυμός
αἰὲν ἐϋφροσύνηισιν ἰαίνεται εἵνεκα σεῖο,
λευσσόντων τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσοιχνέουσαν·
κεῖνος δ’ αὖ περὶ κῆρι μακάρτατος ἔξοχον ἄλλων,
ὅς κέ σ’ ἐέδνοισι βρίσας οἶκόνδ’ ἀγάγηται.
οὐ γάρ πω τοιοῦτον ἴδον βροτὸν ὀφθαλμοῖσιν,
οὔτ’ ἄνδρ’ οὔτε γυναῖκα· σέβας μ’ ἔχει εἰσορόωντα.
Δήλωι δή ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῶι
φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα·
ἦλθον γὰρ καὶ κεῖσε, πολὺς δέ μοι ἕσπετο λαός,
τὴν ὁδὸν ἧι δὴ μέλλεν ἐμοὶ κακὰ κήδε’ ἔσεσθαι.
ὣς δ’ αὔτως καὶ κεῖνο ἰδὼν ἐτεθήπεα θυμῶι
δήν, ἐπεὶ οὔ πω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρυ γαίης,

150 et **153** id. 13.8 **150–152** Polyb. Fig. 108.25 **151** (Ἀ. σε) + **152** (ἐΐσκω) Choer. in Heph. 206.22; sch DThr 56.8 **152** EtM 295.37 **154** Eudoc. 1097; sch Ω 377 **157** (τοι. θ.) sch Z 430 **158–159** ApD Synt. 39.13; Eudoc. 1090–1091 **158** Eudoc. 498; Epm. α 235, κ 128; (– μ.) ApD Pron. 10.19; EtM α 1219; EtGud 121.19 Stf.; sch DThr 257.13 **160–161** Eudoc. 357–358, 1106–1107 **160–161**a sch α 1b^{1} **162–163** D.H. Comp. 98; Iul. Misop. 351d; sch^{D} E 422 (unde EtM 546.42); sch Eur. Hec. 458 **162–163** (– ἀν.) sch Call. H. 4.210 **162** Plut. Mor. 983e; Favor. De fortuna 15; (τ. –)–**163** Max. Tyr. 19.5 **163**a ApS 164.26; Hsch. φ 710 **164** Matro fr. 1.3 O.–S. (parod.); Cent. Par. 38.40, 45.18; **164**b sch η 225 **166** + **168** Porph. Il. 333.7 Schr. **167** (ἐπεὶ –) Epm. δ 19; sch Γ 18 (An. Par. iii.193.33)

152 ἄγχιστα 58 373 tt Ω*: εἰσάντα (cf. ε 217) M^{γρ} B **153** εἰ δέ τίς ἐσσι βροτῶν 58 tt Ω*: εἰ δ’ αὖ γε βροτὸς ἐσσὶ H P (‘saltem αὖτε expectes’ Nauck) οἳ (58 F H^{2} B Eust.) vel τοὶ (t G P^{m} M U) ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσι 58 t* H^{2γρ} P^{m} Ω*: οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσι (cf. Z 142) Eudoc. H P **156** ἐϋφροσύνη(ι)σιν (vel εὐφρ-) Ar(?) [58] Ω: ἐν εὐφρ- castigat Ar(?) **157** εἰσοιχνεῦσαν 373 Z Ω **159** σ’ ἐέδνοισι H P Mc Eust.: σε ἔδν- tt Z Ω* **160** ἴδον βροτὸν fere tt Ω*: ἐγὼν ἴδον (cf. δ 269) 58 F: ἴδον ἐγὼ βροτὸν G: ἴδον ἐγὼν H^{2r} **162** **βωμῶι** 373 tt* Ω: βωμόν Iul.: ναῶι Plut. **164** καὶ κεῖσε Ar 58 Z H P M^{a} U: κἀκ- tt Ω* **165** μέλλεν Ar 58 Ω*: ἔμελλεν M Eust. **166** καὶ κεῖνο Ar Ω*: κἀκ- 58 G Mc Eust.

ὡς σέ, γύναι, ἄγαμαί τε τέθηπά τε· δείδια δ’ αἰνῶς
γούνων ἅψασθαι· χαλεπὸν δέ με πένθος ἱκάνει.
χθιζὸς ἐεικοστῶι φύγον ἤματι οἴνοπα πόντον·
τόφρα δέ μ’ αἰεὶ κῦμα φόρει κραιπναί τε θύελλαι
νήσου ἄπ’ Ὠγυγίης. νῦν δ’ ἐνθάδε κάββαλε δαίμων,
ὄφρα τί που καὶ τῆιδε πάθω κακόν· οὐ γὰρ ὀΐω
παύσεσθ’, ἀλλ’ ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέουσι πάροιθεν.
ἀλλά, ἄνασσ’, ἐλέαιρε· σὲ γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας
ἐς πρώτην ἱκόμην, τῶν δ’ ἄλλων οὔ τινα οἶδα
ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν.
ἄστυ δέ μοι δεῖξον, δὸς δὲ ῥάκος ἀμφιβαλέσθαι,
εἴ τί που εἴλυμα σπείρων ἔχες ἐνθάδ’ ἰοῦσα.
σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν ὅσα φρεσὶ σῆισι μενοινᾶις,
ἄνδρά τε καὶ οἶκον, καὶ ὁμοφροσύνην ὀπάσειαν
ἐσθλήν· οὐ μὲν γὰρ τοῦ γε κρέσσον καὶ ἄρειον,
ἢ’ ὅθ’ ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχητον
ἀνὴρ ἠδὲ γυνή· πόλλ’ ἄλγεα δυσμενέεσσιν,
χάρματα δ’ εὐμενέτῃσι, μάλιστα δέ τ’ ἔκλυον αὐτοί.”
τὸν δ’ αὖ Ναυσικάα λευκώλενος ἀντίον ηὔδα·
“ξεῖν’, ἐπεὶ οὔτε κακῶι οὔτ’ ἄφρονι φωτὶ ἔοικας·
Ζεὺς δ’ αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν,
ἐσθλοῖς ἠδὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν ἑκάστωι·

168–169 Eudoc. 1023–1024 **168** ApS 4.32; **168**a Epm. α 27; sch Soph. O.R. 656 **175–177** Eudoc. 876–878 **178**a ead. 1068 **179** (εἴλ.) Hsch. ε 917 **180–181**a Ael. VH 4.27 (tamquam Diogenis) **181–185** Eudoc. 62–66 **181–182** (ἐσθ.) Clem. Str. 2.143.1 **181** cf. Choric. 96.19; **181**a Hdn ad α 1 **182** (οὐ –)–**184**a Clem. Str. 4.63.4; (οὐ –)–**183**a sch I 399b; (κρ. –)–**184**a Hierocles ap. Stob. 4.22.24 (iv.505.20 H.) **183–184**a D.H. Rhet. 4.3; Plut. Mor. 770a **184**a Apio 220.12 **185** ApS 16.4; **185**b id. 100.31; Clem. Str. 5.2.2; sch H 53b; Hsch. κ 3047 **187–187*a*** Plut. Mor. 82e **187** Hermog. Meth. 455.15 R.; Eudoc. 1094; Choric. 381.7; (ἐπεὶ –) sch DThr 210.18 **188–189** Stob. 1.1.7 **188** [Plut.] Hom. 2.138.2

168 δ’ Epm. Ω*: τ’ 58 373 tt* F M **171** μ’ αἰεὶ 58 Ω*: με μέγα (cf. ε 425) B κῦμ’ ἐφόρει M^{c} **173** ὄφρα τί G H P: ὄφρ’ ἔτι Ω* **174** παύσεσθ’ Ω*: -σασθ’ H^{a} P M Eust. τελεουσιν οπισθεν· 373 **178** δέ (μοι) F M U Eust.: τέ t Ω* (δὸς) δὲ Ω*: τε G **181** ἄνδρά τε sic disertim Hdn (t) g^{V} G^{a} F B **182** κρεῖσσον 374 tt g^{V} Ω **183** οἶκον 374 tt* g^{V} Ω: οἰκί’ Hierocles **187a** οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν (= ω 402) add. Plut. **188** νέμει t g^{V} Z H^{2} Ω*: -οι H P

καί που σοὶ τά γ' ἔδωκε· σὲ δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης.
νῦν δ', ἐπεὶ ἡμετέρην τε πόλιν καὶ γαῖαν ἱκάνεις,
οὔτ' οὖν ἐσθῆτος δευήσεαι οὔτέ τε' ἄλλου,
ὧν ἐπέοιχ' ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα.
ἄστυ δέ τοι δείξω, ἐρέω δέ τοι οὔνομα λαῶν.
Φαίηκες μὲν τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν,
εἶμι δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
τοῦ δ' ἓκ Φαιήκων ἔχεται κάρτός τε βίη τε."
ἦ ῥα καὶ ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι κέλευσεν·
"στῆτέ μοι, ἀμφίπολοι· πόσε φεύγετε φῶτα ἰδοῦσαι;
ἦ μή πού τινα δυσμενέων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν;
οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ διερὸς βροτὸς οὐδὲ γένηται,
ὅς κεν Φαιήκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἵκηται
δηϊοτῆτα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.
οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε πολυκλύστωι ἐνὶ πόντωι
ἔσχατοι, οὐδέ τις ἄμμι βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος.
ἀλλ' ὅδε τις δύστηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνει,
τὸν νῦν χρὴ κομέειν· πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες
ξεῖνοί τε πτωχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε.
ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνωι βρῶσίν τε πόσιν τε,
λούσατέ τ' ἐν ποταμῶι, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἔστ' ἀνέμοιο."
ὣς ἔφαθ'· αἳ δ' ἔσταν τε καὶ ἀλλήλῃσι κέλευσαν,
κὰδ δ' ἄρ' Ὀδυσσέα εἷσαν ἐπὶ σκέπας, ὡς ἐκέλευσεν

191–192 cf. Eudoc. 1086–1087 **194** ead. 1081 **201** ead. 1137; (– βρ.) EtM 274.3; (δι. βρ.) sch ι 43; (δι.) Hsch. δ 1642 **203**b Ath. 16e **204–205** Strab. 1.2.18; sch ζ 195; (– ἔσχ.) sch ε 280 **204** (ἀπ. –) Plut. Mor. 603b **207–208** Eudoc. 1181–1182 **207** (κομ.) ApS 102.10; Hsch. κ 3440 **209** Eudoc. 807

190 τά γ' Ω* (γε δῶκε G): τάδ' F H^c U **191** τε: an γε? **192** τεο Knight, τε' Fick: τευ vel τεῦ 374 375 Ω **193** ἀντιάσαντα 375 Ω: -άσασθαι $M^{γρ}$. – cf. ad ξ 511 **194** (ἄστυ) δέ t H^s Ω*: τέ G H P (ἐρέω) δέ t Ω*: τέ G H^s. – cf. ad 178 **196** εἰμὶ Ω **198** κέλευσε 375 376 Ω*: κέλευε H^c **200** φᾶσθ' quidam (non Tyr) ante Hdn Z H P M B **201** διερὸς Ar 6 tt Z Ω: δυερὸς Callistr **203** ἀθανάτοισιν 376 Ω: εἰσὶ θεοῖσιν t **205** βροτῶν t Ω*: -ὸς G F **207** ante h.v.].[.]. .ọρọϲ̣ιων[(hemistichium alterum) 110 τὸν νῦν Ar Ω (ὃν Eust.): τώ μιν Callistr **209a** ἀλλ' ἄγε οἱ δότε φᾶρος ἐϋπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα add. Marc. 456, quem pro 209 recipere mallet Kirchhoff **210** τ' Ω*: δ' F M U ὅθ' Ω*: ἵν' M U **211** ἵσταντο καὶ B κέλευον B U **212** Ὀδυσσέα Ω*: Ὀδυσῆα G: Ὀδυσσῆ' F H^c. – cf. ad ρ 301

Ναυσικάα θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
πὰρ δ' ἄρα οἱ φᾶρός τε χιτῶνά τε εἵματ' ἔθηκαν,
δῶκαν δὲ χρυσέηι ἐν ληκύθωι ὑγρὸν ἔλαιον,
ἤνωγον δ' ἄρα μιν λοῦσθαι ποταμοῖο ῥοῆισιν.
δή ῥα τότ' ἀμφιπόλοισι μετηύδα δῖος Ὀδυσσεύς·
"ἀμφίπολοι, στῆθ' οὕτω ἀπόπροθεν, ὄφρ' ἐγὼ αὐτός
ἅλμην ὤμοιϊν ἀπολούσομαι, ἀμφὶ δ' ἐλαίωι
χρίσομαι· ἦ γὰρ δηρὸν ἀπὸ χροός ἐστιν ἀλοιφή.
ἄντην δ' οὐκ ἂν ἐγώ γε λοέσσομαι· αἰδέομαι γάρ
γυμνοῦσθαι κούρηισιν ἐϋπλοκάμοισι μετελθών."
ὣς ἔφαθ'· αἳ δ' ἀπάνευθεν ἴσαν, εἶπον δ' ἄρα κούρηι.
αὐτὰρ ὃ ἐκ ποταμοῦ χρόα νίζετο δῖος Ὀδυσσεύς
ἅλμην, ἥ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἄμπεχεν ὤμους,
ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἁλὸς χνόον ἀτρυγέτοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα λοέσσατο καὶ λίπ' ἄλειψεν,
ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσαθ' ἅ οἱ πόρε παρθένος ἀδμής,
τὸν μὲν Ἀθηναίη θῆκεν Διὸς ἐκγεγαυῖα
μέζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα, κὰδ δὲ κάρητος
οὔλας ἧκε κόμας, ὑακινθίνωι ἄνθει ὁμοίας.
ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρωι ἀνήρ
ἴδρις, ὃν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει,
ὣς ἄρα τῶι κατέχευε χάριν κεφαλῆι τε καὶ ὤμοις.
ἕζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιὼν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
κάλλει καὶ χάρισι στίλβων· θηεῖτο δὲ κούρη.
δή ῥα τότ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα·

218–219 (– ἀπολ.) Plut. Mor. 627e; Macr. Sat. 7.13.26 **218** (– ἀπόπρ.) sch ρ 444; Suda α 1755; **218**a Arn ad Σ 392 **226** Plut. Mor. 627e; Macr. Sat. 7.13.26; (ἁλ. χν.) Hsch. α 3250 **228** Eudoc. 450 **229–230** (– π.) Hdn ii.942.21 **230–231** D.H. Comp. 29; **230** (– π.) Hdn ii.383.22; EtG 178 M.; (π.) ApS 128.30; Hsch. π 1075; (κὰδ –)–**231** Luc. Dial. 86.7; (κὰδ –)–**231**a Choer. in Thd. i.349.28; EtG 177 M. **231**a ApS 124.3; Epm. ο 84 **232** Strab. 1.2.9 **233** (Ἥφ. –) sch Υ 36a[1]; (δέδ.) Hsch. δ 349 **237** Eudoc. 353, 2190; (– στ.) ApS 94.26, 145.33 (Hld fr. 31); (θη. –) Hsch. θ 145

222 del. Blass 91 cl. σ 184 **224–316** om. P (mg. ἐνθάδε λείπ(ουσι) στίχ(οι) ϙγ) **230** μείζονά 176 tt Ω **236** θῖνα 110 F H U: θινὶ G M B. – cf. ad β 260 **237** χάρισι t* Ω*: -ιτι ApS H[s] M[a]

“κλῦτέ μοι, ἀμφίπολοι λευκώλενοι, ὄφρα τι εἴπω.
οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν
Φαιήκεσσ’ ὅδ’ ἀνὴρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισιν.
πρόσθεν μὲν γὰρ δή μοι ἀεικέλιος δέατ’ εἶναι,
νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
αἲ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις κεκλημένος εἴη
ἐνθάδε ναιετάων, καί οἱ ἅδοι αὐτόθι μίμνειν.
ἀλλὰ δότ’, ἀμφίπολοι, ξείνωι βρῶσίν τε πόσιν τε.”
ὣς ἔφαθ’· αἳ δ’ ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον ἠδ’ ἐπίθοντο,
πὰρ δ’ ἄρ’ Ὀδυσσῆϊ ἔθεσαν βρῶσίν τε πόσιν τε.
ἤτοι ὃ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
ἁρπαλέως· δηρὸν γὰρ ἐδητύος ἦεν ἄπαστος.
αὐτὰρ Ναυσικάα λευκώλενος ἄλλ’ ἐνόησεν·
εἵματ’ ἄρα πτύξασα τίθει καλῆς ἐπ’ ἀπήνης,
ζεῦξε δ’ ὑφ’ ἡμιόνους κρατερώνυχας, ἂν δ’ ἔβη αὐτή,
ὤτρυνεν δ’ Ὀδυσῆα, ἔπος τ’ ἔφατ’ ἔκ τ’ ὀνόμαζεν·
“ὄρσεο δὴ νῦν, ξεῖνε, πόλινδ’ ἴμεν, ὄφρα σε πέμψω
πατρὸς ἐμοῦ πρὸς δῶμα δαΐφρονος, ἔνθά σέ φημι
πάντων Φαιήκων εἰδησέμεν ὅσσοι ἄριστοι.
ἀλλὰ μάλ’ ὧδ’ ἔρδειν, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν·
ὄφρ’ ἂν μέν κ’ ἀγροὺς ἴομεν καὶ ἔργ’ ἀνθρώπων,
τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι μεθ’ ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν
καρπαλίμως ἔρχεσθαι, ἐγὼ δ’ ὁδὸν ἡγεμονεύσω.
αὐτὰρ ἐπὴν πόλιος ἐπιβήομεν, ἣν πέρι πύργος
ὑψηλός, καλὸς δὲ λιμὴν ἑκάτερθε πόληος,

242 ApS 11.2; EtM 252.36 **244–245** Plut. Mor. 27b **250** Eudoc. 1221; (ἁρπ.) Hsch. α 7392 **261** Eudoc. 1992 **262–263** ead. 1118–1119; **262**b–**263** (ὑψ.) ApS 137.34

239 μοι (nov. Did) 110 Ω: μευ Ar **241 ἐπιμίσγεται** (nov. Did) Ω*: -μ(ε)ίξεται Ar, -μίξεται U: -μ̣ι̣ξγε̣τ̣α̣[ι 110 **243** εοικεν οι 110 **244–245** ath. Ar (de 244 haesitans) **244** ἐμοὶ 110 w1 Ω: ἐμεῦ t **245** αὐτόθι t Ω: ἐνθιάδε (cf. ο 545) 110 D **248** ἔθεσαν 110 Ω*: θέσαν G F, θέσσαν Eust. **253** ζεῦξε δ’ ὑφ’ fere Ω*: ζεῦξεν δ’ [110] F Eust., ζεῦξαν δ’ G[c]: ζεῦξε δ’ et ἡ(μιόνους) in ras. ampliore M **255** δὴ νῦν (cf. β 25 al., Thgn. 1095) 378 B: νῦν δὴ F H: νῦν ὦ (cf. η 342, ξ 80) G M U πεμπω 111 **256** πατρὸς ἐμοῦ Ar 111[m] Ω: πατρὸς ἐμεῦ Zen (cf. ad α 413): **Αλκινοου** 110 [111] **262** ἐπιβήομεν 110 Z F H[c], -βείομεν H[a], -βίομεν G: -βήσομεν M: -βήσομαι B U: ὑπερβήσομαι ApS (ἐπεβήσατο Eudoc.). – cf. ad κ 334

λεπτὴ δ’ εἰσίθμη· νῆες δ’ ὁδὸν ἀμφιέλισσαι
εἰρύαται· πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἐστιν ἑκάστωι·
ἔνθα δέ τέ σφ’ ἀγορὴ καλὸν Ποσιδήϊον ἀμφίς,
ῥυτοῖσιν λάεσσι κατωρυχέεσσ’ ἀραρυῖα.
ἔνθα δὲ νηῶν ὅπλα μελαινάων ἀλέγουσιν,
πείσματα καὶ σπείρας, καὶ ἀποξύουσιν ἐρετμά.
οὐ γὰρ Φαιήκεσσι μέλει βιὸς οὐδὲ φαρέτρη,
ἀλλ’ ἱστοὶ καὶ ἐρετμὰ νεῶν καὶ νῆες ἐΐσαι,
ἧισιν ἀγαλλόμενοι πολιὴν περόωσι θάλασσαν.
τῶν ἀλεείνω φῆμιν ἀδευκέα, μή τις ὀπίσσω
μωμεύηι (μάλα δ’ εἰσὶν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον),
καί νύ τις ὧδ’ εἴπησι κακώτερος ἀντιβολήσας·
‘τίς δ’ ὅδε Ναυσικάαι ἕπεται καλός τε μέγας τε
ξεῖνος; ποῦ δέ μιν ηὗρε; πόσις νύ οἱ ἔσσεται αὐτῆι.
ἦ τινά που πλαγχθέντα κομίσσατο ἧς ἀπὸ νηός
ἀνδρῶν τηλεδαπῶν, ἐπεὶ οὔ τινες ἐγγύθεν εἰσίν·
ἤ τίς οἱ εὐξαμένηι πολυάρητος θεὸς ἦλθεν
οὐρανόθεν καταβάς, ἕξει δέ μιν ἤματα πάντα.
βέλτερον, εἴ κ’ αὐτή περ ἐποιχομένη πόσιν ηὗρεν
ἄλλοθεν· ἦ γὰρ τούσδε γ’ ἀτιμάζει κατὰ δῆμον
Φαίηκας, τοί μιν μνῶνται πολέες τε καὶ ἐσθλοί.’
ὣς ἐρέουσιν, ἐμοὶ δέ κ’ ὀνείδεα ταῦτα γένοιτο.
καὶ δ’ ἄλληι νεμεσῶ, ἥ τις τοιαῦτά γε ῥέζοι,

264 id. 65.2; (εἰσ.) sch ε 337; Hsch. ε 1145 **265** (π. –) Did ad B 125; Porph. Hom.11.16 Sod.; EtM α 2156; **265**b ApD Adv. 152.23; Choer. in Thd. ii.198.20; sch O 189a^2 **267** (κατ.) Poll. 7.123 **268** (– μ.) Apio in h13 (lacer) **269** (π.) Hsch. π 1267; (σπ.) EtGud 508.27 Stz. **270** Porph. ad η 318, ν 119 (Hcld. Pont. fr. 175 W.) **281** Cent. Par. 10.4 **286–288** Eudoc. 1059–1061

264 εἰσίθμη Ar tt Z Ω*: εἰσίσθμη Arph H^c B U **266** καλὸν 59 Ω: καλη 110 **267** κα]τ̣ωρυχεεσσιν̣[110 **269** σπείρας 58 59^{a,s} 110 t H M M^λ U: σπεῖρα 59^c Z Ω* ἀποξύουσιν (Bentley) offert Eust. sive ut v.l. sive pro interpretamento sive ex coniectura (δύναται μὲν ταὐτὸν τῶι λεπτύνουσιν, ἢ καὶ ἀποξύουσι; cf. sch τὸν φλοιὸν περιξέουσιν): ἀποξύνουσιν 110 Ω (-ξείν- H) **275–288** ath. Ar **275** νύ 59 379 Ω: κέ H^c **277** ηὗρε van Leeuwen: εὗρε Ω νύ Ω: δέ H^c **281** ἕξει t Ω: ἄξει M^{γρ} (cf. gl. φυλάξει in B?) **282** κ’ αὐτή fere Ω* (cf. Ψ 526, KG II 483, Schwyzer–Debr. 686): καὐτῇ B: καὐτή (cf. γ 255) Bekker ηυρεν 111: εὗρεν 378 Ω **286** ἄλλη(ι) Ω*: -ην t M

ἥ τ' ἀέκητι φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων
ἀνδράσι μίσγηται, πρίν γ' ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν.
ξεῖνε, σὺ δ' ὦκ' ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα τάχιστα
πομπῆς καὶ νόστοιο τύχῃς παρὰ πατρὸς ἐμοῖο.
δήομεν ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθήνης ἄγχι κελεύθου
αἰγείρων· ἐν δὲ κρήνη νάει, ἀμφὶ δὲ λειμών·
ἔνθα δὲ πατρὸς ἐμοῦ τέμενος τεθαλυῖά τ' ἀλωή,
τόσσον ἀπὸ πτόλιος, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας.
ἔνθα καθεζόμενος μεῖναι χρόνον, εἰς ὅ κεν ἡμεῖς
ἄστυδε ἔλθωμεν καὶ ἱκώμεθα δώματα πατρός.
αὐτὰρ ἐπὴν ἡμέας ἔλπηι ποτὶ δώματ' ἀφῖχθαι,
καὶ τότε Φαιήκων ἴμεν ἐς πόλιν ἠδ' ἐρέεσθαι
δώματα πατρὸς ἐμοῦ, μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστί, καὶ ἂν πάϊς ἡγήσαιτο
νήπιος· οὐ μὲν γάρ τι ἐοικότα τοῖσι τέτυκται
δώματα Φαιήκων, οἷος δόμος Ἀλκινόοιο
ἥρωος. ἀλλ' ὁπότ' ἄν σε δόμοι κεκύθωσι καὶ αὐλή,
ὦκα μάλα μεγάροιο διελθέμεν, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
μητέρ' ἐμήν· ἣ δ' ἧσται ἐπ' ἐσχάρηι ἐν πυρὸς αὐγῆι,
ἠλάκατα στρωφῶσ' ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι,
κίονι κεκλιμένη· δμωαὶ δέ οἱ εἵατ' ὄπισθεν.
ἔνθα δὲ πατρὸς ἐμοῖο θρόνος ποτικέκλιται αὐτῆι,
τῶι ὅ γε οἰνοποτάζει ἐφήμενος ἀθάνατος ὥς.

287–288 Porph. ad α 332 **289** (– ἔπ.) sch ζ 262 **291**a sch ζ 262 **292** (ν.) Hsch. ν 4 **293** Eudoc. 1993 **305** (ἣ δ' –) Strab. 13.1.41 **306** Porph. ad Z 491; Eudoc. 211; EtGud 239.36 Stz.; **306**b ApS 23.30 **307**a sch Z 78a **308** Cent. Par. 38.29

287 ἤτ' (= καὶ) Ar **288** αμφαδινον 6 **289** ὦκ' Ar 6: ὧδ' (nov. Did; cf. 258) Ω*: om. G **290** ἐμοῖο Ar Ω*: ἐμεῖο Zen 6 H M B^{c}. – cf. ad α 413 **291** δή(ι)ομεν (nov. Did) 6 Ω: δήεις (cf. η 49) "αἱ χαριέστεραι" **292** ἐν Ω* $M^{γρ}$: ἐκ F H^{a} M **296** ἄστυδε ἔλθωμεν Ω (ϝαστυδε τ' Knight): ἄστυ διέλθωμεν 6 C **297** ἥμεας Ludwich δώματ' ἀφῖχθαι Ar 6 59 Ω: δώματα ἶχθαι Arph **298** ἠδ' ἐρέεσθαι 59 Z Ω*: ἠδὲ ἔρεσθαι 6 G **300** πάϊς sic Ω, παϊς 59 **303** ἥρωος Barnes (sive ἥροος mavis, cf. ad H 453): ἥρως 380 Ω, quod pro vocativo interpungunt F B (Ἀλκινόοιο· | ἥρωσ,) κεκύθωσι Z G^{a} H^{c} Mª Eust.: κεύθ- 59 F: κεκεύθ- G^{c} H^{a} M^{c} U: κεκέθ- B **304** μάλα Ω*: μάλ' ἐκ G^{c} M B **308** αὐτῆ(ι) t G^{a} F B, -τὴ U: αὐγῆ(ι) (ex 305) Z G^{c} F^{s} H M: utrumque agn. Eust.

310 τὸν παραμειψάμενος μητρὸς περὶ γούνασι χεῖρας
βάλλειν ἡμετέρης, ἵνα νόστιμον ἦμαρ ἴδηαι
312 χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐσσί.”
316 ὣς ἄρα φωνήσασ’ ἵμασεν μάστιγι φαεινῆι
ἡμιόνους· αἳ δ’ ὦκα λίπον ποταμοῖο ῥέεθρα.
αἳ δ’ εὖ μὲν τρώχων, εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν·
ἣ δὲ μάλ’ ἡνιόχευεν, ὅπως ἅμ’ ἑποίατο πεζοί
320 ἀμφίπολοί τ’ Ὀδυσεύς τε· νόωι δ’ ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην.
δύσετό τ’ ἠέλιος, καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ἵκοντο
ἱρὸν Ἀθηναίης, ἵν’ ἄρ’ ἕζετο δῖος Ὀδυσσεύς.
αὐτίκ’ ἔπειτ’ ἠρᾶτο Διὸς κούρηι μεγάλοιο·
“κλῦθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη·
325 νῦν δή πέρ με’ ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὔ ποτ’ ἄκουσας
ῥαιομένου, ὅτε μ’ ἔρραιε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
δός μ’ ἐς Φαίηκας φίλον ἐλθεῖν ἠδ’ ἐλεεινόν.”
ὣς ἔφατ’ εὐχόμενος· τοῦ δ’ ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
αὐτῶι δ’ οὔ πω φαίνετ’ ἐναντίη· ἅζετο γάρ ῥα
330 πατροκασίγνητον· ὃ δ’ ἐπιζαφελῶς μενέαινεν
ἀντιθέωι Ὀδυσῆϊ πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι.
η ὣς ὃ μὲν ἔνθ’ ἠρᾶτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
κούρην δὲ προτὶ ἄστυ φέρεν μένος ἡμιόνοιϊν.
ἣ δ’ ὅτε δὴ οὗ πατρὸς ἀγακλυτὰ δώμαθ’ ἵκανεν,

310–311 (β.) sch η 53 **316** Cent. Par. 38.57 **318** Poll. 2.173; sch Ar. Ach. 217; **318**b ApS 75.4, 132.16; (πλ.) Hsch. π 2606; EtGud 470.52 Stz.; sch^{h} Π 375 **321** sch η 289 **327** Arist. Rh. 1415b26; cf. Anon. CAG xxi(2).234.22 **329** Eudoc. 1025 **η 1**a ApD Coni. 251.26; sch Π 1a **3** Eudoc. 1039; **3**a ApS 118.10; ApD Pron. 106.20

310 περὶ Ω*: ποτὶ (ex 308) t Z G **312** (~ η 194) del. Bérard **313–315** εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέησ’ ἐνὶ θυμῶι, | ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ’ ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι | οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν (= η 75–77) add. 111 381 M et post 311 H^{m}: absunt ab Ω* **313** εἰ γάρ τοι 111 (ss. κεν) H^{m} φῥ[ον]εοι 111 **315** ẹην 111 **317** pergit P (cf. ad 224–316) ὦκα λίπον Ω: ωκα ελịπον 111 **318** τρώχων t Z Ω (τρέχον H^{r} P^{c}): τρεχέτην Callistr 111 (ἐ)πλίσ(σ)οντο tt* sch Z Ω*: (ἐ)πλήσσοντο ApS^{132} Poll. EtGud F: ὁπλίσσοντο G B: ειλισσοντο 111 **320a** Ναυσικαα θυγατηρ μεγαλητορος Αλκινοοιο (= ζ 17, al.) add. 111 **324** μοι Ω*: μευ H^{c} Tz **325** με’ Fick post Knight: μευ vel μεῦ 382 Ω (μου Eust.) **329** ἐναντίη 382 Z Ω*: -ίον F M^{a}? B U Tz ἅζετο G P^{γρ} U Tz (cf. Ξ 261): αἴδετο Ω* **330** (ἐπι)ζαφελῶς Ar Ω: “ἔδει δὲ βαρυτόνως” Hdn

στῆσεν ἄρ᾽ ἐν προθύροισι, κασίγνητοι δέ μιν ἀμφίς
ἵσταντ᾽ ἀθανάτοις ἐναλίγκιοι, οἵ ῥ᾽ ὑπ᾽ ἀπήνης
ἡμιόνους ἔλυον ἐσθῆτά τε ἔσφερον εἴσω.
αὐτὴ δ᾽ ἐς θάλαμον ἑὸν ἤϊε· δαῖε δέ οἱ πῦρ
γρηῢς Ἀπειραίη, θαλαμηπόλος Εὐρυμέδουσα,
τήν ποτ᾽ Ἀπείρηθεν νέες ἤγαγον ἀμφιέλισσαι,
Ἀλκινόωι δ᾽ αὐτὴν γέρας ἔξελον, οὕνεκα πᾶσιν
Φαιήκεσσιν ἄνασσε, θεοῦ δ᾽ ὣς δῆμος ἄκουεν·
ἣ τρέφε Ναυσικάαν λευκώλενον ἐν μεγάροισιν·
ἥ οἱ πῦρ ἀνέκαιε καὶ εἴσω δόρπον ἐκόσμει.
καὶ τότ᾽ Ὀδυσσεὺς ὦρτο πόλινδ᾽ ἴμεν· ἀμφὶ δ᾽ Ἀθήνη
πολλὴν ἠέρα χεῦε φίλα φρονέουσ᾽ Ὀδυσῆϊ,
μή τις Φαιήκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας
κερτομέοι τ᾽ ἐπέεσσι καὶ ἐξερέοιθ᾽ ὅ τις εἴη.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ ἄρ᾽ ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἐραννήν,
ἔνθά οἱ ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
παρθενικῆι εἰκυῖα νεήνιδι, κάλπιν ἐχούσηι,
στῆ δὲ πρόσθ᾽ αὐτοῦ· ὃ δ᾽ ἀνείρετο δῖος Ὀδυσσεύς·
"ὦ τέκος, οὐκ ἄν μοι δόμον ἀνέρος ἡγήσαιο
Ἀλκινόου, ὃς τοῖσδε μετ᾽ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει;
καὶ γὰρ ἐγὼ ξεῖνος ταλαπείριος ἐνθάδ᾽ ἱκάνω
τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· τὼ οὔ τινα οἶδα
ἀνθρώπων οἳ τήνδε πόλιν καὶ ἔργα νέμονται."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
"τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμον ὅν με κελεύεις
δείξω, ἐπεί μοι πατρὸς ἀμύμονος ἐγγύθι ναίει.

8a ApD Adv. 150.7; (θαλ.) ApS 85.30; Hsch. θ 17 **9** (– ἤγ.) EtM 434.3 **13**b ApD Adv. 196.4, 11, 204.31; Anon. π. σολοικ. p.202 Valck.; sch DThr 99.7 **14–17** Macr. Sat. 5.4.8 **14** Cent. Par. 38.14 **18** Cent. Par. 11.50 **20**a ApD Adv. 184.21 **24–26** Eudoc. 834–836 **24** (ταλ.) ApS 149.1; Hsch. τ 63

η 5 ὑπ᾽ 177 Ω* F^{s}: ἀπ᾽ F M^{a} **6** τε 177 Ω* F^{s}: δ᾽ F **8** Ἀπειραίη Z Ω: Ἀπηραίη t Εὐρυμέδουσα 383$^{?}$ Ω*: -μέλουσα 177 G F^{s} **9** ποτ᾽ Ω: μὲν t **13** ath. Zen (et Ar u.v.) **14** ἀμφὶ δ᾽ 177 tt G F^{s} U Tz: αὐτὰρ Ω* **18** δύσεσθαι t Z Ω*: -σασθαι F M B: δύεσθαι P^{a} **22** οὐκ ἄν Ar Ω: ἦ †ῥα Arph (ῥ᾽ ἄ⟨ν⟩ Nauck, ῥά ⟨νυ⟩ Nitzsch, cf. H 48) **26** ἔργα νέμονται t Ω*: γαῖαν ἔχουσιν (~ ζ 177, 195) F P H^{γρ} M^{γρ} U

ἀλλ᾽ ἴθι σιγῆι τοῖον, ἐγὼ δ᾽ ὁδὸν ἡγεμονεύσω,
μηδέ τιν᾽ ἀνθρώπων προτιόσσεο μηδ᾽ ἐρέεινε·
οὐ γὰρ ξείνους οἵ γε μάλ᾽ ἀνθρώπους ἀνέχονται,
οὐδ᾽ ἀγαπαζόμενοι φιλέουσ᾽ ὅς κ᾽ ἄλλοθεν ἔλθηι.
νηυσὶ θοῆισιν τοί γε πεποιθότες ὠκείηισιν
λαῖτμα μέγ᾽ ἐκπερόωσιν, ἐπεί σφισι δῶκ᾽ Ἐνοσίχθων·
τῶν νέες ὠκεῖαι ὡς εἰ πτερὸν ἠὲ νόημα.”
    ὣς ἄρα φωνήσασ᾽ ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
καρπαλίμως· ὃ δ᾽ ἔπειτα μετ᾽ ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
τὸν δ᾽ ἄρα Φαίηκες ναυσικλυτοὶ οὐκ ἐνόησαν
ἐρχόμενον κατὰ ἄστυ διὰ σφέας· οὐ γὰρ Ἀθήνη
εἴα ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεός, ἥ ῥά οἱ ἀχλύν
θεσπεσίην κατέχευε φίλα φρονέουσ᾽ ἐνὶ θυμῶι.
θαύμαζεν δ᾽ Ὀδυσεὺς λιμένας καὶ νῆας ἐΐσας
αὐτῶν θ᾽ ἡρώων ἀγορὰς καὶ τείχεα μακρά
ὑψηλά, σκολόπεσσιν ἀρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δώμαθ᾽ ἵκοντο,
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
    “οὗτος δή τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμος ὅν με κελεύεις
πεφραδέμεν. δήεις δὲ διοτρεφέας βασιλῆας
δαίτην δαινυμένους· σὺ δ᾽ ἔσω κίε, μηδέ τι θυμῶι
τάρβει· θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων
ἔργοισιν τελέθει, εἰ καί ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.
δέσποιναν μὲν πρῶτα κιχήσεαι ἐν μεγάροισιν·

30–31 Cent. Par. 39.3–4 **31** (– πρ.) + **32** Arn ad ν 320–323 **32–33** Porph. ad ν 119 (Hcld. Pont. fr. 175 W.); Eudoc. 115, 118 **34** (– πεπ.) Hdn ad η 39 **35**b Hdn i.562.14; id. AB 1143 **36** Arn ad O 80; ‘Trypho ii’ Trop. 24 (CQ 15.247); sch DThr 462.27; **36**a Hdn ad Λ 503; **36**b Hipp. Ref. 7.22.8; Porph. Hom. 22.24 Sod.; Macr. Sat. 1.19.9; Lyd. Mens. 4.76; Melet. Nat. hom. 22.5; sch A 199–200 **38** Eudoc. 1284 **40** (– σφ.) Hdn i.558.9 **41** (ἀχλ.)–**42**a sch Φ 6–7 **43–44** cf. Philod. De bono rege xxx 9; (– ἀγ.) ApD Pron. 101.20 **44** Cent. Par. 47.8 **46** Eudoc. 533 **50**a Arn ad O 673 **51–52** Eudoc. 795–796 **51** (θ. –) sch Pind. Nem. 7.87 **53–55** Iul. Or. 3.105a **53** Eudoc. 222

31 προτιόσσεο t* Ω: ποτι- Arn Z **32** οἵ γε Porph. Ω*: οἵδε tt* Z H P Eust. **33** ὅς κ᾽ ἄλλοθεν ἔλθη(ι) G F, ἔλθοι 177[?] Eudoc. Ω*: ὅτε κέν τις ἵκηται t* **35** ἐπεί 177 Ω: ἵνά t **40** ἄστυ G[γρ] Ω*: δῆμον G **41** ῥά οἱ Ar 177 Ω: σφισιν Zen (cf. Rengakos 65)

Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον, ἐκ δὲ τοκήων
τῶν αὐτῶν οἵ περ τέκον Ἀλκίνοον βασιλῆα.
Ναυσίθοον μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
γείνατο καὶ Περίβοια, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη,
ὁπλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτορος Εὐρυμέδοντος,
ὅς ποθ' ὑπερθύμοισι Γιγάντεσσιν βασίλευεν.
ἀλλ' ὃ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετο δ' αὐτός·
τῆι δὲ Ποσειδάων ἐμίγη καὶ ἐγείνατο παῖδα
Ναυσίθοον μεγάθυμον, ὃς ἐν Φαίηξιν ἄνασσεν·
Ναυσίθοος δ' ἔτεκε Ῥηξήνορά τ' Ἀλκίνοόν τε.
τὸν μὲν ἄκουρον ἐόντα βάλ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
νυμφίον ἐν μεγάρωι, μίαν οἴην παῖδα λιπόντα
Ἀρήτην· τὴν δ' Ἀλκίνοος ποιήσατ' ἄκοιτιν,
καί μιν ἔτισ', ὡς οὔ τις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη,
ὅσσαι νῦν γε γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσιν.
ὣς κείνη περὶ κῆρι τετίμηταί τε καὶ ἔστιν
ἔκ τε φίλων παίδων ἔκ τ' αὐτοῦ Ἀλκινόοιο
καὶ λαῶν, οἵ μίν ῥα θεὸν ὣς εἰσορόωντες
δειδέχαται μύθοισιν, ὅτε στείχησ' ἀνὰ ἄστυ.
οὐ μὲν γάρ τι νόου γε καὶ αὐτὴ δεύεται ἐσθλοῦ,
οἷσί τ' ἐῢ φρονέησι καὶ ἀνδράσι νείκεα λύει.
εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέησ' ἐνὶ θυμῶι,
ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν."
ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
πόντον ἔπ' ἀτρύγετον, λίπε δὲ Σχερίην ἐρατεινήν,

54 (– ἐπ.) sch DThr 390.35 **54** (ἐκ –)–**55** (– Ἀ.) sch Ξ 296a **59–60** Paus. 8.29.2 **60** Eudoc. 1534 **63** ApS 138.27 **64–65**a ApS 20.17 **64** + **65**b Porph. Hom. 60.13 Sod.; Hsch. α 2519 **65** sch Ψ 223 **67–69** Cent. Par. 39.17–19 **67** ApS 113.1; Eudoc. 1324; sch Β 7; (ὡς –) Iul. Or. 3.105b **70** Iul. Or. 3.105c **72**a ApS 57.9; (δειδ.) Apio 229.22 **73** Iul. Or. 3.105c **76–77** Eudoc. 895–896; **76–77**a Iul. Or. 3.105d **76** (– ἰδ.) sch Hes. Op. 96a

65 μεγάρω(ι) ApS Ω: -οις t* **67** ἐπὶ χθονὶ τίεται 26 tt* Ω (τίετ' H P[c]): ἐπιχθονίων τίετ' ApS **69** ἔστιν (26 t Ω) obscurum: τετίμηται γεράεσσιν (cf. Hes. Th. 449) Hartman Epist. 34 **72** δειδέχαται, cf. ad Δ 4 **74** οἷσί(ν) τ' 26 Z Ω*, οἷσιν G[a]: ἧισίν τ' "αἱ χαριέστεραι" G[γρ]? F[s] M[γρ] B, nov. Eust., qui etiam ἧισιν ἐϋφροσύνῃσι agn. **75** κέν 26 Ω*: μέν G[s] F[s] Eust. **77** σὴν 26[c] Ω*: ἑὴν 26[a] t H[a]? **79** ἐρατεινήν 386 Ω: ἐρίβωλον (ε 34) G[γρ]: utrumque nov. Eust.

ἵκετο δ’ ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυάγυιαν Ἀθήνην,
δῦνε δ’ Ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
Ἀλκινόου πρὸς δώματ’ ἴε κλυτά· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
ὥρμαιν’ ἱσταμένωι, πρὶν χάλκεον οὐδὸν ἱκέσθαι.
ὥς τε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν ἠὲ σελήνης
δῶμα κάθ’ ὑψερεφὲς μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι ἐληλέατ’ ἔνθα καὶ ἔνθα
ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ, περὶ δὲ θριγκὸς κυάνοιο·
χρύσειαι δὲ θύραι πυκινὸν δόμον ἐντὸς ἔεργον·
ἀργύρεοι δὲ σταθμοὶ ἐν χαλκέωι ἕστασαν οὐδῶι,
ἀργύρεον δ’ ἔφ’ ὑπερθύριον, χρυσέη δὲ κορώνη·
χρύσειοι δ’ ἑκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν,
οὓς Ἥφαιστος ἔτευξεν ἰδυίηισι πραπίδεσσιν
δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
ἀθανάτους ὄντας καὶ ἀγήρως ἤματα πάντα.
ἐν δὲ θρόνοι περὶ τοῖχον ἐρηρέδατ’ ἔνθα καὶ ἔνθα
ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῖο διαμπερές, ἔνθ’ ἐνὶ πέπλοι
λεπτοὶ ἐΰννητοι βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν.
ἔνθα δὲ Φαιήκων ἡγήτορες ἑδριόωντο
πίνοντες καὶ ἔδοντες· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχεσκον.

80–81 (– δόμ.) [Hdt.] Vit. Hom. 28 **80** Did ad γ 307; [Ammon.] Diff. 242; sch Thuc. 2.41.4; sch DThr 382.29; **80**b Hdn ad Β 498; Philop. De opif. mundi 4.6; sch Eur. Hipp. 1123; sch DThr 230.14 **82–98** Cent. Par. 38.16–28, 30–33 **84** Eudoc. 2191 **86** (– ἐλ.) sch ν 4 **87** (θρ.) ApS 88.19; Hsch. θ 749 **89** (στ.) Hsch. σ 1604 **90** ApS 102.24; EtM 530.23 **91** ApS 105.31 **92** Cent. Par. 10.28 **93**a ApS 165.19; Hsch. φ 981 **95** Eudoc. 776; Epm. ε 181 **99** Eudoc. 574

80 (–**81**) ὑποπτεύεται ὁ τόπος, ὡς καὶ Χαῖρίς φησιν ἐν Διορθωτικοῖς Did ἵκετο 26 tt* Ω: ὤιχετο sch-DThr εὐρυάγυιαν Ἀθήνην Ar tt* Ω: εὐρυχόρους ἐς Ἀθήνας [Hdt.] **84** ἠὲ 26 t* Ω: ἠδὲ Eudoc. – cf. ad δ 45 **86** ἐληλέατ’ P: ἐληλέδατ’ 26 tt Z G F^{s} H^{c} (λ i.r.) M^{a} M^{λ} U, nov. Eust.: ἐληλάδατ’ 26^{s} M^{c} B: ἐρηρέδατ’ (ex 95) $Z^{\gamma\rho}$ $G^{\gamma\rho}$ F $M^{\gamma\rho}$ Eust. – cf. KB II 76, Chantr. I 435, et ad Ρ 637 **89** ἀργύρεοι δὲ σταθμοὶ 26 177 t Ω: ἀργ. στ. δ’ Bentley: στ. δ’ ἀργ. Barnes: ἐν οὐδῶι χαλκέωι ἕσταν Ludwich **90** δ’ ἐφ’ 26 177 Ω: δέ θ’ t **94** damn. Hermann Orph. 824 ἀγήρως 26 t Ω*: -ους G (cf. [Hes.] frr. 25.28, 229.8) **95** ἐρηρέδατ’ fere tt* $G^{\gamma\rho}$ Ω*: ερ̣ηρ̣άδατ’ 26: ἐληλέδατ’ (ex 86) G P, ἐληλέδαθ’ Cent.

χρύσειοι δ’ ἄρα κοῦροι ἐϋδμήτων ἐπὶ βωμῶν
ἕστασαν αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες,
φαίνοντες νύκτας κατὰ δώματα δαιτυμόνεσσιν.
πεντήκοντα δέ οἱ δμωιαὶ κατὰ δῶμα γυναῖκες
αἳ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἔπι μήλοπα καρπόν,
αἳ δ’ ἱστοὺς ὑφόωσι καὶ ἠλάκατα στρωφῶσιν
ἥμεναι, οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο·
καιρουσσέων δ’ ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον.
ὅσσον Φαίηκες περὶ πάντων ἴδριες ἀνδρῶν
νῆα θοὴν ἐνὶ πόντωι ἐλαυνέμεν, ὣς δὲ γυναῖκες
ἱστῶν τεχνῆσσαι· περὶ γάρ σφισι δῶκεν Ἀθήνη
ἔργά τ’ ἐπίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας ἐσθλάς.
ἔκτοσθεν δ’ αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων,
τετράγυος· περὶ δ’ ἕρκος ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν.
ἔνθα δὲ δένδρεα καλὰ πεφύκασι τηλεθόωντα,
ὄγχναι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι

100–101 cf. Cent. Par. 38.37–38 **100** Hdn ad Θ 441; [Ammon.] Diff. 113; EtM α 1048; **100**a, **101**b cf. Max. Tyr. 13.6 **104** ApS 114.7; Erot. fr. 40; (– ἔπι) Arn ad Κ 364; (ἀλ.) Hsch. α 2895; **104**b ApS 112.22; Erot. fr. 39; (μήλ. κ.) Hsch. μ 1195–1196 **106** Hsch. η 458; **106**b Hdn ii.411.32 **107** Plut. Mor. 396b; Suda κ 1193; EtM 499.44; (– ἀπ.) Did ad Τ 386; ApS 40.22; (κ.) ApS 94.9; Hsch. κ 269; sch DThr 541.24; **107**b Epm. ε 193 **108** (– ἴ.) + **109** (ὡς –)–**110**a sch Ω 487a **109** EtM 824.36 **112** + **113** (τ.) + **114–115** (paraphr.) Max. Tyr. 30.3 **112–113** Cent. Par. 38.34–35 **114–126** [Iustin.] Cohort. 27c **114**, **116–117** Eudoc. 55–56, 58 **114** (– πεφ.) + **115** (– μ.) Ath. 25a **114** (– πεφ.) Hdn ii.16.28 **115–116** Eudoc. 26–27 **115** [Arist.] De mundo 401a7; ApS 8.7; Choric. 11.21; (– μ.) ApS 118.24 **115**b–**116** sch ι 425; **115**b sch I 542b

100 βωμῶν 26 tt Ω: πύργων Pª: βουνῶν quidam in sch castigati **101** μετὰ Max. Ω: εν 26: [t*] **103–131** locus primitus sermoni destinatus, fort. ut v. 55 exciperet ante genealogiam auctam **103** δέ οἱ 26 Ω*: δ’ ἔσαν G[2] M B Eust.: δ’ ἔσαν οἱ H[2] **104** μύλης G: -ης 26 Ω* (vv.ll. antiquae): -οις U **107** καιρουσσέων Bergk Phil. 16 (1861) 580: -οσσέων Hsch. EtM P: -οσέων Ar ApS Z Ω*: καιροϲ[386: in tt* mutila est vox **108** ὅσσον [179] [386] t Ω*: τόσσον G[c] P M[c] B Eust. **110** ἱστῶν 386 Gª Pª M: -ὸν Ω* M[s]: -ῶι t **114** καλὰ tt* F M U: μακρὰ (ex ε 238) 26 387 388 Hdn [Iustin.] Ω* πεφύκασι Hdn disertim, 388: -κει (ex ε 238) 26 tt* Ω: τεθήλει [Iustin.][vl] τηλεθόωντα tt Z Ω*: -θέωντα Pª: -θάοντα 26 232 G H: -θάωντα F

συκέαι τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι.
τάων οὔ ποτε καρπὸς ἀπόλλυται οὐδ' ἀπολείπει
χείματος οὐδὲ θέρεος, ἐπετήσιος· ἀλλὰ μάλ' αἰεί
Ζεφυρίη πνείουσα τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει.
ὄγχνη ἐπ' ὄγχνηι γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μήλωι,
αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῆι σταφυλή, σῦκον δ' ἐπὶ σύκωι.
ἔνθα δέ οἱ πολύκαρπος ἀλωὴ ἐρρίζωται,
τῆς ἕτερον μέν θ' εἰλόπεδον λευρῶι ἐνὶ χώρωι
τέρσεται ἠελίωι, ἑτέρας δ' ἄρα τε τρυγόωσιν,
ἄλλας δὲ τραπέουσι· πάροιθε δέ τ' ὄμφακές εἰσιν
ἄνθος ἀφιεῖσαι, ἕτεραι δ' ὑποπερκάζουσιν.
ἔνθα δὲ κοσμηταὶ πρασιαὶ παρὰ νείατον ὄρχον
παντοῖαι πεφύασιν, ἐπηετανὸν γανόωσαι.
ἐν δὲ δύω κρῆναι· ἡ μέν τ' ἀνὰ κῆπον ἅπαντα
σκίδναται, ἡ δ' ἑτέρωθεν ὑπ' αὐλῆς οὐδὸν ἵησιν
πρὸς δόμον ὑψηλόν, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται.
τοῖ' ἄρ' ἐν Ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα.
ἔνθα στὰς θηεῖτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα ἑῶι θηήσατο θυμῶι,
καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δώματος εἴσω.

116a + **115**b + **116**b Plut. Mor. 683c; **116** (– ἐλ.) [Arist.] De mundo 401a1 **117** (ἀπολήγει) + **118**a Choric. 11.25 **118** (ἐπ.) Poll. 1.57 **119** sch δ 567a; Ἐκλ. AO ii.442.28; (– φ.) sch Ψ 200; **119**a sch Heph. 290.29, 324.7 **120–121** Diod. 2.56.7; cf. Max. Tyr. 14.1, 25.5 **120** (– γ.) + **121** (σῦκον –) Arist. fr. 667; Favor. fr. 74 Amato; Ath. 25a; Ael. VH 3.36; cf. Nicet. Chon. 693.4 **120** (ὄ. ἐπ' ὄ.) Ath. 9e **122** (– ἀλ.) Arn ad α 193 **123** (θειλ.) ApS 86.23; Hsch. θ 185; (λ. –) ApS 108.14; (λ.) Hsch. λ 751 **125** (τρ.) Orio 153.25 (Philox. fr. 608); (ὄμφ.) Hsch. ο 835 **126** (ὑπ.) ApS 160.29; Hsch. υ 716 **127** Ath. 24f; (– πρ.) Porph. ad γ 274; (πρ.) Hsch. π 3213; (ὄ.) ApS 123.15; Hsch. ο 1381 **131**b Eudoc. 607 **135** ead. 534, 775, 1301

116 συκέαι [26] 60 386 tt* Hª U: συκαῖ vel συκαί Plut.[cod] Eudoc. Ω* τηλεθόωσαι 26 388 tt* Z Ω*: -θέωσαι Pª: -θάουσαι sch-ι: -θάωσαι 232 G[c] B **117** ἀπολείπει 232 388 t* Ω*: ἐπιλείπει 26 [Iustin.] G Hª?: ἀπολήγει Choric. F² U **118** θέρευς 387 388 Z Ω, -ους 26 t: corr. Knight ἀλλὰ μάλ' αἰεί 26 232 388 Ω: ἀλλ' ἀεὶ αὔρη t **123** θ' εἰλόπεδον Toup: θειλ- 26 387 t sch Z Ω. – cf. Bechtel Lexil. 111; Leumann 44 **125** δ' ἔτ' F **129** δύο H[s] B **135** ἐβήσετο 388 G M B: -σατο t H P U: deest F qui 134–139 om.

ηὗρε δὲ Φαιήκων ἡγήτορας ἠδὲ μέδοντας
σπένδοντας δεπάεσσιν ἐϋσκόπωι Ἀργειφόντηι,
ὧι πυμάτωι σπένδεσκον, ὅτε μνησαίατο κοίτου.
αὐτὰρ ὃ βῆ διὰ δῶμα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
πολλὴν ἠέρ' ἔχων, ἥν οἱ περίχευεν Ἀθήνη,
ὄφρ' ἵκετ' Ἀρήτην τε καὶ Ἀλκίνοον βασιλῆα.
ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἀρήτης βάλε γούνασι χεῖρας Ὀδυσσεύς,
καὶ τότε δή ῥ' αὐτοῖο πάλιν χύτο θέσφατος ἀήρ.
οἳ δ' ἄνεω ἐγένοντο δόμον κάτα, φῶτα ἰδόντες,
θαύμαζον δ' ὁρόωντες. ὃ δὲ λιτάνευεν Ὀδυσσεύς·
"Ἀρήτη, θύγατερ Ῥηξήνορος ἀντιθέοιο,
σόν τε πόσιν σά τε γούναθ' ἱκάνω πολλὰ μογήσας
τούσδέ τε δαιτυμόνας· τοῖσιν θεοὶ ὄλβια δοῖεν,
ζωέμεναι, καὶ παισὶν ἐπιτρέψειεν ἕκαστος
κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι γέρας θ' ὅ τι δῆμος ἔδωκεν·
αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνετε πατρίδ' ἱκέσθαι
θάσσον, ἐπεὶ δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχω."
ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπ' ἐσχάρηι ἐν κονίηισιν
πὰρ πυρί· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆι.
ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἥρως Ἐχένηος,
ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστατος ἦεν
καὶ μύθοισι κέκαστο, παλαιά τε πολλά τε εἰδώς·
ὅ σφιν ἐῢ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
"Ἀλκίνο', οὐ μέν τοι τόδε κάλλιον οὐδὲ ἔοικεν,
ξεῖνον μὲν χαμαὶ ἧσθαι ἐπ' ἐσχάρηι ἐν κονίηισιν·
οἵδε δὲ σὸν μῦθον ποτιδέγμενοι ἰσχανόωνται.

137b Cocondr. 234.17 **138** Plut. Mor. 714c; Porph. ad γ 332; **138**a Poll. 6.100; **138**b EtM 361.17; EtGud 505.17, 509.6 Stf.; Ἐκλ. AO ii.437.11 **143** Did ad η 41 **144** Eudoc. 982 **146** sch η 54 **151** (– ὀτρ.) EtM 637.30 **155** + **158** (– ἀγ.) sch Ξ 499a; **155** + **157** Cent. Par. 39.1–2 **157** id. 34.5 **159–160** (– ἐσχ.) sch ν 20

136 ηὗρε van Leeuwen: εὗρε Ω **138** ὧι tt* Ω: τῶι Poll. **140** τήν Hª περὶ χεῦεν v.l. ant. ap. sch (διχῶς) Gª B U **144** ἄνεω 232 Ω*: ἄνεωι G; cf. ad β 240 **145** δὲ λιτάνευεν Fª Hª? Eust.: δ' ἐλιτ- Ω*: δ' ἐλλιτ- Barnes. – cf. ad κ 481 **149** ἐπιτρέψειεν Arªᵇ Ω*: -ειαν (nov. Did) Z F H **154** τοὶ Bentley ἄρ' ἅπαντες F **156** προγ]ενεσ̣τ̣α̣τος (ci. Bekker) 390: -έστερος Ω (item λ [343]). – cf. ad θ 128–129, μ 246 **157** μύθοις ἐκέκαστο t U Eust. **158** fort. spurius **159** τόδε t Ω: τό γε Hʸᵖ Pʸᵖ **161** προτιδέγμενοι B

ἀλλ᾽ ἄγε δὴ ξεῖνον μὲν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
ἕσσον ἀναστήσας, σὺ δὲ κηρύκεσσι κέλευσον
οἶνον ἐπικρῆσαι, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνωι
σπείσομεν, ὅς θ᾽ ἱκέτῃσιν ἅμ᾽ αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ·
δόρπον δὲ ξείνωι ταμίη δότω ἔνδον ἐόντων."
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ᾽ ἄκουσ᾽ ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
χειρὸς ἑλὼν Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
ὦρσεν ἀπ᾽ ἐσχαρόφιν καὶ ἐπὶ θρόνου εἷσε φαεινοῦ,
υἱὸν ἀναστήσας ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα,
ὅς οἱ πλησίον ἷζε, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκεν.
χέρνιβα δ᾽ ἀμφίπολος προχόωι ἐπέχευε φέρουσα
καλῆι χρυσείηι ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ᾽ αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
εἴδατα πόλλ᾽ ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·
αὐτὰρ ὃ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
"Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος μέθυ νεῖμον
πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνωι
σπείσομεν, ὅς θ᾽ ἱκέτῃσιν ἅμ᾽ αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ."
ὣς φάτο, Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα,
νώμησεν δ᾽ ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεπάεσσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε πίον θ᾽ ὅσον ἤθελε θυμός,
τοῖσιν δ᾽ Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
"κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ὄφρ᾽ εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

166 sch Ν 363c **167**b (al.) Ath. 284c; sch Λ 690b **169** (ἀπ᾽ ἐ.) Hsch. α 6071; (εἷσε) + **170** (ἀν. –) ApS 64.30 **170–171** Plut. Mor. 617b; Eudoc. 92, 95 **170** ApS 30.9 **174** (νίψ., exciderunt cetera) ApS 117.23 **174** (π. –)–**175** Ath. 8f; (π. –) Hsch. ξ 61 **179** (μ. –)–**180**a et **183** Ath. 13e **182** [Plut.] Hom. 2.206.3

162 ξεῖνον μὲν (cf. 160) Ω*: τὸν ξεῖνον G **163** ἕσσον (cf. ο 277) Knight: εἷσον 232 Z Ω **166** δεῖπνον t U **168** ποικιλόμητιν H^{c}, -ομῆτιν (ex -ομήτιν) P. – cf. ad γ 163 **170** Λαοδάμαντα (cf. θ 117 sqq.) ApS H P U Eust.: -μέδοντα tt* Ω* **171** ἷζε P^{c} Eust.: ἵζε Ω*: ἧστο t **174** (= α 138 al.) ath. Ar **177a** αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῆι (= ε 95) add. deinde del. M: abest ab 180 Ω* **182** ἐκίρνα t Ω: -νη Nauck. – cf. ad Π 103 **184** τ᾽ ἔπιόν θ᾽ Ω; cf. ad γ 342, 395

νῦν μὲν δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ᾽ ἰόντες·
ἠῶθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλέονας καλέσαντες
ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις ξεινίσσομεν ἠδὲ θεοῖσιν
ῥέξομεν ἱερὰ καλά, ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς
μνησόμεθ᾽, ὥς χ᾽ ὁ ξεῖνος ἄνευθε πόνου καὶ ἀνίης
πομπῆι ὕφ᾽ ἡμετέρηι ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται
χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστίν,
μηδέ τι μεσσηγύς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθησιν
πρίν γε τὸν ἧς γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα δ᾽ ἔπειτα
πείσεται ἅσσά οἱ Αἶσα κατὰ Κλῶθές τε βαρεῖαι
γεινομένωι νήσαντο λίνωι, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ᾽ οὐρανοῦ εἰλήλουθεν,
ἄλλό τι δὴ τόδ᾽ ἔπειτα θεοὶ περιμηχανόωνται.
αἰεὶ γὰρ τὸ πάρος γε θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς
ἡμῖν, εὖτ᾽ ἔρδωμεν ἀγακλειτὰς ἑκατόμβας,
δαίνυνταί τε παρ᾽ ἄμμι καθήμενοι ἔνθά περ ἡμεῖς.
εἰ δ᾽ ἄρα τις καὶ μοῦνος ἰὼν ξυμβλῆται ὁδίτης,
οὔ τι κατακρύπτουσιν, ἐπεί σφισιν ἐγγύθεν εἰμέν,
ὥς περ Κύκλωπές τε καὶ ἄγρια φῦλα Γιγάντων."
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
"Ἀλκίνο᾽, ἄλλό τί τοι μελέτω φρεσίν· οὐ γὰρ ἐγώ γε
ἀθανάτοισιν ἔοικα, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
οὐ δέμας οὐδὲ φυήν, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν.
οὕς τινας ὑμεῖς ἴστε μάλιστ᾽ ὀχέοντας ὀϊζύν
ἀνθρώπων, τοῖσίν κεν ἐν ἄλγεσιν ἰσωσαίμην·

194 Eudoc. 905 **196** (ἔνθα –)–**198** Luc. Dial. 82.14 **197**b EtM 495.24; (κατακλ.) ApS 96.3; (Κλ.) Hsch. κ 3065 **205–206** cf. Paus. 8.29.2 **211** Cent. Par. 10.26; (ὀχ. –) Hsch. ο 2009

188 δαισάμενοι 391 Ω*: δαινύμενοι F Eust. **192** φρασσόμεθ᾽ M^{γρ} **197** ἅσσά οἱ g^{V} Ω*: ὅσσά οἱ F M U^{c}:]σσά τοι 391 κατὰ Κλῶθές Hdn Hsch.: κατακλῶθές tt* (proparox. EtM) sch g^{V} Z Ω: Eust. etiam κατακλώθησι βαρεῖα novit, quod stare posset si 198 (~ Υ 128) abesset, cf. Bentleii notam 'in hac editione versus sequens deerat'; Nitzsch II 155; Blass 98 sq. **199** οὐρανοῦ (nov. Did) Ω: -νὸν Ar^{ab} **200** ἄλλό τι desid. Hdn ("ἔδει"), et ita Ω*: ἄλλο τι G B **202** εὖθ᾽ ἔρδωμεν sec. Herodiani doctrinam Ω (εὖ δ᾽ ἔρδ- B) **204** ἰὼν Ω*: ἐὼν F M^{r} B U ξυμβλῆται Bekker: proparox. Hdn et fere Ω (σύμ- G). – cf. ρ 472 et ad Υ 335

καὶ δ᾽ ἔτι κεν καὶ πλείον᾽ ἐγὼ κακὰ μυθησαίμην,
ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
ἀλλ᾽ ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε κηδόμενόν περ·
οὐ γάρ τι στυγερῆι ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
ἔπλετο, ἥ τ᾽ ἐκέλευσεν ἕο μνήσασθαι ἀνάγκηι
καὶ μάλα τειρόμενον καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα·
ὡς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν, ἣ δὲ μάλ᾽ αἰεί
ἐσθέμεναι κέλεται καὶ πινέμεν, ἐκ δέ με πάντων
ληθάνει ὅσσ᾽ ἔπαθον, καὶ ἐνιπλησθῆναι ἀνώγει.
ὑμεῖς δ᾽ ὀτρύνεσθε ἅμ᾽ ἠοῖ φαινομένηφιν,
ὥς κ᾽ ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐμῆς ἐπιβήσετε πάτρης
καί περ πολλὰ παθόντα· ἰδόντά με καὶ λίποι αἰών
κτῆσιν ἐμὴν δμῶάς τε καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα."
    ὣς ἔφαθ᾽· οἳ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπήινεον ἠδ᾽ ἐκέλευον
πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε πίον θ᾽ ὅσον ἤθελε θυμός,
οἳ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος·
αὐτὰρ ὃ ἐν μεγάρωι ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
πὰρ δέ οἱ Ἀρήτη τε καὶ Ἀλκίνοος θεοειδής
ἥσθην· ἀμφίπολοι δ᾽ ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός.
    τοῖσιν δ᾽ Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων·
ἔγνω γὰρ φᾶρός τε χιτῶνά τε εἵματ᾽ ἰδοῦσα
καλά, τά ῥ᾽ αὐτὴ τεῦξε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
καί μιν φωνήσασ᾽ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

215–218a + **221**b Ath. 412c **215–217**, **219** (ἣ δὲ –)–**221** [Plut.] Hom. 2.205.2 **216** (– γ.) sch ρ 287 **218** Eudoc. 953 **221**a EtG λ 113 **223–224** Eudoc. 880–881 **232** (ἀμφ. –) ApS 69.20; Ath. 193c; sch^{D} Γ 339; sch Pind. Ol. 13.27d; (ἀπ.) Hsch. α 5929; (ἔ. δ.) Hsch. ε 3325 **234** Eudoc. 2221

213 om. G H (homoeotel.), mg. rest. G^2 H^2 πλείον᾽ vel πλεῖον F P^{γρ} B (G^2): πλείω U: μᾶλλον P M (H^2) Eust. **215** δορπῆσαι tt Z Ω: δειπνῆσαι (Z^{gl}) "ἔν τισι γράφεται" sch^{P} **216** οὐ γάρ tt* Ω: οὔτ᾽ ἄρ sch-ρ **217** ἕο Ar tt Z Ω: ἑοῦ Zen. – cf. ad B 239 **221** ἐνιπλησθῆναι (cf. λ 452) Ar t* B: -πλήσασθαι (nov. Did) [Plut.] Z Ω* **222** ὀτρύνεσθε (cf. κ 425) Zen Z Ω (-εσθ᾽ G H P): -εσθαι Ar H^{γρ} **223** κ᾽ ἐμὲ Hdn H P M, καὶ ἐμὲ U: κέ με Ω*: κἀμὲ t **225** (= τ 526) del. Nitzsch ita Ar Pius Ω: ἄμεινον ἂν ἔσχε "πατρίδ᾽ ἐμὴν ἄλοχόν τε" (= E 213) sch δμῶάς Ω*: δμωάς H B, sc. δμωιάς, quod agn. sch (Hdn?); cf. ad τ 526, T 333 **226** ἠδὲ κέλευον G^{c} F^{c} (ex ὡς δ᾽ ἐκ-) **228** τ᾽ ἔπιόν θ᾽ Ω; cf. ad 184

“ξεῖνε, τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·
τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε εἵματ’ ἔδωκεν;
οὐ δὴ φηὶς ἐπὶ πόντον ἀλώμενος ἐνθάδ’ ἱκέσθαι;”
τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ἀργαλέον, βασίλεια, διηνεκέως ἀγορεῦσαι
κήδε’, ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ Οὐρανίωνες·
τοῦτο δέ τοι ἐρέω ὅ μ’ ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶις.
Ὠγυγίη τις νῆσος ἀπόπροθεν εἰν ἁλὶ κεῖται·
ἔνθα μὲν Ἄτλαντος θυγάτηρ δολόεσσα Καλυψώ
ναίει ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεός· οὐδέ τις αὐτῆι
μίσγεται οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
ἀλλ’ ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων
οἶον, ἐπεί μοι νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῶι
Ζεὺς ἐλάσας ἐκέασσε μέσωι ἐνὶ οἴνοπι πόντωι.
ἔνθ’ ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
αὐτὰρ ἐγὼ τρόπιν ἀγκὰς ἑλὼν νεὸς ἀμφιελίσσης
ἐννῆμαρ φερόμην· δεκάτηι δέ με νυκτὶ μελαίνηι
νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοί, ἔνθα Καλυψώ
{ναίει ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεός, ἥ με λαβοῦσα}
ἐνδυκέως ⟨μ’⟩ ἐφίλει τε καὶ ἔτρεφεν, ἠδὲ ἔφασκεν
θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα·
ἀλλ’ ἐμὸν οὔ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.
ἔνθα μὲν ἑπτάετες μένον ἔμπεδον, εἵματα δ’ αἰεί
δάκρυσι δεύεσκον, τά μοι ἄμβροτα δῶκε Καλυψώ.
ἀλλ’ ὅτε δὴ ὀγδό⟨ατ⟩όν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθεν,
καὶ τότε δή μ’ ἐκέλευσεν ἐποτρύνουσα νέεσθαι,

237 Cent. Par. 29.26 **241–242** Macr. Sat. 5.5.2 **241** Eudoc. 266 **244** Plut. Mor. 941a **245** EtGud 296.36 Stz.; Ἐκλ. AO ii.454.3 **248** Porph. Hom. 10.16 Sod. **258** Chrysipp. SVF ii.252.2

239 φηὶς Hdn G H^{a} Eust., φὴς F B^{a}? P^{a} U: φῆ(ι)ς quidam ante Hdn, Z Ω* **250** ἐλάσας (Zen) Z F H $P^{γρ}$ M^{s} U: ἔλσας (Ar) Ω* $H^{γρ}$. – cf. ad ε 132 **251–258** ath. Ar **251** ἀπέφθιθεν Ar G F U: -θον Z Ω*. – cf. ad ε 110, 133 **253** δ’ ἐν $H^{γρ}$ **255** (cf. 246) damn. Nitzsch, Jordan ναίει Ω*: ναῖεν (cf. ε 58) F H^{c} $M^{γρ}$, ναῖ΄ B^{uv}. – cf. ad κ 1, μ 449 **256** μ’ add. Jordan ἠδέ μ’ Bekker (ἠδ’ ἔμε [sic] Bentley); cf. ad ε 135 **257** ἀγήραον Ω; cf. ad ε 136 **261** ὀγδόατόν Bentley: ὄγδοόν Ω. – cf. ad ξ 287 **262** ἐκέλευσεν Ω*: -ευεν B

Ζηνὸς ὑπ᾽ ἀγγελίης, ἢ καὶ νόος ἐτράπετ᾽ αὐτῆς.
πέμπε δ᾽ ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου, πολλὰ δ᾽ ἔδωκεν,
σῖτον καὶ μέθυ ἡδύ, καὶ ἄμβροτα εἵματα ἕσσεν,
οὖρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρόν τε.
ἑπτά τε καὶ δέκα μὲν πλέον ἤματα ποντοπορεύων,
ὀκτωκαιδεκάτηι δ᾽ ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
γαίης ὑμετέρης, γήθησε δέ μοι φίλον ἦτορ,
δυσμόρωι· ἦ γὰρ ἔμελλον ἔτι ξυνέσεσθαι ὀϊζυῖ
πολλῆι, τήν μοι ἐπῶρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
ὅς μοι ἐφορμήσας ἀνέμους κατέδησε κελεύθου,
ὤρινεν δὲ θάλασσαν ἀθέσφατον· οὐδέ τι κῦμα
εἴα ἐπὶ σχεδίης ἁδινὰ στενάχοντα φέρεσθαι.
τὴν μὲν ἔπειτα θύελλα διεσκέδασ᾽· αὐτὰρ ἐγώ γε
νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον, ὄφρα με γαίηι
ὑμετέρηι ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
ἔνθά κέ μ᾽ ἐκβαίνοντα βιήσατο κῦμ᾽ ἐπὶ χέρσου,
πέτρηις πρὸς μεγάληισι βαλὸν καὶ ἀτερπέϊ χώρωι·
ἀλλ᾽ ἀναχασσάμενος νῆχον πάλιν, εἶος ἐπῆλθον
ἐς ποταμόν, τῆι δή μοι ἐείσατο χῶρος ἄριστος,
λεῖος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
ἐκ δ᾽ ἔπεσον θυμηγερέων, ἐπὶ δ᾽ ἀμβροσίη νύξ
ἤλυθ᾽· ἐγὼ δ᾽ ἀπάνευθε διϊπετέος ποταμοῖο
ἐκβὰς ἐν θάμνοισι κατέδραθον, ἀμφὶ δὲ φύλλα
ἠφυσάμην· ὕπνον δὲ θεὸς κατ᾽ ἀπείρονα χεῦεν.
ἔνθα μὲν ἐν φύλλοισι φίλον τετιημένος ἦτορ
ηὗδον παννύχιος καὶ ἐπ᾽ ἠῶ καὶ μέσον ἦμαρ·

281 Cent. Par. 11.39 **283** (θυμ.) ApS 88.29; Hsch. θ 874 **284** (ἐγὼ –) Porph. Hom. 127.9 Sod. et ad δ 477 **285** (– κατ.) EtGud 254.41 Stz. **286** (ἠφ.) Hsch. η 998 **288** Porph. Hom. 63.5 Sod.

263 ἢ Ω* M^{s}: ᾗ M, ἦ H^{c} **267** τε Bérard: δὲ H P: om. Ω*. – cf. ad ε 278 **269** ὑμετέρης Ω* P^{γρ} (ἡμ- H^{a} U Eust.): **Φαιήκων** (ex ε 280) P **270** μέλλον (Ar?) F **272** κελεύθου (cf. δ 380, 469) G: -ους F P M^{s} Eust.: κέλευθον H^{s} P^{s} B U^{s}: -θα (ex κ 20) H M U **273** οὐδέ τι Ω* (οὐδ᾽ ἔτι Bentley, Barnes): οὐδέ με U **278** κέ Ω*: δέ H^{c} M B U **280** εἷος Hermann: ἕως Ω*, εἵως U ἐπῆλθον Ω* M^{m}: ἀπῆλθον P: ἔτ᾽ ἦλθον M **283** ἐκ 392 Ω*: ἐν H **284** διϊπετέος 392 Ω; cf. ad δ 477 **286** ἀπήμονα Nauck cl. Ξ 164 **288** ηυδον 392: εὗδον t Ω

δείλετό τ' ἠέλιος, καί με γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
ἀμφιπόλους δ' ἐπὶ θινὶ τεῆς ἐνόησα θυγατρός
παιζούσας, ἐν δ' αὐτὴ ἔην εἰκυῖα θεῇσιν.
τὴν ἱκέτευσ'· ἣ δ' οὔ τι νοήματος ἤμβροτεν ἐσθλοῦ,
ὡς οὐκ ἂν ἔλποιο νεώτερον ἀντιάσαντα
ἐρξέμεν· αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσιν·
ἥ μοι σῖτον ἔδωκεν ἅλις ἠδ' αἴθοπα οἶνον,
καὶ λοῦσ' ἐν ποταμῶι, καί μοι τάδε εἵματ' ἔδωκεν.
ταῦτά τοι ἀχνύμενός περ ἀληθείην κατέλεξα."
  τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
"ξεῖν', ἤτοι μὲν τοῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησεν
παῖς ἐμή, οὕνεκά σ' οὔ τι μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
ἦγεν ἐς ἡμετέρου, σὺ δ' ἄρα πρώτην ἱκέτευσας."
  τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
"ἥρως, μή μοι τούνεκ' ἀμύμονα νείκεε κούρην·
ἣ μὲν γάρ μ' ἐκέλευε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἕπεσθαι,
ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἔθελον, δείσας αἰσχυνόμενός τε,
μή πως καὶ σοὶ θυμὸς ἐπισκύσσαιτο ἰδόντι·
δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων."
  τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
"ξεῖν', οὔ μοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ,
μαψιδίως κεχολῶσθαι· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
τοῖος ἐὼν οἷός ἐσσι, τά τε φρονέων ἅ τ' ἐγώ περ,
παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλέεσθαι
αὖθι μένων· οἶκον δέ κ' ἐγὼ καὶ κτήματα δοίην,

289a EtM 290.6 **294** (αἰεὶ δὲ –) sch Thuc. 2.40.2 (+ P. Oxy. 853 xvii 18); **294**b sch Π 684–686 **296** sch E 905b; **296**a sch Φ 41 **297** Eudoc. 760 **299** ead. 1092 **312** ead. 177

289 δείλετό Ar h15 Eust., cf. sch^{Z} δείελον· πρὸς δείλην (l. δείλετο· πρὸς δείλην ἐκλίνετο): δύσ(σ)ετο (nov. Did) Ω, nov. Eust. ἐμὲ G^{a} **293** ἔλποιο h15 g^{V} Z Ω* P^{γρ}: -οιτο P **296** καὶ λοῦσ' ἐν Ω*: καὶ λοῦσεν sch-E, καὶ λοῦσε B: λούσασ' ἐν t* **300** μετ' Ω*: σὺν (ex 304) H^{s} P **301** ἡμετέρου Ar: ἡμέτερον Z Ω. – cf. ad β 55, ρ 534 **304** ἐκέλευε Ω*: -ευσε sch F H^{a} P U **306** ἐπισκύσ(σ)αιτο 393 h15 Z Ω*: -σκύζοιτο F^{2s} B U: utrumque agn. Eust. **309** φίλον κῆρ 393 Ω: νόημα H^{γρ} P^{γρ} **311–316** improbavit Ar de Homero auctore dubitans **311** Ἀπόλλων Nauck **314** κ' M: τ' Ω*: om. F U Eust. ἐγὼ Ω*: ἐμὸν M

Brought to you by | University of Cambridge
Authenticated
Download Date | 10/10/17 12:15 PM

εἴ κ’ ἐθέλων γε μένοις· ἀέκοντα δέ σ’ οὔ τις ἐρύξει
Φαιήκων· μὴ τοῦτο φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο.
πομπὴν δ’ ἐς τόδ’ ἐγὼ τεκμαίρομαι, ὄφρ’ ἔϋ εἴδηις,
αὔριον ἔς· τῆμος δὲ σὺ μὲν δεδμημένος ὕπνωι
λέξεαι, οἳ δ’ ἐλόωσι γαλήνην, ὄφρ’ ἂν ἵκηαι
πατρίδα σὴν καὶ δῶμα, καὶ εἴ πού τοι φίλον ἐστίν,
εἴ περ καὶ μάλα πολλὸν ἑκαστέρω ἔστ’ Εὐβοίης,
τήν περ τηλοτάτω φάσ’ ἔμμεναι, οἵ μιν ἴδοντο
λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε ξανθὸν Ῥαδάμανθυν
ἦγον ἐποψόμενον Τιτυὸν Γαιήϊον υἱόν.
καὶ μὲν οἳ ἔνθ’ ἦλθον, καὶ ἄτερ καμάτοιο τέλεσσαν
ἤματι τῶι αὐτῶι καὶ ἀπήνυσαν οἴκαδ’ ὀπίσσω.
εἰδήσεις δὲ καὶ αὐτὸς ἐνὶ φρεσίν, ὅσσον ἄρισται
νῆες ἐμαὶ καὶ κοῦροι ἀναρριπτεῖν ἅλα πηδῶι.”
ὣς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
εὐχόμενος δ’ ἄρα εἶπεν ἔπος τ’ ἔφατ’ ἔκ τ’ ὀνόμαζεν·
“Ζεῦ πάτερ, αἴθ’ ὅσα εἶπε τελευτήσειεν ἅπαντα
Ἀλκίνοος· τοῦ μέν κεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν
ἄσβεστον κλέος εἴη, ἐγὼ δέ κε πατρίδ’ ἱκοίμην.”
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
κέκλετο δ’ Ἀρήτη λευκώλενος ἀμφιπόλοισιν
δέμνι’ ὑπ’ αἰθούσηι θέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ

317 Cent. Par. 21.49; (τεκμ.) ApS 151.28; Hsch. τ 378 **318–319** (– γαλ.) sch ν 79 **318**b–**319** (λ.) sch Ξ 212 **318** (δεδμ. ὕ.) Did ad Ξ 259 **320** Cent. Par. 21.50 **321–323**a Porph. ad ν 119 **324** Strab. 9.3.14; **324**b ApS 53.33; (Γ. υἱ.) sch DThr 223.30; (Γ.) DThr Ars p.25.5 U.; Hsch. γ 48 **327**a Choer. in Thd. ii.150.26 **328** (πη.) ApS 131.15; Hsch. π 2164 **335–336** (– θέμ.) Porph. Il. 330.1 Schr.

315 εἴ G F H P^{γρ} Eust.: αἴ (ex 311) M B U, αἵ P **317** εὖ εἰδῇ(ι)ς t Ω; v. Il. praef. xxxiii **319** ἐλόωσι h15 Ω: ἐλάωσι P^{γρ} **322** τήν Ω: ἥν t περ t F H^{c} P^{c} Eust.: γὰρ Ω* τηλοτάτω 392^{uv} Z Ω (-τωι G): -την t μιν Ω: περ t **323** ἡμετέρων προγόνων t **324** ἦγον ἐποψόμενον h15 Z Ω (ἐσοψ- H^{a}): ἤγαγον ὀψ- t **326** ἀπήνυσαν h15 Z Ω* H^{γρ} P^{γρ}: ἀπήγαγον H^{c} P B U Eust.^{γρ} **328** ἀναρ(ρ)ιπτεῖν (cf. ν 78) Hdn Ω* Eust.^{γρ}: parox. Z P^{c} Eust. **330** εὐχόμενος H P: εὐξάμενος Ω* H^{s} ἔπος τ’ ἔφατ’ ἔκ τ’ ὀνόμαζε Ω* M^{s}: ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν (cf. Τ 257) M: πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν H^{2r} D. – cf. ad φ 248 **331** αἴθ’ ὡς P^{γρ} **335** ἀμφιπόλοισι(ν) t Ω* P^{γρ}: ἐν μεγάροισιν H^{γρ} P **336** αἰθούσση U

πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας
χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἕσασθαι·
αἳ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι,
ὤτρυνόν ῥ' Ὀδυσῆα παριστάμεναι ἐπέεσσιν·
"ὄρσο κέων, ὦ ξεῖνε· πεποίηται δέ τοι εὐνή."
ὣς φάν· τῶι δ' ἀσπαστὸν ἐείσατο κοιμηθῆναι.
    ὣς ὃ μὲν ἔνθα καθηῦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν ὑπ' αἰθούσηι ἐριδούπωι·
Ἀλκίνοος δ' ἄρα λέκτο μυχῶι δόμου ὑψηλοῖο,
πὰρ δὲ γυνὴ δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

θ   ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
ἂν δ' ἄρα διογενὴς ὦρτο πτολίπορθος Ὀδυσσεύς.
τοῖσιν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
Φαιήκων ἀγορήνδ', ἥ σφιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο,
ἐλθόντες δὲ καθῖζον ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν
πλησίον· ἣ δ' ἀνὰ ἄστυ μετῴχετο Παλλὰς Ἀθήνη
εἰδομένη κήρυκι δαΐφρονος Ἀλκινόοιο,
νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιόωσα,
καί ῥα ἑκάστωι φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον·
    "δεῦτ' ἄγε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
εἰς ἀγορὴν ἰέναι, ὄφρα ξείνοιο πύθησθε,
ὃς νέον Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα
πόντον ἐπιπλαγχθείς, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος."
    ὣς εἰποῦσ' ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
καρπαλίμως δ' ἔμπληντο βροτῶν ἀγοραί τε καὶ ἕδραι
ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἐθηήσαντο ἰδόντες

342a Philox. fr. 10; (ὄ. κ.) EtM 508.5 **344–346** Porph. Il. 330.4 Schr. **347** Cent. Par. 4b.28 **θ 1–2** Ἐκλ. AO ii.475.3 **6** Eudoc. 1302 **11–12** ead. 1122–1123 **15–17** ead. 1145–1147 **16** etiam 374, 1206

341 ῥ' G: τ' U: δ' Ω*: om. F **344** καθηῦδε van Leeuwen: καθεῦδε t Ω*: κάθευδε P, κάθεῦδε U **345** αἰθούσσῃ T **346** ἄρ' ἔλεκτο t Z G P^{c} **347** πόρσυνε (ut γ 403) (nov. Did) h15 t Ω: πόρσαινε 180 Ar^{ab}. – cf. ad Γ 411 **θ 2** ὄρνυτ' w37 t G **6** καθῖζον Bekker: κάθιζον t Ω*: ἐκάθιζον G H P^{c} **9–31** et **44–47** om. P, mg. rest. P^{2} **15** ὄτρυνε t H P^{2c} **16** ἔπληντο t Z G^{c} U Eust. **17** δ' ἄρ ἐθηήσαντο Z H^{c} P^{2}, γὰρ ἐθ- G: δ' ἄρα θ- t Ω*

πορφύρε᾽ ἐμβαλέειν, στορέσαι τ᾽ ἐφύπερθε τάπητας
χλαίνας τ᾽ ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἕσασθαι·
αἳ δ᾽ ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι,
ὤτρυνόν ῥ᾽ Ὀδυσῆα παριστάμεναι ἐπέεσσιν·
"ὄρσο κέων, ὦ ξεῖνε· πεποίηται δέ τοι εὐνή."
ὣς φάν· τῶι δ᾽ ἀσπαστὸν ἐείσατο κοιμηθῆναι.
ὣς ὃ μὲν ἔνθα καθηῦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν ὑπ᾽ αἰθούσηι ἐριδούπωι·
Ἀλκίνοος δ᾽ ἄρα λέκτο μυχῶι δόμου ὑψηλοῖο,
πὰρ δὲ γυνὴ δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

θ ἦμος δ᾽ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
ὤρνυτ᾽ ἄρ᾽ ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
ἂν δ᾽ ἄρα διογενὴς ὦρτο πτολίπορθος Ὀδυσσεύς.
τοῖσιν δ᾽ ἡγεμόνευ᾽ ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
Φαιήκων ἀγορήνδ᾽, ἥ σφιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο,
ἐλθόντες δὲ καθῖζον ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν
πλησίον· ἣ δ᾽ ἀνὰ ἄστυ μετώιχετο Παλλὰς Ἀθήνη
εἰδομένη κήρυκι δαΐφρονος Ἀλκινόοιο,
νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιόωσα,
καί ῥα ἑκάστωι φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον·
"δεῦτ᾽ ἄγε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
εἰς ἀγορὴν ἰέναι, ὄφρα ξείνοιο πύθησθε,
ὃς νέον Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα
πόντον ἐπιπλαγχθείς, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος."
ὣς εἰποῦσ᾽ ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
καρπαλίμως δ᾽ ἔμπληντο βροτῶν ἀγοραί τε καὶ ἕδραι
ἀγρομένων· πολλοὶ δ᾽ ἄρ᾽ ἐθηήσαντο ἰδόντες

342a Philox. fr. 10; (ὄ. κ.) EtM 508.5 **344–346** Porph. Il. 330.4 Schr. **347** Cent. Par. 4b.28 **θ 1–2** Ἐκλ. AO ii.475.3 **6** Eudoc. 1302 **11–12** ead. 1122–1123 **15–17** ead. 1145–1147 **16** etiam 374, 1206

341 ῥ᾽ G: τ᾽ U: δ᾽ Ω*: om. F **344** καθηῦδε van Leeuwen: καθεῦδε t Ω*: κάθευδε P, κάθεῦδε U **345** αἰθούσση T **346** ἄρ᾽ ἔλεκτο t Z G P^c **347** πόρσυνε (ut γ 403) (nov. Did) h15 t Ω: πόρσαινε 180 Ar^{ab}. – cf. ad Γ 411 **θ 2** ὄρνυτ᾽ w37 t G **6** καθῖζον Bekker: κάθιζον t Ω*: ἐκάθιζον G H P^c **9–31** et **44–47** om. P, mg. rest. P^2 **15** ὄτρυνε t H P^{2c} **16** ἔπληντο t Z G^c U Eust. **17** δ᾽ ἂρ ἐθηήσαντο Z H^c P^2, γὰρ ἐθ- G: δ᾽ ἄρα θ- t Ω*

υἱὸν Λαέρταο δαΐφρονα. τῶι δ᾽ ἄρ᾽ Ἀθήνη
θεσπεσίην κατέχευε χάριν κεφαλῆι τε καὶ ὤμοις
καί μιν μακρότερον καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι,
ὥς κεν Φαιήκεσσι φίλος πάντεσσι γένοιτο
δεινός τ᾽ αἰδοῖός τε, καὶ ἐκτελέσειεν ἀέθλους
πολλούς, τοὺς Φαίηκες ἐπειρήσαντ᾽ Ὀδυσῆος.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ἤγερθεν ὁμηγερέες τ᾽ ἐγένοντο,
τοῖσιν δ᾽ Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
“κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες.
ξεῖνος ὅδ᾽, οὐκ οἶδ᾽ ὅς τις, ἀλώμενος ἵκετ᾽ ἐμὸν δῶ,
ἠὲ πρὸς ἠοίων ἢ᾽ ἑσπερίων ἀνθρώπων·
πομπὴν δ᾽ ὀτρύνει καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι.
ἡμεῖς δ᾽, ὡς τὸ πάρος περ, ἐποτρυνώμεθα πομπήν·
οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος, ὅ τίς κ᾽ ἐμὰ δώμαθ᾽ ἵκηται,
ἐνθάδ᾽ ὀδυρόμενος δηρὸν μένει εἵνεκα πομπῆς.
ἀλλ᾽ ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν
πρωτόπλοον, κούρω δὲ δύω καὶ πεντήκοντα
κρινάσθων κατὰ δῆμον, ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι.
δησάμενοι δ᾽ εὖ πάντες ἐπὶ κληῗσιν ἐρετμά
ἔκβητ᾽· αὐτὰρ ἔπειτα θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα
ἡμέτερόνδ᾽ ἐλθόντες· ἐγὼ δ᾽ εὖ πᾶσι παρέξω.
κούροισιν μὲν ταῦτ᾽ ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
σκηπτοῦχοι βασιλῆες ἐμὰ πρὸς δώματα καλά
ἔρχεσθ᾽, ὄφρα ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις φιλέωμεν,
μηδέ τις ἀρνείσθω. καλέσασθε δὲ θεῖον ἀοιδόν
Δημόδοκον· τῶι γάρ ῥα θεὸς περὶ δῶκεν ἀοιδήν
τέρπειν, ὅππηι θυμὸς ἐποτρύνησιν ἀείδειν.”
ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ᾽ ἅμ᾽ ἕποντο
σκηπτοῦχοι· κήρυξ δὲ μετώιχετο θεῖον ἀοιδόν.

22 (ἀέθ.)–**23** ApS 11.11 **38**b sch T 276c; (θοὴν δ.) Philox. fr. 7a/c **43** Eudoc. 1564 **43**b + **44** (τῶι –)–**45** Melet. Nat. hom. 137.2

23 ath. Zen οὓς G P^2 $B^{γρ}$ **24** τε γένοντο G **27** ὄφρ᾽ εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει (= η 187) add. Ω*: abest ab 394 G (et P^2) **32** ὅτις U^c: ὅστις Ω **35** κούρω Ω* M^s: κοῦροι M B U **36** εἰσὶν Ω*: ἦσαν M U: om. G **38** ἀλεγύνατε noluit Ar **42** μεγάροισι H P M^c **45** τέρπειν Ω* $G^{γρ}$ Eust.^{γρ}: τερπνὴν G M^a $M^{γρ}$ Eust.

κούρω δὲ κρινθέντε δύω καὶ πεντήκοντα
βήτην, ὡς ἐκέλευσ', ἐπὶ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἁλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν,
ἐν δ' ἱστόν τ' ἐτίθεντο καὶ ἱστία νηῒ μελαίνηι,
ἠρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισιν
πάντα κατὰ μοῖραν, παρὰ δ' ἱστία λευκὰ τάνυσσαν.
ὑψοῦ δ' ἐν νοτίωι τήν γ' ὥρμισαν· αὐτὰρ ἔπειτα
βάν ῥ' ἴμεν Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἐς μέγα δῶμα,
πλῆντο δ' ἄρ' αἴθουσαί τε καὶ ἕρκεα καὶ δόμοι ἀνδρῶν.
τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ' ἱέρευσεν,
ὀκτὼ δ' ἀργιόδοντας ὕας, δύο δ' εἰλίποδας βοῦς·
τοὺς δέρον ἀμφί θ' ἕπον, τετύκοντό τε δαῖτ' ἐρατεινήν.
 κήρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν,
τὸν πέρι Μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε·
ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἡδεῖαν ἀοιδήν.
τῶι δ' ἄρα Ποντόνοος θῆκε θρόνον ἀργυρόηλον
μέσσωι δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας·
κὰδ δ' ἐκ πασσαλόφι κρέμασεν φόρμιγγα λίγειαν
αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἑλέσθαι
κήρυξ· πὰρ δ' ἐτίθει κάνεον καλήν τε τράπεζαν,
πὰρ δὲ δέπας οἴνοιο πιεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.

48 ApD Synt. 272.6; Epm. β 35; sch^{D} I 182; (κρ. –) ApD Pron. 85.5 **57** ApS 15.1; Eudoc. 1152; (πλ.) Hsch. π 2573 **63–64** ApD Synt. 173.9 (interp.?); Max. Tyr. 38.1; sch Pind. Pyth. 3.141a, 7.23 **63**a Choric. 224.4; sch θ 491 **64** Arn ad B 599; ApS 24.32; Procl. in Remp. i.174.14, 194.1; **64**a Porph. Hom. 47.3 Sod.; (ἄμ.) Hsch. α 3607 **67**a (= 105a) ApS 87.11, unde Hsch. θ 320; (π.) Hsch. π 1070 **68** Eudoc. 1311 **69**b–**70** Ath. 13d

48 κούρω tt G H P: κοῦροι Ω* **49** ἐκέλευσ' Ω*: ἐκέλευ' G U, -ευεν M ἐπὶ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο Ω: ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο M$^{\gamma\rho}$ **53** ἠρτύνοντο H^{c} U **54** παρὰ δ' … τάνυσσαν Ω* (θ' H^{r}): κατὰ δ' … τάνυσσαν M^{s} B: ἀνὰ δ' … πέτασ(σ)αν (= δ [783], cf. A 480, κ 506) F Eust. **55** v. ad δ 785 **57** αἴθουσαί Z Ω*: αἰθοῦσσαί G **58** ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρ ἔσαν, νέοι ἠδὲ παλαιοί add. M U: abest ab 395 Ω* **62** ἦλθε φέρων (ex 261) M U **63** τὸν Max. sch-Pind.[7] Ω: ὃν tt* Μοῦσ' ἐφίλησε 395 sch-Pind. Choric. Ω*: Μοῦσα φίλ- tt* H^{a} P^{a} B Eust. **64** ὀφθαλμῶν 395 tt* Ω: -μὼ U^{2} (cf. N 340, Hes. Th. 698): -μοῦ Porph. μιν Bentley **67** κρέμασε(ν) Ar^{ab} 396 Ω: δῆσεν Arph. – cf. ad 105 **69** δὲ τίθει M **70** ἀνώγοι G^{s} F B U: -γει Ω*

οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Μοῦσ' ἄρ' ἀοιδὸν ἀνῆκεν ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν,
οἴμης τῆς τότ' ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανεν,
νεῖκος Ὀδυσσῆος καὶ Πηλείδεω Ἀχιλῆος,
ὥς ποτε δηρίσαντο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείηι
ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν· ἄναξ δ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
χαῖρε νόωι, ὅ τ' ἄριστοι Ἀχαιῶν δηριόωντο·
ὣς γάρ οἱ χρείων μυθήσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέηι, ὅθ' ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν
χρησόμενος· τότε γάρ ῥα κυλίνδετο πήματος ἀρχή
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς.
　　ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
πορφύρεον μέγα φᾶρος ἑλὼν χερσὶ στιβαρῆισιν
κὰκ κεφαλῆς εἴρυσσε, κάλυψε δὲ καλὰ πρόσωπα·
αἴδετο γὰρ Φαίηκας ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβων.
ἦτοι ὅτε λήξειεν ἀείδων θεῖος ἀοιδός,
δάκρυ' ὀμορξάμενος κεφαλῆς ἄπο φᾶρος ἕλεσκεν
καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἑλὼν σπείσασκε θεοῖσιν·
αὐτὰρ ὅτ' ἂψ ἄρχοιτο καὶ ὀτρύνειαν ἀείδειν
Φαιήκων οἱ ἄριστοι, ἐπεὶ τέρποντ' ἐπέεσσιν,
ἂψ Ὀδυσεὺς κατὰ κρᾶτα καλυψάμενος γοάασκεν.
ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ' ἠδ' ἐνόησεν
ἥμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν.
αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·

73 Epm. α 274; (– ἀειδ.) Epm. in A 1 B[1a]; **73**a Epm. α 275 (Philox. fr. 442) **74** (οἴ.) ApS 119.13; Hsch. ο 292 **75–76**a + **77**b–**78** (– νό.) + **79–80** (Π.) Strab. 9.3.2 **75** Arn ad I 347; Max. Tyr. 10.7, 22.1; **75**a Suda ν 287 **77**a Plut. Agesil. 5.6 **78** sch Φ 389; (χ. ν.) Ath. 17e **79** (χρ.) ApS 169.10; Hsch. χ 687 **80**a St. Byz. s. Πυθώ; **80**b ApS 123.33 **81** (τ. –)–**82** Plut. Mor. 24b **84–86**, **88** + **90** + **92** Porph. ad α 332 **92** (– καλ.) Arn ad A 530 **95**b Hdn ad A 364

73 κλέα ἀνδρῶν t Ω* (κλέε' Knight, cf. ad I 189): ὀπὶ καλῆι (ex ε 61?) G[a] **74** οἴμης F: οἴ- Ω* **75** ita tt* Ω: Πηληϊάδεω (sc. -δαο) ἄνακτος Strab. **76** ποτ' ἐδηρ- M, ποθ' ἐδηρ- U **81–82** ἐν ἐνίαις τῶν ἐκδόσεων οὐκ ἐφέροντο· διὸ ἀθετοῦνται **88** δάκρυ' Ω*: δάκρυ P[a] H[a]. – cf. ad β 81 **92** ἂψ Ar tt Ω*: ἂψ δ' G B: αἶψ' Arph γοάεσκεν M **94** ἠδὲ νόησεν H P U Eust. **95** (= 534) del. Knight

"κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες.
ἤδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν ἐΐσης
φόρμιγγός θ', ἣ δαιτὶ συνήορός ἐστι θαλείηι·
νῦν δ' ἐξέλθωμεν καὶ ἀέθλων πειρηθέωμεν
πάντων, ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπηι οἷσι φίλοισιν
οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγινόμεθ' ἄλλων
πύξ τε παλαιμοσύνηι τε καὶ ἅλμασιν ἠδὲ πόδεσσιν."
ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο.
κὰδ δ' ἐκ πασσαλόφι κρέμασεν φόρμιγγα λίγειαν,
Δημοδόκου δ' ἕλε χεῖρα καὶ ἔξαγεν ἐκ μεγάροιο
κήρυξ· ἦρχε δὲ τῶι αὐτὴν ὁδὸν ἥν περ οἱ ἄλλοι
Φαιήκων οἱ ἄριστοι ἀέθλια θαυμανέοντες.
βὰν δ' ἴμεν εἰς ἀγορήν, ἅμα δ' ἕσπετο πουλὺς ὅμιλος,
μυρίοι· ἂν δ' ἵσταντο νέοι πολλοί τε καὶ ἐσθλοί.
ὦρτο μὲν Ἀκρόνεώς τε καὶ Ὠκύαλος καὶ Ἐλατρεύς
Ναυτεύς τε Πρυμνεύς τε καὶ Ἀγχίαλος καὶ Ἐρετμεύς
Ποντεύς τε Πρωιρεύς τε Θόων ⟨τ'⟩ Ἀναβησίνεώς τε
Ἀμφίαλός θ', υἱὸς Πολυνήου Τεκτονίδαο·
ἂν δὲ καὶ Εὐρύαλος βροτολοιγῶι ἶσος Ἄρηϊ
Ναυβολίδης, ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε δέμας τε
πάντων Φαιήκων μετ' ἀμύμονα Λαοδάμαντα·
ἂν δ' ἔσταν τρεῖς παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,
Λαοδάμας θ' Ἅλιός τε καὶ ἀντίθεος Κλυτόνηος.
οἳ δ' ἤτοι πρῶτον μὲν ἐπειρήσαντο πόδεσσιν·

98 Ath. 12c **99** Ath. 627e; Eudoc. 625; (δ. –) Hdn ii.519.19 **100** sch Δ 389a **108**b Hsch. θ 145; (θ.) ApS 86.16 **109** Eudoc. 372 **111** (– Ὠκ.) sch O 705b (Ael. Dion. φ 13) **114** (υἱ. –) Epm. τ 67

98 δαιτὸς…θυμὸν Ar t Ω*: θυμὸν … δαιτὸς ceteri Didymei, M **99** θαλείη(ι) fere Ω: ἑταίρη (cf. ρ 271) Eust.γρ **100** πειρηθέωμεν Bekker, -θῶμεν Ω: πειρήσωμεν t. – cf. ad X 381, Ω 53 **103** παλαιμοσύνη(ι) Ar G H P: παλαισμ- Ps Ω*. – v. ad Ψ 701 ἅλματι van Leeuwen cl. 128 **105** κρέμασε(ν) Arab Ω (-σαν F): δῆσεν Arph. – cf. ad 67 **109** ἕσπετο Pa: ἕ(σ)π- Ω*. – v. Il. praef. xvii πουλὺς Mc Eust.: πολὺς Ω* (πολλὺσ G) **113** Πρωρεύς 397 Ω* (-ωι- Kirchhoff): Πρωτεύς F τ' add. Schwartz **114** et Ἀμφιάλος et Ἀμφιάλος prob. Hdn Πολυμήλου t **116** ὃς 397 M: θ' ὃς Ω* **117** Λαοδάμαντα 397c Ω*: -μέδοντα 397a M, cf. ad η 170 **119** θ' om. G P U, fort. recte Ἅλιος tamquam lectionem communem agn. Hdn, Ω: Ἁλίος Ptol (ad 370) **120** μὲν πρῶτον H P

τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος, οἳ δ' ἅμα πάντες
καρπαλίμως ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο·
τῶν δὲ θέειν ὄχ' ἄριστος ἔην Κλυτόνηος ἀμύμων.
ὅσσον τ' ἐν νειῶι οὖρον πέλει ἡμιόνοιϊν,
τόσσον ὑπεκπροθέων λαοὺς ἵκεθ', οἳ δ' ἐλίποντο.
οἳ δὲ παλαιμοσύνης ἀλεγεινῆς πειρήσαντο·
τῆι δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους.
ἅλματι δ' Ἀμφίαλος πάντων προφερέστατος ἦεν·
δίσκωι δ' αὖ πάντων πολὺ φέρτατος ἦεν Ἐλατρεύς,
πὺξ δ' αὖ Λαοδάμας, ἀγαθὸς πάϊς Ἀλκινόοιο.
    αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρέν' ἀέθλοις,
τοῖς δ' ἄρα Λαοδάμας μετέφη πάϊς Ἀλκινόοιο·
    "δεῦτε, φίλοι, τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα, εἴ τιν' ἄεθλον
οἶδέ τε καὶ δεδάηκε. φυήν γε μὲν οὐ κακός ἐστιν
μηρούς τε κνήμας τε καὶ ἄμφω χεῖρας ὕπερθεν
αὐχένα τε στιβαρὸν μέγα τε σθένος· οὐδέ τι ἥβης
δεύεται, ἀλλὰ κακοῖσι συνέρρηκται πολέεσσιν.
οὐ γὰρ ἐγώ γέ τί φημι κακώτερον ἄλλο θαλάσσης
ἄνδρά γε συγχεῦαι, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς εἴη."
    τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
"{Λαοδάμα, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες.}
αὐτὸς νῦν προκάλεσσαι ἰὼν καὶ πέφραδε μῦθον."
    αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσ' ἀγαθὸς πάϊς Ἀλκινόοιο,

124 sch Ψ 431c **125** (ὑπ.) ApS 160.30; Hsch. υ 299 **127**b EtG α 1041/EtM α 1633; (ἀπ.) ApS 38.18; Hsch. α 5921 **133** (– ἐρ.) ApD Adv. 142.18, 143.29; Epm. α 17; EtM α 890 **134**b–**135** (– χ.) sch A 115 **134**b–**135**a sch ζ 152 **135** Eudoc. 688 **136** (οὐδέ –)–**137** (δ.) Porph. ad Θ 1 **137** (συν.) ApS 146.33; Hsch. σ 2537 **138–139** Stob. 4.17.1 **139** (σ.) ApS 147.1; Hsch. σ 2199

124 τ' t Ω*: δ' G **125** δὲ λίποντο P **126** παλαιμοσύνης H P: παλαισμ- Ω*. – cf. ad 103 **128** προφερέστατος Z Ω*: -έστερος F: πολὺ φέρτατος U (ex 129) **129** πολὺ φέρτατος 397ᶜ Ω*: προφερέστατος 397ᵃ G P U, -έστερος F (ex 128) **132** ṭοιςδαρ̣α̣ 397: τοῖσ ⟦ιδ'⟧ ἄρα H: τοῖς ἄρα Ω* **133** ἀέθλων F, ἀέθλον P **138** γὰρ ἔγωγέ τί (sive ἔγωγ' ἔτι) φημι g^V Ω: μὲν γάρ τί πού ἐστι t **139** γε g^V Ω*: τε F H B fort. εἴηι, cf. ad I 245, Σ 88 **141** ad hunc v. (non 142) scholia praebet H in mg. sin. οὔτε Ἀρίσταρχος οὔτε Ἀριστοφάνης οὔτε Ζηνόδοτος ἐπίστανται τοῦτον τὸν στίχον, in mg. dext. οὗτος ὁ στίχος ἐν ταῖς Ἀρισταρχείαις οὐ φέρεται Λαοδάμα v. ad 153

στῆ ῥ᾽ ἐς μέσσον ἰὼν καὶ Ὀδυσσῆα προσέειπεν·
    "δεῦρ᾽ ἄγε καὶ σύ, ξεῖνε πάτερ, πείρησαι ἀέθλων,
εἴ τινά που δεδάηκας· ἔοικε δέ σ᾽ ἴδμεν ἀέθλους·
οὐ μὲν γὰρ μέζον κλέος ἀνέρος, ὄφρα κ᾽ ἔησιν,
ἤ᾽ ὅ τι ποσσίν τε ῥέξηι καὶ χερσὶν ἑῆισιν.
ἀλλ᾽ ἄγε πείρησαι, σκέδασον δ᾽ ἀπὸ κήδεα θυμοῦ.
σοὶ δ᾽ ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἀλλά τοι ἤδη
νηῦς τε κατείρυσται καὶ ἐπαρτέες εἰσὶν ἑταῖροι."
    τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
"Λαοδάμα, τί με ταῦτα κελεύετε κερτομέοντες;
κήδεά μοι καὶ μάλλον ἐνὶ φρεσὶν ἤ περ ἄεθλοι,
ὃς πρὶν μὲν μάλα πόλλ᾽ ἔπαθον καὶ πόλλ᾽ ἐμόγησα,
νῦν δὲ μεθ᾽ ὑμετέρηι ἀγορῆι νόστοιο χατίζων
ἧμαι λισσόμενος βασιλῆά τε πάντά τε δῆμον."
    τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Εὐρύαλος ἀπαμείβετο νείκεσέ τ᾽ ἄντην·
"οὐ γάρ σ᾽ οὐδέ, ξεῖνε, δαήμονι φωτὶ ἐΐσκω
ἄθλων, οἷά τε πολλὰ μετ᾽ ἀνθρώποισι πέλονται,
ἀλλὰ τῶι, ὅς θ᾽ ἅμα νηῒ πολυκλήϊδι θαμίζων,
ἀρχὸς ναυτάων, οἵ τε πρηκτῆρες ἔασιν,
φόρτου τε μνήμων καὶ ἐπίσκοπος ἧσιν ὁδαίων
κερδέων θ᾽ ἁρπαλέων· οὐδ᾽ ἀθλητῆρι ἔοικας."
    τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
"ξεῖν᾽, οὐ καλὸν ἔειπες· ἀτασθάλωι ἀνδρὶ ἔοικας.
οὕτως οὐ πάντεσσι θεοὶ χαρίεντα διδοῦσιν
ἀνδράσιν, οὔτε φυὴν οὔτ᾽ ἂρ φρένας οὔτ᾽ ἀγορητύν.

145 Hdn ad A 302 **147–148** Eudoc. 844–845 **147** Zonar. Lex. 621 **148** cf. Iul. Epist. 22.389c **149**b ApS 142.23 **153** (– κελ.) sch Σ 285b^2 (Did u.v.) **154** Ath. 181f **159–160** (ἄθλ.) sch θ 133 **162–163**a + **164**a Max. Tyr. 39.1 **162**b sch Soph. Ant. 1036 **163** sch Ar. Nub. 623b; **163**a ApS 165.1; Epm. φ 38; **163**b Hdn ad K 38; Epm. ε 159; (ὁδ.) ApS 118.26; Hsch. ο 60 **164**a Hsch. α 7392 **167–168** Eudoc. 990–991

144 στῆ Ω: βῆ M^{γρ} **147** μεῖζον tt Ω κ᾽ ἔησιν Zonar.: κεν ἧ(ι)σιν t* Z Ω. – cf. ad 580 **153** Λαοδάμα Ar 397 tt Ω: -δαμαν Knight. – cf. Il. praef. xxxiv sq. **158** νείκεσέ τ᾽ ἄντην fere Ω: φώνησέν τε M^{γρ} **161** ἀλλά τωι B θ᾽ ἅμα Ω*: θαμὰ h15 G^{s} H^{γρ} M^{c} B: μάλα G πολυκλήϊδι Hdn P: -κληῖδι vel -κληΐδι Ω*. – cf. ad B 175 **163** ἐπίσκοπος Ar tt Z Ω: ἐπίστροφος Arph ἧ(ι)σιν tt Ω*: εἶσιν H^{γρ} P^{a} ὁδαίων tt sch Z Ω* G^{γρ}: ἑταίρων Hdn (t) G H^{s} P^{γρ} **166** ἔειπας 397^{s} G H P M

ἄλλος μὲν γάρ τ᾽ εἶδος ἀκιδνότερος πέλει ἀνήρ,
ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει, οἳ δέ τ᾽ ἐς αὐτόν
τερπόμενοι λεύσσουσιν· ὃ δ᾽ ἀσφαλέως ἀγορεύει
αἰδοῖ μειλιχίηι, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν,
ἐρχόμενον δ᾽ ἀνὰ ἄστυ θεὸν ὣς εἰσορόωσιν.
ἄλλος δ᾽ αὖτ᾽ εἶδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν,
ἀλλ᾽ οὔ οἱ χάρις ἀμφὶ περιστέφεται ἐπέεσσιν·
ὡς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπές, οὐδέ κεν ἄλλως
οὐδὲ θεὸς τεύξειε, νόον δ᾽ ἀποφώλιός ἐσσι.
ὤρινάς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
εἰπὼν οὐ κατὰ κόσμον. ἐγὼ δ᾽ οὐ νῆϊς ἀέθλων
ὡς σύ γε μυθεῖαι, ἀλλ᾽ ἐν πρώτοισιν ὀΐω
ἔμμεναι, ὄφρ᾽ ἥβηι τε πεποίθεα χερσί τ᾽ ἐμῆισιν.
νῦν δ᾽ ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι· πολλὰ γὰρ ἔτλην
ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.
ἀλλὰ καὶ ὧς, κακὰ πολλὰ παθών, πειρήσομ᾽ ἀέθλων·
θυμοδακὴς γὰρ μῦθος, ἐπώτρυνας δέ με εἰπών."
ἦ ῥα, καὶ αὐτῶι φάρει ἀναΐξας λάβε δίσκον
μέζονα καὶ πάχετον, στιβαρώτερον οὐκ ὀλίγον περ
ἤ᾽ οἵωι Φαίηκες ἐδίσκεον ἀλλήλοισιν.

169–173 Gal. Protrept. 8 = Scr. min. i.115.6 Marq. **169–170** (– στ.) [Plut.] Hom. 2.140.2 **169**a + **174**b ApS 21.14 **169** (εἶδ. –)–**173** Luc. Dial. 49.23 **170–173** Aristid. Or. 28.40 **170** (– στ.) ApS 146.10; Hermog. Id. 371.5 R.; Ath. 674f; (στ.) Hsch. σ 1797 **170–171**, **173** Cent. Par. 38.11b–13 **171**b D.H. Rhet. 11.8 **172**a Hermog. Id. 371.5 R.; Olymp. in Gorg. 143.14 W. **173** D.H. Rhet. 7.4; Plut. Mor. 1098f; Max. Tyr. 26.9; Eudoc. 516 **176** (– ἀρ.) Aristid. Or. 28.40; EtG α 1184/EtM α 1796; (ἀρ.) ApS 44.16; Hsch. α 7232 **179** (ν. ἀ.) EtM α 604.13; (ν.) ApS 116.16; Hsch. ν 460 **181** (ὄφρ᾽ –) Porph. ad Θ 1 **182** Eudoc. 839; **182**a Orio 20.35 (Philox.. fr. 451); EtG α 1515 **183** (= Ω 8) Polyb. 12.27.11; **183**b Hdn ad β 434; EtM 667.44; (πεί.) ApS 129.22 **185**a Epm. δ 72; sch E 493; (θ.) Hsch. θ 885 **186** Cent. Par. 34.23; (καὶ –) Nic ad Λ 421; (λ. δ.) [Ammon.] Diff. 132

170 ἀλλὰ tt* Ω: τοῦ δὲ Hermog. **172** (= Hes. Th. 92) om. Cent. H^{a}: habent 142 397 w47 tt* Z Ω* μετὰ δὲ πρέπει 142 tt* Ω: μέγα δ᾽ ἐμπρέπει Aristid. **174** αὖτ᾽ 142$^{a?}$ Ω*: αὖ 142^{c}? F **182** ἔχομαι t* Z Ω: ἄχομαι (cf. σ [256], τ 129) EtG **183** πειρῶν F^{a}; v. ad Ω 8 **187** μείζονα Z Ω περ G M U Eust.: τε Ω*: γε G^{s}

τόν ῥα περιστρέψας ἧκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρός,
βόμβησεν δὲ λίθος· κατὰ δ᾽ ἔπτηξαν ποτὶ γαίηι
Φαίηκες δολιχήρετμοι, ναυσικλυτοὶ ἄνδρες,
λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς· ὃ δ᾽ ὑπέρπτατο σήματα πάντων
ῥίμφα θέων ἀπὸ χειρός. ἔθηκε δὲ τέρματ᾽ Ἀθήνη
ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα, ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν·
"καί κ᾽ ἀλαός τοι, ξεῖνε, διακρίνειε τὸ σῆμα
ἀμφαφόων, ἐπεὶ οὔ τι μεμιγμένον ἐστὶν ὁμίλωι,
ἀλλὰ πολὺ πρῶτον. σὺ δὲ θάρσει τόνδέ γ᾽ ἄεθλον·
οὔ τις Φαιήκων τόν γ᾽ ἵξεται οὐδ᾽ ὑπερήσει."
ὣς φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
χαίρων, οὕνεχ᾽ ἑταῖρον ἐνηέα λεῦσσ᾽ ἐν ἀγῶνι.
καὶ τότε κουφότερον μετεφώνεε Φαιήκεσσιν·
"τοῦτον νῦν ἐφίκεσθε, νέοι· τάχα δ᾽ ὕστερον ἄλλον
ἥσειν ἠὲ τοσοῦτον ὀΐομαι ἠ᾽ ἔτι μάσσον.
τῶν δ᾽ ἄλλων ὅτινα κραδίη θυμός τε κελεύει,
δεῦρ᾽ ἄγε πειρηθήτω, ἐπεί μ᾽ ἐχολώσατε λίην,
ἢ πὺξ ἠὲ πάληι ἢ καὶ ποσίν, οὔ τι μεγαίρω,
πάντων Φαιήκων, πλήν γ᾽ αὐτοῦ Λαοδάμαντος·
ξεῖνος γάρ μοι ὅδ᾽ ἐστί· τίς ἂν φιλέοντι μάχοιτο;
ἄφρων δὴ κεῖνός γε καὶ οὐτιδανὸς πέλει ἀνήρ,

189–190 Eudoc. 2186, 2188 **189** sch Pind. Ol. 10.87b **190** sch Pind. Isth. 1.36a; **190**a ApS 52.23, 143.27; [Ammon.] Diff. 132; sch Ψ 826c; sch Pind. Ol. 10.86a; (β.) Hsch. β 790 **190**b–**191** sch Pind. Ol. 10.87c **191** sch DThr 455.21; (δολ.) ApS 59.32; Hsch. δ 2147; **191**b (al.) Epm. ν 46 **192**b Arn ad Ψ 843 **194**a sch Ξ 136c[1] **195** ApS 21.30, 141.6; sch Ar. Plut. 48d; (ἀλ.) Hsch. α 2763 **198** EtG 148 M.; (οὔ τις ὑπ.) sch Ψ 886c **200** sch P 204 **201** Porph. Hom. 89.13 Sod., unde sch A 105b[1] **202** (– νέ.) Porph. Hom. 90.3 Sod. **203** (ἠὲ τ. –) EtG α 1303/EtM α 1959; (τ. –) Hdn ii.942.23; (μ.) ApS 110.6; Hsch. μ 342 **206** (– ποσίν) Plut. Mor. 639c **208**a sch Δ 377b **209** Eudoc. 1369, 1413; (ἄφρ.) + **209**b–**210** Iul. Or. 2.96b

192 ὑπαὶ M B Eust.; cf. ad M 462 ὑπέρπτατο P^{r} Ω*: ὑπέρβαλε (Ψ 843) t P^{a}? σήματα (Ψ 843) t Z Ω: βήματα quidam ap. sch πάντων t Ω* $P^{γρ}$: πάντα F H P Eust. – cf. ad Ψ 843 **193** ὑπὸ F B **197** γ᾽ H^{a} P M U Eust.: τ᾽ Ω* **198** τόν γ᾽ (nov. Did) Ω* M^{r} (cf. 202): τόδε γ᾽ Ar: τόνδ᾽ t H^{c}, τόδ᾽ H^{a}: τό γ᾽ P^{a} **200** Ἐνηέα Zoilus ap. t **201** μετεφώνεε 399 t Z H P U: -νει Ω* **202** ἐφίκεσθε t H^{2} Eust.^{γρ}: ἀφ- Z Ω **203** ἠὲ t: ἢ Ω τοσοῦτον Ω*: τοσσ- H^{s} B μάσσον Hdn disertim G^{a} F: μᾶσσον Ω* **209** ἀνήρ Ω*: ἀνδρῶν U

ὅς τις ξεινοδόκωι ἔριδα προφέρηται ἀέθλων
δήμωι ἐν ἀλλοδαπῶι· ἕο δ᾽ αὐτοῦ πάντα κολούει.
τῶν δ᾽ ἄλλων οὔ πέρ τιν᾽ ἀναίνομαι οὐδ᾽ ἀθερίζω,
ἀλλ᾽ ἐθέλω ἴδμεν καὶ πειρηθήμεναι ἄντην.
πάντα γὰρ οὐ κακός εἰμι μετ᾽ ἀνδράσιν, ὅσσοι ἄεθλοι·
εὖ μὲν τόξον οἶδα ἐΰξοον ἀμφαφάασθαι·
πρῶτός κ᾽ ἄνδρα βάλοιμι ὀϊστεύσας ἐν ὁμίλωι
ἀνδρῶν δυσμενέων, εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἑταῖροι
ἄγχι παρασταῖεν καὶ τοξαζοίατο φωτῶν.
οἶος δή με Φιλοκτήτης ἀπεκαίνυτο τόξωι
δήμωι ἔνι Τρώων, ὅτε τοξαζοίμεθ᾽ Ἀχαιοί.
τῶν δ᾽ ἄλλων ἐμέ φημι πολὺ προφερέστατον εἶναι,
ὅσσοι νῦν βροτοί εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.
ἀνδράσι δὲ προτέροισιν ἐριζέμεν οὐκ ἐθελήσω,
οὔθ᾽ Ἡρακλῆϊ οὔτ᾽ Εὐρύτωι Οἰχαλιῆϊ,
οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων.
τώ ῥα καὶ αἶψ᾽ ἔθανεν μέγας Εὔρυτος, οὐδ᾽ ἐπὶ γῆρας
ἵκετ᾽ ἐνὶ μεγάροισι· χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων
ἔκτανεν, οὕνεκά μιν προκαλίζετο τοξάζεσθαι.
δουρὶ δ᾽ ἀκοντίζω ὅσον οὐκ ἄλλός τις ὀϊστῶι.
οἴοισιν δείδοικα ποσὶν μή τίς με παρέλθηι
Φαιήκων· λίην γὰρ ἀεικελίως ἐδαμάσθην
κύμασιν ἐν πολλοῖς, ἐπεὶ οὐ κομιδὴ κατὰ νῆα

211b ApD Pron. 46.21, 80.7; Hdn ad I 342; (κ.) Hsch. κ 3378 **212** ApS 12.18; Porph. ad K 67 sqq.; (– ἀν.) ApS 32.1 **214–218** Aristid. Or. 28.42 **215–216**a Porph. ad α 262 **215** sch Soph. Phil.1056; **215**a sch Θ 93a[1] **219** ApS 65.10, 94.8; sch Ψ 859; (– ἀπ.) sch N 313–314 **221** cf. Porph. ad α 262 **222** Eudoc. 2 **223–224** (– Εὐ.) cf. Philod. De bono rege xxxv 24; Alex. Fig. 16.29 **223** Dio Prus. 36.28; Procl. in Alc. I 147.22; **223**b sch X 349c[1] **225** sch α 70c **229** Strab. 10.1.13; Aristid. Or. 28.42; sch M 267–268, Ψ 859; sch Arat. 27 (77.14 Mart.); **229**a sch Θ 93a[1] **232**b–**233**a ApS 71.24; Choer. in Thd. ii.340.20; (– ἦεν) Epm. ε 156 **232**b Phot. Lex. ε 2230

210 προφέρηται ἀέθλων 399 Ω: προφέρησι βαρεῖαν t: προφέρεισιν ἀέθλων g^{V} **211** δ᾽ ApD F H P: τ᾽ 399 t* Z Ω* **215** τόξων H^{a} P: τόξον γ᾽ vel τόξων … ἐϋξόων Hartel Hom. St. III 76–77 **220** ὅτε 399 Ω*: ὅθι H P U **221** προφερέστατον 63 399 t G F: -έστερον Ω*. – cf. ad 128, 129 **230** παρέλθη(ι) 63 399 Ω*: -θοι H^{s} P^{s} U **231** γὰρ 400^{c} Ω: περ 400^{a}

ἧεν ἐπηετανός· τώ μοι φίλα γυῖα λέλυνται.”
 ὣς ἔφαθ’· οἳ δ’ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆι.
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 “ξεῖν’, ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα μεθ’ ἡμῖν ταῦτ’ ἀγορεύεις,
ἀλλ’ ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν φαινέμεν, ἥ τοι ὀπηδεῖ,
χωόμενος ὅτι σ’ οὗτος ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι παραστάς
νείκεσεν, ὡς ἂν σὴν ἀρετὴν βροτὸς οὔ τις ὄνοιτο,
ὅς τις ἐπίσταιτο ἧισι φρεσὶν ἄρτια βάζειν·
ἀλλ’ ἄγε νῦν ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα καὶ ἄλλωι
εἴπηις ἡρώων, ὅτε κεν σοῖς ἐν μεγάροισιν
δαινύηι παρὰ σῆι τ’ ἀλόχωι καὶ σοῖσι τέκεσσιν,
ἡμετέρης ἀρετῆς μεμνημένος, οἷα καὶ ἡμῖν
Ζεὺς ἐπὶ ἔργα τίθησι διαμπερὲς ἐξ ἔτι πατρῶν.
οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμὲν ἀμύμονες οὐδὲ παλαισταί,
ἀλλὰ ποσὶ κραιπνῶς θέομεν καὶ νηυσὶν ἄριστοι,
αἰεὶ δ’ ἡμῖν δαίς τε φίλη κίθαρις τε χοροί τε
εἵματά τ’ ἐξημοιβὰ λοετρά τε θερμὰ καὶ εὐναί.
ἀλλ’ ἄγε, Φαιήκων βητάρμονες ὅσσοι ἄριστοι,
παίσατε, ὥς χ’ ὁ ξεῖνος ἐνίσπηι οἷσι φίλοισιν
οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγινόμεθ’ ἄλλων
ναυτιλίηι καὶ ποσσὶ καὶ ὀρχηστυῖ καὶ ἀοιδῆι.

236–237 Eudoc. 1084–1085 **236** ApS 49.25; (ἀχ.) Hsch. α 8827 **237** (– φ.) EtM α 1761 **244** (– μ.) Eudoc. 1379 **245** (ἐξ –) Epm. π 136 **246–248** (– φ.) + **249**a sch θ 102 **246–247** (– θέ.) Plut. Mor. 98f, 639d **246** (– ἀμ.) + **248** (– φ.) Plut. Mor. 1087b; **246**a Arn ad Ψ 621 **248–249** Ath. 336b, 513c; Eudoc. 119–120; sch θ 383 **248** Porph. ad ν 119 (Hcld. Pont. fr. 175 W.); sch θ 100; (– κίθ. τε) Ath. 16d (unde Suda α 4402) **249** Did ad ξ 521; ApS 28.22; Plut. Mor. 20a; Iul. Misop. 342d **250** Strab. 10.3.21; (βητ.) ApS 51.16; Hsch. β 587; EtG β 108/EtM β 136 **251** Choer. in Thd. ii.155.13; **251**a sch Ar. Ran. 388

233 γοῦνα U **236** μεθ’ 400 t* Ω: παρ’ ApS **237** ἀλλ’ ἐθέλεις 400 Ω: αλλα θελεις 399 **240** ἐπίσταιτο (= Ξ 92) 399 (-στετο) 400 Ω*: -σταται F H^{s} U: -σταίη Z $M^{γρ}$ **241** ἄλλοις H^{s} $P^{γρ}$ **242** οἷς B **243** δαινύη(ι) 400 Ω, ναινυη 399: δαινύεαι Knight: δαίνυαι Schulze QE 331, cf. Chantr. I 458 (-υσαι mallem) **248** φίλη 399 401 tt* Ω: μέλει Hcld. sive Porph., qui etiam καὶ ᾠιδαί pro χοροί τε **249** τ’ 399 401 tt G M U Eust.: δ’ Ω* **250** ἀλλ’ ἄγε 399 400 M B U, ἀλλά γε Ω*: δεῦτ’ ἄγε t **251** παίσατε Ar 399 400 tt sch Z Ω*: παίξατε F: παίσατον Zen

Δημοδόκωι δέ τις αἶψα κιὼν φόρμιγγα λίγειαν
οἰσέτω, ἥ που κεῖται ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν."
    ὣς ἔφατ' Ἀλκίνοος θεοείκελος· ὦρτο δὲ κῆρυξ
οἴσων φόρμιγγα γλαφυρὴν δόμου ἐκ βασιλῆος.
αἰσυμνῆται δὲ κριτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέσταν
δήμιοι, οἳ κατ' ἀγῶνα ἔϋ πρήσσεσκον ἕκαστα,
λείηναν δὲ χορόν, καλὸν δ' ηὔρυναν ἀγῶνα.
κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων φόρμιγγα λίγειαν
Δημοδόκωι· ὃ δ' ἔπειτα κί' ἐς μέσον· ἀμφὶ δὲ κοῦροι
πρωθῆβαι ἵσταντο, δαήμονες ὀρχηθμοῖο,
πέπληγον δὲ χορὸν θεῖον ποσίν. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν, θαύμαζε δὲ θυμῶι.
    αὐτὰρ ὃ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν
ἀμφ' Ἄρεος φιλότητος ἐϋστεφάνου τ' Ἀφροδίτης,
ὡς τὰ πρῶτ' ἐμίγησαν ἐν Ἡφαίστοιο δόμοισιν
λάθρηι· πολλὰ δ' ἔδωκε, λέχος δ' ἤισχυνε καὶ εὐνήν
Ἡφαίστοιο ἄνακτος. ἄφαρ δέ οἱ ἄγγελος ἦλθεν
Ἥλιος, ὅ σφ' ἐνόησε μιγαζομένους φιλότητι.
Ἥφαιστος δ' ὡς οὖν θυμαλγέα μῦθον ἄκουσεν,

258 ApS 18.4; Porph. ad K 67 sqq.; (– ἐνν.) sch Eur. Med. 19; (αἰσ.) Hsch. α 2143 **259** Eudoc. 1860 **260** Porph. Hom. 107.11 Sod.; EtM α 224; **260**a Orio 165.6 (Philox. fr. 207); Hsch. λ 519; EtG λ 178/EtM 562.13; **260**b ApS 79.18; Lex. Cant. 10.5; (εὔρ.) Hsch. ε 7143 **262–263**a cf. Ath. 15d **264** (– ποσίν) Did ad B 264; EtM 813.51; **264**a sch Φ 363e **264** (αὐ. –)–**265** Ath. 181e **265** (– ποδ.) Erot. μ 1; Luc. Dial. 45.13; Porph. Hom. 53.4 Sod.; Epm. σ 19; EtGud 506.27 Stz.; sch A.R. 3.1018; (μαρμ.) ApS 110.1; Hsch. μ 303/4 **266–270**a Clem. Protr. 59.1 **266** [Hdt.] Vit. Hom. 26; **266**b [Plut.] Hom. 2.147.2 **267–268** Hclt. Alleg. 69.4 **267** EtM α 2192; **267**a Ath. 192d; **267**b ApS 48.26; Hsch. α 8772 **268**b? Choer. in Thd. ii.349.6 **270**b–**271** (Ἥλ.) ApS 48.21 **270**b EtM α 2145 **271**a Epm. in A 1 B^{1a}; (Ἥλ.) Hsch. η 371

259 ἀγῶνα 401 Ω*: -νας t H^{c} P^{c} M B U Eust. ἕκαστα t Ω*: ἅπαντα 401 B **260** καλὸν 401^{s} tt Ω: θειον (ex 264) 401^{t} ηὔρυναν van Leeuwen: εὔρ- 401 tt Z Ω **262** κοῦροι t Ω: παιδες 401 **266–369** ath. quidam, def. Apio (sch Ar. Pac. 778); pro genuinis habuerunt οἱ χωρίζοντες et Ar (Arn ad Φ 416) **266** ἀνεβάλλετο tt Z Ω*: ἀναβ- H^{a}? P **267** Ἄρεος tt* Ω*: Ἄρεως Clem. H^{a} P^{a} M: Ἄρεω EtM. – cf. ad T 47 φιλότητος tt* Ω*: -τητα Ath.^{vl} G **268** πρῶτ' ἐμίγησαν Hclt.^{vl} Ω*: πρῶτα μ- tt* G F U Tz Eust. ἐπ' Ἡφαίστοιο θύρησιν Choer. (si huc spectat) **269** δὲ δῶκε G M

βῆ ῥ᾽ ἴμεν ἐς χαλκεῶνα κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων,
ἐν δ᾽ ἔθετ᾽ ἀκμοθέτωι μέγαν ἄκμονα, κόπτε δὲ δεσμούς
ἀρρήκτους ἀλύτους, ὄφρ᾽ ἔμπεδον αὖθι μένοιεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε δόλον κεχολωμένος Ἄρει,
βῆ ῥ᾽ ἴμεν ἐς θάλαμον, ὅθι οἱ φίλα δέμνια κεῖτο,
ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ ἑρμῖσιν χέε δέσματα κύκλωι ἁπάντηι·
πολλὰ δὲ καὶ καθύπερθε μελαθρόφιν ἐξεκέχυντο
ἠΰτ᾽ ἀράχνια λεπτά, τά τ᾽ οὔ κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο
οὐδὲ θεῶν μακάρων· περὶ γὰρ δολόεντα τέτυκτο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα δόλον περὶ δέμνια χεῦεν,
εἴσατ᾽ ἴμεν ἐς Λῆμνον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
ἥ οἱ γαιάων πολὺ φιλτάτη ἐστὶν ἁπασέων.
οὐδ᾽ ἀλαοσκοπιὴν εἶχε χρυσήνιος Ἄρης·
ὡς ἴδεν Ἥφαιστον κλυτοτέχνην νόσφι κιόντα,
βῆ δ᾽ ἰέναι πρὸς δῶμα περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο
ἰχανόων φιλότητος ἐϋστεφάνου Κυθερείης.
ἣ δὲ νέον παρὰ πατρὸς ἐρισθενέος Κρονίωνος
ἐρχομένη κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζεθ᾽· ὃ δ᾽ εἴσω δώματος ἤιει
ἔν τ᾽ ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν·
"δεῦρο, φίλη, λέκτρονδε τραπείομεν εὐνηθέντε·
οὐ γὰρ ἔθ᾽ Ἥφαιστος μεταδήμιος, ἀλλά που ἤδη

273 (χ.) ApS 167.12; Hsch. χ 73 **274** (κ. –)–**275**a sch N 360; (κ. –) ApS 57.31 **275**a sch θ 340 **276–277** Eudoc. 1792–1793 **278–280** Aristid. Quint. 2.17 **279** sch χ 239; (μελ.) ApS 110.30; Hsch. μ 626 **280** Dio Prus. 80.7; **280**a EtG α 1107/EtM α 1722 **283**a EtGud 433.20 Stf. **285** EtG α 398/EtM α 763 **288** Epm. AO ii.386.24; EtM 478.44; **288**a EtGud 285.59 Stz.; (ἰχ.) Hsch. ι 1135; Choer. Orth. 222.6 **292–294** EtGud 397.6 Stz. **292** (– τρ.) Epm. δ 67

273 ῥ᾽ Ω*: δ᾽ B **276** δόλον t Ω*: λόχον G^{c} **277** δέμνια κεῖτο 402 t G H^{a} P U Eust.: δέμνι᾽ ἔκ- Ω* **280** τ᾽ B: γ᾽ M Eust.: κ᾽ t Ω* **284** ἐστὶ(ν) ἁπασέων G^{c} F H P: ἔσκεν ἁπασέων M B U: ἔπλετο πασέων $H^{γρ}$ $P^{γρ}$, ἔπλετο πάντων G^{a}. – cf. ad α 70 **285** ἀλαοσκοπιὴν Ω*: parox. G F^{a} H^{a} P. – cf. ad K 515 **286** ὡς δ᾽ F νόσφιν ἐόντα F **287** ἰέναι U Eust.: ἴμεναι Ω* **288** ἰχανόων Hsch. $EtM^{γρ}$: ἰσχ- tt* Z Ω. – cf. ad P 572, Ψ 300; A. Benaissa ad P.Oxy. 5103.8 Κυθερείης tt Z Ω*: Ἀφροδίτης (ex 267) G^{a} $P^{γρ}$ **290** ἤ(ι)ει Z G^{s} F^{s} Ω*: εἴη G F P^{a}, εἴῃ U: ἤιεν Nauck. – cf. ad K 286 **292** φίλη tt Ω* $P^{γρ}$: γύναι H P εὐνηθέντε t $G^{c?}$ P^{c} Eust.: -ες Z Ω*. – cf. ad Γ 441, Ξ 314 **293** μεταδήμιος Z Ω: καταδ- t

οἴχεται ἐς Λῆμνον μετὰ Σίντιας ἀγριοφώνους.”
ὣς φάτο· τῆι δ’ ἀσπαστὸν ἐείσατο κοιμηθῆναι.
τὼ δ’ ἐς δέμνια βάντε κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ δεσμοί
τεχνήεντες ἔχυντο πολύφρονος Ἡφαίστοιο,
οὐδέ τι κινῆσαι μελέων ἦν οὐδ’ ἀναεῖραι.
καὶ τότε δὴ γίνωσκον, ὅ τ’ οὐκέτι φυκτὰ πέλοντο.
ἀγχίμολον δέ σφ’ ἦλθε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
αὖτις ὑποστρέψας πρὶν Λήμνου γαῖαν ἱκέσθαι·
Ἠέλιος γάρ οἱ σκοπιὴν ἔχεν εἶπέ τε μῦθον.
ἔστη δ’ ἐν προθύροισι, χόλος δέ μιν ἄγριος ἥιρει·
σμερδαλέον δ’ ἐβόησε γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσιν·
“Ζεῦ πάτερ ἠδ’ ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
δεῦθ’, ἵνα ἔργ’ ἀγέλαστα καὶ οὐκ ἐπιεικτὰ ἴδησθε,
ὡς ἐμὲ χωλὸν ἐόντα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
αἰὲν ἀτιμάζει, φιλέει δ’ ἀΐδηλον Ἄρηα,
οὕνεχ’ ὃ μὲν καλός τε καὶ ἀρτίπος, αὐτὰρ ἐγώ γε
ἠπεδανὸς γενόμην. ἀτὰρ οὔ τί μοι αἴτιος ἄλλος,
ἀλλὰ τοκῆε δύω, τὼ μὴ γείνασθαι ὄφελλον.
ἀλλ’ ὄψεσθ’, ἵνα τώ γε καθεύδετον ἐν φιλότητι
εἰς ἐμὰ δέμνια βάντες, ἐγὼ δ’ ὁρόων ἀκάχημαι.
οὐ μέν σφεας ἔτ’ ἔολπα μίνυνθά γε κειέμεν οὕτως,
καὶ μάλα περ φιλέοντε· τάχ’ οὐκ ἐθελήσετον ἄμφω

294 ApS 141.27; EtG α 656/EtM α 1087; sch A.R. 1.608; (ἀγρ.) sch Θ 96 **295** Eudoc. 1608 **296–298** (– ἦν) Athenag. Leg. 21 **296** (– κατ.) sch Pind. Isth. 8.45a **296** (ἀμφὶ –)–**297** EtG α 1350/EtM α 2019; EtGud 226.4 Stf.; (– **297**a) sch Pind. Isth. 4.52e; sch Ar. Ran. 106b **298** Eudoc. 700, 1882 **299** Eudoc. 1885 **306–307** cento in sch DThr 480.21 **306**b Hclt. Alleg. 2.5 **307** ApS 4.21; EtM 224.44 **308–309** Athenag. Leg. 21 **309** (ἀΐδ. Ἄ.) EtM α 580 **310** ApD Pron. 49.25; (– ἀρτ.) ApS 42.22 **311**b–**312** sch Hes. Th. 927b **312** Epm. γ 31; **312**a sch E 875c, Ξ 338c **313** (– καθ.) EtM 646.27 **314**a Epm. ε 190 **315**a ApD Pron. 100.28

294 μετὰ tt* Ω: κατὰ ApS **299** φυκτὰ t Ω: φευκτὰ Z πέλοντο H M[a] B: -ονται H[s] Ω*: -οιτο Rhi **301** Λῆμνον P[a] M Eust. **303** βῆ δ’ ἴμεναι πρὸς δῶμα φίλον τετιημένος ἦτορ (= β 298) add. F[2] H[m] **307** ἔργ’ ἀγέλαστα ApS sch[H] Eust.[γρ]: ἔργα γελαστὰ Ar Hdn t* Z sch[Z] Ω: utrumque agn. EtM ἴδησθε tt Ω*: ἴδητε G U, -ηστε P[c] **310** ἀρτίπο(υ)ς tt Ω* (proparox. F U): ἄλκιμος P[γρ] **314** βάντες t Ω*: βάντε (cf. 296) M[c] u.v. **315** σφεας H[c], σφέας P: σφας (vel σφᾶς, σφὰς) t Ω* κειέμεν Z Ω*: κεισέμεν F B

εὕδειν, ἀλλά σφωε δόλος καὶ δεσμὸς ἐρύξει,
εἰς ὅ κέ μοι μάλα πάντα πατὴρ ἀποδῶσιν ἔεδνα
ὅσσα οἱ ἐγγυάλιξα κυνώπιδος εἵνεκα κούρης,
οὕνεκά οἱ καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ οὐκ ἐχέθυμος.”
ὣς ἔφαθ᾽· οἳ δ᾽ ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
ἦλθε Ποσειδάων γαιήοχος, ἦλθ᾽ ἐριούνης
Ἑρμείας, ἦλθεν δὲ ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
θηλύτεραι δὲ θεαὶ μένον αἰδοῖ οἴκοι ἑκάστη.
ἔσταν δ᾽ ἐν προθύροισι θεοὶ δωτῆρες ἑάων·
ἄσβεστος δ᾽ ἄρ᾽ ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν
τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος Ἡφαίστοιο.
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
“οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα· κιχάνει τοι βραδὺς ὠκύν,
ὡς καὶ νῦν Ἥφαιστος ἐὼν βραδὺς εἷλεν Ἄρηα
ὠκύτατόν περ ἐόντα θεῶν οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
χωλὸς ἐών, τέχνῃσι· τὸ καὶ μοιχάγρι᾽ ὀφέλλει.”
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἑρμῆν δὲ προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
“‘Ἑρμεία, Διὸς υἱέ, διάκτορε, δῶτορ ἑάων,

317 (ἀλλά –) EtM 282.28; sch Opp. H. 2.117; (ἀλλά – δεσμ.) Hdn ad K 546 **318** Hdn ad A 129 **324** Clem. Protr. 33.7 **325**b Arn ad O 138; Choric. 223.7; Procl. in Remp. i.167.13; Olymp. in Gorg. 65.22 W.; Ammon. CAG iv(3).3.15; Elias CAG xviii(1).16.23; David CAG xviii(2).17.5; Choer. Orth. 191.18; Epm. θ 33, π 174, AO ii.366.4; Suda ε 3734; EtG α 1466 (Philox. fr. 388); EtM 294.12, 307.33; EtGud 390.20, 493.24 Stf.; Excerpta philos. An. Par. iv.406.4; Lex. π. πνευμάτων 218 Valck.; sch Π 185c, Ω 527–528b, μ 290; sch Aesch. Sept. 720–1c/721c; sch DThr 339.3; (δ. ἑ.) ApS 61.21; Hclt. Alleg. 2.5; Luc. Dial. 23.18, 67.3; [Plut.] Hom. 2.137.3; Dion. Alex. ap. Eus. PE 14.27.8; (δ.) Hsch. δ 2754 **326** v. ad A 599 **329–332** Ath. 511b **329** Plut. Mor. 19d; Elias CAG xviii(1).225.8; **329**a ApS 43.9; Porph. ad θ 267; Hsch. α 7138; Procl./sch Hes. Op. 311–312; EtM α 1763; sch Z 162b; sch Thuc. 3.39.3 **331** Dio Prus. 80.7 **332** (μοιχ.) ApS 113.17; Hdn ad Ξ 509; Hsch. μ 1558 **335** Anon. P. Derv. xxvi 4; sch DThr 234.12; (δ. ἑ.) sch B 103, Π 185c (Philox. fr. 388); EtG α 1466

318 ἀποδῶ(ι)σιν t G M Eust.: -δώσει Ω* **321** ποτὶ Ω*: κατὰ G **324** θεαὶ t Ω*: θεοὶ H^a P **325** δ᾽ ἐν προθύροισι Ω* H^γρ P^γρ: δὲ πρ- F Eust.: δ᾽ ἐνὶ θύρῃσι H P (cf. ad κ 220) ἐάων G F^2 H^c B U; cf. ad Ω 528 **332** τὸ t H^s P U^γρ Eust.: τῷ Ω* **333–342** ἐν ἐνίοις ἀντιγράφοις οἱ δέκα στίχοι οὐ φέρονται διὰ τὸ ἀπρέπειαν ἐμφαίνειν· νεωτερικὸν γὰρ τὸ φρόνημα **335** om. G Ἑρμεία Διὸς t* Ω: Ἑρμῆ Μαιάδος P. Derv. (w 11) ἐάων H^c B

ἦ ῥά κεν ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις κρατεροῖσι πιεσθείς
εὕδειν ἐν λέκτροισι παρὰ χρυσῆι Ἀφροδίτηι;”
τὸν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα διάκτορος Ἀργειφόντης·
“αἲ γὰρ τοῦτο γένοιτο, ἄναξ ἑκατηβόλ’ Ἄπολλον·
δεσμοὶ μὲν τρὶς τόσσοι ἀπείρονες ἀμφὶς ἔχοιεν,
ὑμεῖς δ’ εἰσορόωιτε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι,
αὐτὰρ ἐγὼν εὕδοιμι παρὰ χρυσῆι Ἀφροδίτηι.”
ὣς ἔφατ’· ἐν δὲ γέλως ὦρτ’ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
οὐδὲ Ποσειδάωνα γέλως ἔχε, λίσσετο δ’ αἰεί
Ἥφαιστον κλυτοεργὸν ὅπως λύσειεν Ἄρηα,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“λῦσον· ἐγὼ δέ τοι αὐτὸν ὑπίσχομαι, ὡς σὺ κελεύεις,
τείσειν αἴσιμα πάντα μετ’ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.”
τὸν δ’ αὖτε προσέειπε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
“μή με, Ποσείδαον γαιήοχε, ταῦτα κέλευε·
δειλαί τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγύαι ἐγγυάασθαι.
πῶς ἂν ἐγώ σε δέοιμι μετ’ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
εἴ κεν Ἄρης οἴχοιτο χρέος καὶ δεσμὸν ἀλύξας;”
τὸν δ’ αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
““Ἥφαιστ’, εἴ περ γάρ κεν Ἄρης χρείως ὑπαλύξας
οἴχηται φεύγων, αὐτός τοι ἐγὼ τάδε τείσω.”
τὸν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
“οὐκ ἔστ’ οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι.”
ὣς εἰπὼν δεσμὸν ἀνίει μένος Ἡφαίστοιο.
τὼ δ’ ἐπεὶ ἐκ δεσμοῖο λύθεν, κρατεροῦ περ ἐόντος,
αὐτίκ’ ἀναΐξαντε ὃ μὲν Θρήικηνδε βεβήκει,

336–337 (εὕ.) Porph. ad Ξ 200; sch θ 340 **340** ApS 29.19; Porph. ad Ξ 200; (– ἀπ.) Plut. Mor. 365c; (ἀμφ. ἔ.) Hsch. α 4109 **351** Plut. Mor. 164c; [Plut.] Hom. 2.151.1; Clem. Str. 1.61.3; Macr. Sat. 5.16.6 **352**a EtM 250.13, 256.22, 291.3; (δέ.) ApS 57.30; Hsch. δ 646 **358** Hdn i.553.14; Elias CAG xviii(1).53.21 **359** Apio 220.19 **360–362**a ApS (h16) i 9

340 τόσσοι tt* Ω: τόσσον ApS ἀμφὶς tt Z Ω* $P^{γρ}$: ἐντὸς P **342** ἐγὼν Ω*: ἐγὼ F H^{a} P **343** ἀθανάτοισι Ω: (ὦρτο) μακάρεσσι (ex 326) $H^{γρ}$ **344** ἔχε Ω: εἷλεν (ἕλε Cobet) $M^{γρ}$ **346** fort. spurius **348** τείσειν Von der Mühll: τίσ Z Ω **352** δέοιμι…θεοῖσιν tt Z Ω*: φέριστε … δέοιμι B: πῶς ἂν ⟨σ’⟩ εὐθύνοιμι Ar **353** χρέος Ω*: χρέως F B Eust. **355** χρεῖος Z H^{c} M U. – cf. ad γ 367 **356** τείσω Von der Mühll: τίσω Z Ω **359** δεσμὸν (Ar? cf. sch 355) G H^{s}: -ῶν (Did?) t Ω* **361** ἀναΐξαντε Ω*: -ες h16 Z F^{a} H^{a} P^{a} M δ’ ἐβεβήκει H P M U

ἡ δ᾽ ἄρα Κύπρον ἵκανε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
ἐς Πάφον· ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις.
ἔνθα δέ μιν Χάριτες λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίωι
ἀμβρότωι, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας,
ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσαν ἐπήρατα, θαῦμα ἰδέσθαι.
ταῦτ᾽ ἄρ᾽ ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
τέρπετ᾽ ἐνὶ φρεσὶν ἧισιν ἀκούων ἠδὲ καὶ ἄλλοι
Φαίηκες δολιχήρετμοι, ναυσικλυτοὶ ἄνδρες.
Ἀλκίνοος δ᾽ Ἅλιον καὶ Λαοδάμαντα κέλευσεν
μουνὰξ ὀρχήσασθαι, ἐπεί σφισιν οὔ τις ἔριζεν.
οἳ δ᾽ ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἕλοντο
πορφυρέην, τήν σφιν Πόλυβος ποίησε δαΐφρων,
τὴν ἕτερος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα
ἰδνωθεὶς ὀπίσω, ὃ δ᾽ ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ᾽ ἀερθείς
ῥηϊδίως μεθέλεσκε πάρος ποσὶν οὖδας ἱκέσθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σφαίρηι ἀν᾽ ἰθὺν πειρήσαντο,
ὠρχείσθην δὴ ἔπειτα ποτὶ χθονὶ πουλυβοτείρηι
ταρφέ᾽ ἀμειβομένω· κοῦροι δ᾽ ἐπελήκεον ἄλλοι
ἑσταότες κατ᾽ ἀγῶνα, πολὺς δ᾽ ὑπὸ κόμπος ὀρώρει.
δὴ τότ᾽ ἄρ᾽ Ἀλκίνοον προσεφώνεε δῖος Ὀδυσσεύς·
"Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
ἠμὲν ἀπείλησας βητάρμονας εἶναι ἀρίστους,
ἠδ᾽ ἄρ᾽ ἑτοῖμα τέτυκτο· σέβας μ᾽ ἔχει εἰσορόωντα."
ὣς φάτο· γήθησεν δ᾽ ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·

362–363 sch[D] E 422, unde EtM 546.36; (– ἐς Π.) Arn ad Ξ 284; sch Pind. Nem. 9.1a; sch Soph. El. 45 **362**a + **363** (ἐς Π.) sch Θ 47–48b, ι 39; (Κ. ἵκ. ἐς Π.) sch Ξ 230 **363** (ἔνθα –)–**364** Aristid. Quint. 2.17 **366** (εἵμ. –) Eudoc. 1741 **370** (– Λα.) Epm. α 270; **370**a Hdn ad E 39 **371**a Polyb. Fig. 106.7; (μ.) ApS 113.33; Hsch. μ 1733 **372–376** Arethas ad Pl. Theaet. 146a **375** Eudoc. 1884 **379**a(b) Ath. 15c; **379**b ApS 71.19; sch A 473b[1]; (ἐπ.) Hsch. ε 4386 **382** (Ἀ. π. –) EtG α 1173/EtM α 1792 **383–384**a + **385** (γήθ. –) sch θ 383 **383** ApS 38.3

363 δέ (ut Hymn. Ven. 59) t* sch Ω: τε Aristid. S. – cf. ad Θ 48, N 21, ν 107 **370** Ἅλιον Hdn Ω*: Ἀλίον Ptol U. – cf. ad 119 κέλευε P[a] **378** ὠρχείσθην F M[s]: ὀρχείσθην H[c] B Eust.: ὀρχήσθην G H[a] P U: ὠρχήσθην M **379** ἀμειβομένω Z Ω: -όμενοι t (Eust.) **380** ἑσταότες Z F P[c] M: ἑσταῶτες G H P[a] U: ἑστεῶτες Ar? – cf. ad Ω 701 κόμπος Ω*: δοῦπος G P[γρ] U, nov. Eust.

“κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες.
ὁ ξεῖνος μάλα μοι δοκέει πεπνυμένος εἶναι·
ἀλλ’ ἄγε οἱ δῶμεν ξεινήϊον, ὡς ἐπιεικές.
δώδεκα γὰρ κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες
ἀρχοὶ κραίνουσι, τρεισκαιδέκατος δ’ ἐγὼ αὐτός·
τῶν οἱ ἕκαστος φᾶρος ἐϋπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα
καὶ χρυσοῖο τάλαντον ἐνείκατε τιμήεντος.
αἶψα δὲ πάντα φέρωμεν ἀολλέα, ὄφρ’ ἐνὶ χερσίν
ξεῖνος ἔχων ἐπὶ δόρπον ἴηι χαίρων ἐνὶ θυμῶι.
Εὐρύαλος δέ ἑ αὐτὸς ἀρεσσάσθω ἐπέεσσιν
καὶ δώρωι, ἐπεὶ οὔ τι ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν.”
ὣς ἔφαθ’· οἳ δ’ ἄρα πάντες ἐπήινεον ἠδ’ ἐκέλευον,
δῶρα δ’ ἄρ’ οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος.
τὸν δ’ αὖτ’ Εὐρύαλος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
“Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
τοιγὰρ ἐγὼ τὸν ξεῖνον ἀρέσσομαι, ὡς σὺ κελεύεις.
δώσω οἱ τόδ’ ἄορ παγχάλκεον, ὧι ἔπι κώπη
ἀργυρέη, κολεὸν δὲ νεοπρίστου ἐλέφαντος
ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιον ἔσται.”
ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει ξίφος ἀργυρόηλον,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε· ἔπος δ’ εἴ πέρ τι βέβακται
δεινόν, ἄφαρ τὸ φέροιεν ἀναρπάξασαι ἄελλαι.
σοὶ δὲ θεοὶ ἄλοχόν τ’ ἰδέειν καὶ πατρίδ’ ἱκέσθαι
δοῖεν, ἐπεὶ δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχεις.”
τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

388 Eudoc. 1129; sch θ 383 **390–391** [Plut.] Hom. 2.182.3 **390** Arn ad Υ 84; Cent. Par. 40.59 **391**b sch Β 567; (τρισκ.) Hdn ad Ο 678 **392** (φ. –)–**393** (– ἐν.) sch Ψ 269a^1 **393** (τιμ.) ApS 153.15; Hsch. τ 905 **396** ApD Synt. 191.6; **396**a id. Pron. 37.30; [Arcad.] 144.11 (Hdn i.560.4) **399** Cent. Par. 6.1 **408–409** Plut. Mor. 1010b **408**b–**409** sch A.R. 1.1334c **408**b Epm. α 262; EtG β 290/EtM β 361; (βέβ.) ApS 51.2; Hsch. β 402

390 βασιλῆες ἀριπρεπέες κατὰ δῆμον Arn (t) **391** τρεισκαιδέκατος M, praefert Eust.: τρισκ- tt Ω*. – cf. ad τ 202 **394** ἀολλέα Z Ω*: -έες F M^a B **396** ἑ Ar Hdn tt Ω*: οἱ G: μιν U αὐτὸς Bentley: -ὸν Ar Hdn tt Ω **404** κολεὸν Ω*: κολεὸς M^a M^{γρ}, κολέος F, κουλεὸς Z H^{γρ} **408** βέβακται tt* sch Z Ω: λέλεκται Plut. **412** ita 404 Ω*: τὸν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς G

"καὶ σὺ φίλος μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν·
μηδέ τί τοι ξίφεός γε ποθὴ μετόπισθε γένοιτο
τούτου, ὃ δή μοι δῶκας ἀρεσσάμενος ἐπέεσσιν."
    ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισι θέτο ξίφος ἀργυρόηλον.
    δύσετό τ' ἠέλιος, καὶ τῶι κλυτὰ δῶρα παρῆεν,
καὶ τά γ' ἐς Ἀλκινόοιο φέρον κήρυκες ἀγαυοί·
δεξάμενοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο
μητρὶ πάρ' αἰδοίηι ἔθεσαν περικαλλέα δῶρα.
τοῖσιν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
ἐλθόντες δὲ καθῖζον ἐν ὑψηλοῖσι θρόνοισιν.
δή ῥα τότ' Ἀρήτην προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
    "δεῦρο, γύναι, φέρε χηλὸν ἀριπρεπέ', ἥ τις ἀρίστη·
ἐν δ' αὐτὴ θὲς φᾶρος ἐϋπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα.
ἀμφὶ δέ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἰήνατε, θέρμετε δ' ὕδωρ,
ὄφρα λοεσσάμενός τε ἰδών τ' εὖ κείμενα πάντα
δῶρα, τά οἱ Φαίηκες ἀμύμονες ἐνθάδ' ἔνεικαν,
δαιτί τε τέρπηται καὶ ἀοιδῆς ὕμνον ἀκούων.
καί οἱ ἐγὼ τόδ' ἄλεισον ἐμὸν περικαλλὲς ὀπάσσω
χρύσεον, ὄφρ' ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα
σπένδηι ἐνὶ μεγάρωι Διί τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν."
    ὣς ἔφατ'· Ἀρήτη δὲ μετὰ δμωιῆισιν ἔειπεν
ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν ὅττι τάχιστα.
αἳ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἔστασαν ἐν πυρὶ κηλέωι,
ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἑλοῦσαι.
γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ·
τόφρα δ' ἄρ' Ἀρήτη ξείνωι περικαλλέα χηλόν
ἐξέφερεν θαλάμοιο, τίθει δ' ἐνὶ κάλλιμα δῶρα,

417 Cent. Par. 6.2 **419–420** Eudoc. 294, 296 **424** (– ἀριπ.) EtG α 1184/EtM α 1796; (– φ.) Epm. δ 65 **426–428** (δῶρα) + **429** sch θ 383 **430** (τόδ' –) sch Ψ 269a[1] **431** Cent. Par. 6.6 **437**a EtM 222.1

419 ἀμύμονος t Ω* (cf. 118): -ονες F. – cf. ad Λ 692, Υ 231, Hes. Op. 656 **422** καθῖζον Bekker: κάθιζον Ω*: ἐκάθιζον G B **425** αὐτὴ sch[uv] T: -ῇ(ι) Ω. – cf. ad 441 **426–429** post 432 M B **427** τε ἰδών τ' Ω*: γε ἰδὼν H P (τ' add. H[2] P[c]) **429** ὕμνον t Ω: οἶμον Bentley, cf. Hymn. Merc. 451 v.l. **432** μεγάρωι Ω* P[s]: -οις H[a] P M **434** ὅττι τάχιστα Ω: καὶ λέβητα H[γρ], λέβητα P[γρ] (sc. ἠδὲ λέβητα, cf. ν 13) **435** ἔστασαν Eust.: ἵστασαν Ω* (H[r]): ἔστησαν M[r]. – cf. ad γ 182 **436** ἔχεαν P: ἔχεον G: ἔχευαν Ω*: χεῦαν Eust. – cf. ad Σ 347

ἐσθῆτα χρυσόν τε, τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν·
ἐν δ' αὐτὴ φᾶρος θῆκεν καλόν τε χιτῶνα.
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"αὐτὸς νῦν ἴδε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλον,
μή τίς τοι καθ' ὁδὸν δηλήσεται, ὁππότ' ἂν αὖτε
εὕδῃισθα γλυκὺν ὕπνον ἐὼν ἐν νηῒ μελαίνηι."
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
αὐτίκ' ἐπήρτυε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλεν
ποικίλον, ὅν ποτέ μιν δέδαε φρεσὶ πότνια Κίρκη.
αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμίη λούσασθαι ἀνώγει
εἰς ἀσάμινθον βάνθ'· ὃ δ' ἄρ ἀσπασίως ἴδε θυμῶι
θερμὰ λοέτρ', ἐπεὶ οὔ τι κομιζόμενός γε θάμιζεν,
ἐπεὶ δὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς ἠϋκόμοιο·
τόφρα δέ οἱ κομιδή γε θεῶι ὣς ἔμπεδος ἦεν.
τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμωιαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίωι,
ἀμφὶ δέ μιν χλαῖναν καλὴν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
ἔκ ῥ' ἀσαμίνθου βὰς ἄνδρας μέτα οἰνοποτῆρας
ἤϊε. Ναυσικάα δὲ θεῶν ἄπο κάλλος ἔχουσα
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
θαύμαζεν δ' Ὀδυσῆα ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶσα,
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"χαῖρε, ξεῖν', ἵνα καί ποτ' ἐὼν ἐν πατρίδι γαίηι
μνήσηι ἐμεῖ', ὅτι μοι πρώτηι ζωάγρι' ὀφέλλεις."
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

441 (– θῆκ.) sch θ 393 **443** ApD Pron. 78.27; **443**a + **444–445** sch ν 79; **443**a ApD Synt. 196.6, 269.7, Pron. 24.10; **443**b vel **447**b EtM 453.14 **444** (καθ' ὁ. δ.) sch θ 443 **447** (ἴη.) Hsch. ι 366 **448** (δ. φρ.) Epm. AO ii.358.18 **449** Ath. 178e; **449**a ApD Synt. 497.9; (αὐτ.) ApS 48.1; Hsch. α 8411; sch Ξ $167b^{1}$ **450** (ἀσπ. ἴδ.)–**451** (θ. λ.) sch θ 383 **451** (ἐπεὶ –)–**452** (– Κ.) sch ε 88 **451** (ἐπεὶ –) ApS 63.6; (ἐθάμ.) Hsch. ε 628 **452** ApD Coni. 245.19; sch Heph. 324.10; (– Κ.) Io. Alex. 172; Epm. ε 163 **453** Eudoc. 816; sch θ 451 **461–462** Eudoc. 1108–1109

441 αὐτὴ t F: -ῆ(ι) Ω*. – cf. 425 **444** καθ' tt Z F H P $M^{γρ}$ Eust.: μεθ' P^{s} Ω* **445** ἐὼν t^{vl} G H^{s} B U: ἰὼν t^{vl} Ω*. – cf. ad μ 264 **449** ἀνώγει H P M^{s}: ἄνωγεν t $H^{γρ}$ P^{s} Ω* **450** εἰς G M^{a}: ἔς ῥ' sch Ω* **451** κομιζόμενός t* sch Z Ω: κακιζ- ApS γε θάμιζεν Z Ω*: γ' ἐθάμ- tt G F **453** ἔμπεδος t* Ω*: -ον Eudoc. F^{a} P^{a} **459** ita Ω: ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν P^{m} **462** μνήση(ι) t Ω*: μνήσκη B ζωιάγρι' Ar (ad Σ 407)

“Ναυσικάα, θύγατερ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
οὕτω νῦν Ζεὺς θείη, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
οἴκαδέ τ’ ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι·
τώ κέν τοι καὶ κεῖθι θεῶι ὣς εὐχετοώιμην
αἰεὶ ἤματα πάντα· σὺ γάρ μ’ ἐβιώσαο, κούρη.”
ἦ ῥα, καὶ ἐς θρόνον ἶζε παρ’ Ἀλκίνοον βασιλῆα.
οἳ δ’ ἤδη μοίρας τ’ ἔνεμον κερόωντό τε οἶνον·
κήρυξ δ’ ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν,
Δημόδοκον λαοῖσι τετιμένον· εἷσε δ’ ἄρ’ αὐτόν
μέσσωι δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
δὴ τότε κήρυκα προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
νώτου ἀποπροταμών, ἐπὶ δὲ πλεῖον ἐλέλειπτο,
ἀργιόδοντος ὑός, θαλερὴ δ’ ἦν ἀμφὶς ἀλοιφή·
“κήρυξ, τῆ δή, τοῦτο πόρε κρέας, ὄφρα φάγησιν,
Δημοδόκωι· καί μιν προσπτύξομαι ἀχνύμενός περ·
πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοί
τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς, οὕνεκ’ ἄρά σφεας
οἴμας Μοῦσ’ ἐδίδαξε, φίλησε δὲ φῦλον ἀοιδῶν.”
ὣς ἄρ’ ἔφη· κήρυξ δὲ φέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν
ἥρωι Δημοδόκωι· ὃ δ’ ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῶι·
οἳ δ’ ἐπ’ ὀνείαθ’ ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
δὴ τότε Δημόδοκον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“Δημόδοκ’, ἔξοχα δή σε βροτῶν αἰνίζομ’ ἁπάντων.

467–468 ead. 1110–1111 **467** (καὶ –) Epm. κ 149 **468** (ἐβ.) ApS 51.20, 61.32; Hsch. β 623, ε 82 **470** Eudoc. 560; (– ἔν.) ApS 113.11; (κερ. –) Epm. ε 183 (Philox. fr. 667) **475** Porph. Il. 147.19 Schr. (Metrod. Lamps. DK 61.5); **475**a Hdn ad Π 669 (Philox. fr. 409); Ath. 14a **480** (τούνεκ’ –)–**481** Ath. 14c **483**a Arn ad Η 453; Choer. Orth. 257.34, in Thd. i.251.8; EtM 437.54; (ἥρωι) Suda η 556 **487** (ἔξ. –)–**488** Max. Tyr. 26.1; (ἔξ. –) Eudoc. 1112

467 καὶ κεῖθι tt Ω*: κἀκ- F M^c B U Eust. **468** μ’ ἐβιώσαο t* F U, με βι- P B Eust., utrumque Hsch.: μ’ ἐβιόσσαο ApS (qui et βιόσσαο) Z G H **469** ἶζε M, ἶζε P: ἵζε Ω* **470** τ’ F H^a P^c M: om. tt Ω* **471** δ’ Ω*: τ’ B U ἦλθε φέρων H (ex 261) **475** ἀπὸ πρὸ ταμών Hdn duce Philoxeno: ἄποπρο ταμών fort. Ptol fort. ἐλέλιπτο, cf. Il. praef. xxxii **480** τοὔνεκ’ t **481** οἴμας G H M^a B: οἴ- Ω* **483** ἥρωι pro disyllabo accepit Ar: ἥρῳ M, ἥρω F B, alterutrum Eust.: ἥρωϊ Ω*. – cf. ad ζ 303 **487** δὴ σὲ U

ἢ σέ γε Μοῦσ' ἐδίδαξε, Διὸς πάϊς, ἢ σέ γ' Ἀπόλλων·
λίην γὰρ κατὰ κόσμον Ἀχαιῶν οἶτον ἀείδεις,
ὅσσ' ἔρξάν τ' ἔπαθόν τε καὶ ὅσσ' ἐμόγησαν Ἀχαιοί,
ὥς τέ που ἢ' αὐτὸς παρεὼν ἢ' ἄλλου ἀκούσας.
ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον
δουρατέου, τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνηι,
ὅν ποτ' ἐς ἀκρόπολιν δόλον ἤγαγε δῖος Ὀδυσσεύς
ἀνδρῶν ἐμπλήσας, οἵ ῥ' Ἴλιον ἐξαλάπαξαν.
αἴ κεν δή μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξηις,
αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν,
ὡς ἄρα τοι πρόφρων θεὸς ὤπασε θέσπιν ἀοιδήν."
ὣς φάθ'· ὃ δ' ὁρμηθεὶς θεοῦ ἤρχετο, φαῖνε δ' ἀοιδήν,
ἔνθεν ἑλών, ὡς οἳ μὲν ἐϋσσέλμων ἐπὶ νηῶν
βάντες ἀπέπλειον πῦρ ἐν κλισίηισι βαλόντες
Ἀργεῖοι, τοὶ δ' ἤδη ἀγακλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
εἵατ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῆι κεκαλυμμένοι ἵππωι·
αὐτοὶ γάρ μιν Τρῶες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσαντο.
ὣς ὃ μὲν ἑστήκει, τοὶ δ' ἄκριτα πόλλ' ἀγόρευον
ἥμενοι ἀμφ' αὐτόν· τρίχα δέ σφισιν ἥνδανε βουλή,
ἠὲ διατμῆξαι κοῖλον δόρυ νηλέϊ χαλκῶι,
ἢ κατὰ πετράων βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρας,

488–490 Procl. in Remp. i.193.21 **488** sch DThr 112.1 **490** Eudoc. 1131 **491** ead. 1125 **492** + **494** Aristid. Quint. 2.10; **492** ApS 10.12; Plut. Mor. 20a; Aristid. Or. 36.64; Porph. ad θ 267 et Hom. 93.22 Sod. **493** (τὸν –) Polyaen. 1 proem. 9; Procl. in Remp. ii.317.16; sch τ 2; sch Lyc. 932 **494** (lacerum) Philod. De bono rege xxxix 2; sch^{pap} Z 257 (ii.125.13 E.) **496** Porph. Hom. 94.4 Sod. **497** Eudoc. 1121 **498** Cent. Par. 50.38 **499** (ὃ δ' –) sch A 1f^{1}; (ὁρμ. θ. ἤ.) Procl. in Remp. i.193.18 **502** (οἳ δ') + **503**a Epm. π 169 **505–513** Macr. Sat. 5.5.4 **505** Eudoc. 1748 **506**b EtGud 370.23 Stf. **507–508** (– β.) ApS 82.22 **507** (– δόρυ) Hsch. η 162; Phot. Lex. η 64; Suda η 117

488 Μοῦσ' ἐδίδαξε Procl. Ω*: Μοῦσα δίδ- t* G **492** ἄεισον tt* Ω: ἄειδε ApS **494** δόλον (nov. Did) Aristid. Ω: -ωι Arph Ar **495** ῥ' Ω*: om. Eust. **497** αὐτίκ' ἐγὼ F H P: αὐτίκα καὶ t H$^{\gamma\rho}$ Ω* **499** ἤρχετο tt Ω*: ἤρξατο G δ'^{2} 111 t Ω*: τ' F B U **500** ἑλὼν Z Ω: ἐλῶν Bergk Gr. Lit. I 434 **505** ἑστήκει G H^{a}: εἱστ- tt Ω*: γρ. διχῶς Eust. – cf. ad Δ 329, σ 344 **506** ἀμφ' αὐτόν t Ω* P$^{\gamma\rho}$: ἄγχ' αὐτοῦ (ex 95 = 534) H P **507** διατμῆξαι (nov. Did) tt Z Ω: διαπλῆξαι Ar. – cf. ad Λ 146 **508** (om. F) ἄκρας 112 406 t Ω*: ἄκρης H P^{a} U

ἠ' ἐάαν μέγ' ἄγαλμα θεῶν θελκτήριον εἶναι,
τῆι περ δὴ καὶ ἔπειτα τελευτήσεσθαι ἔμελλεν·
αἶσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι, ἐπὴν πόλις ἀμφικαλύψηι
δουράτεον μέγαν ἵππον, ὅθ' εἵατο πάντες ἄριστοι
Ἀργείων Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
ἤειδεν δ' ὡς ἄστυ διέπραθον υἷες Ἀχαιῶν
ἱππόθεν ἐκχύμενοι, κοῖλον λόχον ἐκπρολιπόντες·
ἄλλον δ' ἄλληι ἄειδε πόλιν κεραϊζέμεν αἰπήν,
αὐτὰρ Ὀδυσσῆα προτὶ δώματα Δηϊφόβοιο
βήμεναι ἠΰτ' Ἄρηα σὺν ἀντιθέωι Μενελάωι.
κεῖθι δὴ αἰνότατον πόλεμον φάτο τολμήσαντα
νικῆσαι καὶ ἔπειτα διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.
 ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
τήκετο, δάκρυ δ' ἔδευεν ὑπὸ βλεφάροισι παρειάς.
ὡς δὲ γυνὴ κλαίησι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα,
ὅς τε ἑῆς προπάροιθε πόλιος λαῶν τε πέσησιν
ἄστει καὶ τεκέεσσιν ἀμύνων νηλεὲς ἦμαρ·
ἣ μὲν τὸν θνήισκοντα καὶ ἀσπαίροντ' ἐσιδοῦσα
ἀμφ' αὐτῶι χυμένη λίγα κωκύει, οἳ δέ τ' ὄπισθεν
κόπτοντες δούρεσσι μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμους
εἴρερον εἰσανάγουσι, πόνον τ' ἐχέμεν καὶ ὀϊζύν,
τῆς δ' ἐλεεινοτάτωι ἄχεϊ φθινύθουσι παρειαί·
ὣς Ὀδυσεὺς ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν.
ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ' ἠδ' ἐνόησεν
ἥμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν.

511–512a Aristid. Quint. 3.26 **511** ApS 15.21; **511**a Hsch. α 2095 **512** (δ.) sch Eur. Tro.14 **515**a ‘Trypho i’ Trop. 199.19 **517–518** Did ad δ 276 **517**b–**518**a sch X 227 **519**a Epm. κ 149 **523**a sch A 349b **529**a ApS 64.13; Epm. in A 4^{2}; (εἴρ.) ApS 92.24; Hsch. ε 1015, ι 874; EtM 303.2 **530** Porph. Hom. 126.5 Sod.; Eudoc. 2175

509 ἠ' ἐάαν t F H^{a}? P: ἠὲ ἐᾶν Ω* ἢ 400 **513** Ἀργείων t U: Ἀργεῖοι Ω*. – cf. ad δ 273 **517** προτὶ Z Ω*: ποτὶ tt P^{a} Eust. **522** δ' ἔδευεν Z Ω*: δὲ δεῦεν G **524** προπάροιθε (cf. B 811, Φ 567) Ω* H^{γρ}: πρόσθε H P πόλιος Ω* M^{s}: πόληος F M B U: ‘an πόλεος?’ Bekker. – v. ad B 811 **525** τεκέεσσιν Ar Ω: ὤρεσσιν Callistr cl. E 486 **526** ἀσπαίροντ' ἐσιδοῦσα Ω* P^{γρ}: -οντα ἰδοῦσα P **529** εἴρερον tt* Z Ω: et ἴρερον agn. ApS, utrumque praebet Hsch. **534** (= 95) om. U, post 535 fert G, damn. Knight

αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·
"κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Δημόδοκος δ' ἤδη σχεθέτω φόρμιγγα λίγειαν·
οὐ γάρ πως πάντεσσι χαριζόμενος τάδ' ἀείδει.
ἐξ οὗ δορπέομέν τε καὶ ὤρορε θεῖος ἀοιδός,
ἐκ τοῦ δ' οὔ πω παύσατ' ὀϊζυροῖο γόοιο
ὁ ξεῖνος· μάλα πού μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν.
ἀλλ' ἄγ' ὃ μὲν σχεθέτω, ἵν' ὁμῶς τερπώμεθα πάντες,
ξεινοδόκοι καὶ ξεῖνος, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτω·
εἵνεκα γὰρ ξείνοιο τάδ' αἰδοίοιο τέτυκται,
πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τά οἱ δίδομεν φιλέοντες.
ἀντὶ κασιγνήτου ξεῖνός θ' ἱκέτης τε τέτυκται
ἀνέρι, ὅς τ' ὀλίγον περ ἐπιψαύηι πραπίδεσσιν.
τὼ νῦν μηδὲ σὺ κεῦθε νοήμασι κερδαλέοισιν
ὅττί κέ σ' εἴρωμαι· φάσθαι δέ σε κάλλιόν ἐστιν.
εἴπ' ὄνομ' ὅττι σε κεῖθι κάλεον μήτηρ τε πατήρ τε
ἄλλοί θ' οἳ κατὰ ἄστυ καὶ οἳ περιναιετάουσιν·
οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμός ἐστ' ἀνθρώπων,
οὐ κακὸς οὐδὲ μὲν ἐσθλός, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται,
ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται ἐπεί κε τέκωσι τοκῆες.
εἰπὲ δέ μοι γαῖάν τε τεὴν δῆμόν τε πόλιν τε,
ὄφρα σε τῆι πέμψωσι τιτυσκόμεναι φρεσὶ νῆες·
οὐ γὰρ Φαιήκεσσι κυβερνητῆρες ἔασιν,
οὐδέ τι πηδάλι' ἐστί, τά τ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν,
ἀλλ' αὐταὶ ἴσσασι νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν,
καὶ πάντων ἴσσασι πόλις καὶ πίονας ἀγρούς

537 (σχ.) ApS 148.9; Hsch. σ 2971 **544** Eudoc. 2001 **546** Cent. Par. 40.37; (– ξ.) Arn ad Φ 75 **547** (ἐπ.) ApS 74.34; Hsch. ε 5445 **550–555** Eudoc. 1098–1099, 1101–1104, **551** etiam 517 **550** sch Heph. 321.11

538 πω G **539** ὤρορε 65 Ω: ὤρετο H^{s} **540** γόοιο 65 Ω*: πόνοιο M^{c} **541** (om. G) μάλα 65^{s} Ω*: μέγα 65^{t} $H^{γρ}$ M **543** οὕτω (cf. γ 358) Ω*, -ως Eust.: ἐστί (ex 549) $H^{γρ}$ **545** οι ss. μιν 65 **547** ἐπιφαύ͜η(ι) 65 Ω*, -ψαύει Z G P^{c} M Eust.: -ψαύσηι tt **548** νυν Cobet Misc. 393 **549** ἐστιν Ω*: οὕτω (ex 543) H^{c} P^{s} inter **550–551** et **552–555** compilatos praebet Eudoc. 1100 οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι παλαιφάτου οὐδ' ἀπὸ πέτρης (= τ 163); huncine hic interpolatum invenit? **550** κάλεον sic tt Ω **554** τοκῆες t Ω: γονῆες $H^{γρ}$ **556** πέμπωσι M B U Eust. **559** ἴσσασι T^{c}: ἴσασι Ω **560** ἴσσασι G: ἴσασι Ω* πόλις Bekker: πόλιας fere Ω (πόληας H^{a} P^{a} M^{a}). – cf. Il. praef. xxxiv

ἀνθρώπων, καὶ λαῖτμα τάχισθ’ ἁλὸς ἐκπερόωσιν
ἠέρι καὶ νεφέληι κεκαλυμμέναι· οὐδέ ποτέ σφιν
οὔτέ τι πημανθῆναι ἔπι δέος οὔτ’ ἀπολέσθαι.
ἀλλὰ τόδ’ ὥς ποτε πατρὸς ἐγὼν εἰπόντος ἄκουσα
Ναυσιθόου, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων’ ἀγάσασθαι
ἡμῖν, οὕνεκα πομποὶ ἀπήμονές εἰμεν ἁπάντων·
φῆ ποτε Φαιήκων ἀνδρῶν εὐεργέα νῆα
ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδέϊ πόντωι
ῥαίσεσθαι, μέγα δ’ ἧμιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν.
ὣς ἀγόρευ’ ὁ γέρων· τὰ δέ κεν θεὸς ἢ τελέσειεν
ἤ κ’ ἀτέλεστ’ εἴη, ὥς οἱ φίλον ἔπλετο θυμῶι.
ἀλλ’ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ὅππηι ἀπεπλάγχθης τε καὶ ἅς τινας ἵκεο χώρας
ἀνθρώπων, αὐτούς τε πόλις τ’ εὖ ναιετοώσας,
ἠμὲν ὅσοι χαλεποί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
οἵ τε φιλόξεινοι καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.
εἰπὲ δ’ ὅ τι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἔνδοθι θυμῶι
†Ἀργείων Δαναῶν† ἠδ’ Ἰλίου οἶτον ἀκούων.
τὸν δὲ θεοὶ μὲν τεῦξαν, ἐπεκλώσαντο δ’ ὄλεθρον
ἀνθρώποις, ἵν’ ἔησι καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδή.
ἦ τίς τοι καὶ πηὸς ἀπέφθιτο Ἰλιόθι πρό
ἐσθλὸς ἐών, γαμβρὸς ἢ πενθερός, οἵ τε μάλιστα
κήδιστοι τελέθουσι μεθ’ αἷμά τε καὶ γένος αὐτῶν;

563 Eudoc. 508, 1455 **566** Cent. Par. 13.21 **576** Cent. Par. 1.52 **577** Eudoc. 2194; **577**a sch ι 13 **581–583** Poll. 3.7 **582** (πενθ.) Hsch. π 1398

563 οὔτ’ t Ω*: οὐδ’ H **564–571** ath. Ar **564** τόδ’ Ω*: τό γ’ F ἐγὼ||| H **565** ἀγάσασθαι “αἱ εἰκαιότεραι” Ω*: -σεσθαι Ar Z G: ἀγάασθαι T. – cf. ad ν 173, ubi Did διὰ τοῦ σ ἀγάσασθαι (‘nisi quis pertendat legendum διὰ τοῦ ε ἀγάσεσθαι’ Porson) **566** ἀπήμονες t Z Ω: ἀμύμονες H^{s} **567** εὐεργέα Ω*: περικαλλέα M B U. – cf. ad ν 175 **569** ῥαίσεσθαι Ω*: -σασθαι H^{γρ}: -σέμεναι (ν 177) Z H P^{γρ} M Eust. πόλει Ω (cf. ad ζ 9): πόλιν H^{s} M^{s}. – cf. ad ν 152, 177, 183 ἀμφικαλύψειν Z F H^{a} P^{c} B Eust.: -ψαι Ω*. – cf. ad ν 177 **574** πόλις Bekker: πόλιάς G M^{c} B U, πόληας M^{a}: πόλεις Ω*. – cf. ad 560 ναιεταώσας Z Ω*: -τοώσας B. – cf. ad α 404, Z 415 **577** θυμῶ(ι) t Ω* P^{s}: -όν P **578** Ἀργείων cf. Θ 353 v.l.: ἡρώων Bekker: fort. ἀργαλέον **580** ἵν’ ἔησι Bentley: ἵνα ἦ(ι)σι Ω* (cf. ad 147): -ιν ἅπασι … ἀοιδήν F **581** ἀπέφθιτο t Z Ω*: ἀπώλετο F **583** αὐτῶν t sch G H^{γρ} P Eust.: ἀνδρῶν P^{γρ} M^{r} Ω*

ἤ τίς που καὶ ἑταῖρος ἀνὴρ κεχαρισμένα εἰδώς,
ἐσθλός; ἐπεὶ οὐ μέν τι κασιγνήτοιο χερείων
γίνεται, ὅς κεν ἑταῖρος ἐὼν πεπνυμένα εἴδηι."

ι τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
"Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
ἤτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
τοιοῦδ' οἷος ὅδ' ἐστί, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν.
οὐ γὰρ ἐγώ γέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι
ἤ' ὅτ' ἂν εὐφροσύνη μὲν ἔχηι κάτα δῆμον ἅπαντα,
δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ
ἥμενοι ἑξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
σίτου καὶ κρειῶν, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
οἰνοχόος φορέησι καὶ ἐγχείηι δεπάεσσιν.
τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι·
σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο στονόεντα
εἴρεσθ', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στοναχίζω.
τί πρῶτόν τοι ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω,
κήδε' ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ Οὐρανίωνες;
νῦν δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὄφρα καὶ ὑμεῖς

ι 2a (al.) sch DThr 560.25 **3–4** inscr. ap. Strab. 14.1.41 **3** (κ. –) sch θ 383 **5–11** [Plut.] Hom. 2.150.2; Ath. 513b, cf. 512d **5–6** + **8–11** Luc. Dial. 33.10 **5–7** Eratosth. ap. Ath. 16d; Ath. 192c **5–6** Ath. 40d; Hermog. Id. 371.20 R.; Stob. 2.7.3e; Cent. Par. 34.16–17; (– ἔχηι) Arn ad O 86 **5** Stob. 2.7.3c; EtM 750.41; EtGud 524.49 Stz.; sch θ 383 **6–11** Alcid. in Cert. Hom. et Hes. 7 **6–10** Procl. in Remp. i.129.21 **6–7** + **11** Hclt. Alleg. 79.4 **7–8**a Arist. Pol. 1338a29 **7** Eudoc. 573 **8**b–**10** Pl. Resp. 390a **8**b–**10**a Dio Prus. 66.10; Max. Tyr. 1.3 **11** cf. Pl. l.c.; Max. Tyr. 22.1; Eudoc. 1374 **12–13** Plut. Mor. 630e **12** (– ἐπ.) ApS 71.22 **14** Iul. Or. 8.244c; Himer. Or. 36.14; Eudoc. 1126; cf. Luc. Dial. 36.1 **16** (ὄφρα –)–**17** (εἴδ.) ApS 63.25

584 τίς που F H Eust.: πού τις Ω* κεχαρισμένα sch g^{V} Ω* $H^{γρ}$: πεπνυμένα (ex 586) H **585** μέν τι H B U Eust.: μέν τοι g^{V} Ω*: μέν ⟨πού⟩ τι Hoffmann Qu. Hom. I 73 (cl. P 446; ad synizesin cf. τ 314, υ 227, N 777, contra ε 364) **586** εἰδῆ(ι) g^{V} Z Ω **ι 4** αὐδήν Strab. Ω: -η inscr. **6** ὅτ' ἂν w17 tt Ω*: ὅτ' (sc. ἐϋφρ-) H P Mª Eust. κατὰ δῆμον ἅπαντα w17 tt* Ω: κακότητος ἀπούσης Eratosth. **8** δὲ πλήθωσι fere tt* Z Ω: πλεῖαι ὦσι Pl. **9** δ' ἐκ tt* Ω*: δὲ $[Plut.]^{vl}$ Luc. Max. M B U **10** φορέησι tt*: παρέχησι Ath.: προχέησι Max. Procl. **13** στοναχίζω F^{s} H^{s} B: στεν- t Ω*. – v. Il. praef. xxxv **14** τοι Ω*: τι Himer. H^{s} M^{c}, τί U^{c}: τί δ' tt* (cf. Or. Sib. 3.197, Anth. Gr. 16.96.1): om. B ὑστάτιον καταλέξω tt Ω*: ὕστατον ἐξονομήνω G

εἴδετ᾽, ἐγὼ δ᾽ ἂν ἔπειτα, φυγὼν ὕπο νηλεὲς ἦμαρ,
ὑμῖν ξεῖνος ἔω καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων.
εἶμ᾽ Ὀδυσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν
ἀνθρώποισι μέλω, καί μεο κλέος οὐρανὸν ἵκει·
ναιετάω δ᾽ Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ᾽ ὄρος αὐτῆι
Νήριτον εἰνοσίφυλλον, ἀριπρεπές· ἀμφὶ δὲ νῆσοι
πολλαὶ ναιετάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλῃσιν,
Δουλίχιόν τε Σάμη τε καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος·
αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτη εἰν ἁλὶ κεῖται
πρὸς ζόφον, αἳ δέ τ᾽ ἄνευθε πρὸς ἠῶ τ᾽ ἠέλιόν τε.
τρηχεῖ᾽, ἀλλ᾽ ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὔ τι ἐγώ γε
ἧς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
ἦ μέν μ᾽ αὐτόθ᾽ ἔρυκε Καλυψὼ δῖα θεάων,
ὣς δ᾽ αὔτως Κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροισιν
Αἰαίη δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
ἀλλ᾽ ἐμὸν οὔ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.
ὡς οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος οὐδὲ τοκήων
γίνεται, εἴ περ καί τις ἀπόπροθι πίονα οἶκον

19–20 Philod. De bono rege xxxix 5; Aristid. Or. 28.43; Polyaen. 1 proem. 8; Aristid. Quint. 2.10 **19**a Choer. in Thd. ii.27.8; sch K 250 **20**b Epm. ι 37 **21–22** (– ἀρ.) Strab. 10.2.11 **21–22**a Arn ad O 193; Suda τ 1039 **22** (νῆσοι)–**23** Arn ad B 626 **24** (ὑλ. Ζ.) Diom. GL i.430.10; St. Byz. ζ 8 **25–26** Strab. 1.2.20; sch Dion. Per. 500 **25** Strab. 10.2.12 **26** id. 1.2.28, 10.2.12; Cent. Par. 40.19 **26**b sch B 48b **27–28** Matro fr. 1.57–58 O.–S. (parod.); Cic. ad Att. 2.11.2 **27** (– κ.) Favor. De fortuna 15; Max. Tyr. 23.1; Clem. Protr. 109.1; (ἀγ. κ.) Plut. Mor. 583d; (κ.) Luc. Dial. 11.10 **27** (οὔ –)–**28**a ApD Pron. 109.18 **29–33** [Plut.] Hom. 2.136.3 **32** ApS 13.17 **32**a EtG α 155/EtM α 399 **33** Cic. ad Att. 7.1.2 **34–36** Eudoc. 873–875 **34–35** (γ.) EtM 607.10 **34** ApS 85.2; Men. Rh. 433.7 Sp.; Hsch. η 875; Stob. 3.39.21; Choer. in Thd. i.395.18; Epm. in A 60; EtGud 175.21 Stf.; David CAG xviii(2).124.24; sch Eur. Med. 649; (– π.) Dio Prus. 44.1; ApD Pron. 109.13; Luc. Dial. 11.1; Suda ν 501; sch Eur. Med. 35 **34**a sch ι 28 **35** (εἰ – ἀπ.) ApD Pron. 109.16

19 εἶμ᾽ (flagit. Heracl. Mil. ap. Eust.) B: εἴμ᾽ Ω* **20** μευ vel μεῦ tt Ω: corr. Knight **22** νήριτον seu Νήριτον tt Z Ω: Νήϊον Crates, Philox. cl. γ 81 **24** (= α 246) om. H, mg. rest. m[sch]: hab. sch Z Ω* Σάμος U; cf. ad α 246 **27** οὔ τι t* Ω: οὔτ᾽ ἄρ᾽ Cic.: ἦ γὰρ Matro ludens **30** ἐν σπέσι γλαφυροῖσι λιλαιομένη πόσιν εἶναι (= α 15) add. m[sch] in H dum scholia adicit: abest ab t Ω **31** ὡσαύτως F B U **33** ἔπειθον P M Eust.: -εν [Plut.] Ω* (-ες Cic.)

γαίηι ἐν ἀλλοδαπῆι ναίει ἀπάνευθε τοκήων.
εἰ δ᾽ ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδέ᾽ ἐνίσπω,
ὅν μοι Ζεὺς ἐφέηκεν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντι.
    Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσεν,
Ἰσμάρωι. ἔνθα δ᾽ ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὤλεσα δ᾽ αὐτούς·
ἐκ πόλιος δ᾽ ἀλόχους καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
δασσάμεθ᾽, ὡς μή τίς μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
ἔνθ᾽ ἤτοι μὲν ἐγὼ διερῶι ποδὶ φευγέμεν ἥμεας
ἠνώγεα, τοὶ δὲ μέγα νήπιοι οὐκ ἐπίθοντο.
ἔνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα
ἔσφαζον παρὰ θῖνα καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς·
τόφρα δ᾽ ἄρ᾽ οἰχόμενοι Κίκονες Κικόνεσσι γεγώνεον
οἵ σφιν γείτονες ἦσαν, ἅμα πλέονες καὶ ἀρείους,
ἤπειρον ναίοντες, ἐπιστάμενοι μὲν ἀφ᾽ ἵππων
ἀνδράσι μάρνασθαι καὶ ὅθι χρὴ πεζὸν ἐόντα.
ἦλθον ἔπειθ᾽ ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρηι,
ἠέριοι· τότε δή ῥα κακὴ Διὸς αἶσα παρέστη
ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἵν᾽ ἄλγεα πολλὰ πάθοιμεν·
στησάμενοι δ᾽ ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσὶ θοῆισιν.
{βάλλον δ᾽ ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείηισιν.}
ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
τόφρα δ᾽ ἀλεξόμενοι μένομεν πλέονάς περ ἐόντας·
ἦμος δ᾽ ἠέλιος μετενίσετο βουλυτόνδε,
καὶ τότε δὴ Κίκονες κλῖναν δαμάσαντες Ἀχαιούς.

39–40 (Ἰσμ.) sch Dion. Per. 113 **39** D.H. Comp. 108; Gell. 1.2.8; Arr. Epict. 2.19.12; Philop. CAG xiii(2).23.8; Choer. in Thd. i.275.26; sch Heph. 259.8, 265.1, 353.5 C.; **39**a Them. CAG v(1).49.3; sch ι 14; (Κ. π.) Hdn ii.643.8 **41**a Hdn ad Δ 308 **42** Cent. Par. 40.77 **43** (– π.) Hdn i.188.4; (δ. π.) Hsch. δ 1649; EtM 274.7 **44** sch Π 8b² **47**b Choer. in Thd. i.275.25 **48**a ApD Adv. 136.24 **49**b–**50** Plut. Mor. 326c **51** Porph. ad Β 467–468, ζ 103; Eudoc. 520, 1617, 1988 **53** ApS 14.27 **56** v. ad Θ 66; adde EtM 440.45, 644.28 (ex Θ); EtGud 252.51 Stz.; sch DThr 429.19 **59** (Κ. –) Did ad Ψ 721

36 ναίει Ω*: -η(ι) G Eust. **37** ἐνίψω Z M B U **38** ἐφέηκεν Z Ω*: προέηκεν Tz **43** ἡμέας Ω **47** γεγώνεον T: -ευν t Z Ω **51** ὥρη(ι) (cf. Β 468) tt* Z Ω: ἦρος Eudoc.⁵²⁰ Gγρ, nov. Eust. **52** εἰαρινῆι Bentley **55** (= Σ 534) om. 66 Mª: habent Ω* **58** μετενίσετο Fˢ Mʳ U: -νείσετο G F B, "οἱ παλαιοί" sec. Eust.: -νίσσετο Pˢ, "οἱ ὕστερον" sec. Eust.: -νύσσετο H: -νίσατο P Mª?

ἓξ δ' ἀφ' ἑκάστης νηὸς ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι
ὤλονθ'· οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε μόρον τε.
ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.
οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον ἀμφιέλισσαι
πρίν τινα τῶν δειλῶν ἑτάρων τρὶς ἕκαστον ἀῦσαι
οἳ θάνον ἐν πεδίωι Κικόνων ὕπο δηιωθέντες.
νηυσὶ δ' ἐπῶρσ' ἄνεμον Βορέην νεφεληγερέτα Ζεύς
λαίλαπι θεσπεσίηι, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψεν
γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
αἱ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' ἐπικάρσιαι, ἱστία δέ σφιν
τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διέσχισεν ἲς ἀνέμοιο.
καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάθεμεν, δείσαντες ὄλεθρον,
αὐτὰς δ' ἐσσυμένως προερέσσαμεν ἤπειρόνδε.
ἔνθα δύω νύκτας δύο τ' ἤματα συνεχὲς αἰεί
κείμεθ', ὁμοῦ καμάτωι τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες·
ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' Ἠώς,
ἱστοὺς στησάμενοι ἀνά θ' ἱστία λεύκ' ἐρύσαντες
ἥμεθα, τὰς δ' ἄνεμός τε κυβερνῆταί τ' ἴθυνον.
καί νύ κεν ἀσκηθὴς ἱκόμην ἐς πατρίδα γαῖαν,
ἀλλά με κῦμα ῥόος τε περιγνάμπτοντα Μάλειαν
καὶ Βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγξεν δὲ Κυθήρων.
ἔνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν
πόντον ἔπ' ἰχθυόεντα· ἀτὰρ δεκάτηι ἐπέβημεν
γαίης Λωτοφάγων, οἵ τ' ἄνθινον εἶδαρ ἔδουσιν.
ἔνθα δ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ,
αἶψα δὲ δεῖπνον ἕλοντο θοῇς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ' ἐπασσάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος,

64–65 sch Pind. Pyth. 4.281a **64** (– κ.) Hsch. π 3983 (cf. ApS 135.28): sch A.R. 1.306, 919–921a **65**b Hsch. τ 1297; (ἀ.) id. α 8342 **68–69** Eudoc. 1976–1977 **74** ead. 2163, cf. 997; (σ. αἰ.) Porph. Hom. 59.18 Sod. **80**b Arn ad γ 287, δ 514 **82** Polyb. 34.4.5; Strab. 1.2.17, 18

60 ἐϋκνήμιδες Ω*: ἐμοὶ ἐρίηρες M^γρ ἑταῖροι Ω*: Ἀχαιοί F **73** προερέσσαμεν Ar H^s: -ερύσ(σ)αμεν (nov. Did) 407 Z Ω. – cf. ad A 435, ν 279, ο 497 **74** συνεχὲς t* Z Ω: συνν- 407 Eudoc.[2163], nov. Eust. – cf. ad M 26 **83** ἰχθυόεντα ἀτὰρ H^a, -εντα. αὐτὰρ F: -εντ' αὐτὰρ 67 407 Ω*

δὴ τοτ᾽ ἐγὼν ἑτάρους προΐην πεύθεσθαι ἰόντας,
οἵ τινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες
{ἄνδρε δύω κρίνας, τρίτατον κήρυχ᾽ ἅμ᾽ ὀπάσσας}·
οἳ δ᾽ αἶψ᾽ οἰχόμενοι μίγεν ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν.
οὐδ᾽ ἄρα Λωτοφάγοι μήδονθ᾽ ἑτάροισιν ὄλεθρον
ἡμετέροις, ἀλλά σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι·
τῶν δ᾽ ὅς τις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπόν,
οὐκέτ᾽ ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν οὐδὲ νέεσθαι,
ἀλλ᾽ αὐτοῦ βούλοντο μετ᾽ ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν
λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν νόστου τε λαθέσθαι.
τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκηι,
νηυσὶ δ᾽ ἔνι γλαφυρῆισιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἐρύσσας.
αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
σπερχομένους νηῶν ἐπιβαινέμεν ὠκειάων,
μή πώς τις λωτοῖο φαγὼν νόστοιο λάθηται.
οἳ δ᾽ αἶψ᾽ εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῗσι καθῖζον,
ἑξῆς δ᾽ ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
    ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ·
Κυκλώπων δ᾽ ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων ἀθεμίστων
ἱκόμεθ᾽, οἵ ῥα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν
οὔτε φυτεύουσιν χερσὶν φυτὸν οὔτ᾽ ἀρόωσιν,
ἀλλὰ τά γ᾽ ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,
πυροὶ καὶ κριθαὶ ἠδ᾽ ἄμπελοι, αἵ τε φέρουσιν

88 Cent. Par. 29.4 **89**a Hdn i.552.22 **90** Cent. Par. 32.4 **93** (ἀλλά σφι δ.) ApD Pron. 98.14 **94–97** sch Dion. Per. 206 **97**a ApS 75.28; Max. Tyr. 14.4 **103** (al.) Cent. Par. 16.17 **103**a Epm. ε 190, 211; (εἴσβ. –) Apio 233.24 **106** ApS 12.21, 158.33 (Hld fr. 7); **106**a sch κ 1; (ἀθ.) Hsch. α 1554 **107** (οἳ –) Porph. Od. 89.19 Schr. **108–109** Luc. Dial. 33.24; Eudoc. 51–52 **108** Max. Tyr. 15.7; (ἀρ.) Hsch. α 7388 **109–111** Diod. 5.2.4 **109–110**a id. 5.69.3 **109** Strab. 11.4.3, 13.1.25; Max. Tyr. 23.5; Heph. p.8.3 C.; cf. Luc. Dial. 2.3, 36.3, 41.8, 61.7, 20; (– ἀν.) sch DThr 209.29, 210.6; (ἄσπ. –) Orig. c.Cels. 4.76 (bis)

88 προΐην F H^{c} P M^{s} Eust.: -ΐειν 67 407 t Z P^{s} Ω*. – cf. ad κ 100, μ 9 **89–90** hoc ordine 67 H^{a} P^{a}: inverso 113 407 Ω*: **89** om. D V X^{a}, **90** (damn. Kayser Phil. 17 [1861] 350) om. 181. – cf. ad κ 101–102 **95** ἀπαγγεῖλαι t Ω*: -έλλειν Tz **96** μετ᾽ Ω* M^{s}: παρ᾽ t H^{c} M **97** τε t Ω: δε 66 **98** ἄγον Ω*: -ων F H **99** ἐνὶ P Eust., ἐν F^{c} H^{r}: ἐπὶ Ω*: (νηυσὶν) ὑπὸ F **102** πώ H^{a} M B **103** ἔσβαινον D καθῖζον Bekker: κάθιζον t Ω **108** φυτεύουσι(ν) 409 tt Ω: -ονται Eust. ἀρόουσιν Nauck

οἶνον ἐριστάφυλον, καί σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουληφόροι οὔτε θέμιστες,
ἀλλ' οἵ γ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα
ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, θεμιστεύει δὲ ἕκαστος
παίδων ἠδ' ἀλόχων, οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσιν.
νῆσος ἔπειτα λάχεια πάρεκ λιμένος τετάνυσται,
γαίης Κυκλώπων οὔτε σχεδὸν οὔτ' ἀποτηλοῦ,
ὑλήεσσ'· ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν
ἄγριαι· οὐ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει,
οὐδέ μιν εἰσοιχνέουσι κυνηγέται, οἵ τε καθ' ὕλην
ἄλγεα πάσχουσιν κορυφὰς ὀρέων ἐφέποντες.
οὔτ' ἄρα ποίμνῃσιν καταΐσχεται οὔτ' ἀρότοισιν,
ἀλλ' ἥ γ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἤματα πάντα
ἀνδρῶν χηρεύει, βόσκει δέ τε μηκάδας αἶγας.
οὐ γὰρ Κυκλώπεσσι νέες πάρα μιλτοπάρῃοι,
οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἔνι τέκτονες, οἵ κε κάμοιεν
νῆας ἐϋσσέλμους, αἵ κεν τελέοιεν ἕκαστα
ἄστε' ἔπ' ἀνθρώπων ἱκνεόμεναι, οἷά τε πολλά
ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περόωσι θάλασσαν·
οἵ κέ σφιν καὶ νῆσον ἐϋκτιμένην ἐκάμοντο.
οὐ μὲν γάρ τι κακή γε, φέροι δέ κεν ὥρια πάντα·
ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἁλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας

111b Porph. Hom. 129.7 Sod. et ad δ 477 **112–115** Pl. Leg. 680b **112–115**a Strab. 13.1.25; Porph. Od. 88.3 Schr. **112** Eudoc. 127; (– β.) EtM β 273 **114**b–**115** ApS 12.24 **114**b–**115**a Arist. Pol. 1252b22, cf. EN 1180a28; Porph. Od. 87.2 Schr.; cf. Heliod. CAG xix(2).229.31, Michael CAG xx.610.14 **114** (θ.) Hsch. θ 242 **115**a sch I 63b[1] **116** Polyb. Fig. 109.13; EtM 558.9 **116**a Epm. α 360; (λάχ.) ApS 107.12; Hsch. λ 447 **120** ApS 65.4 **121** ApS 79.35 (+ h16d); (ἐφ.) Hsch. ε 7393 **124** ApS 167.34; **124**a Theophr. fr. app. 9 ii 12 (ii.614 Fort.); (χ.) Hsch. χ 414 **130** (καὶ –) ApS 65.12; (ἐκ.) Hsch. ε 1238

112 οὔτ' tt* Ω: ο]υδ 409: οὐκ Strab. **114** σπέεσι Strabonis cod. z, U: σπέ(σ)σι tt* Ω* **116** λάχεια Ar t* Z Ω (Λάχεια quidam ap. sch): ἐλαχεια Zen: Λέχεια Polyb. – cf. ad κ 509; Leumann 54 πάρεκ D, πάρ' ἐκ F, πάρεξ M[γρ]: παρὲκ Z B Eust.: παρεκ H, παρ' ἐκ Ω* **118** ἀπειρέσιοι τελέθουσιν G (cum γρ. γεγάασιν) **120** εἰσοιχνεῦσι 409 t Z Ω **128** init. [̣]ειμεν επ 69 ἱκνεύμεναι Z Ω: corr. Knight **129a** α̣ς ενεκα ξενιης ηκ 69 (quae versuum hemistichia tantum habuit)

ὑδρηλοὶ μαλακοί· μάλα κ' ἄφθιτοι ἄμπελοι εἶεν.
ἐν δ' ἄροσις λείη· μάλα κεν βαθὺ λήϊον αἰεί
εἰς ὥρας ἀμῷιεν, ἐπεὶ μάλα πῖαρ ὕπ' οὖδας.
ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος, ἵν' οὐ χρεὼ πείσματός ἐστιν,
οὔτ' εὐνὰς βαλέειν οὔτε πρυμνήσι' ἀνάψαι,
ἀλλ' ἐπικέλσαντας μεῖναι χρόνον εἰς ὅ κεν αὐτῶν
θυμὸς ἐποτρύνηι καὶ ἐπιπνεύσωσιν ἀῆται.
αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ,
κρήνη ὑπὸ σπείους· περὶ δ' αἴγειροι πεφύασιν.
ἔνθα κατεπλέομεν, καί τις θεὸς ἡγεμόνευεν
νύκτα δι' ὀρφναίην, οὐδὲ προυφαίνετ' ἰδέσθαι·
ἀὴρ γὰρ περὶ νηυσὶ βαθεῖ' ἦν, οὐδὲ σελήνη
οὐρανόθεν προύφαινε, κατείχετο δὲ νεφέεσσιν.
ἔνθ' οὔ τις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν
οὔτ' οὖν κύματα μακρὰ κυλινδόμενα προτὶ χέρσον
εἰσίδομεν, πρὶν νῆας ἐϋσσέλμους ἐπικέλσαι.
κελσάσηισι δὲ νηυσὶ καθείλομεν ἱστία πάντα,
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν Ἠῶ δῖαν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
νῆσον θαυμάζοντες ἐδινεόμεσθα κατ' αὐτήν.

133a Hdn ad ε 72; (ὑ.) ApS 157.13; Hsch. υ 82; EtM α 1725 **134**b Hsch. α 1809; Synag.[B] α 617 **135**a Hdn ii.948.23; **135**b sch Σ 342 **136**b–**137** Max. Tyr. 30.2 **138** (ἐπ.) ApS 73.23; Hsch. ε 4842 **140** (– ῥ.) Hsch. ε 4610; (κρ. λ.) id. κ 4015 **142** ApS 69.9; [Ammon.] Diff. 170; EtM 341.29; **142**a ApD Adv. 154.20, 177.20; sch DThr 99.3, 278.24; **142**b (al.) Epm. ρ 14 **144–145** Gal. in Hp. Epid. CMG V.10.2(2).229.10 **144–145**a ApS 21.11; Erot. α 43; Plut. Mor. 948e **144** (– ἦν) Arn ad P 644; Hdn ad T 87; Porph. ad ν 103; cf. Epm. η 14, 22; EtM 421.38; EtGud 237.50 Stz. **149** ApS 97.25 **151** (al.) Ath. 335b; (ἀπ.) ApS 40.10, cf. Hsch. α 6267

134 μάλα 69 tt Ω: τάχα Eust.[γρ] **135** ἀμῷ(ι)εν t Ω*: αμων 69: ἀμοῷ(ι)εν Z F[c] H[γρ] (ἀμμ-) U ἐπεὶ 410 Ω: επιη (= ἐπεὶ ἦ) 69 **137** ουδ ανκυροβολειν 69 **138** κεν αὐτῶν (cf. Z 439, N 73, O 43, η 263) F P[a]?: κεν αὐτέων G[a] P[c] (έ deinde in ά mut.): κε ναυτέων Ω* **139** ἐποτρύνη(ι) Ω: εφορμηση 69 **141** εκ κρηνης καθεης πε 69 **141a** ιρον νυμφαων αι νιια (= ν 104) add. 69: abest ab 114 Ω **143** δι' Ω: κατ 69 **144** περὶ Ar 69 G M B: παρὰ (nov. Did) tt Ω* **145** οὐρανόθεν 69 tt Ω: -όθε Ar[uv] H[c] δὲ Ω* H[s]: δ' ἐν t G: γὰρ H M **147** προτὶ 114 H[c] P B: ποτὶ Ω* **149** καθείλομεν 114 Ω: -είλκομεν t

ὦρσαν δὲ νύμφαι κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο
αἶγας ὀρεσκῴους, ἵνα δειπνήσειαν ἑταῖροι.
αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους
εἱλόμεθ’ ἐκ νηῶν, διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες
βάλλομεν· αἶψα δ’ ἔδωκε θεὸς μενοεικέα θήρην.
νῆες μέν μοι ἕποντο δυώδεκα, ἐς δὲ ἑκάστην
ἐννέα λάγχανον αἶγες· ἐμοὶ δὲ δέκ’ ἔξελον οἴωι.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ’ ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
οὐ γάρ πω νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρός,
ἀλλ’ ἐνέην· πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἕκαστοι
ἠφύσαμεν Κικόνων ἱερὸν πτολίεθρον ἑλόντες.
Κυκλώπων δ’ ἐς γαῖαν ἐλεύσσομεν ἐγγὺς ἐόντων,
καπνόν τ’ αὐτῶν τε φθογγὴν ὀΐων τε καὶ αἰγῶν.
ἦμος δ’ ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἦμος δ’ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
καὶ τότ’ ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον·
“ἄλλοι μὲν νῦν μίμνετ’, ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι·
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηΐ τ’ ἐμῆι καὶ ἐμοῖς ἑτάροισιν
ἐλθὼν τῶνδ’ ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἵ τινές εἰσιν,
ἤ ῥ’ οἵ γ’ ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι
ἦε φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.”
ὣς εἰπὼν ἀνὰ νηὸς ἔβην, ἐκέλευσα δ’ ἑταίρους
αὐτούς τ’ ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
οἳ δ’ αἶψ’ εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθῖζον,
ἑξῆς δ’ ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.

154a + **155**a + **156** (καὶ αἰγ.) + **157** (εἵλ.) sch Π 589a[1] **154**a + **155**b sch Χ 328–329a[1] **156–157**a Porph. ad α 262 **156**b ApS 17.26; sch Ρ 297; (αἰγ.) Hsch. α1683 **159** (– δυώδ.) sch Θ 562–563a **162** Ath. 513e **163** (ἐξ.) ApS 70.5; Hsch. ε 3813 **166** (– ἐλ.) + **167** (αὐτ. τε φθ.) sch Μ 267–268 **166**b–**167** (– φθ.) sch Γ 327a **172** cf. Eudoc. 1565

158 δὲ δῶκε G F B Eust. **159** ἐς δὲ ἑκάστην Ω*: ἐν δὲ ἑκάστη(ι) 114 G H P[a] **160** δέκ’ 114 Ω: δύ’ Bentley cl. 550 **164** ἕκαστοι 114 Ω*: -ος F M[a] B U **167** ὀΐων Arn Hdn (ad Γ 198) G F U: οἰῶν Ar Ptol Ω* **169** τότ’ ἐκοιμήθημεν P **178** ἀμβαίνειν Ω*: ἐμβ- P **179** καθῖζον Bekker: κάθιζον Ω

ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τὸν χῶρον ἀφικόμεθ᾽ ἐγγὺς ἐόντα,
ἔνθα δ᾽ ἐπ᾽ ἐσχατιῆι σπέος εἴδομεν ἄγχι θαλάσσης,
ὑψηλόν, δάφνηισι κατηρεφές. ἔνθα δὲ πολλά
μῆλ᾽, ὄϊές τε καὶ αἶγες, ἰαύεσκον· περὶ δ᾽ αὐλή
ὑψηλὴ δέδμητο κατωρυχέεσσι λίθοισιν
μακρῆισίν τε πίτυσσιν ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν.
ἔνθα δ᾽ ἀνὴρ ἐνίαυε πελώριος, ὅς ῥα τὰ μῆλα
οἶος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· οὐδὲ μετ᾽ ἄλλους
πωλεῖτ᾽, ἀλλ᾽ ἀπάνευθεν ἐὼν ἀθεμίστια ἤιδει.
καὶ γὰρ θαῦμ᾽ ἐτέτυκτο πελώριον, οὐδὲ ἐώικει
ἀνδρί γε σιτοφάγωι, ἀλλὰ ῥίωι ὑλήεντι
ὑψηλῶν ὀρέων, ὅ τε φαίνεται οἶον ἀπ᾽ ἄλλων.
    δὴ τότε τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
αὐτοῦ πὰρ νηΐ τε μένειν καὶ νῆα ἔρυσθαι,
αὐτὰρ ἐγὼ κρίνας ἑτάρων δυοκαίδεκ᾽ ἀρίστους
βῆν· ἀτὰρ αἴγεον ἀσκὸν ἔχον μέλανος οἴνοιο
ἡδέος, ὅν μοι δῶκε Μάρων Εὐάνθεος υἱός,
ἱρεὺς Ἀπόλλωνος, ὃς Ἴσμαρον ἀμφιβεβήκει,
οὕνεκά μιν σὺν παισὶ περισχόμεθ᾽ ἠδὲ γυναικί
ἁζόμενοι· οἴκει γὰρ ἐν ἄλσει δενδρήεντι
Φοίβου Ἀπόλλωνος. ὃ δέ μοι πόρεν ἀγλαὰ δῶρα·
χρυσοῦ μέν μοι δῶκ᾽ εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα,

181–192 Cent. Par. 24.2–13 **184**a Arn ad Z 43, K 485; Hdn ad Γ 198; Porph. ad γ 274; Epm. ο 65; EtM 584.8, 620.30; EtGud 423.36 Stz.; sch Π 353b; sch Call. H. 2.50a; sch Theoc. 6.7b **186** (δρ. ὑ.) sch N 390a **187** (– πελ.) Philox. fr. 480 **187**a EtM 342.34 **188**b–**189** Porph. Od. 89.14 Schr. **190** Eudoc. 355, 525; (οὐ –)–**191** Demetr. Eloc. 52; ApS 139.6; [Luc.] Dial. 86.20; Hermog. Inv. 203.11 R.; Sext. Math. 3.42, 11.251 **192**b sch N 179a; Epm. ι 3 **195** Eudoc. 1345; **195**b ead. 455 **199** (περ.) ApS 130.26; Hsch. π 1902

181 ἐόντα Ω*: -ων (ex 166) G: -ες F **182** ἐσχατιῆ(ι) Z Ω*: -ιῆς t H[a] **185** δέδμητο Ar t Z Ω: βέβλητο Arph (‘an κέκμητο?’ Nauck) **187** δ᾽ ἀνὴρ Cent. Ω: Κύκλωψ tt* ῥα τὰ (cf. 464, λ 4, 20) Ω*: ῥά τε t F **189** ἤιδει Porph. H: ἤ(ι)δη(ι) Ω*: [t*] **190** οὐδὲ Hermog. Cent. Eudoc.[525] Ω: οὐ γὰρ tt* **197** δῶκε 70[a] G: ἔδωκε 70[c] Ω*. – cf. ad 202, δ 736, B 205, Z 155, O 601, Φ 84 **198** ἰρεὺς Hdn, v. Il. praef. xvii: ἱρεὺς Ω ἀμφιβεβήκει Z Ω: -βέβηκεν Nitzsch (cf. A 37). – cf. ad κ 1 **199** ξὺν B παισὶ (nov. Did) 70 F H P: παιδὶ Arph Ar M B U, πεδὶ G γυναιξὶ P[s] **200** (ϝ)οἴκει Knight: ᾤ(ι)κει Ω. – cf. Il. praef. xxvii sq. **202** ἔδωκ᾽ Bekker post Knight. – cf. ad 197

δῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον, αὐτὰρ ἔπειτα
οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα πᾶσιν ἀφύσσας
ἡδὺν ἀκηράσιον, θεῖον ποτόν· οὐδέ τις αὐτόν
ἠείδει δμώων οὐδ᾽ ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκωι,
ἀλλ᾽ αὐτός τ᾽ ἄλοχός τε φίλη ταμίη τε μί᾽ οἴη.
τὸν δ᾽ ὅτε πίνοιεν μελιηδέα οἶνον ἐρυθρόν,
ἓν δέπας ἐμπλήσας, ὕδατος δ᾽ ἀνὰ εἴκοσι μέτρα
χεῦ᾽, ὀδμὴ δ᾽ ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὀρώρει
θεσπεσίη· τότ᾽ ἂν οὔ τοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.
τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἀσκὸν μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἦια
κωρύκωι· αὐτίκα γάρ μοι ὀΐσατο θυμὸς ἀγήνωρ
ἄνδρ᾽ ἐπελεύσεσθαι μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν,
ἄγριον, οὔτε δίκας εὖ εἰδότα οὔτε θέμιστας.
    καρπαλίμως δ᾽ εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ᾽, οὐδέ μιν ἔνδον
ηὕρομεν, ἀλλ᾽ ἐνόμευε νομὸν κάτα πίονα μῆλα.
ἐλθόντες δ᾽ εἰς ἄντρον ἐθηεόμεσθα ἕκαστα·
ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρῖθον, στείνοντο δὲ σηκοί
ἀρνῶν ἠδ᾽ ἐρίφων· διακεκριμέναι δὲ ἕκασται
ἔρχατο, χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι,
χωρὶς δ᾽ αὖθ᾽ ἕρσαι. ναῖον δ᾽ ὀρῶι ἄγγεα πάντα,

204 Eudoc. 591 **205** ead. 1451; (– π.) Suda α 868; (ἀκ.) Hsch. α 2380 **205** (οὐδέ –)–**206**a EtM 419.56 **208** Eudoc. 1454 **208**b–**210** Ath. 465b **209** Poll. 6.18; **209**a Hdn ad Ψ 731; sch I 203a **210** (ὀδμὴ –)–**211** [Plut.] Hom. 2.57.5 **211** (τότ᾽ – ἀπ.) Hdn ad Δ 126 **212** Ath. 632f; sch Heph. 348.4 **213** (αὐτ. –)–**214**a sch O 610–614b[1] **214** Cent. Par. 10.14; **214**b ApS 73.5 (Hld fr. 21) **215** Eudoc. 123, 1542, 1621 **217** (ν. κ.) Epm. δ 76 **219** (– βρ.) EtM 747.12; (ταρσ.) ApS 149.25; Hsch. τ 204 **219** (στ. –)–**220**a Porph. Il. 328.19 Schr.; (σηκ.) ApS 141.8; Hsch. σ 481 **221–222**a Hsch. π 3371; cf. Ar. Byz. frr. 97–99 Sl.; (χ. μὲν –)–**222**a ApS 112.6, 135.12; Max. Tyr. 20.6; cf. Poll. 1.249; (χ. δὲ μ.) Epm. ε 97, μ 70 **222**a sch^{pap} Φ 282 (v.105.8 E.); sch Aesch. Ag. 141; (ἕρσ.) ApS 77.15; Hsch. ε 6054 **222**b–**223** Ath. 499f **222**b ApS 114.30; Epm. ν 43; sch A.R. 1.1141–1148c; (ν. – ἄ.) EtG 111 M.

205 αὐτόν Eudoc. Ω: ἄλλος t* **206** ἠείδει sic fere t Ω: -δη rr **207** τ᾽ 70 H^{c} M: om. Ω* **209** δ᾽ 70 tt Z G H^{a} P M: om. Ω* **210** ὀρώρει scripsi: ὀδώδει tt Ω*, -δῃ B U. – cf. ad ε 60 **212** ἐν δὲ (cf. ε 266) tt Ω: ἠδὲ H^{s} **215** οὔτε (θέμιστας) 411 t Ω*: οὐδὲ G U **216** μιν 31^{c} Ω,]ιν̣ 143: τιν᾽ H^{γρ}: ⟦]ταυτ⟧ ον 31 **217** ηὕρομεν van Leeuwen: εὗρ- 114 Ω **218** ἐθηεύμεσθα 411 Z Ω **222** ναῖον Ar 70 tt* Z Ω*: νᾶον (nov. Did) F^{c} H^{a}? P^{c} B Eust., νάον M: νᾶεν sch-A.R. disertim, νάεν EtG. – cf. M. Campbell ad A.R. 3.224

γαυλοί τε σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.
ἔνθ' ἐμὲ μὲν πρώτισθ' ἕταροι λίσσοντ' ἐπέεσσιν
τυρῶν αἰνυμένους ἰέναι πάλιν, αὐτὰρ ἔπειτα
καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας
σηκῶν ἐξελάσαντας ἐπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ·
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην (ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν),
ὄφρ' αὐτόν τε ἴδοιμι καὶ εἴ μοι ξείνια δοίη.
οὐδ' ἄρ' ἔμελλ' ἑτάροισι φανεὶς ἐρατεινὸς ἔσεσθαι.
    ἔνθα δὲ πῦρ κήαντες ἐθύσαμεν ἠδὲ καὶ αὐτοί
τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν, μένομέν τέ μιν ἔνδον
ἥμενοι, εἶος ἐπῆλθε νέμων. φέρε δ' ὄβριμον ἄχθος
ὕλης ἀζαλέης, ἵνα οἱ ποτιδόρπιον εἴη,
ἔκτοσθεν δ' ἄντροιο βαλὼν ὀρυμαγδὸν ἔθηκεν·
ἡμεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεθ' ἐς μυχὸν ἄντρου.
αὐτὰρ ὅ γ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα
πάντα μάλ' ὅσσ' ἤμελγε, τὰ δ' ἄρσενα λεῖπε θύρηφιν,
ἀρνειούς τε τράγους τε, βαθείης ἔνδοθεν αὐλῆς.
αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
ὄβριμον· οὐκ ἂν τόν γε δύω καὶ εἴκοσ' ἄμαξαι
ἐσθλαὶ τετράκυκλοι ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν·
τόσσην ἠλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρησιν.
ἑζόμενος δ' ἤμελγεν ὄϊς καὶ μηκάδας αἶγας,
πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστηι.

223 Gal. xix.138 K.; **223**a sch Ar. Av. 598a,b; sch Nic. Th. 618c; (γ.) ApS 53.27; Hsch. γ 208 **228–229** Plut. Mor. 544a **229**a sch Σ 63; **229**b Porph. Od. 91.1 Schr. **231–232** (– φ.) Ath. 179c **231** (– ἐθ.) Suda ε 336; (πῦρ κ. ἐθ.) sch I 219d **239**a Epm. α 182; EtGud 201.13 Stf. **240** Anon. Ambr. de re metr. 213.24 Studem.; (θ. μ.) sch^{pap} Φ 232 (v.100.1 E.) **241–242** Eudoc. 2083–2084 **242**b EtGud 398.15 Stz. **245** (ὑπέμ.) EtM 334.14

225 ἀχθομένους Eust.^{γρ} **228** κέρδιον t Ω* P^{γρ}: φέρτερον P **229** τε tt Ω*: γε P **231** κήαντες sch-I^{vl} H, κή- H^{c} M: κεί- 70 tt* Z Ω* ἐθύσαμεν tt Ω: ἐμείναμεν F^{2γρ} **232** ἔνδον Ω: α]υτ̣ο̣ν̣ 31 **233** εἶος Hermann: ἕως 70 Ω **235** ἔκτοσθεν Z F H P U$^{?}$: ἔντοσθεν Ω* **237** ὅ γ' Ω*: ὃ Eust. **239** ἔνδοθεν posui (ἔντοθεν iam Voss Randgl. 58, at cf. Z 247, Ω 161): ἔκτο(σ)θεν 31 Ω. – αὐλή quid sit cognosce ex 184 **241** τόν γε t Ω: τον]δ̣ε 31 και λι[θον 31^{x}? **242** ἐσθλαὶ t Ω: ὑψηλαὶ Bérard cl. ζ 70 τετράκυκλοι [31] t Z Ω (cf. Ω 324): τεσσαρά- Bentley, Barnes **243** θύρη(ι)φι G H^{s} P^{c} **245** ὑπέμβρυον tGH (-ιον) P

αὐτίκα δ' ἥμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος
πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκεν,
ἥμισυ δ' αὖτ' ἔστησεν ἐν ἄγγεσιν, ὄφρα οἱ εἴη
πίνειν αἰνυμένωι καί οἱ ποτιδόρπιον εἴη.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ εἴσιδεν, εἴρετο δ' ἥμεας·
"ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
ἦ τι κατὰ πρῆξιν, ἦ μαψιδίως ἀλάλησθε
οἷά τε ληϊστῆρες ὑπεὶρ ἅλα, τοί τ' ἀλόωνται
ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;"
ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ
δεισάντων φθόγγόν τε βαρὺν αὐτόν τε πέλωρον.
ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
"ἡμεῖς τοι Τροίηθεν ἀποπλαγχθέντες Ἀχαιοί
παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
οἴκαδε ἱέμενοι, ἄλλην ὁδὸν ἄλλα κέλευθα
ἤλθομεν· οὕτω που Ζεὺς ἤθελε μητίσασθαι.
λαοὶ δ' Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος εὐχόμεθ' εἶναι,
τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπουράνιον κλέος ἐστίν·
τόσσην γὰρ διέπερσε πόλιν καὶ ἀπώλεσε λαούς
πολλούς. ἡμεῖς δ' αὖτε κιχανόμενοι τὰ σὰ γοῦνα
ἱκόμεθ', εἴ τι πόροις ξεινήϊον, ἠὲ καὶ ἄλλως

246 (ἥμ. –) Epm. AO ii.416.10; Suda θ 477, τ 928; EtM 454.13; EtG 284 M.; EtGud 534.2 Stz.; (ἥμ.–θρ.) Phot. Lex. τ 427; (θρ.) ApS 88.14; Hsch. θ 727; Phot. Lex. θ 217; (λ. γ.) Hsch. λ 735 **247** ApS 148.33; (ἀμ.) id. 29.22; Hsch. α 3640 **250** Eudoc. 1434 **256** cf. Cent. Par. 43.15 **256** (ἡμῖν δ' αὖτε –)–**257** Lesb. Fig. 17A, cf. 20B; Epm. κ 156; Ἐκλ. AO ii.457.14; EtGud 352.56 Stz.; (ἡμῖν – β.) sch Γ 300 **261**b Orig. c.Cels. 8.16 **263** (– Ἀγ.) sch Γ 186 **264** Philod. De bono rege xlii 7 **266** (ἡμ. –) Epm. in A 26c^{1}; EtM 470.16; EtGud 288.58 Stz.

247 πλεκτοῖς ἐν Ω: πλεκτοῖσι⟨ν⟩ t. – cf. ad Σ 568 ἀμησάμενος 31^{s} Ω: -σα]το και 31^{t} **248–249** ο]φ[ρ ε]πι δο̣[ρπωι] | πινοι αι̣[νυμενος(?) 31 **249** αἰνυμένωι fere Z Ω*: δαιν- F **251** ἥμεας La Roche: ἡμέας Ω*, ἡμᾶς G **253–255** ath. Arph (Arn ad γ 71), def. Ar **254** μηχανόωνται H^{γρ} P^{γρ} **256** ἡμῖν tt Ω*: ἡμῶν F δ' om. Eust. **261** νεισόμενοι G **262** μητίσασθαι Z Ω*: καὶ θεοὶ ἄλλοι (~ 479) B U **265** διέπερσε Z Ω*: δὴ ἔπερσε H **267** ἱκόμεθ' Z Ω*: ἤλθομεν (ex 262) B

δοίης δωτίνην, ἥ τε ξείνων θέμις ἐστίν.
ἀλλ᾽ αἰδεῖο, φέριστε, θεούς· ἱκέται δέ τοί εἰμεν,
Ζεὺς δ᾽ ἐπιτιμήτωρ ἱκετάων τε ξείνων τε,
ξείνιος, ὃς ξείνοισιν ἅμ᾽ αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ."
    ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ᾽ αὐτίκ᾽ ἀμείβετο νηλέϊ θυμῶι·
"νήπιός εἰς, ὦ ξεῖν᾽, ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
ὅς με θεοὺς κέλεαι ἢ δειδίμεν ἠ᾽ ἀλέασθαι·
οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν
οὐδὲ θεῶν μακάρων, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰμεν.
οὐδ᾽ ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθος ἀλευάμενος πεφιδοίμην
οὔτε σέ᾽ οὔθ᾽ ἑτάρων, εἰ μὴ θυμός με κελεύοι.
ἀλλά μοι εἴφ᾽ ὅπηι ἔσχες ἰὼν εὐεργέα νῆα,
ἤ που ἐπ᾽ ἐσχατιῆς, ἦ καὶ σχεδόν, ὄφρα δαείω."
    ὣς φάτο πειράζων· ἐμὲ δ᾽ οὐ λάθεν εἰδότα πολλά,
ἀλλά μιν ἄψορρον προσέφην δολίοις ἐπέεσσιν·
    "νέα μέν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
πρὸς πέτρηισι βαλὼν ὑμῆς ἐπὶ πείρασι γαίης,
ἄκρηι προσπελάσας· ἄνεμος δ᾽ ἐκ πόντου ἔνεικεν·
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοίσδεσ᾽ ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον."
    ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ᾽ οὐδὲν ἀμείβετο νηλέϊ θυμῶι,
ἀλλ᾽ ὅ γ᾽ ἀναΐξας ἑτάροις ἐπὶ χεῖρας ἴαλλεν,
σὺν δὲ δύω μάρψας ὥς τε σκύλακας ποτὶ γαίηι

268b ApD Adv. 148.28; Hdn ad I 134, O 365; Epm. η 1; EtM 440.8; EtGud 251.53 Stz. **270** (– ἱκ.) sch I 502 **275–276** Porph. Od. 88.24 Schr. **275–276**a sch α 70c **275** ApS 12.26, 31.15; Clem. Str. 5.116.1; Porph. Od. 87.15 Schr. **275**b–**276**a Max. Tyr. 30.3 **277** Philod. De piet. 6671 Obb.; sch A.R. 1.468 **279** DThr Ars p.13.4 U.; Arn ad γ 71; sch DThr 203.7, 335.32, 337.10, 407.21; (– ἰών) sch DThr 45.2 **279**a + **280**a sch ι 116 **281** (πειρ.) Hsch. π 1235; (ἐμὲ – λ.) Hdn ad B 808 **282** Eudoc. 1654 **283** Heph. p.9.3 C.; (– Π.) sch DThr 210.23; **283**a sch Heph. 108.8 **284** (– ὑμ.) ApD Pron. 111.24 **288–294** Macr. Sat. 5.13.17 **289–290** D.H. Comp. 100

268 δοίης Wolf: δώ(ι)ης Ω **271** ξείνοισιν g^{V} Ω*: θ᾽ ἱκέτῃσιν (ex η 181) B U **272** αὐτίκ᾽ G B U Eust.: αὖτις Ω*. – cf. ad δ 398 **277** ἔχθος Z Ω*: ἄχθος tt B U Tz: utrumque nov. sch^{H} (Did?) ἀλευάμενος t* Ω*: -όμενος P, -ομενον Philod. – cf. ad E 28, o 275 **278** σέ᾽ Fick post Knight: σε P^{a}: σεῦ Ω*: σοῦ M με H^{r} Ω*: γε M^{c} B (nescio quid M^{a}): τε G **283** νέα Ar Heph. B U Eust. (cf. Archil. P.Oxy. 4708 fr. 1.13): νῆα Ω*: νέας t* **284** ὑπὸ F **286** τοῖσδεσ᾽ G B: τοῖσδε θ᾽ H^{c} P M: τοῖσδε||| U: τοῖσδε F: τοῖσ H^{a} **289** δὲ Dion.^{vl} Ω*: τε tt* F

κόπτ’· ἐκ δ’ ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
τοὺς δὲ διὰ μελεϊστὶ ταμὼν ὡπλίσσατο δόρπον·
ἤσθιε δ’ ὥς τε λέων ὀρεσίτροφος, οὐδ’ ἀπέλειπεν,
ἔγκατά τε σάρκας τε καὶ ὀστέα μυελόεντα.
ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχέθομεν Διὶ χεῖρας
σχέτλια ἔργ’ ὁρόωντες, ἀμηχανίη δ’ ἔχε θυμόν.
  αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδύν
ἀνδρόμεα κρέ’ ἔδων καὶ ἐπ’ ἄκρητον γάλα πίνων,
κεῖτ’ ἔντοσθ’ ἄντροιο τανυσσάμενος διὰ μήλων.
τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμόν
ἄσσον ἰών, ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
οὐτάμεναι πρὸς στῆθος, ὅθι φρένες ἧπαρ ἔχουσιν,
χείρ’ ἐπιμασσάμενος· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν·
αὐτοῦ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπωλόμεθ’ αἰπὺν ὄλεθρον·
οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλάων
χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὄβριμον, ὃν προσέθηκεν.
  ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἠῶ δῖαν.
ἦμος δ’ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ ἤμελγε κλυτὰ μῆλα,
πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ’ ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστηι.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
σὺν δ’ ὅ γε δὴ αὖτε δύω μάρψας ὡπλίσσατο δεῖπνον.
δειπνήσας δ’ ἄντρου ἐξήλασε πίονα μῆλα,
ῥηϊδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα

290a Demetr. Eloc. 219 **292**a Matro fr. 1.100 O.–S. (parod.); sch N 233 **295** Eudoc. 1751; **295**b ApS 29.23; sch I 249–250 (app.) **297** Sext. Math. 11.195; **297**a EtG 240 M.; (ἀν. κρ.) Hdn ad O 187; EtG α 825/EtM α 1335 **298** Ath. 276d; **298**a sch T 212a; **298**b sch Z 226d; sch Soph. Ai. 308 **299** Plut. Coriol. 32.6; **299**b ApD Adv. 140.26 **301**b Did ad Ψ 104; sch Λ 579a, λ 476; sch Soph. Tr. 931 **302**a sch P 564a$^{1/2}$; (ἐπ.) ApS 73.29; Hsch. ε 4961; **302**b Luc. Dial. 24.10; Epm. in A 173a^{2}; EtM 458.14; sch B 5a, Z 523–524 **305** Cent. Par. 37.32, 47.28

291 ὡπλίσ(σ)ατο t Z (-ετο) Ω*: ὁπλ- H^{s} P^{a} Tz. – cf. ad 311, 344, Θ 55, Λ 86 **296** ἐμπλήσατο Z Ω*: ἐπλ- F P **299** τὸν μὲν Ω: αὐτὰρ t **302** χειρὶ sch^{H} G F^{a} Eust., χείρ’ Bekker: χεῖρ’ t Ω* ἔρυκεν 182 412 413 tt* Ω: ἀνῆκεν sch-B^{A} Epm. EtM **304** κεν Ω*: πω M **305** προσέθηκεν t Ω*: προέθηκεν H^{a} M B U: παρέθηκεν 412 **308** ἤμελγε Ω* P^{s}: ἤμελξε P **311** δὴ Bekker: δ’ Ω ὁπλισ(σ)ατο H^{c} P^{a} δεῖπνον 182 412 Ω* P^{s}: δόρπον (ex 291) G^{a} F: δαῖτα P

ἂψ ἐπέθηχ', ὡς εἴ τε φαρέτρηι πῶμ' ἐπιθείη.
πολλῆι δὲ ῥοίζωι πρὸς ὄρος τρέπε πίονα μῆλα
Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυσσοδομεύων,
εἴ πως τεισαίμην, δοίη δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σηκῶι,
χλωρὸν ἐλαιΐνεον· τὸ μὲν ἔκταμεν, ὄφρα φοροίη
αὐανθέν. τὸ μὲν ἄμμες ἐΐσκομεν εἰσορόωντες
ὅσσον θ' ἱστὸν νηὸς ἐεικοσόροιο μελαίνης
φορτίδος εὐρείης, ἥ τ' ἐκπεράαι μέγα λαῖτμα·
τόσσον ἔην μῆκος, τόσσον πάχος εἰσοράασθαι.
τοῦ μὲν ὅσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραστάς
καὶ παρέθηχ' ἑτάροισιν, ἀποξῦναι δ' ἐκέλευσα·
οἳ δ' ὁμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐθόωσα παραστάς
ἄκρον, ἄφαρ δὲ λαβὼν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέωι.
καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα κατακρύψας ὑπὸ κόπρωι,
ἥ ῥα κατὰ σπείους κέχυτο †μεγάλ' ἤλιθα πολλή·
αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κλήρωι πεπαλάχθαι ἄνωγον,
ὅς τις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν ἀείρας
τρῖψαι ἐν ὀφθαλμῶι, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι·
οἳ δ' ἔλαχον τοὺς ἄν κε καὶ ἤθελον αὐτὸς ἑλέσθαι,

314 (ὡς –) Poll. 10.188 **315** Gal. viii.648 K.; sch K 502b; (– τρ.) Phot. Lex. ρ 151 **319** + **322** (– ἐείκ.) 'Trypho i' Trop. 200.19 **320**a ApS 168.11; **320**b id. 153.29 **321** (τὸ – ἐΐσκ.) ApS 24.27; (ἄμμ. ἐ.) ApD Pron. 93.21 **323**b Hdn ad E 256 **324** Eudoc. 1857 **326**b, **327**b Cocondr. 239.19 **327**b–**328** (ἄκρ.) ApS 88.7 **327**b Philox. fr. 661; [Plut.] Hom. 2.21; Epm. α 262; sch A.R. 2.79–83b **330** (– κέχ.) Choer. in Thd. i.358.22; **330**a sch O 4c; EtM 262.18 **331** (πεπ.) ApS 126.21 **332**b–**333**a Philox. fr. 549 **334** Eudoc. 461, 1349

315 πολλῆ(ι) tt* Ω* M^r, -ῇ H: -ῶ(ι) Gal. H^c P^a M^s U **317** τεισαίμην Fick: τισ- Z Ω **320** ἐλαιΐνεον Knight: ἐλαΐνεον t Ω ἔκταμεν t Ω: ἔκσπασε(ν) "οἱ ἀκριβέστεροι" sec. Eust. **326** ἀποξῦναι t Z Ω (cf. Eur. Cycl. 456, Luc. Dial. 79.2.2): -ξύσαι r (Vrat. 28), -ξῦσαι Bekker, cf. sch^{ZP} ἀπολεπίσαι, sch^{T} τὰ ἄκρα καὶ ὀξέα ἀφελεῖν καὶ ὃ μάλιστα (l. ὁμαλίσαι) κυκλωθέν. – cf. ad ζ 269 τ' B U **329** κόπρω(ι) Ar Ω*: -ου Arph F H^c **330** σπείους tt Ω*: σπεῖος M, quo recepto μέγα Bothe; σπείους μεγάλου κέχυτ' Ameis **331** πεπαλάχθαι (nov. Did) Z Ω (proparox. G H): -άσθαι Ar, cf. t. – v. ad H 171 et West Studies 200 ἄνωγον Ω*: -γα G: possis -γεα, cf. 44 **333** τρίψαι Ω: corr. Bekker ἐν (nov. Did) t Ω: ἐπ' Ar **334** ἄν κε t Ω (cf. ad N 127): ἄρ κε van Leeuwen cl. H 182

τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην.
ἑσπέριος δ' ἦλθεν καλλίτριχα μῆλα νομεύων,
αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα
πάντα μάλ', οὐδέ τι λεῖπε βαθείης ἔνδοθεν αὐλῆς,
ἤ τι ὀϊσάμενος, ἢ καὶ θεὸς ὣς ἐκέλευεν.
αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
ἑζόμενος δ' ἤμελγεν ὄϊς καὶ μηκάδας αἶγας,
πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστηι.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
σὺν δ' ὅ γε δὴ αὖτε δύω μάρψας ὡπλίσσατο δόρπον.
καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων ἄγχι παραστάς,
κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο·
"Κύκλωψ, τῆ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα,
ὄφρ' εἴδηις οἷόν τι ποτὸν τόδε νηῦς ἐκεκεύθει
ἡμετέρη. σοὶ δ' αὖ λοιβὴν φέρον, εἴ μ' ἐλεήσας
οἴκαδε πέμψειας· σὺ δὲ μαίνεαι οὐκέτ' ἀνεκτῶς.
σχέτλιε, πῶς κέν τίς σε καὶ ὕστερον ἄλλος ἵκοιτο
ἀνθρώπων πολέων, ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας;"
ὣς ἐφάμην· ὃ δ' ἔδεκτο καὶ ἔκπιεν, ἥσατο δ' αἰνῶς
ἡδὺ ποτὸν πίνων, καί μ' ᾔτεε δεύτερον αὖτις·
"δός μοι ἔτι πρόφρων, καί μοι τεὸν οὔνομα εἰπέ
αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ὧι κε σὺ χαίρηις.
καὶ γὰρ Κυκλώπεσσι φέρει ζείδωρος ἄρουρα

336 Epm. ε 207; **336**b Epm. κ 151; Suda μ 917 **339** Plut. Coriol. 32.5; Eudoc. 219 **346** Ath. 477b; (κ.) ApS 99.30; Hsch. κ 2794 **347** Diom. GL i.495.18; sch Heph. 273.23, 326.11, 350.11, 377.8; **347**a Philox. fr. 644; Epm. α 23; Suda τ 462; EtM 756.24, 773.49; cf. EtGud 230.47 Stz.; sch^{D} A 299; sch Ar. Ach. 204, Av. 1310c; (τῆ π. οἶ.) sch Ξ 219b; Epm. ζ 6; (τῆ π.) Ath. 446f **353** (ὃ δ' ἔδ.) sch Ξ 219b **353** (ἥσ. –)–**354**a Did ad Ω 557; EtM 152.2, 438.44; (ἥσ. –) EtG α 69; EtGud 21.16 Stf. – cf. ad 361

335 fort. praestat τέσσερες, cf. Il. praef. xxxv ἐλέγμην fere Z Ω*: ἐλέχθην P^{a} Eust. – cf. ad Γ 188 **338** ἔνδοθεν posui (ἔντοθεν Voss): ἔκτο(σ)θεν Ω. – cf. ad 239 **339** ἐκέλευεν Plut. Ω*: -ευσεν t* G H^{s} P M^{a} **344** δὴ Bekker: δ' Ω ὁπλίσ(σ)ατο H^{s} P^{a} U δόρπον H^{γρ} Ω*: δεῖπνον G F H **348** εἴδηις Tyr: εἰδῆ(ι)ς Ar Ω. – v. Il. praef. xxxiii **351** ὕστερον Ω*: -ος G F: om. U **353** ita Ω*: ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν G δ' ἔδεκτο t F^{r} M B U Eust.: δὲ δέκτο Ω* (δὲ om. F^{a}) **354** ἤ(ι)τεε Ω: ητει 31 **355** ειπον 31 **356** χαίρη(ι)ς 31 F: -εις G H P: -οις G^{s} H^{s} P^{s} Ω*

οἶνον ἐριστάφυλον, καί σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει·
ἀλλὰ τόδ’ ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώξ.”
ὣς ἔφατ’· αὐτάρ οἱ αὖτις ἐγὼ πόρον αἴθοπα οἶνον.
τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ’ ἔκπιεν ἀφραδίῃσιν·
αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπα περὶ φρένας ἤλυθεν οἶνος,
καὶ τότε δή μιν ἔπεσσι προσηύδων μειλιχίοισιν·
“Κύκλωψ, εἰρωτᾷς μ’ ὄνομα κλυτόν, αὐτὰρ ἐγώ τοι
ἐξερέω· σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον, ὥς περ ὑπέστης.
Οὖτις ἐμοί γ’ ὄνομα· Οὖτιν δέ με κικλήσκουσιν
μήτηρ ἠδὲ πατὴρ ἠδ’ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.”
ὣς ἐφάμην· ὃ δέ μ’ αὐτίκ’ ἀμείβετο νηλέϊ θυμῶι·
“Οὖτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἑτάροισιν,
τοὺς δ’ ἄλλους πρόσθεν· τὸ δέ τοι ξεινήϊον ἔσται.”
ἦ, καὶ ἀνακλινθεὶς πέσεν ὕπτιος, αὐτὰρ ἔπειτα
κεῖτ’ ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα, κὰδ δέ μιν ὕπνος
ᾕρει πανδαμάτωρ. φάρυγος δ’ ἐξέσσυτο οἶνος
ψωμοί τ’ ἀνδρόμεοι· ὃ δ’ ἐρεύγετο οἰνοβαρείων.
καὶ τότ’ ἐγὼ τὸν μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασα πολλῆς,
εἵως θερμαίνοιτο· ἔπεσσι δὲ πάντας ἑταίρους
θάρσυνον, μή τίς μοι ὑποδδείσας ἀναδυίη.
ἀλλ’ ὅτε δὴ τάχ’ ὁ μοχλὸς ἐλαΐϊνος ἐν πυρὶ μέλλεν

359 Cent. Par. 14.60; Suda α 1537 **361** (– ἔκπ.) + **353** (ἦσ. –) Epm. η 32 **366** sch ι 408; **366**b EtM 643.18; sch DThr 443.5 **369** (– ἔδ.) Demetr. Eloc. 130, 262, cf. 152; ApD Pron. 25.34; [Hdn] Philet. 239; cf. Luc. Dial. 19.14 **370**b ApD Pron. 26.2; Hdn ad A 41 (sch[h]) **372–373**a usurp. Orph. fr. 223 B. **372** (– αὐχ.) Macr. Sat. 5.13.6; (ἀπ.) ApS 39.18; Hsch. α 6316 **372** (κὰδ –)–**373**a + **374**b Did ad Γ 18 **373**b–**374**a Plut. Mor. 698e **374**b Arn ad Π 106c, P 48; ApD Pron. 56.21; (ὃ δ’ ἐρ.) sch Ω 608 **378** (– ἐλ.) sch A 11b

359 τόδ’ tt Ω*: τό γ’ G **360** ὡς φ[412: φάτ’, ἀτάρ Bentley ἐγὼ om. F, del. Bentley altero consilio **363** fin.]ẹιπα 31 **366** Οὖτις properisp. Hdn H M[c] B U Eust.: parox. Ω* οὔνομ’ ἐστ’ M B, ὄ|||νομ’ ἐστ’ U **367** (aut **368**) om. 31 **368** αὖτις G F P[c] **369** inter h.v. et **372** tres vv. habuit 31 **370** τὸ δέ Ar F U, τοδέ G, τό δέ H M B: τόδε Ptol P ἔσται t Ω, sed αι P[r]; fueratne ἔστω? **372** παχὺν t* Ω: πλατὺν Macr. **375** σποδοῦ…πολλῆς 31[a] Ω: σποδον … πολ]λην 31[c] **376** τε M U **377** ὑποδδείσας Ω; cf. ad Ψ 417 ἀναδυίη Bekker Hom. Bl. I 70: -δύη(ι) Z Ω*: -δοίη H[a] P **378** τάχα μοχλὸς Eust. ἐλαΐϊνος Knight: ἐλάϊνος Ω

ἅψεσθαι χλωρός περ ἐών, διεφαίνετο δ’ αἰνῶς,
καὶ τότ’ ἐγὼν ἄσσον φέρον ἐκ πυρός, ἀμφὶ δ’ ἑταῖροι
ἵσταντ’· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων.
οἳ μὲν μοχλὸν ἑλόντες ἐλαίϊνον, ὀξὺν ἐπ’ ἄκρωι,
ὀφθαλμῶι ἐνέρεισαν· ἐγὼ δ’ ἐφύπερθεν ἀερθείς
δίνεον, ὡς ὅτε τις τρυπῶι δόρυ νήϊον ἀνήρ
τρυπάνωι, οἳ δέ τ’ ἔνερθεν ὑποσσείουσιν ἱμάντι
ἁψάμενοι ἑκάτερθε, τὸ δὲ τρέχει ἐμμενὲς αἰεί·
ὣς τοῦ ἐν ὀφθαλμῶι πυριήκεα μοχλὸν ἑλόντες
δινέομεν, τὸν δ’ αἷμα περίρρεε θερμὸν ἐόντα.
πάντα δέ οἱ βλέφαρ’ ἀμφὶ καὶ ὀφρύας ηὗσεν ἀϋτμή
γλήνης καιομένης, σφαραγέοντο δέ οἱ πυρὶ ῥίζαι.
ὡς δ’ ὅτ’ ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἠὲ σκέπαρνον
εἰν ὕδατι ψυχρῶι βάπτηι μεγάλα ἰάχοντα
φαρμάσσων· τὸ γὰρ αὖτε σιδήρου γε κράτος ἐστίν·
ὣς τοῦ σίζ’ ὀφθαλμὸς ἐλαιϊνέωι περὶ μοχλῶι.
σμερδαλέον δὲ μέγ’ ὤιμωξεν, περὶ δ’ ἴαχε πέτρη,
ἡμεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεθ’· αὐτὰρ ὃ μοχλόν
ἐξέρυσ’ ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῶι.

379 (– ἐών) Hsch. α 8942; (ἅψ. χλ.) ApS 50.10 **382**a Philox. fr. 549 **384**b ApD Synt. 298.11 **385** (οἳ –) ApS 91.7; Hsch. ι 612; (ὑπ.) ApS 160.32; Hsch. υ 746 **389** sch ι 383; (– ὄφρ.) sch α 69g^{1} **390**b Epm. σ 19; (σφ.) ApS 147.28 (Apio fr. 129, Hld fr. 34); Hsch. σ 2856 **391**b Prisc. De metr. Ter. 3 (GL iii.419.4) **392** sch Soph. Ai. 651 **393** (φ.) ApS 161.18; Hsch. φ 188; (σ. κρ.) Plut. Mor. 436c **394** [Choer.] Trop. 249.24; sch Ar. Ach. 1158 (+ Suda σ 387); **394**a ApS 141.23; (σίζ’ –) Cocondr. 231.20; (σίζ’ ὀ.) Anon. Rhet. i.438.18 Sp.; Macr. GL v.628.26, 633.38, 653.32; Prisc. Inst. 8.10.4; Epm. λ 45; sch Theoc. 1.1f; (σίζε) Hsch. σ 603–604; Epm. ψ 7 **395** Eudoc. 2183

379 ἅψεσθαι 31 182 tt Z Ω*: -ασθαι F M^{a} B U **382** ἐλαίϊνον Knight: ἐλάϊνον Ω (-ΐνεον H^{a}? P^{a}) **383** ἀερθείς (nov. Did) Ω* H^{γρ} P^{γρ}: ἐρεισθείς Ar H P **384** τρυπῶ(ι) 183 t sch Ω; ad optativum cf. e.g. 314 **385** ανευθεν 183 ἱμάντι t* Ω: ἱμᾶσι ApS **387** ἑλόντες (cf. 382) Ar (teste sch^{H}) Ω*: ἔχοντες (Ar teste Eust.) F: utrumque nov. Did: ἐλῶντες Schwartz 314 **388** περίρρεε fere 183 Ω: περὶ ζέε van Leeuwen **389** ὀφρύας tt Ω (cf. χ 384): οφρυς 183, fort. recte; cf. KB I 439, Chantr. I 222 ηὗσεν van Leeuwen: εὗσεν 183 Z Ω **390** σφαραγεῦντο 183 t Z Ω **391** οτε τις 31^{a} (ex 384) **394** ἐλαιϊνέωι Knight: ἐλαϊνέω(ι) 414 t* Ω: ἐλαΐνωι ἀμφὶ πελέκ⟨κ⟩ει Suda **395** μέγ’ ὤ(ι)μω˩ξεν 414 t Ω: ωιμωξε χạ[31 (χα[νών Von der Mühll) **396** δδεισ- 31

τὸν μὲν ἔπειτ’ ἔρριψεν ἀπὸ ἕο χερσὶν ἀλύων,
αὐτὰρ ὃ Κύκλωπας μεγάλ’ ἤπυεν, οἵ ῥά μιν ἀμφίς
οἴκεον ἐν σπήεσσι δι’ ἄκριας ἠνεμοέσσας.
οἳ δὲ βοῆς ἀϊόντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
ἱστάμενοι δ’ εἴροντο περὶ σπέος ὅττί ἑ κήδοι·
“τίπτε τόσον, Πολύφημ’, ἀρημένος ὧδ’ ἐβόησας
νύκτα δι’ ἀμβροσίην καὶ ἀΰπνους ἄμμε τίθησθα;
ἦ μή τίς σεο μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνει;
ἦ μή τίς σ’ αὐτὸν κτείνει δόλωι ἠὲ βίηφιν;”
τοὺς δ’ αὖτ’ ἐξ ἄντρου προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
“ὦ φίλοι, Οὖτίς με κτείνει δόλωι, οὐδὲ βίηφιν.”
οἳ δ’ ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ’ ἀγόρευον·
“εἰ μὲν δὴ μή τίς σε βιάζεται οἶον ἐόντα,
νοῦσόν γ’ οὔ πως ἐστὶ Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι.
ἀλλὰ σύ γ’ εὔχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι.”
ὣς ἄρ’ ἔφαν ἀπιόντες· ἐμὸν δ’ ἐγέλασσε φίλον κῆρ,
ὡς ὄνομ’ ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀμύμων.
Κύκλωψ δὲ στενάχων τε καὶ ὠδίνων ὀδύνῃσιν,
χερσὶ ψηλαφόων, ἀπὸ μὲν λίθον εἷλε θυράων,

400b Philox. fr. 560; ApS 19.25, 58.25; Choer. in Thd. i.329.13; (ἄκρ.) Hsch. α 2567 **401** Eudoc. 2228 **402** ead. 1271 **404** ead. 1553 **405** (– βρ.) ApD Synt. 225.3; **405**a id. Synt. 224.9, Pron. 108.9 **406** id. Pron. 46.4; (– δ.) id. Synt. 195.1; **406**a Hdn ad I 680; (δ. –) Polyaen. 1 proem. 4; cf. Antigoni dictum ap. Stob. 4.13.46 (Suda α 2411) **408** cf. Comm. in Rhet. CAG xxi(2).324.10; (Οὖ. με κτ.) Hdn ad ι 366; (δ. –) sch I 12a **410–411** ApS 12.28; Clem. Str. 5.116.1 **411–412** (– Π.) sch ι 411 **411** sch Λ 515c, ι 275 **412** Porph. Od. 88.22 Schr. **413**b [Plut.] Hom. 2.135.5 **414** (– ἐμόν) Epm. ο 97 **415–416**a D.H. Comp. 91 **415** Porph. Hom. 21.9 Sod.; Choer. in Thd. ii.155.4 **416–417** Eudoc. 2185, 2189

398 ἀλυίων “τινες τῶν παλαιῶν” sec. Eust., cf. Hdn i.456.23, ii.473.26, 783.21 **400** (ϝ)οἴκεον Bentley: ὤ(ι)κεον 31 Ω. – cf. Il. praef. xxvii sq. **401** ἀϊόντες Schulze: proparox. t Ω. – cf. Il. praef. xx **404** ἀμβροσίην 31^{a} 414 t Ω: ὀρφναίην (ex 143) 31^{c} H^{γρ} **405** ἦ sive ἤ Ω: εἰ t ṣẹο 31: σευ vel σεῦ t Ω*: σε H P^{a} **406** ἦ sive ἤ 31 Ω: εἰ t ἠὲ H^{c} P^{s} M^{s} B U Eust., ẹ[31: ἠδὲ t: οὐδὲ (ex 408) H^{a} P M (vs. om. G F) pro **408–409** unum versum (ab his diversum) habuit 31 **409** πτερόεντα προσηύδων G M **410** μή 31 t* Ω: οὔ Clem. **411** γε 31, γ’ Ω*: τ’ 71: δ’ G H M Tz **412** σύ γ’ εὔχεο πατρὶ tt Ω: ευ]χου συ γ επειṭα (cf. Ω 290) 31 **412a** τοῦ˩ γὰρ δὴ παῖς ἐσσί, πατὴρ δὲ σὸς ε˪ὔχεται εἶναι (~ 519) add. 31 H^{m} rr

αὐτὸς δ' εἰνὶ θύρῃσι καθέζετο χεῖρε πετάσσας,
εἴ τινά που μετ' ὄϊσσι λάβοι στείχοντα θύραζε·
οὕτω γάρ πού μ' ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι.
αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο,
εἴ τιν' ἑταίροισιν θανάτου λύσιν ἠδ' ἐμοὶ αὐτῶι
εὑροίμην· πάντας δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον
ὥς τε περὶ ψυχῆς· μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.
ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
ἄρσενες ὄϊες ἦσαν ἐΰτρεφέες δασύμαλλοι,
καλοί τε μεγάλοι τε, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχοντες·
τοὺς ἀκέων συνέεργον ἐϋστρεφέεσσι λύγοισιν,
τῇις ἔπι Κύκλωψ ηὗδε πέλωρ, ἀθεμίστια εἰδώς,
σὺν τρεῖς αἰνύμενος· ὃ μὲν ἐν μέσωι ἄνδρα φέρεσκεν,
τὼ δ' ἑτέρω ἑκάτερθεν ἴτην σώοντες ἑταίρους.
τρεῖς δὲ ἕκαστον φῶτ' ὄϊες φέρον· αὐτὰρ ἐγώ γε,
ἀρνειὸς γὰρ ἔην μήλων ὄχ' ἄριστος ἁπάντων,
τοῦ κατὰ νῶτα λαβών, λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσθείς
κείμην· αὐτὰρ χερσὶν ἀώτου θεσπεσίοιο
νωλεμέως στρεφθεὶς ἐχόμην τετληότι θυμῶι.
    ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἠῶ δῖαν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
καὶ τότ' ἔπειτα νομόνδ' ἐξέσσυτο ἄρσενα μῆλα,
θήλειαι δὲ μέμηκον ἀνήμελκτοι περὶ σηκούς,

417 al. (εἰνὶ θ.) Epm. ε 184 **427** (συν.) ApS 147.4; Hsch. σ 2466 **429**a Hsch. σ 2728; (αἰν.) id. α 2005 **430** Hdn ad I 393 **432** (ὄχ' –) EtM 349.33 **433**a ApD Synt. 88.7; **433**b sch Ψ 393b; EtG 208 M.

417 αὐτὸς t Ω*: -οῦ (cf. μ 256) B **418** ὄϊσσι Fick: ὄεσσι 31 Ω*, όεσι P: ὀΐεσι F. – cf. ad Z 25; ὄϊσσι compar formis γένυσσι νέκυσσι πίτυσσι **420** γένοιτο F H P: -ηται 31 Ω* **425** ὄϊες Ar(?) Ω*: οἴϊες (nov. Did?) G[a]? H, cf. Call. Hymn. 2.53: ο|||ΐ|||εσ G: οιες εησαν 31. – v. S. West Ptol. Pap. 239 n. 203 **426** ἰοδνεφὲς 31[a] Z Ω: ευτρεφες 31[c] **428** τῇ(ι)ς Z Ω*: τοῖς 31 H ηὗδε van Leeuwen: εὗδε Ω **429** σὺν τρεῖς Ω* (fort. praestat τρῖς, cf. Il. praef. xxxvi): σύντρεις F[c] P[a] B Eust. – cf. 289, ξ 98; Leumann 75 sq. **430** ἴτην σώοντες t Z Ω: ισαν σωιζοντες 31 **431** δὲ Ω: δ αρ 31 **432** μήλων ὄχ' ἄριστος t Ω: ος υπειροχος ειεν 31 **433** λαβὼν t Ω*: βαλὼν B: πεσων 31 ἐλυσθείς 31[c] tt Z (ἐλευ-) Ω: ἐρεισθείς 31[a] Vind. 56[γρ] **435** στρεφθεὶς Z Ω: στρεψας 31 **437** ηριγενεια εφανη 31 **438** ἐξέσσυτο ἄρσενα Ω: εξηλασε πιονα (ex 312) 31 **439** δὲ μέμηκον fere Z G H[c] P: δ' ἐμέμ- Ω* παρὰ F

οὔθατα γὰρ σφαραγέοντο. ἄναξ δ’ ὀδύνῃσι κακῇσιν
τειρόμενος πάντων ὀΐων ἐπεμαίετο νῶτα
ὀρθῶν ἑσταότων· τὸ δὲ νήπιος οὐκ ἐνόησεν,
ὥς οἱ ὑπ’ εἰροπόκων ὀΐων στέρνοισι δέδεντο.
ὕστατος ἀρνειὸς μήλων ἔστειχε θύραζε
λαχμῶι στεινόμενος καὶ ἐμοὶ πυκινὰ φρονέοντι·
τὸν δ’ ἐπιμασσάμενος προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
“κριὲ πέπον, τί μοι ὧδε διὰ σπέος ἔσσυο μήλων
ὕστατος; οὔ τι πάρος γε λελειμμένος ἔρχεαι οἰῶν,
ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμεαι τέρεν’ ἄνθεα ποίης
μακρὰ βιβάς, πρῶτος δὲ ῥοὰς ποταμῶν ἀφικάνεις,
πρῶτος δὲ σταθμόνδε λιλαίεαι ἀπονέεσθαι
ἑσπέριος· νῦν αὖτε πανύστατος. ἦ σύ γ’ ἄνακτος
ὀφθαλμὸν ποθέεις, τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσεν
σὺν λυγροῖς ἑτάροισι δαμασσάμενος φρένας οἴνωι,
Οὖτις, ὃν οὔ πώ φημι πεφυγμένον εἶναι ὄλεθρον;
εἰ δὴ ὁμοφρονέοις ποτιφωνήεις τε γένοιο
εἰπεῖν ὅππηι κεῖνος ἐμὸν μένος ἠλασκάζει,
τώ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλῃ
θεινομένου ῥαίοιτο πρὸς οὔδεϊ, κὰδ δέ κ’ ἐμὸν κῆρ
λωφήσειε κακῶν, τά μοι οὐτιδανὸς πόρεν Οὖτις.”
ὣς εἰπὼν τὸν κριὸν ἀπὸ ἕο πέμπε θύραζε.
ἐλθόντες δ’ ἠβαιὸν ἀπὸ σπείους τε καὶ αὐλῆς

440a ApS 124.9; sch I 323a; sch Pl. Remp. 460c; (οὔθ.) Hsch. ο 1605; (σφ.) ApS 147.28 (Hld fr. 34); Hsch. σ 2856 **444** ApD Synt. 88.6 **445**a ApS 107.14; Hsch. λ 454; (λ.) EtG λ 48/EtM 558.24 **446** sch P 564a[1] **457** (ὅ. –) sch A.R. 1.269–272g; **457**b EtM 424.57; sch Σ 281a; (ἠλ.) ApS 83.17; Hsch. η 317 **458** (ἐγκ. –) Did ad λ 385 **462–463** (– λυ.) [Hdn] Fig. 4 **462**a Hdn ad B 380

440 σφαραγεῦντο tt Z Ω: -γεντα 31 **441** νωτων 31 **445** λαχμῶ(ι) tt Z Ω*: λάχνωι Sel (fr. 22 Duke, ap. Etym.) Hdn Z^{γρ} H^{γρ} P^{γρ} M^{γρ} B: βληχμωι τε αχθομενος και μοι 31 **448** fort. λελιμμένος, cf. Il. praef. xxxii ἔρχεαι 31 Ω*: -εο M^{c} οἰῶν 31 Ω*: ἀρνῶν F: λαῶν H^{a} **450** ποταμου 31^{a} **451** ita et 31^{a}: σταθμοισι … ευνηθηναι 31^{c} **455** εἶναι 31 Ω*: ἔμμεν’ G H^{γρ} P^{γρ} ὄλεθρον 31 P^{s} Ω*: ὀλέθρου P, flagit. Eust. cl. α 18 **456** δὴ Ω*: δὲ 31 H^{a} ὁμοφρονέοις Z Ω (cf. ζ 183): ομα φρονηεις (ex -εεις) 31 (cf. [Hes.] Sc. 50, Orac. 406.2 P.–W.) **457** μένος tt Ω: νοον 31 **458** διὰ 31 Ω*: ποτὶ Eust. **459** ῥαίοιτο 31 Z Ω: ῥαίνοιτο Düntzer δέ κ’ fere Ω*: δ’ H B U Eust.: δε τ 31 186 post h.v. alterum habuit 31 u.v.

πρῶτος ὑπ’ ἀρνειοῦ λυόμην, ὑπέλυσα δ’ ἑταίρους.
καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα ταναύποδα, πίονα δημῶι,
πολλὰ περιτροπέοντες ἐλαύνομεν, ὄφρ’ ἐπὶ νῆα
ἱκόμεθ’. ἀσπάσιοι δὲ φίλοις ἑτάροισι φάνημεν,
οἳ φύγομεν θάνατον, τοὺς δὲ στενάχοντο γοῶντες.
ἀλλ’ ἐγὼ οὐκ εἴων, ἀνὰ δ’ ὀφρύσι νεῦον ἑκάστωι,
κλαίειν, ἀλλ’ ἐκέλευσα θοῶς καλλίτριχα μῆλα
πόλλ’ ἐν νηῒ βαλόντας ἐπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ.
οἳ δ’ αἶψ’ εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῗσι καθῖζον,
ἑξῆς δ’ ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
    ἀλλ’ ὅτε τόσσον ἀπῆν ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
καὶ τότ’ ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων κερτομίοισιν·
    “Κύκλωψ, οὐκ ἄρ’ ἔμελλες ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἑταίρους
ἔδμεναι ἐν σπῆϊ γλαφυρῶι κρατερῆφι βίηφι.
καὶ λίην σέ γ’ ἔμελλε κιχήσεσθαι κακὰ ἔργα,
σχέτλι’, ἐπεὶ ξείνους οὐχ ἅζεο σῶι ἐνὶ οἴκωι
ἐσθέμεναι· τώ σε Ζεὺς τείσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.”
    ὣς ἐφάμην· ὃ δ’ ἔπειτα χολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
ἧκε δ’ ἀπορρήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο,
κὰδ δ’ ἔβαλε προπάροιθε νεὸς κυανοπρώιροιο
{τυτθόν, ἐδεύησεν δ’ οἰήϊον ἄκρον ἱκέσθαι}.
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
τὴν δ’ ἂψ ἤπειρόνδε παλιρρόθιον φέρε κῦμα,

464 (ταν.) ApS 150.11 (Apio fr. 135, Hld fr. 36), unde Hsch. τ 129; Hdn ad E 289; sch ι 425 **465** (περ.) Hsch. π 1927 **473** sch ι 491; **473**b sch Γ 12a, κ 82 **478** ApS 11.27 **481** [Plut.] Hom. 2.19.1; Anon. Fig. iii.118.13 Sp.; Hermog. Inv. 203.3, 16 R.; **481**b sch DThr 13.23 **482** (– ν.) sch Σ 3a²

464 πίονα F Hᶜ Pᶜ Mᶜ U Eust.: -νι 184 Ω* **465 περιτροπέοντες** 184 Z Ω: -πόωντες t **471 καθῖζον** Bekker: κάθιζον Ω **473 ἀπῆν ὅσσον** (cf. ε 400) 184 t Ω:]οσον 186: ἀπῆμεν ὅσον (cf. 491, μ 181) Nauck **474 τότ’ ἐγὼ** 31 Ω: τοτε̣ `κ̣αι´ 184 **476** εσθεμεν 31 (cf. 479) **477** γε μέλλε F **478** ξείνους 186 Ω: κε̣[ινους 31 σῶ(ι) 186 Ω*: ὧι G **479** τώ G: τῶ(ι) Ω* τείσατο 184 186: τίσ- Z Ω **482** νεὸς 184 t Ω*: νεὼς 186 F Hᶜ Mʳ U Eust. κυανοπρώιροιο cf. ad O 693 **483** (= 540) ath. Ar (Did ad 540): habent 184 186 417 Ω **485** ἂψ Ar (cf. 496): αἶψ’ (nov. Did) Ω

πλημυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.
αὐτὰρ ἐγὼ χείρεσσι λαβὼν περιμήκεα κοντόν
ὦσα πάρεξ, ἑτάροισι δ' ἐποτρύνας ἐκέλευσα
κρατὶ κατανεύων· οἳ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον.
ἀλλ' ὅτε δὴ δὶς τόσσον ἅλα πρήσσοντες ἀπῆμεν,
καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·
"σχέτλιε, τίπτ' ἐθέλεις ἐρεθιζέμεν ἄγριον ἄνδρα;
ὃς καὶ νῦν πόντόνδε βαλὼν βέλος ἤγαγε νῆα
αὖτις ἐς ἤπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθαι.
εἰ δὲ φθεγξαμένου τε' ἢ αὐδήσαντος ἄκουσεν,
σύν κεν ἄραξ' ἡμέων κεφαλὰς καὶ νήϊα δοῦρα
μαρμάρωι ὀκριόεντι βαλών· τόσσον γὰρ ἵησιν."
ὣς φάσαν· ἀλλ' οὐ πεῖθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμόν,
ἀλλά μιν ἄψορρον προσέφην κεκοτηότι θυμῶι·
"Κύκλωψ, αἴ κέν τίς σε καταθνητῶν ἀνθρώπων
ὀφθαλμοῦ εἴρηται ἀεικελίην ἀλαωτύν,
φάσθαι Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον ἐξαλαῶσαι,
υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκηι ἔνι οἰκί' ἔχοντα."
ὣς ἐφάμην· ὃ δέ μ' οἰμώξας ἠμείβετο μύθωι·
"ὢ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ' ἱκάνει.
ἔσκε τις ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε,
Τήλεμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνηι ἐκέκαστο

486a Hsch. π 2568; (πλ.) ApS 132.15; ((ἐ)θέμ.) Hsch. ε 655, θ 257 **488** (ὦ. π.) Hdn ad Δ 3, Λ 486 **494** Plut. Phoc. 17.1 **495** ApS 51.8; (βέλ.) Hsch. β 497; sch A.R. 4.1659 **497** A.P. 9.382.6 (cento) **498** (– κεφ.) ApS 147.2 **499** (– β.) [Plut.] Hom. 2.22.5 **502–503** Porph. Od. 86.5 Schr. (Philox. fr. 405) **504** (– πτ.) Arist. Rh. 1380b23 **509** sch Theoc. 6.20/24h

486 πλημυρὶς ApS B U Eust.: πλημμ- t* Z Ω* ἐκ delendum esse susp. Nauck: legit A.R. 4.1269 θέμωσε Ar[ab] 418 Z Ω: alii olim (πόντου) ἐθέμωσε: utrumque Hsch. **487** περιμήκεϊ κοντῶι G **488** πάρεξ F H[a] M U: παρέξ Z Ω* ἐποτρύνας 184 186 Ω*: -νων P Eust. – cf. ad β 422 **489** ἐμβαλέειν κώπηις, ἵν' ὕπεκ κακότητα φύγοιμεν (= κ 129) add. P[m] Ω*: abest ab 417 418 G F P **491** δὶς Ω*: τρὶς G πρήσσοντες Ar 184 Z Ω: πλήσσ- Rhi **492** τότ' ἐγὼ (nov. Did) Ω*: τότε δὴ Ar P **495** ὃς Ω: ὡς t **496** ὀλέσθαι 184 Ω*: ἐλέεσθαι P: ὀλεῖσθαι Naber Mn. 4 (1855) 214 **497** τε' Fick post Knight: τεῦ Ω, τὲῠ 184, του t **499** ὀκριόεντι t[vl] Z Ω*: ὀκρυ- t[vl] P M **509** μαντοσύνη(ι) 31 t Ω*: -ησιν F, -ηις Scheibner (cf. Β 382)

καὶ μαντευόμενος κατεγήρα Κυκλώπεσσιν·
ὅς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω,
χειρῶν ἒξ Ὀδυσῆος ἁμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς.
ἀλλ' αἰεί τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην
ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν·
νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἄκικυς
ὀφθαλμοῦ ἀλάωσας, ἐπεί μ' ἐδαμάσσαο οἴνωι.
ἀλλ' ἄγε δεῦρ', Ὀδυσεῦ, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω
πομπήν τ' ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν Ἐννοσίγαιον·
τοῦ γὰρ ἐγὼ πάϊς εἰμί, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεται εἶναι.
αὐτὸς δ', αἴ κ' ἐθέλησ', ἰήσεται, οὐδέ τις ἄλλος
οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων."
    ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
"αἲ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυναίμην
εὖνιν ποιήσας πέμψαι δόμον Ἄϊδος εἴσω,
ὡς οὐκ ὀφθαλμόν γ' ἰήσεται οὐδ' Ἐνοσίχθων."
    ὣς ἐφάμην· ὃ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἄνακτι
ηὔχετο χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
    "κλῦθι, Ποσείδαον γαιήοχε κυανοχαῖτα,
εἰ ἐτεόν γε σός εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεαι εἶναι·

511 Eudoc. 386 **512** sch Theoc. 6.20/24 l,m; **512**b ApS 29.24; (ἁμ.) Hsch. α 3459 **513–514** Eudoc. 388–389 **513** (– μ.) Cic. ad Q. fr. 1.2.1 **515** Arist. Poet. 1458b25; ApS 20.19; Etym. (Par. 2631) in An. Par. iv.35.26; (– οὐτ.) sch Σ 519c; (ἄκ.) Hsch. α 2402 **516** (ὀ. ἀλ.) Porph. Hom. 46.18 Sod. **519** Eudoc. 477 **520** ead. 435, 660, 709, 870 **523–524** ApS 79.10 **525** Porph. Od. 86.10 Schr. (Philox. fr. 405) **527** Eudoc. 611; (– οὐρ.) sch A 351b, O 58 **528–535** Macr. Sat. 5.12.6 **529** Eudoc. 1588; **529**a Harp. 75.14 D.

511 ὀπίσσω t Ω*: ὄπισθεν G **512** ἁμαρτήσεσθαι 31ᵃ tt Z Ω*: -ησαντα 31ᶜ: -ήσασθαι G: ἀμερθήσεσθαι Naber Mn. 4 (1855) 212 **514** om. 419 **515** οὐτιδανὸς 31ᵃ tt Ω: ηπεδανος 31ᶜ ἄκικυς 31 tt* Z Ω: ἀεικής Arist. Mᵞᵖ, nov. Eust. **516** ἀλάωσας [31] Z Hˢ Mˢ Ω*: -σε(ν) H M B ἐδαμάσσαο 31 G Hˢ Mˢ U: ἐδάμασσας F P: ἐδαμάσσατο H M B **518** τ' G F Tz: δ' Ω* **519** πάϊς Ω*: παῖς G F **519a** ος και εμοι] ταδε παν[τα] τελευτησεσθαι εφασκεν add. 31 **520** αὐτὸς t Ω*: αὖτις F (ἐ)θέλη(ι)σ' fere t Ω: εθεληι 31 **522** pro h.v. haec scripsit 31: ως φασαν αλ]λ ου πειθον [εμο]ν μεγαλητορα θυμον | [αλλα μιν αψο]ρρον πρ[οσεφη]ν κεκοτηοτι θυμωι, deinde inter lineas post 521 ως εφατ] αυταρ εγω μι[ν αμ]ειβομενος προσεειπον **523** τε t Hˢ Ω*: γε H B U **527** ηὔχετο van Leeuwen: εὔχ- t Ω

530 δὸς μὴ Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον οἴκαδ' ἱκέσθαι.
532 ἀλλ' εἴ οἱ καὶ μοῖρα φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
ὀψὲ κακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους,
535 νηὸς ἔπ' ἀλλοτρίης, εὕροι δ' ἐν πήματα οἴκωι."
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Κυανοχαίτης.
αὐτὰρ ὅ γ' ἐξαῦτις πολὺ μέζονα λᾶαν ἀείρας
ἧκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ ἶν' ἀπέλεθρον,
κὰδ δ' ἔβαλεν μετόπισθε νεὸς κυανοπρώιροιο
540 τυτθόν, ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἱκέσθαι.
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
τὴν δὲ πρόσω φέρε κῦμα, θέμωσε δὲ νῆσον ἱκέσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθά περ ἄλλαι
νῆες ἐΰσσελμοι μένον ἁθρόαι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
545 εἵατ' ὀδυρόμενοι, ἡμέας ποτιδέγμενοι αἰεί,
546 νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
548 μῆλα δὲ Κύκλωπος γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλόντες
δασσάμεθ', ὡς μή τίς μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
550 ἀρνειὸν δ' ἐμοὶ οἴωι ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι
μήλων δαιομένων δόσαν ἔξοχα· τὸν δ' ἐπὶ θινὶ
Ζηνὶ κελαινεφέϊ Κρονίδηι, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει,

530 sch ζ 327 **534**a + **535**a Arn ad θ 564 **534** Porph. Od. 79.10 Schr.; **534**b sch Lyc. 657 **540** (ἐδ. –) Epm. δ 71, ε 196; (ἐδ.) ApS 62.11; Hsch. ε 451 **542** Cent. Par. 33.28 **550** ApD Synt. 88.4; **550**a id. Synt. 5.15

531 υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκηι ἔνι οἰκί' ἔχοντα (= 505) add. rr duo (saec. xvi) teste Allen: abest ab 31 186(?) t Ω **532** οἱ καὶ μοῖρα G F: καί οἱ μοῖρα t: οἱ μοῖρ' ἐστὶ Ω*: οἱ καὶ μοῖρ' ἐστὶ P: ει δ αρα τοι μοιρ εστι 31 **533** ἐϋκτίμενον 31 Ω: ἐς ὑψόροφον t ἑὴν 31 t Ω*: ἣν H^{c} **537** μείζονα 31 Ω **537a** εξ αυλης˺ ανελων ˹οθι ο˺ι θυρε˹ος λ̣α̣⟦ε⟧ος επ̣[λεν add. 31 186 **538** ἐπιδινήσας (cf. H 269) 31^{c} 186 Ω: περιστρεψας (= Z^{gl}) 31^{a} ἶν vel ἶν Schwyzer 570 **539** μετόπισθε 186 H^{γρ} Ω*: προπάροιθε (ex 482) 31^{a} H M^{γρ} B U: εξοπισω 31^{c} νεὸς H^{a} P M^{a} B: νεὼς 31 Ω* **540–541** om. 31 sed adstat omissionis nota **541** accedit N **542** νῆσον Bentley: νηος̣[31: χέρσον (ex 486) t Ω **544** ἁθρόαι 186 421 Z Ω: ημεας (ex 545) 31 **545** ποτιδέγμενοι 31 Ω*, προτι- B: ποτιδεχμε̣[186: π ⟦ρ⟧ ο̣τ̣ι̣δ̣εγμεναι 421 **546** ἐλθόντες (cf. λ 20, μ 5) 186 Ω: ελασαντες 31 **547** ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης (= 150) add. 186 Ω*: abest ab 31 421 F M^{a}. – cf. ad μ 6 **548** γλαφυρῆς 186 Ω: κοιλης 31. – cf. ad μ 245 **550** δ' ἐμοὶ t F: δέ μοι Ω*

ῥέξας μηρί᾽ ἔκαιον· ὃ δ᾽ οὐκ ἐμπάζετο ἱρῶν,
ἀλλ᾽ ὅ γε μερμήριζεν ὅπως ἀπολοίατο πᾶσαι
νῆες ἐΰσσελμοι καὶ ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ᾽ ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
ἦμος δ᾽ ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἦμος δ᾽ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
δὴ τότ᾽ ἐγὼν ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
αὐτούς τ᾽ ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
οἳ δ᾽ αἶψ᾽ εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῗσι καθῖζον,
ἑξῆς δ᾽ ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.
κ Αἰολίην δ᾽ ἐς νῆσον ἀφικόμεθ᾽· ἔνθα δ᾽ ἔναιεν
Αἴολος Ἱπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
πλωτῆι ἐνὶ νήσωι· πᾶσαν δέ τέ μιν πέρι τεῖχος
χάλκεον ἄρρηκτον, λισσὴ δ᾽ ἀναδέδρομε πέτρη.
τοῦ καὶ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν,
ἓξ μὲν θυγατέρες, ἓξ δ᾽ υἱέες ἡβώοντες·
ἔνθ᾽ ὅ γε θυγατέρας πόρεν υἱάσιν εἶναι ἀκοίτις.
οἳ δ᾽ αἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλωι καὶ μητέρι κεδνῆι
δαίνυνται, παρὰ δέ σφιν ὀνείατα μυρία κεῖται,

553b sch ι 536 **κ 1–2**a ApS 18.11 **1** (– ἀφ.) St. Byz. α 138; (**Αἰ.**) Hsch. α 2027 **1** (ἔνθα –)–**2**a ApD Adv. 204.5 **2**a EtG α 222/EtM α 530; EtG α 1571 **3**a sch Parth. fr. 5.6 Lf.; Epm. ε 101, π 116; (**πλ.**) ApS 132.18; Hsch. π 2639 **6** Hclt. Alleg. 71.8

553 μηρί᾽ ἔκαιον H B U, ἔκηον G P M, ἔκηα H^{s}, ἔκη᾽ F, εκαον 186: ιερα καιον 31 δ᾽ 31 Ω*: δ᾽ ἄρ᾽ H^{c} ἱρῶν 186 Ω: δωρων 31 **554** ὅ γε 31 186 M^{r} Ω*: ἄρα G F H^{γρ} M^{a}? μερμήριζεν 186 Ω*: -ιξεν 31 H^{c} B^{x} U Eust. **559** δὴ Ω*: καὶ [31]$^{?}$ F N **560** ηριγενει εφανη 31; cf. ad 437, ε 228 **561** ἐποτρύνων H^{s} P. – cf. ad β 422 **562** ἀμβαίνειν 31^{a}? Ω: ἐμβ- 31$^{c?}$ D **563** καθῖζον Bekker: κάθιζον Ω **κ 1** δ᾽ ἔναιεν, cf. 135, γ 292: δὲ ναίει van Leeuwen. – cf. ad η 255 **2** Αἴολος tt F? H Eust.: parox. Hdn (ii.3.31 = i.163.11, ubi v. Lentzii adn.) Ω*. – cf. ad 44, ψ 314 **3** ἐνὶ 185 tt Ω: εν 31 πᾶσαν δέ τε 185 h51 Ω: παντηι δ αρα 31 **4** ἀναδέδρομε 31 185 Z Ω*: -δραμε P. – cf. ad ε 412 **5** μεγάροις 185 Ω: μμεγαρωι 31 **6** υιεις 31 ἡβώοντες 31 185 Z F M B U: -ώωντες Ω*: variant t$^{codd.}$ **7** ακοιτεις 31

κνισῆεν δέ τε δῶμα περιστοναχίζεται αὐλή
ἤματα· νύκτας δ’ αὖτε παρ’ αἰδοίῃς ἀλόχοισιν
εὕδουσ’ ἔν τε τάπησι καὶ ἐν τρητοῖσι λέχεσσιν.
καὶ μὲν τῶν ἱκόμεσθα πόλιν καὶ δώματα καλά.
μῆνα δὲ πάντα φίλει με καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα,
Ἴλιον Ἀργείων τε νέας καὶ νόστον Ἀχαιῶν·
καὶ μὲν ἐγὼ τῶι πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
    ἀλλ’ ὅτε δὴ καὶ ἐγὼν ὁδὸν ἤιτεον ἠδ’ ἐκέλευον
πεμπέμεν, οὐδέ τι κεῖνος ἀνήνατο, τεῦχε δὲ πομπήν·
δῶκέ μοι ἐκδείρας ἀσκὸν βοὸς ἐννεώροιο,
ἔνθα δὲ βυκτάων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα·
κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
ἠμὲν παυέμεναι ἠδ’ ὀρνύμεν, ὅν κ’ ἐθέλησιν.
νηῒ δ’ ἔνι γλαφυρῆι κατέδει μέρμιθι φαεινῆι
ἀργυρέηι, ἵνα μή τι παραπνεύσει’ ὀλίγον περ·
αὐτὰρ ἐμοὶ πνοιὴν Ζεφύρου προέηκεν ἀῆναι,
ὄφρα φέροι νῆάς τε καὶ αὐτούς. οὐδ’ ἄρ’ ἔμελλεν
ἐκτελέειν· αὐτῶν γὰρ ἀπωλόμεθ’ ἀφραδίῃσιν.
    ἐννῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ,

10–12 (εὕδ.) Dio Prus. 66.10 **14**a ApS 163.5 **19** (β. ἐνν.) Arist. HA 575b6 **20** (β. ἀν.) Epm. α 215; EtG β 290/EtM β 361; EtM α 2189; EtGud 246.5 Stf.; (β.) ApS 53.14; Hsch. β 1306 **21–22** Macr. Sat. 5.4.2 **21** sch A.R. 4.761–765d **22** Hclt. Alleg. 71.11; Aristid. Or. 45.29 **23–24** (ἀργ.) sch κ 35 **23** ApS 111.17; (μ.) Hsch. μ 883 **27** (αὐτ. –) ApD Synt. 196.15, Pron. 78.17

10 περιστοναχίζεται t[vl] X: -στεν- 31 185 Z Ω (-ζετο F) αὐλὴ t F M[a] U: αὐλῆ(ι) Ω*: αυδη[] 185, αὐδὴ X[γρ]: ạυλ̣ηι vel ạλ̣μηι 31: αὐδῆι Nitzsch: (-ζετ’) ἀοιδῆι Düntzer **13** δώματα καλά 185 Ω: τείχεα μακρά (ex η 44?) H[γρ] **14** πάντα φίλει 185 t Ω: παντ εφιλει 31 **15** νέας 31 185 Ω*, νῆας H B: μόρον G: πόλιν (ex 13) P **16** καὶ μὲν 185 Ω: αὐτὰρ 31 F[γρ] πάντα κατὰ μοῖραν (cf. μ 35) 185 Ω: πασαν αληθειην (cf. ρ 122) 31 **17** ἠδὲ κέλευον P: ἠδὲ κέλευθον 31[s] rr **18** πεμπέμεν 185 Ω: -ειν 31 οὐδέ τι κεῖνος ἀνήνατο τεῦχε 185 Ω: ουδ ετ εκεινος αναινετο δωκε 31 **19** δῶκέ μοι ἐκδείρας 185 r (Vrat. 28; coniecerat Voss): δῶκε δέ μοι ἐκδ- Ω (δείρας M[a]): δῶκε δέ μ’ ἐκδ- W. C. Kayser Phil. 17 (1861) 716: προφρονεως δειρας 31 **20** κέλευθα Z Ω* F[s]: -θον F: -θους 31. – cf. S. West Ptol. Pap. 250 **22** ἠμὲν … ἠδ’ 185 tt Ω: τον μεν … τον δε 31 **23** γλαφυρῆ(ι) 31 t* Ω: πρύμνηι ApS **24** παραπνεύσει G M[a]?, -σει’ Bekker: -σαι 31[a]: -ση(ι) 31[c] Ω* **25** πνο(ι)ὴν Ζεφύρου Ω: Ζεφυροιο πνοην 31 **26** ἔμελλεν sch Ω*: -ον 31 P M[s] B U **28** μὲν ὁμῶς πλέομεν 7 Ω: φερομεσθα ομως 31

τῆι δεκάτηι δ᾽ ἤδη ἀνεφαίνετο πατρὶς ἄρουρα,
καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσσομεν ἐγγὺς ἐόντας.
ἔνθ᾽ ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπέλλαβε κεκμηῶτα·
αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων, οὐδέ τωι ἄλλωι
δῶχ᾽ ἑτάρων, ἵνα θᾶσσον ἱκοίμεθα πατρίδα γαῖαν.
οἱ δ᾽ ἕταροι ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
καί μ᾽ ἔφασαν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον οἴκαδ᾽ ἄγεσθαι
δῶρα παρ᾽ Αἰόλοο μεγαλήτορος Ἱπποτάδαο.
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
"ὢ πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν
ἀνθρώποις, ὅτεών τε πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται.
πολλὰ μὲν ἐκ Τροίης ἄγεται κειμήλια καλά
ληΐδος, ἡμεῖς αὖτε ὁμὴν ὁδὸν ἐκτελέσαντες
οἴκαδε νισόμεθα κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες·
καὶ νῦν οἱ τάδ᾽ ἔδωκε χαριζόμενος φιλότητι
Αἴολος. ἀλλ᾽ ἄγε θᾶσσον ἰδώμεθα ὅττι τάδ᾽ ἐστίν,
ὅσσος τις χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἀσκῶι ἔνεστιν."
ὣς ἔφασαν· βουλὴ δὲ κακὴ νίκησεν ἑταίρων·
ἀσκὸν μὲν λῦσαν, ἄνεμοι δ᾽ ἐκ πάντες ὄρουσαν.
τοὺς δ᾽ αἶψ᾽ ἁρπάξασα φέρεν πόντόνδε θύελλα
κλαίοντας, γαίης ἄπο πατρίδος. αὐτὰρ ἐγώ γε
ἐγρόμενος κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμήριξα,

30a Epm. π 141; (π.) ApS 138.8; Hsch. π 4453 **32** (– ἐν.) Simpl. CAG viii.33.3, 20; **32**a sch Θ 93a[1] **37–38** Eudoc. 983–984 **38–39** Dio Prus. 47.22; Eudoc. 1337–1338 **38–39** (ἀν.) Plut. Mor. 743e **38** Eudoc. 1499; (τίμ.) ApS 153.16; Hsch. τ 911 **39** (ὅτ. –) Epm. τ 62 **46** (β. –) Aristid. Or. 48.72 **47** Olymp. CAG xii(2).99.11

29 ἀνεφαίνετο 7 Ω: κατε- 31 **30** ἐγγὺς 7 Ω: εγγυθ 31 ἐόντας 31 Ω*: -ες sch^{H} G^{s} F^{s} H^{s} P U **31** ἐπέλλαβε (cf. ν 282) 7 31 Ω* M^{s}: ἐπέβαλλε M: ἐπήλυθε (cf. δ 793, μ 311) F P^{γρ} U Eust. **36** Αἰόλοο Ahrens Rh. Mus. 2 (1843) 162 post Knight: -λου 7 31 Ω **37** εἴπεσκεν 7 Ω: ε[ι]πασκεν 31 **39** ὅτεων Hdn H P U Eust.: ὁτέων Eudoc. F M B: ὅτεῶν G: ὁτεῶν quidam ante Hdn τε (cf. β 114) t* H^{r} P^{s} Ω*: κε 31 H^{a} P, καὶ Dio$^{codd.}$ F γαῖαν 7 tt* Ω: δῶμαθ᾽ H^{γρ}: δῆμον Dio **40** Τροίης 7 Ω*: Τρωιης 31, Τρωΐης N. – cf. ad Φ 375 **41** αὖτε 7 31 F: δ᾽ αὖτε Ω* ἐκτελέσαντες Ar 7 Ω: -έοντες Zen **42** ν(ε)ισ(σ)όμεθα 7 Z Ω: νειομεθα 31 **43** τάδ᾽ ἔδωκε Ar H M^{m} N U, ταδε εδωκε 31: ταδεδω[κ]ε 7: τάδε δῶκε et τὰ δέδωκε sch^{γρ}: τά γ᾽ ἔδωκε G F M B: τά γε δῶκε Hdn? P M^{m} Eust. **44** Αἴολος P: Αἰόλος H: Αἰόλος Ω*. – cf. ad 2 **46** δὲ 31 t Ω: τε 7

ἠὲ πεσὼν ἐκ νηὸς ἀποφθίμην ἐνὶ πόντωι,
ἦ' ἀκέων τλαίην καὶ ἔτι ζωοῖσι μετείην.
ἀλλ' ἔτλην καὶ ἔμεινα, καλυψάμενος δ' ἐνὶ νηΐ
κείμην. αἳ δ' ἐφέροντο κακῆι ἀνέμοιο θυέλληι
αὖτις ἐπ' Αἰολίην νῆσον, στενάχοντο δ' ἑταῖροι.
ἔνθα δ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ,
αἶψα δὲ δεῖπνον ἕλοντο θοῇις παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ' ἐπασσάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος,
δὴ τότ' ἐγὼ κήρυκά τ' ὀπασσάμενος καὶ ἑταῖρον
βῆν εἰς Αἰόλοο κλυτὰ δώματα· τὸν δ' ἐκίχανον
δαινύμενον παρὰ ἧι τ' ἀλόχωι καὶ οἷσι τέκεσσιν.
ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα παρὰ σταθμοῖσιν ἐπ' οὐδοῦ
ἑζόμεθ'· οἳ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον ἔκ τ' ἐρέοντο·
"πῶς ἦλθες, Ὀδυσεῦ; τίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων;
ἦ μέν σ' ἐνδυκέως ἀπεπέμπομεν, ὄφρ' ἂν ἵκοιο
πατρίδα σὴν καὶ δῶμα καὶ εἴ πού τοι φίλον ἐστίν."
ὣς φάσαν· αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον ἀχνύμενος κῆρ·
"ἄασάν μ' ἕταροί τε κακοὶ πρὸς τοῖσί τε ὕπνος
σχέτλιος. ἀλλ' ἀκέσασθε, φίλοι· δύναμις γὰρ ἐν ὑμῖν."
ὣς ἐφάμην μαλακοῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν·
οἳ δ' ἄνεω ἐγένοντο. πατὴρ δ' ἠμείβετο μύθωι·

51 (ἀπ.) ApS 39.6; Hsch. α 6780 **59** Philox. fr. 568; (– ὀπ.) ApS 121.25 **60** sch Heph. 350.20; (– δώμ.) Diom. GL i.500.13; Epm. φ 47; EtG β 102; sch Heph. 289.27, 323.3, 349.2, 18 **64**b EtM 814.9 **65–66** Eudoc. 904, 906 **69** (ἀλλ' ἀκ. φ.) Epm. α 315

51 ἀποφθίμην tt Z Ω: -φθειμη[ν 31 **52** ἀκέων Ω:]ε̣α 31 μετ]ειην ss. ω 423 **56–58** pro his αλλ ο]τε δη τ̣[ην νη]σον ϊκανομεν[31 **59** κήρυκά τ' tt Ω: [κηρυκ]α̣ αμ 31 ἑταῖρον 423 Ω*: ἑταίρους t, ἑτάρους P **60** εἰς sch-Heph (praeter p.289) Ω: δ' εἰς tt* Αἰόλοο Ahrens post Knight (cf. ad 36): -λου tt sch Ω δὲ κίχανον Z F **62** ἐς δῶμ˻α παρὰ 31 Ω* (δώματα F): ἀνὰ δώματ' ἐπὶ H B N U **63** ἐρέοντο (cf. 109) Ω*, -οντες P: ἐρέεινον F, ερεινον 31 **65** ἦ μέν t Ω: και μην 31 ὄφρ' ἂν ἵκοιο F: οφρα ικοιο 31: ὄφρ' ἀφίκοιο H[c] M[a] M[γρ]: ὄφρ' ἂν ἵκηαι t Ω*: ικ]η̣α̣ι̣ ss. ιο 423 **66** ἐστίν t G F H[2r] P: εἴη (H[a]?) Ω*: σοι φιλοι εισιν 31, τοι φίλοι εἰσίν r (Vrat. 28) **67** φάσαν 31 Ω*: ἔφαν (cf. 422, 475) G F B U μετεφώνεον ἀχνύμενος κῆρ Z Ω: προσεφωνευν μειλιχιοισιν 31 **68** ἄασάν fere Z Ω: εβλαψαν 31 ὕπνος 31[s] Ω: οινος (ex λ 61?) 31[t] **69–70** om. 31 **70** μαλακοῖσι καθαπτόμενος (nov. Did) Ω: -οῖσιν ἀμειβόμενος Zen, prob. Ar vel Did **71** ἄνεωι 31 P; cf. ad β 240

"ἔρρ' ἐκ νήσου θᾶσσον, ἐλέγχιστε ζωόντων·
οὐ γάρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν οὐδ' ἀποπέμπειν
ἄνδρα τόν, ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθηται μακάρεσσιν·
ἔρρ', ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις."
ὣς εἰπὼν ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στενάχοντα.
ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ·
τείρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' εἰρεσίης ἀλεγεινῆς
ἡμετέρηι ματίηι, ἐπεὶ οὐκέτι φαίνετο πομπή.
ἑξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ,
ἑβδομάτηι δ' ἱκόμεσθα Λάμου αἰπὺ πτολίεθρον,
Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην, ὅθι ποιμένα ποιμὴν
ἠπύει εἰσελάων, ὁ δέ τ' ἐξελάων ὑπακούει.
ἔνθά κ' ἄϋπνος ἀνὴρ δοιοὺς ἐξήρετο μισθούς,
τὸν μὲν βουκολέων, τὸν δ' ἄργυφα μῆλα νομεύων·
ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἤματός εἰσι κέλευθοι.
ἔνθ' ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν, ὃν πέρι πέτρη
ἠλίβατος τετύχηκε διαμπερὲς ἀμφοτέρωθεν,
ἀκταὶ δὲ προβλῆτες ἐναντίαι ἀλλήλῃσιν
ἐν στόματι προύχουσιν, ἀραιὴ δ' εἴσοδός ἐστιν,
ἔνθ' οἵ γ' εἴσω πάντες ἔχον νέας ἀμφιελίσσας.

72 Cloatius (fr. 3 Fun.) ap. Gell. 16.12.2; Plut. Mor. 737c; Hdn ii.948.35; **72**a Synag.[B] α 1715; EtM 377.32 **73–74** Iul. Epist. 49.432a **76** Iren. adv. Haer. 1.9.4 (cento) **79**a Philox. fr. 546; ApS 110.8; (μ.) Hsch. μ 400 **80** cf. Cent. Par. 5.31 **81** [Hdn] Fig. 2; (Λ.) Hsch. λ 252 **82**a Cic. ad Att. 2.13.2 **82**b–**83** (ἠπ.) sch A.R. 1.1355–1357a; (ἠπ.) ApS 84.24 **84** Ath. 192b **85** [Luc.] Dial. 49.5; (ἀ. μ.) sch DThr 234.35 **86** sch Arat. 62 (98.19, 100.4 Mart.) **87–91** Cent. Par. 24.26–30 **87** (λ. κλ.) Hsch. λ 1032 **90**b Erot. α 6; Hsch. α 6946; (ἀρ. δ' εἴσ.) ApS 41.24

73 κομιζέμεν t g[V] Ω: -ειν 31 οὐδ' ἀποπέμπειν 31 g[V] Ω: ἢ ἐλεαίρειν t **74** ita fere 31 (ος τε) g[V] Ω: ἄνδρας (ἀνέρας Hercher) οἵ καὶ (κε Cobet) θεοῖσιν ἀπέχθωντ' ἀθανάτοισιν t **75** (del. Knight) om. 31 ἀθανάτοισιν Ω*: ἄρα θεοῖσιν G F (θεῶι P[γρ] Eust.): ἦ ῥα θεοῖσιν (cf. τ 556) Barnes **76** βαρέα Ω: μεγαλα 31. – cf. ad δ 516 **78–79** om. 31 **80** μὲν ὁμῶς πλέομεν Ω: δε ⟦ε⟧ πλ̣ευμεν ομως 31 **82** utrum Τηλ- an τηλ- ambigebant antiqui **83** εἰσελάων…ἐξελάων 424 (ηπ]ῡέει ε ⟦π⟧ ελ[, ss. ις) t Z Ω: εξελαων … εισελαων 31 **84** ἄϋπνος 31 424 t Ω* N[γρ]: ἄοκνος N ἐξήρετο Brandreth 100: -ρατο 31 t Z Ω **87** λιμέν' ἄκλυτον Megaclides ap. Hsch. deficiente caesura **90** προέχουσιν P ἀραιὴ sch (Hdn) H: ἀραιὴ Ω* (parox. M), ἀρετὴ P

αἳ μὲν ἄρ' ἔντοσθεν λιμένος κοίλοιο δέδεντο
πλησίαι· οὐ μὲν γάρ ποτ' ἀέξετο κῦμά γ' ἐν αὐτῶι
οὔτε μέγ' οὔτ' ὀλίγον, λευκὴ δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνη·
αὐτὰρ ἐγὼν οἶος σχέθον ἔξω νῆα μέλαιναν
αὐτοῦ ἐπ' ἐσχατιῆι, πέτρης ἐκ πείσματα δήσας.
ἔστην δὲ σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών·
ἔνθα μὲν οὔτε βοῶν οὔτ' ἀνδρῶν φαίνετο ἔργα,
καπνὸν δ' οἶον ὁρῶμεν ἀπὸ χθονὸς ἀΐσσοντα.
    δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐην πεύθεσθαι ἰόντας,
{οἵ τινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες,}
ἄνδρε δύω κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσσας.
οἳ δ' ἴσαν ἐκβάντες λείην ὁδόν, ἧι περ ἅμαξαι
ἄστυδ' ἀφ' ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην·
κούρηι δὲ ξύμβληντο πρὸ ἄστεος ὑδρευούσηι,
θυγατέρ' ἰφθίμηι Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο.
ἣ μὲν ἄρ' ἐς κρήνην κατεβήσετο καλλιρέεθρον
Ἀρτακίην· ἔνθεν γὰρ ὕδωρ προτὶ ἄστυ φέρεσκον·
οἳ δὲ παριστάμενοι προσεφώνεον ἔκ τ' ἐρέοντο,
ὅς τις τῶν εἴη βασιλεὺς καὶ τοῖσιν ἀνάσσοι·
ἣ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψερεφὲς δῶ.
οἳ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθον κλυτὰ δώματα, τὴν δὲ γυναῖκα

93 (οὐ –)–**94** ApS 11.7; (ἀέξ.) Hsch. α 1374 **94**b Porph. Hom. 50.14 Sod. **97–98** Eudoc. 2325–2326 **97** Hsch. π 97; **97**a sch T 267a; Epm. π 149 **98** Luc. Dial. 24.22; **98**a sch Ω 476b **100**, **103–104** Cent. Par. 29.4–6 **102**a sch I 168b **103** (τῆι περ –)–**104** (– ὀρ.) sch X 146e[1] **104** Eudoc. 550 **105** ead. 39, 1052 **107–108** ead. 1053–1054 **108** (Ἀ.) ApS 44.26; Hsch. α 7476 **112** (τὴν –)–**113** (εὗρ.) ApS 152.10, unde EtM 757.36; (τὴν –)–**113** (κορ.) Anon. iii Trop. NGG 1896.338; sch DThr 457.27

93 κῦμά γ' Ω*: κύματ' t H[c] U, κῦματ' M: κῦμ' P **96** ἐσχατιῆ(ι) Ω*: -ιῆς G M B U Eust. **98** ἔργα Ω*: -ον G **100** προΐην F M N[r?]: -ΐειν t Z Ω*. – cf. ad ι 88 **101–102** hoc ordine 425 Ω*: inverso G M: **101** om. 219 (ad πεύθεσθαι absolute dictum cf. 152, 155). – cf. ad ι 89–90 **103** ἧ(ι) περ tt Ω:]ηṇ . . 219: ἧι κεν "τινὲς πιθανῶς" sch[H] **106** Λαιστρυγόνος 219 Ω*: μεγαλήτορος (cf. ζ 17) P. – cf. ad 199 **107** κατεβήσετο 219 G F P U Eust.: -σατο t Ω* Eust.[γρ] **108** προτὶ t Ω*: ποτὶ M N **110** τῶν F: τῶνδ' Ω* καὶ Ar Ω*: ἠδ' P B U τοῖσιν Ar H[a] N Eust. ('eisque' intellige): οἷσιν (nov. Did) Ω* ἀνάσσοι Ar Ω*: -ει G M N Eust.

ἦυρον, ὅσην τ’ ὄρεος κορυφήν, κατὰ δ’ ἔστυγον αὐτήν.
ἡ δ’ αἶψ’ ἐξ ἀγορῆς ἐκάλει κλυτὸν Ἀντιφατῆα,
ὃν πόσιν, ὃς δὴ τοῖσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
αὐτίχ’ ἕνα μάρψας ἑτάρων ὡπλίσσατο δεῖπνον·
τὼ δὲ δύ’ ἀΐξαντε φυγῆι ἐπὶ νῆας ἱκέσθην.
αὐτὰρ ὃ τεῦχε βοὴν διὰ ἄστεος· οἳ δ’ ἀϊόντες
φοίτων ἴφθιμοι Λαιστρυγόνες ἄλλοθεν ἄλλος,
μυρίοι, οὐκ ἄνδρεσσιν ἐοικότες, ἀλλὰ Γίγασιν.
οἵ ῥ’ ἀπὸ πετράων ἀνδραχθέσι χερμαδίοισιν
βάλλον· ἄφαρ δὲ κακὸς κόναβος κατὰ νῆας ὀρώρει
ἀνδρῶν τ’ ὀλλυμένων νηῶν θ’ ἅμα ἀγνυμενάων·
ἰχθῦς δ’ ὣς πείροντες ἀτερπέα δαῖτα φέροντο.
ὄφρ’ οἳ τοὺς ὄλεκον λιμένος πολυβενθέος ἐντός,
τόφρα δ’ ἐγώ, ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
τῶι ἀπὸ πείσματ’ ἔκοψα νεὸς κυανοπρώιροιο.
αἶψα δ’ ἐμοῖς ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
ἐμβαλέειν κώπῃς, ἵν’ ὕπεκ κακότητα φύγοιμεν·
οἳ δ’ ἅλα πάντες ἀνέρριψαν, δείσαντες ὄλεθρον.
ἀσπασίως δ’ ἐς πόντον ἐπηρεφέας φύγε πέτρας
νηῦς ἐμή· αὐτὰρ αἱ ἄλλαι ἀολλέες αὐτόθ’ ὄλοντο.
    ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,

113 (κατὰ –) Philox. fr. 321; sch O 167; (κ. δ’ ἔ.) Hsch. κ 1061 **114** (κλ. Ἀ.) Epm. π 146 **118** (οἳ δ’ –)–**119** (– Λ.) Epm. ι 13 **120** ‘Trypho i’ Trop. 199.24; Cent. Par. 42.48 **121**–(**123**) Eudoc. 968–(970) **121–122** (β.) ApS 33.25 (Apio fr. 18, Hld fr. 16); (ἀνδ.) Hsch. α 4733 **123**b ApS 8.11 **124** ApS 162.5; (φ.) Hsch. φ 314 **125** cf. Eudoc. 972 **128** Cent. Par. 14.41, 36.8. 38.91 **130** Suda α 2311; **130**a ApS 33.29; (ἀν.) Hsch. α 4953 **131** (ἐς –) sch Ξ 229a; (ἐπ.) Hsch. ε 4586

113 ἦυρον van Leeuwen: εὗρον tt Ω **115** ἐμήδετο F **116** ἕν’ ἀμμάρψας Barnes ὁπλίσ(σ)ατο N U Tz δόρπον (ex ι 291, 344) G H^{γρ} Tz Eust. **118** τεῦχε Ω* H^{s}: -ξε M B, -ξαι H ἀϊόντες Schulze (et casu P qui ἰόντες viderat): proparox. Ω* **121** ῥ’ t* Ω: δ’ ApS **123** τ’ t H N Eust.: om. Ω* **124** ὣς πείροντες Ar 73 Z Ω: ὣς εἴροντες Arph: ὣς σπαίροντας Z^{γρ} M^{γρ}: ἀσπαίροντας t Eust.^{γρ} φέροντο Ar Zenodorus tt Z F M^{γρ}: πένοντο (nov. Did) Ω* **125** ἐντός Ω: εἴσω t **126** ἐγὼ ξίφος 73 Ω*: ἐγὼν ἄορ (cf. 321, λ 24) H B N U **127** νεὸς 73 G H^{a} P: νεὼς Ω*: νηὸς M **129** ὕπεκ dedi: ὑπεκ vel ὑπ’ ἐκ fere Ω φύγοιμεν G F M: -ωμεν Ω*, -ομεν P **130** ἅλα (cf. η 328, ν 78) Rhi Callistr: ἅμα Ar 73 t Ω*: ἄρα quidam ap. Did, P

ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.
Αἰαίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιεν
Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος Αἰήταο·
ἄμφω δ' ἐκγεγάτην φαεσιμβρότου Ἠελίοιο
μητρός τ' ἐκ Πέρσης, τὴν Ὠκεανὸς τέκε παῖδα.
ἔνθα δ' ἐπ' ἀκτῆς νηῒ κατηγαγόμεσθα σιωπῆι
ναύλοχον ἐς λιμένα, καί τις θεὸς ἡγεμόνευεν.
ἔνθα τότ' ἐκβάντες δύο τ' ἤματα καὶ δύο νύκτας
κείμεθ' ὁμοῦ καμάτωι τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' Ἠώς,
καὶ τότ' ἐγὼν ἐμὸν ἔγχος ἑλὼν καὶ φάσγανον ὀξύ
καρπαλίμως παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἐς περιωπήν,
εἴ πως ἔργα ἴδοιμι βροτῶν ἐνοπήν τε πυθοίμην.
{ἔστην δὲ σκοπιὴν ἒς παιπαλόεσσαν ἀνελθών.}
καί μοι ἐείσατο καπνὸς ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Κίρκης ἐν μεγάροισι διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
μερμήριξα δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
ἐλθεῖν ἠδὲ πυθέσθαι, ἐπεὶ ἴδον αἴθοπα καπνόν.
ὧδε δέ μοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης
δεῖπνον ἑταίροισιν δόμεναι προέμεν τε πυθέσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
καὶ τότε τίς με θεῶν ὀλοφύρατο μοῦνον ἐόντα,
ὅς ῥά μοι ὑψίκερων ἔλαφον μέγαν εἰς ὁδὸν αὐτήν
ἧκεν. ὃ μὲν ποταμόνδε κατήϊεν ἐκ νομοῦ ὕλης
πιόμενος· δὴ γάρ μιν ἔχεν μένος ἠελίοιο.

135–136a ApS 13.15 **135**a EtG α 172 **135** (ἔνθα –)–**136** EtGud 402.31 Stz. **136** Porph. Od. 58.2 Schr.; **136**b (al.) Matro fr. 1.34 O.–S. (parod.) **137** Strab. 1.2.40 **138** EtM 309.38 **139** Cent. Par. 29.14 **141**a Hsch. ν 128; (ν.) ApS 114.34 **144–147** Macr. Sat. 5.4.5 **155** (πρ. –) Choer. in Thd. ii.220.27, 345.24; Excerpta AO iv.370.14 **156** Porph. ad Ε 533; Cent. Par. 35.3; (ἦα κ.) EtG 144 M. **159**b–**160** (πι.) sch N 493b; (ἐκ – πι.) sch O 273c

135 ἔναιεν, cf. ad 1 **136** αὐδήεσσα tt Z Ω: αὐλ- Aristoteles (fr. 171): οὐδ- Eust.γρ (cf. ad ε 334) **138** ἐκγεγάτην Z Ω: ἐγγέγατον t **140** νηῒ G F P N: νῆα 219 Ω* **148** (= 97, cf. 194) damn. Rüdiger Zschr. f. d. Geistesw. 1860. 894: habent 426 Ω **157** ὀλοφύρατο 427 Z Ω*: -ετο P **160** δὴ Ar Ω: δὴν Zen

τὸν δ’ ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατὰ κνῆστιν μέσα νῶτα
πλῆξα· τὸ δ’ ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησεν,
κὰδ δ’ ἔπεσ’ ἐν κονίηισι μακών, ἀπὸ δ’ ἔπτατο θυμός.
τῶι δ’ ἐγὼ ἐμβαίνων δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
εἰρυσάμην· τὸ μὲν αὖθι κατακλίνας ἐπὶ γαίηι
εἴασ’· αὐτὰρ ἐγὼ σπασάμην ῥῶπάς τε λύγους τε,
πεῖσμα δ’, ὅσον τ’ ὄργυιαν, ἐΰστρεφὲς ἀμφοτέρωθεν
πλεξάμενος συνέδησα πόδας δεινοῖο πελώρου,
βῆν δὲ καταλοφάδια φέρων ἐπὶ νῆα μέλαιναν
ἔγχει ἐρειδόμενος, ἐπεὶ οὔ πως ἦεν ἐπ’ ὤμου
χειρὶ φέρειν ἑτέρηι· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
κὰδ δ’ ἔβαλον προπάροιθε νεώς, ἀνέγειρα δ’ ἑταίρους
μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
“ὦ φίλοι, οὐ γάρ πω καταδυσόμεθ’ ἀχνύμενοί περ
εἰς Ἀΐδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον ἦμαρ ἐπέλθηι.
ἀλλ’ ἄγετ’, ὄφρ’ ἐν νηῒ θοῆι βρῶσίς τε πόσις τε,
μνησόμεθα βρώμης, μηδὲ τρυχώμεθα λιμῶι.”
ὣς ἐφάμην· οἳ δ’ ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο,
ἐκ δὲ καλυψάμενοι παρὰ θῖν’ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
θηήσαντ’ ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
χεῖρας νιψάμενοι τεύχοντ’ ἐρικυδέα δαῖτα.

161 ApS 18.31 **161**b–**162** (πλ.) Melet. Nat. hom. 92.3 **161**b [Gal.] Medicus 10.10; Poll. 2.179; Orio 17.12; sch ε 231; (ἄκν.) Hsch. α 2460 **166** (ῥ.) ApS 139.25 **169** (– φ.) Io. Alex. 154; (κατ.) sch [Aesch.] Prom. 931; Hsch. κ 1252; (λοφ.) ApS 109.7; Hsch. λ 1283; Synag. λ 144 **171**b sch DThr 226.24, 375.12, 16, 538.19 **173** Cent. Par. 48.21 **177** Cent. Par. 34.2; **177**a Philox. fr. 72 **180**a sch A.R. 1.436 **181–182** Eudoc. 1215–1216

161 κατὰ κνῆστιν G F, cf. Hsch. κ 3118: κατ’ ἄκνηστιν Ar tt Z Ω*. – cf. Wackernagel KS 833; Bechtel Lexil. 27; Leumann 49 **162** ἄντικρυς P **164** ἐμβαίνων “ἐν πάσαις”, Z Ω*: ἐσβ- (?) nov. Did: ἐκβ- G^{a} P **165** ἐνὶ B N U **167** δ’ Ω*: θ’ M **169** καταλοφάδια sch-[Aesch.] G H^{a} B N Eust., κατὰ λοφάδια tt* U: καταλοφάδεια Hdn, “τὰ πλείω τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων” teste Eust., Z F M^{c}: καταλλοφάδεια H$^{\lambda}$ H^{c} P M^{a} **170** ἦεν Ar Ω: εἶχεν (-ον? Nauck) Arph Z ὤμων F **172** νεὸς P **173** (= 543, μ 207) fort. spurius **174** πω sch H^{a} B N U: πως H^{c} Ω*: που Eust. **175** ἐπέλθη(ι) Ω*: -οι U: ἐπελθεῖν sch Eust.: ἰδέσθαι G **178** ὦκα sch Ω: οὔ πω (ita Bekker pro οὕτως H, οὐδὲ T) “ἔν τισι φέρεται”

ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον·
"{κέκλυτέ μευ μύθων, κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι·}
ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὅπηι ζόφος οὐδ' ὅπηι ἠώς
οὐδ' ὅπηι ἠέλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν
οὐδ' ὅπηι ἀννεῖται· ἀλλὰ φραζώμεθα θᾶσσον,
εἴ τις ἔτ' ἔσται μῆτις. ἐγὼ δ' οὐκ οἴομαι εἶναι·
εἶδον γὰρ σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν
νῆσον, τὴν πέρι πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται·
αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ κεῖται· καπνὸν δ' ἐνὶ μέσσηι
ἔδρακον ὀφθαλμοῖσι διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην."
ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ
μνησαμένοις ἔργων Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο
Κύκλωπός τε βίης μεγαλήτορος ἀνδροφάγοιο,
κλαῖον δὲ λιγέως θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίνετο μυρομένοισιν.
αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας ἐϋκνήμιδας ἑταίρους

184 cf. Eudoc. 619 **189** (al.) Cent. Par. 42.14 **190–192** Hermog. Meth. 430.5 R. **190–192**a Strab. 1.2.28, 10.2.12; ApS 36.4; [Plut.] Hom. 2.104.1; Porph. ad β 1 **190–191** Eudoc. 862–863 **190–191**a Strab. 1.2.20 **190** sch θ 29; (– ζ.) Arn ad P 221; Epm. ο 75; EtGud 253.2, 432.34 Stz.; sch Eur. Ph. 886; (οὐ –) Zenodor. 407 M. (Erbse, Lex. Gr. Min. 253); (ὅπηι ζ.) + **191** Porph. fr. 382 (= Plut. fr. 200) **191** sch μ 3 **192** (ἀνν.) Hsch. α 5227 **194** Choer. in Thd. ii.139.30, 35 **195** Philod. Rhet. δ′ xx 7 (i.179.17 S.); [Plut.] Hom. 2.19.1; Ath. 18f; Anon. iii Trop. NGG 1896.338; sch DThr 458.6 **201** Eudoc. 811 **202** Cent. Par. 45.14

186 τότ' ἐκοιμήθημεν F N **188** καὶ 219a Ω: δὴ Rhi πᾶσιν Ω*: μῦθον Rhi F **189** (= μ [153a], 271, 340) ath. Callistr **190** γα]ρ ισμεν 186 **192** om. 186 219a (homoearchon) **193** μ]ητις ε̣μ̣ο̣ι̣σ̣ε̣μ̣[186 δέ γ' ὀΐομαι Naber Mn. 12 (1884) 202, δ' ἄρ' Platt: possis δ' οὖν **199** Λαιστρυγόνος (cf. 106) Ω: μεγα]λ̣η̣τ̣ο̣ρ̣ο̣ς̣ (ex 200) 186 **200** ἀνδροφόνοιο G P Mγρ Nγρ, agn. Eust. **201–202** (cf. 567–568) om. G F **201** ως οι μεν τοιαυτα πρ]ο̣ς αλληλους α̣γ̣ο̣ρ̣ε̣[υον (?) 186

ἠρίθμεον, ἀρχὸν δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὄπασσα·
τῶν μὲν ἐγὼν ἦρχον, τῶν δ' Εὐρύλοχος θεοειδής.
κλήρους δ' ἐν κυνέηι χαλκήρεϊ πάλλομεν ὦκα·
ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος μεγαλήτορος Εὐρυλόχοιο.
βῆ δ' ἰέναι, ἅμα τῶι γε δύω καὶ εἴκοσ' ἑταῖροι
κλαίοντες· κατὰ δ' ἄμμε λίπον γοόωντας ὄπισθεν.
    ηὗρον δ' ἐν βήσσηισι τετυγμένα δώματα Κίρκης
ξεστοῖσιν λάεσσι περισκέπτωι ἐνὶ χώρωι·
ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἦσαν ὀρέστεροι ἠδὲ λέοντες,
τοὺς αὐτὴ κατέθελξεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν.
οὐδ' οἵ γ' ὡρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἄρα τοί γε
οὐρῆισιν μακρῆισι περισσαίνοντες ἀνέσταν.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀμφὶ ἄνακτα κύνες δαίτηθεν ἰόντα
σαίνωσ', αἰεὶ γάρ τε φέρει μειλίγματα θυμοῦ,
ὣς τοὺς ἀμφὶ λύκοι κρατερώνυχες ἠδὲ λέοντες
σαῖνον· τοὶ δ' ἔδδεισαν, ἐπεὶ ἴδον αἰνὰ πέλωρα.
ἔσταν δ' εἰνὶ θύρηισι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο,
Κίρκης δ' ἔνδον ἄκουον ἀειδούσης ὀπὶ καλῆι,
ἱστὸν ἐποιχομένης μέγαν ἄμβροτον, οἷα θεάων
λεπτά τε καὶ χαρίεντα καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Πολίτης ὄρχαμος ἀνδρῶν,
ὅς μοι κήδιστος ἑτάρων ἦν κεδνότατός τε·
    "ὦ φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἐποιχομένη μέγαν ἱστόν
καλὸν ἀοιδιάει, δάπεδον δ' ἅπαν ἀμφιμέμυκεν,
ἢ θεὸς ἠὲ γυνή· ἀλλὰ φθεγγώμεθα θᾶσσον."

204 sch Heph. 320.24 **210–213** Macr. Sat. 5.8.1 **210** (τ. δ.) Epm. τ 67 (**252** +) **212** (– ὀρ.) ApD Pron. 84.13 **214**a sch DThr 337.33 **216–217** Poll. 6.93 **217** (αἰεὶ –) sch Ar. Eq. 414a **225** Philox. fr. 665; Eudoc. 529, 772, 1758 **226** (– ἐπ.) sch Eur. Ph. 886; (ἔνδ. – ἐπ.) Nic ad B 805 **227**a Porph. Od. 58.7 Schr.; Epm. in A 1 B[1a]; (ἀοιδ.) ApS 37.18; **227**b ApS 29.25; (ἀμφ.) Hsch. α 4063 **228**a sch Ξ 315c

204 ἠρίθμεον (non -ευν) t Ω; cf. Eust., qui de scansione agit; – ◡ ◡ – vult t; cf. ad Σ 493 **206** πάλλον ἑλόντες (ex Γ 316, Ψ 861) P **209** ἄμμ' ἔλιπον F **210** ηὗρον van Leeuwen: εὗρον t Ω **217** θυμοῦ 115 t* Ω*: -ῷ(ι) sch-Ar. F **220** εἰνὶ θύρη(ι)σι (nov. Did) Ω*: ἐν προθύροισι Ar 115 P M[a] Eust. – cf. ad θ 325, κ 310 **225** κήδιστος 115 tt Ω* (κύδ- P[c] M): -ός θ' P U **225a** ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν add. C D: abest ab 115 187 426 Ω

ὣς ἄρ’ ἐφώνησεν· τοὶ δ’ ἐφθέγγοντο καλέοντες.
ἣ δ’ αἶψ’ ἐξελθοῦσα θύρας ὤειξε φαεινάς
καὶ κάλει· οἳ δ’ ἅμα πάντες ἀϊδρίηισιν ἕποντο·
Εὐρύλοχος δ’ ὑπέμεινεν, ὀϊσάμενος δόλον εἶναι.
εἷσεν δ’ εἰσαγαγοῦσα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
ἐν δέ σφιν τυρόν τε καὶ ἄλφιτα καὶ μέλι χλωρόν
οἴνωι Πραμνείωι ἐκύκα· ἀνέμισγε δὲ σίτωι
φάρμακα λύγρ’, ἵνα πάγχυ λαθοίατο πατρίδος αἴης.
αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ’ ἔπειτα
ῥάβδωι πεπληγυῖα κατὰ συφεοῖσιν ἐέργνυ·
οἳ δὲ συῶν μὲν ἔχον κεφαλὰς φωνήν τε τρίχας τε
καὶ δέμας, αὐτὰρ νοῦς ἦν ἔμπεδος, ὡς τὸ πάρος περ.
ὣς οἳ μὲν κλαίοντες ἐέρχατο, τοῖσι δὲ Κίρκη
πάρ ῥ’ ἄκυλον βάλανόν τ’ ἔβαλεν καρπόν τε κρανείης
ἔδμεναι, οἷα σύες χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσιν.
Εὐρύλοχος δ’ αἶψ’ ἦλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν
ἀγγελίην ἑτάρων ἐρέων καὶ ἀδευκέα πότμον·
οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος ἱέμενός περ,
κῆρ ἄχεϊ μεγάλωι βεβολημένος· ἐν δέ οἱ ὄσσε
δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ’ ὠΐετο θυμός.

229 Eudoc. 958 **230** Pausim. ap. Philod. Poem. 1.86.14 **232**b Polyb. 3.94.4 **237** Eudoc. 1457 **238** sch DThr 56.10; **238**a Arn ad O 730; ApD Synt. 297.12; Macr. De diff. 165.22 De Paolis; **238**b Hdn ad N 543 **239–240** Porph. fr. 382 (= Plut. fr. 200) et ad κ 329; (– δέμ.) Dio Prus. 33.58 **240** Cent. Par. 5.50; (αὐτ. –) sch κ 329 **242** ApS 19.20; **242**a sch Arat. 1047; (βάλ.) ApS 50.31 **243** Heph. p.5.7 C.; (σ. χ.) sch DThr 235.2; (χ.) ApS 167.6; Hsch. χ 129 **246–248** Eudoc. 1786–1788 **248**a ApS 87.11

229 καλέοντες Knight: -εῦντες t Ω **230** ὤειξε Fick: ὤϊξε Z Ω*, ᾤϊξε H M: α̣[̣]ε t **231** ἀϊδρίη(ι)σιν G^{x}? H^{c}? B: -είη(ι)σιν 187 Z Ω* Eust. disertim **232** ὀϊσ(σ)άμενος (cf. 258) 187 t Z Ω*: ὀΐσ(σ)ατο γὰρ (cf. α 323) H B U **233a** τεῦχε δέ οἱ κυκεῶ χρυσέω(ι) δέπα(ι) ὄφρα πίοιεν (~ 316) add. H^{m} N: abest ab 115 187 Ω* **240** δέμας Ar tt Ω* M^{γρ}: πόδας Zen M **241** ἐσέρχατο G **242** ita Ar 115 t Ω (Ἀρίσταρχος οὐκ οἶδε τὸν στίχον sch: οὕτως οἶδε M. Schmidt): παντοίης ὕλης ἐτίθει μελιηδέα καρπόν Callistr, quod olim ante 242 stetisse ci. Von der Mühll πάρ ῥ’ 115 G P M: πὰρ δ’ t*: παρ’ ApS Ω* βάλανόν 115 t* Z Ω: βαλάνου ApS **244** αἶψ’ 115 Ω: ἆψ D **247** βεβολημένος 115 Z Ω*: βεβλη- t P U^{a}

ἀλλ᾽ ὅτε δή μιν πάντες ἀγαζόμεθ᾽ ἐξερέοντες,
250 καὶ τότε τῶν ἄλλων ἑτάρων κατέλεξεν ὄλεθρον·
“ἤιομεν ὡς ἐκέλευες ἀνὰ δρυμά, φαίδιμ᾽ Ὀδυσσεῦ·
252 ηὕρομεν ἐν βήσσῃσι τετυγμένα δώματα καλά,
254 ἔνθα δέ τις μέγαν ἱστὸν ἐποιχομένη λίγ᾽ ἄειδεν,
255 ἢ θεὸς ἠὲ γυνή· τοὶ δ᾽ ἐφθέγγοντο καλέοντες.
ἣ δ᾽ αἶψ᾽ ἐξελθοῦσα θύρας ὤειξε φαεινάς
καὶ κάλει· οἳ δ᾽ ἅμα πάντες ἀϊδρίῃσιν ἕποντο·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμεινα, ὀϊσάμενος δόλον εἶναι.
οἳ δ᾽ ἅμ᾽ ἀϊστώθησαν ἀολλέες, οὐδέ τις αὐτῶν
260 ἐξεφάνη· δηρὸν δὲ καθήμενος ἐσκοπίαζον.”
ὣς ἔφατ᾽· αὐτὰρ ἐγὼ περὶ μὲν ξίφος ἀργυρόηλον
ὤμοιϊν βαλόμην, μέγα χάλκεον, ἀμφὶ δὲ τόξα·
τὸν δ᾽ ἂψ ἠνώγεα αὐτὴν ὁδὸν ἡγήσασθαι.
264 αὐτὰρ ὅ γ᾽ ἀμφοτέρῃσι λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων·
266 “μή μ᾽ ἄγε κεῖσ᾽ ἀέκοντα, διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ᾽ αὐτοῦ.
οἶδα γάρ, ὡς οὔτ᾽ αὐτὸς ἐλεύσεαι οὔτέ τιν᾽ ἄλλον
ἄξεις σῶν ἑτάρων. ἀλλὰ ξὺν τοίσδεσι θᾶσσον
φεύγωμεν· ἔτι γάρ κεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἦμαρ.”
270 ὣς ἔφατ᾽, αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

249 ApS 5.4 (Hld fr. 2); (ἀγ.) Hsch. α 244, 336 **251–252** Auct. π. ὕψ. 19.2; ApD Synt. 11.8, Coni. 225.22; [Plut.] Hom. 2.40; [Hdn] Fig. 57 **251** Epm. α 367; **251**a Eudoc. 959; Them. CAG v(1).49.2; Choer. Orth. 217.24; Epm. δ 2; Suda η 408; EtG α 1015; sch DThr 499.30; Ἐκλ. AO ii.444.1 **252** cf. ad 212 (ApD) **255** A.P. 9.382.5 (cento) **259–260** Eudoc. 1754–1755

249 ἀγαζόμεθ᾽ Hld (corrupte ἀγαπαζ- liber) H M^{a} N U: ἀγασσάμεθ᾽ 115 Ω*: utrumque Hsch. et Z **251** ἤ(ι)ομεν 115 tt* Z Ω*: ἴομεν [Plut.] [Hdn] Eudoc. F: ἤϊον Epm.$^{\alpha}$: ἤλθομεν Auct. π. ὕψ. ἐκέλευες tt* Ω* G^{s}: -ευσας Eudoc. Suda Ἐκλ. G P, -ευσεν EtG **252** ηὕρομεν van Leeuwen: εὕρ- tt* Ω: εἴδομεν Auct. π. ὕψ. (at εὕρομεν cod.^{m}) **253** ξεστοῖσιν λάεσσι περισκέπτωι ἐνὶ χώρωι (= 211) add. M^{m}: abest ab 115 Ω **254** τις Ω: και 115 **255** καλέοντες Knight: -εῦντες 115 Ω **256** ὤειξε Fick: ὤϊξε Ω*, ᾤϊξε H B^{a} **257** ἅμα Ω*: ἄρα P ἀϊδρίη(ι)σιν G^{a} H^{c} B U^{c}: -είη(ι)σιν 115 Ω* **263** ἂψ D: αἶψ᾽ 115 Ω **264** ἀμφοτέρη(ι)σι λαβὼν 115^{s} Ω* H^{s}: -σιν ἑλὼν [115]^{t} H B U ελλισσετο 115^{c}: ἐλί- 115^{a} Ω **265** καί μ᾽ ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα add. M^{m} U: abest ab 115 116 Ω* **268** σῶν Ar (‘salvum’ intelligens) Ω*: ὧν F τοίσδεσι 115 H^{a}, τοῖσδεσ(σ)ι Ω*: τοῖσδ᾽ ἔπι G: τοῖσι δὲ M. – cf. ad φ 93

“Εὐρύλοχ’, ἤτοι μὲν σὺ μέν’ αὐτοῦ τῶιδ’ ἐνὶ χώρωι
ἔσθων καὶ πίνων κοίληι παρὰ νηῒ μελαίνηι·
αὐτὰρ ἐγὼν εἶμι· κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ’ ἀνάγκη.”
ὣς εἰπὼν παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης.
ἀλλ’ ὅτε δὴ ἄρ’ ἔμελλον ἰὼν ἱερὰς ἀνὰ βήσσας
Κίρκης ἵξεσθαι πολυφαρμάκου ἐς μέγα δῶμα,
ἔνθά μοι Ἑρμείας χρυσόρραπις ἀντεβόλησεν
ἐρχομένωι πρὸς δῶμα, νεηνίηι ἀνδρὶ ἐοικώς
πρῶτον ὑπηνήτηι, τοῦ περ χαριεστάτη ἥβη,
ἔν τ’ ἄρα μοι φῦ χειρί, ἔπος τ’ ἔφατ’ ἔκ τ’ ὀνόμαζεν·
“πῆι δὴ αὖτ’, ὦ δύστηνε, δι’ ἄκριας ἔρχεαι οἶος,
χώρου ἄϊδρις ἐών; ἕταροι δέ τοι οἵδ’ ἐνὶ Κίρκης
ἔρχαται ὥς τε σύες πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχοντες.
ἦ τοὺς λυσόμενος δεῦρ’ ἔρχεαι; οὐδέ σέ φημι
αὐτὸν νοστήσειν, μενέεις δὲ σύ γ’ ἔνθά περ ἄλλοι.
ἀλλ’ ἄγε δή σε κακῶν ἐκλύσομαι ἠδὲ σαώσω·
τῆ, τόδε φάρμακον ἐσθλὸν ἔχων ἐς δώματα Κίρκης
ἔρχε’, ὅ κέν τοι κρατὸς ἀλάλκησιν κακὸν ἦμαρ.
πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα δήνεα Κίρκης·
τεύξει τοι κυκεῶ, βαλέει δ’ ἐν φάρμακα σίτωι.
ἀλλ’ οὐδ’ ὧς θέλξαί σε δυνήσεται· οὐ γὰρ ἐάσει
φάρμακον ἐσθλὸν ὅ τοι δώσω, ἐρέω δὲ ἕκαστα.
ὁππότε κεν Κίρκη σ’ ἐλάσηι περιμήκεϊ ῥάβδωι,
δὴ τότε σὺ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
Κίρκηι ἐπαῖξαι ὥς τε κτάμεναι μενεαίνων.
ἡ δέ σ’ ὑποδδείσασα κελήσεται εὐνηθῆναι·
ἔνθα σὺ μηκέτ’ ἔπειτ’ ἀπανήνασθαι θεοῦ εὐνήν,

271 (ἐνὶ χ.) Hsch. ε 3141 **273** Eudoc. 1566 **277** (Ἑ. –) Hclt. Alleg. 73.1 **279** cf. ad Ω 348; adde Macr. Sat. 5.13.24; cf. Ath. 220a **281–282**a Hclt. Alleg. 73.8 **281** Orig. c.Cels. 2.76 **282**a Hdn ad Γ 219; **282**b Epm. ε 186 **286** Eudoc. 676

274 ἀνήϊον 115 Ω: ἀπήϊον edd. quidam ex Ludwichii errore **279** (= Ω 348) susp. Kirchhoff **281** πῆι δὴ Bekker, πῆ(ι) δ’ Ω: τίπτ’ (cf. λ 93) tt αὖτ’ ὦ Hclt.[vl] Ω*, αὖ|||ὦ Orig.[cod.]: αὔτως (vel αὕτως) Hclt.[vl] Z B Eust. – cf. ad λ 93 **285** αυτοις 117[a] σύ γ’ Ω*: σὺ 115 M **288** ἔρχε’ Knight: -ευ 117 Ω **295** ἐπαΐξαι parox. Ω: corr. Bekker **297** ἀπανήνασθαι Ω (-ναίν- G): ἀνήν- 75 D T

ὄφρα κέ τοι λύσηι θ' ἑτάρους αὐτόν τε κομίσσηι·
ἀλλὰ κέλεσθαί μιν μακάρων μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
μή τί τοι αὐτῶι πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο,
μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θήηι."
    ὣς ἄρα φωνήσας πόρε φάρμακον Ἀργειφόντης
ἐκ γαίης ἐρύσας, καί μοι φύσιν αὐτοῦ ἔδειξεν.
ῥίζηι μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δὲ εἴκελον ἄνθος·
μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί· χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν
ἀνδράσι γε θνητοῖσι, θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται.
    Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον
νῆσον ἀν' ὑλήεσσαν· ἐγὼ δ' ἐς δώματα Κίρκης
ἤϊα, πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
ἔστην δ' εἰνὶ θύρηισι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο·
ἔνθα στὰς ἐβόησα, θεὰ δέ μοι ἔκλυεν αὐδῆς.
ἣ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤειξε φαεινάς
καὶ κάλει· αὐτὰρ ἐγὼν ἑπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.
εἷσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
{καλοῦ δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν}·
τεῦχε δέ μοι κυκεῶ χρυσέωι δέπαι, ὄφρα πίοιμι,
ἐν δέ τε φάρμακον ἧκε, κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῶι.
αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, οὐδέ μ' ἔθελξεν,
ῥάβδωι πεπληγυῖα ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

301 (~ 341) ApS 36.1; sch α 1b[1]; (ἀν.) Hsch. α 5067 **302–304** Gal. in Hp. Nat. hom. CMG V.9(1).4.10 **303**b sch Φ 242–243 **304–306** Hipp. Ref. 6.15.4 **304** Max. Tyr. 29.6; **304**b Hclt. Alleg. 73.10; Aristid. Quint. 2.9 **305** ApS 166.31; (– θ.) sch DThr 238.5; (μ.) ApS 114.23; Hsch. μ 2036 **305** (χ. –)–**306**a EtM 804.57; (χ. –) sch Π 620; cf. Theophr. Hist. pl. 9.15.7 **306** Max. Tyr. 29.6; **306**b [Iustin.] Resurr. 5; Procl. in Remp. i.167.13; Olymp. in Gorg. 65.23 W.; Elias CAG xviii(1).16.24; sch Pind. Pyth. 10.76a **307**a Arn ad I 169 **314** (εἷσεν ἐπὶ θρ.) Suda υ 708 **318** (οὐδέ –) sch N 435a

298 κομιζηι 74 **301** θήηι Z: θείη(ι) tt Ω **303** ἐρύσας Ω: ἀνελὼν t **304** ῥίζη(ι) tt* Ω: -ην Gal., -αν possis **306** δύνανται tt* G F H[γρ] P[2] M[s] Eust.: ἴσασιν (ex δ 379, 468) Max. Ω* **307** ἀνέβη B **310** εἰνὶ θύρη(ι)σι Ω*: ἐν προθύροισι G. – cf. ad 220 **310a** Κίρκης δ' ἔνδον ἄκουον ἀειδούσης ὀπὶ καλῆι (= 221) add. N[m] et fere U **311** ἐβόησα Ω: ἤϋσα N[γρ] U μοι G P[2]: μευ Ω* **312** ὤειξε Fick: ὤϊξε Ω*, ᾤϊξε H B[a] **315** (= 367) om. Ar G: hab. Ω* **315a–d** (= [368–369], [371–372]) add. S et disiunctos F (*a–b* post 315, *c–d* post 319) **316–372** deest H **316** τεῦχε Ω*: -ξε N Eust.

“ἔρχεο νῦν συφεόνδε, μετ’ ἄλλων λέξο ἑταίρων.”
ὣς φάτ’· ἐγὼ δ’ ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
Κίρκηι ἐπήϊξα ὥς τε κτάμεναι μενεαίνων.
ἣ δὲ μέγα ἰάχουσα ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων,
καί μ’ ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
θαῦμά μ’ ἔχει, ὡς οὔ τι πιὼν τάδε φάρμακ’ ἐθέλχθης.
οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ’ ἀνέτλη,
ὅς κε πίηι καὶ πρῶτον ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων·
σοὶ δέ τις ἐν στήθεσσιν ἀκήλητος νόος ἐστίν.
ἦ σύ γ’ Ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος, ὅν τέ μοι αἰεί
φάσκεν ἐλεύσεσθαι χρυσόρραπις Ἀργειφόντης
ἐκ Τροίης ἀνιόντα θοῆι σὺν νηῒ μελαίνηι.
ἀλλ’ ἄγε δή, κολεῶι μὲν ἄορ θέο, νῶϊ δ’ ἔπειτα
εὐνῆς ἡμετέρης ἐπιβήομεν, ὄφρα μιγέντε
εὐνῆι καὶ φιλότητι πεποίθομεν ἀλλήλοισιν.”
ὣς ἔφατ’· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
“ὦ Κίρκη, πῶς γάρ με κέλεαι σοὶ ἤπιον εἶναι,
ἥ μοι σῦς μὲν ἔθηκας ἐνὶ μεγάροισιν ἑταίρους,
αὐτὸν δ’ ἐνθάδ’ ἔχουσα δολοφρονέουσα κελεύεις
ἐς θάλαμόν τ’ ἰέναι καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
ὄφρα με γυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θήηις;
οὐδ’ ἂν ἐγώ γ’ ἐθέλοιμι τεῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
εἰ μή μοι τλαίης γε, θεά, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
μή τί μοι αὐτῶι πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.”
ὣς ἐφάμην· ἣ δ’ αὐτίκ’ ἀπώμνυεν, ὡς ἐκέλευον.

322a sch Ψ 64a **323** Eudoc. 785 **326** Luc. Dial. 45.85; Procl. in Alc. I 257.9; EtM 445.7; EtGud 257.23 Stz.; (ὡς –) sch N 435a **328** Eudoc. 1456 **329** ApS 19.18; Plut. Mor. 61b; sch κ 240 **332**a sch O 29 **341** cf. ad 301

320 λέξο Ar Ω*, -ω Z P: -ον B N: λέξε’ nov. Did: λέξαι F $M^{γρ}$, nov. Eust. **323** ὑπέδραμε t Ω*: ὑπέκ- P N **324** μ’ ὀλοφυρομένη Ar Ω*: με λισσομένη (cf. χ 311) Arph F **326** ὡς tt* Ω: πῶς Procl. **329** ath. Ar **331** ἐλεύσεσθαι Ω: ἀλεύασθαι $M^{γρ}$ **334** ἐπιβήομεν G M, -βείομεν F: -βήσομεν M^{s} Ω*. – cf. ad ζ 262 μιγέντε Ω*: -ες F M **335** ἀλλήλοισιν Ω*: -οιιν G^{r} **337** γάρ Ω*: τάρ F^{c} κέλεαι (sicut δ 812, ε 174) Bentley: κέλη(ι) Ω **341–342** om. 118 U (homoeotel.) **341** θήηις Knight: θείη(ι)ς Z Ω **343** θεῶν Bentley cl. 299; cf. ad ε 178

αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
καὶ τότ᾽ ἐγὼ Κίρκης ἐπέβην περικαλλέος εὐνῆς.
ἀμφίπολοι δ᾽ ἄρα τεῖος ἐνὶ μεγάροισι πένοντο
τέσσαρες, αἵ οἱ δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασιν·
γίνονται δ᾽ ἄρα ταί γ᾽ ἔκ τε κρηνέων ἀπό τ᾽ ἀλσέων
ἔκ θ᾽ ἱερῶν ποταμῶν, οἵ τ᾽ εἰς ἅλαδε προρέουσιν.
τάων ἣ μὲν ἔβαλλε θρόνοις ἔνι ῥήγεα καλά
πορφύρεα καθύπερθ᾽, ὑπένερθε δὲ λῖθ᾽ ὑπέβαλλεν·
ἡ δ᾽ ἑτέρη προπάροιθε θρόνων ἐτίταινε τραπέζας
ἀργυρέας, ἐπὶ δέ σφι τίθει χρύσεια κάνεια·
ἡ δὲ τρίτη κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα
ἡδὺν ἐν ἀργυρέωι, νέμε δὲ χρύσεια κύπελλα·
ἡ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει καὶ πῦρ ἀνέκαιεν
πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλωι· ἰαίνετο δ᾽ ὕδωρ.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῶι,
ἔς ῥ᾽ ἀσάμινθον ἕσασα λό᾽ ἐκ τρίποδος μεγάλοιο,
θυμῆρες κεράσασα, κατὰ κρατός τε καὶ ὤμων,
ὄφρα μοι ἐκ κάματον θυμοφθόρον εἵλετο γυίων.
αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ᾽ ἐλαίωι,
ἀμφὶ δέ με χλαῖναν καλὴν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
εἷσε δέ μ᾽ εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
367 καλοῦ δαιδαλέου, ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν·
373 ἐσθέμεναι δ᾽ ἐκέλευεν. ἐμῶι δ᾽ οὐχ ἥνδανε θυμῶι,
ἀλλ᾽ ἥμην ἀλλοφρονέων, κακὰ δ᾽ ὄσσετο θυμός.

352 EtM β 38 **354** (ἐτίτ. –) Poll. 6.84 **356** Plut. Mor. 726f **358** (– ἐφ.) sch Ω 476b **359** (ὑπὸ –) ApS 89.25 **361**b + **363** EtG β 18/EtM β 27 **362** [Plut.] Hom. 2.209.4; Ath. 24d; **362**a Hdn ad Γ 316; (θ.) ApS 88.28; Hsch. θ 879 **374** (ἀλλ. –) ApS 24.7; (ὄσσ. θ.) sch β 152i (Porph.)

348 τεῖος Brandreth 105: τέως G P U: τέως μὲν F H M N: κεδναὶ B. – cf. ad ο 231, π 370, ω 162 **349** fort. τέσσερες, cf. Il. praef. xxxv **351** οἵ τ᾽ εἰς Ar^{uv} Ω: οἵ τε (?) Zen **353** καθύπερθεν ἔνερθε M B U **354** θρόνων Ω*: ποδῶν P **355** κάνεια Z Ω*: κύπελλα (ex 357) F U Eust.^{γρ} **356** δὲ τρίτη Ω: δ᾽ αὖτ᾽ ἐν t ἐκίρνα Ω (-νη Nauck, cf. ad η 182): ἔμισγε t **361** fort. ἔς μ᾽ **364** ἔχρισε(ν) Ω*: ἤλειψε(ν) P B U. – cf. ad γ 466 **367** (= [315]) del. Nitzsch **368–372** (= α 136–140, δ 52–56) add. M^{m}, 368–369 et 371–372 F N^{m}: absunt ab 8 Ω*. – cf. ad 315*a–d* **373** ἐκέλευσεν N U Eust. ἐμοὶ Bentley, cf. A 24, O 674, Hymn. Ap. 220 **374** ἀλλοφρονέων 8 t Z Ω*: ἀλαοφρ- P: ἄλλα φρ- Eust.^{γρ} ὄσσετο t Ω* N^{γρ}: ᾤετο N

Κίρκη δ’ ὡς ἐνόησεν ἔμ’ ἥμενον οὐδ’ ἐπὶ σίτωι
χεῖρας ἰάλλοντα, στυγερὸν δέ με πένθος ἔχοντα,
ἄγχι παρισταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
    “τίφθ’ οὕτως, Ὀδυσεῦ, κατ’ ἄρ’ ἕζεαι ἶσος ἀναύδωι,
θυμὸν ἔδων, βρώμης δ’ οὐχ ἅπτεαι οὐδὲ ποτῆτος;
ἦ τινά που δόλον ἄλλον ὀΐεαι; οὐδέ τί σε χρή
δειδίμεν· ἤδη γάρ τοι ἀπώμοσα καρτερὸν ὅρκον.”
    ὣς ἔφατ’· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
“ὦ Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνήρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη,
πρὶν τλαίη πάσσασθαι ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
πρὶν λύσασθ’ ἑτάρους καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι;
ἀλλ’ εἰ δὴ πρόφρασσα πιεῖν φαγέμεν τε κελεύεις,
λῦσον, ἵν’ ὀφθαλμοῖσιν ἴδω ἐρίηρας ἑταίρους.”
    ὣς ἐφάμην· Κίρκη δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει
ῥάβδον ἔχουσ’ ἐν χειρί, θύρας δ’ ἀνόειξε συφειοῦ,
ἐκ δ’ ἔλασεν σιάλοισιν ἐοικότας ἐννεώροισιν.
οἳ μὲν ἔπειτ’ ἔστησαν ἐναντίοι, ἣ δὲ δι’ αὐτῶν
ἐρχομένη προσάλειφεν ἑκάστωι φάρμακον ἄλλο.
τῶν δ’ ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔρρεον, ἃς πρὶν ἔφυσεν
φάρμακον οὐλόμενον, τό σφιν πόρε πότνια Κίρκη·
ἄνδρες δ’ αἶψ’ ἐγένοντο, νεώτεροι ἢ πάρος ἦσαν
καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μέζονες εἰσοράασθαι.
ἔγνωσαν δέ με κεῖνοι, ἔφυν τ’ ἐν χερσὶν ἕκαστος·
πᾶσιν δ’ ἱμερόεις ὑπέδυ γόος, ἀμφὶ δὲ δῶμα
σμερδαλέον κονάβιζε· θεὰ δ’ ἐλέαιρε καὶ αὐτή.
ἣ δέ με’ ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων·

378 (κατ’ –)–**379** (θ. ἔδ.) ApS 36.3 **380** Eudoc. 1674 **383–385** D.L. 4.9 (ut Xenocratis) **383** (τίς –)–**385** Sext. Math. 1.295 **392** (φ. ἄ.) sch I 312–313 **395–396** Eudoc. 814–815

376 στυγερὸν Ω* H^γρ N^γρ: κρατερὸν H B N U **377** ἀγχοῦ δ’ ἱσταμένη H^r B N U: αγχι δε] μ ιστ- 8 **380** οὐδ’ ἔτι Nitzsch **385** λύσασθ’ Ar (? λύσμαθ’ cod.) t* Ω (-ασθαι F P): λῦσαί θ’ Sext. **388** ἐφάμην Ω* H^γρ: ἄρ’ ἔφην H B N U **389** ἀνόειξε dedi, ἀνόειγε Fick: ἀνώϊξε H N: ἀνέωξε Ω*: ἀνέωιγε Eust. **393** τῶν Ar Ω: τοῖς Arph δ’ om. G **395** αἶψ’ (nov. Did) t Ω: ἄψ Ar **396** μείζονες t Ω **397** μ’ ἐκεῖνοι H M B **399** κανάχιζε P Eust.^γρ; cf. ad ρ 542 καὶ αὐτή 429 Ω*: ἅπαντας Eust. **400** με’ Platt post Knight: μευ 8 Ω* B^γρ, ἐμεῦ F: μ|||||’ H, μ’ B δῖα θεάων 429 Ω* H^γρ: πότνια Κίρκη H M^γρ B U

“διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν’ Ὀδυσσεῦ,
ἔρχεο νῦν ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐρύσσατε ἤπειρόνδε,
κτήματα δ’ ἐν σπήεσσι πελάσσατε ὅπλα τε πάντα·
αὐτὸς δ’ ἂψ ἰέναι καὶ ἄγειν ἐρίηρας ἑταίρους.”
ὣς ἔφατ’· αὐτὰρ ἐμοί γ’ ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ,
βῆν δ’ ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
ηὗρον ἔπειτ’ ἐν νηῒ θοῆι ἐρίηρας ἑταίρους
οἴκτρ’ ὀλοφυρομένους, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντας.
ὡς δ’ ὅτ’ ἂν ἄγραυλοι πόριες περὶ βοῦς ἀγελαίας
ἐλθούσας ἐς κόπρον, ἐπὴν βοτάνης κορέσωνται,
πᾶσαι ἅμα σκαίρουσιν ἐναντίαι· οὐδ’ ἔτι σηκοί
ἴσχουσ’, ἀλλ’ ἁδινὸν μυκώμεναι ἀμφιθέουσιν
μητέρας· ὣς ἐμὲ κεῖνοι ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
δακρυόεντες ἔχυντο· δόκησε δ’ ἄρά σφισι θυμός
ὣς ἔμεν, ὡς εἰ πατρίδ’ ἱκοίατο καὶ πόλιν αὐτῶν
τρηχείης Ἰθάκης, ἵνα τ’ ἔτραφον ἠδ’ ἐγένοντο.
καί μ’ ὀλοφυρόμενοι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
“σοὶ μὲν νοστήσαντι, διοτρεφές, ὣς ἐχάρημεν,
ὡς εἴ τ’ εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαῖαν·
ἀλλ’ ἄγε, τῶν ἄλλων ἑτάρων κατάλεξον ὄλεθρον.”
ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγὼ προσέφην μαλακοῖς ἐπέεσσιν·
“νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐρύσσομεν ἤπειρόνδε,
κτήματα δ’ ἐν σπήεσσι πελάσσομεν ὅπλα τε πάντα·

409 Eudoc. 1235, 1816 **410–414** (μητ.) Porph. Il. 328.13 Schr. **410** Cocondr. 240.27; (– πόρ.) ApS 6.13; sch P 4c; **410**b Hdn ad P 40 **417**b ApD Synt. 389.3, Adv. 154.30, Coni. 243.16 **419–420** (– ἀφ.) Hdn ad X 410

404 δ’ ἐν Ω*: δὲ H^{γρ}: τ’ ἐν B **405** ἂψ M, ἀψ’ G: αἶψ’ Ω* **408** ηὗρον van Leeuwen: εὗρον Ω ἐν M B N U: ἐπὶ Ω* (ex 407?). – cf. ad β 414 **412** σκαίρουσιν Ω*, -ωσιν Bekker (at cf. ad M 41): σπαίρ- t G B Eust.^{γρ}: ἀσπαίρ- P: et σκαίρ- et σπαίρ- Z οὐδ’ ἔτι Wolf: οὐδέ τι t Ω **414** ἔμ’ ἐκεῖνοι F H^{a} B: περὶ κεῖνοι Blass 118 **415** δακρύοντες M θυμῶι Agar cl. υ 93 **416** αὐτῶν (nov. Did) Ω*: αὐτήν Ar U **417** τ’ ἔτραφον H^{γρ}: τ’ ἔτραφεν t Z U Eust., τέτραφεν G, τε τράφεν Ω*: τ’ ἔτρεφεν P. – cf. Il. praef. xxxvi ἠδὲ γένοντο Z F Mc Eust. **419** ὣς Ω: ὧδ’ t$^{cod.}$ **424** δ’ Ω*: τ’ P: om. H B U. – cf. ad 404

αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθε ἐμοὶ ἅμα πάντες ἕπεσθαι,
ὄφρα ἴδηθ' ἑτάρους ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης
πίνοντας καὶ ἔδοντας· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχουσιν."
  ὣς ἐφάμην· οἳ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.
Εὐρύλοχος δέ μοι οἶος ἐρύκανε πάντας ἑταίρους·
  "ἆ δειλοί, πόσ' ἴμεν; τί κακῶν ἱμείρετε τούτων,
Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι, ἥ κεν ἅπαντας
ἢ σῦς ἠὲ λύκους ποιήσεται ἠὲ λέοντας,
οἵ κέν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν καὶ ἀνάγκηι;
ὥς περ Κύκλωψ ἔρξ', ὅτε οἱ μέσσαυλον ἵκοντο
ἡμέτεροι ἕταροι, σὺν δ' ὁ θρασὺς εἵπετ' Ὀδυσσεύς·
τούτου γὰρ καὶ κεῖνοι ἀτασθαλίηισιν ὄλοντο."
  ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ γε μετὰ φρεσὶ μερμήριξα,
σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
τῶι οἱ ἀποτμήξας κεφαλὴν οὖδάσδε πελάσσαι
καὶ πηῶι περ ἐόντι μάλα σχεδόν· ἀλλά μ' ἑταῖροι
μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·
  "διογενές, τοῦτον μὲν ἐάσομεν, εἰ σὺ κελεύεις,
αὐτοῦ πὰρ νηΐ τε μένειν καὶ νῆα ἔρυσθαι·
ἡμῖν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὰ πρὸς δώματα Κίρκης."
  ὣς φάμενοι παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης.
οὐδὲ μὲν Εὐρύλοχος κοίληι παρὰ νηΐ λέλειπτο,
ἀλλ' ἕπετ'· ἔδδεισεν γὰρ ἐμὴν ἔκπαγλον ἐνιπήν.
τόφρα δὲ τοὺς ἄλλους ἑτάρους ἐν δώμασι Κίρκη
ἐνδυκέως λοῦσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίωι,
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλεν ἠδὲ χιτῶνας·
δαινυμένους δ' εὖ πάντας ἐφηύρομεν ἐν μεγάροισιν.

425 Eudoc. 510 **433** sch κ 213 **437** Eudoc. 1639 **440** (– κ.) Arn ad Ψ 120 **441** (– σχ.) sch ο 363; **441**a Epm. λ 38 **450**(?) sch ν 20

425 ita t Ω* M^{s} Eust. (ἕπεσθε): ὀτρύνεσθ' ἵνα μοι … ἕπεσθε M (ἵνά i.r.) B U, ἕπησθε r (Vrat. 28) ὀτρύνεσθαι Bérard, cf. ad η 222 **426** ἴδησθ' M^{a} N^{a}? **430** καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα add. F H^{m} M^{m} B N^{m} **437** καὶ κεῖνοι t H P M: κἀκ- Ω* **440** ἀποπλήξας t Eust.$^{\gamma\rho}$; cf. ad Λ 146 **449** δω]ματα 426 **450** ἔχρισε(ν) Ω: ἤλειψεν t (si huc respicit). – cf. ad 364 **451** οὔλας Ω*: καλὰς G F **452** εὖ πάντας Ω* H$^{\gamma\rho}$: ἄρα τούς γε H P M$^{\gamma\rho}$ B, ἄρα τούσδε U ἐφηύρομεν van Leeuwen: ἐφεύρ- Ω

οἳ δ’ ἐπεὶ ἀλλήλους εἶδον φράσσαντό τ’ ἐσάντα,
κλαῖον ὀδυρόμενοι, περὶ δὲ στοναχίζετο δῶμα.
ἣ δέ με’ ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων·
    “μηκέτι νῦν θαλερὸν γόον ὄρνυτε· οἶδα καὶ αὐτή,
ἠμὲν ὅσ’ ἐν πόντωι πάθετ’ ἄλγεα ἰχθυόεντι
ἠδ’ ὅσ’ ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ’ ἐπὶ χέρσου.
ἀλλ’ ἄγετ’ ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον,
εἰς ὅ κεν αὖτις θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε,
οἷον ὅτε πρώτιστον ἐλείπετε πατρίδα γαῖαν
τρηχείης Ἰθάκης. νῦν δ’ ἀσκελέες καὶ ἄθυμοι,
αἰεὶ ἄλης χαλεπῆς μεμνημένοι, οὐδέ ποθ’ ὔμιν
θυμὸς ἐν εὐφροσύνηις, ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὰ πέπασθε.”
    ὣς ἔφαθ’· ἡμῖν δ’ αὖτ’ ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ἔνθα μὲν ἤματα πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν
ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ’ ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
    ἀλλ’ ὅτε δή ῥ’ ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ’ ἔτραπον ὧραι,
καὶ τότε μ’ ἐκκαλέσαντες ἔφαν ἐρίηρες ἑταῖροι·
    “δαιμόνι’, ἤδη νῦν μιμνήσκεο πατρίδος αἴης,
εἴ τοι θέσφατόν ἐστι σαωθῆναι καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἓς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.”
    ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐμοί γ’ ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἥμεθα, δαινύμενοι κρέα τ’ ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
ἦμος δ’ ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,

453 Cent. Par. 11.28 **457** Eudoc. 1263 **457** (οἶδα –)–**459**a sch κ 108 **459** [Plut.] ap. Stob. Ecl. i.16.5 W. **460** Eudoc. 1404 **465** (ἐπεὶ ἦ μ. π.) EtG 281 M. **469** Eudoc. 301

453 τ’ ἐσάντα 426 t G H$^{\gamma\rho}$: τ’ ἔναντα Z M$^{\lambda}$: τε πάντα Ω* M$^{\gamma\rho}$: τε θυμῷ (cf. ω 391) M **454** στοναχίζετο B N U: στεν- Z Ω* δῶμα Ω*: γαῖα G **455** με’ Platt post Knight: μ’ B^{a}, μεν B^{c}: ἐμεῦ F: μεῦ vel μευ Ω* **456** διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν’ Ὀδυσσεῦ (= 401) add. F (ante 455 a.c.) M^{m} **457** μηκέτι t Ω*: μή μ’ ἔτι G θαλερὸν Ar t Ω: στυγερὸν Arph **459a** βοῦς περιτεμνομένους ἠδ’ οἰῶν πώεα καλά (~ λ 402, ω 112) add. F **464** αἰὲν Stephanus **465** εὐφροσύνηισ’ (cf. ζ 156) G, -ναις Eust.: -νη(ι) Ω* πέπασθε Ar (Eust. 1663.15) Z^{rec}: πέποσθε Hdn Ω. – cf. ad Γ 99 **470** μηνῶν φθινόντων περὶ δ’ ἤματα μακρὰ τελέσθη add. F P N; cf. ad β 107*a* **474** ἐς ὑψόροφον Ω* H$^{\gamma\rho}$: ἐϋκτίμενον H B U. – cf. ad δ 476, ι 533 σὴν Ω*: ἑὴν G **475–479** om. H, rest. H^{2}

οἳ μὲν κοιμήσαντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα,
αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ἐπιβὰς περικαλλέος εὐνῆς
γούνων ἐλλιτάνευσα, θεὰ δέ μοι ἔκλυεν αὐδῆς·
“ὦ Κίρκη, τέλεσόν μοι ὑπόσχεσιν ἥν περ ὑπέστης,
οἴκαδε πεμψέμεναι· θυμὸς δέ μοι ἔσσυται ἤδη
ἠδ’ ἄλλων ἑτάρων, οἵ μεο φθινύθουσι φίλον κῆρ
ἀμφ’ ἔμ’ ὀδυρόμενοι, ὅτε που σύ γε νόσφι γένηαι.”
ὣς ἐφάμην· ἣ δ’ αὐτίκ’ ἀμείβετο δῖα θεάων·
“διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν’ Ὀδυσσεῦ,
μηκέτι νῦν ἀέκοντες ἐμῶι ἐνὶ μίμνετε οἴκωι.
ἀλλ’ ἄλλην χρὴ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι καὶ ἱκέσθαι,
εἰς Ἀΐδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Φερσεφονείης,
ψυχῆι χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο,
μάντιος ἀλαοῦ, τοῦ τε φρένες ἔμπεδοί εἰσιν·
τῶι καὶ τεθνηῶτι νόον πόρε Φερσεφόνεια
οἴωι πεπνῦσθαι, τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσιν.”
ὣς ἔφατ’, αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
{κλαῖον δ’ ἐν λεχέεσσι καθήμενος, οὐδέ νύ μοι κῆρ
ἤθελ’ ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τ’ ἐκορέσθην,}
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

493–495 sch Pl. Men. 100a **494–495** Strab. 16.2.39 **494–495**a Plut. Mor. 740e **494** Matro fr. 7.6 O.–S. (parod.); ApS 156.11; EtM 773.43 **495** Pl. Men. 100a, Resp. 386d; Polyb. 36.8.7; Diod. 32.9a; Plut. Cato mai. 27.6, Mor. 200a, 805a; Clem. Str. 4.155.4; **495**b Porph. fr. 378

479 οἳ μὲν Ω* $M^{γρ}$: δὴ τότε H^2 M N κατὰ Ω*: ἀνὰ H^2 M N **481** ἐλλιτ- G: ἐλιτ- g^V Z Ω* μοι G P: μευ g^V Ω* et G in hemistichio deinceps repetito **482** καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα (-δων F^c H^s B N) add. Ω*: abest ab G P Mª Eust. **485** μεο Knight: μευ Ω*, μεῦ P^c M: με G: μοι P^a? **488** fort. spurius; cf. [456], [504] **491** Φερσεφονείης nov. Eust.: Περσ- Ω **493** μάντιος t Ω: μάντηος (r^s teste Allen) frustra Hermann Metr. 347: scandendum fort. – ⏑ – **494** τῶ(ι) tt* Ω: ὧι Matro Plut. Φερσεφόνεια Matro: Περσ- Ω **495** τοὶ tt* Ω: ταὶ Pl. $Resp.^{vl}$ Porph.: οἱ, αἱ Pl. $Men.^{vl}$ **497–499** (~ δ 539–541) om. 431 **497** νύ μοι κῆρ G F P N: τι θυμός Ω* **499** τ’ ἐκορέσθην G H^c: τε κορ- Ω* **500** ita 431 Ω*: καὶ τότε δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον (cf. δ 542) P

“ὦ Κίρκη, τίς γὰρ ταύτην ὁδὸν ἡγεμονεύσει;
εἰς Ἄϊδος δ’ οὔ πώ τις ἀφίκετο νηῒ μελαίνηι.”
ὣς ἐφάμην· ἣ δ’ αὐτίκ’ ἀμείβετο δῖα θεάων·
“μή τί τοι ἡγεμόνος γε ποθὴ παρὰ νηῒ μελέσθω·
ἱστὸν δὲ στήσας ἀνά θ’ ἱστία λευκὰ πετάσσας
ἧσθαι, τὴν δέ κέ τοι πνοιὴ Βορέαο φέρησιν.
ἀλλ’ ὁπότ’ ἂν δὴ νηῒ δι’ Ὠκεανοῖο περήσηις,
ἔνθ’ ἀκτή τε λάχεια καὶ ἄλσεα Φερσεφονείης
μακραί τ’ αἴγειροι καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι,
νῆα μὲν αὐτοῦ κέλσαι ἐπ’ Ὠκεανῶι βαθυδίνηι,
αὐτὸς δ’ εἰς Ἀΐδεω ἰέναι δόμον εὐρώεντα.
ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσιν
Κώκυτός θ’, ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ,
πέτρη τε ξύνεσίς τε δύω ποταμῶν ἐριδούπων.
ἔνθα δ’ ἔπειθ’, ἥρως, χριμφθεὶς πέλας, ὥς σε κελεύω,
βόθρον ὀρύξαι, ὅσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἀμφ’ αὐτῶι δὲ χοὴν χεῖσθαι πᾶσιν νεκύεσσιν,
πρῶτα μελικρήτωι, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνωι,
τὸ τρίτον αὖθ’ ὕδατι· ἐπὶ δ’ ἄλφιτα λευκὰ παλύνειν.

501–502 (– ἀφ.) ApD Coni. 240.1 **510** Geopon. 11.13; (αἴγ. καὶ ἰτ.) Paus. 10.30.6; **510**b Suda ω 69; (ἰτ. ὠλ.) sch B 307a^{1}, N 390a, ι 425; sch DThr 235.7; cf. Theophr. Hist. pl. 3.1.3; (ἰτ.) Hdn i.522.21 **511** (κ.) Hsch. κ 2181 **512** (Ἀ. δ. εὐ.) sch Opp. H. 1.781 **513–514** Procl. in Remp. i.169.13; (– Κ. τε) Arn ad Y 138; Lesb. Fig. 6; [Hdn] Fig. 54; Porph. Hom. 34.9 Sod.; sch E 774, Σ 514–515b, c; sch Lyc. 699a **513** Plut. Mor. 734b; EtG α 1508; (Ἀχ.) cf. ApS 49.32; Hsch. α 8847; (Π.) ApS 137.31; Hsch. π 4431 **514** ApS 106.8; Hsch. κ 4801; Cent. Par. 50.34; sch Lyc. 706a; (ὃς –) sch Θ 369; **514**b sch Arat. 45 **515** (σύνεσις – ποτ.) sch X 261c^{1} **517** Philop. CAG xiv(1).68.13; Orio 130.23, 188.40; EtG β 166/EtM β 212; EtGud 449.7 Stz.; (– π.) ApS 137.10; (π.) Hsch. π 4288 **519**b Epm. in A 30 B; EtGud 185.6 Stf. **520**b Hsch. π 265

501 γὰρ t Ω (cf. 383): τ’ ἂρ (= ταρ) Bentley cl. A 8 **502a** ζωὸς ἐών· χαλεπὸν δὲ τά γε θνητοῖσιν ὁρᾶσθαι (~ λ 156) add. P: abest ab 431 Ω* **504** διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν’ Ὀδυσσεῦ (= 401) add. H M B N U: abest ab 431 Ω* **505** μελέσθω 431 Z Ω*: γεν- (cf. Λ 471, θ 414) F: πελ- v.l. ant.? (A.R. 1.1320, nisi ibi potius μελ- reponendum) **509** λάχεια H^{c} Ω* (de Λάχεια cogitat Eust.): λαχεία Z, λαχεῖα P: (τ’) ἐλάχεια H, deprec. sch. – cf. ad ι 116 Φερσεφονείης H B: Περσ- H^{s} Ω* **510** μακραί Ω: κλῆθραί (cf. ε 239) t **515** ἐριδούπων 431 Ω: ἐριμύκων M^{γρ} **516** κελεύσω F B

πολλὰ δὲ γουνοῦσθαι νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην στεῖραν βοῦν, ἥ τις ἀρίστη,
ῥέξειν ἐν μεγάροισι πυρήν τ’ ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν,
Τειρεσίηι δ’ ἀπάνευθεν ὄϊν ἱερευσέμεν οἴωι
παμμέλαν’, ὃς μήλοισι μεταπρέπει ὑμετέροισιν.
αὐτὰρ ἐπὴν εὐχῆισι λίσηι κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν,
ἔνθ’ ὄϊν ἀρνειὸν ῥέζειν θῆλύν τε μέλαιναν
εἰς Ἔρεβος τρέψας, αὐτὸς δ’ ἀπονόσφι τραπέσθαι
ἱέμενος ποταμοῖο ῥοάων· ἔνθα δὲ πολλαί
ψυχαὶ ἐλεύσονται νεκύων κατατεθνηώτων.
δὴ τότ’ ἔπειθ’ ἑτάροισιν ἐποτρῦναι καὶ ἀνῶξαι
μῆλα, τὰ δὴ κατάκειτ’ ἐσφαγμένα νηλέϊ χαλκῶι,
δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
ἰφθίμωι τ’ Ἀΐδηι καὶ ἐπαινῆι Φερσεφονείηι.
αὐτὸς δὲ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
ἧσθαι, μηδὲ ἐᾶν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
αἵματος ἆσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
ἔνθά τοι αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται, ὄρχαμε λαῶν,
ὅς κέν τοι εἴπησιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου
νόστόν θ’, ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.”
ὣς ἔφατ’· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἠώς.
ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἕσσεν·
αὐτὴ δ’ ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἕννυτο νύμφη,
λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ’ ἰξυῖ
καλὴν χρυσείην, κεφαλῆι δ’ ἐπέθηκε καλύπτρην.
αὐτὰρ ἐγὼ διὰ δώματ’ ἰὼν ὤτρυνον ἑταίρους

521b (al.) ApS 95.21; Hsch. α 3582 (Hld fr. 11), cf. 3584 **522** (**β**. –) ApS 144.21; (στ.) Hsch. σ 1713 **524** (– ὄϊν) Hdn ad Γ 198 **524**b–**525** (π.) et **527** sch Ψ 30a **530** Cent. Par. 40.43 **534** ApS 14.4; Porph. fr. 378

525 μεταπρέπηι? van Leeuwen ὑμετέροισιν Ω* (ἡμ- G F M): ἀγρομένοισιν (ex θ 172?) P **527** ῥέζειν t Z G H^{a} B U: ῥέξειν (ex 523) Ω* **528** στρέψας G Eust. **532** om. 189 κατάκειτ’ M^{a}?, -κεῖται F: κατέκειτ’ (λ 45) Ω*: κατακῆτ’ fort. olim alii. – cf. ad T 32 **533** κατ]ακεῖαι 189 **534** Φερσεφονείη(ι) 189 H B U: Περσ- tt H^{s} Ω* **536** μηδὲ ἐᾶν 189 Ω: μηδ’ ἐάαν Nauck post Knight. – cf. ad B 165 **539** κελεύθου 189 G^{γρ} Ω*: θαλάσσης G. – cf. ad δ 389 **543** ἀργύφεον 189 t Ω*: ἀργύρεον F H^{r}. – cf. ad ε 230 **546** δώματ’ ἰὼν H^{c} M$^{c?}$ B U: δῶμα κιὼν 189 (δῶ[) Ω* ὤτρυνον 189 Ω*: ὄτρ- G

μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
“μηκέτι νῦν εὕδοντες ἀωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον,
ἀλλ’ ἴομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια Κίρκη.”
ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δ’ ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
οὐδὲ μὲν οὐδ’ ἔνθέν περ ἀπήμονας ἦγον ἑταίρους·
Ἐλπήνωρ δέ τις ἔσκε νεώτατος, οὔτέ τι λίην
ἄλκιμος ἐν πολέμωι οὔτε φρεσὶν ἧισιν ἀρηρώς,
ὅς μοι ἄνευθ’ ἑτάρων ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης
ψύχεος ἱμείρων κατελέξατο οἰνοβαρείων.
κινυμένων δ’ ἑτάρων ὅμαδον καὶ δοῦπον ἀκούσας
ἐξαπίνης ἀνόρουσε, καὶ ἐκλάθετο φρεσὶν ἧισιν
ἄψορρον καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρήν,
ἀλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσεν· ἐκ δέ οἱ αὐχήν
ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ’ Ἄϊδόσδε κατῆλθεν.
ἐρχομένοισι δὲ τοῖσιν ἐγὼ μετὰ μῦθον ἔειπον·
“φάσθε νύ που οἶκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
ἔρχεσθ’· ἄλλην δ’ ἧμιν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη,
εἰς Ἀΐδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Φερσεφονείης,
ψυχῆι χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο.”
ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
ἑζόμενοι δὲ κατ’ αὖθι γόων τίλλοντό τε χαίτας.
ἀλλ’ οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίνετο μυρομένοισιν,
ἤιομεν, ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
τόφρα δ’ ἄρ’ οἰχομένη Κίρκη παρὰ νηῒ μελαίνηι
ἀρνειὸν κατέδησεν ὄϊν θῆλύν τε μέλαιναν,
ῥεῖα παρεξελθοῦσα· τίς ἂν θεὸν οὐκ ἐθέλοντα
ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτ’ ἢ’ ἔνθ’ ἢ’ ἔνθα κιόντα;
λ αὐτὰρ ἐπεί ῥ’ ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,

547 Eudoc. 2263 **548** ApS 50.18; Eudoc. 1603; (ἀωτ.) Hsch. α 8995 **553**b EtG α 1109; (φρ. –) Epm. α 374 **555**a Hsch. ψ 292; Orio 167.7; (– κατ.) sch Y 440a **559** (– πέσ.) ApS 32.9 **560** (ἀστρ.) Poll. 2.130 **567** Eudoc. 2102 **570**a ApD Pron. 23.15

549 πότνια 189 Ω*: θέσφατα (cf. μ 155) P **554** ἐν 189 Ω: ἀν(ὰ) Blass 123: ἐπὶ Bérard **564** Περσοφονείης Ω **567** γόων t Ω: γόον Leumann 187 cl. Z 500 **569** ἀλλ’ ὅτε δή ῥ’ ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης add. H^{m} M^{m} Ω*: abest ab P Eust. **571** νῆα μέλαιναν F **λ 1** κατήλυθον (β 407 al.) G P; cf. ad δ 573

νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν,
ἐν δ' ἱστὸν τιθέμεσθα καὶ ἱστία νηῒ μελαίνηι,
ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν, ἂν δὲ καὶ αὐτοί
βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὸς κυανοπρῴροιο
ἴκμενον οὖρον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα.
ἡμεῖς δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
ἥμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε κυβερνήτης τ' ἴθυνεν.
τῆς δὲ πανημερίης τέταθ' ἱστία ποντοπορούσης·
δύσετό τ' ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί,
ἣ δ' ἐς πείραθ' ἵκανε βαθυρρόου Ὠκεανοῖο.
ἔνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε πόλις τε,
ἠέρι καὶ νεφέληι κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποτ' αὐτούς
ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
οὔθ' ὁπότ' ἂν στείχησι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα
οὔθ' ὅτ' ἂν ἂψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτράπηται,
ἀλλ' ἐπὶ νὺξ ὀλοὴ τέταται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν, ἐκ δὲ τὰ μῆλα
εἱλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὖτε παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο
ἤιομεν, ὄφρ' ἐς χῶρον ἀφικόμεθ', ὃν φράσε Κίρκη.
ἔνθ' ἱερήϊα μὲν Περιμήδης Εὐρύλοχός τε

λ **5** Luc. Dial. 38.9 **6–7** (= μ 148–149) Macr. Sat. 5.13.16 **6** ApS 111.32 (unde Suda μ 678) **7** Arn ad N 456; Porph. Il. 78.5 Schr. et ad α 238; **7**b [Ammon.] Diff. 196; cf. Luc. Dial. 5.8 **9–10** Macr. Sat. 5.6.3 **11** Did ad γ 486 **14**a sch Ar. Ran. 187b; (K.) ApS^{pap} (h16f); Hsch. κ 2298a; Phot. Lex. κ 593; cf. EtG/M 513.44 **15–16** (– ἐπ.) Strab. 1.1.10; (οὐδέ – ἐπ.) id. 5.4.5 (Ephorus 70 F 134) **15** Eudoc. 129 **17–18** ead. 864–865 **17** (– οὐρ.) Epm. ο 99 **18**a Epm. ibid. **19** EtM 609.16; (– τέτ.) Strab. 1.1.10; ApS 117.10; sch Dion. Per. 582–586

4 ἀν G B: ἐν Ω* **6** δ' t* Ω*: om. ApS H^a N κατόπισθε t* Ω*: μετόπισθε ApS M. – cf. ad μ 148 νεὸς t* P M^a B N U: νεὼς ApS Ω* **11** ποντοπορούσης sch Z Ω: -ρεύσης Nauck, oportebat -ρεούσης **14** Κιμμερίων Ephorus Strab. Z Ω: Κερβερίων (cf. Ar. Ran. 187) Crates (-ρέων Ar teste H): χειμερίων quidam (Proteas Zeugmatites ap. EtM): κεμμερίων alii ap. EtM. – cf. Radt ad Soph. fr. 1060 **16** ἐπιδέρκεται (nov. Did) Strab.^{5} Z Ω (cf. Hes. Th. 760): καταδ- Arph Ar: ἐπιλάμπεται Strab.^{1} **20** ἐκ G H B U: ἐν Ω* **22** ἴομεν N^r; cf. ad κ 251

ἔσχον· ἐγὼ δ’ ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
βόθρον ὄρυξ’ ὅσσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἀμφ’ αὐτῶι δὲ χοὴν χεόμην πᾶσιν νεκύεσσιν,
πρῶτα μελικρήτωι, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνωι,
τὸ τρίτον αὖθ’ ὕδατι· ἐπὶ δ’ ἄλφιτα λευκὰ πάλυνον.
πολλὰ δὲ γουνούμην νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην στεῖραν βοῦν, ἥ τις ἀρίστη,
ῥέξειν ἐν μεγάροισι πυρήν τ’ ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν,
Τειρεσίηι δ’ ἀπάνευθεν ὄϊν ἱερευσέμεν οἴωι
παμμέλαν’, ὃς μήλοισι μεταπρέπει ἡμετέροισιν.
    τοὺς δ’ ἐπεὶ εὐχωλῆισι λιτῆισί τε, ἔθνεα νεκρῶν,
ἐλλισάμην, τὰ δὲ μῆλα λαβὼν ἀπεδειροτόμησα
ἐς βόθρον, ῥέε δ’ αἷμα κελαινεφές· αἳ δ’ ἀγέροντο
ψυχαὶ ὕπεξ Ἐρέβεος νεκύων κατατεθνηώτων,
νύμφαί τ’ ἠΐθεοί τε πολύτλητοί τε γέροντες
παρθενικαί τ’ ἀταλαὶ νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσαι,
πολλοὶ δ’ οὐτάμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείηισιν
ἄνδρες ἀρηΐφατοι, βεβροτωμένα τεύχε’ ἔχοντες.
οἳ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος
θεσπεσίηι ἰαχῆι· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ἥιρει.
δὴ τότ’ ἔπειθ’ ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ’ ἐσφαγμένα νηλέϊ χαλκῶι,
δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
ἰφθίμωι τ’ Ἀΐδηι καὶ ἐπαινῆι Φερσεφονείηι·
αὐτὸς δὲ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
ἥμην, οὐδ’ εἴων νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα

34–43 + **48–50**a (laceros) Iul. Afr. P.Oxy. 412 i 1–13 (= h20) **35** (τὰ –) ApD Synt. 88.10 **37** Clem. Paed. 2.8.3; Eudoc. 1989 **38** Iren. adv. Haer. 1.9.4 (cento); Eudoc. 743, 1157; sch Heph. 265.28 **41** Plut. Mor. 317d; sch DThr 234.14; **41**a Epm. ε 179; (ἀρ.) ApS 43.5; Hsch. α 7154; (βεβ.) ApS 50.34; Hsch. β 441 **44** Eudoc. 1175, 1210

24 εἶχον F **26** χοὰς F χεόμην $Ar^{?}$ Ω* $M^{\gamma\rho}$: χέομεν Z F H^{a} M: χεάμην Zen **28** πάλυνα F: -νε B **33** μεταπρέπηι Bothe **37** ὕπεξ dedi: ὑπεξ vel ὑπ’ ἐξ Ω Ἐρέβεος Knight: -ευς h20 Clem. Z Ω*, -ους t* F H^{c} N Eust., -ες P **38–43** ath. Zen Arph Ar **39** θυμὸν Ω: ωτον h20 (οἶτον Hefermehl, cf. I 563) **40** τ’ M **42** παρὰ h20 B ἄλλοθεν ἄλλος h20 Ω* $H^{\gamma\rho}$: ἔνθα καὶ ἔνθα H $M^{\gamma\rho}$ B U **43** (cf. 633) del. Wilamowitz Hom. Unt. 142 n.3 **47** Περσεφονείη(ι) Ω **48** αὐτὸς δὲ Ω*: αὐτὰρ⌋ ἐγὼ h20 M

αἵματος ἄσσον ἴμεν πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
    πρώτη δὲ ψυχὴ Ἐλπήνορος ἦλθεν ἑταίρου·
οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
σῶμα γὰρ ἐν Κίρκης μεγάρωι κατελείπομεν ἡμεῖς
ἄκλαυτον καὶ ἄθαπτον, ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγεν.
τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῶι,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
    "Ἐλπῆνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα;
ἔφθης πεζὸς ἰὼν ἢ ἐγὼ σὺν νηῒ μελαίνηι;"
59 ὣς ἐφάμην, ὃ δέ μ' οἰμώξας ἠμείβετο μύθωι·
61 "ἆσέ με δαίμονος αἶσα κακὴ καὶ ἀθέσφατος οἶνος.
Κίρκης δ' ἐν μεγάρωι καταλέγμενος οὐκ ἐνόησα
ἄψορρον καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρήν,
ἀλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσον· ἐκ δέ μοι αὐχήν
ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' Ἄϊδόσδε κατῆλθεν.
νῦν δέ σε τῶν ὄπιθεν γουνάζομαι, οὐ παρεόντων,
πρός τ' ἀλόχου καὶ πατρός, ὅ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
Τηλεμάχου θ', ὃν μοῦνον ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπες·
οἶδα γὰρ ὡς ἐνθένδε κιὼν δόμου ἒξ Ἀΐδαο
νῆσον ἒς Αἰαίην σχήσεις εὐεργέα νῆα·
ἔνθά σ' ἔπειτα, ἄναξ, κέλομαι μνήσασθαι ἐμεῖο·
μή μ' ἄκλαυτον ἄθαπτον ἰὼν ὄπιθεν καταλείπειν
νοσφισθείς, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι,

51 Iul. Afr. P.Oxy. 412 i 43 (= h20) **53–54**a sch^{D} A 115 **53** [Plut.] Hom. 2.124.2 **54**b Plut. Mor. 505a **57** (πῶς – ζ.) sch B 216b, λ 52; (πῶς ἦ.) ApD Synt. 33.6 **61** Philox. fr. 452; Apio 224.14; Porph. fr. 377; (– κ.) Philox. fr. 643; ApS 44.30; Max. Tyr. 13.8; Epm. α 310; **61**a EtM α 1916 **64** (ἐκ –)–**65**a ApS 45.1; EtM α 1980; EtGud 219.25 Stf.; sch Ξ 465 **66–78** Macr. Sat. 5.7.13 **66** + **72–73** Porph. fr. 378 **66** (– γ.) sch X 334 **70** (σχ.) ApS 148.8; Hsch. σ 3003 **71** Cent. Par. 25.11; (– κ.) sch Δ 380 **72** Plut. Mor. 17c

52–55 ath. Callistr **52** ἐπὶ G^{a} P **54** ἄκλαυτον t* G H^{a} Eust. disertim: -στον Plut. Ω*. – cf. ad 72, δ 494 **55** δάκρυσά τε G; cf. ad 87, 395 **57** Ἐλπῆνορ 190 Z Ω*: -ήνωρ G P M^{a} **58** ἰὼν "πᾶσαι", G H N: ἐὼν (nov. Did) Ω* G^{s} **60** διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ add. F H^{m} N: abest ab 190 Ω* **61** οἶνος tt* Ω: ὕπνος (ex κ 68?) Porph. **62** δ' ἐν 190 Ω*: ἐν H U: δ' ἀν Blass 123, cf. ad κ 554 **65** κατῆλθε(ν) Ω* H^{γρ} M^{γρ}: βεβήκει H M **72** ἄκλαυτον Porph.^{vl} G H^{a} M^{a} B U Eust.: -στον tt* g^{V} Ω*: -θον Macr. καταλείπειν Porph. Ω* (-λιπεῖν N): -πη(ι)ς tt* G F

ἀλλά με κακκῆαι σὺν τεύχεσιν, ἅσσά μοι ἐστίν,
σῆμά τέ μοι χεῦαι πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης
ἀνδρὸς δυστήνοιο καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
ταῦτά τέ μοι τελέσαι πῆξαί τ᾽ ἐπὶ τύμβωι ἐρετμόν,
τῶι καὶ ζωὸς ἔρεσσον ἐὼν μετ᾽ ἐμοῖς ἑτάροισιν."
ὣς ἔφατ᾽, αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
"ταῦτά τοι, ὦ δύστηνε, τελευτήσω τε καὶ ἔρξω."
νῶϊ μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβομένω στυγεροῖσιν
ἥμεθ᾽, ἐγὼ μὲν ἄνευθεν ἐφ᾽ αἵματι φάσγανον ἴσχων,
εἴδωλον δ᾽ ἑτέρωθεν ἑταίρου πόλλ᾽ ἀγόρευεν.
ἦλθε δ᾽ ἔπι ψυχὴ μητρὸς κατατεθνηυίης,
Αὐτολύκου θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀντίκλεια,
τὴν ζωὴν κατέλειπον ἰὼν εἰς Ἴλιον ἱρήν.
τὴν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῶι·
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὣς εἴων προτέρην, πυκινόν περ ἀχεύων,
αἵματος ἄσσον ἴμεν πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
ἦλθε δ᾽ ἔπι ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο
χρύσεον σκῆπτρον ἔχων, ἐμὲ δ᾽ ἔγνω καὶ προσέειπεν·
"τίπτ᾽ αὖτ᾽, ὦ δύστηνε, λιπὼν φάος ἠελίοιο
ἤλυθες, ὄφρα ἴδηις νέκυας καὶ ἀτερπέα χῶρον;
ἀλλ᾽ ἀποχάζεο βόθρου, ἄπισχε δὲ φάσγανον ὀξύ,
αἵματος ὄφρα πίω καί τοι νημερτέα εἴπω."
ὣς φάτ᾽· ἐγὼ δ᾽ ἀναχασσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
κουλεῶι ἐγκατέπηξ᾽. ὃ δ᾽ ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινόν,
καὶ τότε δή μ᾽ ἐπέεσσι προσηύδα μάντις ἀμύμων·
"νόστον δίζηαι μελιηδέα, φαίδιμ᾽ Ὀδυσσεῦ·

74 (– τ.) ApS 94.14; Hdn ad A 302; (κ.) Hsch. κ 317 **75**a ApS 167.23; (χ.) Hsch. χ 376 **77** (ἐρ.) ApS 75.30; Hsch. ε 5741 **80** Eudoc. 713 **84** sch Heph. 265.18 **90–91**a [Plut.] Hom. 2.44.3, 123.1; Procl. in Remp. i.172.28; Prisc. Inst. 17.159 **91**a Hsch. χ. 779; **91**b ApD Synt. 179.19, 201.11, Pron. 39.20, 43.6; [Arcad.] 144.15 (Hdn i.560.7); (ἐμὲ δ᾽ ἔ.) Prisc. Inst. 13.23 **93–94**a Luc. Dial. 8.17 **94** Eudoc. 2261; (ὄφρα –) Luc. Dial. 48.24 **95–96** Sext. Math. 1.286 **100** sch [Aesch.] Prom. 590

74 κακκῆαι Ar tt* Z Ω*: -κεῖαι "ἡ κοινή", ApS U ὅσσα t G^c F **75a** και επι κ]τερεα κτερειξαι add. 143.02 **78** ἐὼν t Ω*: ἐγὼ M^c B U μετ᾽ ἐμοῖς t Ω*: μετὰ οἷσ G **83** ἀγορεῦον quidam ap. sch^H, Z **85** Ἀντικλέεια Nauck **87** δάκρυσά τε G; cf. ad 55 **92** διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν᾽ Ὀδυσσεῦ add. Eust.: abest ab 190 Ω* **93** αὖτ᾽ ὦ Ar t Ω: αὔτως Zen. – cf. ad κ 281

τὸν δέ τοι ἀργαλέον θήσει θεός· οὐ γὰρ ὀΐω
λήσειν Ἐννοσίγαιον, ὅ τοι κότον ἔνθετο θυμῶι
χωόμενος, ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.
ἀλλ' ἔτι μέν κε καὶ ὧς κακά περ πάσχοντες ἵκοισθε,
αἴ κ' ἐθέληις σὸν θυμὸν ἐρυκακέειν καὶ ἑταίρων,
ὁππότε δὴ πρῶτον πελάσηις εὐεργέα νῆα
Θρινακίηι νήσωι, προφυγὼν ἰοειδέα πόντον,
βοσκομένας δ' εὕρητε βόας καὶ ἴφια μῆλα
Ἠελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾶι καὶ πάντ' ἐπακούει.
τὰς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάαις νόστου τε μέδηαι,
καί κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκην κακά περ πάσχοντες ἵκοισθε·
εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
νηΐ τε καὶ ἑτάροις. αὐτὸς δ' εἴ πέρ κεν ἀλύξηις,
ὀψὲ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους,
νηὸς ἔπ' ἀλλοτρίης· δήεις δ' ἐν πήματα οἴκωι,
ἄνδρας ὑπερφιάλους, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν
μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἕδνα διδόντες.
ἀλλ' ἦτοι κείνων γε βίας ἀποτείσεαι ἐλθών·
αὐτὰρ ἐπὴν μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσιν
κτείνηις ἠὲ δόλωι ἢ' ἀμφαδὸν ὀξέϊ χαλκῶι,
ἔρχεσθαι δὴπειτα λαβὼν εὐῆρες ἐρετμόν,
εἰς ὅ κε τοὺς ἀφίκηαι οἳ οὐκ ἴσσασι θάλασσαν
ἀνέρες, οὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν·

102b Porph. Hom. 81.5 Sod. **103** (ὅτι –) Max. Tyr. 38.7 **109** [Plut.] Hom. 2.105.1; (πάντ' ἐφ. –) sch Lyc. 129b **110–112** [Plut.] Hom. 2.120.4; Stob. 2.8.13 **110** (– ἐάαις) et **112**a sch I 410–416 (Porph. Il. 106.4 Schr.) **114** (ν.) Hsch. ν 215 **116**b sch β 312d; sch Pind. Ol. 8.53a, 55c **122–123** Porph. Antr. 34 (Numen. fr. 45 L.) **122** Ath. 249d (parod.); sch Lyc. 800a; **122**a Hdn ad O 17 **122**b–**123** Strab. 14.5.24; Paus. 1.12.5; Choer. in Thd. i.258.40 **122**b Max. Tyr. 30.3; St. Byz. β 147

102 λήσειν 432 Ω: †λήσειεν (λήσειν σ' Naber Qu. Hom. 136) quidam ap. sch **106** δὴ Ω*: κεν 432 B U, κεν δὴ H **107** om. 119 **108** δ' εὕρητε Ω: δε] ịδητẹ 119 **109** om. F:]ṿ ητε θ̣νητων αν[θρωπων 119 **110** ita Z Ω: ασιν]ẹις παρịεις νοστοιο[119 τε tt Ω*: δὲ G **115** ἐν Ω*: ἐνὶ H^c **116** κατέδουσι(ν) Ar t Ω: -οιεν desid. Arph(?) in sch β 312d: -ωσιν Blass 261 **118** ἀποτείσεαι Fick: -τίσ(σ)εαι Z Ω **119** ἐπεὶ F P **122–137** cf. vv.ll. ψ 269–284 **122** ἴσσασι F: ἴσασι tt Ω*

οὐδ’ ἄρα τοί γ’ ἴσσασι νέας φοινικοπαρήους
οὐδ’ εὐήρε’ ἐρετμά, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.
σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ’ ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει·
ὁππότε κεν δή τοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
φήηι ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμωι ὤμωι,
καὶ τότε δὴ γαίηι πήξας εὐῆρες ἐρετμόν,
ἔρξας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
ἀρνειὸν ταῦρόν τε συῶν τ’ ἐπιβήτορα κάπρον,
οἴκαδ’ ἀποστείχειν ἔρδειν θ’ ἱερὰς ἑκατόμβας
ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
πᾶσι μάλ’ ἑξείης. θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῶι
ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ σε πέφνηι
γήραι ὕπο λιπαρῶι ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοί
ὄλβιοι ἔσσονται. τὰ δέ τοι νημερτέα εἴρω.”
ὣς ἔφατ’· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
“Τειρεσίη, τὰ μὲν ἄρ που ἐπέκλωσαν θεοὶ αὐτοί.
ἀλλ’ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
μητρὸς τήνδ’ ὁρόω ψυχὴν κατατεθνηυίης·
ἣ δ’ ἀκέουσ’ ἧσται σχεδὸν αἵματος, οὐδὲ ὃν υἱόν
ἔτλη ἐσάντα ἰδεῖν οὐδὲ προτιμυθήσασθαι.
εἰπέ, ἄναξ· πῶς κέν με ἀναγνοίη τὸν ἐόντα;”

125 Arn ad K 351; **125**b sch Pind. Ol. 9.36a, c **126** (– ἀρ.) EtM 711.10; cetera v. ad Ψ 326 **127** (νῦν δή –) EtG α 593/EtM α 1025; (ὅππ. κεν < >) Antiatt. 82.1 (unde Phot. Lex. α 1009, Suda α 1334, Synag.[B] α 906); (ἄ. ὁδ.) Hsch. α 3178 **128** Max. Tyr. 10.5; EtG α 573; sch Heph. 292.24, 328.3, 342.8, 351.2; **128**a Epm. AO ii.345.5; (ἀθ.) ApS 12.13; Hsch. α 1582; EtG α 136/EtM α 382 **131** [Plut.] Hom. 2.145.8 **134**b–**135** (– ἐλ.) ApS 2.23 **134**b–**135** (ἀβλ.) sch κ 490 **134**b Arn ad Λ 163; Epm. π 186; (ἐξ ἁλ.) ApS 70.1; Hsch. ε 3544 **135** (ἀβλ.) cf. Ael. fr. 179; Hsch. α 148, cf. 147 **136**a Hdn ad Λ 385; sch κ 316 **137**b ApS 92.26; Artem. 1.1 (4.19 P.) **142–143** Porph. fr. 378 **144** (πῶς –) ApS 35.8

124 οὐδ’ Ω*: οὐκ G γ’ Ω*: τ’ P: om. G ἴσσασι Vind. 133: ἴσασι Ω **127** ξυμβλήμενος t Z Ω*: συμ- G P M Eust. **128** φήη(ι) tt* Z Ω: φησηι 119, φήσει Max. **130** ἔρξας 119 G F: ῥέξας Ω*: utrumque Eust. – cf. ad I 535, Ξ 62 **131** ἀρνειὸν ταῦρόν (cf. ψ 278) t Ω: ṭαυρον τ αρṿẹιον 119 **134** ἐξ ἁλὸς (nov. Hdn) tt Z Ω: ἔξαλος Hdn: ἔξ’ (= ἔξω) ἁλὸς Ptol insulse **137** τὰ δέ Ω*: τάδε F N[c?] Eust. **142** ἀκέουσ’ t Ω: etiam ἀκέων agn. Eust.; cf. ad Δ 22 οὐδὲ ὃν G F H[a]: οὐδ’ ἑὸν t Ω*: οὐδέ οἱ N **144** με t Ω*: μοι G P

ὣς ἐφάμην· ὃ δέ μ᾽ αὐτίκ᾽ ἀμειβόμενος προσέειπεν·
"ῥηΐδιόν τοι ἔπος ἐρέω καὶ ἐπὶ φρεσὶ θήσω.
ὅν τινα μέν κεν ἐᾶις νεκύων κατατεθνηώτων
αἵματος ἄσσον ἴμεν, ὃ δέ τοι νημερτὲς ἐνίψει·
ὧι δέ κ᾽ ἐπιφθονέοις, ὃ δέ τοι πάλιν εἶσιν ὀπίσσω."
ὣς φαμένη ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω
Τειρεσίαο ἄνακτος, ἐπεὶ κατὰ θέσφατ᾽ ἔλεξεν.
αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, ὄφρ᾽ ἐπὶ μήτηρ
ἤλυθε καὶ πίεν αἷμα κελαινεφές. αὐτίκα δ᾽ ἔγνω
καί μ᾽ ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"τέκνον ἐμόν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα
ζωὸς ἐών; χαλεπὸν δὲ τάδε ζωοῖσιν ὁρᾶσθαι.
μέσσωι γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα,
Ὠκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν οὔ πώς ἐστι περῆσαι
πεζὸν ἰόντ᾽, ἢν μή τις ἔχηι εὐεργέα νῆα.
ἦ νῦν δὴ Τροίηθεν ἀλώμενος ἐνθάδ᾽ ἱκάνεις
νηΐ τε καὶ ἑτάροισι πολὺν χρόνον, οὐδέ πω ἦλθες
εἰς Ἰθάκην, οὐδ᾽ εἶδες ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκα;"
ὣς ἔφατ᾽· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
"μῆτερ ἐμή, χρειώ με κατήγαγεν εἰς Ἀΐδαο
ψυχῆι χρησόμενον Θηβαίου Τειρεσίαο·
οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιΐδος, οὐδέ πω ἁμῆς
γῆς ἐπέβην, ἀλλ᾽ αἰὲν ἔχων ἀλάλημαι ὀϊζύν,
ἐξ οὗ τὰ πρώτισθ᾽ ἑπόμην Ἀγαμέμνονι δίωι
Ἴλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μαχοίμην.
ἀλλ᾽ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·

146 Theo Prog. 72.3; Eudoc. 44 **148**b et **149**b sch^{h} A 239; **148**b Hdn ibid. **149**a sch Δ 55a **150**b (al.) Eudoc. 344; Epm. ε 174 **151**a sch N 582 **155–156** Eudoc. 2049–2050 **155** (τ. ἐμ.) ApD Synt. 313.8 **157–158** Porph. Il. 192.32 Schr. **157–158**a Strab. 15.1.25 **158** Procl. in Remp. i.169.11 **164** (μ. ἐμ.) ApD Synt. 313.10 **164** (χρ. –)–**165** Luc. Dial. 38.1 **166** (οὐδέ –)–**167** (γ. ἐπ.) ApD Pron. 111.29 **167** Eudoc. 868

145 αὐτίκ᾽ 143a Ω*: αὖτις F U **146** ἐπὶ Ω*: ἐνὶ tt H^{r} θήσω 77 tt Ω*: θείω F **147** κεν ἐᾶ(ι)ς Ω: κ᾽ ἐάαις (cf. 110) Bentley; cf. ad ν 359 **149** ἐπιφθονέοις t Ω* (cf. Chantr. II 249): -έεις G F U: -έῃς T **152** ἐπὶ Ω: ετι 77 **156** τάδε g^{V} Ω: τόδε t **157–159** ath. Ar **159** ἰόντ᾽ G Eust.: ἐόντ᾽ Ω*. – cf. ad 58 **161–162** ath. Arph **166** πω ἁμῆς fere Ω (ἀμμῆς P): πη αλλης 77

τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;
ἦ δολιχὴ νοῦσος, ἦ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
οἷς ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν;
εἰπὲ δέ μοι πατρός τε καὶ υἱέος, ὃν κατέλειπον,
ἤ' ἔτι πὰρ κείνοισιν ἐμὸν γέρας, ἦέ τις ἤδη
ἀνδρῶν ἄλλος ἔχει, ἐμὲ δ' οὐκέτι φασὶ νέεσθαι.
εἰπὲ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχου βουλήν τε νόον τε,
ἠὲ μένει παρὰ παιδὶ καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει
ἦ' ἤδη μιν ἔγημεν Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος."
    ὣς ἐφάμην· ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ·
"καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῶι
σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεί
φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἤματα δάκρυ χεούσηι.
σὸν δ' οὔ πώ τις ἔχει καλὸν γέρας, ἀλλὰ ἕκηλος
Τηλέμαχος τεμένεα νέμεται καὶ δαῖτας ἐΐσας
δαίνυται, ἃς ἐπέοικε δικασπόλον ἄνδρ' ἀλεγύνειν·
πάντες γὰρ καλέουσι. πατὴρ δὲ σὸς αὐτόθι μίμνει
ἀγρῶι, οὐδὲ πόλινδε κατέρχεται. οὐδέ οἱ εὐναί
δέμνια καὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
ἀλλ' ὅ γε χεῖμα μὲν εὕδει ὅθι δμῶες ἐνὶ οἴκωι,
ἐν κόνι ἄγχι πυρός, κακὰ δὲ χροῒ εἵματα ἕσται·
αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθησι θέρος τεθαλυῖά τ' ὀπώρη,
πάντηι οἱ κατὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο

171–173 [Plut.] Hom. 2.204 **171–172** EtG α 1241/EtM α 1875 **172** ApD Coni. 224.22, 225.4; Hdn ad Ξ 265, Υ 17; Io. Alex. 208, 209; [Arcad.] 185.11; Epm. η 20; sch DThr 105.2 **182–183** Eudoc. 837–838 **184** (ἀλλὰ –)–**187**a sch ζ 54 **185** (– ν.) Porph. Il. 253a4/b8 Schr.

173 ἀγανοῖσι βέλεσσιν 143a 433 434 H, -νοῖσιν Z^{λ}: -νοῖς βέλεσσιν U: -νοῖς βελέεσσιν t Ω*. – cf. ad 199 et γ 280 **174** ὃν Ar Ω: οὓς Arph **178ab** κτῆσιν ἐμὴν δμῶάς τε καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα | εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος δήμοιό τε φήμην (= τ 526–527) add. H^{m} N; **178b** habet 143a in mg.: neutrum habent 433 434 **180** ἀμείβετο ⸤πότνια μήτηρ 433 Ω*: ἀμειβομένη προσέειπεν G **185** τεμένεα Ar: -νη (nov. Did) tt Ω (-νει G) **190** ἐνὶ οἴκω(ι) Ω*: κατὰ δῶμα G **191** κόνι (cf. Ω 18) 433 sch G H B U Eust.: κόνει Z Ω* ἕσται Knight (cf. orac. ap. Hdt. 1.47.3): ἧσται Zen Z Ω*, ἧσται H: εἷσται F^{c}, εἴσται P: ἧστο Ar

φύλλων κεκλιμένων χθαμαλαὶ βεβλήαται εὐναί.
ἔνθ’ ὅ γε κεῖτ’ ἀχέων, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἀέξει
σὸν νόστον ποθέων, χαλεπὸν δ’ ἐπὶ γῆρας ἱκάνει.
οὕτω γὰρ καὶ ἐγὼν ὀλόμην καὶ πότμον ἐπέσπον·
οὔτ’ ἐμέ γ’ ἐν μεγάροισιν ἐΰσκοπος Ἰοχέαιρα
οἷς ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν,
οὔτέ τις οὖν μοι νοῦσος ἐπήλυθεν, ἥ τε μάλιστα
τηκεδόνι στυγερῆι μελέων ἐξείλετο θυμόν,
ἀλλά με σός τε πόθος σά τε μήδεα, φαίδιμ’ Ὀδυσσεῦ,
σή τ’ ἀγανοφροσύνη μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα.”
    ὣς ἔφατ’· αὐτὰρ ἐγώ γ’ ἔθελον φρεσὶ μερμηρίξας
μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἑλέειν κατατεθνηυίης.
τρὶς μὲν ἐφωρμήθην, ἑλέειν τέ με θυμὸς ἀνώγει,
τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιῆι εἴκελον ἢ καὶ ὀνείρωι
ἔπτατ’. ἐμοὶ δ’ ἄχος ὀξὺ γενέσκετο κηρόθι μᾶλλον,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
    “μῆτερ ἐμή, τί νύ μ’ οὐ μίμνεις ἑλέειν μεμαῶτα,
ὄφρα καὶ εἰν Ἀΐδαο φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε
ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπώμεσθα γόοιο;
ἦ τί μοι εἴδωλον τόδ’ ἀγαυὴ Φερσεφόνεια
ὤτρυν’, ὄφρ’ ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στοναχίζω;”

194 Teles p.53.4 H.; **194**a Hdn ii.1252; (κεκ.) Hsch. κ 2057; **194**b ApS 51.11; Epm. β 28 **201** EtM 576.26; EtGud 385.33 Stz.; cf. Iul. Or. 8.243d; **201**a Philod. De morte 28.7 **202–203** [Ammon.] Diff. 190; Eudoc. 2062–2063; EtGud 515.18 Stf. **203** ApS 7.31; (ἀγ.) Hsch. α 316, 320 **204–208** Macr. Sat. 5.7.8 **206–208** id. 5.5.14 **206–208** (ἔπ.) Philod. Poem. 1.106.17 **207** (– εἴκ.) Phot. ε 183; Suda ει 45; Synag. ε 95; EtM 296.4

194 κεκλιμένων (nov. Hdn) 435 Z Ω: κεκλαμένων Hdn Hsch.: δὲ κειμένων Teles$^{codd.}$: κεκλιμένωι Hartman: κακχυμένων van Leeuwen: καὶ καλάμων Naber cl. Pl. Rep. 372b βεβλήαται 435 Z Ω*: -ατο tt* H, βεβολήατο Epm. **196** νόστον ποθέων “αἱ χαριέστεραι γραφαί”, G H^{γρ} M^{γρ} B N: πότμον γοόων 77 433 435 Z Ω* N^{γρ}: utrumque nov. Eust. (sed τὸν πότμον: an olim ὃν π.?) δ’ ἐπὶ Ω: δέ ἑ Düntzer cl. ζ 169 (Δ 321, Θ 103) **199** ἀγανοῖσι βέλεσσιν 433 435 H (-σιν): -νοῖς βελέεσ(σ)ιν Ω* (-νοῖσι F). – cf. ad 173 **202** μήδεα 9 tt Ω: κήδεα Vrat. 28 **205** ψυχὴν t Ω* H^{c}: -ῆς H P U **206** ἐφωρμήθην t F M B N Eust.: ἐφορμ- 9$^{a?}$ Ω* ἀνώγει 9 t H Eust.: ἄνωγε(ν) H^{s} Ω*: ανωγε̣ 435 **211** φίλας Ω: δο]μ̣οις 223 **213** Φερσεφόνεια 223 G: Περσ- Ω* **214** ὄτρυν’ U στοναχίζω Vrat. 28: στεν- 223 Ω

ὣς ἐφάμην· ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ·
"ὤι μοι τέκνον ἐμόν, περὶ πάντων κάμμορε φωτῶν,
οὔ τί σε Φερσεφόνεια Διὸς θυγάτηρ ἀπαφίσκει,
ἀλλ' αὕτη δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτε τίς τε θάνησιν·
οὐ γὰρ ἔτι σάρκάς τε καὶ ὀστέα ἶνες ἔχουσιν,
ἀλλὰ τὰ μέν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰθομένοιο
δαμνᾶι, ἐπεί κε πρῶτα λίπηι λεύκ' ὀστέα θυμός,
ψυχὴ δ' ἠΰτ' ὄνειρος ἀποπταμένη πεπότηται.
ἀλλὰ φόωσδε τάχιστα λιλαίεο· ταῦτα δὲ πάντα
ἴσθ', ἵνα καὶ μετόπισθε τεῆι εἴπηισθα γυναικί."
νῶϊ μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβόμεθ'· αἱ δὲ γυναῖκες
ἤλυθον, ὤτρυνεν γὰρ ἀγαυὴ Φερσεφόνεια,
ὅσσαι ἀριστήων ἄλοχοι ἔσαν ἠδὲ θύγατρες.
αἳ δ' ἀμφ' αἷμα κελαινὸν ἀολλέες ἠγερέθοντο,
αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον ὅπως ἐρέοιμι ἑκάστην.
ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ
οὐκ εἴων πίνειν ἅμα πάσας αἷμα κελαινόν.
αἳ δὲ προμνηστῖναι ἐπήϊσαν, ἠδὲ ἑκάστη
ὃν γόνον ἐξαγόρευεν· ἐγὼ δ' ἐρέεινον ἁπάσας.
ἔνθ' ἤτοι πρώτην Τυρὼ ἴδον εὐπατέρειαν,

216 Eudoc. 2051 **217** (ἀπ.) ApS 40.30; Hsch. α 5856 **218** Eudoc. 494; Melet. Nat. hom. 54.10 **219–222** Porph. fr. 373 **219** Plut. Mor. 1130d; Aristid. Quint. 2.17; Eudoc. 654; Orio 76.6; (ἶνες) ApS 91.16; Hsch. ε 975, ι 674 **222** Plut. Mor. 944f; Favor. Corinth. 9 (parod.); Theophil. ad Autol. 2.38; Porph. Il. 2.17 Schr.; Cent. Par. 44.88 **223–224** Plut. Mor. 16e **223** Cent. Par. 28.18 **223** (ταῦτα –)–**224** Eren. Philo 96 **227** Eudoc. 545, 1156 **233** (πρ.) ApS 135.23; Hsch. π 3581 **234** (ὃν γ.) ApD Synt. 315.1 **234**b id. ibid. 412.1 **235–237** sch Pind. Pyth. 4.127

216 ὤι 223 Eust.: ὢ F P, ὤ Ω* **περὶ πάντων** 182 t Ω: **πάντων πέρι** (ut υ 33) van Leeuwen **217 Φερσεφόνεια** G M^s B: **Περσ-** Ω* **218 τίς** τε Monro HG 265: **τίς κε** G $M^{\gamma\rho}$ N (τις Eust.): τ̣ι̣ς̣ [182: **κέν τε** t g^V Ω*, **κεν** U **θάνη(ι)σιν** G F N Eust.: **-ωσι(ν)** t g^V Ω* **221 δαμνᾶ(ι)** Hdn t Z Ω*: **δάμνα(ι?)** Ptol: **δαμᾶ** F: **δάμνατ'** G U: **δάμναται ὥς κεν** Crates: **δάμνᾱι** vel **-αι** Willi (P. Probert–A. Willi, Laws and Rules in Indo-European, Oxonii 2012, 272). – cf. Alc. fr. 364.2 **222** ὄνειρος tt Ω*: **-ον** B **223** φόωσδε tt Ω*: φάοσδε G H^c: evanuit N **226 Φερσεφόνεια** G H B: **Περσ-** H^s Ω* **233** ἠδὲ Ar "**καὶ οἱ ἄλλοι**" G B, ἥδε P: ἡ δὲ (nov. Did) Ω* **235 πρῶτον** H M B εὐπατέρειαν cf. ad Z 292

ἣ φάτο Σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔκγονος εἶναι,
φῆ δὲ Κρηθῆος γυνὴ ἔμμεναι Αἰολίδαο·
ἣ ποταμοῦ ἠράσσατ᾽ Ἐνιπῆος θείοιο,
ὃς πολὺ κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἵησιν.
καί ῥ᾽ ἐπ᾽ Ἐνιπῆος πωλέσκετο καλὰ ῥέεθρα·
τῶι δ᾽ ἄρα εἰσάμενος γαιήοχος Ἐννοσίγαιος
ἐν προχοῇις ποταμοῦ παρελέξατο δινήεντος·
πορφύρεον δ᾽ ἄρα κῦμα περιστάθη οὔρεϊ ἶσον
κυρτωθέν, κρύψεν δὲ θεὸν θνητήν τε γυναῖκα·
λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην, κατὰ δ᾽ ὕπνον ἔχευεν.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ἐτέλεσσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα,
ἔν τ᾽ ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν·
"χαῖρε γύναι φιλότητι· περιπλομένου δ᾽ ἐνιαυτοῦ
τέξεις ἀγλαὰ τέκνα, ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιοι εὐναί
ἀθανάτων· σὺ δὲ τοὺς κομέειν ἀτιταλλέμεναί τε.
νῦν δ᾽ ἔρχεο πρὸς δῶμα, καὶ ἴσχεο μηδ᾽ ὀνομήνηις·
αὐτὰρ ἐγώ τοί εἰμι Ποσειδάων ἐνοσίχθων."
ὣς εἰπὼν ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα·
ἣ δ᾽ ὑποκυσαμένη Πελίην τέκε καὶ Νηλῆα,
τὼ κρατερὼ θεράποντε Διὸς μεγάλοιο γενέσθην
ἀμφοτέρω· Πελίης μὲν ἐν εὐρυχόρωι Ἰαωλκῶι
ναῖε πολύρρηνος, ὃ δ᾽ ἄρ᾽ ἐν Πύλωι ἠμαθόεντι.

238 Strab. 8.3.32 **239** Eudoc. 443 **243–244** sch^{pap} Φ 238–239 (v.100.14 E.); Hermog. Id. 333.1 R. **243–244** (κυρτ.) Macr. Sat. 5.3.4 **245** + **254** Anon. Fig. iii.118.5 Sp. **245** + **254**a Hermog. Inv. 201.19 R. **245** Cent. Par. 5.44; (– ζ.) [Plut.] Hom. 2.22.8; Poll. 7.68; Anon. Trop. iii.210.11 Sp.; Cocondr. 237.24; [Choer.] Trop. 245.5; Anon. CAG xxi(2).184.19; EtM 414.18 **246** (φ. ἔ.) Plut. Mor. 654c **248–250** (ἀθ.) Gell. 3.16.15 **248–249**a Porph. Il. 148.25 Schr. **248** Eudoc. 234 **251** ead. 916 **254** (v. ad 245); sch Pind. Pyth. 4.242a

236 ἀμύμονος Ar t Ω: ἀτασθάλου quidam ante Did **241** ἄρα εἰσ- F H^{r} P N U Eust.: ἄρ ἐεισ- Ω* **243** περιστάθη t* sch Ω: παρίστατο Macr. **245** om. Zen 182, ath. Ar: habent 72 Ω παρθενίην tt* Z Ω*: -ικὴν Poll. [Plut.]^{vl} Herm.^{vl} M B U **248** γύναι Eudoc. Ω: γυνὴ tt* **249** τέξεις Ar Gell. Ω* M^{s}: τέξεαι Zen, τέξηι t* τέκνα (non elisum) 182 436^{a} Ω* et [Hes.] F 31.2 pap.: τέκν᾽ 436^{c} N ἀποφώλιοι Ar 182 t Ω [Hes.]: ἀνεμώλιοι quidam ante Did **251** ἔρχεο G: -ευ t Ω* **253** ἐδύσετο Bekker: -σατο Ω **256** Ἰαωλκῶ(ι) Z Ω*: Ἰαολκῶ(ι) 72 F H^{c} M^{a} B^{c} N: Ἰαλκῶι G

τοὺς δ' ἑτέρους Κρηθῆϊ τέκεν βασίλεια γυναικῶν,
Αἴσονά τ' ἠδὲ Φέρητ' Ἀμυθάονά θ' ἱππιοχάρμην.
τὴν δὲ μέτ' Ἀντιόπην ἴδον, Ἀσωποῖο θύγατρα,
ἣ δὴ καὶ Διὸς ηὔχετ' ἐν ἀγκοίνηισιν ἰαῦσαι,
καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδ', Ἀμφίονά τε Ζῆθόν τε,
οἳ πρῶτοι Θήβης ἕδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο
πύργωσάν τ', ἐπεὶ οὐ μὲν ἀπύργωτόν γ' ἐδύναντο
ναιέμεν εὐρύχορον Θήβην, κρατερώ περ ἐόντε.
τὴν δὲ μέτ' Ἀλκμήνην ἴδον, Ἀμφιτρύωνος ἄκοιτιν,
ἥ ῥ' Ἡρακλῆα θρασυμέμνονα θυμολέοντα
γείνατ' ἐν ἀγκοίνηισι Διὸς μεγάλοιο μιγεῖσα·
καὶ Μεγάρην, Κρείοντος ὑπερθύμοιο θύγατρα,
τὴν ἔχεν Ἀμφιτρύωνος υἱὸς μένος αἰὲν ἀτειρής.
μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον, καλὴν Ἐπικάστην,
ἣ μέγα ἔργον ἔρεξεν ἀϊδρίηισι νόοιο
γημαμένη ὧι υἷι, ὃ δ' ὃν πατέρ' ἐξεναρίξας
γῆμεν. ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν·
ἀλλ' ὃ μὲν ἐν Θήβηι πολυηράτωι ἄλγεα πάσχων
Καδμείων ἤνασσε θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλάς·
ἣ δ' ἔβη εἰς Ἀΐδαο πυλάρταο κρατεροῖο
ἁψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου,
ὧι ἄχεϊ σχομένη· τῶι δ' ἄλγεα κάλλιπ' ὀπίσσω

258–259 ibid. 4.223 **258–259**a ibid. 4.127 **259**a St. Byz. α 144 **261** Matro fr. 1.39 O.–S. (parod.); **261**b ApS 5.16 **263–265** Paus. 9.5.7 **263** Diod. 19.53.5; sch A.R. 1.735–737a **271–274** Paus. 9.5.11 **271–272**a sch Eur. Ph. 1456 **271** ibid. 12; (κ. τ' Ἐ.) Hsch. κ 436 **272** Eudoc. 84, 2024; **272**b ApS 18.13 **273–274** (γ.) [Ammon.] Diff. 120; Anon. π. ἀκυρολ. 3 **273** EtGud 310.18 Stf. **273**b–**274** (γ.) sch Lyc. 437 **274** (ἄφ. –) Hdn i.229.8; (ἀνάπ.) ApS 35.17 (Hld fr. 15); Hsch. α 4533; Phot. Lex. α 1625 **278** Plut. Mor. 516b; Eudoc. 1712, 2010; EtG β 278; sch Eur. Ph. 1456 **279**a Hsch. ω 9

261 ηὔχετ' van Leeuwen: εὔχ- 182 t Z Ω ἰαῦσαι 72 $182^{?}$ (ιαυ[ex ιασ[) Z Ω: ἰαύειν ApS: μιγῆναι t* **264** πύργωσάν τ' Hdn Z Ω*: πυργώσαντ' (deprec. Hdn) F U μὲν Ar 182 t Ω*: μιν Arph H^{s} P M^{λ} M^{c} γ' ἐδύναντο 72 Ω*: γε δύν- G B, τε δύν- N **267** θρασυμέμνονα (cf. Ε 639) 182 Ω*: κρατερόφρονα (cf. Ξ 324) $M^{\gamma\rho}$ B N **272** ἀϊδρίη(ι)σι ApS F H^{c} M B $U^{?}$: -δρεί- 72^{uv} tt* Ω* **273** υἷϊ G N: υἱεῖ Paus. Ω*: υἱῶι tt*. – cf. ad Π 177, ξ 435 **278** ὑψηλοῖο 182 tt* Ω: ὑψορόφοιο $Eudoc.^{1712}$ μελάθρου 72 182 tt* sch Z Ω: δόμοιο Plut.

πολλὰ μάλ’, ὅσσα τε μητρὸς Ἐρινύες ἐκτελέουσιν.
καὶ Χλῶριν εἶδον περικαλλέα, τήν ποτε Νηλεύς
γῆμεν ἑὸν μετὰ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα,
ὁπλοτάτην κούρην Ἀμφίονος Ἰασίδαο,
ὅς ποτ’ ἐν Ὀρχομενῶι Μινυηΐωι ἶφι ἄνασσεν·
ἣ δὲ Πύλου βασίλευε, τέκεν δέ οἱ ἀγλαὰ τέκνα,
Νέστορά τε Χρομίον τε Περικλύμενόν τ’ ἀγέρωχον.
τοῖσι δ’ ἔπ’ ἰφθίμην Πηρὼ τέκε, θαῦμα βροτοῖσιν,
τὴν πάντες μνώοντο περικτίται· οὐδ’ ἄρα Νηλεύς
τῶι ἐδίδου ὃς μὴ ἕλικας βόας εὐρυμετώπους
ἐκ Φυλάκης ἐλάσειε βίης Ἰφικληείης
ἀργαλέας. τὰς δ’ οἶος ὑπέσχετο μάντις ἀμύμων
ἐξελάαν· χαλεπὴ δὲ θεοῦ κατὰ μοῖρ’ ἐπέδησεν
δεσμοί τ’ ἀργαλέοι καὶ βουκόλοι ἀγροιῶται.
ἀλλ’ ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελέοντο
ἂψ περιτελλομένου ἔτεος καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
καὶ τότε δή μιν ἔλυσε βίη Ἰφικληείη
θέσφατα πάντ’ εἰπόντα· Διὸς δ’ ἐτέλεσσεν ἐφετμήν.
καὶ Λήδην εἶδον, τὴν Τυνδαρέου παράκοιτιν,
ἥ ῥ’ ὑπὸ Τυνδαρέωι κρατερόφρονε γείνατο παῖδε,
Κάστορά θ’ ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,

280 (μ. ἐρ.) Hsch. μ 1296 **281–282** D.H. Comp. 98 **281–282**a AB 1158; sch DThr 444.24 **281** (– π.) Arn ad Λ 692 **284–285**a sch Λ 690a[1] **286** Arn ad Λ 692; sch A.R. 1.156–160a **292**b sch Aesch. Pers. 572 **294** (= ξ 293) Eudoc. 271 **295** (= ξ 294) Cent. Par. 4.4; (– ἔτ.) sch υ 65 **298** Choer. in Thd. i.303.24, 304.6 **300** cf. ad Γ 237; adde (**300**a) EtM 493.20; EtGud 302.40 Stz.; (**300**b) EtGud 236.30 Stz.

282 μετὰ 182 tt* G M B U Eust.: διὰ Dion. Ω* B^s **285** ἣ δὲ Hdn G H^a M^a N, ἡδε 72: ἥδε F: ἠδὲ Ar Ω*: ὃς δὲ Bothe **286** Χρομίον 72 G Eust. disertim: Χρόμιόν Ω*. – cf. ad Δ 295, Ε 160, 677, Θ 275 **287** Πηρῶ 72 **288** οὐδ’ ἄρα Ar (sive Arph iudice Nitzsch): οὐδέ τι (nov. Did) Z Ω **289** βόας 72 Ω*: βόυς H^a, βοῦς N. – cf. Chantr. I 226 **292** μοῖρ’ ἐπέδησε(ν) 72 Ω*: μοῖρα π- N et nimirum Ar, cf. ad Δ 517 **294** ἐξετελέοντο Knight: -λεῦντο Z Ω **297** θέσφατ’ ἅπαντ’ 72 ἐτέλεσσεν ἐφετμήν (cf. Ο 593) B: ἐτελείετο βουλή (cf. Α 5) Ω* B^{γρ} **298** Τυνδαρέου 182 t Ω*: -άρεω 72 F: -άρεως Z U **299** Τυνδαρέω(ι) Hdn 72 P U Tz Eust.: proparox. Ω*: sine accentu 182: -ρέου H^a κρατερόφρονε 182 Ω*: -νι M U **300** Πολυδεύκεα (tt) Z Ω*: -κην Tz

τοὺς ἄμφω ζωοὺς κατέχει φυσίζοος αἶα·
οἳ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες
ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε
τεθνᾶσιν· τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἶσα θεοῖσιν.
τὴν δὲ μέτ' Ἰφιμέδειαν Ἀλωῆος παράκοιτιν
εἴσιδον, ἣ δὴ φάσκε Ποσειδάωνι μιγῆναι,
καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδε, μινυνθαδίω δὲ γενέσθην,
Ὦτόν τ' ἀντίθεον τηλεκλειτόν τ' Ἐπιάλτην·
τοὺς δὴ μηκίστους θρέψε ζείδωρος ἄρουρα
καὶ πολὺ καλλίστους μετά γε κλυτὸν Ὠρίωνα·
ἐννέωροι γὰρ τοί γε καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν
εὖρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννεόργυιοι.
οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην ἐν Ὀλύμπωι
φυλόπιδα στήσειν πολυάϊκος πολέμοιο·
Ὄσσαν ἐπ' Οὐλύμπωι μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὄσσηι
Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἵν' οὐρανὸς ἀμβατὸς εἴη.
καί νύ κεν ἐξετέλεσσαν, εἰ ἥβης μέτρον ἵκοντο·
ἀλλ' ὄλεσεν Διὸς υἱὸς ὃν ἠΰκομος τέκε Λητώ

302 (ἔνερθεν γ.) Epm. ν 39 **303–304** Orig. c.Cels. 3.22; Sext. Math. 9.37; sch[D] Γ 243; sch Pind. Nem. 10.103; (– τεθν.) ApS 78.15; Dio Prus. 32.16; sch Pind. Pyth. 11.95; sch Lyc. 511a **303** (– ἑτ.) sch Lyc. 565a; (ἑτ.) Hsch. ε 6551; sch Pind. Nem. 10.112a; sch Luc. 251.7 **304** (τιμ. –) Choer. in Thd. ii.88.28; EtM 559.20; (τιμ. δὲ λ.) Hdn ii.16.26; EtGud 364.5 Stz. **308–316** Macr. Sat. 5.13.18 **309–310** Diod. 4.85.7; sch Pind. Isth. 4.83b **309** (μηκ. –) + **310**b, **311**b–**312** Porph. Od. 105.7 Schr. **310**b–**312** sch Arat. 324 **310**b ibid. 641 **311–312** Matro fr. 1.44–55 O.–S. (parod.); [Plut.] Hom. 2.145.10; EtM 343.22 **311** Orio 99.6; (ἐννέω.) ApS 68.11; Hsch. ε 3196; (ἐννηπ. ἦ.) Hsch. ε 3203 **313–316** [Iustin.] Cohort. 28 **313–314**a, **315** (– θ.) sch λ 309 **313** (ἀπ.) Did ad N 584; EtG α 1002/EtM α 1561 **315–317**a Auct. π. ὕψ. 8.2 **315–316** David CAG xiv(2).59.6 **315–316**a Strab. 1.2.20; Epm. ε 97 **315** (– μέμ.) sch γ 171a[1] **315** (αὐτὰρ –)–**316**a Luc. Dial. 26.4 **317**b Porph. Od. 106.8 Schr.

301 τοὺς τ ἄμφω U κατέχει 72 Ω: (κάτεχ)εν H[s] (ex Γ 243?) **302–304** διασκευαστῆι tribuit sch-Pind. **302** νέρθεν 72 Ω*: ἔνερθεν t F (οἵ κ' ἔν-): incertum utrum 182 πρὸς G H[γρ] U Tz: πὰρ 72 B N, παρὰ Ω* ἑλόντες Tz **304** λελόγχασιν 182 tt Ω: -χασ' ci. Eust. **308** Ἐπιάλτην 182 t sch[H] (Hdn?) G: Ἐφι- 72 Ω*. – cf. ad E 385 **309** τοὺς tt G F H[a] M[a]: οὓς 72 143c [182] Z Ω* **313** οἵ ῥα καὶ 72 182 Macr. Ω: καὶ γὰρ ἐν t* ἀπειλήτην 72 182 et fere Ω: -είτην Eust.[γρ]. – cf. Chantr. I 306 **315–316** ath. Ar **315** ἐπ' (Ὄσσηι) 72 tt* Ω: ἐν Macr.

ἀμφοτέρω, πρίν σφωϊν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους
ἀνθῆσαι πυκάσαι τε γένυς εὐανθέϊ λάχνηι.
Φαίδρην τε Πρόκριν τε ἴδον καλήν τ' Ἀριάδνην,
κούρην Μίνωος ὀλοόφρονος, ἥν ποτε Θησεύς
ἐκ Κρήτης ἐς γουνὸν Ἀθηνάων ἱεράων
ἦγε μέν, οὐδ' ἀπόνητο· πάρος δέ μιν Ἄρτεμις ἔκτα
Δίηι ἐν ἀμφιρύτηι Διονύσου μαρτυρίηισιν.
Μαῖράν τε Κλυμένην τε ἴδον στυγερήν τ' Ἐριφύλην,
ἣ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα.
πάσας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
ὅσσας ἡρώων ἀλόχους ἴδον ἠδὲ θύγατρας·
πρὶν γάρ κεν καὶ νὺξ φθῖτ' ἄμβροτος. ἀλλὰ καὶ ὥρη
εὕδειν, ἤ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἐλθόντ' ἐς ἑταίρους
ἤ' αὐτοῦ· πομπὴ δὲ θεοῖς ὑμῖν τε μελήσει."
ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆι,
κηληθμῶι δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων·
"Φαίηκες, πῶς ὔμμιν ἀνὴρ ὅδε φαίνεται εἶναι
εἶδός τε μέγεθός τε ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐΐσας;
ξεῖνος δ' αὖτ' ἐμός ἐστιν, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
τὼ μὴ ἐπειγόμενοι ἀποπέμπετε, μηδὲ τὰ δῶρα
οὕτω χρηΐζοντι κολούετε· πολλὰ γὰρ ὑμῖν
κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν ἰότητι κέονται."
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἐχένηος·

319 (πρίν –) ApD Pron. 91.13; (ἰ.) Hsch. ι 762 **320** (πυκ. –) ApS 54.26 **321–322** + **324**a sch A.R. 3.997–1004a **325**a EtM 266.44; (Δ.) cf. Hsch. δ 1178; **325**b Epm. in A 1 B^{1a}; (μ.) Hsch. μ 322 **326** (στ. –)–**327** sch Pind. Nem. 9.35c **327** ApS 55.34; Clem. Paed. 2.109.4, Str. 2.64.1; Paus. 9.41.3; Eudoc. 1335 **330** (καὶ – ἄμ.) ApS 117.9 **333–334** Gell. 5.1.6 **333** (al.) Macr. Sat. 5.5.1 **334** Eudoc. 2271; EtM 510.31; Ἐκλ. AO ii.454.18; (κηλ.) ApS 99.1; Hsch. κ 2498 **337** Cent. Par. 4b.27; (φρ. –) ApS 64.28; Hsch. ε 1093 **340** (κ.) Hsch. κ 3379?

320 γένυς Hdn 72 t Ω*: -υν F B U Eust. **321** Ἀριάδνην cf. ad Σ 592 **324** ἦγε μὲν Z Ω: γῆμεν t ἀπόνητο t Ω: ἐτέλεσ⟨σ⟩εν H^{γρ} δέ μιν Ω*: γε μεν H ἔκτα Ar Ω* M^{γρ}, κτάνε F: ἔσχε(ν) Arph P M B Eust.^{γρ} **326** στυγερήν t Ω*: καλήν G^{a} **331** ἐλθόντ' ἐς H^{c} T: -όντας Ω* **333** ἔφαθ' οἳ t* Ω: φάτο τοὶ Gell. **340** ὑμῖν Ω, ụμειν 192: ὔμμιν H^{s}: fort. praestat ὔμιν (encl.)

"ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἧμιν ἀπὸ σκοποῦ οὐδ' ἀπὸ δόξης
μυθεῖται βασίλεια περίφρων· ἀλλὰ πίθεσθε.
Ἀλκινόου δ' ἐκ τοῦδ' ἔχεται ἔργόν τε ἔπος τε."
τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
"τοῦτο μὲν οὕτω δὴ ἔσται ἔπος, αἴ κεν ἐγώ γε
ζωὸς Φαιήκεσσι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω·
ξεῖνος δὲ τλήτω, μάλα περ νόστοιο χατίζων,
ἔμπης οὖν ἐπιμεῖναι ἐς αὔριον, εἰς ὅ κε πᾶσαν
δωτίνην τελέσω· πομπὴ δ' ἄνδρεσσι μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ δήμωι."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
"Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
εἴ με καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώγοιτ' αὐτόθι μίμνειν
πομπήν τ' ὀτρύνοιτε καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῖτε,
καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
πλειοτέρηι σὺν χειρὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι·
καί κ' αἰδοιότερος καὶ φίλτερος ἀνδράσιν εἴην
πᾶσιν, ὅσοι μ' Ἰθάκηνδε ἰδοίατο νοστήσαντα."
τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
"ὦ Ὀδυσεῦ, τὸ μὲν οὔ τί σ' ἐΐσκομεν εἰσορόωντες
ἠπεροπῆά τ' ἔμεν καὶ ἐπίκλοπον, οἷά τε πολλούς
βόσκει γαῖα μέλαινα πολυσπερέας ἀνθρώπους,
ψεύδεά τ' ἀρτύνοντας, ὅθεν κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο.
σοὶ δ' ἔπι μὲν μορφὴ ἐπέων, ἔνι δὲ φρένες ἐσθλαί.

344 (– σκ.) ApS 40.4; (ἀπὸ σκ.) Hsch. α 6633 **346** (– ἔχ.) sch Z 78a **348** (– ἔπ.) Eudoc. 252 **360** ead. 157 **367** (– ἐπ.) Hdn ad Φ 110

343 ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν (= η 156) add. G F M^{c} N U Eust.: abest ab 192 Ω*: etiam (**343a**) καὶ μύθοις ἐκέκαστο, παλαιά τε πολλά τε εἰδώς (= η 157) largitur U **344** ἧμιν T Eust., ἥμμιν H: ὑμὶν G, ὕμμιν vel ὑμῖν t H^{s} Ω* **348** ἔσται ἔπος H^{γρ} Ω*: ἔστω ἔπος t P: ἔσται γέρον H: ἔπος ἔσσεται F U **353** δήμω(ι) 192 F H M U Eust.: οἴκω(ι) (ex α 359, φ 353) Ω* **357** τ' Ω*: δ' M Eust. ὀτρύνοιτε Z Ω*, -νητε N: ἀρτύνοιτε Herwerden: πομπὴ δ' ὀτρύνοιτο H^{γρ} **359** πλειοτέρη(ι) σὺν χειρὶ Ar Z Ω: -ρῃσιν χερσὶ Arph **364** πολλούς Zen 192 Ω: †πολλούς Ar (πολλά Düntzer, cf. ι 128, λ 536) **365** 'πολ. an corruptum?' Von der Mühll; possis πολυστρεφέας **367** ἔπι Hdn (t) Ω*: ἔνι P M N Eust.^{γρ} ἔνι δὲ Ω*: ἠδὲ F^{r}

μῦθον δ’ ὡς ὅτ’ ἀοιδὸς ἐπισταμένως κατέλεξας,
πάντων Ἀργείων σέο τ’ αὐτοῦ κήδεα λυγρά.
ἀλλ’ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
εἴ τινας ἀντιθέων ἑτάρων ἴδες, οἵ τοι ἅμ’ αὐτῶι
Ἴλιον εἰς ἅμ’ ἕποντο καὶ αὐτοῦ πότμον ἐπέσπον.
νὺξ δ’ ἥδε μάλα μακρή, ἀθέσφατος· οὐδέ πω ὥρη
εὕδειν ἐν μεγάρωι· σὺ δέ μοι λέγε θέσκελα ἔργα.
καί κεν ἐς ἠῶ δῖαν ἀνασχοίμην, ὅτε μοι σύ
τλαίης ἐν μεγάρωι τὰ σὰ κήδεα μυθήσασθαι.”
τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
ὥρη μὲν πολέων μύθων, ὥρη δὲ καὶ ὕπνου·
εἰ δ’ ἔτ’ ἀκουέμεναί γε λιλαίεαι, οὐκ ἂν ἐγώ γε
τούτων τοι φθονέοιμι καὶ οἰκτρότερ’ ἄλλ’ ἀγορεύειν
κήδε’ ἐμῶν ἑτάρων, οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο,
οἳ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον στονόεσσαν ἀϋτήν,
ἐν νόστωι δ’ ἀπόλοντο κακῆς ἰότητι γυναικός.
αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπεσκέδασ’ ἄλλυδις ἄλλην
ἁγνὴ Φερσεφόνεια γυναικῶν θηλυτεράων,
ἦλθε δ’ ἔπι ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο
ἀχνυμένη· περὶ δ’ ἄλλοι ἀγηγέραθ’, ὅσσοι ἅμ’ αὐτῶι
οἴκωι ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
ἔγνω δ’ αἶψ’ ἐμὲ κεῖνος, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν·
κλαῖε δ’ ὅ γε λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἴβων,
πιτνὰς εἰς ἐμὲ χεῖρας, ὀρέξασθαι μενεαίνων·

368 Plut. Mor. 874b; **368**a sch Θ 93a^{1} **379** Eudoc. 603 **385**b Cent. Par. 16.13 **386**a sch κ 491 **388** Eudoc. 1990 **391** ead. 819 **392**a ApS 132.1; sch Φ 7; (π.) Hsch. π 2385

368 κατέλεξας (cf. 370) Ω: ἀγόρευσας t (ἠγόρευκεν) **369 πάντων τ’** H^{c} N **373 δ’** Ω*: om. F ἥδε Ω*: ἤδη F M^{s} B N **374 μεγάρω(ι)** 192 Ω*: -ων H^{a}: -οις G N **376 μεγάρω(ι)** 192 Ω*: -οισι (καὶ κήδεα) P **380 δ’ ἔτ’** B: δετ’ 192, δέ τ’ Ω* ἔγωγε Ω*: ἔπειτα G U Eust. **381 τοι** scripsi: σοι 192 Ω: σοὶ Bekker ἀγορεῦσαι H^{s} P M^{r} B N **385 ἄλλην** Arph B U: -η(ι) Ar (cl. ι 458) t Ω*. – cf. ad ε 369 **386 ἁγνὴ** t Ω*: αἰνὴ G N Eust.^{γρ} Φερσεφόνεια 192 G P B N: Περσ- t Ω* **388 ἀχνυμένη** 192 Z Ω*: -ύμενος (cf. 90–91) P^{a} ἄλλοι G: -αι Ω*: αὐτὸν t ὅσσοι G: -αι Ω*. – cf. ad ω 21 ἅμ’ αὐτῶ(ι) Ω*: ἄριστοι t G **390 ἴδεν ὀφθαλμοῖσι** h21 (ιδον) sch G: πίεν αἷμα κελαινόν (~ 98) 192 Ω* **392** ορ]εξεσθαι h21

ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἲς ἔμπεδος οὐδέ τι κῖκυς,
οἵη περ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῶι,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
"Ἀτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;
ἦε σέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν
ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀϋτμήν;
ἦέ σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου
βοῦς περιταμνόμενον ἠδ' οἰῶν πώεα καλά,
ἠὲ περὶ πτόλιος μαχεούμενον ἠδὲ γυναικῶν;"
ὣς ἐφάμην· ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
"διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
406 οὔτ' ἐμέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν
408 οὔτέ μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου,
ἀλλά μοι Αἴγισθος τεύξας θάνατόν τε μόρον τε
ἔκτα σὺν οὐλομένηι ἀλόχωι, οἶκόνδε καλέσσας,
δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνηι.
ὣς θάνον οἰκτίστωι θανάτωι· περὶ δ' ἄλλοι ἑταῖροι
νωλεμέως κτείνοντο σύες ὣς ἀργιόδοντες,
οἵ ῥά τ' ἐν ἀφνειοῦ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο
ἢ γάμωι ἤ' ἐράνωι ἤ' εἰλαπίνηι τεθαλυίηι.
ἤδη μὲν πολέων φόνωι ἀνδρῶν ἀντεβόλησα
μουνὰξ κτεινομένων καὶ ἐνὶ κρατερῆι ὑσμίνηι,
ἀλλά κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ὀλοφύραο θυμῶι,
ὡς ἀμφὶ κρητῆρα τραπέζας τε πληθούσας

393–394 Eudoc. 635–636, 687 **393** (οὐδέ –)–**394** ApS 20.20; (κῖκ.) id. 99.27; Hsch. κ 2668 **401**a sch Arat. 125 **402** ApS 150.15; (περ.) Hsch. π 1905 **403** (– μ.) Epm. in A 176 B; cf. Sud. η 117 **408**a sch Soph. El. 95 **410** (– ἀλ.) Hdn ad B 662, O 432 **416** (π. –) sch Ψ 29b[1] **419–420** (κ.) Ath. 546d (Duris 76 F 15) **419** Porph. Il. 11.2 Schr.

393 ἔτ' ἦν Ω: εην w49 (coniecerat Nauck) οὐδ' ἔτι Knight **394** ἐνὶ t* Ω: ἐπὶ ApS **395** δάκρυσά τε G B N; cf. ad 55, 87 **399–403** ath. Arph **399** ἐδάμασσε(ν) Ω: ενοσ]ιχθω̣[ν 192 **400** ἀργαλέων Ar 192 Ω: λευγαλέων Arph **403** ἠδὲ M N[c] (καὶ Eust.): ἠὲ Ω*. – cf. ad ω 113 **407** ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀϋτμήν (= 400) add. M **411** (= δ 535) del. Kirchhoff **416** φόνω(ι) ἀνδρῶν fere 437 t Ω*: ἀνδρῶν φόνωι M ἀντεβόλησα (nov. Did) t F P: -σας Ar sch Ω*. – cf. ad ω 87 **418** κεῖνα 72[a] Ω: κει]νο 72[c]

κείμεθ’ ἐνὶ μεγάρωι, δάπεδον δ’ ἅπαν αἵματι θυῖεν.
οἰκτροτάτην δ’ ἤκουσα ὄπα Πριάμοιο θυγατρός
Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμήστρη δολόμητις
ἀμφ’ ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίηι χεῖρας ἀείρων
βάλλον ἀποθνήισκων περὶ φασγάνωι· ἣ δὲ κυνῶπις
νοσφίσατ’, οὐδέ μοι ἔτλη ἰόντί περ εἰς Ἀΐδαο
χερσὶ κατ’ ὀφθαλμοὺς ἑλέειν σύν τε στόμ’ ἐρεῖσαι.
ὣς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικός
{ἥ τις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάληται}·
οἷον δὴ καὶ κείνη ἐμήσατο ἔργον ἀεικές,
κουριδίωι τεύξασα πόσι φόνον. ἦ τοι ἔφην γε
ἀσπάσιος παίδεσσιν ἰδὲ δμώεσσιν ἐμοῖσιν
οἴκαδ’ ἐλεύσεσθαι· ἣ δ’ ἔξοχα λύγρ’ εἰδυῖα
οἷ τε κατ’ αἶσχος ἔχευε καὶ ἐσσομένηισιν ὀπίσσω
θηλυτέρηισι γυναιξί, καὶ ἥ κ’ εὐεργὸς ἔησιν.”
ὣς ἔφατ’· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
“ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ γόνον Ἀτρέος εὐρύοπα Ζεύς
ἐκπάγλως ἤχθηρε γυναικείας διὰ βουλάς
ἐξ ἀρχῆς· Ἑλένης μὲν ἀπωλόμεθ’ εἵνεκα πολλοί,
σοὶ δὲ Κλυταιμήστρη δόλον ἤρτυε τηλόθ’ ἐόντι.”
ὣς ἐφάμην· ὃ δέ μ’ αὐτίκ’ ἀμειβόμενος προσέειπεν·
“τὼ νῦν μή ποτε καὶ σὺ γυναικί περ ἤπιος εἶναι·
μηδ’ οἱ μῦθον ἅπαντα πιφαυσκέμεν ὅν κ’ ἔϋ εἴδηις,

421–423 (ἀμφ’ ἐ.) Plut. Mor. 25e **421** sch Θ 316b^{1} **422–423** (ἀμφ’ ἐ.) Apio 218.13 **426** (– ἑλ.) sch Λ 453 **427–429** Eudoc. 81–83 **427–428** ead. 1803–1804 **427** Clem. Str. 6.5.4; EtM 824.17; EtGud 582.5 Stz.; (κύ.) Hdn ii.927.23 **430** (– φόν.) Cent. Par. 5.28 **433**a + **434** Epm. ε 80 **439** (**Κλ. δ. ἤ.**) sch Soph. O.C. 71 (> Suda κ 758) **441–442** (– **πιφ.**), **444** Porph. Od. 122.7 Schr.

420 θυῖεν Z G H^{c}: θῦεν vel θύεν Ω* **422** Κλυταιμνήστρη fere Ω: corr. van Leeuwen **423** προτὶ B **428** “ἐν πολλοῖς οὐ φέρεται”: om. 144 sed mg. sup. rest.: habent 72 78 121 t g^{V} Ω **429** καὶ κείνη 78 Ω*: κἀκ- 72 t g^{V} G B N **430** ποσι 78: πόσει t g^{V} Ω. – cf. ad ρ 555, τ 95 **433** οἷ [78] H^{a}? N (ἑαυτῆι Eust.): ἥ sive ἤ t H$^{r?}$ Ω* **434** ἥ fere 78 Ω*: εἴ t F. – cf. ad ο 422 **435–443** (?) ath. Arph et u.v. Ar, quoniam ad 435–442 obeli appicti sunt in M **437** ἤιχθηρε 78 Ω: ἔχθ- g^{V} **439** Κλυταιμήστρη G, -τρα t: -μνήστρη Ω* δόλον t Ω*: φόνον (ex 430) P: om. B **440** αὖτις F P U **442** μηδ’ Ar t g^{V} Ω: μήθ’ quidam ap. Did: μή Bentley εὖ εἰδῆ(ι)ς Ω

ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ καὶ κεκρυμμένον εἶναι.
ἀλλ' οὐ σοί γ', Ὀδυσεῦ, φόνος ἔσσεται ἔκ γε γυναικός·
λίην γὰρ πινυτή τε καὶ εὖ φρεσὶ μήδεα οἶδεν
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
ἦ μέν μιν νύμφην γε νέην κατελείπομεν ἡμεῖς
ἐρχόμενοι πόλεμόνδε· πάϊς δέ οἱ ἦν ἐπὶ μαζῶι
νήπιος, ὅς που νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἵζει ἀριθμῶι,
ὄλβιος· ἦ γὰρ τόν γε πατὴρ φίλος ὄψεται ἐλθών
καὶ κεῖνος πατέρα προσπτύξεται, ἣ θέμις ἐστίν.
ἡ δ' ἐμὴ οὐδέ περ υἷος ἐνιπλησθῆναι ἄκοιτις
ὀφθαλμοῖσιν ἔασε, πάρος δέ με πέφνε καὶ αὐτόν.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆισιν·
κρύβδην, μηδ' ἀναφανδά, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
νῆα κατισχέμεναι, ἐπεὶ οὐκέτι πιστὰ γυναιξίν.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
εἴ που ἔτι ζώοντος ἀκούετε παιδὸς ἐμοῖο,
ἤ που ἐν Ὀρχομενῶι ἤ' ἐν Πύλωι ἠμαθόεντι
ἤ που πὰρ Μενελάωι ἐνὶ Σπάρτηι εὐρείηι·
οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀρέστης."
    ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
"Ἀτρείδη, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τι οἶδα,
ζώει ὅ γ' ἦ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν."
    νῶϊ μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβομένω στυγεροῖσιν
ἕσταμεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
ἦλθε δ' ἔπι ψυχὴ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
καὶ Πατροκλῆος καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο

443 sch A 545; Elias CAG xviii(1).111.9 **445** Eudoc. 755, 996 **449** (ὅς –) sch α 1b$^{1/2}$, d^{1}; EtM α 1393; **449**b sch Pl. Remp. 537a **455–456**a Porph. Od. 122.12 Schr. **456**b sch Eur. Med. 426 **459** (– Π.) sch Λ 690a^{1} **466** Cent. Par. 17.6 **468** Epm. π 146; sch P 695a^{1}

443 φάσθαι ἔπος τὸ δ' ἐνὶ φρεσὶ κεύθειν sch-A καὶ t* G P: om. g^{V} Ω* εἶναι w1 t* g^{V} Ω: fort. ἔστω (= M^{gl}, cf. Eust.) vel εἴη **449** μετ' tt* Ω: ἐν sch-Pl. N^{s} **450** ὄψεαι N **451** κἀκεῖνος G B N **454–456** (?) "οὐδὲ οὗτοι ἐφέροντο ἐν τοῖς πλείστοις, ὡς μαχόμενοι τοῖς προκειμένοις" sch^{H} (ad 452); versus alio loco olim destinatos male hic intulit poeta **456** κατισχέμεναι w1 t Ω* (cf. A.R. 3.57): κατασχ- g^{V} F **458** ἐμοῖο Z Ω*: ἐμεῖο F H. – cf. ad α 413, ζ 290 **461** ath. Ar πω (nov. Did) 144 Ω*: που Ar^{ab} N Eust. – v.l. sim. PMG 894.1

Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε δέμας τε
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
ἔγνω δὲ ψυχή με ποδώκεος Αἰακίδαο,
καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
σχέτλιε, τίπτ' ἔτι μέζον ἐνὶ φρεσὶ μήσεαι ἔργον;
πῶς ἔτλης Ἄϊδόσδε κατελθέμεν, ἔνθά τε νεκροί
ἀφραδέες ναίουσι, βροτῶν εἴδωλα καμόντων;"
ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
"ὦ Ἀχιλεῦ Πηλῆος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
ἦλθον Τειρεσίαο κατὰ χρέος, εἴ τινα βουλήν
εἴποι, ὅπως Ἰθάκην ἐς παιπαλόεσσαν ἱκοίμην·
οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιΐδος, οὐδέ πω ἁμῆς
γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχω κακά. σεῖο δ', Ἀχιλλεῦ,
οὔ τις ἀνὴρ προπάροιθε μακάρτερος οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω·
πρὶν μὲν γάρ σε ζωὸν ἐτίομεν ἶσα θεοῖσιν
Ἀργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν
ἐνθάδ' ἐών· τὼ μή τι θανὼν ἀκαχίζε', Ἀχιλλεῦ."
ὣς ἐφάμην· ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
"μὴ δή μοι θάνατόν γε παραύδα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
βουλοίμην κ' ἐπάρουρος ἐὼν θητευέμεν ἄλλωι,
ἀνδρὶ πάρ' ἀκλήρωι, ὧι μὴ βίοτος πολὺς εἴη,
ἢ πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.
ἀλλ' ἄγε μοι τοῦ παιδὸς ἀγαυοῦ μῦθον ἐνίσπες,

471 ApD Synt. 179.17, Pron. 39.22 **474** Eudoc. 1675 **475** ead. 2054 **476** (ἀφρ.) ApS 49.14; Hsch. α 8748; **476**b Porph. fr. 373; EtG α 828/EtM α 1336; (εἴδ. κ.) Epm. α 313; Suda κ 286 **482** (σ. –)–**483** (– μ.) sch Σ 3a **483** Eudoc. 675; **483**a sch B 92a[2] **486** (τὼ –) ApS 18.27 **489–491** Pl. Resp. 386c; [Plut.] Hom. 2.142.5; Stob. 4.52.2 **489–490**a Pl. Resp. 516d **489**, **491** Eudoc. 2130, 2132; **489** Eus. PE 13.14.7; (– ἐών) sch Σ 98b; (ἐπ.) EtM 353.35 **490–491** Dio Prus. 4.50 **490** ApS 19.1; Luc. Dial. 77.26.1; (ἀκλ.) Hsch. α 2428

469–470 (= ω 17–18) fort. delendi, cf. 541 sqq. **472** μ' P M B U: ῥ' Ω* **473** susp. Nauck (cf. [60], [92], κ [456], [504]): habent [10] Ω **474** μεῖζον t Ω **478** om. P Πηλῆος (r teste Allen) Thiersch: -έος G M B: -έως Ω*. – cf. Il. praef. xxxiv **483** προπάροιθε tt Ω*: τοπάρ- P μακάρτερος F: -τατος (cf. Schwyzer–Debr. 100) tt Z Ω* **485** νῦν δ' H **486** ἀκαχίζε' Knight: -ζεο Z H[a]: -ζευ Ω* **489** κε πάρουρος quidam ap. sch/Eust. **492** ἐνίσπες G H[a] B: ἔνισπε Ω*. – cf. ad γ 101

ἠ' ἕπετ' ἐς πόλεμον πρόμος ἔμμεναι ἦε καὶ οὐκί.
εἰπὲ δέ μοι Πηλῆος ἀμύμονος εἴ τι πέπυσσαι,
ἠ' ἔτ' ἔχει τιμὴν πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν
ἦ μιν ἀτιμάζουσιν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε
οὕνεκά μιν κατὰ γῆρας ἔχει χεῖράς τε πόδας τε.
εἰ γὰρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο
τοῖος ἐών, οἷός ποτ' ἐνὶ Τροίηι εὐρείηι
πέφνον λαὸν ἄριστον ἀμύνων Ἀργείοισιν,
εἰ τοιόσδ' ἔλθοιμι μίνυνθά περ ἐς πατέρος δῶ,
τῶι κέ τεωι στύξαιμι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,
οἳ κεῖνον βιόωνται ἐέργουσίν τ' ἀπὸ τιμῆς."
ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
"ἤτοι μὲν Πηλῆος ἀμύμονος οὔ τι πέπυσμαι,
αὐτάρ τοι παιδός γε Νεοπτολέμοιο φίλοιο
πᾶσαν ἀληθείην μυθήσομαι, ὥς με κελεύεις·
αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ κοίλης ἐπὶ νηὸς ἐΐσης
ἤγαγον ἐκ Σκύρου μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
ἤτοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζοίμεθα βουλάς,
αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε καὶ οὐχ ἡμάρτανε μύθων·
Νέστωρ ἀντίθεος καὶ ἐγὼ νικάσκομεν οἴω.
αὐτὰρ ὅτ' ἐν πεδίωι Τρώων μαρναίμεθ' Ἀχαιοί,
οὔ ποτ' ἐνὶ πληθυῖ μένεν ἀνδρῶν οὐδ' ἐν ὁμίλωι,
ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἴκων,

495 ApS 153.5 (Hld fr. 39); Hdn ap. EtM 758.50 **496**b (= I 395b) Strab. 8.3.8 **498–499** [Plut.] Hom. 2.142.5 **502** (στ.) ApS 146.1 (Hld fr. 33); Hsch. σ 2083 **503**a sch Π 22b; (βι.) ApS 51.21; Hsch. β 624 **507** Eudoc. 1080 **510** (– φρ.) Hdn ad A 129

498 εἰ Zen: οὐ Ar t Ω **502** τεω(ι) Z B Eust., τέω G F M, τεῶ H: τεων Ar Hdn U, τέων N: τε μοι P ἀάπτους cf. ad A 567 **507** ὥς Ω: ῳ̣ν̣ 144a **510** Τροΐην (trisyll.) Ar (t) 438 F: Τρώων (ex 513) Eust.: Τρωίην Ahrens Phil. 6 (1851) 6. – cf. ad 513 et A 129 (ubi adde quod A$^{\lambda}$ Τρωΐην praebet) βουλήν F; cf. ad δ 462 **512** Νέστωρ δ' 438 P M N$^{c?}$ U "διχῶς, νικάσκομεν ἀπὸ τοῦ νικᾶν, νεικέσκομεν ἀπὸ τοῦ νεικεῖν ῥήματος": νικάσκ- Ω*: νικέσκ- Z G H P **513–515** om. U, **514–515** om. 144a 438 **513** ἐν πεδίω(ι) Τρώων M Eust.: ἀμφὶ πόλιν Τροίην (ex 510) fere Ω* (Τροΐην F H^{c} B, Τρωΐην P) et Eust. 65.13 μαρναίμεθ' Bekker: -νάμ- G: -νοίμ- Ω*, -νύμ- F P **514** οὔποτ' ἐνὶ πληθύϊ H M, πλήθει F: οὔτέ ποτ' ἐς πληθὺν Ω* M^{γρ}: utrumque Eust. **515** προθέεσκεν ἑὸν Eust.

πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνεν ἐν αἰνῆι δηϊοτῆτι.
πάντας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
ὅσσον λαὸν ἔπεφνεν ἀμύνων Ἀργείοισιν,
ἀλλ' οἷον τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῶι,
ἥρω' Εὐρύπυλον, πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Κήτειοι κτείνοντο γυναίων εἵνεκα δώρων.
κεῖνον δὴ κάλλιστον ἴδον μετὰ Μέμνονα δῖον.
αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, ὃν κάμ' Ἐπειός,
Ἀργείων οἱ ἄριστοι, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντα τέταλτο
{ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον ἠδ' ἐπιθεῖναι},
ἔνθ' ἄλλοι Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
δάκρυά τ' ὠμόργνυντο τρέμον θ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστου·
κεῖνον δ' οὔ ποτε πάμπαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
οὔτ' ὠχρήσαντα χρόα κάλλιμον οὔτε παρειῶν
δάκρυ' ὀμορξάμενον· ὃ δέ με μάλα πόλλ' ἱκέτευεν
ἱππόθεν ἐξέμεναι, ξίφεος δ' ἐπεμαίετο κώπην
καὶ δόρυ χαλκοβαρές, κακὰ δὲ Τρώεσσι μενοίνα.
ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν,
μοῖραν καὶ γέρας ἐσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὸς ἔβαινεν
ἀσκηθής, οὔτ' ἂρ βεβλημένος ὀξέϊ χαλκῶι
οὔτ' αὐτοσχεδίην οὐτασμένος, οἷά τε πολλά
γίνεται ἐν πολέμωι· ἐπιμὶξ δέ τε μαίνεται Ἄρης."

517 Cent. Par. 10.32 **519–521** Strab. 13.1.69 **519–520**a id. 13.1.7 **519** (– κ.) ApS 152.31; **519**a Hdn ad E 638 (Philox. fr. 408); (Τ.) Hsch. τ 770 **521** (Κ.) ApS 99.23; Hsch. κ 2572; St. Byz. ap. Eust. in D.P. 1017; **521**b ApS 55.31; Hsch. γ 1012 **523** [Plut.] Hom. 2.26.1; (– κατ.) 'Trypho i' Trop. 199.17 **527** Cent. Par. 47.16 **529–530**a Arr. Epict. 4.8.32; Sext. Math. 11.159 **529** (– κ.) ApS 171.31; Epm. ω 25 **531**a sch N 286 **535** (– β.) EtG α 1276/EtM α 1930 **535** (ὀξ. χ.)–**536** (– οὐτ.) Hdn ad Λ 659 **537**b sch Σ 309a, b

521 Κήτειοι Ar Hdn 438 tt Z Ω: κήδειοι vel χήτειοι quidam ap. Hdn **523** κατεβαίνομεν t Ω*: καταβ- H[s] N **525** "Ἀρίσταρχος οὐκ οἶδε τὸν στίχον, ἔνια δὲ τῶν ὑπομνημάτων" Did: om. 144a: habent 10 Ω **526** ita Did 144a Ω: ἔνθ' ἄλλοι πάντες κατὰ δούριον ἵππον Ἀχαιοί Ar **527** τρέμον θ' 144a F H: τρέμον δ' N U: τρέμε(ν) δ' Ω*: λύθεν δ' t γυῖα Ω: γυιοṿ 144a **528** ἐγὼν Ω*: ἐγὼ 144a H M[c?] U **530** δάκρυ' (cf. 527) Ω*: δάκρυ 10 F H B με 144a Ω*: μοι G H[s] N ἱκέτευεν 144a Ω* H[γρ]: ἐκέλευεν G: ἐπέτελλεν H **531** ἐξέμεναι 10 G H[γρ] Eust.[γρ]: ἐξίμεναι t Z Ω*: ἐξιέναι H[c] **533** Πριάμοιο Ω: Τρωεσσι 10

ὣς ἐφάμην· ψυχὴ δὲ ποδώκεος Αἰακίδαο
φοίτα μακρὰ βιβᾶσα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα
γηθοσύνηι, ὅ οἱ υἱὸν ἔφην ἀριδείκετον εἶναι.
αἱ δ' ἄλλαι ψυχαὶ νεκύων κατατεθνηώτων
ἕστασαν ἀχνύμεναι, εἴροντο δὲ κήδε' ἑκάστη.
οἴη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
νόσφιν ἀφεστήκει, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης,
τήν μιν ἐγὼ νίκησα δικαζόμενος παρὰ νηυσίν
τεύχεσιν ἀμφ' Ἀχιλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ,
παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
ὡς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῶιδ' ἐπ' ἀέθλωι·
τοίην γὰρ κεφαλὴν ἕνεκ' αὐτῶν γαῖα κατέσχεν,
Αἴανθ', ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
τὸν μὲν ἐγὼν ἐπέεσσι προσηύδων μειλιχίοισιν·
"Αἶαν, παῖ Τελαμῶνος ἀμύμονος, οὐκ ἄρ' ἔμελλες
οὐδὲ θανὼν λήσεσθαι ἐμοὶ χόλου εἵνεκα τευχέων
οὐλομένων; τὰ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισιν·
τοῖος γάρ σφιν πύργος ἀπώλεο. σεῖο δ' Ἀχαιοί
ἶσον Ἀχιλλῆος κεφαλῆι Πηληϊάδαο
ἀχνύμεθα φθιμένοιο διαμπερές· οὐδέ τις ἄλλος
αἴτιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν στρατὸν αἰχμητάων

539b [Ammon.] Diff. 81; Luc. Dial. 26.22, 38.21; Orio 2.6; EtG α 1480; Phot. Lex. α 3039/Synag. α 1027/Suda α 4299 (Ael. Dion. α 191); sch Theoc. 7.68d; (ἀσφ.) ApS 45.27; Hsch. α 7968 **542**b ApS 64.17; EtM 304.48; sch A 513c **543** Plut. Mor. 739e **544** Matro fr. 1.54 O.–S. (parod.) **545**b sch I 443a **547** (– δίκ.) Philostr. Her. 12.3 **548–549** Eudoc. 1532–1533 **548** (– ν.) sch A 415b **548** (μὴ –)–**549** Philostr. Her. 12.3 **549** Hclt. Alleg. 19.1; Eudoc. 2013; EtM 761.21; cf. Porph. Il. 45.4 Schr.; **549**a sch Ar. Ach. 285 **555** cf. Matro fr. 1.55 O.–S. (parod.) **556** (– ἀπ.) ApS 138.4; [Choer.] Trop. 246.3

539 φοίτα Ω* H$^{\gamma\rho}$,]ε̣ιτα 10: ᾤχετο H βιβᾶσα (rr teste Allen) Bekker: βιβῶσα 10 Z Ω. – cf. ad Γ 22 κατὰ σφοδελὸν vel σποδελὸν quidam ante Hdn **540** γηθοσύνηι Arph(?) Hdn G M N: -νη Ar 10 Z Ω*. – cf. ad N 29 **544** ἀφεστήκει Ar Z G U Eust.: ἀφειστ- (nov. Did) 10 t Ω*, ἐφειστ- F. – cf. Il. praef. xxvii **545** μιν 10 Z Ω*: μὲν 10^{s} F P U **547** ath. Ar **549** γὰρ w20 tt* Ω: περ EtM αὐτῶν w20 Hclt. Philostr. Ω Eust.: -οῦ Eudoc.: om. tt* **550–551** (= P 279–280) del. Knight **550** ἔργα τέτυκτο Ω*: ἔργ' ἐτέτ- F N, ἔργα ἐτέτ- H M **554** ἐμέο F, ἐμεῖο M **555** τὰ Ω: τὸ t

ἐκπάγλως ἤχθηρε, τεῒν δ’ ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν.
ἀλλ’ ἄγε δεῦρο, ἄναξ, ἵν’ ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσῃς
ἡμέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν.”
ὣς ἐφάμην· ὃ δέ μ’ οὐδὲν ἀμείβετο, βῆ δὲ μετ’ ἄλλας
ψυχὰς εἰς Ἔρεβος νεκύων κατατεθνηώτων.
ἔνθά χ’ ὅμως προσέφη κεχολωμένος, ἤ κεν ἐγὼ τόν·
ἀλλά μοι ἤθελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδέειν κατατεθνηώτων.
ἔνθ’ ἤτοι Μίνωα ἴδον, Διὸς ἀγλαὸν υἱόν,
χρύσεον σκῆπτρον ἔχοντα, θεμιστεύοντα νέκυσσιν,
ἥμενον, οἳ δέ μιν ἀμφὶ δίκας εἴροντο ἄνακτα
ἥμενοι ἑσταότες τε κατ’ εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ.
τὸν δὲ μέτ’ Ὠρίωνα πελώριον εἰσενόησα
θῆρας ὁμοῦ εἰλέοντα κατ’ ἀσφοδελὸν λειμῶνα
τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσσιν
χερσὶν ἔχων ῥόπαλον παγχάλκεον, αἰὲν ἀαγές.
καὶ Τιτυὸν εἶδον, Γαίης ἐρικυδέος υἱόν,
κείμενον ἐν δαπέδωι· ὃ δ’ ἐπ’ ἐννέα κεῖτο πέλεθρα,
γῦπε δέ μιν ἑκάτερθε παρημένω ἧπαρ ἔκειρον
δέρτρον ἔσω δύνοντες, ὃ δ’ οὐκ ἀπαμύνετο χερσίν·

561–562 Plut. Mor. 739e **561** Eudoc. 761 **565**a sch M 393b **566**a + **567**a sch ι 229 **567** Eudoc. 1933 **568–569** Strab. 3.2.13 **568** (**Μ.** –) sch λ 322 **569** Pl. Gorg. 526c, cf. Min. 319d **572–575** Diod. 4.85.6; sch Arat. 322 **573**a ApS 64.4 **575** Eudoc. 1819; (ἀαγ.) ApS 2.4; Hsch. α 7; EtG α 17 **576–581** Gal. De plac. Hipp. et Plat. 3.7.29, 6.8.80; Macr. Sat. 5.7.15 **576–580** Sext. Math. 9.67 **576–578** [Iustin.] Cohort. 28 **576–577** cf. Matro frr. 1.36–37, 4 O.–S. (parod.) **576** sch A.R. 1.760–762b **577** Paus. 10.4.5; **577**b Porph. ad λ 309; sch O 9; sch A.R. 1.760–762c **578–579**a Erot. fr. 19 **578** Hclt. Alleg. 18.6; (ἧπ. ἔκ.) sch A 524b **579**a ApS 57.14; Plut. Mor. 829a; Hdn ii.942.31; Choer. in Heph. 183.9; EtM 257.25; (δέρ.) Hsch. δ 695

561 ἄγε t* Ω: ἴθι Plut. ακου(σ)]οις 11 **562** ἀγήνορα Ω: ἀτειρέα t **565** ὅμως t Ω*: ὁμῶς Hdn F H M Eust. **568–627** ath. Ar.: def. Porph. (praeter 602–603) **573** εἰλέοντα fere Knight: -εῦντα 193 tt Z Ω **574** τοὺς t* Ω: οὓς Diod.: v.l. ant. fuisse suspicor τούς τ’, cf. sch in N inepte ad 622*a* positum καλῶς κεῖται τὸ τε ἀντὶ τοῦ οὐ μόνον θῆρας ἀλλὰ καὶ ἄνδρας

Λητὼ γὰρ ἥλκησε, Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν,
Πυθώδ᾽ ἐρχομένην διὰ καλλιχόρου Πανοπῆος.
    καὶ μὴν Τάνταλον εἰσεῖδον κρατέρ᾽ ἄλγε᾽ ἔχοντα,
ἑσταότ᾽ ἐν λίμνηι· ἣ δὲ προσέπλαζε γενείωι·
στεῦτο δὲ διψάων, πιέειν δ᾽ οὐκ εἶχεν ἑλέσθαι·
ὁσσάκι γὰρ κύψει᾽ ὁ γέρων πιέειν μενεαίνων,
τοσσάχ᾽ ὕδωρ ἀπολέσκετ᾽ ἀναβροχέν, ἀμφὶ δὲ ποσσίν
γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταζήνασκε δὲ δαίμων.
δένδρεά θ᾽ ὑψιπέτηλα κατὰ κρῆθεν χέε καρπόν,
ὄγχναι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι
{συκέαι τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι}·
τῶν ὁπότ᾽ ἰθύσει᾽ ὁ γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,
τὰς δ᾽ ἄνεμος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα.
    καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον κρατέρ᾽ ἄλγε᾽ ἔχοντα,
λᾶαν βαστάζοντα πελώριον ἀμφοτέρηισιν.
ἤτοι ὃ μὲν σκηριπτόμενος χερσίν τε ποσίν τε
λᾶαν ἄνω ὤθεσκε ποτὶ λόφον· ἀλλ᾽ ὅτε μέλλοι

580 Hclt. Alleg. 18.6; Clem. Str. 1.107.1; Porph. Il. 334.23 Schr.; Choer. in Thd. ii.47.23, 33; (– Δ.) Hdn ad N 543; (ἥλκ. –) Hsch. η 381; **580**a ApD Pron. 87.28; Hdn ad B 262; **580**b Men. Rh. 441.14 Sp. **581**a ApD Pron. 87.30; Hdn ad B 262 **582–587** Sext. Math. 9.69 **582** cf. Crates SH 347.1 (parod.); **582**a Pl. Prot. 315c **583–584** sch Pind. Ol. 1.91a **583**b–**584** Sext. Math. 1.286 **584** Eudoc. 1889; **584**a Arn ad B 597, I 241, Σ 191 **586** (ἀναβ.) Hsch. α 4112 **587**b ApS 11.22; Hsch. α 1459; Orio 28.7 **588** (κ. κρ.) ApS 96.30; Hsch. κ 1095 **589** v. ad η 115 **591** (– γ.) + **592** Teles p.34.11 H.; (μ.) ApS 110.5; Hsch. μ 331 **593–598** D.H. Comp. 139, 141–142 **595** Cent. Par. 21.36; (σκ.) Hsch. σ 960 **596** (– λ.) Gell. 2.30.10, 6.20.5; **596**a Demetr. Eloc. 72

580 Λητὼ Ar ApD Hdn Ω: Λητῶ Pamph ἥλκησε ApD Hdn Clem. Hsch. Choer. Z Ω* H^{γρ} (scitius εἵλκ- rr, ἕλκ- Knight): εἵλκυσε tt* H^{c} M^{s}, ἥλκυσε H^{a} M, ἥλκωσε Tz: ἥλγησεν F: ἤισχυνε Sext. **581** Πυθώδ᾽ Z Ω*: Πυθῶδ᾽ G H^{a} P N **582** κρατέρ᾽ 194 Sext. Z Ω*: χαλέπ᾽ t* F H M. – cf. ad 593 **583** ἑσταότ᾽ 194 tt Z Ω: ἑστεότ' (nempe ἑστεῶτ᾽) Eust.^{γρ}. – cf. ad Ω 701 προσέπλαζε fere t* Z Ω: προσέκλυζε Sext. utroque loco: πρόσπλαζε Spitzner **586** ἀναβροχὲν G M^{a} N Eust. et proparox. F: -βροχθὲν Z H M^{c} U: -βρυχὲν P B Eust.^{γρ}. – cf. Chantr. I 401 et ad P 54 **588** θ᾽ 11 194 F H P^{c} M B: δ᾽ Ω* κατὰ κρῆθεν Hdn Z Ω*: κατ᾽ ἄκρηθεν (nov. Hdn) F M U, κατ᾽ ἀκρῆθεν B^{c} **590** (= η 116) om. 194 U (rest. U^{2}): habent 11 235 Ω* συκέαι 11 D U^{2}: συκαῖ Ω (-καί P) **592** ποτὶ 194 235 t Ω*: κατα G **593** κρατέρ᾽ 194 235 Ω*: χαλέπ᾽ P B. – cf. ad 582

ἄκρον ὑπερβαλέειν, τότ’ ἀποστρέψασκε Κράταιΐς·
αὖτις ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδής.
αὐτὰρ ὅ γ’ ἂψ ὤσασκε τιταινόμενος, κατὰ δ’ ἱδρώς
ἔρρεεν ἐκ μελέων, κονίη δ’ ἐκ κρατὸς ὀρώρει.
τὸν δὲ μέτ’ εἰσενόησα βίην Ἡρακληείην,
εἴδωλον· αὐτὸς δὲ μετ’ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
τέρπεται ἐν θαλίῃς καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην.
ἀμφὶ δέ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν οἰωνῶν ὥς,
πάντοσ’ ἀτυζομένων· ὃ δ’ ἐρεμνῆι νυκτὶ ἐοικώς,
γυμνὸν τόξον ἔχων καὶ ἐπὶ νευρῆφιν ὀϊστόν,
δεινὸν παπταίνων, αἰεὶ βαλέοντι ἐοικώς.
σμερδαλέος δέ οἱ ἀμφὶ περὶ στήθεσσιν ἀορτήρ
χρύσεος ἦν τελαμών, ἵνα θέσκελα ἔργα τέτυκτο,
ἄρκτοί τ’ ἀγρότεροί τε σύες χαροποί τε λέοντες
ὑσμῖναί τε μάχαι τε φόνοι τ’ ἀνδροκτασίαι τε.
μὴ τεχνησάμενος μηδ’ ἄλλό τι τεχνήσαιτο,
ὃς κεῖνον τελαμῶνα ἑῆι ἐγκάτθετο τέχνηι.

597b Hdn ad μ 124 **598** Arist. Rh. 1411b33; Eudoc. 2187; Anon. CAG xxi(2).209.18; **598**b ‘Trypho i’ Trop. 192.17; (λ. ἀν.) ApS 35.22; Hdn ii.7.26 **601–602** Plut. Mor. 944f; [Plut.] Hom. 2.123.2 **601**a Pl. Prot. 315b **602–603** Diod. 4.39.3 **602** (εἴδ.) + **603**a Porph. Od. 108.9 Schr. **602** (αὐτ. –)–**603** Procl. in Remp. i.120.15, 172.15; (αὐτ. – τέρπ.) Arn ad Σ 117; (αὐτ. – θε.) Luc. Dial. 77.11.5, cf. 1 **603** Dio Prus. 74.16; Anon. de Aristarchi notis, i.lxv.11 Erbse; **603**b Luc. Dial. 77.11.1 **607**a Procl. in Remp. i.172.13; (γ. τ.) resp. Luc. Dial. 77.11.3 **611** Eudoc. 19 **612** Gell. 13.25.16 **613** Herm. in Phaedr. p.89.29 L.–M.

597 ἀποστρέψασκε h23 t Ω (-τρ- h23? P): απ̣οριψασκ̣ε 235 κραταιΐς Ar Hdn (pro adverbio) Dem. Thrax (ap. Eust.) h23 t* Ω*: “ἐὰν δὲ ἦι κύριον, προπαροξύνεται” Hdn ad μ 124: Κραταΐς Eust.^{γρ} (Dem. Thrax): κραταί’ ἴς Ptol “καὶ ἡ συνήθεια” Dion. F P^{c} N, κραταῖ̈σ B **598** ἔπειτα πέδονδε 11 194 tt* Ω*: ἐπὶ δάπεδόνδε Arist.: ἔπειτα δάπεδόνδε M **599** ὅ γ’ 11 Ω*: ὅτ’ P B N^{a}? **600** ἐκ κρατὸς 235 Ω: ἀμέγαρτος Naber: ἔκπαγλος Herwerden **602–603** ath. Porph. ad 385, cf. Arn ad Δ 2, Ε 905, Σ 117, γ 464: †τοῦτον† ὑπὸ Ὀνομακρίτου ⟨ἐμ⟩πεποιῆσθαί φασιν sch^{H}, quod fort. ad Cratetem redit **603–604** om. 235 **603** θαλίη(ι)ς 11 Porph. Ω*, -ίησι N, -ίαις Diod. Z: -ίη(ι) tt* P M^{c} B **604** παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου (= Hes. Th. 952) non novit Porph., abest ab 11 194 H^{a} P: mg. inf. add. 439: hab. Ω* **606** ἐοικώς Ω (cf. 608): ἐώκει U^{2} **607** ἔχων Ω (de t non liquet): ἔχεν Düntzer **609** στήθεσφιν w21 **614** ὃς κείνωι τελαμῶνι ἑὴν … τέχνην quidam ap. sch

ἔγνω δ’ αἶψ’ ἐμὲ κεῖνος, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν,
καί μ’ ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν’ Ὀδυσσεῦ,
ἆ δείλ’, ἦ τινὰ καὶ σὺ κακὸν μόρον ἡγηλάζεις,
ὅν περ ἐγὼν ὀχέεσκον ὑπ’ αὐγὰς ἠελίοιο;
Ζηνὸς μὲν πάϊς ἦα Κρονίονος, αὐτὰρ ὀϊζύν
εἶχον ἀπειρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χείρονι φωτί
δεδμήμην, ὃ δέ μοι χαλεποὺς ἐπετέλλετ’ ἀέθλους.
καί ποτέ μ’ ἐνθάδ’ ἔπεμψε κύν’ ἄξοντ’· οὐ γὰρ ἔτ’ ἄλλον
φράζετο τοῦδέ τί μοι κρατερώτερον εἶναι ἄεθλον.
τὸν μὲν ἐγὼν ἀνένεικα καὶ ἤγαγον ἐξ Ἀΐδαο·
Ἑρμείας δέ μ’ ἔπεμπεν ἰδὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη.”
ὣς εἰπὼν ὃ μὲν αὖτις ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω.
αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, εἴ τις ἔτ’ ἔλθοι
ἀνδρῶν ἡρώων, οἳ δὴ τὸ πρόσθεν ὄλοντο.
καί νύ κ’ ἔτι προτέρους ἴδον ἀνέρας, οὓς ἔθελόν περ,
Θησέα Πειρίθοόν τε, θεῶν ἐρικυδέα τέκνα·
ἀλλὰ πρὶν ἐπὶ ἔθνε’ ἀγείρετο μυρία νεκρῶν
ἠχῆι θεσπεσίηι· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει,
μή μοι Γοργείην κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου

615 Eudoc. 701 **618** (ἦ –) Porph. ad α 34; (καὶ σὺ –) EtM 418.41; EtGud 235.54 Stz. **625** Eudoc. 1277 **626** Iren. adv. Haer. 1.9.4 (cento) **627** Arn ad λ 568; Cent. Par. 44.81; **627**b Epm. AO i.163.6 **629** Cent. Par. 40.44 **630–631** Paus. 10.29.10; Porph. ad Γ 144 **631** Plut. Thes. 20.2 (Hereas 486 F 1) **632** (ἔθν. μ.) cf. sch Opp. H. 1.1 **634–635**a Porph. Il. 44.23 Schr. **634** Cic. ad Att. 9.7.3; (Γ. κ. δ.) cf. Pl. Conv. 198c; (Γ. κ.) Philostr. Vit. Ap. 7.21

615 αἶψ’ ἐμὲ G U: αὖτ’ ἐμὲ B, αὖτ′ ἔμ’ ἐ(κ-) M N, αὖτε με P: αὐτίκα t F H: αυτικ’εκειν[ος 439 **617** susp. Nauck, cf. ad 473 **619** interrogationem agn. Dawe; omne colloquium apud inferos a rogatione incipit **620** πάϊς sic Ω **622** κρατεροὺς G **622ab** Εὐρυσθεύς, τ[ῶι γ]άρ ⟨ῥα⟩ π̣[ατὴρ] ἐκέλευ̣σε Κ[ρο]νίων | πλείστους δεδμῆ[σ]θ̣α̣ι̣ τηλεκλειτῶν `τ’´ ἀνθρώπων add. N (partim evanidus), ubi τ’ postmodo inferctum esse puto propter scholium falso hic adscriptum, cf. ad 574 **624** τοῦδέ Ω: τοῦ γέ Grashof Augm. 26 n.46 κρατερώτερον Ω* H^γρ M^γρ: χαλεπ- F H M **626** ἔπεμπεν t G M B U^m: -ψεν (cf. 623) Ω* **627** ἔβη t* Ω: ἔδυ Arn **630** καί νύ t* Ω: ἔνθά Porph. **631** a Pisistrato illatum esse autumavit Hereas (t) ἐρικυδέα 145 Ω: ἀριδείκετα t **632** ἀγείρετο Ω: -ατο 145

ἐξ Ἄϊδος πέμψειεν ἀγαυὴ Φερσεφόνεια.
    αὐτίκ’ ἔπειτ’ ἐπὶ νῆα κιὼν ἐκέλευον ἑταίρους
αὐτούς τ’ ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
οἳ δ’ αἶψ’ εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῗσι καθῖζον.
τὴν δὲ κατ’ Ὠκεανὸν ποταμὸν φέρε κῦμα ῥόοιο,
πρῶτα μὲν εἰρεσίηι, μετέπειτα δὲ κάλλιμος οὖρος.

μ αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥόον Ὠκεανοῖο
νηῦς, ἀπὸ δ’ ἵκετο κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
νῆσόν τ’ Αἰαίην, ὅθι τ’ Ἠοῦς ἠριγενείης
οἰκία καὶ χοροί εἰσι καὶ ἀντολαὶ Ἠελίοιο,
νῆα μὲν ἔνθ’ ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
{ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·}
ἔνθα δ’ ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν Ἠῶ δῖαν.
    ἦμος δ’ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
δὴ τότ’ ἐγὼν ἑτάρους προΐην ἐς δώματα Κίρκης
οἰσέμεναι νεκρόν, Ἐλπήνορα τεθνηῶτα.
φιτροὺς δ’ αἶψα ταμόντες, ὅθ’ ἀκροτάτη πρόεχ’ ἀκτή,
θάπτομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρός τ’ ἐκάη καὶ τεύχεα νεκροῦ,
τύμβον χεύαντες καὶ ἐπὶ στήλην ἐρύσαντες
πήξαμεν ἀκροτάτωι τύμβωι εὐῆρες ἐρετμόν.
    ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν· οὐδ’ ἄρα Κίρκην
ἐξ Ἀΐδεω ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ’ ὦκα
ἦλθ’ ἐντυναμένη· ἅμα δ’ ἀμφίπολοι φέρον αὐτῆι
σῖτον καὶ κρέα πολλὰ καὶ αἴθοπα οἶνον ἐρυθρόν.

μ 1–2 Strab. 1.1.7; (– ν.) id. 1.2.18 **3**a (bis) et **3**b (bis) Epm. τ 74 **3**b–**4** Max. Tyr. 37.8 **4** Cent. Par. 9.8; **4**a sch[h] Γ 35c **7** cf. ad ι 151 **10** (– Ἐ.) Arn ad Ω 108 **11**a + **12**a sch T 228a **13–15** Macr. Sat. 5.7.10 **14** Cent. Par. 45.10 **18**a sch Ξ 162a **19** Cent. Par. 36.13

635 Ἄϊδος (nov. Did) Ω: Ἀΐδεω Ar, Ἀΐδου t **Φερσεφόνεια** 145 G H[s] P B: Περσ- Ω* **636** ἐκέλευον Ω*: ὤτρυνον (cf. μ 144) P M[γρ] B **638** καθῖζον Bekker: κάθιζον Ω **638a** ἑξῆς δ’ ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς (= ι 564 al.) add. M N U **640** εἰρεσίηι G H Eust.[γρ]: -ίη Z Ω* **μ 5** ἐκέλσαμεν Ω* G[γρ]: ἐρύσσαμεν G **6** (= ι 150, [547], ο 499) add. F H M B N[c]: abest ab Ω* **9** προΐην F N U: -ΐειν Ω* **10** νεκρὸν Ω: παρα̣[236 **10a** οι δ]ε̣ μ̣αλ αι̣ψ ηγ̣ε̣ι̣[κον add. 236 **11ab** vv. duo illegibiles add. 236 **13** τε κάη B **15** εὐῆρες ἐρετμόν Ar t Ω: ἵνα σῆμα πέλοιτο Zen **16z**]ε̣ν̣ παρα ν̣η . . . . . [. .] . . ο . ν̣[add. 236 **19** αἴθοπα 428 Ω*: -ονα N: ἄσπετον t

ἣ δ᾽ ἐν μέσσωι στᾶσα μετηύδα δῖα θεάων·
    "σχέτλιοι, οἳ ζώοντες ὑπήλθετε δῶμ᾽ Ἀΐδαο,
δισθανέες, ὅτε τ᾽ ἄλλοι ἅπαξ θνήισκουσ᾽ ἄνθρωποι.
ἀλλ᾽ ἄγετ᾽ ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον
αὖθι πανημέριοι· ἅμα δ᾽ ἠοῖ φαινομένηφιν
πλεύσεσθ᾽· αὐτὰρ ἐγὼ δείξω ὁδὸν ἠδὲ ἕκαστα
σημανέω, ἵνα μή τι κακορραφίηι ἀλεγεινῆι
ἤ᾽ ἁλὸς ἤ᾽ ἐπὶ γῆς ἀλγήσετε πῆμα παθόντες."
    ὣς ἔφαθ᾽· ἡμῖν δ᾽ αὖτ᾽ ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ᾽ ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
ἦμος δ᾽ ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
οἳ μὲν κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός,
ἣ δ᾽ ἐμὲ χειρὸς ἑλοῦσα φίλων ἀπὸ νόσφιν ἑταίρων
εἷσέ τε καὶ προσέλεκτο καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα·
αὐτὰρ ἐγὼ τῆι πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
καὶ τότε δή μ᾽ ἐπέεσσι προσηύδα πότνια Κίρκη·
    "ταῦτα μὲν οὕτω πάντα πεπείρανται, σὺ δ᾽ ἄκουσον,
ὥς τοι ἐγὼν ἐρέω· μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός.
Σειρῆνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι, αἵ ῥά τε πάντας
ἀνθρώπους θέλγουσιν, ὅτίς σφεας εἰσαφίκηται.
ὅς τις ἀϊδρίηι πελάσηι καὶ φθόγγον ἀκούσηι
Σειρήνων, τῶι δ᾽ οὔ τι γυνὴ καὶ νήπια τέκνα
οἴκαδε νοστήσαντι παρίσταται οὐδὲ γάνυνται,
ἀλλά τε Σειρῆνες λιγυρῆι θέλγουσιν ἀοιδῆι

22 cf. Luc. Dial. 42.14; Hsch. ο 1479; Elias CAG xviii(1).13.6; (δισθ.) Hdn ii.241.16; sch DThr 444.12 **33** ApD Synt. 22.10; **33**a id. ib. 167.3 **35** Eudoc. 1130 **37** ead. 1681 **40**b Hdn i.562.15; sch θ 204 **44** Zenodor. 411 M. (Erbse, Lex. Gr. Min. 257); (λ. θ.) sch Ο 322

20 μέσσω(ι) Ω:]ι̣ 236: αγ]χι (cf. κ 400, 455) 237 προσηύδα 236 P N **20a** ω Οδυσευ seu διογενες Λα]ε̣ρτιαδη και παντες ε̣ταιρ̣ο̣ι add. 236 (non habuit 428) **22** δὶς θανέες Hdn (vel Apollodorus teste Eust.) **24** ἠοῖ φαινομένηφι 428 Ω: ηελιω̣ι̣ α̣ν̣ι̣ο̣ν̣[τι 236 **25** πλεύσασθ᾽ F P **26** κακορραφίη(ι) ἀλεγεινῆ(ι) 236 Ω: -ίης -νῆς (pro dat. pl.?) 428 H[s] M[2] **33** δ᾽ ἐμὲ ApD Hdn H[c]: δέ με Ω* ἀπὸ νόσφιν 428 et fere Ω: ἀπάνευθεν t **40** ὅ(σ)τις t* G F M Eust.: ὅτι 80 443 Ω*: ὅτέ Hdn (t) **41** ἀϊδρίη(ι) F H M[a] B: -είη(ι) Ω* **43** παρίσταται 80 Ω: -σταντ᾽ Kayser **44** τε 236 442 Ω: ἑ Bentley θέλγουσιν 80 236 Ω*: τέρπουσιν G

ἥμεναι ἐν λειμῶνι· πολὺς δ' ἀμφ' ὀστεόφιν θίς
ἀνδρῶν πυθομένων, περὶ δὲ ῥινοὶ μινύθουσιν.
ἀλλὰ πάρεξ ἐλάαν, ἐπὶ δ' οὔατ' ἀλεῖψαι ἑταίρων
κηρὸν δεψήσας μελιηδέα, μή τις ἀκούσηι
τῶν ἄλλων· ἀτὰρ αὐτὸς ἀκουέμεν αἴ κ' ἐθέληισθα,
δησάντων σ' ἐν νηῒ θοῆι χεῖράς τε πόδας τε
ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδηι, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω,
ὄφρα κε τερπόμενος ὄπ' ἀκούσηις Σειρήνοιϊν.
αἰ δέ κε λίσσηαι ἑτάρους λῦσαί τε κελεύηις,
οἳ δέ σ' ἔτι πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι διδέντων.
"αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τάς γε πάρεξ ἐλάσωσιν ἑταῖροι,
ἔνθά τοι οὐκέτ' ἔπειτα διηνεκέως ἀγορεύσω,
ὁπποτέρηι δή τοι ὁδὸς ἔσσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτός
θυμῶι βουλεύειν· ἐρέω δέ τοι ἀμφοτέρωθεν.
ἔνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφέες, ποτὶ δ' αὐτάς
κῦμα μέγα ῥοχθεῖ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης·
Πλαγκτὰς δή τοι τάς γε θεοὶ μάκαρες καλέουσιν.
τῆι μέν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται, οὐδὲ πέλειαι
τρήρωνες, ταί τ' ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσιν,
ἀλλά τε καὶ τῶν αἰεὶ ἀφαιρεῖται λὶς πέτρη·
ἀλλ' ἄλλην ἐνίησι πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι.
τῆι δ' οὔ πώ τις νηῦς φύγεν ἀνδρῶν, ἥ τις ἵκηται,

45b–**46** (ἀ.) ApS 86.28 **45**b Hsch. θ 591; Choer. in Thd. i.192.9; EtM 450.8, 452.18; EtGud 263.12 Stz.; (ἀμφ' ὀ. θ.) Orig. c.Cels. 2.76; (θ.) Hdn ad Λ 239c¹ **46** (πυθ.) ApS 137.19; Hsch. π 4308 **48** (– μελ.) ApS 9.24; (δ.) id. 58.3; Hsch. δ 753 **49** (ἀτὰρ –) sch μ 160 **50** (– θ.) ApS 58.13; (δ.) Hsch. δ 927 **60**b sch B 825 **61** sch DThr 238.4; (Πλ.) paraphr. Lyc. 1285 **62–65** Ath. 492c **62–63** id. 490b; (– τρ.) sch^pap Φ 203 (v.95.32 E.) **62** (παρ.) Hsch. π 854 **64** (λ. π.) Hdn ad Λ 239c¹ **65** Procl. in Tim. i.54.9; (ἐνί.) ApS 69.13; Hsch. ε 3101

45 θίς (nov. Hdn) tt Z Ω: θεῖς 80, θείς Ar teste EtGud 77.16 Stf. **46a–c**]ν̣εcφι̣ κρο̣ν̣ . .[,]ταc̣τ̣ην̣ . .υ̣[,]θνητοc δ ωc̣ .[add. 236 **47** πάρεξ F H^c N: παρεξ- P: παρὲξ Z Ω* **52** ἀκούση(ι)ς (cf. 48, 185, 187) Ω*: ἀκούη(ι)ς G N: utrumque Eust. **53** αἰ 442 Ω*: εἰ G H^s N U κελεύη(ι)ς 80 Ω*, -εις F H^γρ: -ση(ι)ς H B U **54** ἔτι Bentley: ἐνὶ 442 Ω*, ἐν P B τότ' ἐν Ω*: τότε P M. – cf. ad 164 διδέντων (cf. Λ 105) Ar: δεόντων (nov. Did) 80 Z Ω **55** πάρεξ ἐλ- Z Eust.: πάρεξελ- M: παρεξελ- Ω* **57** ὁπποτέρηι Bekker: -ρη 442 Z Ω **59** ποτὶ (nov. Did) G M N Eust.: προτὶ Ar Z Ω* **64** αἰεὶ t Ω: αἰὲν D

ἀλλά θ' ὁμοῦ πίνακάς τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν
κύμαθ' ἁλὸς φορέουσι πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλαι.
οἴη δὴ κείνηι γε παρέπλω ποντοπόρος νηῦς
Ἀργὼ πᾶσι μέλουσα, παρ' Αἰήταο πλέουσα.
καὶ νύ κε τὴν ἔνθ' ὦκα βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας,
ἀλλ' Ἥρη παρέπεμψεν, ἐπεὶ φίλος ἦεν Ἰήσων.
"οἳ δὲ δύω σκόπελοι, ὃ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει
ὀξείηι κορυφῆι, νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκεν
κυανέη· τὸ μὲν οὔ ποτ' ἐρωεῖ, οὐδέ ποτ' αἴθρη
κείνου ἔχει κορυφὴν οὔτ' ἐν θέρει οὔτ' ἐν ὀπώρηι.
οὐδέ κεν ἀμβαίη βροτὸς ἀνὴρ οὐδ' ἐπιβαίη,
οὐδ' εἴ οἱ χεῖρές γε ἐείκοσι καὶ πόδες εἶεν·
πέτρη γὰρ λίς ἐστι, περιξεστῆι εἰκυῖα.
μέσσωι δ' ἐν σκοπέλωι ἐστὶ σπέος ἠεροειδές,
πρὸς ζόφον εἰς Ἔρεβος τετραμμένον, ἧι περ ἂν ὑμεῖς
νῆα παρὰ γλαφυρὴν ἰθύνετε, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
οὐδέ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἰζήϊος ἀνὴρ
τόξωι ὀϊστεύσας κοῖλον σπέος εἰσαφίκοιτο.
ἔνθα δ' ἐνὶ Σκύλλη ναίει δεινὸν λελακυῖα·

67–68 [Arist.] Mir. 839b33 **67** [Ammon.] Diff. 34; (– ν.) sch α 141d[1]; (π.) ApS 131.33; Hsch. π 2305 **69** sch Pind. Pyth. 4.370 **70**a Strab. 1.2.40; Plut. Mor. 779b; (πασιμ.) ApD Synt. 11.3; Hdn ad Β 557, Θ 527; sch Χ 51e; DThr suppl. p.106.4 U. **71** sch Pind. Pyth. 4.370 **73–74** Macr. Sat. 6.6.10 **73** Demetr. Eloc. 60; Lesb. Fig. 13A; [Plut.] Hom. 2.51.4; [Hdn] Fig. 4; Prisc. Inst. 17.29, 148; Philop. CAG xiv(2).204.15; sch Pind. Ol. 8.48d; sch Thuc. 3.4.1; sch Luc. 273.3; (– μὲν) Arn ad Γ 211; **73**a ApD Synt. 50.1, 273.5; sch Α 251b; sch Thuc. 1.89.3; sch Luc. 261.25; sch DThr 468.29; (δύο – οὐρ.) sch Thuc. 2.95.1 **74**b–**75** (– ἐρ.) Nic ad Σ 514–515a; ApD Synt. 276.3, cf. Pron. 84.20; [Plut.] Hom. 2.45.1; Porph. Hom. 33.8 Sod.; sch Φ 167b[1] **74**b–**75**a sch Thuc. 2.47.3; cf. sch Η 239b **76**b sch Pind. Nem. 5.10c **77** sch Ω 476b **78** Arn ad Β 489–490 **79** Hsch. λ 1114; EtG λ 119/EtM 567.11; (– πέριξ) ApS 108.32; **79**a Choer. in Thd. i.191.17; (περιξ.) sch Ξ 372b **85–97** Macr. Sat. 5.6.6 **85** (– ν.) ApD Adv. 204.2; (δ. λ.) sch (Sud.) Ar. Ach. 410b; (λ.) ApS 108.8; Hsch. λ 590

69 κείνηι Matthiae (cf. 62): -η Z Ω **70** πᾶσι μέλουσα H[a] P B: πασιμ- Ar tt Z Ω*: Φασιμ- quidam ap. sch **73** δύω [Plut.][vl] Ω*: δύο tt* H[a] P M U **75** ἐρωέει Ahrens Phil. 6 (1851) 29 **77** οὐδ' ἐπιβαίη Ar Z M[γρ]: οὐκ ἐπιβαίη G P: οὐ καταβαίη Did t Ω* **78** γε F H M: τε t Ω* εἶεν t Ω*: ἦεν G F H[s] M **79** περιξεστῆ(ι) Etym. H[c] P M B: parox. Hdn (t, et ad Ι 343) Ω* **80** δ' ἐν Ω*, δ' ἐνὶ M: δὲ P B N

τῆς ἤτοι φωνὴ μὲν ὅση σκύλακος νεογιλλῆς
γίνεται, αὐτὴ δ᾽ αὖτε πέλωρ κακόν· οὐδέ κέ τίς μιν
γηθήσειεν ἰδών, οὐδ᾽ εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.
τῆς ἤτοι πόδες εἰσὶ δυώδεκα, πάντες ἄωροι,
ἓξ δέ τέ οἱ δειραὶ περιμήκεες, ἐν δὲ ἑκάστηι
σμερδαλέη κεφαλή, ἐν δὲ τρίστοιχοι ὀδόντες
πυκνοὶ καὶ θαμέες, πλεῖοι μέλανος θανάτοιο.
μέσση μέν τε κατὰ σπείους κοίλοιο δέδυκεν,
ἔξω δ᾽ ἐξίσχει κεφαλὰς δεινοῖο βερέθρου,
αὐτοῦ δ᾽ ἰχθυάαι, σκόπελον περιμαιμώωσα,
δελφῖνάς τε κύνας τε καὶ εἴ ποθι μέζον ἕλησιν
κῆτος, ἃ μυρία βόσκει ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη.
τῆι δ᾽ οὔ πώ ποτε ναῦται ἀκήριοι εὐχετόωνται
παρφυγέειν σὺν νηΐ· φέρει δέ τε κρατὶ ἑκάστωι
φῶτ᾽ ἐξαρπάξασα νεὸς κυανοπρώιροιο.
  "τὸν δ᾽ ἕτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὄψε᾽, Ὀδυσσεῦ,
πλησίον ἀλλήλων· καί κεν διοϊστεύσειας.
τῶι δ᾽ ἐν ἐρινεός ἐστι μέγας, φύλλοισι τεθηλώς·
τῶι δ᾽ ὕπο δῖα Χάρυβδις ἀναρρυβδεῖ μέλαν ὕδωρ.
τρὶς μὲν γάρ τ᾽ ἀνίησιν ἐπ᾽ ἤματι, τρὶς δ᾽ ἀναρυβδεῖ,

86 EtM 720.18 ex Orione; (φ. –) ApS 115.29; (ν.) Hsch. ν 313 **89** Synag.[B] α 2639; (ἤτοι –) EtM α 1511; (ἄωρ.) ApS 50.11; Hsch. α 8991 **92**a Arn ad Π 636; [Hdn] Fig. 55; **92**b Philox. fr. 348 **94** EtM β 109 **95–97** (κ.) Polyb. 34.2.13; Strab. 1.2.15 **95** paraphr. Lyc. 650 **96–97** Eudoc. 16–17; (– κ.) ApS 105.33 **96**b–**97** Porph. Il. 114.6 Schr. **97** Porph. Abst. 3.20; sch ε 422; **97**a sch N 168b; (κ. ἃ μ.) sch Δ 31–32a[1]; (ἃ μ. β.) sch Ξ 410a; **97**b ApS 29.27; (ἀγ.) Corn. 22.2 **99**b–**100** sch μ 89 **101**a Hdn ad Ψ 731; (χθ.) ApS 168.4; Hsch. χ 428 **103** Ath. 76e **104–105** Macr. Sat. 5.6.8 **104** (δ. Χ.) sch Ο 161c **104**b–**105** Hdn ii.270.27 **104**b Epm. α 363 **105–107** Strab. 1.2.36 **105** id. 1.1.7; (– ἤμ.) sch μ 439; **105**a Polyb. 34.3.11; Strab. 1.2.16; (τρὶς δ᾽ ἀναρ.) ApS 35.22; (ἀναρ.) Hsch. α 4553

86–88 ath. Ar **86** νεογιλλῆς tt* Ω* (-ὴς G): -γιλῆς M Eust., -γγιλῆς Hsch. H[a]: -πελλῆς P **94** ἐξίσχει t Z Ω*: ἓξ ἴσχει G P[a] B: utrumque nov. Eust. **96** μεῖζον tt Ω ἕλη(ι)σι(ν) tt* Ω: ἔνεστι(ν) Porph. Eudoc. **98** τῇ(ι) Ar Ω: τὴν Arph **101** ὄψε᾽ fere Knight: ὄψει Z Ω*, -ηι P post Ὀδυσσεῦ plene interpunxit Nic **102** πλησίον Ar Nic Ω: aliud quid Arph, nempe πλησίοι (Bothe) vel -ίω (Ludwich) **104** ἀναρ(ρ)υβδεῖ G[a] F[a] H: -ροιβδεῖ (Hdn) tt H[s] Ω*. – cf. Blass 135; Chantr. DEG 978 **105** susp. Callistr (sch 104, cf. sch 439) δὶς μὲν … δὶς δ᾽ ci. Polyb. (t) ἀναρυβδεῖ F[a] H U: -ροι- tt Z H[s] Ω*

δεινόν· μὴ σύ γε κεῖθι τύχοις, ὅτε ῥυβδήσειεν·
οὐ γάρ κεν ῥύσαιτό σ' ὕπεκ κακοῦ οὐδ' Ἐνοσίχθων.
ἀλλὰ μάλα Σκύλλης σκοπέλωι πεπλημένος ὦκα
νῆα πάρεξ ἐλάαν, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
ἓξ ἑτάρους ἐν νηῒ ποθήμεναι ἢ' ἅμα πάντας."
ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀτυζόμενος προσέειπον·
"εἰ δ' ἄγε δή μοι τοῦτο, θεά, νημερτὲς ἐνίσπες,
εἴ πως τὴν ὀλοὴν μὲν ὑπεκπροφύγοιμι Χάρυβδιν,
τὴν δέ κ' ἀμυναίμην, ὅτε μοι σίνοιτό γ' ἑταίρους."
ὣς ἐφάμην· ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
"σχέτλιε, καὶ δὴ αὖ τοι πολεμήϊα ἔργα μέμηλεν
καὶ πόνος, οὐδὲ θεοῖσιν ὑπείξεαι ἀθανάτοισιν;
ἣ δέ τοι οὐ θνητή, ἀλλ' ἀθάνατον κακόν ἐστιν,
δεινόν τ' ἀργαλέον τε καὶ ἄγριον οὐδὲ μαχητόν·
οὐδέ τις ἔστ' ἀλκή· φυγέειν κάρτιστον ἀπ' αὐτῆς.
ἢν γὰρ δηθύνῃσθα κορυσσόμενος παρὰ πέτρηι,
δείδω μή σ' ἐξαῦτις ἐφορμηθεῖσα κίχησιν
τόσσῃσιν κεφαλῆισι, τόσους δ' ἐκ φῶτας ἕληται.
ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωστρεῖν δὲ Κράταιϊν,
μητέρα τῆς Σκύλλης, ἥ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν·
ἥ μιν ἔπειτ' ἀποπαύσει ἐς ὕστερον ὁρμηθῆναι.
"Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξεαι· ἔνθα δὲ πολλαί
βόσκοντ' Ἠελίοιο βόες καὶ ἴφια μῆλα·
ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι, τόσα δ' οἰῶν πώεα καλά,

108 Epm. ε 104, 177 **109**b–**110** (– ποθ.) sch Δ 307c^{1} **109**b EtM 414.54 **114** (ἀμ.) + **231**a EtGud. 244.45 Stz. **118** Epm. ε 103; **118**b Ammon. CAG iv(3).99.18; David CAG xviii(2).186.13 **119** Eudoc. 35 **124** (β. –) Hdn i.85.19 et ad Λ 677; (β.) ApS 53.24; Hsch. β 1402; (Κρ.) sch A.R. 4.825–831g

106 ῥυβδήσειεν F^{a} H: ῥοι- t Z H^{s} Ω* **107** ὕπεκ dedi: ὑπὲκ G, ὑπ' ἐκ Ω* **109** πάρεξ F N: παρὲξ vel παρεξ- Ω* **111** ἀτυζόμενος Z sch^{M} M^{γρ}: ἀμειβόμενος Ω **112** ἐνίσπες G^{a}? H^{a} P M B: ἔνισπε G$^{c?}$ H^{c} M^{γρ} U Eust.: ἔνισπες N: ἔνιππε F. – cf. ad γ 101 **114** ἀμυναίμην t Ω*: -οίμην G U^{s} **116** δὴ Bekker: δ' Ω **117** φόνος Eust. **121** ποτὶ G **122** κίχη(ι)σι 81^{s} Z Ω*:]η 81, κιχήσῃ F, -ήσει G **124–126** ath. Ar **124** δὲ t Ω*: τε P M^{r} B U Κράταιϊν Hdn 81 tt Z Ω* M^{r} (cf. A.R. 4.829): Κραταιΐν H^{a} P (ex -τεΐν) B: Κραταίϊν N: κραταιΐς (adv.) Ar, def. h23. – cf. ad λ 597 **125** τῆς Ω*: τὴν H P M^{c} B **127** ἔνθα δὲ Ω*, ἐνθάδε F M: ἔνθά τε Düntzer. – cf. ad θ 363

πεντήκοντα δ’ ἕκαστα· γόνος δ’ οὐ γίνεται αὐτῶν,
οὐδέ ποτε φθινύθουσι. θεαὶ δ’ ἐπὶ ποιμένες εἰσίν,
νύμφαι ἐϋπλόκαμοι, Φαέθουσά τε Λαμπετίη τε,
ἃς τέκεν Ἠελίωι Ὑπερίονι δῖα Νέαιρα.
τὰς μὲν ἄρα θρέψασα τεκοῦσά τε πότνια μήτηρ
Θρινακίην ἐς νῆσον ἀπώικισε τηλόθι ναίειν,
μῆλα φυλασσέμεναι πατρώϊα καὶ ἕλικας βοῦς.
τὰς εἰ μέν κ’ ἀσινέας ἐάαις νόστου τε μέδηαι,
ἦ τ’ ἂν ἔτ’ εἰς Ἰθάκην κακά περ πάσχοντες ἵκοισθε·
εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ’ ὄλεθρον.”
　　ὣς ἔφατ’· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἠώς.
ἣ μὲν ἔπειτ’ ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχε δῖα θεάων,
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν ὤτρυνον ἑταίρους
αὐτούς τ’ ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
οἳ δ’ αἶψ’ εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῗσι καθῖζον.
ἡμῖν δ’ αὖ κατόπισθε νεὸς κυανοπρώιροιο
ἴκμενον οὖρον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα.
αὐτίκα δ’ ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
ἥμεθα· τὴν δ’ ἄνεμός τε κυβερνήτης τ’ ἴθυνεν.
δὴ τότ’ ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων ἀχνύμενος κῆρ·
　　“ὦ φίλοι, οὐ γὰρ χρὴ ἕνα ἴδμεναι οὐδὲ δύ’ οἴους
θέσφαθ’ ἅ μοι Κίρκη μυθήσατο, δῖα θεάων·
ἀλλ’ ἐρέω μὲν ἐγών, ἵνα εἰδότες ἤ κε θάνωμεν

130 ApS 55.17; **130**b EtM 238.8 **133** (N.) Hsch. ν 171 **134** Choer. in Thd. ii.298.10; sch DThr 285.12; (– τε) ApD Synt. 12.6; Hdn ad ν 352; Anon. iii Trop. NGG 1896.339; Cocondr. 238.27; sch DThr 103.25; **134**a sch DThr 489.35; (θρ. – τε) sch X 468b **148–149** cf. ad λ 6–7 **154** Eudoc. 1361

131 ἐπὶ ποιμένες H M^{a} N U: ἐπιπ- (cf. γ 422) Ω* **133** τὰς (ex 134?) G **133a** αὐτοκασιγνήτη Θέτιδος λιπαροπλοκάμοιο add. N^{m} C **138** ἦ τ’ ἂν Ω*: καί κεν (ex λ 111) G^{c} P $M^{γρ}$ B N **140–141** νηΐ τε καὶ ἑτάροις· αὐτὸς δ’ εἴ πέρ κεν ἀλύξῃς, | ὀψὲ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους (= λ 113–114) add. G H M^{m} N **144** ὄτρυνον G **146** καθῖζον Bekker: κάθιζον Ω **147** ἑξῆς δ’ ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς (= δ 580 al.) add. P M^{c} B N **148** δ’ om. D T, cf. ad λ 6 μετόπισθε G; cf. ad λ 6 **149** ἵη G **150** αὐδήεσσα cf. ad κ 136 **152** ἴθυνε(ν) (cf. λ 10) Ω* H^{s} M^{s}: -νον (ex ι 78) F H M **153a** κέκλυτέ μευ μύθων κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι (= 271 al.) add. G H N^{m}: non habuit 81

ἤ κεν ἀλευάμενοι θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν.
Σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνώγει θεσπεσιάων
φθόγγον ἀλεύασθαι καὶ λειμῶν' ἀνθεμόεντα.
οἶον ἔμ' ἠνώγειν ὄπ' ἀκουέμεν· ἀλλά με δεσμῶι
δήσατ' ἐν ἀργαλέωι, ὄφρ' ἔμπεδον αὐτόθι μίμνω,
ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδηι, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω.
αἰ δέ κε λίσσωμαι ὑμέας λῦσαί τε κελεύω,
ὑμεῖς δὲ πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι πιέζειν."
    ἤτοι ἐγὼ τὰ ἕκαστα λέγων ἑτάροισι πίφαυσκον·
τόφρα δὲ καρπαλίμως ἐξίκετο νηῦς εὐεργής
νῆσον Σειρήνοιϊν· ἔπειγε γὰρ οὖρος ἀπήμων.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο ἠδὲ γαλήνη
ἔπλετο νηνεμίη, κοίμησε δὲ κύματα δαίμων.
ἀνστάντες δ' ἕταροι νεὸς ἱστία μηρύσαντο,
καὶ τὰ μὲν ἐν νηῒ γλαφυρῆι θέσαν, οἳ δ' ἐπ' ἐρετμά
ἑζόμενοι λεύκαινον ὕδωρ ξεστῆις ἐλάτηισιν.
αὐτὰρ ἐγὼ κηροῖο μέγαν τροχὸν ὀξέϊ χαλκῶι
τυτθὰ διατμήξας χερσὶ στιβαρῆισι πίεζον·
αἶψα δ' ἰαίνετο κηρός, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἴς
Ἠελίου τ' αὐγὴ Ὑπεριονίδαο ἄνακτος·
ἑξείης δ' ἑτάροισιν ἐπ' οὔατα πᾶσιν ἄλειψα.
οἳ δ' ἐν νηΐ μ' ἔδησαν ὁμοῦ χεῖράς τε πόδας τε
ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδηι, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνῆπτον·

160 (ἀλλά –)–**162**a [Ammon.] Diff. 251 **166** Eudoc. 730 **167–168** Plut. Mor. 446d **167**a Arn ad N 66 **170** Cent. Par. 33.30 **172** 'Trypho i' Trop. 196.11; 'Trypho ii' Trop. 7.4 (CQ 15.241); Cocondr. 237.21; (– ὕδ.) Arn ad γ 486, δ 580; [Plut.] Hom. 2.22.7; sch I 16b; (λ. –) Anon. Trop. iii.210.8 Sp.; sch DThr 460.36 **174**b sch (Hdn) Π 510, δ 419a **175–176** (Ἠ.) sch A.R. 3.1019–1021 **175** Epm. τ 71; **175**a ApS 89.23; EtM 463.34; sch O 103a[1] **176**a sch I 206c **179** Eudoc. 1876; **179**b (an **51**b?) EtM 667.55

157 φύγωμεν H[s] P B U **160** ἠνώγειν Z H[c]: -γει Ω*. – cf. ad ε 112 **163–164** ath. Ar **163** αἰ Ω*: εἰ G H[s] U ὑμέας Ω **164** δὲ H[r] P U Eust.: δ' ἐν H[a] Ω*: ἐν F: μ' ἐν (cf. 196) X[γρ] τότ' ἐν Ω*: τότε M Eust. – cf. ad 54 **167** ἀπήμων Ω* H[γρ]: ἀμύμων H **168** αὐτίκ' Ω: δὴ τότ' t ἠδὲ G M[r?] B Eust.: ἡ δὲ Hdn t Ω*: ἥδε H. – cf. ad ε 391 **171** θέσαν Z Ω*: βάλον G F H U ἐρετμὰ Ω*: -οῖς P[x]: -μῶι G, -μω M[a] **174** πίεζον Hdn (t) Z Ω*: πιέζευν Apio (sch δ 419) N Eust. – cf. ad 196 **179** ἀνῆπτον Z Ω*: ἀνῆψαν Eudoc. F M[γρ]: ἀνήφθη t* (nisi ad 51 spectat): ἀνῆφθον P[c], -φθο G

αὐτοὶ δ’ ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἀλλ’ ὅτε τόσσον ἀπῆμεν ὅσον τε γέγωνε βοήσας
ῥίμφα διώκοντες, τὰς δ’ οὐ λάθεν ὠκύαλος νηῦς
ἐγγύθεν ὀρνυμένη, λιγυρὴν δ’ ἔντυνον ἀοιδήν·
“δεῦρ’ ἄγ’ ἰών, πολύαιν’ Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
νῆα κατάστησον, ἵνα νωϊτέρην ὄπ’ ἀκούσηις.
οὐ γάρ πώ τις τῆιδε παρήλασε νηῒ μελαίνηι
πρίν γ’ ἡμέων μελίγηρυν ἀπὸ στομάτων ὄπ’ ἀκοῦσαι,
ἀλλ’ ὅ γε τερψάμενος νεῖται καὶ πλείονα εἰδώς.
ἴδμεν γάρ τοι πάνθ’ ὅσ’ ἐνὶ Τροίηι εὐρείηι
Ἀργεῖοι Τρῶές τε θεῶν ἰότητι μόγησαν,
ἴδμεν δ’ ὅσσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρηι.”
ὣς φάσαν ἱεῖσαι ὄπα κάλλιμον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
ἤθελ’ ἀκουέμεναι, λῦσαι δ’ ἐκέλευον ἑταίρους
ὀφρύσι νευστάζων· οἳ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον.
αὐτίκα δ’ ἀνστάντες Περιμήδης Εὐρύλοχός τε
πλείοσί μ’ ἐν δεσμοῖσι δέον μάλλόν τε πίεζον.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τάς γε παρήλασαν, οὐδ’ ἔτ’ ἔπειτα
φθογγὴν Σειρήνων ἠκούομεν οὐδ’ ἔτ’ ἀοιδῆς,
αἶψ’ ἀπὸ κηρὸν ἕλοντο ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι

181b cf. ad ι 473b **184–191** vertit Cic. Fin. 5.49; Sext Math. 1.42 **184–185** Clem. Protr. 118.2 **184** Xen. Mem. 2.6.11; Orig. c.Cels. 2.76; (– ἰών) + **185**a Aristid. Or. 33.27; (– ἰών) sch Ψ 485b **185** ApS 97.9; **185**b ApD Pron. 101.11 **187** (μ.) ApS 110.31; Hsch. μ 697 **188** [Plut.] Hom. 2.147.1; EtGud 26.23 Stf.; Suda α 4402 (ex Ath.); (ν.) Hsch. ν 253 **191** Ath. 14d; Eudoc. 480 **192** (αὐτ. –)–**194**a Plut. Mor. 544a **193**b Cent. Par. 37.49 **194**a Poll. 2.50; **194**b sch I 323b **196** Eudoc. 1731

181 ἀπῆμεν ὅσ(σ)ον (cf. ι 491) F M N: ἀπῆν ὅσσον (ex ι 473) h23 sch Ω* Mγρ **184** ἄγ’ ἰὼν tt* Z Ω: ἄγε δὴ Xen. **186** παρήλασε νηῒ μελαίνηι Z Ω*: παρέπλω νηῒ μελαίνηι Sext.: *est transuectus* Cic.: παρέπλω ποντοπόρος νηῦς (ex 69) P B **187** ἀκούσηι t, -σει Eust. **191** γενωνται v.l. ap. h23 (supp. Lundon) **193** δ’ tt G B N U Eust.: τ’ (ex 163) Ω* **194** οἳ t Ω*: τοὶ G **196** δέον t Ω: δίδεν (cf. ad 54) Cobet Misc. 349 τε sive τ’ 444 t Ω* Hγρ Eust.: δὲ sive δ’ G H N U (ἐ)πίεζον h23 F Hγρ P: (ἐ)πιέζευν t Ω* Eust. – cf. ad 174 **197** οὐδ’ ἔτ’ M, οὐδ’ ἐτ’ Fa: οὐδέ τ’ Ω*: οὐδ’ U **198** φθογγὴν Ω*: -ῆς G Eust.: φθόγγον (cf. 41, 159) F H οὐδ’ ἐτ’ F (prob. Ruijgh cl. B 641–642): οὐδέ τ’ Ω*. – cf. ad λ 393 **199** ἄψ’ G, ἀψ N

ὅν σφιν ἐπ᾽ ὠσὶν ἄλειψ᾽, ἐμέ τ᾽ ἐκ δεσμῶν ἀνέλυσαν.
    ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ᾽ ἔπειτα
καπνὸν καὶ μέγα κῦμα ἴδον καὶ δοῦπον ἄκουσα.
τῶν δ᾽ ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατ᾽ ἐρετμά,
βόμβησεν δ᾽ ἄρα πάντα κατὰ ῥόον· ἔσχετο δ᾽ αὐτοῦ
νηῦς, ἐπεὶ οὐκέτ᾽ ἐρετμὰ προήκεα χερσὶν ἔπειγον.
αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἰὼν ὤτρυνον ἑταίρους
μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
    "ὦ φίλοι, οὐ γάρ πώ τι κακῶν ἀδαήμονές εἰμεν·
οὐ μὲν δὴ τόδε μέζον ἔπι κακὸν ἢ᾽ ὅτε Κύκλωψ
εἴλει ἐνὶ σπῆϊ γλαφυρῶι κρατερῆφι βίηφιν·
ἀλλὰ καὶ ἔνθεν ἐμῆι ἀρετῆι βουλῆι τε νόωι τε
ἐκφύγομεν· καί που τῶνδε μνήσεσθαι ὀΐω.
νῦν δ᾽ ἄγεθ᾽, ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
ὑμεῖς μὲν κώπηισιν ἁλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν
τύπτετε κληΐδεσσιν ἐφήμενοι, αἴ κέ ποθι Ζεύς
δώηι τόνδέ γ᾽ ὄλεθρον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι·
σοὶ δέ, κυβερνῆθ᾽, ὧδ᾽ ἐπιτέλλομαι· ἀλλ᾽ ἐνὶ θυμῶι
βάλλε᾽, ἐπεὶ νηὸς γλαφυρῆς οἰήϊα νωμᾶις.
τούτου μὲν καπνοῦ καὶ κύματος ἐκτὸς ἔεργε
νῆα, σὺ δὲ σκοπέλου ἐπιμαίεο, μή σε λάθησιν
κεῖσ᾽ ἐξορμήσασα καὶ ἐς κακὸν ἄμμε βάληισθα."
    ὣς ἐφάμην· οἱ δ᾽ ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.
Σκύλλην δ᾽ οὐκέτ᾽ ἐμυθεόμην, ἄπρηκτον ἀνίην,
μή πώς μοι δείσαντες ἀπολλήξειαν ἑταῖροι

203 Cent. Par. 33.24 **205** (ἐρ. πρ.) sch A 312a^{1} **208–212** Macr. Sat. 5.11.6 **208** ApS 8.24 **209–212** (ἐκφ.) Plut. Mor. 545c **209** (– κακ.) Cic. ad Att. 7.6.2; sch (Hdn) O 555b **209**b–**210** (– γλ.) ApS 64.1 **214–215**a EtGud 358.39 Stz. **214** sch Y 229a **215** (– ἐφ.) ApS 100.8 **219–220** (ν.) Arist. EN 1109a32; Clem. Protr. 118.1; Heliod. CAG xix(2).40.3; Anon. CAG xx.139.20 **219** (– κύμ.) Luc. Dial. 59.4; (κ. κ. κύμ.) Porph. Abst. 1.47 **223** ApS 41.4

200 ἐπ᾽ ὠσὶν Ω*: πᾶσιν (cf. 177) Eust.: ἐπ᾽ οὔατ᾽ (cf. 47, 177) Curtius τ᾽ Ω*: δ᾽ U **204** βόμβησαν H^{s} U **206** ὄτρυνον P^{a}? **207** (= κ 547) om. G **209** τόδε tt Ω*: τό γε G μεῖζον tt Ω ἔπι tt* Z M^{c} U Eust. (cf. θ 563, A 515): ἔπει Hdn G H^{c} N, nov. Eust.: ἔπει H^{a} H^{λ} M^{a} B: ἐπεὶ ApS F P: ἔτι H^{γρ}: ἔχει Zen (cf. υ 83) **212** μνήσεσθαι t Ω* (μεμνήσ- B N^{a}): -σασθαι P U **213** ἐγὼν H **216** ὑπεκπροφυγεῖν (cf. 113) F H **218** βάλλε᾽ Knight: -ευ Z Ω **220** σκοπέλου Ar G Eust.: -ων (nov. Did) Ω* H^{c}: -ω P: σκόπελον H^{a}

εἰρεσίης, ἐντὸς δὲ πυκάζοιεν σφέας αὐτούς.
καὶ τότ' ἐγὼ Κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς
λανθανόμην, ἐπεὶ οὔ τί μ' ἀνώγει θωρήσσεσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ καταδὺς κλυτὰ τεύχεα καὶ δύο δοῦρε
μάκρ' ἐν χερσὶν ἑλὼν εἰς ἴκρια νηὸς ἔβαινον
πρώιρης· ἔνθεν γάρ μιν ἐδέγμην πρῶτα φανεῖσθαι,
Σκύλλην πετραίην, ἥ μοι φέρε πῆμ' ἑτάροισιν.
οὐδέ πηι ἀθρῆσαι δυνάμην, ἔκαμον δέ μοι ὄσσε
πάντηι παπταίνοντι πρὸς ἠεροειδέα πέτρην.
ἡμεῖς μὲν στεινωπὸν ἀνεπλέομεν γοόωντες·
ἔνθεν μὲν Σκύλλη, ἑτέρωθι δὲ δῖα Χάρυβδις
δεινὸν ἀνερρύβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
ἤτοι ὅτ' ἐξεμέσειε, λέβης ὣς ἐν πυρὶ πολλῶι
πᾶσ' ἀναμορμύρεσκε κυκωμένη, ὑψόσε δ' ἄχνη
ἄκροισι σκοπέλοισιν ἔπ' ἀμφοτέροισιν ἔπιπτεν·
ἀλλ' ὅτ' ἀναβρόξειε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ,
πᾶσ' ἔντοσθε φάνεσκε κυκωμένη, ἀμφὶ δὲ πέτρη
δεινὸν βεβρύχει, ὑπένερθε δὲ γαῖα φάνεσκεν
ψάμμωι κυανέη· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἥιρει.
ἡμεῖς μὲν πρὸς τὴν ἴδομεν δείσαντες ὄλεθρον·
τόφρα δέ μοι Σκύλλη κοίλης ἐκ νηὸς ἑταίρους
ἓξ ἕλεθ', οἳ χερσίν τε βίηφί τε φέρτατοι ἦσαν.
σκεψάμενος δ' ἐς νῆα θοὴν ἅμα καὶ μεθ' ἑταίρους
ἤδη τῶν ἐνόησα πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν

226a + **227** (λ.) cf. sch Ξ 1c[1] **231**a sch μ 89; v. etiam ad 114 **234** (– ἀν.) sch O 29; (στ.) ApS 146.11; Hsch. σ 1709 **235** sch μ 85 **236–243** Macr. Sat. 5.6.5 **236** (ἀν.) ApS 35.22; Hsch. α 4954 **238** (– κ.) ApS 35.21; (ἀν.) Hsch. α 4447 **240** (– θ.) Did ad P 54 **242** (ἐβ.) ApS 61.31; Hsch. ε 70 **243**a Hdn ad N 29c; Epm. in A 2a[1,2,3]; EtGud 440.29, 40 Stz. **247** (σκ.) ApS 142.27; Hsch. σ 936

226 τότ' ἐγὼ t H[r] P U: τότε δὴ Ω* **228** δοῦρε Ω* G[s]: δοῦρα G P[a] **235** μὲν t: μὲν γὰρ Ω*: γὰρ P[a] M[a] Σκύλλη t D: Σκύλλα vel Σκύλλ' Ω **236** ἀνερρύβδησε Ameis: -ερ(ρ)οίβδ- tt Z Ω **241** χάνεσκε Voss Randgl. 63, at versus e proximis male confecti medela non datur πέτρηι Knight **242** βεβρύχει Macr. Z G: ἐβεβρ- t* Ω* **243** κυανέη (cf. O 538) Ar tt Ω*: -έηι H[c?] **244** τὴν G B: τήνδ' Ω* **245** κοίλης Ω* H[γρ]: γλαφυρῆς (cf. 310) F H M **246** ἓξ Hdn Ω*: ἐξ F[a] φέρτατοι Z[m] Ω*: -τεροι Z G H[s] N U Eust.

ὑψόσ᾽ ἀειρομένων· ἐμὲ δὲ φθέγγοντο καλέοντες
ἐξονομακλήδην, τότε γ᾽ ὕστατον, ἀχνύμενοι κῆρ.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἐπὶ προβόλωι ἁλιεὺς περιμήκεϊ ῥάβδωι
ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοισι δόλον κατὰ εἴδατα βάλλων
ἐς πόντον προΐησι βοὸς κέρας ἀγραύλοιο,
ἀσπαίροντα δ᾽ ἔπειτα λαβὼν ἔρριψε θύραζε,
ὣς οἵ γ᾽ ἀσπαίροντες ἀείροντο προτὶ πέτρας·
αὐτοῦ δ᾽ εἰνὶ θύρηισι κατήσθιε κεκλήγοντας,
χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῆι δηϊοτῆτι.
οἴκτιστον δὴ κεῖνο ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
πάντων ὅσσ᾽ ἐμόγησα πόρους ἁλὸς ἐξερεείνων.
αὐτὰρ ἐπεὶ πέτρας φύγομεν δεινήν τε Χάρυβδιν
Σκύλλην τ᾽, αὐτίκ᾽ ἔπειτα θεοῦ ἐς ἀμύμονα νῆσον
ἱκόμεθ᾽· ἔνθα δ᾽ ἔσαν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,
πολλὰ δὲ ἴφια μῆλ᾽ Ὑπερίονος Ἠελίοιο.
δὴ τότ᾽ ἐγὼν ἔτι πόντωι ἐὼν ἐν νηῒ μελαίνηι
μυκηθμοῦ τ᾽ ἤκουσα βοῶν αὐλιζομενάων
οἰῶν τε βληχήν· καί μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῶι
μάντιος ἀλαοῦ, Θηβαίου Τειρεσίαο,
Κίρκης τ᾽ Αἰαίης, ἥ μοι μάλα πόλλ᾽ ἐπέτελλεν
νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἠελίοιο.
δὴ τότ᾽ ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων ἀχνύμενος κῆρ·

251 (π. ῥ.), **254** (ἔρρ. θ.) cf. Ath. 13b **252** Cent. Par. 34.7; **252**a Choer. in Thd. i.138.33 **254**a Porph. ad N 443, Σ 572 **258–259** sch^{pap} Φ 1 (v.80.13 E., lacerum) **258** (– ἴδ.) Epm. ε 199 **259**b ApS 70.6; Porph. Hom. 4.7 Sod.; sch (Porph.) Ω 8b, β 319d; (ἐξ.) Hsch. ε 3741 **265** [Choer.] Trop. 249.28; (– **β**.) EtM β 210; **265**b ApS 48.7, 52.3; (αὐλ.) Hsch. α 8301 **266**a Hdn ad Γ 198 **269** (τ.) ApS 151.7; Hsch. τ 566

249 ὑψόσ᾽ Ar^{a} Ω: ὑψόθ᾽ Ar^{b} καλεῦντες Ω: corr. Knight **250** susp. Callistr ἀχνύμενοι Ω*: -νον P **252** εἴδατα Ar t Ω: δείλατα Callistr, cf. Call. fr. 177.17 (Rengakos 143) **253** προΐησι Z Ω: -ιῆισι Blass (KB II 213) post Thiersch **255** προτὶ Bentley: ποτὶ Ω **256** κεκλήγοντας (agn. Hdn) G P M^{γρ} U Eust., parox. H: -γῶτας (agn. Hdn) H^{s} M B: -γότας F N. – cf. ad M 125, ξ 30 **258** ἐμοῖς Ω (-ῆς U): ἐγὼ Epm. **264** ἔτι G P U: ἐνὶ Ω*: ἐπὶ (πόντον) N ἐὼν Ω*: ἰὼν F H. – cf. ad θ 445 **265** μυκηθμοῦ tt Z Ω*: -θμόν (cf. 266) Eust. **267** μάντιος Z Ω, μαντι]ọ[ς 83: cf. ad κ 493 **268** ἥ … ἐπέτελλε(ν) Ω*: οἵ … ἐπέτελλον Z H^{s} U **269** (et **274**) τερψι(μ)βρότου Z Ω*: φαεσιμ- H^{γρ} U

"κέκλυτέ μεο μύθων, κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι,
ὄφρ' ὕμιν εἴπω μαντήϊα Τειρεσίαο
Κίρκης τ' Αἰαίης, ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν
νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἠελίοιο·
ἔνθα γὰρ αἰνότατον κακὸν ἔμμεναι ἄμμιν ἔφασκον.
ἀλλὰ πάρεξ τὴν νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν."
ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος στυγερῶι μ' ἠμείβετο μύθωι·
"σχέτλιός εἰς, Ὀδυσεῦ· περί τοι μένος, οὐδέ τι γυῖα
κάμνεις· ἦ ῥά νυ σοί γε σιδήρεα πάντα τέτυκται,
ὅς ῥ' ἑτάρους καμάτωι ἁδηκότας ἠδὲ καὶ ὕπνωι
οὐκ ἐάαις γαίης ἐπιβήμεναι, ἔνθά κεν αὖτε
νήσωι ἐν ἀμφιρύτηι λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον,
ἀλλ' αὔτως διὰ νύκτα θοὴν ἀλάλησθαι ἄνωγας
νήσου ἀποπλαγχθέντας ἐν ἠεροειδέϊ πόντωι.
ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποί, δηλήματα νηῶν,
γίνονται· πῆι κέν τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
ἤν πως ἐξαπίνης ἔλθηι ἀνέμοιο θύελλα,
ἢ Νότου ἢ Ζεφύροιο δυσαέος, οἵ τε μάλιστα
νῆα διαρραίουσι θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων;
ἀλλ' ἤτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνηι
δόρπόν θ' ὁπλισόμεσθα θοῆι παρὰ νηῒ μένοντες·
ἠῶθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντωι."
ὣς ἔφατ' Εὐρύλοχος· ἐπὶ δ' ἤινεον ἄλλοι ἑταῖροι.
καὶ τότε δὴ γίνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων,

271 Eudoc. 1538; **271**b Hsch. ε 6491 **276** (– ἐλ.) Hdn ii.932.5 et ad I 7; **276**a Epm. π 187; (π. – ἐλ.) EtM 652.47 **279**a ApS 148.3 **283**b Hdn ii.940.29 **284** Epm. α 318 **286** sch Arat. 288; (– χ.) Porph. Il.113.25 Schr.; cf. sch Pind. Ol. 6.170b; (δηλ.) Hsch. δ 798 **295** Cent. Par. 39.36

271 μεο Knight: μευ t Ω **272** ὕμιν Bekker: ὑμῖν Ω*: ὔμμιν H^c **273** οἵ … ἐπέτελλον H^s P U **275** ἔφασκον 28 G^s Ω*: -εν G N Eust.: ἔφησαν H^s P B **276** πάρεξ F H^s N: παρὲξ Z Ω*: παρ' ἐξ Hdn (t) **278** μ' om. F M B **281** ῥ' H^c P M: om. [218] Ω* **284** αὔτως Ar F H M^a, αυτως 218: αὕτως Ω*: οὕτως Zen t διὰ 218 t Ω*: ἀνὰ G $M^{γρ}$ ἀλάλησθαι Hdn t Z Ω*: properisp. Ptol G H^c **287** πῆ(ι) Ω: πως 218 **288** ἔλθη(ι) G F H^c N: -οι Ω* **290** διαρ(ρ)αίουσι Ar 28 Z G N^c Eust.: -ραίσουσι (nov. Did) 218 Ω* θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων Ar Ω (θ. ἰότητι ἀ. F): φίλων ἀέκητι ἑταίρων Zen **294** ἑταῖροι Ω: Ἀχαιοί sch^H H^c **295** ὃ Ω: ἃ t

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
    “Εὐρύλοχ’, ἦ μάλα δή με βιάζετε μοῦνον ἐόντα.
ἀλλ’ ἄγε νῦν μοι πάντες ὀμόσσατε καρτερὸν ὅρκον·
εἴ κέ τιν’ ἠὲ βοῶν ἀγέλην ἢ πῶϋ μέγ’ οἰῶν
εὕρωμεν, μή πού τις ἀτασθαλίηισι κακῆισιν
ἢ βοῦν ἠέ τι μῆλον ἀποκτάνηι· ἀλλὰ ἕκηλοι
ἐσθίετε βρώμην, τὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη.”
    ὣς ἐφάμην· οἳ δ’ αὐτίκ’ ἀπώμνυον, ὡς ἐκέλευον.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ’ ὄμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,
στήσαμεν ἐν λιμένι γλαφυρῶι εὐεργέα νῆα
ἄγχ’ ὕδατος γλυκεροῖο, καὶ ἐξαπέβησαν ἑταῖροι
νηός, ἔπειτα δὲ δόρπον ἐπισταμένως τετύκοντο.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
μνησάμενοι δήπειτα φίλους ἔκλαιον ἑταίρους
οὓς ἔφαγε Σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλοῦσα·
κλαιόντεσσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.
    ἦμος δὲ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ’ ἄστρα βεβήκει,
ὦρσε δ’ ἔπι ζαῆν ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεύς
λαίλαπι θεσπεσίηι, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψεν
γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ’ οὐρανόθεν νύξ.
ἦμος δ’ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
νῆα μὲν ὡρμίσαμεν κοῖλον σπέος εἰσερύσαντες·
ἔνθα δ’ ἔσαν νυμφέων καλοὶ χοροὶ ἠδὲ θόωκοι.
καὶ τότ’ ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον·
    “ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νηῒ θοῆι βρῶσίς τε πόσις τε

297 (ἦ –) sch Π 22b **298** Eudoc. 1503 **299** (πῶϋ –) Hdn AO iii.255.17 **303–304** Eudoc. 1507–1508 **305** (στ. ν.)–**306**a Ath. 41b **312** Porph. Il. 151.10 Schr.; Eudoc. 1535 **313** (– ἄν.) Philox. fr. 657; Hdn ii.923.20; Choer. in Thd. i.264.38; (ζ. ἄν.) Suda ζ 6 **318** (N.) [Plut.] Hom. 2.11.6

297 **βιάζετε μοῦνον** Ar t Z Ω*: **βιάζεσθ’ οἶον** (cf. ι 410) Zen M^{λ}: **βιάζετε οἶον** (ex -ζετ’ οἶον) M: **βιάζεαι οἶον** B **298** **νῦν** (cf. σ 55, Ξ 271, Τ 108) 218 Ω*: **δή** t G F H^{a} N: **δὴ νῦν** H^{c} **301** **ἠέ τι** Ω*: **ἢ ἔτι** F^{a} H P U, **ἠέτι** B **311** **ἐπήλυθεν ἥδυμος** (Ar) G P (**ἥδ-**) **312** **ἦμος δὲ** t* Ω: **ἀλλ’ ὅτε δὴ** Porph. **313** **ὦρσε δ’** (nov. Did) tt F H^{a} M: **ὦρσεν** Ar Ω*: **ὦσεν** Tz **ζαῆν** Ar, “**ἡ παράδοσις**” teste Hdn, N^{c}? U: **ζαὴν** Z Ω*: **ζαῆν’** Philox.: **ζαῆ** “**ἔδει**” Hdn cl. β 421. – cf. ad M 157 **314–315** (= ι 68–69) del. Sittl **318** **ἔνθά τ’** Düntzer **319** **πᾶσιν** 28 G $H^{\gamma\rho}$ N U: **μῦθον** Ω*. – cf. ad κ 188

ἔστιν, τῶν δὲ βοῶν ἀπεχώμεθα, μή τι πάθωμεν·
δεινοῦ γὰρ θεοῦ αἵδε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
Ἠελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾶι καὶ πάντ' ἐπακούει."
ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
μῆνα δὲ πάντ' ἄλληκτος ἄη Νότος, οὐδέ τις ἄλλος
γίνετ' ἔπειτ' ἀνέμων εἰ μὴ Εὖρός τε Νότος τε.
οἳ δ' εἵως μὲν σῖτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρόν,
τόφρα βοῶν ἀπέχοντο, λιλαιόμενοι βιότοιο·
ἀλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἤϊα πάντα,
καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκηι,
ἰχθῦς ὄρνιθάς τε φίλας θ' ὅ τι χεῖρας ἵκοιτο
{γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν, ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός}.
δὴ τότ' ἐγὼν ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχον, ὄφρα θεοῖσιν
εὐξαίμην, εἴ τίς μοι ὁδὸν φήνειε νέεσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ διὰ νήσου ἰὼν ἤλυξα ἑταίρους,
χεῖρας νιψάμενος, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο,
ἠρώμην πάντεσσι θεοῖς οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν·
οἳ δ' ἄρα μοι γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευαν.
Εὐρύλοχος δ' ἑτάροισι κακῆς ἐξήρχετο βουλῆς·
"κέκλυτέ μεο μύθων, κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι.
πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσιν,
λιμῶι δ' οἴκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
ἀλλ' ἄγετ', Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
ῥέξομεν ἀθανάτοισι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
εἰ δέ κεν εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα, πατρίδα γαῖαν,
αἶψά κεν Ἠελίωι Ὑπερίονι πίονα νηόν

325 (– Ν.) Philox. fr. 381 **327** Eudoc. 571 **329** Plut. Mor. 730c; (ν. –) sch Aesch. Ag. 188 **330** ApS 8.12; (– ἀλ.) sch Aesch. Ag. 194; (ἐφ.) ApS 79.34; Hsch. ε 7389; (ἀλ.) Hsch. α 2955, cf. ApS 21.24 **331–332**a Ath. 13a **331** Iul. Or. 6.192d; Eudoc. 14; **331**a [Plut.] Hom. 2.12.5 **332** Plut. Mor. 730d **341–342** Eudoc. 1191–1192; Genes. Βασιλ. 4.16 **341** (– θ.) + (**342**) Liban. Decl. 29.1.31 **342** Pl. Resp. 390b; Liban. Decl. 28.1.24; sch Thuc. 3.59.3

321 τῶνδε g^V, deprec. Eust. πάθωμεν 28 Ω*: -οιμεν Eust. **325** ἄη t Ω* N^s: ἄει H^s M, nov. Eust.: ἀεὶ N. – cf. ad ε 478 **331** θ' tt* F H^a M N^c: om. Eudoc. Ω* **332** (= δ 369) del. Bekker: habent tt Ω **340** μεο Knight: μευ Ω **341** ita t Ω*: θάνατοι στυγεροὶ G **344** τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν Ω*: τεληέσσας ἑκατόμβας U **345** ἀφικώμεθα Voss Randgl. 63 **346** αἶψά κεν 28 Ω: ⟦ενθα̣⟧ κ̣[83

τεύξομεν, ἐν δέ κε θεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
εἰ δὲ χολωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκραιράων
νῆ᾽ ἐθέληι ὀλέσαι, ἐπὶ δὲ σπῶνται θεοὶ ἄλλοι,
βούλομ᾽ ἅπαξ πρὸς κῦμα χανὼν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι
ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐὼν ἐν νήσωι ἐρήμηι."
    ὣς ἔφατ᾽ Εὐρύλοχος· ἐπὶ δ᾽ ἤινεον ἄλλοι ἑταῖροι.
αὐτίκα δ᾽ Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
ἐγγύθεν – οὐ γὰρ τῆλε νεὸς κυανοπρώιροιο
βοσκέσκονθ᾽ ἕλικες καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι –
τὰς δὲ περιστήσαντο καὶ ηὐχετόωντο θεοῖσιν,
φύλλα δρεψάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψικόμοιο·
οὐ γὰρ ἔχον κρῖ λευκὸν ἐϋσσέλμου ἐπὶ νηός.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ηὔξαντο καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούς τ᾽ ἐξέταμον κατά τε κνίσηι ἐκάλυψαν
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ᾽ αὐτῶν δ᾽ ὠμοθέτησαν.
οὐδ᾽ εἶχον μέθυ λεῖψαι ἐπ᾽ αἰθομένοις ἱεροῖσιν,
ἀλλ᾽ ὕδατι σπένδοντες ἐπώπτων ἔγκατα πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ᾽ ἐκάη καὶ σπλάγχν᾽ ἐπάσαντο,
μίστυλλόν τ᾽ ἄρα τἄλλα καὶ ἀμφ᾽ ὀβελοῖσιν ἔπειραν.
    καὶ τότε μοι βλεφάρων ἐξέσσυτο νήδυμος ὕπνος,
βῆν δ᾽ ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης·
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
καὶ τότε με κνίσης ἀμφήλυθεν ἡδὺς ἀϋτμή.
οἰμώξας δὲ θεοῖσι μέγ᾽ ἀθανάτοισι γεγώνεον·
    "Ζεῦ πάτερ ἠδ᾽ ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
ἦ με μάλ᾽ εἰς ἄτην κοιμήσατε νηλέϊ ὕπνωι·

350 Eudoc. 840 **351** (στρ.) ApS 146.2 (Hld fr. 32); EtG/EtM 729.50 **362** Cent. Par. 14.19 **366** Eudoc. 1609 **368** sch θ 186 = Porph. Il. 83.27 Schr. **369** id. Il. 254.1 Schr.

348 ει δ εχθ̣α̣[ιρομενος 83 **349** νῆ᾽ ἐθέλη(ι) 28 Ω: νηα θελ[83 δὲ σπῶνται Hermann Op. IV 99: δ᾽ ἔσπωνται Z: δ᾽ ἔσπονται fere Ω **354** οὔτ᾽ ἄρ B **356** ηὐχετ(άοντο) van Leeuwen: εὐχετόωντο Ω **357** φύλλα G M Eust.: φύλλα δὲ Ω* δρεψάμενοι Z Ω: etiam ἐρεψ- Z G^γρ: φυλλάδ᾽ ἐρεψ- Bothe **359** ηὔξαντο van Leeuwen: εὔξ- Ω **365** ἔπειραν cf. ad γ 462 **365a** ὤπτησάν τε περιφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα (= ξ 431, A 466) add. F et fere N: abest ab 446 Ω* **369** με (cf. ζ 122) t M B N Eust.: μοι (~ 366) Ω* **370** μέγ᾽ Bekker Hom. Bl. I 284: μετ᾽ Ω, at Vlixes non clamat inter deos: θεοισιν επουρανιοισι[446 γεγώνεον La Roche Textkr. 218: -νευν Ω

οἱ δ' ἕταροι μέγα ἔργον ἐμητίσαντο μένοντες."
    ὠκέα δ' Ἠελίωι Ὑπερίονι ἄγγελος ἦλθεν
Λαμπετίη τανύπεπλος, ὅ οἱ βόας ἔκταμεν ἡμεῖς.
αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετηύδα χωόμενος κῆρ·
    "Ζεῦ πάτερ ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
τεῖσαι δὴ ἑτάρους Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
οἵ μεο βοῦς ἔκτειναν ὑπέρβιον, ᾗσιν ἐγώ γε
χαίρεσκον μὲν ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα
ἠδ' ὁπότ' ἂψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτραποίμην.
εἰ δέ μοι οὐ τείσουσι βοῶν ἐπιεικέ' ἀμοιβήν,
δύσομαι εἰς Ἀΐδαο καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω."
    τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
"Ἠέλι', ἤτοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῶι
τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι μέσωι ἐνὶ οἴνοπι πόντωι."
    ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς ἠϋκόμοιο·
ἣ δ' ἔφη Ἑρμείαο διακτόρου αὐτὴ ἀκοῦσαι.
    αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
νείκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπισταδόν, οὐδέ τι μῆχος
εὑρέμεναι δυνάμεσθα· βόες δ' ἀπετέθνασαν ἤδη.
τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέραα προύφαινον·
εἶρπον μὲν ῥινοί, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖσι μεμύκει

374–375 id. Od. 113.9 Schr. **374** Arn ad Γ 277 **382** ApS 29.29 **383** Philod. De piet. 6611 Obb.; [Plut.] Hom. 2.105.2; Eudoc. 1590; sch Ar. Nub. 585e **385–386** [Plut.] Hom. 2.105.2 **389–390** sch ε 79 **392** (ἐπ.) ApS 74.10; Hsch. ε 5222 **393** (β. δ' ἀπ.) EtG 278 M. **394** Eudoc. 1967 **395–396** Plut. Mor. 993c **395**b sch Eur. Tro. 440

374–390 ath Ar (cf. Arn ad Γ 277); 375–389 obelis ornavit M **374** **ὠκέα** tt Z Ω*: ὦκα F: ὠκὺς nov. Did ("ἐν πολλοῖς"): ὦκα δὲ Wecklein, cf. ad Ψ 198 **375** ἔκταμεν ἡμεῖς Ar^{ab} F H: ἔκταν ἑταῖροι (nov. Did) 28 t Ω* fere **376** χωόμενος κῆρ 28 Ω* G^{m}: πᾶσι θεοῖσι G **378** τεῖσαι Fick: τῖσαι Z Ω **379** μεο Platt: μευ Ω: μοι van Leeuwen **382** τείσ(οισι) Fick: τίσουσι t Z Ω **387** κ' Ω*: τ' P U: δ 145a **388** τυτθὰ Ar Ω: τριχθὰ Zen βαλὼν κεάσαιμι Ω: διαραισαιμι 145a **390** αὐτοῦ F B **393** ἀπετέθνασαν 198^{c} t (disertim) Z H^{s} B U: ἀποτ- 198^{a} Ω* **394** τέραα 198 Ω* M^{2s} (parox. H^{a} P): τέρατα t Z U (Eust.): τέρεα M **395** ὀβελοῖσι μέμυκεν sch-Eur., -οῖσι μεμύκει r (-ειν Bekker): -οῖς ἐμεμύκει t* Ω

ὀπταλέα τε καὶ ὠμά, βοῶν δ' ὣς γίνετο φωνή.
ἑξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι
δαίνυντ' Ἠελίοιο βοῶν ἐλόωντες ἀρίστας·
ἀλλ' ὅτε δὴ ἕβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
καὶ τότ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θυίων,
ἡμεῖς δ' αἶψ' ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐρέϊ πόντωι,
ἱστὸν στησάμενοι ἀνά θ' ἱστία λεύκ' ἐρύσαντες.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
φαίνετο γαιάων, ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
νηὸς ὕπερ γλαφυρῆς, ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
ἣ δ' ἔθει οὐ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἶψα γὰρ ἦλθεν
κεκληγὼς Ζέφυρος μεγάληι σὺν λαίλαπι θυίων.
ἱστοῦ δὲ προτόνους ἔρρηξ' ἀνέμοιο θύελλα
ἀμφοτέρους· ἱστὸς δ' ὀπίσω πέσεν, ὅπλα τε πάντα
εἰς ἄντλον κατέχυνθ'. ὃ δ' ἄρα πρυμνῆι ἐνὶ νηΐ
πλῆξε κυβερνήτεω κεφαλήν, σὺν δ' ὀστέ' ἄραξεν
πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἐοικὼς
κάππεσ' ἀπ' ἰκριόφιν, λίπε δ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ.
Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε καὶ ἔμβαλε νηῒ κεραυνόν·
ἣ δ' ἐλελίχθη πᾶσα Διὸς πληγεῖσα κεραυνῶι,
ἐν δὲ θεείου πλῆτο, πέσον δ' ἐκ νηὸς ἑταῖροι.
οἳ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
κύμασιν ἐμφορέοντο, θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.
αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἐφοίτων, ὄφρ' ἀπὸ τοίχους
λῦσε κλύδων τρόπιος, τὴν δὲ ψιλὴν φέρε κῦμα,

399a (= ο 477) Cent. Par. 5.32 **403–406** Macr. Sat. 5.7.1 **403** id. 5.6.1 **403** (οὐδέ –)–**404** id. 5.3.3 **405**b (= ξ 303) EtG 171 M. **406** (ἤ.) ApS 85.17; Hsch. η 1019 **407** Eudoc. 1117 **410** (ἱστ. –)–**412** (– κεφ.) et **414**a sch ε 254 **410** (ὅπλα –)–**411** (εἰς ἄ.) sch T 21a[1] **411**a ApS 33.7 **414** (ἀπ' ἰκ.) id. 38.29; Hsch. α 6204 **415** [Plut.] Hom. 2.111.3 **417** ApS 86.20; (θ. πλ.) Hsch. θ 202 **418–419**a Max. Tyr. 30.3 **418** (– ἴκ.) ApS 102.22 **419** Eudoc. 964

398 ἐλόωντες Z G[a] H[γρ] P U: ἐλάσαντες (ex 343, 353) Ω*: ολεσαντες 198 **399** δὴ G: δ' t F H M: θ' N: ἂρ U[r]: om. P B. – cf. ad ο 477 **400** θυιων 198: θύων Ω **405** νεφέλην 198 t* Ω: ἶριν EtG **406** πόντος t sch Ω*: -ον F M[s]. – cf. ad ξ 304, H 64 αὐτῆς 198[c] t Ω: αυ]την 198[a] **407** ἔθει 28 Ω: ἔθε' r (Vrat. 28) **408** θυίων 198 G: θύων Ω* **411** πρυμνῆι Bekker (cf. ad H 383): parox. Ω

ἐκ δέ οἱ ἱστὸν ἄραξε ποτὶ τρόπιν. αὐτὰρ ἐπ᾽ αὐτῶι
ἐπίτονος βέβλητο, βοὸς ῥινοῖο τετευχώς·
τῶι ῥ᾽ ἄμφω συνέεργον, ὁμοῦ τρόπιν ἠδὲ καὶ ἱστόν,
ἑζόμενος δ᾽ ἐπὶ τοῖς φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν.
ἔνθ᾽ ἤτοι Ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θυίων,
ἦλθε δ᾽ ἐπὶ Νότος ὦκα, φέρων ἐμῶι ἄλγεα θυμῶι,
ὄφρ᾽ ἔτι τὴν ὀλοὴν ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν.
παννύχιος φερόμην, ἅμα δ᾽ ἠελίωι ἀνιόντι
ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον δεινήν τε Χάρυβδιν.
ἣ μὲν ἀνερρύβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ·
αὐτὰρ ἐγώ, ποτὶ μακρὸν ἐρινεὸν ὑψόσ᾽ ἀερθείς,
τῶι προσφὺς ἐχόμην ὡς νυκτερίς· οὐδέ πηι εἶχον
οὔτε στηρίξαι ποσὶν ἔμπεδον οὔτ᾽ ἐπιβῆναι·
ῥίζαι γὰρ ἑκὰς εἶχον, ἀπήωροι δ᾽ ἔσαν ὄζοι,
μακροί τε μεγάλοι τε, κατεσκίαον δὲ Χάρυβδιν.
νωλεμέως δ᾽ ἐχόμην, ὄφρ᾽ ἐξεμέσειεν ὀπίσσω
ἱστὸν καὶ τρόπιν αὖτις· ἐελδομένωι δέ μοι ἦλθον
ὄψ᾽, ἦμός τ᾽ ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορῆθεν ἀνέστη
κρίνων νείκεα πολλὰ δικαζομένων αἰζηῶν.
{τῆμος δὴ τά γε δοῦρα Χαρύβδιος ἐξεφαάνθη.}

423 Ath. 632e; sch Heph. 292.3, 325.4; **423**a Arn ad X 379; sch Ar. Lys. 923; (ἐπ.) ApS 74.30; Hsch. ε 5343; **423**b Epm. π 175, τ 67 **427**a + **428**a sch O 610b^{1}, X 328–329a^{1} **427**a (+ γ 176 ἀήμεναι) Epm. α 260 **428** Pl. Epist. 7.345e (unde Plut. Dio 18.9); ApS 35.24; (ἀν.) Hsch. α 4441 **431–433** (– ν.) Strab. 1.2.36 **432–433** sch^{pap} Lyc. 743 **433** (– ν.) Epm. ε 178; **433**a ApS 80.23; (ἐχ.) Hsch. ε 7661; (ν.) Hsch. ν 698 **434** Eudoc. 1883; (στ.) Hsch. σ 1833 **435** (ἀπ.) + **436**a ApS 38.23; (ἀπ.) Hsch. α 6192 **437–441** Strab. 1.2.36 **439** Cent. Par. 44.118; (ἦμ. –) Epm. σ 45 **440** Eudoc. 616; (– δ.) sch Ω 23

422 ἄραξε Ar^{ab} Ω*: ἔαξε Zen (‘nisi potius ἔηξε’ Düntzer Zen. 128, cf. 61; cf. ad H 270, N 166, 257) G$^{c?}$ H^{γρ} N, cf. ε 316 **423** ita tt* Ω: ἐπίτονος τετάνυστο βοὸς ἶφι κταμένοιο Ath. **424** τῶ(ι) Ω*: τώ M^{a} B ῥ᾽ Ω*: γ᾽ M **426** θυίων Fick: θύων Ω: θυῖε Z^{λ} **428** Χάρυβδιν tt* Ω: θάλασσαν ApS **429** ἀνιόντι Z Ω*: καταδύντι F **431** ἀνερ(ρ)ύβδησε F^{a} H^{a}: ἀνερ(ρ)οίβδ- t Ω* **434** οὔτ᾽ t Ω*: οὐδ᾽ 28 F P **435** εἶχον 198 Z G H^{γρ} U: ἦσαν Ω*: utrumque nov. Eust. **436** μακροί 198 Ω: καλοί t **438** ἦλθον Mª Eust.: -εν t Ω* **439–441** susp. quidam ap. sch **439** τ᾽ 198 Strab. G F^{r} M N U: δ᾽ tt* Ω* **441** abest ab 28 198 N: hab. Ar t Ω* τῆμος δὴ τά γε Ω: “οὕτως” (quomodo?) Ar: καὶ τότε δή μοι t

ἧκα δ’ ἐγὼ καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι,
μέσσωι δ’ ἐνδούπησα πάρεξ περιμήκεα δοῦρα·
ἑζόμενος δ’ ἐπὶ τοῖσι διήρεσα χερσὶν ἐμῆισιν.
Σκύλλην δ’ οὐκέτ’ ἔασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
εἰσιδέειν· οὐ γάρ κεν ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
ἔνθεν δ’ ἐννῆμαρ φερόμην, δεκάτηι δέ με νυκτί
νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοί, ἔνθα Καλυψώ
ναίει ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
ἥ μ’ ἐφίλει τ’ ἐκόμει τε. – τί τοι τάδε μυθολογεύω;
ἤδη γάρ τοι χθιζὸς ἐμυθεόμην ἐνὶ οἴκωι
σοί τε καὶ ἰφθίμηι ἀλόχωι· ἐχθρὸν δέ μοί ἐστιν
αὖτις ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύειν.”

ν ὣς ἔφαθ’· οἳ δ’ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆι,
κηληθμῶι δ’ ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
τὸν δ’ αὖτ’ Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
“ὦ Ὀδυσεῦ, ἐπεὶ ἵκε’ ἐμὸν ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ
ὑψερεφές, τώ σ’ οὔ τι πάλιν πλαγχθέντά γ’ ὀΐω
ἂψ ἀπονοστήσειν, εἰ καὶ μάλα πολλὰ πέπονθας.
ὑμέων δ’ ἀνδρὶ ἑκάστωι ἐφιέμενος τάδε εἴρω,
ὅσσοι ἐνὶ μεγάροισι γερούσιον αἴθοπα οἶνον
αἰεὶ πίνετ’ ἐμοῖσιν, ἀκουάζεσθε δ’ ἀοιδοῦ.
εἵματα μὲν δὴ ξείνωι ἐϋξέστηι ἐνὶ χηλῶι
κεῖται καὶ χρυσὸς πολυδαίδαλος ἄλλά τε πάντα
δῶρ’, ὅσα Φαιήκων βουληφόροι ἐνθάδ’ ἔνεικαν·
ἀλλ’ ἄγε οἱ δῶμεν τρίποδα μέγαν ἠδὲ λέβητα
ἀνδρακάς· ἡμεῖς δ’ αὖτε ἀγειρόμενοι κατὰ δῆμον

443b Hdn ii.932.6; sch μ 276 **444**b Choer. in Thd. ii.154.22; EtM 274.33 **449** A.P. 9.382.4 (cento) **450** Eudoc. 756; **450**b Archestr. SH 166.2 (parod.) **452**b–**453** Plut. Mor. 504d **453** Clem. Str. 7.23.1; Sext. Math. 11.167; A.P. 9.382.7 (cento); cf. Procl. in Remp. ii.309.22; (ἀρ. εἰρ.) Plut. Mor. 764a **ν 6** Eudoc. 673 **7–9** ead. 1400–2; **7** Porph. ad Ω 117; Eudoc. 1176, 1370; **7**a ApD Pron. 95.27; (ἐφ.) ApS 80.5; Hsch. ε 7481 **14** (ἀνδρ.) ApS 33.9; Plut. Mor. 151e; Polyb. Fig. 106.6; EtG α 822/EtM α 1329; sch Nic. Th. 643c

443 πάρεξ F P: παρὲξ Z Ω* **445–446** ath. Ar **449** ναίει Ω*: ναῖεν F M N. – cf. ad η 255 αὐδήεσσα cf. ad κ 136 **450** τάδε t* Ω: τόδε Eudoc.: τί με χρὴ μυθολογεύειν G **ν 4** ἵκε’ Knight: -ευ Z Ω **5** πάλιν πλαγχθέντα (Hdn) P: παλιμπλ- (Ar) Z Ω*. – cf. ad A 59 **13** ἠδὲ Ω* Eust.γρ: ἠὲ Eust. **14** ἀνδρακάς tt Z Ω: ἄνδρα κάθ’ quidam ap. Hdn

τεισόμεθ᾽· ἀργαλέον γὰρ ἕνα προικὸς χαρίσασθαι.”
　　ὣς ἔφατ᾽ Ἀλκίνοος, τοῖσιν δ᾽ ἐπιήνδανε μῦθος.
οἳ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος·
ἦμος δ᾽ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
νῆάδ᾽ ἐπεσσεύοντο, φέρον δ᾽ εὐήνορα χαλκόν.
καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηχ᾽ ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
αὐτὸς ἰὼν διὰ νηὸς ὑπὸ ζυγά, μή τιν᾽ ἑταίρων
βλάπτοι ἐλαυνόντων, ὁπότε σπερχοίατ᾽ ἐρετμοῖς.
οἳ δ᾽ εἰς Ἀλκινόοιο κίον καὶ δαῖτ᾽ ἀλέγυνον·
τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσ᾽ ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
Ζηνὶ κελαινεφέϊ Κρονίδηι, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει.
μῆρα δὲ κήαντες δαίνυντ᾽ ἐρικυδέα δαῖτα
τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδός,
Δημόδοκος, λαοῖσι τετιμένος. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
πολλὰ πρὸς ἠέλιον κεφαλὴν τρέπε παμφανόωντα,
δῦναι ἐπειγόμενος· δὴ γὰρ μενέαινε νέεσθαι.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀνὴρ δόρποιο λιλαίεται, ὧι τε πανῆμαρ
νειὸν ἀν᾽ ἕλκητον βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον,
ἀσπασίως δ᾽ ἄρα τῶι κατέδυ φάος ἠελίοιο
δόρπον ἐποίχεσθαι, βλάβεται δέ τε γούνατ᾽ ἰόντι,
ὣς Ὀδυσεῖ ἀσπαστὸν ἔδυ φάος ἠελίοιο.
αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα,
Ἀλκινόωι δὲ μάλιστα πιφαυσκόμενος φάτο μῦθον·
　　“Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
πέμπετέ με σπείσαντες ἀπήμονα, χαίρετε δ᾽ αὐτοί·
ἤδη γὰρ τετέλεσται ἅ μοι φίλος ἤθελε θυμός,

15 (ἀργ. –) Epm. ε 71; sch DThr 435.6; **15**b EtM α 1025; (πρ.) Suda π 2983 **19** (εὐ. χ.) ApS 78.31; Macr. Sat. 7.16.34; Hsch. ε 6845 **23** (δ. ἀ.) Epm. α 321 **26**a Hdn ad B 427 **38–41**a Men. Rh. 430.24 Sp. **39–46** [Plut.] Hom. 2.139.3 **40** Eudoc. 1929; sch DThr 97.10

15 τεισόμεθ᾽ Fick: τισ- Z Ω **16** μῦθος Ω*: θυμῶ(ι) H^{a} P M^{γρ} U: θυμός H^{c} **19** νῆάδ᾽ Ar F M: νῆ᾽ ἄρ᾽ (nov. Did) Ω* **21** τιν᾽ Ω*: τις H^{a} P **24** ἱέρευ᾽ P B **26** κήαντες Ar Z G M^{γρ}: κήσ- M: κεί- (nov. Did) t Ω* **31** πανῆμαρ 28 Ω* (πανν- B): πὰν ἦμαρ Arph, πᾶν ἦμαρ F (ἦ ex ἥ) M^{a} **32** ἀνέλκητον Ω: diviserunt edd. vett. **33** ἀσπασίως Ω: -ιος M^{γρ} (-ιον Nauck): -ίωι Cobet Misc. 295. – cf. ad ε 397 **35** Ὀδυσεῖ L, Ὀδυσσεῖ F N: Ὀδυσ(σ)ῆ᾽ G M U^{r} Eust.: -ῆι Ar^{uv} (cf. ad θ 483), -ῆϊ H^{r} (fuerat -έϊ), -ῆ P, -ῇ᾽ B. – cf. ad ε 398

πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τά μοι θεοὶ Οὐρανίωνες
ὄλβια ποιήσειαν· ἀμύμονα δ' οἴκοι ἄκοιτιν
νοστήσας εὕροιμι σὺν ἀρτεμέεσσι φίλοισιν.
ὑμεῖς δ' αὖθι μένοντες ἐϋφραίνοιτε γυναῖκας
κουριδίας καὶ τέκνα· θεοὶ δ' ἀρετὴν ὀπάσειαν
παντοίην, καὶ μή τι κακὸν μεταδήμιον εἴη."
ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήινεον ἠδ' ἐκέλευον
πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
"Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος μέθυ νεῖμον
πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ὄφρ' εὐξάμενοι Διὶ πατρί
τὸν ξεῖνον πέμπωμεν ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν."
ὣς φάτο· Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα,
νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν· οἳ δὲ θεοῖσιν
ἔσπεισαν μακάρεσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
αὐτόθεν ἐξ ἑδρέων. ἀνὰ δ' ἵστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἀρήτηι δ' ἐν χειρὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"χαῖρέ μοι, ὦ βασίλεια, διαμπερές, εἰς ὅ κε γῆρας
ἔλθηι καὶ θάνατος, τά τ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται.
αὐτὰρ ἐγὼ νέομαι· σὺ δὲ τέρπεο τῶιδ' ἐνὶ οἴκωι
παισί τε καὶ λαοῖσι καὶ Ἀλκινόωι βασιλῆϊ."
ὣς εἰπὼν ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δῖος Ὀδυσσεύς,
τῶι δ' ἅμα κήρυκα προΐει μένος Ἀλκινόοιο
ἡγεῖσθαι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης·
Ἀρήτη δ' ἄρα οἱ δμωιὰς ἅμ' ἔπεμπε γυναῖκας,
τὴν μὲν φᾶρος ἔχουσαν ἐϋπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα,
τὴν δ' ἑτέρην χηλὸν πυκινὴν ἅμ' ὄπασσε κομίζειν·

46 (μή –) ApS 112.1; (μετ.) Hsch. μ 981 **52** ApD Pron. 48.6 **54** (– ἐπ.) EtM 364.34 **57** Ath. 498d **59–62** Men. Rh. 430.18 Sp. **59–60** Eudoc. 229, 231 **59** (γ.) + **60** (καὶ –) sch A 3c **61** Eudoc. 264

47 ἠδ' ἐκέλευον P N **50** νεῖμον Ω* M[s]: -μαι M **52** πέμπωμεν t Ω*: -οιμεν M B **53** ἐκίρνα cf. ad η 182 **56** ἑδρέων Z Ω (~ T 77): ἑδέων Eust.[γρ]. – cf. ad A 534, 581 δῖος Ω*: θεῖος F N **57** χειρὶ Ω* (χερὶ N): χερσὶ 28 t M U **61** οἴκω(ι) t* Ω* H[γρ]: χώρω(ι) (ex 228) Eudoc. H P B **63** ἐβήσετο Z F M U: -σατο Ω* **64** ἅμα Ω*: ἄρα 28 M προΐει Ω*: προ ⟦σ⟧ ἵη G **66** γυναῖκας Ar[a] Ω* M[r]: νέεσθαι Ar[b] H[r] **68** ὄπασσε G H M[s] U: ἔπεμπε (ex 66) Ω*

ἣ δ' ἄλλη σῖτόν τ' ἔφερεν καὶ οἶνον ἐρυθρόν.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
αἶψα τά γ' ἐν νηῒ γλαφυρῆι πομπῆες ἀγαυοί
δεξάμενοι κατέθεντο, πόσιν καὶ βρῶσιν ἅπασαν·
κὰδ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ στόρεσαν ῥῆγός τε λίνον τε
νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν γλαφυρῆς, ἵνα νήγρετον εὕδοι,
πρυμνῆς· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς ἐβήσετο καὶ κατέλεκτο
σιγῆι. τοὶ δὲ καθῖζον ἐπὶ κληῗσιν ἕκαστοι
κόσμωι, πεῖσμα δ' ἔλυσαν ἀπὸ τρητοῖο λίθοιο.
εὖθ' οἳ ἀνακλινθέντες ἀνερρίπτουν ἅλα πηδῶι,
καὶ τῶι νήδυμος ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν,
νήγρετος, ἥδιστος, θανάτωι ἄγχιστα ἐοικώς.
ἣ δ', ὥς τ' ἐν πεδίωι τετράοροι ἄρσενες ἵπποι
πάντες ἅμ' ὁρμηθέντες ὑπὸ πληγῆισιν ἱμάσθλης
ὑψόσ' ἀειρόμενοι ῥίμφα πρήσσουσι κέλευθον,
ὣς ἄρα τῆς πρύμνη μὲν ἀείρετο, κῦμα δ' ὄπισθεν
πορφύρεον μέγα θυῖε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
ἣ δὲ μάλ' ἀσφαλέως θέεν ἔμπεδον· οὐδέ κεν ἴρηξ
κίρκος ἁμαρτήσειεν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν.
ὣς ἣ ῥίμφα θέουσα θαλάσσης κύματ' ἔταμνεν,

71 (π. ἀ.) ApD Adv. 184.24; EtG β 255 **72** Eudoc. 565 **77** ApS 103.17; Cent. Par. 33.13; (τρ. λ.) Epm. κ 142 **78**b sch Arat. 155; sch Lyc. 1416; sch DThr 477.30; (ἀν.) Choer. in Thd. ii.150.27 **79**a ApD Pron. 5.25 **80** [Plut.] Mor. 107d; Porph. ad Β 2, δ 793; Macr. Sat. 5.3.12; Eudoc. 1556; Them. CAG v(2).144.3; (– ἔγγιστα) ApS 116.10; (νήγ.) Hsch. ν 441 **81–83** Macr. Sat. 5.11.20 **81** sch Θ 185b; sch[pap]/sch[D] Λ 699 (iii.119 E.); (τετ.) ApS 152.1; Hsch. τ 632 **85** Cent. Par. 33.15 **86–89** Eudoc. 735–738 **86** (οὐδέ –)–**87** sch A.R. 1.1049–1050 **88**a ApD Synt. 147.11, Pron. 6.1; sch DThr 75.24

69 τε φέρεν G U **75** πρυμνῆς Bekker: parox. Ω ἐβήσατο G H[s] N **76** καθῖζον Bekker: κάθιζον H M, ἐκάθιζον Ω* ἕκαστος N (cf. Ι 656, Τ 277, Ψ 3) **77** δ' t* Ω*: τ' ApS M **78** εὖθ' fere Ω*: ἔνθ' B ἀνερρίπτουν 448 t Z Ω (-εί- H[c] M): -πτον Knight: -πτεον Krüger. – cf. ad η 328 **80** νήγρετος (~ 74) tt* Ω: νήδυμος (ex 79) Macr. ἄγχιστα tt* Ω: ἔγγιστα ApS **82** ἅμ' ὁρμηθέντες Ω: ἀφορμ- t **83** κέλευθα t **84** πρύμνης H B: πρώιρη Dubois de Rochefort, L'Odyssée (1782) 8 (at vera forma πρῶιρα erat) **85** θυῖε 28 t[c] M[c]: θῦε vel θύε t[a] Ω*: θοῖε H[a] **87** ἁμαρτήσειεν La Roche (cf. Wackernagel Unt. 70): ὁμ- tt Z Ω **88** ἔταμνεν 28 Z Ω*: ἔτεμνεν t F H U: ἔτετμεν P

ἄνδρα φέρουσα θεοῖς ἐναλίγκια μήδε' ἔχοντα·
ὃς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθ' ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν,
ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων,
δὴ τότε γ' ἀτρέμας ηὗδε, λελασμένος ὅσσ' ἐπεπόνθει.
 εὖτ' ἀστὴρ ὑπερέσχε φαάντατος, ὅς τε μάλιστα
ἔρχεται ἀγγέλλων φάος Ἠοῦς ἠριγενείης,
τῆμος δὴ νήσωι προσεπίλνατο ποντοπόρος νηῦς.
Φόρκυνος δέ τίς ἐστι λιμήν, ἁλίοιο γέροντος,
ἐν δήμωι Ἰθάκης· δύο δὲ προβλῆτες ἐν αὐτῶι
ἀκταὶ ἀπορρῶγες, λιμένος ποτιπεπτηυῖαι,
αἵ τ' ἀνέμων σκεπόωσι δυσαήων μέγα κῦμα
ἔκτοθεν· ἔντοσθεν δέ τ' ἄνευ δεσμοῖο μένουσιν
νῆες ἐΰσσελμοι, ὅτ' ἂν ὅρμου μέτρον ἵκωνται.
αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη,
ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον ἠεροειδές,
ἱρὸν Νυμφάων αἳ νηϊάδες καλέονται.
ἐν δὲ κρητῆρές τε καὶ ἀμφιφορῆες ἔασιν
λάϊνοι· ἔνθα δ' ἔπειτα τιθαιβώσσουσι μέλισσαι.
ἐν δ' ἱστοὶ λίθεοι περιμήκεες, ἔνθά τε Νύμφαι
φάρε' ὑφαίνουσιν ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι·
ἐν δ' ὕδατ' ἀενάοντα. δύω δέ τέ οἱ θύραι εἰσίν,

89 Philod. De bono rege xxxii 34; (θε. –) Clem. Str. 4.171.4; sch B 169b; sch Pl. Theaet. 170a **93** Eudoc. 285; **93**a Did ad Γ 10; EtM 398.54; (φα.) Arn ad X 318; Suda ε 3188; (ὅς –)–**94** sch Ψ 226d **94** Cent. Par. 3.5; sch X 318c **96–104** Macr. Sat. 5.3.19 **96–97** (cum 345 confusum) Polyb. Fig. 109.6 **96** Porph. Antr. 35; (– λ.) ApS 165.2 **98** id. 39.23; EtG α 1067/EtM α 1671; (ἀπ.) Hsch. α 6605 **99** (σκ.) ApS 142.29; Hsch. σ 919; (δ.) Suda δ 1594 **102–112** Porph. Antr. 1 **102** ApS 72.7 **103** EtG α 938/EtM α 1488 **104** sch ι 22 (Philox. fr. 406) **105** Eudoc. 596 **106** (ἔνθα –) Comm. in Antim. P. Mil. Vogl. I 17 ii 38; sch/paraphr. Lyc. 622; **106**b EtM 758.18 **108** (– ἁλ.) Did ad Γ 126 **109** Eudoc. 597

91 κυματ επειρεν 28[a] **92** ηὗδε van Leeuwen: εὗδε Ω **94** ἀγγέλλων tt H M[c] N Eust.: ἀγγέλων Ω*: ἀγγελέων Naber Mn. 12 (1884) 204 **98** ποτιπεπτηυῖαι Ω*: ποτὶ πεπτ- G H (πότι Cauer): ὑποπεπτ- F **102** τανύφυλλος tt Z Ω*: τανί- H B: μανί- Zen (teste Orione ap. EtG μ 29). – cf. ad 346 et quae ad Hes. Th. 364 adnotavi **103** ἀγχόθι tt* Ω: ἐγγύθι Etym. **107** (ἔνθά) τε t Ω*: δὲ H P: om. U **109** ἀενάοντα t* Z Ω* (ἀενν- N): αἰεν- U Eust.[γρ]: ἐνν- Eudoc.

αἳ μὲν πρὸς Βορέαο, καταιβαταὶ ἀνθρώποισιν,
αἳ δ' αὖ πρὸς Νότου εἰσί, θεώτεραι, οὐδέ τι κείνηι
ἄνδρες ἐσέρχονται, ἀλλ' ἀθανάτων ὁδός ἐστιν.
ἔνθ' οἵ γ' εἰσέλασαν, πρὶν εἰδότες· ἣ μὲν ἔπειτα
ἠπείρωι ἐπέκελσεν ὅσον τ' ἐπὶ ἥμισυ πάσης
σπερχομένη· τοῖον γὰρ ἐπείγετο χέρσ' ἐρετάων·
οἳ δ' ἐκ νηὸς βάντες ἐΰζύγου ἤπειρόνδε
πρῶτον Ὀδυσσῆα γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἄειραν
αὐτῶι σύν τε λίνωι καὶ ῥήγεϊ σιγαλόεντι,
κὰδ δ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθωι ἔθεσαν δεδμημένον ὕπνωι,
ἐκ δὲ χρήματ' ἄειραν, ἅ οἱ Φαίηκες ἀγαυοί
ὤπασαν οἴκαδ' ἰόντι διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.
καὶ τὰ μὲν οὖν παρὰ πυθμέν' ἐλαίης ἁθρόα θῆκαν
ἐκτὸς ὁδοῦ, μή πώς τις ὁδιτάων ἀνθρώπων
πρὶν Ὀδυσῆ' ἐγρέσθαι ἐπελθὼν δηλήσαιτο·
αὐτοὶ δ' αὖτ' οἶκόνδε πάλιν κίον. οὐδ' Ἐνοσίχθων
λήθετ' ἀπειλάων, τὰς ἀντιθέωι Ὀδυσῆϊ
πρῶτον ἐπηπείλησε, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν·
"Ζεῦ πάτερ, οὐκέτ' ἐγώ γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
τιμήεις ἔσομαι, ὅτε με βροτοὶ οὔ τι τίουσιν,
Φαίηκες, τοί πέρ τε ἐμῆς ἔξ εἰσι γενέθλης.
καὶ γὰρ νῦν Ὀδυσῆα φάμην κακὰ πολλὰ παθόντα
οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· νόστον δέ οἱ οὔ ποτ' ἀπηύρων
πάγχυ, ἐπεὶ σὺ πρῶτον ὑπέσχεο καὶ κατένευσας.
οἳ δ' εὕδοντ' ἐν νηῒ θοῆι ἐπὶ πόντον ἄγοντες
κάτθεσαν εἰν Ἰθάκηι, ἔδοσαν δέ οἱ ἄσπετα δῶρα,
χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν,

110–114 cf. Procl. in Remp. ii.129.15 **110**b Epm. κ 148 **111** sch Δ 110–111 **113** (– εἰδ.) [Plut.] Hom. 2.58; [Hdn] Fig. 9 **115** Eudoc. 731; (χ. ἐ.) Hdn ad Ω 318 **129**a Hdn ad M 201; **129**b sch A 244a, O 468, μ 22

111 νότου 28 85 sch-Δ Ω*: νότον tt* M^c B U Tz κείνη(ι) Porph. Ω* fere, -ην F: τῆι γε t* **115 τοῖον** (cf. γ 496, ω 62) P Eust.: τοίων 28 t Ω*: evanuit N **120 χρήματ'** M Eust. (cf. 215, 258, 283): κτήματ' 28 Ω*. – cf. ad 203 **123 πώς** (cf. 208) G F H^c N: πώ Ar H^a P B U: πού M Eust. – cf. ad ι 102 **124 πρίν γ'** N ἐγρέσθαι Thiersch: proparox. Z Ω **125 αὖ** U **129 ὅτε** sive ὅ τε tt Ω*: ὅτι G F M^a N^c. – cf. ad ε 340 **130 τε** Ω*: τοι F N ἔξεισι Ω: disiunxit Barnes **131 Ὀδυσῆ(')** ἐφάμην H P M^c B **135 ἄσπετα** Ω* $H^{γρ}$: ἀγλαὰ H P $M^{γρ}$ B U

πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρετ' Ὀδυσσεύς
εἴ περ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληΐδος αἶσαν."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
"ὢ πόποι, Ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οἷον ἔειπες.
οὔ τί σ' ἀτιμάζουσι θεοί· χαλεπὸν δέ κεν εἴη
πρεσβύτατον καὶ ἄριστον ἀτιμίῃσιν ἰάλλειν.
ἀνδρῶν δ' εἴ πέρ τίς σε βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων
οὔ τι τίει, σοὶ δ' ἐστὶ καὶ ἐξοπίσω τίσις αἰεί.
ἔρξον ὅπως ἐθέλεις καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῶι."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
"αἶψά κ' ἐγὼν ἔρξαιμι, Κελαινεφές, ὡς ἀγορεύεις,
ἀλλὰ σὸν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζομαι ἠδ' ἀλεείνω.
νῦν αὖ Φαιήκων ἐθέλω περικαλλέα νῆα
ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδέϊ πόντωι
ῥαῖσαι, ἵν' ἤδη σχῶνται, ἀπολλήξωσι δὲ πομπῆς
ἀνθρώπων, μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
"ὦ πέπον, ὡς μὲν ἐμῶι θυμῶι δοκεῖ εἶναι ἄριστα,
ὁππότε κεν δὴ πάντες ἐλαυνομένην προΐδωνται
λαοὶ ἀπὸ πτόλιος, θεῖναι λίθον ἐγγύθι γαίης
νηῒ θοῆι ἴκελον, ἵνα θαυμάζωσιν ἅπαντες
ἄνθρωποι· μηδέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι."
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
βῆ ῥ' ἴμεν ἐς Σχερίην, ὅθι Φαίηκες γεγάασιν.
ἔνθ' ἔμεν'· ἣ δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθε ποντοπόρος νηῦς
ῥίμφα διωκομένη· τῆς δὲ σχεδὸν ἦλθ' Ἐνοσίχθων,
ὅς μιν λᾶαν ἔθηκε καὶ ἐρρίζωσεν ἔνερθεν

142 Eudoc. 1342 **143–144** ead. 169–170 **145** ead. 1676; **145**a EtGud 517.21 Stf. **147** sch I 538 **151** (ῥ.) sch N 544, Π 414a[1] **162**a sch Θ 439b

137–138 (= ε 39–40) fort. delendi **137** ἐξήρετ' Brandreth: -ρατ' 85 Z Ω (ἒξ ἤρατ' Cauer) **142** ατι]μειησιν 449 **145** ἐθέλεις (cf. Δ 37) tt Ω*: -ῃς G B **147** κελαινεφές 28 t Ω: διοτρεφές Nic ap. t ἀγορεύεις 28 449 t Ω*: σὺ κελεύεις (cf. δ 485, θ 347) G **149** αὖ 85 Ω*: δ' αὖ G **152** πόλει Ω*: πόλιν H P B U?. – cf. ad θ 569 ἀμφικαλύψαι 449 Ω, 'sic' Ar (sc. ne -ψῃ vel -ψω?): -καλ]υψει 28 **154** ὡς Ω*, ω]ς 85: ὦς F N U Eust.: ἦ Hγρ **155** προΐδωνται Ω*: προσ- F Hs M Eust.: ἐσ- 146a G **158** del. Bothe, cf. Blass 143 μηδέ Arph: μέγα δέ (ex 152) Ar 146b Ω (μετὰ δέ B) **163** θῆκε B

χειρὶ καταπρηνεῖ ἐλάσας· ὃ δὲ νόσφι βεβήκει.
οἳ δὲ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον
Φαίηκες δολιχήρετμοι, ναυσικλυτοὶ ἄνδρες,
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
"ὤι μοι, τίς δὴ νῆα θοὴν ἐπέδησ' ἐνὶ πόντωι
οἴκαδ' ἐλαυνομένην; καὶ δὴ προυφαίνετο πᾶσα."
ὣς ἄρα τις εἴπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν ὡς ἐτέτυκτο.
τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
"ὢ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ' ἱκάνει
πατρὸς ἐμοῦ, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι
ἡμῖν, οὕνεκα πομποὶ ἀπήμονές εἰμεν ἁπάντων.
φῆ ποτε Φαιήκων ἀνδρῶν περικαλλέα νῆα
ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδέϊ πόντωι
ῥαισέμεναι, μέγα δ' ἧμιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν.
ὣς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
πομπῆς μὲν παύσασθε βροτῶν, ὅτε κέν τις ἵκηται
ἡμέτερον προτὶ ἄστυ· Ποσειδάωνι δὲ ταύρους
δώδεκα κεκριμένους ἱερεύσομεν, αἴ κ' ἐλεήσηι,
μηδ' ἥμιν περίμηκες ὄρος πόλει ἀμφικαλύψηι."
ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἔδδεισαν, ἑτοιμάσσαντο δὲ ταύρους.
ὣς οἳ μέν ῥ' ηὔχοντο Ποσειδάωνι ἄνακτι
δήμου Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ἑσταότες περὶ βωμόν. ὃ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς
εὕδων ἐν γαίηι πατρωΐηι· οὐδέ μιν ἔγνω,
ἤδη δὴν ἀπεών· περὶ γὰρ θεὸς ἠέρα χεῦεν,
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διός, ὄφρα μιν αὐτῶι

174 Eudoc. 473 **189**b EtG 158 M.

168 ὤι G H P: ὤ fere Ω* **169 πᾶσα** Ω: fort. πᾶσιν, cf. 155 **173 ἀγάσασθαι** (Ar?) Z Ω*: ἀγάασθαι G U. – v. ad θ 565 **175 περικαλλέα** (~ 149) Ω* M^{γρ}: εὐεργέα M U. – cf. ad θ 567 **177 πόλει** Ω*: πόλιν H^{s}: om. P ἀμφικαλύψειν H^{s} P M B U: -ψαι (ex 152, 158) Ω* M^{s}. – cf. ad θ 569 **178 τὰ δὲ** Ω*: τάδε G F P Eust.: τὰ N **180 παύσασθε** Ω* M^{γρ}: παύεσθε H^{a} P M: παύσασθαι U, -σεσθαι N **181 ποτὶ** M N **183 ἥμιν** Hdn G^{c} (ex ἧμιν) H^{a} P N: ἥμῖν M: ἡμῖν F B U πόλιν H^{s} **185 ηὔχοντο** van Leeuwen: εὔχ- Z Ω **189** θεὸς ἠέρα χεῦε(ν) 146b Z Ω: χύτο θέσφατος ἀήρ (cf. η 143) t **190 αὐτῶι** Arph H^{s} N: -όν Ar Ω*

ἄγνωτον τεύξειεν ἕκαστά τε μυθήσαιτο.
{μή μιν πρὶν ἄλοχος γνοίη ἀστοί τε φίλοι τε,
πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτεῖσαι.}
τούνεκ' ἄρ' ἀλλοειδέα φαινέσκετο πάντα ἄνακτι,
ἀτραπιτοί τε διηνεκέες λιμένες τε πάνορμοι
πέτραι τ' ἠλίβατοι καὶ δένδρεα τηλεθόωντα.
στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας καί ῥ' εἴσιδε πατρίδα γαῖαν·
ᾤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὣ πεπλήγετο μηρώ
χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα·
"ὤι μοι ἐγώ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἱκάνω;
ἦ ῥ' οἵ γ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
ἦε φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
πῆι δὴ χρήματα πολλὰ φέρω τάδε; πῆι δὲ καὶ αὐτός
πλάζομαι; αἴθ' ὄφελον μεῖναι παρὰ Φαιήκεσσιν
αὐτοῦ· ἐγὼ δέ κεν ἄλλον ὑπερμενέων βασιλήων
ἐξικόμην, ὅς κέν μ' ἐφίλει καὶ ἔπεμπε νέεσθαι.
νῦν δ' οὔτ' ἄρ πηι θέσθαι ἐπίσταμαι, οὐδὲ μὲν αὐτοῦ
καλλείψω, μή πώς μοι ἕλωρ ἄλλοισι γένηται.
ὢ πόποι, οὐκ ἄρα πάντα νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι
ἦσαν Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
οἵ μ' εἰς ἄλλην γαῖαν ἀπήγαγον· ἦ τέ μ' ἔφαντο
ἄξειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, οὐδ' ἐτέλεσσαν.

194 Anon. Ambr. de re metr. 214.15 Studem.; (– φ.) ApS 23.23; (ἀλλ.) Hdn ad E 831 **197** Cent. Par. 47.7 **198** ApS 170.3; Hdn ii.789.26 **203–204** (πλ.) Clem. Protr. 101.2 **203** ApD Adv. 202.22 **207** (– ἐπ.) Arn ad Φ 320; ApS 131.11; EtG 158 M.; EtGud 464.55 Stz.; (θ.) Hsch. θ 373

191 ἄγνωτον Nauck (cf. ad β 175): -στον 452 Z Ω **192–193** damn. Naber Mn. 4 (1855) 205; interpolator 190 μιν (αὐτόν) falso ad Vlixem rettulit **193** ἀποτεῖσαι Fick: -τῖσαι Z Ω **194** ἀλλοειδέα ApS Hdn Z Ω: ἀλλοϊδέα Vind. 5, ἄλω ἰδέα t*: ἀλλοῖα van Leeuwen cl. π 181 φαινέσκετο tt Z Ω*: φαίνετο G H^γρ M Eust. **196** τηλεθόωντα M N Eust.: -θάοντα Z Ω* **198** τ' t Ω*: δ' M N **199** δ' ἔπος ηὔδα H^γρ U: δὲ προσηύδα 28 Ω*. – cf. ad O 114, 398, o 62 **200** ὤι P: ὤ fere 452 Ω* **203** χρήματα 146a 452 tt Ω*: κτήματα H^a P. – cf. ad 120 **204** πλάζομαι 146a t Ω*: πλάγξομαι 452 Z G P M^γρ U: πλάζωμ' Blass 144 **206** με φίλει H P B U Eust.

Ζεύς σφεας τείσαιτο ἱκετήσιος, ὅς τε καὶ ἄλλους
ἀνθρώπους ἐφορᾶι καὶ τείνυται, ὅς τις ἁμάρτηι.
ἀλλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματ' ἀριθμήσω καὶ ἴδωμαι,
μή τί μοι οἴχωνται κοίλης ἐπὶ νηὸς ἄγοντες."
ὣς εἰπὼν τρίποδας περικαλλέας ἠδὲ λέβητας
ἠρίθμει καὶ χρυσὸν ὑφαντά τε εἵματα καλά.
τῶν μὲν ἄρ' οὔ τι πόθει· ὃ δ' ὀδύρετο πατρίδα γαῖαν,
ἑρπύζων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
πόλλ' ὀλοφυρόμενος. σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα νέωι, ἐπιβώτορι μήλων,
παναπάλωι, οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασιν,
δίπτυχον ἀμφ' ὤμοισιν ἔχουσ' εὐεργέα λώπην·
ποσσὶ δ' ὕπο λιπαροῖσι πέδιλ' ἔχε, χειρὶ δ' ἄκοντα.
τὴν δ' Ὀδυσεὺς γήθησεν ἰδὼν καὶ ἐναντίος ἦλθεν,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"ὦ φίλ', ἐπεὶ σὲ πρῶτα κιχάνω τῶιδ' ἐνὶ χώρωι,
χαῖρέ τε καὶ μή μοί τι κακῶι νόωι ἀντιβολήσηις,
ἀλλὰ σάω μὲν ταῦτα, σάω δ' ἐμέ· σοὶ γὰρ ἐγώ γε
εὔχομαι ὥς τε θεῶι καί σεο φίλα γούναθ' ἱκάνω.
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' ἔϋ εἴδω·

213–214 Eudoc. 420–421 **213** (– ἱκ.) EtG 166 M. **215** ApD Synt. 361.4; Sophron. in Thd. 431.14; Choer. in Thd. ii.140.16, 231.30, 232.2, 19, 233.12, 278.27 **216** Plut. Mor. 27d **220**a 'Trypho ii' Trop. 11 (CQ 15.242); sch DThr 461.13 **222** (ἐπ. –)–**223** ApS 72.22 (Hld fr. 20); (ἐπ. μ.) Hsch. ε 4666 **223** Did ad Ω 347b; Eudoc. 280; (οἷοί –) sch η 313 **224** (λ.) ApS 109.17; Hsch. λ 1509 **228–229** Eudoc. 1667–1668 **228** (ἐπεί –) Luc. Dial. 82.3; **228**b Hdn ad Z 355 **230** (– ἐμέ) ApS 140.29; Hdn ad I 393 **231** Eudoc. 658

213 σφεας Hdn Eust., σφέας 146a t* Ω: δὲ σφέας EtG: possis δή σφεας τείσαιτο Fick: τίσαιτο vel τίσαιθ' t* Ω, -ηται Eudoc.: τ(ε)ίσασθαι Zen (-άσθω? Ribbeck) **214** τείνυται Wackernagel: τίν- t Z Ω τις t Ω*: κεν Eust. **216** οἴχωνται 146b t F M N^{c} U Eust. (cf. A 555 et ad ε 300): -ονται Z Ω* ἐπὶ t^{vl} G F H$^{c?}$ U Eust.: ἐκ t^{vl} Ω* ἄγοντες Z Ω*: ἔχοντες t U **224** ἔχουσ' sch Ω* Eust.: ἔχων H^{s} P **225** χειρὶ F N U: χερσὶ Ω* **226** ἐναντίον H^{a} P M^{s} B U **228** σὲ Hdn F Eust.: σε Ω* πρῶτα κιχάνω 28 (κεχ[]) tt Ω* (cf. ο 260): πρῶτον ἱκάνω G **229** ἀντιβολήση(ι)ς G H^{s}, -σεις Z F: -σ|||ς N: -σαις t Ω* **230** σάω (bis) 28 tt Z Ω: σάου Grashof Augm. 17 **231** σεο Knight: σευ 28 t Ω*, σεῦ P **232** τοῦτ' 28 Ω*: ταῦτ' B εὖ εἰδῶ Ω

τίς γῆ, τίς δῆμος, τίνες ἀνέρες ἐγγεγάασιν;
ἦ πού τις νήσων εὐδείελος, ἦέ τις ἀκτή
κεῖθ' ἁλὶ κεκλιμένη ἐριβώλακος ἠπείροιο;"
τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
"νήπιός εἰς, ὦ ξεῖν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
εἰ δὴ τήνδέ γε γαῖαν ἀνείρεαι. οὐδέ τι λίην
οὕτω νώνυμός ἐστιν· ἴσασι δέ μιν μάλα πολλοί,
ἠμὲν ὅσοι ναίουσι πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε
ἠδ' ὅσσοι μετόπισθε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.
ἤτοι μὲν τρηχεῖα καὶ οὐχ ἱππήλατός ἐστιν,
οὐδὲ λίην λυπρή, ἀτὰρ οὐδ' εὐρεῖα τέτυκται.
ἐν μὲν γάρ οἱ σῖτος ἀθέσφατος, ἐν δέ τε οἶνος
γίνεται· αἰεὶ δ' ὄμβρος ἔχει τεθαλυῖά θ' ἑέρση·
αἰγίβοτος δ' ἀγαθὴ καὶ βούβοτος· ἔστι μὲν ὕλη
παντοίη, ἐν δ' ἀρδμοὶ ἐπηετανοὶ παρέασιν.
τώ τοι, ξεῖν', Ἰθάκης γε καὶ ἐς Τροίην ὄνομ' ἵκει,
τήν περ τηλοῦ φασιν Ἀχαιΐδος ἔμμεναι αἴης."
ὣς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
χαίρων ἧι γαίηι πατρωΐηι, ὥς οἱ ἔειπεν
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο.
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
οὐδ' ὅ γ' ἀληθέα εἶπε, πάλιν δ' ὅ γε λάζετο μῦθον,
αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι νόον πολυκερδέα νωμῶν·
"πυνθανόμην Ἰθάκης γε καὶ ἐν Κρήτηι εὐρείηι,
τηλοῦ ὑπὲρ πόντου· νῦν δ' εἰλήλουθα καὶ αὐτός
χρήμασι σὺν τοίσδεσσι· λιπὼν δ' ἔτι παισὶ τοσαῦτα
φεύγω, ἐπεὶ φίλον υἷα κατέκτανον Ἰδομενῆος,

234 sch Pind. Pyth. 4.135d **235** Porph. Il. 210.3 Schr.; **235**b ApS 84.21 **239** (νών.) Hsch. ν 794 **240–241** Eudoc. 3–4 **242–243** 'Trypho ii' Trop. 6 (CQ 15.240) **242** (– ἱππ.) sch DThr 460.24 **243**a ibid. 460.11; (λυπ.) Hsch. λ 1427 **244** (σ. ἀθ.) sch T 44b **247** (ἐν δ' – ἐπ.) sch Σ 521c **255** Eudoc. 1328; (νωμ.) Hsch. ω 789 **256** [Ammon.] Diff. 188; **256**a Suda π 3173

233 ita 28 Ω: τίς δῆμος; τίς γαῖα; τίνες βροτοὶ Fick cl. Hymn. Ap. 468 ἐγγεγάασιν G F Eust.: ἐκγεγ- Ω* et codd. Hymn. Ap. **238** γε U: τε 28 Ω*. – cf. ad ο 484 **243** οὐδ' Ar F M N U Eust.: οὐκ (nov. Did) Ω* **244** ἐν[1] … ἐν[2] 28 Ω*: εὖ … εὖ F **245** δ' Ω*: τ' P θ' H[c]: τ' Ω* **247** ἐν t Ω*: εὖ F παρέασι Z Ω*: γεγάασι(ν) 146b G **248** ἵκει Ω* (-οι F): ἥκει G M[c] B U **259** φίλον Z Ω*:-ου P

Ὀρσίλοχον πόδας ὠκύν, ὃς ἐν Κρήτηι εὐρείηι
ἀνέρας ἀλφηστὰς νίκα ταχέεσσι πόδεσσιν,
οὕνεκά με στερέσαι τῆς ληΐδος ἤθελε πάσης
Τρωϊάδος, τῆς εἵνεκ’ ἐγὼ πάθον ἄλγεα θυμῶι,
ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων,
οὕνεκ’ ἄρ’ οὐχ ὧι πατρὶ χαριζόμενος θεράπευον
δήμωι ἔνι Τρώων, ἀλλ’ ἄλλων ἦρχον ἑταίρων.
τὸν μὲν ἐγὼ κατιόντα βάλον χαλκήρεϊ δουρί
ἀγρόθεν, ἐγγὺς ὁδοῖο λοχησάμενος σὺν ἑταίρωι·
νὺξ δὲ μάλα δνοφερὴ κάτεχ’ οὐρανόν, οὐδέ τις ἥμεας
ἀνθρώπων ἐνόησε, λάθον δέ ἑ θυμὸν ἀπούρας.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόν γε κατέκτανον ὀξέϊ χαλκῶι,
αὐτίκ’ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν Φοίνικας ἀγαυούς
ἐλλισάμην, καί σφιν μενοεικέα ληΐδα δῶκα·
τούς μ’ ἐκέλευσα Πύλονδε καταστῆσαι καὶ ἐφέσσαι
ἠ’ εἰς Ἤλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.
ἀλλ’ ἤτοί σφεας κεῖθεν ἀπώσατο ἲς ἀνέμοιο
πόλλ’ ἀεκαζομένους, οὐδ’ ἤθελον ἐξαπατῆσαι·
κεῖθεν δὲ πλαγχθέντες ἱκάνομεν ἐνθάδε νυκτός.
σπουδῆι δ’ ἐς λιμένα προερέσσαμεν. οὐδέ τις ἥμιν
δόρπου μνῆστις ἔην, μάλα περ χατέουσιν ἑλέσθαι,
ἀλλ’ αὔτως ἀποβάντες ἐκείμεθα νηὸς ἅπαντες.
ἔνθ’ ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπέλλαβε κεκμηῶτα,
οἳ δὲ χρήματ’ ἐμὰ γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλόντες

262–263 (Τρ.) Arn ad κ 41 **265** ApD Pron. 47.22; Prisc. Inst. 13.28; (– χ.) ApD Synt. 205.4; **265**a id. Synt. 315.2, Pron. 106.23, Coni. 237.25 **266**a ApS 58.10; St. Byz. δ 65 **269** (– οὐρ.) Hdn ad Γ 426; Macr. GL v.601.15; (κ. οὐρ.) ApD Synt. 473.6 **273** (καί σφ. μ.) sch A 394 **275** (Ἤλ. –) sch Ψ 633 **276** (– σφ.) sch[h] A 17 **277** Porph. ad ξ 288; **277**a ApS 9.32; (ἀεκ.) EtM α 297 **278** (πλ.) Hsch. π 2419

264 (= 91, θ 183) del. Wolf: habent 28 454 Ω **267** κατιόντα Z Ω*: προσ- B **269** δνοφερὴ Z Ω: ζοφερὴ G[2γρ] (et ApS 81.4 si huc spectat): στυγερὴ t ἥμεας Von der Mühll: ἡμέας fere 28 Ω **270** λάθον … ἀπούρας 28 sch Ω*: λαθὼν … ἀπηύρων F N **271** om. 28 G (homoearchon?) **273** ληΐδα Ar Ω*, λήϊα F: ἤϊα Arph **274** με κέλευσα N ἐφέσσαι Ar 28 Z Ω: †ἀποφάσσαι (ἀφέσσαι Cobet) Rhi **276** ἤτοί σφεας Hdn: ἤτοι σφέας Ω **279** προερέσ(σ)αμεν “αἱ πᾶσαι” Z[λ] G H P N: προερύσ(σ)- (nov. Did) H[s] Ω*. – cf. ad ι 73 ἥμιν Hdn H[a] P M U[a]: ἡμῖν Ω* **282** ἐπέλ(λ)αβε Z Ω*: ὑπέλλαβε G: ὑπή|||λυθε N: ἐπήλυθε Eust.

κάτθεσαν, ἔνθά περ αὐτὸς ἐπὶ ψαμάθοισιν ἐκείμην.
οἳ δ' ἐς Σιδονίην εὖ ναιομένην ἀναβάντες
ᾤχοντ'· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ."
 ὣς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
χειρί τέ μιν κατέρεξε· δέμας δ' ἤϊκτο γυναικί
{καλῆι τε μεγάλῃι τε καὶ ἀγλαὰ ἔργα ἰδυίῃι}·
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 "κερδαλέος κ' εἴη καὶ ἐπίκλοπος, ὅς σε παρέλθοι
ἐν πάντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.
σχέτλιε, ποικιλομῆτα, δόλων ἆτ', οὐκ ἄρ' ἔμελλες
οὐδ' ἐν σῆι περ ἐὼν γαίῃι λήξειν ἀπατάων
μύθων τε κλοπίων, οἵ τοι πεδόθεν φίλοι εἰσίν;
ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, εἰδότες ἄμφω
κέρδε', ἐπεὶ σὺ μέν ἐσσι βροτῶν ὄχ' ἄριστος ἁπάντων
βουλῆι καὶ μύθοισιν, ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι θεοῖσιν
μήτι τε κλέομαι καὶ κέρδεσιν· οὐδὲ σύ γ' ἔγνως
Παλλάδ' Ἀθηναίην, κούρην Διός, ἥ τέ τοι αἰεί
ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταμαι ἠδὲ φυλάσσω,
καὶ δέ σε Φαιήκεσσι φίλον πάντεσσιν ἔθηκα.
νῦν αὖ δεῦρ' ἱκόμην, ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὑφήνω
χρήματά τε κρύψω, ὅσα τοι Φαίηκες ἀγαυοί
ὤπασαν οἴκαδ' ἰόντι ἐμῆι βουλῆι τε νόωι τε,
εἴπω θ' ὅσσα τοι αἶσα δόμοις ἔνι ποιητοῖσιν
κήδε' ἀνασχέσθαι. σὺ δὲ τετλάμεναι καὶ ἀνάγκηι,
μηδέ τωι ἐκφάσθαι μήτ' ἀνδρῶν μήτε γυναικῶν,
πάντων, οὕνεκ' ἄρ' ἦλθες ἀλώμενος, ἀλλὰ σιωπῆι

288b–**289**a (= π 157b–158a) ApS 148.26 **288**b EtM 423.56 **291** EtG 183 M. **293** Eudoc. 1700; **293**a Hdn ad A 540; Choer. in Thd. i.388.27 **295** (πλοκίων) Hsch. π 2616 **297** (ἐπεὶ –)–**298**a Porph. ad ε 182 **298** (ἐν –)–**299** (– κέρ.) Hclt. Alleg. 54.3 **299** (– κέρ.) Procl. in Tim. i.168.13; (κλ.) Hsch. κ 2925; (οὐδὲ –)–**300**a sch H 75c[1] **301** (– παρ.) (cf. K 279) Plut. Mor. 580c; Max. Tyr. 4.8, 26.8 **306**b ApD Adv. 136.15, Coni. 233.12; Choer. in Thd. i.392.23; Ἐκλ. AO ii.444.15 **308** Eudoc. 917

289 (= π 158) add. 28 sch Ω* Tz Eust.: abest ab 455 G P. – cf. υ 31 **293** ἆτ' (sive ἄτ') 455 t Ω*: ἄ(ϝ)ατ' Knight (cf. ad Λ 430): ἄτερ quidam ap. sch **295** κλοπίων 28 Z Ω* Eust.^{γρ}: πλοκίων t Eust. **296** εἰδότε G H P U **300** αἰεί Ω: ἄγχι H^{γρ} **304** κτήματά H^{a} P; cf. ad 120 **306** θ' G F N: δ' Ω* **307** ἀνασχέσθαι Ω* M^{s}: ἀναπλῆσαι (cf. ε 207) M Eust.

πάσχειν ἄλγεα πολλά, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν."
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
"ἀργαλέον σε, θεά, γνῶναι βροτῶι ἀντιάσαντι
καὶ μάλ' ἐπισταμένωι· σὲ γὰρ αὐτὴν παντὶ ἐΐσκεις.
τοῦτο δ' ἐγὼν εὖ οἶδ', ὅτι μοι πάρος ἠπίη ἦσθα,
εἶος ἐνὶ Τροίηι πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν.
αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν,
βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιούς,
οὔ σ' ἔτ' ἔπειτα ἴδον, κούρη Διός, οὐδ' ἐνόησα
νηὸς ἐμῆς ἐπιβᾶσαν, ὅπως τί μοι ἄλγος ἀλάλκοις,
ἀλλ' αἰεὶ φρεσὶν ἧισιν ἔχων δεδαϊγμένον ἦτορ
ἠλώμην, εἵως με θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
πρίν γ' ὅτε Φαιήκων ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμωι
θάρσυνάς τ' ἐπέεσσι καὶ ἐς πόλιν ἤγαγες αὐτή.
νῦν δέ σε πρὸς πατρὸς γουνάζομαι – οὐ γὰρ ὀΐω
ἥκειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, ἀλλά τιν' ἄλλην
γαῖαν ἀναστρέφομαι· σὲ δὲ κερτομέουσαν ὀΐω
ταῦτ' ἀγορευέμεναι, ἵν' ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσῃς –
εἰπέ μοι εἰ ἐτεόν γε φίλην ἐς πατρίδ' ἱκάνω."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
"αἰεί τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
τώ σε καὶ οὐ δύναμαι προλιπεῖν δύστηνον ἐόντα,
οὕνεκ' ἐπητής ἐσσι καὶ ἀγχίνοος καὶ ἐχέφρων.
ἀσπασίως γάρ κ' ἄλλος ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
ἵετ' ἐνὶ μεγάροις ἰδέειν παῖδάς τ' ἄλοχόν τε·

310 Cent. Par. 44.89; **310**b ApS 160.35 **313**b ApD Synt. 193.4, 194.9, 203.9, Pron. 45.14 **316–316*a*** cf. Strab. 13.1.41; (Πρ. –)–**316*a*** (βουλῆι) Philod. De bono rege xxxiv 30 **320**a id. Synt. 272.11, Pron. 109.21 **330** Gal. De plac. Hipp. et Plat. 3.2.19 **331–332** Eudoc. 897–898 **331** Plut. Mor. 482a; (– πρ.) + **332** (– ἀγχ.) sch κ 277; **331**a sch[D] A 299; (δ. –)–**332** Porph. ad ε 182 **332** ApS 72.4; Plut. Mor. 30f; Iul. Or. 8.250c; Eudoc. 887; cf. Aristid. Or. 46.39; **332**a EtM 356.45; (ἐπ.) Hsch. ε 4603

315 εἶος Hermann: ἕως G F P N: εἵως Ω* ἐνὶ Ω*: ἐν H U: ὅτε ἐν P **318** σ' ἔτ' N U Eust.: σέ γ' G F B: σ' H P M. – cf. ad β 275 **320–323** ath. Ar **325** ἥκειν Ω* (cf. E 478): ἵκειν (Bekker) U[a]? **327** ἠπεροπεύσῃ(ι)ς Ω* M[s]: -εύῃ(ι)ς 28 H[s] M U **331** τῶ σε καὶ fere t* Ω: τούνεκά σ' Plut. **332** ἐπητής Ar Hdn Eust.: parox. Z Ω*, nov. Eust. ἐσσι tt* G[c] M Eust., ʽἐσσι P: τ' ἐσσι Eudoc. Ω* **333–338** ath. Ar

σοὶ δ' οὔ πω φίλον ἐστὶ δαήμεναι οὐδὲ πυθέσθαι,
πρίν γ' ἔτι σῆς ἀλόχου πειρήσεαι, ἥ τέ τοι αὔτως
ἧσται ἐνὶ μεγάροισιν, ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεί
φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἤματα δάκρυ χεούσηι.
αὐτὰρ ἐγὼ τὸ μὲν οὔ ποτ' ἀπίστεον, ἀλλ' ἐνὶ θυμῶι
ἤιδε', ὃ νοστήσεις ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους·
ἀλλά τοι οὐκ ἐθέλησα Ποσειδάωνι μάχεσθαι
πατροκασιγνήτωι, ὅς τοι κότον ἔνθετο θυμῶι,
χωόμενος ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.
ἀλλ' ἄγε τοι δείξω Ἰθάκης ἕδος, ὄφρα πεποίθηις.
Φόρκυνος μὲν ὅδ' ἐστὶ λιμήν, ἁλίοιο γέροντος,
ἥδε δ' ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·
τοῦτο δέ τοι σπέος εὐρὺ κατηρεφές, ἔνθα σὺ πολλάς
ἔρδεσκες Νύμφηισι τεληέσσας ἑκατόμβας·
τοῦτο δὲ Νήριτόν ἐστιν ὄρος καταειμένον ὕληι."
ὣς εἰποῦσα θεὰ σκέδασ' ἠέρα, εἴσατο δὲ χθών·
γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
χαίρων ἧι γαίηι, κύσε δὲ ζείδωρον ἄρουραν.
αὐτίκα δὲ Νύμφηις ἠρήσατο χεῖρας ἀνασχών·
"Νύμφαι νηϊάδες, κοῦραι Διός, οὔ ποτ' ἐγώ γε
ὄψεσθ' ὔμμ' ἐφάμην· νῦν δ' εὐχωλῆις ἀγανῆισιν
χαίρετ'· ἀτὰρ καὶ δῶρα διδώσομεν, ὡς τὸ πάρος περ,
αἴ κεν ἐᾶι πρόφρων με Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη
αὐτόν τε ζώειν καί μοι φίλον υἱὸν ἀέξηι."
τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

341 sch Φ 469c^{1} **344** (– ἕδ.) sch ν 352 **345** Polyb. Fig. 109.6; (– λ.) sch ν 352 **346** Orio ap. EtG μ 29 (210 M.) **351** Porph. ad α 186; (κ. ὕ.) EtG 179 M. **358** (ἀτὰρ – διδ.) Macr. GL v.610.39; EtM 272.48

336 γ' om. N τέ Ω*: δέ G^{a} **338** δακρυχεούση(ι) Ω: divisit Bekker **339** εγω γε με[ν w1 **342** κότον G H^{γρ} M U Tz: χόλον 86 456 Ω*: utrumque nov. Eust. **346** τανύφυλλος 86 t^{B} Ω*: τανί- H M B, ταννί- t^{A}: τανυσί- N: μανέ- Zen teste t (cod. B: μενέφυλος A), cf. ad 102 **347–348** ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον ἠεροειδές, | ἱρὸν Νυμφάων αἳ νηϊάδες καλέονται (= 103–104) add. 457 G^{c} H P M B: absunt ab 28 86 Ω*, deesse in libris aliquot notat Eust. **349** εὐρὺ Ω* H^{γρ}: ἐστὶ 28 H P U Eust. **358** διδώσομεν Arph Ar tt Ω: παρέξομεν ci. Arph formam improbans, cf. ad Ω 425 **359** κεν ἐᾶ(ι) 457 Ω: κ' ἐάαι Bentley, cf. ad λ 147 **360** ἀέξη(ι) G H^{a} P M Eust.: -ει Z F H^{c} B U: -ειν H^{γρ} N

“θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
ἀλλ’ ἄγε, χρήματα μὲν μυχῷι ἄντρου θεσπεσίοιο
θείομεν αὐτίκα νῦν, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνηι·
αὐτοὶ δὲ φραζώμεθ’ ὅπως ὄχ’ ἄριστα γένηται.”
ὣς εἰποῦσα θεὰ δῦνε σπέος ἠεροειδές,
μαιομένη κευθμῶνας ἀνὰ σπέος· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
ἄσσον πάντ’ ἐφόρει, χρυσὸν καὶ ἀτειρέα χαλκόν
εἵματά τ’ εὐποίητα, τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν.
καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκε, λίθον δ’ ἐπέθηκε θύρῃσιν
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο.
τὼ δὲ καθεζομένω ἱερῆς παρὰ πυθμέν’ ἐλαίης
φραζέσθην μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὄλεθρον.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν’ Ὀδυσσεῦ,
φράζε’ ὅπως μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσεις,
οἳ δή τοι τρίετες μέγαρον κάτα κοιρανέουσιν,
μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἕδνα διδόντες.
ἣ δὲ σὸν αἰεὶ νόστον ὀδυρομένη κατὰ θυμόν
πάντας μέν ῥ’ ἔλπει, καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἑκάστωι,
ἀγγελίας προϊεῖσα, νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾶι.”
τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο
φθείσεσθαι κακὸν οἶτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔμελλον,
εἰ μή μοι σὺ ἕκαστα, θεά, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ’ ἄγε μῆτιν ὕφηνον, ὅπως ἀποτείσομαι αὐτούς·
πὰρ δέ μοι αὐτὴ στῆθι, μένος πολυθαρσὲς ἐνεῖσα,
οἷον ὅτε Τροίης λύομεν λιπαρὰ κρήδεμνα.

366b Orio 141.34 (Philox. fr. 143) **367**a Melet. Nat. hom. 10.3; Epm. α 246; EtG 210 M. **383** (ἦ –)–**385** sch ν 333–338

362 μή τοι 457 Ω* (μοι N): μηδέ τι Eust. **363** ἀλλ’ ἄγε [457] H P U: ἀλλὰ Ω* **364** περ τάδε τοι 457 Ω: τοι τάδε περ r. – cf. ad Ω 382 **365** ὄχ’ ἄριστα γένηται Ω* Hγρ: ἔσται τάδε ἔργα (= ρ 274) H P B **366** δῦνε 457 t Ω*: δῦν’ ἐς M **376** φράζε’ fere Knight: φράζευ Ω (υ post insertum in M) praeter H P B, qui φράζεο νῦν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὄλεθρον (ex 373) **384** φθείσεσθαι F: φθίσ- [86] t Ω*: πείσ- Hγρ **386** ἀποτείσομαι Fick: ἀποτίσ- Z Ω **387** δ’ ἐμοὶ H P U

αἴ κέ μοι ὣς μεμαυῖα παρασταίης, Γλαυκῶπι,
καί κε τριηκοσίοισιν ἐγὼν ἄνδρεσσι μαχοίμην
σὺν σοί, πότνα θεά, ὅτε μοι πρόφρασσ' ἐπαρήγοις."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
"καὶ λίην τοι ἐγώ γε παρέσσομαι, οὐδέ με λήσεις,
ὁππότε κεν δὴ ταῦτα πενώμεθα· καί τιν' ὀΐω
αἵματί τ' ἐγκεφάλωι τε παλαξέμεν ἄσπετον οὖδας
ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.
ἀλλ' ἄγε σ' ἄγνωτον τεύξω πάντεσσι βροτοῖσιν·
κάρψω μὲν χρόα καλὸν ἐπὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω τρίχας, ἀμφὶ δὲ λαῖφος
ἕσσω, ὅ κε στυγέηισιν ἰδὼν ἄνθρωπος ἔχοντα,
κνυζώσω δέ τοι ὄσσε πάρος περικαλλέ' ἐόντε,
ὡς ἂν ἀεικέλιος πᾶσι μνηστῆρσι φανήηις
σῆι τ' ἀλόχωι καὶ παιδί, τὸν ἐν μεγάροισιν ἔλειπες.
αὐτὸς δὲ πρώτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος, ὁμῶς δέ τοι ἤπια οἶδεν
παῖδά τε σὸν φιλέει καὶ ἐχέφρονα Πηνελόπειαν.
δήεις τόν γε σύεσσι παρήμενον· αἳ δὲ νέμονται
πὰρ Κόρακος πέτρηι ἐπί τε κρήνηι Ἀρεθούσηι,
ἔσθουσαι βάλανον μενοεικέα καὶ μέλαν ὕδωρ
πίνουσαι, τά θ' ὕεσσι τρέφει τεθαλυῖαν ἀλοιφήν.

389 Prisc. Inst. 18.125, 176 **398**a ApS 95.13 **399** (– τρ.) Porph. ad π 176; (λ.) cf. ApS 106.31; Hsch. λ 174 **401** Hdn i.444.27; Epm. κ 125; (– πάρ.) Orio 90.21; (κν.) Hsch. κ 3150; (ὄσσε –) EtM 664.1; **401**b EtGud 331.54 Stz. **403** Epm. in A 2 B[1] **405**a sch Theoc. 8.6b; **405**b Hdn ad O 209 **407–408**a sch Ar. Av. 13b; Eren. 163 (Nickau ad [Ammon.] Diff. 448) **407** (– παρ.) Hdn ii.949.6; EtGud 354.22 Stf.; sch Z 25b; **407**a sch θ 352; EtG 259 M.; EtGud 351.21 Stf.; (σ. π.) sch A 222d, β 238a **408** St. Byz. α 410; sch Theoc. 1.117c; (Κ. π.) ApD Synt. 233.4; Hsch. κ 3578; St. Byz. κ 155; (Ἀρ.) ApS 44.25; Hsch. α 7107, cf. κ 3578 **409–410** Eudoc. 962–963

389 lepidius esset αἴ κέ μοι ὥς, Γλαυκῶπι, παρασταίης μεμαυῖα (cf. Θ 420) **390** "ὑπονοεῖται ὁ στίχος" **396** om. 28, negl. Eust.; cf. ad 428 **397** ἄγνωτον Nauck: -στον 28 Z Ω **398–401** ath. Ar **398** ἐπὶ 458 G: ἐνὶ Ω*. – cf. ad 430 **400** ita 28 458 Ω: στυγέει τις ἰδὼν ἄνθρωπον Eust.[γρ] **401** ἐόντε (= 433) tt Ω*: -ντα G[a] P[a]: -ντες U **402** φανήηις Schaefer: -είης Ω **405** ἐπίουρος cf. ad N 450 **408** ἐπί 458 tt* Ω: παρά Epm. κρήνη(ι) Ἀρεθούση(ι) 458 tt sch Z Ω: κρήνης μελανύδρου Crates ap. sch-Theoc.

ἔνθα μένειν καὶ πάντα παρήμενος ἐξερέεσθαι,
ὄφρ’ ἂν ἐγὼν ἔλθω Σπάρτην ἐς καλλιγύναικα
Τηλέμαχον καλέουσα, τεὸν φίλον υἱόν, Ὀδυσσεῦ,
ὅς τοι ἐς εὐρύχορον Λακεδαίμονα πὰρ Μενέλαον
ᾤχετο πευσόμενος μετὰ σὸν κλέος, εἴ που ἔτ’ εἴης.”
τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“τίπτε ταρ οὔ οἱ ἔειπες, ἐνὶ φρεσὶ πάντ’ εἰδυῖα;
ἦ ἵνα που καὶ κεῖνος ἀλώμενος ἄλγεα πάσχηι
πόντον ἐπ’ ἀτρύγετον, βίοτον δέ οἱ ἄλλοι ἔδωσιν;”
τὸν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“μὴ δή τοι κεῖνός γε λίην ἐνθύμιος ἔστω.
αὐτή μιν πόμπευον, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο
κεῖσ’ ἐλθών· ἀτὰρ οὔ τιν’ ἔχει πόνον, ἀλλὰ ἕκηλος
ἧσται ἐν Ἀτρείδαο δόμοις, παρὰ δ’ ἄσπετα κεῖται.
ἦ μέν μιν λοχόωσι νέοι σὺν νηῒ μελαίνηι
ἱέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
ἀλλὰ τά γ’ οὐκ ὀΐω· πρὶν καί τινα γαῖα καθέξει
ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.”
ὣς ἄρα μιν φαμένη ῥάβδωι ἐπεμάσσατ’ Ἀθήνη.
κάρψε μέν οἱ χρόα καλὸν ἐπὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
ξανθὰς δ’ ἐκ κεφαλῆς ὄλεσε τρίχας, ἀμφὶ δὲ δέρμα
πάντεσσιν μελέεσσι παλαιοῦ θῆκε γέροντος,
κνύζωσεν δέ οἱ ὄσσε πάρος περικαλλέ’ ἐόντε·
ἀμφὶ δέ μιν ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,

414 (εὐρ. Λ.) sch θ 260 **415** Porph. Hom. 99.4 Sod. et ad β 152 **419**b Plut. Mor. 22e; Porph. ad X 431 **423** (ἀτὰρ – π.) sch O 235 **430–432** Favor. fr. 13 Amato **431** (– τρ.) sch σ 355 **434–438** [Diog.] Epist. 7.2 p.237 H.

414 πὰρ H B N U: πρὸς Ω* **415** εἴ t Ω*: ἤν H P B **417** τ’ ἂρ H P B N, ταρ dedi (cf. Λ 656): γὰρ Ω* **418** καὶ κεῖνος F M U: κἀκ- Ω* **419** οἱ Ω*: μοι Plut.: τοι Porph. G ἔδωσιν M Eust.: ἔδουσι(ν) tt Ω* **423** πόνον 459 Z Ω: μόρον M[γρ] **427** παρέξει H[γρ] **428** (= ο 32) om. H Eust.: habent 28 458 459 460 Ω*. – cf. ad 396 **430** κάρψε μέν οἱ [458] t Ω: κάρψεν μὲν Bekker, cf. 398: κάρψέν οἱ Hermann Orph. 779 ἐπὶ 28 459 t H B U: ἐνὶ H[s] Ω*. – cf. ad 398 **434** ita 28 458 Ω: φᾶρος μέν οἱ πρῶτα χιτῶνά τε εἵματ’ ἔδωκε t

ῥωγαλέα ῥυπόωντα, κακῶι μεμορυγμένα καπνῶι·
ἀμφὶ δέ μιν μέγα δέρμα ταχείης ἕσσ' ἐλάφοιο,
ψιλόν· δῶκε δέ οἱ σκῆπτρον καὶ ἀεικέα πήρην,
πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.
    τώ γ' ὣς βουλεύσαντε διέτμαγεν· ἣ μὲν ἔπειτα
ἐς Λακεδαίμονα δῖαν ἔβη μετὰ παῖδ' Ὀδυσῆος,
ξ αὐτὰρ ὃ ἐκ λιμένος προσέβη τρηχεῖαν ἀταρπόν
χῶρον ἀν' ὑλήεντα δι' ἄκριας, ἧι οἱ Ἀθήνη
πέφραδε δῖον ὑφορβόν, ὅ οἱ βιότοιο μάλιστα
κήδετο οἰκήων οὓς κτήσατο δῖος Ὀδυσσεύς.
τὸν δ' ἄρ' ἐνὶ προδόμωι ηὗρ' ἥμενον, ἔνθά οἱ αὐλή
ὑψηλὴ δέδμητο περισκέπτωι ἐνὶ χώρωι,
καλή τε μεγάλη τε, περίδρομος, ἥν ῥα συβώτης
αὐτὸς δείμαθ' ὕεσσιν ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
νόσφιν δεσποίνης καὶ Λαέρταο γέροντος,
ῥυτοῖσιν λάεσσι καὶ ἐθρίγκωσεν ἀχέρδωι·
σταυροὺς δ' ἐκτὸς ἔλασσε διαμπερὲς ἔνθα καὶ ἔνθα
πυκνοὺς καὶ θαμέας, τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσσας·
ἔντοσθεν δ' αὐλῆς συφεοὺς δυοκαίδεκα ποίει
πλησίον ἀλλήλων, εὐνὰς συσίν· ἐν δὲ ἑκάστωι

435 Porph. Hom. 72.5 Sod.; (ῥωγ.) ApS 139.31; Hsch. ρ 554; (μ. κ.) ApS 111.5; (μ.) Hsch. μ 818; Phot. Lex. μ 652 (Paus. Att. μ 32); Suda μ 1343 **438**b Porph. Hom. 60.12 Sod. **439–440** sch ο 1 **ξ 1–7** (– π.) D.H. Comp. 217–218 **1** Cent. Par. 34.2; **1**b Hermog. Id. 229.10 R.; (τρ. –)–**2**a Strab. 10.2.12; (τρ. ἀτ.) ApS 46.6 **4** [Ammon.] Diff. 343; Hsch. ο 245; Epm. in A 56a^{2}; EtGud 318.53 Stz. **6**b cf. ad α 426 **9**a sch DThr 258.17 **10**a ApS 139.19; EtM 707.4; **10**b ApS 49.31; Hsch. α 8843 **11** cf. Eudoc. 1874 **12** (θ.) Hsch. θ 77; (μ. δρ.) id. μ 651 **14** (– σ.) ApS 79.4

435 ῥωγαλέα tt* Ω: λευγαλέα [Diog.] ῥυπόωντα tt Ω*: -όεντα F Eust., -ώεντα U. – cf. ad ζ 8 μεμορυγμένα 458 tt* Z Ω*: -χμένα 28 Hsch. Phot./Suda M^{a}? U Eust.^{γρ} **436** om. 458 **439** διέτμαγεν 28 t Ω*: -γον H^{s} M B Eust. – cf. ad A 531 **ξ 1** ὃ vel ὁ t* Ω*: ὅ γ' Dion. M. – cf. ad N 399 **2** ἧ(ι) Ω: οἷ t Tz **5** ηὗρ' van Leeuwen: εὗρ' t Ω **6** περισκέπτω(ι) ἐνὶ χώρω(ι) Did (ἐν ὑπομνήματι ξ' Ὀδυσσείας, EtM 664.46 ex Oro) t Ω*: κατωρυχέεσσι λίθοισι (ex ι 185) N Eust.^{γρ} **8** δείμαθ' ὕεσσιν Ar 28 Ω*: δείματο οἶος (ex 450) Zen F **12** θαμέας 28 Ω*: μεγάλους (ex M 57) G, nov. Eust. μέλαν δρυὸς Arph (sive Ar) t Z Ω: μελάνδρυον fort. Crates cl. Aesch. fr. 251

πεντήκοντα σύες χαμαιευνάδες ἐρχατόωντο,
θήλειαι τοκάδες· τοὶ δ' ἄρσενες ἐκτὸς ἴαυον,
πολλὸν παυρότεροι· τοὺς γὰρ μινύθεσκον ἔδοντες
ἀντίθεοι μνηστῆρες, ἐπεὶ προΐαλλε συβώτης
αἰεὶ ζατρεφέων σιάλων τὸν ἄριστον ἁπάντων·
οἳ δὲ τριηκόσιοί τε καὶ ἑξήκοντα πέλοντο.
πὰρ δὲ κύνες θήρεσσιν ἐοικότες αἰὲν ἴαυον
τέσσαρες, οὓς ἔθρεψε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
αὐτὸς δ' ἀμφὶ πόδεσσιν ἑοῖς ἀράρισκε πέδιλα,
τάμνων δέρμα βόειον ἐϋχροές· οἳ δὲ δὴ ἄλλοι
ᾤχοντ' ἄλλυδις ἄλλος ἅμ' ἀγρομένοισι σύεσσιν,
οἱ τρεῖς· τὸν δὲ τέταρτον ἀποπροέηκε πόλινδε
σῦν ἀγέμεν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκηι,
ὄφρ' ἱερεύσαντες κρειῶν κορεσαίατο θυμόν.
    ἐξαπίνης δ' Ὀδυσῆα ἴδον κύνες ὑλακόμωροι·
οἳ μὲν κεκλήγοντες ἐπέδραμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
ἕζετο κερδοσύνη, σκῆπτρον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
ἔνθά κεν ὧι πὰρ σταθμῶι ἀεικέλιον πάθεν ἄλγος,
ἀλλὰ συβώτης ὦκα ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπών
ἔσσυτ' ἀνὰ πρόθυρον, σκῦτος δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
τοὺς μὲν ὁμοκλήσας σεῦεν κύνας ἄλλυδις ἄλλον
πυκνῆισιν λιθάδεσσιν· ὃ δὲ προσέειπεν ἄνακτα·
    "ὦ γέρον, ἦ ὀλίγου σε κύνες διεδηλήσαντο
ἐξαπίνης, καί κέν μοι ἐλεγχείην κατέχευας.

15 (σ. –) sch DThr 350.8; (ἐ.) cf. Hsch. ε 6126 **17**a Epm. π 34; EtM 693.29; sch DThr 537.36 **18**b sch Aesch. Cho. 22 **19** (– σ.) sch I 208a **20** Eudoc. 2094 **22**b sch δ 22g[1] **23** (ἀρ.) ApS 44.12; Hsch. α 6968 **24** (δ. ἐϋ.) sch N 191e **29** (ὑλ.) ApS 157.22; Hsch. υ 144; sch Ξ 479a **30–31** Plut. Mor. 970f **31** Antig. Caryst. 28 **32**a sch Σ 589b **34** (σκ.) ApS 142.31; Hsch. σ 1202 **36**b ApD Pron. 6.5, Adv. 203.33; Epm. τ 58; (ὃ δὲ πρ.) ApD Pron. 8.21, 56.19

16 τοὶ 12 28 Ω*: οἱ H^a P M B **20** susp. Zen **21** αἰὲν 12 Ω*: ἐκτὸς (ex 16) N Eust. **22** susp. Callistr τεσσ[28; cf. Il. praef. xxxv **24** τάμνων 28 Ω*: τέμ- H P B^c ἐϋχροὲς fere t Ω*: ἐΰχροον H^c B U^s **25** ἀγρομένοισιν ὕεσσιν N Eust. **26** ἐπὶ προέηκε P **28** θυμόν Z Ω* H^s: -ῶι H **30** κεκλήγοντες Ar^a t Ω*: -γῶτες Ar^b H^{γρ}: -γότες G B. – cf. ad μ 256 **31** ἔκπεσε tt Z Ω*: ἔκβαλε G **32** πὰρ t Eust.: παρὰ Ω* **35** ὁμοκλήσας G P: ὁμ- Ω*. – v. Il. praef. xviii ἄλλον Ar M U: -η(ι) (nov. Did) Ω*: -ος H (o p.c.) **36** λιθάδεσσιν Ω: λιθάκεσσιν Aratum (1112) legisse ci. Maass, cf. ad ψ 193 et Wilamowitz Heimk. 17 n.3

καὶ δέ μοι ἄλλα θεοὶ δόσαν ἄλγεά τε στοναχάς τε·
ἀντιθέου γὰρ ἄνακτος ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
ἧμαι, ἄλλοισιν δὲ σύας σιάλους ἀτιτάλλω
ἔδμεναι· αὐτὰρ κεῖνος ἐελδόμενός που ἐδωδῆς
πλάζετ' ἐπ' ἀλλοθρόων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε,
εἴ που ἔτι ζώει καὶ ὁρᾶι φάος ἠελίοιο.
ἀλλ' ἕπεο, κλισίηνδ' ἴομεν, γέρον, ὄφρα καὶ αὐτός
σίτου καὶ οἴνοιο κορεσσάμενος κατὰ θυμόν
εἴπηις ὁππόθεν ἐσσὶ καὶ ὁππόσα κήδε' ἀνέτλης."
ὣς εἰπὼν κλισίηνδ' ἡγήσατο δῖος ὑφορβός,
εἷσεν δ' εἰσαγαγών· ῥῶπας δ' ὑπέχευε δασείας,
ἐστόρεσεν δ' ἐπὶ δέρμα ἰονθάδος ἀγρίου αἰγός
αὐτοῦ ἐνεύναιον, μέγα καὶ δασύ. χαῖρε δ' Ὀδυσσεύς
ὅττί μιν ὣς ὑπέδεκτο, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
"Ζεύς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
ὅττι μάλιστ' ἐθέλεις, ὅτι με πρόφρων ὑπέδεξο."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
"ξεῖν', οὔ μοι θέμις ἔστ', οὐδ' εἰ κακίων σέθεν ἔλθοι,
ξεῖνον ἀτιμῆσαι· πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες
ξεῖνοί τε πτωχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε
γίνεται ἡμετέρη· ἣ γὰρ δμώων δίκη ἐστίν,
αἰεὶ δειδιότων, ὅτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες
οἱ νέοι. ἦ γὰρ τοῦ γε θεοὶ κατὰ νόστον ἔδησαν,
ὅς κεν ἔμ' ἐνδυκέως ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὄπασσεν,
οἷά τε ὧι οἰκῆϊ ἄναξ εὔθυμος ἔδωκεν,
οἶκόν τε κλῆρόν τε πολυμνήστην τε γυναῖκα,

49b EtG 263 M. **50** (δ. –) sch K 75a; (ἰ. αἰ.) Hsch. ι 746; (ἰ.) ApS 91.30 **51** (ἐν. – πολύ) Hsch. ε 2964; (ἐν.) ApS 69.6; (δ.) Hsch. δ 305 **52**a Hdn AB 1143 **56–58** Iul. Epist. 49.431b; **56–58**a Arr. Epict. 3.11.4 **57**b–**58** Iul. Epist. fr. 291b

39 δ' ἐμοὶ N Eust. **42** κεῖνος 12 Ω*: ἐκεῖνος M **51** δασύ 28 87 sch Ω: πολύ t **54** μάλιστα θέλεις 87 461 ὅτι με (cf. 441) 87 Ω,]μοι 28: fort. ὅ τέ με vel ὅ τ' ἐμὲ ὑπέδεξο (cf. 52) 28 Ω* H^s: ὑπεδέξω H P **56** ἔλθοι 28 tt Ω*: -η(ι) H^s M^c B **60** ἐπικρατέωσιν 87 H M B U: -τέουσιν Ω* **64** ante 63 trai. Wolf, Bekker Hom. Bl. II 33: del. Schwartz 322

ὅς οἱ πολλὰ κάμησι, θεὸς δ᾿ ἐπὶ ἔργον ἀέξηι·
ὡς καὶ ἐμοὶ τόδε ἔργον ἀέξεται, ὧι ἐπιμίμνω.
τώ κέ με πόλλ᾿ ὤνησεν ἄναξ, εἰ αὐτόθ᾿ ἐγήρα·
ἀλλ᾿ ὄλεθ᾿, ὡς ὤφελλ᾿ Ἑλένης ἀπὸ φῦλον ὀλέσθαι
πρόχνυ, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ᾿ ἔλυσεν.
καὶ γὰρ κεῖνος ἔβη Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς
Ἴλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο."
ὣς εἰπὼν ζωστῆρι θοῶς συνέεργε χιτῶνα,
βῆ δ᾿ ἴμεν ἐς συφεούς, ὅθι ἔθνεα ἔρχατο χοίρων.
ἔνθεν ἑλὼν δύ᾿ ἔνεικε, καὶ ἀμφοτέρους ἱέρευσεν
ηὗσέ τε μίστυλλέν τε καὶ ἀμφ᾿ ὀβελοῖσιν ἔπειρεν.
ὀπτήσας δ᾿ ἄρα πάντα φέρων παρέθηκ᾿ Ὀδυσῆϊ
θέρμ᾿ αὐτοῖς ὀβελοῖσιν· ὁ δ᾿ ἄλφιτα λευκὰ πάλυνεν.
ἐν δ᾿ ἄρα κισσυβίωι κίρνη μελιηδέα οἶνον,
αὐτὸς δ᾿ ἀντίον ἷζεν, ἐποτρύνων δὲ προσηύδα·
"ἔσθιε νῦν, ὦ ξεῖνε, τά τε δμώεσσι πάρεστιν,
χοίρε᾿· ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσιν,
οὐκ ὄπιδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν οὐδ᾿ ἐλεητύν.
οὐ μὲν σχέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν,
ἀλλὰ δίκην τίουσι καὶ αἴσιμα ἔργ᾿ ἀνθρώπων.
καὶ μὲν δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι, οἵ τ᾿ ἐπὶ γαίης
ἀλλοτρίης βῶσιν καί σφι Ζεὺς ληΐδα δώηι,

67 (ὤν.) ApS 171.12; Hsch. ω 236 **68** (ὡς –)–**69** (πρ.) sch (Porph.?) β 52b; (ὡς –) ApS 165.32; sch Eur. Pho. 4; sch DThr 431.18 **69** Hsch. π 4091; sch^{rec} I 570; (– ἀνδ.) ApS 135.18 **75**a sch Ψ 33b **78** Cent. Par. 41.15 **80–81** Gal. in Hp. Acut. CMG V.9(1).347.19; sch Ar. Ach. 739a (> Suda δ 204); **80**b–**81** Ath. 375b **82** Cent. Par. 44.17; **82**a ApS 121.34; sch Pind. Isth. 3.7a; (ὄπ.) Hsch. o 999 **83–84** [Plut.] Hom. 2.118.1; Stob. 1.3.31; Orio Anth. 6.12

65 ἔπι Hdn †εὔμορφον ἀέξηι· οὕτως Ἀρίσταρχος sch^{H}: quid εὔμορφον huc faciat non liquet, videtur autem Ar ἀέξηι dedisse sicut Ω*: ἀέξει 87 G F M Eust. **67** εἰ 87 Ω: εἴ ⟨γ'⟩ Bérard: malim εἴ ⟨κ'⟩ αὐτόθ' ἐγήρα Ω*: αὐτόθι γῆρα G U, γήρα N **68** ὤφελ(λ)' 28 461 t* Z Ω*: ὄφελ' ApS sch-DThr M: ὄφελεν La Roche **70** κεῖνος Ω*, κείνος 461: ἐκεῖνος F **72** συνέεργε Z Ω: ἐπέεργε H^{γρ} **75** εὗσέ τε 12 G^{a}? Eust. (ηὗσέ van Leeuwen): εὗσε δὲ M^{c}: εὗσε(ν) 28 t Z Ω* μίστυλλέν [12] 28 Ω: μίστυλέν t **79** ἷζεν M$^{c?}$: ἵζεν fere Ω* **82** φρονέοντες 12 28 tt Ω: τρομέοντες M^{γρ}: utrumque Z. – cf. ad υ 215 **83** μὲν 28 Ω: γὰρ tt φιλέουσιν tt Ω*: ποθέουσιν G **86** σφι 12 Eust.: σφιν Ω* δώη(ι) G^{s} F H^{s} M B U: δοίη H P M^{s} N Eust.: δῶκεν G

πλησάμενοι δέ τε νῆας ἔβαν οἶκόνδε νέεσθαι,
καὶ μὲν τοῖς ὄπιδος κρατερὸν δέος ἐν φρεσὶ πίπτει.
οἵδε δέ τοι ἴσσασι, θεοῦ δέ τιν' ἔκλυον αὐδήν,
κείνου λυγρὸν ὄλεθρον, ὅ τ' οὐκ ἐθέλουσι δικαίως
μνᾶσθαι οὐδὲ νέεσθαι ἐπὶ σφέτερ', ἀλλὰ ἕκηλοι
κτήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἔπι φειδώ.
ὅσσαι γὰρ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐκ Διός εἰσιν,
οὔ ποθ' ἓν ἱρεύουσ' ἱερήϊον, οὐδὲ δύ' οἶα·
οἶνον δὲ φθινύθουσιν ὑπέρβιον ἐξαφύοντες.
ἦ γάρ οἱ ζωή γ' ἦν ἄσπετος· οὔ τινι τόσση
ἀνδρῶν ἡρώων, οὔτ' ἠπείροιο μελαίνης
οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης· οὐδὲ ξυνεείκοσι φωτῶν
ἔστ' ἄφενος τοσσοῦτον. ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω.
δώδεκ' ἐν ἠπείρωι ἀγέλαι· τόσα πώεα οἰῶν,
τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν
βόσκουσι ξεῖνοί τε καὶ αὐτοῦ βώτορες ἄνδρες.
ἐνθάδε τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν ἕνδεκα πάντα
ἐσχατιῆι βόσκοντ', ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄρονται.
τῶν αἰεί σφιν ἕκαστος ἐπ' ἤματι μῆλον ἀγινεῖ,
ζατρεφέων αἰγῶν ὅς τις φαίνηται ἄριστος.
αὐτὰρ ἐγὼ σῦς τάσδε φυλάσσω τε ῥύομαί τε,
καί σφι συῶν τὸν ἄριστον ἔΰ κρίνας ἀποπέμπω."
ὣς φάθ'· ὃ δ' ἐνδυκέως κρέα τ' ἤσθιε πῖνέ τε οἶνον

92a ApS 56.5; Hsch. δ 264 **93** A.P. 9.381.9 (cento) **95** Philox. fr. 478; Eudoc. 587; **95**a Epm. γ 44 et ad Α $251a^2$ **96** Porph. ad Χ 431; Eudoc. 537 **100** Strab. 10.2.10; sch υ 187; (– ἀγ.) EtM 434.4 **104** (ὄρ.) Hsch. ο 1285 **105** sch Heph. 320.20

87 νέεσθαι Ω*: ἕκαστος (ex ν 17) G **89** οἶδε Hdn δέ τοι M N^a: δέ τι sch Ω*, δ' ἔτι F ἴσσασι G H P^a: ἴσασι Ω* **91** fort. μνάασθ' (-εσθ' van Leeuwen), cf. α 39 **92** χρήματα t; cf. ad π 315 ὑπέρβιον (cf. 95) Ω*: -βιοι P οὐδ' ἔπι G F B M Eust., οὐδ' ἐπι vel ἐπὶ Ω*: οὐδ' ἔτι G^2, οὐδέ τι L: οὐκέτι $Eust.^{γρ}$. – cf. ad π 315 **94** ἱρεύουσ' N: ἱερ- Ω* οἶα Ω*: οἴω G^a? Eust. **95** ὑπέρβιον 28 t* (om. EtG) Ω: ἀκήριον $H^{γρ}$ cl. ρ 532 (cf. et ι 205) **96** οἱ tt Ω*: τοῦ H P B γ' om. tt P **98** οὐδὲ G H P U: οὔτε 28 Ω* **100** ἀγέλαι 28 Strab. Ω: -ας t* οἰῶν t* Ω: μήλων Strab. – cf. ad Λ 678 **101** (= Λ 679) om. M (rest. M^2), del. Bérard **103** ἐνθάδε nov. sch^H (διχῶς, = $Ar^{a/b}$?) H N^c: ἔνθα δέ Ω* **104** ἐσχατιῆ(ι) (nov. Did) Ω: -ιὴν Ar^{ab} **105** αἰεί Ω: ἕν γέ t (fort. recte, cf. α 339) **108** ἔΰ Ludwich: ἐΰ Ω

ἁρπαλέως ἀκέων, κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῆι,
καί οἱ πλησάμενος δῶκε σκύφος, ὧι περ ἔπινεν,
οἴνου ἐνίπλειον· ὃ δ’ ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῶι,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ὦ φίλε, τίς γάρ σε πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν,
ὧδε μάλ’ ἀφνειὸς καὶ καρτερὸς ὡς ἀγορεύεις;
φῆις δ’ αὐτὸν φθίσθαι Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς.
εἰπέ μοι, αἴ κέ ποθι γνώω τοιοῦτον ἐόντα.
Ζεὺς γάρ που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
εἴ κέ μιν ἀγγείλαιμι ἰδών· ἐπὶ πολλὰ δ’ ἀλήθην.”
τὸν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
“ὦ γέρον, οὔ τις κεῖνον ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
ἀγγέλλων πείσειε γυναῖκά τε καὶ φίλον υἱόν·
ἀλλ’ ἄλλως κομιδῆς κεχρημένοι ἄνδρες ἀλῆται
ψεύδοντ’, οὐδ’ ἐθέλουσιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
ὃς δέ κ’ ἀλητεύων Ἰθάκης ἐς δῆμον ἵκηται,
ἐλθὼν ἐς δέσποιναν ἐμὴν ἀπατήλια βάζει·
ἣ δ’ εὖ δεξαμένη φιλέει καὶ ἕκαστα μεταλλᾶι,
καί οἱ ὀδυρομένηι βλεφάρων ἄπο δάκρυα πίπτει,
ἣ θέμις ἐστὶ γυναικός, ἐπὴν πόσις ἄλλοθ’ ὄληται.
αἶψά κε καὶ σύ, γεραιέ, ἔπος παρατεκτήναιο,
εἴ τίς τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα δοίη.
τοῦ δ’ ἤδη μέλλουσι κύνες ταχέες τ’ οἰωνοί
ῥινὸν ἀπ’ ὀστεόφιν ἐρύσαι, ψυχὴ δὲ λέλοιπεν·
ἢ τόν γ’ ἐν πόντωι φάγον ἰχθύες, ὀστέα δ’ αὐτοῦ
κεῖται ἐπ’ ἠπείρου ψαμάθωι εἰλυμένα πολλῆι.
ὣς ὃ μὲν ἔνθ’ ἀπόλωλε, φίλοισι δὲ κήδε’ ὀπίσσω
πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τετεύχαται· οὐ γὰρ ἔτ’ ἄλλον

112 Ath. 498f **118** Eudoc. 1105 **125** ead. 112 **138** (οὐ –)–**141** ead. 829–832

111 εδ]ωδῆς 28 **112** πλησάμενος δ’ ἄρα οἱ t (quo teste item Arph et Ar) σκύφος Arph 28 F^{a}? H^{c} P M B: -ον Ar Ω* $Eust.^{γρ}$ (διχῶς sch^{H}) **115** τίς τάρ Cobet Misc. 322 σε πρίατο G F N U: σ’ ἐπρ- Ω* **119** τό γε G F M B: τόδε Ω* **122** ἐκεῖνον B Eust. **130** ἣ Eust.: ἤ P, ἦ Ω* ἐπὴν 28 g^{V} Ω*: ἐπεὶ G **131** γεραιὲ 28 Ω*: ξεῖνε G **132** ath. Diocles **134** ἐρύειν Z G $H^{γρ}$ B U **135** αὔτως Agar (cf. Ω 413)

ἤπιον ὧδε ἄνακτα κιχήσομαι, ὁππόσ' ἐπέλθω,
οὐδ' εἴ κεν πατρὸς καὶ μητέρος αὖτις ἵκωμαι
οἶκον, ὅθι πρῶτον γενόμην καί μ' ἔτρεφον αὐτοί.
οὐδέ νυ τῶν ἔτι τόσσον ὀδύρομαι, ἱέμενός περ
ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι ἐὼν ἐν πατρίδι γαίηι·
ἀλλά μ' Ὀδυσσῆος πόθος αἴνυται οἰχομένοιο.
τὸν μὲν ἐγών, ὦ ξεῖνε, καὶ οὐ παρεόντ' ὀνομάζειν
αἰδέομαι· περὶ γάρ μ' ἐφίλει καὶ κήδετο θυμῶι·
ἀλλά μιν ἠθεῖον καλέω καὶ νόσφιν ἐόντα."
τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
"ὦ φίλ', ἐπεὶ δὴ πάμπαν ἀναίνεαι, οὐδ' ἔτι φῆισθα
κεῖνον ἐλεύσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος,
ἀλλ' ἐγὼ οὐκ αὔτως μυθήσομαι, ἀλλὰ σὺν ὅρκωι,
ὡς νεῖται Ὀδυσεύς· εὐαγγέλιον δέ μοι ἔστω
αὐτίκ', ἐπεί κεν κεῖνος ἰὼν τὰ ἃ δώμαθ' ἵκηται·
πρὶν δέ κε, καὶ μάλα περ κεχρημένος, οὔ τι δεχοίμην.
ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύληισιν
γίνεται, ὃς πενίηι εἴκων ἀπατήλια βάζηι.
ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν ξενίη τε τράπεζα·
{ἱστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω·}
ἦ μέν τοι τάδε πάντα τελείεται ὡς ἀγορεύω.
τοῦδ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς·

144 (αἴ.) ApS 15.20; Hsch. α 2006 **145–146** Iambl. Vit. Pythag. 255 **146** (π. – κήδ.) EtM 664.22; (π. – φ.) ApS 129.12 **147** (– καλ.) sch X 229b **151** Cent. Par. 3.41 **152** id. 50.36; **152**b Epm. AO ii.364.11; EtG 132 M. **153** (τὰ ἃ δ.) Apio 210.11 **158** (Z. ξ. –)–**159**a sch O 36–37 **159** v. ad τ 304 **160** Eudoc. 426 **161** (= τ 306) [Ammon.] Diff. 170; sch Opp. H. 1.551; **161**a ApD Pron. 5.24; Hdn ad K 25; (λ.) ApS 109.11; Hsch. λ 1365

140 πατρὸς 28 Ω* (πρς̀ F M B): **πατέρος** t **142 νυ** F H P: **τι** G^{r} M N U Eust., **τοι** G^{s}: **ἄρα** H^{γρ} M^{γρ} B **ἱέμενός** H M^{γρ}: **ἀχνύμενός** (ex X 424) H^{γρ} Ω* **143** susp. La Roche, damn. Schwartz 322 **146 μ' ἐφίλει** tt* G F P M: **με φίλει** EtM g^{V} Ω* **θυμῶ(ι)** g^{V} Ω: **λίην** t **149 οὐδ' ἔτι** Voss Randgl. 63: **οὐδέ τι** Ω **152 μοι ἔστω** Cent. Ω: **τοι εἴη** tt* **153 κεῖνος** 28 Ω **154 ἕσσαι με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά** (cf. 132, π 79) add. M^{s}: abest ab 28 Ω **157 βάζηι** van Leeuwen (cf. I 312 sq.): **-ει** (ex 127?) Ω **158** ita 28 t Ω*: **ἴστω νῦν πρῶτα Ζεὺς ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης** G **159** (= ρ 156, τ 304) ath. Ar **160 τοι** t Ω*: **δὴ** G: †**τῆδε** H^{γρ} **ἀντὶ τοῦ οὕτως** (**τῆι** Buttmann). – cf. ad τ 305 **161 αὐτοῦ** tt* Ω: **αὖ τοῦ** Ptol Hdn

τοῦ μὲν φθίνοντος μηνός, τοῦ δ’ ἱσταμένοιο
οἴκαδε νοστήσει, καὶ τείσεται ὅς τις ἐκείνου
ἐνθάδ’ ἀτιμάζει ἄλοχον καὶ φαίδιμον υἱόν.”
τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
“ὦ γέρον, οὔτ’ ἄρ’ ἐγὼν εὐαγγέλιον τόδε τείσω
οὔτ’ Ὀδυσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται· ἀλλὰ ἕκηλος
πῖνε, καὶ ἄλλα πάρεξ μεμνεώμεθα, μηδέ με τούτων
μίμνησκ’· ἦ γὰρ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
ἄχνυται, ὁππότε τις μνήσηι κεδνοῖο ἄνακτος.
ἀλλ’ ἤτοι ὅρκον μὲν ἐάσομεν, αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
ἔλθοι, ὅπως μιν ἐγώ γ’ ἐθέλω καὶ Πηνελόπεια
Λαέρτης θ’ ὁ γέρων καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.
νῦν αὖ παιδὸς ἄλαστον ὀδύρομαι, ὃν τέκ’ Ὀδυσσεύς,
Τηλεμάχου· τὸν ἐπεὶ θρέψαν θεοὶ ἔρνεϊ ἶσον,
καί μιν ἔφην ἔσσεσθαι ἐν ἀνδράσιν οὔ τι χέρεια
πατρὸς ἑοῖο φίλοιο φρένας καὶ εἶδος ἀγητόν,
τὸν δέ τις ἀθανάτων βλάψε φρένας ἔνδον ἐΐσας
ἠέ τις ἀνθρώπων· ὃ δ’ ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουήν
ἐς Πύλον ἠγαθέην· τὸν δὲ μνηστῆρες ἀγαυοί
οἴκαδ’ ἰόντα λοχῶσιν, ὅπως ἀπὸ φῦλον ὄληται
νώνυμον ἐξ Ἰθάκης Ἀρκεισίου ἀντιθέοιο.
ἀλλ’ ἤτοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἤ κεν ἁλώηι
ἦ κε φύγηι καί κέν οἱ ὑπέρσχηι χεῖρα Κρονίων.

162 (= τ 307) Hclt. Alleg. 75.5; Plut. Sol. 25.4, Mor. 931f; [Plut.] Hom. 2.108.7; Poll. 1.63; Macr. Sat. 1.16.42; Cent. Par. 4.2 **168** (ἄ. π. μεμν.) Epm. π 187 **174** (– ὀδ.) Epm. α 284 **177**a ApS 70.17 **177** Eudoc. 94

162–164 susp. Ar **162** (= τ 307) om. P, hab. 28 Ω*; tt an huc spectent non constat **163** νοστήσει (cf. ο 177) G N Eust.: -ήσας (ex θ 102, 252?) Ω* τείσεται Fick: τίσ- Ω τις G F H P: κεν 28 Ω* **164** φαίδιμον 28 Ω*: νήπιον N **166** τείσω Fick: τίσω 28 Ω **168** πάρεξ F M: παρὲξ t Ω* μεμνεώμεθα dedi (cf. Hdt. 7.47.1 v.l.; Monro HG §81): μεμνώμεθα t Ω μ˻ε 28 Ω*: τι F (ἔτι Schwartz) **169–170** θυμὸς … ἄχνυται (cf. Ξ 38) G N Eust., -υται et H^{s}: θυμὸν … ἄχνυμαι Ω* **171** ὅρκον Ar Ω: κεῖνον (ex 183) Zen **174–184** ath. Ar u.v., quoniam in M obelis, in H siglo S ornati sunt **174** δ’ αὖ N ὀδυρόμενος στεναχίζω B **175** θεοὶ Οὐρανίωνες $G^{2γρ}$ **176** χέρεια Ar (cf. Δ 400, ubi v.l. χέρηα): χερείω (nov. Did) Z Ω **177** φρένας 28 t Ω*: δέμας B N Eust. **178** τὸν Ar F H^{a} P M: τοῦ M^{s} Ω* βλάψε Ω*, -εν 28: κλέψε (cf. Ξ 217) F^{a} **184** φύγη(ι) G^{s} H M Eust.: -οι Ω* ὑπέρσχη(ι) 28 Ω* (perisp. F): -σχοι G H^{s} B

ἀλλ’ ἄγε μοι σύ, γεραιέ, τὰ σ’ αὐτοῦ κήδε’ ἐνίσπες,
καί μοι τοῦτ’ ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ’ ἔϋ εἴδω·
τίς πόθεν εἶς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
ὁπποίης δ’ ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι ηὐχετόωντο;
οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ’ ἱκέσθαι.”
τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ’ ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
εἴη μὲν νῦν νῶϊν ἐπὶ χρόνον ἠμὲν ἐδωδὴ
ἠδὲ μέθυ γλυκερὸν κλισίης ἔντοσθεν ἐοῦσιν
δαίνυσθαι ἀκέοντ’, ἄλλοι δ’ ἐπὶ ἔργον ἕποιεν·
ῥηϊδίως κεν ἔπειτα καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἅπαντα
οὔ τι διαπρήξαιμι λέγων ἐμὰ κήδεα θυμοῦ,
ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
“ἐκ μὲν Κρητάων γένος εὔχομαι εὐρειάων,
ἀνέρος ἀφνειοῖο πάϊς· πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι
υἷες ἐνὶ μεγάρωι ἠμὲν τράφον ἠδ’ ἐγένοντο
γνήσιοι ἐξ ἀλόχου· ἐμὲ δ’ ὠνητὴ τέκε μήτηρ
παλλακίς, ἀλλά με ἶσον ἰθαγενέεσσιν ἐτίμα
Κάστωρ Ὑλακίδης, τοῦ ἐγὼ γένος εὔχομαι εἶναι,
ὃς τότ’ ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὣς τίετο δήμωι
ὄλβωι τε πλούτωι τε καὶ υἱάσι κυδαλίμοισιν.
ἀλλ’ ἤτοι τὸν κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι

188 v. ad α 171 **195** (ἀκ.) cf. ApS 20.25, Hsch. α 2325 **199** (– εὔ.) Hdn ad Β 498; (Κρ.) Arn ad γ 287; St. Byz. κ 217 **203** (ἀλλά –) Epm. α 283; Ἐκλ. AO ii.451.9; **203**b ApD Adv. 187.24 **204** (Ὑλ.) ApS 157.25; Hsch. υ 143 **206**a sch ν 42 **207–208** Cent. Par. 44.84–85

185 σ’ αὐτοῦ H, σαὐτοῦ P U: σαυτοῦ Ω* ἐνίσπες G H N, ἔνισπες P M: ἔνισπε Ω*. – cf. ad γ 101 **186** εὖ εἰδῶ Ω **187** πτόλις B **188** δ’ 28 Ω: cf. ad α 171 **189** ηὐχετ(άοντο) van Leeuwen: εὐχετόωντο Ω*: -όωνται G P U. – cf. ad α 172 **192** ταῦτα 28 Ω*: ξεῖνε G **195** δαίνυσθαι 28 G F M N: -σθαί τ’ Ω* αέκοντ’ 28 ἔργον G H^{s} P B U: ἔργα Ω* ἕποιεν Z Ω*: τράποιντο $M^{γρ}$ N $Eust.^{γρ}$ **201** υἷες ἐνὶ G N U Eust.: υἱέες ἐν Ω* τράφον Buttmann: -φεν Ω **202** ἀλόχου Ω*: -ων G H^{s} M^{s} B N: -οιο $H^{γρ}$ **203** ἰθαγενέεσ(σ)ιν tt (disertim) Ω*: ἰθαιγ- (deprec. Epm.) Z G F $Eust.^{γρ}$ **204** Κάστωρ Ar Ω: †Κάστωρ “ἡ ἐκ Μουσείου” teste Callistr (Κάστρων van Leeuwen) γένος 28 Ω: πάϊος $M^{γρ}$ (πάϊς voluit) **205** τότ’ G H^{s} B N Eust.: ποτ’ Ω* **206** †ἠνδαλίμοισι $H^{γρ}$

εἰς Ἀΐδαο δόμους· τοὶ δὲ ζωὴν ἐδάσαντο
παῖδες ὑπέρθυμοι καὶ ἐπὶ κλήρους ἐβάλοντο,
αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παῦρα δόσαν καὶ οἰκί’ ἔνειμαν.
ἠγαγόμην δὲ γυναῖκα πολυκλήρων ἀνθρώπων
εἵνεκ’ ἐμῆς ἀρετῆς, ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιος ἦα
οὐδὲ φυγοπτόλεμος· νῦν δ’ ἤδη πάντα λέλοιπεν.
ἀλλ’ ἔμπης καλάμην γέ σ’ οΐομαι εἰσορόωντα
γινώσκειν· ἦ γάρ με δύη ἔχει ἤλιθα πολλή.
ἦ μὲν δὴ θάρσός μοι Ἄρης τ’ ἔδοσαν καὶ Ἀθήνη
καὶ ῥηξηνορίην, ὁπότε κρίνοιμι λόχονδε
ἄνδρας ἀριστῆας, κακὰ δυσμενέεσσι φυτεύων·
οὔ ποτέ μοι θάνατον προτιόσσετο θυμὸς ἀγήνωρ,
ἀλλὰ πολὺ πρώτιστος ἐπάλμενος ἔγχει ἕλεσκον
ἀνδρῶν δυσμενέων ὅ τέ μοι εἴξειε πόδεσσιν.
τοῖος ἔα ἐν πολέμωι· ἔργον δέ μοι οὐ φίλον ἔσκεν
οὐδ’ οἰκωφελίη, ἥ τε τρέφει ἀγλαὰ τέκνα,
ἀλλά μοι αἰεὶ νῆες ἐπήρετμοι φίλαι ἦσαν
καὶ πόλεμοι καὶ ἄκοντες ἐΰξεστοι καὶ ὀϊστοί,
λυγρά, τά τ’ ἄλλοισίν γε καταρριγηλὰ πέλονται.
αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ’ ἔσκε τά που θεὸς ἐν φρεσὶ θῆκεν·
ἄλλος γάρ τ’ ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις.
“πρὶν μὲν γὰρ Τροίης ἐπιβήμεναι υἷας Ἀχαιῶν,

208b + **209**b sch O 498a; (ζω.) Hsch. ζ 224 **209** Eudoc. 1744; EtM 519.15 **211**a Epm. α 290 **212**b–**213**a Epm. in A 381[1]; (ἦα φυγ.) Choer. in Thd. ii.340.17; Epm. in A 593b; (φυγ.) Olymp. in Gorg. 9.29 W. **214–215** (γ.) ApS 94.30; (κ.) Arist. Rh. 1410b14; Hsch. κ 398 **215** (ἦ –) ApS 60.32; (δύη) Hsch. δ 2479 **216** [Hdn] Fig. 54; sch Y 138b; **216**a sch E 774 **219** Eudoc. 1962; (– μοι πρ. θ.) Porph. Hom. 98.4 Sod. **222–223**a Porph. Il. 83.25 Schr. (= sch θ 186) **222**a Hdn ad E 887d; Choer. in Thd. ii.340.4 **222**b–**225** Plut. Cato mai. 30.3; Favor. Exil. 13.2 **222**b–**223** ApS 138.26 **228** Clem. Str. 6.7.4; Sext. Pyrrh. 1.86, Math. 11.44; sch Pind. Ol. 8.70c, Nem. 7.79

209 καὶ ἐπὶ 28 tt* Ω: καὶ ἐνὶ Düntzer cl. Ψ 352: διὰ ⟨δὲ?⟩ EtM ἐβάλοντο Eudoc. Z Ω: ἐδάσαντο (ex 208) tt* **210** παῦρα δόσαν 28 Ω*: παῦρ’ ἔδοσαν H οἰκία νεῖμαν G (οἰκεῖα) N **214** εἰσορόωντα t Ω: -αασθαι 28 **220** ἕλεσκον fere 28 Ω*, ελεσχον 200: ὄλεσκον Z H **221** μοι 28 sch Ω: μὴ Bothe **222** ἔα ἐν tt g^V F M: ἐαν ἐν G: ἔην H^r: ἐ[. . .]ν̣ U^a: ἔ’ ἐν Ω* (recte si ἔᾰ fuit; sin autem ἔᾱ ut alias, lege ἐάν per synizesin) ἔσκε(ν) 28 200 ApS g^V Ω: ἦεν tt* **226** καταρριγηλὰ Bekker: καταριγ- vel κατὰ ῥιγ- Ω* **227** που Ω: μοι g^V

εἰνάκις ἀνδράσιν ἦρξα καὶ ὠκυπόροισι νέεσσιν
ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς, καί μοι μάλα τύγχανε πάντα.
τῶν ἐξαιρεόμην μενοεικέα, πολλὰ δ' ὀπίσσω
λάγχανον· αἶψα δὲ οἶκος ὀφέλλετο, καί ῥα ἔπειτα
δεινός τ' αἰδοῖός τε μετὰ Κρήτεσσι τετύγμην.
ἀλλ' ὅτε δὴ τήν γε στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεύς
ἐφράσαθ', ἣ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
δὴ τότ' ἔμ' ἤνωγον καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
νήεσσ' ἡγήσασθαι ἐς Ἴλιον· οὐδέ τι μῆχος
ἦεν ἀνήνασθαι, χαλεπὴ δ' ἔχε δήμου φῆμις.
ἔνθα μὲν εἰνάετες πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν,
τῶι δεκάτωι δὲ πόλιν Πριάμου πέρσαντες ἔβημεν
{οἴκαδε σὺν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιούς}.
    "αὐτὰρ ἐμοὶ δειλῶι κακὰ μήδετο μητίετα Ζεύς·
μῆνα γὰρ οἶον ἔμεινα τεταρπόμενος τεκέεσσιν
κουριδίηι τ' ἀλόχωι καὶ κτήμασιν· αὐτὰρ ἔπειτα
Αἴγυπτόνδέ με θυμὸς ἀνώγει ναυτίλλεσθαι,
νῆας ἔϋ στείλαντα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν.
ἐννέα νῆας στεῖλα, θοῶς δ' ἐσαγείρατο λαός.
ἑξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι
δαίνυντ', αὐτὰρ ἐγὼν ἱερήϊα πολλὰ παρεῖχον
θεοῖσίν τε ῥέζειν αὐτοῖσί τε δαῖτα πένεσθαι.
ἑβδομάτηι δ' ἀναβάντες ἀπὸ Κρήτης εὐρείης
ἐπλέομεν Βορέηι ἀνέμωι ἀκραέϊ καλῶι
ῥηϊδίως, ὡς εἴ τε κατὰ ῥόον· οὐδέ τις οὖν μοι
νηῶν πημάνθη, ἀλλ' ἀσκηθέες καὶ ἄνουσοι

231 (ἐτύγχ.) ApS 78.20; Hsch. ε 6657 **233** (αἶψα – ὀφ.) sch ξ 223 **239** sch Heph. 353.22; **239**b Porph. Hom. 100.4 Sod. **246** ApS 13.24; (– ἀν.) EtM α 432 **253** (– ἀκρ.) Porph. ad β 421

231 μοι Ar Ω: σφιν Zen τύγχανε Ω*: ἐτ- tt N Eust. πάντα 200 G F M N: πολλά (cf. Λ 684) M^{γρ} Ω* **232** ἐξαιρεύμην Z Ω (ἐξηρεόμην P^{λ}): corr. fere Knight **234** τετύγμην Z Ω*: τετάγμην F^{a} H^{a} P **235** τήν γε F B Eust.: τῆνδε G, τήνδε H N U: τὴν P M **237** τότ' ἔμ' Wolf: τότε μ' Ω **238** νήεσιν F ἡγήσεσθαι H B **239** φῆμις t* Z G H M^{c} N, φημίς P: φήμη Porph. H^{s} Ω* **242** (cf. ν 317) damn. Kirchhoff **247** ἔϋ Ludwich: ἐῢ Ω*, εὖ F M **248** νῆας στεῖλα 28 Z Ω: νέας ἔστειλα Grashof Augm. 11 cl. ι 283 ἐσαγείρατο (nov. Did) Z Ω: -ρετο Ar. – cf. ad O 240, Φ 417 **249** μὲν ἔπειτα 28 Ω*: δ'ἤπειτα H^{r} **255** ἀσκηθέες F H^{c} B U: ἀσκεθέες Z Ω* (Eust. disertim)

εἰνάκις ἀνδράσιν ἦρξα καὶ ὠκυπόροισι νέεσσιν
ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς, καί μοι μάλα τύγχανε πάντα.
τῶν ἐξαιρεόμην μενοεικέα, πολλὰ δ' ὀπίσσω
λάγχανον· αἶψα δὲ οἶκος ὀφέλλετο, καί ῥα ἔπειτα
δεινός τ' αἰδοῖός τε μετὰ Κρήτεσσι τετύγμην.
ἀλλ' ὅτε δὴ τήν γε στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεύς
ἐφράσαθ', ἣ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
δὴ τότ' ἔμ' ἤνωγον καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
νήεσσ' ἡγήσασθαι ἐς Ἴλιον· οὐδέ τι μῆχος
ἦεν ἀνήνασθαι, χαλεπὴ δ' ἔχε δήμου φῆμις.
ἔνθα μὲν εἰνάετες πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν,
τῶι δεκάτωι δὲ πόλιν Πριάμου πέρσαντες ἔβημεν
{οἴκαδε σὺν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιούς}.
"αὐτὰρ ἐμοὶ δειλῶι κακὰ μήδετο μητίετα Ζεύς·
μῆνα γὰρ οἶον ἔμεινα τεταρπόμενος τεκέεσσιν
κουριδίηι τ' ἀλόχωι καὶ κτήμασιν· αὐτὰρ ἔπειτα
Αἴγυπτόνδέ με θυμὸς ἀνώγει ναυτίλλεσθαι,
νῆας ἔϋ στείλαντα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν.
ἐννέα νῆας στεῖλα, θοῶς δ' ἐσαγείρατο λαός.
ἑξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι
δαίνυντ', αὐτὰρ ἐγὼν ἱερήϊα πολλὰ παρεῖχον
θεοῖσίν τε ῥέζειν αὐτοῖσί τε δαῖτα πένεσθαι.
ἑβδομάτηι δ' ἀναβάντες ἀπὸ Κρήτης εὐρείης
ἐπλέομεν Βορέηι ἀνέμωι ἀκραέϊ καλῶι
ῥηϊδίως, ὡς εἴ τε κατὰ ῥόον· οὐδέ τις οὖν μοι
νηῶν πημάνθη, ἀλλ' ἀσκηθέες καὶ ἄνουσοι

231 (ἐτύγχ.) ApS 78.20; Hsch. ε 6657 **233** (αἶψα – ὀφ.) sch ξ 223 **239** sch Heph. 353.22; **239**b Porph. Hom. 100.4 Sod. **246** ApS 13.24; (– ἀν.) EtM α 432 **253** (– ἀκρ.) Porph. ad β 421

231 μοι Ar Ω: σφιν Zen τύγχανε Ω*: ἐτ- tt N Eust. πάντα 200 G F M N: πολλά (cf. Λ 684) $M^{γρ}$ Ω* **232** ἐξαιρεύμην Z Ω (ἐξηρεόμην $P^{λ}$): corr. fere Knight **234** τετύγμην Z Ω*: τετάγμην F^{a} H^{a} P **235** τήν γε F B Eust.: τῆνδε G, τήνδε H N U: τὴν P M **237** τότ' ἔμ' Wolf: τότε μ' Ω **238** νήεσιν F ἡγήσεσθαι H B **239** φῆμις t* Z G H M^{c} N, φημίς P: φήμη Porph. H^{s} Ω* **242** (cf. ν 317) damn. Kirchhoff **247** ἔϋ Ludwich: ἐῢ Ω*, εὖ F M **248** νῆας στεῖλα 28 Z Ω: νέας ἔστειλα Grashof Augm. 11 cl. ι 283 ἐσαγείρατο (nov. Did) Z Ω: -ρετο Ar. – cf. ad Ο 240, Φ 417 **249** μὲν ἔπειτα 28 Ω*: δ'ἤπειτα H^{r} **255** ἀσκηθέες F H^{c} B U: ἀσκεθέες Z Ω* (Eust. disertim)

ἥμεθα, τὰς δ' ἄνεμός τε κυβερνῆταί τ' ἴθυνον·
πεμπταῖοι δ' Αἴγυπτον ἐϋρρείτην ἱκόμεσθα.
{στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτωι ποταμῶι νέας ἀμφιελίσσας.}
 "ἔνθ' ἤτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
αὐτοῦ πὰρ νήεσσι μένειν καὶ νῆας ἔρυσθαι,
ὀπτῆρας δὲ κατὰ σκοπιὰς ὤτρυνα νέεσθαι·
οἳ δ' ὕβρι εἴξαντες, ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῶι,
αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγρούς
πόρθεον, ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον καὶ νήπια τέκνα,
αὐτούς τ' ἔκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' ἀϋτή.
οἳ δὲ βοῆς ἀϊόντες ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν
ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων
χαλκοῦ τε στεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
φύζαν ἐμοῖς ἑτάροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
μεῖναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξέϊ χαλκῶι,
τοὺς δ' ἄναγον ζωούς, σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκηι.
αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν ὧδε νόημα
ποίησ' (ὡς ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
αὐτοῦ ἐν Αἰγύπτωι· ἔτι γάρ νύ με πῆμ' ὑπέδεκτο)·
αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κυνέην εὔτυκτον ἔθηκα
καὶ σάκος ὤμοιϊν, δόρυ δ' ἔκβαλον ἔκτοσε χειρός·
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐναντίον ἤλυθον ἵππων
καὶ κύσα γούναθ' ἑλών· ὃ δ' ἐρύσατο καί μ' ἐλέησεν,
ἐς δίφρον δέ μ' ἕσας ἄγεν οἴκαδε δάκρυ χέοντα.
ἦ μέν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήϊσσον μελίηισιν,

257 Eudoc. 342; **257**a sch γ 321b **258** v. ad ρ 427 **262** Eudoc. 1629 **269–270** ead. 1749–1750 **272** (= ρ 441) ApD Synt. 200.19, Pron. 43.21; Hdn ad Α 368, Δ 2 **276–277** sch Ο 125–126 **277**b Hdn ad Π 697

258 (= ρ 427) damn. Kirchhoff, Blass 154 **262** ὕβρι N: -ει t Z Ω* σφῶ(ι) t Ω*: σφῶν H[c] M[s] Eust. – cf. ad ρ 431, ω 183 **265** δ' ἔκτεινον N **266** ἀϊόντες Schulze: proparox. Ω **270** μεῖναι (cf. Α 535, Χ 252) Ω*, μῆναι B: στῆναι Ellendt Hom. Abh. 44 cl. ρ 439 **272** ἄναγον 200 tt* Z Ω*: ἄγαγον ApD[Synt.] M: ἄγον F **273** ὧδε 28 Ω*: τοῦτο H P M[γρ] B: τόδε F **279** δὲ, ῥύσατο N ἐλέησεν 28 Ω*: ἐσάωσεν G N Eust. – cf. ad δ 364 **280** δέ μ' ἕσας Ar 200 Ω: δ' ἀνέσας 𝔄𝔈 δακρυχέοντα Ω praeter N

ἱέμενοι κτεῖναι, δὴ γὰρ κεχολώατο λίην,
ἀλλ' ἀπὸ κεῖνος ἔρυκε, Διὸς δ' ὠπίζετο μῆνιν
ξεινίου, ὅς τε μάλιστα νεμεσσᾶται κακὰ ἔργα.
"ἔνθα μὲν ἑπτάετες μένον αὐτόθι, πολλὰ δ' ἄγειρα
χρήματ' ἀν' Αἰγυπτίους ἄνδρας· δίδοσαν γὰρ ἅπαντες.
ἀλλ' ὅτε δὴ ὀγδό⟨ατ⟩όν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθεν,
δὴ τότε Φοίνιξ ἦλθεν ἀνὴρ ἀπατήλια εἰδώς,
τρώκτης, ὃς δὴ πολλὰ κάκ' ἀνθρώπους ἐεώργει·
ὅς μ' ἄγε παρπεπιθὼν ἧισι φρεσίν, ὄφρ' ἱκόμεσθα
Φοινίκην, ὅθι τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔκειτο.
ἔνθα παρ' αὐτῶι μεῖνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν.
ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελέοντο
ἂψ περιτελλομένου ἔτεος καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
ἐς Λιβύην μ' ἐπὶ νηὸς ἐέσσατο ποντοπόροιο,
ψεύδεα βουλεύσας, ἵνα οἱ σὺν φόρτον ἄγοιμι,
κεῖθι δέ μ' ὡς περάσειε καὶ ἄσπετον ὦνον ἕλοιτο.
τῶι ἑπόμην ἐπὶ νηός, ὀϊόμενός περ, ἀνάγκηι.
ἡ δ' ἔθεεν Βορέηι ἀνέμωι ἀκραέϊ καλῶι,
μέσσον ὑπὲρ Κρήτης· Ζεὺς δέ σφισι μήδετ' ὄλεθρον.
ἀλλ' ὅτε δὴ Κρήτην μὲν ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
φαίνετο γαιάων, ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
νηὸς ὕπερ γλαφυρῆς, ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε καὶ ἔμβαλε νηῒ κεραυνόν·
ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσα Διὸς πληγεῖσα κεραυνῶι,
ἐν δὲ θεείου πλῆτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἅπαντες.
οἳ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι περὶ νῆα μέλαιναν

282 Eudoc. 1637 **284** ead. 476 **288–289** (τρ.) Philox. fr. 190 **288** ApS 164.31 **289** Eudoc. 1638; (τρ.) ApS 155.34; Hsch. τ 1600 **291** Cent. Par. 9.6, 39.8 **293** Eudoc. 271

286 χρήματ' 200 Ω: κτήματ' H[γρ] **287** ὀγδόατόν Bentley: ὄγδοόν 200 Ω. – cf. ad η 261 **289** ἀνθρώπους ἐεώργει G B, -πους ἐώργει U: -ποισιν ἐώργει t Ω*, -ποισιν ἐεώργει M. – cf. ad δ 693; Hsch. ε 592 ἐ⟨ε⟩ώργει; Schulze QE 266 n. **291** ἔκειτο Ω*: ἔασι t N **293** ἐξετελεῦντο Ω: corr. Knight **295** ἐέσσατο Ar 28 Z Ω: ἐφέσσατο Rhi: ἐφείσατο Zen **297** περάσειε F H[a]: περάση(ι)σι 28 Z Ω* ἕλοιτο Ω: ἄροιτο F[2s] **298** τῶ(ι) 28 Ω*: τῶ ῥ' N: τῶι δ' Eust. **300** σφισι G H N: σφιν F P U, σφι M B **304** πόντον F P; cf. ad μ 406 **307** ἐν Ω*: ἐκ M B

κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ’ ἀποαίνυτο νόστον.
αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτός, ἔχοντί περ ἄλγεα θυμῶι,
ἱστὸν ἀμαιμάκετον νηὸς κυανοπρώιροιο
ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν, ὅπως ἔτι πῆμα φύγοιμι.
τῶι ῥα περιπλεχθεὶς φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν.
“ἐννῆμαρ φερόμην, δεκάτηι δέ με νυκτὶ μελαίνηι
γαίηι Θεσπρωτῶν πέλασεν μέγα κῦμα κυλίνδον.
ἔνθά με Θεσπρωτῶν βασιλεὺς ἐκομίσσατο Φείδων
ἥρως ἀπριάτην· τοῦ γὰρ φίλος υἱὸς ἐπελθών
αἴθρωι καὶ καμάτωι δεδμημένον ἦγεν ἐς οἶκον
χειρὸς ἀναστήσας, ὄφρ’ ἵκετο δώματα πατρός·
ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἕσσεν.
“ἔνθ’ Ὀδυσῆος ἐγὼ πυθόμην· κεῖνος γὰρ ἔφασκεν
ξεινίσαι ἠδὲ φιλῆσαι ἰόντ’ ἐς πατρίδα γαῖαν,
καί μοι κτήματ’ ἔδειξεν ὅσα ξυναγείρατ’ Ὀδυσσεύς,
χαλκόν τε χρυσόν τε πολύκμητόν τε σίδηρον·
καί νύ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ’ ἔτι βόσκοι·
τόσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἄνακτος.
τὸν δ’ ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα θεοῖο
ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσηι,
ὅππως νοστήσηι Ἰθάκης ἐς πίονα δῆμον
ἤδη δὴν ἀπεών, ἠ’ ἀμφαδὸν ἦε κρυφηδόν.

311a ApS 25.16; Porph. ad Λ 354; Epm. α 334; EtG α 578/EtM α 1002; EtGud 105.2 Stf. **317**a ApS 39.28 **318** ApS 16.21; (– δ.) sch O 171b; sch A.R. 4.761–765d; **318**a EtG α 198/EtM α 485; (αἴθ.) Hsch. α 1891, cf. 1889 **327–328** sch^{D} A 5; **327** (– β.) St. Byz. δ 146 (ii.90.1 B.); (ὄφρα –)–**328** sch A.R. 1.526–527 **328** Strab. 7.7.11, 16.2.38; (δρ. ὑψ.) Hsch. δ 2429 **330** Epm. in A 131a; **330**b cf. Antigoni dictum Stob. 4.13.46 (Suda α 2411)

312 ἔτι Ω*: ἐπι H^{r} P B **317** ἀπριάτην Ar Ω: -άδην Rhi H^{γρ}: -άτης Crates ap. t **318** αἴθρωι Zen Arph Ar tt* Z Ω: αἴθρηι sch-A.R.: λύθρωι quidam apud ApS et EtG/EtM vituperati **324** πολύκμητόν τε σίδηρον 28 Ω*: ἅλις ἐσθῆτά θ’ ὑφαντήν (= ν 136) N Eust. **325** νύ κεν (= τ 294) Ω*: νῦν H P B **326** τόσσα ‘omnes’ Didymi, F Eust.: ὅσσα (nov. Did) Ω*. – cf. ad τ 295 μεγάροις (= τ 295) 28 Ω*, -οισι H: -ωι G **328** ἐπακούση(ι) Ar tt* Z Ω*: -κούσαι Arph Hdn, -κοῦσαι 28 H^{s}: -κούσοι sch-A.R.: ἐσακούσοι sch-Il.: ἐσακοῦσαι B: ὑπακοῦσαι (ss. ηι) G. – cf. ad τ 297 **329** νοστήση(ι) Ω*: -σει H^{s} M B: -σει’ Voss Randgl. 64 cl. τ 298

ὤμοσε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτόν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκωι,
νῆα κατειρύσθαι καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν ἑταίρους,
οἳ δή μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηῦς
ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον·
ἔνθ' ὅ γέ μ' ἠνώγει πέμψαι βασιλῆϊ Ἀκάστωι
ἐνδυκέως. τοῖσιν δὲ κακὴ φρεσὶν ἥνδανε βουλή
ἀμφ' ἐμοί, ὄφρ' ἔτι πάγχυ δύης ἐπὶ πῆμα γενοίμην.
ἀλλ' ὅτε γαίης πολλὸν ἀπέπλω ποντοπόρος νηῦς,
αὐτίκα δούλιον ἦμαρ ἐμοὶ περιμηχανόωντο·
ἐκ μέν με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματ' ἔδυσαν,
ἀμφὶ δέ με ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
ῥωγαλέα, τὰ καὶ αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὅρηαι·
ἑσπέριοι δ' Ἰθάκης εὐδειέλου ἔργ' ἀφίκοντο.
ἔνθ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν ἐϋσσέλμωι ἐνὶ νηΐ
ὅπλωι ἐϋστρεφέϊ στερεῶς, αὐτοὶ δ' ἀποβάντες
ἐσσυμένως παρὰ θῖνα θαλάσσης δόρπον ἕλοντο.
αὐτὰρ ἐμοὶ δεσμὸν μὲν ἀνέγναμψαν θεοὶ αὐτοί
ῥηϊδίως· κεφαλῆι δὲ κατὰ ῥάκος ἀμφικαλύψας,
ξεστὸν ἐφόλκαιον καταβὰς ἐπέλασσα θαλάσσηι
στῆθος, ἔπειτα δὲ χερσὶ διήρεσα ἀμφοτέρηισιν
νηχόμενος, μάλα δ' ὦκα θύρηθ' ἔα ἀμφὶς ἐκείνων.

331a (= τ 288) ApD Pron. 45.31 **332**a Macr. GL v.624.12; (ἐπ.) ApS 70.32; Hsch. ε 4233 **334**b sch O 215 **337** Eudoc. 1531 **339** Cent. Par. 35.15 **341** id. 44.31 **343** Epm. ο 96; (αὐτ. –) EtG s. ὄληαι (ex Oro; Erbse Sch. Il. i.432); EtM 621.36 **345–346**a Apio in h13 (lacer) **348** (– ἀν.) EtG α 845/EtM α 1345; EtGud 138.3 Stf.; (δ. –) ApS 34.3; (ἀν.) Hsch. α 4792 **350**a Poll. 10.134; (ἐφ.) ApS 80.7; Hsch. ε 7519 **352**b ApS 89.1; (θ. ἔα) Hsch. θ 945

331 ὤμοσε Ω*: ὄμνυε Eust. (~ ὤμνυε τ 288) αὐτὸν 28 t Ω (item τ 288): an αὐτὸς? ἀποσπένδων Ar 28 Ω: ἐπισπ- 𝔄𝔈. – cf. ad τ 288, γ 394 **334** ἀλλ' ἐμὲ G F M U: ἀλλά με Ω* ἀπέπεμψε (= τ 291) Ω* Gˢ: -μπε G **335** πολύπυρον (cf. π 396, τ 292) fere 28 Ω: πολύμηλον Hᵞᵖ **338** δύης ἐπὶ πῆμα γενοίμην Ar 28 458 Z Ω: δύηι ἔπι πῆμα γένηται Arph **342** με Hˢ P N, ἐμὲ G: μοι F M Uʳ Eust.: μιν (ex ν 434) H: om. B **343** ῥωγαλέα (~ ν 435) Ar Ω*: -έον Rhi N ὅρηαι Hdn tt Hᶜ (ὅρ-) Eust.: properisp. Ω* Eust.ᵞᵖ **349** κεφαλῆ(ι) Ar 28 Ω: -λὴν Arph Mˢ **350** ἐπέλασ(σ)α 458 Z Ω* Gˢ: ἐκάλυψα G **351** διήρεσα Ω*: -ρεσσα P M: -ρεσσ' N Eust. **352** θύρηθ' 458 tt Ω*: -ηφ' Z Eust.

ἔνθ' ἀναβάς, ὅθι τε δρίος ἦν πολυανθέος ὕλης,
κείμην πεπτηώς· οἳ δὲ μεγάλα στενάχοντες
φοίτων· ἀλλ' οὐ γάρ σφιν ἐφαίνετο κέρδιον εἶναι
μαίεσθαι προτέρω, τοὶ μὲν πάλιν αὖτις ἔβαινον
νηὸς ἔπι γλαφυρῆς· ἐμὲ δ' ἔκρυψαν θεοὶ αὐτοί
ῥηϊδίως, καί με σταθμῶι ἐπέλασσαν ἄγοντες
ἀνδρὸς ἐπισταμένου· ἔτι γάρ νύ μοι αἶσα βιῶναι."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
"ἆ δειλὲ ξείνων, ἦ μοι μάλα θυμὸν ὄρινας
ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες ἠδ' ὅσ' ἀλήθης.
ἀλλὰ τά γ' οὐ κατὰ κόσμον ὀΐομαι, οὐδέ με πείσεις
εἰπὼν ἀμφ' Ὀδυσῆϊ. τί σε χρὴ τοῖον ἐόντα
μαψιδίως ψεύδεσθαι; ἐγὼ δ' εὖ οἶδα καὶ αὐτός
νόστον ἐμοῖο ἄνακτος, ὅ τ' ἤχθετο πᾶσι θεοῖσιν
πάγχυ μάλ', ὅττί μιν οὔ τι μετὰ Τρώεσσι δάμασσαν
ἠὲ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν·
νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο.
αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὕεσσιν ἀπότροπος· οὐδὲ πόλινδε
ἔρχομαι, εἰ μή πού τι περίφρων Πηνελόπεια
ἐλθέμεν ὀτρύνησιν, ὅτ' ἀγγελίη ποθὲν ἔλθοι.
ἀλλ' οἳ μὲν τὰ ἕκαστα παρήμενοι ἐξερέουσιν,
ἠμὲν οἳ ἄχνυνται δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος
ἠδ' οἳ χαίρουσιν βίοτον νήποινον ἔδοντες·
ἀλλ' ἐμοὶ οὐ φίλον ἐστὶ μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι,
ἐξ οὗ δή μ' Αἰτωλὸς ἀνὴρ ἐξήπαφε μύθωι,
ὅς ῥ' ἄνδρα κτείνας, πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἀληθείς,
ἤλυθ' ἐμὸν πρὸς σταθμόν, ἐγὼ δέ μιν ἀμφαγάπαζον·
φῆ δέ μιν ἐν Κρήτεσσι παρ' Ἰδομενῆϊ ἰδέσθαι

353 Eudoc. 2244 **356** (μαί.) ApS 109.30; Hsch. μ 66 **363** Cent. Par. 38.79 **372** (– ἀπ.) ApS 40.9; (ἀπ.) Hsch. α 6746; EtM α 1678

363 τά γ' 28 t Ω*: τὰ δ' F, τάδ' M N Eust. **366** ὅ τ' Ω*: ὃς G Eust.^{γρ}: ὅς τ' N **370** τῶ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί | ἠδέ κε καὶ ὧι παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσσω (= α 239–240) add. H^{m} M N: absunt ab 458 Ω* **371** ἀκλειῶς cf. ad α 241 **374** ἔλθοι (cf. α 414) Ω*: -η(ι) H^{s} M^{s} N **378** ἔρεσθαι Ω; cf. ad α 405 **381** ἤλυθ' ἐμὸν πρὸς σταθμόν (= π 66) 28 B^{γρ} N U Eust.: ηλθεν εμ[458: ἦλθεν ἐμὰ πρὸς δώματ' Ω*

νῆας ἀκειόμενον, τάς οἱ ξυνέαξαν ἄελλαι·
καὶ φάτ' ἐλεύσεσθαι ἢ' ἐς θέρος ἢ' ἐς ὀπώρην
πολλὰ χρήματ' ἄγοντα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν.
καὶ σύ, γέρον πολυπενθές, ἐπεί σέ μοι ἤγαγε δαίμων,
μήτέ τί μοι ψεύδεσσι χαρίζεο μήτέ τι θέλγε·
οὐ γὰρ τούνεκ' ἐγώ σ' αἰδέσσομαι οὐδὲ φιλήσω,
ἀλλὰ Δία ξένιον δείσας αὐτόν τ' ἐλεαίρων."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
"ἦ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἄπιστος,
οἷόν σ' οὐδ' ὀμόσας περ ἐπήγαγον οὐδέ σε πείθω.
ἀλλ' ἄγε νῦν ῥήτρην ποιησόμεθ'· αὐτὰρ ὄπισθεν
μάρτυροι ἀμφοτέροισι θεοὶ τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
εἰ μέν κεν νοστήσηι ἄναξ τεὸς ἐς τόδε δῶμα,
ἕσσας με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα πέμψαι
Δουλίχιόνδ' ἰέναι, ὅθι μοι φίλον ἔπλετο θυμῶι·
εἰ δέ κε μὴ ἔλθησιν ἄναξ τεὸς ὡς ἀγορεύω,
δμῶας ἐπισσεύας βαλέειν μεγάλης κατὰ πέτρης,
ὄφρα καὶ ἄλλος πτωχὸς ἀλεύεται ἠπεροπεύειν."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε δῖος ὑφορβός·
"ξεῖν', οὕτω γάρ κέν μοι ἐϋκλείη τ' ἀρετή τε
εἴη ἐπ' ἀνθρώπους ἅμα τ' αὐτίκα καὶ μετέπειτα,
ὅς σ' ἐπεὶ ἐς κλισίην ἄγαγον καὶ ξείνια δῶκα,
αὖτις δὲ κτείναιμι φίλον τ' ἀπὸ θυμὸν ἑλοίμην·
πρόφρων κεν δήπειτα Δία Κρονίωνα λιτοίμην.
νῦν δ' ὥρη δόρποιο· τάχιστά μοι ἔνδον ἑταῖροι
εἶεν, ἵν' ἐν κλισίηι λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον."

383a ApS 19.11; sch Aesch. Supp. 134–135 **384** sch Pind. Nem. 5.10a **387–388** Eudoc. 1685–1686 **388** (– αἰδ.) EtM α 445 **391** Eudoc. 2291 **393** (– ποι.) Epm. φ 12 **396** (ἕσσας) Did ad Γ 57 **399** (ἐπ.) ApS 74.7; Hsch. ε 5215 **400** Hdn ad Λ 192; sch ζ 33 **402–403** Porph. ad N 824, σ 79; Eudoc. 1908–1909 **406** EtG λ 128

383 ξυνέαξαν 28 Ω*: συν- F M **384** ἐς θέρος ἢ ἐς ὀπώρην 28 Z Ω: ἐν θέρει ἢ ἐν ὀπώρηι t **385** κτήματ' G **388** αἰδέσσομαι 28 Z H$^{\lambda}$ H^{c} M B: -ήσομαι tt Ω* **389** ἐλεαίρων 28 Ω*: ἐλεήσας F **393** ὄπι̣σθεν 28 Ω*: ὕπερθε N U Eust.: ἐπέστων? van Leeuwen cl. α 273 **395** εἴ κεν νοστήσειεν G **400** ἠπεροπεύειν t* Ω: -ευτής Hdn (t) **403** μετέπειτα tt Ω*: μετόπισθε N Eust.$^{\gamma\rho}$ **405** κτείνοιμι G H^{s} B τ' N Eust.: δ' Ω* **406** Κρονίων' ἀλιτοίμην sch^{H} H^{c} M^{a} U **408** τετυκοίμεθα Ω*: -καιμεθα 12: -κώμεθα P

ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
ἀγχίμολον δὲ σύες τε καὶ ἀνέρες ἦλθον ὑφορβοί.
τὰς μὲν ἄρα ἔρξαν κατὰ ἤθεα κοιμηθῆναι,
κλαγγὴ δ' ἄσπετος ὦρτο συῶν αὐλιζομενάων.
αὐτὰρ ὃ οἷς ἑτάροισιν ἐκέκλετο δῖος ὑφορβός·
"ἄξεθ' ὑῶν τὸν ἄριστον, ἵνα ξείνωι ἱερεύσω
τηλεδαπῶι· πρὸς δ' αὐτοὶ ὀνησόμεθ', οἵ περ ὀϊζύν
δὴν ἔχομεν πάσχοντες ὑῶν ἕνεκ' ἀργιοδόντων,
ἄλλοι δ' ἡμέτερον κάματον νήποινον ἔδουσιν."
ὣς ἄρα φωνήσας κέασε ξύλα νηλέϊ χαλκῶι,
οἳ δ' ὗν εἰσῆγον μάλα πίονα πενταέτηρον.
τὸν μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐπ' ἐσχάρηι· οὐδὲ συβώτης
λήθετ' ἄρ' ἀθανάτων· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῆισιν·
ἀλλ' ὅγ' ἀπαρχόμενος κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλεν
ἀργιόδοντος ὑός, καὶ ἐπηύχετο πᾶσι θεοῖσιν
νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε.
κόψε δ' ἀνασχόμενος σχίζηι δρυός, ἣν λίπε κείων·
τὸν δ' ἔλιπε ψυχή. τοὶ δ' ἔσφαξάν τε καὶ ηὗσαν·
αἶψα δέ μιν διέχευαν· ὃ δ' ὠμοθετεῖτο συβώτης
πάντοθεν ἀρχόμενος μελέων ἐς πίονα δημόν,
καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλε, παλύνας ἀλφίτου ἀκτήν,
μίστυλλόν τ' ἄρα τἆλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν
ὤπτησάν τε περιφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα,
βάλλον δ' εἰν ἐλεοῖσιν ἀολλέα· ἂν δὲ συβώτης
ἵστατο δαιτρεύσων· περὶ γὰρ φρεσὶν αἴσιμα ᾔιδει.

410, **412** Eudoc. 943–944 **410** ApS 5.26 **420** (– ἐσχ.) ApS 78.3 **425–426** D.H. Ant. 7.72.16 **425** id. Comp. 37; (– δρ.) ApS 35.26; **425**b EtG 250 M.; (κεί.) Choer. Orthogr. 232.26 **427**b–**429** D.H. Ant. 7.72.17 **427**b–**428** sch A 461c **432**a Hdn ii.943.14; sch Ar. Eq. 152a (> Suda ε 793)

419 εἰσῆγον 28 Ω*: εἰσήγαγον P, εἰσάγαγον B **420** τὴν t ἔστησαν Ω* G[s]: -σεν t G **423** ἐπηύχετο van Leeuwen: ἐπεύχ- Ω **424** (= φ 204) damn. Kirchhoff, cf. Blass 154: habent 28 463 Ω **425** κόψε tt* Z Ω: πλῆξε Dion.[Comp.] **426** ηὗσαν van Leeuwen: εὗσαν fere t Z Ω **428** πάντοθεν "αἱ εἰκαιότεραι" 463 tt Ω: πάντων Ar **429** ἀκτήν (cf. 77, Σ 560) 141a[c] F[a] P: -ῇ(ι) H M[r] N U Eust.: -ῆς F[c], -ῇς B: versum om. G **430** ἔπειραν Ω* H[s]: -ον H. – cf. ad γ 462 **433** δαιτρεύσων sch[Z] Ω* G[s]: -εύων Z[λ] G P[c] M[a] N[c] U ᾔδει r (Marc. 456): ἤ(ι)δη Ω

καὶ τὰ μὲν ἔπταχα πάντα διεμμοιρᾶτο δαΐζων·
τὴν μὲν ἴαν Νύμφηισι καὶ Ἑρμῆι Μαιάδος υἷι
θῆκεν ἐπευξάμενος, τὰς δ' ἄλλας νεῖμεν ἑκάστωι·
νώτοισιν δ' Ὀδυσῆα διηνεκέεσσι γέραιρεν
ἀργιόδοντος ὑός, κύδαινε δὲ θυμὸν ἄνακτος.
καί μιν φωνήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 "αἴθ' οὕτως, Εὔμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο
ὡς ἐμοί, ὅττί με τοῖον ἐόντ' ἀγαθοῖσι γεραίρεις."
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
"ἔσθιε, δαιμόνιε ξείνων, καὶ τέρπεο τοῖσδε,
οἷα πάρεστι· θεὸς δὲ τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' ἐάσει,
ὅττί κεν ὧι θυμῶι ἐθέληι· δύναται γὰρ ἅπαντα."
 ἦ ῥα, καὶ ἄργματα θῦσε θεοῖς αἰειγενέτηισιν,
σπείσας δ' αἴθοπα οἶνον Ὀδυσσῆϊ πτολιπόρθωι
ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν· ὃ δ' ἕζετο ἧι παρὰ μοίρηι.
σῖτον δέ σφιν ἔνειμε Μεσαύλιος, ὅν ῥα συβώτης
αὐτὸς κτήσατο οἶος ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
νόσφιν δεσποίνης καὶ Λαέρταο γέροντος·
πὰρ δ' ἄρα μιν Ταφίων πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν.
οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
σῖτον μέν σφιν ἀφεῖλε Μεσαύλιος, οἳ δ' ἐπὶ κοῖτον
σίτου καὶ κρειῶν κεκορημένοι ἐσσεύοντο.
 νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ σκοτομήνιος, ὗε δ' ἄρα Ζεύς
πάννυχος, αὐτὰρ ἄη Ζέφυρος μέγας αἰὲν ἔφυδρος.
τοῖς δ' Ὀδυσεὺς μετέειπε, συβώτεω πειρητίζων,

434 (ἔπτ.) ApS 75.12; Hsch. ε 5559 **435**a ApS 89.22; sch Ω 69a[1]; **435**b sch Δ 48–49, Ξ 491 **440** ApD Synt. 353.16 **446** Arn ad I 219; EtG α 1126/EtM α 1524; EtGud 160.5 Stf.; **446**a sch I 219d; (ἄργ.) ApS 44.13; Hsch. α 7053 **456** (– κεκ.) ApS 142.1 **457** (σκ.) ApS 142.30; Hsch. σ 1132 **458** (αὐτ. –) ApS 11.34; (ἄη) Hsch. α 1491; (ἔφ.) ApS 80.11; Hsch. ε 7549

434 διεμμοιρᾶτο Cauer: διεμοι- 12 Ω **435** υἷϊ B Eust.: υἱεῖ 464 tt Ω*: υε[ι 12. – cf. ad λ 273 **439** προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς 12 464 Ω*: ἔπεα πτιερόεντα προσηύδα 28 F **449** σφιν ἔνειμε (cf. 455) Ω*: σφ' ἐπένειμε (cf. υ 254) G **451** (= 9) om. r (Vind. 5), damn. Kirchhoff: habent 28 Ω **455** κοίτην F **456** κρειῶν Ω: οἴνου t **457** δ' ἄρ Ω*: γὰρ H P B **458** ἄη 457 t Ω*: ἄει F **459** δ' om. M U

εἴ πώς οἱ ἐκδὺς χλαῖναν πόροι, ἤ τιν' ἑταίρων
ἄλλον ἐποτρύνειεν, ἐπεί ἑο κήδετο λίην·
"κέκλυθι νῦν, Εὔμαιε καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι,
εὐξάμενός τι ἔπος ἐρέω· οἶνος γὰρ ἀνώγει
ἠλεός, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' ἀεῖσαι
καί θ' ἁπαλὸν γελάσαι, καί τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν,
καί τι ἔπος προέηκεν ὅ περ τ' ἄρρητον ἄμεινον.
ἀλλ' ἐπεὶ οὖν τὸ πρῶτον ἀνέκραγον, οὐκ ἐπικεύσω.
εἴθ' ὣς ἡβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη
ὡς ὅθ' ὑπὸ Τροίην λόχον ἤγομεν ἀρτύναντες·
ἡγείσθην δ' Ὀδυσεύς τε καὶ Ἀτρείδης Μενέλαος,
τοῖσι δ' ἅμα τρίτος ἦρχον ἐγών· αὐτοὶ γὰρ ἄνωγον.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἱκόμεσθα ποτὶ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος,
ἡμεῖς μὲν περὶ ἄστυ κατὰ ῥωπήϊα πυκνά
ἂν δόνακας καὶ ἕλος ὑπὸ τεύχεσι πεπτηῶτες
κείμεθα· νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ Βορέαο πεσόντος,
πηγυλίς, αὐτὰρ ὕπερθε χιὼν γένετ' ἠΰτε πάχνη,
ψυχρή, καὶ σακέεσσι περιτρέφετο κρύσταλλος.
ἔνθ' ἄλλοι πάντες χλαίνας ἔχον ἠδὲ χιτῶνας,
ηὗδον δ' εὔκηλοι, σάκεσιν εἰλυμένοι ὤμους·
αὐτὰρ ἐγὼ χλαῖναν μὲν ἰὼν ἑτάροισιν ἔλειπον

461b ApD Synt. 204.12, 14, Pron. 62.5, 76.18; Hdn i.557.4, 13; Epm. α 268 **462**a Choer. in Thd. ii.238.10 **463** Cent. Par. 40.82; (οἶν. –)–**466** Satyr. Vit. Eur. fr. 9 (lacera); Ath. 179e **464** EtM 425.56; (ὅς τ' –)–**466** Plut. Mor. 645a; Gal. iv.778 K. = Scr. min. ii.40.17 Müller; (ὅς τ' –)–**465**a sch X 391b; (ἐφ. –)–**465** Plut. Mor. 503e; **464**b–**466** Stob. 3.18.17; **464**b–**465** (– ὀρχ.) Philod. De mus. i p.213 Risp. (lacera) **465–466** Clem. Paed. 2.48.1–2 **466** [Plut.] Hom. 2.149.2; cf. Aristid. Or. 28.115; Eudoc. 1357; Ammon. CAG iv(5).118.4; Stob. 3.36.6; **466**b Procl. in Tim. i.352.14 **467** ApS 35.12 **469** (– ἤγ.) Strab. 13.1.36 **474** EtG 108 M. **475** (νὺξ –)–**476** (πηγ.) St. Byz. s. Παμφυλία; (νὺξ –) Porph. ad O 170; sch O 171b **476** (πηγ.) ApS 131.13; Hsch. π 2152 **477** (περ.) Hsch. π 1921, cf. ApS 130.14

462 κέκλυτε M[a] Eust. **463** ἀνώγει t Ω*: ἄνωγεν U **465** ἀνῆκε(ν) tt* Ω: ἀνώγει (ex 463) Clem. **466** τι tt* Ω: τε Ath. προέηκεν Ar[ab] tt Ω: παρέθηκεν Arph **467** οὐκ t Ω*: οὐδ' P M[a] **468** τέ 28 Ω*: δέ H M[c] B U **469** Τροίην H P B Eust.: -η(ι) 28 t Ω* **473** περὶ 28 N U Eust.: παρὰ F M: προτὶ G H[a] P B, ποτὶ H[c] **474** τεύχεσι (cf. 477) Ar t Ω: τείχεσι quidam ante Did **475** δ' ἄρ 28 Porph. Ω*: γὰρ t* M[c] B **479** ηὗδον van Leeuwen: εὗδον Ω δ' Ω*: τ' U

ἀφραδίηις, ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ῥιγωσέμεν ἔμπης,
ἀλλ’ ἑπόμην σάκος οἶον ἔχων καὶ ζῶμα φαεινόν.
ἀλλ’ ὅτε δὴ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ’ ἄστρα βεβήκει,
καὶ τότ’ ἐγὼν Ὀδυσῆα προσηύδων ἐγγὺς ἐόντα,
ἀγκῶνι νύξας· ὃ δ’ ἄρ’ ἐμμαπέως ὑπάκουσεν·
‘διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν’ Ὀδυσσεῦ,
οὔ τοι ἔτι ζωοῖσι μετέσσομαι, ἀλλά με χεῖμα
δάμναται· οὐ γὰρ ἔχω χλαῖναν· παρά μ’ ἤπαφε δαίμων
οἰοχίτων’ ἴμεναι· νῦν δ’ οὐκέτι φυκτὰ πέλονται.’
ὣς ἐφάμην, ὃ δ’ ἔπειτα νόον σχέθε τόνδ’ ἐνὶ θυμῶι,
οἷος ἐκεῖνος ἔην βουλευέμεν ἠδὲ μάχεσθαι·
φθεγξάμενος δ’ ὀλίγηι ὀπί με πρὸς μῦθον ἔειπεν·
‘σίγα νῦν, μή τίς σε’ Ἀχαιῶν ἄλλος ἀκούσηι.’
ἦ, καὶ ἐπ’ ἀγκῶνος κεφαλὴν σχέθεν εἶπέ τε μῦθον·
‘κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος.
λίην γὰρ νηῶν ἑκὰς ἤλθομεν· ἀλλά τις εἴη
εἰπεῖν Ἀτρείδηι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
εἰ πλέονας παρὰ ναῦφιν ἐποτρύνειε νέεσθαι.’
ὣς ἔφατ’· ὦρτο δ’ ἔπειτα Θόας Ἀνδραίμονος υἱός
καρπαλίμως, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε φοινικόεσσαν,
βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ’ ἐνὶ εἵματι κείνου
κείμην ἀσπασίως· φάε δὲ χρυσόθρονος Ἠώς.
ὣς νῦν ἡβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη·
δοίη κέν τις χλαῖναν ἐνὶ σταθμοῖσι συφορβῶν,

481 (ἐπεὶ –) Epm. ρ 2 **482** (καὶ –) sch Δ 187b **483** sch [Eur.] Rh. 5 **488** (π. –)–**489**a sch ξ 482; (ἀπ’ ἔμ’ –) EtPar (2720) iv.14.29 Cr. **492** Cent. Par. 27.4 **495** v. ad Β 56; adde (θ. –) EtM 345.50 **496** (– ἤλθ.) Strab. 13.1.36 **500** Eudoc. 1871; **500**b (= φ 118b) sch Π 159b **502**b Philox. frr. 55, 684; ApS 161.30; EtM 788.15; EtGud 178.6 Stf.; (φάε) Hsch. φ 25

481 ἀφραδίη(ι)ς M N U, -δίησ’ G, -δίαις Eust.: -δίη(ι) Hγρ B: -δέως F H P **488** ἤπαφε Ar tt Ω: ἤλασε Callistr **489** ἴμεναι (cf. 480) Callistr: ἔμ(μ)εναι Ar t Ω **490** σχέτο Mγρ B **491** ἐκεῖνος Ω, cf. ad β 272 βουλευέμεν (-σέμεν B U) ἠδὲ μάχεσθαι Ω*: τελέσαι ἔργόν τε ἔπος τε (ex β 272) Eust.γρ **493** σε’ van Leeuwen: σευ vel σεῦ Ω **494** σχέθεν G B N U Eust.: θέτο Ω* **495** ath. Ar tamquam ex Β 56 invectum ἐνύπνιος F M; cf. ad Β 56 **496** νηὸς G εἴη cf. ad Ω 139 **500** βάλε (cf. Β 183) F H P M: θέτο (cf. φ 118) (tt) Hγρ Ω* **501** δὲ θέειν (cf. Β 183) Ω*: δ’ ἰέναι F **503–506** ath. Athenocles Ar, in M obelis notantur; cf. Blass 155 **503** τέ Ω*: δέ P Ba? U

ἀμφότερον, φιλότητι καὶ αἰδοῖ φωτὸς ἑῆος·
νῦν δέ μ' ἀτιμάζουσι κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα."
  τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
"ὦ γέρον, αἶνος μέν τοι ἀμύμων, ὃν κατέλεξας,
οὐδέ τί πω παρὰ μοῖραν ἔπος νηκερδὲς ἔειπες·
τὼ οὔτ' ἐσθῆτος δευήσεαι οὔτέ τε' ἄλλου
ὧν ἐπέοιχ' ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα
νῦν· ἀτὰρ ἠῶθέν γε τὰ σὰ ῥάκεα δνοπαλίξεις.
οὐ γὰρ πολλαὶ χλαῖναι ἐπημοιβοί τε χιτῶνες
ἐνθάδε ἕννυσθαι, μία δ' οἴη φωτὶ ἑκάστωι."
  ὣς εἰπὼν ἀνόρουσε, τίθει δ' ἄρα οἱ πυρὸς ἐγγύς
εὐνήν, ἐν δ' ὀΐων τε καὶ αἰγῶν δέρματ' ἔβαλλεν.
ἔνθ' Ὀδυσεὺς κατέλεκτ'· ἐπὶ δὲ χλαῖναν βάλεν αὐτῶι
πυκνὴν καὶ μεγάλην, ἥ οἱ παρεκέσκετ' ἀμοιβάς
ἕννυσθαι ὅτε τις χειμὼν ἔκπαγλος ὄροιτο.
  ὣς ὃ μὲν ἔνθ' Ὀδυσεὺς κοιμήσατο, τοὶ δὲ παρ' αὐτόν
ἄνδρες κοιμήσαντο νεηνίαι. οὐδὲ συβώτηι
ἥνδανεν αὐτόθι κοῖτος, ὑῶν ἄπο κοιμηθῆναι,
ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἔξω ἰὼν ὡπλίζετο· χαῖρε δ' Ὀδυσσεύς,
ὅττί ῥά οἱ βιότου περικήδετο νόσφιν ἐόντος.
πρῶτον μὲν ξίφος ὀξὺ περὶ στιβαροῖς βάλετ' ὤμοις,
ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἑέσσατ' ἀλεξάνεμον, μάλα πυκνήν,

506 Eudoc. 1922 **508** Diogenian. Paroem. i.179.6 L.–S.; (αἶν. –) ApS 14.12; EtM α 521; EtGud 47.22 Stf.; sch Ψ 652b, ξ 503; (αἶν. – ἀμ.) sch N 374a[2] **509** Porph. Hom. 101.13 Sod.; Eudoc. 888 **512**b ApS 59.21; EtM 281.21; EtGud 372.7 Stf.; sch Δ 472; (ἠῶ. –) Anon. π. ἀκυρολ. 9; (ἠῶ. ῥ. δν.) EtGud 535.5 Stz.; (δν.) Procl. in Crat. 88.3; Hsch. δ 2080 **521** ApS 28.20; **521**b Epm. π 179 **529** (ἕσσ. –) ApS 22.14; **529**b sch Pind. Ol. 9.148a; (ἀλ.) Ael. Dion. χ 9; Poll. 7.61; Hsch. α 2870, χ 261; Synag. χ 66

509 ἔειπες 28 tt Ω*: ἔνισπες F M **510** τε' van Leeuwen: τευ Ω **511** ἀντιάσασθαι F; cf. ad ζ 193 **514** φωτὶ Ω: παιδι 201 **515–517** αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθησιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός, | αὐτός τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα δώσει, | πέμψει δ' ὅππηι σε κραδίη θυμός τε κελεύει (= ο 337–339) add. M^{m} N U Eust.: absunt ab 201 Ω* **519** οἰῶν τε καὶ αἰγῶν 201 Ω*: αἰγῶν τε καὶ οἰῶν F M **521** μεγάλην 201 t Ω*: μαλακὴν F H^{γρ} M παρεκέσκετ' G (παρακέκλετ' ApS): παρεκέσκετ' Ar 201 t* Z Ω*, παρέσκετ' P, παρεκέσχετ' N: παρεχέσκετ' quidam ante Ar, F$^{c?}$ H^{c} Mª Eust.^{γρ}. – cf. φ 41 **522** ἕννυσθαι Ar Ω: εἵνυσθαι Rhi Arph (prob. Wackernagel Unt. 17)

ἂν δὲ νάκην ἕλετ’ αἰγὸς ἐϋτρεφέος μεγάλοιο,
εἵλετο δ’ ὀξὺν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν·
βῆ δ’ ἰέναι κείων ὅθι περ σύες ἀργιόδοντες
πέτρηι ὕπο γλαφυρῆι ηὗδον, Βορέω ὑπιωγῆι.

ο ἣ δ’ εἰς εὐρύχορον Λακεδαίμονα Παλλὰς Ἀθήνη
ὤιχετ’, Ὀδυσσῆος μεγαθύμου φαίδιμον υἱόν
νόστου ὑπομνήσουσα καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
ηὗρε δὲ Τηλέμαχον καὶ Νέστορος ἀγλαὸν υἱόν
εὕδοντ’ ἐν προδόμωι Μενελάου κυδαλίμοιο,
ἤτοι Νεστορίδην μαλακῶι δεδμημένον ὕπνωι,
Τηλέμαχον δ’ οὐχ ὕπνος ἔχε γλυκύς, ἀλλ’ ἐνὶ θυμῶι
νύκτα δι’ ἀμβροσίην μελεδήματα πατρὸς ἔγειρεν.
ἀγχοῦ δ’ ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“Τηλέμαχ’, οὐκέτι καλὰ δόμων ἄπο τῆλ’ ἀλάλησαι,
κτήματά τε προλιπὼν ἄνδράς τ’ ἐν σοῖσι δόμοισιν
οὕτω ὑπερφιάλους· μή τοι κατὰ πάντα φάγωσιν
κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηϋσίην ὁδὸν ἔλθῃς.
ἀλλ’ ὄτρυνε τάχιστα βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον
πεμπέμεν, ὄφρ’ ἔτι οἴκοι ἀμύμονα μητέρα τέτμῃς.
ἤδη γάρ ῥα πατήρ τε κασίγνητοί τε κέλονται
Εὐρυμάχωι γήμασθαι· ὃ γὰρ περιβάλλει ἅπαντας
μνηστῆρας δώροισι καὶ ἐξώφελλεν ἔεδνα·

530a ApS 114.31; Epm. β 30, cf. α 130; EtG α 814/EtM α 1319; (ν. ἕ. αἰ. ὀρειτρόφου) sch Theoc. 5.2d **533**b ApS 160.28; Porph. Hom. 131.6 Sod.; Hsch. ι 1175; (Β. –) Porph. ad ε 404; Epm. α 104; EtG α 1274/EtM α 1921; sch^{D} B 461 ex Oro; sch H 238c^{2}; (ἰω.) ApS 93.28 **ο 10** ApS 94.19 **11** v. ad 90*a* **16–17**a Strab. 10.2.24; Porph. ad δ 1; sch β 52b, 114c **17** (π. –)–**18**a sch N 119 **18** (ἐξ.) ApS 70.14; Hsch. ε 4021

530 νάκην tt* Z Ω: νάκος sch-Theoc. αἰγὸς ὀρειτρόφου t **532** ἰέναι F: ἴμεναι Ω* **533** ηὗδον van Leeuwen: εὗδον 201 tt Ω ὑπιωγῆ(ι) ApS^{160} Hdn sch-H, H P, υπιωγη 201: ὑπ’ ἰωγῆ(ι) Ar (ApS^{93}) Porph. sch^{Z} G^{2r} F M B^{s} N^{γρ} U: ὑπ’ ἰωγῆς B: ὑπ’ ἰωῇ N: ὑπϊω[ ] G. – aut ἐπιωγῆι (cf. ε 404) scribendum puto aut ad eius vocis exemplum poetam imprudenter novavisse **ο 4** ηὗρε van Leeuwen: εὗρε 201 Ω **7** ἔχε Ω*: ἕλε P **10** οὐκιέτι 466 Ω: οὐ μὲν (cf. Z 326) t τῆλ’ t Ω* (= γ 313): δὴν F **11** κτήματά Ω (= γ 314): χρήματά t **13** κτήματα F M N Eust. (= γ 316): χρήματα Ω* (cf. 90*a*) ἔλθοις G M^{a} **16** ῥα tt Ω*: τε P B: om. U: ἑ Bothe πατήρ γε U

μή νύ τι σεῖ’ ἀέκητι δόμων ἐκ κτῆμα φέρηται.
οἶσθα γάρ, οἷος θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γυναικός·
κείνου βούλεται οἶκον ὀφέλλειν, ὅς κεν ὀπυίηι,
παίδων δὲ προτέρων καὶ κουριδίοιο φίλοιο
οὐκέτι μέμνηται τεθνηότος οὐδὲ μεταλλᾶι.
ἀλλὰ σύ γ’ ἐλθὼν αὐτὸς ἐπιτρέψειας ἕκαστα
δμωιάων ἥ τίς τοι ἀρίστη φαίνεται εἶναι,
εἰς ὅ κέ τοι φήνωσι θεοὶ κυδρὴν παράκοιτιν.
ἄλλο δέ τοί τι ἔπος ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο θυμῶι·
μνηστήρων σ’ ἐπιτηδὲς ἀριστῆες λοχόωσιν
ἐν πορθμῶι Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
ἱέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
{ἀλλὰ τά γ’ οὐκ ὀΐω· πρὶν καί τινα γαῖα καθέξει
ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.}
ἀλλὰ ἑκὰς νήσων ἀπέχειν εὐεργέα νῆα,
νυκτὶ δ’ ὁμῶς πλείειν· πέμψει δέ τοι οὖρον ὄπισθεν
ἀθανάτων ὅς τίς σε φυλάσσει τε ῥύεταί τε.
αὐτὰρ ἐπὴν πρώτην ἀκτὴν Ἰθάκης ἀφίκηαι,
νῆα μὲν ἐς πόλιν ὀτρῦναι καὶ πάντας ἑταίρους,
αὐτὸς δὲ πρώτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος, ὁμῶς δέ τοι ἤπια οἶδεν.
ἔνθα δὲ νύκτ’ ἀέσαι· τὸν δ’ ὀτρῦναι πόλιν εἴσω
ἀγγελίην ἐρέοντα περίφρονι Πηνελοπείηι,
οὕνεκά οἱ σῶς ἐσσὶ καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθας.”
    ἣ μὲν ἄρ’ ὣς εἰποῦσ’ ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον·
αὐτὰρ ὁ Νεστορίδην ἐξ ἡδέος ὕπνου ἔγειρεν

20–23 Stob. 4.22.145 **20** Gal. De plac. Hipp. et Plat. 3.2.15; Eudoc. 68 **21** Charito 4.4.5; sch Eur. Med. 77 **26** (φ.) Hsch. φ 359 **28** (ἐπιτ.) ApS 74.29 **39** (ἐπ.) ApS 73.34; Hsch. ε 5033 **40** ApS 10.16; (ἀέ.) Hsch. α 1409; sch K 159b

19 ath. Arph σεῖ’ van Leeuwen: σεῦ Hdn 466 Ω **21** κεν tt g^{O} g^{V} Ω*: τις P ὀπυίη (sic) U: ὀπυίοι tt* g^{O} Ω*: -ει Charito g^{V} Z M **24–26** “ἔνιοι νοθεύουσιν” **26** φήνωσι 466 g^{O} Z Ω*: φαίνωσι H^{c} B: δώωσι N Eust. κυδρὴν g^{O} Ω*: κυδνὴν H^{c}: κεδνὴν B, κεδνὰ $M^{γρ}$ **31–32** (= ν 427–428) susp. DSid (sive DThr), del. Knight **36** ἐπεί κεν πρῶτ’ van Leeuwen **42** σῶς Z Ω*: σῶς τ’ G U?: σάος Knight **43** πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον 467 Ω* M^{s}: γλαυκῶπις Ἀθήνη M

λὰξ ποδὶ κινήσας, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
    "ἔγρεο, Νεστορίδη Πεισίστρατε· μώνυχας ἵππους
ζεῦξον ὑφ' ἅρματ' ἄγων, ὄφρα πρήσσωμεν ὁδοῖο."
    τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ηὔδα·
"Τηλέμαχ', οὔ πώς ἐστιν ἐπειγομένους περ ὁδοῖο
νύκτα διὰ δνοφερὴν ἐλάαν· τάχα δ' ἔσσεται ἠώς.
ἀλλὰ μέν', εἰς ὅ κε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θήηι
ἥρως Ἀτρείδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος,
καὶ μύθοις ἀγανοῖσι παραυδήσας ἀποπέμψηι.
τοῦ γάρ τε ξεῖνος μιμνήσκεται ἤματα πάντα
ἀνδρὸς ξεινοδόκου, ὅς κεν φιλότητα παράσχηι."
    ὣς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἠώς.
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
ἀνστὰς ἐξ εὐνῆς Ἑλένης πάρα καλλικόμοιο.
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
σπερχόμενός ῥα χιτῶνα περὶ χροῒ σιγαλόεντα
δῦνεν καὶ μέγα φᾶρος ἐπὶ στιβαροῖς βάλετ' ὤμοις
ἥρως, βῆ δὲ θύραζε, παριστάμενος δ' ἔπος ηὔδα·
    "Ἀτρείδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
ἤδη νῦν μ' ἀπόπεμπε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐέλδεται οἴκαδ' ἱκέσθαι."
    τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
"Τηλέμαχ', οὔ τί σ' ἐγώ γε πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύξω
ἱέμενον νόστοιο· νεμεσσῶμαι δὲ καὶ ἄλλωι
ἀνδρὶ ξεινοδόκωι, ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλέησιν,
ἔξοχα δ' ἐχθαίρησιν· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
ἶσόν τοι κακόν ἐσθ', ὅς τ' οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι
ξεῖνον ἐποτρύνηι καὶ ὃς ἐσσύμενον κατερύκηι.

51 (ἐπ.) ApS 72.30; Hsch. ε 4730 **54–55** Eudoc. 1197–1198 **66** ead. 1362 **69**b–**71** (in vv. duos contracta) [Plut.] Hom. 2.151.1 **72–73** Eudoc. 1199–1200

45 ath. Ar **50** ἔσσεται, cf. ad δ 195 **51** θήηι Bekker (θείηι Wolf), θήη U?: θείη Z Ω* **55** παράσχη(ι) Ω* M^{s}: -σχοι t F M **58** πάρα Hdn B N: παρὰ vel παρα Ω* **62** δ' ἔπος ηὔδα G H^{s} (cf. P 119): δὲ προσηύδα Ω*. – cf. ad ν 199 **63** Τηλέμαχος φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο (= 554, al.) add. M N **73** ἐποτρύνη(ι) h25 t G^{s} F H^{s} H$^{\lambda}$ P M^{c} B U^{s}: -νει Ω*: -νοι G κατερύκη(ι) h25 t G^{2} H^{s} P B U: -κει Ω* M^{s}: -κοι M

{χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.}
ἀλλὰ μέν', εἰς ὅ κε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείω
καλά, σὺ δ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδηις, εἴπω δὲ γυναιξίν
δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἅλις ἔνδον ἐόντων.
ἀμφότερον, κῦδός τε καὶ ἀγλαΐη καὶ ὄνειαρ,
δειπνήσαντας ἴμεν πολλὴν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
εἰ δ' ἐθέλεις, στρεφθῆναι ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος,
ὄφρα τοι αὐτὸς ἕπωμαι, ὑποζεύξω δέ τοι ἵππους,
ἄστεα δ' ἀνθρώπων ἡγήσομαι· οὐδέ τις ἥμεας
αὔτως ἀππέμψει, δώσει δέ τι ἕν γε φέρεσθαι,
ἠέ τινα τριπόδων εὐχάλκων ἠὲ λεβήτων,
ἠὲ δύ' ἡμιόνους, ἠὲ χρύσειον ἄλεισον."
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
"Ἀτρείδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
βούλομαι ἤδη νεῖσθαι ἐφ' ἡμέτερ'· οὐ γὰρ ὄπισθεν
οὖρον ἰὼν κατέλειπον ἐπὶ κτεάτεσσιν ἐμοῖσιν·
μὴ πατέρ' ἀντίθεον διζήμενος αὐτὸς ὄλωμαι,
ἤ τί μοι ἐκ μεγάρων κειμήλιον ἐσθλὸν ὄληται."
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
αὐτίκ' ἄρ' ἧι ἀλόχωι ἠδὲ δμωιῇσι κέλευσεν
δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἅλις ἔνδον ἐόντων.
ἀγχίμολον δέ οἱ ἦλθε Βοηθοίδης Ἐτεωνεύς

74 [Plut.] Hom. 2.35.1; Apthon. Prog. 4; Anon. Fig. iii.155.7 Sp.; Iul. Ep. 39.415d; Macr. Sat. 5.16.6; Eudoc. 1196; sch H 93a, ο 200; cf. Ael. HA 1.52 **78** Polyb. De soloec. 287.10 Nauck (post Lex. Vind.); Eudoc. 364 **80** Strab. 8.6.6, 14.2.28 **83** (ἀππ.) ApS 40.27 **90–90*a*** (~ 11) Philod. De bono rege xxiii 5 **95** al. (Bo.) Hdn ad Δ 228

74 "ἐν πολλοῖς οὐκ ἐφέρετο"; ante 72 melius stare iudicavit Ar **76** ἴδη(ι)ς Ω: ἴδηι (Ar?) Ludwich. – cf. ad 432 et A 203 **78–85** ath. Ar, obelos praefixit M **80** εἰ δ' Strab.[8] Ω: εἴτ' Strab.[14] στρεφθῆναι scripsi (cf. ν 326, Hymn. Ap. 175): στραφθ- h25 G F[2], στραφ- P: τραφθ- Strab.[8] Z Ω*, τραφ- M[a]: τρεφθ- Strab.[14vl] Z[γρ] Eust.: ταρφθ- Strab.[14vl] G[γρ] H[s] U: τερφθ- M[γρ] **82** ἥμεας Von der Mühll: ἡμέας Ω **83** ἀππέμψει t sch (Ar?): ἀποπ- G P M Eust.: ἀμπ- h23 h25 Ω* τι h23 Ω* (τι||| M): τε P U: possis τις **87** (= 64) fort. spurius **89** ἐπὶ κτεάτεσσιν h25 Ω*: ἐνι μεγάροισιν P ἐμοῖσι(ν) Ω* H[c] M[γρ]: ἑοῖσιν H M **90a** χρήματά [τε προλι]πὼν ἄνδράς τ' ἐ[ν ἐμοῖσι δόμοισ]ιν (~ 11) add. t **91** ath. Arph u.v. ἤ Ω: εἴ M[γρ] **95** Βοηθοίδης Tyr Ω: -θοΐδης Hdn

ἀνστὰς ἐξ εὐνῆς, ἐπεὶ οὐ πολὺ ναῖεν ἀπ’ αὐτοῦ·
τὸν πῦρ κῆαι ἄνωγε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
ὀπτῆσαί τε κρεῶν· ὃ δ’ ἄρ’ οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
αὐτὸς δ’ ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηώεντα,
οὐκ οἶος, ἅμα τῶι γ’ Ἑλένη κίε καὶ Μεγαπένθης·
ἀλλ’ ὅτε δή ῥ’ ἵκαν’ ὅθι οἱ κειμήλια κεῖτο,
Ἀτρείδης μὲν ἔπειτα δέπας λάβεν ἀμφικύπελλον,
υἱὸν δὲ κρητῆρα φέρειν Μεγαπένθε’ ἄνωγεν
ἀργύρεον· Ἑλένη δὲ παρίστατο φωριαμοῖσιν,
ἔνθ’ ἔσάν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, οὓς κάμεν αὐτή.
τῶν ἕν’ ἀειραμένη Ἑλένη φέρε δῖα γυναικῶν,
ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος,
ἀστὴρ δ’ ὣς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων.
βὰν δ’ ἰέναι προτέρω διὰ δώματος, εἷος ἵκοντο
Τηλέμαχον· τὸν δὲ προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
“Τηλέμαχ’, ἤτοι νόστον, ὅπως φρεσὶ σῆισι μενοινᾶις,
ὥς τοι Ζεὺς τελέσειεν ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.”
ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον
ἥρως Ἀτρείδης· ὃ δ’ ἄρα κρητῆρα φαεινόν
θῆκ’ αὐτοῦ προπάροιθε φέρων κρατερὸς Μεγαπένθης,
ἀργύρεον· Ἑλένη δὲ παρίστατο καλλιπάρηος
πέπλον ἔχουσ’ ἐν χερσίν, ἔπος τ’ ἔφατ’ ἔκ τ’ ὀνόμαζεν·
“δῶρόν τοι καὶ ἐγώ, τέκνον φίλε, τοῦτο δίδωμι,
μνῆμ’ Ἑλένης χειρῶν, πολυηράτου ἐς γάμου ὥρην,
σῆι ἀλόχωι φορέειν· τείως δὲ φίληι παρὰ μητρί
κείσθω ἐνὶ μεγάρωι. σὺ δέ μοι χαίρων ἀφίκοιο

97a Porph. Il. 272.14 Schr. **105**a cf. ad Z 289 **125–127** Ath. 191c **125–126**a Macr. Sat. 5.6.2 **125** [Plut.] Hom. 2.44.1; Anon. π. σολοικ. p.198 Valck.; **125**b Lesbon. Fig. 2 **126** ApS 113.9

96 ath. aliquis (Arph?) ante Ar **97** κῆαι h25 t G F U^c: κεῖαι Ω*. – cf. ad λ 74 **99** κατεβήσετο P^s M^c B U: -σατο Ω* **101** ἵκαν’ ὅθι οἱ F N: ἵκανον ὅθι οἱ G M U: ἵκανον ὅθι H P B **105** ἔσάν οἱ sic Hdn, v. ad Z 289 **109** εἷος Hermann: ἕως 469 Ω*, εἵως U^2, εἰῶς B **111** ὅπως φρεσὶ σῆ(ι)σι Ω*: ἐνὶ φρεσὶν ὥς σὺ P **113–119** (= δ 613–619) add. H^m Ω*: absunt ab [28] 469 h25 H P B. – v. Apthorp 201–216 **120** χειρὶ $H^{γρ}$ B **124** χειρὶ H **125** ita 469 tt* Ω: τῇ νῦν καὶ σοὶ τοῦτο, τέκος, κειμήλιον ἔστω (cf. Ψ 618) Macr. **128** κείσθω (nov. Did) Ω*: κεῖσθαι Ar G F

οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.”
  ὣς εἰποῦσ’ ἐν χερσὶ τίθει, ὃ δ’ ἐδέξατο χαίρων·
καὶ τὰ μὲν ἐς πείρινθα τίθει Πεισίστρατος ἥρως
δεξάμενος, καὶ πάντα ἑῶι θηήσατο θυμῶι.
τοὺς δ’ ἦγε πρὸς δῶμα κάρη ξανθὸς Μενέλαος,
ἑζέσθην δ’ ἄρ’ ἔπειτα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
χέρνιβα δ’ ἀμφίπολος προχόωι ἐπέχευε φέρουσα
καλῆι χρυσείηι, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ’ αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα·
πὰρ δὲ Βοηθοίδης κρέα δαίετο καὶ νέμε μοίρας·
οἰνοχόει δ’ υἱὸς Μενελάου κυδαλίμοιο·
οἳ δ’ ἐπ’ ὀνείαθ’ ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
δὴ τότε Τηλέμαχος καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός
ἵππους τ’ ἐζεύγνυντ’ ἀνά θ’ ἅρματα ποικίλ’ ἔβαινον,
ἐκ δ’ ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
τοὺς δὲ μέτ’ Ἀτρείδης ἔκιε ξανθὸς Μενέλαος
οἶνον ἔχων ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφι
χρυσέωι ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην.
στῆ δ’ ἵππων προπάροιθε, δεδισκόμενος δὲ προσηύδα·
  “χαίρετον, ὦ κούρω, καὶ Νέστορι ποιμένι λαῶν
εἰπεῖν· ἦ γὰρ ἐμοί γε πατὴρ ὣς ἤπιος ἦεν,
εἶος ἐνὶ Τροίηι πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν.”
  τὸν δ’ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
“καὶ λίην κείνωι γε, διοτρεφές, ὡς ἀγορεύεις,
πάντα τάδ’ ἐλθόντες καταλέξομεν· αἲ γὰρ ἐγὼν ὥς

132 Eudoc. 300 **134** ead. 777 **141** Ath. 424e; (– M.) Hdn ad Δ 3; sch A 470a, Y 234d **148** Cent. Par. 40.65

130 χειρὶ H^{γρ} **134** δ’ Ω*: τ’ t: om. B **139** εἴδατα πόλλ’ ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων (= δ 56, al.) add. F N U **141** οἰνοχόει Ar h25 sch-A G M^{s} U: ὠ(ι)νο- tt* Ω*. – v. Il. praef. xxvii **143** om. F **144** δὴ G N U: καὶ h25 Ω* **145** τε ζεύγνυντ’ B N U **146** αἰθούσσης H^{c} **149** χρυσέω(ι) ἐν δέπαϊ (cf. Ω 285) H P B: ἐν δέπαϊ χρυσέω(ι) (cf. σ 121, υ 261) Ω* **152** εἰπεῖν Ar Ω: εἴπετον nov. Did **153** εἶος Hermann: ἕως Ω*, εἵως H^{c} P^{c} B U: ὁππότ’ G **156** αἲ Ω*: εἰ G, εἴ B U

νοστήσας Ἰθάκηνδε, κιχὼν Ὀδυσῆ᾽ ἐνὶ οἴκωι,
εἴποιμ᾽ ὡς παρὰ σεῖο τυχὼν φιλότητος ἁπάσης
ἔρχομαι, αὐτὰρ ἄγω κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά."
ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
αἰετὸς ἀργὴν χῆνα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον
ἥμερον ἐξ αὐλῆς· οἳ δ᾽ ἰΰζοντες ἕποντο
ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες. ὃ δέ σφισιν ἐγγύθεν ἐλθὼν
δεξιὸς ἤϊξε πρόσθ᾽ ἵππων· οἳ δὲ ἰδόντες
γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
τοῖσι δὲ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἤρχετο μύθων·
"φράζεο δή, Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
ἢ νῶϊν τόδ᾽ ἔφηνε θεὸς τέρας ἦε σοὶ αὐτῶι."
ὣς φάτο· μερμήριξε δ᾽ ἀρηΐφιλος Μενέλαος,
ὅππως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποκρίναιτο νοήσας.
τὸν δ᾽ Ἑλένη τανύπεπλος ὑποφθαμένη φάτο μῦθον·
"κλῦτέ μοι· αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς ἐνὶ θυμῶι
ἀθάνατοι βάλλουσι καὶ ὡς τελέεσθαι ὀΐω.
ὡς ὅδε χῆν᾽ ἥρπαξ᾽ ἀτιταλλομένην ἐνὶ οἴκωι
ἐλθὼν ἐξ ὄρεος, ὅθι οἱ γενεή τε τόκος τε,
ὣς Ὀδυσεὺς κακὰ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ᾽ ἐπαληθείς
οἴκαδε νοστήσει καὶ τείσεται· ἠὲ καὶ ἤδη
οἴκοι, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει."
τὴν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
"οὕτω νῦν Ζεὺς θείη, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης·
τώ κέν τοι καὶ κεῖθι θεῶι ὣς εὐχετοώιμην."
ἦ, καὶ ἐφ᾽ ἵπποιϊν μάστιν βάλεν· οἳ δὲ μάλ᾽ ὦκα

161 Erot. fr. 22; Choer. in Thd. i.263.34; EtG α 184; (– φ.) ApS 41.21; Hdn ii.921.26; Ath. 384b; (ἀργ. χ.) Epm. φ 45 et ad A 55a² **162** (οἳ δ᾽ ἰύζ.) sch Opp. H. 1.565 **165** Eudoc. 2249 **168** Epm. η 20 **171**b ApS 160.7 **172–173** Eudoc. 396–397; **172–173**a Porph. Il. 273.7 Schr. **174** Hdn ii 921.24; Ath. 384c; (– ἀτ.) sch DThr 526.10; (χῆν᾽ –) Epm. φ 5; EtGud 557.40 Stz. **182** (μ. β.) sch Ψ 500; (μ.) ApS 110.4; Hsch. μ 363

157 κιχὼν h25 G N U: κιὼν Ar? Ω* Ὀδυσῆ᾽ Ὀδυσ(σ)ῆ᾽ G B, -ῆ Ω*: -ῆι Ar, -ῆϊ H, -εῖ Eust. **161** πέλωρον 13 tt Ω: -ος Nauck **167** δὴ 13 Ω*: νῦν G **168** ἢ Hdn t G H P² (ex ἦ): εἰ Ω* Gγρ Hs θεὸς t Ω*: Διὸς 13 U ἦε Hdn Hc?: ἠὲ fere t Ω* **170** ὑποκρίναιτο h25 Ω*: -οιτο G Hs B **172** μοι 13 t*: μευ Eudoc. Ω μαντεύσομαι t* Ω: μυθήσομαι "ἔνιοι" 13 Eudoc. – cf. ad ψ 251 **177** τίσεται Ω: corr. Fick **181** καὶ κεῖθι Ar G F M N Tzvl: κάκ- Ω*

ἤϊξαν πεδίονδε διὰ πτόλιος μεμαῶτες.
οἳ δὲ πανημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.
δύσετό τ' ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί·
ἐς Φηρὰς δ' ἵκοντο Διοκλῆος ποτὶ δῶμα
υἱέος Ὀρτιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
ἔνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν, ὃ δὲ τοῖς πὰρ ξείνια θῆκεν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
ἵππους τ' ἐζεύγνυντ' ἀνά θ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον,
ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου·
{μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην·}
αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον.
καὶ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν·
"Νεστορίδη, πῶς κέν μοι ὑποσχόμενος τελέσειας
μῦθον ἐμόν; ξεῖνοι δὲ διαμπερὲς εὐχόμεθ' εἶναι
ἐκ πατέρων φιλότητος, ἀτὰρ καὶ ὁμήλικές εἰμεν·
ἥδε δ' ὁδὸς καὶ μᾶλλον ὁμοφροσύνῃσιν ἐνήσει.
μή με πάρεξ ἄγε νῆα, διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ,
μή μ' ὁ γέρων ἀέκοντα κατάσχηι ὧι ἐνὶ οἴκωι
ἱέμενος φιλέειν· ἐμὲ δὲ χρεὼ θᾶσσον ἱκέσθαι."
ὣς φάτο· Νεστορίδης δ' ἄρ' ἑῶι συμφράσσατο θυμῶι,
ὅππως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποσχόμενος τελέσειεν.
ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
στρέψ' ἵππους ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης,
νηῒ δ' ἔνι πρυμνῆι ἐξαίνυτο κάλλιμα δῶρα,
ἐσθῆτα χρυσόν τε, τά οἱ Μενέλαος ἔδωκεν,
καί μιν ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"σπουδῆι νῦν ἀνάβαινε κέλευέ τε πάντας ἑταίρους,
πρὶν ἐμὲ οἴκαδ' ἱκέσθαι ἀπαγγεῖλαί τε γέροντι.
εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὔ σε μεθήσει,

198 Cent. Par. 34.15 **199**a sch Ω 434 **209**a Hsch. σ 1565; sch B 99b

187 Ὀρτιλόχοιο Ω*: Ὀρσι- M. – cf. ad γ 489 **190** τε ζεύγνυντ' B N U **191** αἰθούσσης 13 H **192** (= γ 494) del. Bekker **198** ἐνήσει 123 t Z, fere Ω*: ἐνῆκε N **199** πάρεξ (146c?) F M: παρὲξ t Z Ω* λιπ . .την 123 **200** μ]ε γερων 123, μ ⟦ε⟧ ὁ 146c κατασχῆ(ι) 13 123 Ω*: κατίσχηι G **206** ἐν(ὶ) Ω: επι 13 123 πρυμνῆι Hdn ad E 292: parox. 13 Ω **209** τε Ω*: δὲ H P B **212** ἐκείνου (cf. O 94) Ω: κείνου Ar? (cf. Did ad α 177)

ἀλλ' αὐτὸς καλέων δεῦρ' εἴσεται, οὐδέ ἕ φημι
ἂψ ἰέναι κενεόν· μάλα γὰρ κεχολώσεται ἔμπης."
 ὣς ἄρα φωνήσας ἔλασεν καλλίτριχας ἵππους
ἂψ Πυλίων εἰς ἄστυ, θοῶς δ' ἄρα δώμαθ' ἵκανεν.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν·
 "ἐγκοσμεῖτε τὰ τεύχε', ἑταῖροι, νηῒ μελαίνηι,
αὐτοί τ' ἀμβαίνωμεν, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο."
 ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,
αἶψα δ' ἄρ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῗσι καθῖζον.
 ἤτοι ὃ μὲν τὰ πονεῖτο καὶ ηὔχετο, θῦε δ' Ἀθήνηι
νηῒ πάρα πρυμνῆι· σχεδόθεν δέ οἱ ἤλυθεν ἀνήρ
τηλεδαπός, φεύγων ἐξ Ἄργεος ἄνδρα κατακτάς,
μάντις· ἀτὰρ γενεήν γε Μελάμποδος ἔκγονος ἦεν,
ὃς πρὶν μέν ποτ' ἔναιε Πύλωι ἔνι μητέρι μήλων
ἀφνειὸς Πυλίοισι μέγ' ἔξοχα δώματα ναίων·
δὴ τότε γ' ἄλλων δῆμον ἀφίκετο, πατρίδα φεύγων
Νηλέα τε μεγάθυμον, ἀγαυότατον ζωόντων,
ὅς οἱ χρήματα πολλὰ τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν
εἶχε βίηι. ὃ δὲ τεῖος ἐνὶ μεγάροις Φυλάκοιο
δεσμῶι ἐν ἀργαλέωι δέδετο, κρατέρ' ἄλγεα πάσχων
εἵνεκα Νηλῆος κούρης ἄτης τε βαρείης,
τήν οἱ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ δασπλῆτις Ἐρινύς.
ἀλλ' ὃ μὲν ἔκφυγε κῆρα καὶ ἤλασε βοῦς ἐριμύκους
ἐς Πύλον ἐκ Φυλάκης, καὶ ἐτείσατο ἔργον ἀεικές
ἀντίθεον Νηλῆα, κασιγνήτωι δὲ γυναῖκα
ἠγάγετο πρὸς δώμαθ'. ὃ δ' ἄλλων ἵκετο δῆμον,

218 Cent. Par. 35.7; (ἐγκ.) ApS 62.3; Hsch. ε 250 **224** (τ.) ApS 152.14; Hsch. τ 757 **232** Eudoc. 925, 1868 **233** (– κ.) ApD Coni. 238.27 **234** (δ.) ApS 56.20; Hsch. δ 302

213 εἴσεται h25 Ω*: ἵξεται G F ἕ H^c P B Eust.: σέ Ω* Eust.$^{\gamma\rho}$ **215** ἔλασ(σ)ε(ν) G H P $M^{\gamma\rho}$ B: ἵμασε(ν) Ω* **217** ἐποτρύνας F $U^{r?}$: -νων 14 Ω*. – cf. ad β 422 **218** ἑταῖροι νηῒ μελαίνη(ι) 14 471 t Ω*: ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι P **219** δ' F M **221** καθῖζον Bekker: κάθιζον 14 Ω **222** ηὔχετο G: εὔχ- 471 Ω* **223** πρύμνη(ι) 471 Ω, cf. ad 206 **227** μέγ' 471 Ω: μέτ' Ar **228** ἄλλων 123 471 G H N U: -ον Ω*: utrumque nov. Eust., illud probavit cl. 238 **231** τεῖος Brandreth 105: τέως μὲν 123 Z Ω: τεως [472. – cf. ad κ 348, π 370, ω 162 **234** ἐπὶ (cf. A 55) 123 470 Ω*: ἐνὶ F U **236** ἐτίσατο 123 h25 Z Ω: corr. Fick

Ἄργος ἐς ἱππόβοτον· τόθι γάρ νύ οἱ αἴσιμον ἦεν
ναιέμεναι πολλοῖσιν ἀνάσσοντ’ Ἀργείοισιν.
ἔνθα δ’ ἔγημε γυναῖκα καὶ ὑψερεφὲς θέτο δῶμα,
γείνατο δ’ Ἀντιφάτην καὶ Μάντιον, υἷε κραταιώ.
Ἀντιφάτης μὲν τίκτεν Ὀϊκλῆα μεγάθυμον,
αὐτὰρ Ὀϊκλείης λαοσσόον Ἀμφιάρηον,
ὃν περὶ κῆρι φίλει Ζεύς τ’ αἰγίοχος καὶ Ἀπόλλων
παντοίην φιλότητ’· οὐδ’ ἵκετο γήραος οὐδόν,
ἀλλ’ ὄλετ’ ἐν Θήβῃσι γυναίων εἵνεκα δώρων.
τοῦ δ’ υἱεῖς ἐγένοντ’ Ἀλκμάων Ἀμφίλοχός τε.
Μάντιος αὖ τέκετο Πολυφείδεά τε Κλεῖτόν τε·
ἀλλ’ ἤτοι Κλεῖτον χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἠώς
κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν’ ἀθανάτοισι μετείη·
αὐτὰρ ὑπέρθυμον Πολυφείδεα μάντιν Ἀπόλλων
θῆκε βροτῶν ὄχ’ ἄριστον, ἐπεὶ θάνεν Ἀμφιάρηος·
ὅς ῥ’ Ὑπερησίηνδ’ ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς,
ἔνθ’ ὅ γε ναιετάων μαντεύετο πᾶσι βροτοῖσιν.
τοῦ μὲν ἄρ’ υἱὸς ἐπῆλθε, Θεοκλύμενος δ’ ὄνομ’ ἦεν,
ὃς τότε Τηλεμάχου πέλας ἵστατο· τὸν δ’ ἐκίχανεν
σπένδοντ’ εὐχόμενόν τε θοῇι παρὰ νηῒ μελαίνῃι,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ὦ φίλ’, ἐπεί σε θύοντα κιχάνω τῶιδ’ ἐνὶ χώρωι,
λίσσομ’ ὑπὲρ θυέων καὶ δαίμονος, αὐτὰρ ἔπειτα
σῆς τ’ αὐτοῦ κεφαλῆς καὶ ἑταίρων, οἵ τοι ἕπονται,
εἰπέ μοι εἰρομένωι νημερτέα, μηδ’ ἐπικεύσῃις·
τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;”
τὸν δ’ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·

242 (– M.) Epm. γ 31 **244**b EtG λ 31 **245–246** [Pl.] Ax. 368a; [Plut.] Cons. ad Apoll. 111b **245** [Plut.] Hom. 2.143 **246**b Arn ad X 91; cf. sch θ 226 **250** [Ammon.] Diff. 219; (ἥρπ. Ἠ.) sch B 48b **256** Cent. Par. 11.11 **263** Eudoc. 1945

239 τόθι 123 Ω: ὅθι H^{γρ} **241** δὲ γῆμε N **243** τίκτεν G U Eust.: ἔτικτεν Ω* **244** Ὀϊκλείης Ω*: -κλήησ G, cf. sch Ὀϊκλείης καὶ †Ὀϊκλῆς διχῶς Ἀμφιάρηον Zen t Ω* N^{s}: -ραον Ar N U **245** ὃν 14 tt* Ω: τὸν [Pl.] τ’ tt* Ω*: om. [Plut.]$^{Hom.}$ P Ἀπόλλων tt Ω*: Ἀθήνη (ex Θ 287) G P **248** δ’ om. M **251** ath. Ar (Arn ad Y 235) **253** Ἀμφιάραος B **257** δὲ κίχανε H **260** θύοντα Ω: πρῶτα 473 (ex ν 228) **261** αὐτὰρ ἔπειτα Ω: ἠδὲ τοκήων Eust.^{γρ}

“τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ’ ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
ἐξ Ἰθάκης γένος εἰμί, πατὴρ δέ μοί ἐστιν Ὀδυσσεύς,
εἴ ποτ’ ἔην· νῦν δ’ ἤδη ἀπέφθιτο λυγρῶι ὀλέθρωι.
τούνεκα νῦν ἑτάρους τε λαβὼν καὶ νῆα μέλαιναν
ἦλθον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο.”
τὸν δ’ αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
“οὕτω τοι καὶ ἐγὼν ἐκ πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς
ἔμφυλον· πολλοὶ δὲ κασίγνητοί τε ἔται τε
Ἄργος ἀν’ ἱππόβοτον, μέγα δὲ κρατέουσιν Ἀχαιῶν.
τῶν ὑπαλευάμενος θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν
φεύγω, ἐπεί νύ μοι αἶσα κατ’ ἀνθρώπους ἀλάλησθαι.
ἀλλά με νηὸς ἔφεσσαι, ἐπεί σε φυγὼν ἱκέτευσα,
μή με κατακτείνωσι· διωκέμεναι γὰρ ὀΐω.”
τὸν δ’ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
“οὐ μὲν δή σ’ ἐθέλοντά γ’ ἀπώσω νηὸς ἐΐσης,
ἀλλ’ ἕπε’· αὐτὰρ κεῖθι φιλήσεαι, οἷά κ’ ἔχωμεν.”
ὣς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
καὶ τό γ’ ἐπ’ ἰκριόφιν τάνυσεν νεὸς ἀμφιελίσσης·
ἂν δὲ καὶ αὐτὸς νηὸς ἐβήσετο ποντοπόροιο.
ἐν πρύμνηι δ’ ἄρ’ ἔπειτα καθέζετο, πὰρ δὲ οἷ αὐτῶι
εἷσε Θεοκλύμενον· τοὶ δὲ πρυμνήσι’ ἔλυσαν.
Τηλέμαχος δ’ ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
ὅπλων ἅπτεσθαι· τοὶ δ’ ἐσσυμένως ἐπίθοντο.
ἱστὸν δ’ εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
στῆσαν ἀείραντες, κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν,
ἕλκον δ’ ἱστία λευκὰ ἐϋστρέπτοισι βοεῦσιν.
τοῖσιν δ’ ἴκμενον οὖρον ἵει γλαυκῶπις Ἀθήνη

269 (ἑτ. τε) Hdn ii.927.9 **271** Eudoc. 690, 712 et saep.; **271**b (al.) sch N 365b **273** (ἔμφ.) ApS 68.3; Hsch. ε 2569 **275** (ὑπ.) ApS 160.34; Hsch. υ 227 **277**b Hdn ad Z 355 **285** Cent. Par. 33.8; (πὰρ –) Hdn i.557.11

266 καταλέξω H[γρ] P **268** λυγρῶ(ι) ὀλέθρω(ι) (nov. Did; cf. γ 87) Ω: λυγρὸν ὄλεθρον “αἱ χαριέστεραι” **272** τοι Ω: δὴ H[s] **275** ὑπαλευάμενος tt Ω*: -όμενος h25 P U[c]. – cf. ad ι 277 **276** κατὰ †χρόνους H[γρ] **277** ἔφεσσαι (cf. ξ 295) Z F H P M[a] B: ἐφέσσαι (cf. ν 274) h25 Ω* φυγὼν Ω*: πρῶτον G (sc. πρῶθ’, cf. ρ 573) **281** ἕπε’ Knight: ἕπευ Ω **284** ἐβήσετο Ω* M[s]: -σατο P M N **285** πὰρ δὲ οἷ αὐτῶ(ι) Hdn U (δὲ οἷ) t* Ω* (δέ οἱ): ἄγχι δ’ ἄρ αὐτοῦ N **287** ἐποτρύνων F M N[s]. – cf. ad 217

λάβρον ἐπαιγίζοντα δι᾽ αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
νηῦς ἀνύσειε θέουσα θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
δύσετό τ᾽ ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί·
ἡ δὲ Φερὰς ἐπέβαλλεν ἐπειγομένη Διὸς οὔρωι
{ἠδὲ παρ᾽ Ἦλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί}·
ἔνθεν δ᾽ αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκε Θοῇσιν,
ὁρμαίνων ἤ κεν θάνατον φύγοι ἦ κεν ἁλοίη.
τὼ δ᾽ αὖτ᾽ ἐν κλισίηι Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβός
δορπείτην· παρὰ δέ σφιν ἐδόρπεον ἀνέρες ἄλλοι.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖς δ᾽ Ὀδυσεὺς μετέειπε, συβώτεω πειρητίζων,
ἤ μιν ἔτ᾽ ἐνδυκέως φιλέοι μεῖναί τε κελεύοι
αὐτοῦ ἐνὶ σταθμῶι, ἦ᾽ ὀτρύνειε πόλινδε·
"κέκλυθι νῦν, Εὔμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.
ἠῶθεν προτὶ ἄστυ λιλαίομαι ἀπονέεσθαι
πτωχεύσων, ἵνα μή σε κατατρύχω καὶ ἑταίρους.
ἀλλά μοι εὖ θ᾽ ὑπόθεο, καὶ ἅμ᾽ ἡγεμόν᾽ ἐσθλὸν ὄπασσον
ὅς κέ με κεῖσ᾽ ἀγάγηι· κατὰ δὲ πτόλιν αὐτὸς ἀνάγκηι
πλάγξομαι, αἴ κέν τις κοτύλην καὶ πύρνον ὀρέξηι.
καί κ᾽ ἐλθὼν πρὸς δώματ᾽ Ὀδυσσῆος θείοιο
ἀγγελίην εἴποιμι περίφρονι Πηνελοπείηι,

293 (ἐπ.) ApS 70.20; Hsch. ε 4085 **295–298** Strab. 8.3.26 **295** id. 10.1.9 **297–299**a sch Ξ 226–227 **297** Arn ad Η 135; Porph. ad β 319g^{1} et Hom. 6.3 Sod. (**298**) Strab. 8.3.1 **299** id. 8.3.26; Hclt. Alleg. 45.5; [Plut.] Hom. 2.21; 'Trypho i' Trop. 195.12; 'Trypho ii' Trop. 4 (CQ 15.238); Cocondr. 239.13; [Choer.] Trop. 247.26; Suda θ 397; (νήσ. –) Epm. θ 25; sch DThr 459.9; (νήσ. θο.) EtM 453.10; (ἐπιπρ.) Hdn ad Δ 94 **308** Cent. Par. 35.9 **309** (ἵνα –) sch Ρ 225–226a **314** sch Λ 140b; EtM α 78

293 ἐπαιγίζοντα (cf. Β 148) Ar h25 tt Z Ω: ἐπαΐσσοντα Arph **295** βὰν δὲ παρὰ Κρουνοὺς καὶ Χαλκίδα καλλιρέεθρον (cf. Hymn. Ap. 425) hic legit Strab., in textum recepit Barnes: abest ab Ω. – cf. Bolling 245; West MO 243 n. 163 **297** Φερὰς tt* Ω: Φεὰς Ar (Arn ad Η 135; θεαῖς cod.) Strab. H^{γρ}. – erravit poeta, puto, secutus est auctor Hymn. Ap. 427; cf. Diod. 12.43.4 codd. et ad Η 135 **298** (= Hymn. Ap. 426) habent h25 tt Ω: damn. Blass 165–166 **300** ἁλοίη h25 r (Marc. 457): ἁλώη(ι) fere Ω (ex ξ 183) **301** κλισίη(ι) F P B U: -ίηισ᾽ G, -ίη(ι)ς Ω*. – cf. ad π 1 **304** δ᾽ om. F M B **305** ἤ P: εἴ Ω* φιλέοι Ω* H^{s}: -έει F H P κελεύει F **309** πτωχεύσων h25 Z Ω*: -εύων G^{a} P **310** θ᾽ Ω*: om. H^{a} P B ὑπόθεο Knight: -θευ Z Ω: -θου h25 ἅμ᾽ 474^{uv} Ω*: μ᾽ H^{γρ} B

καί κε μνηστήρεσσιν ὑπερφιάλοισι μιγείην,
εἴ μοι δεῖπνον δοῖεν ὀνείατα μυρί' ἔχοντες.
αἶψά κεν εὖ δρώοιμι μετὰ σφίσιν ἅσσ' ἐθέλοιεν.
ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καί με' ἄκουσον·
Ἑρμείαο ἕκητι διακτόρου, ὅς ῥά τε πάντων
ἀνθρώπων ἔργοισι χάριν καὶ κῦδος ὀπάζει,
δρηστοσύνηι οὐκ ἄν μοι ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος,
πῦρ τ' εὖ νηῆσαι διά τε ξύλα δανὰ κεάσσαι
δαιτρεῦσαί τε καὶ ὀπτῆσαι καὶ οἰνοχοῆσαι,
οἷά τε τοῖς ἀγαθοῖσι παραδρώωσι χέρηες."
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
"ὤι μοι, ξεῖνε, τίη τοι ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
ἔπλετο; ἦ σύ γε πάγχυ λιλαίεαι αὐτόθ' ὀλέσθαι,
εἰ δὴ μνηστήρων ἐθέλεις καταδῦναι ὅμιλον,
τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει;
οὔ τοι τοιοίδ' εἰσὶν ὑποδρηστῆρες ἐκείνων,
ἀλλὰ νέοι, χλαίνας εὖ εἱμένοι ἠδὲ χιτῶνας,
αἰεὶ δὲ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα,
οἵ σφιν ὑποδρώωσιν· ἐΰξεστοι δὲ τράπεζαι
σίτου καὶ κρειῶν ἠδ' οἴνου βεβρίθασιν.
ἀλλὰ μέν'· οὐ γάρ τίς τοι ἀνιᾶται παρεόντι,
οὔτ' ἐγὼ οὔτέ τις ἄλλος ἑταίρων, οἵ μοι ἔασιν.
αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθησιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
κεῖνός σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἕσσει,

321–322 Ael. VH 7.5 **321** (– μοι) Hdn ad N 29; (δρ.) ApS 60.22 **322**a + **323** (δ. τε) Ath. 18b; **322**b ApS 97.17; EtM 247.37; (κε.) Hsch. κ 1954 **323** Plut. Mor. 440c; (– ὀπτ.) sch Θ 93α[1]; sch[Lips] H 3 **324** (τοῖς –) sch N 284a **326–327** Eudoc. 1940–1941 **329** ead. 1624 **330–332** Dio Prus. 33.14 **331** (εὖ εἱ.) Hsch. ε 6782 **332** Poll. 2.34 **334** Hsch. σ 768; (βεβ.) ApS 51.3; Hsch. β 434

317 ἅσσ' Friedländer Neue Jahrb. 79 (1859) 825 cl. A 554 (ubi v. app.): ὅττ' sive ὅττι Ω ἐθέλοιεν Ar[ab] G M B N: θέλ- (nov. Did) Ω* **318** με' fere Knight: μευ 28 Ω **321** δρηστοσύνη(ι) h25 Ω: -ην t: δρησμοσύνηι Barnes, cf. Hymn. Cer. 476 δ' οὐκ Hdn (t) F M N **322** δανὰ t* Z, fere Ω* (cf. Call. Hec. fr. 32 H.): πολλὰ Ael. G B N U Eust.[γρ]: om. ApS **324** παραδρώωσι t Ω*: πάρα δρώωσι Hdn (h25) M B N U Eust.[γρ]: π̣αραδρευουσι (sc. παρεδρ-?) 124 **326** ὤι G H[a], ᾤ P Eust., ὦ̣ N: ὦ sive ὤ 124 Ω* **333** ὕπο δρώωσιν "ἐχρῆν" iudice Hdn: υποδρωουσιν 238

πέμψει δ’ ὅππηι σε κραδίη θυμός τε κελεύει.”
τὸν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
“αἴθ’ οὕτως, Εὔμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο
ὡς ἐμοί, ὅττί μ’ ἔπαυσας ἄλης καὶ ὀϊζύος αἰνῆς.
πλαγκτοσύνης δ’ οὐκ ἔστι κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν·
ἀλλ’ ἕνεκ’ οὐλομένης γαστρὸς κακὰ κήδε’ ἔχουσιν
{ἀνέρες, ὅν τιν’ ἵκηται ἄλη καὶ πῆμα καὶ ἄλγος}.
νῦν δ’ ἐπεὶ ἰσχανάαις μεῖναί τέ με κεῖνον ἄνωγας,
εἴπ’ ἄγε μοι περὶ μητρὸς Ὀδυσσῆος θείοιο
πατρός θ’, ὃν κατέλειπεν ἰὼν ἐπὶ γήραος οὐδῶι,
ἤ που ἔτι ζώουσιν ὑπ’ αὐγὰς ἠελίοιο
ἦ’ ἤδη τεθνᾶσι καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν.”
τὸν δ’ αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
“τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ’ ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
Λαέρτης μὲν ἔτι ζώει, Διὶ δ’ εὔχεται αἰεί
θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν·
ἐκπάγλως γὰρ παιδὸς ὀδύρεται οἰχομένοιο
κουριδίης τ’ ἀλόχοιο δαΐφρονος, ἥ ἑ μάλιστα
ἤκαχ’ ἀποφθιμένη καὶ ἐν ὠμῶι γήραϊ θῆκεν.
ἣ δ’ ἄχεϊ οὗ παιδὸς ἀπέφθιτο κυδαλίμοιο
λευγαλέωι θανάτωι, ὡς μὴ θάνοι ὅς τις ἐμοί γε
ἐνθάδε ναιετάων φίλος εἴη καὶ φίλα ἔρδοι.
ὄφρα μὲν οὖν δὴ κείνη ἔην, ἀχέουσά περ ἔμπης,
τόφρα τί μοι φίλον ἔσκε μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι,
οὕνεκά μ’ αὐτὴ θρέψεν ἅμα Κτιμένηι τανυπέπλωι,

339 Eudoc. 957, cf. 1901 **342–345** ead. 976–979 **343** (– κ.) Hdn ad N 29 **344** (– γ.) sch ρ 287 **350** Cent. Par. 45.17; (τεθν. –) Matro fr. 7.3 O.–S. (parod.); Eudoc. 489 **355** ead. 2043 **356** (– δ.) Epm. δ 57 **357**b sch Ψ 791; sch Ar. Ran. 18 (> Suda π 1733) **358** (– ἀπ.) sch A.R. 1.262–263b; **358**a ApD Pron. 107.24; (ἀπ.) + **359–360** Arn ad λ 202 **359–360** Eudoc. 758–759 **363–364** ApS 93.24

339 κελεύει t Ω: fort. -ηι, cf. α 316 et ad π 81, φ 342 **344** κήδε’ t Ω*: μήδε’ H P B **345** abest ab G F U (mg. add. G²): habent t Ω*, def. Blass 166 ὅν Hˢ Mᵃ N Eust.: ὧν Ω*: οὓς t τιν’ Ω*: κεν Eust.: om. t N **349** ἦ Bekker: εἴ Ω **356** δαΐφρονος t Ω: περιφρον[ος 124 **357** καὶ ἐν ὠμῶ(ι) γήραϊ ˌθῆκεν 124 tt Z Ω*: καὶ ὠμῶι γήραϊ δῶκεν Eust. (ex Hes. Op. 705, quem laudat) **358** om. 124 ἀπέφθιτο t* Ω: ἀπώλετο Arn (t) **359** ὧς t H Eust. **362** ἔρεσθαι Ω; cf. ad α 405

θυγατέρ' ἰφθίμηι, τὴν ὁπλοτάτην τέκε παίδων·
τῆι ὁμοῦ ἐτρεφόμην, ὀλίγον δέ τί μ' ἧσσον ἐτίμα.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἥβην πολυήρατον ἱκόμεθ' ἄμφω,
τὴν μὲν ἔπειτα Σάμηνδε δόσαν καὶ μυρί' ἕλοντο,
αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα κείνη
καλὰ μάλ' ἀμφιέσασα, ποσίν θ' ὑποδήματα δοῦσα,
ἀγρόνδε προΐαλλε· φίλει δέ με κηρόθι μᾶλλον.
νῦν δ' ἤδη τούτων ἐπιδεύομαι· ἀλλά μοι αὐτῶι
ἔργον ἀέξουσιν μάκαρες θεοί, ὧι ἐπιμίμνω·
τῶν ἔφαγόν τ' ἔπιόν τε καὶ αἰδοίοισιν ἔδωκα.
ἐκ δ' ἄρα δεσποίνης οὐ μείλιχόν ἐστιν ἀκοῦσαι
οὔτ' ἔπος οὔτέ τι ἔργον, ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσεν οἴκωι,
ἄνδρες ὑπερφίαλοι· μέγα δὲ δμῶες χατέουσιν
ἀντία δεσποίνης φάσθαι καὶ ἕκαστα πυθέσθαι
καὶ φαγέμεν πιέμεν τε, ἔπειτα δὲ καί τι φέρεσθαι
ἀγρόνδ', οἷά τε θυμὸν ἀεὶ δμώεσσιν ἰαίνει."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
"ὢ πόποι, ὡς ἄρα τυτθὸς ἐών, Εὔμαιε συβῶτα,
πολλὸν ἀπεπλάγχθης σῆς πατρίδος ἠδὲ τοκήων.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ἠὲ διεπράθετο πτόλις ἀνδρῶν εὐρυάγυια
ἧι ἔνι ναιετάασκε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
ἦ σέ γε μουνωθέντα παρ' οἴεσιν ἢ παρὰ βουσίν
ἄνδρες δυσμενέες νηυσὶν λάβον ἠδ' ἐπέρασσαν
τοῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δώμαθ', ὃ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκεν."
τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·

364 Eudoc. 784 **365**a [Ammon.] Diff. 34 **367** (– ἕδ.) Strab. 10.2.10 **370**a Hdn ad Π 445 **373**a [Hdn] Philet. 239; **373**b sch X 124b **377** Eudoc. 205 **378** Alciphr. 3.20.2 Sch. **386**b Epm. κ 115

364 ita fere Ω (ἰφθίμην t* G P): θυγατέρ', Ἰφθίμη τὴν praecipit ApS cl. δ 797 παίδων tt Ω*: παῖδα U Eust. **367** Σάμηνδε δόσαν G^{a}, Σάμην δὲ δόσαν B: Σάμηνδ' ἔδοσαν fere Ω* (Σάμην ἔδ- F, Σάμονδ' M^{a}, cf. ad α 246) **368** εἵματα κείνη B N: εἵματ' ἐκ- Ω* **369** θ' G F M N: δ' Ω* **370** ἀγρόνδε M B N Eust.: ἀγρὸν δὲ Hdn (t) Ω* **371** ἔτι δεύομαι B **373** τῶν δ' M **378** π]ιεμεν τε 475 Ω*: φαγέειν πιέειν τε G **379** ἀγρόνδ' M B N U Eust.: ἀγρὸν δ' Hdn (t) Ω* ἀεὶ δμώεσσιν fere 475 Ω* $M^{\gamma\rho}$: ἐνὶ στήθεσσιν M **385** ναιετάασκε 475 h25 Ω*: -άεσκε P U Eust. **388** (= 429) damn. Friedländer Anal. 29

“ξεῖν’, ἐπεὶ ἂρ δὴ ταῦτά μ’ ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς,
σιγῆι νῦν ξυνίει καὶ τέρπεο, πῖνέ τε οἶνον
ἥμενος. αἵδε δὲ νύκτες ἀθέσφατοι· ἔστι μὲν εὕδειν,
ἔστι δὲ τερπομένοισιν ἀκουέμεν· οὐδέ τί σε χρή,
πρὶν ὥρη, καταλέχθαι· ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος.
τῶν δ’ ἄλλων ὅτινα κραδίη καὶ θυμὸς ἀνώγει,
εὑδέτω ἐξελθών· ἅμα δ’ ἠοῖ φαινομένηφιν
δειπνήσας ἅμ’ ὕεσσιν ἀνακτορίηισιν ἑπέσθω.
νῶϊ δ’ ἐνὶ κλισίηι πίνοντέ τε δαινυμένω τε
κήδεσιν ἀλλήλων τερπώμεθα λευγαλέοισιν
μνωομένω· μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνήρ,
ὅς τις δὴ μάλα πολλὰ πάθηι καὶ πόλλ’ ἐπαληθῆι.
τοῦτο δέ τοι ἐρέω ὅ μ’ ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς.
νῆσός τις Συρίη κικλήσκεται, εἴ που ἀκούεις,
Ὀρτυγίης καθύπερθεν, ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο,
οὔ τι περιπληθὴς λίην τόσον, ἀλλ’ ἀγαθὴ μέν,
εὔβοτος, εὔμηλος, οἰνοπληθής, πολύπυρος.
πείνη δ’ οὔ ποτε δῆμον ἐσέρχεται, οὐδέ τις ἄλλη
νοῦσος ἐπὶ στυγερὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν·
ἀλλ’ ὅτε γηράσκωσι πόλιν κάτα φῦλ’ ἀνθρώπων,
ἐλθὼν ἀργυρότοξος Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξύν
οἷς ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.
ἔνθα δύω πόλιες, δίχα δέ σφισι πάντα δέδασται·

392 (αἵδε –)–**394** Porph. ad γ 295; (αἵδε – ἀθ.) id. Il. 113.24 Schr. **394**b [Plut.] Hom. 2.207.4 **397** ApS 34.21 (Hld fr. 14); Hsch. α 4380 **400** (μετὰ –)–**401** Arist. Rh. 1370b5; (μετὰ –) sch T 5, 284c; Anon. CAG xxi(2).65.19 **403** (– κ.) + **404**a Strab. 10.5.8; (– κ.) ApS 147.5 **404** (Ὀ., ἠ.) Hsch. ο 1339 **406** (οἰν.) Hdn ad N 63 **407–408** Eudoc. 53–54 **407** (– ἐπ.) ApD Coni. 228.1; EtG α 1150 **410–411** Hclt. Alleg. 8.4 **410** Hld in DThr 94.18, cf. sch DThr 582.18; Io. Alex. 128; **410**b Hermog. Id. 311.19 R.; (Ἀρτ. ξ.) Epm. in A $30a^1$; EtM 342.14; EtGud 476.17 Stf.

393 ἀκουέμεν (nov. Did) 475 Ω*: ἀκούειν Ar **395** ὅτινα 475 F^2 Eust.: ὅντινα Ω* **401** πόλλ’ ἐπαληθῆ(ι) 475 Ω: πολλὰ ἐόργηι t **404** τροπαὶ Ar Hdn Z Ω: τροφαὶ et στροφαὶ alii teste Hsch. **406** εὔβοτος Z Ω: -βοος Wackernagel Unt. 246 cl. Hymn. Ap. 54 **407** ἐσέρχεται tt* Ω* (εἰσ- H M): ἐπ- ApD U **409** γηράσκουσι G P M^a **410** ἐλθὼν δ’ Hdn (t) **411** ἀγανοῖσι βέλεσσιν t M U: -οῖς βελέεσ(σ)ιν Ω*

τῆισιν δ’ ἀμφοτέρηισι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλευεν,
Κτήσιος Ὀρμενίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν.
ἔνθα δὲ Φοίνικες ναυσικλυτοὶ ἤλυθον ἄνδρες,
τρῶκται, μυρί’ ἄγοντες ἀθύρματα νηῒ μελαίνηι.
ἔσκε δὲ πατρὸς ἐμοῖο γυνὴ Φοίνισσ’ ἐνὶ οἴκωι,
καλή τε μεγάλη τε καὶ ἀγλαὰ ἔργ’ εἰδυῖα·
τὴν δ’ ἄρα Φοίνικες πολυπαίπαλοι ἠπερόπευον.
πλυνούσηι τις πρῶτα μίγη κοίληι παρὰ νηΐ
εὐνῆι καὶ φιλότητι, τά τε φρένας ἠπεροπεύει
θηλυτέρηισι γυναιξί, καὶ ἥ κ’ εὐεργὸς ἔηισιν.
εἰρώτα δήπειτα, τίς εἴη καὶ πόθεν ἔλθοι·
ἡ δὲ μάλ’ αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψερεφὲς δῶ·
‘ἐκ μὲν Σιδῶνος πολυκάλχου εὔχομαι εἶναι,
κούρη δ’ εἴμ’ Ἀρύβαντος ἐγὼ ῥυδὸν ἀφνειοῖο·
ἀλλά μ’ ἀνήρπαξαν Τάφιοι ληΐστορες ἄνδρες
ἀγρόθεν ἐρχομένην, πέρασαν δέ με δεῦρ’ ἀγαγόντες
τοῦδ’ ἀνδρὸς πρὸς δώμαθ’· ὃ δ’ ἄξιον ὦνον ἔδωκεν.’
τὴν δ’ αὖτε προσέειπεν ἀνὴρ ὃς ἐμίσγετο λάθρηι·
‘ἦ ῥά κε νῦν πάλιν αὖτις ἅμ’ ἡμῖν οἴκαδ’ ἕποιο,
ὄφρα ἴδηι πατρὸς καὶ μητέρος ὑψερεφὲς δῶ
αὐτούς τ’; ἦ γὰρ ἔτ’ εἰσὶ καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.’
τὸν δ’ αὖτε προσέειπε γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθωι·
‘εἴη κεν καὶ τοῦτ’, εἴ μοι ἐθέλοιτέ γε, ναῦται,
ὅρκωι πιστωθῆναι, ἀπήμονά μ’ οἴκαδ’ ἀπάξειν.’
ὣς ἔφαθ’· οἳ δ’ ἄρα πάντες ἀπώμνυον ὡς ἐκέλευεν.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ’ ὄμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,

417–418 Eudoc. 993–994 **418** sch Α 115, Β 765a **419**a Hsch. τ 792 **420**a sch Γ 448b **423** Eudoc. 1000 **425** sch Ψ 743 **426** sch Pind. Ol. 7.63a; **426**b Epm. κ 37; (ῥ. ἀ.) Hdn ii.931.29; EtM 706.7; (ῥ.) ApS 139.14; Hsch. ρ 471 **434** Eudoc. 1071

413 ἐ(μ)βασίλευε(ν) 202 475 476, fere Ω*: ἡγεμόνευε P **414** ὁρμενίδης G Eust. **419** δ’ ἄρα Ω: ποτε t **420** τις vel τίς t Ω*: ἧ Hγρ, ἣ B **422** ἥ fere Ω*: εἴ G F Eust. – cf. ad λ 434 **423** ἠρώτα t H B U; cf. ad δ 251 δήπειτα fere 475 Ω **425** πολυκα]λχου (‘murice abundantis’) 476: -χάλκου 475 t Z Ω. – cf. sch[Z] στερρᾶς· ἐν αὐτῆι γὰρ χαλκὸς οὐ γίνεται. ἢ πλουσίας, ὡς τῆς πορφύρας ἐν αὐτῆι γενομένης; U[gl] πλουσίου διὰ τὰς πορφύρας **430** μίσγετο P **432** ἴδη(ι) H P M[a]: ἴδη(ι)ς 475[uv] Ω*: εἰδῆς Hγρ Mγρ, εἰδῇς B **434** ἀμείψατο t H[s] B N; cf. ad 439 **437** ἀπώμνυον (nov. Did; cf. κ 345, μ 303): ἐπ- Ar Ω*. – cf. ad σ 58

τοῖς δ' αὖτις μετέειπε γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθωι·
'σιγῆι νῦν, μή τίς με προσαυδάτω ἐπέεσσιν
ὑμετέρων ἑτάρων ξυμβλήμενος ἤ' ἐν ἀγυιῆι
ἤ που ἐπὶ κρήνηι, μή τις ποτὶ δῶμα γέροντι
ἐλθὼν ἐξείπηι, ὃ δ' ὀϊσάμενος καταδήσηι
δεσμῶι ἐν ἀργαλέωι, ὑμῖν δ' ἐπιφράσσετ' ὄλεθρον.
ἀλλ' ἔχετ' ἐν φρεσὶ μῦθον, ἐπείγετε δ' ὦνον ὁδαίων.
ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηῦς πλείη βιότοιο γένηται,
ἀγγελίη μοι ἔπειτα θοῶς ἐς δώμαθ' ἱκέσθω·
οἴσω γὰρ καὶ χρυσόν, ὅ τίς χ' ὑποχείριος ἔλθηι.
καὶ δέ κεν ἄλλ' ἐπίβαθρον ἐγὼν ἐθέλουσά γε δοίην·
παῖδα γὰρ ἀνδρὸς ἐῆος ἐνὶ μεγάροις ἀτιτάλλω,
κερδαλέον δὴ τοῖον, ἅμα τροχόωντα θύραζε·
τόν κεν ἄγοιμ' ἐπὶ νηός, ὃ δ' ὕμιν μυρίον ὦνον
ἄλφοι, ὅπηι περάσητε κατ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους.'
ἣ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πρὸς δώματα καλά·
οἳ δ' ἐνιαυτὸν ἅπαντα παρ' ἡμῖν αὖθι μένοντες
ἐν νηῒ γλαφυρῆι βίοτον πολὺν ἐμπολόωντο.
ἀλλ' ὅτε δὴ κοίλη νηῦς ἤχθετο τοῖσι νέεσθαι,
καὶ τότ' ἄρ' ἄγγελον ἧκαν, ὃς ἀγγείλειε γυναικί·
ἤλυθ' ἀνὴρ πολυΐδρις ἐμοῦ πρὸς δώματα πατρός
χρύσεον ὅρμον ἔχων, μετὰ δ' ἠλέκτροισιν ἔερτο.
τὸν μὲν ἄρ' ἐν μεγάρωι δμωιαὶ καὶ πότνια μήτηρ

449 (ἐπ.) ApS 72.14; Hsch. ε 4621 **450–451** Porph. Hom. 16.11 Sod. **451** (ἅμ.) ApS 27.33; Hsch. α 3484 **453** ApS 21.25; (ἄλφ.) Hsch. α 3343 **454** Cent. Par. 3.57 **458** Eudoc. 202 **459–460** Paus. 9.41.4 **460** Porph. ad A 486; **460**b Hdn ad N 543; Orio 114.19; Epm. ε 185; EtM 425.11; EtGud 240.1 Stz. **461–462** Eudoc. 788–789

439 δ' om. G B N U ἀμείψατο G H[s] M[s] B U. – cf. ad 434 **440** σιγῆ(ι) Ω: σιγὴ sch (Ar? Hdn?) **441** ξυμβλήμενος Ω*: συμ- Z G F M **442** ποτὶ G F M Eust.: προτὶ N U: πρὸς H P B **447** ἀγγελίην … ἱκέσθαι P ἐς F N U Eust., εἰς M: πρὸς Ω* **448** post 449 ferunt H P B ἔλθη(ι) F M: ἔλθοι Z G N U Eust.: εἴη H P B: εἴηι Hermann Op. II 32. – cf. ad φ 162 **451** ἅμα τροχόωντα F H M U, ἁματρ- h25 tt Z[γρ] Ω*: ὁμοτρ- Eust.[γρ]: ἁματρωχῶντα Z **452** ὕμιν Hdn: ὑμῖν Ω*: ἡμῖν M **453** κατ' t G Eust.: πρὸς Ω* **460** ὁρμὸν quidam teste Eust. (1788.47, 1967.29) μετὰ δ' tt* Z Ω: ἀτὰρ Hdn (t) Epm. ἠλέκτορσιν H[γρ] ἔερτο tt Ω*: ἔερκτο Z H[c] M[c] B Eust.[γρ]

χερσίν τ' ἀμφαφόωντο καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶντο,
ὦνον ὑπισχόμεναι· ὃ δὲ τῆι κατένευσε σιωπῆι.
ἤτοι ὃ καννεύσας κοίλην ἐπὶ νῆα βεβήκει,
ἣ δ' ἐμὲ χειρὸς ἑλοῦσα δόμων ἐξῆγε θύραζε.
ηὗρε δ' ἐνὶ προδόμωι ἠμὲν δέπα' ἠδὲ τραπέζας
ἀνδρῶν δαιτυμόνων, οἵ μεο πατέρ' ἀμφεπένοντο·
οἳ μὲν ἄρ' ἐς θῶκον πρόμολον δήμοιό τε φῆμιν,
ἣ δ' αἶψα τρί' ἄλεισα κατακρύψασ' ὑπὸ κόλπωι
ἔκφερεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἑπόμην ἀεσιφροσύνηισιν.
δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί·
ἡμεῖς δ' ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν ὦκα κιόντες,
ἔνθ' ἄρα Φοινίκων ἀνδρῶν ἦν ὠκύαλος νηῦς.
οἳ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα
νὼ ἀναβησάμενοι· ἐπὶ δὲ Ζεὺς οὖρον ἴαλλεν.
ἑξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
ἀλλ' ὅτε δὴ ἕβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
τὴν μὲν ἔπειτα γυναῖκα βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
ἄντλωι δ' ἐνδούπησε πεσοῦσ' ὡς εἰναλίη κήξ·
καὶ τὴν μὲν φώκηισι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι
ἔκβαλον, αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.
τοὺς δ' Ἰθάκηι ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ,
ἔνθά με Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν.
οὕτω τήνδέ γε γαῖαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν."
τὸν δ' αὖ διογενὴς Ὀδυσεὺς ἠμείβετο μύθωι·
"Εὔμαι', ἦ μάλα δή μοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ὄρινας

465 Porph. Hom. 16.17 Sod. **470** (ἀεσ.) ApS 11.16; Hsch. α 1412 **475**a ApD Pron. 85.16; Hdn ad E 219; Epm. ν 45; cf. EtM 609.39; (ἀναβ.) ApS 34.27; Hsch. α 4197 **479** ApS 33.6, 99.11; sch Pind. Pyth. 8.14; (– πεσ.) sch Pind. Ol. 9.79a, cf. 78a; (εἰν. κ.) Choer. in Thd. ii.399.29; (κ.) Hsch. κ 2525

462 χερσίν τ' t, fere Ω*: τ' om. F Eust.: χείρεσ(σ)ιν H[γρ] M[γρ] B **465** δ' ἐμὲ F M: δέ με t Ω* **466** ηὗρε van Leeuwen: εὗρε Ω δέπα' Bentley: δέπᾱ Hdn, δέπα Z F: δέπας Ω*. – cf. ad ρ 231, τ 62, υ 153 **467** μεο Knight: μευ Ω: μοι van Leeuwen **468** φῆμιν Z Ω*: φήμην G F P **469** κόλπου Arph? (sch ι 329) **471** om. B **473** ἀνδρῶν ἦν Ω*: ἦν ἀνδρῶν F M: ἦν om. G ὠκύαλος Z Ω*: ὠκυπόρος G **475** νὼ ApD Hdn G[a] H P N: νωὶ quidam ap. EtM: νῶ G[c] F B U: νῶϊ' M. – cf. Wackernagel Unt. 150 **477** δὴ F H P M: δ' Ω*. – cf. ad μ 399 **479** εἰναλίη κήξ tt Z Ω*, κηΰξ sch-Pind.[vl] U: εἰν ἁλὶ κηΰξ Nauck (debuit κήϋξ): an *κήηξ? **484** τήνδέ γε Bothe: τήνδέ τε fere Ω*: τήνδε M. – cf. ad ν 238

ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες ἄλγεα θυμῶι.
ἀλλ' ἤτοι σοὶ μὲν παρὰ καὶ κακῶι ἐσθλὸν ἔθηκεν
Ζεύς, ἐπεὶ ἀνδρὸς δώματ' ἀφίκεο πολλὰ μογήσας
ἠπίου, ὃς δή τοι παρέχει βρῶσίν τε πόσιν τε
ἐνδυκέως, ζώεις δ' ἀγαθὸν βίον· αὐτὰρ ἐγώ γε
πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνω."
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
καδδραθέτην δ' οὐ πολλὸν ἐπὶ χρόνον, ἀλλὰ μίνυνθα·
αἶψα γὰρ Ἠὼς ἦλθεν ἐΰθρονος. οἳ δ' ἐπὶ χέρσου
Τηλεμάχου ἕταροι λύον ἱστία, κὰδ δ' ἕλον ἱστόν
καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὅρμον προέρεσσαν ἐρετμοῖς·
ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
δεῖπνόν τ' ἐντύνοντο κερῶντό τε αἴθοπα οἶνον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·
"ὑμεῖς μὲν νῦν ἄστυδ' ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν,
αὐτὰρ ἐγὼν ἀγροὺς ἐπιείσομαι ἠδὲ βοτῆρας·
ἑσπέριος δ' εἰς ἄστυ ἰδὼν ἐμὰ ἔργα κάτειμι.
ἠῶθεν δέ κεν ὔμμιν ὁδοιπόριον παραθείην,
δαῖτ' ἀγαθὴν κρειῶν τε καὶ οἴνου ἡδυπότοιο."
τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
"πῆι γὰρ ἐγώ, φίλε τέκνον, ἴω; τέο δώμαθ' ἵκωμαι
ἀνδρῶν οἳ κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν;
ἦ' ἰθὺς σῆς μητρὸς ἴω καὶ σοῖο δόμοιο;"
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·

494 Eudoc. 779; (κ.) Did ad Ψ 587; ApS 94.5; [Plut.] Hom. 2.10.1; Hsch. κ 57; (οὐ –) sch Χ 300 **495–496** (– ἱστία) sch γ 1a **498**a sch Opp. H. 1.18, 34 **500** Cent. Par. 14.16 **504–505** sch π 130 **504** (ἐπ.) ApS 73.7 **507** Cent. Par. 14.14 **509** Eudoc. 2053

487 ἄλγεα θυμῶ(ι) Ω* M[γρ]: ἠδ' ὅσ' ἀλήθης (ex ξ 362) F M **497** εἰς ὅρμον Ω*: ἐς λιμένα (cf. 472, ν 279) G N προέρεσσαν N, "διχῶς" sch[H]: -έρυσ(σ)αν Ω*. – cf. ad ι 73 **501** obelo notat M, fort. ath. Ar **502** ἤρχετο μύθων Ω*: ἀντίον ηὔδα N **503** νῆα μέλαιναν Ω*: δῖοι ἑταῖροι P **504** ἀγροὺς t Ω*: ἀγρούσδ' G: ἀγρόνδ' F M ἐπιείσομαι ApS Ω*: ἐπελεύσομαι (= interpretatio ap. ApS) t* G H[gl] M[γρ] **506** παραθείην P B U, [ἐ]πιθείην G[uv]: παραθείμην Ω* **509** γὰρ t Ω: τ' ἄρ' (debuit ταρ) Bekker τέο Knight: τεῦ t Ω **511** ἦ H[c] N: ἢ Ω*

“ἄλλως μέν σ’ ἂν ἐγώ γε καὶ ἡμέτερόνδε κελοίμην
ἔρχεσθ’· οὐ γάρ τι ξενίων ποθή· ἀλλὰ σοὶ αὐτῶι
χεῖρον, ἐπεί τοι ἐγὼ μὲν ἀπέσσομαι, οὐδέ σε μήτηρ
ὄψεται· οὐ μὲν γάρ τι θαμὰ μνηστῆρσ’ ἐνὶ οἴκωι
φαίνεται, ἀλλ’ ἀπὸ τῶν ὑπερωΐωι ἱστὸν ὑφαίνει.
ἀλλά τοι ἄλλον φῶτα πιφαύσκομαι ὅν κεν ἵκοιο,
Εὐρύμαχον, Πολύβοιο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱόν,
τὸν νῦν ἶσα θεῶι Ἰθακήσιοι εἰσορόωσιν·
καὶ γὰρ πολλὸν ἄριστος ἀνήρ, μέμονέν τε μάλιστα
μητέρ’ ἐμὴν γαμέειν καὶ Ὀδυσσῆος γέρας ἕξειν.
ἀλλὰ τά γε Ζεὺς οἶδεν Ὀλύμπιος αἰθέρι ναίων,
εἴ κέ σφι πρὸ γάμοιο τελευτήσει κακὸν ἦμαρ.”
ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
κίρκος, Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος· ἐν δὲ πόδεσσιν
τίλλε πέλειαν ἔχων, κατὰ δὲ πτερὰ χεῦεν ἔραζε
μεσσηγὺς νηός τε καὶ αὐτοῦ Τηλεμάχοιο.
τὸν δὲ Θεοκλύμενος ἑτάρων ἀπὸ νόσφι καλέσσας
ἔν τ’ ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ’ ἔφατ’ ἔκ τ’ ὀνόμαζεν·
“Τηλέμαχ’, οὔ τοι ἄνευ θεοῦ ἤλυθε δεξιὸς ὄρνις·
ἔγνων γάρ μιν ἐσάντα ἰδὼν οἰωνὸν ἐόντα.
ὑμετέρου δ’ οὐκ ἔστι γένεος βασιλεύτερον ἄλλο
ἐν δήμωι Ἰθάκης, ἀλλ’ ὑμεῖς καρτεροὶ αἰεί.”
τὸν δ’ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
“αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
τώ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
ἐξ ἐμέ’, ὡς ἄν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.”

526 (– ἄγγ.) ApS 99.29; Orig. c.Cels. 4.91; sch A.R. 1.1049–1050 **527**a sch Φ 493e **529** Cent. Par. 24.18 **532** id. 42.16 **533** (– γ.) sch O 4c **538** Eudoc. 900

514 τι H P B N: τοι F M U Eust.: μοι G **518** ἵκοιο H B N U: ἵκηαι G (ss. ο) Ω* **524** κέ G H P Eust., κεν B: καί Ω* σφι G M: σφιν G^{s} Ω* τελευτήσηι van Leeuwen (-σ]ει et 478) **526–531** om. P **531** ἤλυθ˩ε 478 Ω* H^{γρ}: ἐπέπτατο (ex 525) F M: ἔπτατο H Eust. **532**] εχοντα 125 **533** γένεος M: γένευς t Ω*: γένος H^{c} **537** τώ F P: τῶ(ι) Ω* τάχα Ω*: μάλα M **538** ἐμέ’ Platt post Knight: ἐμεῦ t Ω μακαρίζοι 125 478 t Ω* M^{s}: -ζη F M

ἦ, καὶ Πείραιον προσεφώνεε, πιστὸν ἑταῖρον·
“Πείραιε Κλυτίδη, σὺ δέ μοι τά περ ἄλλα μάλιστα
πείθε’ ἐμῶν ἑτάρων, οἵ μοι Πύλον εἰς ἅμ’ ἕποντο·
καὶ νῦν μοι τὸν ξεῖνον ἄγων ἐν δώμασι σοῖσιν
ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰς ὅ κεν ἔλθω.”
τὸν δ’ αὖ Πείραιος δουρικλυτὸς ἀντίον ηὔδα·
“Τηλέμαχ’, εἰ γάρ κεν σὺ πολὺν χρόνον ἐνθάδε μίμνοις,
τόνδε δ’ ἐγὼ κομίω, ξενίων δέ οἱ οὐ ποθὴ ἔσται.”
ὣς εἰπὼν ἐπὶ νηὸς ἔβη, ἐκέλευσε δ’ ἑταίρους
αὐτούς τ’ ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
οἳ δ’ αἶψ’ εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῗσι καθῖζον.
Τηλέμαχος δ’ ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
εἵλετο δ’ ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῶι
νηὸς ἀπ’ ἰκριόφιν· τοὶ δὲ πρυμνήσι’ ἔλυσαν.
οἳ μὲν ἀνώσαντες πλέον ἐς πόλιν, ὡς ἐκέλευσεν
Τηλέμαχος φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
τὸν δ’ ὦκα προβιβάντα πόδες φέρον, ὄφρ’ ἵκετ’ αὐλήν,
ἔνθά οἱ ἦσαν ὕες μάλα μυρίαι, ᾗσι συβώτης
ἐσθλὸς ἐὼν ἐνίαυεν, ἀνάκτεσιν ἤπια εἰδώς.
π τὼ δ’ αὖτ’ ἐν κλισίηι Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβός
ἐντύνοντ’ ἄριστον ἅμ’ ἠοῖ κηαμένω πῦρ,
ἐκπέμψαντε νομῆας ἅμ’ ἀγρομένοισι σύεσσιν·
Τηλέμαχον δὲ περίσσαινον κύνες ὑλακόμωροι,
οὐδ’ ὕλαον προσιόντα. νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς
σαίνοντάς τε κύνας, περί τε κτύπος ἦλθε ποδοῖϊν.

539 (Π.) Hdn ad Λ 301a[1] **546**a Hdn ad Λ 454b[1], Ω 17 **553** Cent. Par. 35.13 **555** id. 28.25, 37.51 **π 1–16** D.H. Comp. 13–14 **1**b–**2** Ath. 11b **2** Plut. Mor. 726d; Porph. ad Θ 53; Orio 45.1; **2**a Arn ad Ω 124

539 Πείραιον Ar (cf. Hdn ad Ε 69) Hdn Ω*: Πειραιὸν (et 540 Πειραιὲ, 544 Πειραιὸς) F **541** πείθε’ “ἡ κοινή” (teste 125[m]), N: πείθη(ι) Ω* **545** κεν Ω: καὶ Hermann Op. IV 155: ει περ γαρ κ(ε) “ἡ κοινή” (teste 125[m]) **546** δ’ t G B N: τ’ Ω*: om. M κομίω Wackernagel (cf. Il. praef. xxxi): κομιῶ t (disertim) Z Ω **549** καθῖζον Bekker: κάθιζον Ω **552** ἀπ’ Ω*: ἐπ’ G F U πρυμνήσια λῦσαν U **553** ἀνώσαντες [125] t Ω: ἀπώσ- “ἡ κοινή” (teste 125[m]) ἐκέλευσε(ν) t Ω*: -ευε(ν) G N U **555** προβιβάντα Bekker: -βιβῶντα t Z Ω. – cf. ad λ 539 **π 1** κλισίη(ι) G (κλη-) H[a]: -ίη(ι)ς 15 t Ω*. – cf. ad ο 301 **2** ἐντύνοντ’ tt* Ω: -ναντο Porph. κηαμένω πῦρ G Eust., κει- tt* Ω*, κ[15: φαινομένηφι Plut. **3** ἔκπεμψάν τε t[vl] F M **6** περί τε Ω*: περὶ δὲ Eust.: ὑπὸ δὲ t

αἶψα δ' ἄρ' Εὔμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
    "Εὔμαι', ἦ μάλα τίς τοι ἐλεύσεται ἐνθάδ' ἑταῖρος
ἢ καὶ γνώριμος ἄλλος, ἐπεὶ κύνες οὐχ ὑλάουσιν,
ἀλλὰ περισσαίνουσι· ποδῶν δ' ὑπὸ δοῦπον ἀκούω."
    οὔ πω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτε οἱ φίλος υἱός
ἔστη ἐνὶ προθύροισι· ταφὼν δ' ἀνόρουσε συβώτης,
ἐκ δ' ἄρα οἱ χειρῶν πέσον ἄγγεα, τοῖς ἐπονεῖτο
κιρνὰς αἴθοπα οἶνον· ὃ δ' ἀντίος ἤλυθ' ἄνακτος,
κύσσε δέ μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά
χεῖράς τ' ἀμφοτέρας· θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
ὡς δὲ πατὴρ ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἀγαπάζηι
ἐλθόντ' ἐξ ἀπίης γαίης δεκάτωι ἐνιαυτῶι
μοῦνον τηλύγετον, τῶι ἔπ' ἄλγεα πολλὰ μογήσηι,
ὣς τότε Τηλέμαχον θεοειδέα δῖος ὑφορβός
πάντα κύσεν περιφύς, ὡς ἐκ θανάτοιο φυγόντα,
καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
    "ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος. οὔ σ' ἔτ' ἐγώ γε
ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ὤιχεο νηῒ Πύλονδε.
ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε, φίλον τέκος, ὄφρα σε θυμῶι
τέρψομαι εἰσορόων νέον ἄλλοθεν ἔνδον ἐόντα.
οὐ μὲν γάρ τι θάμ' ἀγρὸν ἐπέρχεαι οὐδὲ νομῆας,
ἀλλ' ἐπιδημεύεις· ὣς γάρ νύ τοι εὔαδε θυμῶι,
ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορᾶν ἀΐδηλον ὅμιλον."
    τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
"ἔσσεται οὕτως, ἄττα· σέθεν δ' ἕνεκ' ἐνθάδ' ἱκάνω,
ὄφρα σέ τ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω καὶ μῦθον ἀκούσω,

15 Porph. Hom. 51.14 Sod. et ad α 69; Melet. Nat. hom. 68.13; Cent. Par. 11.14, 42.60 **16** Eudoc. 2057 **17–19** Alex. Fig. 18.10 **17–18** ApS 38.24 **17** Eudoc. 179 **18** (ἐξ –) Arn ad Γ 49 **21** (κ.) ApS 105.27; Hsch. κ 4728 **22** Eudoc. 859 **23** (– φ.) Luc. Dial. 86.1; Liban. Or. 15.1; **23**a Iul. Ep. 8.376d **28** (ἐπ.) ApS 72.29; Hsch. ε 4721 **31–32** Eudoc. 2218–2219

7 ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 15 Ω: προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα t **8** ἑταῖρος t Ω*: ἑταίρων G **13** πέσον F N U: -εν t Ω* **14** ἀντίος t Ω*: -ίον F N U ἤλυθ' Ω*: ἦλθεν t^{vl} M N: ἔδραμ' t^{vl} **17** ἀγαπάζη(ι) Eudoc. Ω*: -ζει tt* Z F M^{c} U Eust.: -ζοι G^{a} **18** ἐλθόντ' tt Ω*: -ὼν H P B **19** ἔπ' proscr. Hdn: ἐπ' Ω μογήση(ι) Ω*: μόγησεν U^{uv}, ἐμόγησεν Eust.^{γρ} **23** σ' ἔτ' M B N: σέ τ' H, σε τ' Ω* **29** ἐσορᾶν 146a Ω*: προσορᾶν G F M Eust.

ἤ μοι ἔτ’ ἐν μεγάροις μήτηρ μένει, ἦέ τις ἤδη
ἀνδρῶν ἄλλος ἔγημεν· Ὀδυσσῆος δέ που εὐνή
χήτει ἐνευναίων κάκ’ ἀράχνια κεῖται ἔχουσα.”
τὸν δ’ αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
“καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῶι
σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεί
φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἤματα δάκρυ χεούσηι.”
ὣς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος·
αὐτὰρ ὅ γ’ εἴσω ἴεν καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.
τῶι δ’ ἕδρης ἐπιόντι πατὴρ ὑπόειξεν Ὀδυσσεύς,
Τηλέμαχος δ’ ἑτέρωθεν ἐρήτυε φώνησέν τε·
“ἧσο, ξεῖν’· ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δήομεν ἕδρην
σταθμῶι ἐν ἡμετέρωι· πάρα δ’ ἀνὴρ ὃς καταθήσει.”
ὣς φάθ’· ὃ δ’ αὖτις ἰὼν κατ’ ἄρ’ ἕζετο. τῶι δὲ συβώτης
χεῦεν ὕπο χλωρὰς ῥῶπας καὶ κῶας ὕπερθεν·
ἔνθα καθέζετ’ ἔπειτα Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
τοῖσιν δ’ αὖ πίνακας κρειῶν παρέθηκε συβώτης
ὀπταλέων, ἅ ῥα τῆι προτέρηι ὑπέλειπον ἔδοντες·
σῖτον δ’ ἐσσυμένως παρενήνεεν ἐν κανέοισιν,
ἐν δ’ ἄρα κισσυβίωι κίρνη μελιηδέα οἶνον.
αὐτὸς δ’ ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο·
οἳ δ’ ἐπ’ ὀνείαθ’ ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε δῖον ὑφορβόν·

34b ApD Coni. 246.1, 20 **41** ApD Synt. 12.7; Choer. in Thd. ii.298.12; sch DThr 103.25, 285.13 **42** Choer. in Thd. ii.110.3; Epm. σ 54 **44** Luc. Dial. 18.11; (ἡμ. – δή.) Epm. AO ii.358.20 **45**b ApD Synt. 7.2, Adv. 136.26; Hdn ad Ψ 479; Io. Alex. 129; Epm. α 264; (πάρα δ’ ἀ.) ApD Coni. 233.19; Hdn ii.207.21; Prisc. Inst. 14.15; sch DThr 270.7 **49** Ath. 228c; (πίν. κρ. παρ.) + **50** Plut. Mor. 704a

33 ἢ C: εἰ Ω μεγάροις Ar Ω: -ωι olim alii u.v. **35** ἐνευναίων Z Ω: -ωι sch^{H} Eust.^{γρ} **39** δάκρυ χε- N: δακρυχε- Ω* **42** ὑπόειξεν (nov. Did) t Z Ω, υ]ποῖξε[479: ὑπέειξεν Ar: ὑπέεικεν Hartman Epist. 69 **44** ἧσο t Ω*: ἧσ’ ὦ G F (Eust.?) **49** (–**55**?) ath. Arph u.v. (Ath. 228d) δ’ αὖ πίνακας κρειῶν 480 tt Ω*: δὲ κρειῶν πίνακας (ex α 141) F M Eust. **50** κατέλειπον t H P B **51** δ’ 146a Ω*: τ’ B παρενήνεεν Z F B U Eust., παρήνεεν G: -ενήνεον (ex α 147) Ω*: -ενήεεν Bekker post Knight **52** κίρνη 480 Ω*: -να G **53** ἀντίος P^{a} ἷζεν Bekker, ἶζεν M^{x}: parox. Ω* **56** δῖον 480 Ω* H^{γρ}, δῖος P: θεῖον H B

"ἄττα, πόθεν τοι ξεῖνος ὅδ' ἵκετο; πῶς δέ ἑ ναῦται
ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι ηὐχετόωντο;
οὐ μὲν γάρ τί ἑ πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
"τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.
ἐκ μὲν Κρητάων γένος εὔχεται εὐρειάων,
φῆσι δὲ πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστεα δινηθῆναι
πλαζόμενος· ὣς γάρ οἱ ἐπέκλωσεν τά γε δαίμων.
νῦν αὖ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν παρὰ νηὸς ἀποδράς
ἤλυθ' ἐμὸν πρὸς σταθμόν. ἐγὼ δὲ σοὶ ἐγγυαλίξω·
ἕρξον ὅπως ἐθέληις· ἱκέτης δέ τοι εὔχεται εἶναι."
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
"Εὔμαι', ἦ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες·
πῶς γὰρ δὴ τὸν ξεῖνον ἐγὼν ὑποδέξομαι οἴκωι;
αὐτὸς μὲν νέος εἰμὶ καὶ οὔ πω χερσὶ πέποιθα
ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνηι·
μητρὶ δέ μοι δίχα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
ἤ' αὐτοῦ παρ' ἐμοί τε μένηι καὶ δῶμα κομίζηι,
εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος δήμοιό τε φῆμιν,
ἦ' ἤδη ἅμ' ἕπηται Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος
μνᾶται ἐνὶ μεγάροισιν ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρησιν.
ἀλλ' ἤτοι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,
ἕσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά,
δώσω δὲ ξίφος ἄμφηκες καὶ ποσσὶ πέδιλα,
πέμψω δ' ὅππηι μιν κραδίη θυμός τε κελεύει.

67 Eudoc. 1022 **71**b–**72**a sch T $326a^1$ **75** Hdn i.168.19; Porph. Hom. 99.19 Sod.; St. Byz. δ 65; (– πόσ.) Hdn ad Γ 219 **79** Poll. 7.46; **79**a Did ad Γ 57 **81** Cent. Par. 31.22, 46.32

58 ηὐχετ(άοντο) van Leeuwen: εὐχετόω˩ντο 481 F P N U: -όωνται 146a 480 Ω*. – cf. ad α 172 **61** (= 226) om. U **63** φησὶ Ω **65** δ' αὖ F H^c Eust. παρὰ Ω*: ἐκ F Eust.: ἀπὸ N U **66** σοι G F H^a M B, accentum reddidit Voss ad Hymn. Cer. 44: τοι Ω* **67** ἐθέλεις t F M^c U Eust. **69** θυμαλγὲς Ω* $G^{γρ}$: νημερτὲς G **70** ἐγὼν Ω* $M^{γρ}$, ἐγὼ U: ἐμῶ M οἴκοι F **72** (= Ω 369) damn. Blass 167 ἀπαμύνεσθαι fere Ω (ἐπ- G): ἀπαλέξασθαι t **73** δέ μοι (cf. β 50) G M B U, δ' ἐμοὶ N: δ' ἐμῆ(ι) fere Ω* **74** κομίζη(ι) Ω* M^s: -ζοι Z H^s P M: -ζει (et μένει) G **75** φῆμιν G^a H P M^c N: φήμην tt g^V Ω* **77** damn. Naber Mn. 12 (1884) 207; cf. σ 289, τ 529 **79** ἕσσω μιν (ρ 550, φ 339) Ar (t) Ω*: ἕσσω μὲν w1 F: ἕσσωμι Hdn **81** κελεύει 146a t Ω*: -οι w1 P: fort. -ηι. – cf. ad ο 339

εἰ δ' ἐθέλεις, σὺ κόμισσον ἐνὶ σταθμοῖσιν ἐρύξας·
εἵματα δ' ἐνθάδ' ἐγὼ πέμψω καὶ σῖτον ἅπαντα
ἔδμεναι, ὡς ἂν μή σε κατατρύχηι καὶ ἑταίρους.
κεῖσε δ' ἂν οὔ μιν ἐγώ γε μετὰ μνηστῆρας ἐῶιμι
ἔρχεσθαι, λίην γὰρ ἀτάσθαλον ὕβριν ἔχουσιν,
μή μιν κερτομέωσιν, ἐμοὶ δ' ἄχος ἔσσεται αἰνόν.
πρῆξαι δ' ἀργαλέον τι μετὰ πλεόνεσσιν ἐόντα
ἄνδρα καὶ ἴφθιμον, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰσιν."
τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
"ὦ φίλ', ἐπεί θήν μοι καὶ ἀμείψασθαι θέμις ἐστίν,
ἦ μάλα μεο καταδάπτετ' ἀκούοντος φίλον ἦτορ,
οἷά φατε μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανάασθαι
ἐν μεγάροις ἀέκητι σέθεν τοιούτου ἐόντος.
εἰπέ μοι, ἠὲ ἑκὼν ὑποδάμνασαι, ἦ σέ γε λαοί
ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῆι,
ἦ τι κασιγνήτοις ἐπιμέμφεαι, οἷσί περ ἀνήρ
μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται.
αἲ γάρ ἐγὼν οὕτω νέος εἴην τῶιδ' ἐπὶ θυμῶι,
ἢ παῖς ἐξ Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἠὲ καὶ αὐτός
ἔλθοι ἀλητεύων· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα·
αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φώς,
εἰ μὴ ἐγὼ κείνοισι κακὸν πάντεσσι γενοίμην
ἐλθὼν ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
εἰ δ' αὖ με πληθυῖ δαμασαίατο μοῦνον ἐόντα,
βουλοίμην κ' ἐν ἐμοῖσι κατακτάμενος μεγάροισιν

85 cf. ApD Adv. 209.13, Coni. 248.26; EtM 352.4 **91** Eudoc. 247 **97–98** Stob. 4.27.5; sch Pl. Remp. 362d; (οἷσί –)–**98**a sch Ξ 485b **98**b (= 116b) sch N 271 **99** Did ad N 485 **102**b Hermog. Id. 311.18 R.; (ἀλλ. φ.) ApS 166.2

85 κεῖσε tt Ω: κ]ειθι 146a ἂν tt Ω*: ἂρ F ἐῶ(ι)μι tt U Eust.: ἐῶι μιν G, ἐῶ μιν F, ἐῶμαι N: ἐάσω Ω* **89** ἐπεὶ ἦ vel ἐπειὴ fere Ω*: ἐπεὶ οἵ F **91** θήν Ω: δή t (= H[gl] N[gl]) **92** μεο Knight: μευ vel μεῦ Ω: μοι van Leeuwen (et ἀκούοντι praeter necessitatem, cf. Π 531 et Wackernagel Synt. II 77) φίλον ἦτορ Ω:]κακα εργα 203 **93** ita Wolf, et οι]ά φα[τε 146a: οἷα φατὲ Hdn Ω **95** ἦ Hdn H: ἢ Ω* **97** ἦ H[c]: ἤ Ω* **99** αἲ 481 Ω: εἰ t ἐπὶ Ar t N U: ἐνὶ (nov. Did) 203 Ω*. – cf. ad N 485, ω 511 **100–101** del. Knight; **101** ath. Ar (cf. τ 84) **102** fin.] ̣ι̣ 146a in versu post inserto **104** ath. Zen Ar (cf. φ 262) **105** πληθύϊ Ω* M[γρ]: -ὺς M[c]: "οὕτως" adscr. H, sc. κεν Ar? **106** κ' ἐν Eust., κὲν F: κεν Ω*

τεθνάμεν ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὁράασθαι,
ξείνους τε στυφελιζομένους δμωιάς τε γυναῖκας
ῥυστάζοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλά
καὶ οἶνον διαφυσσομένους καὶ σῖτον ἔδοντας
μὰψ αὔτως ἀτέλεστον ἀνηνύστωι ἐπὶ ἔργωι."
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
"τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
οὔτέ τί μοι πᾶς δῆμος ἀπεχθόμενος χαλεπαίνει
οὔτε κασιγνήτοις ἐπιμέμφομαι, οἷσί περ ἀνήρ
μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται.
ὧδε γὰρ ἡμετέρην γενεὴν μούνωσε Κρονίων·
μοῦνον Λαέρτην Ἀρκείσιος υἱὸν ἔτικτεν,
μοῦνον δ' αὖτ' Ὀδυσῆα πατὴρ τέκεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
μοῦνον ἔμ' ἐν μεγάροισι τεκὼν λίπεν, οὐδ' ἀπόνητο.
τὼ νῦν δυσμενέες μάλα μυρίοι εἴσ' ἐνὶ οἴκωι·
ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίωι τε Σάμηι τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθωι,
ἠδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν,
τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
ἣ δ' οὔτ' ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον οὔτε τελευτήν
ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
οἶκον ἐμόν· τάχα δή με διαρραίσουσι καὶ αὐτόν.
ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
ἄττα, σὺ δ' ἔρχεο θᾶσσον, ἐχέφρονι Πηνελοπείηι
εἴφ' ὅτι οἱ σῶς εἰμὶ καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθα.
αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μενέω, σὺ δὲ δεῦρο νέεσθαι,
οἴηι ἀπαγγείλας· τῶν δ' ἄλλων μή τις Ἀχαιῶν
πευθέσθω· πολλοὶ γὰρ ἐμοὶ κακὰ μηχανόωνται."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·

107 Eudoc. 190 **108**b–**109**a Porph. Il. 334.16 Schr. **109** (ῥ.) ApS 139.17; Hsch. ρ 530 **117** Plut. Mor. 480e **118** EtG α 1190; sch κ 5 **119** (– τ.) sch ο 364 **121** (μ. μ.) Pl. Theaet. 170e **131**a sch DThr 497.32

107 αἰεὶ t **108–109** (= υ 318–319) del. Nitzsch, **108–111** iam Knight **110** διαφυσσομένους P: -όμενον Z Ω* **113** ξεῖνε Ω*: ταῦτα G **114** ἀπεχθομένωι Voss Randgl. 66 **121** τῶ Ω*: τῶν G M[a] U **128** δὴ 'μὲ "ἐχρῆν" Hdn **131** σῶς 203 Ω: σόος t disertim **132** ε[γ]ω 203

“γινώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.
ἀλλ’ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ἢ καὶ Λαέρτηι αὐτὴν ὁδὸν ἄγγελος ἔλθω
δυσμόρωι, ὃς τείως μὲν Ὀδυσσῆος μέγ’ ἀχεύων
ἔργά τ’ ἐποπτεύεσκε μετὰ δμώων τ’ ἐνὶ οἴκωι
πῖνε καὶ ἦσθ’, ὅτε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγοι·
αὐτὰρ νῦν, ἐξ οὗ σύ γε ὤιχεο νηῒ Πύλονδε,
οὔ πώ μίν φασιν φαγέμεν καὶ πιέμεν αὔτως
οὐδ’ ἐπὶ ἔργα ἰδεῖν, ἀλλὰ στοναχῆι τε γόωι τε
ἧσται ὀδυρόμενος, φθινύθει δ’ ἀμφ’ ὀστεόφι χρώς.”
τὸν δ’ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
“ἄλγιον, ἀλλ’ ἔμπης μιν ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ·
εἰ γάρ πως εἴη αὐτάγρετα πάντα βροτοῖσιν,
πρῶτόν κεν τοῦ πατρὸς ἑλοίμεθα νόστιμον ἦμαρ.
ἀλλὰ σύ γ’ ἀγγείλας ὀπίσω κίε, μηδὲ κατ’ ἀγρούς
πλάζεσθαι μετ’ ἐκεῖνον· ἀτὰρ πρὸς μητέρα εἰπεῖν
ἀμφίπολον ταμίην ὀτρυνέμεν ὅττι τάχιστα
κρύβδην· κείνη γάρ κεν ἀπαγγείλειε γέροντι.”
ἦ ῥα, καὶ ὦρσε συφορβόν· ὃ δ’ εἵλετο χερσὶ πέδιλα,
δησάμενος δ’ ὑπὸ ποσσὶ πόλινδ’ ἴεν. οὐδ’ ἄρ’ Ἀθήνην
λῆθεν ἀπὸ σταθμοῖο κιὼν Εὔμαιος ὑφορβός,
ἀλλ’ ἥ γε σχεδὸν ἦλθε· δέμας δ’ ἤϊκτο γυναικί
καλῆι τε μεγάληι τε καὶ ἀγλαὰ ἔργ’ εἰδυίηι.
στῆ δὲ κατ’ ἀντίθυρον κλισίης Ὀδυσῆϊ φανεῖσα,
οὐδ’ ἄρα Τηλέμαχος ἴδεν ἀντίον οὐδ’ ἐνόησεν·

136 Eudoc. 180 **138** Hdn ad Γ 46 **143–145** Eudoc. 640–642 **143** ApS 47.14; Porph. Il. 333.15 Schr.; (– φαγ.) Hdn ad Y 464; EtM α 2113 **144–145** (ἧ.) sch P 31 **147** (– ἐά.) EtG 145 M. **148** (αὐτ.) ApS 47.32; Hsch. α 8358 **151** (πλ.) Hsch. π 2426 **157**b–**158**a cf. ad ν 288b–289a **159** ApS 34.25

136 γιγνωσκω 203 **138 ἢ** t M[a] B: **ἦ** H[γρ] M[c]: **εἰ** 203 Ω* **140 τ’ (ἐνὶ)** G F N U Eust.: δ’ H P M[c]: om. M[a] B **142 ἐξ οὗ** ⟨τε⟩ Nauck γε ὤ(ι)χεο (cf. 24) Ω*: γ’ ἐπώχεο G: γ’ ἀπ- Barnes **143 πώ** sive **πω**: de accentu agit Hdn (t) αὔτως sive αὕτως tt Ω: ἔμπης H[γρ] **144 ἰδεῖν** tt Ω*: τραπέσθαι P **145 ἧσται** t* Ω*: ἧσθαι F (et ὀδυρόμενον, sicut et P): κεῖται Eudoc. φθινύθει t Ω*: μινύθει (cf. μ 46) N **147 μιν** t Ω*: μὲν F U ἀχνύμενόν F Eust.[γρ]; cf. ad σ 178, X 416 **152–153** ath. Ar **154 ὦρ⌋σεν ὑφορβόν** 126 D **159 κα⌋τ’** 126 Ω: παρ’ t **160 ἴδεν ἀντίον** 126 h27 Ω: μιν εσεδρακεν 126[2s]

οὐ γάρ πως πάντεσσι θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς·
ἀλλ' Ὀδυσεύς τε κύνες τε ἴδον, καί ῥ' οὐχ ὑλάοντο,
κνυζηθμῶι δ' ἑτέρωσε διὰ σταθμοῖο φόβηθεν.
ἣ δ' ἄρ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
ἐκ δ' ἦλθεν μεγάροιο πάρεκ μέγα τειχίον αὐλῆς,
στῆ δὲ πάροιθ' αὐτῆς· τὸν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη·
"διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἤδη νῦν σῶι παιδὶ ἔπος φάο, μηδ' ἐπίκευθε,
ὡς ἂν μνηστῆρσιν θάνατον καὶ κῆρ' ἀραρόντε
ἔρχησθον προτὶ ἄστυ περικλυτόν· οὐδ' ἐγὼ αὐτή
δηρὸν ἀπὸ σφῶϊν ἔσομαι, μεμαυῖα μάχεσθαι."
ἦ, καὶ χρυσείηι ῥάβδωι ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη·
φᾶρος μέν οἱ πρῶτον ἐϋπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα
θῆκ' ἀμφὶ στήθεσσι, δέμας δ' ὤφελλε καὶ ἥβην,
ἂψ δὲ μελαγχροιὴς γένετο, γναθμοὶ δ' ἐτάνυσθεν,
κυάνεαι δ' ἐγένοντο γενειάδες ἀμφὶ γένειον.
ἣ μὲν ἄρ' ὣς ἔρξασα πάλιν κίεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
ἤϊεν ἐς κλισίην. θάμβησε δέ μιν φίλος υἱός,
ταρβήσας δ' ἑτέρωσε βάλ' ὄμματα, μὴ θεὸς εἴη,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

161 Eudoc. 1841 **163** EtGud 330.42 Stz. (Hdn i.444.25); (κν.) ApS 101.14; cf. Hsch. κ 3144, 3146 **165**b (= 343b) Hdn ad I 7; Porph. Il. 329.18 Schr.; Epm. ε 160, π 187; sch DThr 226.23, 375.15, 539.1; (τ.) Hsch. τ 369; cf. [Ammon.] Diff. 468 **168**b Choer. in Thd. ii.352.31; (ἔπ. φ.) ibid. ii.177.6 **170** (οὐδ' –)–**171** (– ἔσ.) ApS 147.15 **173** Hdn ii.942.1; **173**a [Diog.] Epist. 7.2 p.237 H. **175–176** Eudoc. 1279–1280 **176** sch Theoc. 1.34b **179** Eudoc. 2109

161 πως 126^{a} h27 t G F N U Eust.: **πω** 126^{c} Ω* **163** ἑτέρωσε t Ω*: -ωθε(ν) 126 P M U διὰ σταθμοῖο Ω (ἀπὸ στ- U): κατα κ[λισιην 126 **164** ἐπ' ὀφρύσι Ω (ὑπ' U): καρ]ηατι 126 **165** μεγάροιο Ω: σ]ταθμοιο 126 πάρεκ F: παρ' ἒκ Hdn: παρὲκ, παρεκ, παρ' ἐκ tt* Ω*: παρεγ 126: παρὲξ 126^{s} Epm.^{ε}: παρὰ H τειχίον tt Ω: θριγκίον Z $G^{γρ}$ $M^{γρ}$ **174** στήθεσσι M B U?: -εσφι(ν) Ω*. – cf. ad B 388 **175** δ' ἐτάνυσθεν tt Ω*: δὲ τάν- Z G U **176** γενειάδες Ar vel Arph (?) ap. sch-Theoc. (Ἀριστοτέλης codd.), Ω*: ἐθειράδες (nov. Did) t* G U Eust.^{γρ} ἀμφὶ γένειον tt Ω (γένεια N): [εκ δε καρητος | (176*a*) ουλας] ηκε κομας υα[κι]νθιν[ωι ανθει ομοιας] (= ζ 231) 126 **177** ita 126^{2m} Ω: τω γ ως β]ουλευ[c]αντ[ε] διετ[μαγεν· η μεν επειτα | (177*a*) ουρανον] εις ανεπαλτο δι α[ιθερος· αυταρ Οδυσσευς] 126 **179** ταρβήσας t Ω*: θαμβήσας G P

“ἀλλοῖός μοι, ξεῖνε, φάνης νέον ἠὲ πάροιθεν,
ἄλλα δὲ εἵματ’ ἔχεις, καί τοι χρὼς οὐκέθ’ ὁμοῖος.
ἦ μάλα τις θεός ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
ἀλλ’ ἵληθ’, ἵνα τοι κεχαρισμένα δώομεν ἱρά
ἠδὲ χρύσεα δῶρα, τετυγμένα· φείδεο δ’ ἡμέων.”
τὸν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
“οὔ τίς τοι θεός εἰμι· τί μ’ ἀθανάτοισιν ἐΐσκεις;
ἀλλὰ πατὴρ τεός εἰμι, τοῦ εἵνεκα σὺ στοναχίζων
πάσχεις ἄλγεα πολλά, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.”
ὣς ἄρα φωνήσας υἱὸν κύσε, κὰδ δὲ παρειῶν
δάκρυον ἧκε χαμᾶζε· πάρος δ’ ἔχε νωλεμὲς αἰεί.
Τηλέμαχος δ’, οὐ γάρ πω ἐπείθετο ὃν πατέρ’ εἶναι,
ἐξαῦτίς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
“οὐ σύ γ’ Ὀδυσσεύς ἐσσι, πατὴρ ἐμός, ἀλλά με δαίμων
θέλγει, ὄφρ’ ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στοναχίζω.
οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόῳτο
ᾧι αὐτοῦ γε νόωι, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθών
ῥηϊδίως ἐθέλων θείη νέον ἠὲ γέροντα.
ἦ γάρ τοι νέον ἦσθα γέρων καὶ ἀεικέα ἕσσο·
νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικας, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.”
τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“Τηλέμαχ’, οὔ σε ἔοικε φίλον πατέρ’ ἔνδον ἐόντα
οὔτέ τι θαυμάζειν περιώσιον οὔτ’ ἀγάασθαι·
οὐ μὲν γάρ τοι ἔτ’ ἄλλος ἐλεύσεται ἐνθάδ’ Ὀδυσσεύς,
ἀλλ’ ὅδ’ ἐγὼ τοιόσδε, παθὼν κακά, πολλὰ δ’ ἀληθείς,
ἤλυθον εἰκοστῶι ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.

181 Plut. Mor. 53b; [Ammon.] Diff. 316; Iul. Caes. 309d; Cent. Par. 14.55; EtGud 388.35 Stz. (Epm. γ 22); Ammon. et Elias CAG iv(3).94.24, xviii(1).78.7; **181**a Hdn ad E 638 **187** Plut. Mor. 81d, 543d; Luc. Dial. 24.13; Iul. Epist. 34.405b; **187**b Philostr. Vit. Soph. 2.27.3 **188**a ApD Synt. 309.5, Pron. 102.18, cf. 106.3; **188**b id. Coni. 238.13 **189** Eudoc. 200 **196** w40.4; Eudoc. 726, 1138, 1292 **197–198** ead. 1139–1140 **197** ApS 170.9 **205** Eudoc. 2259

181 ἠὲ tt* Ω*: ἢ τὸ (cf. α 322) Iul. Cent. N **188** στοναχίζων Vind. 5: στεν- t Z Ω **195** θέλγει Ar h27 Ω: -εις editio ‘cyclica’ στοναχίζω Vind. 56: στεν- Ω **198** ἠὲ Ω*: ἠδὲ t G F U γέροντα t Ω*: παλαιόν P **205** ἀληθεὶς H P M B: ἀνατλὰς t Z Ω*

αὐτάρ τοι τόδε ἔργον Ἀθηναίης ἀγελείης,
ἥ τέ με τοῖον ἔθηκεν, ὅπως ἐθέλῃι, δύναται γάρ,
ἄλλοτε μὲν πτωχῶι ἐναλίγκιον, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἀνδρὶ νέωι καὶ καλὰ περὶ χροῒ εἵματ' ἔχοντι.
ῥηΐδιον δὲ θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
ἠμὲν κυδῆναι θνητὸν βροτὸν ἠδὲ κακῶσαι."
ὣς ἄρα φωνήσας κατ' ἄρ' ἕζετο· Τηλέμαχος δέ
ἀμφιχυθεὶς πατέρ' ἐσθλὸν ὀδύρετο δάκρυα λείβων.
ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ὑφ' ἵμερος ὦρτο γόοιο·
κλαῖον δὲ λιγέως, ἁδινώτερον ἤ τ' οἰωνοί,
φῆναι ἢ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, οἷσί τε τέκνα
ἀγρόται ἐξείλοντο πάρος πετεηνὰ γενέσθαι·
ὣς ἄρα τοί γ' ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβον.
καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
εἰ μὴ Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα·
"ποίηι γὰρ νῦν δεῦρο, πάτερ φίλε, νηΐ σε ναῦται
ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι ηὐχετόωντο;
οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι."
τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
"τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθείην καταλέξω.
Φαίηκές μ' ἄγαγον ναυσικλυτοί, οἵ τε καὶ ἄλλους
ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅ τίς σφεας εἰσαφίκηται·
καί μ' εὕδοντ' ἐν νηῒ θοῆι ἐπὶ πόντον ἄγοντες
κάτθεσαν εἰς Ἰθάκην, ἔπορον δέ μοι ἀγλαὰ δῶρα,

207 sch γ 378a **211–212** Eudoc. 1325–1326; Stob. 1.1.7 **214**a sch Ψ 97 **216–219** Eudoc. 2165–2168 **216**b sch Δ 277b[1]; (ἁδ.) EtG α 75/EtM α 256b **217** (cum Π 428 confusum) ApS 8.16; (– γ.) id. 162.14, cf. 17.18; (οἷσί –)–**218** [Plut.] Hom. 2.133.5; (οἷσί –)–**218**a ApS 7.29; sch Ο 272b **218** (ἀγρ.) Hsch. α 831, 834 **220** Eudoc. 2071; **220**a Demetr. Eloc. 57

208 ἐθέλῃ(ι) Hᵃ P B N: -ει Ω*. – cf. ad ε 48 **213** ἄρα (cf. Hymn. Merc. 365) Ω: ὅ γε Herwerden Qu. 49 cl. Α 68, Β 76, al. – cf. ad ρ 466, σ 110 **214** ἀμφιχυθεὶς Ar t Z Ω: lect. alteram nov. Did, nimirum ἀμφιβαλὼν (Cobet Misc. 426 cl. Ψ 97) **216** ἤυτ' F (cf. A.R. 1.269? Rengakos 139) **219** δάκρυον εἶβον t Z Ω*: δάκρυα λεῖβον (cf. 214, Ν 88) P N **222** γὰρ Ω: τ' ἂρ Bekker = ταρ Cobet Misc. 322 **223** ηὔχετ(άοντο) van Leeuwen: εὐχετόωντο F H Mˢ: -όωνται Ω*: evanuit N. – cf. ad α 172 **224** (~ 59, ξ 190) om. G U, damn. Blass 168 **227** ναυσικλυτοὶ H P N U: proparox. F M B: νηυσὶ κλυτοὶ G **230** εἰν Ἰθάκηι (= ν 135) G ἔπορον Z Ω*: ἔδοσαν (= ν 135) N

χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν.
καὶ τὰ μὲν ἐν σπήεσσι θεῶν ἰότητι κέονται·
νῦν αὖ δεῦρ' ἱκόμην ὑποθημοσύνῃσιν Ἀθήνης,
ὄφρα κε δυσμενέεσσι φόνου πέρι βουλεύσωμεν.
ἀλλ' ἄγε μοι μνηστῆρας ἀριθμήσας κατάλεξον,
ὄφρ' εἴδω, ὅσσοι τε καὶ οἵ τινες ἀνέρες εἰσίν·
καί κεν ἐμὸν κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμηρίξας
φράσσομαι, ἤ κεν νῶϊ δυνησόμεθ' ἀντιφέρεσθαι
μούνω ἄνευθ' ἄλλων, ἦ καὶ διζησόμεθ' ἄλλους."
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
"ὦ πάτερ, ἤτοι σεῖο μέγα κλέος αἰὲν ἄκουον,
χεῖράς τ' αἰχμητὴν ἔμεναι καὶ ἐπίφρονα βουλήν,
ἀλλὰ λίην μέγα εἶπες· ἄγη μ' ἔχει· οὐδέ κεν εἴη
ἄνδρε δύω πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισι μάχεσθαι.
μνηστήρων δ' οὔτ' ἂρ δεκὰς ἀτρεκὲς οὐδὲ δύ' οἶαι,
ἀλλὰ πολὺ πλέονες· τάχα δ' εἴσεαι ἐνθάδ' ἀριθμόν.
ἐκ μὲν Δουλιχίοιο δύω καὶ πεντήκοντα
κοῦροι κεκριμένοι, ἓξ δὲ δρηστῆρες ἕπονται·
ἐκ δὲ Σάμης πίσυρές τε καὶ εἴκοσι φῶτες ἔασιν,
ἐκ δὲ Ζακύνθου ἔασιν ἐείκοσι κοῦροι Ἀχαιῶν,
ἐκ δ' αὐτῆς Ἰθάκης δυοκαίδεκα πάντες ἄριστοι,
καί σφιν ἅμ' ἐστὶ Μέδων κήρυξ καὶ θεῖος ἀοιδός
καὶ δοιὼ θεράποντε, δαήμονε δαιτροσυνάων.
τῶν εἴ κεν πάντων ἀντήσομεν ἔνδον ἐόντων,
μὴ πολύπικρα καὶ αἰνὰ βίας ἀποτείσεαι ἐλθών.
ἀλλὰ σύ, εἰ δύνασαί τιν' ἀμύντορα μερμηρίξαι,

233b [Diog.] Epist. 7.2 p.237 H. **241** (σ. μ. κλ.) ApD Pron. 108.25 **242** (ἐπ.) ApS 74.33; Hsch. ε 5401 **245** Epm. α 280 **247** Strab. 10.2.14 **248** (δρ.) ApS 60.20; Hsch. δ 2373; Orio 21.4 (Philox. fr. 42) **249** Strab. 10.2.10; (– εἴκ.) id. 10.2.14 **251**b Porph. ad β 51 **252**a Hdn i.555.9 **253**a Ath. 491f **255** Eudoc. 412

233 δ' αὖ H[c] P **236** εἴδω van Leeuwen: εἰδέω Z F H[m] M[c] N U: ἰδέω H[c] Ω*. – cf. ad Ξ 235 **238** ἤ r (Oxon. Canon. 79 teste Allen): εἴ Ω*: αἴ N U **239** ath. DSid (sive DThr) **245** οὐδὲ t Ω*: οὔτε F H Eust. – cf. ad A 93 **246** πλέονες 92 Ω*: πλεῖον H[γρ] M B ἐνθάδ' Ω*: αὐτὸς (cf. β 40, ω 506) G P ἀριθμόν Ω*: ἐπελθών (cf. 197, ω 506) G **247** et **249–251** obelis notat M; nihil ad Ar **250** κοῦροι Ω*: φῶτες (ex 249) G M B **255** ἀποτείσεαι Fick: -τίσ(σ)- t Ω **256** σὺ 483 Ω*: σύ γ' G F H[c] U. – cf. ad A 393

φράζε’, ὅ κέν τις νῶϊν ἀμύνοι πρόφρονι θυμῶι.”
    τὸν δ’ αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
“τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καί με’ ἄκουσον
καὶ φράσαι, ἤ κεν νῶϊν Ἀθήνη σὺν Διὶ πατρί
ἀρκέσει, ἦέ τιν’ ἄλλον ἀμύντορα μερμηρίξω.”
    τὸν δ’ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
“ἐσθλώ τοι τούτω γ’ ἐπαμύντορε, τοὺς ἀγορεύεις,
ὕψι περ ἐν νεφέεσσι καθημένω· ὥ τε καὶ ἄλλοις
ἀνδράσι τε κρατέουσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.”
    τὸν δ’ αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
“οὐ μέν τοι κείνω γε πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἔσεσθον
φυλόπιδος κρατερῆς, ὁπότε μνηστῆρσι καὶ ἡμῖν
ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι μένος κρίνηται Ἄρηος.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἔρχε’ ἅμ’ ἠοῖ φαινομένηφιν
οἴκαδε, καὶ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμίλει·
αὐτὰρ ἐμὲ προτὶ ἄστυ συβώτης ὕστερον ἄξει,
πτωχῶι λευγαλέωι ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι.
εἰ δέ μ’ ἀτιμήσουσι δόμον κάτα, σὸν δὲ φίλον κῆρ
τετλάτω ἐν στήθεσσι κακῶς πάσχοντος ἐμεῖο,
ἤν περ καὶ διὰ δῶμα ποδῶν ἕλκωσι θύραζε
ἢ βέλεσιν βάλλωσι· σὺ δ’ εἰσορόων ἀνέχεσθαι.
ἀλλ’ ἤτοι παύεσθαι ἀνωγέμεν ἀφροσυνάων
μειλιχίοις ἐπέεσσι παραυδῶν· οἳ δέ τοι οὔ τι
πείσονται· δὴ γάρ σφι παρίσταται αἴσιμον ἦμαρ.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ’ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆισιν·
ὁππότε κεν πολύβουλος ἐπὶ φρεσὶ θῆσιν Ἀθήνη,
νεύσω μέν τοι ἐγὼ κεφαλῆι, σὺ δ’ ἔπειτα νοήσας,

267 ead. 2215 **270–271** ead. 2213–2214 **273** D.H. Comp. 29; (– ἐν.) Plut. Mor. 1058d; Procl. in Crat. 88.2 **274–277** Plut. Mor. 31c **274** (σὸν –)–**275** Gal. De plac. Hipp. et Plat. 3.2.15

257 φράζε’ H^{a} M B: -ζευ 483 Ω* **259** με’ Platt post Knight: μευ Ω **260** ἤ Bekker: εἴ Ω **264** ἄλλως Fick cl. φ 87 **270** ἔρχε’ Knight: -εο B, -ευ t Z Ω* **273** ἠδὲ t G F N U Eust.: ἠὲ Ω* (ex 198) **274** εἰ t Ω*: οἱ G F **278** παύσασθαι G; cf. ad 405, 433, Γ 434 **279** παραυδῶν Z Ω*: παρασταδὸν P οὔ τι Ω*: οὐχὶ F N Eust., οὐκὶ U^{2s}. – cf. ad O 716 **280** δὴ Ω*: ἦ H^{r} M B αἴσιμον ἦμαρ Ω*: αἰπὺς ὄλεθρος G **281–298** ath. Zen Ar **282** ἐπὶ West Phil. 110 (1966) 147–149: ἐνὶ (ex 281) Ω θῆσιν G U: θήσει Z Ω*

ὅσσα τοι ἐν μεγάροισιν ἀρήϊα τεύχεα κεῖται,
ἐς μυχὸν ὑψηλοῦ θαλάμου καταθεῖναι ἀείρας
{πάντα μάλ᾽· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσιν
παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
'ἐκ καπνοῦ κατέθηκ᾽, ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐῴκει
οἷά ποτε Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
ἀλλὰ κατήικισται, ὅσσον πυρὸς ἵκετ᾽ ἀϋτμή.
πρὸς δ᾽ ἔτι μοι τόδε μέζον ἐνὶ φρεσὶ θῆκε Κρονίων,
μή πως οἰνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
ἀλλήλους τρώσητε καταισχύνητέ τε δαῖτα
καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.'}
νῶϊν δ᾽ οἴοισιν δύο φάσγανα καὶ δύο δοῦρε
καλλιπέειν καὶ δοιὰ βοάγρια χερσὶν ἑλέσθαι,
ὡς ἂν ἐπιθύσαντες ἑλοίμεθα· τοὺς δέ κ᾽ ἔπειτα
Παλλὰς Ἀθηναίη θέλξει καὶ μητίετα Ζεύς.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
εἰ ἐτεόν γ᾽ ἐμός ἐσσι καὶ αἵματος ἡμετέροιο,
μή τις ἔπειτ᾽ Ὀδυσῆος ἀκουσάτω ἔνδον ἐόντος·
μήτ᾽ οὖν Λαέρτης ἴστω τό γε μήτε συβώτης
μήτέ τις οἰκήων μήτ᾽ αὐτὴ Πηνελόπεια,
ἀλλ᾽ οἶοι σύ τ᾽ ἐγώ τε γυναικῶν γνώομεν ἰθύν·
καί κέ τεο δμώων ἀνδρῶν ἔτι πειρηθεῖμεν,

288–294 cf. ad τ 7–13 **288** sch Ar. Ach. 279 **290** (κατ.) Hsch. κ 1753; (π. ἀ.) Orio 87.21 (Philox. fr. 511) **291** (ἐνὶ φρ. θ.) Hsch. ε 3139 **292**a Choer. in Thd. ii.50.10 **293**a ApD Synt. 60.3, 243.5, Pron. 70.28 **294** (αὐτ. –) sch Γ 19, T 16; Iuv. 9.37 (parod.) **295** ApS 117.16 **300** + **302–303** [Plut.] Hom. 2.149.5 **304** (σύ τ᾽ –) ApS 90.19; (ἰθ.) Hsch. ι 407 **305** (ἐτεοδμ.) Hsch. ε 6547; (τεο) sch Φ 252d[2]

286–294 (= τ 5–13) secl. Kammer Einheit der Od. (1873) 587; cf. West MO 249 **290** κατή(ι)κισται ὅσ(σ)ον t Ω: κατη(ϝ)είκισται ὅσον Herwerden Qu. 50 **291** δ᾽ ἔτι M Eust.: δέ τι Ω* μοι H[s] M B N: καὶ (= τ 10) Ω* μεῖζον Ω θῆκε Κρονίων 92 t Ω*: (-σιν) ἔμβαλε δαίμων (= τ 10) N U **293** τε Ω*: δὲ 92 H P U **295** οἴοιϊν van Leeuwen **296** καλλείπειν N **300** καὶ αἵματος ἡμετέροιο 92 Ω: ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ (ex E 896) w18 t **302** τό γε Ω*: τόδε w18 t N **303** οἰκείων w18 t G F H **304** "οὕτως αἱ Ἀριστάρχου" H, quod quorsum spectet non liquet; fort. ad γνώομεν **305** ita fere Hdn Ω (κε τέο F M B, κε τέω G): κ᾽ ἐτεοδμώων Ptol Hsch.

ἡμὲν ὅ πού τις νῶϊ τίει καὶ δείδιε θυμῶι,
ἠδ᾽ ὅ τις οὐκ ἀλέγει, σὲ δ᾽ ἀτιμᾶι τοῖον ἐόντα."
    τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
"ὦ πάτερ, ἤτοι ἐμὸν θυμὸν καὶ ἔπειτά γ᾽, ὀΐω,
γνώσεαι· οὐ μὲν γάρ τι χαλιφροσύναι γέ μ᾽ ἔχουσιν·
ἀλλ᾽ οὔ τοι τό γε κέρδος ἐγὼν ἔσσεσθαι ὀΐω
ἡμῖν ἀμφοτέροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα.
δηθὰ γὰρ αὔτως εἴσε᾽ ἑκάστου πειρητίζων,
ἔργα μετερχόμενος· τοὶ δ᾽ ἐν μεγάροισιν ἕκηλοι
κτήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ᾽ ἔπι φειδώ.
ἀλλ᾽ ἤτοί σε γυναῖκας ἐγὼ δεδάασθαι ἄνωγα,
αἵ τέ σ᾽ ἀτιμάζουσι καὶ αἳ νηλείτιές εἰσιν·
ἀνδρῶν δ᾽ οὐκ ἂν ἐγώ γε κατὰ σταθμοὺς ἐθέλοιμι
ἡμέας πειράζειν, ἀλλ᾽ ὕστερα ταῦτα πένεσθαι,
εἰ ἐτεόν γέ τι οἶσθα Διὸς τέρας αἰγιόχοιο."
    ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
ἣ δ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτ᾽ Ἰθάκηνδε κατήγετο νηῦς εὐεργής
ἣ φέρε Τηλέμαχον Πυλόθεν καὶ πάντας ἑταίρους.
οἳ δ᾽ ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,
νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἐπ᾽ ἠπείροιο ἔρυσσαν,
{τεύχεα δέ σφ᾽ ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες,}
αὐτίκα δ᾽ ἐς Κλυτίοιο φέρον περικαλλέα δῶρα.
αὐτὰρ κήρυκα πρόεσαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος
ἀγγελίην ἐρέοντα περίφρονι Πηνελοπείηι,
οὕνεκα Τηλέμαχος μὲν ἐπ᾽ ἀγροῦ, νῆα δ᾽ ἀνώγει
ἄστυδ᾽ ἀποπλείειν, ἵνα μὴ δείσασ᾽ ἐνὶ θυμῶι

306–307 Eudoc. 154–155 **307** (ἀλ.) Hsch. α 2820 **310**b sch τ 530; (χ.) Hsch. χ 60 **313** Eudoc. 150 **316** Hdn ad Z 268 **317** Eudoc. 1582; Comm. in Antim. P. Mil. Vogl. I 17 ii 9; (νηλ.) Hsch. ν 478, 481; cf. ApS 116.22

306 ὅ πού Thiersch (cf. 257): ὅπου t sch Ω*: ὅπως F N **307** ἀλέγηι G **310** γέ μ᾽ H[2m] P N U, γ᾽ ἔμ᾽ G: μέ γ᾽ F H[a]: μέ τ᾽ H[c] B, μετ- M: με Eust. **311** τό γε N: γε τὸ M B: τόδε Ω* **313** εἴσε᾽ Platt: εἴση(ι) h27 t Ω **315** κτήματα U: χρήματα Ω*. – cf. ad ξ 92 οὐδ᾽ ἔπι vel ἐπὶ Ω*: οὐδέ τι H M Eust., οὐδ᾽ ἔτι N. – cf. ad ξ 92 **316** δεδάασθαι h27 t Z Ω: δεδαέσθαι Wackernagel KS 1563 **317** (= τ 498) om. G C D νηλ[ει]τιε[ς t*: νηλιτεῖς Ω: et hoc et νηλιτέες et νηλίτιδες Hsch.: νηλητεῖς Eudoc. Z G[2]: νηλείτιδές Bekker **320** γέ τι N U Eust.: γ᾽ ἔτι Ω* **326** (= 360) del. Nitzsch **330** μέν᾽ Voss Randgl. 66 ἄνωγεν P **331** ἄστυδ᾽ ἀποπλειέιν G F H[r] N U: ἄστυ ποτιπλ- Ω*

ἰφθίμη βασίλεια τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβοι.
τὼ δὲ συναντήτην κήρυξ καὶ δῖος ὑφορβός
τῆς αὐτῆς ἕνεκ' ἀγγελίης, ἐρέοντε γυναικί.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκοντο δόμον θείου βασιλῆος,
κήρυξ μέν ῥα μέσηισι μετὰ δμωιῆισιν ἔειπεν·
"ἤδη τοι, βασίλεια, φίλος πάϊς εἰλήλουθεν."
Πηνελοπείηι δ' εἶπε συβώτης ἄγχι παραστάς
πάνθ' ὅσα οἱ φίλος υἱὸς ἀνώγει μυθήσασθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέειπεν,
βῆ ῥ' ἴμεναι μεθ' ὕας, λίπε δ' ἕρκεά τε μέγαρόν τε.
μνηστῆρες δ' ἀκάχοντο κατήφησάν τ' ἐνὶ θυμῶι·
ἐκ δ' ἦλθον μεγάροιο πάρεκ μέγα τειχίον αὐλῆς,
αὐτοῦ δὲ προπάροιθε θυράων ἑδριόωντο.
τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος Πολύβου πάϊς ἦρχ' ἀγορεύειν·
"ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως τετέλεσται
Τηλεμάχωι ὁδὸς ἥδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν, ἥ τις ἀρίστη,
ἐς δ' ἐρέτας ἁλιῆας ἀγείρομεν, οἵ κε τάχιστα
κείνοις ἀγγείλωσι θοῶς οἶκόνδε νέεσθαι."
οὔ πω πᾶν εἴρηθ', ὅτ' ἄρ' Ἀμφίνομος ἴδε νῆα,
στρεφθεὶς ἐκ χώρης, λιμένος πολυβενθέος ἐντός,
ἱστία τε στέλλοντας ἐρετμά τε χερσὶν ἔχοντας.
ἡδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνεεν οἷς ἑτάροισιν·
"μή τιν' ἔτ' ἀγγελίην ὀτρύνομεν· οἵδε γὰρ ἔνδον.
ἤ τίς σφιν τόδ' ἔειπε θεῶν, ἤ' εἴσιδον αὐτοί
νῆα παρερχομένην, τὴν δ' οὐκ ἐδύναντο κιχῆναι."

340 Eudoc. 267 **342** ead. 2335 **344** ead. 2095 **349** (– ἀγ.) sch ω 419

332 εἴβοι H P: -η(ι) Ω* (-ει G^{a}) **335** βασιλῆος 204 Ω*: Ὀδυσῆος G M^{γρ} (cf. H^{gl} τοῦ Ὀδυσσέως) **337** ἤδη fere Ω*: ἦ δή M B: illud Eust. 1797.17, hoc 1803.58 εἰλήλουθε(ν) 204 G F H^{γρ} N Eust.: ἐκ Πύλου ἦλθε(ν) Ω* (ex 131 ~ ο 42) **339** πάνθ' Ω*: ταῦθ' B **340** αφημοσυνην h27 **341** ἰέναι Bekker: ἴμεναι Ω **342** τ' t G U: δ' Ω* **343** πάρεκ F: παρὲκ, παρεκ, παρ' ἐκ Ω* **344** αὐτοῦ t Ω*: ἀγχοῦ G F M^{γρ} **346** ὢ πόποι Nauck cl. 364, δ 663 τετέλεσται Ω*: ἐτελέσθη (= δ 663) Z G F H^{γρ} M^{γρ} N Eust. **347** οἱ Ω* M^{s} B^{s}: μιν M B N. – cf. ad δ 664 **348** ἥ τις ἀρίστη Ω*: εἰς ἅλα δῖαν G **351** ὅτ' ἂρ (cf. K 540) G N U: ὅτ' Ω*: καὶ Eust. **354** προσεφώνεεν H^{γρ} **357** κιχῆναι Z Ω*, -άναι H: -ῆσαι F H^{γρ}

ὣς ἔφαθ᾽· οἳ δ᾽ ἀνστάντες ἔβαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
αἶψα δὲ νῆα μέλαιναν ἐπ᾽ ἠπείροιο ἔρυσσαν,
τεύχεα δέ σφ᾽ ἀπένειкαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.
αὐτοὶ δ᾽ εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, οὐδέ τιν᾽ ἄλλον
εἴων οὔτε νέων μετὰ ἵζειν οὔτε γερόντων.
τοῖσιν δ᾽ Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
"ὢ πόποι, ὡς τόνδ᾽ ἄνδρα θεοὶ κακότητος ἔλυσαν.
ἤματα μὲν σκοποὶ ἷζον ἐπ᾽ ἄκριας ἠνεμοέσσας
αἰὲν ἐπασσύτεροι· ἅμα δ᾽ ἠελίωι καταδύντι
οὔ ποτ᾽ ἐπ᾽ ἠπείρου νύκτ᾽ ἄσαμεν, ἀλλ᾽ ἐνὶ πόντωι
νηῒ θοῆι πλείοντες ἐμίμνομεν Ἠῶ δῖαν,
Τηλέμαχον λοχόωντες, ἵνα φθείσωμεν ἑλόντες
αὐτόν· τὸν δ᾽ ἄρα τεῖος ἀπήγαγεν οἴκαδε δαίμων.
ἡμεῖς δ᾽ ἐνθάδε οἱ φραζώμεθα λυγρὸν ὄλεθρον
Τηλεμάχωι, μηδ᾽ ἧμας ὑπεκφύγοι· οὐ γὰρ ὀΐω
τούτου γε ζώοντος ἀνύσσεσθαι τάδε ἔργα.
αὐτὸς μὲν γὰρ ἐπιστήμων βουλῆι τε νόωι τε,
λαοὶ δ᾽ οὐκέτι πάμπαν ἐφ᾽ ἡμῖν ἦρα φέρουσιν.
ἀλλ᾽ ἄγετε, πρὶν κεῖνον ὁμηγυρίσασθαι Ἀχαιούς
εἰς ἀγορήν· οὐ γάρ τι μεθησέμεναί μιν ὀΐω,
ἀλλ᾽ ἀπομηνίσει, ἐρέει δ᾽ ἐν πᾶσιν ἀναστάς,
οὕνεκά οἱ φόνον αἰπὺν ἐράπτομεν οὐδ᾽ ἐκίχημεν·
οἳ δ᾽ οὐκ αἰνήσουσιν ἀκούοντες κακὰ ἔργα.
μή τι κακὸν ῥέξωσι καὶ ἡμέας ἐξελάσωσιν
γαίης ἡμετέρης, ἄλλων δ᾽ ἀφικώμεθα δῆμον.
ἀλλὰ φθέωμεν ἑλόντες ἐπ᾽ ἀγροῦ νόσφι πόληος

364 Eudoc. 989 **367** Cent. Par. 34.8 **371** id. 42.9 **372** (μηδ᾽ ἧ. ὑ.) ApD Pron. 100.2, 17 **374** Eudoc. 1502 **375** ead. 111 **376** (ὁμ.) ApS 120.23; Hsch. ο 703 **378**a sch N 460; (ἀπ.) ApS 40.26; cf. Hsch. α 6483 **380** (cum 403 conflatum) ApS 14.20 **381** Eudoc. 1546

358 ἀν(α)στάντες Ω: αρα παν[τες 239 θινὶ G **362** μεταΐζειν Z Ω*: -ΐξειν F P **365** ἷζον P^x Mc Eust.: ἵζον fere Ω* **368** ἐμίμνομεν Z $G^{γρ}$ Ω*: ἐμείναμεν (ex μ 7) G H^s **369** φθείσομεν F (-ωμεν F^2): φθίσωμεν Z Ω*: -σαιμεν Hermann Op. I 288: φθήωμεν Schwartz 326 cl. 383 **370** αὐτοῦ Bekker Hom. Bl. I 275 τεῖος Brandreth post Knight: τέως Ω*: τέως μὲν F N U. – cf. ad κ 348, ο 231, ω 162 **379** οὐδ᾽ ἐκίχημεν P B N U: οὐδὲ κ- Ω* **382** ἄλλον H U; cf. ad ο 228, υ 219

ἠ' ἐν ὁδῶι· βίοτον δ' αὐτοὶ καὶ κτήματ' ἔχωμεν,
δασσάμενοι κατὰ μοῖραν ἐφ' ἡμέας, οἰκία δ' αὖτε
κείνου μητέρι δοῖμεν ἔχειν ἠδ' ὅς τις ὀπυίοι.
εἰ δ' ὕμιν ὅδε μῦθος ἀφανδάνει, ἀλλὰ βόλεσθε
αὐτόν τε ζώειν καὶ ἔχειν πατρώϊα πάντα,
μή οἱ χρήματ' ἔπειτα ἅλις θυμηδέ' ἔδωμεν
ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, ἀλλ' ἐκ μεγάροιο ἕκαστος
μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἣ δέ κ' ἔπειτα
γήμαιθ' ὅς κε πλεῖστα πόροι καὶ μόρσιμος ἔλθοι."
ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆι.
τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Νίσου φαίδιμος υἱὸς Ἀρητιάδαο ἄνακτος,
ὅς ῥ' ἐκ Δουλιχίου πολυπύρου ποιήεντος
ἡγεῖτο μνηστῆρσι, μάλιστα δὲ Πηνελοπείηι
ἥνδανε μύθοισι· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῆισιν·
ὅ σφιν ἔϋ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
"ὦ φίλοι, οὐκ ἂν ἐγώ γε κατακτείνειν ἐθέλοιμι
Τηλέμαχον· δεινὸν δὲ γένος βασιλήϊόν ἐστιν
κτείνειν· ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βουλάς.
εἰ μέν κ' αἰνήσωσι Διὸς μεγάλοιο θέμιστες,
αὐτός τε κτενέω τούς τ' ἄλλους πάντας ἀνώξω·
εἰ δέ κ' ἀποτρωπῶσι θεοί, παύεσθαι ἄνωγα."
ὣς ἔφατ' Ἀμφίνομος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
ἐλθόντες δὲ καθῖζον ἐπὶ ξεστοῖσι θρόνοισιν.
ἣ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε περίφρων Πηνελόπεια,
μνηστήρεσσι φανῆναι ὑπέρβιον ὕβριν ἔχουσιν.

387 (ἀφ.) ApS 48.29; Hsch. α 8549 **400** Eudoc. 1833 **401–402** sch γ 214c, 215d **403–405** Strab. 7.7.11 **403** cf. ad 380

385 μοῖραν Z Ω: δῆμον $M^{γρ}$ **387** βόλεσθε G N: βούλ- Ω* **389** θυμήρε' Bekker **391** δέ κ' H P M B: δ' ἂν Ω* **392** κε H M B, κεν F (ἂν Eust.): τις H^{s} Ω*. – cf. ad φ 162 **399** ἐΰφρονέων N: εὐφρ- G, εὖ φρ- Ω*. – cf. ad A 73 **401** δεινὸν t g^{V} Ω*: χαλεπὸν $h27^{uv}$ G **403** θέμιστες t Z Ω: τομοῦροι (v.l. τομοῦραι, τόμουραι) quidam teste Strab., cf. Hsch. τ 1114 **405** ἀποτρωπῶσι θεοὶ fere Z Ω: ἀποτρεπέησι θεὸς t παύεσθαι t: -σασθαι Ω. – cf. ad 278 **408** καθῖζον Bekker: κάθιζον P N, ἐκάθιζον Ω* θρόνοισιν F N U Eust.: λίθοισιν (ex θ 6) Ω*

πεύθετο γὰρ οὗ παιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ὄλεθρον·
κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βουλάς.
βῆ δ' ἰέναι μέγαρόνδε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
ἀλλ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα,
Ἀντίνοον δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
"Ἀντίνο', ὕβριν ἔχων, κακομήχανε, καὶ δέ σέ φασιν
ἐν δήμωι Ἰθάκης μεθ' ὁμήλικας ἔμμεν ἄριστον
βουλῆι καὶ μύθοισι· σὺ δ' οὐκ ἄρα τοῖος ἔησθα.
μάργε, τίη δὲ σὺ Τηλεμάχωι θάνατόν τε μόρον τε
ῥάπτεις, οὐδ' ἱκέτας ἐμπάζεαι, οἷσιν ἄρα Ζεύς
μάρτυρος; οὐδ' ὁσίη κακὰ ῥάπτειν ἀλλήλοισιν.
ἦ' οὐκ οἶσθ', ὅτε δεῦρο πατὴρ τεὸς ἵκετο φεύγων
δῆμον ὑποδδείσας; δὴ γὰρ κεχολώατο λίην,
οὕνεκα ληϊστῆρσιν ἐπισπόμενος Ταφίοισιν
ἤκαχε Θεσπρωτούς· οἳ δ' ἡμῖν ἄρθμιοι ἦσαν·
τόν ῥ' ἔθελον φθεῖσαι καὶ ἀπορραῖσαι φίλον ἦτορ
ἠδὲ κατὰ ζωὴν φαγέειν μενοεικέα πολλήν·
ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένους περ.
τοῦ νῦν οἶκον ἄτιμον ἔδεις, μνάαι δὲ γυναῖκα
παῖδά τ' ἀποκτείνεις, ἐμὲ δὲ μεγάλως ἀκαχίζεις·
ἀλλά σε παύεσθαι κέλομαι καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους."
τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·

423 (οὐχ –) sch Thuc. 2.52.3; (ῥ.) ApS 138.13; Hsch. ρ 125 **424** (ὅτε –) sch Υ 188–194 **425–427** [Plut.] Hom. 2.182.5 **425** Eudoc. 1843 **427** [Plut.] ap. Stob. 1.0.2; **427**b sch [Aesch.] Prom. 191b; sch Arat. 125; (ἄρ.) ApS 42.18; Hsch. α 7185 **428** Eudoc. 317, 345 **429** EtG 140 M.; (μ. π.) Hsch. μ 853 **431** (οἶ. – ἔδ.) sch Ψ 648

412a (= δ 678) αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἳ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον add. N U (et M^m, ubi ἔνδον) **413** ἴμεναι U **419** μεθ' (cf. δ 652, I 54, ubi v.l. παρ') 147 Ω: καθ' van Leeuwen (cf. ζ 34) **425** ὑποδδείσας t Z Ω*: ὑποδείσας 147 F **427** ἡμῖν 'multi' ante Hdn Ω*: ἥμιν Hdn H^c P N, ἦμιν M **428** φθεῖσαι Von der Mühll: φθῖσαι G F P, φθίσαι H: φθεῖσθαι M^γρ: κτεῖναι 147 t Ω* **429** φαγέειν t Ω*: φαγέμεν P N U **431** μνάεαι van Leeuwen post Knight **432** δὲ G F^c M: τε Ω* (τ') ἐκπάγλως U **433** παύεσθαι h27 Ω*: -σασθαι F N Eust.: -σεσθαι H² M^c. – cf. ad 278 **434** πεπνυμένος (cf. σ 65) Ω* H^γρ: Πολύβου παῖς (ex 345) F H P

"κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
θάρσει· μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆισι μελόντων.
οὐκ ἔσθ᾽ οὗτος ἀνὴρ οὐδ᾽ ἔσσεται οὐδὲ γένηται,
ὅς κεν Τηλεμάχωι σῶι υἱέϊ χεῖρας ἐποίσει
ζώοντός γ᾽ ἐμέθεν καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο.
ὧδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται·
αἶψά οἱ αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί
ἡμετέρωι, ἐπεὶ ἦ καὶ ἐμὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεύς
πολλάκι γούνασιν οἷσιν ἐφεσσάμενος κρέας ὀπτόν
ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν ἐπέσχε τε οἶνον ἐρυθρόν.
τώ μοι Τηλέμαχος πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν
ἀνδρῶν, οὐδέ τί μιν θάνατον τρομέεσθαι ἄνωγα
ἔκ γε μνηστήρων· θεόθεν δ᾽ οὐκ ἔστ᾽ ἀλέασθαι."
ὣς φάτο θαρσύνων· τῶι δ᾽ ἤρτυεν αὐτὸς ὄλεθρον.
ἣ μὲν ἄρ᾽ εἰσαναβᾶσ᾽ ὑπερώϊα σιγαλόεντα
κλαῖεν ἔπειτ᾽ Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
ἑσπέριος δ᾽ Ὀδυσῆϊ καὶ υἱέϊ δῖος ὑφορβός
ἤλυθεν· οἳ δ᾽ ἄρα δόρπον ἐπισταδὸν ὡπλίζοντο,
σῦν ἱερεύσαντες ἐνιαύσιον. αὐτὰρ Ἀθήνη
ἄγχι παρισταμένη Λαερτιάδην Ὀδυσῆα
ῥάβδωι πεπληγυῖα πάλιν ποίησε γέροντα,
λυγρὰ δὲ εἵματα ἕσσε περὶ χροΐ, μή ἑ συβώτης
γνοίη ἐσάντα ἰδὼν καὶ ἐχέφρονι Πηνελοπείηι
ἔλθοι ἀπαγγέλλων, μηδὲ φρεσὶν εἰρύσσαιτο.
τὸν καὶ Τηλέμαχος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
"ἦλθες, δῖ᾽ Εὔμαιε. τί δὴ κλέος ἔστ᾽ ἀνὰ ἄστυ;
ἦ ῥ᾽ ἤδη μνηστῆρες ἀγήνορες ἔνδον ἔασιν
ἐκ λόχου, ἦ᾽ ἔτι μ᾽ αὖθ᾽ εἰρύαται οἴκαδ᾽ ἰόντα;"

442 (ἐπεὶ – ἐμέ) sch A 156a² **443** (– ἐφ.) sch P 514 **448** Cent. Par. 42.10 **456** sch κ 238; **456**b sch N 3a

435 περίφρον Gᶜ F H N: -φρων Ω* **437** οὐδ᾽ ἔσσεται Ω*: διερὸς βροτὸς (cf. ζ 201) N **438** κ᾽ ἐπὶ G H² ἐποίσηι Herwerden **447** ἀλέασθαι Ω: γρ. ἀλε[P (sc. ἀλεείνειν?) **453** ὡπλίζοντο (nov. Did) Ω*: ὁπλ- Ar H²ˢ M B **459** ἀπαγγέλλων fere Ω (-έλων U, ἐλθὼν ἀπαγγείλειε P): ἀπαγγελέων Naber Mn. 12 (1884) 204, cf. δ 24, 528, 679 **461** δῖ᾽ G Pᶜ N U Eust.: δὴ Ω*. – cf. ad ρ 508, φ 234, χ 157 **463** αὖθ᾽ H P M B: αὖτ᾽ Ω*

τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
“οὐκ ἔμελέν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
ἄστυ κάτα βλώσκοντα· τάχιστά με θυμὸς ἀνώγει
ἀγγελίην εἰπόντα πάλιν δεῦρ’ ἀπονέεσθαι.
ὡμήρησε δέ μοι παρ’ ἑταίρων ἄγγελος ὠκύς,
κήρυξ, ὃς δὴ πρῶτος ἔπος σῆι μητρὶ ἔειπεν.
ἄλλο δέ τοι τόδε οἶδα· τὸ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.
ἤδη ὑπὲρ πόλιος, ὅθι Ἕρμαιος λόφος ἐστίν,
ἦα κιών, ὅτε νῆα θοὴν ἰδόμην κατιοῦσαν
ἐς λιμέν’ ἡμέτερον· πολλοὶ δ’ ἔσαν ἄνδρες ἐν αὐτῆι,
βεβρίθει δὲ σάκεσσι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
καί σφεας ὠΐσθην τοὺς ἔμμεναι, οὐδέ τι οἶδα.”
ὣς φάτο, μείδησεν δ’ ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο
ἐς πατέρ’ ὀφθαλμοῖσιν ἰδών, ἀλέεινε δ’ ὑφορβόν.
οἳ δ’ ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ’, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
κοίτου τε μνήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.
ρ ἦμος δ’ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
δὴ τότ’ ἔπειθ’ ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
εἵλετο δ’ ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει,
ἄστυδε ἱέμενος, καὶ ἑὸν προσέειπε συβώτην·
“ἄττ’, ἤτοι μὲν ἐγὼν εἶμ’ ἐς πόλιν, ὄφρα με μήτηρ
ὄψεται· οὐ γάρ μιν πρόσθεν παύσεσθαι ὀΐω

468 Harp. 222.6 D.; Epm. ω 17; EtM 821.53; EtGud 578.39 Stz.; cf. Eudoc. 2184; (ὡμ.) ApS 171.5; Hsch. ω 187 **471**b Hdn ad N 791; EtM 376.6; (Ἕ. λ.) St. Byz. α 21 **474**a Did ad Δ 282 **481** Eudoc. 627; **481**a ApS 101.31 **ρ 5**a EtG 165 M. **7–9** Eudoc. 2210–2212

465 ἔρεσθαι Ω; cf. ad α 405 **466** κάτα βλώσκοντα Hdn (Z) B: κατὰ βλ- P: καταβλ- Ω* (cf. A.R. 1.322) ἀνώγει G $H^{\gamma\rho}$ M B: ἄνωγεν Ω* **468** ὠκύς tt* Ω: ἐλθών Harp. **470** τόδε G F P U Eust.: τό γε H M B: om. N **471** ὅθι vel ὅθ’ Ω*: ὅθι δ’ t^{cod} F: ὅθι θ’ (Cobet) cod. Marc. IX 29 teste Allen Ἕρμαιος Hdn Z Ω*: properisp. tt G^{c} F U, def. Eust. **474** βεβρίθει h26 t Ω: πεφρίκει van Leeuwen cl. Δ 282 (v.l.), H 62 **481** κοίτου τε μνήσαντο tt Ω*: δὴ τότε κοιμήσαντο F $H^{\gamma\rho}$ $P^{\gamma\rho}$ Eust. **ρ 3a** εἵματα ἑσσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ’ ὤμω (= β 3) add. N^{m} (contra sch) **5** ἑὸν Ω*, ἐὸν H P: ἐῢν Bothe **7** πρόσθεν t Ω*: πρότερον G παύσεσθαι t Ω*: παύεσθαι P U: -σασθαι G Eust.

κλαυθμοῦ τε στυγεροῖο γόοιό τε δακρυόεντος,
πρίν γ' αὐτόν με ἴδηται· ἀτὰρ σοί γ' ὧδ' ἐπιτέλλω.
τὸν ξεῖνον δύστηνον ἄγ' ἐς πόλιν, ὄφρ' ἂν ἐκεῖθι
δαῖτα πτωχεύηι· δώσει δέ οἱ ὅς κ' ἐθέλησιν
πύρνον καὶ κοτύλην. ἐμὲ δ' οὔ πώς ἐστιν ἅπαντας
ἀνθρώπους ἀνέχεσθαι, ἔχοντά περ ἄλγεα θυμῶι·
ὁ ξεῖνος δ' εἴ περ μάλα μηνίει, ἄλγιον αὐτῶι
ἔσσεται· ἦ γὰρ ἐμοὶ φίλ' ἀληθέα μυθήσασθαι."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
"ὦ φίλος, οὐδέ τοι αὐτὸς ἐρύκεσθαι μενεαίνω·
πτωχῶι βέλτερόν ἐστι κατὰ πτόλιν ἠὲ κατ' ἀγρούς
δαῖτα πτωχεύειν· δώσει δέ μοι ὅς κ' ἐθέλησιν.
οὐ γὰρ ἐπὶ σταθμοῖσι μένειν ἔτι τηλίκος εἰμί,
ὥς τ' ἐπιτειλαμένωι σημάντορι πάντα πιθέσθαι.
ἀλλ' ἔρχεο· ἐμὲ δ' ἄξει ἀνὴρ ὅδε, τὸν σὺ κελεύεις,
αὐτίκ' ἐπεί κε πυρὸς θερέω ἀλέη τε γένηται.
αἰνῶς γὰρ τάδε εἵματ' ἔχω κακά· μή με δαμάσσηι
στίβη ὑπηοίη· ἕκαθεν δέ τε ἄστυ φάτ' εἶναι."
ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ διὰ σταθμοῖο βεβήκει
κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς· κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας,
ἔγχος μὲν στῆσεν πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας,
αὐτὸς δ' εἴσω ἴεν καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.
τὸν δὲ πολὺ πρώτη εἶδε τροφὸς Εὐρύκλεια,
κώεα καστορνῦσα θρόνοις ἔνι δαιδαλέοισιν,
δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς κίεν· ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι

10 (– π.) EtM 680.1 **12**a Arn ad Χ 494; sch Ψ 34c; (πύρ.) ApS 138.6 **13** ApS 36.22; (ἀν.) Hsch. α 5011 **14–15** Stob. 3.11.4 **14** sch Ν 460; (– μην.) sch Pind. Ol. 8.71b **19** (πτ.) Hsch. π 4270 **23** (ἀλ. –) ApS 21.19; sch Soph. Ph. 859 **24** (μή –)–**25**a Hsch. σ 1846 **25**a Suda σ 1099; (στ.) Cyr. Lex. (Apio fr. 126, Hld fr. 30) **28** Eudoc. 1300 **32**b (καστ.) ApS 95.34; Hsch. κ 991

9 με ἴδηται Hᵃ P M B: μ' ἐσίδ- t Ω* **10** ἐκεῖθι Ω* Mˢ: -θεν M **11** οἱ Ω*: τοι H P Mᵃ B **17** οὐδέ τοι αὐτὸς (cf. Ν 252) Ω* (τι U): οὐδ' αὐτός τοι Hᵃ P M B **18** βέλτιον F **22** ἔρχεο Fick: -ευ Ω **25** ὑπηοίη sive ὑπ' ἠοίη Z Ω: ἐπηοίη editio 'cyclica' τε Ω*: τοι G F P φατ'' H. – cf. ad 196 **26** διὲκ σταθμοῖο G: διὲκ μεγάροιο (= 61) Hʸᵖ U **29** ita G Hʸᵖ N U Eust.ʸᵖ: μέν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρήν (= α 127) Ω*

δμωιαὶ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἠγερέθοντο
καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλήν τε καὶ ὤμους.
ἣ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια
Ἀρτέμιδι ἰκέλη ἠὲ χρυσῆι Ἀφροδίτηι,
ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλωι βάλε πήχεε δακρύσασα,
κύσσε δέ μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά,
καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος. οὔ σ' ἔτ' ἐγώ γε
ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ὤιχεο νηῒ Πύλονδε
λάθρηι, ἐμεῖ' ἀέκητι, φίλου μετὰ πατρὸς ἀκουήν.
ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον, ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.”
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
“μῆτερ ἐμή, μή μοι γόον ὄρνυθι, μηδέ μοι ἦτορ
ἐν στήθεσσιν ὄρινε φυγόντί περ αἰπὺν ὄλεθρον·
ἀλλ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα,
εὔχεο πᾶσι θεοῖσι τεληέσσας ἑκατόμβας
ῥέξειν, αἴ κέ ποθι Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσσηι.
αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορήνδε ἐλεύσομαι, ὄφρα καλέσσω
ξεῖνον, ὅ τίς μοι κεῖθεν ἅμ' ἕσπετο δεῦρο κιόντι.
τὸν μὲν ἐγὼ προύπεμψα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν,
Πείραιον δέ μιν ἠνώγεα προτὶ οἶκον ἄγοντα
ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰς ὅ κεν ἔλθω.”
ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, τῆι δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.

35 Eudoc. 2253; (κύν. ἀγ.) ApS 5.3 **36–37** D.H. Comp. 97; [Plut.] Hom. 2.84.1; Cocondr. 241.4; Stob. 4.21.6; **36**b–**37**a ‘Trypho i’ Trop. 200.11 **37** Luc. Dial. 50.25; Charito 4.7.5; Polyb. Fig. 108.3; sch λ 120 **38–39** Eudoc. 2055–2056 **38** ApS 65.18 **39**a sch Σ 71b **46** (μηδέ –)–**47** sch Ξ 1e **47**b Arn ad Ο 372–374, Φ 185; ApS 13.11; cf. Porph. Il. 187.13 Schr.; EtM α 535; sch A.R. 1.299 **57** Cent. Par. 28.20; **57**b ApS 41.1; EtG α 1095/EtM α 1697; (ἄπτ.) Hsch. α 6867

36 ἣ δ' ἴεν ἐκ tt* Ω*: ἤϊεν ἐκ Stob.: ἤϊε δ' ἐν (θαλάμοισι) Cocondr.: βῆ δ' ἰέναι F M **37** ἠὲ tt* G H Tz Eust., κε P: ἠδὲ Stob. Ω*. – cf. ad τ 54 **38** πήχεε tt Ω*: -εα G F δακρύσασα t* Ω: δάκρυ χέουσα Eudoc. **42** ὄψεσθαι ἐφάμην (= π 24) Ω*: ἂψ ἐφάμην ὄψεσθαι G, ὄψεσθ' U **43** ἐμεῖ' Platt: ἐμεῦ Ω **49** εἰς ὑπερῶι' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν (= δ 751) add. 123 G F B N^m: abest ab Ω* **52** ἀγορήνδ(ε) Arph F H^c M B N: -ρὴν Ω* ἐλεύσομαι Arph F M B: ἐσελ- Ar G H N U: ἐπελ- P: ἐπιείσομαι Cobet, cf. ad ο 504. – cf. ad α 88 **55** Πείραιον Ω*: Πειραιόν F^c: Πειραῖον M^a ἤνωγον $H^{γρ}$, ἠνώγεον U

ἣ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα,
ηὔχετο πᾶσι θεοῖσι τεληέσσας ἑκατόμβας
ῥέξειν, αἴ κέ ποθι Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσσηι.
Τηλέμαχος δ' ἄρ' ἔπειτα διὲκ μεγάροιο βεβήκει,
{ἔγχος ἔχων· ἅμα τῶι γε κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο,}
θεσπεσίην δ' ἄρα τῶι γε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη·
τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηέοντο.
ἀμφὶ δέ μιν μνηστῆρες ἀγήνορες ἠγερέθοντο
ἔσθλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμευον.
αὐτὰρ ὃ τῶν μὲν ἔπειτα ἀλεύατο πουλὺν ὅμιλον,
ἀλλ' ἵνα Μέντωρ ἧστο καὶ Ἄντιφος ἠδ' Ἁλιθέρσης,
οἵ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώϊοι ἦσαν ἑταῖροι,
ἔνθα καθέζετ' ἰών· τοὶ δ' ἐξερέεινον ἕκαστα.
τοῖσι δὲ Πείραιος δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἦλθεν
ξεῖνον ἄγων ἀγορήνδε διὰ πτόλιν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δήν
Τηλέμαχος ξείνοιο ἑκὰς τράπετ', ἀλλὰ παρέστη.
τὸν καὶ Πείραιος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
"Τηλέμαχ', αἶψ' ὄτρυνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα γυναῖκας,
ὥς τοι δῶρ' ἀποπέμψω, ἅ τοι Μενέλαος ἔδωκεν."
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
"Πείραι', οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
εἴ κεν ἐμὲ μνηστῆρες ἀγήνορες ἐν μεγάροισιν
λάθρηι κτείναντες πατρώϊα πάντα δάσωνται,
αὐτὸν ἔχοντα σὲ βούλομ' ἐπαυρέμεν ἤ τινα τῶνδε·
εἰ δέ κ' ἐγὼ τούτοισι φόνον καὶ κῆρα φυτεύσω,
δὴ τότε μοι χαίροντι φέρειν πρὸς δώματα χαίρων."
ὣς εἰπὼν ξεῖνον ταλαπείριον ἦγεν ἐς οἶκον.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,

64 Eudoc. 531 **65** ead. 1628 **66** ead. 1611; sch σ 168 **67** Eudoc. 800; **67**b EtG α 428/EtM α 806 **70** Eudoc. 1055

59 ηὔχετο van Leeuwen: εὔχ- Ω **60** τελέσσηι (~ 51) 123 Ω: -αι Hermann Op. I 287 **62** (= υ 145) om. 123 κύνες πόδας Ω*: κύνες δύω B, δύω κύνες N U. – cf. ad β 11 **64** θηέοντο Knight: -εῦντο 123 t Ω **67** μὲν ἔπειτα Ω*: ἄλλων μὲν G **68** Ἀλιθέρσης (spiritu leni) H P M U, αλι- G. – cf. ad β 157 **71** τοῖσι δὲ 123 Ω*: τοῖς δ' ἐπὶ 484 G N Πειραιὸς F^c, Πειραῖος M^a B; item v. 74 ἐγγύθεν Ω* $M^{γρ}$: ἀντίον M U **78** Πειραῖ' M^a B τ' [123] Ω (τοι M): del. Bentley. – cf. ad κ 190 **81** σὲ desid. Hdn ("ἐχρῆν"): σε Ω

χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
ἐς δ' ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λούσαντο.
τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμωιαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίωι,
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλον ἠδὲ χιτῶνας,
ἔκ ῥ' ἀσαμίνθου βάντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθῖζον.
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόωι ἐπέχευε φέρουσα
καλῆι χρυσείηι, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·
μήτηρ δ' ἀντίον ἷζε παρὰ σταθμὸν μεγάροιο
κλισμῶι κεκλιμένη, λέπτ' ἠλάκατα στρωφῶσα·
οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·
"Τηλέμαχ', ἤτοι ἐγὼν ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα
λέξομαι εἰς εὐνήν, ἥ μοι στονόεσσα τέτυκται,
αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεύς
ὤιχεθ' ἅμ' Ἀτρείδηισιν ἐς Ἴλιον· οὐδέ μοι ἔτλης,
πρὶν ἐλθεῖν μνηστῆρας ἀγήνορας ἐς τόδε δῶμα,
νόστον σοῦ πατρὸς σάφα εἰπέμεν, εἴ που ἄκουσας."
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
"τοιγὰρ ἐγώ τοι, μῆτερ, ἀληθείην καταλέξω.
ὠιχόμεθ' ἔς τε Πύλον καὶ Νέστορα ποιμένα λαῶν·
δεξάμενος δέ με κεῖνος ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν
ἐνδυκέως ἐφίλει, ὡς εἴ τε πατὴρ ἑὸν υἷα
ἐλθόντα χρόνιον νέον ἄλλοθεν· ὣς ἐμὲ κεῖνος
ἐνδυκέως ἐκόμιζε σὺν υἱάσι κυδαλίμοισιν.

90a Heph. p.6.15 C. **96** cf. Eudoc. 1304; **96**b sch Σ 589b **102**a sch B 125b/c **108** Eudoc. 602 **111** (καί μ' ἐφ. – π.) Hdn i.555.8 **112** (χρ.) ApS 169.13; Hsch. χ 759

87 δ' Ω*: ῥ' F Hᶜ M B **90** ἀσαμίνθου fere t Ω* (-θους Fᵃ Pᵃ ex 87): -θων U καθῖζον Bekker: κάθιζον Ω **96** ἷζε Eust., -εν Mᶜ: ἵζε fere 485 Ω* **106** που 123 Ω*: τευ 485 487 G U **110** με κεῖνος P U Eust.: μ' ἐκ- 485 Ω* **111** ita Ar 485 486 Ω: ἐνδυκέως ὡς εἴ τε πατὴρ ὃν παῖδα φιλήσηι Zen (ἐφίλει ὡσεί τε πατὴρ ἑὸν παῖδα codd.: post Dindorfium correxi cl. I 481) **112** ἐμὲ κεῖνος 487 Ω*: ἔμ' ἐκ- G

αὐτὰρ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος οὔ ποτ’ ἔφασκεν,
ζωοῦ οὐδὲ θανόντος, ἐπιχθονίων τε’ ἀκοῦσαι·
ἀλλά μ’ ἐς Ἀτρείδην δουρικλειτὸν Μενέλαον
ἵπποισι προύπεμψε καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν.
ἔνθ’ ἴδον Ἀργείην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλά
Ἀργεῖοι Τρῶές τε θεῶν ἰότητι μόγησαν.
εἴρετο δ’ αὐτίκ’ ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
ὅττεο χρηΐζων ἱκόμην Λακεδαίμονα δῖαν·
αὐτὰρ ἐγὼ τῶι πᾶσαν ἀληθείην κατέλεξα·
καὶ τότε δή μ’ ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
‘ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῆι
ἤθελον εὐνηθῆναι, ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες.
ὡς δ’ ὁπότ’ ἐν ξυλόχωι ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνούς
κνημοὺς ἐξερέῃσι καὶ ἄγκεα ποιήεντα
βοσκομένη, ὃ δ’ ἔπειτα ἑὴν εἰσήλυθεν εὐνήν,
ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν,
ὣς Ὀδυσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει.
αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
τοῖος ἐὼν οἷός ποτ’ ἐϋκτιμένηι ἐνὶ Λέσβωι
ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδηι ἐπάλαισεν ἀναστάς,
κὰδ δ’ ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί,
τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·
πάντές κ’ ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
ταῦτα δ’ ἅ μ’ εἰρωτᾶις καὶ λίσσεαι, οὐκ ἂν ἐγώ γε
ἄλλα πάρεξ εἴποιμι παρακλιδὸν οὐδ’ ἀπατήσω,
ἀλλὰ τὰ μέν μοι ἔειπε γέρων ἅλιος νημερτής,
τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος οὐδ’ ἐπικεύσω.

120 ApS 64.15 **121**a Did ad α 124 **135**b ApS 163.27 **138–139** + **141** Eudoc. 1077–1079 **139** (π. εἴπ.) sch (Hdn) I 7b

115 τε’ Platt: (τεο iam Knight): τευ sive τεῦ 485 487 Ω **118** πολλά F H[a] P M B: πολλοί (cf. λ 438) 487 Ω* **119** μόγησαν Ω*: δάμησαν G H[γρ] U **121** ὅττεο ed. Hervagiana: ὅττευ t Z et fere Ω: οὗ τεο van Leeuwen post Knight **122** πᾶσαν ἀληθείην Ω* (ἀλήθειαν F): πάντα κατὰ μοῖραν N **124–141** ex δ 333–350 insulsissime repetitos damn. Friedländer Anal. 27 (481) **129** δ’ ἔπειτα Ω*: δέ τ’ ὦκα G N U. – cf. ad δ 338 **132** Ἀπόλλων Nauck **139** ἄλλο G πάρεξ H[c] P: παρ’ ἐξ Hdn 485: παρὲξ vel παρεξ- Ω*

φῆ μιν ὅ γ᾽ ἐν νήσωι ἰδέειν κρατέρ᾽ ἄλγε᾽ ἔχοντα,
νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκηι
ἴσχει· ὃ δ᾽ οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ᾽ εὐρέα νῶτα θαλάσσης.᾽
ὣς ἔφατ᾽ Ἀτρείδης δουρικλειτὸς Μενέλαος.
ταῦτα τελευτήσας νεόμην· ἔδοσαν δέ μοι οὖρον
ἀθάνατοι, τοί μ᾽ ὦκα φίλην ἐς πατρίδ᾽ ἔπεμψαν."
ὣς φάτο· τῆι δ᾽ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
"ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
ἤτοι ὅ γ᾽ οὐ σάφα οἶδεν, ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον·
ἀτρεκέως γάρ τοι μαντεύσομαι οὐδ᾽ ἐπικεύσω.
ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν ξενίη τε τράπεζα
ἱστίη τ᾽ Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
ὡς ἤτοι Ὀδυσεὺς ἤδη ἐν πατρίδι γαίηι,
ἥμενος ἢ᾽ ἕρπων, τάδε πευθόμενος κακὰ ἔργα,
ἔστιν, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει·
οἷον ἐγὼν οἰωνὸν ἐϋσσέλμου ἐπὶ νηός
ἥμενος ἐφρασάμην καὶ Τηλεμάχωι ἐγεγώνεον."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
"αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
τώ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
ἐξ ἐμέ᾽, ὡς ἄν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι."
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο

150 Eudoc. 2308 **151** ead. 1459 **153**b [Ammon.] Diff. 167; EtGud 462.15 Stf. **154**b Cent. Par. 50.35 **156** (– ἀμ.) [Ammon.] Diff. 113; EtM 382.36, 43; EtGud 542.16 Stf.; **156**a sch DThr 494.11 **158**a sch Theoc. 7.2b **161** Hdn ad M 337 **162** cf. Cent. Par. 23.28 **165** (ὡς – συν.) Hdn ad O 698

150–165 ἐν τοῖς κοινοτέροις (v.l. εἰκαιοτέροις) obelis notabantur (et ita fere N), ἐν τοῖς χαριεστέροις 160–161 tantum **150** τῆ(ι) (t) Ω*: τῆς G N **153** ὅ γ᾽ Ω*: ὅδ᾽ F M B μῦθον 486 G M^{s} N U Eust.: μύθων Ω*. – cf. ad τ 268 **154** τοι t G N U Eust.: σοι Ω* **155–156** damn. Blass 172 **155** ξενίη τε τράπεζα (= ξ 158) 205 486 Ω*: ὕπατος καὶ ἄριστος (= τ 303) G. – cf. ad υ 230 **156** (= ξ [159], τ 304, υ 231) om. H^{a}, ante 155 fert N: habent 205 486 Ω* **160–161** v. ad 150–165 **160** τοῖον B N **161** ἐγεγώνεον t Z^{m} G^{a}: -νευν fere Z Ω* **164** τάχα Ω*: μάλα G **165** ἐμέ᾽ Platt: ἐμεῦ Ω (μακαρίζ)η H^{s}

δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέηισιν ἱέντες
ἐν τυκτῶι δαπέδωι, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχοντες.
ἀλλ' ὅτε δὴ δείπνηστος ἔην καὶ ἐπήλυθε μῆλα
πάντοθεν ἐξ ἀγρῶν, οἳ δ' ἤγαγον οἳ τὸ πάρος περ,
καὶ τότε δή σφιν ἔειπε Μέδων· ὃς γάρ ῥα μάλιστα
ἥνδανε κηρύκων καί σφιν παρεγίνετο δαιτί·
"κοῦροι, ἐπεὶ δὴ πάντες ἐτέρφθητε φρέν' ἀέθλοις,
ἔρχεσθε πρὸς δώμαθ', ἵν' ἐντυνώμεθα δαῖτα·
οὐ μὲν γάρ τι χέρειον ἐν ὥρηι δεῖπνον ἑλέσθαι."
ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἀνστάντες ἔβαν πείθοντό τε μύθωι.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
οἳ δ' ἱέρευον ὄϊς μεγάλους καὶ πίονας αἶγας
{ἵρευον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην}
δαῖτ' ἐντυνόμενοι. τοὶ δ' ἐξ ἀγροῖο πόλινδε
ὠτρύνοντ' Ὀδυσεύς τ' ἰέναι καὶ δῖος ὑφορβός.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
"ξεῖν', ἐπεὶ ἂρ δήπειτα πόλινδ' ἴμεναι μενεαίνεις
σήμερον, ὡς ἐπέτελλεν ἄναξ ἐμός – ἦ σ' ἂν ἐγώ γε
αὐτοῦ βουλοίμην σταθμῶν ῥυτῆρα λιπέσθαι·
ἀλλὰ τὸν αἰδέομαι καὶ δείδια, μή μοι ὀπίσσω
νεικείηι· χαλεπαὶ δέ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ὁμοκλαί –
ἀλλ' ἄγε νῦν ἴομεν· δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιστα
ἦμαρ, ἀτὰρ τάχα τοι ποτὶ ἕσπερα ῥίγιον ἔσται."

170 Eudoc. 1385; (– ἔην) EtM 262.46 (ex Oro) **172** (ὃς –)–**173**a ApD Synt. 26.5, 153.14, Pron. 56.16, 57.27; Prisc. Inst. 17.20 **175** Eudoc. 1382 **176** Ath. 156b **181** sch β 56a **187** (αὐ.) ApS 139.22; **187**b sch Σ 589b **188** (– δ.) Stob. 3.31.14 **189** (χαλ. –) sch [Aesch.] Prom. 35 **190–191** Eudoc. 1380–1381

169 ἔχοντες G M N U Eust.: -εσχον Ω*. – cf. ad δ 627 **170** δείπνηστος Hdn Ω*: δειπνηστὸς t* U[c] Eust.[γρ]: -ητὸς B, malit Eust.: -ιστὸς Orus **173** παρετύγχανε G **175** δώμαθ' 485 t Ω*: δῶμα P, δῶμαθ' H[c] **177** ἀν(α)στάντες 485 Ω*: ἄρα πάντες P πείθοντό τε μύθω(ι) H[γρ] N U Eust.: πείθοντο δὲ μύθω(ι) 485 G: οἶκόνδε ἕκαστος F: ποτὶ οἶκον ἕκαστος Ω* **181** (= υ 251) ath. Arph Ar, om. 489; cf. Blass 173 ἵρευον [205]? 485 H[a]? M[c], ἴρ- B: ἱέρ- t Ω* **183** ὠτρύνοντ' [485] G M[s] N U: ὀτρ- Z Ω* **185** δήπειτα fere 485 Ω ἴμεναι 16 224 485 G H[γρ] M[a]? N U: ἰέναι G[s] Ω* **187** λιπέσθαι 485 Ω* M[s]: γενέσθαι (ex 223) 16 224 t F M B Eust. **189** ὁμοκλαί (M B) vel ὁμοκλαὶ 16 224 g[V] Z Ω: ἀπειλαί (= gl. in Z G H M) t

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
"γινώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.
ἀλλ' ἴομεν, σὺ δ' ἔπειτα διαμπερὲς ἡγεμόνευε.
δὸς δέ μοι, εἴ ποθί τοι ῥόπαλον τετμημένον ἐστίν,
σκηρίπτεσθ', ἐπεὶ ἦ φάτ' ἀρισφαλέ' ἔμμεναι οὐδόν."
ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην,
πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ·
Εὔμαιος δ' ἄρα οἱ σκῆπτρον θυμαρὲς ἔδωκεν.
τὼ βήτην, σταθμὸν δὲ κύνες καὶ βώτορες ἄνδρες
ῥύατ' ὄπισθε μένοντες· ὃ δ' ἐς πόλιν ἦγεν ἄνακτα
πτωχῶι λευγαλέωι ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι
σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕστο.
ἀλλ' ὅτε δὴ στείχοντες ὁδὸν κάτα παιπαλόεσσαν
ἄστεος ἐγγὺς ἔσαν καὶ ἐπὶ κρήνην ἀφίκοντο
τυκτὴν καλλίροον, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,
τὴν ποίησ' Ἴθακος καὶ Νήριτος ἠδὲ Πολύκτωρ·
ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὑδατοτρεφέων ἦν ἄλσος
πάντοσε κυκλοτερές, κατὰ δὲ ψυχρὸν ῥέεν ὕδωρ
ὑψόθεν ἐκ πέτρης, βωμὸς δ' ἐφύπερθε τέτυκτο
Νυμφάων, ὅθι πάντες ἐπιρρέζεσκον ὁδῖται·
ἔνθά σφεας ἐκίχανεν υἱὸς Δολίοιο Μελανθεύς
αἶγας ἄγων, αἳ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισιν,
δεῖπνον μνηστήρεσσι· δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες.
τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσσεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν

195–196 (σκ.) Porph. Hom. 85.9 Sod. **196** (ἐπ. –) ApS 123.35; Epm. α 294; (ἐπ. – ἀρ.) Io. Alex. 210; (ἐπ. ἦ φ.) Hdn ad A 156; (ἀρ.) ApS 43.6; cf. Hsch. α 7257 **199** (– θυμ.) Hdn ad I 336 **204–206** + **208–209** Eudoc. 1047–1051 **206**a ApS 156.3 **208** sch Heph. 354.7; **208**a Epm. π 142; (αἰγ. ὑδ.) Ath. 41a; sch Δ 483b, N 389, 390a$^{1/2}$; (ὑδ.) ApS 157.12; Hsch. υ 56 **212** Hdn i.562.13

193 νοέοντι [16]? 224 Ω*, -έοντα G, νόεντι P: φρονέοντι M. – cf. ad 281 **196** φάτ' Ω*: φατ' P U, φατε Eust. – cf. ad 25 ἀρισφαλέ'…οὐδόν tt sch (Arn?) Z Ω: ἀρισφαλὲς … οὖδας quidam ap. Heracl. Mil. ap. Eust. **198** (= ν 438, σ [109]) om. U, damn. Blass 173 **199** θυμαρὲς (cf. ψ 232) t disertim, Z G H P M^s U: θυμῆρες (cf. κ 362) Ω* **200** τὼ β$_{ı}$ήτην 93 Ω: exspectaveris τὼ δὲ βάτην (I 182, K 469) **202** ἠδὲ 93 490 Ω*: ἠὲ M B **203** εἵματ' ἔχοντα M B **208** ἦν tt Z Ω: ἔεν Barnes **212** σφεας t G P N: σφέας Ω* ἐκίχανεν t G P: ἐκίχαν' H N U: ἔκιχεν F M B. – ad correptionem vocis υἱός cf. Il. praef. xxxiv

ἔκπαγλον καὶ ἀεικές· ὄρινε δὲ κῆρ Ὀδυσῆος·
"νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ κακὸς κακὸν ἡγηλάζει,
ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ἐς τὸν ὁμοῖον.
πῆι δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
πτωχὸν ἀνιηρόν, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα;
ὃς πολλῆις φλιῆισι παραστὰς φλίψεται ὤμους
αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορας οὐδὲ λέβητας.
τόν κ' εἴ μοι δοίης σταθμῶν ῥυτῆρα γενέσθαι
σηκοκόρον τ' ἔμεναι θαλλόν τ' ἐρίφοισι φορῆναι,
καί κεν ὀρὸν πίνων μεγάλην ἐπιγουνίδα θεῖτο.
ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κάκ' ἔμμαθεν, οὐκ ἐθελήσει
ἔργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσων κατὰ δῆμον
βούλεται αἰτίζων βόσκειν ἣν γαστέρ' ἄναλτον.
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·

216a sch N 413; **216**b Epm. ε 183 **217** (π. –) ApS 82.12; (ἡγ.) Hsch. η 65; Orio 70.19 (Philox. fr. 245) **218** Pl. Lys. 214a; Arist. MM 1208b10, EE 1235a7; Call. fr. 178.9; ApS 170.15; [Plut.] Mor. 902d; Nicol. Prog. 28.1 F.; Io. Alex. 143; Stob. 2.33.8; Epm. ω 5; EtM 824.35; EtGud 582.22 Stz.; Ἐκλ. AO ii.472.31; sch Pl. Conv. 195b, Lys. 214b, Gorg. 510b; Elias CAG xviii(1).237.35; cf. Mich. CAG xx.476.16; sch DThr 131.16; **218**a Arist. Rh. 1371b16; (τὸν ὁμ. ὡς –) id. EN 1155a34 **219** (– ἄγ.) ApS 131.8; Phot. Lex. π 846; Suda π 1481; EtGud 464.53 Stz.; sch Lyc. 775a; sch DThr 432.27; (ἀμ. συβ.) Hsch. α 3537; Orio 22.13 (Philox. fr. 434); EtG α 627/EtM α 1051; sch Soph. Tr. 284; (ἀμ.) ApS 25.20 **220** [Ammon.] Diff. 387; **220**b Hsch. α 6470; EtG λ 150; (ἀπολ.) ApS 40.13 **221** EtG β 146/EtM β 177; (φλ.) ApS 164.7; Hsch. φ 620 **222** ApS 18.15, 19.14, 37.19; Plut. Mor. 43a; Dio Prus. 1.50; EtG α 344; (– ἄορ.) Suda α 917; EtM α 672; **222**a Philox. fr. 243; Favor. fr. 14 Amato; (ἀκ.) Hsch. α 2470, κ 3386; **222**b Dio Prus. 4.16; EtG 231 M.; (ἄορ.) Hsch. α 5678 **224** ApS 86.2; (σηκ.) id. 141.10; Hsch. σ 484; **224**b ApS 165.5; sch Ar. Vesp. 544b; sch Theoc. 4.45a **225** ApS 123.6; (ἐπιγ.) id. 72.25; Hsch. ε 4685 **226–228** (an σ 362–364?) Anon. π. ἀκυρολ. 11; EtGud 459.18 Stz. **226–227**a sch A 277–278 **227**b–**228** [Ammon.] Diff. 387 **227**b ApS 137.7 **228** id. 35.28; (ἄν.) Hsch. α 4421; Phot. Lex. α 1542; Suda α 1947

217 ἡγηλάζει Arph Ar tt Z Ω: -εις nov. Did **218** ὡς αἰεὶ tt* Ω: αἰεί τοι Pl. Arist.^{MM} ἐς Callim. g^{V} G P M: ὡς tt* Ω* M^{s}: utrumque nov. Eust. **219** τόνδε 485 tt Ω*: τόν γε F **221** πολλῆ(ι)ς 485 G P N: -ῆ(ι)σι t Z Ω* θλίψεται Zen Ar 485 Z Ω*: φλίψ- (Arph?) (485^{a}?) tt H^{a} U, φλίζ- G: "διχῶς" Eust. **222** ἄορας 485 tt* Z Ω* H^{γρ}: ἄορα EtG^{231} disertim, quidam ap. sch: ἀορά γ' fere H P M^{a}?, nov. Eust. **223** κ' Ω: γ' 485? (Voss Randgl. 67 cl. δ 388) γενέσθαι 485 Ω* H^{γρ}: λιπέσθαι (ex 187) H P Eust.^{γρ}

αἴ κ’ ἔλθηι πρὸς δώματ’ Ὀδυσσῆος θείοιο,
πολλά οἱ ἀμφὶ κάρη σφέλα’ ἀνδρῶν ἐκ παλαμάων
πλευραὶ ἀποτρίψουσι δόμον κάτα βαλλομένοιο.”
    ὣς φάτο, καὶ παριὼν λὰξ ἔνθορεν ἀφραδίηισιν
ἰσχίωι· οὐδέ μιν ἐκτὸς ἀταρπιτοῦ ἐστυφέλιξεν,
ἀλλ’ ἔμεν’ ἀσφαλέως. ὃ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεύς,
ἠὲ μεταΐξας ῥοπάλωι ἐκ θυμὸν ἕλοιτο,
ἦ πρὸς γῆν ἐλάσειε κάρη ἀμφουδὶς ἀείρας.
ἀλλ’ ἐπετόλμησε, φρεσὶ δ’ ἔσχετο· τὸν δὲ συβώτης
νείκεσ’ ἐσάντα ἰδών, μέγα δ’ ηὔξατο χεῖρας ἀνασχών·
    “Νύμφαι κρηναῖαι, κοῦραι Διός, εἴ ποτ’ Ὀδυσσεύς
ὔμμ’ ἐπὶ μηρί’ ἔκηε καλύψας πίονι δημῶι
ἀρνῶν ἠδ’ ἐρίφων, τόδε μοι κρηήνατ’ ἐέλδωρ·
ὡς ἔλθοι μὲν κεῖνος ἀνήρ, ἀγάγοι δέ ἑ δαίμων·
τώ κέ τοι ἀγλαΐας γε διασκεδάσειεν ἁπάσας
τὰς νῦν ὑβρίζων φορέεις, ἀλαλήμενος αἰεί
ἄστυ κάτ’· αὐτὰρ μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες.”
    τὸν δ’ αὖτε προσέειπε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν·
“ὢ πόποι, οἷον ἔειπε κύων ὀλοφώϊα εἰδώς,
τόν ποτ’ ἐγὼν ἐπὶ νηὸς ἐϋσσέλμοιο μελαίνης
ἄξω τῆλ’ Ἰθάκης, ἵνα μοι βίοτον πολὺν ἄλφοι.
αἲ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
σήμερον ἐν μεγάροις, ἢ ὑπὸ μνηστῆρσι δαμείη,
ὡς Ὀδυσῆΐ γε τηλοῦ ἀπώλετο νόστιμον ἦμαρ.”
    ὣς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτόθι ἦκα κιόντας,
αὐτὰρ ὃ βῆ, μάλα δ’ ὦκα δόμους ἵκανεν ἄνακτος.

231–232 [Hdn] Fig. 38 **231** ApS 26.25; (ἀμφικ.) EtG α 713 (ex Oro) **237** ApS 29.30 (Hld fr. 13); (ἀμφ.) Philox. fr. 440; Hsch. α 4153 **240** (– Δ.) Porph. Hom. 129.10 Sod. = sch δ 477h1/2 **246** Io. Alex. 130; (ἄ. κ.) Epm. κ 148 **251** (– β.) ApD Coni. 240.16 **255** Eudoc. 1518

231 ἀμφὶ κάρη Hdn Z Ω: ἀμφικαρῆ Ptol 93? H^{γρ} Eust.^{γρ}: ἀμφικάρη ApS σφέλα’ Knight: σφέλα tt* Z Ω: σφέλλ’ ApS^{cod}. – cf. ad ο 466 **232** πλευραὶ t sch Z Ω: -ὰς Ptol (cf. Eust.): -ά γ’ Düntzer Abh. 149: -ά τ’ Bothe **236** ἤ ἑ van Leeuwen ἕληται N **237** ἀμφουδὶς Hdn tt* (properisp. EtG/M) Z Ω*: ἀμφ’ οὖδας ApS G^{a} (οὔδας) F M B U^{r}: utrumque nov. Eust. ἀείρας Ω* M^{γρ}: ἐρείσας t Z G^{γρ} M Eust.^{γρ} **239** ηὔξατο M B: εὔξ- Ω* **241** πίονι Ω*, πίονα (et δημὸν) G: ἀργέτι F M B **243** ἐκεῖνος M B **245** ἃς F M B **247** Μελανθεὺς (cf. 212) G **252** μεγάροις Ω* M^{s}: -ρω H^{s} M ὑπὸ Ω*: ἐν G **254** αὐτοῦ H P N

αὐτίκα δ' εἴσω ἴεν, μετὰ δὲ μνηστῆρσι καθῖζεν,
ἀντίον Εὐρυμάχου· τὸν γὰρ φιλέεσκε μάλιστα.
τῶι παρὰ μὲν κρειῶν μοῖραν θέσαν οἳ πονέοντο,
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα
ἔδμεναι. ἀγχίμολον δ' Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβός
στήτην ἐρχομένω, περὶ δέ σφεας ἤλυθ' ἰωή
φόρμιγγος γλαφυρῆς· ἀνὰ γάρ σφισι βάλλετ' ἀείδειν
Φήμιος. αὐτὰρ ὃ χειρὸς ἑλὼν προσέειπε συβώτην·
"Εὔμαι', ἦ μάλα δὴ τάδε δώματα κάλ' Ὀδυσῆος·
ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστὶ καὶ ἐν πολλοῖσιν ἰδέσθαι.
ἐξ ἑτέρων ἕτερ' ἐστίν, ἐπήσκηται δέ οἱ αὐλή
τοίχωι καὶ θριγκοῖσι, θύραι δ' εὐερκέες εἰσίν
δικλίδες· οὐκ ἄν τίς μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσσαιτο.
γινώσκω δ' ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῶι δαῖτα τίθενται
ἄνδρες, ἐπεὶ κνίση μὲν ἐνήνοθεν, ἐν δέ τε φόρμιγξ
ἠπύει, ἣν ἄρα δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἑταίρην."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
"ῥεῖ' ἔγνως, ἐπεὶ οὐδὲ τά τ' ἄλλά πέρ ἐσσ' ἀνοήμων.
ἀλλ' ἄγε δὴ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
ἠὲ σὺ πρῶτος ἔσελθε δόμους εὖ ναιετάοντας,
δύσεο δὲ μνηστῆρας, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ·
εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐγὼ δ' εἶμι προπάροιθεν.
μηδὲ σὺ δηθύνειν, μή τίς σ' ἔκτοσθε νοήσας
ἢ βάληι ἠ' ἐλάσηι· τὰ δέ σε φράζεσθαι ἄνωγα."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
"γινώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.

256 ead. 1384, 1522 **262**a cf. sch Opp. H. 1.559 **264**a sch Δ 110–111; **264** (ἦ –) ApD Synt. 276.6, Pron. 84.16; **264**b sch Eur. Andr. 17 **266–268** ApS 159.16, cf.12; Dio Prus. 2.43; sch^{T} δ 95 (p.756 Dind.) **266**a Strab. 17.1.10; (ἐπ.) ApS 71.33; Hsch. ε 4598 **268** (οὐκ –)–**269** ApD Synt. 276.7, Pron. 84.18 + 26; (οὐκ –) sch Eur. Andr. 17; (ὑπερ.) Hsch. υ 446 **270** (φ.)–**271** [Plut.] Hom. 2.147.2 **271** (ἣν –) (cum θ 99 conflatum) Ath. 627e; sch Ω 63a; sch Pind. Nem. 9.18a **273** Eudoc. 1076 **275** sch Ξ 255c

256 καθῖζεν Eust. (1822.60): κάθιζεν t Z fere Ω* **259** om. M^{a}: habent 491 Ω* **262** γάρ Ω* H^{s}: δέ (ex 261?) H P Eust. **267** εὐερκέες ApS Z Ω*: -γέες Dio H^{a}? U, agn. sch Eust.: evanuit t* **268** οὐκ ἄν tt Ω*: οὔ κεν G **269** τίθενται t Ω*: πένονται H^{γρ} P **270** ἐνήνοθεν Ar G H^{a} M B N: ἀν- "αἱ κοιναί" Z Ω* Eust.^{γρ}. – cf. ad B 219 **281** νοέοντι Ω* M^{γρ}: φρονέοντι M. – cf. ad 193

ἀλλ’ ἔρχεο προπάροιθεν, ἐγὼ δ’ ὑπολείψομαι αὐτοῦ.
οὐ γάρ τι πληγέων ἀδαήμων οὐδὲ βολάων·
τολμήεις μοι θυμός, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπονθα
κύμασι καὶ πολέμωι· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω·
γαστέρα δ’ οὔ πώς ἐστιν ἀποκρύψαι μεμαυῖαν,
οὐλομένην, ἣ πολλὰ κάκ’ ἀνθρώποισι δίδωσιν·
τῆς ἕνεκεν καὶ νῆες ἐΰζυγοι ὁπλίζονται
πόντον ἔπ’ ἀτρύγετον, κακὰ δυσμενέεσσι φέρουσαι.”
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
ἂν δὲ κύων κεφαλήν τε καὶ οὔατα κείμενος ἔσχεν,
Ἄργος, Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὅν ῥά ποτ’ αὐτός
θρέψε μέν, οὐδ’ ἀπόνητο, πάρος δ’ εἰς Ἴλιον ἱρήν
ᾤχετο. τὸν δὲ πάροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες
αἶγας ἔπ’ ἀγροτέρας ἠδὲ πρόκας ἠδὲ λαγωούς·
δὴ τότε κεῖτ’ ἀπόθεστος ἀποιχομένοιο ἄνακτος
ἐν πολλῆι κόπρωι, ἥ οἱ προπάροιθε θυράων
ἡμιόνων τε βοῶν τε ἅλις κέχυτ’, ὄφρ’ ἂν ἄγοιεν
δμῶες Ὀδυσσῆος τέμενος μέγα κοπρήσοντες·
ἔνθα κύων κεῖτ’ Ἄργος, ἐνίπλειος κυνοραιστέων.
δὴ τότε γ’, ὡς ἐνόησεν Ὀδυσσέα ἐγγὺς ἐόντα,
οὐρῆι μέν ῥ’ ὅ γ’ ἔσηνε καὶ οὔατα κάββαλεν ἄμφω,
ἆσσον δ’ οὐκέτ’ ἔπειτα δυνήσατο οἷο ἄνακτος
ἐλθέμεν. αὐτὰρ ὃ νόσφιν ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ,
ῥεῖα λαθὼν Εὔμαιον, ἄφαρ δ’ ἐρεείνετο μύθωι·

283 cf. Matro fr. 7.3 O.–S. (parod.) **284–285** Sotio ap. Stob. 4.44.59 **286–287** Clem. Str. 6.12.3 **286** [Plut.] Hom. 2.130.3 **287** Eudoc. 85 **288**a ApD Coni. 238.14 **291–292**a ApS 41.19; EtM α 1734 **291** Cocondr. 238.16; sch DThr 459.26 **294** (τὸν –) sch Heph. 320.21 **295** (πρ.) ApS 135.19; Hsch. π 3524 **296**a EtG α 1069/EtM α 1679 **299** Arn ad Π 747; EtM 530.44; **299**b ApS 102.19; Hsch. κ 3564 **300** (κυν.) ApS 105.14; Hsch. κ 4604–4605 **302** Hsch. κ 4513 **303–304** Eudoc. 1766–1767

282 ἔρχεο Knight: -ευ Ω **283** τι Ω* M^{s}: τοι M **285** (= ε 224) del. Kirchhoff: habent t g^{V} Ω **289** φυτεῦσαι F **296** ἄνακτος (cf. ξ 8) $H^{γρ}$ Eust.: Ὀδυσῆος Ω* (et -μένου praeter F H^{r}) **299** Ὀδυσσῆος Arn (t) Ω: ἀναγκαῖοι (cf. ω 210) t* κοπρήσοντες fere Arn (t) Hsch. H^{a} Ω* (-σσ- B N, -σοντε H, -σονται P): -πρίσ- tt* Z F M^{a}: -πρίσσ- H^{c} M^{c} **301** Ὀδυσσέ˼α 93 Ω*: -σσῆ’ G N. – cf. ad ζ 212 ἐόντα Ω: ἰόντα Barnes **304** ἰδὼν t Ω*: ἰὼν F M B: κιὼν G

"Εὔμαι', ἦ μάλα θαῦμα κύων ὅδε κεῖτ' ἐνὶ κόπρωι.
καλὸς μὲν δέμας ἐστίν, ἀτὰρ τόδε γ' οὐ σάφα οἶδα,
ἢ δὴ καὶ ταχὺς ἔσκε θέειν ἐπὶ εἴδεϊ τῶιδε,
ἦ' αὔτως οἷοί τε τραπεζῆες κύνες ἀνδρῶν
γίνοντ', ἀγλαΐης δ' ἕνεκεν κομέουσιν ἄνακτες."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
"καὶ λίην ἀνδρός γε κύων ὅδε τῆλε θανόντος.
εἰ τοιόσδ' εἴη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ ἔργα
οἷόν μιν Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
αἶψά κε θηήσαιο ἰδὼν ταχυτῆτα καὶ ἀλκήν·
οὐ μὲν γάρ τι φύγεσκε βαθείης βένθεσιν ὕλης
κνώδαλον, ὅττι δίοιτο· καὶ ἴχνεσι γὰρ περιήιδει.
νῦν δ' ἔχεται κακότητι, ἄναξ δέ οἱ ἄλλοθι γαίης
ὤλετο, τὸν δὲ γυναῖκες ἀκηδέες οὐ κομέουσιν.
δμῶες δ', εὖτ' ἂν μηκέτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες,
οὐκέτ' ἔπειτ' ἐθέλουσιν ἐναίσιμα ἐργάζεσθαι·
ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται εὐρύοπα Ζεύς
ἀνέρος, εὖτ' ἄν μιν κατὰ δούλιον ἦμαρ ἕλησιν."
ὣς εἰπὼν εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας,
βῆ δ' ἰθὺς μεγάροιο μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς.
Ἄργον δ' αὖ κατὰ μοῖρ' ἔλαβεν μέλανος θανάτοιο
αὐτίκ' ἰδόντ' Ὀδυσῆα ἐεικοστῶι ἐνιαυτῶι.
τὸν δὲ πολὺ πρῶτος ἴδε Τηλέμαχος θεοειδής
ἐρχόμενον κατὰ δῶμα συβώτην, ὦκα δ' ἔπειτα
νεῦσ' ἐπὶ οἷ καλέσας· ὃ δὲ παπτήνας ἕλε δίφρον
κείμενον, ἔνθά τε δαιτρὸς ἐφίζεσκε κρέα πολλά

309 (τρ. κ.) Suda τ 906; EtM 763.43 **317** sch Pind. Nem. 1.76; sch [Pl.] Ax. 365c; **317**a Hdn ad Ψ 475; sch Ar. Lys. 477; (κν.) ApS 101.18; Hsch. κ 3156 **321** Eudoc. 106 **322–323** Pl. Leg. 777a (quem exscribit Ath. 264e); Clem. Str. 4.12.3; EtM 284.55; sch Ar. Pl. 5a; **322** (– ἀπο.) + **323** (δ. ἦ.) Auct. π. ὕψ. 44.5; (ἀπο.) sch Thuc. 2.43.4 **324** Eudoc. 1383 **330**a Hdn ad T 384

306 ἦ μέγα G **307** γ' om. 93[a] **308** ἢ Bekker: εἰ Ω **309** ἦ H: ἢ Ω* **312** post λίην interpunxit Voss Randgl. 67 **316** βένθεσιν (cf. N 32) Ω*: τάρφεσιν (cf. E 555, O 606) M[γρ]: ἔντοσθεν U **317** δίοιτο tt* M U[a]? Eust.[γρ]: (ὅττ') ἰδίοιτο B: ἴδοιτο fere Ω*: φύγησι sch-[Pl.] περιήδει fere tt M: -ή(ι)δη(ι) Ω* M[s] **318** οἱ Ω* M[s]: που F M γαίης (cf. β 131) M: πάτρης (ex β 365) Z Ω* M[γρ] **322** ita fere tt* Z Ω (τ' om. G M U): γάρ τε νόου ἀπαμείρεται Pl. **323** ita fere 93 tt* Z Ω: ἀνδρῶν οὓς ἂν δὴ Pl. **331** τε Bekker: δὲ 93 94 Ω

δαιόμενος μνηστῆρσι δόμον κάτα δαινυμένοισιν·
τὸν κατέθηκε φέρων πρὸς Τηλεμάχοιο τράπεζαν
ἀντίον, ἔνθα δ’ ἄρ’ αὐτὸς ἐφέζετο. τῶι δ’ ἄρα κήρυξ
μοῖραν ἑλὼν ἐτίθει κανέου τ’ ἒκ σῖτον ἀείρας.
ἀγχίμολον δὲ μετ’ αὐτὸν ἐδύσετο δώματ’ Ὀδυσσεύς,
πτωχῶι λευγαλέωι ἐναλίγκιος ἠδὲ γέροντι,
σκηπτόμενος· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕστο.
ἷζε δ’ ἐπὶ μελίνου οὐδοῦ ἔντοσθε θυράων,
κλινάμενος σταθμῶι κυπαρισσίνωι, ὅν ποτε τέκτων
ξέσσεν ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν.
Τηλέμαχος δ’ ἐπὶ οἷ καλέσας προσέειπε συβώτην,
ἄρτόν τ’ οὖλον ἑλὼν περικαλλέος ἐκ κανέοιο
καὶ κρέας, ὥς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον ἀμφιβαλόντι·
“δὸς τῶι ξείνωι ταῦτα φέρων, αὐτόν τε κέλευε
αἰτίζειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
αἰδὼς δ’ οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένωι ἀνδρὶ παρεῖναι.”
ὣς φάτο· βῆ δὲ συφορβός, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν,
ἀγχοῦ δ’ ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντ’ ἀγόρευεν·
“Τηλέμαχός τοι, ξεῖνε, διδοῖ τάδε, καί σε κελεύει
αἰτίζειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
αἰδῶ δ’ οὐκ ἀγαθήν φησ’ ἔμμεναι ἀνδρὶ προΐκτηι.”
τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι,
καί οἱ πάντα γένοιτο, ὅσα φρεσὶν ᾗσι μενοινᾶι.”
ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρηισιν ἐδέξατο καὶ κατέθηκεν
αὖθι ποδῶν προπάροιθεν, ἀεικελίης ἐπὶ πήρης,

336 ApS 5.25; sch Π 820 **343** Eudoc. 1211, 1387; **343**a ApS 124.2; Epm. α 294, ο 43, 84; sch[D] Β 6 **344** EtM 824.37 **346** (αἰτ.) Hsch. α 2169 **347** Pl. Charm. 161a, Lach. 201b; cf. Procl. ad Hes. Op. 317–318 = Plut. fr. 45 S.; Suda αι 86 **355** Eudoc. 162

334 δ’ ἂρ G F N U: περ Ω* **335** ἐτίθει Ω*: προτίθει 94 Z M B N **336** ἐδύσ(σ)ετο t* Z F H[s] P[c] N U: -σατο 94 Ω*: ἐβήσετο ApS **339** ἷζε M[c] U Eust.: ἵζε fere Ω* **344** κρέας t Ω*: κρέα U **347** ita tt* g[V] Ω*: ἀνδρὶ προΐκτηι (ex 352) Suda Z G[γρ] U Eust.: κεχρημενωι ανδ[ρι 94: -μένον ἄνδρα κομίζειν (ex Hes. Op. 317) G **349** ἀγόρευε Ω*: προσηύδα F N U. – cf. ad 552 **354** μοι Ω: δος 94 **355** γένοιτο t H[a] P (Eust.): γένοιθ’ Ω* (ὅσσα N U, ο]ϲ̣ϲα 94)

ἤσθιε δ’ εἷος ἀοιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄειδεν.
εὖθ’ ὃ δεδειπνήκειν, ὃ δ’ ἐπαύετο θεῖος ἀοιδός,
μνηστῆρες δ’ ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρ’, αὐτὰρ Ἀθήνη
ἄγχι παρισταμένη Λαερτιάδην Ὀδυσῆα
ὤτρυν’, ὡς ἂν πύρνα κατὰ μνηστῆρας ἀγείροι
γνοίη θ’, οἵ τινες εἶεν ἐναίσιμοι οἵ τ’ ἀθέμιστοι·
ἀλλ’ οὐδ’ ὧς τιν’ ἔμελλ’ ἀπαλεξήσειν κακότητος.
βῆ δ’ ἴμεν αἰτήσων ἐνδέξια φῶτα ἕκαστον,
πάντοσε χεῖρ’ ὀρέγων, ὡς εἰ πτωχὸς πάλαι εἴη.
οἳ δ’ ἐλεαίροντες δίδοσαν, καὶ ἐθάμβεον αὐτόν,
ἀλλήλους τ’ εἴροντο τίς εἴη καὶ πόθεν ἔλθοι.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν·
“κέκλυτέ μεο, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
τοῦδε περὶ ξείνου· ἦ γάρ μιν πρόσθεν ὄπωπα.
ἤτοι μέν οἱ δεῦρο συβώτης ἡγεμόνευεν,
αὐτὸν δ’ οὐ σάφα οἶδα, πόθεν γένος εὔχεται εἶναι.”
ὧς ἔφατ’· Ἀντίνοος δ’ ἔπεσιν νείκεσσε συβώτην·
“ὦρίγνωτε συβῶτα, τίη δὲ σὺ τόνδε πόλινδε
ἤγαγες; ἦ οὐχ ἅλις ἧμιν ἀλήμονές εἰσι καὶ ἄλλοι,
πτωχοὶ ἀνιηροί, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρες;
ἦ’ ὄνοσαι, ὅτι τοι βίοτον κατέδουσιν ἄνακτος
ἐνθάδ’ ἀγειρόμενοι, σὺ δὲ καὶ προτὶ τόνδ’ ἐκάλεσσας;”
τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
“Ἀντίνο’, οὐ μὲν καλὰ καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις·
τίς γὰρ δὴ ξεῖνον καλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπελθὼν
ἄλλόν γ’, εἰ μὴ τῶν οἳ δημιοεργοὶ ἔασιν,

359 Arn ad X 329 **362** (ὡς –) Hsch. π 4437 **363** Eudoc. 151 **364** ead. 1640; (ἀπ.) ApS 37.31; Hsch. α 5742 **365**b sch Eur. Hipp. 1360 **366** (– πτ.) ApS 127.15 **368** Eudoc. 524 **370** (al.) Cent. Par. 1.6 **373** Eudoc. 1133 **383** (τῶν –)–**384** Pl. Resp. 389d

358 εἷος Lachmann (εϝος iam Knight): ἕως U: ἕως ὅτε Z H^{m} M^{gl}: ὡς ὅτ’ (ex λ 368) Ω* **359** δεδειπνήκειν Ar Ω*: -κει F P U ἐπαύσατο t N Eust. ad fin.]κ̣[ατα δω]μα̣[(?) 128 **363** θ’ H P N Eust.: δ’ 127 t Ω* εἶεν F: εἰσὶν (t) Ω* **364** om. 128: habent 127 t Ω κακότητος t Z Ω*: -τα F **365** ἐνδέξια ἐνδέξια Ω: etiam ἐν δεξιὰ nov. sch^{H} (Hdn?) **370** μεο Knight: μευ vel μεῦ t Ω **371** μιν πρόσθεν H M: πρόσθε(ν) μιν Ω* **378** βίοτον Ω*: σῖτον G **379** προτι H P: ποτὶ 492 G: ποθι Hdn Z $H^{γρ}$ Ω*

μάντιν ἢ ἰητῆρα κακῶν ἢ τέκτονα δούρων
ἢ καὶ θέσπιν ἀοιδόν, ὅ κεν τέρπησιν ἀείδων;
οὗτοι γὰρ κλητοί γε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
πτωχὸν δ' οὐκ ἄν τις καλέοι τρύξοντα ἓ αὐτόν.
ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς περὶ πάντων εἰς μνηστήρων
δμωσὶν Ὀδυσσῆος, περὶ δ' αὖτ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγώ γε
οὐκ ἀλέγω, εἵως μοι ἐχέφρων Πηνελόπεια
ζώει ἐνὶ μεγάροις καὶ Τηλέμαχος θεοειδής."
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
"σίγα, μή μοι τοῦτον ἀμείβεο πόλλ' ἐπέεσσιν·
Ἀντίνοος δ' εἴωθε κακῶς ἐρεθιζέμεν αἰεί
μύθοισιν χαλεποῖσιν, ἐποτρύνει δὲ καὶ ἄλλους."
ἦ ῥα, καὶ Ἀντίνοον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"Ἀντίνο', ἦ μεο καλὰ πατὴρ ὣς κήδεαι υἷος,
ὃς τὸν ξεῖνον ἄνωγας ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι
{μύθωι ἀναγκαίωι· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειεν}.
δός οἱ ἑλών· οὔ τοι φθονέω· κέλομαι γὰρ ἐγώ γε·
μήτ' οὖν μητέρ' ἐμὴν ἅζεο τό γε μήτέ τιν' ἄλλον
{δμώων, οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο}.
ἀλλ' οὔ τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
αὐτὸς γὰρ φαγέμεν πολὺ βούλεαι ἢ δόμεν ἄλλωι."
τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμειβόμενος προσέειπεν·
"Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες;
εἴ οἱ τόσσον πάντες ὀρέξειαν μνηστῆρες,

384–385a Max. Tyr. 6.4; Porph. Il. 271.17 Schr. **384** id. ad γ 274 **385** cf. Arist. Pol. 1338a25; (θ. ἀ.) ApS 87.24 **386** Eudoc. 463, 1351; **386**a Arn ad I 165 **387** ApD Synt. 199.10; EtG 287 M.; (τρ.) ApS 155.19; Hsch. τ 1560 **388** Eudoc. 1478 **397** [Plut.] Hom. 2.68.3; 'Trypho i' Trop. 205.7; 'Trypho ii' Trop. 15 (CQ 15.243); Cocondr. 235.28; sch DThr 461.26; (ἦ –) Hdn ad B 155; Epm. υ 41 **398**b cf. sch X 251c **403** Gal. De plac. Hipp. et Plat. 3.2.19

387 τρύξοντα 492 tt* Ω*, -ξαντα ApD: -ζοντα EtG Z F P B ἓ αὐτόν ApD N: ἑαυτόν t* Ω* **388** εἰς 492 P B, εἶς Ω*: εἶ M **391** (μ)μεγάροις Ω*: -ρω M **393** σίγα G F Hγρ Mγρ Bγρ N U Eust.γρ: ἄττα Ω* **394** αἰεί Ω: ὀΐω Mγρ **395** ἐποτρύνειν Eust. **397** μεο Platt post Knight: μευ tt Ω (μεῦ P) υἷος tt* Ω*: υἱοῦ 'Trypho ii' Epm. Hγρ M B **399** (= υ 344) del. Kirchhoff **400** οὔ τι Hs **401** μήτ' οὖν Ω*: μήτέ τι G Hγρ Eust. ἅζεο fere Knight: -ευ Ω τόδε F N **402** (= σ 417, al.) om. F U, del. Knight. – cf. [568*a*] **404** πολὺ Ω*: μάλα B: μάλα πολὺ F **405** ἀπαμείβετο φώνησέν τε Hγρ N **407** ἅπαντες Hc Eust.

καί κέν μιν τρεῖς μῆνας ἀπόπροθεν οἶκος ἐρύκοι."
ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ θρῆνυν ἑλὼν ὑπέφηνε τραπέζης
κείμενον, ὧι ῥ' ἔπεχεν λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων·
οἱ δ' ἄλλοι πάντες δίδοσαν, πλῆσαν δ' ἄρα πήρην
σίτου καὶ κρειῶν. τάχα δὴ καὶ ἔμελλεν Ὀδυσσεύς
αὖτις ἐπ' οὐδὸν ἰὼν προικὸς γεύσεσθαι Ἀχαιῶν·
στῆ δὲ παρ' Ἀντίνοον, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
"δός, φίλος· οὐ μέν μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν
ἔμμεναι, ἀλλ' ὤριστος, ἐπεὶ βασιλῆϊ ἔοικας.
τώ σε χρὴ δόμεναι καὶ λώϊον ἠέ περ ἄλλοι
σίτου· ἐγὼ δέ κέ σε κλείω κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
καὶ γὰρ ἐγώ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
ὄλβιος ἀφνειόν, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτηι
τοίωι ὁποῖος ἔοι καὶ ὅτεο κεχρημένος ἔλθοι·
ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι ἄλλά τε πολλά
οἶσί τ' ἐΰ ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων – ἤθελε γάρ που –
ὅς μ' ἅμα ληϊστῆρσι πολυπλάγκτοισιν ἀνῆκεν
Αἴγυπτόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδόν, ὄφρ' ἀπολοίμην·
στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτωι ποταμῶι νέας ἀμφιελίσσας.
ἔνθ' ἤτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
αὐτοῦ πὰρ νήεσσι μένειν καὶ νῆας ἔρυσθαι,
ὀπτῆρας δὲ κατὰ σκοπιὰς ὤτρυνα νέεσθαι.

409 ApS 158.5; (ὑπ.) Hsch. υ 519 **415–416**a Arn ad O 11 **415** [Plut.] Hom. 2.48.1; (δὸς φ.) Arn ad Γ 277; ApS 163.20; ApD Synt. 301.2, Pron. 21.27; sch Pind. Pyth. 11.2 **418** (ἐγὼ –) Epm. κ 15; EtG 188 M.; EtM 517.15 **420** (π. –) Arist. EN 1122a27; Heliod. CAG xix(2).69.13 **423** Dio Prus. 78.16; Suda α 4633 **427** Diod. 1.19.4; ApS 13.26; (– ν.) EtM α 432; EtGud 37.19 Stf.; (– π.) sch Ψ 745 **430** Eudoc. 1514

408 fort. τρῖς vel τρὶς (Il. praef. xxxvi) ἀπόπροθεν 493 Ω*: -θι G U **409** ὑπέφηνε 493 tt Z Ω*: ὑπέθηκε 493ˢ G U τραπέζης H B: -ζη(ι) t Ω*: τράπεζα P **410** εἰλαπινάζων 206 493 Ω*: οἰνοποτίζων Gᶜ: aliud quid 17 **412** ἔμελλεν 493 Ω*: μέλλεν U **413** γεύσεσθαι Gˢ B N Eust.: -σασθαι 493 Ω*. – cf. ad φ 98 **415** δὸς tt Ω*: ὦ P μέν Ω: γάρ tt **417** ἄλλοι Ω*: -ον 493 G: -ων P: -ωι 17 **421** ὅτεο dedi: ὅτευ Ω*, ὅτε F **423** οἶσί τ' tt Ω*: οἶσίν τ' H P U ἐΰ N: εὖ t Ω*. – cf. η 74 et ad τ 79 **426** ὄφρ' ἀπολοίμην 17 206 Ω* Gʸᵖ: ἀργαλέην τε (ex δ 483) G N **429** νῆας 206 F Hᶜ U: νῆα (ex ι 194, κ 444) Ω* **430** ὤτρυνα 206 t Ω*: ὄτρ- F

οἳ δ' ὕβρι εἴξαντες, ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῶι,
αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγρούς
πόρθεον, ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον καὶ νήπια τέκνα,
αὐτούς τ' ἔκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' ἀϋτή.
οἳ δὲ βοῆς ἀϊόντες ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν
ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων
χαλκοῦ τε στεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
φύζαν ἐμοῖς ἑτάροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
στῆναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξέϊ χαλκῶι,
τοὺς δ' ἄναγον ζωούς, σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκηι·
αὐτὰρ ἔμ' ἐς Κύπρον ξείνωι δόσαν ἀντιάσαντι,
Δμήτορι Ἰασίδηι, ὃς Κύπρου ἶφι ἄνασσεν.
ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκω πήματα πάσχων."
τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
"τίς δαίμων τόδε πῆμα προσήγαγε, δαιτὸς ἀνίην;
στῆθ' οὕτως ἐς μέσσον, ἐμῆς ἀπάνευθε τραπέζης,
μὴ τάχα πικρὴν Αἴγυπτον καὶ Κύπρον ἴδηαι·
ὥς τις θαρσαλέος καὶ ἀναιδής ἐσσι προΐκτης.
ἑξείης πάντεσσι παρίστασαι· οἳ δὲ διδοῦσιν
μαψιδίως, ἐπεὶ οὔ τις ἐπίσχεσις οὐδ' ἐλεητύς
ἀλλοτρίων χαρίσασθαι, ἐπεὶ πάρα πολλὰ ἑκάστωι."
τὸν δ' ἀναχωρήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
"ὢ πόποι, οὐκ ἄρα σοί γ' ἐπὶ εἴδεϊ καὶ φρένες ἦσαν.
οὐ σύ γ' ἂν ἐξ οἴκου σῶι ἐπιστάτηι οὐδ' ἅλα δοίης,
ὃς νῦν ἀλλοτρίοισι παρήμενος οὔ τί μοι ἔτλης

438–439 cf. ad ξ 269–270 **444** Eudoc. 708 **447** Suda α 1755 **449** Eudoc. 1403; (πρ.) ApS 135.29; Hsch. π 3502 **454** (οὐκ –) [Luc.] Dial. 49.23; sch Θ 228; sch Pind. Ol. 8.25a, Isth. 7.30a; sch A.R. 2.438; (οὐκ – εἴδ.) sch P 147a[1] **455–457** Dio Prus. 7.83 **455** Suda α 1049 **455**b EtM 364.46; (ἐπ.) ApS 74.14; Hsch. ε 5231; (οὐδ' ἅλα) Hsch. ο 1544

431 ὕβρι N: -ει Ω* σφῶ(ι) 206 Ω: σφῶν $\mathrm{M}^{\gamma\rho}$: ὧι Barnes. – cf. ad ξ 262 **434** τε κτεῖνον B U **435** ἀϊόντες Schulze: proparox. Ω **437** ἐν 96 206 Ω*: ἐπὶ F **439** στῆναι 493 Ω: μ]ειναι (Nauck) 96. – cf. ad ξ 270 **448** ἴδηαι Ω* $\mathrm{H}^{\gamma\rho}$: ἵκηαι H P $\mathrm{M}^{\gamma\rho}$: utrumque nov. Eust. **449** ὥς G H^{a} M B: ὅς t Ω*, agn. Eust. **450–452** ath. Ar **455** οὐδ' ἅλα Ar tt Ω: οὔδαλα Callistr (κόπρια intelligens)

σίτου ἀποπροελὼν δόμεναι· τὰ δὲ πολλὰ πάρεστιν."
ὣς ἔφατ'· Ἀντίνοος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"νῦν δή σ' οὐκέτι καλὰ διὲκ μεγάροιο ὀΐω
ἂψ ἀναχωρήσειν, ὅ τε δὴ καὶ ὀνείδεα βάζεις."
ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ θρῆνυν ἑλὼν βάλε δεξιὸν ὦμον,
πρυμνότατον κατὰ νῶτον· ὃ δ' ἐστάθη ἠΰτε πέτρη
ἔμπεδον, οὐδ' ἄρα μιν σφῆλεν βέλος Ἀντινόοιο,
ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
ἂψ δ' ὅ γ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἕζετο, κὰδ δ' ἄρα πήρην
θῆκεν ἐΰ πλείην, μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·
"κέκλυτέ μεο, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
οὐ μὰν οὔτ' ἄχος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν οὔτέ τι πένθος,
ὁππότ' ἀνὴρ περὶ οἷσι μαχειόμενος κτεάτεσσιν
βλήεται, ἢ περὶ βουσὶν ἢ ἀργεννῇς ὀΐεσσιν·
αὐτὰρ ἔμ' Ἀντίνοος βάλε γαστέρος εἵνεκα λυγρῆς,
οὐλομένης, ἣ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι δίδωσιν.
ἀλλ' εἴ που πτωχῶν γε θεοὶ καὶ Ἐρινύες εἰσίν,
Ἀντίνοον πρὸ γάμοιο τέλος θανάτοιο κιχείη."
τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
"ἔσθι' ἕκηλος, ξεῖνε, καθήμενος, ἤ' ἄπιθ' ἄλλῃ,
μή σε νέοι διὰ δώματ' ἐρύσσωσ', οἷ' ἀγορεύεις,
ἢ ποδὸς ἢ καὶ χειρός, ἀποδρύψωσι δὲ πάντα."
ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν,
ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
"Ἀντίνο', οὐ μὲν κάλ' ἔβαλες δύστηνον ἀλήτην.
οὐλόμεν', εἰ δή πού τις ἐπουράνιος θεός ἐστιν·

465 Eudoc. 1333 **468–469** ead. 467–468 **472** Epm. ε 182 **480** (ἀπ.) ApS 39.16; Hsch. α 6321 **481** Eudoc. 1431 **484** (ἐπ.) Apio 236.16

457 ita Ω: σίτου ἀπάρξασθαι πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων t **460** ὀΐω G F: γ' ὀΐω Ω* **464** ἔμπεδον 206 Ω*: -δος P **466** δ' ὅ γ' Ω* (δ' om. H): δ' Eust.: δ' ἄρ G H^{γρ} N: ἄρ U. – cf. ad π 213, σ 110 **467** ἐΰπλείην 206 Ω, distinxit Schwartz: ἐνιπλείην Bothe, cf. ad χ 3 **468** μεο Knight: μευ vel μεῦ 206 Ω **470** μετὰ 206 Ω*: ἐνὶ M B **474** (~ 287) damn. Bekker: habent 96 Ω **475–480** ath. Ar **479** δώματ' Ω*: δῶμα G M B, δώμ' U. – cf. ad υ 159

καί τε θεοὶ ξείνοισιν ἐοικότες ἀλλοδαποῖσιν,
παντοῖοι τελέθοντες, ἐπιστρωφῶσι πόληας,
ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες."
ὣς ἄρ' ἔφαν μνηστῆρες· ὃ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων.
Τηλέμαχος δ' ἐν μὲν κραδίηι μέγα πένθος ἄεξεν
βλημένου· οὐδ' ἄρα δάκρυ χαμαὶ βάλεν ἐκ βλεφάροιϊν,
ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
τοῦ δ' ὡς οὖν ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια
βλημένου ἐν μεγάρωι, μετ' ἄρα δμωιῆισιν ἔειπεν·
"αἴθ' οὕτως αὐτόν σε βάλοι κλυτότοξος Ἀπόλλων."
τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
"εἰ γὰρ ἐπ' ἀρῆισιν τέλος ἡμετέρηισι γένοιτο·
οὐκ ἄν τις τούτων γε ἐΰθρονον Ἠῶ ἵκοιτο."
τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
"μαῖ', ἐχθροὶ μὲν πάντες, ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται·
Ἀντίνοος δὲ μάλιστα μελαίνηι κηρὶ ἔοικεν.
ξεῖνός τις δύστηνος ἀλητεύει κατὰ δῶμα
ἀνέρας αἰτίζων· ἀχρημοσύνη γὰρ ἀνώγει·
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐνέπλησάν τ' ἔδοσάν τε,
οὗτος δὲ θρήνυι πρυμνὸν βάλε δεξιὸν ὦμον."
ἣ μὲν ἄρ' ὣς ἀγόρευε μετὰ δμωιῆισι γυναιξίν
ἡμένη ἐν θαλάμωι· ὃ δ' ἐδείπνει δῖος Ὀδυσσεύς.
ἣ δ' ἐπὶ οἷ καλέσασα προσηύδα δῖον ὑφορβόν·

485–487 Diod. 1.12.10; [Plut.] Hom. 2.117.2; Eus. PE 3.3.9; Orio Anth. 5.16; Stob. 1.1.14; **485** + **487** Charito 2.3.7 **485–486** Max. Tyr. 8.8; Procl. in Remp. i.109.17; Eunap. 6.7.7; (θεοὶ –)–**486** Pl. Resp. 381d; Eus. PE 13.3.24; Choric. 347.7 **485** (– ἐοι.) sch Φ 444d; sch Pl. Soph. 216a; **485**a Hdn i.561.6; (ξ. –) Clem. Str. 4.155.3 **486**b–**487** Pl. Soph. 216bc **487** Plut. Mor. 200e, 777a (e Clitomacho seu Posid. = fr. 125a Th.); [Plut.] Hom. 2.175.2; Arr. Epict. 3.24.13; Sext. Math. 9.16; Synes. De regno 25a; Himer. Or. 38.3; Cent. Par. 10.6, 13.19; (ὕβ. –) sch Hes. Th. 66 **489** Gal. De plac. Hipp. et Plat. 3.2.15 **490** Cent. Par. 44.75 **502**b ApS 50.1; (ἀχρ.) Hsch. α 8917

487 ὕβριν τε καὶ εὐνομίην 240 tt* g^{V} Z Ω: ὕβρεις … -μίας Pl. Sext. ἐφορῶντες fere 240 tt* g^{V} Ω*: ἀφ- F: ἐσ- Diod. Eus.: καθ- Pl.: ἐφέποντες Synes. Himer. **490** βλεφάροιϊν 148 Ω*: -οιο t F **492–493** τὸν δ' … βλήμενον B **496** τέλος Mc Eust.: τέκος 495 Ω* Eust.^{γρ} **501–504** ath. Ar **501** τις Ω*: τοι M **502** ἀνώγει 148 t Ω*, -γηι P: ἄνωγεν G **506** ἐν μεγάρω N ἐδείπνει Ω*: -ειε P: -εε edd. vett. (rr?), cf. ad Δ 188, Ξ 388, Σ 323, Φ 152, σ 35; Il. praef. xxv

“ἔρχεο, δῖ’ Εὔμαιε, κιὼν τὸν ξεῖνον ἄνωχθι
ἐλθέμεν, ὄφρα τί μιν προσπτύξομαι ἠδ’ ἐρέωμαι,
εἴ που Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἠὲ πέπυσται
ἠ’ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι· πολυπλάγκτωι γὰρ ἔοικεν.”
τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
“εἰ γάρ τοι, βασίλεια, σιωπήσειαν Ἀχαιοί·
οἷ’ ὅ γε μυθεῖται, θέλγοιτό κέ τοι φίλον ἦτορ.
τρεῖς γὰρ δή μιν νύκτας ἔχον, τρία δ’ ἤματ’ ἔρυξα
ἐν κλισίηι, πρῶτον γὰρ ἔμ’ ἵκετο νηὸς ἀποδράς,
ἀλλ’ οὔ πω κακότητα διήνυσεν ἣν ἀγορεύων.
ὡς δ’ ὅτ’ ἀοιδὸν ἀνὴρ ποτιδέρκεται, ὅς τε θεῶν ἔξ
ἀείδηι δεδαὼς ἔπε’ ἱμερόεντα βροτοῖσιν,
τοῦ δ’ ἄμοτον μεμάασιν ἀκουέμεν, ὁππότ’ ἀείδηι,
ὣς ἐμὲ κεῖνος ἔθελγε παρήμενος ἐν μεγάροισιν.
φῆσι δ’ Ὀδυσσῆος ξεῖνος πατρώϊος εἶναι,
Κρήτηι ναιετάων, ὅθι Μίνωος γένος ἐστίν.
ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ’ ἵκετο πήματα πάσχων,
προπροκυλινδόμενος· στεῦται δ’ Ὀδυσῆος ἀκοῦσαι
ἀγχοῦ, Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμωι,
ζωοῦ· πολλὰ δ’ ἄγει κειμήλια ὅνδε δόμονδε.”
τὸν δ’ αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
“ἔρχεο, δεῦρο κάλεσσον, ἵν’ ἀντίον αὐτὸς ἐνίσπηι.
οὗτοι δ’ ἠὲ θύρηφι καθήμενοι ἑψιαάσθων
ἠ’ αὐτοῦ κατὰ δώματ’, ἐπεί σφισι θυμὸς ἐΰφρων.
αὐτῶν μὲν γὰρ κτήματ’ ἀκήρατα κεῖτ’ ἐνὶ οἴκωι,
σῖτος καὶ μέθυ ἡδύ· τὰ μέν τ’ οἰκῆες ἔδουσιν,

519a Epm. α 136 et in A 1 B[1a] (p.62.9 D.) **520** Eudoc. 515; **520**a(?) ApS 25.25 **530** Eudoc. 1550; (ἑψ.) sch Nic. Th. 880a **532** ApS 19.17; (– ἀκ.) sch (Did?) ξ 95

508 δῖ’ Ω*, δι’ P: δὴ H B. – cf. ad π 461 **509** προσφθέγξομαι Z[γρ] M[γρ] ἠδ’ ἐρέωμαι 495 Ω*: ἠδὲ ἔρωμαι G **514** οἷ’ Ω (οἷά γε B): ἧ H[γρ] (sc. ἧι?) θ]ε̣λγοιτο γε[495 **515** τρὶς M[c] u.v.; cf. ad 408 **517** ἀγορεύων 495 Ω*: -εύει F **518** ποτιδέρκεται 495 Ω*: προτι- U **519** ἀείδη(ι) 495 Ω*: -δει t F M[m] Eust. **521** ἔμ’ ἐκεῖνος M **522** φησὶ Ω; cf. Il. praef. xx **525** προπρο- 495 Ω*: πρόχνυ F **529** ἀντίον 495 496 Ω*: -ίος P, cf. H[γρ] ἀντίνοος **530** θύρηφι van Leeuwen: -η(ι)σι t Ω **531** ἐπεί 496 Ω*: ἐπί H[a] P U **532** ἀκήρατα 496 h33 ApS Ω: ἀκήρια t* disertim **533** τ’ 496 Ω*: om. F (Eust.): malim ῥ’

οἳ δ’ εἰς ἡμετέρου πωλεόμενοι ἤματα πάντα,
βοῦς ἱερεύοντες καὶ ὄϊς καὶ πίονας αἶγας,
εἰλαπινάζουσιν πίνουσί τε αἴθοπα οἶνον
μαψιδίως, τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται· οὐ γὰρ ἔπ’ ἀνήρ
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.
εἰ δ’ Ὀδυσεὺς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ’ ἐς πατρίδα γαῖαν,
αἶψά κε σὺν ὧι παιδὶ βίας ἀποτείσεται ἀνδρῶν.”
ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ μέγ’ ἔπταρεν, ἀμφὶ δὲ δῶμα
σμερδαλέον κονάβησε. γέλασσε δὲ Πηνελόπεια,
αἶψα δ’ ἄρ’ Εὔμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ἔρχεό μοι, τὸν ξεῖνον ἐναντίον ὧδε κάλεσσον.
οὐχ ὁράαις, ὅ μοι υἱὸς ἐπέπταρε πᾶσιν ἔπεσσιν;
τώ κε καὶ οὐκ ἀτελὴς θάνατος μνηστῆρσι γένοιτο.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ’ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆισιν·
αἴ κ’ αὐτὸν γνώω νημερτέα πάντ’ ἐνέποντα,
ἕσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά.”
ὣς φάτο, βῆ δὲ συφορβός, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν,
ἀγχοῦ δ’ ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ξεῖνε πάτερ, καλέει σε περίφρων Πηνελόπεια,
μήτηρ Τηλεμάχοιο· μεταλλῆσαί τί ἑ θυμός
ἀμφὶ πόσι κέλεται, καὶ κήδεά περ πεπαθυίηι.
αἳ δέ κέ σε γνώηι νημερτέα πάντ’ ἐνέποντα,
ἕσσει σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, τῶν σὺ μάλιστα
χρηΐζεις· σῖτον δὲ καὶ αἰτίζων κατὰ δῆμον

537 (οὐ –)–**538** ApS 72.12 **539** al. (– ἵκ.) Artem. 4 proem. (239.11 P.); (ἔ. κ. ἵκ.) sch (Hdn) ad B 8a$^{1/2}$ **540** Eudoc. 414, 417 **541** (– ἔπτ.) Epm. π 145 **545** Orig. c.Cels. 4.94; (– ἐπ.) sch Theoc. 7.96/7a

534 ἡμέτερον U; cf. ad β 55 πωλεόμενοι Knight: -λεύμενοι 496 Ω **540** ἀποτείσεται Fick: -τίσ(σ)- t Ω ἀνδρῶν 495 Ω*: ἐλθών (ex γ 216, π 255) F P U: utrumque t **542** κονάβησε Ω*: κανάχησε F H^{γρ} M^{γρ} N U Eust.^{γρ}. – cf. ad κ 399 **545** πᾶσιν 497 Ω: (-ρεν) οἷσιν t **547** πᾶσι μάλ’, οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει (= τ 558) add. H P M B N: abest ab 495 497 Ω* **552** προσηύδα 495 (]ευδα) Ω*: ἀγόρευε(ν) G B. – cf. ad 349 **554** τέ ἑ M B **555** πόσι G^{a}? D: -σιν B: -σει 495 Ω*. – cf. ad λ 430, τ 95 πεπαθυίη(ι) G N U, -θύη 495 F, -θύη B: παθυίη H: πεπαθυῖα P: -θοίη M: κε παθοίησ M^{c}: πεποθυίη M^{γρ}: πεπαθυῖαν Barnes: -θυίης Monro cl. sch ἀντὶ τοῦ πέπονθας (ubi πεπονθ⟨υί⟩ας conicit) et ζ 157 **556** αἲ vel αἰ (~ 549) 495 Ω*: εἰ G F γνώη(ι) G M B: γνοίη Ω*

γαστέρα βοσκήσεις· δώσει δέ τοι ὅς κ’ ἐθέλησιν.”
    τὸν δ’ αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
“Εὔμαι’, αἶψά κ’ ἐγὼ νημερτέα πάντ’ ἐνέποιμι
κούρηι Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείηι·
οἶδα γὰρ εὖ περὶ κείνου, ὁμὴν δ’ ἀνεδέγμεθ’ ὀϊζύν.
ἀλλὰ μνηστήρων χαλεπὸν ὑποδείδι’ ὅμιλον·
καὶ γὰρ νῦν, ὅτε μ’ οὗτος ἀνὴρ κατὰ δῶμα κιόντα,
οὔ τι κακὸν ῥέξαντα, βαλὼν ὀδύνησιν ἔδωκεν,
οὔτέ τι Τηλέμαχος τό γ’ ἐπήρκεσεν οὔτέ τις ἄλλος.
τὼ νῦν Πηνελόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἄνωχθι
μεῖναι, ἐπειγομένην περ, ἐς ἠέλιον καταδύντα·
καὶ τότε μ’ εἰρέσθω πόσιος πέρι νόστιμον ἦμαρ,
ἀσσοτέρω καθέσασα παραὶ πυρί· εἵματα γάρ τοι
λύγρ’ ἔχω· οἶσθα καὶ αὐτός, ἐπεὶ σὲ πρῶθ’ ἱκέτευσα.”
    ὣς φάτο· βῆ δὲ συφορβός, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν.
τὸν δ’ ὑπὲρ οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια·
    “οὐ σύ γ’ ἄγεις, Εὔμαιε; τί τοῦτ’ ἐνόησεν ἀλήτης;
ἦ τινά που δείσας ἐξαίσιον, ἦε καὶ ἄλλως
αἰδεῖται κατὰ δῶμα; κακὸς δ’ αἰδοῖος ἀλήτης.”
    τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
“μυθεῖται κατὰ μοῖραν, ἅ πέρ κ’ οἴοιτο καὶ ἄλλος,
ὕβριν ἀλυσκάζων ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων·
ἀλλά σε μεῖναι ἄνωγεν ἐς ἠέλιον καταδύντα.
καὶ δὲ σοὶ ὧδ’ αὐτῆι πολὺ κάλλιον, ὦ βασίλεια,
οἴην πρὸς ξεῖνον φάσθαι ἔπος ἠδ’ ἐπακοῦσαι.”
    τὸν δ’ αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
“οὐκ ἄφρων ὁ ξεῖνος· ὀΐεται, ὥς περ ἂν εἴη·

563b ApS 120.22 **572** (– πυρί) Hdn ii.928.3; Epm. α 288, π 140 **578**b ApS 15.9; (αἰδ. ἀλ.) EtM α 434A **580** Ath. 458e **583–584** Eudoc. 259–260

563 δ’ om. t M **564** χαλεπῶν F H^{s} N **565** τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει (= ο 329) add. G F H^{m} Eust.: abest ab 495 Ω* **567** ῥέζοντα G H^{s} M^{γρ} U **568a** δμώων οἳ κατὰ δώματ’ Ὀδυσσῆος θείοιο (cf. ad 402) add. M^{2} U: abest ab 495 Ω **572** καθέσασα van Leeuwen (cf. Il. praef. xxxi): καθίσ- tt Ω **576** εὔμαιε; sic F, cf. Eust. **578** κακὸς t Ω*: -ῶς (om. δ’) F: -ὸν Eust. **581** ἀλυσκάζειν F **586** ξεῖνος· sic G ὥς G F H P M^{a}: ὅς Ω*

οὐ γάρ πώ τινες ὧδε καταθνητῶν ἀνθρώπων
ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.”
ἣ μὲν ἄρ’ ὣς ἀγόρευεν· ὃ δ’ ᾤχετο δῖος ὑφορβός
μνηστήρων μεθ’ ὅμιλον, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
ἄγχι σχὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ πευθοίαθ’ οἱ ἄλλοι·
“ὦ φίλ’, ἐγὼ μὲν ἄπειμι σύας καὶ κεῖνα φυλάξων,
σὸν καὶ ἐμὸν βίοτον· σοὶ δ’ ἐνθάδε πάντα μελόντων.
αὐτὸν μέν σε πρῶτα σάω, καὶ φράζεο θυμῶι
μή τι πάθηις· πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέουσιν Ἀχαιῶν·
τοὺς Ζεὺς ἐξολέσειε πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι.”
τὸν δ’ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
“ἔσσεται οὕτως, ἄττα. σὺ δ’ ἔρχεο δειελιήσας·
ἠῶθεν δ’ ἰέναι καὶ ἄγειν ἱερήϊα καλά·
αὐτὰρ ἐμοὶ τάδε πάντα καὶ ἀθανάτοισι μελήσει.”
ὣς φάθ’· ὃ δ’ αὖτις ἄρ’ ἕζετ’ ἐϋξέστου ἐπὶ δίφρου,
πλησάμενος δ’ ἄρα θυμὸν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος
βῆ ῥ’ ἴμεναι μεθ’ ὕας, λίπε δ’ ἕρκεά τε μέγαρόν τε
πλεῖον δαιτυμόνων. οἳ δ’ ὀρχηστυῖ καὶ ἀοιδῆι
τέρποντ’· ἤδη γὰρ καὶ ἐπήλυθε δείελον ἦμαρ.
σ ἦλθε δ’ ἔπι πτωχὸς πανδήμιος, ὃς κατὰ ἄστυ
πτωχεύεσκ’ Ἰθάκης, μετὰ δ’ ἔπρεπε γαστέρι μάργηι
ἀζηχὲς φαγέμεν καὶ πιέμεν· οὐδέ οἱ ἦν ἲς
οὐδὲ βίη, εἶδος δὲ μάλα μέγας ἦν ὁράασθαι·

590 ead. 2223 **595** ead. 1902; (– σ.) ApD Pron. 47.4 **599**b Ath. 11e, 193a; (δει.) ApS 57.11; Hsch. δ 441 **603–604**a sch A 469b **606** (δεί.) sch^{pap} Φ 111 (v.82 E.) **σ 1–2**a Dio Prus. 66.20; Ptol. π. διαφ. λέξ. 404.17 **1** Eudoc. 630; (– παν.) Io. Alex. 124; Epm. π 118; (παν.) ApS 127.23; Hsch. π 327; (ὃς –)–**3** (– π.) Porph. Hom. 59.10 Sod. **2**b–**3** (– π.) EtG α 770/EtM α 1258 **3** (– π.) ApS 11.33

587 γάρ που Eust. **590** μεθ’ (cf. 325, φ 58) t: ἐς Ω **592** cf. ad α 157, δ 70 **595** μὲν σὲ t F σάω (cf. ν 230) Eudoc. Ω: σάου t* r (Vind. 5) **596** Ἀχαιῶν Ω* H^{s}: -οί H P **597** ἥμιν H^{a} P **602** ἐϋξέστου ἐπὶ δίφρου G F H^{γρ} N, -στω ἐπὶ δίφρω U: ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη (= σ 157) Ω* **603** ita t Ω*: αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῆι (= ε 95, al.) M^{2} U **604** ἰέναι Bekker: ἴμεναι Ω **605** οἳ Ω*: τοὶ H^{c} N Eust. **σ 1** ἐπὶ sine anastrophe Hdn Ω **3** πιέμεν tt Ω*: πινέμεν 498 H M^{c}

Ἀρναῖος δ’ ὄνομ’ ἔσκε· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ
ἐκ γενετῆς· Ἶρον δὲ νέοι κίκλησκον ἅπαντες,
οὕνεκ’ ἀπαγγέλλεσκε κιών, ὅτε πού τις ἀνώγοι·
ὅς ῥ’ ἐλθὼν Ὀδυσῆα διώκετο οἷο δόμοιο,
καί μιν νεικείων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“εἶκε, γέρον, προθύρου, μὴ δὴ τάχα καὶ ποδὸς ἕλκηι.
οὐκ ἀΐεις, ὅτι δή μοι ἐπιλλίζουσιν ἅπαντες,
ἑλκέμεναι δὲ κέλονται; ἐγὼ δ’ αἰσχύνομαι ἔμπης.
ἀλλ’ ἄνα, μὴ τάχα νῶϊν ἔρις καὶ χερσὶ γένηται.”
τὸν δ’ ἄρ’ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“δαιμόνι’, οὔτέ τί σε ῥέζω κακὸν οὔτ’ ἀγορεύω,
οὔτέ τινα φθονέω δόμεναι καὶ πόλλ’ ἀνελόντα.
οὐδὸς δ’ ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται, οὐδέ τί σε χρὴ
ἀλλοτρίων φθονέειν· δοκέεις δέ μοι εἶναι ἀλήτης
ὥς περ ἐγών, ὄλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάζειν.
χερσὶ δὲ μή τι λίην προκαλίζεο, μή με χολώσηις,
μή σε γέρων περ ἐὼν στῆθος καὶ χείλεα φύρσω
αἵματος· ἡσυχίη δ’ ἂν ἐμοὶ καὶ μᾶλλον ἔτ’ εἴη
αὔριον· οὐ μὲν γάρ τί σ’ ὑποστρέψεσθαι ὀΐω
δεύτερον ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.”
τὸν δὲ χολωσάμενος προσεφώνεεν Ἶρος ἀλήτης·
“ὢ πόποι, ὡς ὁ μολοβρὸς ἐπιτροχάδην ἀγορεύει,
γρηῒ καμινοῖ ἶσος· ὃν ἂν κακὰ μητισαίμην

5–6 (ἐκ γ.) EtG α 1205/EtM α 1831 **5** Strab. 12.3.23; (Ἀ.) Hdn ad N 791 **6** Cent. Par. 20.4; (Ἶρ. –)–**7** EtM 475.17; **7** ApS 92.28; Artem. 1.1 (4.20 P.); Porph. Hom. 60.4 Sod.; Epm. ι 22; (ἀπ. –) Porph. ad N 824, σ 79 **9** Porph. Hom. 87.13 Sod., cf. sch A 105b[1] **11–12**a Porph. Hom. 60.6 Sod. **11** ApS 73.28; EtM 361.43; (ἐπ.) Hsch. ε 4937 **15** Eudoc. 1677 **17** (– χείσ.) Arn ad X 93; Philox. frr. 80, 202, 206; Corn. 28.2; Ath. 477d; Suda χ 224; (χείσ.) ApS 167.19; Hsch. χ 319 **21**b Epm. χ 30 **26–27**a [Hdn] Fig. 21 **27**a ApS 95.5; (γρ. κ.) Hsch. κ 589; (κ.) Ael. Dion. κ 8 **27**b⟨–**28**a⟩ sch N 824c

6 γενετῆς 498 tt Ω: γενεῆς H^γρ (“διχῶς”: Did?). – v. quae ad Hes. Th. 271 adnotavi **7** πού 148a 498 tt* Ω*: κεν Epm. F **11** ἀΐεις 498 tt* Ω: ὁρᾶις (sc. ὁράαις) ApS ἅπαντες ApS Ω: Ἀχαιοί tt* **14** ἄρ ὑπόδρα ἰδὼν 498 G F N U: ἀπαμειβόμενος Ω* **15** οὔτ’ Ω*: οὐδ’ 498 B **19** ὀπάσσειν B **24** δεύτερον ἐς 498 500 Ω*: αὖτις ἔσω (= ψ 24) F **26** ἐπιτροχάδην t Ω* (cf. Γ 213): ἐπιτροπάδην (ss. εὐστρόφως) B, cf. Hsch. ε 5359 **27** καμινοῖ tt Z Ω: -νῶ(ι?) “ἐν πολλοῖς” Did

κόπτων ἀμφοτέρῃσι, χαμαὶ δ' ἐκ πάντας ὀδόντας
γναθμῶν ἐξελάσαιμι συὸς ὣς ληϊβοτείρης.
ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ἐπιγνώωσι καὶ οἵδε
μαρναμένους. πῶς δ' ἂν σὺ νεωτέρωι ἀνδρὶ μάχοιο;"
ὣς οἳ μὲν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων
οὐδοῦ ἔπι ξεστοῦ πανθυμαδὸν ὀκριόωντο.
τοῖϊν δὲ ξυνέηχ' ἱερὸν μένος Ἀντινόοιο,
ἡδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνει μνηστήρεσσιν·
"ὦ φίλοι, οὐ μέν πώ τι πάρος τοιοῦτον ἐτύχθη,
οἵην τερπωλὴν θεὸς ἤγαγεν ἐς τόδε δῶμα.
ὁ ξεῖνός τε καὶ Ἶρος ἐρίζετον ἀλλήλοιϊν
χερσὶ μαχέσσασθαι· ἀλλὰ ξυνελάσσομεν ὦκα."
ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀνήϊξαν γελόωντες,
ἀμφὶ δ' ἄρα πτωχοὺς κακοείμονας ἠγερέθοντο.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
"κέκλυτέ μεο, μνηστῆρες ἀγήνορες, ὄφρα τι εἴπω.
γαστέρες αἵδ' αἰγῶν κέατ' ἐν πυρί, τὰς ἐπὶ δόρπωι
κατθέμεθα κνίσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες·
ὁππότερος δέ κε νικήσηι κρέσσων τε γένηται,
τάων ἥν κ' ἐθέλησιν ἀναστὰς αὐτὸς ἑλέσθω·
αἰεὶ δ' αὖθ' ἥμιν μεταδαίσεται, οὐδέ τιν' ἄλλον
πτωχὸν ἔσω μίσγεσθαι ἐάσομεν αἰτήσοντα."
ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
"ὦ φίλοι, οὔ πώς ἐστι νεωτέρωι ἀνδρὶ μάχεσθαι

28–29 Gal. xviii(1).424 K. **28**a ApD Synt. 331.14; 'Trypho ii' Trop. 13 (CQ 15.242); [Choer.] Trop. 252.5; sch DThr 461.19, 464.17; **28**b–**29** EtM 236.1 **29**b Epm. λ 36; (λ.) ApS 108.22; Hsch. λ 818 **30** Eudoc. 1950; (– ἵνα) sch Thuc. 1.6.5; (ἵνα –) EtM 237.26. 471.7 **33** ApS 119.35; EtG 223 M.; (ὀκρ.) Hsch. ο 492 **36–37** Eudoc. 1295–1296 **36** ead. 723, 2234 **45** (κν. –) ApS 101.28; (κν. τε) Hsch. κ 3134

28 δ' ἐκ (nov. Did) 148a Ω*: δέ κε "σχεδὸν πᾶσαι": δὲ M **35** μετεφώνει 148a N U Eust., -νεε Ω*: προσεφώνεε F M **38** ἀλλήλοιϊν Z Ω*: -οισι(ν) M B **39** om. P μαχέσσασθαι N: -χέσασθαι Ω*, -χέσθαι U **43** μεο Knight: μευ vel μεῦ Ω **44** τὰς δ' H Eust., τάσδ' F **46** κρείσσων Ω **48** ἥμιν H[a]: ἡμῖν Ω* **51** ita fere Ω* (τὸν δὲ H P M[a]?, τῶν δὲ M[c]; προσέφη G F B): τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς N

ἄνδρα γέροντα, δύηι ἀρημένον· ἀλλά με γαστήρ
ὀτρύνει κακοεργός, ἵνα πληγῆισι δαμείω.
ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὀμόσσατε καρτερὸν ὅρκον,
μή τις ἐπ' Ἴρωι ἦρα φέρων ἐμὲ χειρὶ βαρείηι
πλήξηι ἀτασθάλλων, τούτωι δέ με ἶφι δαμάσσηι."
ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνυον ὡς ἐκέλευεν.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,
τοῖς δ' αὖτις μετέειφ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο·
"ξεῖν', εἴ σ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
τοῦτον ἀλέξασθαι, τῶν δ' ἄλλων μή τιν' Ἀχαιῶν
δείδιθ', ἐπεὶ πλεόνεσσι μαχήσεται ὅς κέ σε θείνηι·
ξεινοδόκος μὲν ἐγών, ἐπὶ δ' αἰνεῖτον βασιλῆες,
Εὐρύμαχός τε καὶ Ἀντίνοος, πεπνυμένω ἄμφω."
ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήινεον. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
ζώσατο μὲν ῥάκεσιν περὶ μήδεα, φαῖνε δὲ μηρούς
καλούς τε μεγάλους τε, φάνεν δέ οἱ εὐρέες ὦμοι
στήθεά τε στιβαροί τε βραχίονες· αὐτὰρ Ἀθήνη
ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν.
μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως ἀγάσαντο,
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
"ἦ τάχα Ἶρος Ἄϊρος ἐπισπαστὸν κακὸν ἕξει,
οἵην ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγουνίδα φαίνει."
ὣς ἄρ' ἔφαν· Ἴρωι δὲ κακῶς ὠρίνετο θυμός.

53 (ἄ. γ.) sch α 1b; (ἀλλά –)–**54**a [Plut.] Hom. 2.130.3; sch ρ 287 **54**b Epm. θ 29 **64**a ApS 117.27; (ξ.) Hsch. ξ 32 **66–69** (– βρ.) D.H. Ant. 7.72.4 **68**b Hdn ad Δ 222, Ο 2 **70**b Porph. Hom. 55.7 Sod.; sch Φ 363c; (μ. ἤ.) EtM α 914 **71** Eudoc. 1312 **73** ApS 18.16; Hdn i.198.21; Epm. π 55; **73**a Porph. Hom. 103.5 Sod. et ad Ν 824, σ 79; (Ἄ.) Hsch. α 2087; **73**b cf. Clem. Str. 3.42.2; (ἐπ.) Hsch. ε 5198 **74** Erot. fr. 40; Favor. Exil. 21.1; Luc. Dial. 5.8; Max. Tyr. 7.5; Comm. in Epicharm. PCG I 66.126; Orio 56.13; Melet. Nat. hom. 129.3; EtGud 502.8 Stf. **75–76** D.H. Ant. 7.72.4 **75** (Ἴρ. –) Porph. Hom. 63.16 Sod.

56 βαρείη(ι) 96 Ω*: παχείη(ι) F Eust. – cf. ad Φ 590 **58** ἀπώμνυον (nov. Did) G Eust.: ἐπ- Ar 18 Ω*. – cf. ad ο 437 **59** (= ο 438) habent 18 96 Ω*: om. F **60** δ' H P: om. 18 Ω*. – cf. ad ο 439 **63** μαχήσεται 18 96 Ω* (-σομαι F): μαχέσσεται G **64** βασιλῆες 96 Ω*: -λῆε N **65** ita 18 96 Ω*: Ἀντίνοός τε καὶ Εὐρύμαχος G N Eust. **73** τάχα 18 tt* Ω: μάλα Porph.[N,σ] ἐπισπαστὸν Z Ω*: proparox. 18 96 tt N Eust. – cf. ad ω 462 ἕξει tt* Ω: ἄξει 96[m] ApS[74] H[γρ]

ἀλλὰ καὶ ὣς δρηστῆρες ἄγον ζώσαντες ἀνάγκηι
δειδιότα· σάρκες δὲ περιτρομέοντο μέλεσσιν.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
"νῦν μὲν μήτ' εἴης, βουγάϊε, μήτε γένοιο,
εἰ δὴ τοῦτόν γε τρομέεις καὶ δείδιας αἰνῶς,
ἄνδρα γέροντα, δύηι ἀρημένον, ἥ μιν ἱκάνει.
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
αἴ κέν σ' οὗτος νικήσηι κρέσσων τε γένηται,
πέμψω σ' ἤπειρόνδε, βαλὼν ἐν νηῒ μελαίνηι,
εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
ὅς κ' ἀπὸ ῥῖνα τάμησι καὶ οὔατα νηλέϊ χαλκῶι
μήδεά τ' ἐξερύσας δώηι κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι."
ὣς φάτο· τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα.
ἐς μέσσον δ' ἄναγον· τὼ δ' ἄμφω χεῖρας ἀνέσχον.
δὴ τότε μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ἤ' ἐλάσει' ὥς μιν ψυχὴ λίποι αὖθι πεσόντα,
ἦέ μιν ἦκ' ἐλάσειε τανύσσειέν τ' ἐπὶ γαίηι.
ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
ἦκ' ἐλάσαι, ἵνα μή μιν ἐπιφρασσαίατ' Ἀχαιοί.
δὴ τότ' ἀνασχομένω ὃ μὲν ἤλασε δεξιὸν ὦμον
Ἶρος· ὃ δ' αὐχέν' ἔλασσεν ὑπ' οὔατος, ὀστέα δ' εἴσω
ἔθλασεν· αὐτίκα δ' ἦλθεν ἀνὰ στόμα φοίνιον αἷμα,
κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίηισι μακών, σὺν δ' ἤλασ' ὀδόντας
λακτίζων ποσὶ γαῖαν· ἀτὰρ μνηστῆρες ἀγαυοί

76–77 Eudoc. 945–946 **77** (σ. –) Porph. Hom. 63.19 Sod. **79** Porph. ad N 824; sch Pind. Ol. 2.104a; (– β.) sch Theoc. 7.5–9k **80** Porph. Hom. 64.4 Sod. **81** Eudoc. 952 **84** (πέμψω σ') + **85–86** Suda ε 3995 **85–86** [Plut.] Hom. 2.183.1 **85** Eudoc. 1827; **85**a Epm. ε 211; cf. Suda τ 1187 **86** Cent. Par. 46.33; (– οὔ.) Melet. Nat. hom. 75.26 **87** Hsch. μ 1143; (– κ.) Melet. Nat. hom. 113.9; **87**a ApS 112.14 **89** Eudoc. 1870 **97** (φ. αἶ.) sch Π 159b **98–99** Eudoc. 940–941

76 δρηστῆρες 96 t* sch Ω: μνηστῆρες Dion. – cf. ad υ 160 **79** βουγάϊε, cf. ad N 824 **83** κρείσσων Ω **84** Ἤπειρόνδε (nom. pr.) sch B Eust. **87** τ' 18 tt* Ω: δ' Melet. δώ(ι)η(ι) t (λωῇ cod.) Ω*: δώσει M: δώσω G^{a} **88** τὸν N (cf. H 215, Ξ 506, Ω 170): τό F^{a}: τῶ(ι) Ω* (cf. ad Θ 452) ἔλ(λ)αβε Ω*: ἤλυθε G F U (cf. H 215, Y 44). – cf. ad κ 31, ν 282, ω 49 **96** Ịρον δ' 96 **97** ἀνὰ G F: κατὰ Ω* **98** μακών Ar t Ω: χανών 𝔄𝔈 (cf. Π 350) **99** ποσὶ t Ω* (cf. χ 87): ποτὶ G P

χεῖρας ἀνασχόμενοι γέλωι ἔκθανον. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
ἕλκε διὲκ προθύροιο λαβὼν ποδός, ὄφρ' ἵκετ' αὐλήν
αἰθούσης τε θύρας· καί μιν ποτὶ ἑρκίον αὐλῆς
εἷσεν ἀνακλίνας, σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρί,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"ἐνταυθοῖ νῦν ἧσο κύνας τε σύας τ' ἀπερύκων·
μηδὲ σύ γε ξείνων καὶ πτωχῶν κοίρανος εἶναι
λυγρὸς ἐών, μή πού τι κακὸν καὶ μέζον ἐπαύρηι."
ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην
{πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ}·
ἂψ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἕζετο. τοὶ δ' ἴσαν εἴσω
ἡδὺ γελώοντες, καὶ δεικανόωντ' ἐπέεσσιν·
"Ζεύς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
ὅττι μάλιστ' ἐθέλεις καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῶι,
ὃς τοῦτον τὸν ἄναλτον ἀλητεύειν ἀπέπαυσας
ἐν δήμωι· τάχα γάρ μιν ἀνάξομεν ἤπειρόνδε
εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων."
ὣς ἄρ' ἔφαν· χαῖρεν δὲ κλεηδόνι δῖος Ὀδυσσεύς.
Ἀντίνοος δ' ἄρα οἱ μεγάλην παρὰ γαστέρα θῆκεν,
ἐμπλείην κνίσης τε καὶ αἵματος· Ἀμφίνομος δέ

100 (– ἔκ.) [Plut.] Hom. 2.135.5; Poll. 6.26; Phot. Lex. μ 139/Suda μ 273 (Paus. Att. μ 7); **100**a Zenob. vulg. 5.7; Prov. Par. Suppl. 676 (Cohn CPG Suppl. i.66); Hsch. μ 374; (γ. ἔκ.) sch Λ 378b **102** (ἑ. αὐ.) sch N 71–72; (ἑ.) Hsch. ε 5933 **105–106** [Hdn] Fig. 19 **105** [Ammon.] Diff. 170 **107** Ath. 458e **110–111** Eudoc. 1771–1772 **111** ead. 1635 **112**a + **113**a + **117** Arn ad Ξ 223 **113** Eudoc. 2196 **114** ead. 985; EtG α 770/EtM α 1258, 1763; **114**a Hdn i.540.10 et ad A 532; Sophron. in Thd. 394.3 **119** (– αἵμ.) Porph. Il. 254.5 Schr.; EtM 522.36

100 ἀνασχόμενοι (cf. 95) 96 tt* Ω*: ἀνισχόμενοι N: ἀνίσχοντες Poll. (v.l. ἀνασχόντες), Phot. **101** ἕλκε F, ἕλκε P: εἷλκε 96 Ω* **102** αιθουσσης 96 **105** ἧσο (cf. υ 262) 96 tt Ω*: κεῖσο (ex Φ 122) G B κύνας τε σύας τ' 96 98 t* G F U: σύας τε κύνας τ' Ω*: κύνας tantum [Ammon.] **107** μεῖζον ἐπαύρη(ι) fere 98 t Ω: ἄλλο πάθησθα (cf. Ω 551) $\mathrm{H}^{\gamma\rho}$ **109** (= ν 438, ρ 198) susp. van Leeuwen **110** ἂρ 96 98 t G H P U: ὅ γ' Ω* (δ' om. N U). – cf. ad ρ 466 **111** δεικανόωντ' 98 t Ω*: ἐδ- 96 H^{a} M U **111a** ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων (= υ 375, φ 361) add. G N: abest ab 96 98 Ω* **114** ὃς ὃς tt Ω* $\mathrm{U}^{\gamma\rho}$: ὡς U **115–116** ath. Ar cl. 84–85 **117** δῖος 96 t Ω*: θεῖος F **118** παρὰ Ω*: πρὸς F: επι 96

ἄρτους ἐκ κανέοιο δύω παρέθηκεν ἀείρας,
καὶ δέπαϊ χρυσέωι δειδίσκετο φώνησέν τε·
    “χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε· γένοιτό τοι ἔς περ ὀπίσσω
ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσιν.”
    τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“Ἀμφίνομ’, ἦ μάλα μοι δοκέεις πεπνυμένος εἶναι·
τοίου γὰρ καὶ πατρός, ἐπεὶ κλέος ἐσθλὸν ἄκουον,
Νῖσον Δουλιχιῆα ἐΰν τ’ ἔμεν ἀφνειόν τε,
τοῦ σ’ ἔκ φασι γενέσθαι· ἐπητῆι δ’ ἀνδρὶ ἔοικας.
τούνεκά τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καί με’ ἄκουσον·
οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο·
οὐ μὲν γάρ ποτέ φησι κακὸν πείσεσθαι ὀπίσσω,
ὄφρ’ ἀρετὴν παρέχωσι θεοὶ καὶ γούνατ’ ὀρώρηι·
ἀλλ’ ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέωσιν,
καὶ τὰ φέρει ἀεκαζόμενος τετληότι θυμῶι.
τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
οἷον ἐπ’ ἦμαρ ἄγησι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
καὶ γὰρ ἐγώ ποτ’ ἔμελλον ἐν ἀνδράσιν ὄλβιος εἶναι,

120 Cent. Par. 34.24 **122** id. 42.63 **123** (ἔχ.) ApS 80.17; Hsch. ε 7588 **128**b ApS 71.34; sch A.R. 3.1007 **130** + **132–135** [Plut.] Mor. 104d **130** [Ammon.] Diff. 361; Max. Tyr. 41.3; Clem. Str. 3.14.3; Hermog. Prog. 9.17 R.; Apthon. Prog. ii.25.18 Sp. (+ sch ad loc., ii.592.17 W.); Eudoc. 1193; Isid. Pelus. Epist. 1440 (5.162); Procop. Epist. 101; EtG α 327/EtM α 652; EtGud 439.44 Stz.; Suda α 877, 2786; sch ε 217; sch Soph. Ai. 125; **130**a ApS 20.11; (ἀκ.) Hsch. α 2399 **132–137**a Eudoc. 1185–1190 **132** (– πείσ.) sch O 107 **136–137** Cic. De fato fr. ap. Aug. CD 5.8 (Latine); [Plut.] Mor. 104e; [Plut.] Hom. 2.155.1; Max. Tyr. 1.2, 11.4; Theo Prog. 62.26, 103.18; Sext. Pyrrh. 3.244, Math. 5.4, 7.127; Philop. CAG xv.486.18; Them. CAG v(3).87.27; Stob. 1.1.15; EtM 403.16; EtGud 571.19 Stf.; **136–137**a Sophon. CAG xxiii(1).115.34; sch Aesch. Pers. 605; sch Thuc. 6.34.7 **136** sch DThr 395.12; **136**a Arist. De anima 426a26

122 ἔς Z H P N Eust.: ὥς t Ω*. – cf. ad υ 199 **128** ἐπητῇ(ι) Hdn t* H^a M^c: parox. ApS Z Ω*. – cf. ad ν 332 **129** με’ Fick post Knight: μευ 98 Ω **130** οὐδὲν Ar 98 502 tt g^V Ω: οὐθὲν Zen **131** πάντων ὅσσα τε γαῖαν ἔπι πνείει τε καὶ ἕρπει (= P 447) add. G F^2 H^m M^m B N U Eust.: abest ab 98 502 tt g^V Ω* **132** φησι 502 tt g^V G F H^c N Eust., φησει 98: φασι Ω* **134** τελέωσι(ν) Ω*, -έουσι t* Z (θεὸς … ἐκτελέησι Eudoc.): -έσωσι(ν) 98 g^V H^c M N (θεὸς τελέσει Eust.) **136** γὰρ 98 502 tt* g^V Ω: δ’ αὖ sch-DThr

πολλὰ δ' ἀτάσθαλ' ἔρεξα βίηι καὶ κάρτεϊ εἴκων,
πατρί τ' ἐμῶι πίσυνος καὶ ἐμοῖσι κασιγνήτοισιν.
τῷ μή τίς ποτε πάμπαν ἀνὴρ ἀθεμίστιος εἴη,
ἀλλ' ὅ γε σιγῆι δῶρα θεῶν ἔχοι, ὅττι διδοῖεν.
οἷ' ὁρόω μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανόωντας,
κτήματα κείροντας καὶ ἀτιμάζοντας ἄκοιτιν
ἀνδρός, ὃν οὐκέτι φημὶ φίλων καὶ πατρίδος αἴης
δηρὸν ἀπέσσεσθαι· μάλα δὲ σχεδόν. ἀλλὰ σὲ δαίμων
οἴκαδ' ὑπεξαγάγοι, μηδ' ἀντιάσειας ἐκείνωι
{ὁππότε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν}·
οὐ γὰρ ἀναιμωτεί γε διακρινέεσθαι ὀΐω
μνηστῆρας καὶ κεῖνον, ἐπεί κε μέλαθρον ὑπέλθηι."
ὣς φάτο, καὶ σπείσας ἔπιεν μελιηδέα οἶνον,
ἂψ δ' ἐν χερσὶν ἔθηκε δέπας κοσμήτορι λαῶν.
αὐτὰρ ὃ βῆ κατὰ δῶμα φίλον τετιημένος ἦτορ,
νευστάζων κεφαλῆι· δὴ γὰρ κακὸν ὄσσετο θυμῶι.
ἀλλ' οὐδ' ὧς φύγε κῆρα· πέδησε δὲ καὶ τὸν Ἀθήνη
Τηλεμάχου ὑπὸ χερσὶ καὶ ἔγχεϊ ἶφι δαμῆναι.
ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη.
τῆι δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
κούρηι Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείηι,
μνηστήρεσσι φανῆναι, ὅπως πετάσειε μάλιστα
θυμὸν μνηστήρων ἰδὲ τιμήεσσα γένοιτο
μᾶλλον πρὸς πόσιός τε καὶ υἱέος ἢ πάρος ἦεν.
ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

139 Eudoc. 307 **141–142** [Plut.] Hom. 2.175.5 **141** Eudoc. 409 **143** ead. 1549; (μηχ.) cf. Hsch. μ 1302 **147**b Epm. κ 149 **148** Plut. Mor. 297b **149** Plut. Mor. 326c **153–154** Cent. Par. 42.37, 39 **157** (al.) id. 50.9 **158** (= φ 1) Plut. Coriol. 32.4 **163**a Philox. fr. 3; ApS 49.22; Hsch. α 8915

139 ἀτάσθαλ' ἔρεξα 502 t Ω*: -αλα ῥέξα B **146** ἀλλὰ σὲ M Eust.: ἀλλά σε 96 Ω* **148** (~ τ 298) damn. Blass 180: habent 96 502 Ω **149** ἀναιμωτεί 502 G^{a} M^{a}: -τί t Ω*. – cf. Il. praef. xxx et ad P 363, 497, δ 92 διακρινέεσθαι Ω*: -κρίνεσθαι 96 N: -κρινθήμεναι (οἴω) t **150** καὶ κεῖνον Ar Ω*: κἀκ- F M B: και εκ- 502 ὑπέλθη(ι) Ω* G^{s}: -οι G Eust.: ἐπέλθη F M **153** κατὰ 96 Ω*: διὰ t F: πρὸς U. – cf. ad 341 **154** κεφαλῆ(ι) 96 tt Ω*: -ήν U. – cf. ad 240 θυμῶ(ι) (cf. Σ 224) tt Ω* N^{s}: -ός (cf. κ 374) F M N, nov. Eust. – cf. ad κ 415 **156** ἔγχεϊ ἶφι 96 Ω: ἐγχείηφι Bothe; cf. ad Y 143 **160** πετάσειε 96 Z Ω*: θέλξειε (~ 212, 282) G^{2s} U

"Εὐρυνόμη, θυμός μοι ἐέλδεται, οὔ τι πάρος γε,
μνηστήρεσσι φανῆναι, ἀπεχθομένοισί περ ἔμπης·
παιδὶ δέ κεν εἴποιμι ἔπος, τό κε κέρδιον εἴη,
μὴ πάντα μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ἐπαινεῖν,
οἵ τ' εὖ μὲν βάζουσι, κακῶς δ' ὄπιθεν φρονέουσιν."
τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
"ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ' ἴθι καὶ σῷ παιδὶ ἔπος φάο μηδ' ἐπίκευθε,
χρῶτ' ἀπονιψαμένη καὶ ἐπιχρίσασα παρειάς·
μηδ' οὕτω δακρύοισι πεφυρμένη ἀμφὶ πρόσωπα
ἔρχε', ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεί.
ἤδη μὲν γάρ τοι παῖς τηλίκος, ὃν σὺ μάλιστα
ἠρῶ ἀθανάτοισι γενειήσαντα ἰδέσθαι."
τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
"Εὐρυνόμη, μὴ ταῦτα παραύδα, κηδομένη περ,
χρῶτ' ἀπονίψασθαι καὶ ἐπιχρίσασθαι ἀλοιφῇ·
ἀγλαΐην γὰρ ἐμοί γε θεοὶ τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν
ὤλεσαν, ἐξ οὗ κεῖνος ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν.
ἀλλά μοι Αὐτονόην τε καὶ Ἱπποδάμειαν ἄνωχθι
ἐλθέμεν, ὄφρα κέ μοι παρστήετον ἐν μεγάροισιν·
οἴη δ' οὐ κεῖσ' εἶμι μετ' ἀνέρας· αἰδέομαι γάρ."
ὣς ἄρ' ἔφη· γρηῢς δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει
ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
κούρῃ Ἰκαρίοιο κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν,

168 [Plut.] Hom. 2.186.3; Eudoc. 1586; EtM α 8, 9; EtG β 29/EtM β 8 **172**a Hdn ad N 191 **174**b (al.) Epm. α 253 **179** (ἀπ. –) ApS 23.15 **180–181** (ὤλ.) ApS 4.9

164 γε Ω*: περ G P. – cf. ad N 465 **167** ἐπαινεῖν (cf. Hymn. Merc. 457; Blass 180–181) Z Ω*: ὁμιλεῖν (cf. π 271) F H P M^{γρ} Eust. **170** ἔειπας G M^{s} **174** ἔρχε' Knight: ἔρχεο U^{2γρ}, -ευ Ω **178** κηδομένη Ω: -νῃ disertim sch^{H} (fort. Did vel Hdn). – cf. ad π 147 **179** ita (~ 172) 129 t G: ἀπονίπτεσθαι καὶ ἐπιχρίεσθαι Ω*, απονιπτ[96 (-νίζεσθαι Kontos) **181** ἐκεῖνος [96]? H^{c} ἐνὶ Ω*: ἐπὶ M B Eust. **182** Αὐτονόην Ω*: -νόμην P M: Ị[ππον]όην (?) 96 **184** οὐ κεῖσ' εἶμι (cf. 339) Hdn 96(?) g^{V} F H N: οὐκ εἴσειμι quidam ante Hdn, Ω* **184a** μίσγεσθαι μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκῃ(ι) add. C D: abest ab 96 Ω **186** νέεσθαι Ω: †ἕσεσθαι H^{γρ} (ἕπεσθαι La Roche)

ηὗδε δ᾽ ἀνακλινθεῖσα, λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα
αὐτοῦ ἐνὶ κλιντῆρι· τέως δ᾽ ἄρα δῖα θεάων
ἄμβροτα δῶρα δίδου, ἵνα μιν θησαίατ᾽ Ἀχαιοί.
κάλλει μέν οἱ πρῶτα προσώπατα καλὰ κάθηρεν
ἀμβροσίωι, οἵωι περ ἐϋστέφανος Κυθέρεια
χρίεται, εὖτ᾽ ἂν ἴηι Χαρίτων χορὸν ἱμερόεντα·
καί μιν μακροτέρην καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι,
λευκοτέρην δ᾽ ἄρα μιν θῆκε πριστοῦ ἐλέφαντος.
ἡ μὲν ἄρ᾽ ὣς ἔρξασ᾽ ἀπεβήσετο δῖα θεάων·
ἦλθον δ᾽ ἀμφίπολοι λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο
φθόγγωι ἐπερχόμεναι· τὴν δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν,
καί ῥ᾽ ἀπομόρξατο χερσὶ παρειὰς φώνησέν τε·
“ἦ με μάλ᾽ αἰνοπαθῆ μαλακὸν περὶ κῶμ᾽ ἐκάλυψεν.
αἴθε μοι ὣς μαλακὸν θάνατον πόροι Ἄρτεμις ἁγνή
αὐτίκα νῦν, ἵνα μηκέτ᾽ ὀδυρομένη κατὰ θυμόν
αἰῶνα φθινύθω, πόσιος ποθέουσα φίλοιο
παντοίην ἀρετήν, ἐπεὶ ἔξοχος ἦεν Ἀχαιῶν.”
ὣς φαμένη κατέβαιν᾽ ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
οὐκ οἴη· ἅμα τῆι γε καὶ ἀμφίπολοι δύ᾽ ἕποντο.
ἡ δ᾽ ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
ἀμφίπολος δ᾽ ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη.
τῶν δ᾽ αὐτοῦ λύτο γούνατ᾽, ἔρωι δ᾽ ἄρα θυμὸν ἔθελχθεν,
πάντες δ᾽ ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι.
ἡ δ᾽ ἄρα Τηλέμαχον προσεφώνεεν, ὃν φίλον υἱόν·

192 ApS 94.24; cf. Ath. 18e; (– πρ.) Hsch. κ 499; **192**a Arn ad Ξ 172; (κάλλ.) Hsch. κ 463 **196** Hdn ad Δ 141; (πρ. ἐ.) cf. Luc. Dial. 43.9 **197** sch Ar. Ach. 330 (> Suda ει 200) **200** Eudoc. 2176 **201** ApS 14.25 **206** sch Z 128e$^{1/2}$ **212** (λύτο –)–**213** [Plut.] Hom. 2.135.6

189 ηὗδε van Leeuwen: εὗδε 96 Ω **190** κλιντῆρι· τ͙ιέως 96 Ω: κλισμῶι· τῆος Nauck (praestaret τείως), prob. Wackernagel KS 1540; κλιντήρ in Homero alias non invenitur **194** ἂν ἴη(ι) 96 Ω*: ἀνίη F$^{c?}$ H^{c} B **196** πριστοῦ Ω: λευκοῦ M^{γρ} **197** ἀπεβήσετο F H^{s} B N U: -σατο t G H M: ἀπέβη P δῖα θεάων Ar 96 Ω*: δῖ᾽ Ἀφροδίτη Zen (ad 190 rettulit Düntzer): γλαυκῶπις Ἀθήνη P (ex α 319, ζ 41) **199** ἀφῆκεν H^{s} M^{s} **212** ἔρω(ι) … ἔθελχθεν t Z Ω*: ἔρως … ἔθελγεν P M^{γρ} B^{γρ} (ἔθελγεν etiam G) **213** (= α 366) del. Knight **214** ἄρα H^{a} P M B: αὖ Ω*

“Τηλέμαχ’, οὐκέτι τοι φρένες ἔμπεδοι οὐδὲ νόημα.
παῖς ἔτ’ ἐὼν καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε’ ἐνώμας·
νῦν δ’, ὅτε δὴ μέγας ἐσσὶ καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνεις
καί κέν τις φαίη γόνον ἔμμεναι ὀλβίου ἀνδρός
ἐς μέγεθος καὶ κάλλος ὁρώμενος ἀλλότριος φώς,
οὐκέτι τοι φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι οὐδὲ νόημα,
οἷον δὴ τόδε ἔργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθη,
ὃς τὸν ξεῖνον ἔασας ἀεικισθήμεναι οὕτω.
πῶς νῦν, εἴ τι ξεῖνος ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
ἥμενος ὧδε πάθοι ῥυστακτύος ἒξ ἀλεγεινῆς;
σοί κ’ αἶσχος λώβη τε μετ’ ἀνθρώποισι πέλοιτο.”
τὴν δ’ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
“μῆτερ ἐμή, τὸ μὲν οὔ σε νεμεσσῶμαι κεχολῶσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ θυμῶι νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρεια· πάρος δ’ ἔτι νήπιος ἦα.
ἀλλά τοι οὐ δύναμαι πεπνυμένα πάντα νοῆσαι·
ἐκ γάρ με πλήσσουσι παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος
οἵδε κακὰ φρονέοντες, ἐμοὶ δ’ οὐκ εἶσιν ἀρωγοί.
οὐ μέν τοι ξείνου γε καὶ Ἴρου μῶλος ἐτύχθη
μνηστήρων ἰότητι, βίηι δ’ ὅ γε φέρτερος ἦεν.
αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
οὕτω νῦν μνηστῆρες ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
νεύοιεν κεφαλὰς δεδμημένοι, οἳ μὲν ἐν αὐλῆι,
οἳ δ’ ἔντοσθε δόμοιο, λελυῖτο δὲ γυῖα ἑκάστου,
ὡς νῦν Ἶρος ἐκεῖνος ἐπ’ αὐλείηισι θύρηισιν
ἧσται νευστάζων κεφαλῆι, μεθύοντι ἐοικώς,

223–225 Porph. Il. 334.18 Schr. **223** ibid. 335.4 **225** Eudoc. 1715 **228** ead. 183 **238**b Hdn ad Ω 665; sch Φ 80a

222 del. Knight ξεῖνον 500 Ω: fere malim πτωχὸν; cf. West MO 262 sq. **223** τι sch H P B U Eust.: τις 500 t Ω* Eust.γρ: τοι M **225** κ’ t* Ω*: δ’ F: τ’ Porph. U πέλοιτο t* Ω*, -ηται N: γένοιτο Porph., (σὺ …) γένοιο F **226** δ’ om. U **228** θυμῷ(ι) νοέω t Ω*: νοέω θυμῶι G **229** (= υ 310) ath. (Arph?) Ar χέρεια 500 Ω*: χέρηα M Eust. μέγας δέ κε νήπιος εἴην schγρ δ’ ἔτι F B N Eust.: δέ τι Ω* **231** ἄλλως G **232** εἰσὶν Ω* **233** γε Ω*: τε F **234** βίην F **235** Ἀπόλλων Nauck **238** οἱ δὲ καὶ ἔκτοσθεν μεγάρων εὐναιεταόντων G: ἔκτοσθεν etiam F λελῦτο Hdn (t) H P N, λελυῖτο Bekker: λέλυντο U, -λυτο B: λελῦντο fere t* F Hs (-υῖντο Cauer),]λυντο 500: λέλυνται M **239** ἐπ’ 500 Ω: ἐν Hγρ **240** κεφαλῆ(ι) 500 Ω*: -ὴν M. – cf. ad 154

οὐδ’ ὀρθὸς στῆναι δύναται ποσὶν οὐδὲ νέεσθαι
οἴκαδ’, ὅπηι οἱ νόστος, ἐπεὶ φίλα γυῖα λέλυνται.”
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Εὐρύμαχος δ’ ἐπέεσσι προσηύδα Πηνελόπειαν·
“κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
εἰ πάντές σε ἴδοιεν ἀν’ Ἴασον Ἄργος Ἀχαιοί,
πλέονές κε μνηστῆρες ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν
ἠῶθεν δαινυίατ’, ἐπεὶ περίεσσι γυναικῶν
εἶδός τε μέγεθός τε ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐΐσας.”
τὸν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
“Εὐρύμαχ’, ἤτοι ἐμὴν ἀρετὴν εἶδός τε δέμας τε
ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι, μετὰ τοῖσι δ’ ἐμὸς πόσις ἤιεν Ὀδυσσεύς.
{εἰ κεῖνός γ’ ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
μεῖζόν κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτως.
νῦν δ’ ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.}
ἦ μὲν δὴ ὅτε τ’ ἤιε λιπὼν κάτα πατρίδα γαῖαν,
δεξιτερὴν ἐπὶ καρπῶι ἑλὼν ἐμὲ χεῖρα προσηύδα·
‘ὦ γύναι, οὐ γὰρ ὀΐω ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς
ἐκ Τροίης εὖ πάντας ἀπήμονας ἀπονέεσθαι·
καὶ γὰρ Τρῶάς φασι μαχητὰς ἔμμεναι ἄνδρας,
ἠμὲν ἀκοντιστὰς ἠδὲ ῥυτῆρας ὀϊστῶν
ἵππων τ’ ὠκυπόδων ἐπιβήτορας, οἵ τε τάχιστα
ἔκριναν μέγα νεῖκος ὁμοιΐοο πτολέμοιο.

241–242 Eudoc. 637–638 **246** Strab. 8.6.5; (– Ἄργ.) Arn ad I 141; (Ἴ.) sch T 115b **247** sch Heph. 290.14, 323.12; **247**a Hdn ad Λ 395; sch Heph. 320.11 **248** (δ.) Hdn ad Ω 665; (π. γ.) sch Φ 163b **251** (ἤτοι –) [Plut.] Hom. 2.124.1 **254–255** v. ad τ 127–128 **259** Arn ad B 284 **261** (– μ.) sch Ω 765a[1] **262**b sch Π 475c

241 ὀρθὸς t Ω* H^s: -ῶς G H στῆναι δύναται H P M B: δύναται στῆναι 500 t Ω* **242** γυῖα (~ 238) t Ω*: γοῦνα N **245** περίφρον G F H^s: -φρων Ω* **248** δαινυίατ’ Thiersch, -νύατ’ t Z G H^c N Eust.: δαίνυτ’ H^a, δαίνυντ’ Ω* **253** ἤιεν Arph Ar Z H: ἦεν (nov. Did) Ω*. – cf. ad τ 126 **254–256** (= τ 127–129) damn. Blass 182 **255** μεῖζον t Ω **256** ἐπέσσευε(ν) Z Ω*: ἐπέκλωσε F. – cf. ad τ 129 **259** οὐ Ω: ἦ t (… 260 οὐ πάντας?) **263** τε Monro HG §324: κε Ω μάλιστα M B **264** κρίνειαν Barnes ὁμοιΐοο fere Knight: -ίου Ω πτολέμοιο F H P N: πολ- Ω*

τὼ οὐκ οἶδ' ἤ κέν μ' ἀνέσηι θεός, ἦ κεν ἁλώω
αὐτοῦ ἐνὶ Τροίηι· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων,
μεμνῆσθαι πατρὸς καὶ μητέρος ἐν μεγάροισιν
ὡς νῦν, ἠ' ἔτι μᾶλλον, ἐμεῖ' ἀπονόσφιν ἐόντος.
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ παῖδα γενειήσαντα ἴδηαι,
γήμασθ' ὧι κ' ἐθέληισθα, τεὸν κατὰ δῶμα λιποῦσα.'
κεῖνος τὼς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
νὺξ δ' ἔσται, ὅτε δὴ στυγερὸς γάμος ἀντιβολήσει
οὐλομένης ἐμέθεν, τῆς τε Ζεὺς ὄλβον ἀπηύρα.
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει·
μνηστήρων οὐχ ἥδε δίκη τὸ πάροιθε τέτυκτο,
οἵ τ' ἀγαθήν τε γυναῖκα καὶ ἀφνειοῖο θύγατρα
μνηστεύειν ἐθέλωσι καὶ ἀλλήλοις ἐρίσωσιν·
αὐτοὶ τοί γ' ἀπάγουσι βόας καὶ ἴφια μῆλα
κούρης δαῖτα φίλοισι, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῦσιν,
ἀλλ' οὐκ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν."
    ὣς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
οὕνεκα τῶν μὲν δῶρα παρέλκετο, θέλγε δὲ θυμόν
μειλιχίοις ἐπέεσσι, νόος δέ οἱ ἄλλα μενοίνα.
    τὴν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
"κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
δῶρα μὲν ὅς κ' ἐθέλησιν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐνεῖκαι,
δέξασθ'· οὐ γὰρ καλὸν ἀνήνασθαι δόσιν ἐστίν·
ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν οὔτέ πηι ἄλληι,
πρίν γέ σε τῶι γήμασθαι Ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστος."
    ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος,

265–270 [Plut.] Hom. 2.188.2 **267** (– μητ.) sch O 439b, Ψ 361b **273**a ApS 124.12 **274** Eudoc. 1415 **282** Plut. Mor. 27c **283** Eudoc. 1666

265 ἤ (Bekker) t^{vl}: εἴ t^{vl} Ω ἀνέση M^{c}, ἀνέσει t Z Ω*, ἀνέσι B: με νέσει D. Frame, The Myth of Return (1978) 99–102: ἐάσει (= gl. in G H M, cf. Tz ἐάσηι με) Schwartz 328 cl. Ω 557, 569. – poetae fort. Ξ 209 exemplo fuit ἁλώω t Ω: ἁλώην N^{γρ} **267** πατρὸς tt* Ω: πατέρος sch-O **268** ἐμεῖ' Fick: ἐμεῦ t Ω **269** ἐπειδὴ t F **271** τὼς U^{2}: θ' ὣς Ω*, θ' ὃσ P, δ' ὡσ B. – cf. ad B 330 **275** δ' οὐχ G N προπάροιθε M τέτυκτο Ω*, -κται P: ἐτέτυκτο G F **278** ἀνάγουσι Ernesti, cf. Θ 203: ἐπάγ- Axt Coni. Hom. 34 **279** κούρης…φίλοισι G F H Eust.: κούρηις … φίλησι H^{s} Ω* **281–283** (?) ath. Arph **282** παρέλκετο t Ω*: παρείλκ- H^{c} **285** περίφρον 505 G^{c} H U: -φρων Ω* **287** ἐστὶν Ω*: εἴη N **289** τῶ(ι) Ω: τωι Hdn

δῶρα δ’ ἄρ’ οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος.
Ἀντινόωι μὲν ἔνεικε μέγαν περικαλλέα πέπλον,
ποικίλον· ἐν δ’ ἄρ’ ἔσαν περόναι δυοκαίδεκα πᾶσαι
χρύσειαι, κληῖσιν ἔϋ γναμπτῆις ἀραρυῖαι·
ὅρμον δ’ Εὐρυμάχωι πολυδαίδαλον αὐτίκ’ ἔνεικεν
χρύσεον, ἠλέκτροισιν ἐερμένον ἠέλιον ὥς·
ἕρματα δ’ Εὐρυδάμαντι δύω θεράποντες ἔνεικαν
τρίγληνα μορόεντα· χάρις δ’ ἀπελάμπετο πολλή·
ἐκ δ’ ἄρα Πεισάνδροιο Πολυκτορίδαο ἄνακτος
ἴσθμιον ἤνεικεν θεράπων, περικαλλὲς ἄγαλμα·
ἄλλο δ’ ἄρ’ ἄλλος δῶρον Ἀχαιῶν καλὸν ἔνεικεν.
ἡ μὲν ἔπειτ’ ἀνέβαιν’ ὑπερώϊα δῖα γυναικῶν,
τῆι δ’ ἄρ’ ἅμ’ ἀμφίπολοι ἔφερον περικαλλέα δῶρα.
οἳ δ’ εἰς ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδήν
τρεψάμενοι τέρποντο, μένον δ’ ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν·
τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθεν.
αὐτίκα λαμπτῆρας τρεῖς ἔστασαν ἐν μεγάροισιν,
ὄφρα φαείνοιεν· περὶ δὲ ξύλα κάγκανα θῆκαν,
αὖα πάλαι, περίκηλα, νέον κεκεασμένα χαλκῶι,
καὶ δαΐδας μετέμισγον· ἀμοιβηδὶς δ’ ἀνέφαινον
δμωιαὶ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος. αὐτὰρ ὃ τῆισιν
αὐτὸς διογενὴς μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“δμωιαὶ Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος,
ἔρχεσθε πρὸς δώμαθ’, ἵν’ αἰδοίη βασίλεια·
τῆι δὲ πάρ’ ἠλάκατα στροφαλίζετε, τέρπετε δ’ αὐτήν
ἥμεναι ἐν μεγάρωι, ἤ’ εἴρια πείκετε χερσίν·

295–296 Paus. 9.41.5 **297** ApS 76.31 **298**a EtM 473.3; sch Nic. Al. 455b; et v. ad Ξ 183 **300** (ἴ.) ApS 92.34; Hsch. ι 929 **307** (λ.) ApS 106.32 **309** (π.) ApS 130.32; Hsch. π 1732 **315** (– στρ.) ApS 83.11; Porph. ad Z 491; EtG 273 M. (Philox. fr. 274); (στρ.) ApS 146.4; Hsch. σ 2040

294 ἐῢ γναμπτῆις Grashof Fuhrw. 8 n.8: ἐϋγνάμπτηισ’ G, -ῃσ H[c], -οις fere Z Ω* **295** Εὐρυμάχω(ι) 505 Ω: Εὐρύμαχος t **302** δῖα γυναικῶν 504 Ω*: σιγαλόεντα P (ex 206) **303** ἂρ ἅμ’ G N U: ἂρ F B, ἄρα H P M **306** τερψαμένοισι P **307** τρεῖς, cf. ad ρ 408 ἔστασαν F Eust.: ἕστασαν H P B, ἕστησαν M[uv]: ἵστασαν G N U. – cf. ad M 56 **308** περὶ G F H[γρ] U Eust.: ἐπὶ Ω* κάγκαν’ ἔθηκαν M B **310** ἀνέκαιον G **314** ἔρχεσθαι H[a] P: -σθον G δῶμα P **315** αὐτὴν Ω*: ἄντην P

αὐτὰρ ἐγὼ τούτοισι φάος πάντεσσι παρέξω.
ἤν περ γάρ κ’ ἐθέλωσιν ἐΰθρονον Ἠῶ μίμνειν,
οὔ τί με νικήσουσι· πολυτλήμων δὲ μάλ’ εἰμί.”
ὣς ἔφαθ’· αἳ δ’ ἐγέλασσαν, ἐς ἀλλήλας δὲ ἴδοντο.
τὸν δ’ αἰσχρῶς ἐνένιπε Μελανθὼ καλλιπάρηος,
τὴν Δολίος μὲν ἔτικτε, κόμισσε δὲ Πηνελόπεια,
παῖδα δὲ ὣς ἀτίταλλε, δίδου δ’ ἄρ’ ἀθύρματα θυμῶι·
ἀλλ’ οὐδ’ ὧς ἔχε πένθος ἐνὶ φρεσὶ Πηνελοπείης,
ἀλλ’ ἥ γ’ Εὐρυμάχωι μισγέσκετο καὶ φιλέεσκεν·
ἥ ῥ’ Ὀδυσῆ’ ἐνένιπεν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν·
“ξεῖνε τάλαν, σύ γέ τις φρένας ἐκπεπαταγμένος ἐσσί,
οὐδ’ ἐθέλεις εὕδειν χαλκήϊον ἐς δόμον ἐλθὼν
ἠέ που ἐς λέσχην, ἀλλ’ ἐνθάδε πόλλ’ ἀγορεύεις.
{θαρσαλέως πολλοῖσι μετ’ ἀνδράσιν, οὐδέ τι θυμῶι
ταρβεῖς· ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἤ νύ τοι αἰεί
τοιοῦτος νόος ἐστίν, ὃ καὶ μεταμώνια βάζεις;}
ἦ’ ἀλύεις, ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;
μή τίς τοι τάχα Ἴρου ἀμείνων ἄλλος ἀναστῆι,
ὅς τίς σ’ ἀμφὶ κάρη κεκοπὼς χερσὶ στιβαρῆισιν
δώματος ἐκπέμψησι, φορύξας αἵματι πολλῶι.”
τὴν δ’ ἄρ’ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ἦ τάχα Τηλεμάχωι ἐρέω, κύον, οἷ’ ἀγορεύεις,
κεῖσ’ ἐλθών, ἵνα σ’ αὖθι διὰ μελεϊστὶ τάμησιν.”

317 Eudoc. 1591 **320**a cf. Matro fr. 5.1 O.–S. (parod.) **323** Cent. Par. 5.56 **327** (ἐκπ.) ApS 65.26; Hsch. ε 1601 **328–329** Paus. 10.25.1; **328–329**a Harp.191.6 D. (> Phot. Lex. λ 209, Suda λ 308); sch Hes. Op. 493a **328** EtG λ 68 **329** (λ.) ApS 108.15; Hsch. λ 702 **333** ApS 23.27; Plut. Mor. 22e; Orio 6.18; EtG α 553/EtM α 963; Synag.^{B} α 931; Suda α 1428; sch Soph. El. 135; (– ἐν.) Phot. Lex. α 1030 (Ael. Dion. α 81); sch Aesch. Sept. 391d; **333**a sch X 70; (ἀλύ.) Hdn ad E 352 **334** (μή τίς τοι ἀμ. –) sch Ψ 635a **336**b ApS 164.24

318 om. G εἴ περ F B **320** δὲ γέλασσαν H **322** Δολίος G B U: proparox. Ω*. – v. ad δ 735 **323** θυμῶ(ι) t G H^{a} M B Eust.: -οῦ Ω* **324** ἔχε G H P: σχέθε Z Ω* Eust.^{γρ} **330–332** (= 390–392) ath. Ar **330** θαρσαλέως F M^{s} B N U Eust.: -έος Ω* **331** αἰὲν H^{s} **332–392** om. F ad locum iteratum delapsus, suppl. m. rec.: non cito **332** μεταμώνια G P B Eust.: -μώλια Ω*. – cf. ad β 98 **333** ἀλύεις Ptol **335** κεκοπὼς (nov. Did) Ω: κεκοφὼς Ar. – cf. ad N 60 **339** αὖθι G H^{s} N U Eust.: αὖθις F, αὖτις H M B, αὖτε P

ὣς εἰπὼν ἐπέεσσι διεπτοίησε γυναῖκας·
βὰν δ’ ἰέναι διὰ δῶμα, λύθεν δ’ ὑπὸ γυῖα ἑκάστης
ταρβοσύνῃ· φὰν γάρ μιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
αὐτὰρ ὃ πὰρ λαμπτῆρσι φαείνων αἰθομένοισιν
ἑστήκειν ἐς πάντας ὁρώμενος· ἄλλα δέ οἱ κῆρ
ὥρμαινε φρεσὶν ᾗσιν, ἅ ῥ’ οὐκ ἀτέλεστα γένοντο.
μνηστῆρας δ’ οὐ πάμπαν ἀγήνορας εἴα Ἀθήνη
λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος, ὄφρ’ ἔτι μᾶλλον
δυίῃ ἄχος κραδίην Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
τοῖσιν δ’ Εὐρύμαχος Πολύβου πάϊς ἦρχ’ ἀγορεύειν,
κερτομέων Ὀδυσῆα· γέλω δ’ ἑτάροισιν ἔτευχεν·
“κέκλυτέ μεο, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
ὄφρ’ εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
οὐκ ἀθεεὶ ὅδ’ ἀνὴρ Ὀδυσήϊον ἐς δόμον ἵκει·
ἔμπης μοι δοκέει δαΐδων σέλας ἔμμεναι αὐτοῦ
κὰκ κεφαλῆς, ἐπεὶ οὔ οἱ ἔνι τρίχες οὐδ’ ἠβαιαί.”
ἦ ῥ’, ἅμα τε προσέειπεν Ὀδυσσῆα πτολίπορθον·
“ξεῖν’, ἦ ἄρ κ’ ἐθέλοις θητευέμεν, εἴ σ’ ἀνελοίμην,
ἀγροῦ ἐπ’ ἐσχατιῆς – μισθὸς δέ τοι ἄρκιος ἔσται –
αἱμασιάς τε λέγων καὶ δένδρεα μακρὰ φυτεύων;
ἔνθά κ’ ἐγὼ σῖτον μὲν ἐπηετανὸν παρέχοιμι,
εἵματα δ’ ἀμφιέσαιμι ποσίν θ’ ὑποδήματα δοίην.
ἀλλ’ ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κάκ’ ἔμμαθες, οὐκ ἐθελήσεις

342a Hdn ad N 29 **343–345** Eudoc. 1726–1728 **345** ead. 1355 **353** (Ὀδ. ἐς δ.) cf. Epm. α 202 **354–355** (κ. κ.) sch Pind. Pyth. 5.74b **354** (– σ.) Arn ad Ω 522; sch Ξ 174b[1] **357**b–**358**a ApS 33.30 **357** (ἀν.) Hsch. α 4870 **359** Erot. λ 1; ApS 17.30; **359**a id. 107.31; Suda ε 77 **362–364** v. ad ρ 226–228

341 ἰέναι fere P N: ἴμεναι Ω* διὰ Ω*: κατὰ N. – cf. ad 153 **343** αἰθομένοισι(ν) 507 t M^{a} N U: -νῃ(ι)σι(ν) Ω* **344** ἑστήκειν t H P: -κει G M B U: εἱστήκειν N $Eust.^{γρ}$: -κει $H^{γρ}$ Eust. – cf. ad θ 505 **345** γένοντο 228 t Ω*: -οιντο G^{a} H^{c}, -οιτο M **348** δυίῃ Bekker: δύῃ(ι) Ω Λαερτιάδην Ὀδυσῆα G M^{a} B U; cf. ad υ 286 **350** γέλω Z (cf. υ 346): -ων Ω. – cf. ad υ 8 ἑτάροισιν G $H^{γρ}$ N U Eust.: ἄρα τοῖσιν Ω* ἔτευχε(ν) G $H^{γρ}$ N: ἔτευξεν Ω*: ἔχευεν U **351** μεο Knight: μευ vel μεῦ t Ω **352** (= ρ 469) om. U; cf. φ [276] ἀνώγει $H^{γρ}$ **353** δ’ ὀδ’ P ἵκει Ω* M^{s}: ἥκει M **355** κὰκ Bentley, Barnes: καὶ t Ω **358** τοι Ω*: οἱ G (ex K 304): τις H^{s} **360** κ’ Ω*: δ’ G H^{s} B **361** δ’ H P Eust.: τ’ Ω*: om. B U (εἵματ’) θ’ H^{c} M B N Eust.: δ’ Ω*

ἔργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσειν κατὰ δῆμον
βούλεαι, ὄφρ' ἂν ἔχῃς βόσκειν σὴν γαστέρ' ἄναλτον."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
"Εὐρύμαχ', εἰ γὰρ νῶϊν ἔρις ἔργοιο γένοιτο
ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται,
ἐν ποίῃ· δρέπανον μὲν ἐγὼν εὐκαμπὲς ἔχοιμι,
καὶ δὲ σὺ τοῖον ἔχοις, ἵνα πειρησαίμεθα ἔργου
νήστιες ἄχρι μάλα κνέφαος, ποίη δὲ παρείη·
εἰ δ' αὖ καὶ βόες εἶεν ἐλαυνέμεν, οἵ περ ἄριστοι,
αἴθωνες μεγάλοι, ἄμφω κεκορηότε ποίης,
ἥλικες, ἰσοφόροι, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
τετράγυον δ' εἴη, εἴκοι δ' ὑπὸ βῶλος ἀρότρωι·
τῶ κέ μ' ἴδοις, εἰ ὦλκα διηνεκέα προταμοίμην.
εἰ δ' αὖ καὶ πόλεμόν ποθεν ὁρμήσειε Κρονίων
σήμερον, αὐτὰρ ἐμοὶ σάκος εἴη καὶ δύο δοῦρε
καὶ κυνέη πάγχαλκος ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖα,
τῶ κέ μ' ἴδοις πρώτοισιν ἐνὶ προμάχοισι μιγέντα,
οὐδ' ἄν μοι τὴν γαστέρ' ὀνειδίζων ἀγορεύοις.
ἀλλὰ μάλ' ὑβρίζεις, καί τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
καί πού τις δοκέεις μέγας ἔμμεναι ἠδὲ κραταιός,
οὕνεκα πὰρ παύροισι καὶ οὐκ ἀγαθοῖσιν ὁμιλεῖς.
εἰ δ' Ὀδυσεὺς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
αἶψά κέ τοι τὰ θύρετρα, καὶ εὐρέα περ μάλ' ἐόντα,
φεύγοντι στείνοιτο διὲκ προθύροιο θύραζε."
ὣς ἔφατ'· Εὐρύμαχος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

366 (εἰ –) Procl. ad Hes. Op. 311–312 **367** Eudoc. 1880; **367**b Hclt. Alleg. 8.7 **368–369**a Strab. 1.2.4 **368**a sch Θ 93a^{1}; sch Thuc. 1.93.2 **370** (– κν.) Epm. κ 152; (ποίη –) Epm. π 152, τ 4; EtGud 535.50 Stz. **372**b EtM 501.3 **373** Eudoc. 485; **373**a Porph. Il. 196.2 Schr. et ad ι 276; sch P 742; (ἰσ.) ApS 93.1; Hsch. ι 995 **375** Strab. 1.2.4; ApS 170.32 **382–383** Eudoc. 1895–1896 **385–386**a sch^{pap} Φ 219–220 (v.98.11 E.)

364 ἔχη(ι)ς fere Ω*: -η M: -οις G σὴν Ω*: ἣν M B (ex ρ 228) **370** κνέφαος t Ω* G^{s}: -εος G M^{a} **371** ὥπερ ἀρίστω G **374** βῶλος Ω*: χῶρος G H^{c} U **375** ὦλκα, cf. ad N 707 **380** οὐδ' αὖ H^{c} **383** παρ Ω*: δὴ G: om. U οὐκ ἀγαθοῖσιν 508 t Ω*: οὐτιδανοῖσιν G U (cf. A 231) **386** φεύγοντι στείνοιτο sch Z Ω*: -οντες -οιτε M^{a} B: -οντες -οιτο t προθύροιο Ar Ω*: μεγάροιο Rhi H^{γρ} Eust. **388** χαλεπῶ ἠνίπαπε μύθω N (= B 245)

“ἆ δείλ’, ἦ τάχα τοι τελέω κακόν, οἷ’ ἀγορεύεις
θαρσαλέως πολλοῖσι μετ’ ἀνδράσιν, οὐδέ τι θυμῶι
ταρβεῖς· ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἤ νύ τοι αἰεί
τοιοῦτος νόος ἐστίν, ὃ καὶ μεταμώνια βάζεις;”
ὣς ἄρα φωνήσας σφέλας ἔλλαβεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
Ἀμφινόμου πρὸς γοῦνα καθέζετο Δουλιχιῆος,
Εὐρύμαχον δείσας· ὃ δ’ ἄρ’ οἰνοχόον βάλε χεῖρα
δεξιτερήν· πρόχοος δὲ χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα,
αὐτὰρ ὅ γ’ οἰμώξας πέσεν ὕπτιος ἐν κονίῃσιν.
μνηστῆρες δ’ ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα,
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
“αἴθ’ ὤφελλ’ ὁ ξεῖνος ἀλώμενος ἄλλοθ’ ὀλέσθαι
πρὶν ἐλθεῖν· τὼ οὔ τι τόσον κέλαδον μεθέηκεν.
νῦν δὲ περὶ πτωχῶν ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι δαιτός
ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾶι.”
τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ’ ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο·
“δαιμόνιοι, μαίνεσθε καὶ οὐκέτι κεύθετε θυμῶι
βρωτὺν οὐδὲ ποτῆτα· θεῶν νύ τις ὔμμ’ ὀροθύνει.
ἀλλ’ εὖ δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ’ ἰόντες,
ὁππότε θυμὸς ἄνωγε· διώκω δ’ οὔ τιν’ ἐγώ γε.”
ὣς ἔφαθ’· οἳ δ’ ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
τοῖσιν δ’ Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
“ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίωι
ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαίνοι.
μήτ’ ἔτι τὸν ξεῖνον στυφελίζετε μήτέ τιν’ ἄλλον

394 (σφ.) ApS 147.27; Hsch. σ 2867 **396**b Arn ad Φ 37 **397** (πρ.) Hsch. π 4099 **406–407**a Dio Prus. 32.75 **414–416** Eudoc. 682–684

390 θαρσαλέως Ω* H^{s}: -έος G H **392** pergit F (v. ad 332–391) μεταμώλια F H^{s} M^{s} N **393** ἦ ἀλύεις ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην (= 333) add. H P M B: abest ab 507 Ω* **402** πρίν τ’ (an γ’?) H^{c} τόσ(σ)ον Ω*: πολὺν G F (cf. I 547) μεθέηκεν fere Ω: μετέθηκεν ‘omnes’ Didymi **403** πτωχῶν g^{V} Ω*: -χῶι Eust.: -χὸν M οὐδ’ ἔτι Cauer, cf. ad A 575 **404** ἦδος Hdn Ω*: ἧδος (Trypho) H^{a} B^{uv}: εἶδος g^{V} **407** οὐδὲ t Ω: ηδε 509 θεῶν 509 Ω*: θεὸς (cf. E 191) N Eust. **409** εἴ ποτε H **413** Νίσου φαίδιμος υἱὸς Ἀρητιάδαο ἄνακτος (= π 395) add. F P B: abest ab 509 Ω* **415** χαλεπτομε[νος 509^{a} **416** μήτ’ ἔτι Vind. 5: μήτέ τι Ω

δμώων, οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
ἀλλ' ἄγετ', οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
ὄφρα σπείσαντες κατακείομεν οἴκαδ' ἰόντες·
τὸν ξεῖνον δ' εἰῶμεν ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος
Τηλεμάχωι μελέμεν· τοῦ γὰρ φίλον ἵκετο δῶμα."
ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἑαδότα μῦθον ἔειπεν.
τοῖσιν δὲ κρητῆρα κεράσσατο Μούλιος ἥρως,
κῆρυξ Δουλιχιεύς· θεράπων δ' ἦν Ἀμφινόμοιο·
νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν· οἳ δὲ θεοῖσιν
λείψαντες μακάρεσσι πίον μελιηδέα οἶνον.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε πίον θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
βάν ῥ' ἰέναι κείοντες ἑὰ πρὸς δώμαθ' ἕκαστος.
τ αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρωι ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
μνηστήρεσσι φόνον σὺν Ἀθήνηι μερμηρίζων.
αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"Τηλέμαχε, χρὴ τεύχε' ἀρήϊα κατθέμεν εἴσω
πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσιν
παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
'ἐκ καπνοῦ κατέθηκ', ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐώικει,
οἷά ποτε Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
ἀλλὰ κατήικισται, ὅσσον πυρὸς ἵκετ' ἀϋτμή.
πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μέζον ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε δαίμων,
μή πως οἰνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
ἀλλήλους τρώσητε καταισχύνητέ τε δαῖτα
καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.'"
ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλωι ἐπεπείθετο πατρί,
ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·
"μαῖ', ἄγε δή μοι ἔρυξον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,

423 Hsch. η 874 **τ 7–13** cf. ad π 288–294; **7–8** + **10–12**a + **13** (αὐτ. –) Demetr. Eloc. 107

420 δ' εἰῶμεν N (cf. φ 260, B 132, al.): δ' ἐῶμεν fere P M B, δὲ ἐῶμεν G F H U: δε θ εωμεν 509 μεγάροις Ὀδυσῆος Ar Ω: -ροισιν ἕκηλον Rhi (cf. π 314) **426** λείψαντες 509 G F U Tz: σπείσαντες Ω*. – cf. ad I 657 **428** ῥ' Ω*: δ' 509 H P ἰέναι X: ἴμεναι Ω **τ 4–12** (~ π 285–293) asteriscis notantur in H; cf. sch/Eust. **8** οἷά ποτε Ω: οἷς τὸ πάρος t **9** κατή(ι)κισται ὅσσον fere Ω (ὅσον B U): κατη(ϝ)είκισται ὅσον Herwerden Qu. 50 **10** δ' ἔτι Ω* H^{c}: δέ τι G$^{c?}$ F H μεῖζον t Ω ἐνὶ Ω: ἐπὶ t **12** τε Ω* (τ erasum in H): δὲ M^{s} N U: om. P

ὄφρα κεν ἐς θάλαμον καταθείομαι ἔντεα πατρός
καλά, τά μοι κατὰ οἶκον ἀκηδέα καπνὸς ἀμέρδει
πατρὸς ἀποιχομένοιο· ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα.
νῦν δ' ἐθέλω καταθέσθαι, ἵν' οὐ πυρὸς ἵξετ' ἀϋτμή."
τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
"αἲ γὰρ δή ποτε, τέκνον, ἐπιφροσύνας ἀνέλοιο
οἴκου κήδεσθαι καὶ κτήματα πάντα φυλάσσειν.
ἀλλ' ἄγε, τίς τοι ἔπειτα μετοιχομένη φάος οἴσει;
δμωιὰς δ' οὐκ εἴας προβλωσκέμεν, αἵ κεν ἔφαινον."
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
"ξεῖνος ὅδ'· οὐ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι, ὅς κεν ἐμῆς γε
χοίνικος ἅπτηται, καὶ τηλόθεν εἰληλουθώς."
ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τῆι δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος,
κλήϊσεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων.
τὼ δ' ἄρ' ἀναΐξαντ' Ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός
ἐσφόρεον κόρυθάς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας
ἔγχεά τ' ὀξυόεντα· πάροιθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
χρύσεον λύχνον ἔχουσα φάος περικαλλὲς ἐποίει.
δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα·
"ὦ πάτερ, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι.
ἔμπης μοι τοῖχοι μεγάρων καλαί τε μεσόδμαι
εἰλάτιναί τε δοκοὶ καὶ κίονες ὑψόσ' ἔχοντες
φαίνοντ' ὀφθαλμοῖς ὡς εἰ πυρὸς αἰθομένοιο.
ἦ μάλα τις θεὸς ἔνδον, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
"σίγα καὶ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε, μηδ' ἐρέεινε·

23 Porph. ad Marcellam 5 **27–28**a ApS 34.4 (Hld fr. 17); (ὅς –)–**28**a id. 168.22 (Hld fr. 51); [Plut.] Hom. 2.23.3; Choer. in Thd. i.293.29 **28** (χ.) Arn ad Λ 147 **30** Eudoc. 2272 **34** A.P. 9.381.4 (cento); **34**a ApS 109.16; Clem. Protr. 35.2; EtM 565.40; EtGud 43.19 Stf.; (– περ.) sch[D] B 565; (λ.) Arn ad Λ 147; Hsch. λ 1477 **36** Eudoc. 1917 **37** ApS 67.26; ApD Coni. 257.16; (μεσ.) ApS 111.26; Hsch. μ 916 **40** + **42–43** Plut. fr. 207 S. **40** w40.2; **40**a Plut. Mor. 762e **42** [Plut.] Hom. 2.149.5; Eudoc. 262

17 καταθείομαι (cf. 20) Ω*: -ομεν F N **20** ἵξετ' Ω* (ἧξ- M[γρ]), ἵζετ' P: ἵκετ' (ex 9) F H[γρ] M B **23** κτήματα Ω: ἔμπεδα (ex β 227) t **25** κεν Ω*: περ G: κε φάεινον van Leeuwen, cf. σ 308, 343 **30** θαλάμων U **31** Ὀδυσ(σ)εὺς 241 Ω*: (-ντε) πατὴρ F **34** φόως t H[γρ] (ἔν τισι) **37** μεγάρων 510 tt Ω*: μεγάλοι G **40** θεὸς 510 w40 t* Ω: θεῶν Plut. fr.

αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
ἀλλὰ σὺ μὲν κατάλεξαι, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ,
ὄφρα κ' ἔτι δμωιὰς καὶ μητέρα σὴν ἐρεθίζω·
ἣ δέ μ' ὀδυρομένη εἰρήσεται ἀμφὶς ἕκαστα."
ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει
κείων ἐς θάλαμον, δαΐδων ὕπο λαμπομενάων,
ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι·
ἔνθ' ἄρα καὶ τότ' ἔλεκτο καὶ Ἠῶ δῖαν ἔμιμνεν.
αὐτὰρ ὃ ἐν μεγάρωι ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
μνηστήρεσσι φόνον σὺν Ἀθήνηι μερμηρίζων.
ἣ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια,
Ἀρτέμιδι ἰκέλη ἠὲ χρυσῆι Ἀφροδίτηι.
τῆι παρὰ μὲν κλισίην πυρὶ κάτθεσαν, ἔνθ' ἄρ' ἐφῖζεν,
δινωτὴν ἐλέφαντι καὶ ἀργύρωι, ἥν ποτε τέκτων
ποίησ' Ἰκμάλιος, καὶ ὑπὸ θρῆνυν ποσὶν ἧκεν
προσφυέ' ἐξ αὐτῆς· ὅθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶας.
ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια.
ἦλθον δὲ δμωιαὶ λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο·
αἳ δ' ἀπὸ μὲν σῖτον πολὺν ἥιρεον ἠδὲ τραπέζας
καὶ δέπα', ἔνθεν ἄρ' ἄνδρες ὑπερμενέοντες ἔπινον·
πῦρ δ' ἀπὸ λαμπτήρων χαμάδις βάλον, ἄλλα δ' ἐπ' αὐτῶν
νήησαν ξύλα πολλά, φόως ἔμεν ἠδὲ θέρεσθαι.
ἣ δ' Ὀδυσῆ' ἐνένιπε Μελανθὼ δεύτερον αὖτις·
"ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις διὰ νύκτα
δινεύων κατὰ οἶκον, ὀπιπεύσεις δὲ γυναῖκας;
ἀλλ' ἔξελθε θύραζε, τάλαν, καὶ δαιτὸς ὄνησο·

43 Pl. Leg. 904e (> Eus. PE 12.52.28); **43**a sch Pind. Pyth. 1.3a **44** Epm. λ 39; **44**a Hdn ad A 302 **48**a Did ad A 606 **53–54** v. ad ρ 36–37 **55** (– κάτ.) ApS 100.16; (κλ.) Hsch. κ 3015 **56** (ὅν ποτε –)–**57**a sch H 220a^{1} **61** Arn ad Ω 476; (ἀπὸ –)–**62** (καὶ δ.) Ath. 12a **64** EtM 565.39; EtGud 43.18 Stf.; (θέρ.) ApS 87.18; Hsch. θ 343 **67**b ApS 121.30; Hsch. ο 1008

43 αὕτη tt sch Z Ω*: αὐτὴ G F H^{c} Eust.^{γρ} **45** κ' ἔτι H: κέ τι G B N U, κέ τοι M: δ' ἔτι P: ἔτι F **51** ἐν προδόμω U **54** ἠὲ 130 H^{r} N U Tz Eust.: ἠδὲ Ω*, ἡ δὲ P. – cf. ad ρ 37 **55** ἐφῖζεν Bekker: ἐφίζε P: ἔφιζε(ν) Ω* **56** ἥν 511 Ω: ὅν t **58** ὅθ' Ω*: ὅ δ' M, ὁ δ' B **61** ἥ(ι)ρεον 511 Hdn tt Z Ω: αἵρεον Ar **62** δέπα' P: δέπα t Ω* (δέπᾱ Hdn). – cf. ad ο 466 **64** φόως Ω*: φόος G P: φάος τ' EtM, φόως τ(ε μὲν) t* **67** ὀπιπ(τ)εύσεις H N U Eust.: -εύεις tt Ω*

ἢ τάχα καὶ δαλῶι βεβλημένος εἶσθα θύραζε.”
τὴν δ’ ἄρ’ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“δαιμονίη, τί μοι ὧδ’ ἐπέχεις κεκοτηότι θυμῶι;
ἦ ὅτι οὐ λιπόω, κακὰ δὲ χροῒ εἵματα εἷμαι,
πτωχεύω δ’ ἀνὰ δῆμον; ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει.
τοιοῦτοι πτωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔασιν.
καὶ γὰρ ἐγώ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
ὄλβιος ἀφνειόν, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτηι
τοίωι ὁποῖος ἔοι καὶ ὅτεο κεχρημένος ἔλθοι·
ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλά τε πολλά
οἷσί τ’ ἐῢ ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων· ἤθελε γάρ που·
τὼ νῦν μή ποτε καὶ σύ, γύναι, ἀπὸ πᾶσαν ὀλέσσηις
ἀγλαΐην, τῆι νῦν γε μετὰ δμωιῆισι κέκασσαι,
ἤν πώς τοι δέσποινα κοτεσσαμένη χαλεπήνηι,
ἤ’ Ὀδυσεὺς ἔλθηι· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα.
εἰ δ’ ὃ μὲν ὧς ἀπόλωλε καὶ οὐκέτι νόστιμός ἐστιν,
ἀλλ’ ἤδη παῖς τοῖος Ἀπόλλωνός γε ἕκητι,
Τηλέμαχος· τὸν δ’ οὔ τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
λήθει ἀτασθάλλουσ’, ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐστίν.”
ὣς φάτο· τοῦ δ’ ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια,
ἀμφίπολον δ’ ἐνένιπεν ἔπος τ’ ἔφατ’ ἔκ τ’ ὀνόμαζεν·
“πάντως, θαρσαλέη, κύον ἀδδεές, οὔ τί με λήθεις
ἔρδουσα μέγα ἔργον, ὃ σῆι κεφαλῆι ἀναμάξεις.

69 (– εἶ.) Arn ad Φ 424 **73** Cent. Par. 21.42; **73**b v. ad Z 85; adde ApD Adv. 184.19; sch Y 127; sch Pind. Pyth. 4.188a **76** (π. –) Arist. EN 1122a27 **82** ApS 4.8 **86**b [Plut.] Hom. 2.202.3 **91–92** ApS 31.7; Eudoc. 1683–1684 **91**a ApS 127.30; Hsch. π 424 **92** (ἀν.) Hsch. α 4432

72 ὅτι οὐ λιπόω sch Z Hʳ Mʸᵖ Eust., ὅττ’ οὐ λιπόω N U: ὅττι ῥυπόω (ex ψ 115) G, ὅτι ῥυπόω B, ὅτι δὴ ῥυπόω Hᵃ P M, ὅτι τοι ῥυπαρὰ F **73** ἐπείγει tt Ω* (= Z 85): ἱκάνει G Mʸᵖ Bʸᵖ. – cf. ad Θ 103, Ψ 623 **77** (= ρ 421) om. D, del. Knight ὅτεο dedi: ὅτευ fere Ω **79** οἷσί [130] G B N: οἷσίν Ω* ἐῢ N: εὖ sive εὐ Ω*. – cf. ad ρ 423 **81** πᾶσαν Ω*: πάμπαν Hᶜ **82** ἀγλαΐην τῆ(ι) fere Ω (τὴν F Hᶜ U): -ιη τη 130: -ΐαις τῆις t **83** ἤν Ar Mʸᵖ: μή “τὰ εἰκαιότερα”, 512 Ω **84** ἔλθη(ι) F Mʳ B N U: -οι (~ π 101) Ω* **86** ἤδη 512 Ω: ητοι 130 **91** ἀδδεὲς tt G H M N: ἀδεὲς 130 Ω*. – cf. ad Θ 423 λήθεις tt Ω*: λήσεις P

πάντα γὰρ εὖ ἤιδησθ', ἐπεὶ ἐξ ἐμέ' ἔκλυες αὐτῆς,
ὡς τὸν ξεῖνον ἔμελλον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν
ἀμφὶ πόσι εἴρεσθαι, ἐπεὶ πυκινῶς ἀκάχημαι."
ἦ ῥα, καὶ Εὐρυνόμην ταμίην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
"Εὐρυνόμη, φέρε δὴ δίφρον καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
ὄφρα καθεζόμενος εἴπηι ἔπος ἠδ' ἐπακούσηι
ὁ ξεῖνος ἐμέθεν· ἐθέλω δέ μιν ἐξερέεσθαι."
ὣς ἔφαθ'· ἣ δὲ μάλ' ὀτραλέως κατέθηκε φέρουσα
δίφρον ἐΰξεστον, καὶ ἐπ' αὐτῶι κῶας ἔβαλλεν·
ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·
"ξεῖνε, τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·
τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;"
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
"ὦ γύναι, οὐκ ἄν τίς σε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
νεικέοι· ἦ γάρ σεο κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει,
ὥς τέ τε' ἢ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅς τε θεουδής
ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσων
εὐδικίας ἀνέχησι, φέρησι δὲ γαῖα μέλαινα
πυροὺς καὶ κριθάς, βρίθησι δὲ δένδρεα καρπῶι,
τίκτηι δ' ἔμπεδα μῆλα, θάλασσα δὲ παρέχηι ἰχθῦς

97 (φ. –) Epm. κ 147 **107–111** Eudoc. 1315–1319 (**110** etiam 1339) **108**b Philod. De bono rege xlii 9 **109** + **111–114** Them. Or. 15.189a; **109** + **111–113** Pl. Resp. 363b; **109** (ὅς –) + **111–114** Philod. De bono rege iv 1; (ὅς –) + **111**a Plut. Mor. 780f **111** ApS 36.19; (εὐδ.) Hsch. ε 6758; (ἀν.) id. α 5012 **111**b–**112** Philod. De bono rege xxx 27 **113**b Choric. 98.5

93 εἴδησθ' U ἐμέ' Fick post Knight: ἐμεῦ Ω αὐτῆς Ω, sed φωνῆς ss. M quasi staret αὐδῆς (cf. δ 831) **95** πόσι Bekker (-ι Knight): -ει Ω. – cf. ad λ 430, ρ 555 **98** ἐ|πακούση(ι) 130 Ω* (-σαι M B): ὑπ- P **101** αὐτῶ(ι) 130[s] G F N U: -τοῦ (cf. 97) 130 Ω* **105** εἶς Ω **108** σεο Knight: σεῦ P, σευ Ω*: σε t **109** τεο Knight, τε' Fick: τεῦ F, τευ tt Ω* ἢ, cf. ad B 289 **110** om. tt praeter Eudoc. **113** τίκτη(ι) tt* H[c] M[s] N U: -ει Them. Ω* ἔμπεδα Ar tt Ω: ἄσπετα Rhi μῆλα (nov. Did) tt* Ω*: πάντα Ar Them. B U παρέχη(ι) Pl. Ω*, παρρεχηι Philod.: παρέχει t* F H Eust.

ἐξ εὐηγεσίης, ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτοῦ.
τὼ ἐμὲ νῦν τὰ μὲν ἄλλα μετάλλα σῶι ἐνὶ οἴκωι,
μηδ' ἐμὸν ἐξερέεινε γένος καὶ πατρίδα γαῖαν,
μή μοι μᾶλλον θυμὸν ἐνιπλήσηις ὀδυνάων
μνησαμένωι· μάλα δ' εἰμὶ πολύστονος· οὐδέ τί με χρή
οἴκωι ἐν ἀλλοτρίωι γοόωντά τε μυρόμενόν τε
ἧσθαι, ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεί,
μή τίς μοι δμωιῶν νεμεσήσεται, ἠὲ σύ γ' αὐτή,
φῆι δὲ δακρυπλώειν βεβαρηότα με φρένας οἴνωι."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
"ξεῖν', ἤτοι μὲν ἐμὴν ἀρετὴν εἶδός τε δέμας τε
ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι, μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἤιεν Ὀδυσσεύς.
εἰ κεῖνός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
μέζον κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτω.
νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἔπι κρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίωι τε Σάμηι τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθωι,
οἵ τ' αὐτὴν Ἰθάκην εὐδείελον ἀμφινέμονται,
οἵ μ' ἀεκαζομένην μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
τὼ οὔτε ξείνων ἐμπάζομαι οὔθ' ἱκετάων
οὔτέ τι κηρύκων, οἳ δημιοεργοὶ ἔασιν,

114a Philox. fr. 404; (εὐη.) ApS 78.29; Hsch. ε 6822; **114**b ApS 43.10; Hdn ad θ 329; sch ν 45, σ 133; EtM α 1763 **122** [Arist.] Probl. 30.1 953b12; (δακρ.) Hdn ad A 357 **127** ApS 28.30; sch Σ 383c; (ἀμφ.) Hsch. α 4089; (**β.** ἀ.)–**128** (– ἐμόν) Philod. De bono rege xlii 11 **128** Eudoc. 201, 1204 **129** Philox. fr. 451

114 om. P εὐηγεσίης Ar tt Z Ω*, εὐήγ- Callistr (ap. EtG): "κακῶς δὲ οἱ σὺν τῶι ρ γράφοντες, εὐηργεσίης" sch[M]: εὐηργ- H[c] Eust.[γρ]: εὐεργ- G M: εὐαγρ- Toup Emend. in Suid. et Hesych. I 240–241 (ed. Oxon. 1790): εὐηγρ- Nauck αὐτοῦ tt Ω* M[γρ]: -τῶ M N U: -τῆς G **116** μηδ' ἐμὸν (nov. Did) Ω: μηδέ μοι Ar **121** δμωιῶν Ar Hdn N, δμωῶν fere Ω*: δμώων G: δαναῶν U ἠὲ σύ γ' H P U Eust.: ἠὲ σὺ G F N: ἢ σύ περ M B **122** δακρυπλώειν Ω*, δάκρυ πλώειν F U: fort. praestat -πλωεῖν **126** ἦεν H: ἤεν Ω*: ἤϊ' van Leeuwen. – cf. ad σ 253 **128** μεῖζον t Ω **129** ἐπέσ(σ)ευε(ν) t Ω*: ἐπέκλωσεν G F. – cf. ad σ 256 **130–133** (~ α 245–248, π 122–125) ath. Ar, "ἐν δὲ τοῖς πλείστοις οὐδὲ ἐφέροντο" **134** οὔθ' Ω*: οὐδ' F **135** del. Knight

ἀλλ’ Ὀδυσῆ ποθέουσα φίλον κατατήκομαι ἦτορ.
οἳ δὲ γάμον σπεύδουσιν· ἐγὼ δὲ δόλους τολυπεύω.
φᾶρος μέν μοι πρῶτον ἐνέπνευσε φρεσὶ δαίμων,
στησαμένηι μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνειν,
λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ’ αὐτοῖς μετέειπον·
‘κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
μίμνετ’ ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰς ὅ κε φᾶρος
ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώνια νήματ’ ὄληται,
Λαέρτηι ἥρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
μοῖρ’ ὀλοὴ καθέλησι τανηλεγέος θανάτοιο,
μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσηι,
αἴ κεν ἄτερ σπείρου κεῖται πολλὰ κτεατίσσας.’
ὣς ἐφάμην, τοῖσιν δ’ ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ἔνθα καὶ ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκον μέγαν ἱστόν,
νύκτας δ’ ἀλλύεσκον, ἐπὴν δαΐδας παραθείμην.
ὣς τρίετες μὲν ἔληθον ἐγὼ καὶ ἔπειθον Ἀχαιούς·
ἀλλ’ ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὧραι
{μηνῶν φθινόντων, περὶ δ’ ἤματα πόλλ’ ἐτελέσθη},
καὶ τότε δή με διὰ δμωιάς, κύνας οὐκ ἀλεγούσας,
εἷλον ἐπελθόντες καὶ ὁμόκλησαν ἐπέεσσιν.
ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσα καὶ οὐκ ἐθέλουσ’ ὑπ’ ἀνάγκης·
νῦν δ’ οὔτ’ ἐκφυγέειν δύναμαι γάμον οὔτέ τιν’ ἄλλην
μῆτιν ἔθ’ εὑρίσκω. μάλα δ’ ὀτρύνουσι τοκῆες
γήμασθ’, ἀσχαλάαι δὲ πάϊς βίοτον κατεδόντων,
γινώσκων· ἤδη γὰρ ἀνήρ, οἷός τε μάλιστα
οἴκου κήδεσθαι, τῶι τε Ζεὺς ὄλβον ὀπάζηι.

136a sch Δ 384c **138** Procl. in Crat. 44.15, in Remp. ii.280.8, 298.24 **157–159** (γήμ.) Porph. ad δ 1 **158**b–**159** (γήμ.) id. ad α 285

136 Ὀδυσῆ Ar t (cf. ad Δ 384, O 339): Ὀδυσ(σ)ῆα (nov. Did) Ω: an Ὀδυσέα? ποθέουσα Ar t M B: ποθεῦσα w18 Ω*, ποθοῦσα P^{r}. – cf. Chantr. I 34, 62, 224 **137** δόλον G U **138** φρεσὶ Ω* M^{γρ}: μέγα (ex ι 381) t G M B **139** στησαμένη(ι) … ὑφαίνειν Ar F N (-μένην Naber Qu. Hom. 90): -μένη … ὕφαινον (nov. Did) Ω* (cf. β 94) **143** μεταμώλια F M; cf. ad β 98 **144** ὀππότε N **147** κῆται N; cf. ad β 102 **150** ἀνλύεσκον Ar **153** abest ab G^{a} U; cf. ad β 107*a* **155** ὁμόκλησάν τ’ G, -κλήσαντ’ F **158** ἐφευρίσκω t F μάλα t Ω*: ἅμα G **161** ὄλβον H P M B Eust.: κῦδος G F H^{γρ} N Eust.^{γρ}, κῆδος U ὀπάζη(ι) H P: -ζει Ω*: -ζοι Z^{λ} H^{s} M^{c} N

ἀλλ' Ὀδυσῆ ποθέουσα φίλον κατατήκομαι ἦτορ.
οἳ δὲ γάμον σπεύδουσιν· ἐγὼ δὲ δόλους τολυπεύω.
φᾶρος μέν μοι πρῶτον ἐνέπνευσε φρεσὶ δαίμων,
στησαμένηι μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνειν,
λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' αὐτοῖς μετέειπον·
'κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰς ὅ κε φᾶρος
ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώνια νήματ' ὄληται,
Λαέρτηι ἥρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
μοῖρ' ὀλοὴ καθέλησι τανηλεγέος θανάτοιο,
μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσηι,
αἴ κεν ἄτερ σπείρου κεῖται πολλὰ κτεατίσσας.'
ὣς ἐφάμην, τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ἔνθα καὶ ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκον μέγαν ἱστόν,
νύκτας δ' ἀλλύεσκον, ἐπὴν δαΐδας παραθείμην.
ὣς τρίετες μὲν ἔληθον ἐγὼ καὶ ἔπειθον Ἀχαιούς·
ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὧραι
{μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη},
καὶ τότε δή με διὰ δμωιάς, κύνας οὐκ ἀλεγούσας,
εἷλον ἐπελθόντες καὶ ὁμόκλησαν ἐπέεσσιν.
ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσα καὶ οὐκ ἐθέλουσ' ὑπ' ἀνάγκης·
νῦν δ' οὔτ' ἐκφυγέειν δύναμαι γάμον οὔτέ τιν' ἄλλην
μῆτιν ἔθ' εὑρίσκω. μάλα δ' ὀτρύνουσι τοκῆες
γήμασθ', ἀσχαλάαι δὲ πάϊς βίοτον κατεδόντων,
γινώσκων· ἤδη γὰρ ἀνήρ, οἷός τε μάλιστα
οἴκου κήδεσθαι, τῶι τε Ζεὺς ὄλβον ὀπάζηι.

136a sch Δ 384c **138** Procl. in Crat. 44.15, in Remp. ii.280.8, 298.24 **157–159** (γήμ.) Porph. ad δ 1 **158**b–**159** (γήμ.) id. ad α 285

136 Ὀδυσῆ Ar t (cf. ad Δ 384, Ο 339): Ὀδυσ(σ)ῆα (nov. Did) Ω: an Ὀδυσέα? ποθέουσα Ar t M B: ποθεῦσα w18 Ω*, ποθοῦσα P^{r}. – cf. Chantr. I 34, 62, 224 **137** δόλον G U **138** φρεσὶ Ω* M^{γρ}: μέγα (ex ι 381) t G M B **139** στησαμένη(ι) … ὑφαίνειν Ar F N (-μένην Naber Qu. Hom. 90): -μένη … ὕφαινον (nov. Did) Ω* (cf. β 94) **143** μεταμώλια F M; cf. ad β 98 **144** ὀππότε N **147** κῆται N; cf. ad β 102 **150** ἀνλύεσκον Ar **153** abest ab G^{a} U; cf. ad β 107*a* **155** ὁμόκλησάν τ' G, -κλήσαντ' F **158** ἐφευρίσκω t F μάλα t Ω*: ἅμα G **161** ὄλβον H P M B Eust.: κῦδος G F H^{γρ} N Eust.^{γρ}, κῆδος U ὀπάζη(ι) H P: -ζει Ω*: -ζοι Z^{λ} H^{s} M^{c} N

ἀλλὰ καὶ ὧς μοι εἰπὲ τεὸν γένος, ὁππόθεν ἐσσί·
οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι παλαιφάτου οὐδ’ ἀπὸ πέτρης.”
τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
οὐκέτ’ ἀπολλήξεις τὸν ἐμὸν γόνον ἐξερέουσα;
ἀλλ’ ἔκ τοι ἐρέω· ἦ μέν μ’ ἀχέεσσί γε δώσεις
πλείοσιν ἤ’ ἔχομαι· ἣ γὰρ δίκη, ὁππότε πάτρης
ἧς ἀπέησιν ἀνὴρ τόσσον χρόνον ὅσσον ἐγὼ νῦν,
πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε’ ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων.
ἀλλὰ καὶ ὧς ἐρέω ὅ μ’ ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς.
Κρήτη τις γαῖ’ ἐστὶ μέσωι ἐνὶ οἴνοπι πόντωι,
καλὴ καὶ πίειρα, περίρρυτος· ἐν δ’ ἄνθρωποι
πολλοί, ἀπειρέσιοι, καὶ ἐνενήκοντα πόληες.
ἄλλη δ’ ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη· ἐν μὲν Ἀχαιοί,
ἐν δ’ Ἐτεόκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες
Δωριέες τε τριχάϊκες δῖοί τε Πελασγοί.
τῇσι δ’ ἔνι Κνωσὸς μεγάλη πόλις, ἔνθά τε Μίνως

163 ApS 38.32; Clem. Protr. 38.1, Str. 2.124.3; Sext. Math. 11.161; Eudoc. 1100; sch Pl. Remp. 544d; (– παλ.) ApS 127.2; cf. Hsch. ο 1558; EtM 647.18; **163**a sch α 173a; (ἀπὸ δρ. οὐδ’ –) Pl. Apol. 34d, cf. Remp. 544d; (παλ.) Hsch. π 140 **166** ApS 55.18 **172–174**a Porph. Il. 189.17 Schr. **172–173** (– περ.) Demetr. Eloc. 113 **172**a Arn ad γ 287; Iul. Or. 8.251a; **172**b Aristid. Or. 27.8 **173** (ἐν –)–**174** Porph. Il. 48.27 Schr.; **173** (ἐν –)–**174**a sch N 452b **174** Porph. Il. 148.27 Schr.; **174**b [Pl.] Min. 319b **175–177** Strab. 5.2.4, 10.4.6 **176–177** sch DThr 463.14 **176** sch Theoc. 7.12a; (Ἐτ.) ApS 78.12; Hsch. ε 6545 **177** ApS 155.4; St. Byz. δ 149 (ii.108 B.); **177**a Porph. Hom. 14.17 Sod.; (τρ.) Hsch. τ 1460; sch Χ 132c **178–179** [Pl.] Min. 319b; Nicol. FGrH 90 F 103aa; Paus. 3.2.4; Philop. De aetern. mundi 18.8; EtM 343.30, cf. 24; (ἔνθα –)–**179** Strab. 10.4.8 (Ephor. FGrH 70 F 147); ApS 68.12

163 παλαιφάτου tt* sch Ω: -φάγου Apio^{uv} (ApS 127.1) Hsch. quidam ap. sch/Eust.: -φύτου quidam ap. Hsch.^{o} **163a** ἀλλ’ ἀνδρῶν γένος ἐσσί [(cf. δ 63) resp. Pl.$^{Apol.}$(?) Clem.$^{Protr.}$ Sext. **165** (= 262) om. P **167** μέν … δώσεις Z Ω*: κε … δοίης P **168** ἤ Ω*: ἤ γ’ M **171** ita Ω* (cf. η 243, ο 402): ἀλλὰ καὶ ὣς τὸν μῦθον ἐνισπήσω, σὺ δ’ ἄκουσον (cf. ε 98, μ 37) N Eust. (1859.60) **172** μέσω(ι) tt* Ω: μέση Aristid.(?) **174** ἐνενήκοντα (cf. Β 602) t* Z Ω*: ἐνεννή- B^{c}: ἐννενή- M^{c}: ἐννή- Porph. U^{2}: ἐνηνή- Wilamowitz Heimk. 41 n.1 **178** τῇ(ι)σι tt* Z Ω*: τοῖσι Nicol. M B Eust. Κνωσὸς Z G Tz, -σω Philop.^{cod}: -σσὸς tt* Ω*. – cf. Il. praef. xxxii τε tt* Ω: δὲ Strab. Philop. Z

ἐννέωρος βασίλευε, Διὸς μεγάλου ὀαριστής,
πατρὸς ἐμοῖο πατήρ, μεγαθύμου Δευκαλίωνος·
Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα.
ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω
ᾤχεθ' ἅμ' Ἀτρείδῃσιν· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἴθων,
ὁπλότερος γενεῆι, ὃ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων.
ἔνθ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδόμην καὶ ξείνια δῶκα·
καὶ γὰρ τὸν Κρήτηνδε κατήγαγεν ἲς ἀνέμοιο
ἱέμενον Τροίηνδε, παραπλάγξασα Μαλειῶν·
στῆσε δ' ἐν Ἀμνισῶι, ὅθι τε σπέος Εἰλειθυίης,
ἐν λιμέσιν χαλεποῖσι, μόγις δ' ὑπάλυξεν ἀέλλας.
αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα μετάλλα ἄστυδ' ἀνελθών·
ξεῖνον γάρ οἱ ἔφασκε φίλον τ' ἔμεν αἰδοῖόν τε·
τῶι δ' ἤδη δεκάτη ἢ' ἑνδεκάτη πέλεν ἠώς
οἰχομένωι σὺν νηυσὶ κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω.
τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων εὖ ἐξείνισσα
ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων·
καί οἱ τοῖς ἄλλοις ἑτάροις, οἳ ἅμ' αὐτῶι ἕποντο,
δημόθεν ἄλφιτα δῶκα καὶ αἴθοπα οἶνον ἀγείρας
καὶ βοῦς ἱρεύσασθαι, ἵνα πλησαίατο θυμόν.
ἔνθα δυώδεκα μὲν μένον ἤματα δῖοι Ἀχαιοί·
εἴλει γὰρ Βορέης ἄνεμος μέγας, οὐδ' ἐπὶ γαίηι
εἴα ἵστασθαι, χαλεπὸς δέ τις ὦρορε δαίμων·

179 Strab. 16.2.38; Oenom. (p.28 Vall.) ap. Eus. PE 5.19.2; cf. Clem. Str. 2.20.3; sch Eur. Hipp. 98; Steph. CAG xxi(2).297.12; **179**b Plut. Mor. 776e; Porph. Abst. 2.52; (**Δ.** ὀαρ.) Plut. Thes. 16.3; Dio Prus. 4.39; Clem. Protr. 112.2; Excerpta philos. An. Par. iv.396.14; (ὀαρ.) Procl. Theol. Plat. 1.10 **183**b Hdn ad X 51; (**Αἴ.**) cf. Lyc. 432 **188**a ApD Pron. 59.4; cf. Hdn ad A 535, Δ 3; (**Ἀ.**) cf. Choer. Orth. 172.12 **200** (– ἄν.) Porph. Hom. 13.3 Sod. **201** Eudoc. 130

179 ὀαριστής tt* G H U Eust.: -τύς An. Par. H[s] Ω*, -τεύς N **180** ἐμεῖο F; cf. ad Ξ 118 **181** δ' ἐμὲ τίκτε H P U: δ' ἔμ' ἔτικτε N: δέ μ' ἔτικτε Ω* **183** κλυτὸν (cf. ι 364) sch G[a] H P M[c] U Eust.: -ὸς t Z[λ] Ω* **184** γενεὴν P ἄρα Ω*: ἅμα N U. – cf. ad B 707 **188** Ἀμνισῶ(ι) ApD Choer. Z N: -ισσῶ(ι) Ω*: -εισῶι G: -ησῶ(ι) t* F M[s] **189** μόγις F: μόλις Ω*. – cf. ad Φ 417 **191** οἱ Ω*: μιν F **192** πέλεν F H P U: γένετ' G: ἦν M B N **193** σὺν Ω*: ἐν P **197** ἀγείρας F N Eust.: ἀείρας Ω* **198** ἱρεύσασθαι F (-σται) H[a] N: ἱερ- Z Ω* **200** γαίης G N

τῆι τρεισκαιδεκάτηι δ’ ἄνεμος πέσε, τοὶ δ’ ἀνάγοντο.”
    ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
τῆς δ’ ἄρ’ ἀκουούσης ῥέε δάκρυα, τήκετο δὲ χρώς.
ὡς δὲ χιὼν κατατήκετ’ ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν
ἥν τ’ Εὖρος κατέτηξεν, ἐπὴν Ζέφυρος καταχεύηι,
τηκομένης δ’ ἄρα τῆς ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
ὣς τῆς τήκετο καλὰ παρήϊα δάκρυ χεούσης,
κλαιούσης ἑὸν ἄνδρα παρήμενον. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
θυμῶι μὲν γοόωσαν ἑὴν ἐλέαιρε γυναῖκα,
ὀφθαλμοὶ δ’ ὡς εἰ κέρα’ ἕστασαν ἠὲ σίδηρος
ἀτρέμας ἐν βλεφάροισι· δόλωι δ’ ὅ γε δάκρυα κεῦθεν.
ἣ δ’ ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
ἐξαῦτίς μιν ἔπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
    “νῦν μὲν δή σεο, ξεῖνε, ὀΐω πειρήσεσθαι,
εἰ ἐτεὸν δὴ κεῖθι σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν
ξείνισας ἐν μεγάροισιν ἐμὸν πόσιν, ὡς ἀγορεύεις.
εἰπέ μοι, ὁπποῖ’ ἄσσα περὶ χροῒ εἵματα ἕστο,
αὐτός θ’ οἷος ἔην, καὶ ἑταίρους, οἵ οἱ ἕποντο.”
    τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ὦ γύναι, ἀργαλέον τόσσον χρόνον ἀμφὶς ἐόντα
εἰπέμεν· ἤδη γάρ οἱ ἐεικοστὸν ἔτος ἐστίν,

202 (τρ.) Hdn ad O 678 **203** Strab. 1.2.9; D.H. Lys. 18; Arn ad χ 31; Plut. Mor. 347e; EtM 476.39; (– ἐτ.) Arn ad Π 41; (– λ.) Porph. ad γ 20; Suda ι 642; **203**a Hdn ad Δ 235; (ἴσκε) ApS 92.35; Hsch. ι 932, cf. 941 **205–208** Hermog. Meth. 416.14 R.; Eudoc. 2179–2182 **205** Cocondr. 241.21; **205**a, **206**a, **207**a, **208** Porph. Hom. 125.24 Sod. **208–212** Plut. Mor. 442d **208** (– π.) ApS 152.9; Epm. π 125 **209** (ἑὸν ἄ. π.) sch Soph. El. 1137 **210–212**a Plut. Mor. 506a **211** [Plut.] Hom. 2.135.6; Cent. Par. 21.35; (– ἕστ.) sch Eur. Med. 922 **218** ApS 45.10

202 τρεισκαιδεκάτη M: τρισκ- t Ω* τρ. καὶ δ. divisim quidam ante Hdn (t), et sic P **205** ἐν tt* Ω: ἐπ’ Eudoc. ὄρεσ(σ)ι(ν) tt Ω*: -εσφιν F **211** κέρα sive κέρα’, cf. ad Δ 109 **213** τάρπη Z; cf. ad 251, φ 57 **215** σεο Knight: σευ 99 Ω*: σε G P ξεῖνέ γ’ Ω: γ’ del. Ahrens πειρήσεσθαι Z Ω*: -ηθῆναι P **216** ει δ]η κειθι πλεοντα [99 **218** ita Z Ω, ειπε [242: ειπ] αγε μοι ποι ασσα [99 **220** τη]ν δ απαμειβετ επειτ[α 99 **221** τόσσον 99 Ω*: τι τόσον B **222** εἰπέμεν 130 Ω: ειπ]ειν 99. – cf. ad H 387, ω 262 οἱ Ω* H^γρ: μοι H P: τοι G: τοδ 99 (cf. ω 309, Ω 765)

ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης·
αὐτάρ τοι ἐρέω ὥς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ.
χλαῖναν πορφυρέην οὔλην ἔχε δῖος Ὀδυσσεύς,
διπλῆν· ἐν δ’ ἄρα οἱ περόνη χρυσοῖο τέτυκτο
αὐλοῖσιν διδύμοισι· πάροιθε δὲ δαίδαλον ἦεν·
ἐν προτέροισι πόδεσσι κύων ἔχε ποικίλον ἐλλόν
ἀσπαίροντα λάων· τὸ δὲ θαυμάζεσκον ἅπαντες,
ὡς οἳ χρύσεοι ἐόντες ὃ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάγχων,
αὐτὰρ ὃ ἐκφυγέειν μεμαὼς ἤσπαιρε πόδεσσιν.
τὸν δὲ χιτῶν’ ἐνόησα περὶ χροῒ σιγαλόεντα
οἷόν τε κρομύοιο λοπὸν καταϊσχαλέοιο·
τὼς μὲν ἔην μαλακός, λαμπρὸς δ’ ἦν ἠέλιος ὥς.
ἦ μὲν πολλαί γ’ αὐτὸν ἐθηήσαντο γυναῖκες.
{ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ’ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·}
οὐκ οἶδ’ ἢ τάδε ἕστο περὶ χροῒ οἴκοθ’ Ὀδυσσεύς,
ἦ τις ἑταίρων δῶκε θοῆς ἐπὶ νηὸς ἰόντι,
ἤ τίς που καὶ ξεῖνος, ἐπεὶ πολλοῖσιν Ὀδυσσεύς
ἔσκε φίλος· παῦροι γὰρ Ἀχαιῶν ἦσαν ὁμοῖοι.
καί οἱ ἐγὼ χάλκειον ἄορ καὶ δίπλακα δῶκα
καλὴν πορφυρέην καὶ τερμιόεντα χιτῶνα,
αἰδοίως δ’ ἀπέπεμπον ἐϋσσέλμου ἐπὶ νηός.
καὶ μέν οἱ κῆρυξ ὀλίγον προγενέστερος αὐτοῦ

225a id. 124.3 **227** EtM α 2080; **227**a ApS 47.17; Synag. δ 244; Phot. Lex. δ 514; Suda δ 878; EtG α 1405; **227**b ApS 127.34; sch Σ 400c **228–229**a sch β 10c **228** (– ἔχε) sch Aesch. Cho. 232; **228**b ApS 66.33; EtM 332.1 **229**a Porph. ad N 443/571, Σ 572; Epm. α 219; EtG α 397/EtM α 763 et 563.53; (λ.) ApS 107.15; Hsch. λ 472 **230** (λ. –) Orio 21.17 (Philox. fr. 428) **233** Gal. iii.787 K.; (– λ.) resp. Theopomp. com. fr. 34 K.–A.; Hdn ad E 638 (Philox. fr. 408); EtM 569.51 **234** Eudoc. 281; **234**a Epm. ε 156; **234**b [Plut.] Hom. 2.105.1 **242** (τ.) ApS 151.8; Hsch. τ 538 **244** Eudoc. 367

223 ἐξ ο͜ὗ 99 G[s] F H P M[γρ]: μέσφ’ ὅτε 130 242 Ω*. – cf. ad ω 310 **224** τοι 99 Ω*: ἐγὼν F **226** ἐν δ’ ἄρα 99 G: αὐτάρ 130 Ω* οἱ 99 Ω* H[γρ], οἷ M: τοι (~ 224) 130 H P **227** δαίδαλον tt* Ω: -λα EtM F[2] **229** λάων Ar Crates 130 tt* Z Ω: λαβών Porph. **230** ἐόντες N: ὄντες 130 Ω* (fort. recte, cf. η 94, τ 489) **233** λοιπὸν 130 tt* Ω: λέπος (= gl. in sch) Gal. καταϊσχαλέοιο Ω* (in H subest hyphen; κατίσχνου P[gl]): κάτα ἰσχ- Gal. B, κατὰ ἰσχ- N Eust. **236** seclusi: habent 28 130 Ω **237** ἢ Bekker: εἰ 130 Ω τάδ’ ἔεστο M, τάδ’ ἔεστο N **243** ἀπόπεμπον F **244** καὶ μήν t

εἵπετο· καὶ τόν τοι μυθήσομαι, οἷος ἔην περ.
γυρὸς ἐν ὤμοισιν, μελανόχροος, οὐλοκάρηνος·
Εὐρυβάτης δ’ ὄνομ’ ἔσκε· τίεν δέ μιν ἔξοχον ἄλλων
ὧν ἑτάρων Ὀδυσεύς, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ᾔιδει.”
   ὣς φάτο· τῆι δ’ ἔτι μᾶλλον ὑφ’ ἵμερον ὦρσε γόοιο
σήματ’ ἀναγνούσηι τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ’ Ὀδυσσεύς.
ἣ δ’ ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
καὶ τότε μιν μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
   “νῦν μὲν δή μοι, ξεῖνε, πάρος περ ἐὼν ἐλεεινός,
ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι φίλος τ’ ἔσηι αἰδοῖός τε·
αὐτὴ γὰρ τάδε εἵματ’ ἐγὼ πόρον, οἷ’ ἀγορεύεις,
πτύξασ’ ἐκ θαλάμου, περόνην δ’ ἐπέθηκα φαεινήν
κείνωι ἄγαλμ’ ἔμεναι. τὸν δ’ οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
οἴκαδε νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
τῶ ῥα κακῆι αἴσηι κοίλης ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεύς
ὤιχετ’ ἐποψόμενος Κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστήν.”
   τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
μηκέτι νῦν χρόα καλὸν ἐναίρεο, μηδέ τι θυμόν
τῆκε πόσιν γοόωσα. νεμεσσῶμαί γε μὲν οὐδέν·
καὶ γάρ τίς τ’ ἀλλοῖον ὀδύρεται ἄνδρ’ ὀλέσασα
κουρίδιον, τῶι τέκνα τέκηι φιλότητι μιγεῖσα,
ἢ’ Ὀδυσῆ’, ὅν φασι θεοῖς ἐναλίγκιον εἶναι.
ἀλλὰ γόου μὲν παῦσαι, ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον·
νημερτέως γάρ τοι μυθήσομαι οὐδ’ ἐπικεύσω,

246 Gal. viii.774 K.; Max. Tyr. 11.3; [Hdn] Fig. 66; Apthon. Prog. ii.46.20 Sp.; Theo Prog. 118.11; Polyb. Fig. 108.12; ‘Trypho i’ Trop. 201.31; Cocondr. 241.9; Suda γ 509, ο 909; **246**a EtM 243.56; (γ.) Hsch. γ 1027; (μελ.) sch N 191e **250**a ApS 35.30; (ἀν.) Hsch. α 4237 **263** Eudoc. 2200 **268**b ApD Synt. 218.10 **269** Eudoc. 46, 237, 413

246 ἐν tt* Z Ω: ἔην Gal. [Hdn] Apth. ὤμοισι(ν) tt* Z Ω: -οιϊν Max. μελανόχροος tt* Ω (-χρονος H): μελάγχρ- Gal. Max. Apth. **248** ᾔ(ι)δει G$^{c?}$ M B: ᾔ(ι)δη Ω* **250** σήματ’ (= ψ 206) Ω: εἵματ’ t **251** τάρπη U; cf. ad 213, φ 57 **252** ἀμειβομένη t Ω* M^{s}, αμ]ειβομενος 130: ἐπειγομένη M **254** τ’ 130 Ω*: om. F P U **255** αὐτὴ Ω* (-τῆ P): αὕτη M: αὐτίκα H^{γρ} **256** δ’ 130 Ω*: τ’ H^{a}? Eust.: om. F **260** ὀνομαστήν t fere Ω*: -τόν H Eust.^{γρ}. – cf. ad 597 **263** μηδ’ ἔτι M N **268** μῦθον t Ω*: μύθων F M B: -ωι P. – cf. ad ρ 153 **269** νημερτέως t* Ω: -τὲς Eudoc.$^{46.237}$

ὡς ἤδη Ὀδυσῆος ἐγὼ περὶ νόστου ἄκουσα
ἀγχοῦ, Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμωι,
ζωοῦ· αὐτὰρ ἄγει κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά
αἰτίζων ἀνὰ δῆμον. ἀτὰρ ἐρίηρας ἑταίρους
ὤλεσε καὶ νῆα γλαφυρὴν ἐνὶ οἴνοπι πόντωι,
Θρινακίης ἀπὸ νήσου ἰών· ὀδύσαντο γὰρ αὐτῶι
Ζεύς τε καὶ Ἠέλιος· τοῦ γὰρ βόας ἔκταν ἑταῖροι.
οἳ μὲν πάντες ὄλοντο πολυκλύστωι ἐνὶ πόντωι·
τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ἐπὶ τρόπιος νεὸς ἔκβαλε κῦμ᾽ ἐπὶ χέρσου,
Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάασιν,
οἳ δή μιν περὶ κῆρι θεὸν ὣς τιμήσαντο
καί οἱ πολλὰ δόσαν, πέμπειν τέ μιν ἤθελον αὐτοί
οἴκαδ᾽ ἀπήμαντον. καί κεν πάλαι ἐνθάδ᾽ Ὀδυσσεύς
ἤην· ἀλλ᾽ ἄρα οἱ τό γε κέρδιον εἴσατο θυμῶι,
χρήματ᾽ ἀγυρτάζειν πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι·
ὣς περὶ κέρδεα πολλὰ καταθνητῶν ἀνθρώπων
οἶδ᾽ Ὀδυσεύς, οὐδ᾽ ἄν τις ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος.
ὥς μοι Θεσπρωτῶν βασιλεὺς μυθήσατο Φείδων·
ὤμνυε δὲ πρὸς ἔμ᾽ αὐτόν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκωι,
νῆα κατειρύσθαι καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν ἑταίρους,
οἳ δή μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
{ἀλλ᾽ ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηῦς
ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.}
καί μοι κτήματ᾽ ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ᾽ Ὀδυσσεύς·
καί νύ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ᾽ ἔτι βόσκοι·
τόσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἄνακτος.
τὸν δ᾽ ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα θεοῖο

270–271 Porph. ad ζ 204 **282**b–**283** (ἤην) EtM 431.31 **284** (ἀγ.) Hsch. α 865 **287** Porph. ad ζ 204 **288**a ApD Pron. 45.31 **296–299** cf. ad ξ 327–330

271 ἐν Ω*: ενι 130: συν P **272** αὐτὰρ – ἐσθλά 28 130 Ω*: πολλὰ δ᾽ ἄγει κειμήλια ὅνδε δόμονδε (= ρ 527) H[γρ] N U **278** νεὸς H B N U: νηὸς Ω* ἔκβαλε M N U: ἔμβαλε Ω*: βάλε G **288** ἐπισπένδων H[γρ]; cf. ad ξ 331 **290–292** (= ξ 333–335) om. U, **291–292** om. G N[a]; cf. Blass 190–191 **290** πέμψουσι (= ξ 333) Ω* G[s]: πέμπ- G N **293** κτήματ᾽ ἔδειξεν (= ξ 323) Ω*: -ατα δεῖξεν G **295** τόσσα H[c] N, τόσά U: ὅσσα Ω*. – cf. ad ξ 326

ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσηι,
ὅππως νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
ἤδη δὴν ἀπεών, ἤ' ἀμφαδὸν ἠὲ κρυφηδόν.
ὣς ὃ μὲν οὕτως ἐστὶ σόος, καὶ ἐλεύσεται ἤδη
ἄγχι μάλ', οὐδ' ἔτι τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
δηρὸν ἀπεσσεῖται· ἔμπης δέ τοι ὅρκια δώσω.
ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
ἱστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω·
ἦ μέν τοι τάδε πάντα τελείεται ὡς ἀγορεύω.
τοῦδ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
τοῦ μὲν φθίνοντος μηνός, τοῦ δ' ἱσταμένοιο."
τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
"αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
τώ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
ἐξ ἐμέ', ὡς ἄν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.
ἀλλά μοι ὧδ' ἀνὰ θυμὸν ὀΐεται, ὡς ἔσεταί περ·
οὔτ' Ὀδυσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται, οὔτε σὺ πομπῆς
τεύξε', ἐπεὶ οὐ τοῖοι σημάντορές εἰσ' ἐνὶ οἴκωι
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, εἴ ποτ' ἔην γε,
ξείνους αἰδοίους ἀποπεμπέμεν ἠδὲ δέχεσθαι.
ἀλλά μιν, ἀμφίπολοι, ἀπονίψατε, κάτθετε δ' εὐνήν,
δέμνια καὶ χλαίνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
ὥς κ' εὖ θαλπιόων χρυσόθρονον Ἠῶ ἵκηται.
ἠῶθεν δὲ μάλ' ἦρι λοέσσαί τε χρῖσαί τε,
ὥς κ' ἔνδον παρὰ Τηλεμάχωι δείπνοιο μέδηται
ἥμενος ἐν μεγάρωι· τῶι δ' ἄλγιον, ὅς κεν ἐκείνων

300–301 Eudoc. 2206, 2208 **300** (σόος) Hsch. σ 1336; sch Aesch. Sept. 51g **303**a + **305** (– τελ.) Nic ad O 41–42 **304** Porph. Hom. 10.11 Sod.; (– ἀμ.) [Ammon.] Diff. 113; EtM 382.36, 43; EtGud 542.16 Stf.; **304**a sch DThr 494.11 **305** Eudoc. 2209 **307** v. ad ξ 162 **312** Eudoc. 2220 **320** Hdn ad A 17 (sch^{h}), H 199

297 ἐπακούση(ι) Ω* (ὑπ- P): -σαι G^{c} F U. – cf. ad 98, ξ 328 **301** οὐδ' ἔτι t P: οὐδέ τι Ω* **305** τοι tt Ω*: τῆ(ι) Z G H: μοι M: δὴ G^{2} U. – cf. ad ξ 160 **311** ἐμέ' Platt post Knight: ἐμεῦ Ω **312** ἀνὰ θυμὸν t Ω: ἄρα θυμὸς Herwerden Qu. 52 (cf. ι 213, κ 248) **314** τεύξε' Fick: -ξεαι G $H^{γρ}$ M^{x} N U: -ξη(ι) H^{c} P M^{x} Eust.: τεύξαι F B **316** αἰδοίως Stephanus, cf. 243 **317** μιν Ω*: μοι G N **319** κ' εὖ Ω*: κεν G M B, κε P **320** λοέσσαί τε sic Hdn (t) G N

τοῦτον ἀνιάζηι θυμοφθόρος· οὐδέ τι ἔργον
ἐνθάδ’ ἔτι πρήξει, μάλα περ κεχολωμένος αἰνῶς.
πῶς γὰρ ἐμέο σύ, ξεῖνε, δαήσεαι, εἴ τι γυναικῶν
ἀλλάων περίειμι νόον καὶ ἐπίφρονα μῆτιν,
εἴ κεν ἀϋσταλέος, κακὰ εἱμένος ἐν μεγάροισιν
δαινύηι; ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσιν.
ὃς μὲν ἀπηνὴς αὐτὸς ἔηι καὶ ἀπηνέα εἴδηι,
τῶι δὲ καταρῶνται πάντες βροτοὶ ἄλγε’ ὀπίσσω
ζωῶι, ἀτὰρ τεθνεῶτί γ’ ἐφεψιόωνται ἅπαντες·
ὃς δ’ ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔηι καὶ ἀμύμονα εἴδηι,
τοῦ μέν τε κλέος εὐρὺ διὰ ξεῖνοι φορέουσιν
πάντας ἐπ’ ἀνθρώπους, πολλοί τέ μιν ἐσθλὸν ἔειπον.”
τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
ἤτοι ἐμοὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα
ἤχθεθ’, ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νιφόεντα
νοσφισάμην ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο·
κείω δ’ ὡς τὸ πάρος περ ἀΰπνους νύκτας ἴαυον·
πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀεικελίωι ἐνὶ κοίτηι
ἄεσα καί τ’ ἀνέμεινα ἐΰθρονον Ἠῶ δῖαν.
οὐδέ τί μοι ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπιήρανα θυμῶι
γίνεται· οὐδὲ γυνὴ ποδὸς ἅψεται ἡμετέροιο
τάων αἵ τοι δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασιν,

327 (ἀϋστ.) ApS 47.33; Hsch. α 8349 **329–334** Dio Prus. 1.47; Eudoc. 503, 505–506, 500–502 (**332** etiam 160) **331** (ἐφ.) ApS 80.2; Hsch. ε 7427 **333**a sch N 453 **340**b–**342** (ἄ.) Hdn (ii.367.4) ap. sch Opp. H. 2.111 et EtM 464.35 **341–344** Cent. Par. 23.37–38, 35–36 **343** Ar ap. ApS 73.12; EtM 436.30; (– ποδῶν) ApD Adv. 140.25; (π. π.) EtM 302.11; sch I 470; sch Eur. Ph. 370; sch DThr 440.35 **345** (αἵ –) sch σ 76

323–324 οὐδέ τοι … ἐνθάδε τι Eust.[γρ] **323** ἔργωι G **325** ἐμέο dedi: ἐμεῦ fere Ω*: ἔμε (om. σὺ) F **326** ἐπίφρονα Ω*: ἐχέφρ- G H[γρ] M[γρ] N Eust. μῆτιν Ω*: βουλήν (ex π 242) P U **327** εἴ Ω* H[s]: αἴ H P **328** δαινύε· G, δαινύε’ Fick **329** εἴδη P (qui 331–333 om.): εἰδῆ(ι) tt Ω* (et **332** item) **331** γ’ t* Ω: om. Eudoc. **333** τε t* Ω*: τοι Dio G: τὸ U **340** πάρος περ Ω*: πάροιθεν P **341** κοίτη(ι) tt Ω*: οἴκωι F: κοίτωι van Leeuwen, cf. ad ξ 455 **343** οὐδέ τι 28 tt* Ω (οὐδ’ ἔτι Voss Randgl. 69): οὐ μέν EtM ἐπιήρανα 514 tt* Ω*: ἐπίηρ’ ἀνὰ Ar[uv] (t) F H B[a] U, improbat Eust.: ἐπὶ ἤραρα P θυμῶ(ι) tt Ω*: -ὸν F P[a]

εἰ μή τις γρηῦς ἐστι παλαιή, κέδν' εἰδυῖα,
ἥ τις δὴ τέτληκε τόσα φρεσὶν ὅσσα τ' ἐγώ περ·
τῇιδε δ' ἂν οὐ φθονέοιμι ποδῶν ἅψασθαι ἐμεῖο."
τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
"ξεῖνε φίλ'· οὐ γάρ πώ τις ἀνὴρ πεπνυμένος ὧδε
ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα,
ὡς σὺ μάλ' εὐφραδέως πεπνυμένα πάντ' ἀγορεύεις·
ἔστι δέ μοι γρηῢς πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχουσα,
ἣ κεῖνον δύστηνον ἔῢ τρέφεν ἠδ' ἀτίταλλεν
δεξαμένη χείρεσσ', ὅτε μιν πρῶτον τέκε μήτηρ·
ἥ σε πόδας νίψει, ὀλιγηπελέουσά περ ἔμπης.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἀνστᾶσα, περίφρων Εὐρύκλεια,
νίψον σοῖο ἄνακτος ὁμήλικα· καί που Ὀδυσσεύς
ἤδη τοιόσδ' ἐστὶ πόδας τοιόσδέ τε χεῖρας·
αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν."
ὣς ἄρ' ἔφη· γρηῢς δὲ κατέσχετο χερσὶ πρόσωπα,
δάκρυα δ' ἔκβαλε θερμά, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
"ὤι μοι ἐγὼ σέο, τέκνον, ἀμήχανος· ἦ σε περὶ Ζεύς
ἀνθρώπων ἤχθηρε θεουδέα θυμὸν ἔχοντα.
οὐ γάρ πώ τις τόσσα βροτῶν Διὶ τερπικεραύνωι
πίονα μηρί' ἔκη' οὐδ' ἐξαίτους ἑκατόμβας,
ὅσσα σὺ τῶι ἐδίδους ἀρώμενος, εἷος ἵκοιο
γῆράς τε λιπαρὸν θρέψαιό τε φαίδιμον υἱόν·
νῦν δέ τοι οἴωι πάμπαν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
οὕτω που καὶ κείνωι ἐφεψιόωντο γυναῖκες

346–348 Cent. Par. 23.39–41 **348**a ApD Pron. 57.29 **350–352** Cent. Par. 23.29–31 **353** (γρ. –) id. 23.1 **356** id. 23.33 **360** Hes. Op. 93 (interp.); Plut. Mor. 24f; Eudoc. 1194; sch Pind. Ol. 8.93a, Nem. 9.104c; sch Aesch. Cho. 282a; sch Ar. Ran. 18 (~ Suda π 1733); sch Theoc. 12.2c; Suda αι 393 **361** Arist. Rh. 1417b5 **362** Eudoc. 647, 1003 **369** Epm. τ 66; **369**a ApD Pron. 81.30

346–348 ath. Ar **347** δὴ Ar t G H^{s} N U Eust.: om. Ω* (τέτληκεν F M^{c}, τόσσα F H P M^{c} B^{c}) **348** τῇ(ι)δε δ' ἂν οὐ fere tt Ω* (τῆσδε ApD, τήνδε D Eust.): τῇ δ' οὐκ ἂν F: τῇ δὲ οὐδ' ἂν U **349** τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα P^{c} **351** φιλίων τ' N U, φίλον τ' G **358** σοῖο Z Ω*: σεῖο G F Eust.: δ'οῖο M (δ ex τ vel contrarium): evanuit N **361** κατέσχετο t Ω: κατέσχεθε Z χερσὶ t Ω*: καλὰ P **364** ἤχθαιρε P M U **367** εἷος Hermann Metr. 59: ἕως Ω*, εἵως M^{c}: ὡς ἂν U **369** ἀπώλετο (ex ρ 253) t **370** καὶ κείνω(ι) H^{a} N U: κἀκ- Ω*: ἐκ- P

ξείνων τηλεδαπῶν, ὅτε τεο κλυτὰ δώμαθ’ ἵκοιτο,
ὡς σέθεν αἱ κύνες αἵδε καθεψιόωνται ἅπασαι,
τάων νῦν λώβην τε καὶ αἴσχεα πόλλ’ ἀλεείνων
οὐκ ἐάαις νίζειν· ἐμὲ δ’ οὐκ ἀέκουσαν ἄνωγεν
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
τώ σε πόδας νίψω, ἅμα τ’ αὐτῆς Πηνελοπείης
καὶ σέθεν εἵνεκ’, ἐπεί μοι ὀρώρεται ἔνδοθι θυμός
κήδεσιν. ἀλλ’ ἄγε νῦν ξυνίει ἔπος, ὅττί κεν εἴπω·
πολλοὶ δὴ ξεῖνοι ταλαπείριοι ἐνθάδ’ ἵκοντο,
ἀλλ’ οὔ πώ τινά φημι ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι
ὡς σὺ δέμας φωνήν τε πόδας τ’ Ὀδυσῆϊ ἔοικας.”
τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ὦ γρηῦ, οὕτω φασίν, ὅσοι ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
ἡμέας ἀμφοτέρους, μάλα εἰκέλω ἀλλήλοιϊν
ἔμμεναι, ὡς σύ περ αὐτὴ ἐπιφρονέουσ’ ἀγορεύεις.”
ὣς ἄρ’ ἔφη· γρηῢς δὲ λέβηθ’ ἕλε παμφανόωντα·
τῶι πόδας ἐξαπένιζεν, ὕδωρ δ’ ἐνεχεύατο πολλόν
ψυχρόν, ἔπειτα δὲ θερμὸν ἐπήφυσεν. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
ἷζεν ἐπ’ ἐσχαρόφιν, ποτὶ δὲ σκότον ἐτράπετ’ αἶψα·
αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν ὀΐσατο, μή ἑ λαβοῦσα
οὐλὴν ἀμφράσσαιτο καὶ ἀμφαδὰ ἔργα γένοιτο.
νίζε δ’ ἄρ’ ἄσσον ἰοῦσα ἄναχθ’ ἑόν· αὐτίκα δ’ ἔγνω
οὐλήν, τήν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῶι ὀδόντι
Παρνησσόνδ’ ἐλθόντα μετ’ Αὐτόλυκόν τε καὶ υἷας,
μητρὸς ἑῆς πάτερ’ ἐσθλόν, ὃς ἀνθρώπους ἐκέκαστο

379 Eudoc. 744, 1179 **384** ead. 164 **386** (γρ. –)–**387**a Poll. 10.77; EtM 559.8; (γρ. –) ApS 107.34 **387** Eudoc. 1448 **391** ead. 2309 **393** [Ammon.] Diff. 364, 525; (– ἤλ.) Anon. π. ἀκυρολ. 12 **394–397** (Ἑ.) Polyaen. 1 prooem. 6 **395**b–**396**a Pl. Resp. 334b; (ἐκ. –)–**396**a sch Δ 339a; sch Soph. Ai. 190 (Suda σ 490)

371 τεο dedi: τευ Ω*, τεῦ P **372** καθεψιόωντο (ex 370) G H P B **374** ἀνώγει F M B **377** ὀρώρεται cf. 524: ὀρίνεται debuit, quod nol. Herwerden Qu. 52 **384** ἀλλήλοιϊν t Z Ω*: -οισιν P (= M[gl]) **387** τῶ(ι) tt Ω*: τοῦ U ἐξαπένιζεν tt* Z Ω: -νιπτεν Poll.: εἰναπ- Schwartz, cf. Hdt. 2.172.4 ἐνεχεύατο t Ω*: ἐνχεύατο G U, ἐνχέατο F πολλόν πολλόν t Ω*: πουλύ F Eust., πολύ M B **389** ἷζεν Eust.: ἵζεν G H N U, ἴζεν P: ἕζεν F: ἵζαν’ M B ἐπ’ Ω*: ἀπ’ G U Eust. **394** Παρνησσόνδ’ (sive -ὸνδ’) 515 G H (-ὸν|||) M B: Παρνησόνδ’ Ω*. – cf. adn. meam ad Hes. Th. 499

κλεπτοσύνηι θ' ὅρκωι τε· θεὸς δέ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν
Ἑρμείας· τῶι γὰρ κεχαρισμένα μηρία καῖεν
ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων· ὃ δέ οἱ πρόφρων ἅμ' ὀπήδει.
Αὐτόλυκος δ' ἐλθὼν Ἰθάκης ἐς πίονα δῆμον
παῖδα νέον γεγαῶτα κιχήσατο θυγατέρος ἧς·
τόν ῥά οἱ Εὐρύκλεια φίλοις ἐπὶ γούνασι θῆκεν
παυομένωι δόρποιο, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
"Αὐτόλυκ', αὐτὸς νῦν ὄνομ' εὕρεο ὅττί κε θεῖαι
παιδὸς παιδὶ φίλωι· πολυάρητος δέ τοί ἐστιν."
τὴν δ' αὖτ' Αὐτόλυκος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
"γαμβρὸς ἐμὸς θύγατέρ τε, τίθεσθ' ὄνομ' ὅττί κεν εἴπω·
πολλοῖσιν γὰρ ἐγώ γε ὀδυσσάμενος τόδ' ἱκάνω
ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξὶν ἀνὰ χθόνα πουλυβότειραν·
τῶι δ' Ὀδυσεὺς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον. αὐτὰρ ἐγώ γε,
ὁππότ' ἂν ἡβήσας μητρώϊον ἐς μέγα δῶμα
ἔλθηι Παρνησσόνδ', ὅθι πού μοι κτήματ' ἔασιν,
τῶν οἱ ἐγὼ δώσω, καί μιν χαίροντ' ἀποπέμψω."
τῶν ἕνεκ' ἦλθ' Ὀδυσεύς, ἵνα οἱ πόροι ἀγλαὰ δῶρα.
τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
χερσίν τ' ἠσπάζοντο ἔπεσσί τε μειλιχίοισιν·
μήτηρ δ' Ἀμφιθέη μητρὸς περιφῦσ' Ὀδυσῆϊ
κύσσ' ἄρα μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά.

396–398a cf. Philod. De piet. 8075–8085 Obb. **396**a Iul. Misop. 349a; Procl. in Alc. I 216.2; sch E 51 **400–402**a Ath. 460a (interp.) **406–407** + **409** (– ἐπ.) sch DThr 547.15, cf. 236.30 **406**a ApD Synt. 313.5, Pron. 22.20; (γ. ἑ.) sch DThr 425.13 app. **407–408** Eudoc. 1010–1011 (**408** etiam 230, 1365) **407** ApD Adv. 179.9; sch α 103e **409** (– ἐπ.) sch DThr 383.32, 390.33, 555.11

397 καῖεν F H P B: κῆεν M: ἔκηε(ν) Ω* **401** ρα ποτ' 515 Εὐρύκλεια Ω (cf. 355): Ἀντίκλεια H[γρ] φίλοις t Ω: φερọụ[σ(α) 128 **402** παυομένω(ι) 515 Ω*: παυσο- F **403** θεῖαι G N[a] U: θείης F H[γρ] M B Eust.: θεῖο H P N[c] **406** θύγατέρ fere t Ω*: θυγάτηρ F B **407** ἔγωγε 128 t* H P B: ἐγὼ δὴ sch-α G N U: ἐγὼ F M τόδ' Ω*: τόθ' H P M[a]: αὐτόθ' F: κα̣[. .]δι̣ωκα 128 **408** πο(υ)λυβότειραν 128 t* F H[γρ] M B: βωτιάνειραν N Eust., βοτι- Eudoc.[1011] Ω* **409** ἔγωγε Ω*: ἔπειτα G **411** Παρνησσόνδ' Ω*: -νησόνδ' F H P[a] U, -νησόν θ' N πού μοι κτήματ' ἔασι Ω (ποῦ F M N U; πέρ Kayser): μοι κειμ]ηλια κειται 128 **412a** [αυταρ επει ρ ηβης ερικυδεος] ι̣κετο μετρον add. 128; sequentia perierunt **416** Ὀδυσῆα G, Ὀδυσσῆα F

Αὐτόλυκος δ' υἱοῖσιν ἐκέκλετο κυδαλίμοισιν
δεῖπνον ἐφοπλίσσαι· τοὶ δ' ὀτρύναντος ἄκουσαν,
αὐτίκα δ' εἰσάγαγον βοῦν ἄρσενα πενταέτηρον·
τὸν δέρον ἀμφί θ' ἕπον, καί μιν διέχευαν ἅπαντα
μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν
ὤπτησάν τε περιφραδέως δάσσαντό τε μοίρας.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης·
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
δὴ τότε κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
βάν ῥ' ἴμεν ἐς θήρην, ἠμὲν κύνες ἠδὲ καὶ αὐτοί
υἱέες Αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεύς
ἤϊεν· αἰπὺ δ' ὄρος προσέβαν καταειμένον ὕληι
Παρνησσοῦ, τάχα δ' ἵκανον πτύχας ἠνεμοέσσας.
ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας
ἐξ ἀκαλαρρείταο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο,
οἳ δ' ἐς βῆσσαν ἵκανον ἐπακτῆρες· πρὸ δ' ἄρ' αὐτῶν
ἴχνι' ἐρευνῶντες κύνες ἤϊσαν, αὐτὰρ ὄπισθεν
υἱέες Αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεύς
ἤϊεν ἄγχι κυνῶν, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
ἔνθα δ' ἄρ' ἐν λόχμηι πυκινῆι κατέκειτο μέγας σῦς·
τὴν μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διάει μένος ὑγρὸν ἀέντων
οὔτέ μιν ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
οὔτ' ὄμβρος περάασκε διαμπερές· ὣς ἄρα πυκνή
ἦεν, ἀτὰρ φύλλων ἐνέην χύσις ἤλιθα πολλή.

431 Eudoc. 2241 **433–434** v. ad H 421–422; adde (**422**) EtG α 292/EtM α 607 **435–436** (– ἤ.) sch Soph. Ai. 7 (~ Suda ε 1931) **438**b (= H 213) EtM 534.35 **439** sch Pind. Pyth. 4.434a; (ἐν –) ApS 109.10; (λ.) Hsch. λ 1315 **440–441** sch Soph. O.C. 676; cf. etiam ad ε 478

419 ὀτρύναντος N: -οντος Ω*. – cf. ad β 423 **422** ita Ω*: μίστυλλόν τ' ἄρα τἄλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν (= ξ 430) G **423** δάσσαντο G N U: ἐρύσαντο (= ξ 431, A 466, al.) Ω* μοίρας G H P M[γρ] U: πάντα H[γρ] Ω* (= ξ 431, A 466, al.). – cf. γ 65–66 = υ 279–280 **429** αὐτοὶ 515 Ω*: ἄνδρες G **431** προσέβαν t Z Ω*: ἐπέβαν F M B ὕλη(ι) t Ω*: -ην G F **432** Παρνησοῦ F H B[a] U **434** (= H 422, ubi sequitur οὐρανὸν εἰσανιών) damn. Bothe, cf. Kirchhoff 524 **436** ἴχνη t F P U[a] **440** διάη Z G U: διάει t Ω* (-εις P). – cf. ad ε 478 ἀέντων 28 515 t Ω*: ἐόντων G U

τὸν δ᾽ ἀνδρῶν τε κυνῶν τε περὶ κτύπος ἦλθε ποδοῖϊν,
ὡς ἐπάγοντες ἐπῆισαν· ὃ δ᾽ ἀντίος ἐκ ξυλόχοιο
φρίξας εὖ λοφιήν, πῦρ δ᾽ ὀφθαλμοῖσι δεδορκώς,
στῆ ῥ᾽ αὐτῶν σχεδόθεν. ὃ δ᾽ ἄρα πρώτιστος Ὀδυσσεύς
ἔσσυτ᾽ ἀνασχόμενος δολιχὸν δόρυ χειρὶ παχείηι,
οὐτάμεναι μεμαώς· ὃ δέ μιν φθάμενος ἔλασεν σῦς
γουνὸς ὕπερ, πολλὸν δὲ διήφυσε σαρκὸς ὀδόντι
λικριφὶς ἀΐξας, οὐδ᾽ ὀστέον ἵκετο φωτός.
τὸν δ᾽ Ὀδυσεὺς οὔτησε τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
ἀντικρὺ δὲ διῆλθε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκή·
κὰδ δ᾽ ἔπεσ᾽ ἐν κονίηισι μακών, ἀπὸ δ᾽ ἔπτατο θυμός.
τὸν μὲν ἄρ᾽ Αὐτολύκου παῖδες φίλοι ἀμφεπένοντο,
ὠτειλὴν δ᾽ Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἀντιθέοιο
δῆσαν ἐπισταμένως, ἐπαοιδῆι δ᾽ αἷμα κελαινόν
ἔσχεθον, αἶψα δ᾽ ἵκοντο φίλου πρὸς δώματα πατρός.
τὸν μὲν ἄρ᾽ Αὐτόλυκός τε καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
εὖ ἰησάμενοι ἠδ᾽ ἀγλαὰ δῶρα πορόντες
καρπαλίμως χαίροντα φίλως χαίροντες ἔπεμπον
εἰς Ἰθάκην. τῶι μέν ῥα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
χαῖρον νοστήσαντι καὶ ἐξερέεινον ἕκαστα,
οὐλὴν ὅττι πάθοι· ὃ δ᾽ ἄρά σφισιν εὖ κατέλεξεν,
ὥς μιν θηρεύοντ᾽ ἔλασεν σῦς λευκῶι ὀδόντι
{Παρνησσόνδ᾽ ἐλθόντα σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο}.
τὴν γρηῢς χείρεσσι καταπρηνέσσι λαβοῦσα
γνῶ ῥ᾽ ἐπιμασσαμένη· πόδα δὲ προέηκε φέρεσθαι,
ἐν δὲ λέβητι πέσε κνήμη, κανάχησε δὲ χαλκός.

446 Plut. Mor. 917d; **446**a ApD Pron. 76.15; Hdn i.558.5; Comm. in Epicharm. PCG I 66.129; Porph. Hom. 46.6 Sod.; EtG 304 M.; sch Pind. Isth. 6.58a; (λ.) ApS 109.6; Hsch. λ 1287; **446**b Porph. Hom. 52.7 Sod.; sch N 474b **450** (δι.) ApS 59.1; Hsch. δ 1771 **456** (– ἀμ.) ApS 171.26 **457**b–**458** (ἔσχ.) sch Pind. Pyth. 3.91, Nem. 8.82b; cf. EtM 353.40 **463** Cent. Par. 48.24 **467–477**a [Plut.] Hom. 2.217.1

445 ὡς Ω*: ὧς F M: οὓς U Eust.γρ **446** εὖ tt* Ω (εῦ G, εὐ P): εὖ (= ἕο) quidam ap. ApD, item Hdn δ᾽ om. Plut. U **455** ἀμφιπένοντο F[c] U **458** φίλου Ω: φίλα (cf. Hymn. Cer. 107, 180 cod.) Vind. 5 **461** φίλως χαίροντες (cf. ρ 83) Ω* (φίλον U): φίλην ἐς πατρίδ᾽ F **466** (= 394) om. V Παρνησσόνδ᾽ 100 G P M B N[s]: -νησόνδ᾽ Ω*

ἂψ δ’ ἑτέρωσ’ ἐκλίθη· τὸ δ’ ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυθ’ ὕδωρ.
τὴν δ’ ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἕλε φρένα, τὼ δέ οἱ ὄσσε
δακρυόφι πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσκετο φωνή.
ἁψαμένη δὲ γενείου Ὀδυσσῆα προσέειπεν·
“ἦ μάλ’ Ὀδυσσεύς ἐσσι, φίλον τέκος· οὐδέ σ’ ἐγώ γε
πρὶν ἔγνων, πρὶν πάντα ἄνακτ’ ἐμὸν ἀμφαφάασθαι.”
ἦ, καὶ Πηνελόπειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν,
πεφραδέειν ἐθέλουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα·
ἣ δ’ οὔτ’ ἀθρῆσαι δύνατ’ ἀντίη οὔτε νοῆσαι·
τῆι γὰρ Ἀθηναίη νόον ἔτραπεν. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
χείρ’ ἐπιμασσάμενος φάρυγος λάβε δεξιτερῆφιν,
τῆι δ’ ἑτέρηι ἕθεν ἄσσον ἐρύσσατο φώνησέν τε·
“μαῖα, τίη μ’ ἐθέλεις ὀλέσαι; σὺ δέ μ’ ἔτρεφες αὐτή
τῶι σῶι ἐπὶ μαζῶι· νῦν δ’ ἄλγεα πολλὰ μογήσας
ἤλυθον εἰκοστῶι ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
ἀλλ’ ἐπεὶ ἐφράσθης καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῶι,
σίγα, μή τίς τ’ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι πύθηται.
ὧδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται·
εἴ χ’ ὑπ’ ἐμοί γε θεὸς δαμάσηι μνηστῆρας ἀγαυούς,
οὐδὲ τροφοῦ οὔσης σέ’ ἀφέξομαι, ὁππότ’ ἂν ἄλλας
δμωιὰς ἐν μεγάροισιν ἐμοῖς κτείνωμι γυναῖκας.”
τὸν δ’ αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια·
“τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
οἶσθα μὲν οἷον ἐμὸν μένος ἔμπεδον, οὐκ ἐπιεικτόν·

471 Eudoc. 243; (– φρ.) Polyb. fr. ap. Sudam χ 130; sch Pind. Nem. 1.85a **475** Eudoc. 2317 **478** ApS 13.3; A.P. 9.382.9 (cento); Eudoc. 241; (– δύν.) Hdn ad M 391; (ἀθ.) Hsch. α 1622 **485** Cent. Par. 30.16; **485**a ApS (h16) i 3 **493** Eudoc. 1698

470 ἑτέρωσ’ ἐκλίθη 100 t Ω*: -ωσε κλ- H[a] P B U **471** τὴν Ω: τῆι t: των 100 **472** ἔσκετο, v. ad δ 705: ἔσχ- t Ω **474** μάλ’ t Ω*: σύ γ’ (ex κ 330) 28 F N **478** ἣ δ’ οὔτ’ fere tt* Ω: οὐδ’ αὖτ’ ApS ἀντίη tt* Ω*: -ίον cento F U οὔτε tt* Ω*: οὐδὲ ApS B U **480** χειρὶ H[c] U Eust., χείρ’ Wolf: χεῖρ’ Ω*. – cf. ad ι 302 **486** τίς τ’ Ω*: τις P M: τις ἔτ’ Herwerden. – cf. ad Ξ 90 **487** καὶ μὴν N, καί μην G, καί μιν H U: καί⌋ κεν 208 H[s] P M B: τὸ δὲ καὶ F. – cf. ad Ψ 410, 672 **489** οὔσης Ω: ἐούσης vel εὔσης Hermann σέ’ van Leeuwen, σε’ Platt: σευ vel σεῦ 208 Ω **490** κτείνωμι B, -ῳμι H Eust.[γρ]: -αιμι H[γρ] Ω*: -οιμι U[c] **493** οὐκ Ω* (cf. E 892, Π 549): οὐδ’ t H M Eust.

ἔξω δ᾽ ὡς ὅτε τις στερεὴ λίθος ἠὲ σίδηρος.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆισιν·
εἴ χ᾽ ὑπὸ σοί γε θεὸς δαμάσηι μνηστῆρας ἀγαυούς,
δὴ τότε τοι καταλέξω ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
αἵ τέ σ᾽ ἀτιμάζουσι καὶ αἳ νηλείτιές εἰσιν."
τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
"μαῖα, τίη δὲ σὺ τὰς μυθήσεαι; οὐδέ τί σε χρή.
εὖ νυ καὶ αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι καὶ εἴσομ᾽ ἑκάστην·
ἀλλ᾽ ἔχε σιγῆι μῦθον, ἐπίτρεψον δὲ θεοῖσιν."
ὣς ἄρ᾽ ἔφη· γρηῢς δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει
οἰσομένη ποδάνιπτρα· τὰ γὰρ πρότερ᾽ ἔκχυτο πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ νίψεν τε καὶ ἤλειψεν λίπ᾽ ἐλαίωι,
αὖτις ἄρ᾽ ἀσσοτέρω πυρὸς ἕλκετο δίφρον Ὀδυσσεύς
θερσόμενος, οὐλὴν δὲ κατὰ ῥακέεσσι κάλυψεν.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·
"ξεῖνε, τὸ μέν σ᾽ ἔτι τυτθὸν ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·
καὶ γὰρ δὴ κοίτοιο τάχ᾽ ἔσσεται ἡδέος ὥρη,
ὅν τινά γ᾽ ὕπνος ἕληι γλυκερὸς καὶ κηδόμενόν περ.
αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πένθος ἀμέτρητον πόρε δαίμων·
ἤματα μὲν γὰρ τέρπομ᾽ ὀδυρομένη, γοόωσα,
ἔς τ᾽ ἐμὰ ἔργ᾽ ὁρόωσα καὶ ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκωι·
αὐτὰρ ἐπὴν νὺξ ἔλθηι ἕλησί τε κοῖτος ἅπαντας,
κεῖμαι ἐνὶ λέκτρωι, πυκιναὶ δέ μοι ἀμφ᾽ ἀδινὸν κῆρ
ὀξεῖαι μελεδῶναι ὀδυρομένην ἐρέθουσιν.
ὡς δ᾽ ὅτε Πανδαρέου κούρη, χλωρηῒς ἀηδών,
καλὸν ἀείδησιν ἔαρος νέον ἱσταμένοιο

494 Plut. Mor. 506a **502** Eudoc. 263 **507** ApS 87.19 **518–521** Ael. HA 5.38 **518–519** Demetr. Eloc. 133; sch Soph. El. 149a (~ Suda α 651) **518** Ptol. Heph. 3.7; (– κ.) sch DThr 449.31; (Π. –) Strab. 14.3.5; (χλ. ἀ.) Demetr. Eloc. 164; ApS 168.15; Hsch. χ 548; sch DThr 234.35 **519**b Porph. Hom. 115.16 Sod.; EtG α 181

494 ὡς ὅτε τις στε˻ρεὴ λίθος 208 Ω: ἠΰτε περ κρατερὴ δρῦς t **496** εἴ Ω*: αἴ F **498** νηλείτιές dedi: νη[208: νηλιτεῖς Z G H P, νηλητεῖς N U: νηλίτιδες F M B Eust.γρ. – cf. ad π 317, χ 418 **511** ἕλη(ι) Z Ω*: ἕλοι H P N Eust. **515** ἐπεὶ H ἔλθη(ι) Ω* Bγρ: ἔλθοι Eust.: ἦλθεν M B **517** μελεδῶναι Z G F Hc P: -ῶνες Ω* **518** Πανδαρέου tt* Z Ω* (cf. υ 66): -ρεω Ps: -ρέη Demetr. G

δενδρέων ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκινοῖσιν,
ἥ τε θαμὰ τρωπῶσα χέει πολυηχέα φωνήν
παῖδ᾽ ὀλοφυρομένη Ἴτυλον φίλον, ὅν ποτε χαλκῶι
κτεῖνε δι᾽ ἀφραδίας, κοῦρον Ζήθοιο ἄνακτος,
ὣς καὶ ἐμοὶ δίχα θυμὸς ὀρώρεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἠὲ μένω παρὰ παιδὶ καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσω,
κτῆσιν ἐμὴν δμῶάς τε καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα,
εὐνήν τ᾽ αἰδομένη πόσιος δήμοιό τε φῆμιν,
ἦ᾽ ἤδη ἅμ᾽ ἕπωμαι Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος
μνᾶται ἐνὶ μεγάροισι, πορὼν ἀπερείσια ἕδνα.
παῖς δ᾽ ἐμὸς εἶος ἔην ἔτι νήπιος ἠδὲ χαλίφρων,
γήμασθ᾽ οὔ μ᾽ εἴα πόσιος κατὰ δῶμα λιποῦσαν·
νῦν δ᾽ ὅτε δὴ μέγας ἐστὶ καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνει,
καὶ δή μ᾽ ἀρᾶται πάλιν ἐλθέμεν ἐκ μεγάροιο,
κτήσιος ἀσχαλόων, τήν οἱ κατέδουσιν Ἀχαιοί.
ἀλλ᾽ ἄγε μοι τὸν ὄνειρον ὑπόκριναι καὶ ἄκουσον.
χῆνές μοι κατὰ οἶκον ἐείκοσι πυρὸν ἔδουσιν
ἐξ ὕδατος, καί τέ σφιν ἰαίνομαι εἰσορόωσα·
ἐλθὼν δ᾽ ἐξ ὄρεος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχείλης
πᾶσι κατ᾽ αὐχέν᾽ ἔαξε καὶ ἔκτανεν· οἳ δ᾽ ἐκέχυντο

521 Porph. ad α 1 (8.19 Pont.) = Antisth. fr. 51 Caizzi; Procl. in Remp. ii.314.22; sch Ar. Vesp. 555; (τρ.) ApS 155.32; Hsch. τ 1607; (πο. φ.) Luc. Dial. 43.13; Hsch. π 2843 **522** (– Ἴτ.) sch Theoc. 3.7 **535** ‘Trypho ii’ Trop. 26 (CQ 15.248) **536–537** (ἐξ ὕ.) + **538–539** Hdn ii.921.28 **536–537** (ἐξ ὕ.) Ath. 384c **536** Epm. φ 5; EtGud 557.38 Stz. **537** (καί –) Arn ad Κ 277 **538** (ἀγκ.) sch Pind. Pyth. 1.15a; cf. sch DThr 234.33

520 δενδρέων Ω*, -έω U: δένδρων t M B **521** θαμὰ τρωπῶσα fere h58 tt* Ω: πολὺ τρωχῶσα sch-Ar. πολυηχέα tt* Z Ω: -δευκέα quidam ap. Ael. Hsch. **523** ἀφραδίῃς M B κοῦρον Z Ω*: κοῦρος N: ξεῖνον P Ζήθοιο Ω: Ζήταο “γραφὴ παλαιά” sec. Eust., cf. Hellad. in Phot. Bibl. 531a20 **524** ὀρώρεται, cf. ad 377: per ὀρίνεται expl. Eust. 1874.56, cf. 1875.58 **525** παρὰ Ω* H^{s}: παρ H B **526** (= η 225) del. Kirchhoff, cf. Blass 193 δμῶας P N U, δμώας M: δμώιας G (´ ex ˆ vel contra): δμωάς F H Eust.: δμωας B. – cf. ad η 225 **527** φῆμιν H P M^{s} N Eust.: φήμην Ω*. – cf. ad π 75 **529** damn. Naber Mn. 12 (1884) 207–208; cf. π 76–77, σ 289 ἔεδνα H^{c}: δῶρα U **530** ἧος Nauck (εἶος praetuli): ἕως μὲν Ω ἠδὲ G H P N: ἠὲ Ω* **533** ἐλθειν G **534** ἀσχάλλων H^{γρ} M B U **538** ἀγκυλοχείλης 25 t Z Ω: (-χ)η(λης) M^{s}. – cf. ad Π 428 **539** αὐχέν᾽ ἔαξε t (v.l. ἧξε): αυχ]ένας ẹạξε 25: αὐχένας ἧξε Z Ω. – cf. ad Η 270; Wackernagel KS 1558 sq. δ᾽ ἐκέχυντο 25 Ω*: δὲ κ- G N U

ἀθρόοι ἐν μεγάροις, ὃ δ' ἐς αἰθέρα δῖαν ἀέρθη.
αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον καὶ ἐκώκυον ἔν περ ὀνείρωι,
ἀμφὶ δέ μ' ἠγερέθοντο ἐϋπλοκαμῖδες Ἀχαιαί
οἴκτρ' ὀλοφυρομένην, ὅ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας.
ἂψ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ προύχοντι μελάθρωι,
φωνῆι δὲ βροτέηι κατερήτυε φώνησέν τε·
'θάρσει, Ἰκαρίου κούρη τηλεκλειτοῖο·
οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλόν, ὅ τοι τετελεσμένον ἔσται.
χῆνες μὲν μνηστῆρες, ἐγὼ δέ τοι αἰετὸς ὄρνις
ἦα πάρος, νῦν αὖτε τεὸς πόσις εἰλήλουθα,
ὃς πᾶσι μνηστῆρσιν ἀεικέα πότμον ἐφήσω.'
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμὲ μελιηδὴς ὕπνος ἀνῆκεν·
παπτήνασα δὲ χῆνας ἐνὶ μεγάροις ἐνόησα
πυρὸν ἐρεπτομένους παρὰ πύελον, ἧχι πάρος περ."
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
"ὦ γύναι, οὔ πώς ἐστιν ὑποκρίνασθαι ὄνειρον
ἄλληι ἀποκλίναντ', ἐπεὶ ἦ ῥά τοι αὐτὸς Ὀδυσσεύς
πέφραδ' ὅπως τελέει· μνηστῆρσι δὲ φαίνετ' ὄλεθρος
πᾶσι μάλ', οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει."
τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
"ξεῖν', ἤτοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι ἀκριτόμυθοι
γίνοντ', οὐδέ τι πάντα τελείεται ἀνθρώποισιν.
δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσιν ὀνείρων·
αἳ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχαται, αἳ δ' ἐλέφαντι·
τῶν οἳ μέν κ' ἔλθωσι διὰ πριστοῦ ἐλέφαντος,

543b [Plut.] Hom. 2.9.1 **545** Eudoc. 41, 2193 **547**a ApS 157.27; (– ὕπ.) Aristid. Or. 48.18 **553** (– πύ.) EtG 253 M. **560** (ἤτοι –) Apio 218.1 **562–567** imit. Verg. Aen. 6.893–896 **562** ApS 30.1, 59.24; Hsch. δ 2092; Phot. Lex. τ 578; Suda ο 333, τ 1218; EtM 772.26; sch Soph. El. 645; (ἀν. ὀν.) Suda α 1551 **563** (resp. Pl. Charm. 173a) ApS 13.19; sch A 63b

540 μεγάροις 25 Ω*: -ρω(ι) M B δῖαν 25 Ω*: δῖον G F. – cf. adn. meam ad Hes. Th. 124 **541** ἐκώκυον 25 Ω*: κώκυον U **545** δὲ Ω: τε t **547** ἔσται 25 Ω* M[γρ]: ἐστὶ M B **552** (μ)μεγάροις ἐνόησα 25 Ω*: -ροισι νόησα F U **556** ἀποκλίναντ' Ω: -νοντα Z **557** τελέει Ω*: -έη G U: -έθει M B **558** ἀλύξει Ω*, -ξοι F: -ξαι 25 **558ab** μνηστήρων οἳ δῶμα κατ' ἀντιθέου Ὀδυσῆος | ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται (~ υ 369–370) add. N[m]

οἵ ῥ᾽ ἐλεφαίρονται, ἔπε᾽ ἀκράαντα φέροντες·
οἳ δὲ διὰ ξεστῶν κεράων ἔλθωσι θύραζε,
οἵ ῥ᾽ ἔτυμα κραίνουσι, βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδηται.
ἀλλ᾽ ἐμοὶ οὐκ ἐντεῦθεν ὀΐομαι αἰνὸν ὄνειρον
ἐλθέμεν· ἦ κ᾽ ἀσπαστὸν ἐμοὶ καὶ παιδὶ γένοιτο.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
ἥδε δὴ ἠὼς εἶσι δυσώνυμος, ἥ μ᾽ Ὀδυσῆος
οἴκου ἀποσχήσει· νῦν γὰρ καταθήσω ἄεθλον,
τοὺς πελέκεας, τοὺς κεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσιν
ἵστασχ᾽ ἑξείης δρυόχους ὥς, δώδεκα πάντας·
στὰς δ᾽ ὅ γε πολλὸν ἄνευθε διαρρίπτασκεν ὀϊστόν.
νῦν δὲ μνηστήρεσσιν ἄεθλον τοῦτον ἐφήσω·
ὃς δέ κε ῥηΐτατ᾽ ἐντανύσηι βιὸν ἐν παλάμῃσιν
καὶ διοϊστεύσηι πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
τῶι κεν ἅμα σποίμην, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα
κουρίδιον, μάλα καλόν, ἐνίπλειον βιότοιο·
τοῦ ποτὲ μεμνήσεσθαι ὀΐομαι ἔν περ ὀνείρωι."
τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
"ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἔνι τοῦτον ἄεθλον·
πρὶν γάρ τοι πολύμητις ἐλεύσεται ἐνθάδ᾽ Ὀδυσσεύς,
πρὶν τούτους τόδε τόξον ἐΰξοον ἀμφαφόωντας
νευρήν τ᾽ ἐντανύσαι διοϊστεῦσαί τε σιδήρου."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
"εἴ κ᾽ ἐθέλοις μοι, ξεῖνε, παρήμενος ἐν μεγάροισιν
τέρπειν, οὔ κέ μοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυθείη.
ἀλλ᾽ οὐ γάρ πώς ἐστιν ἀΰπνους ἔμμεναι αἰέν

565 (ἐλ.) ApS 66.11; cf. Hsch. ε 2030 **571** (– δυσ.) Zenodor. 407 M. (Erbse, Lex. Gr. Min. 253); Porph. Hom. 63.7 Sod.; (ἠὼς – δυσ.) sch B 48b **572** (ἀπ.) EtM α 1656 **574** sch A.R. 1.723–724; (δρ.) ApS 60.23; Hsch. δ 2432

565 ῥ᾽ G H: γ᾽ P: ῥά γ᾽ N: τ᾽ Ω*: δ᾽ Eust. **567** βροτοῖς G N **572** αε]θλα 28 **573** πελέκεας 25 Ω: -κυς van Leeuwen **577** δέ κε 25 517 Ω: κεν Ahrens **578** διοϊστεύσῃ(ι) 517 Ω*: -σει Z H[γρ] M Eust. πελέκεων Ω*: parox. G U **579** ἅμα σποίμην Bekker: ἅμ᾽ ἑ(σ)ποίμην 25 Z Ω **581** (= φ 79) om. 25: habent 243 517 Ω **584** τοῦτον ἄεθλον h57 Ω*: τοῦτο νόημα (cf. β 363) P **586** τόδε Ω*: τό γε N: τ̣ο̣[25: ποτὲ H[γρ] ἀμφαφόωντας 243 Ω*: -φάαντας N: -φαασθαι P **587** τ᾽ G H P M[c] U: om. 25 Ω* **591** αἰεί Wolf; cf. ad α 68

ἀνθρώπους· ἐπὶ γάρ τοι ἑκάστωι μοῖραν ἔθηκαν
ἀθάνατοι θνητοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
ἀλλ’ ἤτοι μὲν ἐγὼν ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα
λέξομαι εἰς εὐνήν, ἥ μοι στονόεσσα τέτυκται,
αἰεὶ δάκρυσ’ ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεύς
ὤιχετ’ ἐποψόμενος Κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστήν.
ἔνθά κε λεξαίμην· σὺ δὲ λέξεο τῶιδ’ ἐνὶ οἴκωι,
ἢ χαμάδις στορέσας, ἤ τοι κατὰ δέμνια θέντων.”
    ὣς εἰποῦσ’ ἀνέβαιν’ ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
οὐκ οἴη, ἅμα τῆι γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
{ἐς δ’ ὑπερῶι’ ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν}
κλαῖεν ἔπειτ’ Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

υ   αὐτὰρ ὃ ἐν προδόμωι ηὑνάζετο δῖος Ὀδυσσεύς·
κὰμ μὲν ἀδέψητον βοέην στόρεσ’, αὐτὰρ ὕπερθεν
κώεα πόλλ’ ὀΐων, τοὺς ἱρεύεσκον Ἀχαιοί·
Εὐρυνόμη δ’ ἄρ’ ἐπὶ χλαῖναν βάλε κοιμηθέντι.
ἔνθ’ Ὀδυσεὺς μνηστῆρσι κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῶι
κεῖτ’ ἐγρηγορόων· ταὶ δ’ ἐκ μεγάροιο γυναῖκες
ἤϊσαν, αἳ μνηστῆρσιν ἐμισγέσκοντο πάρος περ,
ἀλλήληισι γέλω τε καὶ εὐφροσύνην παρέχουσαι.
τοῦ δ’ ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν·
πολλὰ δὲ μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἠὲ μεταΐξας θάνατον τεύξειεν ἑκάστηι
ἦ’ ἔτ’ ἐῶι μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μιγῆναι

593 Cent. Par. 2.17 **υ 2–3** ApS 9.21 **2**a Epm. π 142; (ἀδ.) EtG α 66/EtM α 234 **4–6**a Porph. ad B 2; **4**, **6**a Arn ad H 482 **4** (κ.) ApS 101.32; Hsch. κ 3250 **5–22** Gal. De plac. Hipp. et Plat. 3.3.8 **6–9** Cent. Par. 43.3–6 **6–7** Eudoc. 1768–1769 **7**b Epm. π 179; sch Γ 448b **8** Eudoc. 1732 **9** ead. 1770 **10** + **13** ead. 1789–1790 **11** (μ. θ. τ.) sch O 8b

593 ἐπὶ 25 Ω: κατὰ t **597** ὀνομαστὸν H; cf. ad 260 **598** ἔνθά κε fere 25 Ω* M^{γρ}: ἔνθ’ αὖ M **602** (= α 362, al.) seclusi (602–604 iam Bekker, 601–604 Blass 194): habent 28 Ω **υ 1** ηὑνάζετο van Leeuwen: εὐν- h1 Z Ω **3** ὀΐων t F H M^{a} N: οἰῶν Ω* **5** ἐν δ’ P **7** πάρος περ Cent./Eudoc. Ω (γε H^{s}): πάροιθεν tt* **8** γέλω τε Cent. G P U Eust.^{γρ}: γέλων τε H M^{γρ} N: γέλωτα tt* Ω*. – cf. ad σ 350 **10** μερμήριζε tt Eust. **12** ἐῶ(ι) t Ω*: ἐᾶ(ι) H M$^{c?}$

ὕστατα καὶ πύματα· κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει.
ὡς δὲ κύων ἀμαλῇσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα
ἄνδρ' ἀγνοιήσασ' ὑλάει μέμονέν τε μάχεσθαι,
ὥς ῥα τοῦ ἔνδον ὑλάκτει ἀγαιομένου κακὰ ἔργα.
στῆθος δὲ πλήξας κραδίην ἠνίπαπε μύθωι·
"τέτλαθι δή, κραδίη· καὶ κύντερον ἄλλό ποτ' ἔτλης
ἤματι τῶι, ὅτε μοι μένος ἄσχετος ἤσθιε Κύκλωψ
ἰφθίμους ἑτάρους· σὺ δ' ἐτόλμας, ὄφρα σε μῆτις
ἐξάγαγ' ἐξ ἄντροιο ὀϊόμενον θανέεσθαι."
ὣς ἔφατ', ἐν στήθεσσι καθαπτόμενος φίλον ἦτορ·
τῶι δὲ μάλ' ἐν πείσηι κραδίη μένε τετληυῖα
νωλεμέως. ἀτὰρ αὐτὸς ἑλίσσετο ἔνθα καὶ ἔνθα·
ὡς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ πολέος πυρὸς αἰθομένοιο
ἐμπλείην κνίσης τε καὶ αἵματος ἔνθα καὶ ἔνθα
αἰόλληι, μάλα δ' ὦκα λιλαίεται ὀπτηθῆναι,
ὣς ἄρ' ὅ γ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἑλίσσετο μερμηρίζων,

13b–**15** Porph. Hom. 23.7 Sod. **13**b Gal. De plac. Hipp. et Plat. 3.2.11; [Plut.] Hom. 2.130.1; Ath. 687f; Porph. Il. 129.21 Schr.; sch A 524b; sch Aesch. Pers. 914 **14–17** Cent. Par. 43.23–26 **14–15** Plut. Mor. 494d; **14–15** (– ὑλ.) ApS 27.24; **14** [Plut.] Hom. 2.86.5; EtM 549.38; EtGud 356.38 Stz.; (– σκ.) ApS 105.29; sch P 134; (ὥς τε κ.) + **15** (– ὑλ.) sch P 4b **15**a ApS 8.13 **16** id. 8.14; **16**b EtG α 1346/EtM α 2011 **17–18** Pl. Phaed. 94d, Resp. 390d; Hclt. Alleg. 18.3; Gal. De plac. Hipp. et Plat. 3.2.11, 3.3.2; Philop. CAG xv.8.26; **17–18**a sch Ar. Ach. 1b(ii) **17** Pl. Resp. 441b; Ath. 687f; Melet. Nat. hom. 89.20; EtM 726.31 **18** [Plut.] Hom. 2.129.2; Max. Tyr. 34.7; Iul. Or. 7.204c; Procl. in Remp. i.224.4; Olymp. in Gorg. 41.21 W.; Elias CAG xviii(i).180.22; Melet. Nat. hom. 98.2; (τέτλ., κύντ.) Cic. ad Att. 9.15.3; **18**a Philostr. Vit. Ap. 1.14; Himer. Or. 59.4; Procl. De provid. 17; Philop. CAG xv.162.24; sch Y 169 **22–23** Gal. De plac. Hipp. et Plat. 3.2.15; [Plut.] Hom. 2.129.3 **22**b sch Y 169 **23** Philox. fr. 18 (sch K 290); Plut. Mor. 506b; Eudoc. 1915; Melet. Nat. hom. 98.4; (ἐν π.) Plut. Mor. 453d **24–28** Eudoc. 1807–1811 **25–27** ApS 15.30; **25–27** (αἰ.) Porph. Hom. 14.12 Sod.; **25**a + **26**a + **27** (αἰ.) Philox. fr. 526; **25**a + **27** (αἰ.) EtM 531.45 **25**a sch K 5b **27** sch Pind. Pyth. 4.414b **28** ApS 66.28

14 ἀμαλῇ(ι)σι tt* Z Ω: ἁπαλ- [Plut.] Gal.vl **16** ῥα tt N: ἄρα Ω* ἀγαιομένου ἀγαιομένου tt* Z Ω: ἀται- EtG/M Eust.γρ (sec. οἱ παλαιοὶ κριτικοί): ἀγαζ- Gal.vl **18** δή tt* G Hc Ms N U, δεῖ gV: om. Melet. sch-Y Ω* **19** μοι G H P Ms U Eust.: τοι t Ω* **20** σε t Ω: με Ernesti **23** δὲ μάλ' tt* Ω: δ' αὖτ' Plut. [Plut.]: δ' ἄρ' ἔτ' Philox.

ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει
μοῦνος ἐὼν πολέσι. σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη
οὐρανόθεν καταβᾶσα· δέμας δ᾽ ἤϊκτο γυναικί·
στῆ δ᾽ ἄρ᾽ ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
"τίπτ᾽ αὖτ᾽ ἐγρήσσεις, πάντων περὶ κάμμορε φωτῶν;
οἶκος μέν τοι ὅδ᾽ ἐστί, γυνὴ δέ τοι ἥδ᾽ ἐνὶ οἴκωι
καὶ πάϊς, οἷόν πού τις ἐέλδεται ἔμμεναι υἷα."
τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
"ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, θεά, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
ἀλλά τί μοι τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσω
μοῦνος ἐών, οἳ δ᾽ αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔασιν.
πρὸς δ᾽ ἔτι καὶ τόδε μέζον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζω·
εἴ περ γὰρ κτείναιμι Διός τε σέθεν τε ἕκητι,
πῆι κεν ὑπεκπροφύγοιμι; τά σε φράζεσθαι ἄνωγα."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
"σχέτλιε, καὶ μέν τίς τε χερείονι πείθεθ᾽ ἑταίρωι,
ὅς περ θνητός τ᾽ ἐστὶ καὶ οὐ τόσα μήδεα οἶδεν·
αὐτὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, διαμπερὲς ἥ σε φυλάσσω
ἐν πάντεσσι πόνοις. ἐρέω δέ τοι ἐξαναφανδόν·
εἴ περ πεντήκοντα λόχοι μερόπων ἀνθρώπων
νῶϊ περισταῖεν κτεῖναι μεμαῶτες ἄρηϊ,
καί κεν τῶν ἐλάσαιο βόας καὶ ἴφια μῆλα.
ἀλλ᾽ ἑλέτω σε καὶ ὕπνος· ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν
πάννυχον ἐγρήσσοντα· κακῶν δ᾽ ὑποδύσεαι ἤδη."
ὣς φάτο, καί ῥά οἱ ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευεν,

35 Eudoc. 2207 **47–48**a sch μ 447 **52**b–**53**a [Plut.] Hom. 2.207.4; (καὶ –)–**53**a ApS 165.21

29 ἐφήσῃ H^x: ἐφείῃ? van Leeuwen, cf. ad 386 **34** ἥδ᾽ Ω*: ὧδ᾽ G F B **35** πάϊς G H P M Eust.: παῖς Ω* **38** ἀλλά Ω*: ἀλλο||| G, ἄλλο N: ἄλλο δέ van Leeuwen cl. π 470: ἀλλ᾽ ἔτι Hartman **41** δ᾽ ἔτι M N U: δέ τι Ω*. – cf. ad π 291, τ 10 μ̣εζον 19: μεῖζον Ω **43** τά σε Ω*, τ̣α̣[19: τὸ δὲ F B: τόδε σε M: τὸ σὲ Barnes **46** τ᾽ F N: om. Ω*. – cf. ad Σ 363 οἶδε(ν) Ω: ε[ιδ 19 **48** πόνοις Ω*: -οισι(ν) t F U Eust.: εξοχον ανθρω]πων 19 (suppl. Blass) τοι Ω: σοι 19 **51** βοας ̣[̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣]τ̣ ̣[19 **51a** αυτους τε κτειν]ειας απ̣[add. 19 (suppl. Blass); v. S. West Ptol. Pap. 274–275 **52** ἀνίη Ω: ε̣[̣]ν̣ιη̣ι̣ ̣ 19 (**53** omisso)

αὐτὴ δ’ ἂψ ἐς Ὄλυμπον ἀφίκετο δῖα θεάων.
εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
λυσιμελής, ἄλοχος δ’ ἄρ’ ἐπέγρετο κέδν’ εἰδυῖα·
κλαῖε δ’ ἄρ’ ἐν λέκτροισι καθεζομένη μαλακοῖσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίουσα κορέσσατο ὃν κατὰ θυμόν,
Ἀρτέμιδι πρώτιστον ἐπηύξατο δῖα γυναικῶν·
“Ἄρτεμι, πότνα θεά, θύγατερ Διός, αἴθε μοι ἤδη
ἰὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλοῦσ’ ἐκ θυμὸν ἕλοιο
αὐτίκα νῦν, ἢ ἔπειτά μ’ ἀναρπάξασα θύελλα
οἴχοιτο προφέρουσα κατ’ ἠερόεντα κέλευθα,
ἐν προχοῇς δὲ βάλοι ἀψορρόου Ὠκεανοῖο,
ὡς ὅτε Πανδαρέου κούρας ἀνέλοντο θύελλαι·
τῇσι τοκῆας μὲν φθεῖσαν θεοί, αἳ δ’ ἐλίποντο
ὀρφαναὶ ἐν μεγάροισι. κόμισσε δὲ δῖ’ Ἀφροδίτη
τυρῶι καὶ μέλιτι γλυκερῶι καὶ ἡδέϊ οἴνωι·
Ἥρη δ’ αὐτῇσιν περὶ πασέων δῶκε γυναικῶν
εἶδος καὶ πινυτήν, μῆκος δ’ ἔπορ’ Ἄρτεμις ἁγνή,
ἔργα δ’ Ἀθηναίη δέδαε κλυτὰ ἐργάζεσθαι.
εὖτ’ Ἀφροδίτη δῖα προσέστιχε μακρὸν Ὄλυμπον
κούρῃς αἰτήσουσα τέλος θαλεροῖο γάμοιο
ἐς Δία τερπικέραυνον – ὃ γάρ τ’ εὖ οἶδεν ἅπαντα,
μοῖράν τ’ ἀμμορίην τε καταθνητῶν ἀνθρώπων – ,
τόφρα δὲ τὰς κούρας Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο,
καί ῥ’ ἔδοσαν στυγερῇσιν Ἐρινύσιν ἀμφιπολεύειν.

56b Hsch. λ 1445; sch Ξ 164c **57** (λυσ.) ApS 109.15; Hsch. λ 1445 **63** (ἢ –)–**64**a Nic ad 66 **66** sch A.R. 1.1015–1017b; (– κ.) Nic ad loc. **69** Plut. Mor. 656a; (– γλ.) EtM 577.30; (μ. –) Macr. Sat. 7.7.16 **71**a Epm. α 287; **71**b [Arist.] Probl. 10.36 894b34 **75**b sch P 409a[1]; (οἶ. ἅ.) sch DThr 363.34 **76** Eudoc. 481; **76**a Did ad Y 30; ApS 30.3 **77** sch A.R. 1.1015–1017b; (– Ἅ.) ApS 43.29 (Hld fr. 19)

55 ἂψ Ω*: αὖτ’ G Hʳ N ἀφίκετο Ω*: ἀπέστιχε (~ μ 143, cf. υ 73) 19 U **55a** [δωματ’ ες αιγιοχοιο Δ]ịος με[τα δαιμονας αλλους (= A 222) add. 19 **58a** [litt. ca. xiv]̣ ccεν ακην εχον ⟦ ̣⟧ [add. 19 **60** ἐπηύξατο van Leeuwen: ἐπεύξ- 19 Ω **61** αἴθε 19 Ω (αἴθέ F M N): ειθε 28 **66** ὡς Nic B U: ὡς δ’ 28 t* Ω* **Πανδαρέου** 19 t* fere Ω: -εω Nic. – cf. ad τ 518 **67** φθεισαν 19: φθῖσαν vel φθίσαν Ω **δὲ λίποντο** Z F M^{λ} M^{c} B U Eust. **68** κόμισ(σ)ε 28 518 Ω: κομιζε 19 **71** δ’ ἔπορ’ 518 Ω*: δὲ πόρ’ F U **77** ἀνηρείψαντο, cf. ad α 241

ὣς ἔμ' ἀϊστώσειαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
ἠέ μ' ἐϋπλόκαμος βάλοι Ἄρτεμις, ὄφρ' Ὀδυσῆα
ὀσσομένη καὶ γαῖαν ὕπο στυγερὴν ἀφικοίμην,
μηδέ τι χείρονος ἀνδρὸς ἐϋφραίνοιμι νόημα.
ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀνεκτόν, ἔχειν κακόν, ὁππότε κέν τις
ἤματα μὲν κλαίηι πυκινῶς ἀκαχήμενος ἦτορ,
νύκτας δ' ὕπνος ἔχησιν· ὃ γάρ τ' ἐπέλησεν ἁπάντων,
ἐσθλῶν ἠδὲ κακῶν, ἐπεὶ ἂρ βλέφαρ' ἀμφικαλύψηι.
αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ ὀνείρατ' ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων·
τῆιδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἴκελος αὐτῶι,
τοῖος ἐὼν οἷος ἦιεν ἅμα στρατῶι· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
χαῖρ', ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ὄναρ ἔμμεναι ἀλλ' ὕπαρ ἤδη."
ὣς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἠώς.
τῆς δ' ἄρα κλαιούσης ὄπα σύνθετο δῖος Ὀδυσσεύς·
μερμήριξε δ' ἔπειτα, δόκησε δέ οἱ κατὰ θυμόν
ἤδη γινώσκουσα παρεστάμεναι κεφαλῆφιν.
χλαῖναν μὲν συνελὼν καὶ κώεα, τοῖσιν ἐνηῦδεν,
ἐς μέγαρον κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου, ἐκ δὲ βοείην
θῆκε θύραζε φέρων, Διὶ δ' ηὔξατο χεῖρας ἀνασχών·
"Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλοντες ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρήν
ἤγετ' ἐμὴν ἐς γαῖαν, ἐπεί μ' ἐκακώσατε λίην,
φήμην τίς μοι φάσθω ἐγειρομένων ἀνθρώπων
ἔνδοθεν, ἔκτοσθεν δὲ Διὸς τέρας ἄλλο φανήτω."
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς,
αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
ὑψόθεν ἐκ νεφέων· γήθησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς.
φήμην δ' ἐξ οἴκοιο γυνὴ προέηκεν ἀλετρίς

92a cf. Hdn ad Ω 1/EtG λ 154 **98** ApS 154.7 **100–101** [Plut.] Hom. 2.212.3 **100**a sch Θ 93a[1] **103** Cent. Par. 44.91 **105** Porph. Hom. 100.7 Sod. et ad β 152 (p.288.23 Pont.)

79 ἔχουσαι N **80** ἢ ἔμ' F P U Eust. **82** μηδ' ἔτι P N U **83** ἔχει F **85** ἔχη(ι)σιν Ω* N[s]: ἔλησιν N ἅπαντας F M[a] B **89** ἦιεν G, ἦεν P Eust.: ἤιεν Ω*, sed ἐπορεύετο ss. M **93** μερμήριξε 28 Ω*: -ιζε H[a] Eust. **95** χλαῖναν 28 Ω*: -νασ G ἐνηῦδεν van Leeuwen: ἐνεῦδεν G[c] H N U: ἔνευδεν Ω* **97** ηὔξατο van Leeuwen: εὔξ- Ω **100** φήμην G F[c] H M Eust., -η P: φῆμιν Z H[s] M[s] Ω* Eust.[γρ] **101** φανήτω 28 t Ω*: φανῆναι F **104** del. Knight (cf. 114) **105** φήμην t G F P M: φῆμιν G[s] M[2s] Ω*

πλησίον, ἔνθ’ ἄρα οἱ μύλαι εἵατο ποιμένι λαῶν·
τῆισιν δώδεκα πᾶσαι ἐπερρώοντο γυναῖκες
ἄλφιτα τεύχουσαι καὶ ἀλείατα, μυελὸν ἀνδρῶν.
αἳ μὲν ἄρ’ ἄλλαι ηὗδον, ἐπεὶ κατὰ πυρὸν ἄλεσσαν,
ἣ δὲ μί’ οὔ πω παύετ’, ἀφαυροτάτη δὲ τέτυκτο·
ἥ ῥα μύλην στήσασα ἔπος φάτο, σῆμα ἄνακτι·
 “Ζεῦ πάτερ, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις,
ἦ μεγάλ’ ἐβρόντησας ἀπ’ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
οὐδέ ποθι νέφος ἐστί· τέρας νύ τεωι τόδε φαίνεις.
κρῆνον νῦν καὶ ἐμοὶ δειλῆι ἔπος, ὅττί κεν εἴπω·
μνηστῆρες πύματόν τε καὶ ὕστατον ἤματι τῶιδε
ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος ἑλοίατο δαῖτ’ ἐρατεινήν,
οἳ δή μοι καμάτωι θυμαλγέϊ γούνατ’ ἔλυσαν
ἄλφιτα τευχούσηι· νῦν ὕστατα δειπνήσειαν.”
 ὣς ἄρ’ ἔφη· χαῖρεν δὲ κλεηδόνι δῖος Ὀδυσσεύς
Ζηνός τε βροντῆι· φάτο γὰρ τείσασθαι ἀλείτας.
 αἱ δ’ ἄλλαι δμωιαὶ κατὰ δώματα κάλ’ Ὀδυσῆος
ἐγρόμεναι ἀνέκαιον ἐπ’ ἐσχάρηι ἀκάματον πῦρ·
Τηλέμαχος δ’ εὐνῆθεν ἀνίστατο, ἰσόθεος φώς,
εἵματα ἑσσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ’ ὤμωι·
ποσσὶ δ’ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
εἵλετο δ’ ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῶι·
στῆ δ’ ἄρ’ ἐπ’ οὐδὸν ἰών, πρὸς δ’ Εὐρύκλειαν ἔειπεν·
 “μαῖα φίλη, πῶς ξεῖνον ἐτιμήσασθ’ ἐνὶ οἴκωι
εὐνῆι καὶ σίτωι, ἦ’ αὔτως κεῖται ἀκηδής;

106 (ἔνθ’ – εἵ.) Hdn ad O 10a **107** (ἐπ.) AS 71.15; Hsch. ε 4441 **109** (κ. –) sch O 1b **111**a sch η 104; sch Ar. Vesp. 648 **112** Cent. Par. 2.2 **113** id. 44.110; **113**a ApD Coni. 255.6 **114**a sch υ 104 **115** Eudoc. 1007 **116**b (cum δ 685 confusum) Orig. c.Cels. 4.94 **120** (χ. –) Orig. ibid.

106 π]λησιαι ενθ αρα τοι μυ[λαι h29 εἵατο ‘erant’ Ar (t) sch (cf. Eust.) Z F H M N U; cf. ad O 10, Ω 84 **107** τῆ(ι)σι(ν) G F H^c B U^c: τῆσι δὲ N: τοῖσι(ν) Ω* **108** ἀλείατα Z G N U Eust.: ἀλείφατα fere Ω* **109** ηὗδον van Leeuwen: εὗδον Ω **110** δ’ ἐτέτυκτο F H^s B N **115** κρῆνον t Z G N U Eust.: κρήηνον Ω* **121** τείσ(εσθαι) Fick, τείσασθαι Von der Mühll: τίσασθαι Ω*: -εσθαι ss. Marc. 457. – cf. ad Γ 28, ω 470 **123** ἐγρόμεναι G M N U: ἀγρ- Ω* **125** (= β 3, δ 308) om. Vind. 5: habent 28 519 Ω ὤμοις G **127** (= ο 551) del. Blass 197; cf. ad 145 **128** στ]η δε πα[ρ 519 **129** πῶς G M^c N U: πῶς τὸν Ω* **130** ευν]ης και σι[τ 519

τοιαύτη γὰρ ἐμὴ μήτηρ, πινυτή περ ἐοῦσα·
ἐμπλήγδην ἕτερόν γε τίει μερόπων ἀνθρώπων
χείρονα, τὸν δέ τ' ἀρείον' ἀτιμήσασ' ἀποπέμπει."
τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
"οὐκ ἄν μιν νῦν, τέκνον, ἀναίτιον αἰτιόωιο.
οἶνον μὲν γὰρ πῖνε καθήμενος, ὄφρ' ἔθελ' αὐτός,
σίτου δ' οὐκέτ' ἔφη πεινήμεναι· εἴρετο γάρ μιν.
ἀλλ' ὅτε δὴ κοίτοιο καὶ ὕπνου μιμνήσκοντο,
ἡ μὲν δέμνι' ἄνωγεν ὑποστορέσαι δμωιῆισιν,
αὐτὰρ ὅ γ', ὥς τις πάμπαν ὀϊζυρὸς καὶ ἄποτμος,
οὐκ ἔθελ' ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ῥήγεσσι καθεύδειν,
ἀλλ' ἐν ἀδεψήτωι βοέηι καὶ κώεσιν οἰῶν
ἔδραθ' ἐνὶ προδόμωι· χλαῖναν δ' ἐπιέσσαμεν ἡμεῖς."
ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει
ἔγχος ἔχων· ἅμα τῶι γε δύω κύνες ἀργοὶ ἕποντο·
βῆ δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
ἡ δ' αὖτε δμωιῆισιν ἐκέκλετο δῖα γυναικῶν
Εὐρύκλει', Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο·
"ἄγρειθ', αἱ μὲν δῶμα κορήσατε ποιπνύσασαι
ῥάσσατέ τ', ἔν τε θρόνοις εὐποιήτοισι τάπητας
βάλλετε πορφυρέους· αἱ δὲ σπόγγοισι τραπέζας
πάσας ἀμφιμάσασθε, καθήρατε δὲ κρητῆρας

131–133 sch Pind. Ol. 8.30c/k **131** (μ. π.) Hdn i.263.13 et ad I 150 **132** sch Soph. Ai. 1358 (> Suda ε 1027); (ἐμπλ.) ApS 67.28; Hsch. ε 2468 **143** (ἔδρ.) ApS 62.10; Hsch. ε 502 **146** Cent. Par. 15.24 **149** ApS 6.23; (– κ.) Io. Alex. 172; Epm. α 303, δ 67 **150**a Epm. ε 181; EtG 127 M.; (ῥ.) ApS 138.14; Hsch. ρ 128 **151** (τρ.) + **152** (ἀμφ. –) ApS 30.4; (ἀμφ.) Hsch. α 4058

132 ἐμπλήγδην Ar (ap. ApS) 28 tt sch Ω*: ἐκπλ- Z F M M^λ B **134** φίλη τροφὸς (= τ 21 al.) 28 M U: περίφρων (= τ 491) Ω*. – cf. ad χ 419, 492, ψ 25 **135** ἀναίτιον (~ Λ 654, N 775) Ω: ετ[ητ]υ̣μον Rhi Zen ꭥ teste h29 **136** ἔπινε(ν) H^gl Eust. **138** μιμνήσκοντο U, cf. M^gl ἐμνημόνευσαν: -οιτο Ω*: -ετο G **140** ὥς 519 h29 Ω*: ὅς G^a F P M^a **141** ἔθελ' ἐν 519 Ω*: ἔθελεν F, ἔθελε H M^a? B **143** ἔδραθ' ἐνὶ 519 Ω*: ἔδραθεν ἐν F B Eust. **145** nov. Arn (h29), om. D rr; cf. ad ρ 62. hunc et 146 fort. simul cum 127 inseruit poeta ut 241–246 praepararet **148** (= α 429, β 347) del. Knight **149** ἄγρειθ' tt* G B (cf. Chantr. I 350): ἀγρεῖθ' ApS Z Ω*: ἄγρει P ποιπνύσασαι Z, fere Ω*: -ύουσαι t F U: πιπνύσατε κορήσασαι P **150** ἐν δὲ F B

καὶ δέπα' ἀμφικύπελλα τετυγμένα· ταὶ δὲ μεθ' ὕδωρ
ἔρχεσθε κρήνηνδε, καὶ οἴσετε θᾶσσον ἰοῦσαι.
οὐ γὰρ δὴν μνηστῆρες ἀπέσσονται μεγάροιο,
ἀλλὰ μάλ' ἦρι νέονται, ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἑορτή."
ὣς ἔφαθ'· αἳ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο.
αἳ μὲν ἐείκοσι βῆσαν ἐπὶ κρήνην μελάνυδρον,
αἳ δ' αὐτοῦ κατὰ δώματ' ἐπισταμένως πονέοντο.
ἐς δ' ἦλθον δρηστῆρες Ἀχαιῶν· οἳ μὲν ἔπειτα
εὖ καὶ ἐπισταμένως κέασαν ξύλα, ταὶ δὲ γυναῖκες
ἦλθον ἀπὸ κρήνης. ἐπὶ δέ σφισιν ἦλθε συβώτης
τρεῖς σιάλους κατάγων, οἳ ἔσαν μετὰ πᾶσιν ἄριστοι·
καὶ τοὺς μέν ῥ' εἴασε καθ' ἕρκεα καλὰ νέμεσθαι,
αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα μειλιχίοισιν·
"ξεῖν', ἦ ἄρ τί σε μᾶλλον Ἀχαιοὶ εἰσορόωσιν,
ἦέ σ' ἀτιμάζουσι κατὰ μέγαρ', ὡς τὸ πάρος περ;"
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολυμήτις Ὀδυσσεύς·
"αἲ γὰρ δή, Εὔμαιε, θεοὶ τεισαίατο λώβην,
ἣν οἵδ' ὑβρίζοντες ἀεικέα μηχανόωνται
οἴκωι ἐν ἀλλοτρίωι, οὐδ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν."
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
αἶγας ἄγων, αἳ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισιν
{δεῖπνον μνηστήρεσσι· δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες}.
καὶ τὰς μὲν κατέδησεν ὑπ' αἰθούσηι ἐριδούπωι,
αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα κερτομίοισιν·
"ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις κατὰ δῶμα

154 Eudoc. 606 **156**a ApS 84.27 **160** Eudoc. 1847

153 δέπα' H^{c}: δέπα Ω*. – cf. ad ο 466 **155** δὴν G H P B: δὴ Z Ω* **156** ἑορτή Ω **159** post h.v. 276–278 locare voluit Crates u.v. (h29), fort. expulsis 160–172 δώματ' 28 Ω*: δῶμα F P M. – cf. ad ρ 479 **160** ἐς 28 h29 t G F H^{γρ} N U: ἐκ Ω* δρηστῆρες 28 h29^{c} t Ω*: μνηστῆρες h29^{a} G F U. – cf. ad σ 76 Ἀχαιῶν (nov. h29) N: ἀγήνορες h29 t Ω* **163** μετὰ Ω*: ἐν F M^{c} B (Eust.): om. M^{a} **166** ἄρ τι sic divisim Hdn **169** τεισαίατο Fick: τισ- Ω **170** ἀεικέα (cf. 394, χ 432) Ω*: ἀτάσθαλα (cf. 370 al.) G H^{γρ} N Eust.^{γρ} **174** αἳ (cf. ρ 213) Arph (h29) Ω: οἳ Ar^{uv} (h29^{λ}). – cf. ad 176 **175** (= ρ 214) del. Kirchhoff; def. Blass 199 **176** τὰς F M^{c} N Eust.^{γρ}: τοὺς h29 Ω* κατέδησεν h29 F H N: -σαν Ω*

ἀνέρας αἰτίζων, ἀτὰρ οὐκ ἔξεισθα θύραζε;
πάντως οὐκέτι νῶϊ διακρινέεσθαι ὀΐω
πρὶν χειρῶν γεύσασθαι, ἐπεὶ σύ περ οὐ κατὰ κόσμον
αἰτίζεις. εἶσιν δὲ καὶ ἄλλοθι δαῖτες Ἀχαιῶν."
ὣς φάτο· τὸν δ' οὔ τι προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
τοῖσι δ' ἐπὶ τρίτος ἦλθε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
βοῦν στεῖραν μνηστῆρσιν ἄγων καὶ πίονας αἶγας.
πορθμῆες δ' ἄρα τούς γε διήγαγον, οἵ τε καὶ ἄλλους
ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅ τίς σφεας εἰσαφίκηται.
καὶ τὰ μὲν εὖ κατέδησεν ὑπ' αἰθούσηι ἐριδούπωι,
αὐτὸς δ' αὖτ' ἐρέεινε συβώτην ἄγχι παραστάς·
"τίς δὴ ὅδε ξεῖνος νέον εἰλήλουθε, συβῶτα,
ἡμέτερον πρὸς δῶμα; τέων δ' ἐξ εὔχεται εἶναι
ἀνδρῶν; ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα;
δύσμορος, ἦ τε ἔοικε δέμας βασιλῆϊ ἄνακτι·
ἀλλὰ θεοὶ δυόωσι πολυπλάγκτους ἀνθρώπους,
ὁππότε καὶ βασιλεῦσιν ἐπικλώσωνται ὀϊζύν."
ἦ, καὶ δεξιτερῆι δειδίσκετο χειρὶ παραστάς,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε· γένοιτό τοι ἔς περ ὀπίσσω
ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσιν.
Ζεῦ πάτερ, οὔ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
οὐκ ἐλεαίρεις ἄνδρας, ἐπὴν δὴ γείνεαι αὐτός,
μισγέμεναι κακότητι καὶ ἄλγεσι λευγαλέοισιν.

187 (π.) Hsch. π 3024 **197** Cent. Par. 21.52 **202** Arn ad T 26; (γείν.) ApS 54.21; Hsch. γ 265

180 διακρινέεσθαι G H P Eust.: -κρίνεσθαι N U: -κρίνασθαι F M B **182** αἰτίζεις G F H[s] N U: -οις Ω* εἰσὶν Ω ἄλλοθι Z G H[γρ] M[c] N U Eust.: ἄλλαι Ω* **185a(–)** versum seu versus subiecisse videtur Zenodotus Mallota (h29) **186** αἶγας Ω*: οἴας U, οἴας M[γρ] (sc. οἶας) **187** δ' ἄρα Ω: γὰρ H[γρ] **188** ita fere 28 Ω* G[γρ]: πέμπουσιν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης G **189** εὖ Ω*: οὖν F M B **194** δέμας 520 Ω: γενος 520[s] 521 **196** κεν F M **199** ἔς 28 U Eust.: ὥς Ω*. – cf. ad σ 122 **200** πολέεσσι(ν) 28 Ω*: πολλοῖσιν F

εἴδιον, ὡς ἐνόησα, δεδάκρυνται δέ μοι ὄσσε
μνησαμένωι Ὀδυσῆος, ἐπεὶ καὶ κεῖνον ὀΐω
τοιάδε λαίφε᾽ ἔχοντα κατ᾽ ἀνθρώπους ἀλάλησθαι,
εἴ που ἔτι ζώει καὶ ὁρᾶι φάος ἠελίοιο.
εἰ δ᾽ ἤδη τέθνηκε καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν,
ὤι μοι ἔπειτ᾽ Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὅς μ᾽ ἐπὶ βουσίν
εἶσ᾽ ἔτι τυτθὸν ἐόντα Κεφαλλήνων ἐνὶ δήμωι.
νῦν δ᾽ αἳ μὲν γίνονται ἀθέσφατοι, οὐδέ κεν ἄλλως
ἀνδρί γ᾽ ὑποσταχύοιτο βοῶν γένος εὐρυμετώπων·
τὰς δ᾽ ἄλλοί με κέλονται ἀγινέμεναί σφισιν αὐτοῖς
ἔδμεναι· οὐδέ τι παιδὸς ἐνὶ μεγάροις ἀλέγουσιν,
οὐδ᾽ ὄπιδα τρομέουσι θεῶν· μεμάασι γὰρ ἤδη
κτήματα δάσσασθαι δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος.
αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
πόλλ᾽ ἐπιδινεῖται· μάλα μὲν κακόν, υἷος ἐόντος
ἄλλων δῆμον ἱκέσθαι ἰόντ᾽ αὐτῆισι βόεσσιν
ἄνδρας ἒς ἀλλοδαπούς· τὸ δὲ ῥίγιον, αὖθι μένοντα
βουσὶν ἔπ᾽ ἀλλοτρίηισι καθήμενον ἄλγεα πάσχειν.
καί κεν δὴ πάλαι ἄλλον ὑπερμενέων βασιλήων
ἐξικόμην φεύγων, ἐπεὶ οὐκέτ᾽ ἀνεκτὰ πέλονται·
ἀλλ᾽ ἔτι τὸν δύστηνον ὀΐομαι, εἴ ποθεν ἐλθών
ἀνδρῶν μνηστήρων σκέδασιν κατὰ δώματα θείη."
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
"βουκόλ᾽, ἐπεὶ οὔτε κακῶι οὔτ᾽ ἄφρονι φωτὶ ἔοικας,
γινώσκω δὲ καὶ αὐτός, ὅ τοι πινυτὴ φρένας ἵκει,
τούνεκά τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι.

204 Did in Dem. xi 22; ApS 89.33; Olymp. CAG xii(2).103.11; **204**a Philox. fr. 246; Epm. ι 14; sch Ar. Pac. 85 (> Suda ι 105), Ran. 222g^{β}, 237 **211** (– ἀθ.) ApS 13.7 **212** (ὑπ. –) id. 159.28 (Apio fr. 144, Hld fr. 49); (ὑπ.) Hsch. υ 751 **215** Eudoc. 1851 **227**a Hdn ad Λ 441; Heph. p.8.20 C. **228** Eudoc. 889

204 εἴδιον Wackernagel KS 747: ἴδιον Hdn tt Z Ω (ἴδ- G) ὥς tt Ω: ὥς σ᾽ Doederlein Emend. Hom. 11 δεδάκρυνται, cf. ad X 491 **205** καὶ κεῖνον H^{a} U: κἀκ- Ω* **209** ὤι G H P Eust.: ὤ Ω*: ὦ F ἐπὶ Ω: ἐνὶ H^{γρ} **211** ἀθέσφαται t ἄλλω F^{c} H^{c} M^{s} U **212** γ᾽ om. G **215** τρομέουσι t Ω*: φρονέουσι (cf. ξ 82) G P **219** ἄλλον F M Eust.^{γρ}; cf. ad ο 228 αὐτῆ(ι)σι Z Ω*: -οῖσι H **221** ἀλλοτρίη(ι)σι Ω* H^{c}: -ίοισι H^{a} M^{a} U^{a}

ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν ξενίη τε τράπεζα
ἱστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω·
ἦ σέθεν ἐνθάδ' ἐόντος ἐλεύσεται οἴκαδ' Ὀδυσσεύς.
σοῖσιν δ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπόψεαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα,
κτεινομένους μνηστῆρας, οἳ ἐνθάδε κοιρανέουσιν."
τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·
"αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τελέσειε Κρονίων·
γνοίης χ' οἵη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἕπονται."
ὣς δ' αὔτως Εὔμαιος ἐπηύξατο πᾶσι θεοῖσιν
νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε.
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
μνηστῆρες δ' ἄρα Τηλεμάχωι θάνατόν τε μόρον τε
ἤρτυον· αὐτὰρ ὃ τοῖσιν ἀριστερὸς ἤλυθεν ὄρνις,
αἰετὸς ὑψιπέτης, ἔχε δὲ τρήρωνα πέλειαν.
τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
"ὦ φίλοι, οὐχ ἥμιν συνθεύσεται ἥδέ γε βουλή,
Τηλεμάχοιο φόνος· ἀλλὰ μνησώμεθα δαιτός."
ὣς ἔφατ' Ἀμφίνομος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
ἐλθόντες δ' ἐς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο
χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
οἳ δ' ἱέρευον ὄϊς μεγάλους καὶ πίονας αἶγας,
ἵρευον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην.
σπλάγχνα δ' ἄρ' ὀπτήσαντες ἐνώμων, ἐν δέ τε οἶνον
κρητῆρσιν κερόωντο· κύπελλα δὲ νεῖμε συβώτης,
σῖτον δέ σφ' ἐπένειμε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,

233 ead. 2204 **237** ead. 893 **241–242** (ἤρτ.) Gell. 13.25.20; sch^{rec} Ar. Ran. 1159c **245** (σ.) ApS 146.31; Hsch. σ 2620 **253**b Ath. 483a

230 ξενίη τε τράπεζα 522 523 Ω*: ὕπατος καὶ ἄριστος (= τ 303) G H^{γρ} P U. – cf. ad ρ 155 **233** ἐπόψεαι 28 Ω* (cf. Ξ 145): ἐσ- t N U Eust. **237** ἐμὴ t Ω*: ἐμοὶ U ἕπονται w1 Ω*, -ντο t, επο[ντ 523: ἔσονται U: ἀαπτοι (~ Θ 450) G. – cf. ad φ 202, ψ 87 **238–239** (= φ 203–204) damn. Düntzer **238** ἐπηύξατο r: ἐπεύξ- 524 Ω **242** ὃ (sic Ω) fort. delendum **244a** Νισου φαιδιμος υιος Αρητι]αδαο ανακτο[ς (= π 395) add. 522: Νίσου φαίδιμος υἱὸς ἀγορήσατο καὶ μετέειπε G (versu priore partim repetito) **245** ἥμιν H^{a}: ἡμῖν Ω* **247** (= π 406) om. P **248** ita h29 Ω (δῶμα P): αὐτ[ίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἲς Ὀδυσῆος (= π 407) Arph u.v.; cf. Haslam P. Oxy. LIII 112 **251** (= ρ 181) om. M, rest. M^{2} ἵρευον G: ἱέρ- Ω* **252** δέ τε G H P Eust.: δ' ἄρα Ω* **253** κερόωντο G H P U Eust.: κεράσαντο Ω*

καλοῖς ἐν κανέοισιν, ἐωινοχόει δὲ Μελανθεύς.
{οἱ δ’ ἐπ’ ὀνείαθ’ ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.}
Τηλέμαχος δ’ Ὀδυσῆα καθίδρυε, κέρδεα νωμῶν,
ἐντὸς ἐϋσταθέος μεγάρου, παρὰ λάϊνον οὐδόν,
δίφρον ἀεικέλιον καταθεὶς ὀλίγην τε τράπεζαν·
πὰρ δ’ ἐτίθει σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ’ οἶνον ἔχευεν
ἐν δέπαϊ χρυσέωι, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
“ἐνταυθοῖ νῦν ἧσο μετ’ ἀνδράσιν οἰνοποτάζων·
κερτομίας δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀφέξω
πάντων μνηστήρων, ἐπεὶ οὔ τοι δήμιός ἐστιν
οἶκος ὅδ’, ἀλλ’ Ὀδυσῆος, ἐμοὶ δ’ ἐκτήσατο κεῖνος.
ὑμεῖς δέ, μνηστῆρες, ἐπίσχετε θυμὸν ἐνιπῆς
καὶ χειρῶν, ἵνα μή τις ἔρις καὶ νεῖκος ὄρηται.”
ὣς ἔφαθ’· οἱ δ’ ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
τοῖσιν δ’ Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
“καὶ χαλεπόν περ ἐόντα δεχώμεθα μῦθον, Ἀχαιοί,
Τηλεμάχου· μάλα δ’ ἧμιν ἀπειλήσας ἀγορεύει.
οὐ γὰρ Ζεὺς εἴασε Κρονίων· τώ κέ μιν ἤδη
παύσαμεν ἐν μεγάροισι λιγύν περ ἐόντ’ ἀγορητήν.”
ὣς ἔφατ’ Ἀντίνοος· ὃ δ’ ἄρ’ οὐκ ἐμπάζετο μύθων.
κήρυκες δ’ ἀνὰ ἄστυ θεῶν ἱερὴν ἑκατόμβην
ἦγον· τοὶ δ’ ἀγέροντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί
ἄλσος ὕπο σκιερὸν ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
οἱ δ’ ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ’ ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
μοίρας δασσάμενοι δαίνυντ’ ἐρικυδέα δαῖτα·

259 Arist. Poet. 1458b29; ApS 11.1; Ath. 192f; [Ammon.] Diff. 352; Aristid. Quint. 2.9; EtGud. 425.38 Stz.; (– κατ.) Lex. Vind. 47.13; EtG 90 M.; sch Ω 578a; **259**a sch ν 402; (ὀλ. τρ.) sch A.R. 1.955–960f **261**a (vel ο 149a v.l.) sch Ψ 196 **266–267** Eudoc. 1568–1569 **278** (σκ.) Hsch. σ 982

255 ἐω(ι)νοχόει Ω (ἐνῳν- H^{c}): v. Il. praef. xxvii (ubi corrige: Chantr. I 479) et ad Δ 3 **256** del. Blass 199; cf. 279–280 **259** καταθεὶς (cf. τ 55) tt* H^{γρ} N U Eust., καθεὶς G: παραθεὶς [Ammon.] Aristid. EtGud H^{r} Ω* **260** μοῖραν (cf. 281, 293) G H^{c} Eust. **264** πάντων Ω*: ἀνδρῶν P (ex 225) **265** ita 28 ((ε)κτ]ησατο κεῖνος) Ω* (δὲ κτήσατο U): ἐκτήσατ’ ἐκεῖνος G M^{c} **267** χειρῶν t Ω*: χεῖρας F **268–269** (= α 381–382, σ 410–411) om. U **272** ἀπειλήσας Ω: ἀπηλεγέως (cf. α 373, I 309, Hymn. Merc. 362) Nauck **276–278** cf. ad 159 **276** θεῶν Ω*: θεωι h29, θεῷ U (fort. recte, cf. A 447)

πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μοῖραν θέσαν οἳ πονέοντο
ἴσην, ὡς αὐτοί περ ἐλάγχανον· ὣς γὰρ ἀνώγει
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο.
μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγήνορας εἴα Ἀθήνη
λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
δυίη ἄχος κραδίην Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
ἦν δέ τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνὴρ ἀθεμίστια εἰδώς,
Κτήσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε, Σάμηι δ' ἐνὶ οἰκία ναῖεν·
ὃς δή τοι κτεάτεσσι πεποιθὼς θεσπεσίοισιν
μνάσκετ' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα·
ὅς ῥα τότε μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μετηύδα·
"κέκλυτέ μεο, μνηστῆρες ἀγήνορες, ὄφρα τι εἴπω.
μοῖραν μὲν δὴ ξεῖνος ἔχει πάλαι, ὡς ἐπέοικεν,
ἴσην· οὐ γὰρ καλὸν ἀτέμβειν οὐδὲ δίκαιον
ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώμαθ' ἵκηται.
ἀλλ' ἄγε οἱ καὶ ἐγὼ δῶ ξείνιον, ὄφρα καὶ αὐτός
ἠὲ λοετροχόωι δώηι γέρας ἠέ τωι ἄλλωι
δμώων, οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο."
ὣς εἰπὼν ἔρριψε βοὸς πόδα χειρὶ παχείηι
κείμενον ἐκ κανέοιο λαβών· ὃ δ' ἀλεύατ' Ὀδυσσεύς
ἦκα παρακλίνας κεφαλήν, μείδησε δὲ θυμῶι
σαρδάνιον μάλα τοῖον· ὃ δ' εὔδμητον βάλε τοῖχον.
Κτήσιππον δ' ἄρα Τηλέμαχος ἠνίπαπε μύθωι·
"Κτήσιππ', ἦ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἔπλετο θυμῶι·
οὐκ ἔβαλες τὸν ξεῖνον· ἀλεύατο γὰρ βέλος αὐτός.
ἦ γάρ κέν σε μέσον βάλον ἔγχεϊ ὀξυόεντι,

286 Gal. De plac. Hipp. et Plat. 3.2.13 **287** Eudoc. 1327 **294** (οὐ –)–**295**a EtG α 1347/EtM α 2018; EtGud 225.3 Stf. **294** (οὐ – ἀτ.) Epm. κ 144 **299** (– πόδα) EtG β 181/EtM β 207 **301** (μ. –)–**302**a sch Pl. Remp. 337a; (– σαρδ.) Paus. Att. σ 5 **302** (σ.) ApS 140.12; Hsch. σ 204; Synag. σ 25; cf. Philox. fr. 591, Paus. 10.17.13 **305**a sch A 14b, I 404b[1], N 160b[1]; (ἀλ. γ. β.) Epm. α 247

281 οἳ πονέοντο (cf. ρ 258) Ω* M^γρ: οἵ ῥ' ἐπένοντο F M B **286** δυίη Bekker: δύη(ι) t Ω Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος t G: -άδην -ῆα Ω*. – cf. ad σ 348 **288** ναίων F M B **289** θεσπεσίοισι G H^γρ N U Eust.: πατρὸς ἑοῖο Ω* **292** μεο Knight: μευ vel μεῦ Ω **294** ἀτέμβειν fere tt Z Ω*: -έμεν N **296** κἀγὼ U **298** (= 325, ρ 402) om. Eust.: habent 28 Ω* **302** σαρδάνιον 28 tt* Z H Eust.: -δόνιον Paus.^vl Ω* U^2r Eust.^γρ, -δώνιον N **304** om. 28 (homoearchon)

καί κέ τοι ἀντὶ γάμοιο πατὴρ τάφον ἀμφεπονεῖτο
ἐνθάδε. τώ μή τίς μοι ἀεικείας ἐνὶ οἴκωι
φαινέτω· ἤδη γὰρ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρεια· πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα.
ἀλλ' ἔμπης τάδε μὲν καὶ τέτλαμεν εἰσορόωντες,
μήλων σφαζομένων οἴνοιό τε πινομένοιο
καὶ σίτου· χαλεπὸν γὰρ ἐρυκακέειν ἕνα πολλούς.
ἀλλ' ἄγε μηκέτι μοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες·
εἰ δ' ἤδη μ' αὐτὸν κτεῖναι μενεαίνετε χαλκῶι,
καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη
τεθνάμεν ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὁράασθαι,
ξείνους τε στυφελιζομένους δμωιάς τε γυναῖκας
ῥυστάζοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλά."
ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆι.
ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος·
"ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίωι
ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαίνοι·
μήτέ τι τὸν ξεῖνον στυφελίζετε μήτέ τιν' ἄλλον
δμώων, οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
Τηλεμάχωι δέ κε μῦθον ἐγὼ καὶ μητέρι φαίην
ἤπιον, εἴ σφωϊν κραδίηι ἅδοι ἀμφοτέροιϊν.
ὄφρα μὲν ὕμιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
νοστήσειν Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε,
τόφρ' οὔ τις νέμεσις μενέμεν τ' ἦν ἰσχέμεναί τε
μνηστῆρας κατὰ δώματ', ἐπεὶ τόδε κέρδιον ἦεν,
εἰ νόστησ' Ὀδυσεὺς καὶ ὑπότροπος ἵκετο δῶμα·
νῦν δ' ἤδη τόδε δῆλον, ὅ τ' οὐκέτι νόστιμός ἐστιν.

308 (ἀεικ.) ApS 11.6; EtG α 91 **313** (χ. –) Cocondr. 243.15 **314** Eudoc. 1570 **315–317** ead. 1651–1653

307 ἀμφεπονεῖτο 28 Ω*: ἀμφιπ- P **308** ἀεικείας 28 Z Ω*: -κίας tt G F P Eust.$^{\gamma\rho}$ οἴκω(ι) Ω: δημωι 28 **310** χέρηα M **311** τόδε M^{s} **315** δ' ἤδη t Mc Eust.: ἤδη F: δὴ μὴ Ω* (δὴ μέ U) χαλκῶ(ι) t Ω*: θυμῶ U **316** εἴη t Ω* $M^{\gamma\rho}$: εἶεν g^{V}, ἦεν M **317** ἢ τάδε γ' (= π 107) 150 t g^{V} G N U, ἢ τάδε τ' M: ἢ τάδ' F H, ἢ τάδε P: ἠὲ τάδ' B **324** μήτ' ἔτι F **326** ἐγὼν G **327** εἴ σφωϊν H: εἴ σφιν M: εἰ σφῶϊν Ω*: ὃς σφῶϊν $M^{\gamma\rho}$ ἀμφοτέροισι(ν) F M N **328** ὕμιν X: ὑμῖν Ω* G^{r}: ὔμμιν N: ἡμῖν M **329** νοστήσειν G U Eust.: -ῆσαι Ω* (ex 239 al.) **333** τό γε G

ἀλλ᾽ ἄγε, σῆι τάδε μητρὶ παρεζόμενος κατάλεξον,
γήμασθ᾽ ὅς τις ἄριστος ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρησιν,
ὄφρα σὺ μὲν χαίρων πατρώϊα πάντα νέμηαι
ἔσθων καὶ πίνων, ἣ δ᾽ ἄλλου δῶμα κομίζηι.”
τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
“οὐ μὰ Ζῆν᾽, Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο,
ὅς που τῆλ᾽ Ἰθάκης ἠ᾽ ἔφθιται ἠ᾽ ἀλάληται,
οὔ τι διατρίβω μητρὸς γάμον, ἀλλὰ κελεύω
γήμασθ᾽ ὧι κ᾽ ἐθέληι, ποτὶ δ᾽ ἄσπετα δῶρα δίδωμι.
αἰδέομαι δ᾽ ἀέκουσαν ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι
μύθωι ἀναγκαίωι· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειεν.”
ὣς φάτο Τηλέμαχος· μνηστῆρσι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
ἄσβεστον γέλω ὦρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα.
οἳ δ᾽ ἤδη γναθμοῖσι γελώων ἀλλοτρίοισιν,
αἱμοφόρυκτα δὲ δὴ κρέα ἤσθιον· ὄσσε δ᾽ ἄρά σφεων
δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ᾽ ὠΐετο θυμός.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
“ἆ δειλοί, τί κακὸν τόδε πάσχετε; νυκτὶ μὲν ὑμέων
εἰλύαται κεφαλαί τε πρόσωπά τε νέρθέ τε γοῦνα·
οἰμωγὴ δὲ δέδηε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί,
αἵματι δ᾽ ἐρράδαται τοῖχοι καλαί τε μεσόδμαι·
εἰδώλων δὲ πλέον πρόθυρον, πλείη δὲ καὶ αὐλή,
ἱεμένων Ἔρεβόσδε ὑπὸ ζόφον· ἠέλιος δέ

339 Hermog. Meth. 436.10 R.; sch A.R. 2.259a; **339**a Ael. Dion. μ 1; sch DThr 101.24, 564.3 **348** (– ἤ.) ApS 17.29; (αἱμ.) Hsch. α 1965 **350–353** Cent. Par. 15.26–29 **351–353** + **355–357** Pl. Ion 539a; **351–352** + **355–357** [Plut.] Hom. 2.108.7; **351–352** + **355–356**a Porph. Il. 271.22 Schr.; **351–352**a Max. Tyr. 30.5; Clem. Protr. 45.5 (> Eus. PE 2.6.7); **351**a sch Pl. Hipp. mai. 295a; (ἆ δ.) Hsch. α 1, 1040; (ν. –)–**352**, **354** Hclt. Alleg. 75.2, 4 **354** (– τ.) Choer. in Thd. ii.197.23; Epm. τ 53 **355** Cent. Par. 45.21

337 δῶμα κομίζηι fere 28 Ω*: δώμαθ᾽ ἵκηται Eust. **339** ἐμοῖο 28 tt* Ω* M^{s}: ἐμεῖο Hermog.^{vl} G P N: ἑοῖο M **342** ποτὶ 28 Ω*: προτὶ U **346** γέλω Ω*: -ων G Eust.: -ον M: -ωτ᾽ F **347** γελώων fere Ω* M^{s}: γελοίων (cf. ad 390; Hymn. Ven. 49) M Eust. **348** ἄρά σφεων B: ἄρα σφέων Ω* **351** ἆ δειλοί tt* Ω: δαιμόνιοι Pl. **352** γοῦνα 209 tt* Ω: γυῖα Pl. **355** (εἰδώλων) δὲ tt* Ω: τε Pl.: om. Porph. πλέον tt* F^{s} H M N U Eust.: πλέων [Plut.]^{vl} Ω* **356** ἱεμένων tt* Ω: ἐρχομένων [Plut.]

οὐρανοῦ ἐξαπόλωλε, κακὴ δ’ ἐπιδέδρομεν ἀχλύς.”
ὣς ἔφαθ’· οἳ δ’ ἄρα πάντες ἐπ’ αὐτῶι ἡδὺ γέλασσαν.
τοῖσιν δ’ Εὐρύμαχος Πολύβου πάϊς ἦρχ’ ἀγορεύειν·
“ἀφραίνει ξεῖνος νέον ἄλλοθεν εἰληλουθώς.
ἀλλά μιν αἶψα, νέοι, δόμου ἐκπέμψασθε θύραζε
εἰς ἀγορὴν ἔρχεσθαι, ἐπεὶ τάδε νυκτὶ ἐΐσκει.”
τὸν δ’ αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
“Εὐρύμαχ’, οὔ τί σ’ ἄνωγα ἐμοὶ πομπῆας ὀπάζειν·
εἰσί μοι ὀφθαλμοί τε καὶ οὔατα καὶ πόδες ἄμφω
καὶ νόος ἐν στήθεσσι τετυγμένος οὐδὲν ἀεικής·
τοῖς ἔξειμι θύραζε, ἐπεὶ νοέω κακὸν ὔμμιν
ἐρχόμενον· τό κεν οὔ τις ὑπεκφύγοι οὐδ’ ἀλέαιτο
μνηστήρων, οἳ δῶμα κάτ’ ἀντιθέου Ὀδυσῆος
ἀνέρας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανάασθε.”
ὣς εἰπὼν ἐξῆλθε δόμων εὖ ναιεταόντων,
ἵκετο δ’ ἐς Πείραιον, ὅ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο.
μνηστῆρες δ’ ἄρα πάντες ἐς ἀλλήλους ὁρόωντες
Τηλέμαχον ἐρέθιζον, ἐπὶ ξείνοις γελόωντες·
ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
“Τηλέμαχ’, οὔ τις σεῖο κακοξεινώτερος ἄλλος·
οἷον μέν τινα τοῦτον ἔχεις ἐπίμαστον ἀλήτην,
σίτου καὶ οἴνου κεχρημένον, οὐδέ τι ἔργων
ἔμπαιον οὐδὲ βίης, ἀλλ’ αὔτως ἄχθος ἀρούρης·
ἄλλος δ’ αὖτέ τις οὗτος ἀνέστη μαντεύεσθαι.
ἀλλ’ εἴ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη·
τοὺς ξείνους ἐν νηῒ πολυκλήϊδι βαλόντες

357 Eudoc. 2006 **366** (ἀει.) ApS (h16a; Hld fr. 5) **372**b Anon. π. σολοικ. p.201 Valck. **377** (ἐπ.) ApS 73.30; Hsch. ε 4956/8 **379** (ἔμπ.) Hsch. ε 2406 **380** [Hdn] Fig. 18

362 ἀγορήνδ’ F ἐΐσκει Ω* M^{γρ}: -εις H^{s} B: ἐώκει M **365** εἰσί Ω **367** ὔμμιν N Eust.: ὕμμιν Ω*: υμμι 209: ὑμῖν U **368** τὸ μὲν G H P Eust. ἀλέαιτο fere Ω, -αίετο M^{γρ}: -έοιτε F M B: ουδετεạτο 209 **369** ita 28 209 Ω*: ἀνδρῶν οἳ κατὰ δώματ’ Ὀδυσ(σ)ῆος θείοιο (cf. σ 417) G H^{γρ} **370** μηχανάασθε fere 209 Ω*: -όωνται G **372** Πειραῖον F B **374** ἐρέθιζον 28 Ω*: θαύμαζον (ex 269 al.) G H^{γρ} Eust. ξείνω F **377** ἔχεις Ω (-οις P): ἄγεις Eust.^{γρ} ἐπιμαστὸν P **380** μαντεύεσθαι 28 t G H^{γρ} N U Eust.: -σασθαι Ω* **381** εἴ μοί Ω*: εἰ δή B U, ἤδη F M

ἐς Σικελοὺς πέμψωμεν, ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἄλφοι.”
ὣς ἔφασαν μνηστῆρες· ὃ δ’ οὐκ ἐμπάζετο μύθων,
ἀλλ’ ἀκέων πατέρα προσεδέρκετο, δέγμενος αἰεί,
ὁππότε δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει.
ἣ δὲ κατ’ ἄντηστιν θεμένη περικαλλέα δίφρον
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
ἀνδρῶν ἐν μεγάροισιν ἑκάστου μῦθον ἄκουεν.
δεῖπνον μὲν γάρ τοί γε γελώοντες τετύκοντο
ἡδύ τε καὶ μενοεικές, ἐπεὶ μάλα πόλλ’ ἱέρευσαν·
δόρπου δ’ οὐκ ἄν πως ἀχαρίστερον ἄλλο γένοιτο,
οἷον δὴ τάχ’ ἔμελλε θεὰ καὶ καρτερὸς ἀνήρ
θησέμεναι· πρότεροι γὰρ ἀεικέα μηχανόωντο.
φ τῆι δ’ ἄρ’ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
κούρηι Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείηι,
τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον
ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος, ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν.
κλίμακα δ’ ὑψηλὴν προσεβήσετο οἷο δόμοιο,
εἵλετο δὲ κληῗδ’ εὐκαμπέα χειρὶ παχείηι
καλὴν χαλκείην· κώπη δ’ ἐλέφαντος ἐπῆεν.
βῆ δ’ ἰέναι θάλαμόνδε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
ἔσχατον· ἔνθα δέ οἱ κειμήλια κεῖτο ἄνακτος,
χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος.
ἔνθα δὲ τόξον κεῖτο παλίντονον ἠδὲ φαρέτρη
ἰοδόκος, πολλοὶ δ’ ἔνεσαν στονόεντες ὀϊστοί,

385 Cent. Par. 44.76 **387** EtG α 915/EtM α 1454; (κατάντ.) ApS 96.31; Hsch. κ 1299 **392** Plut. Mor. 461c **φ 3** al. (π. –) sch Hes. Op. 151a **5** Choer. in Thd. ii.356.28 **6** Strab. 12.3.23; (χ. π.) EtG 308 M. **9** (ἔσχ.) Hsch. ε 6455 **12** (π. –) Macr. GL v.601.13; **12**b ApD Synt. 473.8

383 πέμπωμεν M B, -ομεν F τοι Ω: τις Bentley **385** προσδέρκετο Z Ω*: ποτιδ- U **386** δὴ G H^{c} N U: om. Ω* ἐφήσει (cf. 29) G^{c} (ex -ση) H P U: ἐφείη F B N, ἐφίει M **390** γελώοντες G^{c} H^{c}: -ώωντες G^{a} B U, agn. Eust.: -όωντες Ω*: -οιωντες 131, quod commendat Eust. – cf. ad 347 **391** τε Ω*: γε G: τι N **394** πρότερον G **φ 3** μνηστήρεσσι θέμεν (= 81, ω 168) 133 Ω (-μεναι F): μνηστηρ[σιν θεμε]ναι 146 **5** προσεβήσετο 28 Ω*: -σατο 146 t F M B: κατεβήσετο U **6** χειρὶ παχείη(ι) 28 tt Ω: χερσὶ φίλῃσι 146, quidam ap. EtG **7** χαλκείην 146 G H^{s} N U Eust.: χρυσείην Eust.^{γρ} Ω* **8** ιεναι 146: ἴμεναι Ω **9** ἔνθα δέ Ω: ενθ αρ[α 146: ἔνθά τε Düntzer **11** κεῖτο Ω*: ἔκ˻ειτο [146] Z G N

δῶρα τά οἱ ξεῖνος Λακεδαίμονι δῶκε τυχήσας
Ἴφιτος Εὐρυτίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν.
τὼ δ' ἐν Μεσσήνηι ξυμβλήτην ἀλλήλοιϊν,
οἴκωι ἐν Ὀρτιλόχοιο δαΐφρονος. ἦτοι Ὀδυσσεύς
ἦλθε μετὰ χρεῖος, τό ῥά οἱ πᾶς δῆμος ὄφελλεν·
μῆλα γὰρ ἐξ Ἰθάκης Μεσσήνιοι ἄνδρες ἄειραν
νηυσὶ πολυκλήϊσι τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας·
τῶν ἕνεκ' ἐξεσίην πολλὴν ὁδὸν ἦλθεν Ὀδυσσεύς
παιδνὸς ἐών· πρὸ γὰρ ἧκε πατὴρ ἄλλοί τε γέροντες·
Ἴφιτος αὖθ' ἵππους διζήμενος, αἵ οἱ ὄλοντο
δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοί·
αἳ δή οἱ καὶ ἔπειτα φόνος καὶ μοῖρα γένοντο,
ἐπεὶ δὴ Διὸς υἱὸν ἀφίκετο καρτερόθυμον,
φῶθ' Ἡρακλῆα, μεγάλων ἐπιΐστορα ἔργων,
ὅς μιν ξεῖνον ἐόντα κατέκτανεν ὧι ἐνὶ οἴκωι,
σχέτλιος, οὐδὲ θεῶν ὄπιν αἰδέσατ' οὐδὲ τράπεζαν
τήν, ἥν οἱ παρέθηκεν· ἔπειτα δὲ πέφνε καὶ αὐτόν,
ἵππους δ' αὐτὸς ἔχε κρατερώνυχας ἐν μεγάροισιν.
τὰς ἐρέων Ὀδυσῆϊ συνήντετο, δῶκε δὲ τόξον,
τὸ πρὶν μέν ῥ' ἐφόρει μέγας Εὔρυτος, αὐτὰρ ὃ παιδί
κάλλιπ' ἀποθνήισκων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν.
τῶι δ' Ὀδυσεὺς ξίφος ὀξὺ καὶ ἄλκιμον ἔγχος ἔδωκεν,

13–14a, **15–16**a Strab. 8.5.8; **13** + **15** (– ξ.) + **16**a sch E 544 **13** + **15** sch B 582b; sch Pind. Pyth. 6.35a **14**a Hdn ad B 518 **15–16**a Paus. 4.1.4 **15** Arn ad Λ 130; sch Heph. 292.12, 327.3, 341.15 **18** Paus. 4.1.3; Porph. ad Φ 563 **20**a Hdn ad Ω 235 **21** Cent. Par. 10.11; (παι.) ApS 126.6; Hsch. π 68; (πρὸ –) Hdn ad Ω 235 **22** (– ἵππ. ἐρέων) Corn. 25.2 **25** (– ἀφ.) sch Heph. 349.15 **26** Clem. Protr. 30.6; Iren. adv. Haer. 1.9.4 (cento); Porph. ad T 389; **26**b Strab. 1.1.16 **28–29** Dio Prus. 74.16; Athenag. Leg. 29; Eudoc. 1330–1331 **31** (– συν.) Epm. AO ii.367.6; EtM 372.13, cf. 371.11; EtGud 533.19 Stf.; sch A.R. 1.1354

15 ξυμβλήτην tt Ω: συ[μ]- 146 ἀλλήλοιϊν tt Ω*: -οισιν F M B **17** ὄφελλε 146 Ω*: ὄφειλε G Eust. **18** γὰρ ἐξ Ἰθάκης Ω: τα οι ⟦ε̣ . . . . . .⟧ 146 (ex 13?) **19a** και τους μεν [add. 146 **20** ἐξέσίην Ar Nic Hdn (t) contra Neoptolemum Parium ἤλυθ' G **22** διζήμενος Z Ω: ἐρέων (nec plura) t (cf. 31) **28** αἰδέσατ' F M B (cf. H 93, Φ 468, ζ 66, 329, θ 86): ἠ(ι)δ- tt Ω* **29** ἥν 28 tt* Ω*: δή Eust.: om. Eudoc. H[a] **32** ῥ' 133 G N: om. Ω*

ἀρχὴν ξεινοσύνης προσκηδέος· οὐδὲ τραπέζηι
γνώτην ἀλλήλων· πρὶν γὰρ Διὸς υἱὸς ἔπεφνεν
Ἴφιτον Εὐρυτίδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
ὅς οἱ τόξον ἔδωκε. τὸ δ’ οὔ ποτε δῖος Ὀδυσσεύς
ἐρχόμενος πόλεμόνδε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
ἡιρεῖτ’, ἀλλ’ αὐτοῦ μνῆμα ξείνοιο φίλοιο
κέσκετ’ ἐνὶ μεγάροισι· φόρει δέ μιν ἧς ἐπὶ γαίης.
　　ἣ δ’ ὅτε δὴ θάλαμον τὸν ἀφίκετο δῖα γυναικῶν
οὐδόν τε δρύϊνον προσεβήσετο, τόν ποτε τέκτων
ξέσσεν ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν,
ἐν δὲ σταθμοὺς ἄρσε, θύρας δ’ ἐπέθηκε φαεινάς,
αὐτίκ’ ἄρ’ ἥ γ’ ἱμάντα θοῶς ἀπέλυσε κορώνης,
ἐν δὲ κληῗδ’ ἧκε, θυρέων δ’ ἀνέκοπτεν ὀχῆας
ἄντα τιτυσκομένη· τὰ δ’ ἀνέβραχεν ἠΰτε ταῦρος
βοσκόμενος λειμῶνι· τόσ’ ἔβραχε καλὰ θύρετρα
πληγέντα κληῗδι, πετάσθησαν δέ οἱ ὦκα.
ἣ δ’ ἄρ’ ἐφ’ ὑψηλῆς σανίδος βῆ· ἔνθα δὲ χηλοί
ἕστασαν, ἐν δ’ ἄρα τῆισι θυώδεα εἵματ’ ἔκειτο.
ἔνθεν ὀρεξαμένη ἀπὸ πασσάλου αἴνυτο τόξον
αὐτῶι γωρυτῶι, ὅς οἱ περίκειτο φαεινός.
ἑζομένη δὲ κάτ’ αὖθι, φίλοις ἐπὶ γούνασι θεῖσα,
κλαῖε μάλα λιγέως, ἐκ δ’ ἥιρεε τόξον ἄνακτος.
　　ἣ δ’ ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
βῆ ῥ’ ἰέναι μέγαρόνδε μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς,

35 (– πρ.) Cent. Par. 39.24; **35**a Hdn ad N 29; (οὐδὲ –)–**36**a Plut. Mor. 645a, fr. 129 S. **36**a Epm. α 33 **38**b–**39**a + **40** (ἡιρ.) Porph. ad α 262 **40**b sch Z 221b; (μν.) Hsch. μ 1498 **41**a Epm. π 179; (κ.) ApS 98.26; Hsch. κ 2377 **43** (– πρ.) sch Pind. Pyth. 4.468a **45**a Hdn ad Z 348; Syrian. CAG vi(i).103.30 **46** (ἱμ. –) EtG 169 M. **47**b + **48** (τὰ δ’ ἀν.) sch Arat. 192 **48** (– ἀν.) ApS 34.12 **48**b + **49**b sch Θ 393b **49** (ἔβρ. –) sch T 13^{b2} **54**a sch Ψ 8; (γ.) ApS 56.1; Hsch. γ 1046 **57**–**58** Eudoc. 2072–2073

35 προσκηδέος t Ω* (proparox. H^{c}): περικ- P: εὐκ- U **36** ἀλλήλων t* Ω*: -ω Epm. G Eust.^{γρ}: -ους M^{s} N. – cf. ad ψ 109 **41** κέσκετ’ 525 tt Z H P M^{c} N U: θέσκετ’ Ω* **42** δὴ 28 525 G N M^{s} U: om. Ω* τὸν Ω*: δ’ N (-δε Nauck): om. F P: ὃν U^{2} **43** προσεβήσατο t^{vl} N **46** γ’ 28 Ω*: γε H P κορώνης 28 Z Ω* Eust.^{γρ}: -νη(ι) t G P Eust. **47** ὀχῆας Z Ω: -ες 28 B^{s}: -α t **51** ἔνθά τε Düntzer **52** εἵματα κεῖτο G N **57** τάρπη U; cf. ad τ 213 **58** ἰέναι Bekker: ἴμεναι t G N U: ἴμεν ἐς Ω*

τόξον ἔχουσ’ ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτρην
ἰοδόκον· πολλοὶ δ’ ἔνεσαν στονόεντες ὀϊστοί.
τῆι δ’ ἄρ’ ἅμ’ ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον, ἔνθα σίδηρος
κεῖτο πολὺς καὶ χαλκός, ἀέθλια τοῖο ἄνακτος.
ἣ δ’ ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο
{ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα,
ἀμφίπολος δ’ ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη}·
αὐτίκα δὲ μνηστῆρσι μετηύδα καὶ φάτο μῦθον·
“κέκλυτέ μεο, μνηστῆρες ἀγήνορες, οἳ τόδε δῶμα
ἐχράετ’ ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν ἐμμενὲς αἰεί
ἀνδρὸς ἀποιχομένοιο πολὺν χρόνον· οὐδέ τιν’ ἄλλην
μύθου ποιήσασθαι ἐπισχεσίην ἐδύνασθε,
ἀλλ’ ἐμὲ ἱέμενοι γῆμαι θέσθαι τε γυναῖκα.
ἀλλ’ ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνετ’ ἄεθλον·
θήσω γὰρ μέγα τόξον Ὀδυσσῆος θείοιο·
ὃς δέ κε ῥηΐτατ’ ἐντανύσηι βιὸν ἐν παλάμηισιν
καὶ διοϊστεύσηι πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
τῶι κεν ἅμα σποίμην, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα
κουρίδιον, μάλα καλόν, ἐνίπλειον βιότοιο,
τοῦ ποτε μεμνήσεσθαι ὀΐομαι ἔν περ ὀνείρωι.”
ὣς φάτο, καί ῥ’ Εὔμαιον ἀνώγει, δῖον ὑφορβόν,
τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον.
δακρύσας δ’ Εὔμαιος ἐδέξατο καὶ κατέθηκεν·
κλαῖε δὲ βουκόλος ἄλλοθ’, ἐπεὶ ἴδε τόξον ἄνακτος.
Ἀντίνοος δ’ ἐνένιπεν ἔπος τ’ ἔφατ’ ἔκ τ’ ὀνόμαζεν·
“νήπιοι ἀγροιῶται, ἐπημέρια φρονέοντες,

61 (ὄγκ.) ApS 118.20; Poll. 10.165; Hsch. ο 41 **70** (οὐδέ –)–**71** sch Ar. Vesp. 338b; EtM 593.47; (οὐδέ – ἐπ.) ApS 74.22 **85** ApS 4.3; Eudoc. 1619, 2023; sch A 343; (ἀγρ.) Hsch. α 820

59 χερσὶ Vind. 5 **60** (~ 12) damn. Bothe **61** δ’ ἂρ ἅμ’ G N: δ’ ἂρ U: ῥ’ ἅμ’ Ω*. – cf. ad σ 303 ὄγκιον Hdn Ω*: parox. H Eust.γρ **65–66** (= σ 210–211) absunt ab 28: **65** hab. Ω: **66** add. G F Mc N, abest ab Ω* **68** μεο Knight: μευ Ω (μεῦ P) **71** γε δύνασθε F **73** (= 106) del. Schwartz 330 **76** πελεκέων U; cf. ad τ 578 **77** ἅμα σποίμην Bekker: ἅμ’ ἕ(σ)π- Ω **78–79** (= τ 580–581) damn. Bothe **83** ἄλλοθ’ G N U: ἄλλος Ω* **85** ἐφημέρια fere tt Z Ω; v. ad δ 223

ἆ δειλώ, τί νυ δάκρυ κατείβετον ἠδὲ γυναικί
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὀρίνετον; ᾗι τε καὶ ἄλλως
κεῖται ἐν ἄλγεσι θυμός, ἐπεὶ φίλον ὤλεσ' ἀκοίτην.
ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι, ἠὲ θύραζε
κλαίετον ἐξελθόντε, κατ' αὐτόθι τόξα λιπόντε,
μνηστήρεσσιν ἄεθλον ἀάατον· οὐ γὰρ ὀΐω
ῥηϊδίως τόδε τόξον ἐΰξοον ἐντανύεσθαι·
οὐ γάρ τις μέτα τοῖος ἀνὴρ ἐν τοίσδεσι πᾶσιν
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν. ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ὄπωπα·
καὶ γὰρ μνήμων εἰμί, πάϊς δ' ἔτι νήπιος ἦα."
ὣς φάτο· τῶι δ' ἄρα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
νευρὴν ἐντανύειν διοϊστεύσειν τε σιδήρου.
ἤτοι ὀϊστοῦ γε πρῶτος γεύσεσθαι ἔμελλεν
ἐκ χειρῶν Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὃν τότ' ἀτίμα
ἥμενον ἐν μεγάροις, ἐπὶ δ' ὤρνυε πάντας ἑταίρους.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο·
"ὢ πόποι, ἦ μάλα με Ζεὺς ἄφρονα θῆκε Κρονίων·
μήτηρ μέν μοί φησι φίλη, πινυτή περ ἐοῦσα,
ἄλλωι ἅμ' ἕψεσθαι νοσφισσαμένη τόδε δῶμα·
αὐτὰρ ἐγὼ γελόω καὶ τέρπομαι ἄφρονι θυμῶι.
ἀλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνετ' ἄεθλον,
οἵη νῦν οὐκ ἔστι γυνὴ κατ' Ἀχαιΐδα γαῖαν,
οὔτε Πύλου ἱερῆς οὔτ' Ἄργεος οὔτε Μυκήνης·
καὶ δ' αὐτοὶ τόδε γ' ἴστε· τί με χρὴ μητέρος αἴνου;

86 (– κατ.) Hdn ad P 201 **89** (– καθ.) sch^{h} Δ 22; Suda α 831; **89**a Arn ad Δ 22; Epm. in A 34B$^{1a/2}$; EtM α 635; EtGud 63.14 Stf.; (ἀκ. δ.) ApD Adv. 143.22 **90**a sch φ 188 **91** ApS 1.15 **97**a Arn ad X 67 **98** [Plut.] Hom. 2.65.1 **110** ApS 14.13; **110**b Hsch. α 1998; EtG 258 M.

86 δειλοὶ (ex υ 351) t G U Eust.: -ὼ P κατείβεται (sc. -ετε?) t^{cod} **89** ἀλλ' ἀκέων tt Ω*: ἀλλὰ καὶ ὣς B, quidam ap. Eust. **90** κατ' αὐτόθι F M N Eust. (cf. ad K 273): καταυτόθι Ω* **93** τοίσδεσι (sic) G H P Eust.: τοῖσιδε sive τοῖσι δὲ Ω*. – cf. β 47, 165, et ad κ 268 **97** ἐντανύειν Ar (t) F M B U: -νύσειν G H M^{γρ} N Eust.: -νύσαι P. – cf. 174 et ad 127 **98** γεύσεσθαι t^{vl} Ω*: -σασθαι t^{vl} F P M: γεύεσθαι H^{a}. – cf. ad ρ 413 **99** τότ' Ω* Eust.^{γρ}: ποτ' P Eust. **100** ἥμενον (cf. 425, τ 322) Wilamowitz Hom. Unt. 94 n. 9, Heimk. 53 n. 2: -νος 28 Ω ὄρνυε F U **105** γελόω fere 28 Ω* F^{γρ}: γ' ἔσθω F M^{s} B, ἔσθω M **109** οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης οὔτ' ἠπείροιο μελαίνης (= ξ 98a + 97b) add. G F Eust.: abest ab 28 Ω* **110** τόδε γ' t G H P, τοδε τ' 28: τόδε Ω* (τόδ' M)

ἀλλ' ἄγε μὴ μύνῃσι παρέλκετε, μηδ' ἔτι τόξου
δηρὸν ἀποτρωπᾶσθε τανυστύος, ὄφρα ἴδωμεν.
καὶ δέ κεν αὐτὸς ἐγὼ τοῦ τόξου πειρησαίμην·
εἰ δέ κεν ἐντανύσω διοϊστεύσω τε σιδήρου,
οὔ κέ μοι ἀχνυμένωι τάδε δώματα πότνια μήτηρ
λείποι ἅμ' ἄλλωι ἰοῦσ', ὅτ' ἐγὼ κατόπισθε λιποίμην
οἷός τ' ἤδη πατρὸς ἀέθλια κάλ' ἀνελέσθαι."
ἦ, καὶ ἀπ' ὤμοιϊν χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν
ὀρθὸς ἀναΐξας, ἀπὸ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμων.
πρῶτον μὲν πελέκεας στῆσεν, διὰ τάφρον ὀρύξας
πᾶσι μίαν μακρήν, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν,
ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἔναξε· τάφος δ' ἕλε πάντας ἰδόντας,
ὡς εὐκόσμως στῆσε· πάρος δ' οὐ πώ ποτ' ὀπώπει.
στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν καὶ τόξου πειρήτιζεν·
τρὶς μέν μιν πελέμιξεν ἐρύσσασθαι μενεαίνων,
τρὶς δὲ μεθῆκε βίης, ἐπιελπόμενος τό γε θυμῶι,
νευρὴν ἐντανύειν διοϊστεύσειν τε σιδήρου.
καί νύ κε δὴ τανύσειε βίηι τὸ τέταρτον ἀνέλκων,
ἀλλ' Ὀδυσεὺς ἀνένευε καὶ ἔσχεθεν ἱέμενόν περ.
τοῖς δ' αὖτις μετέειφ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο·
"ὢ πόποι, ἦ καὶ ἔπειτα κακός τ' ἔσομαι καὶ ἄκικυς,
ἠὲ νεώτερός εἰμι καὶ οὔ πω χερσὶ πέποιθα
{ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνηι}.
ἀλλ' ἄγεθ', οἵ περ ἐμεῖο βίηι προφερέστεροί ἐστε,

111 (– παρ.) ApS 114.13; EtG α 691; EtM 594.55; (μύν.) Hsch. μ 1872 **117** cf. Cent. Par. 11.57 **118**b sch Π 159b **119**a ApS 34.9 **122** (ἔν.) ApS 68.4; Hsch. ε 2646; cf. Sudam ν 177; **122**b Epm. τ 54; EtM 541.28, 748.29; EtGud 524.6 Stz.; (τ. – π.) ApS 149.28 **128** Arn ad B 215

111 μηδ' ἔτι P N Eust., μηδέ τι G H U: μήτ' ἔτι F, μήτέ τι M, μήτε τι B **115** ἀχνυμένω(ι) G H P Eust.: -νῃ 28 Ω* Eust.^{γρ} **119** ὤμων G H N Eust.: -ω(ι) Ω* **120** πελέκυς van Leeuwen **122** ἰδόντας Ω: Ἀχαιούς tt. – cf. ad Ψ 815, γ 372 **125** πελέμιξεν Ω* H^{s}: -ιζεν Z H ἐρύσασθαι F M B (-σσ- Kirchhoff): -σεσθαι Ω*. – cf. ad Φ 176 **126** τό γε Ω*: τόδε G H: η]θ̣ε̣λε θυμ[28 **127** νευρήν τ' U^{2} ἐντανύειν F M B: -ύσ(σ)ειν Ω*. – cf. ad 97 **128** τανύσειε Ar F B: ῥ' ἐτάνυσσε Ω* (ῥ' om. M^{a} U). – cf. Chantr. II 220 **129** ἀνένευσε U **131** ἄκικυς Ω*, ακεικ[υς 28: ἄναλκις M (cf. γ 375) **133** (= π 72) damn. Knight ἀπαμύνεσθαι H P Eust. **134** προφερέστεροί Ω*: πολὺ φέρτεροί G N U. – cf. ad θ 129 hic deficit B

τόξου πειρήσασθε, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.”
ὣς εἰπὼν τόξον μὲν ἀπὸ ἕο θῆκε χαμᾶζε,
κλίνας κολλητῇισιν ἐϋξέστῃς σανίδεσσιν,
αὐτοῦ δ’ ὠκὺ βέλος καλῆι προσέκλινε κορώνηι,
ἂψ δ’ αὖτις κατ’ ἄρ’ ἕζετ’ ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη.
τοῖσιν δ’ Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
“ὄρνυσθ’ ἑξείης ἐπιδέξια πάντες ἑταῖροι,
ἀρξάμενοι τοῦ χώρου, ὅθεν τέ περ οἰνοχοεύει.”
ὣς ἔφατ’ Ἀντίνοος, τοῖσιν δ’ ἐπιήνδανε μῦθος.
Λειώδης δὲ πρῶτος ἀνίστατο, Ἤνοπος υἱός,
ὅ σφι θυοσκόος ἔσκε, παρὰ κρητῆρα δὲ καλόν
ἷζε μυχοίτατος αἰεί· ἀτασθαλίαι δέ οἱ οἴωι
ἐχθραὶ ἔσαν, πᾶσιν δὲ νεμέσσα μνηστήρεσσιν·
ὅς ῥα τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὠκύ.
στῆ δ’ ἄρ’ ἐπ’ οὐδὸν ἰὼν καὶ τόξου πειρήτιζεν,
οὐδέ μιν ἐντάνυσε· πρὶν γὰρ κάμε χεῖρας ἀνέλκων
ἀτρίπτους ἁπαλάς· μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·
“ὦ φίλοι, οὐ μὲν ἐγὼ τανύω· λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος.
πολλοὺς γὰρ τόδε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει
θυμοῦ καὶ ψυχῆς, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
τεθνάμεν ἢ ζώοντας ἁμαρτεῖν, οὗ θ’ ἕνεκ’ αἰεί

136 Velius Longus GL vii.52.16 **137**a (= **164**a) sch Δ 113a **139** Eudoc. 2344 **141** ead. 1563 **145** (θυ.) ApS 88.33; Hsch. θ 918 **146** (μυχ.) sch Ψ 459b **146**b–**147** (ἐ. ἔ.) Choer. in Thd. i.393.6; EtG λ 171/EtM 562.26 **150**b–**151**a [Hdn] AO iii.244.24; Choer. in Thd. i.393.9; EtG λ 171/EtM 562.22 **151**a Dio Prus. 7.116; cf. Ath. 17b **152** (οὐ –) Antig. Car. ap. Ath. 437e (parod.)

135 πειρήσασθε N U[s] Eust., -σασθαι U: -σεσθε Ω*, -σεσθαι G ἐκτελέσωμεν F P M **141** ἐπιδέξια (Hdn ad Φ 163) t Z Ω* Eust.[γρ], ἐπιδεξία G: ἐπὶ δεξιὰ H[a] P N Eust. **142** τέ περ G H P Eust.: τ’˩ ἐπι- 28 Z F M N **144** Ἤνοπος 28 Ω*: Οἴνοπος H[r] N U[c?] **145** ὅ 28 Ω*: ὅς F **146** ἷζε P Eust.: ἵζε Ω* μυχοίτατος 28 t Ω*: μυχαί- 210 Z N U αἰεί 28 Ω*: αἰέν U **148** πρῶτος 28 Ω*: -ον G **150** πρὶν γὰρ 28 Ω: περι γαρ 210: ὃ δ’ ἐπεὶ tt **152** οὐ μὲν ἐγ˩ὼ τανύω 28 Ω* (οὔ μιν Bekker Hom. Bl. II 161, cf. φ 150, 246, 338): οὐ δύναμαι τανύσαι 210 t (cf. 171) **153** [ως πολλ]ους το γε 210

ἐνθάδ᾽ ὁμιλέομεν ποτιδέγμενοι ἤματα πάντα.
νῦν μέν τις καὶ ἔλπετ᾽ ἐνὶ φρεσὶν ἠδὲ μενοινᾶι
γῆμαι Πηνελόπειαν, Ὀδυσσῆος παράκοιτιν·
αὐτὰρ ἐπὴν τόξου πειρήσεται ἠδὲ ἴδηται,
ἄλλην δή τιν᾽ ἔπειτα Ἀχαιϊάδων ἐϋπέπλων
μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἣ δέ κ᾽ ἔπειτα
γήμαιθ᾽ ὅς κε πλεῖστα πόροι καὶ μόρσιμος ἔλθοι.”
ὣς ἄρ᾽ ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἕο τόξον ἔθηκεν,
κλίνας κολλητῆισιν ἐϋξέστηις σανίδεσσιν,
αὐτοῦ δ᾽ ὠκὺ βέλος καλῆι προσέκλινε κορώνηι,
ἂψ δ᾽ αὖτις κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετ᾽ ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη.
Ἀντίνοος δ᾽ ἐνένιπεν ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν·
“Λειῶδες, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,
δεινόν τ᾽ ἀργαλέον τε; νεμεσσῶμαι δέ τ᾽ ἀκούων,
εἰ δὴ τοῦτό γε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει
θυμοῦ καὶ ψυχῆς, ἐπεὶ οὐ δύνασαι σὺ τανύσσαι·
οὐ γάρ τοί σέ γε τοῖον ἐγείνατο πότνια μήτηρ,
οἷόν τε ῥυτῆρα βιοῦ τ᾽ ἔμεναι καὶ ὀϊστῶν·
ἀλλ᾽ ἄλλοι τανύουσι τάχα μνηστῆρες ἀγαυοί.”
ὣς φάτο, καί ῥ᾽ ἐκέλευσε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν·
“ἄγρει δή, πῦρ κεῖον ἐνὶ μεγάροισι, Μελανθεῦ,
πὰρ δὲ τίθει δίφρον τε μέγαν καὶ κῶας ἐπ᾽ αὐτοῦ,
ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἐόντος,

168 Choer. in Thd. i.389.5, 393.1 **173** ApS 139.20; (– ἔμ.) sch Π 475c **175** Nic ad Ψ 802–807 **176** ApS 6.21 **177** [Hdn] AO iii.255.24 **178** = **183** Epm. in A 131A

156 ποτιδέγμενοι w1 Ω*: προτι- G H U: πωλ`ε´υμενοι 210, qui pergit ουδ̣[ε μετ αλλας | [ερχομεθ] α̣ς̣ επηοικεν οπυειν ανδ̣[ρα εκαστον (~ β 206–207) |] .γ . .εισεελκετο .[| et deinceps 158 **159** το]ξον 210 **160** ἐϋπέπλων sic H P M U **162** γήμαιθ᾽ 28 Ω: – ᴗ]μ̣ερ 210 κε(ν) 28 210 H P N: τις Ω*. – cf. ad π 392 πόροι (= π 392) Ω*: -η(ι) 210 F N U ἔλθοι 28 G H P U Eust.: ἔλθη(ι) Mγρ N: εἴη(ι) F M. – cf ad ο 448 **163** ita 28 Ω: τοξον με]ν κατεθηκεν επι χθο[νι πουλυβοτειρηι 210 **164–166** (= 137–139) damn. Blass 203: habent 28 210 Ω **165** om. U προσέκλινε (= 138) Ω* Ms: προσέθηκε M **172** τοι Ω (τι Eust.): πω 28: πω⟨ς⟩ Hunt (‘stare posset’) **174** ?θεραπο]ντες αγα[υοι, ss. [μνηστηρες α]γαυοι 211 **176** δὴ πῦρ t Ω: πυρ δη 28 κεῖον 28 t Z Ω: κῆον Bekker. – cf. ad λ 74, ν 26 **177** μέγαν (~ 178) 28 t Ω: φέρων van Leeuwen ex 182, cf. Wilamowitz Heimk. 56 n. 2 **178** ε̣ο̣ν̣τ̣ων 28. – cf. ad 183

ὄφρα νέοι θάλποντες, ἐπιχρίοντες ἀλοιφῆι,
τόξου πειρώμεσθα καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον."
ὣς φάθ'· ὃ δ' αἶψ' ἀνέκαιε Μελάνθιος ἀκάματον πῦρ,
πὰρ δὲ φέρων δίφρον θῆκεν καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἐόντος.
τῶι ῥα νέοι θάλποντες ἐπειρῶντ'· οὐδ' ἐδύναντο
ἐντανύσαι, πολλὸν δὲ βίης ἐπιδευέες ἦσαν.
Ἀντίνοος δ' ἔτ' ἐπεῖχε καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,
ἀρχοὶ μνηστήρων· ἀρετῆι δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι·
τὼ δ' ἐξ οἴκου βῆσαν ἁμαρτήσαντες ἅμ' ἄμφω
βουκόλος ἠδὲ συφορβὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
ἐκ δ' αὐτὸς μετὰ τοὺς δόμου ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἔκτοσθε θυρέων ἔσαν ἠδὲ καὶ αὐλῆς,
φθεγξάμενός σφ' ἐπέεσσι προσηύδα μειλιχίοισιν·
"βουκόλε καὶ σύ, συφορβέ, ἔπος τί κε μυθησαίμην,
ἦ' αὔτως κεύθω; φάσθαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν.
ποῖοί κ' εἶτ' Ὀδυσῆϊ ἀμυνέμεν, εἴ ποθεν ἔλθοι
ὧδε μάλ' ἐξαπίνης καί τις θεὸς αὐτὸν ἐνείκαι;
ἤ κε μνηστήρεσσιν ἀμύνοιτ' ἦ' Ὀδυσῆϊ;
εἴπεθ', ὅπως ὕμεας κραδίη θυμός τε κελεύει."
τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·
"Ζεῦ πάτερ, αἲ γὰρ τοῦτο τελευτήσειας ἐέλδωρ,
ὡς ἔλθοι μὲν κεῖνος ἀνήρ, ἀγάγοι δέ ἑ δαίμων·
γνοίης χ' οἵη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἕπονται."

188 EtM 623.22; **189**a + **188**b ApS 30.6 **191** Eudoc. 1794 **195** (– ἀμ.) Heracl. Mil. (w31) l.45; Epm. π 152 **196**b ApS 68.33 **198** Eudoc. 1650

180 πειρώμε(σ)θα 28 528 Ω*: πειρηθῶμεν Eust. (tum ἰδ' Barnes) **181** φάθ' ὃ δ' αἶψ' 527 G N U: φάτο αἶψα δ' Ω* Μελάνθιος 28 Ω*: Μελανθεὺς G **183** ἐόντος t Ω*: -ων N. – cf. ad 178 **184** οὐδ' ἐδύναντο G U: οὐδὲ δ- Ω* **186** δ' ἔτ' G Eust.: δέ τ' sch Ω*: δ' U **188** βῆσαν Z Ω: ἔβησαν t ἁμαρτήσαντες tt disertim, G H, ἀμ- P: ὁμ- H^s Ω* (-σαντε N, -σαντ' F). – v. Il. praef. xxx **191** ἔκτοσθε G N: ἐκτὸς t Ω* ἔσαν P N: ἴσαν F M^c: ἦσαν Ω* **192** σφ' ἐπέεσσι G N: σφιν ἔπεσσι M^2: μιν ἔπεσσι(ν) fere Ω*. – cf. ad 206 **194** αὔτως P N (cf. ζ 143, ρ 309, υ 130): αὐτὸς Ω* ἄνωγε 28 G: ἀνώγει 529 Ω* **196** αὐτὸν 28 Ω*: -ὸς w1 N ἐνείκαι 28 Z H M^s N: -κη(ι) w1 G $H^{γρ}$ M U: ἔνεικεν F: ἐνείκειαι P: ἐνέγκοι (M^{gl}) Eust.: ἀνεῖκαι t: ἐνείκοι Vind. 5 **198** εἴπεθ' U: -αθ' Ω*. – cf. ad γ 427 ὕμεας dedi: ὑμέας fere Ω*: ὑμῖν U **201** ἐκεῖνος F **202** ἕπονται 28 Z Ω*: ἔσονται H. – cf. ad υ 237

ὣς δ’ αὔτως Εὔμαιος ἐπηύξατο πᾶσι θεοῖσιν
νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε.
    αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τῶν γε νόον νημερτέ’ ἀνέγνω,
ἐξαῦτίς σφ’ ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
    “ἔνδον μὲν δὴ ὅδ’ αὐτὸς ἐγώ, κακὰ πολλὰ μογήσας·
ἤλυθον εἰκοστῶι ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
γινώσκω δ’, ὡς σφῶϊν ἐελδομένοισιν ἱκάνω
οἴοισι δμώων· τῶν δ’ ἄλλων οὔ τε’ ἄκουσα
εὐξαμένου ἐμὲ αὖτις ὑπότροπον οἴκαδ’ ἱκέσθαι.
σφῶϊν δ’, ὡς ἔσεταί περ, ἀληθείην καταλέξω·
εἴ χ’ ὑπ’ ἐμοί γε θεὸς δαμάσηι μνηστῆρας ἀγαυούς,
ἄξομαι ἀμφοτέροις ἀλόχους καὶ κτήματ’ ὀπάσσω
οἰκία τ’ ἐγγὺς ἐμεῖο τετυγμένα· καί μοι ἔπειτα
Τηλεμάχου ἑτάρω τε κασιγνήτω τε ἔσεσθον.
εἰ δ’ ἄγε δή, καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλό τι δείξω,
ὄφρα μ’ ἔϋ γνῶτον πιστωθῆτόν τ’ ἐνὶ θυμῶι.
{οὐλήν, τήν ποτέ με σῦς ἤλασε λευκῶι ὀδόντι
Παρνησσόνδ’ ἐλθόντα σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο.}”
    ὣς εἰπὼν ῥάκεα μεγάλης ἀποέργαθεν οὐλῆς·
τὼ δ’ ἐπεὶ εἰσιδέτην εὖ τ’ ἐφράσσαντο ἕκαστα,
κλαῖον ἄρ’ ἀμφ’ Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι χεῖρε βαλόντε
καὶ κύνεον ἀγαπαζόμενοι κεφαλήν τε καὶ ὤμους·
ὣς δ’ αὔτως Ὀδυσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσσεν.

206 ead. 651, 1407, 1536 **207–208** Macr. Sat. 5.4.13 **207**, **209** Eudoc. 2277–2278 **207** (– ἐγώ) ApD Pron. 57.17; (ὅδ’ – ἐγώ) id. Synt. 192.14 **212** Eudoc. 2298 **216** sch E 339b, Ξ 499–500b^{1}; (– κασ. τε) sch T 298, δ 708a **217–218** Eudoc. 2299–2300, **218** etiam 2307 **221** ead. 2302

203 ἐπηύξατο van Leeuwen: ἐπεύξατο (= υ 238) G M^{s} N, ηὔξατο Tz: ἐπεύχετο (~ ξ 423) Ω* **206** σφ’ ἐπέεσσιν Ω*, cf. t: μιν ἔπεσιν F, μιν ἐπέεσσιν M. – cf. ad 192 **207** κακὰ 28 t Ω: καὶ w1 **208** (= π 206, τ 484) praetermisit t, damn. Kirchhoff ἤλυθον t Ω*: ἦλθον M εἰκοστῶ(ι) t Ω*: ἐεικ- H^{c}. – cf. ad ω 322 **210** τε’ Fick: τευ 28 Ω **213** εἴ 28 N: αἴ Ω* **216** Τηλεμάχου 28 sch-E/Ξ Ω: -χωι tt* ἔσεσθον sch-E Ω*: -σθε Eust., -σθαι t* **218** ἔϋ Ludwich: ἐῢ vel εὖ Ω*, εὔ(γνωτον) P N, om. F **219–220** (~ τ 393–394) absunt ab 28 N U: hab. N^{m} Ω* **220** Παρνησόνδ’ G F μετ’ Αὐτόλυκόν τε καὶ υἷας (= τ 394) G (ἐς …) M^{γρ} N Eust. **222** τὼ Ω*: τὴν F ἕκαστα Ω*: ἄνακτα M^{γρ} N **223** Ὀδυσ(σ)ῆα δαΐφρονα 28 G Eust. βαλόντ⌋ε 28 Ω*: -ντες G P M **224** καὶ ὤμους (= ρ 35) 28 Ω*: χέρας τε (cf. 225) h30 N, χεῖράς τε M^{γρ}

καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
εἰ μὴ Ὀδυσσεὺς αὐτὸς ἐρύκακε φώνησέν τε·
    "παύεσθον κλαυθμοῖο γόοιό τε, μή τις ἴδηται
ἐξελθὼν μεγάροιο, ἀτὰρ εἴπησι καὶ εἴσω.
ἀλλὰ προμνηστῖνοι ἐσέλθετε, μηδ' ἅμα πάντες,
πρῶτος ἐγώ, μετὰ δ' ὔμμες. ἀτὰρ τόδε σῆμα τετύχθω·
ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοί,
οὐκ ἐάσουσιν ἐμοὶ δόμεναι βιὸν ἠδὲ φαρέτρην·
ἀλλὰ σύ, δῖ' Εὔμαιε, φέρων ἀνὰ δώματα τόξον
ἐν χείρεσσιν ἐμοὶ θέμεναι· εἰπεῖν δὲ γυναιξὶν
κληῗσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας,
ἢν δέ τις ἢ στοναχῆς ἠὲ κτύπου ἔνδον ἀκούσηι
ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἕρκεσι, μή τι θύραζε
προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργωι.
σοὶ δέ, Φιλοίτιε δῖε, θύρας ἐπιτέλλομαι αὐλῆς
κληῗσαι κληῗδι, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἰῆλαι."
    ὣς εἰπὼν εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας·
ἕζετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰών, ἔνθέν περ ἀνέστη·
ἐς δ' ἄρα καὶ τὼ δμῶε ἴτην θείου Ὀδυσῆος.
    Εὐρύμαχος δ' ἤδη τόξον μετὰ χερσὶν ἐνώμα,
θάλπων ἔνθα καὶ ἔνθα σέλαι πυρός· ἀλλά μιν οὐδ' ὧς
ἐντανύσαι δύνατο, μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ.
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
    "ὢ πόποι, ἦ μοι ἄχος περί τ' αὐτοῦ καὶ περὶ πάντων.
οὔ τι γάμου τοσσοῦτον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ·
εἶσι καὶ ἄλλαι πολλαὶ Ἀχαιΐδες, αἳ μὲν ἐν αὐτῆι

230 (πρ. –) EtM 689.39; sch I 442d **230**b–**231**a sch Ψ 843b **233** Polyb. Fig. 10.9; (– β.) Choer. in Thd. ii.161.29; (– δ.) ApD Pron. 39.27; Epm. ε 185 **238** (ἐν ἕ.) Hsch. ε 2934 **241**b Epm. θ 25 **243** Cent. Par. 38.71 **244** ApS 93.15 **249** Cent. Par. 44.109

228 παύεσθον 28 Ω*: -σεσθον G M: -σασθον? van Leeuwen **229** εἴσω h30 Ω*: ἄλλως vel -ος G[a], -ους G[c] ('voluit -ωι aut -οις; cf. χ 373' van Leeuwen) **231** πρῶτος 28 h30 t Ω* M[s]: -ον F P[a] M U[?] ἐγὼ 28 Ω*: ἐγὼν H P **234** δῖ' 28 G F P: δὴ Ω*. – cf. ad π 461 **235** δὲ F P M, δὴ H: τε Ω* **237** σιτοναχῆς (= 383) 28 Ω*: ταραχῆς G **248** ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε(ν) 28 G N U Eust.: πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν Ω*. – cf. ad η 330 **251** εἰσὶ Ω αἳ μὲν ... **252** αἳ δ' 28 Ω*: ἠμὲν ... ἠδ' Eust., ἠδ' et F

ἀμφιάλωι Ἰθάκηι, αἳ δ' ἄλλῃσιν πολίεσσιν·
ἀλλ' εἰ δὴ τοσσόνδε βίης ἐπιδευέες εἰμέν
ἀντιθέου Ὀδυσῆος, ὅ τ' οὐ δυνάμεσθα τανύσσαι
τόξον· ἐλεγχείη δὲ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι."
τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
"Εὐρύμαχ', οὐχ οὕτως ἔσται· νοέεις δὲ καὶ αὐτός.
νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἑορτὴ τοῖο θεοῖο
ἁγνή· τίς δέ κε τόξα τιταίνοιτ'; ἀλλὰ ἕκηλοι
κάτθετ'· ἀτὰρ πελέκεάς γε καὶ εἴ κ' εἰῶμεν ἅπαντας
ἑστάμεν· οὐ μὲν γάρ τιν' ἀναιρήσεσθαι ὀΐω
ἐλθόντ' ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
ἀλλ' ἄγετ', οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
ὄφρα σπείσαντες καταθείομεν ἀγκύλα τόξα·
ἠῶθεν δὲ κέλεσθε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν,
αἶγας ἄγειν, αἳ πᾶσι μέγ' ἔξοχοι αἰπολίοισιν,
ὄφρ' ἐπὶ μηρία θέντες Ἀπόλλωνι κλυτοτόξωι
τόξου πειρώμεσθα καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον."
ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν σπεῖσάν τε πίον θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
"κέκλυτέ μεο, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης·
277 Εὐρύμαχον δὲ μάλιστα καὶ Ἀντίνοον θεοειδέα
λίσσομ', ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν,
νῦν μὲν παῦσαι τόξον, ἐπιτρέψαι δὲ θεοῖσιν·
ἠῶθεν δὲ θεὸς δώσει κράτος ὧι κ' ἐθέλῃσιν.
ἀλλ' ἄγ' ἐμοὶ δότε τόξον ἐΰξοον, ὄφρα μεθ' ὑμῖν

258 id. 40.61 **260** (ἀτὰρ –) Arn ad Π 559 **279** (ἐπ.) ApS 74.32; Hsch. ε 5353

258 ἑορτὴ Ω **260** πελέκυς van Leeuwen ἅπαντας 28 t Ω*: -ες F H[a] U **274** προσέφη H[γρ] U **275** μεο Knight: μευ vel μεῦ Ω **276** ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει add. Dem. Chalcondyles (ed. Flor. 1488): abest ab 28 Ω. – cf. ad σ 352 **277** ita Ω: [Αντινοον ... Ευρυ]μαχον 28 (cf. 186, δ 628, et ad σ 65) **281** ἄγ' ἐμοὶ Voss ad Hymn. Cer. 270: ἄγε μοι Ω

χειρῶν καὶ σθένεος πειρήσομαι, ἤ μοι ἔτ' ἐστίν
ἴς, οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
ἦ' ἤδη μοι ὄλεσσεν ἄλη τ' ἀκομιστίη τε."
    ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν,
δείσαντες μὴ τόξον ἐΰξοον ἐντανύσειεν.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
    "ἆ δειλὲ ξείνων, ἔνι τοι φρένες οὐδ' ἠβαιαί·
οὐκ ἀγαπᾶις, ὃ ἕκηλος ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν
δαίνυσαι, οὐδέ τι δαιτὸς ἀμέρδεαι, αὐτὰρ ἀκούεις
μύθων ἡμετέρων καὶ ῥήσιος; οὐδέ τις ἄλλος
ἡμετέρων μύθων ξεῖνος καὶ πτωχὸς ἀκούει.
οἶνός σε τρώει μελιηδής, ὅς τε καὶ ἄλλους
βλάπτει, ὃς ἄν μιν χανδὸν ἕληι μηδ' αἴσιμα πίνηι.
οἶνος καὶ Κένταυρον, ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα,
ἄασ' ἐνὶ μεγάρωι μεγαθύμου Πειριθόοιο,
ἐς Λαπίθας ἐλθόνθ'· ὃ δ' ἐπεὶ φρένας ἄασεν οἴνωι,
μαινόμενος κάκ' ἔρεξε δόμον κάτα Πειριθόοιο·
ἥρωας δ' ἄχος εἷλε, διὲκ προθύρου δὲ θύραζε
ἕλκον ἀναΐξαντες, ἀπ' οὔατα νηλέϊ χαλκῶι
ῥῖνάς τ' ἀμήσαντες· ὃ δὲ φρεσὶν ᾗσιν ἀασθείς
ἤϊεν ἣν ἄτην ὀχέων ἀεσίφρονι θυμῶι.
ἐξ οὗ Κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη·

288b Epm. ε 186 et ad A 30A[1]; (ἔνι τοι φρ.) Prisc. Inst. 14.15; sch DThr 270.8 **289** Arn ad O 94; **289**b ApS 158.31 **290** (ἀμ.) ApS 30.9 **293–298** Gal. iv.778 K. = Scr. min. ii.40.10 Müller; Ath. 613a **293–294** [Plut.] Hom. 2.206.1 **293** (– μελ.) Philox. fr. 90, 188; Ath. 10f; sch[h] A 316; **293**a sch M 66d; (τρ.) ApS 155.33; Hsch. τ 1593 **294** (ὃς –) sch Nic. Th. 341–342; (χ.) ApS 167.13; Ath. 10c; Hsch. χ 157 **295–298** resp. Dio Prus. 27.2, Ath. 10e **295**a cf. [Ammon.] Diff. 374 et Nicarch. A.P. 11.1.3 **301**a ApS 30.8 **302** (ἣν – ὀχ.) ApD Pron. 106.29; (ἀασ.) Hsch. α 28, cf. ApS 2.7, 11

282 ἤ Bekker: εἴ 28 Ω **284** ὄλεσσεν 28 Ω: -σαν H[a] **289** ὃ t Ω*: ὅ θ' F M[c]: ὁ δὲ P ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν tt Z Ω (ὑμῖν F P[a] M U ex β 310): ενιμμεγα[ροισι .....]σ̣ι̣ 28 **293** τρώει w1 tt* Z Ω, τρώσε g[V]: τείρει Gal. **296** ἄασ' ἐνὶ fere 28 t* Ω*: ἄασεν F M, ἄασεν ἐν Eust.: ὤλεσ' ἐνὶ Ath. **297** οἴνω(ι) tt Ω: οἶνος Düntzer, cf. 295, λ 61 **298** ἔρεξε tt Ω*: ἔρεζε G H δόμον κάτα t* Ω*: γάμον κάτα Eust.[γρ]: δόμοις ἔνι Ath. **300** ἕλκον 28 Ω*: εἷλκον G N U Eust. **302** ὀχέων t Ω*: ἀχέων G H[c] U. – v.l. eadem [Hes.] Sc. 93 ἀεσίφρονι Z Ω: ἀασ- t (ex ApS, qui et ἀεσ- agn.)

οἳ δ' αὐτῶι πρώτωι κακὸν ηὕρετο οἰνοβαρείων.
ὣς καὶ σοὶ μέγα πῆμα πιφαύσκομαι, αἴ κε τὸ τόξον
ἐντανύσηις· οὐ γάρ τε' ἐπητύος ἀντιβολήσεις
ἡμετέρωι ἐνὶ δήμωι, ἄφαρ δέ σε νηῒ μελαίνηι
{εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,}
πέμψομεν· ἔνθεν δ' οὔ τι σαώσεαι. ἀλλὰ ἕκηλος
πῖνέ τε μηδ' ἐρίδαινε μετ' ἀνδράσι κουροτέροισιν."
τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
"Ἀντίνο', οὐ μὲν καλὸν ἀτέμβειν οὐδὲ δίκαιον
ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώμαθ' ἵκηται.
ἔλπεαι, αἴ χ' ὁ ξεῖνος Ὀδυσσῆος μέγα τόξον
ἐντανύσηι χερσίν τε βίηφί τε ἧφι πιθήσας,
οἴκαδ' ἔμ' ἄξεσθαι καὶ ἑὴν θήσεσθαι ἄκοιτιν;
οὐδ' αὐτός που τοῦτό γ' ἐνὶ στήθεσσιν ἔολπεν·
μηδέ τις ὑμείων τοῦ γ' εἵνεκα θυμὸν ἀχεύων
ἐνθάδε δαινύσθω, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν."
τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος Πολύβου πάϊς ἀντίον ηὔδα·
"κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
οὔ τί σε τόνδ' ἄξεσθαι ὀϊόμεθ'· οὐδὲ ἔοικεν·
ἀλλ' αἰσχυνόμενοι φάτιν ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν,
μή ποτέ τις εἴπησι κακώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
'ἦ πολὺ χείρονες ἄνδρες ἀμύμονος ἀνδρὸς ἄκοιτιν
μνῶνται, οὐδέ τι τόξον ἐΰξοον ἐντανύουσιν·
ἀλλ' ἄλλός τις πτωχὸς ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
ῥηϊδίως ἐτάνυσσε βιόν, διὰ δ' ἧκε σιδήρου.'
ὣς ἐρέουσ', ἡμῖν δ' ἂν ἐλέγχεα ταῦτα γένοιτο."

306 (οὐ –)–**307**a EtM 356.46; (οὐ –) ApS 72.1; (ἐπ.) Hsch. ε 4601; (ἀντ.) ApS 36.27 **312** (οὐ –) ApD Synt. 46.12; sch DThr 95.11; (οὐ – ἀτ.) ApD Adv. 196.19; Hdn ad Y 30 **327** Eudoc. 852, 924

304 δ' G H P: τ' 28 Ω* ηὕρετο van Leeuwen: εὕρ- Ω **306** τε' Fick: τευ tt Ω ἐπητύος tt* Z Ω* (ἐδ- G[r] H[r]): -τέος Ar ap. ApS (-τέως cod.), Hsch. – cf. Rengakos 102 **308** (= σ 85, 116) abest ab 28 G N U: hab. Ω* **315** πιθήισαις fere 28 Ω*: πεποιθώς P Eust. **316** οἴκαδέ μ' 28 Ω **320** παῖς Ω **321** περίφρον 530 F[c] P: -φρων 28 Ω* **322** ἄξεσθαι 28 530 w1 Ω* (-εσθ' G): -ασθαι F M ὀϊόμε(σ)θ' 28 Ω: οιομαι w1 **326** μνῶνται G Eust.: μνῶνται ὅτ' Ω* (vs. om. M): μνώοντ' Schwartz post Fick **327** ἀλαλημένος H **329** δ' ἂν 530 Ω*: δὲ F: δέ κ' rr

τὸν δ’ αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
“Εὐρύμαχ’, οὔ πώς ἐστιν ἐϋκλεῖας κατὰ δῆμον
ἔμμεναι, οἳ δὴ οἶκον ἀτιμάζοντες ἔδουσιν
ἀνδρὸς ἀριστῆος· τί δ’ ἐλέγχεα ταῦτα τίθεσθε;
οὗτος δὲ ξεῖνος μάλα μὲν μέγας ἠδ’ εὐπηγής,
πατρὸς δ’ ἐξ ἀγαθοῦ γένος εὔχεται ἔμμεναι υἱός.
ἀλλ’ ἄγε οἱ δότε τόξον ἐΰξοον, ὄφρα ἴδωμεν.
ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
εἴ κέ μιν ἐντανύσηι, δώηι δέ οἱ εὖχος Ἀπόλλων,
ἕσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά,
δώσω δ’ ὀξὺν ἄκοντα κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν
καὶ ξίφος ἄμφηκες· δώσω δ’ ὑπὸ ποσσὶ πέδιλα,
πέμψω δ’ ὅππηι μιν κραδίη θυμός τε κελεύει.”
τὴν δ’ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
“μῆτερ ἐμή, τόξον μὲν Ἀχαιῶν οὔ τις ἐμεῖο
κρέσσων, ὧι κ’ ἐθέλω, δόμεναί τε καὶ ἀρνήσασθαι,
οὔθ’ ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν
οὔθ’ ὅσσοι νήσοισι πρὸς Ἤλιδος ἱπποβότοιο·
τῶν οὔ τίς μ’ ἀέκοντα βιήσεται, αἴ κ’ ἐθέλωμι
καὶ καθάπαξ ξείνωι δόμεναι τάδε τόξα φέρεσθαι.
ἀλλ’ εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ’ αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
ἱστόν τ’ ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ἔργον ἐποίχεσθαι· τόξον δ’ ἄνδρεσσι μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ’ ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ’ ἐνὶ οἴκωι.”
ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἶκόνδε βεβήκει·
παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῶι.

334 (εὐπ.) cf. ApS 79.13, Hsch. ε 7073 **335** Cent. Par. 10.17 **340** sch Eur. Hec. 1156 **348** Eudoc. 1694, 1721 **352**b sch Z 492b **354–355** Eudoc. 2222, 2225

333 ταῦτα 28 152 Ω* H^{γρ}: πάντα H **335** πατρὸς (cf. Ξ 113, Φ 109) t G H P M^{γρ}: ἀνδρὸς (ex 333?) 28 Ω*: utrumque nov. Eust. εὔχεται ἔμμεναι 28 152 Ω*: ἔμμεναι εὔχεται G **337** καὶ 152 Ω*: οἱ N **342** κελεύει 28 G N U Eust.: -οι Ω*: -ηι Barnes. – cf. ad ο 339 **345** κρείσσων Ω **347** οὐδ’ F νήσοισι (cf. π 122) Z Ω*: ναίουσι (cf. ν 240) F H^{γρ} M^{γρ} N **348** ἐθέλωμι 28 Ω*, (κε) θέλωμαι P: -οιμι t F (κε θ-) N **350** τὰ σ’ αὐτῆς H N: τὰ σαυτῆς 28 tt Ω*: τὰσ αὐτῆς U **352** τόξον t M^{γρ} N U Eust., -ου H^{r}: μῦθος (ex α 358) 28 Ω* **353a** ὣς φάτο, ῥίγησεν δὲ περίφρων Πηνελόπεια add. M^{m} N Eust.

ἐς δ' ὑπερῷι' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
   αὐτὰρ ὃ τόξα λαβὼν φέρε καμπύλα δῖος ὑφορβός·
μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν,
ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
   "πῆι δὴ καμπύλα τόξα φέρεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
πλαγκτέ; τάχ' αὖ σ' ἐφ' ὕεσσι κύνες ταχέες κατέδονται
οἶον ἀπ' ἀνθρώπων, οὓς ἔτρεφες, εἴ κεν Ἀπόλλων
ἡμῖν ἱλήκησι καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι."
   ὣς φάσαν· αὐτὰρ ὃ θῆκε φέρων αὐτοῦ ἐνὶ χώρηι
δείσας, οὕνεκα πολλοὶ ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν.
Τηλέμαχος δ' ἑτέρωθεν ἀπειλήσας ἐγεγώνει·
   "ἄττα, πρόσω φέρε τόξα· τάχ' οὐκ εὖ πᾶσι πιθήσεις·
μή σε καὶ ὁπλότερός περ ἐὼν ἀγρόνδε δίωμαι
βάλλων χερμαδίοισι· βίηφι δὲ φέρτερός εἰμι.
αἲ γὰρ πάντων τόσσον, ὅσοι κατὰ δώματ' ἔασιν,
μνηστήρων χερσίν τε βίηφί τε φέρτερος εἴην·
τώ κε τάχα στυγερῶς τιν' ἐγὼ πέμψαιμι νέεσθαι
ἡμετέρου ἐξ οἴκου, ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται."
   ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῶι ἡδὺ γέλασσαν
μνηστῆρες, καὶ δὴ μέθιεν χαλεποῖο χόλοιο
Τηλεμάχωι· τὰ δὲ τόξα φέρων ἀνὰ δῶμα συβώτης
ἐν χείρεσσ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι θῆκε παραστάς.
ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·
   "Τηλέμαχος κέλεταί σε, περίφρων Εὐρύκλεια,
κληῗσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας.
ἢν δέ τις ἢ στοναχῆς ἠὲ κτύπου ἔνδον ἀκούσηι

369a ApD Adv. 204.29   **372–373** Eudoc. 1696–1697

359 φέρε καμπύλα Ω: εφ[ερ' αγκυλα(?) 28   **360** ἄρα 28 Ω*: ἅμα P ὁμόκλεον Ω (et in 367)   **363** αὖ 28 101 w1 Ω*: ἂν Eust.   κατέ͵δονται fere 28 w1 Ω*: -δωνται Eust.: -δουσιν F   **365** ἡμῖν 28 101ᵃ G N U Eust.: ἡμῖν θ' 101ᶜ? H P, ἡμῖν δ' M, ἡμὲν θ' F   **366** αὐτοῦ ἐνὶ χώρηι G (cf. 138):]ρηι 28: αὐτῆ(ι) ἐνὶ χώρη(ι) H P N Uᵃ?: αὐτῶ(ι) ἐνὶ χώρω(ι) F M Uᶜ? Eust.   **369** ἄττα 28 531 t Ω: αλλα w1   **371** βίηφι δὲ (cf. 373) 531 et fere Ω*: βίη δὲ F U: βίη δέ τε N **373** χερσί(ν) τε H P N Eust.: χείρεσσι t G F M: vs. om. U   **381** om. F P U (homoeotel.)   περίφρων H N: -φρον 28 G M

ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἕρκεσι, μή τι θύραζε
προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργωι."
  ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τῆι δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος,
κλήϊσεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων.
σιγῆι δ' ἐξ οἴκοιο Φιλοίτιος ἆλτο θύραζε,
κλήϊσεν δ' ἄρ' ἔπειτα θύρας εὐερκέος αὐλῆς.
κεῖτο δ' ὑπ' αἰθούσηι ὅπλον νεὸς ἀμφιελίσσης
βύβλινον, ὧι ῥ' ἐπέδησε θύρας, ἐς δ' ἤϊεν αὐτός·
ἕζετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰών, ἔνθέν περ ἀνέστη,
εἰσορόων Ὀδυσῆα. ὃ δ' ἤδη τόξον ἐνώμα
πάντηι ἀναστρωφῶν, πειρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
μὴ κέρα ἶπες ἔδοιεν ἀποιχομένοιο ἄνακτος.
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
  "ἦ τις θηητὴρ καὶ ἐπίκλοπος ἔπλετο τόξων·
ἤ ῥά νύ που τοιαῦτα καὶ αὐτῶι οἴκοθι κεῖται,
ἤ' ὅ γ' ἐφορμᾶται ποιησέμεν, ὡς ἐνὶ χερσίν
νωμᾶι ἔνθα καὶ ἔνθα κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης."
  ἄλλος δ' αὖτ' εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
"αἲ γὰρ δὴ τοσσοῦτον ὀνήσιος ἀντιάσειεν,
ὡς οὗτός ποτε τοῦτο δυνήσεται ἐντανύσασθαι."
  ὣς ἄρ' ἔφαν μνηστῆρες· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς
αὐτίκ' ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάστασε καὶ ἴδε πάντηι,
ὡς ὅτ' ἀνὴρ φόρμιγγος ἐπιστάμενος καὶ ἀοιδῆς

388–389 Arn ad α 356 **390** ApS 14.33 **390–391** (ὅπλ. βύβλ.) Poll. 10.173 **395**a [Ammon.] Diff. 244; EtM 481.5; (ἶπ.) ApS 92.3; Hsch. ι 768 **397** (– ἔπλ.) Plut. Mor. 422d; (θ. ἐπί.) EtM 360.27; **397**b sch X 281c **400**b ApS 67.20 **402** ApS 34.14 **405** (ἐπεὶ –) sch [Aesch.] Prom. 888c

386 ita 28 Ω* N[m]: ὣς ἔφαθ', ἣ δὲ μάλ' ὀτραλέως τὸν μῦθον ἄκουσε (cf. τ 100) M[γρ] N **388** ἆλτο F: ἅλτο U[uv]: ἇλτο G, ἄ̂λτο Ω*. – v. Il. praef. xx **390** αἰθούση(ι) Ω (-σσ- P): -ούσης ApS ὅπλον tt* Z Ω*: [σουσον] w39: alii videntur legisse ὑπ' αἰθούση(ι)ς οὖσον: ὁ ⟦ ⟧ ϲ̣ον U(?). – v. S. West Ptol. Pap. 260–262 **391** βύβλινον w39 t F[c] N[c] Eust.[γρ]: βίβλ- 28 Z Ω* ῥ' Ω: τ w39 ἐς 28 Ω*: ἐκ G F[a]: periit w39 ἤϊεν 28 Ω (ἴεν F): η]λυθεν w39 **395** κέρα tt* sch Ω*, cf. ad Δ 109, τ 211: κέρας [Ammon.][vl] G: κεραῖπες, κεραΐδες quidam ap. Eust. **397** θηητὴρ fere t* Z Ω*: θηρητὴρ Plut. H[c] M[c] U **400** νωμᾶ(ι) Ω*: -ᾶτ' F **405** παντῆι 28 **406** ὡς H P M[a]: ὡς δ' Ω*

ῥηϊδίως ἐτάνυσσε νέην περὶ κόλλοπι χορδήν,
ἅψας ἀμφοτέρωθεν ἐϋστρεφὲς ἔντερον οἰός,
ὣς ἄρ' ἄτερ σπουδῆς τάνυσεν μέγα τόξον Ὀδυσσεύς.
δεξιτερῆι δ' ἄρα χειρὶ λαβὼν πειρήσατο νευρῆς·
ἣ δ' ὑπὸ καλὸν ἄεισε, χελιδόνι εἰκέλη αὐδήν.
μνηστῆρσιν δ' ἄρ' ἄχος γένετο μέγα, πᾶσι δ' ἄρα χρώς
ἐτράπετο. Ζεὺς δὲ μεγάλ' ἔκτυπε σήματα φαίνων·
γήθησεν δ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ὅττι ῥά οἱ τέρας ἧκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω.
εἵλετο δ' ὠκὺν ὀϊστόν, ὅ οἱ παρέκειτο τραπέζηι
γυμνός· τοὶ δ' ἄλλοι κοίλης ἔντοσθε φαρέτρης
κείατο, τῶν τάχ' ἔμελλον Ἀχαιοὶ πειρήσεσθαι.
τόν ῥ' ἐπὶ πήχει ἑλὼν ἕλκεν νευρὴν γλυφίδας τε
αὐτόθεν ἐκ δίφροιο καθήμενος, ἧκε δ' ὀϊστόν
ἄντα τιτυσκόμενος· πελέκεων δ' οὐκ ἤμβροτε πάντων
πρώτης στειλειῆς, διὰ δ' ἀμπερὲς ἦλθε θύραζε
ἰὸς χαλκοβαρής. ὃ δὲ Τηλέμαχον προσέειπεν·
"Τηλέμαχ', οὔ σ' ὁ ξεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχει
ἥμενος, οὐδέ τι τοῦ σκοποῦ ἤμβροτον, οὐδέ τι τόξον
δὴν ἔκαμον τανύων· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν,
οὐχ ὥς με μνηστῆρες ἀτιμάζοντες ὄνονται.
νῦν δ' ὥρη καὶ δόρπον Ἀχαιοῖσιν τετυκέσθαι
ἐν φάει, αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἄλλως ἑψιάασθαι
μολπῆι καὶ φόρμιγγι· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός."
ἦ, καὶ ἐπ' ὀφρύσι νεῦσεν· ὃ δ' ἀμφέθετο ξίφος ὀξύ
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
ἀμφὶ δὲ χεῖρα φίλην βάλεν ἔγχεϊ· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ

407 (π. –)–**408** (ἅψ.) ApS 102.6; (κόλλ.) Hsch. κ 3342 **409** Arn ad B 99 **422** (στ.) ApS 144.34; Hsch. σ 1702 **430**b Corn. 30.16 **431** ApS 30.11; (ἀμφ.) Hsch. α 3910

407 νέην Düntzer: νέω(ι) Z Ω περὶ t G N U Eust.: ἐπὶ F H M: vs. om. P **411** αὐδήν 28 Ω*: ἄντην Eust. (ex χ 240) **412** μνηστήρεσσι δ' ἄχος U **414** δ' 28 G N (Eust.): τ' Ω* **415** παῖς Ω **416** ὅ Bentley: ὅς 28 Ω **418** πειρήσασθαι F U **419** ἕλκεν 28 U: εἷλκε(ν) Ω* **421** πελεκέων U **425** ἤμβροτον F M N U: -τεν Ω* **432** del. Kirchhoff: hab. 28 146 532 Ω (sed post 433 U)

πὰρ θρόνον ἑστήκει, κεκορυθμένον αἴθοπι χαλκῶι.

χ αὐτὰρ ὃ γυμνώθη ῥακέων πολύμητις Ὀδυσσεύς,
ἆλτο δ᾽ ἐπὶ μέγαν οὐδὸν ἔχων βιὸν ἠδὲ φαρέτρην
ἰῶν ἐμπλείην, ταχέας δ᾽ ἐκχεύατ᾽ ὀϊστούς
αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν, μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·
"οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἀάατος ἐκτετέλεσται·
νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν οὔ πώ τις βάλεν ἀνήρ,
εἴσομαι, αἴ κε τύχωμι, πόρηι δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων."
ἦ, καὶ ἐπ᾽ Ἀντινόωι ἰθύνετο πικρὸν ὀϊστόν.
ἤτοι ὃ καλὸν ἄλεισον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλεν,
χρύσεον ἄμφωτον, καὶ δὴ μετὰ χερσὶν ἐνώμα,
ὄφρα πίοι οἴνοιο· φόνος δέ οἱ οὐκ ἐνὶ θυμῶι
μέμβλετο· τίς κ᾽ οἴοιτο μετ᾽ ἀνδράσι δαιτυμόνεσσιν
μοῦνον ἐνὶ πλεόνεσσι, καὶ εἰ μάλα καρτερὸς εἴη,
οἷ τεύξειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν;
τὸν δ᾽ Ὀδυσεὺς κατὰ λαιμὸν ἐπισχόμενος βάλεν ἰῶι,
ἀντικρὺ δ᾽ ἁπαλοῖο δι᾽ αὐχένος ἤλυθ᾽ ἀκωκή.
ἐκλίνθη δ᾽ ἑτέρωσε, δέπας δέ οἱ ἔκπεσε χειρός
βλημένου· αὐτίκα δ᾽ αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθεν
αἵματος ἀνδρομέοιο· θοῶς δ᾽ ἀπὸ εἷο τράπεζαν
ὦσε ποδὶ πλήξας, ἀπὸ δ᾽ εἴδατα χεῦεν ἔραζε,
σῖτός τε κρέα τ᾽ ὀπτὰ φορύνετο. τοὶ δ᾽ ὁμάδησαν

χ **1–4** [Plut.] Hom. 2.72.4 **1** Plut. Mor. 52c; Philostr. Vit. Soph. 1.7; Philop. CAG xv.491.23; (γ. ῥ.) cf. Procl. in Crat. 88.1 **2–4** resp. Pl. Ion 535b **3**b sch Δ 118a **4**a Choer. in Thd. i.388.7 **5–6** Plut. Mor. 1087a **5** ApS 1.6, 11.10; [Ammon.] Diff. 14; Cent. Par. 38.81; (– ἀά.) EtG α 90 **7**a Porph. ad M 103, ε 281 **8** (– ἰθ.) Hdn ad Δ 94; **8**a Phot. Lex. η 51; Suda η 100 **9–10**a Ath. 783b, 482f; EtG α 735/EtM α 1188 **12** (τίς κ᾽ οἴ.) + **13–14**a ApD Pron. 43.24 **14** Cent. Par. 38.69 **15** + **17–19**a [Plut.] Hom. 2.82 **17** D.H. Comp. 35 **18** (αὐτ. –)–**19**a ApS 47.15; EtM α 2078, 338.5; sch P 297; (αὐτ. –) Ath. 189c; (αὐλ. –) sch Λ 353a

434 θρόνον 28 Ω*: -ω(ι) F^{2s} N ἑστήκει H P M: εἱστ- Ω*: incertum utrum 28 κεκορυθμένον Protodikos De aedibus Hom. (1877) 40 (de telo agitur; cf. χ 125): -ος Ω **χ 2** ἆλτο F P M: ἇλτο H N U Eust.: ἅλτο G **3** ἐμπλείην 28 t Ω*: εὐπλ- F. – cf. ad ρ 467 **7** τύχωμι 28 D^{s}: -οιμι t Ω, sed in U super οι litt. erasa, fort. ⟦ω⟧ . – cf. ad Ε 279 πόρη(ι) 28 Ω*: -οι G P Tz **8** ἰθύνετο 28 Z Ω*: ἴθυνεν t, -νε F **16** (= P 49, X 327) praeterit t **18** βλημένου t Ω*: -νωι Eust.^{γρ}: -νον U

μνηστῆρες κατὰ δώμαθ’, ὅπως ἴδον ἄνδρα πεσόντα,
ἐκ δὲ θρόνων ἀνόρουσαν ὀρινθέντες κατὰ δῶμα,
πάντοσε παπταίνοντες ἐϋδμήτους ποτὶ τοίχους·
οὐδέ πηι ἀσπὶς ἔην οὐδ’ ἄλκιμον ἔγχος ἑλέσθαι.
νείκειον δ’ Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·
“ξεῖνε, κακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι· οὐκέτ’ ἀέθλων
ἄλλων ἀντιάσεις· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
καὶ γὰρ δὴ νῦν φῶτα κατέκτανες, ὃς μέγ’ ἄριστος
κούρων εἰν Ἰθάκηι· τώ σ’ ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.”
ἴσκεν ἕκαστος ἀνήρ, ἐπεὶ ἦ φάσαν οὐκ ἐθέλοντα
ἄνδρα κατακτεῖναι· τὸ δὲ νήπιοι οὐκ ἐνόησαν,
ὡς δή σφιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ’ ἐφῆπτο.
τοὺς δ’ ἄρ’ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ὦ κύνες, οὔ μ’ ἔτ’ ἐφάσκεθ’ ὑπότροπον οἴκαδε νεῖσθαι
δήμου ἄπο Τρώων, ὅτι μοι κατεκείρετε οἶκον
δμωιῆισίν τε γυναιξὶ παρηυνάζεσθε βιαίως
αὐτοῦ τε ζώοντος ὑπεμνάασθε γυναῖκα,
οὔτε θεοὺς δείσαντες, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
οὔτέ τιν’ ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπισθεν ἔθεσθε.
νῦν ὔμιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ’ ἐφῆπται.”
42 ὣς φάτο· τοὺς δ’ ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλεν.
44 Εὐρύμαχος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπεν·
“εἰ μὲν δὴ Ὀδυσεὺς Ἰθακήσιος εἰλήλουθας,
ταῦτα μὲν αἴσιμα εἶπες, ὅσα ῥέζεσκον Ἀχαιοί,

26 Cent. Par. 38.85 **29** Eudoc. 2025 **31**a ApS 65.3 **33** Eudoc. 2026 **34–35** Cent. Par. 38.55–56 **37** cf. Philod. De bono rege iii 4 (lacerum); sch I 336d **39–40** Eudoc. 1622–1623 **45**a + **46** (τ. μ.) sch Δ 2b^{1}

22 δῶμα F P **24** ποτὶ 28 Ω*: ἐπὶ P: κατὰ (ex 23) M **25** πηι Eust.: πω Ω*: που C **27** οὐκέτ’ 28 Ω*: οὐδέ τ’ N **28** σόος Bekker **31–33** locum a διασκευαστῆι refectum esse iudic. Ar **35** μ’ ἔτ’ fere 20 Ω*: τι μ’ G: με t οἴκαδε νεῖσθαι 28 t Z N U: οἴκαδ’ ἱκέσθαι (ex φ 211) Ω* **37–38** hoc ordine 20 28 G N U Eust.: inverso Ω* (**37** om. M^{a}, secl. Fick) **37** τε 20 G N U^{c} Eust.: δὲ Ω*: om. U^{a} παρηυνάζεσθε U: παρευν- t Ω* **38** τε g^{V} Ω: δε 20 **40** ἔθεσθε (cf. N 121) 28 g^{V} (-θαι) Z M^{c} N U Eust.: ἔσεσθαι t Ω* **41** ὔμιν g^{V} H M: ὔμμιν N: ὑμῖν Ω*: ϋμιν 20, υμιν 28 **42** εἷλε(ν) 28 Ω*: ἥρει N U$^{?}$. – cf. μ 243 et ad ω 450 **43** πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὅπη(ι) φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον (= Ξ 507, Π 283) N^{m}: ἔνθ’ ἄλλοι μὲν πάντες ἄκην ἐγένοντο σιωπῆ U: neutrum 20 28 Ω*

πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ᾽ ἐπ᾽ ἀγροῦ.
ἀλλ᾽ ὃ μὲν ἤδη κεῖται, ὃς αἴτιος ἔπλετο πάντων,
Ἀντίνοος· οὗτος γὰρ ἐπίηλεν τάδε ἔργα,
οὔ τι γάμου τόσσον κεχρημένος οὐδὲ χατίζων,
ἀλλ᾽ ἄλλα φρονέων, τά οἱ οὐκ ἐτέλεσσε Κρονίων,
ὄφρ᾽ Ἰθάκης κατὰ δῆμον ἐϋκτιμένης βασιλεύοι
αὐτός, ἀτὰρ σὸν παῖδα κατακτείνειε λοχήσας.
νῦν δ᾽ ὃ μὲν ἐν μοίρηι πέφαται, σὺ δὲ φείδεο λαῶν
σῶν· ἀτὰρ ἄμμες ὄπισθεν ἀρεσσάμενοι κατὰ δῆμον,
ὅσσα τοι ἐκπέποται καὶ ἐδήδεται ἐν μεγάροισιν,
τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες ἐεικοσάβοιον ἕκαστος,
χαλκόν τε χρυσόν τ᾽ ἀποδώσομεν, εἰς ὅ κε σὸν κῆρ
ἰανθῆι· πρὶν δ᾽ οὔ τι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι."
τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
"Εὐρύμαχ᾽, οὐδ᾽ εἴ μοι πατρώϊα πάντ᾽ ἀποδοῖτε,
ὅσσα τε νῦν ὔμμ᾽ ἐστὶ καὶ εἴ ποθεν ἄλλ᾽ ἐπιθεῖτε,
οὐδέ κεν ὧς ἔτι χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φόνοιο,
πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτεῖσαι.
νῦν ὕμιν παράκειται ἐναντίον ἠὲ μάχεσθαι
ἢ φεύγειν, ὅς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξηι·
ἀλλά τιν᾽ οὐ φεύξεσθαι ὀΐομαι αἰπὺν ὄλεθρον."
ὣς φάτο· τῶν δ᾽ αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
τοῖσιν δ᾽ Εὐρύμαχος μετεφώνεε δεύτερον αὖτις·
"ὦ φίλοι, οὐ γὰρ σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους,
ἀλλ᾽ ἐπεὶ ἔλλαβε τόξον ἐΰξοον ἠδὲ φαρέτρην,
οὐδοῦ ἄπο ξεστοῦ τοξάσσεται, εἰς ὅ κε πάντας

48 Cent. Par. 44.119 **49** (οὗτ. –) sch Ar. Vesp. 1348a; (αὐτὸς γὰρ ἐπ.) ApS 73.10; (ἐπ.) Hsch. ε 4779; sch Λ 628b **50–51** Eudoc. 217–218 **56** (– ἐδ.) Hdn (ii.299.16) ap. EtM 316.25 **57** ApS 153.3 (> EtM 758.47) **61** ApD Adv. 223.22 **62**b Hdn ad Γ 102 **67** (φ. –) Eudoc. 1713

47 ἐπ᾽ ἀγροῦ 28 Ω*: ἐν ἀγροῖς G **49** οὗτος 28 t* Ω: αὐτὸς ApS ἔργα 28 t Ω* G^{γρ}: πάντα G P **50** γάμου 28 t Ω*: -ων H οὐδὲ 28 t Ω*: οὔτε F **56** ἐδήδεται nov. t: -αται Ar alii: -οται Ω. – cf. Cobet Misc. 305 **57** ἀμφὶς ἄγοντες 28 ApS^{cod} Z Ω: ἀλφίσκοντες EtM ἕκαστος Ω: -ον Z M^{λ}: ἑκάστου t*: om. ApS^{cod} **58** ἀποτίσομεν N **64** πᾶσαν 28 Ω*: πάντας P ἀποτεῖσαι Fick: -τῖσαι vel -τίσαι Ω*,]ῖσαι 28 **65** ὕμιν G H P: ὔμμιν N: ὑμῖν Ω*: υμιν 28 **69** μετεφώνεε G N: προσ- Ω* **72** ἀπὸ 28 Ω*, ἄπο Wolf: ἐπὶ H P

ἄμμε κατακτείνηι· ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.
φάσγανά τε σπάσσασθε καὶ ἀντίσχεσθε τραπέζας
ἰῶν ὠκυμόρων· ἐπὶ δ’ αὐτῶι πάντες ἔχωμεν
ἁθρόοι, εἴ κέ μιν οὐδοῦ ἀπώσομεν ἠδὲ θυράων,
ἔλθωμεν δ’ ἀνὰ ἄστυ, βοὴ δ’ ὤκιστα γένηται·
τώ κε τάχ’ οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιτο.”
ὣς ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον ὀξύ
χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον, ἅλτο δ’ ἐπ’ αὐτῶι
σμερδαλέα ἰάχων· ὃ δ’ ἁμαρτῆ δῖος Ὀδυσσεύς
ἰὸν ἀποπροΐει, βάλε δὲ στῆθος παρὰ μαζόν,
ἐν δέ οἱ ἥπατι πῆξε θοὸν βέλος· ἐκ δ’ ἄρα χειρός
φάσγανον ἧκε χαμᾶζε, περιρρηδὴς δὲ τραπέζηι
κάππεσεν ἰδνωθείς, ἀπὸ δ’ εἴδατα χεῦεν ἔραζε
καὶ δέπας ἀμφικύπελλον· ὃ δὲ χθόνα τύπτε μετώπωι
θυμῶι ἀνιάζων, ποσὶ δὲ θρόνον ἀμφοτέροισιν
λακτίζων ἐτίνασσε· κατ’ ὀφθαλμῶν δ’ ἔχυτ’ ἀχλύς.
Ἀμφίνομος δ’ Ὀδυσῆος ἐείσατο κυδαλίμοιο
ἀντίος ἀΐξας, εἴρυτο δὲ φάσγανον ὀξύ,
εἴ πώς οἱ εἴξειε θυράων. ἀλλ’ ἄρα μιν φθῆ
Τηλέμαχος κατόπισθε βαλὼν χαλκήρεϊ δουρί
ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν·
δούπησεν δὲ πεσών, χθόνα δ’ ἤλασε παντὶ μετώπωι.
Τηλέμαχος δ’ ἀπόρουσε, λιπὼν δολιχόσκιον ἔγχος
αὐτοῦ ἐν Ἀμφινόμωι· περὶ γὰρ δίε, μή τις Ἀχαιῶν
ἔγχος ἀνελκόμενον δολιχόσκιον ἤ’ ἐλάσειεν
φασγάνωι ἀΐξας ἠὲ προπρηνέα τύψηι.

84b–**85** (κ.) ApS 130.11; Gal. xviii(1).420; sch A.R. 1.431a **84**b Epm. ε 181; EtG 241 M.; (περ.) Hsch. π 1846; EtM 664.39 **98** EtG 299 M.; (πρ. τ.) sch Ω 11a[1]

77 δ’ (ἀνὰ) Ω*: τ’ 28: om. P U γένηται 28 F M N: -οιτο (ex 133) Ω* **80** damn. Lehrs, cf. Blass 205 ἅλτο F U: ἆλτο Ω*: αλτο 28: ὀξέϊ (nec plura) G αὐτῶ(ι) Ω*: -όν F **81** ἁμαρτῆ 28 Ω*, -τὴ (Ar, cf. ad E 656) Von der Mühll: ὁμαρτῆ(ι) G H^{c} M Eust.: ὁμάρτει F **82** ἀποπροΐει $M^{c?}$ N: -ϊεὶς 28 Ω*, -ΐεις P U **85** ἰδνωθείς (cf. Hes. Th. 858 v.l.) H^{s} $M^{γρ}$ N U Eust.^{γρ}: (-σε) δινηθείς Ω* (δην- H): δινωθείς Z **88** ἐτίνασσε F H M N: -αξε M^{s} Ω* **90** ἀντίος Ω*, -ίως F: -ίον N, -ίων G. – cf. ad X 195 **98** προπρηνέα t* H^{s}: -έϊ EtG Z Ω τύψη(ι) t* H P: -ψας 28 EtG Ω*: -ψειε $H^{γρ}$: -ψαι Doederlein Gl. II 131

βῆ δὲ θέειν, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν,
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"ὦ πάτερ, ἤδη τοι σάκος οἴσω καὶ δύο δοῦρε
καὶ κυνέην πάγχαλκον ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
αὐτός τ' ἀμφιβαλέομαι ἰών, δώσω δὲ συβώτηι
καὶ τῶι βουκόλωι ἄλλα· τετευχῆσθαι γὰρ ἄμεινον."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
"οἶσε θέων, εἵως μοι ἀμύνεσθαι πάρ' ὀϊστοί,
μή μ' ἀποκινήσωσι θυράων μοῦνον ἐόντα."
ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλωι ἐπεπείθετο πατρί,
βῆ δ' ἰέναι θάλαμόνδ', ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κεῖτο.
ἔνθεν τέσσαρα μὲν σάκε' εἵλετο, δούρατα δ' ὀκτώ
καὶ πίσυρας κυνέας χαλκήρεας ἱπποδασείας·
βῆ δὲ φέρων, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν.
αὐτὸς δὲ πρώτιστα περὶ χροῒ δύσετο χαλκόν·
ὣς δ' αὔτως τὼ δμῶε δυέσθην τεύχεα καλά,
ἔσταν δ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην.
αὐτὰρ ὅ γ', ὄφρα μὲν αὐτῶι ἀμύνεσθαι ἔσαν ἰοί.
τόφρα μνηστήρων ἕνα γ' αἰεὶ ὧι ἐνὶ οἴκωι
βάλλε τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχηστῖνοι ἔπιπτον.
αὐτὰρ ἐπεὶ λίπον ἰοὶ ὀϊστεύοντα ἄνακτα,
τόξον μὲν πρὸς σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
ἔκλιν' ἑστάμεναι πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
αὐτὸς δ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον,
κρατὶ δ' ἔπ' ἰφθίμωι κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν,
ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·

99 Eudoc. 2343 **104** (ἄλλα –) Epm. τ 67; **104**b Epm. in A 4 C; (τετ.) ApS 151.36; Hsch. τ 595 **110–111**a Gal. viii.716; **110** (– εἵλ.) + **111**a sch DThr 469.19 **116** (ὄφρα –)–**118** Porph. ad α 262 **120**a + **121** (ἔκλ. πρὸς –) sch Θ 435c **121**b Poll. 2.53

99 θέειν Ω* M[s]: θέων t F M U. – cf. ad M 352 **102** πάγχαλκον (cf. σ 378) Ω*: εὔχ- F M **103** ἀμφιβαλέομαι Knight: -λεῦμαι Z Ω **104** τετευχῆσθαι 28 tt Z Ω: -χέσθαι Wackernagel Unt. 249 **106** ἀμύνεσθαι 28 Ω*: -νασθαι F. – cf. ad 116 **109** ἱέναι (sic) U: ἴμεναι 28 Ω* τεύχε' ἔκειτο G **110** τέσσαρα 28 tt Ω: -ερα F[2γρ] εἵλετο 28 t* Ω*: εἶλον Gal.: ἔξελε (~ 144) N **116** ἀμύνεσθαι t Ω*: -ασθαι F H. – cf. ad 106 **118** ἀγχηστῖνοι D Eust.: ἀγχιστ- t Ω*. – v. Il. praef. xxix et Glotta 77 (2001) 118 sq. **119** ὀϊστεύσαντα P

εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῶι.
ὀρσοθύρη δέ τις ἔσκεν ἐϋδμήτωι ἐνὶ τοίχωι,
ἀκρότατον δὲ παρ' οὐδὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
ἦν ὁδὸς ἐς λαύρην, σανίδες δ' ἔχον ἐντὸς ἐῗσαι.
τὴν Ὀδυσεὺς φράζεσθαι ἀνώγει δῖον ὑφορβόν
ἑσταότ' ἄγχ' αὐτῆς· μία δ' οἴη γίνετ' ἐφορμή.
τοῖς δ' Ἀγέλεως μετέειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων·
"ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἀν' ὀρσοθύρην ἀναβαίη
καὶ εἴποι λαοῖσι, βοὴ δ' ὤκιστα γένοιτο;
τώ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιτο."
τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν·
"οὔ πώς ἐστ', Ἀγέλαε διοτρεφές· ἄγχι γὰρ αἰνῶς
αὐλῆς καλὰ θύρετρα καὶ ἀργαλέον στόμα λαύρης·
καί χ' εἷς πάντας ἐρύκοι ἀνήρ, ὅς τ' ἄλκιμος εἴη.
ἀλλ' ἄγεθ', ὑμῖν τεύχε' ἐνείκω θωρηχθῆναι
ἐκ θαλάμου· ἔνδον γάρ, ὀΐομαι, οὐδέ πηι ἄλληι
τεύχεα κατθέσθην Ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός."
ὣς εἰπὼν ἀνέβαινε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν
ἐς θαλάμους Ὀδυσῆος ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο.
ἔνθεν δώδεκα μὲν σάκε' ἔξελε, τόσσα δὲ δοῦρα
καὶ τόσσας κυνέας χαλκήρεας ἱπποδασείας·
βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὦκα φέρων μνηστῆρσιν ἔδωκεν.

126 EtG 228 M.; **126**a EtM 634.2; (ὀρσ.) ApS 122.13; Poll. 1.76; Hsch. o 1329; sch Eur. Med. 134 **127** (ἔκτ. –)–**128**a Poll. 9.38 **128** (ὁδ. ἐς λ.) EtG λ 44/EtM 615.12 (Philox. fr. 572) **130**a Epm. κ 153 **132** (οὐκ –) EtG 228 M. **136** (– δ.) Hdn i.491.15 (Io. Alex. 140), 563.25 et ad Υ 464; **136**a [Arcad.] 146.28 **137**b ApS 145.10 **143**b Philox. fr. 403; ApS 139.24; Hsch. α 4567, ρ 556; EtG 263 M.

125 εἵλετο δ' 20 28 Ω*: ἐκ δ' ἕλετ' N **126** ὀρθοθύρη Crates (t) (pro etymologia?) ἐνὶ οἴκωι t ἐνὶ t Ω*: ἐπὶ N **128** ἐντὸς ἐῗσαι 20 Z[λ] N U, hoc et ἔνδον ἐῗσαι Eust.[γρ]: εὖ ἀραρυῖαι (ex ψ 42) sch Ω* **129** τὴν 28 Ω*: τὴν δ' 20 F H φράζεσθαι [20]? Ω*: φράσσασθαι N **130** ἑσταότ' 28 M[c] N Eust.: ἑστεῶτ' 20 t disertim G H P: ἑσταῶτ' F H[c] M[a]: ἑστῶτ' U. – cf. ad λ 583 **132** φίλοι 20 28 Ω*: πόποι N **133** γένοιτο 28 Ω*: γένηται (ex 77) N **134** (= 78) del. Kirchhoff, cf. Blass 206 **136** οὔ πως ἐστ' Hdn P: οὔ πως ἔστ' Ω* **139** ὕμιν D **144–145** ath. Ar u.v. (ἀθετήσας κεχίακεν Eust.) **144** ἔνθεν δώδεκα 28 Ω*: ἔνθα δυώδεκα F M ἔξελε 20 28 246 Ω* εἵλετο (ex 110) U **146** ἰέναι Bekker: ἴμεναι 28 Ω

καὶ τότ’ Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
ὡς περιβαλλομένους ἴδε τεύχεα χερσί τε δοῦρα
μακρὰ τινάσσοντας· μέγα δ’ αὐτῶι φαίνετο ἔργον.
αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“Τηλέμαχ’, ἦ μάλα δή τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
νῶϊν ἐποτρύνει πόλεμον κακόν, ἠὲ Μελανθεύς.”
τὸν δ’ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
“ὦ πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τόδε γ’ ἤμβροτον – οὐδέ τις ἄλλος
αἴτιος – ὃς θαλάμοιο θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν
κάλλιπον ἀγκλίνας· τῶν δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων.
ἀλλ’ ἴθι, δῖ’ Εὔμαιε, θύρην ἐπίθες θαλάμοιο
καὶ φράσαι, ἤ τις ἄρ’ ἐστὶ γυναικῶν ἣ τάδε ῥέζει,
ἦ’ υἱὸς Δολίοιο Μελανθεύς, τόν περ ὀΐω.”
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
βῆ δ’ αὖτις θάλαμόνδε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν
οἴσων τεύχεα καλά· νόησε δὲ δῖος ὑφορβός,
αἶψα δ’ Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
“διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν’ Ὀδυσσεῦ,
κεῖνος δὴ αὖτ’ ἀΐδηλος ἀνήρ, ὃν ὀϊόμεθ’ αὐτοί,
ἔρχεται ἐς θάλαμον· σὺ δέ μοι νημερτὲς ἐνίσπες,
ἤ μιν ἀποκτείνω, αἴ κε κρέσσων γε γένωμαι,
ἦε σοὶ ἐνθάδ’ ἄγω, ἵν’ ὑπερβασίας ἀποτείσηι
πολλάς, ὅσσας οὗτος ἐμήσατο σῶι ἐνὶ οἴκωι.”
τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ἤτοι ἐγὼ καὶ Τηλέμαχος μνηστῆρας ἀγαυούς
σχήσομεν ἔντοσθεν μεγάρων μάλα περ μεμαῶτας·

155 (ὃς –)–**156** ApS 6.26 **158** (ῥ.) Hsch. ρ 182 **165–166**a ApS 17.1 **165** Eudoc. 1421; (– ἀν.) EtG α 267/EtM α 580 **166**b Epm. ε 28; EtGud 477.9 Stf. **167** Eudoc. 1340

148 τε G H P: δὲ 28 246 Ω* **149** δ’ αὐτῶ(ι) 28 Ω: δ]ε σφιν 246 **155** θύρην…ἀραρυῖαν 28 Ω: θύρας … -υίας t **157** δῖ’ G P M Eust.: δὴ Ω* θύρας G Eust. **158** ἤ Bekker (rr teste Allen): εἴ Ω **159** τόν G H P: ὅν F M U: evanuit N **163** προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα 28 Ω*: ἔπεα πτερόεντα προσηῦδα P **164** spurius? cf. κ [456], [504] **165** κεῖνος 28 tt* Ω: οὗτος ApS δὴ Bekker: δ’ 28 tt Ω. – cf. ι 311 αυτοῦ 28 **166** ἐνίσπες fere t Ω*: ἔνισπες M: ἔνισπε F. – cf. ad γ 101 **167** κρείσσων t Ω N U Eust.[?]: τε 28 Ω*: om. t **168** ἀποτείσηι Fick: -τίση(ι) 28 Ω

σφῶϊ δ᾽ ἀποστρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν
ἐς θάλαμον βαλέειν, σανίδας δ᾽ ἐκδῆσαι ὄπισθεν,
σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε
κίον᾽ ἀν᾽ ὑψηλὴν ἐρύσαι πελάσαι τε δοκοῖσιν,
ὥς κεν δηθὰ ζωὸς ἐὼν χαλέπ᾽ ἄλγεα πάσχηι."
    ὣς ἔφαθ᾽· οἳ δ᾽ ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ᾽ ἐπίθοντο,
βὰν δ᾽ ἴμεν ἐς θάλαμον, λαθέτην δέ μιν ἔνδον ἐόντα.
ἤτοι ὃ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κάτα τεύχε᾽ ἐρεύνα,
τὼ δ᾽ ἔσταν ἑκάτερθε παρὰ σταθμοῖσι μένοντε.
εὖθ᾽ ὑπὲρ οὐδὸν ἔβαινε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν
τῆι ἑτέρηι μὲν χειρὶ φέρων καλὴν τρυφάλειαν,
τῆι δ᾽ ἑτέρηι σάκος εὐρὺ γέρον, πεπαλαγμένον ἄζηι,
Λαέρτεω ἥρωος, ὃ κουρίζων φορέεσκεν·
δὴ τότε γ᾽ ἠκηδεῖτο, ῥαφαὶ δ᾽ ἐλέλυντο ἱμάντων·
τὼ δ᾽ ἄρ᾽ ἐπαΐξανθ᾽ ἑλέτην ἔρυσάν τέ μιν εἴσω
κουρίξ, ἐν δαπέδωι δὲ χαμαὶ βάλον ἀχνύμενον κῆρ,
σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέον θυμαλγέϊ δεσμῶι
εὖ μάλ᾽ ἀποστρέψαντε διαμπερές, ὡς ἐκέλευσεν·
σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε
κίον᾽ ἀν᾽ ὑψηλὴν ἔρυσαν πέλασάν τε δοκοῖσιν.
τὸν δ᾽ ἐπικερτομέων προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
    "νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ, Μελάνθιε, νύκτα φυλάξεις
εὐνῆι ἔνι μαλακῆι καταλέγμενος, ὥς σε ἔοικεν·

177 ead. 1881 **184** Choer. in Thd. i.274.35; Epm. γ 27; (– γ.) EtM 228.13; (π. ἄ.) sch Nic. Th. 748; (ἄζ.) ApS 11.19; Hsch. α 1463 **185** (κ.) ApS 103.7; Hsch. κ 3855 **187** Eudoc. 1729 **188** (κουρ.) ApS 103.10; Hsch. κ 3854 **189** Cent. Par. 44.27 **192** Eudoc. 1858 **193** cf. Cent. Par. 44.35 **195–196** [Plut.] Hom. 2.70; (– κατ.) 'Trypho ii' Trop. 16 (CQ 15.243); sch DThr 461.28 **195** sch A.R. 2.631

174 om. 28 σανίδος Bothe (cf. Eust. 1923.43) ὄπισθε(ν) Ω: ἱμάντι X$^{\gamma\rho}$ **175–177** (~ 192–193) del. Düntzer; cf. West MO 28 n.226 **176** τε 153 Ω: δ(ε) 153^{s} **179** βὰν 28 Ω* H^{s} M$^{\gamma\rho}$: βῆ H P M **181** μένοντε 28 Ω*: -ες 153 F **182** 28 153 Ω*: ἔνθ᾽ F H^{2m} **184** εὐρὺ γέρον fere 20 tt N P U Eust. (γέλον P; γερὸν quidam ap. Epm.): εὐρύτερον Ω* **186** ἠκηδεῖτο scripsi: ἤδη κεῖτο 28 246 Ω, η[153: τότ᾽ ἀκηδὲς ἔκειτο Herwerden Qu. 54 cl. ζ 26, ρ 296, τ 18, ω 187 **189** δέον (ἔδεον Z N), cf. ad μ 196 **190** ἐκέλευε U **191** υἱὸς Λαέρταο πο˻λύτλας δῖος Ὀδυσσεύς add. 28 M: abest ab 20 153 246 Ω* **196** σε ˻ἔοικεν 28 t* H P U Eust.: σ]οι εοικε[ν 212: εέοικεν G^{a}: ἐπέοικεν [Plut.] G^{c} F M^{r} N

οὐδέ σέ γ' Ἠριγένεια παρ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
λήσει ἀνερχομένη χρυσόθρονος, ἡνίκ' ἀγινεῖς
αἶγας μνηστήρεσσι δόμον κάτα δαῖτα πένεσθαι."
ὣς ὃ μὲν αὖθι λέλειπτο ταθεὶς ὀλοῶι ἐνὶ δεσμῶι·
τὼ δ' ἐς τεύχεα δύντε, θύρην ἐπιθέντε φαεινήν,
βήτην εἰς Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην.
ἔνθα μένος πνείοντες ἐφέστασαν, οἳ μὲν ἐπ' οὐδοῦ
τέσσαρες, οἳ δ' ἔντοσθε δόμων πολέες τε καὶ ἐσθλοί.
τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν.
τὴν δ' Ὀδυσεὺς γήθησεν ἰδὼν καὶ μῦθον ἔειπεν·
"Μέντορ, ἄμυνον ἀρήν, μνῆσαι δ' ἑτάροιο φίλοιο,
ὅς σ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον· ὁμηλικίην δέ μοί ἐσσι."
ὣς φάτ', ὀϊόμενος λαοσσόον ἔμμεν Ἀθήνην·
μνηστῆρες δ' ἑτέρωθεν ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν.
πρῶτος τήν γ' ἐνένιπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος·
"Μέντορ, μή σ' ἐπέεσσι παραιπεπίθησιν Ὀδυσσεύς
μνηστήρεσσι μάχεσθαι, ἀμυνέμεναι δὲ οἷ αὐτῶι.
ὧδε γὰρ ἡμέτερόν γε νόον τελέεσθαι ὀΐω·
ὁππότε κεν τούτους κτέωμεν, πατέρ' ἠδὲ καὶ υἱόν,
ἐν δὲ σὺ τοῖσιν ἔπειτα πεφήσεαι, οἷα μενοινᾶις
ἔρδειν ἐν μεγάροις· σῶι δ' αὐτοῦ κράατι τείσεις.
αὐτὰρ ἐπὴν ὑμέων γε βίας ἀφελώμεθα χαλκῶι,
κτήμαθ' ὁπόσσα τοί ἐστι, τά τ' ἔνδοθι καὶ τὰ θύρηφιν,
τοῖσιν Ὀδυσσῆος μεταμείξομεν· οὐδέ τοι υἷας

197 sch T 1a **200** Eudoc. 1878 **208**a Porph. Hom. 106.8 Sod. et ad Σ 100; Ammon. CAG iv(5).60.27 **211** Eudoc. 1862 **213–214** Hdn ad O 226 **214** ApD Synt. 198.10; **214**b id. Pron. 43.16 **215** Eudoc. 159 **216** (– κτ.) Epm. κ 152 **217** Eudoc. 156 **218** (σῶι κρ. τ.) Hdn ii.616.9 **220** Cent. Par. 50.24

197 παρ' 28 Ω: ἀπ' t **198** ἀνερχομένη 28 (-ηι) M[c] U: ἐρχ- M[a]: ἐπερχ- 246 Ω*: ἀπερχ- N[?] ἀγινεῖς 28 Ω, α]γινηη 212: ἀγίνεις van Leeuwen **200** om. F λέλειπτο 28 Ω*: λέλιπτο G. – cf. Il. praef. xxxii ἐνὶ 28 G N U Eust.: ὑπὸ t H P M **202** om. 153 ποικιλομήτην 28 Ω: -μη]τιν 212 **203** οὐδοῦ 28 153 Ω*: -όν G F P **204** δόμων 28 153 Ω*: -ου G N, -οιο U **211** ὁμόκλεον P: ὁμ- Ω* ἐν μεγάροισι 28 212 Ω*: ἐκ μεγάροιο G **214** δὲ οἷ tt G: δέ οἱ 28 153 Ω*: δ' ἑοῖ Barnes **218** τείσεις Von der Mühll: τίσ- 28 t Z Ω **221** τοῖσιν 28 153 Ω*: τοῖσι δ' F H μεταμείξομεν 153: -μίξ- Ω

ζώειν ἐν μεγάροισιν ἐάσομεν, οὐδὲ θύγατρας
οὐδ' ἄλοχον κεδνὴν Ἰθάκης κατὰ ἄστυ πολεύειν."
    ὣς φάτ'· Ἀθηναίη δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
νείκεσσεν δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·
    "οὐκέτι σοί γ', Ὀδυσεῦ, μένος ἔμπεδον οὐδέ τις ἀλκή,
οἵη ὅτ' ἀμφ' Ἑλένηι λευκωλένωι εὐπατερείηι
εἰνάετες Τρώεσσιν ἐμάρναο νωλεμὲς αἰεί,
πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνες ἐν αἰνῆι δηϊοτῆτι,
σῆι δ' ἥλω βουλῆι Πριάμου πόλις εὐρυάγυια.
πῶς δὴ νῦν, ὅτε σόν γε δόμον καὶ κτήμαθ' ἱκάνεις,
ἄντα μνηστήρων ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι;
ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵσταο καὶ ἴδε ἔργον,
ὄφρ' εἴδηις, οἷός τοι ἐν ἀνδράσι δυσμενέεσσιν
Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας ἀποτίνειν."
    ἦ ῥα, καὶ οὔ πω πάγχυ δίδου ἑτεραλκέα νίκην,
ἀλλ' ἔτ' ἄρα σθένεός τε καὶ ἀλκῆς πειρήτιζεν
ἠμὲν Ὀδυσσῆος ἠδ' υἱοῦ κυδαλίμοιο.
αὐτὴ δ' αἰθαλόεντος ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρον
ἕζετ' ἀναΐξασα, χελιδόνι εἰκέλη ἄντην.
    μνηστῆρας δ' ὤτρυνε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος
Εὐρύνομός τε καὶ Ἀμφιμέδων Δημοπτόλεμός τε
Πείσανδρός τε Πολυκτορίδης Πόλυβός τε δαΐφρων·
οἳ γὰρ μνηστήρων ἀρετῆι ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι,
ὅσσοι ἔτ' ἔζωον περί τε ψυχέων ἐμάχοντο·
τοὺς δ' ἤδη ἐδάμασσε βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί.
τοῖς δ' Ἀγέλεως μετέειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων·
    "ὦ φίλοι, ἤδη σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους·
καὶ δή οἱ Μέντωρ μὲν ἔβη κενέ' εὔγματα εἰπών,
οἳ δ' οἶοι λείπονται ἐπὶ πρώτηισι θύρηισιν.

230 Porph. ad β 319 (344.69 Pont.); (– πόλ.) id. Hom. 5.11 Sod. **233–234** Eudoc. 2296–2297 **239–240**a EtM 576.17 **239** EtM 565.35; EtGud 43.16 Stf., 382.24 Stz.; sch Theoc. 13.10–13f; (αἰθ. –) sch A.R. 2.1086–1087b

231 γε 20 28 153 Ω*: τε H M: δε P **233** ἵσταο La Roche: -ασο 20 28 213 t Ω. – cf. ad K 291 **234** εἴδηις dedi (cf. ad ι 348): εἰδῆ(ι)ς t Ω*, -οῖς H: ἴδη(ι)ς 28 N: όφρ' ιδης ss. ε 20 **235** ἀποτίνειν 20 28 153 213 Ω*: -ων G **241** ὤτρυνε 20 28 Ω*: ὄτρ- G F P **249** κενέ' Bentley, κενεὰ P: κενὰ 20 Ω*: om. F εὔχματα F **250** ἐπὶ 20 Ω*: ἐνὶ N

τὼ νῦν μὴ ἅμα πάντες ἐφίετε δούρατα μακρά,
ἀλλ' ἄγεθ' οἱ ἓξ πρῶτον ἀκοντίσατ', αἴ κέ ποθι Ζεύς
δώηι Ὀδυσσῆα βλῆσθαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι·
τῶν δ' ἄλλων οὐ κῆδος, ἐπὴν οὗτός γε πέσησιν."
    ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὡς ἐκέλευεν
ἱέμενοι. τὰ δὲ πάντα ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη·
τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
βεβλήκειν, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν·
ἄλλου δ' ἐν τοίχωι μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ δούρατ' ἀλεύαντο μνηστήρων,
τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
    "ὦ φίλοι, ἤδη μέν κεν ἐγὼν εἴποιμι καὶ ἄμμι
μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἀκοντίσαι, οἳ μεμάασιν
ἡμέας ἐξεναρίξαι ἐπὶ προτέροισι κακοῖσιν."
    ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα
ἄντα τιτυσκόμενοι· Δημοπτόλεμον μὲν Ὀδυσσεύς,
Εὐρυάδην δ' ἄρα Τηλέμαχος, Ἔλατον δὲ συβώτης,
Πείσανδρον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ.
οἳ μὲν ἔπειθ' ἅμα πάντες ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας,
μνηστῆρες δ' ἀνεχώρησαν μεγάροιο μυχόνδε·
τοὶ δ' ἄρ' ἐπήϊξαν, νεκύων δ' ἐξ ἔγχε' ἕλοντο.
    αὖτις δὲ μνηστῆρες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα
ἱέμενοι· τὰ δὲ πολλὰ ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
{τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
βεβλήκειν, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν·
ἄλλου δ' ἐν τοίχωι μελίη πέσε χαλκοβάρεια.}
Ἀμφιμέδων δ' ἄρα Τηλέμαχον βάλε χεῖρ' ἐπὶ καρπῶι
λίγδην, ἄκρην δὲ ῥινὸν δηλήσατο χαλκός,

262 Eudoc. 1572 **263** (οἳ –)–**264** sch N 628–629 **270** Eudoc. 2029 **278**a Arn ad P 599

251 μὴ 28 Ω: μηδ' 20 **254** ἐπὴν 20 Ω*: ἐπεί χ' F **255** ἐκέλευε(ν) 28 134 Ω*: -ευσε(ν) 20 N **258** βεβλήκειν 28 S: -κει 153 Ω. – cf. ad 275 **262** ἤδη t Ω: ητοι 28 ἐγὼν Ω*: ἐγὼ t G P M **265** ὀξέα δοῦρα 20 28 Ω*: ὀξέϊ χαλκῷ P: ὡς ἐκέλευεν M (ex 255) **270** ἀνεχώρησαν t F N: ἂρ ἐχ- 28 Ω* **274–276** (= 257–259) ath. quidam teste Eust. 1926.18, del. Knight: habent 20 28 Ω; cf. Blass 208 **275** βεβλήκειν 20 28 H^{a} U: -κει Ω* **277** δ' 20 Ω*: om. M **278** ἄκρην 20 F^{a}? U Eust.: -ον t Ω* Eust.^{γρ}

Κτήσιππος δ᾽ Εὔμαιον ὑπὲρ σάκος ἔγχεϊ μακρῶι
ὦμον ἐπέγραψεν· τὸ δ᾽ ὑπέρπτατο, πίπτε δ᾽ ἔραζε.
τοὶ δ᾽ αὖτ᾽ ἀμφ᾽ Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα.
ἔνθ᾽ αὖτ᾽ Εὐρυδάμαντα βάλε πτολίπορθος Ὀδυσσεύς,
Ἀμφιμέδοντα δὲ Τηλέμαχος, Πόλυβον δὲ συβώτης.
Κτήσιππον δ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ
βεβλήκει πρὸς στῆθος, ἐπευχόμενος δὲ προσηύδα·
"ὦ Πολυθερσείδη φιλοκέρτομε, μή ποτε πάμπαν
εἴκων ἀφραδίηις μέγα εἰπεῖν, ἀλλὰ θεοῖσιν
μῦθον ἐπιτρέψαι, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
τοῦτό τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήϊον, ὅν ποτ᾽ ἔδωκας
ἀντιθέωι Ὀδυσῆϊ δόμον κάτ᾽ ἀλητεύοντι."
ἦ ῥα βοῶν ἑλίκων ἐπιβουκόλος· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
οὖτα Δαμαστορίδην αὐτοσχεδὸν ἔγχεϊ μακρῶι,
Τηλέμαχος δ᾽ Εὐηνορίδην Λειώκριτον οὖτα
δουρὶ μέσον κενεῶνα, διάπρο δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
ἤριπε δὲ πρηνής, χθόνα δ᾽ ἤλασε παντὶ μετώπωι.
δὴ τότ᾽ Ἀθηναίη φθεισίμβροτον αἰγίδ᾽ ἀνέσχεν
ὑψόθεν ἐξ ὀροφῆς· τῶν δὲ φρένες ἐπτοίηθεν,
οἳ δ᾽ ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον βόες ὣς ἀγελαῖαι·
τὰς μέν τ᾽ αἰόλος οἶστρος ἐφορμηθεὶς ἐδόνησεν
ὥρηι ἐν εἰαρινῆι, ὅτε τ᾽ ἤματα μακρὰ πέλονται.

287 (– φ.) Choer. in Thd. i.164.28 **290–291**a sch Θ 108b; (ὅν –)–**291** (– κάτα) sch Ξ 45c[1]; (ὅν –)–**291**a sch Ψ 291–292 **297** (φθ.) ApS 163.3 **299** Eudoc. 2019 **300** (οἶ.) Hsch. ο 417

279 ἔγχεϊ μακρῶ(ι) 533 Ω: οξέϊ χαλκῶι 28 **280** ὑπέγραψε M **281** ποικιλομήτην 28 533 Ω*: -μῆτιν N **283** Εὐρυδάμαντα (~ σ 297) 20 Ω*: Εὐρυμέδοντα (ex 284) H P **287** Πολυθερσ(ε)ίδη 20 28 Z Ω*: φίλε Θερσείδη U: Φιλοθερσίτη t φιλοκέρτομε 153a t Z Ω* M^γρ: πολ⌋υ⌊κ- 20 M **288** εἰπεῖν 153a Ω*: εἰπέμεν Z N θεοῖσι(ν) 28 Ω*: θεοῖς περ M **295** διάπρο dedi, cf. Il. praef. xix: δια πρὸ 28 P, διὰ προ H N, διὰ πρὸ U, διαπρο G F, διὰ δὲ πρὸ M χαλκὸν 28 533 Ω*: -ὸς F. – cf. ad N 388 **296** del. Blass 208; cf. Naber Qu. Hom. 50 sq. **297** φθεισίμβροτον Von der Mühll: φθισ- fere 28 t Ω (-βροτος G M^S): -μ]βροτον 153a **298** ἐξ ὀροφῆς 20 28 F H P M^s Tz: ἐκ κορυφῆς Ω* φρένες ἐπτοίηθεν 28 153a Z Ω* Eust.^γρ: φρένας ἐπτοίησεν N Eust.: ἐπτοιήθη M^γρ **299** δ᾽ ἐφέβοντο 20 t Ω*, δὲ φέβ- 28 Z P: δ᾽ ἐφέροντο F N^c

οἳ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι
ἐξ ὀρέων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνίθεσσι θόρωσιν·
ταὶ μέν τ' ἐν πεδίωι νέφεα πτώσσουσαι ἵενται,
οἳ δέ τε τὰς ὀλέκουσιν ἐπάλμενοι, οὐδέ τις ἀλκή
γίνεται οὐδὲ φυγή· χαίρουσι δέ τ' ἀνέρες ἄγρηι·
ὣς ἄρα τοὶ μνηστῆρας ἐπεσσύμενοι κατὰ δῶμα
τύπτον ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικής
κράτων τυπτομένων, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θυῖεν.
Λειώδης δ' Ὀδυσῆος ἐπεσσύμενος λάβε γούνων,
καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"γουνοῦμαί σ', Ὀδυσεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο καί μ' ἐλέησον·
οὐ γάρ πώ τινά φημι γυναικῶν ἐν μεγάροισιν
εἰπεῖν οὔτέ τι ῥέξαι ἀτάσθαλον· ἀλλὰ καὶ ἄλλους
παύεσκον μνηστῆρας, ὅ τις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
ἀλλά μοι οὐ πείθοντο κακῶν ἄπο χεῖρας ἔχεσθαι·
τὼ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι θυοσκόος, οὐδὲν ἐοργώς
κείσομαι· ὡς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων."
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
"εἰ μὲν δὴ μετὰ τοῖσι θυοσκόος εὔχεαι εἶναι,
πολλάκι που μέλλεις ἀρήμεναι ἐν μεγάροισιν
τηλοῦ ἐμοὶ νόστοιο τέλος γλυκεροῖο γενέσθαι,
σοὶ δ' ἄλοχόν τε φίλην σπέσθαι καὶ τέκνα τεκέσθαι·
τὼ οὐκ ἂν θάνατόν γε δυσηλεγέα προφύγοισθα."
ὣς ἄρα φωνήσας ξίφος εἵλετο χειρὶ παχείηι
κείμενον, ὅ ῥ' Ἀγέλαος ἀποπροέηκε χαμᾶζε

302 v. ad Π 428; adde (– γ.) EtM 236.13; (ἀγκ. ἀετοί) sch DThr 234.33 **309**a Io. Alex. 79; Epm. AO i.310.23; sch Eur. Ph. 1149 **311** (al.) Eudoc. 702, 825 **317** ead. 1343, 1526 **318–319** (κ.), **321–323** Porph. Il. 272.18 Schr. **319** (ὡς –) EtM 824.45; EtGud 582.30 Stz. **325** Eudoc. 1711

302 ἀγκυλοχῆλαι U^{c} C. – cf. ad τ 538 **306** οὐδὲ 20 28 F N U: οὔτε Ω* **307** τοὶ 20 28 Ω*: τοὺς $H^{γρ}$ μνηστῆρες 28 P **308** τύπτον 20 28 533 Ω (cf. Φ 20): κτεῖνον Schwartz 332 ex ω 184 ὤρνυτ' 28 Ω*: ὄρν- P U **309** κράτων Hdn 20 533 t Ω*: κρατῶν 28 H^{c} P θυῖεν 28 H^{a}, θοῖεν P: θῦεν vel θύεν Ω* **311** λισσόμενος 20 533 t Ω: φωνησας 28 **312** αἴδεο Ω*: αἰδέο G H M^{c}, αἰδέο P. – cf. ad 344 et Φ 74 **314** οὔτέ Ω*: οὐδέ 28 F N U **322** που 28 t Z F N $U^{?}$ Eust.: μου Ω* **323** ἐμοὶ 28 Ω*: ἐμοῦ H P: ἐμοῖο U^{a} **325** προφύγοισθα t Ω* G^{s}: -γησθα Z G $M^{λ}$ **327** χαμᾶζε vel -άζε 28 533 Ω* G^{2}: φέρεσθαι G (ex τ 468?)

κτεινόμενος· τῶι τόν γε κατ’ αὐχένα μέσσον ἔλασσεν·
φθεγγομένου δ’ ἄρα τοῦ γε κάρη κονίηισιν ἐμίχθη.
    Τερπιάδης δ’ ἔτ’ ἀοιδὸς ἀλύσκανε κῆρα μέλαιναν,
Φήμιος, ὅς ῥ’ ἤειδε μετὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκηι.
ἔστη δ’ ἐν χείρεσσιν ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
ἄγχι παρ’ ὀρσοθύρην· δίχα δὲ φρεσὶ μερμήριζεν,
ἤ’ ἐκδὺς μεγάροιο Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμόν
ἑρκείου ἕζοιτο τετυγμένον, ἔνθ’ ἄρα πολλά
Λαέρτης Ὀδυσεύς τε βοῶν ἐπὶ μηρί’ ἔκηαν,
ἦ γούνων λίσσοιτο προσαΐξας Ὀδυσῆα.
ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
γούνων ἅψασθαι Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
ἤτοι ὃ φόρμιγγα γλαφυρὴν κατέθηκε χαμᾶζε
μεσσηγὺς κρητῆρος ἰδὲ θρόνου ἀργυροήλου,
αὐτὸς δ’ αὖτ’ Ὀδυσῆα προσαΐξας λάβε γούνων
καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
    “γουνοῦμαί σ’, Ὀδυσεῦ· σὺ δέ μ’ αἴδεο καί μ’ ἐλέησον·
αὐτῶι τοι μετόπισθ’ ἄχος ἔσσεται, εἴ κεν ἀοιδόν
πέφνηις, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀείδω.
αὐτοδίδακτος δ’ εἰμί, θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας
παντοίας ἐνέφυσεν· ἔοικα δέ τοι πάρ’ ἀείδειν
ὥς τε θεῶι· τὼ μή με λιλαίεο δειροτομῆσαι.
καί κεν Τηλέμαχος τάδε γ’ εἴποι, σὸς φίλος υἱός,
ὡς ἐγὼ οὔ τι ἑκὼν ἐς σὸν δόμον οὐδὲ χατίζων

329 v. ad K 457 **330** ApS 23.28; **330**a Arn ad E 60; (Τ.) ApS 152.2; Hsch. τ 546 **334**b–**335** (ἑ.) cf. ApS 76.23; Porph. Hom. 11.5 Sod.; (ἑ. Δ.) Hsch. ε 5928 **340** (φ. γλ.) cf. sch Opp. H. 1.559 **347–348**a Isid. Pelus. Epist. 1592 (4.30) **347** Max. Tyr. 10.5, 38.1; [Iustin.] Monarch. 6; **347**a Arist. Rh. 1365a30; Steph. CAG xxi(2).278.29 **350–353** [Plut.] Hom. 2.181

329 (= K 457) om. H P (mg. add H[2]): habent 28 533 535 Ω* **330** **δ’ ἔτ’** F: δέ τ’ 28 t Ω* **332** **λίγειαν** 28 Ω*: properisp. F M[a] **333** **μερμήριζεν** 28 Ω*: -ιξε(ν) 220 G F **334** **ποτὶ** 28 220 533 tt Ω*: παρὰ M **335** ἕζοιτο (cf. 375, 379) vel ἕζ- 533 Ω*: ἵζ- 28 F N U Eust. **336** ἔκηαν G F M, -εν N U: ἑκαιον 28: ἔκειαν H P: (μηρία) κῆαν Z, κηεν 220 **344** αἴδεο Ω*: αἰδέο 28 G H P M[c]. – cf. ad 312 **345** εἴ Ω: αἶ 28 **347** ita 28 Ω: θεοὶ δέ μοι ὤπασαν ὀμφήν Max.: θεὸς δέ μοι ἔμβαλεν οἴμους [Iustin.] οἴμας F N U: οἴ- M, οἶ- G H P **348** πάρ’ ἀείδειν H P M[c]: παραείδειν 28 Ω* (-δων G[a]): περ ἀείδειν F **349** δειροτομῆσαι 28 Ω*: -ήσειν 220 P Eust. **350** κεν 28 t Ω*: μὲν P **351** σὸν t Ω*: ἑὸν F M[γρ]

πωλεόμην μνηστῆρσιν ἀεισόμενος μετὰ δαῖτα,
ἀλλὰ πολὺ πλέονες καὶ κρέσσονες ἦγον ἀνάγκηι.”
ὣς φάτο· τοῦ δ’ ἤκουσ’ ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο,
αἶψα δ’ ἑὸν πατέρα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
“ἴσχεο, μηδέ τι τοῦτον ἀναίτιον οὔταε χαλκῶι.
καὶ κήρυκα Μέδοντα σαώσομεν, ὅς τ’ ἐμέ’ αἰεί
οἴκωι ἐν ἡμετέρωι κηδέσκετο παιδὸς ἐόντος,
εἰ δὴ μή μιν ἔπεφνε Φιλοίτιος ἠὲ συβώτης,
ἠὲ σοὶ ἀντεβόλησεν ὀρινομένωι κατὰ δῶμα.”
ὣς φάτο· τοῦ δ’ ἤκουσε Μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
πεπτηὼς γὰρ ἔκειτο ὑπὸ θρόνον, ἀμφὶ δὲ δέρμα
ἕστο βοὸς νεόδαρτον, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
αἶψα δ’ ὑπὸ θρόνου ὦρτο, θοῶς δ’ ἀπέδυνε βοείην,
Τηλέμαχον δ’ ἄρ’ ἔπειτα προσαΐξας λάβε γούνων
καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ὦ φίλ’, ἐγὼ μὲν ὅδ’ εἰμί· σὺ δ’ ἴσχεο, εἰπὲ δὲ πατρί,
μή με περισθενέων δηλήσεται ὀξέϊ χαλκῶι
ἀνδρῶν μνηστήρων κεχολωμένος, οἵ οἱ ἔκειρον
κτήματ’ ἐνὶ μεγάροις, σὲ δὲ νήπιοι οὐδὲν ἔτιον.”
τὸν δ’ ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“θάρσει, ἐπεὶ δή σ’ οὗτος ἐρύσσατο καὶ ἐσάωσεν,
ὄφρα γνῶις κατὰ θυμόν, ἀτὰρ εἴπησθα καὶ ἄλλωι,
ὡς κακοεργίης εὐεργεσίη μέγ’ ἀμείνων.
ἀλλ’ ἐξελθόντες μεγάρων ἕζεσθε θύραζε
ἐκ φόνου εἰς αὐλήν, σύ τε καὶ πολύφημος ἀοιδός,
ὄφρ’ ἂν ἐγὼ κατὰ δῶμα πονήσομαι ὅττεό με χρή.”

355 Eudoc. 1916 **362**a Epm. κ 152; EtM 501.2 **369** cf. Eudoc. 1927 **373** ead. 677, 2305 **374** Them. Or. 7.95c; Eudoc. 496, 678 **375–376**a Ath. 189f; Porph. Il. 271.9 Schr.

352 πωλεόμην Knight: -εύμην 28 534 Ω μετὰ 28 220 t Ω*: κατὰ N δαῖτα 28 220 F P N Eust.: -τας t Ω* **353** κρέσσονες Eust. (1930.41 disertim): κρείσσ- t Ω* **356** μηδέ τι Ω*: μηδ’ ἔτι N U: μηδ’ ἐπὶ F **357** τ’ ἐμέ’ dedi: τέ με’ Fick: τ’ ἐμεῦ M: τέ μευ 28 Ω*, τέ μεῦ P, τε μευ 220 **364** ὑπὸ Ω*: ἀπὸ 28 F θοῶς H^γρ: βοὸς (cf. P 389, Σ 582) 28 sch Ω **369** οἵ οἱ 28 Ω: ὅσοι M^γρ ἔκειραν F; cf. ad ψ 356 **370** μεγάροις 28 N, -οισι F: -ω(ι) Ω* **372** και ἑ σάωσεν 28: ἠδὲ σάωσεν Bekker, cf. ad O 290 **373** ἄλλω(ι) t Ω*, -ω ⟦ν⟧ 28: -οις F **374** κακοεργίης (-γείης 28 U) εὐεργεσίη 28 t* Ω: εὐεργεσίη κακοεργίης Them. **377** ὄφρ’ ἂν 28 Ω*: ὄφρα κ’ F U^c ὅττεό Z Ω: οὗ τεό van Leeuwen

ὣς φάτο· τὼ δ' ἔξω βήτην μεγάροιο κιόντε,
ἑζέσθην δ' ἄρα τώ γε Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμόν,
πάντοσε παπταίνοντε, φόνον ποτιδεγμένω αἰεί.
πάπτηνεν δ' Ὀδυσεὺς καθ' ἑὸν δόμον, εἴ τις ἔτ' ἀνδρῶν
ζωὸς ὑποκλοπέοιτο ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν·
τοὺς δὲ ἴδεν μάλα πάντας ἐν αἵματι καὶ κονίῃσιν
πεπτεῶτας πολλούς, ὥστ' ἰχθύας, οὕς θ' ἁλιῆες
κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν πολιῆς ἔκτοσθε θαλάσσης
δικτύωι ἐξέρυσαν πολυωπῶι, οἳ δέ τε πάντες
κύμαθ' ἁλὸς ποθέοντες ἐπὶ ψαμάθοισι κέχυνται·
τῶν μέν τ' Ἠέλιος φαέθων ἐξείλετο θυμόν·
ὣς τότ' ἄρα μνηστῆρες ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυντο.
δὴ τότε Τηλέμαχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
"Τηλέμαχ', εἰ δ' ἄγε μοι κάλεσον τροφὸν Εὐρύκλειαν,
ὄφρα ἔπος εἴπωμι, τό μοι καταθύμιόν ἐστιν."
ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλωι ἐπεπείθετο πατρί,
κινήσας δὲ θύρην προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·
"δεῦρο δὴ ὄρσο, γρηῢ παλαιγενές, ἥ τε γυναικῶν
δμωιάων σκοπός ἐσσι κατὰ μέγαρ' ἡμετεράων·
ἔρχεο· κικλήσκει σε πατὴρ ἐμός, ὄφρα τι εἴπηι."
ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τῆι δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος,
ὤειξεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων,
βῆ δ' ἴμεν· αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευεν.
ηὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νέκυσσιν
αἵματι καὶ λύθρωι πεπαλαγμένον, ὥστε λέοντα,
ὅς ῥά τε βεβρωκὼς βοὸς ἔρχεται ἀγραύλοιο·
πᾶν δ' ἄρα οἱ στῆθός τε παρήϊά τ' ἀμφοτέρωθεν
αἱματόεντα πέλει, δεινὸς δ' εἰς ὦπα ἰδέσθαι·

384 (ἁλ. –)–**386**a sch ω 419 **392** Eudoc. 2332 **395** (– παλ.) sch Ξ 136b; **395**a Hdn ii.645.33 **396** EtM 718.51; (– μ.) ApS 142.33; **396**a Hdn ad K 38 **405** Eudoc. 1615

378 κιόντε 28 Ω*: -ες P M **379** ποτὶ Ω*: παρὰ N **383** δὲ ἴδε(ν) 28 534 Ω αἵμασι M U[c] **384** ἰχθύας Ω: -ῦς Vind. 50, fort. recte; cf. ad ι 389 **386** δέ τ˼ε 28 Ω*: δ' ἔτι M[a] **392** εἴπωμι Wolf: -οιμι 28 t Ω **395** ὄρσο 28 t* Ω: ὄρσεο Hdn **397** εἴπη(ι) 28 Ω*: -οι H[a] M[a] **399** ὤειξε(ν) Fick: ὤϊξεν Ω. – cf. Il. praef. xxxiii **400** πρόσθ' Ω: προσω 28 **401** ηὗρεν van Leeuwen: εὗρεν Ω*: εὗρε δ' M: εὗρεκέπετ' N

ὣς Ὀδυσεὺς πεπάλακτο πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
ἡ δ᾽ ὡς οὖν νέκυάς τε καὶ ἄσπετον εἴσιδεν αἷμα,
ἴθυσέν ῥ᾽ ὀλολύξαι, ἐπεὶ μέγα εἴσιδεν ἔργον·
ἀλλ᾽ Ὀδυσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένην περ,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"ἐν θυμῶι, γρηῦ, χαῖρε καὶ ἴσχεο, μηδ᾽ ὀλόλυζε·
οὐχ ὁσίη κταμένοισιν ἐπ᾽ ἀνδράσιν εὐχετάασθαι.
τούσδε δὲ μοῖρ᾽ ἐδάμασσε θεῶν καὶ σχέτλια ἔργα·
οὔ τινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ὅ τίς σφεας εἰσαφίκοιτο·
τῶ καὶ ἀτασθαλίηισιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
ἀλλ᾽ ἄγε μοι σὺ γυναῖκας ἐνὶ μεγάροις κατάλεξον,
αἵ τέ μ᾽ ἀτιμάζουσι καὶ αἳ νηλείτιές εἰσιν."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
"τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθείην καταλέξω.
πεντήκοντά τοί εἰσιν ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες
δμωιαί· τὰς μέν τ᾽ ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι,
εἴριά τε ξαίνειν καὶ δουλοσύνην ἀνέχεσθαι.
τάων δώδεκα πᾶσαι ἀναιδείης ἐπέβησαν,
οὔτ᾽ ἐμὲ τίουσαι οὔτ᾽ αὐτὴν Πηνελόπειαν·
Τηλέμαχος δὲ νέον μὲν ἀέξετο, οὐδέ ἑ μήτηρ
σημαίνειν εἴασκεν ἐπὶ δμωιῆισι γυναιξίν.
ἀλλ᾽ ἄγ᾽ ἐγὼν ἀναβᾶσ᾽ ὑπερώϊα σιγαλόεντα
εἴπω σῆι ἀλόχωι, τῆι τις θεὸς ὕπνον ἐπῶρσεν."
τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

411 Iul. Misop. 344d; Eudoc. 1033 **412** Philod. De bono rege xxxvi 28; Clem. Str. 6.5.9; Hsch. ε 2679; Stob. 4.57.2; sch Aesch. Sept. 825a; **412**a Cic. ad Att. 4.7.2; Plin. Ep. 9.1.3 **414–415** Eudoc. 113–114 **418** ead. 1920 **423** Sext. Pyrrh. 1.157; Prisc. Inst. 18.188 **424** (π. –) Porph. ad α 332 (173.25 Pont.)

408 ῥ᾽ 28 Ω*: δ᾽ M: om. F P (Eust.) ὀλολύξαι Z Ω: -ῦξαι Cobet Misc. 429 εἴσιδεν (cf. 407) 28 Ω: εἴσατο Monro **412** κταμένοισιν Clem. Ω: φθιμ- tt* **418** νηλείτιές dedi: νηλιτεῖς t G N U Eust., νηλητεῖς H M, νητεῖς P: νηλίτιδές F Eust.γρ. – cf. ad π 317, τ 498 **419** φίλη τροφὸς Ω*: περίφρων G. – cf. ad υ 134 **420** om. Ga **423** ξαίνειν t* F N Eust.: ξείνειν Prisc. Ω* δουλοσύνην 28 Prisc. M U Eust.γρ: -νης 214 (et απεχεσθαι) t* Ω* **425–427** om. 214 **427** ἐάασκεν Grashof Augm. 14 n.24 post Knight **429** ἐπῶρσε(ν) 28 214 Ω* Mγρ: ἔχευεν H P M **430** om. 214

"μή πω τήν γ' ἐπέγειρε· σὺ δ' ἐνθάδε εἰπὲ γυναιξίν
ἐλθέμεν, αἵ περ πρόσθεν ἀεικέα μηχανόωντο."
    ὣς ἄρ' ἔφη· γρῆϋς δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει
ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
αὐτὰρ ὃ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
εἰς ἓ καλεσσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
    "ἄρχετε νῦν νέκυας φορέειν καὶ ἄνωχθε γυναῖκας·
αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας ἠδὲ τραπέζας
ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι καθαίρειν.
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δόμον κατακοσμήσησθε,
δμωιὰς ἐξαγαγόντες ἐϋσταθέος μεγάροιο
{μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἕρκεος αὐλῆς}
θεινέμεναι ξίφεσιν τανυήκεσιν, εἰς ὅ κε πασέων
ψυχὰς ἐξαφέλησθε καὶ ἐκλελάθωντ' ἀφροδίτης,
τὴν ἄρ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον μίσγοντό τε λάθρηι."
    ὣς ἔφαθ'· αἱ δὲ γυναῖκες ἀολλέες ἦλθον ἅπασαι,
αἴν' ὀλοφυρόμεναι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσαι.
πρῶτα μὲν οὖν νέκυας φόρεον κατατεθνηῶτας,
κὰδ δ' ἄρ' ὑπ' αἰθούσηι τίθεσαν εὐερκέος αὐλῆς,
ἀλλήλοισιν ἐρείδουσαι· σήμαινε δ' Ὀδυσσεύς
αὐτὸς ἐπισπέρχων· ταὶ δ' ἐκφόρεον καὶ ἀνάγκηι.
αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας ἠδὲ τραπέζας
ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι κάθαιρον·
αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἠδὲ συβώτης
λίστροισιν δάπεδον πύκα ποιητοῖο δόμοιο

437 (– φ.) Hdn ad M 286 **442** v. ad 459 **444**b–**445** ApS 48.27; EtM 546.28; EtGud 355.16 Stz.; sch^{D} E 422; (– ἔχ.) EtM α 2192 **444**b Hsch. α 8772 **446** (αἳ –)–**447** Eudoc. 2161–2162 **455**a sch Nic. Th. 29a; (λ.) ApS 108.34

431 τήν γ' Marc. 457: τήνδ' 28 Z Ω (τήνδε γ' ἔγειρε P) **435** ὃ 28 H P M^{c} U: om. Ω* **440** ἐπὴν Ω*, επῆν 28: ἐπεὶ 536 U κατακοσμήσησθε H P M, -σεσθε F: διακοσμήσησθε (~ 457) Ω*:]σεσθε 28 **442** (= 459) del. van Leeuwen **444** ἐξαφέλησθε 28 Ω*: -οισθε F M U ἐκλελάθωντ' G, -θοντ' tt*: -θοιντ' Hsch. EtM$^{\alpha}$ Ω*: -θοιτ' ApS: -θητ' Hermann Op. II 35, at cf. γ 224 **445** μίσγοντό tt Ω*: μίγνυντό G τε 28 Ω*: δὲ tt U **447** αἴν' t Ω*: αἴ γ' F: οἴκτρ' (ex τ 543, ω 59) 28 N **449** αιθούσση G **450** ἀλλήλοισιν M^{a}, agn. Eust.: -η(ι)σιν 28 Ω* **451** ἐπισπέρχων 28 (επεισπ-) H P M$^{\gamma\rho}$: -στείχων Ω* ταὶ Ω*: αἳ G F M

ξῦον· ταὶ δ’ ἐφόρεον δμωιαί, τίθεσαν δὲ θύραζε.
αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο,
δμωιὰς ἐξαγαγόντες ἐϋσταθέος μεγάροιο
μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἕρκεος αὐλῆς
εἴλεον ἐν στείνει, ὅθεν οὔ πως ἦεν ἀλύξαι.
τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχ’ ἀγορεύειν·
    “μὴ μὲν δὴ καθαρῶι θανάτωι ἀπὸ θυμὸν ἑλοίμην
τάων, αἳ δὴ ἐμῆι κεφαλῆι κατ’ ὀνείδεα χεῦαν
μητέρι θ’ ἡμετέρηι, παρά τε μνηστῆρσιν ἴαυον.”
    ὣς ἄρ’ ἔφη, καὶ πεῖσμα νεὸς κυανοπρώιροιο
κίονος ἐξάψας μεγάλης περίβαλλε θόλοιο,
ὑψόσ’ ἐπαντανύσας, μή τις ποσὶν οὖδας ἵκοιτο.
ὡς δ’ ὅτ’ ἂν ἢ κίχλαι τανυσίπτεροι ἠὲ πέλειαι
ἕρκει ἐνιπλήξωσι, τό θ’ ἑστήκηι ἐνὶ θάμνωι,
αὖλιν ἐς ἱέμεναι, στυγερὸς δ’ ὑπεδέξατο κοῖτος,
ὣς αἵ γ’ ἑξείης κεφαλὰς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πάσαις
δειρῆισι βρόχοι ἦσαν, ὅπως οἴκτιστα θάνοιεν·
ἤσπαιρον δὲ πόδεσσι μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δήν.
    ἐκ δὲ Μελάνθιον ἦγον ἀνὰ πρόθυρόν τε καὶ αὐλήν·
τοῦ δ’ ἀπὸ μὲν ῥῖνάς τε καὶ οὔατα νηλέϊ χαλκῶι
τάμνον, μήδεά τ’ ἐξέρυσαν κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι,
χεῖράς τ’ ἠδὲ πόδας κόπτον κεκοτηότι θυμῶι.
    οἳ μὲν ἔπειτ’ ἀπονιψάμενοι χεῖράς τε πόδας τε
εἰς Ὀδυσῆα δόμονδε κίον, τετέλεστο δὲ ἔργον.
αὐτὰρ ὅ γε προσέειπε φίλην τροφὸν Εὐρύκλειαν·

459 Ἐκλ. AO ii.461.31; **459**b sch O 463–464 **462** sch Soph. El. 1006 **463** Eudoc. 1919 **469** ApS 76.26; **469**a Hsch. ε 5935; sch M 72, O 344a **471–472** ApS 13.21 **473** Cent. Par. 31.9

456 δ’ ἐφόρεον G F M, δὲ φόρεον U: δ’ ἐκφόρεον (ex 451) H P: δ’ ἔφερον N Eust., δε φέρον 28 τίθεσάν τε 28 U **458** δμω(ι)ὰς 28 Ω*: δμωὰς δ’ H P **463** κατ’ t Ω: κακ’ 28, κάκ’ Vind. 5 **465** νεὸς 28 Ω*: νεὼς F^{c} N U **467** ἐπαντανύσας 28 Ω* (ὑψόσε πᾶν τ- G): ἐπεντ- H M^{s} Eust., ἐνπετ- P ἵκοιτο 28 G M^{s} U Eust.: -ηται Ω* **469** τό θ’ N U Eust., ὅ θ’ t: τὸ δ’ 28 537 Ω* **470** ἐς ἱέμεναι 28 F^{a}? M: ἐσιέμεναι Ω*: εἰσιέναι P **471** πάσαις 28 Ω: -σης (sc. -σηις?) M^{s}: πάσ ⟦αω⟧ ν ss. αι U^{uv}: πασέων (cf. 443) Nauck **473** οὐ μάλα δηρόν t **476** (~ σ 87) del. Blass 210 **479** δόμονδ’ ἔκιον M

"οἶσε θέειον, γρηῢ, κακῶν ἄκος, οἶσε δέ μοι πῦρ,
ὄφρα θεειώσω μέγαρον· σὺ δὲ Πηνελόπειαν
ἐλθεῖν ἐνθάδ' ἄνωχθι σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
πάσας δ' ὄτρυνον δμωιὰς κατὰ δῶμα νέεσθαι."
τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
"ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον ἐμόν, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
ἀλλ' ἄγε τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματ' ἐνείκω,
μηδ' οὕτω ῥάκεσιν πεπυκασμένος εὐρέας ὤμους
ἕσταθ' ἐνὶ μεγάροισι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη."
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
"πῦρ νῦν μοι πρώτιστον ἐνὶ μεγάροισι γενέσθω."
ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε περίφρων Εὐρύκλεια,
ἤνεικεν δ' ἄρα πῦρ καὶ θήϊον· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
εὖ διεθείωσεν μέγαρον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν.
γρηῢς δ' αὖτ' ἀπέβη διὰ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος
ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι·
αἳ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
αἳ μὲν ἄρ' ἀμφεχέοντο καὶ ἠσπάζοντ' Ὀδυσῆα
καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλήν τε καὶ ὤμους
χεῖράς τ' αἰνύμεναι· τὸν δὲ γλυκὺς ἵμερος ἥιρει
κλαυθμοῦ καὶ στοναχῆς, γίνωσκε δ' ἄρα φρεσὶ πάσας.
ψ γρῆϋς δ' εἰς ὑπερῶι' ἀνεβήσετο καγχαλόωσα,
δεσποίνηι ἐρέουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα·
γούνατα δ' ἐρρώσαντο, πόδες δ' ὑπερικταίνοντο.
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
"ἔγρεο, Πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὄφρα ἴδηαι
ὀφθαλμοῖσι τεοῖσι τά τ' ἔλδεαι ἤματα πάντα.

481a Choer. in Thd. ii.243.7, 14; Epm. ι 6; sch N 168a; (οἶσε θ.) Arn ad O 718, cf. ad Γ 103; (οἶσε δέ –)–**482** (– μ.) ApS 86.22 **482** (– μ.) EtG 156 M.; sch Pind. Pyth. 1.41a; (θε.) Hsch. θ 205; sch DThr 331.20 **488–489** (ἕστ.) sch χ 1 **ψ 1** (κ.) ApS 94.2; Hsch. κ 38 **3** Eudoc. 848; **3**b ApS 158.9 (Hld fr. 44); EtM 779.9; (ὑπ.) Hsch. υ 411, 563 **6** Eudoc. 902

486 τέκνον ἐμὸν Ω*: πάντα τέκος (= σ 170, al.) G **487** τοι Ω*:]ι 28: δὴ N **489** ἕσταθ' t Ω*: ἵστασ' G (ἵστασο H^{gl} M^{gl}): ησθαι ⟦θ⟧' 28 **492** περίφρων Ω*: φίλη τροφὸς 28 G F M. – cf. ad υ 134 **493** ἤνεικεν 28 Ω*: ἤνεγκεν F H^{c} Eust. **495** ἀπέβη 28 Ω*: ἀν- (ex 428/ψ 1?) G F M **ψ 1** ἀνεβήσετο F H U: -σατο Ω* **3** ὑπερικταίνοντο Ar 215 tt* sch Z Ω: et hoc et ὑποακταίνοντο Hsch.

ἦλθ’ Ὀδυσεὺς καὶ οἶκον ἱκάνεται, ὀψέ περ ἐλθών,
μνηστῆρας δ’ ἔκτεινεν ἀγήνορας, οἵ θ’ ἑὸν οἶκον
κήδεσκον καὶ κτήματ’ ἔδον βιόωντό τε παῖδα.”
τὴν δ’ αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
“μαῖα φίλη, μάργην σε θεοὶ θέσαν, οἵ τε δύνανται
ἄφρονα ποιῆσαι καὶ ἐπίφρονά περ μάλ’ ἐόντα,
καί τε χαλιφρονέοντα σαοφροσύνης ἐπέβησαν.
οἵ σέ περ ἔβλαψαν· πρὶν δὲ φρένας αἰσίμη ἦσθα.
τίπτέ με λωβεύεις πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν
ταῦτα πάρεξ ἐρέουσα, καὶ ἐξ ὕπνου μ’ ἀνεγείρεις
ἡδέος, ὅς μ’ ἐπέδησε φίλα βλέφαρ’ ἀμφικαλύψας;
οὐ γάρ πω τοιόνδε κατέδραθον, ἐξ οὗ Ὀδυσσεύς
ᾤχετ’ ἐποψόμενος Κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστήν.
ἀλλ’ ἄγε νῦν κατάβηθι καὶ ἂψ ἔρχεο μέγαρόνδε.
εἰ γάρ τίς μ’ ἄλλη γε γυναικῶν αἵ μοι ἔασιν
ταῦτ’ ἐλθοῦσ’ ἤγγειλε καὶ ἐξ ὕπνου ἀνέγειρεν,
τώ κε τάχα στυγερῶς μιν ἐγὼν ἀπέπεμψα νέεσθαι
αὖτις ἔσω μέγαρον· σὲ δὲ τοῦτό γε γῆρας ὀνήσει.”
τὴν δ’ αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
“οὔ τί σε λωβεύω, τέκνον φίλον, ἀλλ’ ἔτυμόν τοι
ἦλθ’ Ὀδυσεὺς καὶ οἶκον ἱκάνεται, ὡς ἀγορεύω,
ὁ ξεῖνος, τὸν πάντες ἀτίμων ἐν μεγάροισιν.
Τηλέμαχος δ’ ἄρα μιν πάλαι ἤιδεεν ἔνδον ἐόντα,
ἀλλὰ σαοφροσύνῃσι νοήματα πατρὸς ἔκευθεν,
ὄφρ’ ἀνδρῶν τείσαιτο βίας ὑπερηνορεόντων.”

7 (– ἱκ.) Porph. Hom. 10.9 Sod. **13** Eudoc. 988; **13**a ApD Synt. 380.5, Adv. 140.19, Coni. 256.22; Charax AB 1155; Choer. in Heph. 183.21; sch Heph. 278.4 **20** Eudoc. 1904, 1949 **26** (– φ.) sch Ω 239b; (ἀλλ’ –)–**27** (– Ὀδ.) EtM 388.2 **31** Eudoc. 1999, cf. 1926

8 θ’ ἑὸν 215 Ω*: τεὸν 215^{m} C: τέ οἱ Eust. **11** τε 215 Ω: δε 28 **12** ἐόντα 28 215 g^{V} Ω: εουσαν 216 **13** χαλιφρονέοντα 28 Ω: χαλίφρον’ ἐόντα Doederlein **16** πάρέξ G^{2}, παρὲξ Z Eust.: παρεξ- 28 Ω* ἐρέουσα 28 Ω: εἴρουσα Axt Coni. Hom. 36 μ’ 28 Ω*: om. G **18** πω 28 Ω*: που G **20** ἔρχεο F M, ἐρχέο P: -ευ 28 215 t Ω* **22** ὕπνου 28 215 Ω*: ὕπνου μ’ (ex 16) G U Eust. **24** μέγαρον C Eust.: μεγάρων 28 Ω* Eust.^{γρ} **25** φίλη τροφὸς Ω: περίφρων 28. – cf. ad υ 134 **26** ἀλλ’ ἔτυμόν τοι 28 Ω: ουδ απα]φισκω w1 **28** ἀτίμων 28 Ω*: -μεον F, cf. Chantr. I 361 **31** τείσαιτο Fick: τίσ- t Ω βίας (ut γ 216, al.) t^{1999} N Eust.: βίην t^{1926} Ω*

ὣς ἔφαθ'· ἣ δ' ἐχάρη, καὶ ἀπὸ λέκτροιο θοροῦσα
γρηῒ περιπλέχθη, βλεφάρων δ' ἀπὸ δάκρυον ἧκεν,
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"εἰ δ' ἄγε δή μοι, μαῖα φίλη, νημερτὲς ἐνίσπες –
εἰ ἐτεὸν δὴ οἶκον ἱκάνεται, ὡς ἀγορεύεις –
ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφῆκεν
μοῦνος ἐών, οἳ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔμιμνον."
τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
"οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, ἀλλὰ στόνον οἶον ἄκουσα
κτεινομένων· ἡμεῖς δὲ μυχῶι θαλάμων ἐϋπήκτων
ἥμεθ' ἀτυζόμεναι, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι,
πρίν γ' ὅτε δή με σὸς υἱὸς ἀπὸ μεγάροιο κάλεσσεν
Τηλέμαχος· τὸν γάρ ῥα πατὴρ προέηκε καλέσσαι.
ηὗρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νέκυσσιν
ἑσταόθ'· οἳ δέ μιν ἀμφί, κραταίπεδον οὖδας ἔχοντες,
κείατ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· ἰδοῦσά κε θυμὸν ἰάνθης.
νῦν δ' οἳ μὲν δὴ πάντες ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
ἁθρόοι, αὐτὰρ ὃ δῶμα θεειοῦται περικαλλές,
πῦρ μέγα κηάμενος· σὲ δέ με προέηκε καλέσσαι.
ἀλλ' ἕπε', ὄφρα σφῶϊ ἐϋφροσύνης ἐπιβῆτον
ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπασθε.
νῦν δ' ἤδη τόδε μακρὸν ἐέλδωρ ἐκτετέλεσται·
ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέστιος, ηὗρε δὲ καὶ σέ
καὶ παῖδ' ἐν μεγάροισι· κακῶς δ' οἵ πέρ μιν ἔρεζον
μνηστῆρες, τοὺς πάντας ἐτείσατο ὧι ἐνὶ οἴκωι."
τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

40a Hdn ad Δ 151; Choer. in Thd. ii.132.33, 139.32, 35 **46** (κρ. οὖδ.) Hsch. κ 3992; (κρ.) ApS 103.28 **47**b ApS 86.7 **51**a Philox. fr. 272; Porph. Il. 272.14 Schr.; Epm. in A 26 B[1] **53**b v. ad Γ 99 **54** Eudoc. 2258 **55** (– ἐφ.) Porph. Hom. 10.5 Sod.

34 φωνήσασα Bentley **35** ἐνίσπες 28 Ω*: ἔνισπε F, ἐνίσπε U. – cf. ad γ 101 **40** ἄκουσα 28 Ω*: ἄκουον N U Eust. **41** ἐϋπήκτων 28 Ω*: εὐπ- G F N **45** ηὗρον van Leeuwen: εὗρον 28 216 Ω **46** ἑ˪στα˩όθ' 216 N Eust.: ἑστεῶθ' 28 Ω*, -αῶθ' F **48** αἵματι καὶ λύθρω(ι) πεπαλαγμένον ὥς τε λέοντα (= χ 402) add. H[m] U[s]: abest ab 28 216 Ω **49** δ' 28 Ω*: om. F **51** κηάμενος G[2] F H[c]: κει- 28 tt Ω* **52** ἕπε' Fick: ἕπευ 28 Ω σφῶϊ Kayser: -ϊν 28 Ω. – cf. ad Λ 767, Π 99 **53** ἀμφοτέρω 28 Ω*: -ων H[γρ] N πέπασθε (Ar) Z[a] G: πέποσθε 28 sch Z[c] Ω*. – cf. ad κ 465 **55** ηὗρε van Leeuwen: εὗρε 28 Ω **57** ἐτείσατο Fick: ἐτίσ- 28 Ω

"μαῖα φίλη, μή πω μέγ' ἐπεύχεο καγχαλόωσα.
οἶσθα γὰρ ὥς κ' ἀσπαστὸς ἐνὶ μεγάροισι φανείη
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί τε καὶ υἱέϊ τὸν τεκόμεσθα·
ἀλλ' οὐκ ἔσθ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος, ὡς ἀγορεύεις,
ἀλλά τις ἀθανάτων κτεῖνε μνηστῆρας ἀγαυούς
ὕβριν ἀγασσάμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα.
οὔ τινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ὅ τίς σφεας εἰσαφίκοιτο.
τὼ δι' ἀτασθαλίας ἔπαθον κακόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
ὤλεσε τηλοῦ νόστον Ἀχαιΐδος, ὤλετο δ' αὐτός."
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
"τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,
ἣ πόσιν ἔνδον ἐόντα παρ' ἐσχάρηι οὔ ποτε φῆισθα
οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι; θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος.
ἀλλ' ἄγε τοι καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλό τι εἴπω,
οὐλήν, τήν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῶι ὀδόντι·
τὴν ἀπονίζουσα φρασάμην, ἔθελον δὲ σοὶ αὐτῆι
εἰπέμεν· ἀλλά με κεῖνος ἑλὼν ἐπὶ μάστακα χερσίν
οὐκ ἔα εἰπέμεναι πολυκερδείῃσι νόοιο.
ἀλλ' ἕπε'· αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν περιδώσομαι αὐτῆς,
αἴ κέν σ' ἐξαπάφω, κτεῖναί μ' οἰκτίστωι ὀλέθρωι."
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
"μαῖα φίλη, χαλεπόν σε θεῶν αἰειγενετάων
δήνεα εἴρυσθαι, μάλα περ πολύϊδριν ἐοῦσαν.
ἀλλ' ἔμπης ἴομεν μετὰ παῖδ' ἐμόν, ὄφρα ἴδωμαι
ἄνδρας μνηστῆρας τεθνηότας, ἠδ' ὃς ἔπεφνεν."
ὣς φαμένη κατέβαιν' ὑπερώϊα· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
ὥρμαιν', ἤ' ἀπάνευθε φίλον πόσιν ἐξερεείνοι,

62 Eudoc. 763; **62**a Hdn ad Z 152 **64** Eudoc. 173 **78**b ApD Pron. 45.18, 114.13; (περ.) ApS 130.18; Hsch. π 1644 **81–82** ApS 64.21; (χ. – εἴρ.) Hsch. ε 1068

66 εἰσαφίκοιτο 28 Ω*: -ηται fere H P M **71** ποτε φῆ(ι)σθα (cf. ξ 149) 28 Ω*: ποτ' ἔφησθα F M U **75** τὴν 28 Ω*: τὴν δ' P **77** ἔα εἰπέμεναι (cf. 244) Ω*: εἴα εἰπεῖν (cf. τ 201) 28 [135]? N U Eust. πο]λυκερδ ⟦ε⟧ ίη[ισι 135, -κερδίη(ι)σι 28 Ω*: -ϊδρείη(ι)σι N U Eust. **78** ἕπε' Fick: ἕπευ 28 Ω αυτῆι 28 **83** ἴδωμαι Ω*: -μεν M[s] N U

ἣ παρστᾶσα κύσειε κάρη καὶ χεῖρε λαβοῦσα.
ἡ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθεν καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν,
ἕζετ' ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐναντίον, ἐν πυρὸς αὐγῆι,
τοίχου τοῦ ἑτέρου· ὃ δ' ἄρα πρὸς κίονα μακρὴν
ἧστο κάτω ὁρόων, ποτιδέγμενος εἴ τί μιν εἴποι
ἰφθίμη παράκοιτις, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν.
ἡ δ' ἄνεω δὴν ἧστο, τάφος δέ οἱ ἦτορ ἵκανεν·
ὄψι δ' ἄλλοτε μέν μιν ἐνωπαδίως ἐσίδεσκεν,
ἄλλοτε δ' ἀγνώσασκε κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα.
Τηλέμαχος δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
"μῆτερ ἐμή, δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα,
τίφθ' οὕτω πατρὸς νοσφίζεαι, οὐδὲ παρ' αὐτόν
ἑζομένη μύθοισιν ἀνείρεαι οὐδὲ μεταλλᾶις;
{οὐ μέν κ' ἄλλη γ' ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῶι
ἀνδρὸς ἀφεσταίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
ἔλθοι ἐεικοστῶι ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν·}
σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη στερεωτέρη ἐστὶ λίθοιο."
τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
"τέκνον ἐμόν, θυμός μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθηπεν,
οὐδέ τι προσφάσθαι δύναμαι ἔπος οὐδ' ἐρέεσθαι
οὐδ' εἰς ὦπα ἰδέσθαι ἐναντίον. εἰ δ' ἐτεὸν δή
ἔστ' Ὀδυσεὺς καὶ οἶκον ἱκάνεται, ἦ μάλα νῶϊ
γνωσόμεθ' ἀλλήλων καὶ λώϊον· ἔστι γὰρ ἥμιν

88 Cocondr. 238.29; (εἰσ. –) sch Ξ 315c **91** Arn ad P 237; **91**b [Plut.] Hom. 2.62 **93–94** Eudoc. 1069–1070 **93** Hdn ii.941.23; **93**a ApD Adv. 145.12; Hdn ad B 323 **94**b id. ii.507.31 **95** ApS 8.18 **97** Leo A.P. 9.361.1 (cento); **97**a Porph. Hom. 103.4 Sod. **98–101** + **103** Eudoc. 1057–1058, 1062–1064 **105** (θ. –)–**107** (– ἐν.) ead. 1073–1075 **105** (τέθ.) Hsch. τ 327

87 χεῖρε λαβοῦσα 28 Ω* (χεῖρα Eust.): χεῖρας ἀάπτους G (cf. ad υ 237) **89** ἐναντίον 28 Ω*: -ίη H P U **91** ποτιδέγμενος 28 tt M N U Eust.: προτι- Ω* **94** ὄψι 28 P: ὄψει t Ω*. – cf. Chantr. I 217 ἐνωπαδίως Hdn^γρ H P Eust.^γρ: -πιδ- tt Z Ω*: -πιαδ- M ἐσ˼ίδεσκεν 28 tt Ω: ἤϊσκεν quidam ap. sch **95** ἀγνώσασκε t Z F, -σσασκε U Eust.: ἀγνώσεσκε G M, -σσεσκε H P N (ἀναγν-) **99** οὐδὲ Ω*: ἠδὲ t U? **100–102** (= 168–170) damn. Bothe **101** ἀφεσταίη Ω*: ἀποστ- 28 t G U. – cf. ad 169 **106** οὐδέ 28 Ω: οὔτέ t ἐρέεσθαι t Ω: επακοῦσαι (ex ρ 584) 28 **109** ἀλλήλω 28 U; cf. ad φ 36 ἥμιν Bekker: ἡμῖν 28 Ω

σήμαθ', ἃ δὴ καὶ νῶϊ κεκρυμμένα ἴδμεν ἀπ' ἄλλων."
ὣς φάτο· μείδησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"Τηλέμαχ', ἤτοι μητέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔασον
πειράζειν ἐμέθεν· τάχα δὲ φράσεται καὶ ἄρειον.
νῦν δ' ὅττι ῥυπόω, κακὰ δὲ χροῒ εἵματα εἶμαι,
τούνεκ' ἀτιμάζει με καὶ οὔ πώ φησι τὸν εἶναι.
ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται·
καὶ γάρ τίς θ' ἕνα φῶτα κατακτείνας ἐνὶ δήμωι,
ὧι μὴ πολλοὶ ἔωσιν ἀοσσητῆρες ὀπίσσω,
φεύγει πηούς τε προλιπὼν καὶ πατρίδα γαῖαν·
ἡμεῖς δ' ἕρμα πόληος ἀπέκταμεν, οἳ μέγ' ἄριστοι
κούρων εἰν Ἰθάκηι· τὰ δέ σε φράζεσθαι ἄνωγα."
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
"αὐτὸς ταῦτά γε λεῦσσε, πάτερ φίλε· σὴν γὰρ ἀρίστην
μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι, οὐδέ κέ τίς τοι
126 ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσειε καταθνητῶν ἀνθρώπων."
129 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
"τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
πρῶτα μὲν ἂρ λούσασθε καὶ ἀμφιέσασθε χιτῶνας,
δμωιάς τ' ἐν μεγάροισιν ἀνώγετε εἵμαθ' ἑλέσθαι·
αὐτὰρ θεῖος ἀοιδὸς ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
ὑμῖν ἡγείσθω φιλοπαίγμονος ὀρχηθμοῖο,
ὥς κέν τις φαίη γάμον ἔμμεναι ἐκτὸς ἀκούων,
ἢ' ἀν' ὁδὸν στείχων ἢ' οἳ περιναιετάουσιν,
μὴ πρόσθε κλέος εὐρὺ φόνου κατὰ ἄστυ γένηται
ἀνδρῶν μνηστήρων, πρίν γ' ἡμέας ἐλθέμεν ἔξω
ἀγρὸν ἐς ἡμέτερον πολυδένδρεον· ἔνθα δ' ἔπειτα

110 Eudoc. 479 **121** (– κατ.) Hdn ad Δ 319; Porph. ad A 486; Epm. κ 130 **134**b sch Ar. Thesm. 947c

117 ὄχ' ἄριστα γένηται 28 Ω*: ἔσται τάδε ἔργα (ex ρ 274) P **119** ἔωσιν ἔωσιν 28 Ω*: ἔασιν G N U **122** τὰ δὲ sive τάδε 28 N U Eust.: τῷ Ω* **127–128** ἡμεῖς δὲ μεμαῶτες ἅμ' ἑψόμεθ'· οὐδέ τί φημι | ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμίς γε πάρεστιν (= N 785–786) add. G[m] H[m] N[m] Eust.: absunt ab 28 154 Ω* **132** τ' G F U: δ' Ω* (om. M[a]) **133** θεῖος 28 Ω*: ὁ θεῖος M **λίγειαν** 28 Ω*: properisp. F M[c] **134** ὑμῖν 28 N: ἡμῖν Ω* **φιλοπαίγμονος** 28 Z Ω* (cf. [Hes.] fr. 10.19): πολυ- t H P **135** φαίη 28 Ω: φήηι Kirchhoff

φρασσόμεθ’, ὅττί κε κέρδος Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξηι.”
    ὣς ἔφαθ’· οἳ δ’ ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ’ ἐπίθοντο.
πρῶτα μὲν οὖν λούσαντο καὶ ἀμφιέσαντο χιτῶνας,
ὅπλισθεν δὲ γυναῖκες· ὃ δ’ εἵλετο θεῖος ἀοιδός
φόρμιγγα γλαφυρήν, ἐν δέ σφισιν ἵμερον ὦρσεν
μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο·
τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα περιστοναχίζετο ποσσίν
ἀνδρῶν παιζόντων καλλιζώνων τε γυναικῶν.
ὧδε δέ τις εἴπεσκε δόμων ἔκτοσθεν ἀκούων·
    “ἦ μάλα δή τις ἔγημε πολυμνήστην βασίλειαν·
σχετλίη, οὐδ’ ἔτλη πόσιος οὗ κουριδίοιο
εἴρυσθαι μέγα δῶμα διαμπερές, ὄφρ’ ἂν ἵκοιτο.”
    ὣς ἄρα τις εἴπεσκε, τὰ δ’ οὐκ ἴσαν ὡς ἐτέτυκτο.
αὐτὰρ Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ὧι ἐνὶ οἴκωι
Εὐρυνόμη ταμίη λοῦσεν καὶ χρῖσεν ἐλαίωι,
ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα·
αὐτὰρ κὰκ κεφαλῆς κάλλος πολὺ χεῦεν Ἀθήνη
{μείζονά τ’ εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· κὰδ δὲ κάρητος
οὔλας ἧκε κόμας, ὑακινθίνωι ἄνθει ὁμοίας}.
ὡς δ’ ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρωι ἀνήρ
ἴδρις, ὃν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει,
ὣς μὲν τῶι περίχευε χάριν κεφαλῆι τε καὶ ὤμοις.
ἐκ δ’ ἀσαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
ἂψ δ’ αὖτις κατ’ ἄρ’ ἕζετ’ ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη,
ἀντίον ἧς ἀλόχου, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
    “δαιμονίη, περὶ σοί γε γυναικῶν θηλυτεράων

145 Eudoc. 624 **146–147** ead. 541, 540 **147**a cf. ApS 103.12 **149** sch^{D} Σ 12; **149**a EtM 415.16 **153–162** Macr. Sat. 5.4.12; **162** EtM 806.57

142 οὖν G F M: ἂρ (ex 131) 28 Ω*. – cf. ad δ 780 **143** ὅπλισθεν [28] Ω*: ὥπλ- N **146** περιστοναχίζετο t P Eust.: -στεν- 28 Ω* **147** ἀνδρῶν 28 t* Ω: κούρων ApS **151** ὄφρ’ ἂν ἵκοιτο Ω* (ἵκηται N): ἕως ἵκοιτο Eust.: εις ὁ κεν ελθηι 28. – cf. ad N 141; Chantr. II 263 **155** φᾶρος sive φάρος καλὸν (= γ 467) t Ω: χ[λαιν]α̣[ν] καλ[ην] (= θ 455, al.) 28 **157–162** (= ζ 230–235) damn. Ernesti, **157–158** tantum Monro **162** μὲν t* Ω: ἄρα (= ζ 235) 28 Macr. περίχευε tt Ω: κ̣[ατεχευε (= ζ 235, θ 19) 28 **163** (= γ 468) om. M δ’ 28 F N: ῥ’ Ω*

κῆρ ἀτέραμνον ἔθηκαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες·
οὐ μέν κ' ἄλλη γ' ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῶι
ἀνδρὸς ἀφεσταίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
ἔλθοι ἐεικοστῶι ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
ἀλλ' ἄγε μοι, μαῖα, στόρεσον λέχος, ὄφρα καὶ αὐτός
λέξομαι· ἦ γὰρ τῆι γε σιδήρεον ἐν φρεσὶ ἦτορ."
τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
"δαιμόνι', οὔτ' ἄρ τι μεγαλίζομαι οὐδ' ἀθερίζω,
οὔτε λίην ἄγαμαι· μάλα δ' εὖ οἶδ' οἷος ἔησθα
ἐξ Ἰθάκης ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.
ἀλλ' ἄγε οἱ στόρεσον πυκινὸν λέχος, Εὐρύκλεια,
ἐντὸς ἐϋσταθέος θαλάμου, τόν ῥ' αὐτὸς ἐποίει·
ἔνθά οἱ ἐνθεῖσαι πυκινὸν λέχος ἐμβάλετ' εὐνήν,
κώεα καὶ χλαίνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα."
ὣς ἄρ' ἔφη πόσιος πειρωμένη· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
ὀχθήσας ἄλοχον προσεφώνεε κέδν' εἰδυῖαν·
"ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες·
τίς δέ μοι ἄλλοσε θῆκε λέχος; χαλεπὸν δέ κεν εἴη
καὶ μάλ' ἐπισταμένωι, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθών
ῥηϊδίως ἐθέλων θείη ἄλληι ἐνὶ χώρηι.
ἀνδρῶν δ' οὔ κέν τις ζωὸς βροτός, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
ῥεῖα μετοχλίσσειεν, ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκται
ἐν λέχει ἀσκητῶι· τὸ δ' ἐγὼ κάμον, οὐδέ τις ἄλλος.
θάμνος ἔφυ τανύφυλλος ἐλαίης ἕρκεος ἐντός,

174 (οὔτ' –)–**175** Eudoc. 184–185 **174** (οὐ γάρ –) Porph. Il. 144.12 Schr.; (μεγ.) ApS 110.10; Hsch. μ 468 **175** Eudoc. 2314 **179–180** [Ammon.] Diff. 512; (– **180**a) id. 297; EtGud 367.38 Stz.; sch η 347 **183** Plut. Mor. 1010b; Eudoc. 1250 **190–191**a ApS 19.4; Epm. α 312; EtM α 667 **190** (– ἐλ.) Orio ap. EtG μ 29 (211 M.); sch A.R. 1.1027–1028b

169 ἀφεσταίη N U Eust.: ἀποστ- 28 Ω*. – cf. ad 101 **172** σιδήρεον … ἦτορ (~ Ω 205) 28 Ω*: -ρεος … θυμός (~ Χ 357) Z N Eust. **174** οὔτ' ἄρ Eudoc. Ω*: οὐ γάρ 28 t* P N οὐδ' 28 tt Ω*: οὔτ' H P **175** οὔτε t^{185} Ω*: οὐδὲ 28 t^{2314} N U Eust. **178** ἐντὸς M^{a}(?), Chalcondyles: ἐκτὸς Ω* θαλάμου 28 Ω*: μεγάρου G P M^{s} τόν 28 Ω* Eust.^{γρ}: τό X Eust. **179** ἐνθεῖσαι van Leeuwen: ἐκ- 28 tt Z Ω **180** κώεα 28 Ω: δέμνια (ex τ 318) tt **184** ἄλλοσ' ἔθηκε M U, ἄλλος ἔθηκε 28 P **187** οὔ κέν 28 Ω*: οὐκ ἄν P M U μάλ' ἡβῶν 20 H P M^{γρ} Eust.: γυναικῶν 28 Ω* Eust.^{γρ} **188** τέτυκται 20 Ω* M^{s}: -κτο 28 M **190** ἔφυ tt* Ω: ἔην ApS EtM τανύφυλλος tt* Ω*: τανί- ApS EtG^{A} G H. – cf. ad ν 102

ἀκμηνὸς θαλέθων· πάχετος δ' ἦν ἠΰτε κίων.
τῶι δ' ἐγὼ ἀμφιβαλὼν θάλαμον δέμον, ὄφρ' ἐτέλεσσα,
πυκνῆισιν λιθάδεσσι, καὶ εὖ καθύπερθεν ἔρεψα,
κολλητὰς δ' ἐπέθηκα θύρας πυκινῶς ἀραρυίας.
καὶ τότ' ἔπειτ' ἀπέκοψα κόμην τανυφύλλου ἐλαίης,
κορμὸν δ' ἐκ ῥίζης προταμὼν ἀμφέξεσα χαλκῶι
εὖ καὶ ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνα,
ἑρμῖν' ἀσκήσας, τέτρηνα δὲ πάντα τερέτρωι.
ἐκ δὲ τοῦ ἀρχόμενος λέχος ἔξεον, ὄφρ' ἐτέλεσσα,
δαιδάλλων χρυσῶι τε καὶ ἀργύρωι ἠδ' ἐλέφαντι·
ἐν δ' ἐτάνυσσ' ἱμάντα βοὸς φοίνικι φαεινόν.
οὕτω τοι τόδε σῆμα πιφαύσκομαι· οὐδέ τι οἶδα
ἤ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος, ἦέ τις ἤδη
ἀνδρῶν ἄλλοσε θῆκε, ταμὼν ὕπο πυθμέν' ἐλαίης."
ὣς φάτο· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ
σήματ' ἀναγνούσηι, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς·
δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς δράμεν, ἀμφὶ δὲ χεῖρας
δειρῆι βάλλ' Ὀδυσῆϊ, κάρη δ' ἔκυσ' ἠδὲ προσηύδα·
"μή μοι, Ὀδυσσεῦ, σκύζε', ἐπεὶ τά περ ἄλλα μάλιστα
ἀνθρώπων πέπνυσο· θεοὶ δ' ὤπαζον ὀϊζύν,
οἳ νῶϊν ἀγάσαντο παρ' ἀλλήλοισι μένοντε
ἥβης ταρπῆναι καὶ γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι.
αὐτὰρ μὴ νῦν μοι τόδε χώεο μηδὲ νεμέσσα,

191 (πάχ.) sch Ξ 123, 287b, Ο 526a **196** ApS 30.12; Poll. 7.109 **198** ApS 77.4; **198**a EtM 376.37; (ἑρμ.) Hsch. ε 5956 **205** (τῆς – γ.) + **206**a sch Π 516a^{1} **211–212** Porph. Il. 113.31 Schr. **212** Stob. 4.39.1 **213–217** Eudoc. 253–257 **213–216** ead. 2315–2316, 2318–2319

191 ἀκμηνὸς Ar G^{a} Eust.: proparox. quidam ante Hdn, 28 tt Z Ω*. – cf. Bechtel Lexil. 26 **192** ὄφρ' ἐτέλεσσα 28 Ω: οφρα τελεσ[σα 20 **193** λιθάδεσσι Ω*: λιθάκ- Z H P U (Eust. 1749.52). – cf. ad ξ 36 **195** τανυφύλλου Ω*: τανι- 28 M (-ον M^{s}) **196** δ' ἐκ t* Z Ω: δὲ 28 ApS **201** ἐν G U Eust.: ἐκ 28 Ω* (ἐ)τάνυσ(σ)' 28 G U: -υσ(σ)α Ω*. – cf. ad φ 46 φοίνικι φαεινόν sch G F Eust., -νῶι H^{γρ} M^{γρ}: ἶφι κταμένοιο 28 Ω* **203** ἤ D: εἴ 28 Ω **204** ἄλλοσ' ἔθηκε G M Eust., ἀλλοcέθηκε 28 ὑπὸ Ω*, ὕπο Wolf: ἀπὸ 28 H P **206** ἀναγνούση(ι) 28 t Ω*: -σης F U **207** δράμεν F U Eust.: κίεν (ut ρ 33) 28 Ω* Eust.^{γρ} **209** σκύζε' fere Knight, σκύζε Z: -ευ 28 Ω **210** ὤπαζον fere Ω: ὠπασσα⟨ν⟩ 28 **211** μένοντε 28 Ω*: -ες t G H^{c} P N **212** ταρπῆναι 28 t* Ω: ταρφθ- Porph.

οὕνεκά σ' οὐ τὸ πρῶτον, ἐπεὶ ἴδον, ὧδ' ἀγάπησα.
αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
ἐρρίγει, μή τίς με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν
ἐλθών· πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βουλεύουσιν.
οὐδέ κεν Ἀργείη Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα
ἀνδρὶ πάρ' ἀλλοδαπῶι ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῆι,
εἰ ἤιδει, ὅ μιν αὖτις ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν
ἀξέμεναι οἶκόνδε φίλην ἐς πατρίδ' ἔμελλον.
τὴν δ' ἤτοι ῥέξαι θεὸς ὤρορεν ἔργον ἀεικές·
τὴν δ' ἄτην οὐ πρόσθεν ἑῶι ἐγκάτθετο θυμῶι
λυγρήν, ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμέας ἵκετο πένθος.
νῦν δ', ἐπεὶ ἤδη σήματ' ἀριφραδέα κατέλεξας
εὐνῆς ἡμετέρης, τὴν οὐ βροτὸς ἄλλος ὀπώπει,
ἀλλ' οἶοι σύ τ' ἐγώ τε καὶ ἀμφίπολος μία μούνη,
Ἀκτορίς, ἥν μοι δῶκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κιούσηι,
ἣ νῶϊν εἴρυτο θύρας πυκινοῦ θαλάμοιο,
πείθεις δή μεο θυμόν, ἀπηνέα περ μάλ' ἐόντα."
ὣς φάτο· τῶι δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο,
κλαῖε δ' ἔχων ἄλοχον θυμαρέα κέδν' εἰδυῖαν.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπασίως γῆ νηχομένοισι φανήηι,
ὧν τε Ποσειδάων εὐεργέα νῆ' ἐνὶ πόντωι
ῥαίσηι ἐπειγομένην ἀνέμωι καὶ κύματι πηγῶι,
παῦροι δ' ἐξέφυγον πολιῆς ἁλὸς ἤπειρόνδε
νηχόμενοι, πολλὴ δὲ περὶ χροῒ τέτροφεν ἅλμη,
ἀσπάσιοι δ' ἐπέβαν γαίης κακότητα φυγόντες,
ὣς ἄρα τῆι ἀσπαστὸς ἔην πόσις εἰσοροώσηι,

223–224 ead. 69–69a **225** cf. eand. 2311 **230** ead. 2285, 2312 **233** Epm. α 277, φ 43; (ἀσπ. –) sch H 4–6

214 ὧδ' 28ᵃ Ω: ουδ' 28ᶜ **217** om. 155 **218–224** ath. Ar, def. Nic(?) Hdn. 'verebar ne sicut Helena fallerer, quae divinitus decepta virumque alienum amplexa bellum excitavit infestum' **218** κεν 28 Ω: γαρ 155 **220** ἤδει Xλ, εἴδειν van Leeuwen: ἤ(ι)δη Hdn 28 Ω **222** δ' ἤτοι M U: δή τοι Ω*, δητοι 28 **223** τὴν 28 t Ω: fort. ἣν (cf. A 412, Π 274, φ 302), quamquam minus placet ἣν … ἑῶι **226** ἣν H P Mᵃ **229** om. F **230** μεο Fick post Knight: μευ 20 28 t Ω*: με P: μοι Eust. 1940.45, sed alias μευ **231** ἔτι 20 28 Ω*: ἄρα H P **233** ἀσπασίως 28 Ω*: ἀσπάσιος tt Gᶜ Mˢ Eust.γρ. – cf. ad ε 397 φανήη(ι) 28 Epm. N: -είη t* Ω* **236** δ' Ω* Mˢ: τ' G M

δειρῆς δ’ οὔ πω πάμπαν ἀφίετο πήχεε λευκώ.
καί νύ κ’ ὀδυρομένοισι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
εἰ μὴ ἄρ’ ἄλλ’ ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
νύκτα μὲν ἐν περάτηι δολιχὴν σχέθεν, Ἠῶ δ’ αὖτε
ῥύσατ’ ἐπ’ Ὠκεανῶι χρυσόθρονον, οὐδ’ ἔα ἵππους
ζεύγνυσθ’ ὠκύποδας, φάος ἀνθρώποισι φέροντας,
Λάμπον καὶ Φαέθονθ’, οἵ τ’ Ἠῶ πῶλοι ἄγουσιν.
καὶ τότ’ ἄρ’ ἣν ἄλοχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ὦ γύναι, οὐ γάρ πω πάντων ἐπὶ πείρατ’ ἀέθλων
ἤλθομεν, ἀλλ’ ἔτ’ ὄπισθεν ἀμέτρητος πόνος ἔσται,
πολλὸς καὶ χαλεπός, τὸν ἐμὲ χρὴ πάντα τελέσσαι·
ὣς γάρ μοι ψυχὴ μαντεύσατο Τειρεσίαο
ἤματι τῶι, ὅτε δὴ κατέβην δόμον Ἄϊδος εἴσω
νόστον ἑταίροισιν διζήμενος ἠδ’ ἐμοὶ αὐτῶι.
ἀλλ’ ἔρχεο, λέκτρονδ’ ἴομεν, γύναι, ὄφρα καὶ ἤδη
ὕπνωι ὕπο γλυκερῶι ταρπώμεθα κοιμηθέντε.”
τὸν δ’ αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
“εὐνὴ μὲν δὴ σοί γε τότ’ ἔσσεται, ὁππότε θυμῶι
σῶι ἐθέλῃς, ἐπεὶ ἄρ σε θεοὶ ποίησαν ἱκέσθαι
οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν·
ἀλλ’ ἐπεὶ ἐφράσθης καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῶι,
εἴπ’ ἄγε μοι τὸν ἄεθλον, ἐπεὶ καὶ ὄπισθεν, ὀΐω,
πεύσομαι, αὐτίκα δ’ ἐστὶ δαήμεναι οὔ τι χέρειον.”
τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“δαιμονίη, τί ταρ αὖ με μάλ’ ὀτρύνουσα κελεύεις
εἰπέμεν; αὐτὰρ ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ’ ἐπικεύσω.

243 (– σχ.) sch Arat. 443; (**Ἠῶ** –)–**244**a sch Σ 240a **246** (**Φ**.) ApS 161.28 **249** (ἀλλ’ –)–**250** Eudoc. 1606–1607 **253** ApD Pron. 36.18, 45.16 **258** (ἐπεὶ –) ApS 41.6 **262** (**π**.) Hsch. π 2095

244 Ὠκεανῶ(ι) 28 Ω*: -νοῦ t, -νοῖο N: -νὸν G **245** ζεύγνυσθ’ 28 Ω*: ζεύξασθ’ G M **246** damn. Bothe **249** ἔτ’ ὄπισθεν 28 Ω*: ἔτι κεῖθεν F N ἔσται Ω*: ἐστὶ(ν) 28 t F Eust. **251** μαντεύσατο Ω*: μυθήσατο F H[γρ] M N. – cf. ad ο 172 **254** ἔρχεο Knight: ἔρχευ Ω*, ε[28: ἄρχευ P U καὶ 28 Ω*: om. G: κεν Vind. 50. – cf. ad δ 294 **255** κοιμηθέντε 28 (-ι m^2) H[c] P M N: -ες Ω* **258** ἐθέλη(ι)ς 541 Ω*: -εις F M[a] Eust.: -οις U **259** ἐϋκτίμενον Ω: ες υψοροφον 28 541 **264** τ’ ἄρ Z Ω* (cf. α 346): γὰρ 28 U αὖ 28 Ω*: οὖν F N U ὀτρύνουσα N U Eust.: ὀτρυνέουσα 28 Z Ω*. – cf. ad N 209

οὐ μέν τοι θυμὸς κεχαρήσεται· οὐδὲ γὰρ αὐτός
χαίρω, ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἄνωγεν
ἐλθεῖν, ἐν χείρεσσιν ἔχοντ' εὐῆρες ἐρετμόν,
εἰς ὅ κε τοὺς ἀφίκωμαι, οἳ οὐκ ἴσσασι θάλασσαν
ἀνέρες, οὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν·
οὐδ' ἄρα τοί γ' ἴσσασι νέας φοινικοπαρήους
οὐδ' εὐήρε' ἐρετμά, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.
σῆμα δέ μοι τόδ' ἔειπεν ἀριφραδές, οὐδέ σε κεύσω·
ὁππότε κεν δή μοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
φήηι ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμωι ὤμωι,
καὶ τότε μ' ἐν γαίηι πήξαντ' ἐκέλευσεν ἐρετμόν,
ἔρξανθ' ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
ἀρνειὸν ταῦρόν τε συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
οἴκαδ' ἀποστείχειν ἔρδειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
πᾶσι μάλ' ἑξείης. θάνατος δέ μοι ἐξ ἁλὸς αὐτῶι
ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ με πέφνηι
γήραι ὕπο λιπαρῶι ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοί
ὄλβιοι ἔσσονται. τὰ δέ μοι φάτο πάντα τελεῖσθαι."
τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
"εἰ μὲν δὴ γῆράς γε θεοὶ τελέουσιν ἄρειον,
ἐλπωρή τοι ἔπειτα κακῶν ὑπάλυξιν ἔσεσθαι."
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
τόφρα δ' ἄρ' Εὐρυνόμη τε ἰδὲ τροφὸς ἔντυον εὐνήν
ἐσθῆτος μαλακῆς δαΐδων ὕπο λαμπομενάων.
αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι,
γρηῢς μὲν κείουσα πάλιν οἶκόνδε βεβήκει,

269–270 Favor. Exil. 21.2 **287** cf. Eudoc. 899; (– κ.) EtG 109 M.

266 θυμὸς κεχαρήσεται 28 Ω*: θυμῶ(ι) κεχαρίσεαι H P, -ήσεαι D **269–284** cf. ad λ 122–137 **269** ἴσσασι 28^{s} t N: ἴσασι 28^{t} Ω* **270** ἀνέρες 28 541 t Ω*: -ας F **271–272** (= λ 124–125) damn. Bothe (270–272 iam Knight) **271** ἴσσασι 28 N: ἴσασι Ω* φοινικοπαρήους 28 Ω*: κυανοπρωρείους G **273** τόδ' ἔειπεν 28 Ω*: τόδε εἶπεν P U **274** ξυμβλήμενος 28 G M U: συμ- Ω* **276** μ' ἐν 28 F $M^{γρ}$ N U: δὴ (ex λ 129) Ω* ἐκέλευεν 28 U **277** ἔρξανθ' vel ἕρξ- 28 Ω*: ῥέξ- U. – cf. ad λ 130 **281** ἐξ ἁλὸς 28 Ω*: ἔξαλος N^{c} $Eust.^{γρ}$, cf. ad λ 134 **284** τὰ δέ H N U, ταδέ G: τάδε P M^{a}: τάδέ F M^{c} **286** ἄρειον Ω*: ὀπίσσω G **287** τοι 28 tt Ω: τις M^{s} **289** τ' ἠδὲ N, τε ἠδε G

τοῖσιν δ' Εὐρυνόμη θαλαμηπόλος ἡγεμόνευεν
ἐρχομένοισι λέχοσδε, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
ἐς θάλαμον δ' ἀγαγοῦσα πάλιν κίεν. οἳ μὲν ἔπειτα
ἀσπάσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἵκοντο·
αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἠδὲ συβώτης
παῦσαν ἄρ' ὀρχηθμοῖο πόδας, παῦσαν δὲ γυναῖκας,
αὐτοὶ δ' ηὐνάζοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
τὼ δ' ἐπεὶ οὖν φιλότητος ἐταρπήτην ἐρατεινῆς,
τερπέσθην μύθοισι, πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντε,
ἣ μὲν ὅσ' ἐν μεγάροισιν ἀνέσχετο δῖα γυναικῶν
ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορῶσ' ἀΐδηλον ὅμιλον,
οἳ ἕθεν εἵνεκα πολλά, βόας καὶ ἴφια μῆλα,
ἔσφαζον, πολλὸς δὲ πίθων ἠφύσσετο οἶνος·
αὐτὰρ ὁ διογενὴς Ὀδυσεὺς ὅσα κήδε' ἔθηκεν
ἀνθρώποις ὅσα τ' αὐτὸς ὀϊζύσας ἐμόγησεν
πάντ' ἔλεγ'· ἣ δ' ἄρ' ἐτέρπετ' ἀκούουσ', οὐδέ οἱ ὕπνος
πίπτεν ἐπὶ βλεφάροισι πάρος καταλέξαι ἅπαντα.
ἤρξατο δ' ὡς πρῶτον Κίκονας δάμασ', αὐτὰρ ἔπειτα
ἦλθεν Λωτοφάγων ἀνδρῶν πίειραν ἄρουραν·
ἠδ' ὅσα Κύκλωψ ἔρξε, καὶ ὡς ἀπετείσατο ποινήν
ἰφθίμων ἑτάρων οὓς ἤσθιεν οὐδ' ἐλέαιρεν·
ἠδ' ὡς Αἴολον ἵκεθ', ὅ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο
καὶ πέμπ', οὐδέ πω αἶσα φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι
ἤην, ἀλλά μιν αὖτις ἀναρπάξασα θύελλα
πόντον ἔπ' ἰχθυόεντα φέρεν βαρέα στενάχοντα·

294b Hdn ii.15.33 **296** Hermipp. fr. 92 W.; Charito 8.1.17; Aristid. Quint. 2.9; sch Soph. Ai. 492; (λ. π. θ.) Philod. De bono rege xx 33 **310–343** resp. Arist. Rh. 1417a13, v. Kassel ad loc. **310** [Plut.] Hom. 2.174.2; (– δάμ.) EtM 824.34; EtGud. 582.21 Stz.; sch O 64c **314–315** Luc. Dial. 82.14

296 τοῦτο τὸ τέλος τῆς Ὀδυσσείας φησὶν Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης sch[HQ] (minus recte πέρας τῆς Ὀδυσσείας τοῦτο ποιοῦνται sch[D], cf. Eust.); expedivit Erbse Beitr. Od. 166–177 **299** ηὐνάζοντο van Leeuwen: εὐν- 28 Ω **301** ἐνέποντε H[a]: -ες Ω* **306** ὁ vel ὃ 543 Ω* (cf. Φ 17): om. 28 U **307** ἀνθρώποις 28 Ω: -ων 543 **308** ἄρα τέρπετ' 28 N U Eust. **310–343** ath. Ar (τοὺς τρεῖς καὶ τριάκοντα; nempe 320 non noverat Did) **311** ἦλθε(ν) Ω*: ἦλθ' ἐς 28 543 H P U **312** ἀπετείσατο Von der Mühll: ἀπετίσ- 24 28 Ω **314** Αἴολον G[c] M[c] U Eust.: parox. Ω*. – cf. ad κ 2 **317** βαρέα 28 Ω*: μεγάλα 24 544 H U, -λως P. – cf. ad δ 516

ἠδ’ ὡς Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην ἀφίκανεν,
οἳ νῆάς τ’ ὄλεσαν καὶ ἐϋκνήμιδας ἑταίρους·
καὶ Κίρκης κατέλεξε δόλον πολυμηχανίην τε·
ἠδ’ ὡς εἰς Ἀΐδεω δόμον ἤλυθεν εὐρώεντα
ψυχῆι χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίαο
νηῒ πολυκλήϊδι, καὶ εἴσιδε πάντας ἑταίρους
μητέρα θ’ ἥ μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα·
ἠδ’ ὡς Σειρήνων ἀδινάων φθόγγον ἄκουσεν,
ὥς θ’ ἵκετο Πλαγκτὰς πέτρας δεινήν τε Χάρυβδιν
Σκύλλην θ’, ἣν οὔ πώ ποτ’ ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυξαν·
ἠδ’ ὡς Ἠελίοιο βόας κατέπεφνον ἑταῖροι·
ἠδ’ ὡς νῆα θοὴν ἔβαλε ψολόεντι κεραυνῶι
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ἀπὸ δ’ ἔφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι
πάντες ὁμῶς, αὐτὸς δὲ κακὰς ὑπὸ κῆρας ἄλυξεν·
ὥς θ’ ἵκετ’ Ὠγυγίην νῆσον νύμφην τε Καλυψώ,
ἣ δή μιν κατέρυκε, λιλαιομένη πόσιν εἶναι,
ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, καὶ ἔτρεφεν ἠδὲ ἔφασκεν
θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα,
ἀλλὰ τοῦ οὔ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν·
ἠδ’ ὡς ἐς Φαίηκας ἀφίκετο πολλὰ μογήσας,
οἳ δή μιν περὶ κῆρι θεὸν ὣς τιμήσαντο
καὶ πέμψαν σὺν νηῒ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις ἐσθῆτά τε δόντες.
τοῦτ’ ἄρα δεύτατον εἶπεν ἔπος, ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνος
λυσιμελὴς ἐπόρουσε, λύων μελεδήματα θυμοῦ.
    ἣ δ’ αὖτ’ ἄλλ’ ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὁππότε δή ῥ’ Ὀδυσῆα ἐέλπετο ὃν κατὰ θυμόν
εὐνῆς ἧς ἀλόχου ταρπήμεναι ἠδὲ καὶ ὕπνου,

325 Eudoc. 290, 298, 354, 2040, 2169, 2328 **326** ApS 9.5 (> Synag.[B] α 370; Hld fr. 4); (Σ. ἀδ.) Apio 212.16 **331**b Hdn ap. Reitzenstein Gesch. 307

318 ἀφίκανε(ν) 28 G H P: -κοντο 24 544 Ω* **320** πάντας· Ὀδυσσεὺς δ’ οἶος ὑπέκφυγε νηῒ μελαίνη(ι) add. H[m] U[2m]: abest ab 24 28 545 Ω*, nec nov. Did u.v. (v. ad 310–343) **326** ἀδινάων (vel ἀδ-) 28 tt Ω: ἀλιάων Bothe **331** ἔφθιθεν 28 Ω* M[s]: -θον M U: ἔφθιεν t. – cf. ad ε 110 **332–333** αλυξας | [ικ]ετ ες 28 **335** σπέεσι rr (teste Allen): σπέσ(σ)ι 28 Ω ἠδέ ἑ φάσκεν Grashof Augm. 14 n.24 post Bentley **336** ἀγήραον 28 Ω*: -ρων Tz. – cf. ad ε 136 **337** τοῦ Ω (cf. I 587): τωι 28 **345** ῥ’ 28 Ω: om. 24

αὐτίκ᾽ ἀπ᾽ Ὠκεανοῦ χρυσόθρονον Ἠριγένειαν
ὦρσεν, ἵν᾽ ἀνθρώποισι φόως φέροι. ὦρτο δ᾽ Ὀδυσσεύς
εὐνῆς ἒκ μαλακῆς, ἀλόχωι δ᾽ ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·
"ὦ γύναι, ἤδη μὲν πολέων κεκορήμεθ᾽ ἀέθλων
ἀμφοτέρω, σὺ μὲν ἐνθάδ᾽ ἐμὸν πολυκηδέα νόστον
κλαίουσ᾽, αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς ἄλγεσι καὶ θεοὶ ἄλλοι
ἱέμενον πεδάασκον ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἴης·
νῦν δ᾽ ἐπεὶ ἀμφοτέρω πολυήρατον ἱκόμεθ᾽ εὐνήν,
κτήματα μὲν τά μοί ἐστι, κομιζέμεν ἐν μεγάροισιν·
μῆλα δ᾽ ἅ μοι μνηστῆρες ὑπερφίαλοι κατέκειραν,
πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ ληΐσσομαι, ἄλλα δ᾽ Ἀχαιοί
δώσουσ᾽, εἱς ὅ κε πάντας ἐνιπλήσωσιν ἐπαύλους.
ἀλλ᾽ ἤτοι μὲν ἐγὼ πολυδένδρεον ἀγρὸν ἄπειμι
ὀψόμενος πατέρ᾽ ἐσθλόν, ὅ μοι πυκινῶς ἀκάχηται·
σοὶ δέ, γύναι, τόδ᾽ ἐπιτέλλω, πινυτῆι περ ἐούσηι·
αὐτίκα γὰρ φάτις εἶσιν ἅμ᾽ ἠελίωι ἀνιόντι
ἀνδρῶν μνηστήρων, οὓς ἔκτανον ἐν μεγάροισιν·
εἱς ὑπερῶι᾽ ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
ἧσθαι, μηδέ τινα προτιόσσεο μηδ᾽ ἐρέεινε."
ἦ ῥα, καὶ ἀμφ᾽ ὤμοισιν ἐδύσετο τεύχεα καλά·
ὦρσε δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην,
πάντας δ᾽ ἔντε᾽ ἄνωγεν ἀρήϊα χερσὶν ἑλέσθαι.
οἳ δέ οἱ οὐκ ἀπίθησαν, ἐθωρήσσοντο δὲ χαλκῶι,
ὤειξαν δὲ θύρας, ἐκ δ᾽ ἤϊον· ἦρχε δ᾽ Ὀδυσσεύς.
ἤδη μὲν φάος ἧιεν ἐπὶ χθόνα, τοὺς δ᾽ ἄρ᾽ Ἀθήνη
νυκτὶ κατακρύψασα θοῶς ἐξῆγε πόληος.

350b Epm. π 119 **356** sch P 550a[1] **358** (ἐπ.) ApS 71.1; Hsch. ε 4262 **372** Eudoc. 325

348 ἀνθρώποισι 24 Ω (cf. 245): αθανάτ[οισι 28 **351** ἀμφοτέρω 24 Ω*, -ωι 28: -ότεροι N U (Eust.) **353** πεδάασκον 24 Ω*: -άεσκο[ν 28, -άεσκεν G **354** ἀμφοτέρω 28 U: -ότεροι Ω* **356** κατέκειρον U; cf. ad χ 369 **358** ἐπαύλους 28 tt Ω*: ἐν- H P M^{gl}: μεσ- Eust.^{γρ} **359** ἔπειμι 28 M^{s} N Eust. **361** τόδ᾽ 28 F M U Eust.: τάδ᾽ Ω* ἐπιστέλλω 28 G **366** ἐδύσετο 28 N: -σατο Ω* **370** ὤειξαν Fick: ὤϊξαν 28 Ω **371** ἧιεν Cobet Misc. 370, ἤϊ᾽ Nauck: ἦεν 28 Ω

ω Ἑρμῆς δὲ ψυχὰς Κυλλήνιος ἐξεκαλεῖτο
ἀνδρῶν μνηστήρων· ἔχε δὲ ῥάβδον μετὰ χερσίν
καλὴν χρυσείην, τῆι τ᾽ ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
ὧν ἐθέληι, τοὺς δ᾽ αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
τῆι ῥ᾽ ἄγε κινήσας, ταὶ δὲ τρίζουσαι ἕποντο.
ὡς δ᾽ ὅτε νυκτερίδες μυχῶι ἄντρου θεσπεσίοιο
τρίζουσαι ποτέονται, ἐπεί κέ τις ἀποπέσησιν
ὁρμαθοῦ ἐκ πέτρης, ἀνά τ᾽ ἀλλήλῃσιν ἔχονται,
ὣς αἳ τετριγυῖαι ἅμ᾽ ἤϊσαν· ἦρχε δ᾽ ἄρά σφιν
Ἑρμείας ἀκάκητα κατ᾽ εὐρώεντα κέλευθα.
πὰρ δ᾽ ἴσαν Ὠκεανοῦ τε ῥοὰς καὶ Λευκάδα πέτρην,
ἠδὲ παρ᾽ Ἠελίοιο πύλας καὶ δῆμον Ὀνείρων
ἤϊσαν· αἶψα δ᾽ ἵκοντο κατ᾽ ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
ἔνθά τε ναίουσι ψυχαί, εἴδωλα καμόντων.
ηὗρον δὲ ψυχὴν Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
καὶ Πατροκλῆος καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
Αἴαντός θ᾽, ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε δέμας τε
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ᾽ ἀμύμονα Πηλεΐδαο·
ὣς οἳ μὲν περὶ κεῖνον ὁμίλεον, ἀγχίμολον δέ
ἤλυθ᾽ ἔπι ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
ἀχνυμένη· περὶ δ᾽ ἄλλαι ἀγηγέραθ᾽, ὅσσοι ἅμ᾽ αὐτῶι

ω 1–12 Hipp. Ref. 5.7.30–37; **1–2** + **11–14** Diod. 1.96.6 (unde **1–2** Eus. PE 10.8.5) **1–2**a Porph. ad Ψ 71 **1** sch Pind. Ol. 8.106g; sch Heph. 265.16, 314.29; sch DThr 234.6; Ἐκλ. AO ii.437.10; (**Κ.**) ApS 105.10; Hsch. κ 4515 **2** sch Heph. 314.26 **3–4** v. ad Ω 343–344; adde Philod. Rhet. ii.17 S. (lacera); Procl. in Remp. ii.351.9 **3** EtGud 505.15, 509.3 Stf. **5** (τρ.) ApS 156.1; Hsch. τ 1372 **6–9** (– ἠϊ.) Pl. Resp. 387a **9** (αἳ τετρ.) Hdn ii.803.10 **10**b sch Opp. H. 3.20 **11–12** sch τ 562; sch Alcm. 1.49; **11** Plut. Mor. 17c; (καὶ –) + **12** (καὶ –) Luc. Dial. 82.21 **12** (Ἠ. –) Procl. in Remp. ii.129.22; (Ἠ. π.) Porph. Antr. 28; Hsch. η 175 **14** Cent. Par. 48.18

ω 1–204 ath. Ar, def. Porph. **4** ἐθέλη H M: -ει Hipp. Ω*. – cf. ad ε 48 **4a** τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης (= Ω 345, ε 49) add. H^m **5** ταὶ Ω*: αἳ F Eust. τρίζουσαι tt Ω*: τρύζ- U **7** τρίζουσαι tt Ω*: τρύζ- U ποτέονται 28 tt Z Ω: -ωνται Thiersch **8** ἀνά 28 tt Z Ω* M^s: ἅμα G F M ἔχονται 28 tt Z Ω* M^s: ἕπ- M: ἔχωνται Thiersch **9** τετριγυῖαι 28 tt* Ω*: τετρυγ- U: κεκριγ- Hdn ἤϊσαν 28 t* Ω (ἦσαν G): ἤιεσαν Pl. **11** Ὠκεανοῦ τε tt* Ω: -οῖο 28 sch-Alcm. **15** ηὗρον van Leeuwen: εὗρον 28 Ω **20** ἦλθεν 28 **21** ἄλλαι 28 Ω*: -οι N^c ὅσ(σ)οι 28 Ω*: -αι G H P. – cf. ad λ 388

οἴκωι ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεε Πηλείωνος·
"Ἀτρείδη, περὶ μέν σε φάμεν Διὶ τερπικεραύνωι
ἀνδρῶν ἡρώων φίλον ἔμμεναι ἤματα πάντα,
οὕνεκα πολλοῖσίν τε καὶ ἰφθίμοισιν ἄνασσες
δήμωι ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί·
ἦ τ' ἄρα καὶ σοὶ πρῶϊ παραστήσεσθαι ἔμελλεν
μοῖρ' ὀλοή, τὴν οὔ τις ἀλεύεται ὅς κε γένηται.
ὡς ὄφελες τιμῆς ἀπονήμενος, ἧς περ ἄνασσες,
δήμωι ἔνι Τρώων θάνατον καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
τώ κέν τοι τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
ἠδέ κε καὶ σῶι παιδὶ μέγα κλέος ἤρε' ὀπίσσω·
νῦν δ' ἄρα σ' οἰκτίστωι θανάτωι εἵμαρτο ἁλῶναι."
τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρείδαο·
"ὄλβιε Πηλέος υἱέ, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
ὃς θάνες ἐν Τροίηι ἑκὰς Ἄργεος· ἀμφὶ δέ σ' ἄλλοι
κτείνοντο Τρώων καὶ Ἀχαιῶν υἷες ἄριστοι
μαρνάμενοι περὶ σεῖο· σὺ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης
κεῖσο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἱπποσυνάων.
ἡμεῖς δὲ πρόπαν ἦμαρ ἐμαρνάμεθ'· οὐδέ κε πάμπαν
παυσάμεθα πτολέμου, εἰ μὴ Ζεὺς λαίλαπι παῦσεν.
αὐτὰρ ἐπεί σ' ἐπὶ νῆας ἐνείκαμεν ἐκ πολέμοιο,
κάτθεμεν ἐν λεχέεσσι, καθήραντες χρόα καλόν
ὕδατί τε λιαρῶι καὶ ἀλείφατι· πολλὰ δέ σ' ἀμφί
δάκρυα θερμὰ χέον Δαναοὶ κείροντό τε χαίτας.
μήτηρ δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε σὺν ἀθανάτηις ἁλίηισιν
ἀγγελίης ἀϊοῦσα· βοὴ δ' ἐπὶ πόντον ὀρώρει
θεσπεσίη, ὑπὸ δὲ τρόμος ἔλλαβε πάντας Ἀχαιούς·

26 Eudoc. 1500 **30** (ὄφ.) ApD Adv. 144.3 **49** cf. Eudoc. 1978

23 Πηλείδᾱο 28 **24** σε φάμεν 28 H N U: σ' ἔφαμεν F P M: σεφαμεν G **28–31** om. F M (homoearchon): rest. F^2 M^m **28** πρωῒ Z F^2 M U Tz: πρῶτα Ω* **30** ἧς Ω*: ἣ G **32** om. G U **33** ἤρε' Brandreth 100: ἤρα' Z H^c N U Eust., ἥρα' M^c, ἦρα P, ἤρ' H: ἤρατ' (ex α 240, ξ [370]) G P^c, ἤραθ' F, ἥραθ' M^a **39** δ' ἐν F U: δὲ 28 Ω*. – cf. ad Π 775 **41** οὐδέ κε Ω*: οὐδέ τι M: οὐκέτι H **45** ἀμφὶ 28 Ω*: ἀμφίς M N Eust. **46** κείροντό 28 N Eust.: -αντό Ω* **48** ἀϊοῦσα Schulze: proparox. 28 Ω ἐπὶ πόντον 28 Ω*: ἄσβεστος (ex Λ 500) G^a **49** ὑπὸ 28 Ω*: ἐπὶ t H P ἔλ(λ)αβε 28 t Ω*: ἤλυθε G F M. – cf. ad σ 88

καί νύ κ᾽ ἀναΐξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας,
εἰ μὴ ἀνὴρ κατέρυκε παλαιά τε πολλά τε εἰδώς,
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
ὅ σφιν ἐῢ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
"ἴσχεσθ᾽, Ἀργεῖοι, μὴ φεύγετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
μήτηρ ἐξ ἁλὸς ἥδε σὺν ἀθανάτῃς ἁλίῃσιν
ἔρχεται οὗ παιδὸς τεθνηότος ἀντιόωσα.᾽
ὣς ἔφαθ᾽· οἳ δ᾽ ἔσχοντο φόβου μεγάθυμοι Ἀχαιοί.
ἀμφὶ δέ σ᾽ ἔστησαν κοῦραι ἁλίοιο γέροντος
οἴκτρ᾽ ὀλοφυρόμεναι, περὶ δ᾽ ἄμβροτα εἵματα ἕσσαν.
Μοῦσαι δ᾽ ἐννέα πᾶσαι ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῆι
θρήνεον· ἔνθά κεν οὔ τιν᾽ ἀδάκρυτόν γ᾽ ἐνόησας
Ἀργείων· τοῖον γὰρ ἐπώρορε Μοῦσα λίγεια.
ἑπτά τε καὶ δέκα μέν σε ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἦμαρ
κλαίομεν ἀθάνατοί τε θεοὶ θνητοί τ᾽ ἄνθρωποι·
ὀκτωκαιδεκάτηι δ᾽ ἔδομεν πυρί, πολλὰ δ᾽ ἐπ᾽ αὐτῶι
μῆλα κατεκτάνομεν μάλα πίονα καὶ ἕλικας βοῦς.
καίεο δ᾽ ἔν τ᾽ ἐσθῆτι θεῶν καὶ ἀλείφατι πολλῶι
καὶ μέλιτι γλυκερῶι· πολλοὶ δ᾽ ἥρωες Ἀχαιοί
τεύχεσιν ἐρρώσαντο πυρὴν πέρι καιομένοιο,
πεζοί θ᾽ ἱππῆές τε· πολὺς δ᾽ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
αὐτὰρ ἐπεὶ δή σε φλὸξ ἤνυσεν Ἡφαίστοιο,
ἠῶθεν δή τοι λέγομεν λεύκ᾽ ὀστέ᾽, Ἀχιλλεῦ,
οἴνωι ἐν ἀκρήτωι καὶ ἀλείφατι· δῶκε δὲ μήτηρ
χρύσεον ἀμφιφορῆα· Διωνύσοιο δὲ δῶρον
φάσκ᾽ ἔμεναι, ἔργον δὲ περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο.
ἐν τῶι τοι κεῖται λεύκ᾽ ὀστέα, φαίδιμ᾽ Ἀχιλλεῦ,
μίγδα δὲ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος,

60–61 (θρ.) sch Pind. Isth. 8.125 **60** Diod. 4.7.2 **62** (τοῖον –) sch Lond. Call. fr. 1.42; **62**b Choer. in Thd. ii.89.24; EtG 297 M. **69**a Philox. fr. 48 **72** (– ὀ.) ApS 107.30 **73** (δ. –)–**74**a sch Ψ 92b **74**b–**75** sch Lyc. 273a **74**b Comm. in Pind. Dith. (= w36) i 8

53 ὅ 28 Ω*: ὅς F **55** σὺν 28 Ω*: μετ᾽ F M **58** σ᾽ ἔστησαν 28 Ω*: σε στῆσαν F **61** ἐνόησας 28 Ω*, νόησας Eust.: ἐνόησα G H^c U **62** ἐπώρορε fere Z Ω*: ὑπ- 546 t G λίγεια 28 tt Ω*: properisp. F M^c **63** τε[1] Bérard: δὲ H^c M N: om. Ω*. – cf. ad ε 278 **65** δ᾽ ἐπ᾽ αὐτῶ(ι) 28 547 Ω*: δέ σ᾽ ἀμφίς (ex 45) N U Eust. **70** (= B 810) om. F

χωρὶς δ᾽ Ἀντιλόχοιο, τὸν ἔξοχα τῖες ἁπάντων
τῶν ἄλλων ἑτάρων μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
ἀμφ᾽ αὐτοῖσι δ᾽ ἔπειτα μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον
χεύαμεν Ἀργείων ἱερὸς στρατὸς αἰχμητάων
ἀκτῆι ἔπι προυχούσηι, ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντωι,
ὥς κεν τηλεφανὴς ἐκ ποντόφιν ἀνδράσιν εἴη
τοῖς οἳ νῦν γεγάασι καὶ οἳ μετόπισθεν ἔσονται.
μήτηρ δ᾽ αἰτήσασα θεοὺς περικαλλέ᾽ ἄεθλα
θῆκε μέσωι ἐν ἀγῶνι ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν·
ἤδη μὲν πολέων τάφωι ἀνδρῶν ἀντεβόλησα
ἡρώων, ὅτε κέν ποτ᾽ ἀποφθιμένου βασιλῆος
ζώνυνταί τε νέοι καὶ ἐπεντύνωνται ἄεθλα,
ἀλλά κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν θηήσαο θυμῶι,
οἷ᾽ ἐπὶ σοὶ κατέθηκε θεὰ περικαλλέ᾽ ἄεθλα
ἀργυρόπεζα Θέτις· μάλα γὰρ φίλος ἦσθα θεοῖσιν.
ὣς σὺ μὲν οὐδὲ θανὼν ὄνομ᾽ ὤλεσας, ἀλλά τοι αἰεί
πάντας ἐπ᾽ ἀνθρώπους κλέος ἔσσεται ἐσθλόν, Ἀχιλλεῦ·
αὐτὰρ ἐμοὶ τί τόδ᾽ ἦδος, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσα;
ἐν νόστωι γάρ μοι Ζεὺς μήσατο λυγρὸν ὄλεθρον
Αἰγίσθου ὑπὸ χερσὶ καὶ οὐλομένης ἀλόχοιο."
    ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
ἀγχίμολον δέ σφ᾽ ἦλθε διάκτορος Ἀργειφόντης
ψυχὰς μνηστήρων κατάγων Ὀδυσῆϊ δαμέντων.
τὼ δ᾽ ἄρα θαμβήσαντ᾽ ἰθὺς κίον, ὡς ἐσιδέσθην·
ἔγνω δὲ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
παῖδα φίλον Μελανῆος, ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα·
ξεῖνος γάρ οἱ ἔην, Ἰθάκηι ἔνι οἰκία ναίων.
τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο·

80 (– μ.) sch H 335 **82** A.P. 9.381.1 (cento); **82**a Porph. ad η 104 **83** Charito 4.1.5; (τηλ.) ApS 152.30 **84** Eudoc. 80, 233 **87** v. ad λ 416 **93–94** Eudoc. 2127–2128 **97** sch Soph. El. 302 **101** Eudoc. 2230

78–79 om. 28 (ex homoeoteleuto?) **83** εἴη 28 (t) Ω*: εἴης M^{2s} N Eust. **87** ἀντεβόλησας Eust.; cf. ad λ 416 **88** ποτ᾽ 28 547 Ω*: που M **89** ζώνυνταί Eust., ζώνηνταί U: ζώννυνται 28 Ω* ἐπεντύνωνται Thiersch: -νονται 28 Ω **90** θηήσαο 28 Ω*: ἐτεθήπεα (ex ζ 166) N U Eust. (qui et -πεας, -πεο): ọλọφυραọ (ex λ 418) 547 **92** μ̣α̣λ̣α̣ ⟦η⟧ [. . . . .] . . . . ρ̣ο̣χ[547 **103 hic deficit G**

"Ἀμφίμεδον, τί παθόντες ἐρεμνὴν γαῖαν ἔδυτε
πάντες κεκριμένοι καὶ ὁμήλικες; οὐδέ κεν ἄλλως
κρινάμενος λέξαιτο κατὰ πτόλιν ἄνδρας ἀρίστους.
ἦ ὔμμ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν
ὄρσας ἀργαλέους ἀνέμους καὶ κύματα μακρά;
ἦ που ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου
βοῦς περιταμνομένους ἠδ' οἰῶν πώεα καλά,
ἠὲ περὶ πτόλιος μαχεούμενοι ἠδὲ γυναικῶν;
εἰπέ μοι εἰρομένωι· ξεῖνος δέ τοι εὔχομαι εἶναι.
ἦ οὐ μέμνηι, ὅτε κεῖσε κατήλυθον ὑμέτερον δῶ,
ὀτρυνέων Ὀδυσῆα σὺν ἀντιθέωι Μενελάωι
Ἴλιον εἷς ἅμ' ἕπεσθαι ἐϋσσέλμων ἐπὶ νηῶν;
μηνὶ δ' ἐν οὔλωι πάντα περήσαμεν εὐρέα πόντον,
σπουδῆι παρπεπιθόντες Ὀδυσσῆα πτολίπορθον."
τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀμφιμέδοντος·
"μέμνημαι τάδε πάντα, διοτρεφές, ὡς ἀγορεύεις·
σοὶ δ' ἐγὼ εὖ μάλα πάντα καὶ ἀτρεκέως καταλέξω,
ἡμετέρου θανάτοιο κακὸν τέλος, οἷον ἐτύχθη.
μνώμεθ' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα·
ἣ δ' οὔτ' ἠρνεῖτο στυγερὸν γάμον οὔτ' ἐτελεύτα,
ἡμῖν φραζομένη θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
ἀλλὰ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξεν·
στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινεν,
λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπεν·
'κοῦροι ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰς ὅ κε φᾶρος

112a [Plut.] Hom. 2.12.5 **113** (– μ.) ApS 82.24 **114** Cent. Par. 44.59 **118** (– οὔ.) Did ad Κ 48 **119**a v. ad Ψ 37; adde Epm. AO i.348.11; EtGud 459.44 Stz. **126** Eudoc. 1065

107 ἄλλως 28 Ω*: -ος F M^{s} N, agn. Eust. **112** περιταμνομένους 28 Z Ω* (-νων P): -τεμν- t F U **113** (= λ 403) om. D ἠδὲ Ω: ἦε 28 **118** ἐν Ar (t): ἄρ 28 Ω πάντα 28 Ω: παντὶ Agar (cf. κ 14, μ 325) **119** παρπεπιθόντες 28 t H N: proparox. Ω*. – cf. ad Ψ 37 **121** Ἀτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον (= λ 397) add. H P: abest ab 28 Ω* **123** καταλέξω 28 548 Ω*: ἀγορεύσω (ex 122) H^{γρ} N U **124** τέλος 28 Ω*: μόρον H M^{γρ} **126** οὔτ' ἐτελεύτα M^{c} U: οὔτε τελ- 28 548 t Ω* **128** μερμήριξε 28 548 H N: -ιζε(ν) Ω* **130** ἡμῖν 28 Ω*: ἥμιν H

ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώνια νήματ᾽ ὄληται,
Λαέρτηι ἥρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
μοῖρ᾽ ὀλοὴ καθέλησι τανηλεγέος θανάτοιο,
μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσηι,
αἴ κεν ἄτερ σπείρου κεῖται πολλὰ κτεατίσσας.᾽
ὣς ἔφαθ᾽· ἡμῖν δ᾽ αὖτ᾽ ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ἔνθα καὶ ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστόν,
νύκτας δ᾽ ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο.
ὣς τρίετες μὲν ἔληθε δόλωι καὶ ἔπειθεν Ἀχαιούς·
ἀλλ᾽ ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ἤιδει,
καὶ τήν γ᾽ ἀλλύουσαν ἐφηύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν.
ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε καὶ οὐκ ἐθέλουσ᾽ ὑπ᾽ ἀνάγκης.
εὖθ᾽ ἣ φᾶρος ἔδειξεν, ὑφήνασα μέγαν ἱστόν,
πλύνασ᾽, ἠελίωι ἐναλίγκιον ἠὲ σελήνηι,
καὶ τότε δή ῥ᾽ Ὀδυσῆα κακός ποθεν ἤγαγε δαίμων
ἀγροῦ ἐπ᾽ ἐσχατιήν, ὅθι δώματα ναῖε συβώτης.
ἔνθ᾽ ἦλθεν φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο
ἐκ Πύλου ἠμαθόεντος ἰὼν σὺν νηῒ μελαίνηι·
τὼ δὲ μνηστῆρσιν θάνατον κακὸν ἀρτύναντε
ἵκοντο προτὶ ἄστυ περικλυτόν, ἤτοι Ὀδυσσεύς
ὕστερος, αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ᾽ ἡγεμόνευεν.
τὸν δὲ συβώτης ἦγε κακὰ χροῒ εἵματ᾽ ἔχοντα,
πτωχῶι λευγαλέωι ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι
{σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕστο}·
οὐδέ τις ἡμείων δύνατο γνῶναι τὸν ἐόντα
ἐξαπίνης προφανέντ᾽, οὐδ᾽ οἳ προγενέστεροι ἦσαν,
ἀλλ᾽ ἔπεσίν τε κακοῖσιν ἐνίσσομεν ἠδὲ βολῆισιν.

133 μεταμώνια 28 Ω*: -μώλια F^{r} M^{s}. – cf. ad β 98 **137** κῆται 28; cf. ad β 102 **138** δ᾽ om. 28 U **140** τ᾽ 28 **143** μηνῶν φθινόντων, περὶ δ᾽ ἤματα πάντ᾽ ἐτελέσθη add. U (πόλλ᾽ U^{2}): abest ab 28 136 Ω*. – cf. ad β 107*a* **144** (ϝ)ήιδει Cobet Misc. 301: ἤ(ι)δη(ι) 28 Ω **145** ἐφηύρομεν van Leeuwen: ἐφευρ- 28 136 Ω **147–148** fort. spurii **147** ἔδειξεν 28 Ω:]ηκεν 136 ὑφήνασα (cf. 139) 28 136 Ω: aptius esset e.g. ἐπεὶ κάθελεν **148** ἠὲ 28 (ἦε) 136 Ω*: ἠδὲ F N. – cf. ad δ 45 εὐναῒ **Αἰολεῖς** adscr. sch^{H}, nondum expeditum: ἡ **Αἰολίς**? Dindorf **158** (= ρ 203) damn. Wolf **161** ἐνίσσομεν (~ 163) Z Ω: ἐνίπτ- M^{s}

αὐτὰρ ὃ τεῖος ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσιν
βαλλόμενος καὶ ἐνισσόμενος τετληότι θυμῶι·
ἀλλ’ ὅτε δή μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο,
σὺν μὲν Τηλεμάχωι περικαλλέα τεύχε’ ἀείρας
ἐς θάλαμον κατέθηκε, καὶ ἐκλήϊσεν ὀχῆας·
αὐτὰρ ὃ ἣν ἄλοχον πολυκερδείῃσιν ἄνωγεν
τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον,
ἡμῖν αἰνομόροισιν ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν.
οὐδέ τις ἡμείων δύνατο κρατεροῖο βιοῖο
νευρὴν ἐντανύσαι, πολλὸν δ’ ἐπιδευέες ἦμεν·
ἀλλ’ ὅτε χεῖρας ἵκανεν Ὀδυσσῆος μέγα τόξον,
ἔνθ’ ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοκλέομεν ἐπέεσσιν
τόξον μὴ δόμεναι, μηδ’ εἰ μάλα πόλλ’ ἀγορεύοι·
Τηλέμαχος δέ μιν οἶος ἐποτρύνων ἐκέλευεν.
αὐτὰρ ὃ δέξατο χειρὶ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ῥηϊδίως δ’ ἐτάνυσσε βιόν, διὰ δ’ ἧκε σιδήρου.
στῆ δ’ ἄρ’ ἐπ’ οὐδὸν ἰών, ταχέας δ’ ἐκχεύατ’ ὀϊστούς
δεινὸν παπταίνων· βάλε δ’ Ἀντίνοον βασιλῆα,
αὐτὰρ ἔπειτ’ ἄλλοις ἐφίει βέλεα στονόεντα
ἄντα τιτυσκόμενος· τοὶ δ’ ἀγχηστῖνοι ἔπιπτον.
γνωτὸν δ’ ἦν, ὅ ῥά τίς σφι θεῶν ἐπιτάρροθος ἦεν·
αὐτίκα γὰρ κατὰ δώματ’ ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῶι
κτεῖνον ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ’ ἀεικής
κράτων τυπτομένων, δάπεδον δ’ ἅπαν αἵματι θυῖεν.
ὣς ἡμεῖς, Ἀγάμεμνον, ἀπωλόμεθ’, ὧν ἔτι καὶ νῦν
σώματ’ ἀκηδέα κεῖται ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος·
οὐ γάρ πω ἴσσασι φίλοι κατὰ δώμαθ’ ἑκάστου,

163 Eudoc. 1740, 1984 **165** (ἀ.)–**166**a ApS 10.22 **173** (– ὀμ.) Epm. ο 96, 98 **185**a Io. Alex. 76 **186** (ὧν –)–**187**a sch[D] A 115 **187** [Plut.] Hom. 2.124.2

162 τεῖος Brandreth 105: τέως μὲν 28 Z Ω, τεως[549. – cf. ad κ 348 **167** πολυκερδείῃ(ι)σιν H M U Eust.: -δί- 28 Ω* ἄνωγε(ν) 28 Ω: ἀνώγει M[s] **173** ομοκλέομεν γ’ 28[c] **175** μιν Ω: οἱ 28 ἐκέλευεν H P: -ευσεν 28 Ω* **177** δὲ τάνυσσε 28 N **180** βέλεα στονόεντα Ω: στονόεντα βέλεμνα 28 Z **181** ἀγχηστῖνοι 28 H M[s] N U Eust.: ἀγχιστ- Ω*. – cf. ad χ 118 **183** δώματ’ 28 Ω*: δῶμα P σφῶ(ι) Z H[c] P M Eust.: σφῶν Ω*. – cf. ad ξ 262 **184** ὤρνυτ’ 28 Ω*: ὄρν- F **185** κράτων sic 28 Ω; cf. ad χ 309 θυῖεν 28 H M U: θῦεν F P, θύεν N **188** ἴσσασι 28 550 N: ἴσασι Ω*

οἵ κ' ἀπονίψαντες μέλανα βρότον ἐξ ὠτειλέων
κατθέμενοι γοάοιεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων."
τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρείδαο·
"ὄλβιε Λαέρταο πάϊ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἦ ἄρα σὺν μεγάληι ἀρετῆι ἐκτήσω ἄκοιτιν.
ὡς ἀγαθαὶ φρένες ἦσαν ἀμύμονι Πηνελοπείηι,
κούρηι Ἰκαρίου· ὡς εὖ μέμνητ' Ὀδυσῆος,
ἀνδρὸς κουριδίου· τώ οἱ κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται
ἧς ἀρετῆς, τεύξουσι δ' ἐπιχθονίοισιν ἀοιδὴν
ἀθάνατοι χαρίεσσαν ἐχέφρονι Πηνελοπείηι·
οὐχ ὡς Τυνδαρέου κούρη κακὰ μήσατο ἔργα,
κουρίδιον κτείνασα πόσιν, στυγερὴ δέ τ' ἀοιδὴ
ἔσσετ' ἐπ' ἀνθρώπους, χαλεπὴν δέ τε φῆμιν ὀπάσσει
θηλυτέρηισι γυναιξί, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔησιν."
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον
ἑσταότ' εἰν Ἀΐδαο δόμοις, ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
οἳ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος κατέβαν, τάχα δ' ἀγρὸν ἵκοντο
καλὸν Λαέρταο τετυγμένον, ὅν ῥά ποτ' αὐτὸς
Λαέρτης κτεάτισσεν, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἐμόγησεν.
ἔνθά οἱ οἶκος ἔην, περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντηι,
ἐν τῶι σιτέσκοντο καὶ ἵζανον ἠδὲ ἴαυον
δμῶες ἀναγκαῖοι, τοί οἱ φίλα ἠργάζοντο.
ἐν δὲ γυνὴ Σικελὴ γρηῢς πέλεν, ἥ ῥα γέροντα

194 EtM 824.22; EtGud 582.10 Stz. **199** (– μ.) Hdn ad λ 299 **200–202** Eudoc. 77–79 **201** (χαλ. –)–**202** Philod. De bono rege xlii 14 **205** Eudoc.1852; sch λ 187 **208** Eudoc. 1354; **208**b–**209**a ApS 100.19 (Apio fr. 49, Hld fr. 24); **208**b Ael. Dion. κ 30; Porph. Hom. 133.7 Sod.; EtM 520.20 (Hdn ii 415.25); (κλ.) Hsch. κ 3018 **209** Cent. Par. 12.10

193 ἐκτήσω 28 Ω: -σα' Barnes. – cf. ad Φ 410 **194** ἀμύμονι g^V H P M: ἐχέφρονι (ex 198) 28 tt Ω* **198** ἐχέφρονι 28 Ω*: ἀμύμονι (ex 194) N U **199** Τυνδαρέου g^V Ω: Τυνδάρεω Hdn? (t^codd, at v. Dindorf ad loc.). – cf. ad λ 298 **200–201** στυγερὴ…χαλεπὴν 28 t* g^V Ω: χαλεπὴ … στυγερὴν Philod. **201** δέ τε 28 t Ω*: δ' ἐνὶ H P M^a M^γρ **204** ἑσταότ' F, ἑσταῶτ' Z M^c U: ἑστεῶτ' fere 28 Ω* δόμοις 28 547 Ω* M^γρ: πύλαις M **205** ἐκ 28 547 tt Z Ω: οὖν Voss Randgl. 71 cl. Ω 329 **207** κτεάτισσεν ἐπεὶ 28 Ω*: κτεάτισσ' ἐπειὴ Z N U πόλλὰ μογη[σεν 28 **209** ἠδὲ ἴαυον t Ω: ἠδ' ενϊαυον 28 (coniecerat Nauck; cf. ι 187, ο 557) **210** ἠργάζοντο 28 H^a: εἰργ- H^c P M: ἐργ- F N U Eust. – cf. ad γ 435

ἐνδυκέως κομέεσκεν ἐπ’ ἀγροῦ νόσφι πόληος.
ἔνθ’ Ὀδυσεὺς δμώεσσι καὶ υἱέϊ μῦθον ἔειπεν·
"ὑμεῖς μὲν νῦν ἔλθετ’ ἐϋκτίμενον δόμον εἴσω,
δεῖπνον δ’ αἶψα συῶν ἱερεύσατε ὅς τις ἄριστος·
αὐτὰρ ἐγὼ πατρὸς πειρήσομαι ἡμετέροιο,
αἴ κέ μ’ ἐπιγνώηι καὶ φράσσεται ὀφθαλμοῖσιν,
ἦέ κεν ἀγνοιῆσι, πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἐόντα."
ὣς εἰπὼν δμώεσσιν ἀρήϊα τεύχε’ ἔδωκεν.
οἳ μὲν ἔπειτα δόμονδε θοῶς κίον· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
ἆσσον ἴεν πολυκάρπου ἀλωῆς πειρητίζων.
οὐδ’ ηὗρεν Δολίον μέγαν ὄρχατον ἐσκαταβαίνων
οὐδέ τινα δμώων οὐδ’ υἱῶν· ἀλλ’ ἄρα τοί γε
αἱμασιὰς λέξοντες ἀλωῆς ἔμμεναι ἕρκος
ᾤχοντ’, αὐτὰρ ὃ τοῖσι γέρων ὁδὸν ἡγεμόνευεν.
τὸν δ’ οἶον πατέρ’ ηὗρεν ἐϋκτιμένηι ἐν ἀλωῆι,
λιστρεύοντα φυτόν· ῥυπόωντα δὲ ἕστο χιτῶνα
ῥαπτὸν ἀεικέλιον, περὶ δὲ κνήμηισι βοείας
κνημῖδας ῥαπτὰς δέδετο, γραπτῦς ἀλεείνων,
χειρῖδάς τ’ ἐπὶ χερσὶ βάτων ἕνεκ’· αὐτὰρ ὕπερθεν
αἰγείην κυνέην κεφαλῆι ἔχε, πένθος ἀέξων.
τὸν δ’ ὡς οὖν ἐνόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
γήραι τειρόμενον, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
στὰς ἄρ’ ὑπὸ βλωθρὴν ὄγχνην κατὰ δάκρυον εἶβεν.

212 id. 12.11 **218** ApS 8.20 **221** Cent. Par. 12.15; Epm. κ 142; (– ἀλ.) Hdn ad M 33; EtG 164 M.; EtM 475.53 **224** ApS 17.31, 76.25; Harp. 224.16 D.; Phot. Lex. ο 481; EtG λ 30; EtM 375.18; Suda ο 591; **224**a sch B 125b **227** (λ.) ApS 108.34; Hsch. λ 1132 **228** (ἀ.) ApS 11.4; Hsch. α 1272 **229** ApS 55.22; Hdn ad Π 390; (γρ.) Hsch. γ 903 **231** ApS 18.18; **231**a [Plut.] Hom. 2.18.2; Hsch. α 1697 **233** Eudoc. 698

212 ἐπ’ ἀγροῦ 28 Ω*: ἐπεὶ ἄγε N **213** υἱέϊ Ω: υέϊ 28 **217** αἴ 28 Ω: ἤ Vind. 5 ἐπιγνώη 547[3s], -γνώηι restituerat Hermann Op. I 287: ἐπιγ˪νοίη 547 Ω*: ἔτι γνοίη Eust.: επιγνοίηιϲ̣[ι] π̣[ολυν] χρόνον etc. 28 **218** ἀγνοιῆ(ι)σι 28 547 t Ω* (proparox. 28 547[c] U Eust. disertim): -ήσει Z M[s], -ήση F: fort. olim ἀγνοέησι **222** ηὗρεν van Leeuwen: εὗρεν 28 Ω Δολίον 28 Ω*: proparox. M N **223** υι̣[ω]ν̣ 28[?]: υἱέων Ω **226** ηὗρεν van Leeuwen: εὗρεν 28 Ω **227** ῥυπόωντα Ω*: -όεντα F. – cf. ad ζ 87, ν 435 **231** πένθος ἀέξων (cf. λ 195) t Ω: θάλπος ἀλέξων Herwerden Qu. 55, αἶθος ἀλέξων Schadewaldt **233** δὲ [28] Ω: δ’ ἐν t

μερμήριξε δ’ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
κύσσαι καὶ περιφῦναι ἑὸν πατέρ’ ἠδὲ ἕκαστα
εἰπεῖν, ὡς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ’ ἐς πατρίδα γαῖαν,
ἦ πρῶτ’ ἐξερέοιτο ἕκαστά τε πειρήσαιτο.
ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
πρῶτον κερτομίοις ἐπέεσσιν πειρηθῆναι.
τὰ φρονέων ἰθὺς κίεν αὐτοῦ δῖος Ὀδυσσεύς.
ἤτοι ὃ μὲν κατέχων κεφαλὴν φυτὸν ἀμφελάχαινεν,
τὸν δὲ παριστάμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
“ὦ γέρον, οὐκ ἀδαημονίη σ’ ἔχει ἀμφιπολεύειν
ὄρχατον, ἀλλ’ εὖ τοι κομιδὴ ἔχει, οὐδέ τι πάμπαν,
οὐ φυτόν, οὐ συκέη, οὐκ ἄμπελος, οὐ μὲν ἐλαίη,
οὐκ ὄγχνη, οὐ πρασιή τοι ἄνευ κομιδῆς κατὰ κῆπον.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δὲ μὴ χόλον ἔνθεο θυμῶι·
αὐτόν σ’ οὐκ ἀγαθὴ κομιδὴ ἔχει, ἀλλ’ ἅμα γῆρας
λυγρὸν ἔχει σ’ αὐχμεῖς τε κακῶς καὶ ἀεικέα ἕσσαι.
οὐ μὲν ἀεργίης γε ἄναξ ἕνεκ’ οὔ σε κομίζει,
οὐδέ τί τοι δούλειον ἐπιπρέπει εἰσοράασθαι
εἶδος καὶ μέγεθος· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικας.
τοιούτωι δὲ ἔοικας, ἐπεὶ λούσαιτο φάγοι τε,
εὑδέμεναι μαλακῶς· ἣ γὰρ δίκη ἐστὶ γερόντων.
ἀλλ’ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
τέο δμώς εἰς ἀνδρῶν; τέο δ’ ὄρχατον ἀμφιπολεύεις;

242 ApS 25.31, 107.10; (κ. κ.) sch DThr 443.9; (φ. ἀ.) sch Aesch. Sept. 914c; (ἀ.) Hsch. α 3916, cf. ε 1923 **243** Cent. Par. 2.1 **244–245** (ὄ.) ApS 8.25; (ἀδ.) Hsch. α 976 **246–247** Porph. ad Ω 221 (270.9 Schr.), γ 274 (97.53 Pont.); **246–247**a Cent. Par. 12.12–13 **247**a Hdn ap. sch T 267a **248** Cent. Par. 49.7 **249–250** Dio Prus. 12.85 **250** (αὐ. –) Poll. 2.33 **253**b Porph. ad η 311 **254–255** Iul. Or. 2.77c **255**b sch Dion. Per. 391 **257** (– ὄ.) Epm. τ 62

238 (= δ 119) om. 547 U, susp. Nauck, secl. Kirchhoff ἐξερέεσθαι … πειρήσασθαι Voss Randgl. 71 **240** ἐπέειͅσσι(ν) πειρηθῆναι 547 Ω: επεσιν δια[π]ειρηθηναι 28 **244** ἀδαημονίη σ’ sive -ίης 28 t* Z Ω: ἀδαημοσύνη σ’ ApS, -νης H^γρ **245** κομιδὴ Ω: -ῆς (ex 247) 28 **246** συκέη Barnes (cf. ad 341): συκῆ sive συκὴ 28 t Ω **248** χόλον 28 Ω: κότον t **250** ἔχει σ’ (cf. Σ 515, λ 497) H M U: ἔχεις (cf. Mimn. 4) 28 t Ω* **254** ἔοικας 28 Ω*, -ες N: -εν Bentley, cf. sch ἔοικε τῶι κατὰ σὲ γεγηρακότι εὑδέμεναι μαλακῶς; ἔοικεν etiam Iul., sed ex suo proposito λούσαιτο 28 Ω: λουσα]ι τε 547[a] **257** τέο[1] bis dedi: τεῦ 28 547 t Z Ω **257–258** om. 547, rest. m[3] **257** εἰς̣ 547, εἶς Ω

καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' ἐῢ εἴδω,
εἰ ἐτεόν γ' Ἰθάκην τήνδ' ἱκόμεθ', ὥς μοι ἔειπεν
οὗτος ἀνὴρ νῦν δὴ ξυμβλήμενος ἐνθάδ' ἰόντι,
οὔ τι μάλ' ἀρτίφρων, ἐπεὶ οὐ τόλμησεν ἕκαστα
εἰπεῖν ἠδ' ἐπακοῦσαι ἐμὸν ἔπος, ὡς ἐρέεινον
ἀμφὶ ξείνωι ἐμῶι, ἤ που ζώει τε καὶ ἔστιν
ἦ' ἤδη τέθνηκε καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν.
ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καί με' ἄκουσον·
ἄνδρά ποτ' ἐξείνισσα φίλῃι ἐν πατρίδι γαίῃι
ἡμέτερόνδ' ἐλθόντα, καὶ οὔ πω τις βροτὸς ἄλλος
ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα·
ηὔχετο δ' ἐξ Ἰθάκης γένος ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔφασκεν
Λαέρτην Ἀρκεισιάδην πατέρ' ἔμμεναι αὐτῶι.
τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων ἐῢ ἐξείνισσα
ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων,
καί οἱ δῶρα πόρον ξεινήϊα, οἷα ἐώικει.
χρυσοῦ μέν οἱ δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα,
δῶκα δέ οἱ κρητῆρα πανάργυρον ἀνθεμόεντα,
δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
τόσσα δὲ φάρεα καλά, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας·
χωρὶς δ' αὖτε γυναῖκας ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας
τέσσαρας εἰδαλίμας, ἃς ἤθελεν αὐτὸς ἑλέσθαι."
    τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ κατὰ δάκρυον εἴβων·
"ξεῖν', ἤτοι μὲν γαῖαν ἱκάνεις ἣν ἐρεείνεις,

260 (– ξ.) ApD Pron. 10.23; Hdn ad λ 160 **267**b–**268** ApS 163.33 **269** (– ἔμμ.) EtM 400.22; EtGud 568.21 Stf. **279** EtM 295.26; (εἰδ. –) ApS 63.22; (εἰδ.) Philox. fr. 225; Hsch. ε 737

258 ita 28 547^{2} Ω: αλλ αγ[ε μ]ο̣[ι το]δε ειπε κ[αι ατρεκεως καταλεξον (ex 256) 547^{3} εὖ εἰδῶ 28 Ω **259** ἱκόμεθ' 28 547^{3} Ω: ικομ]ε̣ν 547 **260** νύνδη quidam, v. Hdn (t) ἰόντι 28 547 Ω*: ἐόντι F **262** εἰπεῖν (~ 237) Ω*: εἰπέμεν N U. – cf. ad τ 222 **263** ἤ Bekker: εἴ Ω τε 28 547 Ω*: γε F ἐστὶν 28 Ω; v. Hdn i.553 **265** με' van Leeuwen: μευ [28] 547 Ω*, μεῦ P **266** ποτὲ ξείνισσα N U ἐν 28 547 Ω*: ἐνὶ P M **269** ηὔχετο van Leeuwen: εὔχ- 28 Ω **270** αὐτῶ(ι) 547 Ω*: ἐσθλόν M **273** οἷα 28 547 Ω: ὅσσα 547^{3m} **276–277** (= Ω 230–231) integros habent M U Eust.: 276 om. F P, 277 om. N, τάπητας – ἐπὶ τοῖσι om. 28 547 H **278** ἀμύμονα Ω*: -νας 28 547 F U Eust. – cf. ad I 128, 270 **279** τέσσαρας 28 Ω: fort. τέσσερας εἰδαλίμας 28 tt Ω*: -ους Z H^{c} N **280** δάκρυον εἴβων 28 547 Ω*: -υα λείβων M

ὑβρισταὶ δ' αὐτὴν καὶ ἀτάσθαλοι ἄνδρες ἔχουσιν·
δῶρα δ' ἐτώσια ταῦτα χαρίζεο, μυρί' ὀπάζων.
εἰ γάρ μιν ζωόν γε κίχεις Ἰθάκης ἐνὶ δήμωι,
τώ κέν σ' εὖ δώροισιν ἀμειψάμενος ἀπέπεμψεν
καὶ ξενίηι ἀγαθῆι· ἣ γὰρ θέμις, ὅς τις ὑπάρξηι.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
πόστον δὴ ἔτος ἐστίν, ὅτε ξείνισσας ἐκεῖνον
σὸν ξεῖνον δύστηνον, ἐμὸν παῖδ', εἴ ποτ' ἔην γε,
δύσμορον; ὅν που τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
ἠέ που ἐν πόντωι φάγον ἰχθύες, ἠ' ἐπὶ χέρσου
θηρσὶ καὶ οἰωνοῖσιν ἕλωρ γένετ'· οὐδέ ἑ μήτηρ
κλαῦσε περιστείλασα πατήρ θ', οἵ μιν τεκόμεσθα·
οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος, ἐχέφρων Πηνελόπεια,
κώκυσ' ἐν λεχέεσσιν ἑὸν πόσιν, ὡς ἐπεώικει,
ὀφθαλμοὺς καθελοῦσα· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' ἐῢ εἴδω·
τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
ποῦ δαὶ νηῦς ἕστηκε θοή, ἥ σ' ἤγαγε δεῦρο
ἀντιθέους θ' ἑτάρους; ἦ' ἔμπορος εἰλήλουθας
νηὸς ἔπ' ἀλλοτρίης, οἳ δ' ἐκβήσαντες ἔβησαν;"
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
"τοιγὰρ ἐγώ τοι πάντα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
εἶμι μὲν ἐξ Ἀλύβαντος, ὅθι κλυτὰ δώματα ναίω,

282 Philod. De bono rege iii 6; EtG α 1340/EtM α 2015 **286** Cent. Par. 34.18 **299**a ApD Synt. 107.12; sch K 408b; sch DThr 106.3 **300**b–**301**a Porph. Hom. 3.5 Sod. et ad β 319 (343.41 Pont.); Hsch. ε 2503 **304** ApS 24.18; (Ἀλ.) Hsch. α 3281

284 εἰ F M N[a]? N[s] Eust.: οὐ 551 Ω* M[γρ] κίχεις F M, ἐκίχεις Eust.: κιχεῖς Ω*: κιχεις 28. – cf. Chantr. I 300 **285** τῶ(ι) 28 Ω: τῶν Mirończuk **286** κα[ι γα]ρ θέμις 28: ἡ γὰρ δίκη t **287** κατάλεξον 28 547 Ω*: ἀγόρευσον H N, ἀγόρευον M[s] **288** πόστον 28 Ω*: πόσ(σ)ον H[c] M U ὅτ' ἐξείνισας M **290** που 28 Ω*: μοι M **295** ἑὸν 547[3m] 552 Ω*: φίλον [547]? F ἐπεώ(ι)κει 547 Z Ω*: ἐπέοικεν F M **297** ευ ẹιδῶι 547, εὖ εἰδῶ Ω **298** εἶς Ω **299** δαὶ 28 tt P: δὴ N M[c] U (δ' ἡ Vind. 5): δὲ F H M[a]. – cf. ad α 225 **303** πάντα 28 552 Ω*: ταῦτα M καταλέξω 28 547 Ω*: ἀγορεύσω U **304** εἶμι εἰμὶ Ω, εἰμι 28 μὲν 28 156 Ω*: γὰρ F fort. olim ἐκ Σαλύβαντος, cf. Wackernagel Unt. 251 ναίω 547[2] Ω* M[s], ναί[28: ναῖον M: ναίων 547

υἱὸς Ἀφείδαντος Πολυπημονίδαο ἄνακτος,
αὐτὰρ ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστὶν Ἐπήριτος· ἀλλά με δαίμων
πλάγξ' ἀπὸ Σικανίης δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
νηῦς δέ μοι ἥδ' ἕστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος.
αὐτὰρ Ὀδυσσῆϊ τόδε δὴ πέμπτον ἔτος ἐστίν
ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης
δύσμορος· ἦ τέ οἱ ἐσθλοὶ ἔσαν ὄρνιθες ἰόντι,
δεξιοί, οἷς χαίρων μὲν ἐγὼν ἀπέπεμπον ἐκεῖνον,
χαῖρε δὲ κεῖνος ἰών· θυμὸς δ' ἔτι νῶϊν ἐώλπει
μείξεσθαι ξενίηι ἠδ' ἀγλαὰ δῶρα διδώσειν."
ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα,
ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
χεύατο κὰκ κεφαλῆς πολιῆς, ἁδινὰ στοναχίζων.
τοῦ δ' ὠρίνετο θυμός, ἀνὰ ῥῖνας δέ οἱ ἤδη
δριμὺ μένος προύτυψε φίλον πατέρ' εἰσορόωντι.
κύσσε δέ μιν περιφὺς ἐπιάλμενος, ἠδὲ προσηύδα·
"κεῖνος μέν τοι ὅδ' αὐτὸς ἐγώ, πάτερ, ὃν σὺ μεταλλᾷς·
ἤλυθον εἰκοστῶι ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
ἀλλ' ἴσχεο κλαυθμοῖο γόοιό τε δακρυόεντος.
ἐκ γάρ τοι ἐρέω· μάλα δὲ χρὴ σπευδέμεν ἔμπης·
μνηστῆρας κατέπεφνον ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν,
λώβην τεινύμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα."
τὸν δ' αὖ Λαέρτης ἀπαμείβετο φώνησέν τε·

307 (Σ.) ApS 141.24; Hsch. σ 608 **316–317** cf. ad Σ 23–24a; adde EtM 528.31 **318–319** Eudoc. 1575–1576 **318** (ἀνὰ ῥ.) + **319** (δρ. μ.) Arist. EN 1116b28 **319** Anon. CAG xx.166.9; (μ. πρ.) ApS 136.18 (Hld fr. 25) **320** Eudoc. 437, 1665 **321** (– π.) ApD Synt. 268.4; (– ἐγώ) id. Pron. 57.21 **323** Eudoc. 1264 **326** ead. 2000

305 Πολυπημονίδαο 28 Ω: Πολυπαμ- Cobet Misc. 413. – cf. ad Ω 250 **306** Ἐπήριτος 28 547[3] Ω:]μ . . ος 547,]μεσος(?) 547[2] **309** τόδε 156[s] Ω*: τοτε 28: τογε 157, τό|||γε N: ταδε 156[t] **310** ἐξ ο˻ὗ 28 [156] Ω*: μέσφ' ὅ˻τε 157 F. – cf. ad τ 223 **312** οἷς 157 547[m] Ω: ὡς 28 [547]? **313** δὲ κεῖνος 28 Ω*: δ' ἐκ- M U **314** μείξεσθαι Fick: μίξ- 28 Ω διδώσειν fere Ω*,]ε̣ὶ̣ν 547: δίδωσιν 28: διδοῦναι N **317** ἁδινὰ sive ἀδινὰ 28 547 Ω*: ἀδινὸν F στοναχίζων dedi: στεν- 28 Ω **321** τοι 157a 547 Ω: δὴ (~ φ 207) 28 t **322** ἤλυθον εἰκοστῶ(ι) 28 157a 547 Ω*: ἦλθον ἐεικ- U. – cf. ad φ 208 **323** ἴσχεο t Ω*, -ε ⟦ο⟧ 547: -ευ 28 N U **326** τεινυμενο̣ς̣ 547: τιν- t Ω*: τινν- M N U **327** ἀπαμείβετο φώνησέν τε 28 547[2s] Ω: πεπνυμενος αντιον ευδα (= 375) 547

“εἰ μὲν δὴ Ὀδυσεύς γε ἐμὸς πάϊς ἐνθάδ’ ἱκάνεις,
σῆμά τί μοι νῦν εἰπὲ ἀριφραδές, ὄφρα πεποίθω.”
τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“οὐλὴν μὲν πρῶτον τήνδε φράσαι ὀφθαλμοῖσιν,
τὴν ἐν Παρνησσῶι μ’ ἔλασεν σῦς λευκῶι ὀδόντι
οἰχόμενον· σὺ δέ με προΐεις καὶ πότνια μήτηρ
ἐς πατέρ’ Αὐτόλυκον μητρὸς φίλον, ὄφρ’ ἂν ἑλοίμην
δῶρα, τὰ δεῦρο μολών μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν.
εἰ δ’ ἄγε τοι καὶ δένδρε’ ἐϋκτιμένην κατ’ ἀλωήν
εἴπω, ἅ μοί ποτ’ ἔδωκας, ἐγὼ δ’ ᾔτεόν σε ἕκαστα
παιδνὸς ἐών, κατὰ κῆπον ἐπισπόμενος· διὰ δ’ αὐτῶν
ἱκνεόμεσθα, σὺ δ’ ὠνόμασας καὶ ἔειπες ἕκαστα.
ὄγχνας μοι δῶκας τρεισκαίδεκα καὶ δέκα μηλέας,
συκέας τεσσαράκοντ’· ὄρχους δέ μοι ὧδ’ ὀνόμηνας
δώσειν πεντήκοντα, διατρύγιος δὲ ἕκαστος
ἤην· ἔνθα δ’ ἀνὰ σταφυλαὶ παντοῖαι ἔασιν,
ὁππότε δὴ Διὸς ὧραι ἐπιβρίσειαν ὕπερθεν.”
ὣς φάτο· τοῦ δ’ αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ
σήματ’ ἀναγνόντος, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ’ Ὀδυσσεύς.
ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλωι βάλε πήχεε· τὸν δὲ προτὶ οἷ
εἷλεν ἀποψύχοντα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.

329 ead. 2289 **331** ead. 2304; Ἐκλ. AO ii.461.17; **331**a Hdn at T 26 **335** Cent. Par. 4b.1 **336**b EtG α 736 **340** (– τρ.) Ath. 25b **341**b sch Σ 563 **342** (δι.) ApS 58.21; Hsch. δ 1399

328 πάϊς 28 Ω: παῖς 547 ἐνθάδ’ ἱκάνεις 547[2m] Ω*: εἰλήλουθας (~ 300, χ 45) 28 547 N U **329** εἰπὲ 547 Ω*, εἶπε P: om. M: δεῖξον t **332** τὴν μ’ H[2] Παρνησσῶ(ι) 547 Ω*: -νησῶ(ι) F M[a] ἔλασεν σῦς ἔλασεν σῦς et 28 547: melius fuisset τήν μ’ … σῦς ἤλασε (~ τ 393, φ 219, ψ 74) **334** ἂν ἑλοίμην Ω*, ἀνέλ- 28: ἀνέλ- P, ἀνελ- Vind. 5 **336** τοι 547 Ω*: δὴ P **337** πότὲ δῶκας 547 ἠ(ι)τεόν 157 547 Ω: ητευν 28 **338** αὐτῶν 28 547[3] Ω*: -όν 547 N **339** ἱκνεόμεσθα van Leeuwen: ἱκνεύ- 28 547 Ω **340** τρεισκαίδεκα 547 F[a] Eust.[γρ] (τὰ τῶν ἀντιγράφων ἀκριβέστερα): τρισ- 28 t Ω* **341** συκέας 28 547 M[c] N U Eust.: συκᾶς F, -κὰς H P τεσσεράκοντ’ 28, τεσσεράκοντα 547[a] **344** ἐπιβρίσειαν 28 157[a] 547[c] (-βρεί-) Ω: -χρίσειαν 157[c]: -κρίσειαν M[γρ]: -βρείσωσιν 547[a] **346** ἀναγνόντος (cf. ψ 206) 28 547 Ω: ἐπιγν- H[s] M[s] **347** προτὶ 28 547 Ω: ποτὶ Wolf. – cf. ad Φ 507 **348** ἀποψύχοντα 28 547[3] Ω: αναψ- 547[a]

αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
"Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα ἔτ' ἐστὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον,
εἰ ἐτεὸν μνηστῆρες ἀτάσθαλον ὕβριν ἔτεισαν.
νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μὴ τάχα πάντες
ἐνθάδ' ἐπέλθωσιν Ἰθακήσιοι, ἀγγελίας δέ
πάντηι ἐποτρύνωσι Κεφαλλήνων πολίεσσιν."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
"θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆισι μελόντων.
ἀλλ' ἴομεν προτὶ οἶκον, ὃς ὀρχάτου ἐγγύθι κεῖται·
ἔνθα δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
προύπεμψ', ὡς ἂν δεῖπνον ἐφοπλίσσωσι τάχιστα."
ὣς ἄρα φωνήσαντε βάτην πρὸς δώματα καλά.
οἳ δ' ὅτε δή ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
ηὗρον Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
ταμνομένους κρέα πολλὰ κερῶντάς τ' αἴθοπα οἶνον.
τόφρα δὲ Λαέρτην μεγαλήτορα ὧι ἐνὶ οἴκωι
ἀμφίπολος Σικελὴ λοῦσεν καὶ χρῖσεν ἐλαίωι,
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν καλὴν βάλεν· αὐτὰρ Ἀθήνη
ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν,
μέζονα δ' ἠὲ πάρος καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι.
ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ· θαύμαζε δέ μιν φίλος υἱός,
ὡς ἴδεν ἀθανάτοισι θεοῖς ἐναλίγκιον ἄντην,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"ὦ πάτερ, ἦ μάλα τίς σε θεῶν αἰειγενετάων
εἶδός τε μέγεθός τε ἀμείνονα θῆκεν ἰδέσθαι."

349–350 Eudoc. 2110–2111 **349** ApS 30.14; Eudoc. 1281 **357** ead. 1253 **368**b Porph. Hom. 55.8 Sod.

349 ἄμπνυτο 28 547 tt Ω*: ἐμ- (Ar?) N. – cf. ad ε 458 **350** ἐξαῦτις 28 547 Ω: καὶ τότε δὴ t **351** ῥα ἔτ' 28 547 Ω: μάλ' ἂρ Mγρ: ἄρ' ἔτ' Gerhard Lect. Apoll. 178 **352** ἀτάσθαλον 28 547 Ω*: -οι Eust. ἔτεισαν 547: ἔτισαν 28 Ω*: ἔχουσιν ex ἔχοντ P ('voluit ἔχοντες scribere (cf. α 368, π 86)' Molhuysen) **353** τάχα 28 547 Ω*: ἅμα H P M **355** πτολίεσσι 28 **357** φρεσὶ σῆ(ι)σι 28 547 t Ω*: φρεσὶν ἧσι P **358** ὃς 547 Ω* Hγρ Mγρ: ἵν' H P M **363** ηὗρον van Leeuwen: εὗρον 28 547 Ω **369** μείζονα 28 547 Ω δ' 547 Ω*: τ' 547[3], τε Eust.: om. F **370** δ' 28 547 N: ῥ' (sive ῥασ-) Ω* **371** ἄντην 28 547 Ω: ἄνδρα 547[3]: ὄντα Mγρ **374** ἀμείνονα 28 547 Ω*: ἀμύμονα M

τὸν δ' αὖ Λαέρτης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
"αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
οἷος Νήρικον εἷλον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
ἀκτὴν ἠπείροιο, Κεφαλλήνεσσιν ἀνάσσων,
τοῖος ἐών τοι χθιζὸς ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν,
τεύχε' ἔχων ὤμοισιν, ἐφεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
ἄνδρας μνηστῆρας· τώ κε σφέων γούνατ' ἔλυσα
πολλῶν ἐν μεγάροισι, σὺ δὲ φρένας ἔνδον ἐγήθεις."
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
ἔνθ' οἳ μὲν δείπνωι ἐπεχείρεον, ἀγχίμολον δέ
ἦλθ' ὁ γέρων Δολίος, σὺν δ' υἱεῖς τοῖο γέροντος,
ἐξ ἔργων μογέοντες, ἐπεὶ προμολοῦσα κάλεσσεν
μήτηρ γρηῦς Σικελή, ἥ σφεας τρέφε καί ῥα γέροντα
ἐνδυκέως κομέεσκεν, ἐπεὶ κατὰ γῆρας ἔμαρψεν.
οἳ δ' ὡς οὖν Ὀδυσῆα ἴδον φράσσαντό τε θυμῶι,
ἔσταν ἐνὶ μεγάροισι τεθηπότες· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
μειλιχίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος προσέειπεν·
"ὦ γέρον, ἵζ' ἐπὶ δεῖπνον, ἀπεκλελάθεσθε δὲ θάμβεος·
δηρὸν γὰρ σίτωι ἐπιχειρήσειν μεμαῶτες
μίμνομεν ἐν μεγάροις, ὑμέας ποτιδέγμενοι αἰεί."
ὣς ἄρ' ἔφη· Δολίος δ' ἰθὺς κίε χεῖρε πετάσσας

377–378 Strab. 10.2.8; **377–378**a id. 1.3.18; Porph. ad α 186 **377** (N.) Suda ν 337; sch Thuc. 3.7.5 **377**b–**378**a Strab. 10.2.11 **378**a St. Byz. ν 45 (+ Eust. in Dion. Per. 492) **379** Eudoc. 2256, 2313 **393** ead. 1056

376 Ἄπολλον 28 547 Ω: Ἀπόλλων Nauck **377** οἷος 547 Ω: ἦ μὲν Strab.: ὡς ὅτε t* Νήρικον (cf. Thuc. 3.7.4) 28 tt Ω*: Νήριτον 547 U?, quod reicit Strab. 10.2.11 (falsa est igitur v.l. in aliis Strabonis locis), leg. Plin. HN 4.5, Lupercus ap. St. Byz. **379** ἐών, cf. η 312; Chantr. II 318 **380** ὤμοισιν ἐφεστάμεναι 547 Ω: ωμοισι πρ[οεσταμ]εναι 28 **382** πολλῶν 547 Ω: βάλλων 28 ἐγήθεις 28 547 Ω*: ἰάνθης Eust. (ex ψ 47 puto; at cf. A.R. 2.639) **385** ἕζοντο 547 Ω: έστησε 28 **387** ἦλθ' ὁ 547 Ω*: ἦλθε 28 N U Δολίος 28 Ω*: proparox. F N U **388** ἔργων 547 Ω: -ου 28 προμολοῦσα κάλεσσε 547 Ω*: -οῦσ' ἐκάλεσσε 28 U **390** ἔμαρψεν 547 Ω*: ἔμαρπτεν 28 Eust. **394** θάμβευς 28 547 Ω **396** ποτιδέγμενοι 28 Ω: προτι- 547 **397** Δόλιος M^a U

ἀμφοτέρας – Ὀδυσεὺς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ’ ἐπὶ καρπῶι –
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ὦ φίλ’, ἐπεὶ νόστησας ἐελδομένοισι μάλ’ ἡμῖν
οὐδ’ ἔτ’ ὀϊομένοισι, θεοὶ δέ σε ἤγαγον αὐτοί,
οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
καί μοι τοῦτ’ ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ’ ἔϋ εἴδω,
ἠ’ ἤδη σάφα οἶδε περίφρων Πηνελόπεια
νοστήσαντά σε δεῦρ’, ἦ’ ἄγγελον ὀτρύνωμεν.”
τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ὦ γέρον, ἤδη οἶδε· τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι;”
ὣς φάθ’· ὃ δ’ αὖτις ἄρ’ ἕζετ’ ἐϋξέστου ἐπὶ δίφρου.
ὣς δ’ αὔτως παῖδες Δολίου κλυτὸν ἀμφ’ Ὀδυσῆα
δεικανόωντ’ ἐπέεσσι καὶ ἐν χείρεσσι φύοντο,
ἑξείης δ’ ἕζοντο παραὶ Δολίον πατέρα σφόν.
ὣς οἳ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο·
Ὄσσα δ’ ἄρ’ ἄγγελος ὦκα κατὰ πτόλιν ᾤχετο πάντηι,
μνηστήρων στυγερὸν θάνατον καὶ κῆρ’ ἐνέπουσα.
οἳ δ’ ἄρ’ ὁμῶς ἀϊόντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος
μυχμῶι τε στοναχῆι τε δόμων προπάροιθ’ Ὀδυσῆος,

398 (’Οδ. –) Choer. in Thd. i.172.27, 215.13, 226.4, 312.15, 387.6, 390.35; Epm. κ 51 = EtGud 300.58 Stz.; EtM β 65; sch Σ 136c; (’Οδ. δὲ λ. χ.) Sophron. in Thd. 390.22 **400**, **402** Eudoc. 438–439 **402** Plut. Mor. 82e; Iul. Or. 8.252d; EtGud 440.8 Stz.; sch^{D} B 6; sch ζ 231; **402**a Strab. 14.1.6; Luc. Dial. 64.6; Macr. Sat. 1.17.21; Melet. Nat. hom. 83.4; Epm. β 14; EtM β 271, 640.40, 641.1; EtGud 283.10 Stf.; sch E 515 (An. Par. iii.211.21); sch Arat. 15; sch Nic. Al. 260c, Th. 759; (οὖλε) ApS 124.11; Hsch. ο 1734 **404** Hdn ad Γ 46; **404**a ApD Coni. 225.3 (Tryph. p.36 V.) **410** Eudoc. 2252 **413–414** Porph. Hom. 100.17 Sod. **413** Eudoc. 302, 2227; **413**a sch Thuc. 3.57.1 **416**a sch DThr 201.14

398 om. F Ὀδυσ(σ)εὺς Ω*: Ὀδυσεῦς tt Eust. (pro genitivo, cf. ad N 424): -σεῖ M^{c}? – expedivit Currie JHS 133 (2013) 21–39 **400** ἧμῖν 547 **401** οὐδ’ ἔτ’ Bekker: οὐδέ τ’ 28 547 Ω σε F N: σ’ P M U: σε γ’ 28 547, σ⟦ . .⟧’ H **402** μέγα (= Hymn. Ap. 466) 28 547 tt* H P M: μάλα (~ θ 413) Luc. Macr. sch-ζ F H^{2s} M^{s} N U: utrumque nov. Eust. τοι 547 tt* Ω: τε 28 sch-B EtGud^{440} **403** εὖ εἰδῶ Ω **404** ἢ 28 ApD Ω*, ὴ ⟦δ⟧ 547, ἦ 553: εἰ t*(?) H^{2} U **405** δεῦρ’ 28 547 Ω*: δεῦρο, U **408** αὖτις ἄρ’ ἕζετ’ Ω* N^{γρ}: αὖθι κάθιζεν 28 547^{c} N, αὖτι κάθεζεν 547^{a} **411** Δολίον 547$^{3?}$ Ω*: propoarox. 547$^{2?}$ M σφόν 547 H^{a} N: σφῶν Ω*. – cf. ad 183 **412** μεγάροισι πένοντο 28 547^{2} Ω: -οις πονεοντο 547 **415** ἀϊόντες Schulze: proparox. 28 547 Ω **416** μυχμῶ(ι) fere 547 Ω: μυγμῶ t M^{γρ}

ἐκ δὲ νέκυς οἴκων φόρεον καὶ θάπτον ἕκαστοι,
τοὺς δ' ἐξ ἀλλάων πολίων οἶκόνδε ἕκαστον
πέμπον ἄγειν ἁλιεῦσι θοῇς ἐπὶ νηυσὶ τιθέντες·
αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἁθρόοι, ἀχνύμενοι κῆρ.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἀνά θ' ἵστατο καὶ μετέειπεν·
παιδὸς γάρ οἱ ἄλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκειτο,
Ἀντινόου, τὸν πρῶτον ἐνήρατο δῖος Ὀδυσσεύς·
τοῦ ὅ γε δάκρυ χέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
"ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ἀνὴρ ὅδε μήσατ' Ἀχαιούς·
τοὺς μὲν σὺν νήεσσιν ἄγων πολέας τε καὶ ἐσθλούς
ὤλεσε μὲν νῆας γλαφυράς, ἀπὸ δ' ὤλεσε λαούς·
τοὺς δ' ἐλθὼν ἔκτεινε Κεφαλλήνων ὄχ' ἀρίστους.
ἀλλ' ἄγετε, πρὶν τοῦτον ἢ ἐς Πύλον ὦκα ἱκέσθαι
ἢ καὶ ἐς Ἤλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί,
ἴομεν· ἢ καὶ ἔπειτα κατηφέες ἐσσόμεθ' αἰεί.
λώβη γὰρ τάδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
εἰ δὴ μὴ παίδων τε κασιγνήτων τε φονῆας
τεισόμεθ'· οὐκ ἂν ἐμοί γε μετὰ φρεσὶν ἡδὺ γένοιτο
ζωέμεν, ἀλλὰ τάχιστα θανὼν φθιμένοισι μετείην.
ἀλλ' ἴομεν, μὴ φθέωσι περαιωθέντες ἐκεῖνοι."
ὣς φάτο δάκρυ χέων, οἶκτος δ' ἕλε πάντας Ἀχαιούς.
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μέδων καὶ θεῖος ἀοιδός
ἐκ μεγάρων Ὀδυσῆος, ἐπεί σφεας ὕπνος ἀνῆκεν,
ἔσταν δ' ἐν μέσσοισι· τάφος δ' ἕλεν ἄνδρα ἕκαστον.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
"κέκλυτε δὴ νῦν μεο, Ἰθακήσιοι· οὐ γὰρ Ὀδυσσεύς
ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν τάδε μήσατο ἔργα.

417 (– φ.) Hdn ad M 286, λ 320 **423** Eudoc. 2172 **441** ead. 1283, 1747

417 οἴκων 28 547 555 sch-λ Ω*: οἶκον sch-M^{cod} P: οἶκόνδε La Roche Unt. I 249 ἕκαστοι 547 F M P: -ος (ex 418?) P N U: -ον Eust.: -[ο]υ 28 **418** ἕκαστον 28 547^{3} (quem post paenituit) U: -ος 547 Ω* **426** ὅδε μήσατ' 102 547 Ω*: ὅδ' ἐμ- N U: ὅγ' ἐμ- H **427** σὺν νήεσσιν 102 547 555 556 Ω: γαρ συν νηυσιν 28 547^{3} **431** καὶ ἐς 547 556 Ω: εἰς (= ν 275) L **434** (παίδων) τε 28 102 547 Ω*: γε M: om. g^{V} **435** τεισόμεθ' 547: τισ- 556 g^{V} Ω **436** φθιμένοισι 28 102 547^{2} g^{V} fere Ω: προτέροισι 547 M$^{\gamma\rho}$ **439** θεῖος 28 102 547 Ω* M^{s}: δῖος M. – cf. ad α 336 **443** μεο dedi: μευ 102 Ω (μεῦ P)

αὐτὸς ἐγὼν εἶδον θεὸν ἄμβροτον, ὅς ῥ' Ὀδυσῆος
ἐγγύθεν ἑστήκει, καὶ Μέντορι πάντα ἐῴκει.
ἀθάνατος δὲ θεὸς τοτὲ μὲν προπάροιθ' Ὀδυσῆος
φαίνετο θαρσύνων, τοτὲ δὲ μνηστῆρας ὀρίνων
θῦνε κατὰ μέγαρον· τοὶ δ' ἀγχηστῖνοι ἔπιπτον."
  ὣς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος ᾕρει.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἁλιθέρσης
Μαστορίδης· ὃ γὰρ οἶος ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
ὅ σφιν ἐῢ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
  "κέκλυτε δὴ νῦν μεο, Ἰθακήσιοι, ὅττί κεν εἴπω·
ὑμετέρηι κακότητι, φίλοι, τάδε ἔργα γένοντο·
οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθ', οὐ Μέντορι ποιμένι λαῶν,
ὑμετέρους παῖδας καταπαυέμεν ἀφροσυνάων,
οἳ μέγα ἔργον ἔρεξαν ἀτασθαλίηισι κακῆισιν,
κτήματα κείροντες καὶ ἀτιμάζοντες ἄκοιτιν
ἀνδρὸς ἀριστῆος· τὸν δ' οὐκέτι φάντο νέεσθαι.
καὶ νῦν ὧδε γένοιτο, πίθεσθέ μοι, ὡς ἀγορεύω·
μὴ ἴομεν, μή πού τις ἐπισπαστὸν κακὸν εὕρηι."
  ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρ' ἀνήϊξαν μεγάλωι ἀλαλητῶι
ἡμίσεων πλείους – τοὶ δ' ἁθρόοι αὐτόθι μεῖναν –
οὐ γάρ σφιν ἅδε μῦθος ἐνὶ φρεσίν, ἀλλ' Εὐπείθει
πείθοντ', αἶψα δ' ἔπειτ' ἐπὶ τεύχεα ἐσσεύοντο.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἕσσαντο περὶ χροῒ νώροπα χαλκόν,
ἁθρόοι ἠγερέθοντο πρὸ ἄστεος εὐρυχόροιο.
τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἡγήσατο νηπιέηισιν·

445 (– ἄμ.) Epm. α 268 **458** Eudoc. 1329, 1583, 2009 **465** (ἀλλ' –)–**466** (π.) Hermog. Inv. 194.9 R. **468** Eudoc. 2231

445 Ὀδυσ(σ)ῆος 547 Ω*: -ῆϊ 28 102 547^{s} Eust. **446** εστηκει 28: εἱστ- 547 Ω **447** et **448** τοτὲ vel τότε 547 Ω*: ποτὲ F. – cf. ad Λ 63 **449** ἀγχηστῖνοι 547 H M^{a} N Eust.: ἀγχιστ- Ω*. – cf. ad χ 118 **450** ᾕ(ι)ρει 28 Ω*, ἡρε 547: εἶλε(ν) M^{γρ} N Eust. – cf. ad χ 42 **452** πρόσ(σ)ω 28 547 Ω*: τὰ πρόσω H^{c} **453** ὃ 547 Ω*: ὅς F **454** (= β 25, 161, 229) del. Bérard; cf. 443 μεο dedi: μευ 547 Ω (μεῦ P) **455** ὑμετέρη(ι) F H P: ἡμ- Ω* **457** καταπαυέμεν 28 547 Ω*: -σέμεν N **458** ἔρεξαν t Ω*: ἔρεζον 28 547 M^{s} N Eust. **461** ita disposuit van Leeuwen cl. Σ 266 **462** ἐπίσπαστον N; cf. ad σ 73 εὕρη(ι) 103 547 Ω* N^{γρ}: ἕξει N **464** ἡμίσεων Ω: parox. 547 et flagit. Eust. δ' 28 547 Ω: τ 103 μεῖναν 28 103 547 Ω*: μίμνον Eust. **469** νηπιέηισιν, cf. ad α 297

φῆ δ' ὅ γε τείσεσθαι παιδὸς φόνον· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
ἂψ ἀπονοστήσειν, ἀλλ' αὐτοῦ πότμον ἐφέψειν.
αὐτὰρ Ἀθηναίη Ζῆνα Κρονίωνα προσηύδα·
"ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
εἰπέ μοι εἰρομένηι· τί νύ τοι νόος ἔνδοθι κεύθει;
ἢ προτέρω πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνήν
τεύξεις, ἦ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησθα;"
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
"τέκνον ἐμόν, τί με ταῦτα διείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶις;
οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτή,
ὡς ἤτοι κείνους Ὀδυσεὺς ἀποτείσεται ἐλθών;
ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· ἐρέω τέ τοι ὡς ἐπέοικεν.
ἐπεὶ δὴ μνηστῆρας ἐτείσατο δῖος Ὀδυσσεύς,
ὅρκια πιστὰ ταμόντες ὃ μὲν βασιλευέτω αἰεί,
ἡμεῖς αὖ παίδων τε κασιγνήτων τε φόνοιο
ἔκλησιν θέωμεν· τοὶ δ' ἀλλήλους φιλεόντων
ὡς τὸ πάρος, πλοῦτος δὲ καὶ εἰρήνη ἅλις ἔστω."
ὣς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην,
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
"ἐξελθών τις ἴδοι, μὴ δὴ σχεδὸν ὦσι κιόντες."
ὣς ἔφατ'· ἐκ δ' υἱὸς Δολίου κίεν, ὡς ἐκέλευεν·
στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, τοὺς δὲ σχεδὸν εἴσιδε πάντας.
αἶψα δ' Ὀδυσσῆα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"οἵδε δὴ ἐγγὺς ἔασ'· ἀλλ' ὁπλιζώμεθα θάσσον."
ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ὤρνυντο καὶ ἐν τεύχεσσι δύοντο,
τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ', ἓξ δ' υἱεῖς οἱ Δολίοιο·
ἐν δ' ἄρα Λαέρτης Δολίος τ' ἐς τεύχε' ἔδυνον

485 (φ.) ApS 164.3; Hsch. φ 466 **486** Eudoc. 1036 **491**a Nic ad I 46–47

470 τεισ̣ε̣σθαι 547: τίσ- 28 Ω (-σασθαι M[s], cf. ad υ 121) **479–480** (= ε 23–24) del. Bérard; **480** om. 28 547 N Eust. – cf. 482 **480** ἀποτείσεται Fick: -τίσ- Ω **481** δέ τε 547 **482** ετείσατο 547: ἐτίσ- Ω **484** αυ 28 547: δ' αὖ 547[4] Ω **485** θέωμεν 547 M M[λ] Eust.: θέομεν Ω* **490** τοῖς 547 Ω: τοῖς δ' L **496** τεύχεσσι δύοντο Ω: -εσσιν ἔ ͅδυνον (~ 498, Ψ 131) 28 Vind. 56[γρ] **497** τέσσαρες 547 Ω: fort. τέσσερες υἱεῖς 28 Ω, υεις 546[a]: υἱέες (Bekker) 546[c]

καὶ πολιοί περ ἐόντες, ἀναγκαῖοι πολεμισταί.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἕσσαντο περὶ χροῒ νώροπα χαλκόν,
ὤειξάν ῥα θύρας, ἐκ δ' ἤϊον, ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν.
τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
αἶψα δὲ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν·
"Τηλέμαχ', ἤδη μὲν τόδε γ' εἴσεαι αὐτὸς ἐπελθών,
ἀνδρῶν μαρναμένων, ἵνα τε κρίνονται ἄριστοι,
μή τι καταισχύνειν πατέρων γένος, οἳ τὸ πάρος περ
ἀλκῆι τ' ἠνορέηι τε κεκάσμεθα πᾶσαν ἐπ' αἶαν."
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
"ὄψεαι, αἴ κ' ἐθέλησθα, πάτερ φίλε, τῶιδ' ἐπὶ θυμῶι
οὔ τι καταισχύνοντα τεὸν γένος, ὡς ἀγορεύεις."
ὣς φάτο· Λαέρτης δ' ἐχάρη καὶ μῦθον ἔειπεν·
"τίς νύ μοι ἡμέρη ἥδε, θεοὶ φίλοι; ἦ μάλα χαίρω·
υἱός θ' υἱωνός τ' ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχουσιν."
τὸν δὲ παρισταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
"ὦ Ἀρκεισιάδη, πάντων πολὺ φίλταθ' ἑταίρων,
εὐξάμενος κούρηι Γλαυκώπιδι καὶ Διὶ πατρί
αἶψα μαλ' ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος."
ὣς φάτο, καί ῥ' ἔμπνευσε μένος μέγα Παλλὰς Ἀθήνη.
εὐξάμενος δ' ἄρ' ἔπειτα Διὸς κούρηι μεγάλοιο
αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Εὐπείθεα κόρυθος διὰ χαλκοπαρήου·
ἣ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διάπρο δὲ εἴσατο χαλκός·
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶι.
ἐν δ' ἔπεσον προμάχοις Ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός,
τύπτον δὲ ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.

499 ApS 33.34; **499**b Hsch. α 4232 **515** Velius Longus GL vii.55.15; sch N 275a; (– πέρι) sch Δ 405b

501 ὤειξάν Fick: ὤϊξάν 104 547 Ω **504** μὲν 547 Ω*: δὲ U **505** π̣[ρ]ο̣σ̣εφωνεε ὃν̣[547 **507** κρίνονται 28 547 (κρείν-) Ω*: -ωνται H[a] P M[a] **511** ἐπὶ Wolf: ἐνὶ 28 547 Ω. – cf. ad π 99 **512** ὡς 28 547 Ω*: οἷ' (~ σ 389) 547[4] Eust., οἷ' ὡς N **526** om. 547 ἔπεσον F N U: -σε(ν) H P M φαίδιμος υἱός 28 Ω*: δῖος ὑφορβός (ex ο 301) U: φίλος [N hic deficit F

καί νύ κε δὴ πάντας ὄλεσαν καὶ ἔθηκαν ἀνόστους,
εἰ μὴ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
ἤϋσεν φωνῆι, κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα·
"ἴσχεσθε πτολέμου, Ἰθακήσιοι, ἀργαλέοιο,
ὥς κεν ἀναιμωτεί γε διακρινθῆτε τάχιστα."
ὣς φάτ' Ἀθηναίη· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος εἷλεν,
τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατο τεύχεα,
πάντα δ' ἐπὶ χθονὶ πίπτε θεᾶς ὄπα φωνησάσης,
πρὸς δὲ πόλιν τρωπῶντο λιλαιόμενοι βιότοιο.
σμερδαλέον δ' ἐβόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
οἴμησεν δὲ ἀλεὶς ὥς τ' αἰετὸς ὑψιπετήεις.
καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίει ψολόεντα κεραυνόν,
κὰδ δ' ἔπεσε πρόσθε γλαυκώπιδος Ὀβριμοπάτρης.
δὴ τότ' Ὀδυσσῆα προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
"διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἴσχεο, παῦε δὲ νεῖκος ὁμοιΐοο πτολέμοιο,
μή πως τοι Κρονίδης κεχολώσεται εὐρύοπα Ζεύς."
ὣς φάτ' Ἀθηναίη· ὃ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῶι.
ὅρκια δ' αὖ κατόπισθε μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν.

528 (ἀν.) Hsch. α 5281; EtM α 1439 (e Diogeniano) **530** w40.3 **536** Eudoc. 2016; (τρ.) ApS 155.27; Hsch. τ 1606

528 πάντας Ω*: πάντ' H^{c}: πάντας τ' M, γ' Voss Randgl. 71 ἔθηκαν 28 Ω*: θῆκαν N Eust. **532** ἀναιμωτεί ed. Hervagiana: -τί Ω. – cf. ad σ 149 διακρι(ν)θῆτε M N U: -θεῖτε H P Eust. τάχιστα Ω*: μάλιστα N **542** del. Bérard **543** ὁμοιΐοο Ahrens: -ίου fere 28 Ω πτολέμοιο H P N: πολ- M U **545–547** ὃ…Ἀθηναίη ὃ δ' … Ἀθηναίη transiluit P **545** δὲ H N U: τὲ M **548** (= 503) susp. Nauck

INDEX NOMINVM

Stellula (*) notantur variae lectiones, cancellis [ ] loci spurii